

MSS 1471 (3)

महिमादायक

हय

भापु गायक गीत

VIK 1839

Handwritten text on a piece of aged paper or parchment, likely a label or endpaper. The text is written in dark ink and includes the word "Bible" and some numbers.

Handwritten text: Bible

Handwritten numbers: 1000-1000

22 Nov 1902

10

100

LIBRARY CHANDIGARH

Acc. No. 1471
Date 12.3.82 Dep. M.SS.
Source Harbhajan Singh
Price Rs. 250/- Acc. RA

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸ੍ਰੀਗਣੇਸ਼ਾਯ
ਨਮਃ॥ ਦਿਤਗਾਦਿਵੀਮਾਤਾਸਾਰਦਾ
ਸਰਦਇੰਦੁਸਮਹਾਸਾਬੰਦੋਪਦਪ੍ਰਿਕਜ
ਸਦਾਕਰੋਸੁਮਤਿ॥ ਮਰਕਾਸਾ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੀਕਰ
ਕੰਦਾ॥ ਗਣਨਾਥਦਾਸਨਿਵਾਇਮਸਤਕ

ਬੰਦਨਾ ਪਗਧਾਰਾ ਕਰਯੋ ਚੁਹੋ ਉਰਗਾ ਮਕੋਜ ਸੁਦੇਹੁ ਬੁਧਿ ਉਦਾਗਾ ਸੁਰਗੁਰ २
 ਕਰੇ ਸੁਰਗ ਸਕਾਰ ਜਪਾਦ ਕੋਜ ਮਨਾਇ। ਹਿਰਬਨਾ ਬਾਅਨਾ ਬਕੇ ਮੇਧੀ ਰਬੀ
 ਰਸਹਾਇ। ੨॥ **ਸਵੇਯਾ**॥ ਅਜ ਸਰਯਵੇ ਸਬਿਖੇ ਨਿ ਪਜੇ ਰਿਖਯਗ ਬਿਨਾ
 ਸਕ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਕਾਰੇ। ਰਿਖਨਾ ਰਿਉ ਪਾਰ ਕਰੀ ਖਿਨ ਮੇਜਿ ਹਬੀ ਚ ਸਮੁੰਦੁ
 ਭੁਧਰ ਤਾਰੇ। ਰਣ ਰਾਵਣ ਕੇ ਦਸ ਸੀ ਸਕਦੇ ਜਿਨ ਦਾ ਸਬਿਕੁ ਖਿਨ ਕਾਜ
 ਸਵਾਰੇ। ਜਨ ਕਾਤ ਮਜਾ ਪਤਿ ਰਾਮ ਵਹੀ ਮਤਿ ਦਾਇਕ ਹੋ ਅਵਲੰਬਹ
 ਮਾਰੇ। ੩॥ **ਸਵੇਯਾ**॥ ਪਗਮਾਤ ਮਰਾਮ ਰਤੇ ਜਗਜੇ ਸਕੁਲੇ ਕਜਿ ਨੇ ਪਗ
 ਬੰਦਨ ਧਾਰੇ। ਜਿਨ ਨਾਮ ਮੁਕਿ ਦਹ ਸੇਤੁ ਬਨਾਇ ਸੁਸੇਵ ਕੇ ਕੇਗਨ ਪਾਰ
 ਉਤਾਰੇ। ਜਿਹ ਕੀਰਤਿ ਪੁਰਹੀ ਅਵਨੀ ਗੁਨ ਸਿੰਧ ਕਹਾ ਬਰਨੇ ਹਮ ਬਾ
 ਹੇ। ਗਾਰਨ ਨ ਕਵੈ ਪਦੇ ਮੰਜੁਲ ਕੇ ਕਰ ਜੋਗ ਦਾ ਅੰਭੁ ਬੰਦਹ ਮਾਰੇ। ੪॥

ਅਨਿਗਸੇਖਰਨਾ॥ ਭੁਭੁਗੇਬਿਦਸਿੰਘਕੋਨਮੋਸਹਾਥਜੇਰਕੇ ਕਸਤ
ਤੇਜਤੋਰਜਾਹਿਪਾਲਯੋਹਿੰਦਾਨਿਕੋ॥ ਕਿਰਪਾਲਸੀਸਹਾਥਦੈਸੁਕੀਟ
ਤੇਕਰੇਮਿੰਗੀਦਇੰਦੁਚਪਲਾਜਪੇਖਨਾਥਕੀਕਮਾਨਿਕੋ॥ ਅਪਾਰਦੁਖ
ਦਾਰਕੈਨਿਵਾਰਕੈਕਲੇਸਦਾਸਬਾਸਤੋਬਿਕ੍ਰਿਠਤੇਜਪੁਰਯੋਜਹਾਨਿਕੋ
ਭੁਜਾਭੁਜੀਗਰਜਸੀ॥ ਬਿਰਾਜਸੀਸਕੇਸਚੇਦਸਾਮਤਾਨਹੋਇਤੇਮੁਖਾਰ
ਬਿੰਦੁਸਾਨਿਕੋ॥ ੫॥ **ਛਪੈਛੰਦਾ॥** ਨਿਪਜੇਪ੍ਰਿਕਸੁਬੀਚਜਰੇਕੈਟਕਤਿਨ
ਅੰਗਾ॥ ਵਿਧੁਅੰਚਤਿਪਰਮੁੰਦਿਭੁਰਮਰਮਰਿਦੇਸਰਬੰਗਾ॥ ਗੁਰਪਦ
ਕੰਜਸੁਨਖਪ੍ਰਭੁਤਿਹਰਸੇਨਿਰੰਤਰਾ॥ ਖਿਰੇਰਹੇਦਿਨਰੋਨਸਦਾਨਹਿ
ਪਰੇਸਅੰਤਿਗਾ॥ ਸੀਮਾਨਸਿੰਘਗੁਰਕੇਚਰਣਕੁਯੁਭੀਜਨਉਭਤਮਹਰ
ਣਾ॥ ਜਨਅਰਥਭੁਗਤਿਅਪਵਰਗਕਰਸਰੁਲਾਇਕਸੇਵਕਸਰਣ

੬॥ **ਸਵੈ** ॥ ਰਖੁ ਬੀਰਕਿ ਕੀਰਤਿ ਸਿੰਧ ਕਹਾਹਮ ਸੇਮਤਿ ਮਦਿ ਕਹਾਂ ਬ
 ਗਬਾਗੇ ॥ ਸੁਮਰਾਲ ਬਡੇ ਕਵਿ ਮੰਡਲ ਜੇਤਿ ਹਬੀ ਚ ਫਿਰੇ ਨਹਿ ਪਾਵਤ
 ਪਾਰੇ ॥ ਬਗਪੇਰਨ ਪੇਖ ਮਰਾਲ ਹਸੇਤੁ ਹਸੇ ਨਹਿ ਹੋ ਕਛੁ ਹਾਨਿ ਹਮਾਰੇ
 ॥ ਰਸਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਪਾਇ ਭੁਲੇ ਸਮ ਹੀ ਸਨ ਕੇ ਬਗ ਕਾਲ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੧॥ **ਸ**
ਵੈ ॥ ਬਡ ਬੋਲ ਸੁਨੇ ਲਖੁ ਬਾਲ ਜਬੋ ਤਿ ਮਬੋਲ ਨ ਕੋ ਮਨ ਮੇਉ ਮ
 ਗਵੈ ॥ ਵਹਿਯਦ ਪਿਨਾਤਿ ਮਬੋਲ ਸਕੈ ਸੁਨਿ ਬਾਲ ਕਬੈ ਨ ਬਡੇ ਬਿਗ
 ਸਾਵੈ ॥ ਤਿ ਮਹੀ ਮਮਛਿ ਦਨ ਗਿਯਾਨ ਨਹੀ ਪੁਨਿ ਜਾਨੁ ਤਿ ਨਾਲ ਪੁ
 ਦੀਰਖੁ ਨਾਵੈ ॥ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧ ਕੋ ਵਿਦਕਾਨ ਪਰੇ ਮਮ ਬਾਲ ਕਬੈ ਨ ਸ
 ਦਾ ਹਰਖਾਵੈ ॥ ੨॥ ਨਰਾਜ **ਛੰਦ** ॥ ਕਬੈ ਕਵਿਦ ਪੁੰਜ ਜਾ ਅਪਾਰ ਭੀਜ
 ਲਿਯ ਜੀ ॥ ਗਣੇ ਸਮੇ ਮਹੇਸ ਸੇ ਸਭੁ ਖਹੈ ਦਿਵਾਨਿ ਸੀ ॥ ਸੁਨੇ ਸੁਰਾਮਕਾ

ਕਲੀਕ੍ਰਿਪਾਲਮੋਹਬਾਲਕੀ। ਸ੍ਰੀਮੁਖਾਗਬਿੰਦੋਤੋਕਟੇਸੁਫਾਸਕਾ
ਲਕੀ। ੬। ਅਥਕਥਾਪ੍ਰਸੰਗਾ। ਸਤੋਪ੍ਰਵਾਚਾਚੋਪਦੇ। ਏਕਸਮੇ
ਨਾਰਦਮੁਨਿਯੋਗੀ। ਸਬੁਲੋਗਨਕੋਤਿਤਉਦਯੋਗੀ। ਕਰਮਕਰ
ਜਗਲਲੋਗਮੇਗਏ। ਸਤਲੋਕਪੁਨਿਜਾਵਤਕੁਏ। ੧੦। ਸਵੇਦਾ
। ਸੁਬ੍ਰਮੁਹਤਿਵੇਤਸੁਬੇਦਜਹਾਂਚਤੁਰਾਨਨਜਾਤਿਨਮਧਬਿਰਾਜੇ
। ਰਵਿਬਾਲਪ੍ਰਭੂਸੁਲਸੇਗਹਸ੍ਰਿਦਰਪੇਖਤ। ਮਿਸ੍ਰਦੁਰਸੁਭਾਗੇ।
ਰਿਖਮਾਰਕੇਤੋਲੋਜਕ੍ਰੇਮਿਲਕੈਚਤੁਰਾਨਨਕੇਗੁਨਗਾਵਤਆਗੇ।
। ਸੁਭਗੋਚਰਗਾਨਸਦਾਜਿਨਕੈਸੁਭਦੇਵਸਦਾਜਿਨਕੈਪਗਲ
ਗੇ। ੧੧। ਚੋਪਦੇ। ਸਾਰਸੁਤੀਜਿਹਸੀਗਿਬਿਰਾਜੇ। ਜਗੀਨਾਥਚ
ਤੁਰਾਨਨਛਜੇ। ਭੁਗਤਅੰਗ੍ਰੀਸਟਫਲਪਰਦਾਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਤ੍ਰਈ

ਲੋਕ ਬਿਖਿਆਤਾ ॥ ੧੨ ॥ ਤਾ ਕੋ ਪਿਖਨ ਰਦ ਮੁਨਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ਦਿਡ
 ਪ੍ਰਦ ਮਭੁਲੀ ॥ ਬਿਧਿ ਰਨੀ ॥ ਪਿਖ ਪ੍ਰਸਿਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤਿ ਪਰਗਾਨਾ
 ਰਦ ਪ੍ਰਤਿ ਪੁਨਿ ਬੈਨ ਉਚਰੇ ॥ ੧੩ ॥ **ਦੇ ਹਰਾ** ॥ ਕਿਨ ਬਾਤਿ ਪੁਛੀ ਚੋਤੇ
 ਮੁਨਿ ਦੇਹ ਸੁਨਾਇ ॥ ਉਤਤਾ ਕੋ ਹੋਇ ਜੋ ਤੋ ਕੋ ਦੇ ਉਬਤਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁ
 ਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਬਚਨ ਕੋ ਨਾਰਦ ਹਰਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰ
 ਜੋਰਿ ਕੈ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਸਨ ਉਦਾਗ ॥ ੧੫ ॥ ਨਾਰਦ **ਵਾਰਾ** ॥ **ਚੋ ਪਈ** ॥ ਸੁਰੁ
 ਅਸੁਰੁ ਅਹੇ ਜਗ ਜੋਈ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਸੁਨੇ ਪ੍ਰਥਮੇ ਸੋਈ ॥ ਸੁਰਸਤ ਮਾਇ
 ਕ ਸਿਸੇ ਅਹੇ ॥ ਮੇਰੇ ਓਰ ਅਤਿ ਰਕੇ ਦੇਹੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਨਿ ਨੇਯ ਗਵਹੀਅ
 ਬਦ ਯਾਲਾ ॥ ਤਾ ਕੋ ਉਤ ਕੋ ਹੋ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਗੋਪ ਹੋਇ ਜੋ ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੇ
 ॥ ਤੋਰਿ ਕੋ ਹੋ ਜੇਦ ਯਾਹ ਮਾਰੇ ॥ ੧੭ ॥ **ਸ ਵੇਯਾ** ॥ ਯੁਗ ਜੋ ਕਲਿਆਣ

ਹਿਗੋਜਗਮੇਨਰਪੁਨਤਿਆਗਹਿਪਾਪਪਿਆਰੇ॥ਮੁਖਸੁਠਬਕੇ
ਜਗਲੇਜਗਮੇਦੁਰਚਾਰਰੇਤੇਨਹਿਸਾਚਉਚਾਰੇ॥ਪਰਕੋਅਪਵ
ਦਕਰੇਸਦਹੀਪਰਦੁਬਸਦਾਮਨਮਹਿਚਿਤਾਰੇ॥ਪਰਨਾਰਿਬਿ
ਖੇਰਤਿਨੀਤਿਕਰੇਅਤਿਕੂਰਬਡੇਪਰਪ੍ਰਾਣਨਿਕਾਰੇ॥੧੫੮
੫੮॥੧੫੮ਕੁਤਤਨਆਤਮਜਾਨੇ॥ਪਸੁਬੁਧੀਨਹਿਬੇਦਨਮਾ
ਨੇ॥ਮਾਤਾਪਿਤਾਕੀਕਰੇਨਸੇਵਾ॥ਕਾਮਦਾਸਨਾਰਿਤਿਨਦੇਵਾ॥੧
੬॥ਬਿਪ੍ਰਲੋਭੁਪਿਸਾਚਹਿਗਿਰੇ॥ਬੇਦਬੇਚਤਨਜੀਵਨਕਰੇ॥
ਵਿਦਯਾਪਵੇਸੁਧਨਹਿਨਿਮਿਤਾ॥ਮਦਮੋਹੇਨਹਿਹਰਿਮੇਚਿ
ਤਾ॥੨੦੬੮੮॥ਤਿਆਗੇਗੇਨਿਜਜਾਤਿਕੇਕਰਮਪੁਰਾਤਨ
ਗੀਤਾਹਰਿਵੇਮੁਖਪਰਬੰਧਨਾਕਰੇਨਿਰੰਤਰਚੀਤਿ॥੨੧॥ਚਿ

ਪਾਠ ॥ ਪ੍ਰਜਾਨ ਪਾਠੈ ਕਾਲਿ ਮੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਜਾਨਿ ਜਕਰਹੈ ਕਾਜਾ ॥
 ਹੈ ਸਧਰਮ ਕੋਤਿ ਆਗੇ ਸਾਗੇ ॥ ਸੁਦ ਕਾਲਿ ਮੇਰੇ ਨ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਦਿ
 ਰਗ ॥ ਦਿ ਪਰਕਰਮ ਸੁਦ ਕੇਰੇ ਸੁਦ ਕੇ ਕੁਵਿਦੇ ਵਾ ॥ ਘੋਰ ਕਲੀਜ
 ਬਾਘਾਇ ਗੇ ॥ ਮਾਨੇ ਗੇ ਨ ਹਿਦੇ ਵਾ ॥ ੨੩ ॥ ਜੋ **ਪਾਠ** ॥ ਨਾਰਤਾ ਹਿਰੀ
 ਕੁਸਟੀ ਸਾਗੀ ॥ ਕੁਰਤਾ ਕੁਜੇ ਨ ਕਾਲਿ ਮੇਰਾ ਗੀ ॥ ਸਸੁਦੇ ਹ ਕਰੇ ਗੀ
 ਨਾ ਗੀ ॥ ਜੋ ਕਾਲਿ ਆਵੇ ਗੇ ਜਗੁ ਭਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਨ ਸਟ ਬੁ
 ਧਿ ਜਗ ਜੇਤੇ ॥ ਸੁਰਗ ਜਾਹਿ ਗੇ ਕਿ ਹਿ ਬਿਧਿ ਤੇਤੇ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਤੇ
 ਬਿਆ ਕੁਲ ਚਿਤਾ ॥ ਸਦਾਰਹੇ ਮਮਲੇ ਕਾਨਿ ਮਿਤਾ ॥ ੨੫ ॥ ਤੁਮ ਸ
 ਰਬੰਗ ਸਦਾ ਸਭੁ ਜਾਨੇ ॥ ਲਖੁ ਓਪਾਇ ਸੋ ਮੋਹਿ ਬਖਾਨੇ ॥ ਜਾਂ ਕਰ
 ਮੀਵਲਹੇ ਪਰਲੇ ਕਾ ॥ ਸਗਲ ਨਿਵਾਰੇ ਉਰ ਕੇ ਸੇਕ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨਿ

ਯਾਬਿਪਿਨਾਰਦਕੀਬਾਨੀ॥ਬਹੁਤਕੁਲੀਕਮਲਾਜਨਮਾਨੀ॥ਅੰਬਜ
ਜਨਪੁਨਿਬੈਨਉਚਰੇ॥ਨਾਰਦਪੁਸਨਪ੍ਰਸਿਸਾਕਰੇ॥੨੧॥ਬ੍ਰਹਮ
ਵਰ॥ਚੁਪਈ॥ਨਾਰਦਸਿਨਿਧੀਨਿਤਵਬਾਨੀ॥ਪਰਹਿਤਪ੍ਰਸੂਕ
ਰਜਗਰੀਆਨੀ॥ਸੁਨਿਨਾਰਦਅਬੁਤੇਹਿਬੁਤਾਉ॥ਤੇਰੇਸਕੁਸੰਦੇ
ਹਮਿਟਾਉ॥੨੨॥ਦੇਰਾ॥ਪੁਰਬਗਿਰਜਾਜੋਰਕਰਕੀਨੋਪ੍ਰਸਨ
ਜਨੇਯਾ॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਤੰਤ੍ਰਿਪਰਾਰਜਕਹਿਯੇਵਾਛਾਇਹਾ॥੨੩॥ਨਿ
ਜਪਤਿਨੀਪ੍ਰਤਿਗਾਢਜੇਕੀਨੋਸਿਵਹਿਬਖਾਨਾ॥ਅਧਯਾਤਮ
ਗਮਾਇਨਾਮਤਿਹਪੁਰਾਣਤਮਪਾਹਿਚਾਨਾ॥੨੪॥ਸਦੇਯਾ॥
ਜੇਵਹਪਾਰਬਤੀਦਿਨਰੈਨਸੁਪ੍ਰਜਸਦਾਕਰਜੇਰਜੁਹਾਰੇ॥ਪਾਰ
ਬਤੀਮਗਨਾਪੁਨਿਆਨੀਦਰੈਨਦਿਨਾਨਿਤਤਾਹਿਬਿਚਾਰੈ॥ਜੀ

ਵਨਸੁਕ੍ਰਿਤਪੁਜਜਬੈਵਹਗਿਥਮਹੀਤਲਮਾਹਿਬਿਥਾਰੇ।ਕਿਵਲ
 ਤਾਹਿਸੁਪਾਠਕਰੇਗਾਤਿਓਤਮਪਾਵਹਿਗੋਜਨਸਾਰੇ॥੩੧॥ਚੁਪਈ॥
 ਬ੍ਰਹਮਹਨਨਲੋਪਾਪਜੋਤੋ॥ਗਰਜੋਯਾਜਗਤੋਲੋਤੇਤੋ॥ਜੋਲੋ
 ਯਾਹਿਗਮਾਇਲੁਜੋਈ॥ਜਗਤਿਮਾਹਿਓਦੇਨਹਿਤੋਈ॥੩੨॥ਬਿ
 ਚੋਗਨਿਗੋਯਮਬੁਟਤੋਲੋ॥ਨਾਹਿਗਮਾਇਲੁਓਦੇਸੁਜੋਲੋ॥ਕਲਿ
 ਓਤਸਾਹੁਰਹੋਗੋਤੋਲੋ॥ਨਾਹਿਗਮਾਇਲੁਓਦੇਸੁਜੋਲੋ॥੩੩॥ਤੋਲੋਸ
 ਸਤਕਰੋਵਿਵਾਦਾ॥ਪਰਸਪਰਿਮਤਮਯਾਬਿਖਾਦਾ॥ਗਮਾਇਲੁ
 ਜੋਲੋਓਦੇਨਹੋਈ॥ਬਹੁਗਬਿਵਾਦਨਹੋਸੀਕੋਈ॥੩੪॥ਦੋਹ
 ਗਾਤੋਲੋਗਮਸਰੂਪਜੋਦੁਗਵਿਗੋਇਅਤਿਅਗਹਿ॥ਜੋਲੋਓਦੇ
 ਨਹੋਵਈਗਮਾਇਲੁਜਗਮਾਹਿ॥੩੫॥ਸ ਵੈਯਾ॥ਤੁਹਿਪੜੇ

ਨਰਜੋਜਗਮੇਪੁਨਿਤਾਹਿਸੁਨੇਨਰਜੋਜਗਮਾਂਹੀ॥ਜੋਫਲਵੈਜਨੁਪਾਵ
ਤੁਏਕਦੁਨਾਰਦਕੋਨਕਹੇਜਗਮਾਂਹੀ॥ਮੇਚਤੁਰਾਨਨਰੁਖਸਕੋਨਹੀ
ਅੰਰਨਕੀਗਨਤੀਕਿਨਮਾਂਹੀ॥ਕਿਚਤਤੁਹਿਕਹੇਸੁਨਿਨਾਰਦਜੋਸਿ
ਵਮੋਹਿਕਹਯੋਸੁਰਮਾਂਹੀ॥੩੬॥ਏਕਸਲੋਕਰਮਾਇਲੁਕੋਪੁਨਿਆ
ਧਪਢੇਓਰਪ੍ਰੇਮਬਢਾਏ॥ਸੇਵਹਿਪਾਪਸਮੁਹਨਕੋਖਿਨਏਕਬਿਖੇਜ
ਗਮਾਹਿਮਿਟਾਏ॥ਨੀਤਿਪਤ੍ਰੇਜਗਮਾਇਲੁਕੋਮਨਲਾਇਜਿਤੋਪਠ
ਯੋਤਿਨਜਾਏ॥ਸੇਵਹਿਬਿਧਨਤੋਰਸਭੇਜਗਭੀਤਰਜੀਵਨਮੋਖਕਹਾ
ਏ॥੩੭॥ਨਰਾਜ **ਫੁਦ**॥ਜੁਅਰਚਤੋਰਮਾਇਲੁਨਿਰੀਤਰਿਮੁਨੀਵਰੇ
॥ਦਿਨੇਦਿਨੇਤੁਰੀਗਮੇਧਯਾਗਪੁਨਿਸੋਕਰੇ॥ਬਿਨੇਛਯਾਸੁਨੇਰਮਾਇ
ਲੁਨਰੇਅਨਾਦਰੇ॥ਅਨੇਕਪਾਪਪੁਜਿਕੋਖਿਨੇਕਮਾਹਿਸੋਦਰੇ॥੩੮॥ਕ

ਮੁਨਵਾਨੇ ਖਰਬੂਰੇ ਦੋਸਤ
ਰੇ ਸੁਬੰਦ ਨਾਗਮਾਇ ਨਿਜੁ ਨੇ ਸਮੀਪ ਜੋ। ਸਭੈ ਦੇਵ ਅਰਚ ਨਾਫਲੀ ਅਪਾ
ਰਪਾਇ ਜੋ। ਲਿਖੇ ਸੁਪੁਸਤ ਕੀ ਸਮੁਸਤ ਬ੍ਰਹਮਣਿ ਦਦਾਤਿ ਜੋ। ਵਦਾ
ਮਿਪੁੰਨਿ ਤਾਹਿ ਕੋ ਫਲੋ ਜੁਨੇ ਉਦਾਰ ਜੋ। ੩੯॥ ਪਛੇ ਸਮਸਤ ਬੇਦ
ਕੇ ਅਨੇਕ ਗਿਥ ਕੇ ਕਤੇ। ਸੁਜੇ ਫਲੀ ਨਪਾਇ ਤੈ ਸੁਆਹਿ ਦਾਨ ਤੇ
ਲਯੇ। ਇਕਾਦਸੀ ਦਿਨੇ ਰਮਾਇ ਨਿਪਤ੍ਰੇ ਪਰੇ ਬ੍ਰਤੀ। ਸੁਰਾਮਕੁ ਗ
ਤਲੇ ਕਮੇ ਸੁਨੇ ਸੁਤਾ ਸੁਕ੍ਰਿਤੀ। ੪੦॥ ਦਿ **ਰਗ**॥ ਪੁਰਸਚਰ ਆਜੇ
ਗਾਇਤੀ ਭਾਖੀ ਬੇਦਨ ਕੋਇ। ਪ੍ਰਤਿ ਅਖਰ ਯਾਪਾਠ ਤੇ ਤਾਫਲ ਪਾ
ਵੇ ਜੋਇ। ੪੧॥ ਚੈ **ਪਈ**॥ ਸ੍ਰੀਗਮਨ ਵਾਮੀ ਦਿਨ ਮਾਂਹੀ। ਕਰਉ ਪਵਾ
ਸਰਾਮ ਮਨ ਮਾਹੀ। ਪਛੇ ਰਮਾਇ ਨਿਜਾਗੇ ਗਤਾ। ਤਾਤਿ ਪ੍ਰਿਨਿਫ
ਲ ਸੁਨਿ ਬਿਖਾਤਾ। ੪੨॥ ਕੁਰਖੇੜਾ ਦਿਤੀ ਰਥ ਜਗ ਸਾਗੇ। ਸੁਰਯਰਹ

ਭਖਿਓਨਭੁਤਾਗੇ॥ ਆਤਮਤੁਲਧਨੀਸਰਧੀਨੇ॥ ਬਧਾਸਾਇਕਬਿਪ੍ਰਕਰ
ਦੀਨੇ॥ ੪੩॥ ਜੇਫਲਤਾਹਿਦਨਤੋਹੋਈ॥ ਜੇਫਲਜਤਲਹੋਜਨਜੇਈ॥
ਹੋਇਪ੍ਰਸੰਨਗਾਇਮੁਖਖਿਗੇ॥ ਰਾਮਰਮਾਇਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਭੁਗੇ॥ ੪੪॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਇਦ੍ਰਪਰੇਗਮਦੇਵਜੇਹੈਅਮਰਾਪੁਰਮਾਂਗਹਿ॥ ਗਾਇਕਆ
ਇਸਜੇਰਕਰਹੋਰੇਨਿਜਮਨਮਾਂਗਹਿ॥ ੪੫॥ ਚੋ **ਪਈ**॥ ਪ੍ਰਭੁਗਮਾਇ
ਨਪ੍ਰਤਿਦਿਨਜੇਈ॥ ਜੇਜੇਕਰਮਕਰੇਪੁਨਿਜੇਈ॥ ਸੋਸੋਕੋਟਿਗੁਣ
ਤਜਗਹੋਵੈ॥ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰੀਤਰਸਿਸਾਨਹੀਜੇਵੈ॥ ੪੬॥ ਰਾਮਾਰਿਦੇਤਿਨਭ੍ਰੀ
ਤਰਜੇਈ॥ ਤੁਹਾਹਿਪ੍ਰਭੁਸੁਮਹਾਤਮਹੋਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਹਣੀਸੁਮਹਾਅਪ
ਜੇਈ॥ ਤੀਨਦਿਨਾਮੇਟਾਰੇਜੇਈ॥ ੪੭॥ ਸਵੈ **ਭਾ**॥ ਪ੍ਰਤਿਮਾਹਨੁਮਾਨੁਸ
ਮੀਪਪ੍ਰਭੁਪੁਨਿਰਾਮਾਰਿਦੇਨਰਜੇਜਗਮਾਹੀ॥ ਮੁਖਮੰਨਸੁਪਾਠਹਤੀ

ਨਕਰੇਸਭਿਵੰਛਤਿਕੁਜਨੁਸੋਜਗਮਾਂਹੀ॥ਮੁਖਪਾਠਕਰੇਅਰਏਪਰ
 ਦਛਲਜੋਤੁਲਾਸੀਅਰੁਪੀਪਲਮਾਂਹੀ॥ਜਗਮੇਸਕੁਪਾਪਨਕੀਸਿ
 ਰਦਾਰਜੁਬ੍ਰਹਮਹਨੀਸੁਮਿਟੇਖਿਨਮਾਹੀ॥੪੮॥ਚੋਪਦ॥ਸ਼ੀਰਾਮ
 ਗੀਤਾਮਹਾਤਮਜੋਈ॥ਨਿਖਲਪਛਾਨੇਸਿਕਰਜੋਈ॥ਤਿਹਅਧੋਗਿ
 ਰਜਾਂਉਰਕੁਸੇ॥ਅਰਧਅਰਧਮਾਨਿਮੋਹਿਪ੍ਰਕਾਸੇ॥੪੯॥ਤਾਮੋਕਿ
 ਚਿਤਿਦੋਉਬਤਾਇ॥ਜਮਸਤਨੁਮੋਪੈਕੁਖਯੋਜਾਇ॥ਤਾਹਿਤਮਹਾਤ
 ਮਜਾਖਿਲਜੋਵੈ॥ਕੁਲੀਬ੍ਰਾਹਮਿਨਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈ॥੫੦॥ਦੋਰਰਾ॥
 ਰਾਮਗੀਤਜਿਹਪਾਪਕੋਨਾਹਿਨਿਵਾਰੇਲੋਇ॥ਨਾਰਦਛੋਛਮੇਸਦਾ
 ਪਾਵੇਨਾਹੀਜੋਇ॥੫੧॥ਬੇਦਸਿੰਧਮਥਰਾਮਜੀਸੁਧਾਨਿਕਾਰੀਜੋਇ

॥ ਗੀਤਾਲਖਮਣਕੋਦਈਪੀਵਅਮਰਕੁਯੋਜੋਇ॥੫੨॥ ਕਾਰਤਵੀ
ਰਯਨਾਸਹਿਤਜਮਦਿਗਨਸੁਤਰਾਮ॥ ਧਨੁਖਵਿਦਆਪਕੁਨਹਿਤ
ਵੈਸੋਮਹੇਸੁਰਧਾਮ॥੫੩॥ ਸਿਖਨਾਗੀਛਿਦਾਤੁਹਾਰਾਮਗੀਤਾ॥ ਪੜ੍ਹੇਏ
ਕਚੀਤਾ॥ ਭੁਵਾਨੀਸਿਆਨੀ॥ ਤਿਉਲੋਕਮਾਨੀ॥੫੪॥ ਤਿਮਰਛਿਦਾ
ਦਿਗਰੇਣੁਕਾਸੁਤਜਾਇ॥ ਕਰਜੋਰਪਾਇਮਨਾਇ॥ ਗਹਿਰਾਮਚਿ
ਦਾਹਿਗੀਤਾ॥ ਸੁਪਛੇਤਿਨੇਇਕਚੀਤਾ॥੫੫॥ ਨਰਾਜ **ਛੰਦ**॥ ਕਲਾਨ
ਰਾਇਲੀਲਗੀਤਿਨੇਸੁਤਾਰਿਪਾਠਤੇ॥ ਹਨੇਰਿਪ੍ਰਕਾਸਨਿਤਾਨਧਾਮ
ਹੀਨਬਾਟਤੇ॥ ਸੁਕੁਮਦੈਵਹਤੁਆਮਿਟੇਸੁਮਾਸੁਪਾਠਤੇ॥ ਪਛੇਸੁਰਾ
ਮਗੀਤਜੇਸਮਸਤੁਪਾਪਕਾਟਤੇ॥੫੬॥ ਮਧੁਕਾਰ **ਛੰਦ**॥ ਜਗਗਾਹਿ

ਕੁਦਾਨਾ ਦੁਰਅੰਨਿਆਨਾ ਦੁਰਬੈਨਗੋਇ। ਜੋਪਾਪਹੋਇ। ੫॥ ਕੁਜਿਗਪ੍ਰਯ
ਤੁਛੈਦਾ॥ ਪ੍ਰੇਰਾਮਗੀਤਾਯਾ ਦਾਏਕਬਾਰੀ। ਮਿਟੇਪਾਪਸਾਰਲਗੇਨਾ
ਸੁਬਾਰੀ॥ ਸਿਲਾਸਾਲਗ੍ਰਾਮੀਪ੍ਰੇਰਾਖਾਆਗੇ॥ ਤੁਲੋਸਯਾਸੁਖੀਕੋਯ
ਤੀਨਾਸਮਾਜੇ॥ ੫੬॥ ਗੀਯਾਮਾਲਤੀ **ਛੈਦਾ**॥ ਛਲੋਜੇਨਬਾਨੀਕਹੈਸ
ਕੋਤਿਹਪਾਇਹੈਜਨਜੋਇ॥ ਮਾਨਿਰਾਮਗੀਤਾਜੋਪਦੇਯਹਭਾਂਤਿਯਾ
ਜਗਕੋਇ॥ ਕਰਸਾਧਭੋਜਨਦੇਇਬ੍ਰਾਹਮਣਬਿਸ੍ਰਭਗਤਿਉਦਾਰ
॥ ਪੁਨਿਪਿਤ੍ਰਤਾਕੋਬਿਸ੍ਰਕੋਪਦਜਾਹਿਹਰਖਅਪਾਰ॥ ੫੭॥ ਫਰਾਜ
ਛੈਦਾ॥ ਇਕਾਦਸੀਦਿਨੇਬ੍ਰਤਿਸੁਨੇਤਦੁਆਸੀਦਿਨੇ॥ ਅਗਸਤਬਿਖ
ਮੂਲਬੈਠਰਾਮਗੀਤਕਾਭੁਨੇ॥ ਤਿਸੇਸੁਰਾਮਚੰਦਮੇਨਭੇਦਰਚੁਆਨਿਯੇ
॥ ਸਮਸਤਦੇਵਪੁਜਹੈਸਰੇਸਲੋਕਮਾਨਿਯੇ॥ ੬੦॥ ਜੋ **ਰਠਾ**॥ ਬਿਨਦ

ਨਬਿਨਧਿਆਨਬਿਨਤੀਰਥਅਵਗਾਹਨੀ॥ ਰਾਮਗੀਤਕਾਗਾਨਜੋ
ਅਨੰਤਫਲਪਾਵਈ॥੬੧॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਨਾਰਦਬਹੁਤਾਕਿਆਕ੍ਰੋਧਸੁਨਿ
ਯੇਤਤਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਨਪੁਨਿਆਗਾਮਾਇਤਹਾਸਾ॥
੬੨॥ ਯਾਹਰਾਮਾਇਲੁਗੀਥਕੀਕਲਾਸੋਲਵੀਜੋਇ॥ ਤਾਹਿਸਮਾ
ਨਿਨਵੈਪੁਜੈਜੋਸੇਅਵੈਸੋਇ॥੩੩॥ **ਸੁਤੇ ਦੋਹਰਾ॥** ਜਏਯਾ॥ ਯਾਹਿਮ
ਹਤਮਆਪਸੁਨੇਮੁਨਿਨਾਰਦਪੇਚਤੁਰੰਨਨਗਾਏ॥ ਜੇਨਰਯਾਹਿਪ
ਵੇਜਦਾਮੇਪੁਨਿਜੋਇਸੁਨੇਮਨਪ੍ਰੇਮਬਢਾਏ॥ ਪੁਜਤਤਾਸੁਰਬਿੰਦਸਦ
ਹਰਿਕੀਪਦਵੀਜਖਸੇਵਹਪਾਏ॥ ਰਾਮਕਥਾਕਵਿਸਿੰਘਗੁਲਾਬ
ਯਥਾਮਤਿਗਾਇਸਕੁੰਜਸੁਨਾਏ॥੬੪॥ **ਇਤਿਸ਼੍ਰੀਮਤਅਧਯਾਤਮਰ
ਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸ਼ਰਸੰਬਾਦਪ੍ਰਥਮੋਧਿਆਇ॥੧॥** ਸਵੈਯਾਸੁਰ

ਯਦ੍ਰਿਸ਼ਾਦਿਖੇਤਨੁ ਮਾਨੁਖਜਾਹਿਲ ਯੇਹ ਰਿਜੀਅ ਬਿਨਾਸੀ॥ ਅਵਨੀ
ਬਹੁ ਭਾਰਨਿ ਵਾਰਨ ਕੇ ਸੁਗਬਿੰਦ ਸਭੈ ਬਿਨ ਵੇ ਸੁਖ ਰਾਸੀ॥ ਸਭੁ ਰਾਖ
ਸਮੰਡਲ ਕੋਹਨ ਕੈ ਜਿਹ ਪਾਵਨ ਕੀਰਤਿ ਭੂਮਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਵੈਜਨਕਾ
ਤਮ ਜਾਪਤਿ ਕੋ ਉਰਮਾਹਿ ਭੁਜੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਿਲਾਸੀ॥ ੧॥ ਚੋ **ਪਾਈ**॥
ਜਗਉਤ ਪਤਿ ਪਾਲਨ ਸਿਹਾਗਾ॥ ਮਾਇਆ ਮਾਸੈ ਹੈ ਅਵਿਕਾਗਾ॥ ਅ
ਚਿਤ ਰੂਪ ਅਨੰਦ ਸਰੂਪਾ॥ ਸੀਤਾ ਪਤਿ ਨਿਜ ਬੋਧ ਅਨੁਪਾ॥ ੨॥ ਵਿ
ਦਤਤਤ ਅਮਲ ਤਨੁ ਜੋਈ॥ ਰਾਮ ਭੁਜੇ ਪਰਿ ਪੁਰਣੁ ਜੋਈ॥ ਪੁਰਾ
ਣੁ ਤਮ ਰਾਮਾਇਣੁ ਜਾਗਾ॥ ਯਾਹ ਪਦੇ ਜੇ ਲੋਕ ਉਦਾਗਾ॥ ੩॥ ਅਥ
ਵਾਸੁਨੇ ਨਿਰੰਤਰ ਜੋਈ॥ ਧੋਇ ਪਾਪ ਹਰਿ ਪਾਵੇ ਜੋਈ॥ ਕੁਵਬੰਧਨ
ਤੋ ਛੁਟ ਯੇ ਚਹੇ॥ ਨਿਤ ਯਰਾਮਾਇਣੁ ਕੇ ਮੁਖ ਕਹੇ॥ ੪॥ ਜੋ **ਰਠਾ**॥

ਇਣ

ਪੇਨੁਸਹਸਦਾਨੁਆਪੁਤਕੋਇਸੁਜੋਕਰੇ। ਸਨੇਰਮਾਇਣ ਕਨਵੈਫਲ
 ਜੇਨਰਪਾਵਈ॥੫॥ਦਿ **ਰਹਾ**॥ਤਿਪੁਰਾਰਿਗਿਰਤੇਕੁਈਮਿਲੀਰਾਮਨਿ
 ਧਵਾਗਾਅਧਯਾਤਮਰਾਮੰਜੁਗੀਗਅਹਿਤੀਨਕੁਵਨਮਲਹਾਰਾ
 ੬॥ਚੈ **ਪਉ**॥ਏਕਸਮੇਸਿਵਾਗਿਰਕੇਲਾਸਾਰਤਨਪੀਰਬੈਰੋਸੁਖਰ
 ਸਾਰਵਿਸਤਵਿਮਲਪੀਰਵਹੁਛਜੇ॥ਪਿਆਨਨਿਸਵਸਿਵਤਜੰ
 ਬਿਰਜੇ॥੭॥ਜੇਵੇਸਿਧਸਦਾਪਦਮੰਜੁਲਾਵਾਮਅੰਕਦੇਵੀਕਰਅੰ
 ਜੁਲਾਪਾਰਬਤੀਕੁਗਤਕੁਰਕੁਰੀ॥ਸਗਲਾਹਿਤਾਰਥਪ੍ਰਸਨਸੁਕ
 ਰੀ॥੮॥ਪਾਰਬਤੀਉ **ਦੁਹਾ**॥ਅਭਿਬਿਸੁਨਤੇਦੇਵਦਆਲਾਸਰਬਾ
 ਤਮਦ੍ਰਿਕਾਈਸਅਕਾਲਾਪੁਰਖਤਮਤਤੁਸਨਾਤਨਜੇਈ॥ਸਨਾਤ
 ਨਮੋਹਬਤਈਯੋਜੇਈ॥੯॥ਗੋਪਵਸਤੁਜਗਭ੍ਰੀਤਰਜੇਈ॥ਮਹਾ

ਨਕੁਵਜਨਕੁਖੇਸੋਈ॥ਮੇਤੁਮਰੀਅਤਿਕੁਗਤਿਸੁਦੇਵ॥ਹੈਪਤਿ
 ਮੋਹਿਬਤਈਯੇਕੁਦੇਵ॥੧੦॥ਸਵੀਗਿਆਨਗਿਆਨਹੈਜੋਈ॥ਕੁਰ
 ਤਿਵੇਰਾਗਯੁਗਤਿਪੁਨਿਸੋਈ॥ਸਾਕਰਤਰੇਸੁਕੁਵਨਿਧਿਕੁਰੋਗ
 ਕਰਸੰਖੇਪਪ੍ਰਕੁਮੋਹਿਉਚਾਰੋ॥੧੧॥ਪਰਮਗੋਪਇਕਪੁਛੁਆਨ
 ॥ਜਲਜਨੈਨਸੋਕਰੇਬਖਾਨ॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਮੇਕੁਗਤਿਹਮਾਂਗੀ॥ਹੈਪ
 ਰਸਿਧਸਕੁਜਗਤਿਮਝਾਗੀ॥੧੨॥ਕੁਗਤਿਮਕਤਿਕਾਰਣਜਗ
 ਮਾਹੀ॥ਅਵਰਨਸਾਧਨਕੋਕੁਵਮਾਹੀ॥ਕੁਦਪਿਮੇਸਿਸੇਇਕਆ
 ਹਿ॥ਅਮਲਉਕਤਿਕਰਹਨੇਸੁਨਾਹਿ॥੧੩॥ਸ ਦੇਵਾ॥ਕੋਚੇਤ
 ਰਾਮਕਹੇਪਰਮਾਤਮਾਇਕਨਾਹਿਛੁਹੇਗੁਨਕੇਈ॥ਸਿਧਨਿਰ
 ਤਰਿਰਾਮਕੁਜੋਪਰਿਪੁਰਣਤਪਦਪਾਵਤਤੇਈ॥ਹੈਪਰਮਾਤਮ

ਸਤਸ੍ਰੀਤਮਾ ਬ੍ਰਿਤਭਾਖਤਹੋਪੁਨਿਕੇਈ॥ ਆਹੀਤੇਅਨਕਹੋਪ
ਰਮਾਤਮਰਾਮਲਖੇਨਸਤੋਪਿਖਲੇਈ॥ ੧੪॥ ਚੁ **ਪਈ**॥ ਜੋਪਰਮਾ
ਤਮਜਾਨਤਾਪਾਸੀਤਾਹਿਤਕਿਉਕੀਨਵਿਲਾਪਾਜੇਨਹੀਜਾ
ਨਤਿਤਤਸਜੇਈ॥ ਸਮਸਭਜੀਵਨਕੁਜੇਨਕੇਈ॥ ੧੫॥ ਯਾਮੈਕੋ
ਓਤਰਪੁਕੁਕਹੋ॥ ਮੇਰੇਓਰਕੇਸਿਸੋਦਹੋ॥ ਅਰਸਮਰਥਨਕੇਜਗ
ਆਹਿ॥ ਵਿਸਹਿਤਾਰਥਪੁਛਨਾਹਿ॥ ੧੬॥ ਈਸ਼੍ਵਰ **ਵਾਚਾ**॥ ਚੁ
ਪਈ॥ ਰਾਮਤਤਜਾਨਨਗੀਚਾਹਿ॥ ਧੀਨਿਧੀਨਿਤੁਆਜਗਮਾਂਹਿ
ਪਰਮਗੋਪਆਹਿ॥ ਆਹਿਕੁਵਾਨੀ॥ ਕਿਨੇਨਪੁਛੀਨਾਹਿਬਖਾਨੀ
੧੭॥ ਤੈਅਬਪੁਛੀਕਰੋਬਖਾਨਾ॥ ਸੀਰਾਮਪਦਬੰਦਨਠਨਾ॥ ਰਾਮ
ਏਕਅਨੰਦਸਰੂਪਾ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਪਰੇਪੁਨਿਪੁਰਖਅਨੂਪਾ॥ ੧੮॥ ਨਿ

ਜਮਾਇਆ ਕਰਜਗਤ ਉਪਜਾਇ। ਬਾਹਰ ਭੀ ਤਰਹ ਹਯੋ ਸਮਾਇ।
 ਏਸ ਭੂਮਿ ਤਰਆਤ ਮਗੁਨਾ। ਨਾਹਿ ਪਿਖੇਤ ਕੋ ਨਰਮੁਨਾ। ੧੯॥ ਮਜਿ
 ਉਚੈ ਬਕਜਗਲੇ ਹਚਲਾਵੈ। ਤਿਉ ਵਹੁਰਾ ਮਜਗਤ ਭੁਗਮਾਵੈ। ਏ
 ਹੁਨ ਜਾਨੈ ਮਰਖਲੋਕਾ। ਅਵਰੇ ਅਵਿਦਯਾ ਪਾਵੈ ਸੋਕਾ। ੨੦॥ ਨਿ
 ਜਾ ਅਗਿਆਨ ਆਹਿ ਤਿਨ ਜੇਈ। ਈਸੁ ਗਮਾਹਿ ਅਰੇ ਪੋਸੇਈ।
 ਪਤ੍ਰਦਾਰ ਕਰਮ ਅਤਿ ਲਾਗੇ। ਤੇਜਾ ਮੇਪੁ ਨਿਮਰੇ ਅਭਾਰੇ। ੨੧॥ ਚ
 ਮੀ ਕਰਜਿ ਉਕਠਨ ਜਾਨੈ। ਹਿਰਦੈ ਰਾਮਨ ਤਥਾ ਪਛਾਨੈ। ਜਿਤਿ
 ਰੁਪਗਵਿ ਮੇਤ ਮਨਾਂਹੀ। ਤਿਉ ਅਗਿਆਨ ਨਾਰਾਘਵੁ ਮਾਹੀ। ੨੨॥
 ਵਿਸੁਧਗ ਯਾਨ ਪਰਮਾਤਮ ਰਾਮਾ। ਤਾਮੈ ਕਥਿ ਅਵਿਦਯਾ ਨਾਮਾ।
 ਕ੍ਰਮ ਕਰਕ੍ਰਮੈ ਨੈਨਾ ਜਿਹ ਬਾਰੇ। ਕ੍ਰਮ ਤਨਿ ਹਾਰੇ ਵਹੁਕ੍ਰਮ ਸਾਰੇ। ੨੩॥

ਤਿਉ ਕਰਤ ਤੁਨੁ ਇੰਦ੍ਰੀ ਮਾਹੀ॥ ਸੁਖ ਕਹੇ ਪਰਤ ਮਾਹੀ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰੂਪ
ਸੁਰ ਅਜਗ ਆਹਿ॥ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਤਿਉ ਦੇਉ ਨਾਹਿ॥ ੨੪॥ ਤਿਉ ਅਗ ਅਨ
ਗੀ॥ ਨ ਦੇ ਨਾਹੀ॥ ਸੁਧ ਗਾਨ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸੁਮਾਹੀ॥ ਤਾ ਤੇ ਪਰ ਨਿਦੈ ਰਾਮ॥
ਤਾ ਮੇ ਅਹੈ ਨਤ ਮਕੋ ਨਾਮ॥ ੨੫॥ ਦਿ **ਹਰਾ**॥ ਸਾਖੀ ਹੈ ਅਗ ਅਨ ਕੋ ਕਮ
ਲ ਨੈ ਨ ਸੀ ਰਾਮ॥ ਮਾਇਆ ਆਸੇ ਆਪ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੋਤ ਨ ਨਾਮ॥ ੨
੬॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਲੀਨੈ ਨਰ ਅਵਤਾਰ॥ ਅਵਨੀ ਕੁਾਰ ਉਧਰ
ਣਾ ਹਿਤ ਕ੍ਰੀਵਾ ਕਥਾ ਉਦਾਰ॥ ੨੭॥ ਸ਼ੀਮਾ ਦੇਵ ਉ **ਦਰਾ**॥ ਦਿ **ਹਰਾ**॥
ਪਾਰਬਤੀ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਮੇ ਉਤਰੇ ਕਅਨੂਪਾ॥ ਪਰਮ ਗੋਪ ਦੁਰਲਭ ਮਹਾ
ਸੁਨੇ ਮਿਟੇਤ ਮਕੂਪਾ॥ ੨੮॥ ਨਰਾਜ **ਛੰਦਾ**॥ ਸੁਰਾਮ ਆਵਿ ਦੇਤ ਜਾ ਪ੍ਰਭਿ
ਜਨੈ ਕੁਮਾਰ ਕੋ॥ ਸੁਨੇ ਸੀਵ ਦਮਦਭੁਤਿ ਸਮਸਤ ਮੇਖ ਕਾਰ ਕੋ॥ ਪੁਰਾਰ

ਮਾਇਣੇ ਸੁਰਾਮਰਾਵਣਿ ਵਿਦਾਰਕੈ॥ ਸਸੈਂਨ ਪੁਤ ਬਾਹਨੀ ਰਣੇ ਸਮਸਤ ਮਾਰ
ਕੇ॥ ੨੮॥ ਵਿਦੇਹ ਜਾਕ ਪੀਸ ਅੰਜੁ ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ ਕੇ ਸਮੀ॥ ਸਕੇਤ ਆਵੇ ਤੇ ਕੁਯੇ
ਸਮਸਤ ਵੇਰ ਕੇ ਦਮੀ॥ ਐਨੁ ਮਤਿ ਸੁਆਦਿ ਲੈ ਸਮਸਤ ਬਾਨ ਰੀਬ੍ਰਿਤਾ ਬ
ਸਿਸ਼ਾ ਅਦਿ ਬਿਪ੍ਰੁਤਿ ਸੁਭਾ ਲਟੀ ਕਜੇ ਕ੍ਰਿਤਾ॥ ੨੯॥ ਨਿਪਾਸਨੇ ਅਸੀਨ
ਕੇਟ ਸੁਰਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਧ੍ਰਿਤੀ॥ ਤਦਾ ਐਨੁ ਮਤਿ ਨਿਹਾਰ ਅਗਰ ਅਜੁ ਲੀਕ੍ਰਿਤੀ॥
ਕ੍ਰਿਤੀ ਸਮਸਤ ਕਾਰ ਯੀਨ ਚਾਹਤਾ ਹਆਨ ਕੀ॥ ਮਹਾਮਤੀ ਕੁਮਾਰ ਵਾਖੁ
ਚਾਹਿਤਾ ਹਿਗ ਆਨ ਕੀ॥ ੩੦॥ ਸੁਰਾਮ ਜਾਨ ਕੀ ਕਹ ਐ ਸੁਤੰਤ ਕੋ ਬਖਾਨਿ
ਯੋ॥ ਅਪਾਪਗਿ ਆਨ ਭਾਜਨਿ ਸੁਭਗਤ ਪੁੰਨ ਯੋ॥ ਵਿਦੇਹ ਜਾਤ
ਬੇਤਿ ਪ੍ਰਾਹਰਾਮ ਤੰਤ ਨਿਸਚਤੀ॥ ਐਨੁ ਮਤੇ ਪ੍ਰਪਨਿ ਕੇ ਸੁਲੇਕ ਮੋਹਨੀ ਸਿ
ਤੀ॥ ੩੧॥ ਸੀਤੋ **ਵਰ**॥ ਭੂਜੇ ਗਪ੍ਰਯਾਤ **ਫੰਦ**॥ ਪਰਿਬ੍ਰਾਮ ਰੂਪੀ ਵਿਜਾਨੀ

93

ਪਰਵਾਨਾ

ਹਿਰਾਮੀ ਅਨਾਸੀ ਸਦਾ ਸਚ ਦਾਨੀ ਦਨਾਮੀ ॥ ਵਿਨੋ ਪਾਧਿ ਰੂਪ ਨ ਬਾਨੀ ਬਖਾ
ਨੇ ॥ ਅਨੀ ਦੇ ਸੁਸਾਤੀ ਮਲਿਯੀ ਨ ਮਾਨੇ ॥ ੩੩ ॥ ਨਰਾਜ **ਫੰਦਾ** ॥ ਨਿਰੰਜਨੀ ਬਿ
ਕਾਰ ਹੀ ਨ ਵਿਆਪਕਿ ਪਛਾਨਿਯੋ ॥ ਸੁਆਤ ਮਾ ਅਕਲ ਮਖੰ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਰੂਪ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ਜਗਤ ਮੂਲ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਮੋ ਹਿ ਮਾਨਿਯੋ ॥ ਉਪ
ਇ ਪਾਲ ਸਿਹਰੇ ਨਰਾਮ ਹੋਤੁ ਠਾਨਿਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਗਮ ਸਿਨਿ ਪਾਸਤੀ
ਸਿਜਾ ਮਿਮੇ ਨਿਰਾਲ ਜਾ ॥ ਅਰੇ ਪਰਾਮ ਚਿਦ ਮੇ ਕਥੇ ਸੁਜੀ ਵਬਾਲ
ਜਾ ॥ ਸਕੇਤ ਜਨ ਮਰਾਮ ਕੋ ਪਤਿ ਗਵਿਸੁ ਨਿਰਮਲੇ ॥ ਸੁਗਾਧ ਪੂਤ
ਯਾਗ ਪਾਲ ਸਤ ਮੰਡਲੀ ਦਲੇ ॥ ੩੫ ॥ ਨਿਵਾਰ ਸੀ ਪਗੇਤ ਮਾਸਨਾ
ਰਿਪਾ ਵਨੀ ਕਰੀ ॥ ਮਹੇ ਸਚਾ ਪਤੇ ਤਰਾਮ ਪਾਣਿ ਜਾਨ ਕੀ ਹਰੀ ॥ ਸੁ
ਰੇਣੁ ਕਾ ਪ੍ਰਮੁਤਾਰਾ ਮਗਮਜੀ ਮਦਿ ਹਰੇ ॥ ਸਕੇਤ ਵਾਸ ਮੇ ਸਮੀਸਮਾਦੁ

ਸ੍ਰੀ ਮੈਂਟ ਸ੍ਰੀ ਮੈਂਟ ਸ੍ਰੀ ਮੈਂਟ

ਆਦੁਸਿਕਰੇ॥੩੬॥ਸੁਦਿਤਕਾਬਨਿਗਮੀਵਿਗਧਦੇਤਮਾਰਣਿ॥ਮਰੀਚ
ਪ੍ਰਾਣਛੇਦਨੀਕੁਰੰਗਰੂਪਧਾਰਣਿ॥ਸੁਛਾਇਸੀਖਕੀਰ੍ਤੀਜਟਾਯੁ
ਮੋਖਹੂੰਲਤੇ॥ਕਬੀਧਦੇਤਮੋਖਕੋਸੁਭੀਲਨੀਛਲੀਗਤੇ॥੩੭॥ਸੁਗੀਵ
ਜੋਸਮਾਗਮੀਸੁਬਾਲਪ੍ਰਾਣਹਾਰਣਿ॥ਵਿਦੇਤਜਾਪੁਜੋਧਨੀਸਮੁੰਦਸੇ
ਤਕਾਰਣਿ॥ਨਿਰੋਧਲਿਕਰਾਵਣਿਰਣੇਸੁਪੁਤਮਾਰਣਿ॥ਵਿਭੀਖਣਿਬੁ
ਲਾਇਕੁਲਰਾਜਟੀਕਕਾਰਣਿ॥੩੮॥ਵਿਮਾਨਪੁਸਪਕਿਸੁਬੈਠਮੇਸ
ਮੀਵਿਜੇਬੁਰੇ॥ਸਕੇਤਆਵਨੀਸੁਭਾਲਰਾਜਟੀਕਹੂੰਕਰੇ॥ਇਨੇਸੁਆ
ਇਕਰਮਜੋਸਮਸਤਜਾਨਕੀਕਰੇ॥ਅਰੋਪਰਾਮਚਿਦਮੋਸੁਲੰਕਮੁੰਦਿ
ਹੂਧਰੇ॥੩੯॥ਵਿਕਾਰਹੀਨਅਤਮਾਸਮਸਤਾਰਾਮਜਾਨਿਯੋ॥ਚਲੇ
ਨਬੈਠਤੇਨਹੀਨਸੋਕਰੰਚਕਠਾਨਿਯੋ॥ਨਵਾਛਪੈਨਤਿਆਗਤੇਕਰੇ

ਨਰਿਚਕਾਰਯੀ॥ ਅਨੰਦਰੂਪ ਅਚਲੇ ਪ੍ਰਣਾਮ ਹੀ ਨਧਾਰਯੀ॥ ੪੦॥ ਦਿ ਹਰਾ
ਮਾਇਆ ਗੁਣ ਅਨੁਗਤਿ ਕੁਏਲੀਲਾ ਵਿਗ੍ਰਹ ਰਾਮਾ॥ ਕਰਤਾ ਕੁਸੇਜ ਗਤ
ਮੇਤਰੇ ਜਾਤਿ ਕੁਜਨਾਮਾ॥ ੪੧॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਉ ਦਰ॥ ਨਰਾ ਜਛੰਦ॥ ਹਨੂਮ
ਤੰਤੋਤੋ ਸੁਗਮਤ ਤੋ ਕੇ ਬਖਾਨਯੋ॥ ਸੁਆਤਮਾ ਅਨਾਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰ
ਭਾਨਿਯੋ॥ ਅਕਾਸਕੀ ਘਥਾ ਤ੍ਰਿਦਾਤ੍ਰਿਧਾ ਸਲੋਕ ਮੇ ਪਿਖੀ॥ ਜਲਾਸ
ਏਨਿ ਹਾਰਯੋ॥ ਸਮਸਤ ਲੋਕ ਹੀ ਵਿਖੀ॥ ੪੨॥ ਮਹਾ ਅਕਾਸ ਧਏ ਕਸੇਵ
ਛਿਨਾ ਅਨਜਾਨਿਯੋ॥ ਅਕਾਸ ਭਾਸਤੀ ਸਰੋਪਤਿ ਬਿੰਬਨਾਮ ਮਾਨਿਯੋ॥
ਸੁਬ੍ਰਹਿਮੰਵਿਛਿਨ ਏਕ ਚੇਤਨੀ ਨਿਹਾਰਯੋ॥ ਸੁਪੂਰਣ ਕਰੋਤਿ ਸੇਵਤੀ
ਅਭਾਸ ਪਾਰਯੋ॥ ੪੩॥ ਸੁਬਿੰਬ ਰੂਪਤੀ ਸਰੋਤ੍ਰਿਧਾ ਚਿਤੀ ਸੁਖੋਪਿਖੋ॥
ਸਕਾਸ ਬ੍ਰਹਿਕਾਰਯੋ ਵਛਿਨ ਚੇਤਨੀ ਵਿਖੋ॥ ਵਿਕਾਰ ਹੀ ਨਸਾਖ ਲੀਅਰੇ

94

ਤੇਜੁਨਾਇਉ॥ ਅਕੁਗਤਮੇਸਰਿਤਥਾਨਤਾਹਿਪੈਬਖਾਨਿਯੋ॥ ਸੁਰੇਸਰਾ
ਜਲਖਮੀਨਆਸਮੰਪਛਾਨਿਯੋ॥ ੪੮॥ ਸੀਮਹਦੇਵੁਊ **ਦੁਗ**॥ **ਸ** **ਦੇਵਾ**
॥ ਪਾਰਬਤੀਅਹਿਰਾਮਰਿਦੇਅਤਿਗੋਪਮਆਤੁਮਪਾਸਉਚਾਰੇ॥ ਆਇ
ਜੁਪਾਵਨਐਰਿਦਅੰਗਮਪਾਪਜੁਨੇਖਿਨਮਾਹਿਨਿਵਾਰੇ॥ ਆਪਸੁ
ਰਾਮਕਹੇਮਥਕੈਸਬੁਬੇਦਨਮੇਜੁਅਹੇਕਛੁਜਾਗੇ॥ ਜਿਕਰਪ੍ਰੇਮਪਦੋਨਿਤਹੀ
ਨਰਸੋਕੁਵਬੀਧਨਮੁਲਉਖਾਰੇ॥ ੪੯॥ ਚੁੰ **ਪਾਈ**॥ ਬ੍ਰਹਮੰਨੀਲੋਪਾਪਹ
ਜਾਗ॥ ਬਹੁਜਨਮੀਜੋਕਰੇਅਪਾਕਾ॥ ਬਿਨਸਿਦੇਹਸਭੈਤੇਮਰਹੈ॥ ਰਾਮ
ਬਚਨਜਿਉਸਤਉਚਰਹੈ॥ ੫੦॥ ਜਾਤਿਕੁਸਟਪੁਨਿਪਾਪੀਜੇਈ॥
ਪਰਧਨਪਰਦਾਰਾਰਤਿਹੋਈ॥ ਚੇਰੀਕਰੇਬੀਪੁਨਿਮਾਰੇ॥ ਮਾਤਪਿ
ਤਾਕੇਪ੍ਰਾਣਨਿਕਾਰੇ॥ ੫੧॥ ਯੋਗਿਬਿੰਦੁਕੇਜੇਅਪਕਾਰੀ॥ ਯਾਬਿਧਿ

ਕੋਜੋਮਹਾਬਿਕਾਗੀ। ਸਿਵਹਰਾਮਪੁਜਜਗਮਾਂਹੀਰਾਮਰਿਦੇਜੁਪਛੇਮੁਖਮਾਂਹੀ
 ਪ੨॥ ਜਾਪਦਕੋਯੋਗੀਸਨਪਾਵੇ। ਤਾਪਦਕੋਸੁਖਸੇਵਹੁਜਾਵੇ। ਪੂਜੇਤਾ
 ਅਮੁਰੇਸੁਰਸਾਰੇ। ਰਾਮਭੁਗਤੁੰਦਬੋਭੋਉਦਾਰੇ॥ ੫੩॥ ਨਰ **ਜਛਦਾ**॥ ਸੁ
 ਜਾਨਕੀਸਮੇਤਰਾਮਚੰਦਜਪ੍ਰਗਾਇਉ। ਮਹੇਸਜਾਮਹਾਤਮੋਨਿਜਪ੍ਰਿ
 ਯਾਸੁਨਾਇਉ। ਸਮੇਤਸੀਖਰਾਮਕੋਰਿਦੇਸੁਰਾਮਚੰਦਕੋ। ਗੁਲਾਬਸਿ
 ਘਦਾਸਕੋਮੁਖੇਬਸੇਅਨੰਦਕੋ॥ ੫੪॥ **ਇਤੁਸੀਮਤਾਅਧਿਆਤਮਰਮਾ**
ਇਏਉਮਾਂਮਹੇਸੁਰਸਿਥਦੇਬਾਹੀ। ਸ੍ਰੀਰਾਮਰਿਦਯੰਨਾਮਦੁਤੀਯੋਧਿਅ
 ਇ॥ ੨॥ ਪਾਰਬਤੀ **ਭੰਵਰਾ**। ਚ **ਪਦੀ**॥ ਧੀਨਿਆਜੁਮੇਯਾਜਗਮਾਹੀ।
 ਈਸਅਨਰਹਮੋਪਰਆਹੀ। ਆਜੁਕ੍ਰਿਤਾਰਥਮੇਜਗਮਾਹੀ। ਸਿਦੇਹਰੀ
 ਬਿਵੁਣੀਉਗਮਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਾਮਤਤੁਅੰਮਿਤਰਸੁਜੇਈ। ਪ੍ਰਭਭੁਖਯੋਕਰ

ਛਾਕਗਜੇਈ। ਪੀਵਤੁ ਮੇਮਨ ਦੇਵਦਯਾਲਾ। ਤਿਪਤਿਨ ਤੋਵੈ ਰਸਾਹਿ ਬਿਸਾਲ
੨॥ ਸ਼ੀਰਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਪੁਰਾਨੀ। ਸੁਨੀ ਸਿਖੇ ਪੰਜੇ ਮੋਹਿ ਬਖਾਨੀ। ਅਬਾ ਵਿਸਤਾ
ਰਸੁਨਨ ਕੀ ਚਾਹ। ਪ੍ਰਗਟ ਬਖਾਨੇ ਮੋਪ੍ਰਤਿਨਾਹਿ। ੩॥ ਸ਼ੀਮਹਾ ਦੇਉ
ਚੁ ॥ ਸੁਨੇ ਭਵਾਨੀ ਕਰੇ ਬਖਾਨਾ। ਗੋਪ੍ਰਤੇ ਅਤਿ ਗੋਪ ਪਛਾਨਾ। ਅਧਯਾ
ਤਮਗਮ ਚਰਿਤ੍ਰ ਜੇਈ। ਰਾਮ ਬਖਾਨ ਯੇ ਭਾਖੇ ਜੇਈ। ੪॥ ਤੀਨਤਾਪ ਕੇ ਕਰੇ
ਨਿਵਾਗ। ਜਿ ਅਬ ਦੇਵੀ ਕਰੇ ਉਚਾਗ। ਜਾਹਿ ਸੁਨੇ ਸੁਮਿਟੇ ਭਵਕੁ ਗੋਹਿ। ਇ
ਜੀਵੇ ਕੁਭਵ ਨਿਸਤਾਗੇ। ੫॥ ਪਰਮਗਿਧਿ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੇ। ਦੀਰਘ ਆਖ
ਸੁਖੀ ਤੁਝੇ ਦੇਵ। ਪੁਤਾ ਦਿਸੁ ਭੁਜਿਤ ਤਿਜੇਈ। ਤਾਹਿ ਨਿਰੰਤਰ ਹੋਵੇ ਜੇਈ।
੬॥ ਰਵਣੁ ਲੋਸੁ ਮਹਾਗਣ ਰਾਖ ਸੁਭਾਰਭੁੰਗੀ ਪ੍ਰਦੀਪ ਬਭਾਰੀ। ਗੋ
ਤਨੁ ਪ੍ਰਤਬੈ ਮੁਨਿ ਦੇਵ ਨਿਸਿਗ। ਮਿਲੀ ਬਿਧਿ ਲੋਕ ਸਿਧਾਗੀ। ਜਾਇਤ

ਹਾਂਓਰਕੋਦੁਖਜੋਪਰਣੀਬਿਪਪਾਸਜੁਰੇਇਪੁਕਾਰੀ॥ਘਯਾਨਪਰੇਤਿਨਦੇ॥
 ਅਵਕਾਦੁਖਕਾਰਣਜੋਸੁਪਿਖੇਮੁਖਚਾਰੀ॥॥॥ਨਿਪਖੀਰਗਏਸੁਰਸਿਗਲ
 ਏਪਰਣੀਕਮਲਾਸਨਜਿਗਲਵਾਈ॥ਸੁਤਿਸਿਪਕੁਲੇਪਦਉਜਲਕੇਹਰਿ
 ਈਸੁਰੁਕੀਮੁਖਕੀਰਤਿਗਾਈ॥ਰਿਖਬੀਚਪੁਰਾਨਨਭਾਖਤਜੋਬਿਧਿਰ
 ਇਸਕੁਹਰਿਗੀਤਿਜੁਨਾਈ॥ਹਰਿਭਾਵਕੁਰੇਦ੍ਰਿਗਨੀਰਬਏਮੁਖਆਨੰਦ
 ਵਾਕਗਦਾਗਦਆਈ॥੬॥ਤਬਜੁਰਹਜਾਰਸਮਾਲਸਕੈਦਿਸਪੂਰਬ
 ਮੇਪੁਗਟੇਹਰਿਗਾਈ॥ਤਮਦੁਰਕੇਗੇਦਿਗਮੰਡਲਕੋਤਨਦੀਪਤਿਨਾਬਰ
 ਨੀਮੁਖਜਾਈ॥ਕਮਲਾਸਨਏਕਪਿਖੇਹਰਿਪਾਵਨਅੰਗਨਨਹਿਲਖੀ
 ਗਤਿਕਾਈ॥ਸਮਨੀਲਮਣੀਤਨਮਦਿਹਜੇਦ੍ਰਿਗਕਿਜਨਸੇਜਨਕੇਜੁਖ
 ਦਾਈ॥੭॥ਕ੍ਰਿਡਲਅੰਗਦਹਾਰਕੀਟਸੁਏਕਰਕੇਕਲੁਸੁੰਦਰਭਾਗੇ॥ਸ੍ਰੀ

ਭ੍ਰਿਗਪਦਮਣੀਲਸਕੈਉਰਕੁ^{ਮਕਾ}ਸਤਸਿਦਰਤਾਵਰਧਾਗੇ। ਤੈਠਿਗਨਿਦਸੁਨੀ
ਦਖਰੇਗੁਨਗਾਵਤੋਤੇਜਨਕਾਦਿਕਚਾਗੇ। ਸਿਖਰਥਾਗਾ⁺ਦਾਕਰਨੀਰਜ
ਤੈਬਨੁਮਾਲਗਲੇ⁺ਸਤਾਰੇ॥੧੦॥ ਚੌ ॥ ਤੇਮਜਨੇਉਉਰਮੇਜੋਯੋ। ਜੁਵਰ
ਣਵਰਣਅਬਿਰਤਨਮੋਯੋ। ਪਦਮਾਭੂਮਿਸਹਿਤਹਰਿਛਾਜੇ॥ ਗਰਬੁਵਿ
ਓਗਮਉਪਰਿਰਾਜੇ॥੧੧॥ ਹਰਖੁਰੇਉਰਗਦਗਦਬਾਨੀ। ਬ੍ਰਹਮਦੈ
ਵਤਬਉਸਤਤਿਠਾਨੀ। ਤੇਪਦਪਕਿਜਕੋਪਰਣਾਮਾ। ਕਰੋਨਿਰੰਤਰਪੁ
ਰਣਧਾਮ॥੧੨॥ ਪ੍ਰਾਣਬੁਧਿਇੰਦ੍ਰੀਮਨਲਾਈ। ਮੋਖੀਜੋਚਿਤਵੇਸੁਖ
ਦਾਈ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣੀਮਾਇਆਕੇਅਨੁਸਾਗ। ਤਵਉਤਪਤਿਪਾਲਨਸਿਹਾਰ
੧੩॥ ਕਰੋਨਿਰੰਤਰਲੇਪਨਹੋਈ। ਨਿਜਾਨੰਦਅਨੁਭਵਤੁਮਜੋਈ। ਦਾਨ
ਅਪੈਨਕਰਮਜੋਕਰੇਗਾ। ਦੁਸਦਜੀਵਤਉਪਾਪਨਹਰੇਗਾ॥੧੪॥ ਤੇਯਸਮੇ

ਜਿਉਂ ਬੁਗਤਿ ਕਮਾਇ। ਸਿਤਦੇਂ ਹਿਖਿਲੁ ਪਾਪ ਮਿਟਾਇ। ਤੇ ਪਦ ਪਕਿਜ ਦੇ
 ਖਯੋ ਜੇਈ। ਮੇਊ ਬਦੇ ਖਯੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜੇਈ। ੧੫। ਮੇਸੇ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਵਾ ਪਾ
 ਰਿਦੇ ਮੁਨਿ ਕਰੇ ਸੁਸੇਵਾ। ਤਵ ਪਦ ਪਕਿਜ ਪੂਜਾ ਜੇਈ। ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਪ
 ਰੇ ਜਨ ਕੇਈ। ੧੬। ਸਪਤਿ ਨੀਜਿ ਉਪਦਮਾਤਿ ਹਸਾਥਾ। ਕਰੇ ਸਪਰਧਾ
 ਤੇ ਹਰਿਨਾਥਾ। ਤੇ ਬੁਗਤ ਨ ਮੇਭੁਗਤਿ ਬਿਸਾਲਾ। ਸੀਸ ਪਰੋਧੋਰੇ ਸੁਮਾਲ
 ੧੭। ਯਾ ਤੇ ਬੁਗਤਿ ਤੁਮਾਰੇ ਜੇਈ। ਬੁਗਤਿ ਨਿਰੰਤਰ ਚਾਹੇ ਤੇਈ। ਤੇ ਪਦ
 ਪਕਿਜ ਬੁਗਤਿ ਉਦਾਰੀ। ਹੋਇ ਨਿਰੰਤਰ ਮੋਹ ਮੁਰਾਰੀ। ੧੮। ਬੁਧ ਆਮ
 ਯ ਜੇਤ ਪੇਸੁ ਬਾਗੁ। ਬੁਗਤਿ ਏਕ ਤਿਨ ਕੇ ਜਗਦਾਗੁ। ਆਬਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾ
 ਰੁਖ ਯੋਜ ਬੀ। ਬਿਲਤੁ ਬੁਏ ਨਾਗ ਇਲਤੁ ਬੀ। ੧੯। ਕਿ ਕਰੇ ਮਿ
 ਨਾਗ ਇਲ ਬਾਣੀ। ਸੁਨੀ ਬਿਪਾਤ ਹਰਿ ਖਬਰੀ। ਬੁਗਵਨ ਗਾਵਨ ਨਾ

ਮਬਖਾਨੇ॥ਪਉਲਸਤਤਨੈਸਰਨਗਸਭੁਜਾਨੇ॥੨੦॥ਏਸਭੁਗਖਸਕੇਵਹੁਰਾ
ਈ॥ਮੇਵਹੁਕੈਗਰਬਯੋਅਧਿਕਾਈ॥ਤਿਲਕੀਲੋਕਪਾਲਸਭੁਜੇਤੋ॥ਵਿ
ਸੁਸਮੇਤਿਦੁਖਾਏਤੋਤੋ॥੨੧॥ਮਾਨਸਕੈਮਰਣਤਿਯੋਜੀ॥ਮੈਕਲਿਅ
ਲਕਲਪਯੋਜੀ॥ਅਤੇਤੁਮਮਾਨੁਖਤਨੁਪਾਰੀ॥ਤਨੇਦੇਵਗੋਪੁਜਾਇ
ਮੁਰਾਰੀ॥੨੨॥ਸੀਭੁਗ ॥ਕਸਪਮੇਤਿਤਤਪਕੋਕੀਨੋ॥ਦੋ
ਇਪ੍ਰਸਿਨਮੇਤਿਵਹੁਦੀਨੋ॥ਮੇਸੁਤਆਚਯੋਤਿਨੇਉਦਾਗਾਤਥਾਕੀ
ਯੋਮੈਅਗੀਕਾਰ॥੨੩॥ਸੇਅਬਕਸਪਦਸਰਬਨਮਾ॥ਕੁਤਲਮੈਏ
ਅਜਕੇਧਾਮਾ॥ਕਿਸਲਿਖਾਨਮਤਾਰਿਪਟਰਾਨੀ॥ਤਾਪੁਤਤਾਮੈਉਰ
ਜਾਨੀ॥੨੪॥ਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਆਪਕੋਕੋਗੇ॥ਇਕਕੋਜਲਆਕੋਗ੍ਰਯ
ਗੇ॥ਤੀਨਇਤਰਦੇਨੇਮੈਧੋਗੇ॥ਕੁਪਕੋਨਿਖਲਸਭੁਰਉਤਗੇ॥੨੫॥

ਯੋਗਮਾਇਆਸੀਤਾਇਤਨਮਾ॥ਉਪਜੋਗੀਮਿਥਲਾਪਤਿਧਾਮਾ॥ਤਿਨਸ
 ਮੇਤਿਬਿਧਿਕਾਰਘਥਾਰੇ॥ਕਰੇਸਿਪੁਰਣਯੋਉਰਧਾਰੇ॥੨੬॥ਯਾਬਿ
 ਧਿਬਿਸ੍ਰਸੁਬੈਨਬਖਾਨਾ॥ਕੁਯੇਤਹਾਂਪਨਿਅਤਿਗਧਿਆਨਾ॥ਬ੍ਰਹ
 ਮਾਦੇਵਨਬੈਨਉਚਾਰੇ॥ਗੁਪਕੁਲਮੇਂਹਰਿਨਾਰਤਨੁਧਾਰੇ॥੨੭॥
 ਤੁਮਸਕੁਅੰਸਨਕੋਜਗਮਾਧੀ॥ਬ੍ਰਾਨਰਤਨਧਾਰੇਬਨਮਾਧੀ॥ਬਿਸ
 ਸਤਾਇਕਰੇਜਗਤੋਲੋ॥ਬਿਸ੍ਰਹੋਗੋਕੁਤਲਜੋਲੋ॥੨੮॥ਯਾਬਿ
 ਧਿਦੇਵਨਆਇਸੁਦੀਨੋ॥ਪਰਣੀਕੋਆਸਟਾਸਨਿਕੀਨੋਕਮਲਾ
 ਸਨਨਿਜਕੁਵਨੇਗਯੋ॥ਉਰਜਰਦਰਸੁਖੀਅਤਿਕੁਯੋ॥੨੯॥ਸਿਕ
 ਰ ॥ਪਰਦੇਵਬ੍ਰਾਨਰਕੁਪਕੋਬਿਚਰੇਅਰੰਨਨਮਾਧੀ॥ਸੁਸਹ
 ਇਤਾਜਗਦੀਸਕੀਯੋਧਾਰੇਨਿਜਮਨਮਾਧੀ॥ਬਲਵੰਤਕੁਧਰਪਾਰ

ਪ੍ਰਸਿਕਾਮੋਪਰਬੀਨ ਅਹਿਕਥਾਪਾਵਨਈਸਕੀਸਿਵਆਪਬਰਨਨ
ਕੀਨਾ॥੩੦॥

ਦੇਬਾਲਕਾਂਡੇਨਾਮਕਿਤੀਯੋਧਿਆਇ॥੩॥ਸੀਮਹਾਦੇਊ ॥੩॥

॥ਅਬਰਜਾਦਸਰਥਵਰਜੇਈ॥ਸੰਤਪਰਾਕਰਮਸੀਮਤਿਸੇਈ
ਅਯਪਆਪਤੀਵੀਰਇਕਆਹਿ॥ਵੇਸ੍ਰਤਿਸਕੁਲੇਕਨਕੇਮਾਹਿ॥੧॥
ਨਿਹਸਿਤਨਦੁਖਤਿਨਭਾਰਾ॥ਵਸਿਸ੍ਰਸਮੀਪਗਯੋਇਕਵਾਰਾ॥ਮੁਨਿ
ਜਰਦੁਲਬੰਦਪਦਮੰਜਲਾ॥ਪ੍ਰਸੂਕਥੀਨਿਪਵਰਕਰਮੰਜਲਾ॥੨॥
ਸੁਕੁਲੰਖਣਲਖਤਸਿਤਾਂਨਿ॥ਕਿਹਿਬਿਧਿਤੇਵੇਮੁਨਿਸੇਗੁਨਿ॥ਪੁ
ਤ੍ਰੀਨਰਜਸਕੁਲੇਤੋ॥ਕੇਵਲਮੇਦੁਖਕਾਰਣਤੇਤੋ॥੩॥ਵਸਿਸ੍ਰਕੀ
ਯੋਪੁਨਿਬੈਨਉਚਾਰਾ॥ਤੇਵੇਗਨਿਪਵਰਸੁਤਚਾਰਾ॥ਮਨੋਲੋਕਪਾਲ

ਤਨੁਪਾਗੇ। ਤੇਵੇਗਬਲਿਬੁਧਿਉਦਾਗੇ॥੪॥ ਸਿੰਧੀਰਿਖਸਾਂਤਾਕੇਕੁਰਤਾ
 ॥ ਨਿਪਆਨੀਜੇਤਪਪਨਪਰਤਾ। ਪੁਤਕਾਮਯਾਗਜਗਜੇਈ॥੫॥
 ਮਸਮੇਤਿਕਰੀਯੋਨਿਪਜੇਈ॥੫॥ ਆਬਿਧਿਸੁਨਿਮੁਨਿਵਰਕੀ
 ਬਾਨੀ॥ ਮੰਤ੍ਰੀਪ੍ਰਤਿਨਿਪਵਰਹਿਵਖਾਨੀ॥ ਸੁਨਿਮੰਤ੍ਰੀਸਿੰਧੀਰਿ
 ਖਲਿਅਏ॥ ਪਦਬੰਦਨਬਹੁਕੁੰਤਿਮਨਾਏ॥੬॥ ਸਹਿਤਅਮਾਤ
 ਯਾਗਨਿਪਕਗੇ॥ ਅਮਲਮੁਨੀਸੁਗਮੰਤ੍ਰੀਚਰੇ॥ ਸੁਧਾਹਵਨਕਰੇ
 ਨਿਪਜਬਹੀ॥ ਹਵਅਵਟਪ੍ਰਗਟੇਤਹਿਤਬਹੀ॥੭॥ ਤਪਤਜਾਂਬਨ
 ਦਪ੍ਰਕੁਊਦਾਰੀ॥ ਪਾਇਸਸੁਵਰਨਪਤਕਰਤਾਰੀ॥ ਪਾਇਸਲੀਜੇਏ
 ਨਰਦੇਵਾ॥ ਤੇਪ੍ਰਤਿਤਰਚੀਸਦੇਵਾ॥੮॥ ਨਿਹਸਿਦੇਹਪਰਮਾਤਮਜੇਈ
 ਪੁਤ੍ਰਵਕਰਪਾਵੇਸੇਈ॥ ਯੋਨਿਪਵਰਪ੍ਰਤਿਬੰਨਬਖਾਨਾ॥ ਅਗਨਿਤ

ਕੁਯੇਤੁਹਅਤਿਰਧਿਆਨਾ॥੯॥ਮੁਨਿਸਰਦੂਲੇਕੇਪਦਵਰਜਾ॥ਨਿਪਬੀਦੇ
ਨਿਜਪਾਇਸੁਕਾਰਜਾਗੁਰਸਿੰਝੀਰਿਖਆਇਸੁਕੀਨੀ॥ਨਿਪਪਾਇਸੁ
ਨਿਜਕੁਮਨਿਦੀਨੀ॥੧੦॥ਅਰਧਕੁਸਲਆਕੇਕਰਦਯੋ॥ਕੇਕਈ
ਅਰਧਸੁਦੇਵਤਕੁਯੋ॥ਬਹੁਰਿਸੁਮਿਤ੍ਰਾਪ੍ਰਾਪਤਿਕੁਈ॥ਪੁਤ੍ਰੇਤਪਾ
ਇਸਤਿਨਲਈ॥੧੧॥ਦੇ ॥ਕੋਸਲਆਅਰਧਸੁਕੁਗਤਿਨ
ਦੀਨੋਪ੍ਰੇਮਬੁਲਾਇ॥ਕੇਕਈਅਰਧਸੁਆਪਨੇਦਯੋਪ੍ਰੇਮੇਆਇ
੧੨॥ਕੁ ॥ਖਾਇਓਦਿਬਚਰੁਤਿਨਜਬਹੀ॥ਗਰਬੁਸਮੇਤਿਕੁ
ਈਤੇਤਬਹੀ॥ਦੇਵਤਾਜਿਓਰਾਜੇਤੇਨਾਰੀ॥ਨਿਪਮੰਦਰਮੇਕਰਓ
ਜਿਆਰੀ॥੧੩॥ਕੋਸਲਆਦਸਮਾਸਨਕੇਕੁਏ॥ਅਥਿਨਾਸੀਨਿ
ਜਪੁਤਜੁਜੇ॥ਨਵਮੀਸੁਕਲਪਖਮਧਮਾਸਾ॥ਕਰਕਲਗਨਜੁਕੁ

ਕੁਇ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੧੪ ॥ ਪੁਨਿ ਰਵਸਨਾ ਮਨਿ ਖੰਡ ਆਇ ॥ ਓਚ ਠੋਰ ਕਹ ਪੰ
 ਚ ਸੁਹਾਇ ॥ ਮੇਖਾ ਬਿਖੇਰ ਵਿਬਿਖ ਮੇਚੇ ਦਾ ॥ ਕਿਨ ਯਾ ਮੇ ਬੁਧਿ ਮਹਾ ਅੰ
 ਨੀ ਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਗੀਯਾ ਮਾਲ ਤੀਛੀ ਦਾ ॥ ਕਰ ਕਮੇ ਗੁਰ ਮੀਨ ਮੇ ਕਿਗ ਦੇ
 ਵ ਫੁਲ ਬਸਾਵਾਈ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਾਰਾਇਣ ਕੁਤਲੈ ਪਿਖ ਦੇਵ ਬਾਲਿਬ
 ਲਿਜਾਵੇਈ ॥ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਿਹ ਬੇਦ ਬੁਖੇ ਆਵੈ ਤੈਨ ਹਿਧਿਆ ਨੇਮੇ ॥ ਵ
 ਹੁਗਤਿ ਕੇਵ ਸਨੈ ਨਗੋਚਰ ਆਜੁ ਦਸ ਰਥ ਧਾਮੇ ॥ ੧੬ ॥ ਨੀਲ
 ਕੰਜ ਸਮਾਨ ਸੁੰਦਰ ਸਾਮ ਮੁਰਤਿ ਮੋਹਨੀ ॥ ਬੂਜ ਚਾਰ ਪੀਤ ਪਟੇ ਬਰਾ
 ਜਗਤੁ ਗਤ ਕਰ ਪਦੇ ਹਨੀ ॥ ਅਰੁਣ ਕੰਜ ਸਮਾਨ ਨੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦੇਸ
 ਬਿਰਾਜੀ ॥ ਮਕਰ ਕੁੰਡਲ ਕਾਨਲ ਸਕੈ ਹੇਰ ਮਕਰ ਸੁਲਾਜੀ ॥
 ੧੭ ॥ ਯਜਰ ਸੁਰਸਮਾਨ ਲਸਕੈ ਰੂਪ ਮਦਿ ਰਜਾਲੇ ॥ ਕੁਟਿਲ ਅਲਿ

ਕਕਪੇਲਸਿਦਰਹੇਮਕ੍ਰੀਦਿਸੁਭਾਲਮੋ॥ ਦਰਗਦਾਪਦਮਜੁਚਕਰਬਨ
ਮਾਲਸਿਦਰਜੇਕੁਈ॥ ਸੁਵਿਸਾਲਜੇਭਾਹੇਰਕੇਮਨਦੇਵਤਾਜਕੁਲੇਕੁਈ
੧੮॥ ਜਨਕ੍ਰਿਪਾਚੇਦਰਿਦਸਥਜੇਮੁਸਕਾਵਨਾਤਿਹਿਚਾਦਨੀ॥ ਕਰੁ
ਣਾਰਜੀਲੇਨੈਨਜੇਕੁਨੀਲਕਿਜਨਮਾਦਨੀ॥ ਸ੍ਰੀਵਤਸਹਾਰਕਿਖੂ
ਰਨੁਪਰਪਾਦਮੈਸੁਨਸੁਨਕਗੇ॥ ਪਿਖਤਕੋਸਲਆਰੂਪਕੋਬਿਜਮਾ
ਕੁਲਾਉਗੇਮੇਭੁਗੇ॥ ੧੯॥ ਚੇ ॥ ਹਰਖਨੀਰਨੈਨਾਭੇਰਕਰਅਜਾਲਿ
ਹਰਿਮਾਨ॥ ਅਦਭੁਤਰੂਪਕੋਸਲਆਪਿਖਬੋਲੀਕੁਗਵਾਨਾ॥ ੨੦॥
ਕੋਸਲਯੋਵਾਚਾਚੈ ॥ ਦੇਵਦੇਵਪਦਬੀਦਨਥਾਗੇ॥ ਸਿਖਗਦਾ
ਕਰਚਕ੍ਰਸੁਧਾਗੇ॥ ਪਰਮਾਤਮਾਅਚੁਤਅਨੰਤਾ॥ ਪੁਰਖੇਤਮਪੂਰ
ਣਕੁਗਵਿਤਾ॥ ੨੧॥ ਗੀਆਮਾਲ ॥ ਬਾਲੀਅਗੋਚਰਤੇਹਿ

ਕਮਨਿ ਬੇਦਵਾਦੀ ਗਾਵੈ ॥ ਮਨ ਬੁਧਿ ਇੰਦ੍ਰੀ ਨਾਪਿ ਖੋਸਤ ਗਿਆਨ ਰੂ
 ਪਾਸੁ ਨਾਵੈ ॥ ਤੁਮਹੀ ਸੁਮਾਇਆ ਵਿਸੁਕੈ ਉਪਜਾਇ ਪਾਲ ਸਿਖਾਰੈ
 ॥ ਸਵਾਦਿ ਗੁਣ ਸਿਖ ਕਤਿ ਹੋਨਾ ਹਿਲੇ ਪਰਿ ਚਕਧਾਰੈ ॥ ੨੨ ॥ ਚੈ
 ਨਾਹਿ ਕਰੋ ਕਰਤਾ ਸੇਭਾ ਸੋ ॥ ਚਲੇ ਨਾਹਿ ਜਨ ਚਲਤ ਪ੍ਰਕਾਸੋ ॥ ਨਾਹਿ ਸੁਨੇ
 ਜਨੁ ਜੁਨਿ ਤਸਮਾਨਾ ॥ ਏਖੇ ਨਾਏ ਖਤ ਸੇਭਾਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਅਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਬੁਧਿ
 ਨਿਆਗੇ ॥ ਰੂਪ ਤੁਮਾਰੇ ਬੇਦ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸਮਸਕੁ ਭੂਤਨ ਮੇਤੁ ਮਦੇਵਾ ॥ ਲਖੇਨ
 ਜਾਵੈ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥ ੨੪ ॥ ਅਗਿਆਨ ਅਵੇਗ ਚਿਤ ਜਿਨ ਕੇਰੇ ॥ ਕੈਸੇ
 ਰੂਪ ਤੁਮਾਰੇ ਹੋਰੇ ॥ ਸੁਪਿ ਬੁਧਿ ਜਿਨ ਕੀ ਜਗ ਅਧੇ ॥ ਵੇਜਨ ਰੂਪ ਤੁਮਾਰੇ ਲ
 ਧੇ ॥ ੨੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਪਰਮਾਣੁ ਸੇਭਿ ਰਤੇਰੇ ॥ ਧਿਆਨ ਪਰੇ ਯੋਗੀ ਸੁਰਹੋਰੇ ॥
 ਤੁਮੇ ਉਦਰੁ ਬਿਖੇਤਨੁ ਪਗੇ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਲੇਖਿ ਤ੍ਰਿਬਨ ਕੇਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਭੁਗਤਨ

ਮੇਪਰਵਸਤਾਤੇਗੀਆਜੂਰਪੁਤਮਮੈਉਰਹੇਗੀਸਿਜਾਰਸਮੁਵੇਮੇਅਤਿ
 ਮਗਨਾਪਤਿਪੁਤਪਨੁਮਾਹਿਜੁਲਗਨਾ॥੨॥ਤੇਮਾਇਆਜਗਕੁਮ
 ਬਹੁਬਾਰਾਅਬਤੇਅੰਪਿਮਲਿਨਿਹਾਗਾਦੇਵਤੁਮਾਰਾਏਹੁਸਰੂਪਾ
 ॥ਮੇਮਾਨਸਿਨਿਤਰਹੇਅਨੁਪਾ॥੨੬॥ਵਿਸਮੋਹਨਿਮਾਇਆਬਾਰੀਨ
 ਹਿਅਵਰਜੁਮੋਹਿਮੁਰਾਗੀਏਤਤਰੂਪਅਲਕਿਕਜੇਇਉਪਸਿਪਰੋਸਨ
 ਤਨਜੇਇ॥੨੬॥ਬਾਲਕੁਵਾਅਤਿਕੋਮਲਅੰਗਾਰੂਪਦਿਖਾਵੇਮਹਾਅ
 ਨੰਦਾਬਿਲਅਲਿਗਨਲਲਤਨਧਾਗਾਉਤਕਟਤੰਮੇਮੇਤਰੇਸੁਪਾਗਾ
 ੩੦॥ਸ੍ਰੀਕੁਗਵਾਨੇ ॥ਮਾਤਾਜੇਜੇਇਸਟਤੁਮਾਗੇਸਿਣੀਜੇਨਹੀਔਰ
 ਨਿਹਾਰੇ॥ਕੁਮਕੁਰਅਪਨਨਿਮਿਤਾਬ੍ਰਹਮਾਬਿਨਤੀਕਰੀਸੁਚਿਤਾ॥
 ੩੧॥ਰਾਵਣਮਾਰਣਹੇਤਸੁਮਾਤਾਧਾਰਯੇਮੇਕੂਤਲਨਰਗਾਤਾਦਸ

ਰਥੇਤਮਮਹਿਤਤਪਕੀਨੋ। ਹੋਇਪ੍ਰਸਿਨਮੋਹਵਰਦੀਨੋ॥੩੨॥ਮਮ
 ਪੁਤਕਰਯਾਚਯੋਜੋਈ॥ਪੂਰਣਕੀਯੋਆਜੁਮੋਸੋਈ॥ਅਹਮੇਰੂਪ
 ਨਿਹਾਰਯੋਜੋਈ॥ਪੂਰਬਤਪਛਲਜਾਨੋਸੋਈ॥੩੩॥ਦੁਰਲਭੁਮੇ
 ਰੋਦਰਸਨਆਹਿ॥ਮੋਖਨਿਮਿਤਪਛਾਨੋਤਾਹਿ॥ਸਿਬਾਦਹਮਾਰਾ
 ਬਾਰੋਜੋਈ॥ਪੜੇਸੁਨੇਯਾਕੋਨਰਕੋਈ॥੩੪॥ਜੇਨਰਮਮਸਰੂਪਤਾ
 ਪਾਵੈ॥ਮਰਣਸਮੇਮਮਸਿਮ੍ਰਿਤਿਆਵੈ॥ਮਾਤਾਪ੍ਰਤਿਯੋਗਮਉਚਾਰ
 ॥ਰਿਵਤਭੁਏਬਾਲਤਨੁਧਾਰ॥੩੫॥ਇੰਦੁਨੀਲਮਾਦਿਤਨਦੁਤਿਜੋਹੋ॥
 ਵਿਸਾਲਨੈਨਸੁੰਦਰਸਭੁਮੋਹੋ॥ਬਾਲਅਰਣੁਸਮਪ੍ਰਭਾਉਦਾਗਲ
 ਲਤਲੋਕਪਾਲਤਨੁਧਾਰ॥੩੬॥ਸੁਤਕੋਜਨਮਸਨਯੋਦਿਪਜਬਹੀ
 ਸੁਖਸਮੁੰਦਮਗਨਭੁਯੋਤਬਹੀ॥ਗੁਰਸਮੇਤਿਅੰਯੋਪਨਿਤਹਾਂਕਮ

ਲਖਮੀ ਤ੍ਵਿਗਗਮਸੁਜਗਾ॥੩॥॥ਪਿਖਅਨੰਦਨੀਰਵ੍ਰਿਗਅਏ
ਗੁਰਸੰਜਾਤਿਕਰਮਕਰਵਾਏ॥ਕੇਕਈਜਨੇਸੁਕੁਰਤਕੁਮਾਰ
॥ਕਮਲਨੈਨਤਨਪ੍ਰਭਾਅਪਾਰਾ॥੩੪॥ਸੁਮਿਤ੍ਰਾਜੂਸੁਪ੍ਰਮਲਸੁਤ
ਜਾਏ॥ਪੁਰਣੁਇੰਦੁਜਮਬਦਨਸੁਹਾਏ॥ਤਾਹਿਸਮੇਰਾਜਾਹੁੰਖਾਨਾ॥
ਰਾਂਮਹੰਜਾਰਦੇਏਦਿਜਦਾਨਾ॥੩੫॥ਹੇਮਰਤਨਸੁਰਭੀਪਟਪਨੇ
ਬ੍ਰਹਮਣਪਾਇਅਸੀਸਾਭੁਨੇ॥ਵਿਦਯਾਗਿਆਨੰਸਿਪੁਰਣੁਕੁਰੇ॥
ਜਾਹਿਬਿਖੇਮੁਨਿਰਮਣਸੁਕਰੇ॥੪੦॥ਤਾਕੇਗੁਰਪੁਨਿਰਾਮਉਚਾ
ਰਾ॥ਹਮਣਰੂਪਤੇਰਾਮਨਿਹਾਰਾ॥ਭੁਰਤਭੁਰਣੁਤੇਕਯੋਉਚਾਰਾ॥
ਲਖਮਣਸੁਭੁਲਖਣਅਧਾਰਾ॥੪੧॥ਜਤ੍ਰਹਨਨਸਤ੍ਰਪਨਭਾਨੇ॥
ਆਬਿਧਿਗੁਰਸਰੁਨਾਮਬਖਾਨੇ॥ਲਖਮਣਰਾਮਚੰਦਕੇਸਿਰੀ॥ਸ

੨੫ ਨਕੁਏ ਪੁਨਿ ਭੁਰਤ ਪ੍ਰਸਿਰਗੀ॥੪੨॥ ਪਾਇਸ ਅਸਿਨ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰੀ॥
 ਦੁੰਦੀ ਕੁਇ ਟਿਰੇ ਵਹੁ ਚਾਰੀ॥ ਲਖ ਮਣੁ ਸਿਗਾ ਮਿਲੈ ਸੀਰਾ ਮਾ॥ ਲੰਲਾ
 ਬਾਲ ਕਰੇ ਸੁਖ ਪਾਮਾ॥੪੩॥ ਸ ॥ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਸੁਨਿ ਕਾ ਕਲ ਬੈਨੁ
 ਪੇਖ ਮੁਖੀ ਬੁਜ ਕੇ ਬਿਗਾਸਾਏ॥ ਭਾਲ ਬਿਖੇ ਮੁਕਤਾ ਮਾਇ ਹੇ ਮਾਸੁ ਪੀਪ
 ਲਪਾਤੁ ਅਨੁਪ ਜੁਹਾਏ॥ ਕਿਠ ਬਿਖੇ ਮਾਇ ਬ੍ਰਾਤੁ ਧਰੇ ਬਿਕ ਕੋ ਨਖਤਾਹਿ
 ਸੁਬੀ ਚੁਜ ਗਾਏ॥ ਕਾਚਨ ਕ੍ਰਿਤੁ ਲਕਾਨ ਲਸੈ ਰਤੁ ਨਾਗਣੁ ਸਿੰਦਰ ਪੂਰ
 ਲਗਾਏ॥੪੪॥ ਚਿ ॥ ਜਬਦਾਇ ਮਨ ਮਣੁ ਪਰ ਮਉਦ ਥੋ॥ ਪਦ ਭੂ
 ਖਣੁ ਤਿਹ ਸਿਗਾ ਸਵਾਰੇ॥ ਕਟਿ ਜੁੜ ਅੰਗ ਦਭੁ ਜਧਾਰੇ॥ ਅਲਪ ਦਸਨੁ ਹੋ
 ਜਤ ਮੁਖਿ ਖਿਰੇ॥੪੫॥ ਅਇੰ ਵਨੀਲ ਮਾਇ ਦੇਹੁ ਜੁਹਾਏ॥ ਅਕਿਣੁ ਰਿੰਗ
 ਮਾਣੁ ਬਿਗਾਸਾਏ॥ ਅਥੋ ਬਾਲ ਕਪਾਛੇ ਰਾਮਾ॥ ਦਿਖ ਕੇ ਜਲ ਆਦ ਸਰ

ਬਧਾਮਾ॥੪੬॥ਪਰਮਾਨੰਦਭੁਏਮਨਮਾਹੀਤਾਂਸੁਖਕੀਰਨਤੀਕਛੁਨਾਹੀ॥
ਦਸਰਥਭੇਜਨਕਰੇਸੁਜਬਹੀ॥ਰਾਮਬੁਲਾਵੇਕੁਪਤਿਤਬਹੀ॥੪੭॥ਫਲੀ
ਲਾਸਕਤਭੁਏਜੁਖਧਾਮਾ॥ਨਹਿਬੁਲਾਏਆਵਹਿਰਾਮਾ॥ਆਨਕੋਸਲ
ਆਭੁਪਬਖਾਨੀ॥ਬਹੁਤਭੁਲੀਕੋਸਲਆਮਾਨੀ॥੪੮॥ਹਸਤਮਾਤ੍ਰਦੇਰੀ
ਰਖੁਨਾਥੇ॥ਆਏਨਾਜਨਨੀਹਰਿਹਾਥੇ॥ਮਹਾਪਤਨਕਰਯੋਗੀਧਿਆ
ਵੇ॥ਵਹਕੋਸੇਕਰਭੀਤਰਆਵੇ॥੪੯॥ਹਸਤਨਰਾਇਲੁਆਪੇਆਏ॥
ਕਰਦਮਦਖਲੁਪਾਇਲਗਾਏ॥ਕਿਚਿਤਗਹਸਗਹੇਮੁਖਮਾਹਿ॥ਦੋ
ਰਚੇਲੇਲੀਲਾਮਨਮਾਹਿ॥੫੦॥ਆਬਿਧਿਪਰਮਾਨੰਦਸ੍ਰੀਰਾਮਾ॥ਸਭਜੀ
ਵਨਕੋਸੁਖਕੋਧਾਮਾ॥ਮਾਇਆਬਾਲਜਗੀਰਹਲੀਨੋ॥ਜਨਨੀਤਾਤਪਰਮ
ਸੁਖਦੀਨੋ॥੫੧॥ਮਾਜਮਾਸਕੋਸਲਆਮਾਤਾ॥ਵਾਪਨਬਹੁਬਿਧਿਕਰੇਸੁਤ

ਤਾਪਰਸਤਭੂਖਨਬਹੁਤਲਭਵੇ। ਬਹੁਬਿਧਿਮੰਗਲਸੋਮੁਖਗਵੇ॥੫੨॥
 ਦਕਅੰਗਪੁਖਬਨਾਏ॥ ਕਰੁਣਸਸਕਲੀਅਤਿਸੁਖਦਾਏ॥ ਕਰੁਣਪੁ
 ਰਪੁਨਿਵਿਵਿੱਧਿਪ੍ਰਕਾਰੇ॥ ਵਰਖਬ੍ਰਿਧਅਤਿਮੰਗਲਧਾਰੇ॥੫੩॥ ਗ੍ਰਹਿਕ
 ਰਯਸਤੁਰਾਂਤਿਤਿਆਗੇ॥ ਰਾਮਜਬੇਬਹੁਖੇ ਲਨਲਾਗੇ॥ ਮਾਤਸਮੀਪ
 ਗਏਇਕਬਾਰਾ॥ ਭੁਜਨਦੈਰਪੁਨਾਬਓਚਾਰਾ॥੫੪॥ ਕਾਰਯਸਕਤਿ
 ਤਾਹਿਖਿਲੁਹੇਇ॥ ਸੁਨਯੋਨਰਾਮਬਖਾਨਯੋਜੇ॥ ਕ੍ਰੋਧਭਰੇਕਰਦੈਤਉ
 ਠਾਏ॥ ਛੀਕੇਭੁਜਨਪਰਤਿਗਿਰਾਏ॥੫੫॥ ਲਖਮਨੁਕੋਨਨੀਤਹਿਦੁ
 ਯੋ॥ ਬੁਰਤਬਹੁਰਿਸਤਪਨਹਲਯੋ॥ ਦੁਪਦਹੀਬਹੁਭੀਤਿਖਵਾਏ॥ ਸੁਦ
 ਤਬੇਤਿਨਮਾਤਬਤਾਏ॥੫੬॥ ਦੋਰੀਮਾਤਸਮੁਖਬਿਗਸਾਨੇ॥ ਤਾਹਿਵਿ
 ਲਕਤੇਸੁਬਪਲਾਨੇ॥ ਪਗਪਦਹੁਟੀਕੋਸਲਯਾਜਬਹੀ॥ ਭੁਏਨਰਾਇਨੁ

ਰਖਾ

ਲਖਗਤਿਤਬਯੀ॥੫॥ਰਖੁਨਾਥਹਕਰੁਤਰਗਯੋ॥ਕ੍ਰਿਚਿਤਕੁ
ਮਨਿਬੈਨਸੁਕਯੋ॥ਬਾਲਕੁਵਸੁਅਗੀਕਯੋ॥ਮੰਦਮੰਦਰੋਵਾਹਿ
ਹਰਿਖਰੋ॥੫੨॥ਤਬਮਾਤਾਸੁਕੁਠਲਗਾਏ॥ਸਿਰਚੁਮੇਬੁਭੁ
ਤਿਲਡਾਏ॥ਬਾਲਕਤੇਪੁਨਿਕੁਏਕਮਾਗੇ॥ਵਸਿਸੁਸੁਕੁਨਸੁਜਨੇਉ
ਡਾਗੇ॥੫੩॥ਸੁਬਦਿਵਯਾਮਾਹਿਵਿਸਾਰਦਾ॥ਧਨੁਰਵੇਦਮੇਪਰ
ਮਸੁਸਾਰਦਾ॥ਲੀਲਾਕਰਹਰਿਨਰਤਨਧਾਗੇ॥ਸੁਸੁਸਾਸਤਕੇਅਰ
ਥਬਿਚਾਗੇ॥੬੦॥ਲਖਮਣੁਰਖੁਵਰਕੇਅਨੁਸਾਰੀ॥ਸਿਵਜਾਨਸੇ
ਵਾਉਰਧਾਰੀ॥ਸਤੁਪਨਰੁਰਥਕੇਪਰਮਪਿਆਗੇ॥ਸਿਵਕਭਾਈ
ਸੀਲਉਦਾਗੇ॥੬੧॥ਸ ॥ਰਾਮਲਏਕਰਚਾਪਮਹਾਂਬਲਤੁ
ਲਕਸੇਕਟਿਬਾਲਸਧਾਗੇ॥ਸਿਗਲਏਲਖਬੀਰਤੁਰੀਗਮਰੂਢਮ

ਹਾਂਬਨਮਾਹਿਧਾਰੇ॥ਖੇਲਸਿਕਾਰਮਹਾਬਲਧਾਰਜੁਬਿਆਪਰ
 ਸਿਖਘਨੇਚੁਨਿਮਾਰੇ॥ਆਨਨਿਵੇਦਕਰੇਬਨਬਾਤਨਰਾਮਦੁਊਕ
 ਰਤਾਤਜੁਯਾਰੇ॥੬੨॥ਉਠਿਪ੍ਰਾਤਸਮੇਕਰਮਜਨਜੁਪਿਤਮਾਤਨਕੋਅ
 ਭਿਬੰਧਨਧਾਰੇ॥ਪੁਰਕਾਰਯਠੇਰਕਰੇਸਗਲੇਅੰਤਿਨਿਮਰਭੁਵਸੁਰ
 ਮਮੁਰਾਰੇ॥ਮਿਲਬਾਂਧਵਸਿਗਕਰੇਪੁਨਿਕੋਜਨਸਿਗਮੁਨੀਸੁਰਕਿਥ
 ਬਿਚਾਰੇ॥ਮੁਨਿਪੁਰਾਵਤੇਜਾਨਿਆਪਕੁਲੇਲਪੁਰਾਤਨਪੈਪੁਨਿਆ
 ਪੁਓਚਾਰੇ॥੬੩॥ਤਿਮਰ ॥ਧਰਿਗਮਜੀਅਵਤਾਰੇ॥ਇਹਕੁੰਤ੍ਰਿਕਾ
 ਰਖਸਾਰੇ॥ਨਰਲੋਕਮੇਸਖਕਾਰੇ॥ਪਰਣਾਮਹੀਣਨਿਹਾਰੇ॥੬੪॥
 ਦੋਹਰੇ॥ਸਨਕਾਦਿਕਜੋਕੋਭੁਜੇਮੁਨਿਜਨਮੇਮੁਖਚਾਰੇ॥ਵੈਪਰਮਾਤ
 ਮਲੋਕਮੈਭੁਏਮਜਜਅਵਤਾਰੇ॥੬੫॥

ਉਮਾਮਹੇਜੁਰਸਿਬਾਦੇਬਾਲਕੰਡੇਚਤੁਰਥੇਪਿਆਇ।੬॥
ਸੀਮਹਾਦੇਵਉ ॥੧॥ ॥ਏਕਸਮੇਮੁਨਿਕੋਸਕਯੋਪੁਰਾਮੋਪਿ
ਬਿਖੇਬਨਤੇਚਲਾਏ।ਜਾਨਿਇਤੈਮਨਿਮਧਮੁਨੀਪਗਾਤਮਕੁ
ਪਤਿਮੰਦਰਜਾਏ।ਪਾਵਕਕੇਸਮਤੇਜਲਸੇਪਿਖਤਾਅਜਨਿਦਨਜੁ
ਹਰਖਾਏ।ਆਸਨਤੇਉਠਿਲੇਨਚਲੇਗੁਰਾਓਰਵਸਿਜਟਸੁਜਗੰਬ
ਲਾਏ॥੧॥ਪੁਜਨਕੈਬਿਧਜੇਤਿਨਕੇਮੁਨਿਪੁੰਗਵਸੋਨਿਪਬੈਨਉ
ਚਾਹੇ।ਜੇਰਦੁਉਕਰਆਜੁਕ੍ਰਿਤਾਰਥਧੰਨਿਕੁਏਮੁਨਿਭੁੰਗਹਮਥੇ।
ਸਿਪਤਿਆਇਵੇਸੇਤਿਨਕੇਪਰਜਾਪਰਮੇਤੁਮਸੇਪਗਧਾਰੇ।ਜਾ
ਹਿਤਆਵਨਜਾਚੁਕਹੋਵਹਕਾਜਕਰੋਹਮਸੇਵਕਥਾਰੇ॥੨॥ਸੁਨਿਕੁਪ
ਤਿਬੈਨਪੁਸਿਨਕੁਏਮੁਨਿਆਪਮਹਾਮਤਿਬੈਨਅਲਾਏ।ਜਬਯਾਗ

ਲਗੋ ਕਰਨੇ ਬਨ ਮੇ ਸੁਗ ਪਿਤਨ ਕੇ ਹਿਤ ਪੁੰਨਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਿਪਦੈ ਤਵਿ
 ਸ੍ਰੀ ਸਿਕਰੇਤ ਬਹੀਤ ਹਿਸੈ ਟੁਤ ਕੀ ਬਰਖਾ ਬਰਖਾਏ ॥ ਤਿਨ ਨਾਮ ਮਗੀ
 ਚ ਸੁਬਾਹੁ ਕਰੇ ਪਾਨਿ ਔਰ ਘਨੇ ਤਿਨ ਸਿਗਲ ਵਏ ॥ ੩ ॥ ਮਮ ਕਾਜ ਇ
 ਤੈ ਨਿਪਤਾਂ ਬਧ ਕੇ ਹਿਤ ਰਾਮਾ ਦਿਜੇ ਅਹਿਨਾ ਬਸ ਸਿਰੇ ॥ ਇਹ ਕਾਜ ਕ
 ਰੇ ਕਲ ਘਾਨ ਤੁਮੇ ਨਿਪਰੇ ਵਹਿ ਗੀ ਪਾਨਿ ਦੇ ਜਪ ਤੁੰਗੇ ॥ ਮਿਲ ਸਿਗਬ
 ਸਿਸਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ ਨਿਪਰਾਮ ਕਰੇ ਮੁਨਿ ਕੋ ਸਕ ਮੰਗੇ ॥ ਨਿਪ ਜੋ ਰਚਿਹ
 ਇਤੁ ਦੇ ਹਿਯ ਮੇ ਮਯਾਗ ਕਰਾਇ ਕਰੇ ਅਰਿਜੇਗੇ ॥ ੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਦੇਵ
 ਓ ॥ ਦਿ ॥ ਭੁਪਾਤਿ ਕੋ ਚਿਤ ਭੁਈ ਗੁਰ ਇਕਾਂਤਿ ਢਿਗ ਜਾਇ
 ਪੁਛ ਨ ਲਾਗੋ ਜੋ ਰਕਰ ਬਹੁ ਬਿਧ ਪਾਦ ਮਨਾਇ ॥ ੫ ॥ ਦਸ ਰਬ
 ॥ ਸ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਨ ਉਪਾਇ ਕਰੇ ਅਬ ਮੇ ਮੁਨਿ ਕੋ ਸਕ ਰਾਮ ਸੁ

ਲੇਵਨ ਆਏ। ਨਹਿਗ ਮਥਿਛੋਹ ਸਹਾਰ ਸੋਕੇ ਮੁਨਿ ਵਰਖਹ ਜਾਰ ਗਏ ਸੁ
ਤਪਾਏ। ਸੁਤ ਚਾਰ ਸੁਰੇ ਸੁਰਤੁ ਲਕੁਏ ਆਤਿਗ ਮਥਿਖੇ ਮਨ ਮੇਹ ਲਗਾਏ।
ਅਜਨਿ ਵਨ ਤਾਖਿਣ ਪ੍ਰਾਣ ਤੇ ਜੇਰ ਪੁਨਿ ਵਨ ਜੇ ਮੁਨਿ ਕੋ ਸਿਗ ਜਾਏ। ੬॥
ਗੀਆ ਮਾਲ ॥ ਮੁਨਿ ਕੋ ਨ ਦੇਵੇ ਗਾਮ ਜੇ ਵਹੁ ਸਾਪ ਮੇਹ ਲਗਾ
ਇਹੈ। ਮਮ ਸਿਗ ਸੁਰਖ ਘਟੈ ਜਕੋ ਖਿਣ ਏਕ ਮਾਹਿ ਜਲਾਇਹੈ। ਕਿਹ
ਕੁੰਤਿ ਮੇਕ ਲਘਾਨ ਹੋਵੇ ਸਭਿ ਪਾਵੇ ਕੁਖੀਯੋ। ਜਿਹ ਕੁੰਤਿ ਝੂਠਨ ਮੇ
ਛਹੇ ਗੁਰ ਸਤ ਮੇਰੇ ਕੁਖੀਯੋ। ੭॥ ਵਸਿਸਟੇ ॥ ਸ ॥ ਸੁ
ਨਿਰਾਜਨ ਬਾਤ ਬਖਾਨਤ ਗੋਪਨ ਅੰਗਨ ਪੈ ਇਹ ਬਾਤ ਬਤਯੋ।
ਸੁਤ ਮਾਨੁਖ ਨਾਹਿ ਪਿਖੇ ਮਨ ਮੇ ਪਗਮਾਤ ਮਗਾਮ ਜਨਾਤਨ ਹਯੋ। ਅ
ਵਨੀ ਕੁਰ ਕੁਰ ਨਿਵਾਰਨ ਕੀ ਬਿਨ ਤੀਚਤੁ ਰਾਨ ਕੀ ਇਨ ਪਯੋ। ਕੁ

ਗਵਨਜਯੋਮਹਖੰਤੁਮਗੀਸੁਨਿਭੁਪਤਿਸਿਕਰਚਕਕਯੇ॥ ਪਾਤਿਚ
 ਤੁਰਨਨਕੇਸੁਤਪੁਰਬਕਸਪਨਮਕਹੇਸੁਰਸਾਰੇ॥ ਆਦਿਤਿਦੇਵ
 ਨਕੀਜਨਨੀਯਹਿਰਾਘਵਮਾਤਮਹਾਘਸਧਾਰੇ॥ ਤਾਹਿਸਮੇਬੁਤੁ
 ਕਾਲਕਗੀਤਪਸਾਪੁਨਿਪੁਜਨਨੀਤਮੁਰਾਰੇ॥ ਧਿਆਨਜਦਾਹਰਿ
 ਕੋਮਨਮੇਬਿਖਸੇਵਿਖਿਘਾਸਭੁਦਗਨਿਵਾਰੇ॥ ੮॥ ਭੁਗਵਨਪ੍ਰਸਿ
 ਨਭੁਏਤਬਹੀਵਗਮਾਗਇਹੈਮੁਖਮਾਹਿਉਚਾਰੇ॥ ਤਬਤੈਮੁਖਤੋਇ
 ਹਭੁੰਤਿਕਹਯੋਹਰਿਤੁਸੁਤਹੋਹੁਸਾਪਹਮਾਰੇ॥ ਸੁਨਿਯਾਭਿਨ
 ਤੀਭੁਗਵਨਤਬੈਸੁਤਹੋਵਹਗੇਹਮਆਇਤੁਮਾਰੇ॥ ਅਬਰਾਮਵ
 ਹੀਤਵਪੁਤਭੁਏਮੁਰਸੇਜਿਨਦਾਨਵੇਕਟਿਪਛਾਰੇ॥ ੧੦॥ ਗੀਆ
 ਮਾਲਤੀ ॥ ਰਾਮਕੋਅਨੁਸ਼ਾਇਜੇਓਰਸੇਸਲਖਮਣਜਨੀਯੇ

ਭੁਗਤ ਐਰਸਤੁ ਘਨ ਕੇ ਮਨ ਸਿਖ ਚਕ੍ਰ ਸੇ ਮਾਨੀਯੋ ॥ ਯੋਗ ਮਾਇਆ ਜਾ
ਨ ਕੀਉ ਪਜੀ ਸੁਜਨ ਕ ਬਿਦੇ ਹ ਕੋ ॥ ਮਾਨਿ ਰਾਮ ਬਿਆਹ ਨਿਆਇਯੋ
ਮਿਸ ਘਾਗ ਬਚਨ ਸਨੇ ਹ ਕੋ ॥ ੧੧ ॥ ਯਹ ਗੋਪ ਬਤਿ ਸੁਧਾਰ ਮਨ ਨਿ
ਪ ਐਰ ਪੇਨ ਹਿ ਭੁਖੀਯੋ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਜ ਜੁ ਕੋ ਸਕੈ ਸੁਤ ਰਾਮ ਦੇ ਸਤ
ਰਾਖੀਯੋ ॥ ਤਿਨ ਸਿਰਦੀ ਜਿ ਲਖ ਮ ਲੈ ਕਲ ਘਾਟੁ ਤੇ ਵਰੀ ਸਹੀ ॥
ਇਹੁ ਭੁੰਤਿ ਰੂਪ ਤਿ ਵਸ ਰਥੇ ਮੁਨਿ ਗੁਰ ਵ ਸਿਸੁ ਹਿ ਜੋ ਕਹੀ ॥ ੧੨ ॥ ਐ

॥ ਤਵ ਭੁੰਪਤਿ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਮਾਨੀਯੋ ॥ ਮਾਨਿਆ ਨੰਦ ਬਦਨ ਬਿਗ
ਸਾਨੀਯੋ ॥ ਰਾਮ ਲਖਣ ਨਿਪ ਆਪ ਬੁਲਾਏ ॥ ਅਤਿ ਆਦਰ ਕਰ ਕੇ ਠ
ਲ ਗਾਏ ॥ ੧੩ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਸਿਰਦੀ ਮਦ ਉਸੁਤ ਬਾਰਨ ਕੇ ਮੁਨਿ ਕੋ ਸਕੈ
ਨਿਪ ਆਨਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਤਬ ਪਾਇ ਮੋਹ ਬਲ ਬੀਰਨ ਕੇ ਭੁਗਵਾਨ ਹਿ

ਖੀਅਤਿਸੈਹਰਖਾਏ॥ਸੁਅਸੀਸਦਈਅਜਨੰਦਨਕੋਖੁਗਬੀਰਨਕੇਕਟਿ
 ਤੁਟਿਕਸਾਏ॥ਧਰਚਾਪਅਜੀਪਿਤਬੰਦਪਦਿਬੁਜਬੀਰਬਲੀਮੁਨਿਸਿ
 ਗਿਸਿਧਾਏ॥੧੪॥ਸਿਕਰ ॥ਕਛੂਦੁਰਦੇਸਹਜੋਗਏਪੁਰਤੇਮੁਨੀ
 ਵਰਜੇਇ॥ਬਲਾਚਾਤਬਲਾਤਵਿਦਘਾਂਦਈਰਾਮਜੁਦੇਇ॥ਦੇਵਤਾਦੇ
 ਨੇਰਚੀਤਿਹੰਗਹੇਘਾਜਗਕੋਇ॥ਤਿਹੰਖੁਧਾਐਪੁਨਿਕਾਮਕੋਦੁਖਨਾ
 ਕਦਾਚਿਤਹੇਇ॥੧੫॥ਤਬਪਾਰਗਗਾਤੇਗਾਏਮੁਨਿਸਿਗਲਖਣਰਾਮ॥
 ਤਹਿਯੋਗਵਿਪੁਨਿੰਹਾਰਯੋਜਗਤਾਵਿਕਾਬਨਨਾਮ॥ਮੁਨਿਰਾਮਕੋਤਬ
 ਕੁਖਯੋਇਹਰਾਖਸੀਇਕਾਮਾਹਿ॥ਕਾਮਰੂਪੀਤਾਵਿਕਾਇਹਨਾਮਭਾ
 ਖੇਤਾਹਿ॥੧੬॥ਨਰਾਜ ॥ਸਮਸਤਲੋਕਕਿਟਕਾਹਨੇਸੁਰਾਮਤਾਮ
 ਬੈ॥ਤਥੇਤਿਰਾਮਚਾਪਲੈਰਾਣਿਅਰਪਯੋਤਬੈ॥ਟਣਿਤਕਾਰਚਾਪਕੋ

ਬਨਿਸਮਸਤਪੁਰਯੋ॥ਸੁਨੰਤਿਤਾਰਿਕਾਤਬੈਕਰੇਸੁਨੈਨਕੂਰਯੋ॥੧੦॥ਸੁਘੋ
 ਰਕਾਮਰੂਪਣੀਪ੍ਰਕਪਘੋਰਮੇਕੁਰੀ॥ਪਰੀਸੁਗਾਮਦੋਰਕੇਸੁਅਗਿਅਗਿ
 ਮੇਜਗੀ॥ਸੁਏਕਬਾਨਰਾਮਕੋਸੁਤਾਹਿਕੋਲਗੋਜਬੈ॥ਗਿਰੀਸੁਘੋਰਕਾਨ
 ਨੈਸੁਸੋਏਤਿਵੇਮੇਤਬੈ॥੧੧॥ਤੋਤੋਤਿਸਿਦਰੀਭੁਈਸੁਘੋਖਣੀਅਭੁਖੀਤਾ
 ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸੁਗਾਮਚਿਦਕੀਛੁਟੀਸੁਸੁਪਦੁਖਿਤਾ॥ਪ੍ਰਣਮਰਾਮਪਦੈਕੋਕਰੀਸੁ
 ਤਾਪ੍ਰਦੋਛਣਾ॥ਵਿਸੁਯਪਾਪਪੁਜੋਗਈਦਿਵਿਵਿਚੋਖਣਾ॥੧੨॥ਪ੍ਰ
 ਸਿਨਤੋਮੁਨੀਭੁਏਸੁਗਾਮਕੀਠਿਲਾਇਯੋ॥ਸੁਚਮਰਾਮਮਸਤਕਿਹੁਲਾਸ
 ਚਿਤਾਇਯੋ॥ਸਮਸਤਅਸਤ੍ਰਜਾਲਜੋਸਗਾਮਕੋਬਤਾਇਯੋ॥ਸੁਗੋ
 ਪਮਤ੍ਰਿਪੁਜਿਸੁਕਾਨਮੇਸੁਨਾਇਯੋ॥੨੦॥

ਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇਪਚਿਸੋਧਿਆਇ॥੫॥

ਸ਼ੀਮਹਾਦੇਵੇ ॥੧॥ ॥ਗਤਿਕੇਪਤਿਕਾਨਨਰਾਤਿਵਸੇਪਰਭਾਤਿਕੁ
 ਏਤਹਿਤੇਜੁਸਿਧਾਏ॥ਸਿਧਚਾਰਣਜੇਵਤੋਜੇਸਿਧਾਸਮਤਾਹਿਬਿਖੇ
 ਕਰਣਾਕਰੇ॥ਮੁਨਿਕੋਸਿਕਤਾਮੁਨਿਮੰਡਲਕੋਅਜਨੇਦਨਕੇਸੁਤਰ
 ਮਜਨਾਏ॥ਤਬਪੁਜਨਕੋਯੁਗਭਾਤਿਨਕੋਮੁਨਿਮੰਡਲਜੁਬਹੁਕੁਤਿ
 ਮਨਾਏ॥੧॥ਤਬਰਾਮਕਹਯੋਮੁਨਿਕੋਸਿਕਕੋਅਬਯਾਗਅਰਿਕੁਕ
 ਰੇਬਯਾਗੇ॥ਵਹੁਰਾਖਸੁਨੀਚੁਸਾਅਹਿਕਹਾਮੁਨਿਦੇਹਦਯਾਕਰਮੁਹ
 ਦਿਖਾਗੋ॥ਜੁਨਿਕੋਇਹਕੁਤਿਪ੍ਰਸਿਨਭੁਏਮੁਨਿਤੇਇਤਥਾਅਹਿਬੈਨਓ
 ਚਾਗੇ॥ਤਬਯਾਗਅਰਿਕੁਕਰਯੋਮੁਨਿਮੰਡਲਬੈਰਕੁਲੇਮਖਭੁਮਜਵਾਰੇ
 ੨॥ਮੁਨਿਰਿਤੁਜਤਾਮਖਮਾਹਿਕਰੇਗਨਕੋਸਗਲੇਇਕ ਬੀਜਹਜਾ
 ਗੇ॥ਸੁਕੁਲੀਨਬਡੇਕੁਵਿਮੰਡਲਮੇਸੁਬੁਏਦਨਕੇਸੁਲਯਯੋਜਿਨਸਾਰੇ

॥दिनमं पिबुदेदुगधसजेअतिसेबिकरालजुगामनिहागे॥सुमरी
चसुबाउपरेकरहाडुसुजेदुकिरीबगधाबगधागे॥३॥रामसुपी
करचापुलयेअगबाएकुलेतिनमाहिलुगाऐ॥काननलेतब
पेचकमानसुगामदुसुसगतहिचुलाऐ॥ऐकमरीचकुमाऐकु
लेसतयेजनबीचसामंदगिराऐ॥दुसगपादकबाएतबैसुसुब
उबलीधिनामाहिलुलाऐ॥४॥अपरेअहिनासकमानलिता
बसबैधिनामाहिसुमारिगिराऐ॥तुउताउसमेयुगबीरनके
सिंहेदेवनसुबउलदुसाऐ॥सबुचारलसिपसगतकरेअर
देवनसुनिजदेदुबुदाऐ॥करहागामनीरपुबीरनपुजसुअकि
बिषेकरंपेमबिठाऐ॥५॥पंकढलादिक्कुजनदेसुतगापत

ਬੈਠਿਹ ਬੈਠਿਹ ਚਰੇਗਾ। ਰਾਮ ਜੁ ਨੇ ਜਗਨਾਥ ਅੰਬੈ ਜਿਧਦਾਇਕ ਜੁਇਹ ਵਾਕ
 ਹਮਾਰੇ। ਆਜੁ ਕੁਯੋ ਮਖਪੁਰਨ ਮੇਬਲ ਤੇ ਕੁਜਦੇ ਸੁਕਾਜ ਸਵਾਰੇ। ਵਾਸੁ
 ਕਰੇ ਕੁਛੁ ਕਾਲਾਇਹ ਹਮੇ ਸਿਗਕੁਲੇ ਪਦਪਾਵਨ ਥਾਰੇ। ੬॥ ਸੀਰਾਮੇ
 ॥ ਦਿਵਸ ਮੀਪ ਪਦਿਬੁਜ ਤੇ ਹਮਵਾਸ ਕਰੇ ਕਰੁਣਾ ਬਡ ਥਾਰੀ। ਰਾਮ
 ਬਖਾਨ ਸੁਯੋ ਮੁਖੇ ਤੇ ਤਹਿ ਬਾਸ ਕੀਯੋ ਮੁਨਿ ਸਿਗਮਰਾਰੀ। ਬਾਸ ਕਰੇ ਹਿ
 ਨ ਤੀਨ ਤਹਾ ਮੁਨਿ ਨੀਤ ਪੁਰਾਣ ਕਥਾ ਵਿਸਤਾਰੀ। ਕੋ ਸਿਕਰਾ ਮੁਤੁ ਗੀਦਿ
 ਨੇ ਮੇਢਿ ਗਬੈ ਠਾਪੁਰ ਬਬਾ ਤਿਉ ਚਾਰੀ। ੭॥ ਚਿਤ੍ਰਪਦਾ ਛਿਦਾ ਰਾਮ ਮ
 ਹਾਮਖ ਦੇਖਨ ਕੇ ਹਿਤ ਜਾਵਹੇ। ਮਿਥਲਾ ਪਤਿ ਦੇਸਾ ਰਾਜ ਵਿਦੇਹ ਪੁ
 ਰੇ ਇਕ ਚੰਪਜ ਆਪੁਨਿ ਆਸ ਪਰੇ ਜੁਮੇ ਜਾਇਖ ਪੁਚਾਪ ਮਹਾਂ ਕੁਜ
 ਰਾਮ ਜੁ ਪੁਜਹਿ ਗੋਤੁ ਮੇਕੋ ਮਿਥਲੇਸਾ। ਵਾਕ ਬਖਾਨ ਚਲੇ ਮੁਨਿ ਪੁਗੋਵ

ਸਿਗਚਲੇਖੁਗਪੂਤਨਰੇਸਾ॥੧॥ਗਿਗਸਾਮੀਪਗੇਏਮੁਨਿਪੁੰਗਵਗਮਪਿਖੇਰਿ
ਖਗੋਤਮਠਾਮੁਨਾਰਿਤਹਾਰਿਖਗੋਤਮਕੀਨਿਤਬਾਸਕਰੇਤਪਕੋਨਿਜਧਾ
ਮਾਛਲਛਲਾਦਿਕਪਾਦਪਮੇਬਹੁਪੁਰਰਹੇਨਿਵੜੀਅਤਿਛਮਾਨ
ਹਿਵਿੰਦੇਗਮਨਾਮਿਗਵਾਕਛਨਾਪਿਖੇਏਤਹਿਜੀਵਨਨਾਮਾ॥੨॥ਵਾ
ਰਜਨੈਨਸੁਗਮਪੁਛੇਕਿਹਆਸਮਮੇਹਕਹੋਮੁਨਿਦਯਾਲਾਛਲਛ
ਲਾਦਿਕਪੁਰਰਹੇਕਿਹਠੋਰਗਈਇਹਜੇਤਨਮਾਲਾ॥ਚਿੰਤਪ੍ਰਸੰਨਕੁਏ
ਹਮੇਯਹਆਸਮਪੇਖਸੁਪੁੰਨਿਬਿਜਾਲਾਗਾਘਵੈਬੈਨਜੁਨੇਮੁਨਿਕੋ
ਸਿਕਾਪਕਹੇਪੁਨਿਵਾਕਰਜਾਲਾ॥੧੦॥ਵਿਸ੍ਵਾਮਿਤਥੇ ॥ਸ

॥ਜਨਿਰਾਮਬ੍ਰਿਤਤਸੁਪੁਰਬਲੇਇਕਗੋਤਮਨਾਮਹੁਤੇਰਿਖਭਾਗੀ
॥ਵਹੁਲੇਕਪ੍ਰਸਿਧਮਹਾਧਰਮਾਤਮਤਾਹਰਿਕੀਤਪਸਾਵਿਸਥਾਗੀ॥

ਅਹਿਲਖਾਨਾਮਕਹੇਜਿਤਕੋਪੁਨਿਤਾਹਿਦਈਦੁਹਿਰਾਮੁਖਚਾਗੀ॥ਪਿਖ
 ਤਾਤਪਸਾਪਰਸੰਨਕੁਏਰਿਖਸੇਵਨਕੀਚਤੁਰਾਨਨਧਾਰੀ॥੧੧॥ਮਿਲੰ
 ਤਾਪਤਿਨੀਰਿਖਗੇਤਮਜੋਇਤਵਾਸਕੀਯੇਤਪਦੀਰਪਧਾਰੇ॥ਰਿਖਕੀ
 ਪਤਿਨੀਉਪਭੋਗਨਕੋਊਰਮੋਸਰਨੀਤਜੁਰੇਜੁਨਿਹਾਰੇ॥ਮੁਨਿਏਕਸਮੇ
 ਪਰਤੇਨਿਕਸੇਜੁਰਨਾਥਤਬੈਮੁਨਿਕੁਸਸਵਾਰੇ॥ਵਤੁਤਾਉਪਭੋਗਚ
 ਲੋਜਬਹੀਮੁਨਿਤਾਖਿਣਮੇਪਗਮੇਪਗਧਾਰੇ॥੧੨॥ਪਿਖਤਾਮੁਨਿਪ੍ਰਗਵ
 ਕੋਪਭੁਰੇਸੁਰਨਾਇਕਕੋਇਤਵਾਕਉਚਾਰੇ॥ਜੁਨਨੀਚਮਹਾਂਅਪਕਾਰਕ
 ਰੇਤੁਮਕੋਨਅਹੋਮਮਰੂਪਸਵਾਰੇ॥ਮੁਖਸਾਚਕੋਨਹਿਕੁਸਮਕੋਰਕਹਿਜਾ
 ਹੁਚਲੇਅਤਿਸੈਅਧਮਾਰੇ॥ਮੁਨਿਪਾਹਿਤਬੇਜੁਰਨਾਥਕਹਯੋਹਮਹੈਸਭਦੇ
 ਵਨਕੇਸਿਰਦਾਰੇ॥੧੩॥ਮੁਨਿਦਾਸਮਨਿਜਿਸਮੇਹਪਿਖਹਮੰਕਸਪਕੋਗਯ

ਨੀਚਜਏ। ਸੁਨੀਚਮਨੇਰਥੋਤੋਤਿਸਦਾਅਤਿਨੀਚਕੁਕਾਜਸੁਮੇਤੁਕਏ।
ਲਖਦੇਵਪਤੀਵ੍ਰਿਗਲਾਲਕਰੇਮੁਨਿਤਾਖਿਣਮੇਅਤਿਕੋਪਕੁਏ। ਕੁਰ
ਲਿਪਟਹੋਹਿਜਾਰਕੁਗਾਵਤੰਵਯੋਮੁਨਿਪ੍ਰਿਗਵਸਾਪਦਏ। ੧੪। ਇਹ
ਕੁੰਤਿਪੁਰੰਦਰਸਾਪਦਏਪੁਨਿਪਰਦਿਕੁਟੀਮੁਨਿਬੇਗਜੁਆਏ। ਤਹਿਕੀ
ਪਤਅਜਿਲਾਕੁੰਤਮਹਾਂਮੁਨਿਹੇਰਅਹਿਲਯਾਬੈਨਅਲਾਏ। ਦੁਜਟੇਦੁ
ਰਚਾਰਰਤੇਅਪਕਾਰਣਹੋਹੁਸਿਲਾਮੁਨਿਸਾਪਲਾਗਾਏ। ਨਦਿਨੁਗਤਿਅ
ਹਾਹੁਬਿਨਾਤਪੁਦਾਰੁਣਾਅਪੁਤੇਤਨੁਨੀਤਿਤੁਪਾਏ। ੧੫। ਚਿ ॥ ਵਾ
ਤਵਰਖਤਨਮੇਜਹੋਧਿਆਵੇਈਜੁਰਨੀਤਿ। ਰਾਮਕਮਲਦਲਨੈਨਜੋਧਾ
ਗਰਿਦੇਇਕਚੀਤਿ। ੧੬। ਬਹੁਰਅਹਿਲਯਾਜੋਰਕਰਪੁਛੇਸਾਪਸੁਅੰ
ਤਾ। ਪ੍ਰਸੂਨਿਨਗੋਤਮਤਿਨੈਅੰਤਬਖਲੇਕੀਤਾ। ੧੭। ਗੋਤਮੇ ॥ ਜ

॥ ਅਜਨੀਦਕੋ ਸੁਤ ਹੋਇ ਜਬੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਬਲੀ ਭੁਵ ਭੂਲ ਆਵੇ ॥
 ਤਬ ਹੋਇ ਗੋਸਾ ਪੰਜ ਅਤਿ ਸੁਨੇ ਜਬ ਰਾਮ ਤੁਮੇ ਲਿਜ ਪਾਵੈ ਛੁਹਾਵੇ ॥ ਸਭ
 ਜੀਤ ਬਿਧੀ ਨ ਸੁਆਸੁ ਮਮੇ ਯਾਹਿ ਤੋ ਵਹਿ ਗੇ ਮੁਨਿ ਤੁਹਿ ਬਤਾਵੈ ॥ ਬਿਧਿ
 ਯਾਹਿ ਹਜਾਰ ਬਿਭੇ ਵਰਖਾ ਸਮੁਦਾਇ ਪਨੇ ਜਗਨੇ ਨਹਿ ਜਾਵੇ ॥ ੧੫ ॥
 ਤਬ ਸਾਨੁ ਜਰਾਮ ਸੁਆਵਹਿ ਗੇ ਪਿਖ ਆਸੁ ਮਪੁਨਿ ਮਹਾਂ ਬਿਗਸਾਵੇ ॥ ਪਿ
 ਖਰਾਮ ਸਿਲਾ ਮਮ ਆਸੁ ਮਮੇ ਜਬ ਪਾਵਨ ਵੇ ਪਦ ਕੇ ਜਛੁਹਾਵੇ ॥ ਤਬ ਪਾ
 ਪ ਮਿਟੇ ਸਗਲੇ ਤੁਮਰੇ ਮਮ ਸੁਪਕੇ ਅਤਿ ਸੁਤਾਂ ਖਿਲ ਪਾਵੇ ॥ ਪੁਨਿ ਪੁਜ
 ਪੁਣਾ ਮਪਦ ਛਣਗਾ ਇਸੁ ਰਾਮ ਬਲੀ ਪਿਖ ਮੇ ਪਹਿ ਆਵੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਿ
 ਕਰ ॥ ਛੁਟਿ ਸੁਪਤੇ ਸੁਨਿ ਭਾਮਨੀ ਪੁਰ ਬਾਜਿ ਮੇ ਮਮੇ ਦਾ ਕਰੇ ਗੀ
 ਮਿਲੀ ਗਮੇ ਰੇ ਯਮੁਨਿ ਦੇਵਾ ॥ ਵਹਾ ਆਪਹਿ ਮਵਤ ਪਰ ਬਤਾਰੇ ਖਗਯੇ

ਤੇਇਉਦਾਸਾਯਾਹਿਆਹਿਆਸਮਤਾਹਿਕੇਜੋਪੁਛਯੋਮੁਹਿਪਾਸਾ॥
੨੦॥ ਲੇਤਾਹਿਨਾਆਹਿਲਯਾਜਿਲਰੁਪਯਾਬਨਮਾਹਿ॥ ਆਵਿਸਕੁਤਨ
ਹੁਇਗਈਨਹਿਹੇਰੇਤੋਕੋਤਾਹਿ॥ ਰਜੋਤਪਦਿਬੁਜਪਾਵਨੀਉਰਚਾਹੋਤੀਸੁ
ਨਿਰਾਮਾ॥ ਕਰਖੰਦਕਿਜਸਪਰਜਕੋਰਖੁਨਾਬੁਪੁਰਣਕਾਮਾ॥ ੨੧॥ ਵ
ਹੋਬਿਧਾਤਕੀਸੁਤਾਮਨਿਭਾਰਖਾਸੁਨਿਰਾਮਾ॥ ਇਮਭਾਖਰਾਮਸੁਤਾ
ਬਗਹਮਨਿਵੈਦਿਖਾਏਠਾਮਾ॥ ਜਿਹਠਾਅਹਿਲਖਾਬੀਜਿਲਾਤਪ
ਸਾਬਡੀਤਨਧਾਗਾ॥ ਛੁਹਾਇਰਾਮਤਪੋਧਨਾਪਦਕਿਜਕਿਲਾਵਿਖਤਾਰ
੨੨॥ ਰਾਮਤਪਰਣਾਮਕੋਮੇਰਾਮਕੀਨਉਚਾਗਾਤਨਪੀਤਰਾਮਪਟਿਬ
ਰਾਭੁਜਚਾਰਲੀਨੀਧਾਗਾ॥ ਸਿਖਚਿਕ੍ਰੇਵੇਗਦਾਕਰਧਾਰਕਮਲਬਿਜਾਲ
॥ ੧੫॥ ਨਰਬਾਣਬਿਰਾਜਈਪੁਨਿਕ੍ਰਾਤਲਖਮਣਨਾਲ॥ ੨੩॥ ਕ੍ਰਿਗਲ

ਤਕੋਤਨ ਚਿਹਨ ਸਿੰਦਰਵੇਖ ਸ੍ਰੀਗੁਪੁਬੀਗ। ਮੰਦਹਾਸ ਸੁਕਿਜਨੈ ਨਾਨਾ ਸਿ
 ਕਾਮੁਖ ਕੀਗ। ਨੀਲਮਾਇ ਸਿਕਾਸ ਅੰਦੁਜਨਾ ਦਿਯੋਤੀ ਦੇਹਾ। ਨਿਗਰ
 ਰਾਮਜਰੀ ਰਕੋਸੁ ਰੁਮਾਪੁਰੀ ਕੋਗੇਹਾ। ੨੪। ਚਿੰ ॥ ਰਾਮਰਾਮਪਤਿ
 ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੇ। ਕੁਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨੈਨਾ ਬਿਗਸਾਨੇ। ਗੋਤਮ ਕੋਤ ਬਬਚਨ
 ਚਿਤਾਰਾ। ਰਾਮਨਾਰਾਇਣ ਉਗੇਧਾਰਾ। ੨੫। ਅਰਘਾਦਿ ਕਬਿਧਿ
 ਪੁਜਾਕਰੀ। ਹਰਖ ਨੈਨ ਜਲ ਆਇਯੋਖਰੀ। ਬੁਹਰਕਰੀ ਤਿਨ ਦੁਤਪੁ
 ਛਾਮਾ। ਹੇਰੇਕਿਜਨੈਨ ਸ੍ਰੀਗਾਮਾ। ੨੬। ਚਿੰ ॥ ਓਠੀ ਬੁਹਰੀ ਅਹਿ
 ਲਘਾਪੁਲਕਿਤ ਸੁਰਮੀਗਹੇਇ। ਰਾਮਬਡਾਈ ਤਾਕੋਗੀਗਦਗਦਬਾ
 ਣੀਜੇਇ। ੨੭। ਅਹਿਲਯੋਵਾਚਾ। ਸ ॥ ਆਜੁਕਿਤਾ ਰਥਰਾਮਅ
 ਤਬਾਲਿਤੇਪਦਪਕਿਜਕੀਰਜਪਾਏ। ਸਿਕਰਾ ਅੰਚੁਤ ਰਾਨਨਲੋਜਿਹਦੇ

ਦੁਤਿਨੀਤਿਸਮਾਧਿਲਗਾਏ॥ਆਤਿਵਿਚਿਤ੍ਰਤੇਚਰਖਾਨਰਕੋਤਨਆ
 ਜਗਮਾਹਿਬਨਾਏ॥ਮੋਹਤਹੋਸਭੁਲੋਕਨਕੋਨਹਿਤੋਹਿਬਿਡੂਬਨਕੋਜਗ
 ਪਾਏ॥੨੮॥ਨਰਾਜਛੇਦਾ॥ਨਪਾਦੇਆਦਿਤੇਗਹੋਚਲੋਨਿਰੀਤਰਿਸਹੀ
 ਅਨਿਦਕਿਦਪੁਰਣਿਅਮਾਇਮਾਇਤੇਨਹੀ॥ਕੁਰੀਰਥੀਪਦਾਰਬਿੰਦਤੇ
 ਰਜਿਸੁਹਾਵਨੀ॥ਵਿਰਿਚਸਿਭੁਆਦਿਦੈਕਰੋਸਮਤਪਾਵਨੀ॥੨੯॥ਪ੍ਰਤ
 ਖਅਖੰਗੋਚਰਾਖਦਾਸੁਰਾਮਮੋਕੁਏ॥ਬਖਾਨਨਾਥਕੋਪੁਰਾਸੁਕੋਨਪੀਨਿਮੇ
 ਕਏ॥ਨਰਾਵਤਰਜੋਹੀਸੁਰਾਮਨਾਮਕੋਧੋਗੇ॥ਸਸਾਮਸੁਦਰਾਮਹਾਂਕੁ
 ਵੰਡਬਾਣਜਾਕਰੇ॥੩੦॥ਬ੍ਰਿਸਾਲਨੈਨਕਿਜਸੇਕੁਜੋਸੁਤਾਨਿਰੀਤਗਾਨ
 ਅਰਕੋਕੁਜੋਕਦੀਪਰੇਨਰਿਚਅੰਤਗੀ॥ਸੁਤੀਵਿਮਿਗਹੈਸਦਾਸੁਰੇਲੁਖਾ
 ਦਕੋਜੋਕੇ॥ਸੁਜਾਂਹਿਨਾਭਿਕਿਜਜਤੇਕੁਇਓਬਿਰਿਚਰਿਜਸੇ॥੩੧॥ਸੁਜਾਹਿ

ਨਾਮ ਸਾਰ ਕੋਰ ਸੀ ਪੁਰਾਰਿ ਸਿਕਰਾ। ਭੁਜੋ ਸੁਰਾਮ ਚੰਦ ਕੋ ਰਿਦੇ ਸਦਾ ਨਿਰੰ
 ਤਰਾ। ਸੁਜਾਵਤਾ ਰਕੀ ਕਥਾ ਵਿਰਚ ਲੋਕ ਗਾਇ ਹੈ। ਸੁਨਾਰਦੀ ਬਿਰਚ
 ਸਿਰੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਸੁਨਾਇ ਹੈ। ੩੨॥ ਅਨੰਦ ਨੀਰ ਨੈਨ ਕੈ ਸੁਚਿਤੀ ਕੁਚਾਰ
 ਗਾਵਾਰੇ ਸੁਰੀ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਹੈ। ਗੁਣਿ ਸੁਜਾਇ ਕਾਗਰਾ। ਸਰਨ ਤਾਹਿ
 ਰਾਮ ਕੀ ਅਹਿਲ ਆਸ ਦਾਗ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੁ ਅਪਰਾਤਮਾ ਸੁਬੇਦਵਾ ਕਜਾ ਕ
 ਹੈ। ੩੩॥ ਸੁਯੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅੰਤ ਨਾ ਬਿਅੰਤ ਬੇਦ ਗਾਇ ਹੈ। ਧਰੀ ਸੁਮਾਨ ਵੀ
 ਤਨੁ ਸੁਮਾਇ ਆਸੁ ਹਾਇ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਮ ਜਤ ਉਪਰੇ ਸਰੰਨ ਨਾ ਬਤੋਰਿ
 ਅੰਗਿ ਕਟੀ ਸੁਸਾਪ ਸਿਖਲਾਨਿ ਵਾਰ ਮੈਲ ਮੋਰਯਾ। ੩੪॥ ਚਿੰ ॥ ਨਿ
 ਖਲਾ ਵਿਸ ਉਪਜਾਏ ਜੇਈ। ਪਲੇਬਹੁਰ ਸਿਧਾਰੇ ਜੇਈ। ਮਾਇਆ ਗੁ
 ਨੁ ਬਿਬਿਤ ਸੁਖ ਧਾਮ। ਸਿਵ ਵਿਰਚ ਵਿਸਨ ਧਾਮ। ੩੫॥ ਅਹਿ ਸੁਤਿ ੩

ਪ੍ਰਭਾਤੁ ਪਾਨਮੇਨਮੇਪਦਕਿਜਅਨੁਪਾਜਿਪਦਪਕਿਜਸੀਲਤਾਏ। ਧਰਵੰ
ਖੰਸਥਲਪ੍ਰੇਮਜਨਾਏ॥੩੬॥ ਪ੍ਰਭਬੰਜਾਹਿਤਿਲੋਕੀਸਾਰੀ। ਏਕਪਾਦਕਰ
ਮਿਨੀਮੁਰਾਰੀ। ਮੁੰਨੀਦਰਜੇਪਦਧਿਆਏਨੀਤਿ। ਤਜਿਅਭਿਮਾਨਇਕਾ
ਗਰਚੀਤਿ॥੩੭॥ ਰਾਮਤੁਹੀਜਗਆਦਿਮੁਰਾਰੇ। ਜਗਤੁਪੁਨਿਜਗਤ
ਅਧਾਰੇ। ਸਕੁਭਤਨਮੇਤੁਮੇਪ੍ਰਕਾਸੇ। ਬਿਨਬਿਬੇਕਨਹਿਲੋਕਨਭਾਸੇ॥
੩੮॥ ਓਅੰਕਾਰੰਵਾਚਤੀਆਹਿ। ਬਾਣੀਕਪੁਨਿਗੋਚਰਨਾਹਿ। ਵਾਚਕਵਾ
ਚਅਭੇਦਹਿਯੋਜੀ। ਤੁਮੈਜਗਤਮੇਅੰਰਨੈਕੇਈ॥੪੦॥ ਕਾਰਯਕਾਰਣ
ਜਗਤਮਝਗਾਛਲਜਾਪਨਕਰਤਤਵਿਕਾਰਾ। ਤੁਮਸਮਸਤਨਹਿਤੁਮਬਿ
ਨਾਨਾ। ਨਿਜਮਾਇਆਕਰਹੋਵੇਕਾਨਾ॥੪੧॥ ਤਵਮਾਇਆਕਰਜੰਮਤਿ
ਯੰਨੋ। ਤੇਨਹਿਤੰਤੁਤਮਾਰਜਾਨੇ। ਮਾਨੁਖਤਵਮਾਨੇਮਤਿਮੰਦਾ। ਤੁਮਪਰ

ਮੇਸੁਰਏਕ ਅਨੀਦਾ॥੪੧॥ ਤੁਮ ਸਭੁ ਅਤਿਰਬਾਹਰ ਦੇਵਾ॥ ਨਕੁ ਜਿਉ ਅਮ
 ਲ ਅਨੀਤ ਅਭੇਵਾ॥ ਅਚਲ ਅਸੀਗ ਨਿਤੁ ਅਤਿਜੁਪਾ॥ ਸਦਾ ਅਬਨਾਸੀ
 ਸਦਾ ਪ੍ਰਬਾ॥੪੨॥ ਜੋਖਤ ਅਗਯਾ ਮੇ ਅਤਿ ਮੁਕੁ॥ ਤੇਤੰ ਮਰਾ ਅਤਿ ਸੈਗੁ
 ਰੂ॥ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਨਾਥਿ ਪਛਨੇਤਾ ਹਿ॥ ਮਨ ਬਾਣੀ ਕੋ ^੩ ਗੋਚਰ ਨਾ ਹਿ॥
 ੪੩॥ ਤੰ ਤੇਤੰ ਮੈ ਬੁਧਿ ਲਗਾਇ॥ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਨ ਮੋ ਤੇ ਪਾਇ॥ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਜਾਵੈ ਮੈ
 ਦੇਵਾ॥ ਤੁਮ ਗੀਰਹੇ ਨਿਰੰਤਰ ਜੇਵਾ॥੪੪॥ ਤੇਰੇ ਪਾਦ ਕੰਜ ਜਗ ਜੋਇ॥ ਤਾਕੀ
 ਭੁਗਤਿ ਸਦਾ ਮਮੋਇ॥ ਨ ਮੋ ਨ ਮੋਹੇ ਪੁਰਖਾ ਪਿਯਖਾ॥ ਨ ਮੋ ਨ ਮੋ ਭੁਗਤ
 ਨ ਕੇਰਖਾ॥੪੫॥ ਰਿਖਿ ਕਿਸ ਤੋ ਕੋ ਪਰਣਾ ਮਾ॥ ਨ ਮਸਕਾਰ ਨਾਗ ਇਣ
 ਨਾਮਾ॥ ਭੁਵ ਭੁਯਾਨਿ ਖਲ ਕਰੇ ਜਗ ਨਾਜਾ॥ ਕਿਹਿ ਭੁਨ ਜਮ ਆਹਿ ਪ੍ਰਕਾ
 ਜਾ॥੪੬॥ ਕਰ ਧ੍ਰਿਤ ਜਰ ਅਰੁ ਚਾਪ ਉਦਾਗਾ॥ ਕਾਲ ਮੇ ਪਸਮ ਪ੍ਰਕਾਸ

ਪਗਾਕਨਕਰੁਚਰਾਅੰਬਰਤਨਪਗੇ।ਕਿੰਡਲਕਨਰਤਨਅਤਿਜਰੇ॥੪
੧॥ਕਮਲਨੈਨਜਾਨੁਜਸੀਰਾਮ।ਪੈਸਕੁਊਪਰਿਸਕੁਸੁਖਧਾਮ॥੫॥ਉਸ
ਤਜਿਤਕਰਜੇਰੇਗਥਾ।ਅਗੇਖਰੇਸਸੀਰਪੁਨਾਥ॥੪੫॥ਕਰਪੁਣਾਮ
ਪਰਦਛੁਣਦਈ॥ਹਰਿਆਇਜੁਗਾਹਿਪਤਿਪਹਿਗਈ॥ਗੋਤਮਸਿ
ਗਿਮਿਲੀਪੁਨਿਜਾਇ॥ਸੀਰਪੁਬੀਰਪਦਰਜਪਾਇ॥੪੬॥ਅਹਿਯਾ
ਕਰਯੋਸਤੋਤਰਜੇਈ॥ਕੁਗਤਿਸਮੇਤਿਪਦੇਤਿਹਕਈ॥ਜੀਵਤਨਿਖਲ
ਜੁਪਾਪਮਿਟਾਵੇ॥ਅੰਤਸਮੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੁਪਾਵੇ॥੫੦॥ਪੁਤ੍ਰਅਰਥਜੋਪ
ਦੇਨਿਰੰਤਰਾ॥ਸੀਰਪੁਨਾਥਧਾਰਊਰਅੰਤਗਾ॥ਅਦਪਿੰਬੀਪਯਾਜਾਜ
ਗਹੇਇ॥ਵਰਖਮਾਹਿਸਤਪਾਵੇਜੋਇ॥੫੧॥ਦਿ ॥ਪਾਵੇਜਰਬਜੁਕ
ਮਨਜੇਜੇਚਾਹੇਪੀਗਾਹਿਦਿਪ੍ਰਸੰਨਜਗਤਮੇਸੀਤਾਪਤਿਰਪੁਬੀਰ॥੫੨

॥ ਨਰਾਜ ॥ ਹਨੇ ਸੁਬ੍ਰਹਮਣਿ ਹਠੀ ਗੁਰੇ ਸੁਨਾਰਿ ਸੇਵਈ ॥ ਮਹਾਂਕੁਰੀ
 ਤਿਰੀ ਤਿਕੈ ਧਨਿ ਚੁਗਾਇ ਲੇਵਈ ॥ ਸੁਮਾਤੁ ਭੂਤਿ ਤਿਜ ਕੋ ਕੁਰੇ ਗਏ ਕਾ
 ਤਰੇ ॥ ਕਹ ਯੋਜੁ ਆਹਿ ਭੁੰਤਿ ਕੋ ਜਗਤ ਮੇ ਕੁਪਾਤਰੇ ॥ ੫੪ ॥ ਪਦੇ ਜੁ ਤੇਤ
 ਰੀ ਜਿ ਸੇ ਸੁਗਾਮ ਚਿਤ ਪਾਰ ਕੈ ॥ ਪ੍ਰਪਾਇ ਜੋਇ ਮੇ ਖਕੋ ਸਮ ਜਤ ਪਾਪ ਭਾਰ
 ਕੈ ॥ ਅਚਾਰ ਘੁਕਤਿ ਜੋ ਨ ਰੇ ਪਦੇ ਜਤੋ ਤਰੀ ਘਸਾ ॥ ਲਹੇ ਉਦਾਗ ਮੇ ਖਕੋ ਗੁ
 ਲਾਬ ਸਿੰਘ ਕਾ ਕਥਾ ॥ ੫੫ ॥

ਦੇ ਬਾਲ ਕਾਂਡੇ ਖਸਟ ਸੋਧਿਆਇ ॥ ੬ ॥ ਸੀਮ
 ਹਾਏ ਵਧੀ ॥ ੭ ॥ ॥ ਰਾਮ ਲਖਮਣ ਦੇ ਨੇਤਾ ਤਿਖੇ ਗਾਵਿ ਸ੍ਵਾਮਿ ਤਬੈ
 ਨਉ ਚਰੇ ॥ ਮਿਥਲਾਨਾ ਮਜਨ ਕਰ ਜਪਨੀ ॥ ਤਹਾਂ ਚਲੇ ਯੋ ਮੁਨੀ ਬਖਾਨੀ ॥ ੧ ॥
 ਪ੍ਰਥਮ ਕੋ ਤਵਰ ਦੇਖੇ ਗਾਮ ॥ ਪਾਛੇ ਜਹੁ ਅਯੋਧਯਾ ਪਾਮ ॥ ਰਾਮੁ ਮੁਨੀ ਪੁਨਿ

ਲਖਮਣਕੁਤਾ ਜਿਉ ਜਿਉ ਪਨਰਵਿਬੁਧਿਤਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਯੋ ਮੁਨਿਕੁ
ਖਜੋ ਜੋ ਲੇਗੀ ਗਾਓ ਰਨ ਪਾਗਾ ਦੇਵੀ ਨਾਵ ਕਤਾ ਸਮੇਗਾ ਮਹਕਤ ਯੋ ਮੁ
ਕਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਨਵੇਕੇ ॥ ਸ ॥ ਦੁਰਰਹੋਰ ਪਬੀਰਖਰੇ ਮਾਮਨਾਵ
ਨਾਵਨ ਨਾਹਿ ਸੁਪਾਵ ਛੁਹਾਵੇ ॥ ਦਾਰੁਨੇ ਮੇ ਪੁਨਿ ਮੈ ਕਛੁ ਅਤਿ ਰੋਇਤੁ
ਨਾਬ ਬਤਾਵੇ ॥ ਮਾਨੁਖ ਚੁਰਣ ਨਾਵਲਗਾਇ ਸੁਦੀਨ ਦਾ ਆਲਨ ਕਾਜਗ
ਵਾਵੇ ॥ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਪਖੋਰਲਯੋ ਪਦਤੋ ਮਮਨਾਵਨ ਕੀ ਦਿਗ ਆਵੇ ॥ ੪ ॥
ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਉਚਾਰ ਪਖਾਰਦੁ ਉਪਦਨਾਵ ਚਢਾਇ ਕਿ ਪਾਰਉਤਾਰੇ ॥ ਰ
ਪੁਨਾਥ ਮਹਾ ਮੁਨਿਕੁਤਾ ਭੁਲੈ ਮਿਥਲਾ ਪੁਰਕੀ ਪੁਨਿ ਓਰ ਸਿਧਾਗੇ ॥ ਪੁ
ਰਕੀ ਦਿਗ ਆਇਖੋ ਜਬਹੀ ਮਿਥਲੇ ਸਹਦੁਤਨ ਵਾਕਉ ਚਾਰੇ ॥ ਮੁਨਿ
ਕੀ ਸਿਕਪਾਵ ਕਤੇ ਜਲ ਸੇਨੇ ਪਾਜੁ ਕਰੇ ਪੁਰ ਪਾਵਨ ਥਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨਿਕੈ ਅ

ਹਿਬਾਤਿ ਪ੍ਰਸਿਨ ਕੁਏ ਮਿਥਲੇ ਸਜੁ ਪੁਜਨ ਵਸ ਮਗਏ ॥ ਸੁਪਰੋਹਤ ਸਿੰਗ
 ਲਏ ਤਬ ਹੀ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰਗਵ ਪੁਜਨ ਕੋ ਹਿਤ ਅਏ ॥ ਕਰਵੇਤੁ ਪ੍ਰਣਾਮ ਸੁਪੁ
 ਜਨ ਕੇ ਕਰ ਜੇਰ ਦੇਉ ਇਹ ਬੈਨ ਅਲਾਏ ॥ ਪਿਖਰਾਤ ਦੁਊ ਜਮਨੇ ਦੇ
 ਸਕੇਤ ਮਵਾਰਨ ਕੋ ਬਿਧ ਸੁਰਜੁ ਹਏ ॥ ੬ ॥ ਜਨ ਕੋ ॥ ਸ
 ਕਿਨ ਕੋ ਪਹਿ ਪੂਤ ਸੁਪੂਤ ਦੁਊ ਮਮਕੁ ਸਤ ਦੇਵਨ ਪੂਤ ਸਮਾਨੇ ॥ ਨਰ ਅੰ
 ਰਨ ਗਾਇ ਲੇਕੋ ਸਮ ਹੋਇ ਨ ਪੋਖਨ ਤੇ ਮਨ ਮੋ ਬਿਗਾਜਾਨੇ ॥ ਸੁਨਿ ਕੈ ਯ
 ਹਿ ਕੁੰਡਿ ਪ੍ਰਸਿਨ ਕੁਏ ਮਿਥਲਾ ਪਤਿ ਕੋ ਮੁਨਿ ਬੈਨ ਬਖਾਨੇ ॥ ਅਜਨੀਦ
 ਨ ਕੇ ਸੁਤ ਕੁਤ ਦੁਊ ਮਖ ਪਾਲਨ ਕੋ ਹਿਤ ਮੋਨਿ ਪਾਨੇ ॥ ੭ ॥ ਸਰਏ ਕ
 ਹਨੀ ਪਥਿਤਾ ਤ੍ਰਿਕਰਾਮ ਸੁਵਾਕ ਜਬੈ ਨਿਪ ਮੋਹ ਉਚਾਰੇ ॥ ਮਮਾਸਮ
 ਆਇ ਸੁਖ ਗਾ ਬਿਨਾਸ ਕਸਿ ਗਸੁ ਬਾਹੁ ਸੁਰਾਖ ਸਮਾਰੇ ॥ ਪੁਨਿ ਮੋਰਮ

ਰੀਚਮਤਾਬਲਜੋਇਕਬਾਨਉਡਾਇਸੁਜਾਗਰਤਾਗੇ। ਤਟਗਿਗਸੁਆਸਮਰੋ
ਤਮਕੋਇਨਗੇਤਮਨਾਰਿਕੇਸੁਪਨਿਵਾਗੇ॥੫॥ ਜਿਲਰੂਪਦੁਤੀਰਿਖਗੇਤਮ
ਕੀਪਤਿਨੀਤਿਨਕੋਪਦਕੇਜਛੁਹਾਏ॥ ਇਨਮਾਨੁਖਰੂਪਕਰੀਖਿਨਮੇਰਿਖ
ਸੁਪਮਹਾਬਲਰਾਮਮਿਰਾਏ॥ ਅਹਿਲਯਾਅਪਗਈਰਿਖਪੋਚਲਤੀ
ਪਦਬੰਦਸੁਰਾਮਮਨਾਏ॥ ਨਿਪਤੇਗਹਮੇਰਵਿਵੇਜਮਣੀਸੁਨਿਚਾ
ਪਮਹੇਸੁਰਦੇਖਨਾਏ॥੬॥ ਪੁਜਤਰਾਮਸਮੁਹਸਰੋਨਉਠਾਇਸ
ਕੈਸੁਨਿਕੈਮੁਸਕਾਨੇ॥ ਰਾਜਨਕੋਤਕਦੇਖਹੁਭੂਤਮਹੇਸੁਰਚਾਪਦਿਖਾਵ
ਹੁਆਨੇ॥ ਠਿਰਅਯੋਧਯਾਂਜਾਂਹਿਚਲੇਪਿਤਪੋਖਨਕੋਬਹੁਤੇਉਮਗਾਨੇ॥
ਜੈਮੁਨਿਰੀਤਕਹੀਤਿਨਕੀਨ੍ਹਿਪਤੋਵਹੁਪੁਜਨਜੋਗਪਛਾਨੇ॥੭॥ ਬਿ
ਧਸੇਤਿਨਪੁਜਨਭੂਪਕੀਯੋਪੁਨਿਮੀਤਿਨੈਸਤਿਨਮਤਿਸੁਨਾਏ॥ ਸਿਵਚ

ਪਲਿਆਵਹੁ ਜਾਇ ਅਬੋਨਿ ਪਧੀ ਮਤਿ ਵੇਕਰ ਬੇਗ ਪਠਾਏ ॥ ਆਪਤ ਬੈ ਮਿਥਲਾ
 ਪਤਿ ਜੁ ਮੁਨਿ ਕੋ ਸਿਕ ਕੋ ~~ਕੋ~~ ਕੋਇ ਹ ਬੇਨ ਅਲਾਏ ॥ ਮੁਨਿ ਰਾਮ ਜਬੈ ਸਿਵ
 ਚਾਪ ਉਠਾਇ ਸੁਕ ਦਿਨ ਮੇ ਗੁਣ ਦੇ ਇਚ ਦੁਆਏ ॥ ੧੧ ॥ ਤਬ ਨਾਮ ਸੀਆ
 ਮ ਮੇਜੇ ਦਹਿਤਾ ਮੁਨਿ ਰਾਮ ਹਰਾਥ ਧਰੇ ਸੁਵਹੀ ॥ ਮੁਨਿ ਕੋ ਸਿਕ ਮਾਨ ਸੁਬਾ
 ਤਿ ਭੁਲੀ ਹ ਸਿਰਾ ਮਕੀ ਓਰ ਸਬਾਤ ਕਹੀ ॥ ਨਿਪ ਚਾਪ ਦਿਖਾਵਹੁ ਰਾਮ
 ਅਬੈ ਬਲ ਵੇਤ ਗੁਣੀ ਕ ਛੁਟੀ ਲਨਹੀ ॥ ਇਹ ਕੁਠਾਤਿ ਕਹੇ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰਗਟ
 ਜੋ ਤਬ ਚਾਪ ਲਏ ਜਨ ਅਏਤਹੀ ॥ ੧੨ ॥ ਪੰਚਤ ਜਾਰਜ ਆਨ ਬਲੀ ਵਹੁ ਚਾਪ
 ਉਠਾਇ ਸੁਪੀੜਤ ਆਏ ॥ ਪਾਟ ਮਣੀ ਬਹੁ ਭੁੰਤਿ ਲਸੈ ਪਨਿ ਘਟ ਕੋ ਸਤਿਨ
 ਸੰਗ ਸੁਹਾਏ ॥ ਰਾਮ ਸਮੀਪ ਜੁ ਆਨ ਧਰੇ ਸਿਵ ਚਾਪ ਇਹੋ ਨਿਪ ਰਾਮਾ ਦਿਖਾ
 ਏ ॥ ਪੇਖ ਪ੍ਰਸਿਨ ਜੁ ਰਾਮ ਭੁਏ ਕਾ ਸਿਪੀਤ ਪਟਿ ਬਰਤਾਂ ਕਟਿ ਲਾਏ ॥ ੧੩ ॥ ਵਾ

ਮਕਰੇਸਨੁਰਾਮਲਯੋਗਸਿਤੋਲਨਤਾਪਨੁਕੋਹਰਿਕੀਨਿਗਰਾਮਾਨਿਵਾਇਸੁ
ਕੋਟਿਦੁਊਗਸਿਤਾਹਿਕੈਬੀਚਤਬੈਗੁਣਦੀਨੋ। ਦਛਣਪਾਣਜੋਅਚਿਨ
ਜੇਰਪੁਬੀਰਕੁਯੋਤਬਹੀਧਨਛੀਨੋ। ਚਾਪਵਰ੍ਯੋਜਨਕੀਪੁਨਿਕੈਤਿਨ
ਪੂਰਦੇਸਗਲੇਪੂਰਤੀਨੋ। ੧੪॥ ਭੁਮਾਅਕਾਸਰਜਾਤਲਲੋਚਨਿਤਾਂਪੁਨਿ
ਕੋਜਗਲੇਬਿਸਮਾਏ। ਦੇਵਸਗਾਯਕਰੇਨਭੁਮੇਕਰਨੁਲਨਕੀਬਰਖਾਬ
ਰਖਾਏ। ਗੀਤੁਅਪਛਰਨਾਚਕਰੇਅਰੁਦੇਵਨਕੇਕੁਲਦੇਦਰਿਦਾਏ। ਪੇਖ
ਦੁਵਕਪਰੇਹਰਚਾਪਜੁਰਾਮਤਬੈਨਿਪਕਿਠਲਗਾਏ। ੧੫॥ ਕਾਬਿਤੁਆਮੀ
ਤੋਪੂਰਗਾਨੀਸੀਯਾਮਤਾਬਿਸਮਾਨੀਪਹਈਜਕੀਕਮਾਨੀਲਪੁਬਾਲੋਤੋ
ਰਗਾਰੀਹੈ। ਜਾਨਕੀਸਹੇਮਮਾਲਦਛਕਰਲਈਬਾਲਕੁਲਹੈਮੁਕਤਜਾਲ
ਦਾਮਚਮਕਾਰੀਹੈ। ਹੋਮਜੋਸੁਗਾਤਹੋਮਹੋਮਹੀਕੇਕਾਨਪਾਤਹੋਮਜਲਜਾਤ

ਕੀਪ੍ਰਭੂਲਕਿਜਵਾਰੀਧੈ॥ਮੁਕਤਿਹਾਰਗੋਰਪਾਇਨੇਵਰਾਸੁਸਬਦਕ
 ਰੇਪਾਟਕੇਦੁਕੁਲਧਰੇਮਦਿਮੁਸਕਾਰੀਧੈ॥੧੬॥ਜ ॥ਮਾਲਦਈ
 ਹਸਰਾਮਗਾਏਪਿਖਰਾਪਵਰੂਪਜੁਸੀਬਿਗਸਾਨੀ॥ਬੈਠਗਵਾਖਸੁ
 ਰਾਮਾਨਿਹਾਰਪ੍ਰਸਿਨਭੁਈਮਿਥਲਾਪਤਿਰਾਨੀ॥ਕੋਸਿਕਕੋਮਿਥਲੇ
 ਸਤਬੈਅਭਿਬੈਦਨਕੋਇਕਬਾਤਿਬਖਾਨੀ॥ਆਜੁਜਿਤਾਬਸੁਕਾਜ
 ਬਨੇਲਿਖਪੜਪਠੇਮਨੁਕੀਰਜਪਾਨੀ॥੧੭॥ਬੈਗਕੁਮਾਰਸੁਸਿਗਲ
 ਏਅਜਨੇਦਨਜਮਿਥਲਾਪੁਰਆਵੇ॥ਸਿਗਸੁਦਾਰਨਆਇਹਿਭੰ
 ਸੁਕੁਮਾਰਨਕੋਇਹਬਿਆਹਕਰਾਵੇ॥ਤੋਮਾਨਿਦੁਤਪਠੇਤਬਹੀਪੁਨਿ
 ਅੰਰਕਹੀਨਿਪਦੀਲਨਲਾਵੇ॥ਦੁਤਕਹੀਅਜਨੇਦਨਕੋਮਾਨਿਕੋਸਿ
 ਕੋਤੋਹਿਸੁਬੈਗਿਬੁਲਾਵੇ॥੧੮॥ਕ ॥ਦੁਤਬੈਗਏਦੋਰਜਾਇਖਰੇ

ਕੂਪ ਪੋਰੋਕਰਮ ਚੰਦਕੀ ਅਨੰਦ ਬਾਤਿ ਗਾਈਐ। ਦਸਰਬ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ਬੈਠਾਇ
ਪਾਸ ਦੁਤ ਪੁਤਰਾ ਮਚੰਦਕੀ ਕੂਪਰੀਤ ਜੁਨਿ ਮਾਈਐ। ਤੀਏ ਹਰਖਾਇ ਕੂ
ਪ ਮੰਤ੍ਰੀ ਬੁਲਾਇ ਰਾਮ ਚੰਦਕੀ ਕਹਾਨੀ ਤਾਹਿ ਕਾਨ ਮੇਜੁ ਨਾਈਐ। ਚਲੇ
ਮਿਥਲੇ ਸਦੇ ਸਦੇ ਖੀਐ ਨਰੇ ਸੇ ਸਗਾਧ ਕੇ ਸਪੁਤ ਮੇਧ ਪਤ੍ਰਿਕਾ ਪਠਾ
ਈਐ। ੧੯। ਚੋਪਈ। ਅਬੁ ਸਭ ਚਲੇ ਮਿਥਲ ਪਾਤਿ ਰੇਯਾ। ਜਹਰਾ
ਜਾਏ ਜਨਕ ਬਿਦੇਯਾ। ਗਜ ਦਾਜੀਰ ਬਐ ਰਪਦਾਤੀ। ਬਿਗਚ ਲੇਬਨ
ਰਾਮ ਬਰਾਤੀ। ੨੦। ਵਸਿਸ੍ਵਗੁਰੂ ਗਵਾਨਤ ਮਾਰਾ। ਆਗੇ ਚਲੇ
ਸਿਗਿਨਿ ਜਦਾਗਾ। ਅਗਨੀ ਅਗਨ ਤੇਤ੍ਰ ਕੀ ਜੇਈ। ਲੇਵੇ ਸਿਗਿ ਮੁਨੀ
ਸਰਸੇਈ। ੨੧। ਰਾਮ ਮਾਤ ਪਯੋ ਪੁਨਿ ਜੇਤੀ। ਸਿਗਵ ਸਿਸ੍ਵ ਚਲੇ ਸ
ਭੰਤੇਤੀ। ਆਬਿਪ ਸਭ ਪ੍ਰਸਾਨ ਕੀਨੇ। ਕੂਪਤਿਆ ਪਬਰੇ ਰਬਲੀਨੇ

॥੨੨॥ ਜੈਨਾਲਈਬਡੀਤਿਨਸਾਥਾਸਿੰਦਨਬੈਠਚਲੇਨਰਨਾਥਾਦਸ
 ਰਥਆਏਪੁੰਦੁਗਜਬਹੀ। ਰੂਪਬਿਦੇਹਸੁਨੀਗਤਿਤਬਹੀ। ੨੩॥
 ਅਗੇਹੋਇਲੈਨੇਕੋਆਇਯੋ। ਪਰਹਿਤਸਦਾਨੰਦਸਿਗਲਿਆਹਿ
 ਓ। ਦਸਰਥਕੋਨਿਪਪੁਜਨਕਰਯੋ। ਪਿਨਿਭਾਗਮੁਖਯੈਉਚਰਯੋ
 ੨੪॥ ਰਾਮਲਖਮਨੁਦੋਨੋਚਲਾਏ। ਪਰਬਿਦੇਪਿਤਕੋਠਲਗਾਏ
 ਦਸਰਥਮਨਮੇਅਤਿਹਰਖਾਨੇ। ਰਾਮਚੰਦਪ੍ਰਤਿਬੈਠਬਖਾਨੇ। ੨੫॥ ਅ
 ਜਅਨੰਦਕੁਯੋਸੁਤਮੇਰੇ। ਫੁਲਕਮਲਸਮਾਪਿਖਮੁਖਤੇਰੇ। ਅਨਿ
 ਅਨੁਗਯਕੁਯੋਉਦਾਰਾ। ਸੋਕੁਨਕੁਯੋਸੁਕਾਜਗਮਾਰਾ। ੨੬॥ ਯਾਥਿ
 ਧਰੁਖਬਹੁਰਗਲਾਏ। ਸਿਰਚਮੇਅਤਿਜੈਸਖਪਾਏ। ਹਰਖਕੁਯੋ
 ਨਿਪਵਰਕੋਮੈਜੋ। ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਮਗਨਕੋਜੈਜੋ। ੨੭॥ ਬਹੁਰਜਨਕ

ਨਿਪਗਹਲੇ ਗਯੋ। ਤੇਰਾ ਤਿਨੇ ਕਰਾਵਤ ਕੁਯੋ। ਸਕੁ ਸੇਕੁ ਜਾਪ
ਰਮੇ ਆਹਿ। ਦਰਾਸ ਹਿਤੁ ਸੇਨਰਨਾਹਿ। ੨੮। ਦਿਨ ਅਰੁ ਲਗਨ
ਜਬੈ ਸੁਕੁ ਆਏ। ਜਨਕ ਤਬੈ ਗੁਰਾ ਮਲਿ ਆਏ। ਕੁਈ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ
ਰਖੁ ਨ ਥਾ। ਜਨਕ ਲਿਐ ਸਕੁ ਕੋ ਸਾਥ। ੨੯। ਰਤਨ ਥਿਰੁ ਜਾਮੀਦ
ਰਲਾਏ। ਬਹੁਤ ਚੰਦੋਏ ਜਹਾਤ ਨਾਏ। ਤੇਰੁ ਬਾਪੋ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਸ
ਕੁ ਸੇਕੁ ਜਹ ਬੁਨੀਉਦਾਰਾ। ੩੦। ਹੇ ਮਸਤੁ ਮਕਤਾਵਾ ਲਿਜਾਲੀ। ਮੀ
ਦਰਦ ਆਰਪੁ ਕੁ ਸੁਬਿ ਸਾਲੀ। ਹੇ ਮਜੰਨੇ ਉਜਾ ਕੇ ਗਗੇ। ਬ੍ਰਹਮਣੁ
ਹਾਂ ਬੇਦੁ ਪੁਨਿ ਕਰੇ। ੩੧। ਕੁਲੇ ਪਟਿ ਬਰਤਨ ਮੇਲਾਏ। ਨਿਸਕ ਕੇ
ਠਿਆਤਿ ਕੁਖਨ ਪਾਏ। ਘਾਬਿ ਪਿਕੀ ਤਰੁਣੀ ਸੁਖ ਭੁਗੀ। ਸੁਰਤ ਰੁਣੀ
ਸਮਜ ਗੁਹ ਖਰੀ। ੩੨। ਕੁੰਗੀ ਦੁੰਗੀ ਰੀਤਿ ਉਦਾਰਾ। ਨਿਤ ਹੋਇ

ਜਹਿਬਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਦਿਬਰਤਨਜਾਮਾਹਿਜਰਾਏ॥ਸੁਵਰਣਪੀਠਕਿਪ
 ਜਨਕਲਿਆਏ॥੩੩॥ਤਾਂਉਪਰਿਰਘਨਾਥਬੈਠਾਏ॥ਸੇਭਾਕਛੁਬਰ
 ਨੀਨਹਿਜਾਏ॥ਉਭੈਪਾਸਮੁਨਿਬੈਠੇਉ॥ਗੁਰਵਸਿਸ੍ਰਕੋਸਿਕਮੁਨਿ
 ਜੋਊ॥੩੪॥ਸਦਾਨੰਦਕ੍ਰਮਕਰੈਵੈਪੁਜੈ॥ਮੁਨਿਵਸਿਸਟਪੁਨਿਕੋਸਿਕਦੁ
 ਜੇ॥ਅਗਨਿਸਥਾਪਨਤਬਤਹਿਕਰੀ॥ਵੇਦੀਤੁਹਾਂਬਨਾਈਖਰੀ॥੩੫॥
 ੨ ॥ਆਨੀਜਾਨਕੀਕਰੈਗਨੈਨਾਲਿਕਹੈਕੁਜਗਹੇਮਰੀਗੁਤਨਅੰ
 ਗਕੁਖਨਸੁਹਾਵਨੀ॥ਜਨਕਦਾਰਸਿਗਐਪਖਾਰਗਾਮਪਾਦਕਿਜਗੀਗ
 ਨੀਰੰਸੀਸਈਸਗੀਗਧਾਰਬ੍ਰਹਮਾਮੁਨੀਸਕੇਕੁਪਾਪਕੋਮਿਟਾਵਨੀ
 ॥ਜੇਈਜਨਕਸੀਸਧਰੇਜਾਨਕੀਕਿਲੀਨੋਕਰੇਅਖਤਉਦਕਜੇਈ
 ਗੀਤਹੈਸੁਹਾਵਨੀ॥੩੬॥ਜਾਨਕੀਸੁਰਾਮਦੀਨੀਪਾਣਗੁਹਣਗੀਤਿ

ਕੀਨੀਮਿਲੀਲਿਧਨੀਰਮੀਨੀਕੁਖਯੋਨਰੇਸਜਾ॥ ॥ਸੀਅਕੁਪਕੀ
ਅਗਾਰਨੈਨਪਾਤਿਪੁਤਵਾਰਗਰੇਹੇਮਮੁਕਤਹਾਰਸਾਖੀਹੈਦੇਹੇ
ਸਜਾ॥ ॥ਪ੍ਰਸਿਨਰਾਮਹੋਇਤੋਹਿਦਯੋਸੀਅਸੋਇਜੋਇ
ਪਾਣੈਕੈਬਿਦਾਰਯੋਸੁਚਾਪਜੋਮਹੇਸਜਾ॥ ॥ਪ੍ਰਸਿਨ
ਕੁਪਕੁਏਸਕੁਸੇਕਦੂਰਗਏਮਨੋਬਿਸਨਕੋਦਈਗਮਾਂਬਿਚਾ
ਰੋਕੈਸਰੇਸਜਾ॥ ॥੩॥੧॥੨॥ ॥ਐਰਸੁਕਿਨਯਾ
ਓਰਮਲਨਮਾਲਖਮਲਦਈਜਨਕਸੁਖਧਾਮਾ॥ ॥
ਸੁਤਿਕੀਰਤਿਪਾਨਿਮਾਂਡੁਵਿਜੇਈ॥ ॥ਕੁਤਸੁਤਾਸੁ
ਕੁਲੰਖਣਦੋਈ॥ ॥੩੫॥ ॥ਏਕਕੁਰਤਕੋਅਰਪ
ਨਕੀਨੀ॥ ॥ਦੁਤੀਜਤਪਨਨਿਪਵਰਦੀਨੀ॥ ॥

॥ ਚਾਰੋਰੁ ਏਸੁ ਦਾਰਸਮੇਤਾ ॥ ॥ ਸੁਭਲੰਖ
 ਲੇਕੇ ਚਾਰਨਿ ਕੇਤਾ ॥ ੩੯ ॥ ॥ ਚਾਰੋਰੁ ਪ
 ਬਿਗਨੇ ਐਸੇ ॥ ॥ ਲੋਕ ਪਾਲ ਭਵ
 ਭੀਤਰ ਜੇਸੇ ॥ ॥ ਮੁਨਿ ਵਾਸਿ ਸੁਖ
 ਨਿਕੋ ਸਿਰਓਗੇ ॥ ॥ ਮੇਥਲ ਜਨ
 ਕਦੇ ਉਕਰ ਜੇਗੇ ॥ ॥ ੪੦ ॥ ॥ ਸੁਤਾ ਉਦੈ
 ਤਜੇ ਭਾਖਯੋ ਸੋਇ ॥ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਭਾਖਯੋ ਥੋਜੇਇ ॥

ਮੁਨਿਲਾਗਲਲੈਮੈਇਕਬਾਰੀ। ਅਗਨਿਮਿਤਸੁਭੂਮਸ
ਵਾਰੀ॥੪੧॥ ॥ਸੀਤਾਮੁਖਤੇਉਪਜੀਕਿਨਯਾ॥

ਜਿਹਸਮਾਨਦੁਜੀਨਹੀਅਨਿਯਾ॥ ॥ਤਾਹਿਦੇਖੁਮੁ
ਚਿਆਨੀਦਭਯੋ। ਪੁਤੀਭਵਤਾਹਿਮੈਕਯੋ॥੪੨॥ ਪ੍ਰਿਅਨ
ਗੀਸੇਅਰਪਨਕਰੀ। ਸਰਦਚਿਰਜੇਭਾਮੁਖਵਾਰੀ॥ਮੈਇਕਿਤਥੈ
ਰੋਇਕਕਾਲਾ। ਤਹਅਏਨਾਰਦਮੁਨਿਦਯਾਲਾ॥੪੩॥

॥ ਮਹਤੀਬੀਣਾਕਰੇਬਜਾਵੈ।

ਮਹਾਨ

॥

ਨਾਗਇਣਕੇਗੁਣਮੁਖਤੇਗਾਵੈ। ਮੇਪੂਜਨਤਿਨਕੋਤਬਕੀਨੋ॥ ਆ
 ਵਰਕਰਸੁਖੁਆਸਨਦੀਨੋ॥ ੪੪॥ ਤਬਮੇਪ੍ਰਤਿਤਿਨਬੈਨਉਚਾਰੇ॥ ਗੋਪ
 ਬਚਨਸੁਨਿਭੂਪਹਮਾਰੇ॥ ਹੋਵੇਜਾਕਰਤੇਕਲਯਾਨ॥ ਮੇਰਬਚਨਭੁਲੇਉ
 ਰਮਾਨ॥ ੪੫॥ ਰਿਖੀਕੇਸਪਰਮਾਤਮਜੇਈ॥ ਭੁਗਤਿਅਨੁਗ੍ਰਹਕਾਰਕ
 ਜੇਈ॥ ਵੇਉਪਜੇਰਾਵਣਬਧਕਾਜਾ॥ ਰਾਖੇਰਾਮਨਾਮਸੁਨਿਰਾਜਾ॥ ੪੬
 ॥ ਮਾਇਆਕਰਿਨਰੁਤਨੁਜਿਨਪਾਰੇ॥ ਵਾਸਰਈਵਰਭੁਏਮੁਰਾਰੇ॥ ਚਾਰ
 ਪ੍ਰਕਾਰਭੁਏਹਰਿਜੇਈ॥ ਜੇਗਾਮਾਇਆਤਿਨਕੀਪੁਨਿਜੇਈ॥ ੪੭॥ ਸੀਤਾਨ
 ਮਭੁਈਪਰਤੇਰੇ॥ ਰਾਜਵਿਦੇਹਸੀਭਾਰਸਵੇਰੇ॥ ਯਾਤੇਸੀਤਾਰਾਮਹਿਦੀਜੇ
 ॥ ਯਤਨਬਹੁਤਯਾਭੀਤਰਕੀਜੇ॥ ੪੮॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਪੂਰਬਨਾਰਿਰਾਮਕੀ
 ਸੁਹੇਰਭੂਪਜਾਨਕੀ॥ ਮਾਨਕੀਪਛਾਨਬਾਤਕਹੀਤੇਹਿਕਾਨਮੇ॥ ਯੋਬਖਾਨਕੇ

ਮੁਨੀਸੁਦੇਵਰਿਖਜੇਗੁਨੀਬਜਾਇਬੀਨਕੀਪੁਨੀਗਯੋਸੁਰੇਸਥਾਨਮੇ॥
ਲੈਤਾਰਿਨਾਬਿਚਾਰਸੀਯਲਪਮੀਨਿਹਾਰਯੁਹਅਗਹਿਬਿਸੁਨਾਰਿਜਗ
ਕਾਰਣੀਸੁਮਨਮੇ॥ਕਿਨਭੁਤਿਜਾਨਕੀਸੁਦਯੋਰਾਮਮਾਨਕੀਮਹਾਨਕੀਨਿ
ਹਾਰਛਿਤਬਡੀਗਲਤਾਨਮੇ॥੪੯॥ਛੋਪਈ॥ਕਰਯਦੇਕਬਿਚਾਰਦੁਕ
ਰਯੋ॥ਮੇਦਾਗਗਸਿਵਪਨੁਪਰਯੋ॥ਬਿਪੁਰੈਤਕੇਦਾਹਨਕਰਯੋਪਨੁ
ਖਅਮਾਨਹਮਾਰੇਪਰਯੋ॥੫੦॥ਪਨੁਖਸਮੀਪਸੀਯਇਕਕਾਲਾਸ
ਖੀਸਮੇਤਖੇਲਤਬੀਬਾਲਾ॥ਸੀਤਾਸੇਪਨੁਹਸਤਊਠਾਇਓ॥ਦੇਖਅਚੈ
ਰੋਮੇਮਨਆਇਓ॥੫੧॥ਕਿਨਿਯਾਬਲੁਹਿਹੋਰਯੋਜਬਹੀ॥ਛਿਤਬਡੀ
ਸੇਮੇਮਨਤਬਹੀ॥ਕੋਕੇਸੀਤਾਦਯੋਬਿਸਾਲਾ॥ਬਡੇਬਿਚਾਰਮੇਹਮੁਨਿਦ
ਯਾਲਾ॥੫੨॥ਪਨੁਖਬਿਚਾਰਸੁਪੁਣਠਹਰਾਇਓ॥ਯੋਬਿਚਾਰਮੇਰੋਮਨ

ਆਇਓ ਸੀਤਾ ਪਾਨਿਗਹਣ ਕੋਕਾਰਣੁ ਸਭੁ ਰੂਪ ਨ ਕੋਮਾਨ ਬਿਦਾਰਣਾ ॥੫੩॥
 ਤੇਕਿ ਪਾਕਰਯੋ ਮੁਨਿ ਦਯਾਲਾ ॥ ਰਾਮ ਕਮਲ ਦਲ ਨੈਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਆਏ ਪਨੁਖ
 ਨਿਹਾਰਣ ਕਾਜ ਭਯੋ ਮਨੋਰਥ ਮੇਰੇ ਆਜੂ ॥੫੪॥ ਸਫਲ ਜਨ ਮਹੇਏ ਅਥ ਮੇਰੇ
 ॥ ਰਾਮ ਸੀਯਾ ਇਕ ਆਸ ਨਹੇਰੇ ॥ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਰਾਮ ਸੀਯਾ ਦੁਇ ਐਸੇ ॥ ਵੀਪ
 ਤਿਮਾਨ ਰਵੀ ਜਗ ਜੈਸੇ ॥੫੫॥ ਤੇਪਰ ਅੰਬੁਜ ਵਾਰਿਸੁ ਪੁਰਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੁਯੋ ਜ
 ਗਤ ਕੋਕਰਤਾ ॥ ਤੇਪਰ ਸਲਿਲ ਪਾਇ ਬਲਿ ਰਾਜਾ ॥ ਦੇਵ ਨ ਕੋਹੇ ਇਯੋ ਅਧਿ
 ਰਾਜਾ ॥੫੬॥ ਅਹਿਲ ਪਾਤੇ ਪਰ ਕੀਰਜ ਪਾਏ ॥ ਭੁਰਤਾ ਕੇਤਨ ਸ੍ਵਾਪਸਿ ਏ
 ਏ ॥ ਮੇਟਤ ਸ੍ਵਾਪ ਨ ਬਾਰ ਲਗਾਈ ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਨਤੁ ਮਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥੫੭॥ ਤੇਪਰ
 ਪੰਕਜ ਹੋਣੁ ਸਨੇਹਾ ॥ ਕਰ ਜੇਰੇ ਸੁਰ ਆਨੰਦ ਰੋਹਾ ॥ ਭਵ ਭੁਯੋ ਜਿਨੇ ਨਿਜ ਕਾ
 ਲਾ ॥ ਬਿਚਰੇ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਬਿਸਾਲਾ ॥੫੮॥ ਤੇਭੁਜ ਨਾਮੁ ਜੇ ਸਭੁ ਸੇਕਾ ॥ ਸੁ

ਰਗਮਾਹਿਸੁਰਪਾਏਓਕਾਅਸੇਚਰੰਦਤੁਮਾਰੇਗਾਇਓ। ਤਾਕੀਸਰਣਜਨ
ਕਅਬਾਆਇਓ॥੫੯॥ ਯਾਬਿਸੁਤਤਿਰੁਪਤਿਕਰੀ॥ ਅਰਤਰਾਮਸੁਓ
ਗੇਧਰੀ॥ ਸੋਕਰੋੜਦੀਨੀਨਿਪਦਾਜੀ॥ ਵਜਹਜ਼ਾਰਬਹੇਮਪ੍ਰਕਾਸੀ॥੬੦॥
ਦਸਲਾਪੁਰੀਨੋਨਿਪਦਾਜੀ॥ ਦਸਹਜ਼ਾਰਹੇਮਗਜਗਾਜੀ॥ ਏਕਲਾਖਪੇਦਲ
ਬਲਪਾਹੀ॥ ਤੈਸੈਦਾਸਦਯੋਸੁਖਕਾਰੀ॥੬੧॥ ਵਿਬਪਟੰਬਰਹਾਰਾਮਪਾਰਾ
॥ ਰਤਨਮਦੀਮਯਪ੍ਰਭਾਉਦਾਰਾ॥ ਸੀਤਕੋਯਾਬਿਪਦਯੋਦਾਜਾਜਨ
ਕਵਿਦੇਹਮਹਾਬਲਰਾਜਾ॥੬੨॥ ਵਸਿਸ੍ਟਾਦਿਕਬ੍ਰਹਮਰਿਖਜਾਗੇ॥ ਕੁਰ
ਤਸੋਮਿਤ੍ਰੀਰੂਪਅਪਾਰੇ॥ ਰਾਜਾਰਸਰਬਲੈਬੇਜੇਤੇ॥ ਜਨਕਵਿਦੇਹਸੁਪ੍ਰਜੇ
ਤੇਤੇ॥੬੩॥ ਬਹੁਰੋਜਨਕਬਿਦਾਇਸੁਰੀਨੇ॥ ਚਲੇਰਘੁਤਮਾਮਾਨੀਦਭੀਨੇ
॥ ਸਜਲਨੈਨਸੀਕੰਠਲਗਾਈ॥ ਮਾਤਨੇਮਿਲਦਈਬਿਦਾਈ॥੬੪॥

ਸਾਸੁਸਸੁਰਕੀਕੀਜੈਸੇਵਾ॥ ਰਾਮਨਿਰੰਤਰਮਾਨੇਦੇਵਾ॥ ਪਤਿਬ੍ਰਤਕੁਵਉਰ
 ਅੰਤਰਗੋਹਾਪੁਤ੍ਰੀਸੁਖਸੇਤੀਤੁਮਰਹੇ॥ ੬੫॥ ਸੇਵੈਯਾ॥ ॥ ਰਾਮਚਲੇਸਿਥ
 ਲਾਪੁਰਤੇਤਬਥਾਜਿਨਕੀਪੁਨਿਹੋਤਮਪਾਰਾ॥ ਰੇਰਮਿਦੰਗਸੁਆਨਕਤੂਰ
 ਗਰੂਰਬਡੇਕਛੁਆਹਿਨਪਾਰਾ॥ ਦੇਵਪੂਰੀਪਨਬੇਰਤੂਰੀਪੁਨਿਮੰਗਲਰੂਪ
 ਕੁਯੋਜਗਸਾਰਾ॥ ਭੂਮਿਅਕਾਸਕੇਬਾਦਮਿਲੇਪੁਨਿਪੂਰਰਹਯੈਸੁਭਯੰਕਰ
 ਕਾਰਾ॥ ੬੬॥ ॥ ਇਤਿਸ਼੍ਰੀਮਤਪ੍ਰਯਾਤੀਮੰਗਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰ
 ਸਿੰਬਾਰੇਬਾਲਕਾਂਡੇਸਪਤਮੇਪਿਆਇ॥ ੧॥ ਸ਼੍ਰੀਮਹਾਰੇਵੇਦ੍ਵਾਰਾ॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਸਿਥਲਾਤੇਨਬਰਾਮਜੀਗਏਸੁਜੇਜਨਤੀਨਾ॥ ਨਿਮਿਤਿਸੁਭਾਵੀਭੀਤਿਕੇਹੋਰੇ
 ਨਿਪਪਰਬੀਨਾ॥ ੧॥ ਅਨੰਗਸੇਖਰਛੰਦਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਣਾਮਕੈਥਸਿਸੁਕੋਸੁਪੂਛ
 ਯੋਨਕੇਸਰੇਵਦੇਖਯੋਨਮਿਤਘੋਰਚੀਤਦੈਬਿਚਾਰਯੋ॥ ਦ੍ਰਸਿਸੁਤੈਬਿਚਾਰ

ਕੈਥਖਾਨਯੋਮਹੀਪਕੋਅਗਮਿਭੀਤਹੋਇਗੋਨਰੇਸਜੂਨਿਧਾਰਯੋ॥੧॥
 ਭੀਤਫੇਰਹੋਇਗੋਸੁਬੇਗਭੂਪਮੈਕਹੋਅਨੰਦਜੇਰਹੋਸਦਾਨਸੀਕਚਿੰਤਧਾ
 ਰਿਯੋ॥ਖਿਗਾਪੁੰਦਛਲਾਕੋਰੇਸੁਪੇਖਤੇਹਭੂਪਤੇਸੁਭੰਸੁਸੁਚਤੇਸੁਦਾਸੁਨੈ
 ਨਕੈਨਿਹਾਰਯੋ॥੩॥ਜਬੈਬਸਿਸੁਯੋਕਹੋਯੋਵਦਾਤਿਘੋਰਤੋਨਿਲਾਸੁਨੈਨ
 ਸੁਬਕੇਮੁੰਦੇਸੁਪੁਰਧਾਰਯੋਬਹੀ॥ਤਤੇਜਗਾਮਿਅਗਤਾਸੁਤੇਜਰਾਸਿਕੇਸ
 ਮੀਨਿਹਾਰਪਰਸਰਾਮਕੋਪੁਤਾਪਪੁੰਜਹੋਸਹੀ॥ਸੁਦੇਹਨੀਲਮੇਘਸੀਜਟਾ
 ਕਲਾਪਸੀਸਮੈਕੁਠਾਕਾਐਰਕਮਾਨਪਾਇਕੋਪਦਾਹਨੇਗਹੀ॥ਮਨੇਸੁਪੇ
 ਤਰਾਟਕੋਪਕੁਰਕ੍ਰਿਸੁਦੰਡਲੈਹਨੇਸਮਸਤਲੇਕਕੇਕ੍ਰਿਪਾਸੁਰੀਚਿਹੀਨਹੀ
 ॥੪॥ਦੇਹਰਾ॥ਕਾਰਤਿਵੀਰਯਾਜਿਹਨੇਕਾਟੀਭੁਜਾਹਜਾਰਾ॥ਤ੍ਰਿਸੁਪ
 ਤਦਾਰਥਭੀਹਨੇਵੈਆਏਬਲਧਾਰਾ॥੪॥ਦਸਰਬਕੋਸਨਮੁਪਗਯੋਕ

ਫੇਕਠਨਿਕੁਠਾਰਾਕੋਲਿਮਿਤੁਆਈਮਨੇਰਸਰਬਰਉਰਭਾਰਾਪਪਾਸ
 ਵੈਯਾ॥ ॥ ^{ਅਭਿਲਾਸ}ਦੇਖਸੁਭੂਪਡਰੇਤਿਨਕੋਸੁਭੂਲਗਈਅਰਘਾਦਿਕਪੂਜਾਤ੍ਰਾ
 ਹਿਸੁਤ੍ਰਾਹਿਬਕੇਮੁਖਤੇਕਿਪਕੇਮੁਖਬੋਲਨਾਆਵਤਦੁਜਾਦਿਰੂਪਣਾਮਸੁਭੂ
 ਪਕਰੀਤਨੁਕੰਪਤਪੇਖਸੁਰਾਮਮਹੁਜਾਅੰਰਹਨੇਤੁਹਨੇਰਿਜਰਾਸਸੁਦਾ
 ਨਕਰੇਮਮਰਾਮਤਨੁਜਾ॥ ੬॥ ਇਹਗੁੰਤਿਬਖਾਨਸੁਭੂਪਤਿਕੋਸੁਅਨਾਦਿ
 ਰਕੋਕਰਪਾਰਕੁਠਾਰਾ॥ ਇਗਕੋਪਸੁਲਾਲਫੁਰੇਅਤਿਸੈਤਿਨਰਾਮਸੁ
 ਨਿਠਰਵਾਕਉਚਾਰਾ॥ ਤੁਮਬਾਹੁਜਨੀਚਸੁਰਾਮਇਹੈਮਮਨਾਮਕਹੈਤਨ
 ਮੇਕਿਮਧਾਰਾ॥ ਯਦਿਬਾਹੁਜੇਹੈਕਰਯੁਧਹਮੇਨਿਜਸੀਸਸਹੇਸੁਕੁਠਾਰ
 ਕੀਧਾਰਾ॥ ੭॥ ਚਾਪਪੁਰਾਤਨਸੀਕਰਕੇਤੁਮਤੋਰਕਹਾਂਮਨਮੈਗਾਰਬਾਵੇ
 ਬਿਸੁਸੁਚਾਪਇਹੈਪਿਖਰਾਮਸੁਜੈਗਨਯਾਹਿਕੋਬੀਚਚਫਾਵੇਤੋਤੁ

ਮਸੀਗਸੁਯੁਧਕੋਰੋਭਿਰਮੇਸੀਗਰਾਮਨਜੀਵਤਜਾਵੇ॥ ਨਾਹਿਚਫੇਤੁਯੋਨੇ
ਸਕੁਕੇਯਮਕੇਪੁਰਕੀਅਬਸਾਸਨਪਾਵੇ॥ ੮॥ ਇਹਬੁਤਿਕਯੋਜਬਤੰਗਿ
ਜਰਾਜਸੁਕਾਪੁਓਠੀਵਸੁਪਾਤਬਸਾਰੀ॥ ਫਿਗਮੁਦਿਗਏਸਕੁਲੇਗਨਕੇਤ
ਮਕੁਰਭਯੋਸੁਮਨੇਨਿਸਕਾਰੀ॥ ਪਿਪਰਾਮਸੁਤਾਭਿਰਨਿਦਨਕੋਅਤਿਕੋ
ਪਕੁਰੇਸੁਮਹਾਂਬਲਧਾਰੀ॥ ਧਨੁਤਾਕਰਤੇਹਰਿਛੀਨਲਯੋਗੁਣਰੋਪਦਯੋ
ਨਲਗੀਕਛੁਬਾਰੀ॥ ੯॥ ਕਾਛਿਨਿਖੰਗਤੇਬਾਨਲਯੋਧਨੁਬੀਚਦਯੋਪੁ
ਨਿਐਚਕਮਾਨਾ॥ ਰਾਮਕਯੋਦਿਜਰਾਜਸੁਨੇਯਹਪੇਖਤਹੋਧਨੁਬੀਚ
ਸੁਬਾਨਾ॥ ਅਗਹਿਅਮੋਪਸੁਸਾਇਕਰਾਮਸਿਤਾਬਦਿਥਾਇਸੁਯਾਹਿਨਿ
ਸਾਨਾ॥ ਪਾਦਹਨੇਤਵਲੋਕਯੋਬਰਬੇਗਸੁਬਾਮਨਛੀਲਨਮਾਨਾ॥ ੧੦
॥ ਸੀਕਰਛੰਦਾ॥ ॥ ਸੁਨਿਰਾਮਕੀਯਹਬਾਤਿਕੋਦਿਜਭਯੋਬਰਨਮਲਾ

ਨਾਕਰਯਾਦਪੂਰਬਕਥਾਕੋਟਿਜਰਾਮਕੀਨਬਖਾਨਾਸੁਨਿਗਮਬਾਹੁਬਿਸਾ
 ਲਨੈਨਾਜਾਨਯਤਵਰੇਦਾਹਰਿਪੂਰਖਪੂਰਣਬਿਸ੍ਵਜਗਕਾਰਣੇਸੁਨਿਦੇ
 ਵਾ॥੧੧॥ਮੇਬਾਲਤਪਸਾਬਿਸ੍ਵਕੀਕਰਰਾਧਯੋਹਰਿਨਾਥਾਚਕ੍ਰਤੀਰਥਜਾ
 ਇਕੋਪ੍ਰਭੁਬਿਸ੍ਵਸ੍ਰੀਰਾਪਨਾਥਾਅਮਰੁਏਤੁਸਦਨਾਰਾਇਣਾਅਨਨਕੀਨੀਸੇ
 ਵਾ॥ਸੀਖਚਕ੍ਰਨੂੰਕੋਕਰਗਦਾਧਾਰੀਦੇਵਾ॥੧੨॥ਦੇਹਰਾਅਪ੍ਰਤਿਬਚਨਬ
 ਖਾਨਯੋਸੁਨੇਰਾਮਦੇਕਾਨਾਅਖਪੰਕਜਅਤਿਸੈਖਿਰੇਭੁਵਰੰਜਨਭੁਗਵਾਨ
 ॥੧੩॥ਸ੍ਰੀਭੁਗਵਾਨੇਵਾਚਾ॥ਐਪਈ॥ਬ੍ਰਹਮਣਉਠੋਤਪਸਿਯਾਧਾਰੀ॥
 ਸਠਲਭੁਈਤਪਸਾਅਬਥਾਰੀ॥ਮੇਢਿਰਾਮੀਸਯੁਕਤਿਤੁਮਰੁਏ॥ਹਨੇ
 ਰਿਪੂਤਵਕਿਲਵਿਖਗਏ॥੧੪॥ਕਾਰਤਿਵੀਰਯਾਅਰਜੁਨਕਾਰਾ॥ਤਾਤਤੁ
 ਮਾਰਾਜਾਨੇਮਾਰਾਤਾਂਕੋਹਨੋਤੋਹਬਰਦੀਨਾਜਾਹਿਨਿਮਿਤਿਮਹਾਤੁ

ਪਕੀਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਬਾਗਇਕੀਸਹਨੇਸਰੁਪਤੀਭੂਮੀਹੋਇਸੁਨਿਖਲਾਅਖਤੀ
 ॥ ਭੂਮਨਿਖਿਲਕਸਪਦੈਦਾਨਾ ॥ ਬਹੁਰਸਾਤਿਹੋਵਹੁਬਲਵਾਨਾ ॥ ੧੬ ॥
 ਕੇਤਾਯੁਗਾ ॥ ਏਰੋਜਬਹੀ ॥ ਵਾਸਰਬੀਹੋਵੇਮੇਤਬਹੀ ॥ ਰਾਮਨਾਮਭੁ
 ਖੇਗੇਸਾਗੇ ॥ ਤਬਦਿਜਵਰਪੁਨਿਮੋਹਿਨਿਹਾਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਮੈਤੋਕੋਦਯੋਤੇਜ
 ਸੁਜੇਈ ॥ ਏਦੈਗੇਮੇਕੋਪੁਨਿਸੋਈ ॥ ਪੁਨਿਤਪਧਰਤਨਮਾਹਿਸੁਭਾਗਾ ॥ ਤਿ
 ਸੁਬ੍ਰਹਮਦਿਨੁਜਗਤਮਝਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਯੈਬਖਾਨਭਏਅੰਤਰਧਯਾਨਾ ॥ ਪ
 ਰਪੂਰਨਦੈਪੁਰਖਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥ ਜਿਸੇਹਰਿਅਹਾਇਸੁਮਹਿਦੀਨੀ ॥ ਸੋਸੋਰਾਮਸ
 ਗਲਮੇਕੀਨੀ ॥ ੧੯ ॥ ਜੇਈਬਿਸ੍ਨੁਰਾਮਤੁਮਹਰੀ ॥ ਅਵਤਾਰਲਯੋਧਿਬਿਨ
 ਤੀਕਰੀ ॥ ਮੈਤੇਜਹੁਤੇਤਵਜੇਈ ॥ ਤੋਹਲਯੋਪੁਨਿਤੇਜਸੁਸੋਈ ॥ ੨੦ ॥ ਆ
 ਜਸਟੁਲਭਯੋਜਨਮਹਮਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭਪੂਰਣਹਰਿਨੈਨਨਿਹਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹ

ਮਾਦਿਕਜਾਂਕੋਨਹਿਪਾਵੈ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਪਰੇਜਿਹਬੇਦਬਤਾਵੈ॥੨੧॥ ਜਨਮਾ
 ਦਿਕਖਦਭਾਵਦਿਕਾਰਾ। ਤੇਮੈਨਹਿਅਗਿਆਨਵਿਕਾਰਾ। ਨਿਰਵਿਕਾਰ
 ਪਰਿਪੂਰਣਰਾਮ। ਗਮਨਾਦਿਕਨਹਿਤੋਮੈਨਾਮ॥੨੨॥ ਜਿਉਜਲਗ੍ਰੀਤਰਠੇ
 ਕਾਮਾਪਾਰਾ। ਧੂਮਹੋਇਜਿਉਅਗਨਮਝਾਰਾ। ਤਿਉਤਵਗ੍ਰੀਤਰਮਾਇ
 ਆਆਹਿ। ਨਿਖਲਜੁਜਗਤਬਨਾਇਓਤਾਹਿ॥੨੩॥ ਮਾਇਆਕਰਮਦ
 ਰੋਸੁਰੋਕਾ। ਤੇਹਿਨਜਾਨੇਪਾਵੈਸੋਕਾ। ਬਿਨਬਿਚਾਰਘਰਮਾਇਆ
 ਅਹੇ। ਕੀਏਬਿਚਾਰਨਰੀਚਿਕਰਹੇ॥੨੪॥ ਆਵਿਦਯਾਨਾਮਜੁਯਾਹਿਬਖਾ
 ਨੇ। ਆਵਿਦਯਾਸਾਥਵਿਰੋਪਸੁਠਾਨੇ। ਆਵਿਦਯਾਕ੍ਰਿਤਸੰਪਾਤਬਿਕਰਾ।
 ਚਿਤਪ੍ਰਤਿਬਿਬਸੁਤਾਹਿਮਝਾਰਾ॥੨੫॥ ਜੀਵਨਾਮਸੁਤਾਹਿਕਹਾਇਓ। ਆਪ
 ਭੁਲਾਇਜਗਤਦੁਖਪਾਇਓ। ਦੇਹਬੁਧਿਮਨਪਾਨਨਬੀਚਾ। ਜੋਲੈਹੈਮਭਿ

ਮਾਨਸੁਨੀਯਾ ॥ ੨੬ ॥ ਤੋਲੋਕਰੇਕਰਤੰਤੁ ਵਿਕਾਰਾ ਭੋਗੇਸੁਖਦੁਖਸੁਗਤਮ
ਸੁਰਾਗਾ ॥ ਆਤਮਕੋਨਹਿਜਨਮਸੁਹਯੋ ॥ ਬੁਧਿਮਾਹਿਨਹਿਗਿਆਨਸੁਪ
ਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਬਿਨਬਿਬੇਕਦੋਨੋਮਿਲਗਏ ॥ ਸਿਸਾਰਅਨਰਥਸੁਯਾਤੇਕੁਏਅਜ
ਕੋਕੇਚੇਤਨਸੋਗਸੁਜਬਹੀ ॥ ਚੇਤਨਤਾਤਿਹੋਵੇਤਬਹੀ ॥ ੨੮ ॥ ਚੇਤਨਜੋਜੜ
ਸੀਗਤਿਪਾਈ ॥ ਤੋਜੜਤਾਚੇਤਨਮੇਆਈ ॥ ਜਲਅਮਰਾਨੀਕੋਮੇਲੁਨਜੋਸੋ ॥
ਮਿਲੇਸਚੇਤਨਜੜਪੁਨਿਤੋਸੋ ॥ ੨੯ ॥ ਤਦੁਪਦਭੁਗਤਿਸੀਗਸੁਖਜੋਲੀ ॥ ਪਾਵੇਨ
ਹਿਸੀਸਰੇਸੁਤੋਲੀ ॥ ਤਦੁਭੁਗਤਨਕੀਸੀਗਤਿਪਾਏ ॥ ਬਹੁਰੋਤੇਪਦਭੁਗਤਿਕ
ਮਾਏ ॥ ੩੦ ॥ ਤਬਯਹਿਮਾਇਆਹਯੋਜੋਈ ॥ ਜਨੇਸਨੇਹਤਹੋਵੇਸੋਈ ॥ ਪੁਨਿ
ਤਵਗਿਆਨਸਪੀਨਿਆਚਾਰਯਾ ॥ ਪਾਵੇਜੋਮਤਿਹੋਵੇਆਰਯਾ ॥ ੩੧ ॥ ਬੁ
ਹਮਾਗਿਆਨਸੁਗੁਰਤੇਲਹੇ ॥ ਤਵਕ੍ਰਿਪਾਕਰਬੀਧਨਰਹੇ ॥ ਜੇਜਨਭ

ਗਤਿਤੁ ਮਾਰੀ ਹੀ ਨਾ ਸਦਾਰ ਹੋਤੇ ਯਾ ਸਗਦੀ ਨਾ ॥੩੨॥ ਕਲਪ ਕੋਟਿ ਜੋ ਜਾ
 ਹਿ ਅਨੇਕਾ ਨਾਤਿ ਨਾ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਸੁਖ ਨਹਿ ਲਹੈ ਕਦਾ ਚਿਤੁ ਤੇ
 ਈ ॥ ਭੁਗਤਿ ਬਿਧੀ ਨ ਅਹੇ ਜਨ ਜੇਈ ॥੩੩॥ ਯਾ ਤੇਤ ਵਪਰ ਕੈ ਜਸੁ ਜੇਈ ॥
 ਤਾਂ ਕੀ ਭੁਗਤਿ ਸਦਾ ਮਹੋਈ ॥ ਜਹਿ ਜਹਿ ਹੋਵੈ ਜਨ ਮਹਾ ਮਾਰਾ ॥ ਜੇਵੈ ਤਹ ਪ
 ਰ ਕੈ ਜਤੁ ਮਾਰਾ ॥੩੪॥ ਤਵ ਭੁਗਤ ਨ ਕਾਸੀ ਗਉਦਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕਰ ਮਿਟੇ ਅ
 ਵਿਦਿ ਯਾ ਭਾਰਾ ॥ ਤੇਰੀ ਭੁਗਤਿ ਨਿਰਤਿ ਜਨ ਜੇਈ ॥ ਧਰਮ ਅਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਵਰ
 ਖੇਤੇਈ ॥੩੫॥ ਅਖਿਲ ਲੋਕ ਵੈ ^{ਲਗੇ ਹੋ} ਪਾਵਨ ਕਰੇ ॥ ਜੇ ਕਲ ਮਲ ਨਹਿ ਕਿਉ ਪ
 ਰਿਹਰੇ ॥ ਜਗੀ ਨਾਥ ਤੇ ਕੇ ਪ੍ਰਣਾਮਾ ॥ ਭੁਤ ਉਪਾਵਨ ਹੋ ਸੁਖ ਪਾਮਾ ॥੩੬॥ ਕ
 ਰੁਣਾ ਕ੍ਰਾਤਿ ਨ ਮੇ ਪਰਥਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਪ੍ਰਣਾਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਜੇ ਜੋ ਪੁਨਿ ਕੀਏ
 ਮੇਨਾਥਾ ॥ ਲੋਕ ਜਿਗੀਖਾ ਕੈਰ ਪ੍ਰਣਾਥਾ ॥੩੭॥ ਜੇ ਹੋਵੈ ਤਵ ਬਾਣ ਨਿਸਾਨਾ ॥

ਬੰਦਨ ਕੇਰਿ ਜਗਮਥ ਖਾਨਾ ਭੁਏ ਪ੍ਰਸੰਨਤ ਬੀਭਗਵਾਨਾ ਸ੍ਰੀਗਮਕਰਣ
ਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥ ੩੮ ॥ ਸ੍ਰੀਗਮੇਵਾਨਾ ਚੰਪਈ ॥ ਤਿਪੇਤ ਸ੍ਰਭੁਇਓਮੇ ਬ੍ਰਹਮਨਾ ॥
ਮਾਗੇਵਰਤੀਤਰਜੋਮਨਾ ॥ ਦੇਵੇ ਅਖਲਵਸਤੁ ਹੈ ਜੋਈ ॥ ਸਿਜਾਯਾਮੇ ਕਰੋਨ
ਕੇਈ ॥ ੩੯ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਨਾ ਬ੍ਰਿਗਨੰਦਨ ਭੁਏ ॥ ਪੁਨਿਰਾਘਵ ਪ੍ਰਤਿਬੈਨਾ ਮਲ
ਏ ॥ ਯਾਦਿਓ ਪਰਿਹੋਰਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਮਧੁਸੂਰਨ ਹਰਿਗਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੪੦ ॥
ਤੈਤਵਭਗਤਨ ਕੇਸਤ ਸੰਗਾ ॥ ਮੇਕੋਹੇ ਇਸੁ ਸਦਾ ਅਭੰਗਾ ॥ ਤਵ ਪਦ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਰਮਰਸਾਲਾ ॥ ਤਾਕੀਭਗਤਿ ਹੋਇ ਮਮਦਯਾਲਾ ॥ ੪੧ ॥ ਸਤੋਤ੍ਰ ਯਾਹਿ ਪਦੇ
ਜਨ ਜੋਈ ॥ ਭੁਗਤਿ ਹੀਨ ਯਾਦਿ ਪਦ ਹੋਈ ॥ ਤਾਕੇ ਭੁਗਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹੋਵੇ ॥
ਗਿਆਨ ਪਾਇ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਖੋਵੇ ॥ ੪੨ ॥ ਮਰਣਾ ਤਾਕੋ ਹੋਵੇ ਜਬਹੀ ॥ ਤੇਰੀ
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਆਵੇ ਤਬਹੀ ॥ ਮੇਕੋਈ ਜੇਯਹ ਬਰਦਾਨਾ ॥ ਰਮਚੰਦ ਪੂਰਣ ਭੁਗਵਾ

ਨਾ॥ ੪੩॥ ਤਬ ਹੋਇ ਰਖੁ ਬੀਰ ਬਖਾਨੀ॥ ਤਬ ਦਿਜ ਵਰ ਪ੍ਰਕਰ ਮਾਠਾਨੀ॥ ਬਹੁ
 ਰਪ੍ਰਣਾ ਮਗ ਮਕੋ ਕਰੀ॥ ਤਬ ਰਖੁ ਵਰ ਪੁਜੇ ਦਿਜ ਵਰ ਕਰੀ॥ ੪੪॥ ਬਹੁ ਰਗ ਮ
 ਤੇ ਅਗਿ ਅਪਾਈ॥ ਗਯੋ ਮਹੇ ਦੁਚਲ ਦਿਜ ਗਈ॥ ਪਿਖਰਾ ਘਵਰ ਜਰਥਹ
 ਰਖਾਏ॥ ਮਾਨੇ ਮਿਤ ਕਭਏ ਪੁਨਿਆਏ॥ ੪੫॥ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਰਾਮ ਜੁ ਕੰਠ ਲਗਾਏ॥
 ਅਨੰਦ ਨੈਨ ਚਲਯੋ ਜਲ ਜਾਏ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਿਪ ਮਨ ਮੇਭਏ॥ ਸ੍ਵਸਤ ਚਿ
 ਤ ਪੁਰ ਭੀਤ ਰਗਾਏ॥ ੪੬॥ ਹੋਹਗਾ॥ ॥ ਰਾਮ ਲਖਨ ਸਤੁ ਘਨ ਜੂਰਤ ਮਹਾ
 ਬਲਵੰਨਾ॥ ਅਰਭੁਤ ਰੂਪ ਬਿਰਾਜਈ ਨਰਵਰ ਅਮਰ ਸਮਾਨ॥ ੪੭॥ ਅਪ
 ਨੀ ਅਪਨੀ ਦਾਰਲੈ ਨਿਜ ਨਿਜ ਮੰਦਰ ਮਾਂਹਿ॥ ਰਮੇ ਅਯੋਧਯਾ ਨਗਰ ਮੇਮ
 ਹਾਂ ਅਨੰਦ ਨਮਾਇ॥ ੪੮॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਆਤ ਪ੍ਰਿਤਾ ਹਰਖਾਨੇ ਪੇਖਾ ਰਾਮ
 ਸੀਯਾਲ ਖਮਿਲੇ ਬਿਸੇਖਾ॥ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਰਮੇ ਗ੍ਰਹ ਮੇਸੇ॥ ਬੈਕੁੰਠ ਭਵਨ ਮੇ

ਸੀਹਤਿਜੈਸੈ॥੪੬॥ਯੁਧਾਜਿਤਨਾਮਕੋਕਈਭਾਈ॥ਭੁਰਤਮਾਤੁਲਾਮ
ਤਿਸੁਖਰਾਈ॥ਆਇਓਭੁਰਤਲੈਨਹਿਤਜੋਈ॥ਪ੍ਰੀਤਿਬਡੀਮਨਭੀਤਰਹੇ
ਈ॥੫੦॥ਰਾਜਾਰਸਰਬਭੁਰਤਪਠਾਏ॥ਸਤ੍ਰਪਨਬ੍ਰਤਤਿਨਸੀਗਲਵਾਏ॥
ਯੁਧਾਜਿਤਕੋਪੂਜਨਕੀਨੋ॥ਰਸਰਬਭੂਪਬਿਦਾਇਸੁਦੀਨੋ॥੫੧॥ਰਾਮਪੂਤ
ਸੀਤਨੁਖਪਾਈ॥ਕੋਸਲਯਾਰੇਵੀਪਰਮਸੁਰਾਈ॥ਸਕੂਸਪੂਤਪਲੇਮੀਰਾ
ਨੀ॥ਪਾਇਯਥਾਸੁਰਮਾਤੁਸੁਹਾਨੀ॥੫੨॥ਸਵੈਯਾ ॥ਜਾਗ੍ਰਣਪੂਰ
ਰਹੀਅਵਨੀਅਰੁਕੀਰਤਿਜਾਹਿਸਭੈਜਨਗਾਵੈ॥ਔਰਨਕੀਅਬਬਾ
ਤਿਕਹਾਸੁਰਜਾਹਿਅਲਿਬਨਤੇਸੁਖਪਾਵੈ॥ਨਾਮਓਭੁਰਤਮਾਜਗਮੇ
ਸੁਕੁਸੀਤਸਭੈਦੁਖਬੰਧਮਿਟਾਵੈ॥ਰਾਮਵਹੀਪੁਰਮੋਧਿਬਿਖੇਮਿਲਜਾ
ਨਕੀਸੀਗਬਿਨੋਰਿਕਮਾਵੈ॥੫੩॥ਨੀਤਰਹੇਜਿਨਮੇਲਖਮੀਪੁਨਿਨ

ਹਿਥਿ ਕਾਰ ਕਰੀ ਜਿਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਪੂਰਣ ਵੈਰੁ ਵਜਾਹਿ ਸਦਾ ਘਨ ਚੇਤਨ
 ਮੂਰਤਿ ਜਾਂਗਰਾ ਮਾਂਹੀ ॥ ਮਾਇਕ ਕਾਰ ਘਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਮਾਨ ਵਸੇਜ
 ਗਮਾਂਹਿ ਦਿਖਾਹੀ ॥ ਏਅ ਪਿਲੇਸ ਪਗਤ ਮਰਾਮ ਸੁਰੇਵ ਨ ਮੇਜਿਨ ਕੇ
 ਸਰਨਾਹੀ ॥ ੫੪ ॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦਾ ॥ ਸੁਬੈ ਦਬਿਆ ਸਜਾਹਿ ਕੇ ਅਨੰਤੁ
 ਤਿਗਾ ਵਈ ॥ ਮਹੇਸਾ ਮੀਹਿ ਮਾਲ ਜਾਸਦਾ ਸੁਸੁਆਹਿ ਵਈ ॥ ਸੁਤਾ
 ਹਿਰਾਮ ਚੰਦ ਕੀ ਸੁਬਾਲ ਲੀਲ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਦਾਸ ਪਾਪ
 ਹਾਰਣੀ ਕਹੀਤ ਥਾ ॥ ੫੫ ॥ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਾ ਅਧਯਾਤ ਮਰਾਮਾਇਣੇ
 ਉਮਾ ਮਹੇਸੁਰ ਸੰਬਾਰੇ ਬਾਲ ਕਾਂਡੇ ਅਸਟਮੇਧਿ ਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਸੁਰੰਤੁ
 ਵੇਤੋ ॥ ॥ ਸਮਾਪਤੋ ਬਾਲ ਕਾਂਡਾ ॥ ੧ ॥
 ਸ੍ਰੀਰਾਮੇਜਯਤਿ ॥ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਤਜਿਰਾਜਾ ਬਿਭੂਤਿ ਲਯੋ ਬਨ ਬਾਸ ਸੁਤਾ ਤਕੁ ਵਾਕਾਮ
ਖੰਡਿਤ ਕੀਨੋ ॥ ਬਨ ਜਾਇ ਸੁਭਾਤੁ ਮਨਾਇ ਰਹੇ ਨਹਿ ਰਾਜਾ ਬਿਖੇ ਮਨ
ਰੰਭ ਕੁਦੀਨੋ ॥ ਭੁਵ ਭਾਰਾ ਮਿਟੇ ਜਿਹ ਨਾਮ ਭੁਜੇ ਭੁਵ ਛੇਰਨ ਹੋਵਤੁ ਬੀਧ
ਨਜੀਨੋ ॥ ਬਹੁ ਬੰਦਨ ਵੈਰ ਘੁਨਾਇ ਕਕੇਜਿ ਨ ਕੇਜ ਸੁਪੂਰ ਰਯੋ ਪੁ
ਰਤੀਨੋ ॥ ੧ ॥ ਚੰਦ੍ਰਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵੋ ਵਾਚਾ ॥ ॥ ਏਕ ਸਮੇਸੁ ਪਖੈ
ਠੇਗਾ ਸਾਗਰ ਤਨ ਸਿੰਘਾਸਨ ਨਿਜ ਵਰਧਾਮਾ ॥ ਸ੍ਰਬ ਸੁਭੁ ਪਨਤਨ
ਮੇਧਾਰੇ ॥ ਨੀਲ ਕਮਲ ਤਨ ਪ੍ਰਭਾ ਅਪਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਕਿਸਤ ਕੁੰਕੀਠ ਬਿ
ਖੇਅ ਤਿਸੇਹੇ ॥ ਸੁਕਤਾ ਹਾਰ ਪ੍ਰਭਾ ਸੁਰ ਮੋਹੇ ॥ ਰਤਨ ਦੰਡ ਚਾਮਰ ਸੁ
ਖ ਕਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਾਫਿਰਾ ਵੇਜਨ ਕਕੁਮਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕਰੇ ਬਿਨੈ ਵਤਿ ਬੁਲ
ਸੁਖਾਵੇ ॥ ਹੇਰ ਪਰਸ ਪਰਾ ਅਤਿ ਮੁਸਕਾਵੇ ॥ ਦਸ ਰਥ ਗ੍ਰਹ ਲਪਹ

ਰਿਅਵਤਾਰਗਾਨਾਰਦਮਾਇਓਰੀਖਹਉਦਾਗਾ॥੪॥ਭੁਗਵਾਨਰਘੂ
 ਤਮਦੇਖਨਕਾਜੇ॥ਸਫਟਕਮਲੀਸਮਪ੍ਰਭਾਬਿਰਾਜੇ॥ਮਨੇਸਰਦਰੇ
 ਦਤਨਧਾਰੇ॥ਰਿਖਵਰਮਾਇਓਪਰਮਉਦਾਰੇ॥੫॥ਅਤਰਕਤ
 ਅੰਬਰਪਥਿਸੁਆਏ॥ਨਾਰਦਦਿਬਗਿਮਾਨਸੁਖਾਦਾਏ॥ਤਿਨਕੇ
 ਦੇਖੁਉਮਾਰਘੁਨਾਥਾਸੀਪ੍ਰਉਠੇਜੇਗਨਿਜਧਾਥਾ॥੬॥ਸੀਤਾਸਹਿਤ
 ਸੁਦੇਰੁਪ੍ਰਣਾਮਾ॥ਮੁਨਿਕੇਕਰੀਭਵਾਨੀਰਾਮਾ॥ਨਾਰਦਪ੍ਰਤਿਪੁਨਿ
 ਬੈਨਉਚਾਰੇ॥ਪ੍ਰੀਤਿਭੁਗਤਿਰਘੂਵਰਉਰਧਾਰੇ॥੭॥ਸਿਸਾਰੀਜਨਕੇ
 ਹੇਮੁਨਿਦਯਾਲਾ॥ਦੁਰਲਭਤੇਰੇਦਰਸਾਬਿਸਾਲਾ॥ਹਮਜੇਹੈਬਿਖਿ
 ਅਨਕੋਪਿਅਾਰੇ॥ਤਿਨਕੇਕਧਾਸੁਦਰਸੁਤੁਮਾਰੇ॥ਅਥਵਾਮੇਪੂਰ
 ਬਕ੍ਰਿਤਭਾਗਾ॥ਭੁਏਸੁਮੁਨਿਵਰਮਾਜੁਸੁਜਾਗਾ॥ਭੁਏਸੁਮੁਨਿਦਰ

ਮਾਨੁਸੁ ਜੀਵਾ ॥ ਸਿਸਾਰ ਅਵਸਥਾ ਮਾਂਹਿ ਸੁਖੇ ਗਾ ॥ ਮੁਨਿ ਵਰ ਪਾਇ
ਉਦਰ ਸਨ ਤੇਰਾ ॥ ੮ ॥ ਮੁਨਿ ਤੇ ਦਰਸਨ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਪ
ਇਸੁ ਰਏ ਕਿਤਾਰਥਾ ॥ ਕਾਰਯ ਕੇ ਨ ਸੁਕਰੰਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਮੁਨਿ ਭਾਖੇ ਮੇਸੇ ਵ
ਕਥਾਰੇ ॥ ੯ ॥ ਪੁਨਿ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਗਾ ਮਥ ਖਾਨੇ ॥ ਭੁਗਤਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾ
ਵਰ ਜਾਨੇ ॥ ਲੋਕ ਨ ਜਿਉਹ ਬਿਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਫਿਉ ਮੇਹੇ ਮੇਕੋ ਭੁਗ
ਵਾਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਿਸਾਰੀ ਰਾਮ ਬਖਾਨਯੋ ਜੇਈ ॥ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰਾ ਵਚਨ ਸੁਯੋਈ
॥ ਸਭੁ ਜਗਤ ਨ ਕੋ ਜੋ ਏਆ ਦਿ ॥ ਗਹਲੀ ਤੁਮਰੀ ਸੀਯਾ ਅਨਾਦਿ ॥ ੧੧ ॥
ਤਵ ਸਬੰਧ ਕਰਗਾ ਮਉਦਾਗਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਕਸੁਤ ਜਨੇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਮਾ
ਇਆ ਰਾਖਾ ਵਰਜੇਈ ॥ ਤਵ ਮਾਸੇ ਨਿਤ ਭੁਜੇ ਸੇਈ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਕਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮ
ਰੁਲੇ ਚਿਤੁ ਰਾਖਾ ॥ ਤੈ ਬਿਧਿ ਪੂਜਾ ਜਨੇ ਅਨਪਾ ॥ ਲੋਕ ਤੀਨ ਮਯ ਮਹਾ ਲ

ਸੁਮੰਦਗਾਰਮਹੇਸੁਰਤੁਮਰਘੁਰਾਮਾਪਦਮਾਉਮਾਂਜਨਕਜਾਨਾਮਾ।
 ਬ੍ਰਹਮਾਤੁਹੀਜਾਨਕੀਥਾਣੀ। ਗਵਿਤੁਮਸੀਤਾਪ੍ਰਭਾਵਥਾਣੀ॥੧੫॥ ਦੇ
 ਹਰਾਮ। ॥ ਰੇਹਣੀਸੀਯਸੁਜਾਨਯੇਤੁਮਸੁਸੀਕਰਘੁਨਾਥਾ॥੧੬॥ ਏਪ
 ਈ॥ ॥ ਤੁਮਅਗਨੀਸੀਤਾਪੁਨਿਸੁਆਹਾ॥੧੭॥ ਮਨੀਸੀਯਯਮਹਤੁਮ
 ਆਹਾ॥ ਨਿਹਰਿਤੁਮਜਗਨਾਥਸੁਰਾਮਾਤੁਮਸੀਪੈਸੀਤਾਕੋਨਾਮਾ॥
 ੧੮॥ ^{ਕੋਨਕਾਰਨ} ਵਰਣਰਾਮਤੁਮਜਗਮੇਪਯੋ। ਰੁਾਰਗਵੀਸੀਯਜਨਕਜਾਹਯੋ॥
 ਵਾਯੁਸੁਤੁਮਸੀਤਾਹੈਗਤੀ। ਕੁਬੇਰਰਾਮਸਿਪਤਿਸੀਯਮਤੀ॥੧੯॥ ਰੇਹ
 ਰਾਮ॥ ॥ ਰੁਢਾਣੀਸੀਯਾਬਖਾਨਯੇਸਰਗੁਣਸੀਲਪਧਾਨ। ਲੋਕਬਿਨਾਸ
 ਕਰੁਤੁਮਭਵੁੰਜਨਰੁਗਵਾਨ॥੨੦॥ ਇਸਤੀਵਾਚਕਲੋਕਕਮੇਸਰੀਜਾ
 ਨਕੀਆਹਿ। ਪੁਰਖਨਾਮਜੇਜਗਤਮੇਰਾਮਤੁਮੇਬਿਨੁਨਾਹਿ॥੨੦॥ ॥

ਮਾਹਿਪੁਲਿਮੀਜਨਕੀਸੁਰਤੁਮਸੁਰਾਥਾ॥

੨੫੬॥ ॥ ਤਾ ਤੇ ਲੋਕ ਤੀਨ ਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ਰਾਮ ਸੀ ਅਥਿਨੁ ਔਰ ਸੁਨਾਹੀ ॥
ਤੁਮਰੇ ਕੁਸਯੁਕਤਿ ਅਗਯਾਨ ॥ ਅਬਯਾਕ੍ਰਿਤ ਸੁਆਹਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ੧
੨੭॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕੁਇਓ ਮਹੰਤ ਤਉ ਦਾਰਾ ॥ ਸੁਤ ਕੁਇਓ ਸੁਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਅ
ਹੰਕਾਰ ਬੁਧਿ ਪੁਨਿ ਪਾਂਚੇ ਪਾਨਾ ॥ ਦਸਇੰਦ੍ਰੇ ਜਗ ਕਰੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ੨੨॥ ਅਕੋ
ਲਿੰਗ ਸਰੀਰ ਕੁਨੀਜੋ ॥ ਜਨਮ ਮ੍ਰਿਤ ਪੁਨਿ ਤਾਹਿ ਕਹੀਜੋ ॥ ਸੇਈ ਜਗ ਮੇਜੀ
ਦਕਾਵੇ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਗਤ ਦਿਖਲਾਵੇ ॥ ੨੩॥ ਅਵਤਾਰ ਮਾਨਾਹਿ ਅਵਿ
ਰਤ ਜਾਜੇਈ ॥ ਕਾਰਣ ਉਪਾਧਿ ਕਹੀਜੇ ਸੇਈ ॥ ਸਬੁਲ ਸੁਖ ਮਕਾਰਣ
ਨਾਮ ॥ ਤੀਨ ਉਪਾਧਿ ਪਰਮ ਭਿਤਧਾਮ ॥ ੨੪॥ ਇਨ੍ਹੰ ਵਸਿ ਸੁਚਿਤਿ ਜੀਵ
ਬਖਾਨੇ ॥ ਇਨ੍ਹੰ ਦਿਮੁਕਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਾਨੇ ॥ ਜਾਗਤ ਸੁਪਨ ਸੁਖ ਪਤਿ
ਨਾਮ ॥ ਤੀਨ ਅਵਸਥਾ ਸਿਤਧਾਮ ॥ ੨੫॥ ਤਾਹਿ ਦਿਲਖਣ ਸਾਖੀ

ਜੇਈ॥ ਰਾਮ ਰਘੂ ਤਮ ਵੈਤੁ ਮਸੇਈ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਕੁਇ ਓਜਗਤੁ ਯਹ ਸੁਗਾ॥ ਤੁਮ
 ਧੀ ਨਿਖਲ ਜਗਤ ਅਧਾਰਾ॥ ੨੬॥ ਤੁਮ ਰੇ ਬਿਖੇਲੀ ਨਪੁਨਿ ਹੋਈ॥ ਰਾਮ ਸੁ
 ਬਕਾਰਣ ਤੁਮ ਸੇਈ॥ ਰਜੁ ਮਾਹਿ ਜਿਉ ਸੁਪਸੁਮਾਨਾ ਹੋਵੇ ਲੋਕ ਮਹਾ ਕੁਇਆ
 ਨਾ॥ ੨੭॥ ਤਿਉ ਅਗਯਾਨ ਕਰ ਜੀਵ ਸੁਹੇਵੇ॥ ਅਪੁਰੁ ਲਾਇ ਮਹਾਂ ਦੁਖੁ ਜੋ
 ਵੇ॥ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਪੁਜਾਨ ਹੋ ਜਬ ਹੀ॥ ਕੁਇ ਦੂਖ ਤੇ ਛੁਟੇ ਤਬ ਹੀ॥ ੨੮॥ ॥
 ਚਿਨਮਾ ਤੇ ਜੋ ਤਿਰਾਮ ਤੁਮ ਜੇਈ॥ ਸੁਭ ਤਨ ਬਾਪਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਸੇਈ॥ ਤਾ ਤੇ ਤੁਮ
 ਸੁਬਾ ਅਤਮ ਹਯੋ॥ ਤੁਮ ਬਿਨ ਐਰਨ ਕੋਈ ਪਯੋ॥ ੨੯॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਰਜੁ ਮਾ
 ਹਿ ਕੁਜੀਗਾ ਜਿਉ ਤਿਉ ਯਹ ਸੁਭ ਸਿਸਾਰਾ॥ ਕੁਇ ਓਸੁਤ ਵਾ ਅਗਯਾਨ ਤੇ ਨਿਖ
 ਲ ਸੁਤ ਵਾ ਅਧਾਰਾ॥ ੩੦॥ ਤਵ ਜਾਨੇ ਜਾਤੇ ਮਿਟੇ ਤਾ ਤੇ ਤੋਰੇ ਗਿਆਨਾ॥ ਸੇਵੈ
 ਨੀਤ ਸੁਜੇਹੇ ਯਾ ਕੁਵ ਬੀਧਨ ਹਨਾ॥ ੩੧॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਤਵ ਪਦ ਭਗਤਿ

ਯੁਗਤਜਨਜੇਈ॥ਗਾ॥ਨਲਪੇਕ੍ਰਮਕਰਜਨਤੇਈ॥ਤੰਤੇਜੇਤਵੁਗਤਿ
ਸੁਖਗਤਾ॥ਜੇਈ॥ਪੈਰੁਵਈਧਨਮੁਕਤਾ॥੩੨॥ਦਿਹਰਾ ॥ਤਵੁਗਤਨਕੇਕੁ
ਗਤਜੇਪੁਨਿਤਿਨਕੁਗਤਸੁਨਾਥਾ॥ਤੰਕਿਕਰਨਾਰਦਸਦਾਜਾਨੇਸੀਰਘੁ
ਨਾਥਾ॥੩੩॥ਚਿਪਈ॥ ॥ਸੋਪੈਕਰੋਅਨਗਹਰਾਮਾ॥ਸੋਹਨਕੇਨਹਿਮੋਮਹਿ
ਕਾਮਾ॥ਤੇਨਾਭਿਕਮਲਕਮਲਾਜਨਕੁਏ॥ਜਿਨਤੇਨਾਥਮੋਹਕੁਵਲਏ॥
੩੪॥ਯਾਤੇਤਵਨਾਤੀਜਨਨਾਰਦਾ॥ਰਖਯਾਕਰੋਸੁਮੇਹਬਿਸਾਰਦਾ॥ਸੋ
ਨਾਰਦਬਹੁਪੁਰਾਖਕੁਵਾਨੀ॥ਦਿਰਪੁਣਾਮਸੁਸਾਨੀਵਠਾਨੀ॥੩੫॥ਪੁਨਿ
ਨਾਰਦਦਿਹਬਠਨਉਚਾਰੇ॥ਬ੍ਰਹਮਾਜੇਪੈਜਨਕਹਸਾਰੇ॥ਤਿਨਕੇਜੁਨੇ
ਸਿੰਦੇਸੇਰਾਮਾਕਰੋਜਨਨਕੇਪੂਰਣਕਾਮਾ॥੩੬॥ਰਾਵਣਬਧਹਿਤਨਰਤਨ
ਸਾਰੇ॥ਭੂਮਬਿਖੇਰਘੁਬੀਰਉਦਾਰੇ॥ਅਬਤਵਪਿਤਾਗਜਕੇਕਾਜਾ॥

ਕੀਨੋਤਵਅਭਿਖੇਦਿਰਾਕਸੁਸਾਜਾ॥੩੭॥ਸ੍ਰੀਤੁਮਰਾਜਾਥਿਖੇਮਨੁਪਾਰੋ॥
 ਰਾਵਣਕੋਰਘੁਵਰਨਹਿਆਰੋ॥ਖੀਰਨਿਪੀਹਰਿਬਚਨਤਿਹਾਰੋ॥ਕੂਕੋਰਾ
 ਰਹੋਰੋਸਾਰੋ॥੩੮॥ਤਾਕੋਕੋਰੋਸੰਤਨਰਦੇਵਾ॥ਸੰਤਸੀਧਤੁਮਾਮਲਖਅਭੇ
 ਵਾ॥ਸੁਨਿਯਾਥਿਪਨਾਰਦਕੀਬਾਨੀਹਸਬੇਲੇਪੁਨਿਰਾਮਭਵਾਨੀ॥੩੯॥
 ਦੇਹਰਾ॥ਸੁਨਿਨਾਰਦਯਾਲੋਕਮੇਮੇਪ੍ਰਤਿਕਛੁਅਗਯਾਤਾ॥ਤਦ੍ਵਜਾਨ
 ਜੋਊਰਆਪਨੇਮੇਜਾਨਉਥਿਖਯਾਤਾ॥੪੦॥ਚੌਪਈ॥ਖੀਰਨਿਪੀਮੇ
 ਰਾਖੀਜੋਈ॥ਸਤਕੋਰੋਪਰਤਗ੍ਰਾਸੋਈ॥ਹੁਇਕੇਨਾਰਦਸਮੈਅਨੁਸਾਗ॥
 ਨਿਖਲਨਿਵਾਰੋਕੂਕੋਰਾਗ॥੪੧॥ਕਰਮਕਰਮਾਰੋਰਾਖਸਸਾਰੋ॥ਜੇਜ
 ਗੈਧਰਣੀਕੋਰਾਗੇ॥ਨਾਰਦਮਾਰਣਹੇਤਰਸਾਨਨਾ॥ਪ੍ਰਾਤਿਜਾਊਮੇ
 ਦੰਡਕਕਾਨਨਾ॥੪੨॥ਚੌਦਾਬਰਖਬਾਸਬਨਕੋਰਾ॥ਛਲਭੁਖਣਤਨ

ਬਲਕਲ ਪੈਰੋ॥ ਕੁਲ ਸਮੇਤ ਰਾਵਣ ਹੋ ਜੋਈ॥ ਸੀਤਾ ਮਿਸਕਰਹ ਨੇ ਸੁਜੋ
ਈ॥ ੪੩॥ ਯਾ ਬਿਪਰਾਮ ਬਖਾਨਯੋ ਜਬਹੀ॥ ਕੁਇਓ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੋ ਨਾਰਦ
ਤਬਹੀ॥ ਤੀਨ ਪ੍ਰਦਛਨ ਕਰੀ ਕੁਵਾਨੀ॥ ਵੰਡ ਪ੍ਰਣਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਿਠਾਨੀ
॥ ੪੪॥ ਰਾਮ ਰਈ ਤਿਨ ਆਗਿ ਆਜਬਹੀ॥ ਗਯੋ ਸੁਵਰਗ ਲੋਕ ਮਨਿ
ਤਬਹੀ॥ ਨਾਰਦ ਰਾਮ ਸਿਥਾਰ ਸੁਜੋਈ॥ ਤਾਹਿ ਪਛੇ ਜਗ ਮੇਲ ਕੋਈ॥
੪੫॥ ਅਬ ਵਾਸੁਨੇ ਸਿਮਰਨ ਮਨ ਕਰੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਕੁਗਤਿ ਉਰ ਕੁੀਤ ਰਭ
ਰੋ॥ ਦੁਰਲਭ ਪਰਵੀ ਮੇਖ ਸੁਜੋਈ॥ ਕਰੈ ਵੇਰਾ ਗਲ ਹੇ ਨਰ ਸੋਈ॥ ੪੬
॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਅਧਯਾਤਮ ਰਾਮਾਇਣੇ ਉਮਾ ਮਹੇਸੁਰ ਸਿਥਾਰੇ ਅ
ਯੋਧਯਾ ਕਾਂਠੇ ਪ੍ਰਥਮੇ ਪਿਆਇ॥ ੧॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਵਾਰਾਹ ਸ੍ਰੇਯਾ
॥ ਅਜਨੰਦ ਨਭੁ ਪਸੁਏ ਕਸਮੇ ਕੁਲ ਚਾਰਯ ਆਪੁ ਦਸਿ ਸੁਬਲਾਏ॥

ਮੁਨਿਰਾਮਸਰਾਹਕਰੇਸੁਬੁਹੀਪੁਰਲੋਕਇਹੈਗੁਰਬੈਨਸੁਨਾਏ॥ਨੈਗਮਾਥਿ
 ਧਾਮਾਤਸਬੇਗੁਨਗਾਵਤਭੂਪਵਿਸੇਖਜਨਾਏ॥ਅਬਰਾਜਦਯੋਸੁਤਰਾਮ
 ਮਹੀਗੁਣਪੁਜਸਬੈਦਿਨਭੀਤਰਆਏ॥੧॥ਓਪਈ॥ ਥਿਪਭੁਯੋਮੁਨਿਰੇਹਹ
 ਮਾਰਾ॥ਕਮਲਨੈਨਸੁਤਰਾਮਉਦਾਰਾ॥ਤੰਤੋਤਾਕੋਤਿਲਕਸੁਰੀਜੇਮੰਗਲਕਾ
 ਰਯਬੇਰਨਕੀਜੇ॥੨॥ਸਤ੍ਰਘਨਸਾਹਿਤਭੁਰਤਥੇਜੋਈ॥ਆਤਲਦੇਖਨਗਯੋ
 ਸੁਜੋਈ॥ਮੇਅਭਿਖੇਕਸੁਕਰੋਸਕਾਰੇ॥ਮੁਨਿਮਨੁਮੇਦਨਚਹੋਥਾਰੇ॥੩॥ਸੀ
 ਕਾਰਕਰੋਇਕਤਸਾਰੇ॥ਜਾਇਨਿਮੰਤੋਰਾਮਪਿਆਰੇ॥ਨਾਨਾਦਰਣਪਤਾਕਾ
 ਜੇਤੀ॥ਕਰੋਉਥਾਪਨਸਗਲੀਤੇਤੀ॥੪॥ਬੰਦਰਵਾਰਸਵਰੋਸਾਰੇ॥ਸੁਦਰਣ
 ਮੁਕਤਾਮਯਸੁਬਦੁਆਰੇ॥ਯਾਥਿਪਰੁਪ੍ਰਸਿਸ੍ਟਅਲਾਏ॥ਮੰਤ੍ਰੀਬਹੁਰਸੁ
 ਮੰਤ੍ਰਬੁਲਾਏ॥੫॥ਅਗਰਿਅਕਰੇਮੁਨੀਵਰਜੋਈ॥ਲਿਆਵੇਦੁਸਤਸਗ

ਲਤਮਸੇਈ॥ਯੋਵਰਜਮੇਰਾਮਸੁਟੀਕੀ॥ਪ੍ਰਾਤਿਕਰੋਮੰਤ੍ਰੀਮੰਨੀਕੋ॥੬॥ਸੁਨਿ
ਮੰਤ੍ਰੀਰੂਪਤਿਕੀਬਾਤਾ॥ਪੁਲਕਤਭੁਯੋਸ੍ਰਬਤਿਨਗਾਤਾ॥ਭਾਖੇਮੰਤ੍ਰੀਦੋਕਰ
ਜੋਗੇ॥ਆਗਿਆਕਰੋਮੁਨੀਵਰਮੋਗੇ॥੭॥ਤਬਵਸਿਸੁਮੁਨਿਬੋਲੇਗਿਆਨੀ
॥ਆਗਿਆਯਾਬਿਪਕਰੀਭਵਾਨੀ॥ਕੰਨਯਾਸੁਵਰਣਮੰਤ੍ਰਨਜਿਨਗਾਤਾ
॥ਮਪਕੰਖਠਾਫੀਕਰਪ੍ਰਾਤਾ॥੮॥ਸੁਵਰਣੰਤਨਜਿਨਕੇਤਨਧਾਰੇ॥ਖੋੜਸ
ਲਿਆਵੇਗਜਹਊਚਾਰੇ॥ਐਰਵਤਿਕੀਕੁਲਮੇਜਾਏ॥ਚਤੁਰਦੰਤਜਿ
ਨਤੰਤੁਸੁਹਾਏ॥੯॥ਨਾਨਾਤੀਰਥਕੇਜਲਜੇਤੇ॥ਸੁਵਰਣਕੁੰਭੁਆਨੀ
ਜੇਤੇਤੇ॥ਬ੍ਰਹਮਤਸਹੰਸ੍ਰੀ॥੧੦॥ਲਿਆਵੇ॥ਕਰੋਸਥਾਪਨਬੇਰਨਲਾਵੇ॥੧੦
ਸਿਕਰਛੰਦਾ॥ਤੀਨਬਿਆਪ੍ਰਚਰਾਮੰਤ੍ਰੀਆਨੀਯੋਮਨਲਾਇ॥ਸੁਰੁ
ਸ੍ਵੇਤਛੰਦਰਤਨਦੰਤਮੇਤੀਮਣੀਸੁਖਦਾਇ॥ਵਿਬਮਾਲਾਸੁਆਸਪੋਪੁ

ਨਿਰਿਬਪਾਟਅਪਾਗ। ਬਿਬਿਧਿਭੂਖਨਆਨਿਯੋਪੁਨਿਜਾਹਿਕ੍ਰਾਂਤਿਉ
 ਵਾਰ॥੧੧॥ ਮੁਨਿਹੋਹਿਠਾਢੇਤਹਾਂਸਾਰਰਲੈਕੁਸਾਨਿਜਪਾਨਿ। ਵਾਰਮੁ
 ਖਯਾਨਿਰਤਕੀਪੁਨਿਗਾਇਕਾਕਰਗਾਨਿ। ਨਾਨਾਵਚਿਤਕੁਸਲਜੇਸੁ
 ਵਜਾਹਿਨਿਪਅਗਾਰਾ। ਗੰਜਮਸੁਰਬਪਾਟਤਿਸਾਖੁਪਰਹੇਬਾਹ
 ਰਵਾਰ॥੧੨॥ ਨਗਰਮੇਜੇਦੇਵਤਾਕੇਮਾਹਿਮਾਇਤਨਾਨਿ। ਕਰੋਪੂਜਾ
 ਤਹਿਕੀਰੈਬਲੀਬਹੁਸਨਿਮਾਨਿ। ਬੇਗਰਾਜਾ^{ਅਸਥਾਨ}ਆਵਚੈਪੁਨਿਲੈਉਪਾਇ
 ਨਹਾਥਾ। ਰੈਉ^{ਉਤ}ਮਾਇਹਰੁੰਤਿਅਮਾਇਸਦਸਿਸੁਜੇਮੁਨਿਨਾਥ॥੧੩॥ ਬੈਠ
 ਰਖਰੁਗਵਾਨਮੁਨਿਪੁਨਿਗਾਯੋਰਾਮਅਗਾਰਾ। ਤੀਨਕੰਖਯਾਲੰਘਕੈਪੁ
 ਨਿਭੁਇਓਮੁਨਿਪਦਚਾਰਾ। ਰਾਮਗੁਰਮੁਨਿਜਾਨਿਕੈਨਹਿਕੀਨਦੁਮਾਰਪ
 ਵਾਰਾ। ਇਹਰੁੰਤਿਅਪਮੁਨੀਸਰਾਪੁਨਿਗਾਏਕੈਨਮਸ਼ਾਰ॥੧੪॥ ਆਏ

ਗੁਰੂ ਉਰਜਾਨ ਕੈ ਪੁਨਿਗ ਮਜੇ ਰਸੁ ਹਾਥਾ ॥ ਜਾਇ ਸਨਮੁ ਖਦੈ ਰੁਵਤ ਪ੍ਰਣਾ
ਮੈ ਕੋਰ ਪੁਨਾਥਾ ॥ ਕੁਰਕੁ ਗਤਿ ਦੈਰਤ ਨਾਸਨੇ ਪੁਨਿਗ ਮਗੁਰੁ ਬੈਠਾਇ ॥ ਸੁ
ਵਰਣ ਪਾਤਿ ਨੀਰ ਕੇ ਕਰ ਜਾਨ ਕੀ ਮਨਿ ਵਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਸੀਤਾ ਸੀਖੁ ਕਤਿ ਸੁ
ਧੋਇ ਪਦ ਜਲ ਸੀਸ ਰਾਖੁ ਵਰਧਾਗ ॥ ਮੈ ਪੀਨਿਗ ਮਬਖਾਨ ਯੋ ਮੁਨਿ ਪਾਇ
ਤੇ ਪਦ ਵਾਗ ॥ ਰਾਮ ਕੇ ਅਹ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਮੁਨਿ ਕੀਨਾ ਮਾਪ ਬਖਾਨਾ ॥ ਤੇ ਪਦ
ਬੁਜ ਸਲਿਲ ਪਰ ਗਿਰ ਜਾਪਤੀ ਬੁਗ ਵਾਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਪੀਨਿ ਹੋਇ ਓਲੋ ਕਮੇ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਿਤਾ ਤਹ ਮਾਰਾ ॥ ਤੇ ਪਾਦਤੀ ਰਖ ਸਲਿਲ ਕਰਤਿ ਨ ਕਰੇ ਕਿਲ
ਵਿਖਤਾਗ ॥ ਅਬ ਬਖਾਨੇ ਰਾਮ ਜੇ ਵਹ ਕਰੇ ਜਨ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਹੋ ਪਰਾਤ
ਮਗਾਮਤੁ ਪੁਨਿ ਬੁਗਤਿ ਹਰਨ ਕਲੇਸਾ ॥ ੧੭ ॥ ਦੇਵ ਕਾਰਯ ਸਿਧਾ ਹਿਤ ਪੁ
ਨਿ ਬੁਗਤ ਬੁਗਤਿ ਕਮਾਗਿ ॥ ਰਾਵਣ ਬਧਾਰ ਸਤੁ ਬੁਇਓ ਮੇਜਾਨਿ

ਜੇਓਰਮਾਹਿ। ਤਦਪਿਨਦੇਵਸੁਰਾਖਰੇਅਹਰੋਪਅਮਰਸੁਕਾਜ। ਜੈਸੇ
 ਤੁਮਬਿਸਤਾਰਯੋਯਹਨਿਖਲਮਾਇਆਸਾਜ। ੧੮। ਜੇਕਰੇਤੁਰਖੁਨਾਥ
 ਪੂਰਬਮੇਕਰੇਪੁਨਿਸੋਇ। ਤੁਸਿਖਮੇਗੁਰਹੋਇਉਨਹਿਕਰੇਮਾਲਮਕੋਇ।
 ਗੁਰਨਕੇਗੁਰਦੇਵਤੁਪੁਨਿਪਿਤਾਕੋਪਿਤਾਮਾਹਿ। ਜਗਦਯੀਤ੍ਰਵਾਹਕੇ
 ਪੁਨਿਰਾਮਤੁਮਬਿਨੁਨਾਹਿ। ੧੯। ਸੁਧਸੰਤਿਕਰੇਹਤੁਪੁਨਿਧਾਰਨਿ
 ਜਾਅਪੀਨਾ। ਨਿਜਸਕਤਨਰਜਿਉਰੁਸਿਚੈਨਹਿਸਕੇਕੋਤਵਢੀਨ। ਹੋਨੇ
 ਪੁਰੋਹਿਤਜਗਤਮੇਯਹਆਹਿਨਿੰਦਮਹਾਨਿ। ਇਖਵਾਕਕੁਲਪਰਮਾ
 ਤਮਾਹਰਿਉਪਜਹੈਰੁਗਵਾਨ। ੨੦। ਤੈਪਈ। ਯਹਬਿਧਿਰਾਮਪ੍ਰਥ
 ਮਮੇਜਾਨੀ। ਬ੍ਰਹਮਾਮੇਪ੍ਰਤਿਮਾਪ੍ਰਥਖਾਨੀ। ਨਿੰਦਤਿਕਰਮਪੁਰੋਹਿ
 ਤਜੇਈ। ਤਵਗੁਰਾਸਕਰਯੋਮੇਸੋਈ। ੨੧। ਤਤੇਗੁਇਓਮਨੇ

ਰਥਮੇਰਾ। ਰੁਇਓਅਢਾਗਯਜਗਮੇਤੇਰਾ। ਸਕੁਲੇਕਨਕੇਮੋਹਨਹਾਰੀ।
 ॥ २३ ॥ ਯਥਾਨਮੋਹੈਮੋਕੋਰਾ।
 ਕੋਰੇਤਥਾਬਿਪਪੂਰਣਕਾਮਾਗੁਰਨਿਜੁਕਿਤਇਛਾਜੈਤੇਰੀ। ਯਹੀਛੁ
 ਟਾਰੀਜੈਮੇਰੀ। ॥ २४ ॥ ਪ੍ਰਸੰਗਕਤੇਹਬਖਾਨੀਬਾਤਾ। ਮੋਰਠੈਰਨਹਿ
 ਭਾਖੋਤਾਤੁ। ਰਾਜਾਦਸਰਥਮੋਹਪਠਾਇਓ। ਰਾਮਨਿਮੰਤ੍ਰਨਤੋਕੋਆਇ
 ਓ। ॥ २५ ॥ ਕਾਲਸਵੇਰੇਤੋਕੋਰਾਜਾ। ਦੇਵੇਗੇਦਸਰਥਸਿਰਤਾਜਾ। ਅਬਤੁ
 ਸੀਯਸਹਿਤੁਭੁਜਾਈ। ਕਰਉਪਦਾਸਰਹੇਰਪੁਰਾਈ। ॥ २६ ॥ ਸੁਚਿਪੁ
 ਨਿਇੰਦ੍ਰੇਜੀਤੋਰਾ। ਮੇਜਾਵੇਦਸਰਥਨਿਪਧਾਮ। ਅੰਗਲਹੇਸੀਕਾਲ
 ਸਕਾਰੇ। ਤਵਆਵੇਗੇਰਾਮਪਿਆਰੇ। ॥ २७ ॥ ਰਾਜਗੁਰੁਇਹਕੁਤਿ
 ਬਖਾਨਾ। ਸਿੰਦਨਬੈਠਗਯੇਕੁਗਵਾਨਾ। ਉਮਾਹੇਰਲਪਮਟਨਿਜ

ਬੀਗਾ ॥ ਧਸ ਬੇਲੇ ਪੁਨਿ ਸੀਰ ॥ ਬੀਗਾ ॥ ੨॥ ਲਖ ਮਲ ਸਨੇ ਹਮਾਰੀ ਬਾਤ
 ॥ ਯੇ ਵਗ ਜਹੇ ਸੀ ਮੁਹਿ ਪ੍ਰਾਤਾ ॥ ਨਿਮਿਤ ਮਾਤ੍ਰ ਪੈ ਨਾਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਕਰਨੇ
 ਕਰਮ ਨਿਖਲ ਪੈ ਬਾਰੇ ॥ ੨੮॥ ਮੇਰੇ ਬਹੁ ਪ੍ਰਾਣੁ ਭੀ ਆਹਿ ॥ ਸਿਸਾ ਯਮੇ
 ਰੰਚ ਕਨਗਹਿ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਲਖ ਮਲ ਪ੍ਰਤਿ ਹਰਿ ਭਾਨ ਯੋ ॥ ਬਹੁ ਰਕ
 ਰ ਯੋ ਜੋ ਮੁਨ ਹਿ ਬਖਾਨ ਯੋ ॥ ੨੯॥ ਸੀ ਅਸ ਮੇਤਿ ਭੁਏ ਭੁਯਾਈ ॥ ਮਨੇ
 ਘਰੇ ਮੁਨਿ ਗੀਤ ਬਨਾਈ ॥ ਬਾਸਿ ਸੁਰ ਏ ਪੁਨਿ ਨਿਪਵਰ ਪਾਸਾ ॥ ਕ
 ਰੀਰੀ ਤਸੇ ਕਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੩੦॥ ਦੇਹ ਰਾਗ ਮਤਿ ਲਕਜ ਬਭਾਖ ਯੋ ਨਿ
 ਪਵਰ ਮੁਨਿ ਵਰ ਪਾਸਾ ॥ ਸੁਨਿ ਕੋਇ ਕਜਨ ਮਾਇ ਓਰ ਯੁਭਵਨ ਬਰਮਾਸ
 ॥ ੩੧॥ ਚੰਪਈ ॥ ਕੋਸਲ ਯਾਮੋ ਰਸ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਿਦਗ ॥ ਰਾਮ ਲਖਨ ਮਾਤਾ
 ਨਿਪ ਮੰਦਗ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਸ ਬਖਾਨੀ ਬਾਤਾ ॥ ਸੁਨਿ ਹਰਖਾਨੀ ਪੁਲਕਤਗ

੩੨॥ ਜਨ ਕੇਉ ਤਮ ਸੁਦਯੋ ॥ ਕਿਸ ਲਯਾ ਬਹੁਤ ਹਰਖ ਉਰ ਕੁਯੋ ॥
 ਲਖ ਮੀਕੀ ਪੂਜਾ ਬਿਸਥਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਰਾਜ ਉਰ ਅੰਤਰ ਪਾਰੀ ॥ ੩੩
 ॥ ਸਤ ਵਾਕ ਦਸ ਰਬ ਵਰਗਾ ਜਾ ॥ ਕਰ ਸੀ ਸਤ ਕਾਹਯੋ ਮੁਖ ਕਾਜਾ ॥
 ਕੈ ਕਈ ਵਸ ਨਿਪ ਕਾਮ ਕਸੋਇ ॥ ਕਿਯਾ ਕਰ ਹੈ ਨਹਿ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
 ੩੪॥ ਯਾ ਬਿਧ ਬਿਆ ਕੁਲ ਚਿਤ ਸੁਭਈ ॥ ਪੁਨਿ ਦੁਰਗਾ ਪੂਜਾ ਨਿਰ
 ਮਈ ॥ ਯਾ ਅੰਤਰ ਪੁਨਿ ਅਮਰ ਕੁਵਾਨੀ ॥ ਮਿਲ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਤਿਥਾਤਿ
 ਬਖਾਨੀ ॥ ੩੫॥ ਰੁਮੰਡ ਲਬਾਣੀ ਤੁਮ ਜਾਵੋ ॥ ਅੰਧ ਪੁਰੀ ਮੇਨਿ ਜਪਦ
 ਪਾਵੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਵਾਕ ਉਰ ਅੰਤਰ ਪਾਰੋ ॥ ਰਾਮ ਤਿਲ ਕਵਿਉ ਜਨ ਕਰੋ ॥
 ੩੬॥ ਪ੍ਰਥਮ ਮੰਥਰਾ ਕਰੋ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਬਹੁਰ ਕੈ ਕਈ ਹਰੇ ਕਲੇਸਾ ॥ ਚੋਵੇ
 ਬਿਘਨਾ ਤਿਲ ਕਮੇਜ ਬਹੀ ॥ ਅਵੈ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਪੁਨਿ ਤਬਹੀ ॥ ੩੭॥

ਯਾਬਿਧਿਦੇਵਨਕੀਨਉਚਾਗਾਬਾਣੀਕਰਉਰਾਅੰਗੀਕਾਰਾ। ਕਰਯੋ
 ਪਵੇਸਾਮੰਥਰਾਮਾਹੀ। ਕੁਇਓਹਲਾਸਕੁਬਜਾਮਨਮਾਹੀ॥੩੮॥ ਕੁਬਜਾਚ
 ਜੀਮਹਲਪੁਨਿਦੋਰੇ॥ ਅਲੀਕ੍ਰਿਤਨਗਰਹੋਰਚਪੂਓਰੇ॥ ਨਾਨਾਤੋਰਣਜਾ
 ਮੇਪਰੀ॥ ਬਹੁਤਪਤਾਕਾਕੀਨੀਪਰੀ॥੩੯॥ ਸਰੁਉਤਸਵਕੈਨਗਰਸੁ
 ਹਾਇਓ॥ ਕੁਬਜਾਮਨਹਿਅਭਿਰਾਮਾਇਓ॥ ਉਤਰੀਬੇਗਮਹਲਤੇਪ
 ਇ॥ ਪਾੜੀਕੋਪੁਨਿਪੂਛਯੋਜਾਇ॥੪੦॥ ਮਾਤਾਨਗਰਅਲੀਕ੍ਰਿਤਸਾਰੇ
 ॥ ਕਾਹਿਨਿਮਿਤਭਯੋਸੁਉਚਾਰੇ॥ ਨਾਨਾਉਤਸਵਹਰਖਅਪਾਰੀ॥ ਕਰੇ
 ਕੋਸਲਯਾਰਾਮਮਹਿਤਾਰੀ॥੪੧॥ ਬ੍ਰਹਮਣਕੋਦੇਵੇਬਹੁਦਾਨਾਰ
 ਤਨਪਦੰਬਰਹੇਮਸੁਨਾਨਾ॥ ਪਾੜੀਹਰਖਕਹੀਤਬਬਾਤਾ॥ ਰਾਮਤਿ
 ਲਕਹੋਵੇਗਪ੍ਰਾਤਾ॥੪੨॥ ਯਾਤੋਨਗਰਅਲੀਕ੍ਰਿਤਕਰਯੋ॥ ਕੁਪ

ਤਿਆਪਸੁਬਚਨਉਚਰਯੋ। ਸੁਨਿਯਹਿਬਾਤਿਮੰਥਰਾਬੈਰੀਕੈਕਈ
ਫਿਰਾਗਾਈਸੋਦੇਰੀ॥੪੩॥ ਸੇਜਕਕਈਸੋਈਪਰੀ। ਨੈਨਜਾਂਹਿਮਿ
ਗਫਿਰਾਮਦਹਰੀ। ਤਾਪ੍ਰਤਿਕੁਬਰੀਕੀਯੋਬਖਾਨਾ। ਕੋਸੋਵੇਸੂੜੇਸੁਖਮਾ
ਨਾ॥੪੪॥ ਦੁਰਭਾਗੇਭੁਇਆਇਓਤਾਰੀ। ਨਾਜਾਨੈਤਨੁਰੁਪਪਮਾ
ਰੀ। ਰਾਮਰਾਜਕੋਤਿਲਕਉਦਾਗੇ। ਰੁਪਮਨੁਗਹਹੋਇਸਕਾਰੇ॥੪
੫॥ ਸੁਨਿਯਹਿਬਾਤਿਕਕਈਗਾਨੀ। ਬੈਗਉਠੀਉਰਮੇਹਰਖਾਨੀ। ਰ
ਤਨਜ਼ੀਨੁਪਰਪਦਤਾਗ। ਰਈਮੰਥਰਾਹਰਖਮਪਾਗ॥੪੬॥ ਬਹੁ
ਰਕੇਕਈਬਾਤਿਬਖਾਨੀ। ਤੁਮਨੀਕੇਵਹੁਸੁਨੇਭਵਾਨੀ। ਹਰਖਮਾਸ
ਥਾਨਬਹੁਪਹਿਆਇਓ। ਤੈਸੋਕੋਕਿਉਭੁਇਰਿਖਲਾਇਓ॥੪੭
॥ ਭਰਤੁਪੁਤੈਮੁਹਿਅਧਿਕਸੁਰਮਾ। ਪੇਇਵਾਰੀਮੁਹਿਕਰੇਸੁਕਮ

ਮੇਰੇ ਸਲਯਾ ਸਮਝਿ ਰਪੇਖਾ ਮੇਰੀ ਸੇਵਕ ਰੇ ਵਿਸੇਖਾ ॥੪੮॥ ਸੂਰਮੀ ਬ
 ਰਾਭਾ ਖੋਮੇ ਗਿ ਰਾਮ ਕਹਾ ਭੁਇਰੀ ਨੈ ਤੋ ਗਿ ਸੁਨੀ ਬਾਤਿ ਯਹਿ ਕੁੰਬ ਗੀਜ
 ਬਹੀ ॥ ਭੁਇਰੀ ਵਿਖਾ ਪਮਨ ਭੀਤਰ ਤਬਹੀ ॥੪੯॥ ਸੁਨਿ ਰਾਨੀ ਯਹ ਬ
 ਚਨਹ ਮਾਰੇ ॥ ਯਾਤੇ ਭੁਇਰੀ ਭੁਇਰੀ ਤਮਾਰੇ ॥ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰੇਇ ਬਾਤਾਤ
 ਵਕਯੈ ॥ ਕਾਮ ਕਾਮ ਰਸ ਆਪਨੇ ਗਯੈ ॥੫੦॥ ਤੋ ਕੋ ਬਾਤਿ ਨ ਮੰਗਿ ਸੀ
 ਤੋ ਖੋ ॥ ਕਾਰਜ ਕੇ ਸਲਯਾ ਕੇ ਪੋਖੋ ॥ ਰਾਮ ਰਾਜ ਮਨ ਭੀਤਰ ਮਾਏ ॥ ਤੋ
 ਪੇਕੇਤ ਵਭਰਤ ਪਠਾਏ ॥੫੧॥ ਅਨੁਜਤਾ ਹਿ ਕੇ ਸਾਖੀ ਲਵਾਏ ॥ ਮਾਤੁ
 ਲਕੁਲ ਮੇਥੇ ਗਪਠਾਏ ॥ ਆਜੁ ਸੁਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਖ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ਰਾਮ ਰਾਜ ਲ
 ਖ ਮਨ ਤਿਨ ਸੰਗਾ ॥੫੨॥ ਰਾਮ ਲਖ ਮਨ ਲਯੋ ਰਾਜ ਸੁਸਾਰੈ ॥ ਦਸ
 ਹੋਇ ਗੋਪੁਤ ਤਮਾਰੇ ॥ ਕੈਦੇ ਦੇ ਗੋਲਗਰ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਕੈਪਾਨ ਨ ਤੇ ਭਾਰੇ

ਹੇਠਿਰੀਤਰਦੇਈ॥੬੨॥ਅਵਸਰਹੋਇਹਮਾਰੋਜਬਹੀ॥ਮਾਰੋਗੀਦੇਵੇ
 ਵਰਤਬਹੀ॥ਰਾਜਾਮੁਖਤੇਤਥਾਬਖਾਨੀ॥ਢਲਾਮਾਇਓਅਪਨੀਰਜ
 ਧਾਨੀ॥੬੩॥ਯਹਮੇਕਥਾਕਹੀਤਵਜੇਈ॥ਤੁਮਤੇਸੁਨੀਪ੍ਰਥਾਮੇਸੋਈ
 ॥ਸਿਮਰਣੁਯੋਆਜੁਦੁਮੇਕੋ॥ਕਰੋਓਪਾਇਕਹੇਜੋਤੋਕੋ॥੬੪॥ਕ੍ਰਿ
 ਧਾਗਾਰਬੇਗਤੁਮਜਾਵੇ॥ਨਿਜਮਨਰੀਤਰੋਖਬਦਾਵੇ॥ਤਿਅਗੋਤ
 ਨਕੇਰੁਪਨਸਾਗੇ॥ਢਾਰੋਓਰਸੁਦੇਹੁਖਿਲਾਰੇ॥੬੫॥ਕੁਮਸੈਨਮੁਖਮੇ
 ਨਗਹੀਜੋ॥ਪ੍ਰਛੇਰੁਪਨਉਤ੍ਰਦੀਜੋ॥ਕਰੋਪ੍ਰਤਿਗਿਆਜੋਲੋਰਾਜਾ
 ਸੰਤਕਰੋਗੇਵਾਛਤਕਾਂਜਾ॥੬੬॥ਤੋਪਾਛੇਪੁਨਿਬੋਲਕਕੇਈ॥ਮੇਰੀਸਿ
 ਛਾਜਾਨਸੁਦੇਹੀ॥ਗਿਰਜਾਸੁਨਿਯਹਿਕੁਬਰੀਬਾਨੀ॥ਸੰਤਕਕੇਈਉ
 ਰਮੇਮਾਨੀ॥੬੭॥ਥੋਟਨਸੀਗਤਿਜਿਓਰੁਰਮਾਏ॥ਤਿਉਕਕੇਈਲਯੋਰੁ

ਲਾਏ ਅਪੁਨਿ ਕਕੇਈ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਯਹਿ ਅਤਿ ਕਹਤੇ ਭੁਈਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ੬੨ ॥
 ਤੇਰੀ ਬੁਧਿ ਨ ਮੋਹ ਪਛਾਨੀ ॥ ਤੂੰ ਹੈ ਕੁਬਰੀ ਪਰਮ ਸਿਆਨੀ ॥ ਭੁਰਤ ਹੋਇ
 ਗੋਰਾ ਜਾਸ ਬਹੀ ॥ ਸੋ ਪੁਨਿ ਗਾਉ ਦਯੋਤ ਦਤ ਬਹੀ ॥ ੬੩ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਹੈ ਪ੍ਰਾ
 ਣਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਯਹ ਤੋ ਕੇ ਮੇਸਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਤੋ ਕੇ ਕੁਪ ਕੁਪਾਵ
 ਨੀ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਗਾਰਧ ਸੀਰੁਖ ਮਾਨੀ ॥ ੭੦ ॥ ਭੂਖਨ ਤਨ ਕੇ ਸਭ ਪਰਹਰੇ ॥
 ਚਾਰੋ ਓਰ ਵਿਕੀਰਣ ਕਰੇ ॥ ਜੇਈ ਭੂਮਿ ਮਲਨ ਤਨੁ ਅੰਬਰ ॥ ਭੁਰਤ ਰਾਜ
 ਹਿਤ ਕਰਯੋ ਅਰੰਭਰੁ ॥ ੭੧ ॥ ਕੁਬੰਯੋ ਸਨਯੋ ਬਚਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ਜੇ ਲੋਰਾ ਅ
 ਨੁਖ ਸੰਸਿਧਾਰੇ ॥ ਤੇਲੋ ਭੂਮਿ ਬਿਖੇ ਮੇਸੋਵੈ ॥ ਨਤ ਰਾਪਨੇ ਪ੍ਰਾਨ ਨਖੋਵੈ
 ॥ ੭੨ ॥ ਨਿਹ ਚੈਯੋ ਤੂੰ ਕਰ ਕਲਯਾਨੀ ॥ ਤਵ ਕਲਯਾਨ ਹੋਇ ਗੋਰਾਨੀ
 ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਭਾਖ ਕੁਬੰਯੋ ਹਰਾਈ ॥ ਰਾਨੀ ਵਹ ਬਿਧਿ ਕਰਤ ਸਭ

ਈ॥੨੩॥ਸਵੈਯਾ॥ਪੀਰਬਰੂਓਰਮਾਹਿਰਯਾਗੁਣਾਐਰਮਚਰਜੁਨੀ
 ਤਉਦਾਰੀ॥ਜੇਬਿਪਿਬਾਰਨਕਉਪਦੇਸਕਐਰਬਿਬੇਕਸੁਜਾਹਿਅਪਾ
 ਰੀ॥ਜੇਵਹੁਖੇਟਨਸੀਗਕਰੇਪੁਨਿਪਾਪਬਡੇਜਿਨਮਾਹਿਪਿਆਰੀ॥
 ਜੇਤਿਨਕੇਸਮਹੇਵਤਹੈਕੁਮਕੈਜਗਮੇਰਿਰਨਾਥਕੁਮਾਰੀ॥੪॥
 ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਅਧਯਾਤਮਗਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਰੇਅਯੇ
 ਧਯਾਕਾਂਡੇਦੁਤੀਯੋਧਿਆਇ॥੨॥ ॥ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵੋਵਾਚਾ॥ਚੌਪਈ॥
 ਬਹੁਰਬੁਢਾਨੀਦਸਰਥਰਾਈ॥ਨਿਜਮੰਤ੍ਰੀਕੋਲਯੋਬਲਾਈ॥ਬਸਿਸ੍ਰ
 ਬਧਾਨਯੇਤੁਮਕੋਜੋਈ॥ਰਾਮਰਾਜਹਿਤਸੁਨਯੋਸੋਈ॥੧॥ਜੇਵਹੁਵਸ
 ਤ੍ਰਿਬੇਗਲਿਆਯੋ॥ਮੰਤ੍ਰੀਵਰਕਛੁਛੀਲਨਲਾਯੋ॥ਯਾਬਿਪਮੰਤ੍ਰੀ
 ਅਗਇਸੁਦਯੋ॥ਸਾਨੰਦਰੂਪਪੁਨਿਨਿਜਕਾਹਗਯੋ॥੨॥ਦੇਹਰਾ ॥

ਭਾਵੀ ਮਿਤੁ ਅਧੀਨ ਵਹਉ ਮਾਝ ਲੇਗੁ ਹਗਾਇ। ਹੋਨੀ ਮੇਟਨ ਕੇ ਸਕੇ
ਅਬ ਕੋਨ ਹਟਾਵੇ ਜਾਇ॥੩॥ ਚੋਪਈ॥ ਭੂਪਤਿ ਗਏ ਸੁਜ ਬਨਿਜ
ਧਾਮਾ ਦੇਖੀ ਨਗਹਿਤ ਹਾਨਿ ਜਗਾਮਾ ਬਿਅਕੁਲ ਮਨ ਭੂਪਤਿ ਇ
ਹੁਆਈ॥ ਆਜੁ ਕੇਈ ਕਹੰਗ ਸਿਧਾਈ॥੪॥ ਆਗੇ ਜੋ ਆਵੇ ਮੇਮੰ
ਰਗ। ਹਸਤਿ ਸਮੀਪ ਅਗਇ ਵਹ ਸੁੰਦਰਗ। ਆਜੁ ਨ ਵਹਗੁ ਹਭੀਤ
ਰਦੇਖੀ॥ ਭੂਪਤਿ ਮਨ ਯਹਿ ਚਿੰਤ ਬਿਸੇਖੀ॥੫॥ ਭੂਪਤਿ ਮਨ ਕਾ ਪੇ
ਜਿਮ ਦਾਮਨੀ॥ ਦਾਸੀ ਰੁਖ ਕਹਾਤੁ ਮਸੁਆਮਨੀ॥ ਮੇਰੀ ਪਿਅਮਾਰੀ
ਕਿਉ ਨਹਿ ਆਵੇ॥ ਪੂਰਬ ਜਿਉ ਨਹਿ ਬਦਨ ਦਿਖਾਵੇ॥੬॥ ਦਾਸੀ
ਬਚਨ ਬਖਸੇ ਆਪਾ॥ ਸੁਨਿਐ ਭੂਪ ਸੁਰਵਿਪਰਤਾਪਾ॥ ਕ੍ਰੋਧਾਗਾ
ਰਧਾਸੀ ਰੁਖ ਮਨੇ॥ ਕਾਰਣੁ ਦੇਵਨ ਹਮ ਕਛੁ ਜਾਨੇ॥੭॥ ਭੂਮਭੂਪਤਿ

ਵਰਲੇਹੁਬਿਚਰਾਕਾਂਹਲੁਤੁਹਾਂਨਿਕਟਪਗਧਾਗ।ਦਾਸੀਗਨਯੋਕੁ
 ਖਯੋਜਬਹੀ।੩ਸਤਿਕੁਇਓਭੂਪਤਿਵਰਤਬਹੀ।੨।ਰਾਜਾਤਾਹਿਸਮੀ
 ਪਾਹਿਗਯੋ।ਤਾਹਿਨਿਹਾਰਦੁਖੀਅਤਿਕੁਯੋ।ਨਿਜਗਥਨਕਰਤਾਕੇ
 ਦੇਹ।ਕਰਯੋਵਿਮਰਜਨਭੂਪਸਨੇਹ।੩।ਰਾਜਾਤਕੇਬਚਨਬਖਾਨੇ।
 ਕਿਉਜੇਈਕੁਮੇਰੁਖਮਾਨੇ।ਸੁਕਲਪਲੰਘਤੇਦੁਗਤਿਆਗੇ।ਤੇਕੋਹੇ
 ਰਮੇਹਦੁਖਲੰਗੇ॥੧੦॥ਸ ॥ਭੁਮਨਿਕਿਯੋਨਹਿਬੋਲਤਮੇਹਸੁਭੁ
 ਥਨਕਯੋਪਰਭੀਤਰਡਾਗੇ।ਡਾਗਿਕਿਪਾਟਪਟਿਬਰਤੈਮਲਨੇਬਰ
 ਕਯੋਤਨਉਪਾਰਿਧਾਗੇ।ਸਾਰਕਹੇਤਵਦਛਤਜੇਵਹਕਾਜਕਰੇਇਹਨੇ
 ਮਹਮਾਗੇ।ਨਾਗਿਕਿਯੋਨਹੇਇਸੁਨੇਕਹੁਮਿਦਰਿਜਾਤਵਕਾਜਬਿਗਾ
 ਗੇ॥੧੧॥ਦਿਡਵਯੋਤਿਨਕੋਗਜਗਮਾਨਿਕੈਪੁਨਿਪਾਨਨਤੇਦਯੋਮਾਗੇ।

ਜਾਂਪਰਤੁਅਤਿਕੋਪਕੁਈਵਹਿਪੀਨਪਥਿਪਰਦੇਹਦਿਖਾਗੇਜੇਦੁਰਲਿਕੁ
ਅਹਿਜਗਕਾਰਅਜੇਦੁਹਕਾਜਕਰੇਖਿਨਥਾਗੇ।ਚੇਦਮੁਖੀਉਰਜਾਨਤਿ
ਏਅਹਕੁਪਤਿਆਹਿਅਪੀਨਤੁਮਾਗੇ॥੧੨॥ਨਰਾਜ ॥ਨਖੇਦਮੇਹਕੀ
ਜਯੇਬਤਾਇਬਾਤੁਜੇਅਹੇ।ਧਨੀਕਿਗਾਲਕੋਕਰੇਪ੍ਰਸਿਨਹੇਇਤੁੰਕਹੇ।
ਜਿਨੇਹਨੇਸੁਤੇਹਿਕਾਜੇਹੇਇਜੇਧਨੀਪਨੇ।ਖਿਨੇਮਾਹਿਤਾਹਿਕੋਸਮਸ
ਤਮੇਧਨੀਹਨੇ॥੧੩॥ਕੋਹਅਬੰਧਕੋਬਧੋਬਧਾਹੋਕੋਵਿਮੁਖੋ।ਕਹਾਂਬਖਾਨ
ਤੋਪਨੇਸੁਪ੍ਰਾਣਤੇਹਿਤੇਖੋ।ਸੁਪ੍ਰਾਣਪ੍ਰੀਤਮੇਸੁਰਾਮਮੇਹਲੋਕਮੇਅ
ਹੇ।ਕੋਰੇਸੁਗੰਧਤਾਹਿਕੀਕੋਰੇਸੁਕਾਜਜੇਕਹੇ॥੧੪॥ਜਬੈਸੁਕੁਪਯੋਕਹ
ਯੋਸੁਗੰਧਰਾਮਕੀਕਰੀ।ਤਬੈਵੇਮਿਜੇਨੇਨਕੋਉਠੀਮਨੇਲਤਾਹਰੀ।ਕ
ਹੈਸੁਕੁਪਾਲਕੋਸੁਨੇਸੁਬਾਤਮੇਰਿਅਸੁਸਤਵਕਕੁਪਤ੍ਰਿਸੁਗੰਧਰਾਮ

ਕੇਰਿਯਾ॥੧੫॥੧੬॥ ॥ਮੇਰੀਬਾਣੀਜਫਲਸੁਕੀਜੇ॥ਕੁਪਤਿਬੇਗਸੁ
 ਆਪਭੁਨੀਜੇ॥ਪੂਰਬਦੇਵਅਸੁਰਅਤਿਸਿਗਰ॥ਕੁਇਓਕੁਪਭੁਵ
 ਮੰਡਲਅੰਦਰ॥੧੬॥ਮੇਤੇਤਨਤਬਰਖਣਕੀਨੇ॥ਤੇਹਤੁਸੁਮੇਦੇਵ
 ਰਈਨੇ॥ਤੇਦੋਨੇਵਰਆਹਿਨਿਯਾਸਾ॥ਮੇਜਤਬ੍ਰਤਰਾਖੇਤਵਪਾ
 ਸਾ॥੧੭॥ਤਿਨਮੇਏਕਸੁਖਾਹਿਵਰਈਜੇ॥ਰਾਜਾਪੁਤਹਮਾਰਾਕੀਜੇ॥
 ਅਹਜੇਕਰੇਇਕਤੁਕਾਰ॥ਤਾਕਰਟੀਕਿਕੁਰਤਕਮਾਗ॥੧੮॥ਅਹ
 ਮਾਂਗਤਵਪਾਸਾ॥ਰਾਮਕਰੇਦਿਰੁਕਬਨਬਾਸਾ॥ਸੁੰਦਰਤੇਮੁਨਿਕੁਖਸੁਕ
 ਰੇ॥ਸੀਸਜਟਾਤਨਬਲਕਲਧਰੇ॥੧੯॥ਚੋਦਾਬਰਸਬਜੇਬਨਭਾ
 ਰੇ॥ਕਿੰਦਮੁਲਫਲਕਰੇਅਹਾਰੇ॥ਬਹੁਰੇਆਇਅਯੋਧਯਾਮਾਹੀ॥
 ਕੈਹਚਿਹੇਇਰਹੇਬਨਮਾਂਹੀ॥੨੦॥ਬਨਕੋਜਦੈਦੈਪਰਕੁਤਿ॥ਰਾਮਕਿ

ਜਾਵਿਗਸਿਦਰਗਾਤਿ। ਜੋਕਛੁਤਹਾਬਿਲਿਬਾਹਿਜੇਵੈ। ਤੋਰੁਪਤਿਮੇਪ੍ਰਾਣ
ਸੁਖੇਵੈ। ੨੧॥ ਸੰਤਪ੍ਰਤੰਗਾਤਿਜਗਅਯੋਦੀਜੇਰੁਪਸੁਜੇਵਰਕਹੇ। ਸੁਨਿ
ਕੈਕਈਦਾਰੁਲਬਾਣੀ। ਕੁੰਮਿਗਿਰੇਨਿਪਹੇਇੰਮਲਾਨੀ। ੨੨॥ ਜਿਉ
ਤਰਗਿਰੇਬਜੇਕਮਾਰੇ। ਤੂੰਉਰੁਪਤਿਨਹਰਹੀਜੀਰੁਰੇ। ਜਨੇਜਨੇਨਿਪ
ਅਖਉਪਾਗੀ। ਮਨਕੇਮਾਂਹਿਕੁੰਉਓਰੁਇਰੁਗੀ। ੨੩॥ ਕੀਵਾਦੁਹਸੁਪ
ਨਾਭਾਉਓਰੁਨੇ। ਕੀਵਾਚਿਤਸੇਮੇਹਰੁਮਾਨੇ। ਘੋਮਨਭੀਤਰਕੀਨ
ਬਿਚਾਰੀ। ਬਾ^{ਅਧ}ਪਾਨਿਜਿਉਪਾਨਿਨਾਰਿਨਿਹਾਰੀ। ੨੪॥ ਕਿਯਾਕਲ
ਪਾਣੀਵਾਕਬਖਨੇ। ਜਾਕਰਹੋਹਿਪ੍ਰਾਣਮਮਾਨੇ। ਰਾਮਕੀਕੀਨੇਤੇ
ਅਪਰਾਧਾ। ਕਮਲਾਖਣਅਤਿਰਾਮਸੁਸਾਧਾ। ੨੫॥ ਤ੍ਰਿਮਮਅਰੇਕਰੇ
ਬਡਾਈ। ਰਾਮਗੁਨਨਕੀਹੈਸੁਖਦਾਈ। ਮੇਹਕੋਸਲਯਾਕੋਸਮਧੇਰੀ

ਕੋਰਨਿਰਤਰਿਸੇਵਾਮੇਰੀ॥੨੬॥ਘਾਬਿਧਿਪੁਰਬਤੁਮਮਰੁਨੇ॥ਅਬ
 ਕਾਹੋਤੁਬਿਥਾਬਖਾਨੇ॥ਰਾਜਗਹੀਜੇਸੁਤੁਹੋਤਿਸਿੰਦਰਿ॥ਰਾਮਰਹੈਪੁ
 ਰਾਅਪਨੇਮੰਦਰਿ॥੨੭॥ਮੇਪੈਘਹੀਅਨੁਗੁਹਕੀਜੇ॥ਰਾਮਭੀਖਮੇਰੇ
 ਕਰਦੀਜੇ॥ਰਾਮਹਿਤੇਨਹਿਤੇਡਰੁਹੋਈ॥ਰਾਮਨਹੀਦੁਖਦਾਤਾਕੋਈ॥
 ੨੮॥ਦੇਹਗਾਯਾਬਿਧਪੁਰਬਖਾਨਘੋਚਲਘੇਨੀਗੰਦ੍ਰਿਗਜਾਇ॥ਕ
 ਰਜੇਰੇਅਤਿਦੀਨਹੋਇਪਰੇਕਕੋਈਪਾਇ॥੨੯॥ਛੁ ॥ਬਹੁਰਕ
 ਕੋਈਬਚਨਉਚਰੇ॥ਕੋਪਕੁਈਦ੍ਰਿਗਲਾਲਸੁਕਰੇ॥ਭੂਪਤਿਕਿਆ
 ਕੁਮਭਾਇਓਤੁਮਾਰੇ॥ਤੈਦ੍ਰਿਅਰਥਕਿਉਦਾਕਉਚਾਰੇ॥੩੦॥ਮਿਥ
 ਯਾਕਰੇਪੁਤਗਾਕਰੀ॥ਨਰਕਹੋਇਤੇਕੋਨਰਵਰੀ॥ਜੋਬਨਜਾਇਨ
 ਰਾਮਪੁਰਤਾ॥ਅਜਿਨਚੀਰਧਰਸਿੰਦਰਗਤਾ॥੩੧॥ਤੋਉਦਬਿਪਨ

ਮੇਤਨਕਰੋ। ਕੋਬਿਖਖਾਇਤਵਗੇਮਰੋ। ਸਿਤਪ੍ਰਤੰਕਰਾਮੇਜਗਰਾਜਾ। ਠ
ਗੇਸੁਬਸਕੁਤਰਕਾਜਾ। ੩੨। ਕਰੀਸੁਰੀਦਰਾਮਸੁਤਕੇਰੀ। ਮਿਥਖ
ਅਹੇਪ੍ਰਤੰਤੋਰੀ। ਨਰਕਹੋਇਤੋਕੋਨਿਪਭੁਗਾ। ਯੋਕੈਕੇਈਜਬੈਉ
ਚਾਰਾ। ੩੩। ਕੁਪਤਿਦੀਨਮਨਤਬਕੁਇਓ। ਦੁਖਸਮੁਦਹਿਗੇਤ
ਲਾਇਓ। ਮੁਰਛਤਹੋਇਗਿਰਯੋਧਰਮਾਂਗੀ। ਮਨੋਪਰੇਸਵਸਾਸੁ
ਨਾਹੀ। ੩੪। ਸ ॥ ਇਹਕੁੰਤਿਬਿਤੀਤਿਕੁਈਨਿਪਰਾਤਿਸੁਦੁਖ
ਬਰੇਜਨਬਰਖਸਮਾਨੀ। ਪੁਨਿਜੋਪਰਕੁਤਿਕੁਯੋਜਗਮੇਮਿਲਬੈ
ਦਨਗਾਇਕਕੀਰਤਿਠਾਨੀ। ਸੁਨਿਕੇਬਹੁਵਾਦਕਬਿਤਨਕੋਉਰਕੋ
ਪਕੁਈਨਿਪਕੀਵਦੁਰਾਨੀ। ਜਲਜਾਹੁਬਜ੍ਹਨਵਾਦਘਨੇਇਹ
ਕੁੰਤਿਨਿਵਾਰਸੁਤਾਹਿਕੁਦਾਨੀ। ੩੫। ਚੋਪਈ। ਮਧਹਵੇਲੀਕੁਏ

ਪ੍ਰਕਾਤਾਠਾਏਕੁਏਸੁਜਨਾਬਿਖਿਆਤਾਬ੍ਰਾਹਮਣਖਰੀਵੈਸੁਸੁਪਨ
 ਵਗਾਰਿਖਕੰਨਯਪੁਨਿਛੜਸੁਚਾਮਗ॥੩੬॥ਗਜਵਾਜੀਪੁਨਿਐ
 ਰਖਦਾਤੀ॥ਵਾਗਵਿਲਾਸਨਿਪੋਰਜਨਾਤੀ॥ਵਾਸਿਸੁਜਨਿਉਜਿਉ
 ਬਿਧਹਿਬਤਾਈ॥ਮਝਿਤਿਉਤਿਉਜਗਲਬਨਾਈ॥੩੭॥ਸ੍ਵੈਸ੍ਵਰੀ
 ਬਾਲਾਬਿਧਪ੍ਰਗਮਾਹੀ॥ਗਾਤਿਸੁਨਿਵਾਲਹੀਨਕਾਹੀ॥ਗਾਮਚੰਦ
 ਕੋਕਦੋਨਿਧਾਰੇ॥ਪੀਤਪਟਿਬਰਤਨਮੇਧਾਰੇ॥੩੮॥ਸੁਬਾਭੁਰਲਧਾਰੇ
 ਮਨਮੋਹੇ॥ਯੇਮਕ੍ਰੀਟਕਰਕੰਕਣਸੋਹੇ॥ਕੋਸਤਕੁਮਾਣੁਗਲਿਲਾ
 ਸੇਉਦਾਰੇ॥ਸਿਮਨੇਜਸੁਦਰਤਨਧਾਰੇ॥੩੯॥ਗਾਜਤਿਲਕਸੇਕੁਲ
 ਸੁਹਾਵੇ॥ਗਜਾਰੁਛਮੁਸਕਾਵਤੁਆਵੇ॥ਲਖਮਣਕੋਕਰਛੜਸੁ
 ਯਾਵੇ॥ਸੀਸਰਾਮਕੋਕੁਤਾਤੁਲਾਵੇ॥੪੦॥ਸਵੈਆਕਿਦਹੇਇਪ੍ਰਕਾ

ਤਿਸੁ ਪਾਜਗਮੇ ਕਬਿ ਆਵਤਰਾ ਮਸੁ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਇਮ ਰਾਤਿ ਬਿ
ਤੀਤ ਕੁਈ ਜਗਲੀ ਉਤਕਿ ਠਤੋ ਪੁਰ ਕੇ ਜਨ ਸਾਹੇ ॥ ਅਬ ਲੋਨ ਹਿ
ਕੂਪ ਉਠੇ ਅਰਤੇ ਇਹ ਕਾਰਣ ਕੋਨ ਸੁਮੀਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਹਰਏ ਹਰ
ਏ ਜਹਿ ਕੂਪ ਹੁਤੇ ਸੁਜਮੀਤ ਤਹੀ ਅਰਮਾਹਿ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੪੧ ॥ ਜੈਸ
ਬਦ ਉਚਾਰਿ ਨਿਵਾਇ ਸੁਨਾਰਿ ਸੁਕੂਪਾਤਿ ਕੋਤਿ ਨ ਬਿਦਨ ਠਾਨੀ ॥
ਅਤਿ ਖੇਦ ਨਿਹਾਰ ਸੁਕੂਪਾਤਿ ਕੋ ਕਰ ਜੋਰ ਦੂਊ ਪਾਨਿ ਪੁਛਤਿ ਰਾ
ਨੀ ॥ ਦੋਵਿ ਕੇ ਕਈ ਸੁਨੀ ਤਵ ਧੋਤੁ ਮਕੂਪਾਤਿ ਕੋ ਮੁਖ ਕਾਹਿ ਮ
ਲਾਨੀ ॥ ਬਾਲਿ ਆਹਿ ਚਲਾ ਚਲ ਕੂਪ ਬਲੀ ਮਾਨੀ ਵੀ ਕ੍ਰਿਤਾ ਅ
ਜੁ ਕੁਯੋ ਮਾਹਿ ਭਾਨੀ ॥ ੪੨ ॥ ਬੋਲ ਕੇ ਕੇਈ ਸੁਮੀਤ ਕਹਯੋ ਨਿਪ
ਰਾਤਿ ਨਨੀ ਦਕਰੀ ਵੀ ਗਮਾਹੀ ॥ ਅੰਗਨ ਕੁਖਾਤਿ ਹੋ ਮੁਖ ਤੇ ਇ

ਕਰਾਮਹਿਰਾਮਬਕੇਮੁਖਮਾਂਹੀ। ਜਾਗਤਰਾਤਿਰਹਯੋਜਗਲੀ
 ਇਹਕਾਰਣੁਪਚਲਾਚਲਾਮਾਹੀ। ਰੂਪਪਿਖੇਸੁਤਰਾਮਕੁਲੇ
 ਤੁਮਜਾਇਸੁਮੰਤਾਲਿਆਉਇਹਾਂਹੀ। ੪੩॥ ਸੁਮੰਤਉਵਾਚਾਦੇ
 ਹਰਾ। ਰਾਨੀਰੂਪਨਰੁਖਯੋਕਿਹਬਿਧਜਾਵੇਲੇਨ। ਸੁਮੰਤਾਲਿਆ
 ਵੇਰਾਮਕੋਜੋਰੂਪਬਖਾਨੇਬੈਨ। ੪੪॥ ਸੁਨਿਮੰਤੀਕੋਬੋਲਕਉਬੋਲੇ
 ਦਸਰਥਰਾਇ। ਸੁਮੰਤਾਨਿਹਾਰੇਰਾਮਕੋਬੋਗਸੁਲਿਆਵਹੁਜਾਇ
 ੪੫॥ ਯਾਬਿਧਰੂਪਬਖਾਨਯੋਚਲੇਸੁਮੰਤਸੁਦੇਗ। ਰਾਮਕੁਵਨਨੀਕੋ
 ਗਏਕਿਨੇਨਵਾਂਰੇਪੋਗ। ੪੬॥ ਚੌਪਈ। ਰਾਮਕਿਜਾਇਗਤੇਕੁਲਯਾ
 ਨਾਬੋਗਚਲੇਨਿਪਗਹਕਰਪਯਾਨ। ਰਾਜਾਤਵਦੇਖਨਕੋਚਹੇ।
 ਚਲੇਬੋਗਕਛੁਛੀਲਨਅਹੇ। ੪੭॥ ਯਾਬਿਧਕਹਯੋਸੁਮੰਤਸੁਜ

ਬਹੀ। ਰਾਮ ਚਲੇ ਰਥ ਬੈਠ ਤਿਤ ਬਹੀ। ਲਖ ਮਣ ਸਿਗਲ ਲਏ ਬੁ
ਲਾਇ। ਮੱਧ ਡੇਵ ਢੀਪ ਹੁੰਤੁ ਆਇ। ੪੨। ਬਸਿਸਤ ਪਾਸ ਨਹਿ ਢੀ
ਲਲਗਾਈ। ਦੇਖਤ ਚਲੇ ਗਏ ਰਖੁ ਰਾਈ। ਪਿਤਾ ਸਮੀਪ ਸੁਜਾਹਿ
ਭਵਨੀ। ਬੇਗ ਰਾਮ ਪਦ ਬੰਦ ਨਠਾਨੀ। ੪੩। ਦੇਹ ਗਾ। ਰਾਮ ਅਲਿ
ਗਨ ਹੋਤ ਨਿਪ ਉਠੇ ਸੁਜ ਬਹੁ ਲਜਾਇ। ਬਾਹੁ ਪਸਾਰ ਸੁਬੀਚੁ ਹੀਰਿ
ਰੇ ਮੂਰਛਾ ਖਾਇ। ੪੪। ਚੋਪਈ। ਹਾਹ ਰਾਮ ਕੁਖ ਮੁਖ ਮਾਂਹੀ। ਬੇਗ
ਭੁਪਲੀ ਨੇ ਅੰਗ ਮਾਹੀ। ਕੁਪਤਿ ਪੇਖ ਮੂਰਛਾ ਕੁਰੀ। ਰਿਵਨ ਲਗੀ
ਜਗਲਤੁ ਹਿਨਾਰੀ। ੪੫। ਰੇਦ ਨੇ ਕੈ ਸੰਗ ਹਮ ਹਿਕੁ ਯੋ। ਸਿਕ ਬ
ਸਿਸਤੁ ਹਾਂ ਪੁਨਿ ਗਯੋ। ਪੁਛਤੁ ਭੁਏ ਗਮ ਸੁਤਤਾਰਣਾ। ਕੋਨ ਕੁਯੋ
ਕੁਪਤਿ ਦੁਖ ਕਾਰਣਾ। ੪੬। ਯਾ ਬਿਧ ਰਾਮ ਸੁਪੁਛ ਯੋ ਜਬ ਹੀ। ਉਤ

ਦਯੋਕਕੇਈਤਬਹੀ। ਤੁਮਹੀਕਾਰਣਹੋਜੁਨਿਰਾਮ। ਤਵਅਪੀਨਕਛੁ
 ਭੁਪਤਿਕਾਮ। ੫੩। ਪਿਤਾਦੁਖਰਖੁਵਰਪਰਹੋਗੇ। ਭੁਪਤਿਕੇਵਹੁਕਾ
 ਰੋਖਕੋਗੇ। ਜੰਤਪ੍ਰਤਗਾਰਾਮਤਵਤਾਤਾ। ਜੰਤਪ੍ਰਤਗਕੋਗੇਬਿਖਅ
 ਤਾ। ੫੪। ਰਾਜਦੇਵਰਮੇਕੇਦੇਏ। ਸਿਤੁਸੁਚਿਤਜਬਮੇਖੁਤਿਕੁਏ। ਤ
 ਵਅਪੀਨਦੇਨੇਤੇਅਹੇ। ਤਵਭਾਖਤਾਨਿਪਲਜਾਗੇ। ੫੫। ਜੰਤ
 ਠਾਸਮੇਭੁਪਤਿਪਰੇ। ਰਾਮਤੁਮੇਤਿਨਮੇਚਨਕੋਗੇ। ਪ੍ਰਤਕਹੀਜੇਸਾ
 ਚੇਸੇਇ। ਪਿਤਪ੍ਰੰਨਰਕਤੇਰਾਖੇਜੇਇ। ੫੬। ਦੋਹਰਾ। ਯੋਕੈਕੇਈ
 ਤਾਖਯੋਭੁਪਤਿਕੇਵਖਮੁਲਾ। ਸੁਨਿਤਰਾਮਦੁਖਉਰਭੁਯੋਮਨੇਹਨੇਕ
 ਰਜੁਲਾ। ੫੭। ਚੋਪਈ। ਦੁਖਤਿਰਾਮਕੈਕੇਈਕੁਨੇ। ਮੇਪ੍ਰਤਿਕਿਉ
 ਯੋਬਚਨਬਖਾਨੇ। ਪਿਤਾਹੇਤਜੀਵਨਪਰਹੋਗੇ। ਘੋਰਹਲਾਹਲਪੀ

ਵਨਕੋਗੇ॥੫੨॥ਸੀਅਕੁਜਲਖਾਕੋਰਸੁਤਿਆਗਾਤਜੋਰਾਜਨਾਹਿਕੋਰਸੁ
ਰਾਗਾ॥ਬਿਨੁਭਾਖੇਪਿਤਕਾਰਜਕੋਗੇਉਤਮਪੁਤਸੁਵਹੀਉਚਰੇ॥੫੩॥
ਭਾਖੇਕੋਰੇਪਿਤਕੋਕਾਰਆਮੰਧਮਪੁਤਕਹੇਵਹਆਰਆ॥ਭਾਖੇਕੋਰੇਨ
ਕਾਰਖਜੇਇ॥ਪਿਤਪੁਤਮਲਭਾਖੇਘੋਜੇਇ॥੬੦॥ਆਤੇਕੋਰੇਜਗਾਨਿ
ਪਕਾਰਆਜੋਮੋਪੁਤਿਭਾਖੇਜਗਆਰਆ॥ਜਤਕੋਰੇਗੇਸਿਕਨਮਾਨੇ॥
ਰਾਮਬਚਨੁਨਾਹਿਦੋਇਬਖਾਨੇ॥੬੧॥ਦੋਹਰਾ॥ਆਬਿਧਰਾਮਪੁਤਗ
ਆਸੁਨੀਕੋਕਈਕਾਨਾਉਮਹਰਖਉਰਬੈਠਕੈਲਾਹੀਕਕਨਬਖਾਨਾ॥੬੨॥
ਕੋਕਈਵਾਚਾਦੋਹਰਾ॥ਰਾਮਸੁਤੇਰਾਤਿਲਕਹਿਤਕੋਗੇਇਕਤੁਭਾਗਾਤਿਨ
ਹੀਕਰਾਅਬਟੀਕਯੇਭੁਰਤਸੁਪੁਤਹਮਾਰਾ॥੬੩॥ਇਕਸੁਅਹਵਰਜਾਨ
ਯੇਦੂਜੇਸੁਨਨਿਰਧਾਗਾਤਮਬਨਜਾਵੇਬੇਗਾਅਬਚੀਰਬਸਨਜਾਇਧਾ

ਗ॥੬੪॥ਪਿਤੁਆਇਸੁਸਿਰਪਰਧਰੋਦਹਬਰਖਸੁਆਹਿ॥ਬਨੋ
 ਵਾਸਤਨਪੇਧਰੋਮੁਨਿਕੁੰਜਨਮੁਖਖਾਹਿ॥੬੫॥ਅਹੀਕਾਜੈਪਿ
 ਤਾਕੋਕਰੋਗਮਉਗਮਾਨਾ॥ਰਾਜਾਉਰਲਜਾਬਛੀਕਰੋਨਤੋਹਿਬ
 ਖਾਨਾ॥੬੬॥ਸ਼ੀਰਾਮੋਵਾਚਾ॥ਕੁਰਤਲਏਸਕੁਰਾਜਕੋਮੈਜਾਵੈ
 ਬਨਮਹਿ॥ਪਰੁਰਾਜਾਕੁਖੇਨਹੀਕਾਰਣਜਾਨੈਨਾਹਿ॥੬੭॥ਸੁ
 ਨਿਤਗਮਕੇਬਚਨਕੇਦਸਰਬਨੈਨਉਘਾਗਾਚਿਦਬਦਨਾਵੈ
 ਰਕਿਜਸੇਠਾਢੇਰਾਮਨਿਹਾਗਾ॥੬੮॥ਦੁਖੀਸੁਦਖੰਤਵਚਨਤਬ
 ਰੂਪਤਿਕੀਨਬਖਾਨਾ॥ਮੈਨਾਗੀਵਸੁਕੁੰਤਿਸੁਤਉਨਮਾਰਗਗ

ਤਿਮਾਨ॥੬੬॥ਸਿਖਲਮੇਪਗਡਾਰਕੈਰਾਜਕਰੇਪੁਰਮਾਹਿ॥ਮੇਕੋਏ
 ਠਸੁਨਾਛੁਹੇਤੋਕੋਪਾਪਸੁਨਾਹਿ॥੭੦॥ਯਾਬਿਧਭੂਪਬਖਾਨਯੋਉ
 ਰਮੇਦੁਖਸਿਤਾਪਾਤਪਤਰਿਦੇਅਤਿਹੋਇਓਲਾਗੋਕਰਨਾਵਿਲ
 ਪਾ॥੭੧॥ਢੋਪਈ॥ਹਰਾਮਹਾਨਾਥਉਦਾਗੇ॥ਹਾਮੇਰੇਸੁਤਪ੍ਰਾਣ
 ਪਿਆਰੇ॥ਮੇਕੋਤਿਆਗਘੋਰਬਨਮਾਹੀ॥ਜਾਵਨਕਿਉਚਾਹੇ
 ਮਨਮਾਹੀ॥੭੨॥ਯਾਬਿਧਭੂਪਰਾਮਗਲਲਾਏ॥ਰਾਜਾਗੇਇਨੈ
 ਨਜਲਜਾਏ॥ਨਿਜਪਾਨਨਕਰਰਾਮਉਦਾਗੇ॥ਭੂਪਤਿਕੋਵਿਗਨੀ
 ਰਨਿਵਾਗੇ॥੭੩॥ਨੈਕੋਵਿਦਸੁਤਪੀਰਜਪਰਯੋ॥ਭੂਪਤਿਕੋਅਸਦਸਨ

ਕਰਯੋ॥ ਕੀਉ ਨਿਪਦੁਖ ਉਰਭੁਯੋ ਉਦਾਗੇ॥ ਰਾਜ ਕਰੇਗੇ ਅਨਜਹ ਮਾਗੇ॥
 ੧੪॥ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਪਾਲ ਬਨ ਮਾਹੀ॥ ਮੇਐ ਆਵੈ ਬਹੁਰ ਪੁਗ ਮਾਹੀ॥ ਰਾਜ ਕੇ ਰਿ
 ਗੁਣ ਜੁਖ ਬਨ ਮਾਹੀ॥ ਰਾਜ ਨਹੋ ਏ ਸੁਮੇ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ੧੫॥ ਤੇਰੇ ਸਤ
 ਪਾਲ ਨ ਤਹਿ ਕਰੇ॥ ਦੇਵ ਕਾ ਜਜੁ ਘਾਬਿ ਪਿਸਰੇ॥ ਮਾਤ ਕੇ ਕੇਈ ਕੋ
 ਬਨ ਬਾਸਾ॥ ਮੇਰੇ ਪੈ ਬਹੁ ਗੁਣ ਪਰਕਾਸਾ॥ ੧੬॥ ਅਬ ਹੀ ਬਨ ਜਾਨੈ ਮੇ
 ਚਹੋ॥ ਫੀਲ ਨਹੀ ਉਰ ਅਤਿ ਰਗਹੋ॥ ਤਿਲ ਕਹੇ ਤਜੇ ਆਨੇ ਭਾਰਾ॥
 ਤੇ ਸਭੁ ਧਰੇ ਸੁਭੁ ਵਨ ਮਝਾਰਾ॥ ੧੭॥ ਦਿਹਰਾ॥ ਜਨ ਕਨੈ ਵਨੀ ਤੋਖ ਕਰ
 ਮਾਤਾ ਕੇ ਅਸੁਆਸਾ॥ ਤਵ ਪਦ ਪਕਿਜ ਬੰਦ ਕੈ ਮੇਐ ਜਾਵੈ ਬਨ ਬਾਸਾ॥ ੧੮॥
 ਚਿਪਈ॥ ਘਾਬਿ ਧਰਾ ਮਉ ਚਾਹਣ ਕੀਨੋ॥ ਰੁਪ ਤਿਕੋ ਪੁਕਰ ਮਾਈਨੋ

ਮਾਤ੍ਰਕੋਸਲਖਾਏਖਨਹੇਤੁ॥ ਆਵਤਭੁਯੋਸੁਪਰਮਾਨਿਕੇਤੁ॥ ੧੬
॥ ਸਿਕਰਛਿਦਾਕੋਸਲਖਾਹਰਿਪੁਜਹੈਉਰਰਾਮਕਾਰਖਾਧਾਰਾ
ਧਨੁਬਾਮਨਾਬਹੁਦਾਨੇਦੇਪੁਨਿਹੈਮਕੀਨਾਪਾਗਾਕਰਮਨਾਇ
ਕਾਗਰਆਪਨੇਉਗਬਿਸਨਾਧਿਆਨਉਦਾਗਾ॥ ਤਿਨਨੈਨਦੇ
ਨੇਮੀਚਕੈਮੁਖਮੋਨਲੀਨੀਧਾਗਾ॥ ੧੭॥ ਹੋਸੁਅਤਿਰਸਬਕੇਪੁ
ਨਿਏਕਰੁਪਅਨੁਪਾ॥ ॥ ਘਨਚਿਤਪ੍ਰਕਾਸਅਨੰਦਜਤਪੁਨਿ
ਸੁਬਾਅਧਿਕਸਰੁਪਾ॥ ॥ ਘਾਬਿਧਅਨੁਪਸਰੁਪਜੇਹਰਿਧਾਰ
ਯੋਉਰਧਾਮਾਨੈਨਦੇਹੈਮਿਲੇਤਿਨਨਾਹਿਪੇਖੇਰਾਮਾ॥ ੧੮॥ ॥

੮੧॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਅਧ ਘਾਤ ਮਹਾਮਾਇਣੇ ਓਮ ਮਹੇਸ਼ੁਰ ਸੰਬਾਦੇ ਅਯੋਧ
 ਯਾਕੰਡੇਤ੍ਰਿਤੀਯਾਧਿਆਇ॥ ੩॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵੇ ਵਾਚ॥ ਸਿਕਰਛਿਦਾ॥ ਪਿ
 ਖਜਮਿਤ੍ਰਾਗਮਕੋਦ੍ਰਿਗਕੰਜਸੇਰੁ ਅਪਾਗਕਿੰਜਲਯਾਕੋਰੁ ਖਯੋਪਿ
 ਖਰਾਮਖਰੇਓਦਾਗ॥ ਸੁਨਿਰਾਮਨਾਮ ਕਜਲਯਾਦ੍ਰਿਗਲਯੇਤਾਰਿ
 ਉਪਾਗ॥ ਬਿੰਜਲਨੈਨ ਸੁਰਾਮਕੋਪਿ ਖੋਗੇਦਲੀਨ ਬੇਠਾਗ॥ ੧॥ ਗੀ
 ਯਮਾਲਤੀਛਿਦਾ॥ ਸਿਰਚੰਮਕਿਠਲਗਾਇਕੇਸੁਤਜੋਚਹੋਜੇਲੀਜਯੋ॥
 ਉਪਵਾਸਕੀਉਰਕੁਖਹੈ॥ ਮਿਸਟਾਨਿਕੁੰਜਨਕੀਜਯੋ॥ ਸੁਨਿਰਾਮਾ
 ਪਬਖਾਨਯੇਨਹਿਕਾਲਕੁੰਜਨਕੋਅਹੋ॥ ਅਬਬੇਗਮਾਇਸੁਮੈਚਲੇ
 ਮੈਬਾਸਦੇਤੁਕਬਨਗਯੋ॥ ੨॥ ਕੇਕਈਕੇਵਰਦਨਕੋਪੁਨਿਸੰਤਵਾਦੀਕੁ
 ਪਤੀ॥ ਕੁਰਤਕੇਦਯਰਾਜਪੁਰਕੋਮਮਅਰੰਨਮਹਾਮਤੀ॥ ਬਰਖਚੋਦਾਬਾ

ਸਕੋਮੁਨਿਸਿਗਨੀਕੋਜੀਜਿਯੋ।ਪੁਨਿਬੇਗਾਏਮਾਇਮੇਰੀਚਿਤਰਿਚ
ਨਕੀਜਿਯੋ।੩।ਸ ॥ਸੁਨਿਰਾਮਕਿਬਾਤਿਸੁਦੁਖਬਰੁਯੋਤਨਮੁ
ਰਛਜਾਇਪਰੀਧਰਮਾਹੀ।ਉਠਿਫੇਰਸੁਰਾਮਤਿਬਾਤਿਕਹੀਮਨਡੁਬ
ਤੁਤੰਦੁਖਸਾਗਰਮਾਹੀ।ਬਨਜਾਵਹੁਜੇਤੁਮਗਮਬਣੀਸੁਤਸਿਗਚ
ਲੋਤਵੇਮੇਬਨਮਾਹੀ।ਬਿਛਰੀਤੁਮਤੇਸੁਤਰਾਮਸੁਨੇਖਿਨਆ
ਧਨਜੀਵਤ ਤੋਜਗਮਾਹੀ।੪।ਗੀਆਮਾਝਤੀਛਿਦਾ।ਜਿਉਗ
ਉਬਾਲਕਪੁਤਤਜਿਨਹਿਅੰਠਉਰੋਜੋਰਹੇ।ਤਿਉਰਾਮਤੇਹਿਨਮੇਤ
ਜੋਤ੍ਰੀਪ੍ਰਾਣਪਿਆਰੇਮੇਅਹੇ।ਪ੍ਰਸਿਨਕੁਪਤਿਜੋਕੁਏਦੇਇਕੁਰਤਰਾਜਸਿ
ਪ੍ਰਾਸਨੀ।ਕਿਸਤੇਤਕੁਪਤਿਕੁਪਹੈਪੁਨਿਰਾਮਤਵਬਨਬਾਜਨੀ।੫।
ਕੋਕਈਕੋਵਰਦਾਨਕੋਸੁਬੰਸੁਦੇਵੇਤਾਹਿਕੋ।ਤਿਤੋਕੋਕਈਕੁਪਕੋਅਪਰਾਧ

ਕੀਨੋਨਾਹਿਕੋ॥ ਪਿਤਾਜਿਉਗੁਰੁਰਾਮਹੈਤਿਉਮਾਤਾਅਧਿਕਪਛਾਨਿਯੋ
 ਪਿਤਾਤੇਬਨਬਾਸਭਾਖਯੋਮੇਹਟਾਵੇਮਾਨਿਯੋ॥੬॥ਸ ॥ਮਮਵਾਕ
 ਉਲਿਖਨਕੈਬਨਕੇਤੁਮਜਾਹੁਸੁਭੁਪਤਿਕੈਬਚਮਾਨੋ॥ਤਬਮੇਅਮਕੇ
 ਅਰਜਾਉਅਬੈਜੁਨਿਰਾਮਕਰੋਨਿਜਪ੍ਰਾਨਨਹਾਨੋ॥ਲਖਮੰਨਜੁਨੇਇ
 ਹਵਾਕਜਬੈਉਰਕੋਪਬਛਯੋਜਨੁਆਗਿਸਮਾਨੋ॥ਜਨਲੋਕਸੁਤੀਨਜ
 ਲਾਵਤਹੈਇਮਪੇਖਤਬੈਉਨਬੈਨਬਖਾਨੋ॥੧॥ਲਖਮੰਨਵਾਚਾਹੈਉਨਮ
 ਤਜੁਨਾਰਿਅਧੀਨਸੁਕ੍ਰਾਂਤਿਮਹਾਉਰਭੁਪਾਨਿਹਾਗਾਬਾਂਧਤਿਨੇਅਰਰਾਖ
 ਤਿਉਜਨਿਰਾਮਬਡੀਪਗਸਿਖਲਭਾਰੰਬੀਧਸਮੇਤਿਸਮਾਤੁਲ੍ਹਮੈਕੁਰਤੇਪਥਿ
 ਆਵਤਬਾਨਨਮਾਰੋਦੇਖਤਿਮੈਲਦੇਵਜਭੁਜਕੁਲੋਕਨਕੋਖਿਨਗ੍ਰੀਤਰ
 ਜਾਗੋ॥੨॥ਗੀਆਸਾਲਤੀਛਿਦਾ॥ਰਾਮਤਿਕਰਤਿਲਕਭੁਲਸੁਬੈਠਰਾ

ਜਸਿਘਾਸਨੀ॥ ਬਿਘਨ ਕਰੀ ਲੋਕ ਮੇ ਕਰਚਾਪ ਕਰੋ ਸੁਨਾਸਨੀ॥ ਇਮਕ
ਤੇਲਖਮਟ ਕੋਪ ਕੋਤ ਬਰਾਮਗਰੇਲਗਾਇਓ॥ ਉਮਾਤਾਸਿਰਚੁਮਕੋਤ
ਬਰਾਮਆਪਸੁਨਾਇਓ॥ ੬॥ ਸੀਰਾਮੇਵਾਚਾਚੋਪਈਗਰਖਸਰਦੂਲ
ਕੁਜਾਬਲਧਾਰੀ॥ ਤੁਮੇਰੋਅਤਿਸੈਹਿਤਕਾਰੀ॥ ਤਵਬਲਪਿਖੋਜਗਲਮਨ
ਮਾਂਹੀ॥ ਲਖਮਟਜੁਨੇਸਮੇਅਬਨਾਹੀ॥ ੧੦॥ ਵਿਸੁਸਰੀਰਗਜਪੁਨਿਜੇਈ॥
ਜੋਲਖਮਟਯਹਜਦੋਹੋਈ॥ ਤੋਤਾਤੇਤਸੁਖਤਨਤੁਮਾਰਾਸਫਲਹੋਇਆ
ਜਗਤਮਝਾਰਾ॥ ੧੧॥ ਸੇਪਨਮਾਹਜੁਬਿਜੁਲੀਜੈਸੇ॥ ਬ੍ਰਿਗਸਤ੍ਰੈਜਗਚੋਚਲ
ਤੈਸੇ॥ ਤਪਤਲੋਯਜਲਾਬਿੰਦਜੁਜੇਸੀ॥ ਆਖਾਪਿਖੋਖਿਣਕੁਗੁਰਤੈਸੀ॥ ੧
੨॥ ਜਿਉਮੋਡਿਕੋਕੋਅਹਿਮੁਖਗਯੋ॥ ਵਹਿਅਤਿਮੁਰਖਦਿਜਨਚੋ॥ ਕਾਲ
ਸੁਪਤਿਉਲੋਗਨਗਾਸੇ॥ ਮੁਰਖਕਰੋਬੋਗਉਰਾਅਸੇ॥ ੧੩॥ ਜਾਕਗਮਨਤੇ

ਅਤਿਵੁਖਪਾਵੇ। ਤਨਸੁਖਾਹਿਤਵੈਕਰਮਕਮਾਵੇ। ਜੋਤਨੁਆਤਮਤੇਅ
 ਤਿਨਿਆਗੇ। ਬੁਥਾਜੁਕਿਹਬਿਧਿਹੋਇਬਿਚਾਰੇ। ੧੪॥ ਮਾਤਾਪਿਤਾਭਾ
 ਈਸੁਤਦਾਰਾ। ਜਾਸਿਗਮਕਰਕਰੇਬਿਕਾਰਾ। ਪ੍ਰਪਜੀਤੁਜਿਉਨਹੀਅ
 ਨਕਾਠਾ। ਤਿਉਖਿਣੁਚੇਚਲਸਿਗਮਠਾ। ੧੫॥ ਪਦਮਾਛਾਇਆਜਿ
 ਉਅਤਿਚਲਾ। ਤਰੁਣਅਵਸਥਾਉਰੰਮਿਜਲਾ। ਸੁਪਨਤੁਲਾਇਸਤੀ
 ਸੁਖਅਹੋ। ਤਦਪਿਨਰਅਭਿਮਾਨਹਿਗਹੇ। ੧੬॥ ਸੁਪਨਤੁਲਾਅਹੇ
 ਜਿਸਾਗ। ਸਦਾਰੇਗਦੁਖਜਾਹਿਮਝਾਗ। ਰੰਧ੍ਰਬਨਗਰੇਕਸਮਜਗ
 ਗਰੇ। ਮੁਰਖਤਾਅਨੰਦਰਤਨਕਰੇ। ੧੭॥ ਗਵਿਕੀਗਤਿਆਗਤੀਅਧੀ
 ਨਾ। ਅੰਪ੍ਰਾਹੋਇਨਿਰੰਤਰਖੀਨਾ। ਜਰਮਰਣਮੋਰਨਕੇਵੇਖੇ। ਮੁ
 ਰਖਅਪਨੇਨਾਹਿਸੁਲੇਖੇ। ੧੮॥ ਜੇਈਦਿਨਅਰੁਜੇਈਰਾਤਿ। ਮੁਦੁਧ

ਗੇਮਨੇਮੇਬਿਖਿਆਤਿ। ਬੁਗਨਕਅਨਪਾਵਨਕਰੇ। ਕਾਲਵੇਗਕੀਖਬਰਨਪ
ਗੇ। ੧੯। ਕਾਦੇਪਟਕਨੀਰਸੁਜੇਸੇ। ਓਮਰਜਾਇਸੁਖਿਲਖਿਲਤੋਜੇ। ਸ
ਫਲਬਾਨਜਿਉਕਰੇਪ੍ਰਯਾਗ। ਤਿਉਤੁਨਰੇਗਸਕਰੇਸਿਘਾਰਾ। ੨੦। ਬਾ
ਪਨਿਨਿਉਜਗਜਗਭਰਾਵੇ। ਸਮੇਨਿਹਾਰਮਿਤੁਜਿਗਆਵੇ। ਤੁਚਪੁ
ਨਿਆਜਗਭਰਾਵਿਸੁਆਮੁਤਰਤੁਰਜਿਹਨਿਸਟਾ। ੨੧। ਐਸੇਤਨਮੇਕ
ਰਅਭਿਮਾਨਾਮੇਰਜਾਘੋਲੇਵੇਮਾਨਾ। ਅਤਿਸਮੇਤਨੁਵਿਸੁਰੇਈ। ਕੇ
ਪੁਨਿਬੁਜਮਾਕ੍ਰਿਮਾਦਿਕਸੇਈ। ੨੨। ਵਿਕਾਰੀਅੋਰਪ੍ਰਣਮੀਜੇਇ
ਆਤਮਦੇਹਕਦਾਪਿਨਹੋਇ। ਲਖਮਣਜੇਤਨੁਆਤਮਾਨਾ। ਲੋਕ
ਦੁਨਕੋਚਹੋਭੁਵਾਨ। ੨੩। ਦੋਖਅਹੇਜਗਭੀਤਰਜੇਤੋ। ਤਨੁਅਭਿਮਾ
ਨਹੋਹਿਸਭੁਤੇਗੇ। ਦੋਹੇਤਿਘਬੁਧਿਸੁਜੇਈ। ਨਾਮਅਵਿਦਯਾਭਾ

ਖੀਜੇਈ॥੨੪॥ਨਾਹਿਦੇਹਚਿਦਾਤਮਹਯੋ॥ਆਬਿਧਕੀਮਤਿਵਿਦਯਾ
ਕਹਯੋ॥ਅਵਿਦਯਾਕਰਹੋਵੇਸਿਜਾਗਾਵਿਦਯਾਤਾਹਿਜੁਦਏਨਿਵ
ਗਾ॥੨੫॥ਤਾਤੇਕ੍ਰਾਤਮੋਖਉਰਧਰੋ॥ਵਿਦਯਾਕ੍ਰਾਯਾਜਅਤਨਬਹੁਕਰੋ
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਾਦਿਕਪੈਜੇਤੋ॥ਮੋਖਪੰਥਕੇਵੇਗੀਤੇਤੋ॥੨੬॥ਸਤ੍ਰਜੁਦਨ
ਤਾਹਿਨਿਵਾਰੋ॥ਮੋਰਬਚਨਕੁਲੇਉਰਧਰੋ॥ਤਿਨਮੋਕ੍ਰੋਧਾਮਪੈਜਗਜੇ
ਈ॥ਮੋਖਬਿਨਾਸਕਏਕੋਜੇਈ॥੨੭॥ਕ੍ਰੋਧਸਿਗਜਗਜੇਨਰੁਕੇਗੇਜਿ
ਉਦਕ੍ਰਾਤਤਾਤਸਿਹਰੇਕ੍ਰੋਮਲਮਨਤਾਪਪਛਨੋ॥ਕ੍ਰੋਧਮਲਜਗਬਿਧ
ਨਜਨੋ॥੨੮॥ਕ੍ਰੋਧਕਰੇਗੇਨਿਜਧਰਮਾਬਿਧਾਤਿ॥ਤਾਤੇਕ੍ਰੋਧਤਜੇਮਮਕ੍ਰੁ
ਤਾਕ੍ਰੋਧਬਡੇਜਗਸਤ੍ਰਜੁਹਯੋ॥ਵੈਤਰੁਣਿਨਦੀਸੁਤ੍ਰਿਸੂਪਯੋ॥੨੯॥
ਸਿਤੋਖਨਾਮਨੇਦਨਬਨਜਨੋ॥ਸਾਂਤਿਸੁਕਾਮਪੈਨਪਾਹਿਚਨੋ॥ਤਾਤੇਸਾਂਤਿ

ਕੁਝੋਊਗਮਾਂਹੀ। ਸਤ੍ਰਤੇਰੋਕੋਇਕਨਾਂਹੀ॥੩੦॥ ਪ੍ਰਗਯਾਤਨੁਮਨੁਇੰਦ੍ਰੇਪ੍ਰਾਨ
 ॥ ਆਤਮਾਇਨਤੇਰੂੰਨਪਛਨਾ। ਸੁਖੰਜੋਤਿਅਤਿਸੁਖਸੁਆਹੀ॥ ਵਿਕਾਰ
 ਹੀਨਆਕ੍ਰਿਤਕਛੁਨਾਹੀ॥੩੧॥ ਤਨੁਇੰਦ੍ਰੇਪ੍ਰਾਨਿਪ੍ਰਾਨਨਿਆਗੇ। ਜਿਲੇ
 ਨਹੀਆਤਮਾਨਿਰਧਾਰੇ। ਤਿਲੇਪਾਵੇਦੁਖਅਪਾਰਾ। ਮਾਤਿਸਿਜਾਗਮਰੇਬਹੁ
 ਬਾਰਾ॥੩੨॥ ਤਾਂਤੇਪ੍ਰਗਾਦਿਕਤੇਨਿਆਗੇ। ਲਖਮਣੁਊਗਾਤਮਾਨਿਰਧਾਰੇ
 ॥ ਬਾਹਰਕਰੇਸੁਸਭਾਬਿਵਤਾਰੇ। ਖੇਦਨਤੇਇਸੁਰਿਚਤਮਾਰੇ॥੩੩॥ ਪ੍ਰਾਰਭਾਧਿ
 ਸਕੁਭੋਰੋਕ੍ਰਾਤਾ। ਸੁਖਦੁਖਜੋਜਗਮੇਬਿਖਿਆਤਾ। ਕਾਰਯਕਰੇਅਤੇਜਗਮੇ
 ਹੀ॥ ਲੇਪਨਤੇਕੋਰੋਚਕਰੇਈ॥੩੪॥ ਬਾਹਰਿਕਰਕਰਤਤਵਿਕਾਰਾ। ਅਤਿਰਿ
 ਸੁਖਸੁਖਵਨਿਹਾਰਾ। ਕਰਮਅਤੇਜਗਗ੍ਰੀਤਰਜੇਈ॥ ਤਿਮਾਤਿਲੇਪਕਰੇਨਹੀ
 ਤੇਈ॥੩੫॥ ਮੇਰੋਕਹਯੋਗਯਾਨਯਹਜਾਗਾ। ਤਿਲਖਮਣੁਊਗਾਤਿਰਧਾਰ

ਜਿਸਾਰਦੁਖਕੀਪੀੜਜੇਈ। ਤੇਮਹਿਨਾਹਿਕਦਾਚਿਤਹੋਈ। ੩੬। ਚਿ
 ॥ ਗਿਰਜਾਗਾਥਿਪਰਾਮਜੀਕਹਯੋਕੂਤਪ੍ਰਤਿਗਯਾਨਾ। ਪੁਨਿਮਾ
 ਤਾਪ੍ਰਤਿਕ੍ਰਾਖਿਯੋਜੁਨੇਸਗਲਦੈਕਾਨਾ। ੩੭। ਚਿਪਈ॥ ਮਾਤਾਘਰਮੇ
 ਕੁਖਯੋਜੇਈ। ਤੁਮਉਰਅਤਿਰਿਧਾਰੇਜੇਈ। ਮਮਆਗਮਨਪ੍ਰਤੀਖਨਕਰੋ
 ॥ ਦੁਖਸਗਲਉਰਕੇਪਰਹਰੋ। ੩੮॥ ਕਰਮਪੀਥਮੇਆਏਜੇਈ। ਜਦਾਇਕਰ
 ਹੇਨਤੇਈ। ਨਦੀਪ੍ਰਵਾਹਘਸਰਭੁਰੋ। ਕਬੀਮਿਲੇਕਬਿਜਾਂਤਿਨਿਆਰੇ
 ੩੯॥ ਚਿਦਹਬਰਖਕਾਲਹੋਜੇਤੋ। ਆਪੇਖਿਣਸਿਉਜਾਵੇਤੇਤੋ। ਦੁਖਸ
 ਗਲਉਰਕੇਪਰਹਰੋ। ਮਾਇਆਮੋਹਅਨੁਜੇਦਨਧਰੋ। ੪੦। ਚਿ
 ਘਾਬਿਧਕਰੇਸੁਮਾਤਅਬਮੇਪਰਕਰਣਧਾਰਾ। ਤਿਬਨਬਾਜਸੁਮੇਹਕੇ
 ਤੇਵੇਗੇਸੁਖਕਾਰਾ। ੪੧॥ ਜ ॥ ਇਮਰਾਮਉਚਾਰਉਮਾਮੁਖਤੇਤਬਦੇ

ਡੁਪ੍ਰਣਮਕਗੀਧਰਮਾਂਹੀ॥ ਚਿਰਕਾਲਪਰੇਧਰਉਪਰਵੈਅਰੁਮਾਡਕਿ
ਪਾਵਗਾਹੇਕਰਮਾਂਹੀ॥ ਤਬਮਾਇਉਠਾਇਸੁਗੋਦਲਾਏਜਿਰਦੁਮਤ
ਨੀਰਬਹੇਵਿਗਮਾਂਹੀ॥ ਬਨਰਾਮਚਲੇਪਿਖਮਾਤਤਬੈਸੁਅਜੀਸ
ਕਹੇਅਪਨੇਮਖਮਾਂਹੀ॥ ੪੨॥ ਸੁਰਸਾਧਕਹੇਜਿਨਕੋਜਗਮੇਅਭੂਏ
ਪਿਤਰਾਭੁਵੇਮੋਬਿਖਿਆਤਾ॥ ਪੁਨਿਐਰਮਹਾਂਰਿਖਪੂਖਕੁਗੋਪਮਾਐ
ਵਹੁਣਪੁਨਿਜੇਵਸੁਧਾਤਾ॥ ਦਿਸਮਿਤਾਅਦਿਤੁਪਿਪਾਦਿਨੁਸਿਬਤਮਾ
ਸਜਮੇਤਿਸੁਰਦੁਬਿਧਾਤਾ॥ ਸੁਤਤੇਬਨਮੇਕਾਲੀਆਨਕਰੇਇ॥ ਕੁਖ
ਤਹੈਰਪੁਬੀਰਕੀਮਾਤਾ॥ ੪੩॥ ਬਿਤਰਾਸੁਰਮਾਰਨਕੋਜਥਹੀਗਜ
ਰਾਜਚੜ੍ਹੇਸੁਰਰਾਜਪਧਾਰੇ॥ ਸੁਰਮੰਗਲਜੇਹਿਤਤਾਹਿਕਰੇਵਹਮੰ
ਗਲਹੇਸੁਤਹੇਇਤੁਮਾਰੇ॥ ਅਮੀਰਜਲੈਨਚਲੈਬਿਨਤਾਸੁਤਸੀਸ

ਜਬੈ ਬਿਨਤਾ ਪਗ ਧਰੇ ॥ ਬਿਨਤਾ ਤਬ ਮੰਗ ਲਯੋ ਇਕ ਰੇ ਵਹ ਮੰਗ ਲਤੇਰ
ਅਬੈ ਰਪਿਆਰੇ ॥੪੪॥ ਸ੍ਰਿਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਸੁ ਵਿਦ ਯਾ ਸਭੈ ਪੁਨਿ ਬੇ
ਦਨੇ ਕਾਰਿ ਖਅੰਗ ਉਚਾਰੇ ॥ ਰਿਖ ਦੇ ਵਸੁ ਮਤਿ ਅਬੁ ਬਣ ਜੁ ਸਕੁ ਹੀ ਅਹ
ਰਖ ਕਹੈ ਹਿਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਰਿਖ ਸਾਤ ਸੁਨਾਰ ਦਸਿ ਧਮਹਾਂ ਸੁਰਚਾਰ ਅਸੁ ਕੁ
ਜੁ ਸੇ ਮਉਦਾਰੇ ॥ ਗੁਹ ਔਰ ਨਿਖੜਾ ਦੇ ਵਸੁ ਦੇ ਵਸ ਬੈ ਬਨ ਮੇ ਸੁਤ ਪਾਲ
ਕਹੈ ਹਿਤਿ ਹਾਰੇ ॥੪੫॥ ਜੁ ਮਹਾਂ ਬਿਖਨਾਗ ਪਿਸਾਚ ਬਡੈ ਪੁਨਿ ਰਾਖ
ਸ ਅਖ ਭੁਖਾਨਿਕ ਸਾਰੇ ॥ ਗਜ ਸਿੰਘ ਬਿਆਪਰ ਕਲ ਬਡੈ ਪੁਨਿ ਕੀਟ
ਪਤਿ ਗਸੁਰੀ ਭਉਚਾਰੇ ॥ ਤਰਖਾਰਿ ਛਦ ਸਮਹਾ ਬਿਛੁਆ ਆਤਿ ਕੂਰਸੁ
ਭਾਵਨ ਜਾ ਹਿਨਿ ਹਰੇ ॥ ਸਭ ਕੂਰਸੁ ਭਾਵ ਤਜੇ ਬਨ ਮੇ ਸੁਤ ਤੇ ਹਿਤ ॥ ਜੋ
ਮਸੁ ਭਾਵ ਸਵਾਰੇ ॥੪੬॥ ਚੌਪਈ ॥ ਅੰਤ ਰਿਖ ਵਾਜੀ ਹੋ ਜੇਤੈ ॥ ਤੇ ਕਲ ਘਾਨ

ਕਰੇਤਤਤੇਤੋ। ਰੂਤਲਮੋਭਪਤਾਲਨਿਵਾਜੀ। ਸੁਅਸਤਿਕਰੇਤਮਕੇਸੁਖਰ
ਸੀ। ੪੭। ਦੋਹਰਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸ਼ਨਮਹੇਸਜੀਦੇਵਨੇਮੇਪਰਧਨਾਜੇਏ
ਬੈਠੇਪਥਿਚਲੇਤੇਰੀਕਰੇਕਲਿਖਾਨ। ੪੮। ਨਰਾਜ ।। ਸਦਾਸੁ
ਖੀਰੋਬਨੇਨਪੁਤਦੁਖਕੇਲਹੋ। ਅਗਤਿਪੁਜਿਜੀਤਕੈਬਿਕੁਤਿਤੇ
ਜੋਕੇਗਹੋ। ਸਕੇਤਸਿਖਦੇਦਰੀਬਜਾਇਫੇਰੈਕੈਬਹੋ। ਸੁਮਾਤਤਾਤਦਾ
ਜਕੇਕਲੇਸਪੁਜਿਕੇਹੋਗੇ। ੪੯। ਸ ।। ਇਹਭੁੰਤਿਅਸੀਸਦਈ
ਜਨਨੀਤਬਰਾਮਚਲੇਬਨਜੀਸਨਿਵਾਏ। ਤਬੋਹੇਇਸੁਮਾਤਲਏਗ
ਲਮੇਸਿਰਚਮਸੁਅਛਤਰੂਲਲਗਾਏ। ਇਹਰਾਮਅਸੀਸਪੜੇ
ਨਰੋਜੋਓਠਪ੍ਰਾਂਤਸਮੇਮਨਪ੍ਰੇਮਬਢਾਏ। ਕਵਿਸਿੰਘਗੁਲਾਬਜਦਾਸੁ
ਖੁਸੋਤਨੋਅਤਿਸਮੇਹਾਰਿਕੇਪੁਰਜਾਏ। ੫੦। ਚੋਪਈ। ਲਖਮਣਤਾ

ਹਿਸਮੇਰਪੁਨਾਥਾ। ਕਰਪੁਨਾਮਜੋਗਨਿਜਹਾਥਾ। ਹਰਖਨੈਨਜਲਗਦ
 ਗਦਬਾਨੀ। ਰਾਮਚੰਦਪੁਤਿਕਹਯੋਕੁਵਨੀ॥੫੧॥ ਰਾਮਮੋਹਉਰਸਿਸਾ
 ਜੇਈ। ਤੈਕਰੁਣਕਰਕਾਟਿਉਜੇਈ। ਮੇਸੇਵਾਤਿਤਚਾਲੇਜਾਥਾ। ਆ
 ਗਿਆਦਿਜੇਸੁਮਮਰਪੁਨਾਥਾ॥੫੨॥ ਏ ॥ ਮੋਹਅਨੁਰਹਕੀ
 ਜਮੇਸਿਗਚਲੇਵਡਭਾਗ। ਨਾਤਰਾਮਪਨੇਪ੍ਰਾਣਜੇਦੇਵੇਜਨਮੁਖ
 ਤਿਆਗਾ॥੫੩॥ ਲਖਮਣਕੋਠਪੇਖਕੈਰਾਮਕਹਯੋਚਲੁਬੀਗ।
 ਸੀਤਕੇਸਾਮਪਾਨਕੇਬਹੁਰਗਏਰਪੁਬੀਗ॥੫੪॥ ਰੁਜੀਗਪ੍ਰਯਾਤ
 ਛੇਦਾ। ਜਬੇਰਾਮਾਏਤਬੇਸੀਯਜਾਨੇ। ਲਯੋਹੇਮਭੁੰਡੇਜਲੀਆਪ
 ਤਨੇ। ਰੁਲੇਪਦਪਏਪੁਨਾਬੈਠਾਅਗੇ॥ ਪੁਛੇਸੀਯਬਾਤੇਬੈਠੁਗਜਾ
 ਗੇ॥੫੫॥ ਕਹਾਨਾਥਸੇਨਾਬਿਨਾਸੇਨਾਏ। ਸਸੀਸੇਤਛੁਤੰਨਹੀਸੀ

ਸਛਾਏ॥ ਨਹੀ ਵਾਦ ਬਾਜੇ ਰੁਪ ਕੋ ਨਹੇ ਤੁ॥ ਲਹੀ ਕ੍ਰੀਟ ਸੀ ਸਿਕਹਾ ਪਰਮ ਕੋ
ਤੁ॥ ਬਡੇ ਰਾਜ ਪਾਯੋ ਕੁਯੋ ਹਰਖ ਤੋ ਕੋ॥ ਚਲੇ ਬੇਗ ਆਏ ਕੋ ਤੇ ਸਬ ਮੋ ਕੋ॥ ੫੬
ਹਸੇ ਰਾਮ ਬੋਲੇ ਕੋ ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋ॥ ਦਯੋ ਦੰਡ ਕਾਰ ਨ ਕੋ ਰਾਜ ਮੋ ਕੋ ਮਤਾਂ
ਸਤ ਵਾਦੀ ਸਰਾਜਾ ਦਾ ਆਇ॥ ਦਯੋ ਰਾਜ ਜੇਈ ਕਰੋ ਜਾਇ ਪਾਇ॥ ੫੭
ਅਬੈ ਬੇਗ ਜਾਊ ਬਨੀ ਸੀ ਅਪਿ ਆਰੀ॥ ਕੋ ਤੇ ਬਾਤਿ ਸਾਚੀ ਨ ਸੁਠੀ ਹਮਾ
ਰੀ॥ ਜਗਮਾਤ ਮੇਰੀ ਰਹੇ ਤਾਤ ਰਾਜਾ॥ ਤੁਹਾਨੀ ਤਿਠਾਢੀ ਰਹੀ ਸੇਵਕਾ
ਜਾ॥ ੫੮॥ ਸਿਕਰ ॥ ਸੁਨਿ ਰਾਮ ਕੀ ਅਹ ਬਾਤ ਸੀ ਤਾ ਕੁਈ ਉਰ ਮੇਰੀ
ਤੁ॥ ਬਖਾਨਯੋ ਤਬ ਆਪ ਸੀ ਤਾ ਬਿਆ ਕੁਲ ਅਤਿ ਚੀਤਿ॥ ਕਿਹੁ ਤੇ ਤੇ
ਬਨ ਬਾਸ ਕੁਪਤਿ ਦਯੋ ਆਪ ਉਦਾਗਾ॥ ਇਹ ਰਾਮ ਮੋ ਹਬਖਾਨਿ ਮੇ ਮਨ ਤ
ਪਤ ਭਯੋ ਹਮਾਗਾ॥ ੫੯॥ ਤਬ ਰਾਮ ਆਪ ਬਖਾਨਯੋ ਸੁਨਿ ਜਾਨ ਕੀਏ ਕ

ਨਾਸਿਤੁ ਸੁਭੁਪੁ ॥ ਕੈਕੇਈ ਕੇਵਰ ਦੇਨ ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਭੁਰਤ ਕੇਦ ਯੋਗਜ
 ਭੁਪਤਿ ਮੋਹ ਕੇ ਬਨ ਬਾਸਾ ॥ ਬਰਖ ਢੇਦਹਿ ਮੈ ਬਜੇ ਬਨ ਸੁਖ ਸੇ ਮੁਨਿ ਪਾਸ
 ॥ ੬੦ ॥ ਕੈਕੇਈ ਨੇ ਵਰ ਮਾਂਗ ਯੋਦ ਯੋਸਤ ਵਾਈ ਭੁਪਾ ॥ ਮੇਜਾ ਉਬੇਗ ਸੁਭਾ
 ਮਿਨੀ ਨਹਿ ਬਿਘਨ ਕਰੋ ਅਨੁਪਾ ॥ ਸਨਿਹਾ ਮਕੋਯ ਹਵਾ ਕਸੀਤ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਕੇ ਬਸੇਇ ॥ ਮੇਜਾ ਉਆਗੇ ਗਮ ਜੀਤੁ ਮਾਅਹੁ ਪਾਛੇ ਜੋਇ ॥ ੬੧ ॥
 ਜੋਗਨਾਥ ਨਜਾਵ ਨੇਤ ਵਸੇ ਬਿਨਾ ਸੁਨਿਰਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੁਨਿਰਾਮੁ ਨਾ
 ਥਾਸੀਤ ॥ ਕਰੇ ਕਰਣਾਧਾਮਾ ॥ ਕੈਸੇ ਲਿਜਾਵੈ ਤਵ ਬਨਿ ਸੁਨਿ ਜਾਨ ਕੀ
 ਵੈ ਕਾਨਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਆਲ ਜਾ ਬਨ ਮਾਹਿਠ ਕੇ ਮਿਗ ਬਿਆਲ ਜਾ
 ਨਾ ॥ ੬੨ ॥ ਅਤਿ ਯੋਗ ਰਾਖ ਸਜਾਹੁ ਮੈ ਪੁਨਿ ਖੰਹਿ ਮਾਨ ਸਨੀਤੁ ॥ ਸਿੰਘ
 ਬਿਆ ਪੁਰਸੁ ਕਰਾ ਬਹੁ ਠਿਰੇ ਅਤਿ ਨਿਰਗੁਤਿ ॥ ਕਟਾ ਅਮਲ ਮੂਲ

ਫਲਾਦਿਕਤਹਿਬਨੇਕੁਜਨਕਾਜਾਅਪੁਪਬਿੰਜਨਨਾਮਿਲੈਜੇਦੇਖਿਓ
ਪਰਜਾਜਾ॥੬੩॥ਮਿਲੇਕਬਹੁਨਾਮਿਲੇਫਲਮੁਛਕੁਖੇਜੇਇਅਤਿ
ਘੋਰਬਨਭੁਇਦਾਇਕੇਨਹਿਰਹੁਪੇਖੇਕੋਇਸਰਕਕਾਪੁਨਿਕਿਟ
ਕਾਖਗਦਿਸਜਾਤਿਪਨੇਗਾਗੁਗਾਗਹਵਰਹੈਪਨੀਸਮਗਤਿਜ
ਹਿਅਧੋਗ॥੬੪॥ਇਹਕੁਤਿਹੈਗਹਿਦਖਨਾਜਹਿਦਿਤਕਬਨਨਾਮਾਪਾ
ਦੈਕੇਤਹਿਜਵਨੇਤਨਸੀਤੁਸਿਰਮੇਪਾਮਾਗਾਖਸਾਕੇਹੋਰਕੇਤੁਤਜੇਸੀ
ਤੇਪ੍ਰਨਾਪਰਬੀਚਰਹੁਤੁਕਮਨੀਉਰਕਹਯੋਮੇਰੇਮਾਨਾ॥੬੫॥ਮੇਥੇ
ਗਾਏਸਿੰਦਰੀਉਰਸਿਕਰੰਚਨਧਾਗਾਪੁਨਿਬੇਗਪੇਖੇਮੇਹਕੋਇਮਕੀ
ਨਰਾਮਉਰਗਾਸੁਨਿਰਾਮਕੀਯਹਿਬਾਤਸੀਤਾਭੁਇਉਦਖਉਰ
ਮੰਗਹਿਕਛਕੇਪਕੈਮੁਖਤਾਫਰੇਪੁਨਿਕਹੇਸੀਤਨਾਹਿ॥੬੬॥ਕਿਉ

ਰਾਮੋਕਤਿਆਗੋਮੈਧਗਮਤੰਨੀਵੇਵਾਪਤਿਬ੍ਰਤਾਨਿਰਦੇਖਮੈਅਨੰਨਕਰ
 ਤੁਸਿਵਾਧਰਮਗਤਿਜਗਤ੍ਰਾਖਿਯੇਪੁਨਿਵਯਾਤੋਹਿਅਪਾਗਸਮੀਪਤੇਰੈ
 ਮੇਰਹੋਬਨਕੋਕਰੋਅਪਕਾਰਾ॥੬੭॥ ਫਲਮੂਲਜੋਭੋਜਨਬਨੇਤਵਖਾ
 ਇਛੁਰੈਜੇਇ॥ਤਿਹਖਾਇਕੋਬਿਚਰੋਸੁਖੀਪੁਨਿਮੇਸੁਪਾਸਮਜੋਇ॥
 ਤਵਸਾਥਬਿਚਰੋਰਾਮਮੈਕਜਕਾਸਕਿਟਕਜੋਇ॥ਜਮਫੁਲਕੋਬਿਛਾ
 ਵਨੇਮਮਹੋਤਿਗੇਬਨਜੋਇ॥੬੮॥ ਸ ॥ ਰਾਮਕਲੇਸਨਤੋਹਦਯੋ
 ਤਵਕਾਰਘਮੈਕਰਹੋਬਨਮਾਂਹੀ॥ਔਰਜੁਨੇਜਬਬਾਲਹੁਤੀਇਕਜੋ
 ਤਿਕਿਆਇਪਿਤਾਘਰਮਾਂਹੀ॥ਰਾਮਕਹਯੋਮਮਪੋਖਤਿਨੋਪਤਿਸੀ
 ਗਵਸੇਕਬਹੀਬਨਮਾਂਹੀ॥ਵਾਕਸੁਬ੍ਰਾਮਨਹੋਇਤਬੈਤਵਸਿਗਚਲੈ
 ਜਬਮੈਬਨਮਾਂਹੀ॥੬੯॥ ਕਛੁਔਰਕਹੋਮਮਸਿਗਲਯੋਸੁਨਿਕੋਮਨ

ਭ੍ਰਿਤਰਾਅਇਜਬੀ। ਸੁਗਮਾਇਣਜੰਬਹੁਬਾਰੁਸੁਨੇਤਿਨਬਾਮਨਕੋਤੁਮਪੁ
ਛਅਬੀ। ਦਿਜਰਾਜਕਹੋਪੁਰਾਐਧਹੁਤੇਬਨਰਾਮਗਏਬਿਨਸੀਅਕਬੀ
॥ ਦਿਜਰਾਜਬਖਾਨਤਜੋਮੁਖਤੇਤੁਮਰਾਮਾਤਿਆਗਹੁਮੋਹਤਬੀ॥ ੧੦॥
ਤਵਸਿਗਚਲੇਸੁਨਿਰਾਮਾਐਤਵਕਾਰਅਕੀਬਨਨੀਤਸਹਾਈ। ਜ
ਬਮੋਤਜਰਾਮਸੁਜਾਹੁਚਲੇਤਬਪਾਣਵਯੋਖਿਣਮਾਂਹਿਬਹਾਈ। ਇ
ਹਭਾਂਤਿਹਠੀਉਰਸੀਅਜਬੈਤਬਜਾਨਲਯੋਮਨਮੇਰਪੁਰਾਈ। ਮ
ਮਸਿਗਚਲੇਤਬਰਾਮਕਹਯੋਅਬਕਾਜਬਨੇਨਹਿਛੀਲਲਗਾਈ॥ ੧੧॥
ੴ ॥ ਹਾਰਅਕੁਰਣਅਹੇਤਵਜੇਤੇ। ਬੇਗਅਰਿਧਤੀਵੀਜੇਤੇਤੇ। ਬਾ
ਹਮਣਕੋਦੈਧਨਾਹਿਅਪਾਗ। ਹਮਚਾਲੇਅਬਵਿਪਨਿਮਝਾਰਾ॥ ੧੨॥
ਲਖਮਣਤੁਮਅਬਬੇਗਸੁਜਾਵੇ। ਭੁਗਤਿਜਾਹਿਤਤੁਮਦਿਜਵਗਲਿ

ਆਵੇ। ਆਪਨੇ ਪਨੁ ਅਬ ਦੇਵਤਾ ਹਿ। ਹਮ ਜੋ ਚਲੇ ਅਬੀ ਬਨ ਮਾਂ ਹਿ।
 ੧੩। ਦਿ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਰਾਮਾ ਹਿ ਜੋ ਕਹ ਯੇ ਤੋਲ ਖਮ ਲੁਤਿ ਹਕਾਲ
 ॥ ਕੁਗਾਤਿ ਸਮੇਤਿ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ਆਨੇ ਬਿਪ੍ਰਾ ਬਿਜਾਲਾ। ੧੪। ਚੋਪਈ
 ਗੋਜੋ ਬੀਦ ਪਨੀ ਬਹੁ ਅਬਿਗ। ਦਿਬ ਅਕੁਰਣੁ ਹੁਤੇ ਜਮੀਦ ਗ। ਕੁਟਿ
 ਬੀਸੀ ਲਵਿਤੁ ਦਿਜ ਜੇਤੁ। ਤਿਨ ਕੋ ਦਯੋ ਸੁਰ ਪੁਕਲ ਕੇਤੁ। ੧੫। ਮੁਖ
 ਅਕੁਰਣੁ ਆਹਿ ਤਿਨ ਜੇਈ। ਵਏ ਅਰੁ ਪਤੀ ਸੀਤ ਤੇਈ। ਰਾਮ ਮਾਤ
 ਜੇਵ ਕਜੇ ਆਹਿ। ਰਾਮ ਦਯੋ ਪਨੁ ਬਹੁ ਬਿਧ ਤਾਹਿ। ੧੬। ਸਿਕਰ
 ॥ ਆਪੁਨੇ ਪੁਨਿ ਜੇਵ ਕਾਂਪਨੁ ਦਯੋ ਰਾਮ ਅਪਾਗ। ਪੁਰਬਾਜਿ ਐਪੁ
 ਨਿਦੇ ਸਕੇ ਜੇਹੁ ਤੇ ਬਿਪ੍ਰਾ ਜਾਗ। ਵਯੋ ਤਾਹਿ ਕੋ ਪਨੁ ਬਹੁ ਬਿਧਾ ਉਰਪੀ
 ਤਿਚਿਤ ਉਦਾਸ। ਪੁਰ ਰਾਜ ਰਾਮਾਤਿ ਆਗਿ ਕੈ ਪੁਨਿ ਲਯੋ ਤੇਵੇ ਬਨ ਬਾਸ

੧੭॥ ਲਖ ਮਣ ਤ ਬੈਨਿ ਜਮਾਤ ਕੋ ਕੋਸਲ ਆਹਿ ਗਾਇ ॥ ਸਮਰਪਮਾ
ਤਾਤਾ ਹਿਕੋ ਪੁਨਿ ਚਾਪ ਲੈਨਿ ਜਪਾਇ ॥ ਆਇ ਗਮ ਸੁਜਨ ਮੁਖੀ ਪੁਨਿ
ਰਹਯੋ ਰਾਵੈ ਹੋਇ ॥ ਗਮ ਸੀਤਾਲ ਖਮਣ ਨਿਪਧਾ ਮਚਾਲੇ ਜੋਇ ॥
੧੮॥ ਛੁਪੇ ॥ ਸਨੁ ਜਗਮ ਸੁਸੀਖ ਚਲੇਨਿ ਪਪਾਥਿ ਮੈ ਜੋਇ ॥
ਜੁਲੋ ਕਨਕੀ ਓਰ ਰਾਮ ਪੁਨਿ ਸਾਨੰਦ ਜੋਇ ॥ ਸਮਵਰਣ ਤਨਕਾਮ
ਕੋਟਿ ਦੁਤਿ ਅਤ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਦਿਸਹਰੇ ਅਧੋਰ ਕੁੰਤਿ ਕਰਗਤਿ ਮੰਦਿ ਸੁ
ਹਾਈ ॥ ਸੁਖਾਵਨਿ ਆਸ ਜਗ ਪਾਵੈ ਨੋ ਪਦ ਪਦ ਮੈ ਰਖੁ ਵਰਕਰੇ ॥ ਇ
ਹ ਕੁੰਤਿ ਕੁਵਲੀ ਰਾਮ ^{ਸੁਖ} ਜੀ ਚਲਤ ਪਿਤਮੰਦਿ ਰਮੈ ਬਰੇ ॥ ੧੯॥ ॥ ਇ
ਤਿਜੀ ਮਤ ਅਧਾਤ ਮਰਾਮਾਇ ਲੇਉ ਮਾਮਹੇ ਸੁਰਸੀ ਬਾਏ ਅਯੋਧਾ
ਕੰਠੇ ਚਤੁਰਥੇ ਧਿਆਇ ॥ ੨੦॥ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਦਵਾਚਾ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾ

ਨ੍ਰਜਸੀਅਸਮੇਤਹਰਿਆਵਤਪਿਖਮਗਮਾਹਿ। ਬੋਲੇਨਾਗਰਪ੍ਰਸਪ
 ਰਮਨਮੇਅਤਿਬਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ ਕੋਕੇਈਕੋਵਰਦਾਨਸੁਨਿਕੁਏਦੁਖ
 ਤਿਜਕੁਲੋਇ। ਸਤਸਿਪਿਕੁਪਤਿਬੁਨੇਅਜਗਮੇਸਕੁਕੋਇ॥੨॥ ਐ
 ਸਤੀਹੇਤਤਿਆਗਿਯੋਜਾਨੈਪਿਆਰਕੋਗਾਸਤਸਿਪਿਕੁਪਤਿਨਹੀ
 ਕੁਯੋਕਾਮਵਸਬੋਗ॥੩॥ ਕਥਿਕਕੇਈਦੁਸਨੇਗਮਦਯੋਬਨਬਾਸਾ
 ਕੂਰਕਰਮਅਤਿਮੂੜਪੀਕਰੇਸਗਲਜੁਖਨਾਸਾ। ਹੇਜਨਈਹਾਨਹਿ
 ਬਸੇਚਲੇਅਬੀਬਨਮਾਹਿ। ਗਮਸੁਸੀਤਾਜਨੁਜੋਜਹਾਂਜਾਨਿ
 ਕੋਚਾਹਿ॥੪॥ ਸੁੰਘਾਵੇਖਹੁਸੀਅਚਲੇਪਦਸੇਕਬਹੁਨਹਿਲੋਗ
 ਨਜਾਇਨਿਹਾਰੀ। ਗਮਚਲੇਪਦਸੇਪਥਮੇਅਜਨਗਜਵਾਜਿ
 ਨਕੀਅਸਵਾਰੀ। ਜਵਤਗਮਪਿਖਾਵਿਗਕੈਤਨਕੋਦਮਨੇਜਨਕੀ

ਛਬਿਵਾਗੀ। ਜਾਂਇਨਕੇਬਨਬਾਸਦਯੋਵਹਿਐਂਜਗਕੂਰਮਹਾਨਿਪਨ
ਗੀ॥੬॥ਚੈ ॥ਕੈਕਈਨਾਮਰਾਖਜੀਆਹਿ। ਸ੍ਰਬੰਬਿਨਾਸਕਯੋਪੁ
ਨਿਤਾਹਿ। ਸੀਤਾਪਦਸੋਚਲੈਕੁਮਾਗੀ। ਰਾਮਪੇਖਤੋਜੀਦੁਖਭਾਗੀ॥
॥ਬਲਵਾਨਬਿਧੈਂਜਗਮਾਹੀ॥ ਪੁਰਖਪ੍ਰਯਤਨਕੇਬਲਕਛਨਾਹੀ॥
ਯਾਬਿਧਦੁਖਬਿਆਕੁਲਜਨਭੁਏ॥ ਵਾਮਦੇਵਤਬੰਬੈਨਅਲੰਏ॥੧॥
ਰਾਮਸੀਆਲਖਮਣਪਾਥਿਪੇਖਾ। ਮਤੁਤੁਮਜੋਚਿਕੋਰਸੁਬਿਸੇਖਾ। ਰਾਮ
ਪਿਥੇਤੁਮਪਥੇਮੇਜੇਈ॥ ਆਦਿਨਾਰਾਇਣਬਿਸੁਸੁਜੇਈ॥੬॥ਇਹਜ
ਨਕਨੀਦਨੀਲਖਮੀਆਹਿ। ਜੇਗਮਾਯਾਭਾਖੇਰਿਖਤਾਹਿ। ਸੀਪਤਿਕੋ
ਅਨੁਗਾਮੀਜੇਈ॥ ਸੇਸਪਛਾਨੇਲਖਮਣਜੇਈ॥੧੦॥ਰਾਮਸੁਮਾਇਆ
ਗੁਣਅਨੁਸਾਗ। ਭਾਸਤੈਂਨਾਨਾਆਕਾਰ। ਰਜਗੁਣਪ੍ਰਕਤਿਰਾਮ

ਬਿਧੁ ਕੁਏ ॥ ਨਿਖਲ ਜਗਤ ਪੁਨਿ ਜਾਨਿ ਰਮਏ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤਹੁ ਏਸਾ ਹਿਤ ਬਿਸੁਤ
 ਨੁਧਾਰੇ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕੁ ਜਬ ਲਪੁਤਿ ਪਾਰੇ ॥ ਤਮ ਸਿਖੁ ਗਤਿ ਰੁਦ੍ਰ ਪੁਧਾਰੇ ॥ ਅੰ
 ਤਸਮੇ ਸੁਭ ਜਗ ਸਿਹਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਸਵੇਯਾ ਮਨੁ ਸੁਰਖ ਕੋ ਸੁਤ ਜੇਵ ਕਥੋ ਤਿਨ
 ਅਪਦ ਪੇਖ ਸੁਮੀਨ ਭੁਏ ॥ ਤਿਨ ਪਾਲਨ ਰਾਮ ਸੁਕੀਨ ਤਬੀ ਪੁਲੈ ਜਲ ਨਾਇ
 ਚਢਾਇ ਲਏ ॥ ਸਰਨੀ ਰਪ ਪੁਰਬ ਜੋ ਮਥਏ ਗਿਰਮ ਦਿਰਡੁ ਬਪਤਾਲਗ
 ਏ ॥ ਗਿਰਪੀਠ ਸੁੰਧਾਰ ਲਯੋ ਤਬ ਹੀ ਇਨ ਕਰਮ ਰੂਪ ਤਬੈ ਸੁਕਏ ॥ ੧੩ ॥ ਪ
 ਰਣੀ ਜਬ ਰੂਪ ਤਾਲਗਾਈ ਇਨ ਸੁਕਰ ਰੂਪ ਸੁਰਾਮ ਸਵਾਰੇ ॥ ਰਪੁ ਨਿਦਨ
 ਤੇਲਨ ਕੀਨ ਤਬੀ ਪਰਣੀ ਪੁਨਿ ਰੋਪ ਸੁਦਾ ਦੁਕਨਾਰੇ ॥ ਨਗ ਸਿਖੁ ਭੁਏ ਰੁਦ੍ਰ
 ਪੁਰਬ ਏ ਪਹਿਲਾ ਦਦੇ ਵਰਕੈ ਪੁਤਿ ਪਾਰੇ ॥ ਸਕੁਲੋ ਕਹ ਕੇਟਕ ਰਾਖ ਸਜੇ ਜ
 ਗਰਾਮ ਵਹੀਨ ਖਸਾਥ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁਤ ਰਾਜ ਹਰੇ ਪਿਖ ਆਦਿ ਤਿਨੋ ਮ

ਤਿਵੀਨੁ ਭੁਈ ਹਰਿ ਆਚਰ ਕੀਨੋ। ਬਨ ਬਾਮਨ ਰਾਜ ਲਏ ਬਲ ਤੇ ਤਿਨ
ਕੇ ਸੁਤ ਕੇ ਇਨ ਠੇਰਿ ਸੁਦੀਨੋ। ਜਬ ਬਾਹੁ ਜਨੀ ਚ ਭੁਏ ਜਗ ਮੇ ਪਰਦੀ
ਪ੍ਰਭਾਰ ਕਰ ਯੋ ਤਿਨ ਪੀਨੋ। ਭ੍ਰਿਗੁ ਵੈਸਾ ਬਿਖੇਤ ਬਰਾਮ ਜਏ ਪਰ ਬਾਹੁ
ਜਭਾਰ ਕਰ ਯੋ ਸੁਭੀਨੋ॥੧੫॥ ਸਿਕਰ ॥ ਵਹੀਈ ਸੁਰ ਰਾਮ ਜੀਅ
ਬਰੁਏ ਨਰ ਅਵਤਾਰਾ। ਰਾਵਣਾ ਦਿਸੁ ਕੇ ਦਿਰਾਖ ਸਹਨੇ ਗੋ ਬਲ ਧਾਰਾ।
ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਮਰਣਾ ਤਿਸੇ ਬਿਧ ਆਪ ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ। ਘਾਂਤੇ ਭੁਏ ਹਰਿ ਆ
ਪ ਮਾਨੁਖ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਨਾ॥੧੬॥ ਭੁਪੰਦ ਸਰਬ ਕੀਨ ਤਪਸਾਰਾ ਪਯੋ ਹਰਿ
ਰਾਇ। ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਇਛਾ ਕਰੀ ਹਰਿ ਭੁਯੋ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਆਇ। ਸੋਇ ਬਿਸੁ ਸੁਰਾਮ
ਜੀਵ ਸਕਿ ਪਕੇ ਬਧ ਕਾਜਾ। ਸਿਗਲ ਖਮੰਣੁ ਜਾਹਿ ਗੋ ਬਨ ਲੋਕ ਪੇਖੋ ਆਜੁ
੧॥ ਬਿਸੁ ਮਾਇਆ ਜਾਨ ਕੀ ਕਰ ਪਾਲ ਬਹੁਰ ਸਿਹਾਰਾ। ਰਾਜਾ ਕੇ ਕੇਈ ਕ

ਰਣਬਨਨਾਹਿਕੀਨਬਿਚਾਰਾਕਾਲਪੁਰਬਨਰਦੇਕਹਿਗਯੋਆਪਬਿਚਾਰ
 ਗਾਬਨਜਾਇਕੇਅਬਰਾਮਜੀਤਮਹਾਰਧਰਣੀਭਾਗਾ॥੧੬॥ਰਾਮਆਪ
 ਬਖਾਨਯੋਬਨਜਾਉਪ੍ਰਾਤਸੁਕਾਲਾਰਾਮਹਿਤਚਿਤਾਤਜੇਤੁਮਸੁਨੇਲੋ
 ਕਸੁਬਾਲਾਰਾਮਰਾਮਸੁਜੇਜਪ੍ਰਾਨਿਲੋਕਯਾਜਗਮਾਂਹਿ॥ਤਿਨੇਮ੍ਰਿ
 ਤੁਭਯਾਦਿਕਾਜਗਕਦੇਹੋਵੇਨਾਹਿ॥੧੭॥ਕੈਸੇਪਰਾਤਮਰਾਮਕੋਪੁਨਿ
 ਦੁਖਸਿਕੁਹੋਇ॥ਰਾਮਨਾਮਸੁਮੁਕਤਿਦੇਵੇਅੰਰਕਲੁਨਕੋਇ॥ਮਾਇਆਮ
 ਨੁਖਸਰੂਪਕੋਬਿਚੇਰਸੁਲੋਕਨਮਾਂਹਿ॥ਬਿਡਿਬਹੋਸਰੂਲੋਕਕੋਨਹਿਜਾ
 ਨਿਹੋਕੋਤਾਹਿ॥੧੮॥ਸਾਂਤਤੋਕੇਭੁਜਨਹਿਤਦਸਕਿਪਕੇਬਧਕਾਜਾ॥ਭੁਖ
 ਵਾਛਤਦੈਨਹਿਤਇਨਲਯੋਮਾਦੁਖਸਾਜਾ॥ਇਹਭੁੰਤਿਭੁਖਸੁਮੇਨ
 ਲੀਨੀਵਾਮਦੇਵਰਿਖੀਸਾ॥ਸੁਨਿਬਿਪਕੇਮੁਖਕਥਾਲੋਕਨਰਾਮਜਾਨਯੋ

ਈਸਾ ॥ २१ ॥ ॥ ॥ ਜਬ ਲੋਗ ਨ ਸਿਸਾ ਗਏ ਚਿਤ ਵੇਊਗ ਰਿਰਾਮ ॥ ਤਬੈ ਮੁ
ਨੀ ਵਰਾ ਐਰ ਕਛੁ ਕੁਖੇ ਕਰਣਾ ਪਾਮ ॥ २३ ॥ ॥ ਰੱਸ ਘਸੁ ਜੀਤਾਰਾ ਮਕੋ ਜੋ ਚਿ
ਤ ਵੇਨ ਰੋਕੇਇ ॥ ਰਾਮ ਰੁਗਤਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਦਾ ਗਿਆਨ ਸਹਿਤ ਪੁਨਿ ਹੋਇ ॥
२३ ॥ ਤੁਮਰਾ ਪਵ ਕੇ ਪਿਆਰ ਐ ਪਰਮ ਰੋਪ ਯਹ ਜਾਨਾਰਾ ਐ ਪਰਮ ਦੁਰ
ਇਕੈ ਕੀ ਜੋਨਾ ਹਿ ਬਖਾਨਾ ॥ २४ ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਤੁਹਾ ਬਖਾਨੈ ਕੋ ਗਏ ਮੁ
ਨੀ ਸੁਰ ਪਾਮ ॥ ਲੋਕ ਨਨੇ ਪੁਨਿ ਤਾ ਸਮੇਲ ਖੋਪਰਾ ਤੁਮਰਾ ਮ ॥ २५ ॥ ॥ ਜਵੈ ਯਾ
ਤ ਬਰਾਮ ਗਏ ਪਤ ਕੋ ਨਿਜ ਮਦਿ ਰਨਾ ਹਿ ਤਹਾਂ ਕਿਨ ਜਾਤਿ ਹਟਾਏ ॥ ਵਹ
ਸਾਨੁ ਜਸੀ ਘਸਮੇਤਿ ਤਹਾਂ ਦਿਗ ਜਾਇ ਕੋ ਕੋਇ ਸੁਬੈ ਨ ਅਲਾਏ ॥ ਬਨ
ਬਾਸ ਕਹਯੋ ਹਮ ਕੋ ਜਨ ਨੀਤ ਹਜਾ ਵਨ ਕੋ ਹਿਤੈ ਹਮ ਆਏ ॥ ਅਬ ਰੁਪ
ਕਹੇ ਅਪਨੇ ਮੁਖ ਤੇ ਹਮ ਜਾਹਿ ਸਿਤਾ ਬਨ ਦੀਲ ਸੁਹਾਏ ॥ २६ ॥ ॥ ॥

ਗਿਰਜਾ ਆਬਿਧਰਾਮ ਜੀ ਜਬੈ ਸੁਕੀ ਨ ਬਖਾਨਾ ਤਬੈ ਕਕੇਈ ਬੇਗ ਕੇਉ ਠੀ
ਹਰਖ ਉਗਮਾਨਾ ॥੨॥ ਸਵੈਯਾ ਜਾਨੁ ਰਾਮ ਸੁਚੀਰ ਦਏ ਤਿਨ ਜਾਨਕੀ
ਕੋ ਪੁਨਿ ਚੀਰ ਠਰਾਏ ॥ ਰਾਮ ਪਦ ਬਰਤਾਰਤ ਬੈਬਨ ਚੀਰ ਕੁਲੀ ਬਿਧਿ
ਤੁਲਾਏ ॥ ਕੂਤ ਕਰੀ ਲਪੁਰੀ ਤਿਵੈ ਨਹਿ ਜਾਨਕੀ ਜਾਨ ਤਿਰੀ ਤਿਸੁ ਕਾ
ਏ ॥ ਰਾਮ ਮੁਖੀ ਬਜ ਓਰ ਪਖੇ ਕਰ ਚੀਰ ਮਹਾਂ ਉਗਮਾ ਹਿਲ ਜਾਏ ॥੨੫॥
ਰਾਮ ਲਏ ਕਰ ਚੀਰ ਵਹੀ ਧਰ ਜਾਨਕੀ ਅੰਗ ਨ ਆਪ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਦੇਖ ਸੁਚੀ
ਰਧਰੇ ਤਿਨ ਕੋ ਪੁਨਿ ਰੋਊ ਠੀ ਸਗਲੀ ਨਿਪਨਾਰੀ ॥ ਵੈਜਾਨੀ ਆਪ ਵਸਿ ਸੁ
ਤ ਬੈ ਪੁਨਿ ਕੇਕਈ ਜੋ ਰੁਖ ਵਾਕ ਉਚਾਰੀ ॥ ਦੁਜ ਦੇ ਬਨ ਬਾਸੁ ਰਾਮ ਦਏ
ਕਿਉ ਸੀ ਅਕੁ ਦੇਵਤ ਚੀਰ ਸੁਬਾਰੀ ॥੨੬॥ ਪਤਿ ਬ੍ਰਤ ਸੀ ਅਚਲੇ ਪਤਿ ਸੀ
ਗਸੁ ਆਪ ਬਡੇ ਜਬ ਪ੍ਰਮ ਬਢਾਏ ॥ ਤਬ ਪਾਰਿ ਦੇਖੈ ਬਰ ਕੁਖ ਨ ਜੋ ਅਤਿ ਰੂ

ਖਤਹੀਬਨਭੀਤਰਜਾਏ॥ਪਤਿਸਿਗਿਛਿਰੋਬਨਭੀਤਰਏਰਮਕਨਨਕੇ
ਸਬਦੁਖਮਿਟਾਏ॥ਇਮਕੁਖਵਸਿਸੁਸੁਮੇਨਗਹੀਨਿਪਆਪਤਬੈਸੁਸੁਮੀ
ਤਬੁਲਾਏ॥੩੦॥ਰਥਆਨਸੁਮਤਿਸੁਰੇਇਕਹੀਚਦੁਜਾਂਹਿਬਨੇਬਨ
ਜੀਵਨਪਿਆਗੇ॥ਇਹਕੁੰਤਿਉਚਾਰਜੁਰਾਮਪਿਖੇਪੁਨਿਸੀਅਸੁਮਿਤੁ
ਜਓਰਨਿਹਾਰੇ॥ਦ੍ਰਿਗਨੀਰਬਰੇਅਤਿਰੋਵਤਹੈਦੁਖਕੁਰਕੁਯੋਜੁਗਿ
ਰੇਧਰਕੁਰੇ॥ਰਥਸੀਅਚਦੀਪਤਿਗਮਪਿਖੇਕਰਿਜੋਰਿਸੁਭੁਪਹਿ
ਸੀਅਜੁਹਾਰੇ॥੩੧॥ਸਿਕਰ ॥ਰਾਮਕਰਪਰਦਖਣਾਕੁਪਤਿਚ
ਦੁਰਥਮਾਹਿ॥ਲਖਮਣਦੇਉਧਨੁਖੜਗਤੁਣੀਧਾਰਨਿਜਕੁਜ
ਮਾਹਿ॥ਰਥਬੈਠਕੇਪੁਨਿਬੋਲਯੋਜੁਨਿਸਾਰਥੀਮਨਮਾਹਿ॥ਬੋਗਰੇਥ
ਕੋਹਾਂਕਯੋਅਬਦੀਲਕੀਜੇਨਾਹਿ॥੩੨॥ਸ ॥ਰਥਠਾਢਕਰੇਰਥ

ਠਾਢੁਕੋਰਾਇਮਭੁਪਾਤਿਆਪਸੁਮੰਤਉਚਾਰੇ। ਸੁਚਲਾਇਚਲਾਇਸੁ
 ਰਾਮਕਹੀਰਥਤੁੰਤਿਕੇਅਤਿਸੈਹਠਧਾਰੇ। ਕਛੁਦੁਰਗਾਏਹਾਰਿਜੇਪੁਰ
 ਤੇਨਿਪਖਾਇਤਵਾਰਗਿਰੇਕੁਦੁਰਗੇ। ਪੁਰਬਾਲਕਾਬਿਪਜਵਾਦਿਜਸੰਤ
 ਮਵੈਰਥਕੇਪੁਨਿਸਿਗਿਸਿਧਾਰੇ॥੩੩॥ ਗੀਆਮਾਲਤੀਛਿਦਾ। ਤਿਸਟਤਿਸਟ
 ਸੁਰਾਮਜੀਮੁਖਰੁਖਤੇਜਨਜਾਂਵਹੀ। ਰਥਬੇਗਰਾਮਚਲਾਯੋਨਤਿਤਾਰਿ
 ਜਿਗਤਿਪਾਵਹੀ। ਰਾਜਾਜੁਬਹੁਚਿਰਰੋਇਕੇਪੁਨਿਜੇਵਕਾਂਕੋਯੋਕਹੀ। ਰਾਮ
 ਮਾਤਕਸਲਯਾਪਰਲੇਚਲੇਮੋਕੇਸਹੀ॥੩੪॥ ਕਛੁਕਾਲਮੋਰੋਜੀਵਨੇ
 ਤਤਿਤੋਇਪ੍ਰਾਣੁਉਡਾਨਿਯੋ। ਅਬਨਜੀਓਚਿਰਕਾਲਮੋਬਿਨਰਾਮਯਾ
 ਜਗਜਾਨਿਯੋ। ਜਬਬਰੇਕੁਪਤਿਮੰਦਰੇਧਰਗਿਰੇ। ਬਿਆਕਲਤੈਜਹੀ।
 ਚਿਰਕਾਲਜਿਗਾਆਪਾਇਕੇਬੈਰੇਮਹੀਬੋਲੇਨਹੀ॥੩੫॥ ਚੈ ॥ ਯਾਬਿ

ਧਰੁਪਤਿਯ ਰਾਗੇਬਿਆਕੁਲਉਰਪਛੁਤਾਹਿ। ਰਾਮਕਥਾਗਿਰਜਾਜੁਨਜੁਨਤਿ
ਪਾਪਮਿਦਿਜਾਹਿ। ੩੪। ਜਵੈਆਤਬਰਾਮਗਏਤਮਸਾਤਵੇਮੇਸੁਖਸਿਗਵੇਸੇ
ਤਰਕੀਪਰਛੁਤੀ। ਜਲਪਾਨਕਰੇਨਹਿਨਾਜਗਤੇਧਰਜੇਇਹੇਹਰਿਜੀ
ਅਜਮਾਹਿ। ਲਪੁਕੁਤਸੁਮਿਤਸਮੇਤਤਹਾਂਨਿਜਪਾਲਕਗੀਧਨੁਲੈਕਰ
ਮਾਹੀ। ਪੁਰਲੋਕਜਭੈਦ੍ਰਿਗਰਾਮਾਹਿਕੀਨਿਸਬਾਜਕੀਯੋਪੁਨਿਜਾਇਤਹ
ਹੀ। ੩੫। ਰਾਮਾਲਿਜਾਵਹਿਰੇਪੁਰਮੇਨਹਿਜਾਇਤਬੈਹਮਹੁਬਨਜਾਵੈ।
ਲੋਕਨਕੀਮਤਿਯੋਲਖਕੋਰਪੁਬੀਰਮਹਾਂਉਰਮੇਬਿਜਮਾਵੈ। ਨਹਿਚਲੇ
ਜਬਮੇਪੁਰਮੇਤਬਲੋਕਜਭੈਉਰਮੇਦੁਖਪਾਵੈ। ਰਾਮਜੁਮਿਤਬੁਲਾਇਕ
ਹੀਰਥੁਆਨਜੁਮਿਤਅਬੈਬਨਜਾਵੈ। ੩੬। ਦੋਹਰਾ। ਜਿਏਜਨਜਭੁਹੇਰਕੋਰ
ਮਜਾਅਗਇਸੁਦੀਨਾ। ਜੇਕੁਯੇਤਬੈਤੁਰਿਗਸਿਉਰਥਜੁਮਿਤਅਤਿਦੀਨਾ। ੩੭

॥ ਰਮਸੀ ਘਾਲਖਮਣ ਚੜ੍ਹੇ ਬੇਗ ਚਲਾਏ ਜੋਇ ॥ ਲੋਗਨ ਛਲ ਬਨ ਕੋ ਗਏ ਅ
ਯੋਧ ਘਾਪ੍ਰਤਿ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥ ੪੦ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਉਰੇ ਜਨ ਦੁਖ ਉਰ ਰਾਮ ਨਿਹਾਰੇ ਨਾਹਿ
॥ ਰਬ ਨੇ ਮੀਆਰ ਗਾਪਿ ਖਤ ਗਏ ਸੁਪੁਰ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ੪੧ ॥ ਸ ॥ ਇਤ
ਲੋਕ ਚਿਤ ਰਤ ਰਾਮ ਸਿਆਉਤ ਸਿੰਦਨ ਬੇਗ ਸੁਮਤਿ ਚਲਾਏ ॥ ਬਡ ਦੇਸ
ਨਿਹਾਰਤ ਰਾਮ ਸਿਆ ਬਲਿ ਜਾਇ ਕਵੀਤ ਟਰੀ ਗਾਸੁ ਆਏ ॥ ਜਗ ਪਾਵ
ਨ ਰੀਗ ਨਿਹਾਰਤ ਹੀ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸੀਘਾ ਨਿਜ ਜੀਸ ਨਿਵਾਏ ॥ ਮਨ ਜਾਨੈ ਦ
ਤੀਘ ਨਿਵਾਸ ਕੇ ਰੋਜ ਲਪਾਵਨ ਕੈ ਸਗਲੇ ਪੁਨਿਨਾਏ ॥ ੪੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ਗਿ
ਗਾ ਕੇਤੁਟ ਸਿੰਘ ਪਾਤੁ ਰੁਤਲ ਕੀਨ ਸੁਵਾਸਾ ॥ ਰਾਮ ਲਖਮਣ ਜੀਤਾ ਭੁਲੇ ਸਿ
ਗਵੇ ਰੋਕੇ ਪਾਸਾ ॥ ੪੩ ॥ ਆਏ ਰਾਮ ਸੁਗ੍ਰਹ ਸੁਨੇ ਲੋਕ ਨ ਕਹਯੋ ਜੁਜਾਇ ॥
ਸਖਾਜੁ ਆਮੀਜਾ ਨਿਕੈ ਦਿਗ ਆਇ ਓਗੁ ਹਧਾਇ ॥ ੪੪ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਭੁਗਤਿ

ਸਤਿਤਉਗੇਮੇਉਮਗਾਇਓਫਲਮਧਮੁਲਉਪਾਇਨਲਿਆਇਓਆਰੇ
ਆਨਧਰੀਗੁਰਮਾਬਹੁਰਕਰੀਤਿਨਦੇਤਪ੍ਰਣਮ॥੪੫॥ਗੀਆਮਾਲ
॥ਉਠਾਇਰਾਮਜੁਬੇਗਹੀਕਰਪ੍ਰੇਮਾਨਿਜਗਲਿਲਾਇਓਰਾ
ਮਕੁਜਲਸੁਪੁਛਿਓਗੁਰਤਾਬਜੋਰਸੁਨਾਇਓ॥ਮੇਧੀਨਿਮੇਰੇਜਨਮਾ
ਜਨਿਖਾਵਲੰਕਸੁਪਾਵਨੋ॥ਗੁਇਓਪ੍ਰਗਮਾਨੀਦਤੇਰੇਅਗਿਸਿਗਸੁਹਾਵ
ਨੋ॥੪੬॥ਨਿਖਾਵਰਾਜਸੁਰਾਮਜੀਤਵਦਾਜਕਉਰਜਾਨਿਓ॥ਇਹਾਅਤਿ
ਤੋਰੇਰਾਮਜੀਹਮਮਾਲਬਾਤਿਸੁਮਾਨਿਓ॥ਨਗਰਮੇਚਲਦੇਵਤੀਕਰਦਾਸ
ਕੋਕੁਪਾਵਨੋ॥ਫਲਫਲਲੀਜੇਰਾਮਜੀਤਵਅਗਥਰਾਖੇਕੁੰਦਨੋ॥੪੭॥
ਮੇਦਾਸਤੋਰੇਰਾਮਜੀਕੁਗੰਦਨਾਕ੍ਰਿਪਾਕੀਜਿਓ॥ਇਹਠੇਰਕੋਰੇਸੁਬਾਸਨੀ
ਕੋਨੀਰਪਾਵਨਪੀਜਿਓ॥ਰਾਮਤਾਕੋਕੁਪਿਯੋਮਮਸਖੇਬਚਨਜੁਨੀਜਿਓ

ਪ੍ਰਸਿਨ ਅਤਿ ਸੈਮੈ ਕੁਇ ਓਕ ਛਕੋ ਬਾਤਿ ਸੁਕੀ ਜਿਯੋ ॥੪੫॥ ਸਿਕਰ ॥ ਗ
ਯਨ ਗਰਮਾਂ ਹਿਨ ਮੈ ਬੋਰੋ ਸੁਬਰਖ ਚੋ ਦਹ ਜਾਨਿ ॥ ਫਲ ਫੁਲ ਖਾਵੈ ਨਾਕ
ਦੀਜੇ ਔਰ ਦੇਵੇ ਆਨਿ ॥ ਅਤਿ ਸਖਾਤਿ ਮਮ ਬਲ ਭੇਤ ਵਰਾ ਜਾ ਆਹਿ ਸਜੇਇ
ਵਹ ਸਗਲ ਮੋਰੋ ਮੈ ਪਖੋ ਨਹਿ ਆਹਿ ਅਤਿ ਰਿਕੋਇ ॥੪੬॥ ਬਟ ਖੀਰ ਗਲਿ
ਆਵੈ ਜਾਇ ਕੈਇ ਮਭਾਖ ਯੋਰ ਪੁਰਾਇ ॥ ਬਟ ਖੀਰ ਸੁੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਤਿਨ ਲ
ਏ ਤੁਰਤ ਮਗਾਇ ॥ ਬਟ ਖੀਰ ਕੈ ਕਚ ਕੁੰਦਿ ਤਾ ਕੀ ਜਟਾ ਲੀਨ ਬਨਾਇ ॥ ਰਾ
ਮਲਖ ਮਣਕੂ ਤਿਨੇ ਤਿਹ ਹੋਰ ਗੁਹ ਬਿਸਮਾਇ ॥੪੭॥ ਜਲ ਪਾਨ ਕੈ ਸਹਿ
ਸੀਤ ਯਾਤਿ ਟੁਕ ਸਾਪਾਤਿ ਬਿਛਾਇ ॥ ਹਰ ਸੇ ਜਲਖ ਮਣਕੇ ਦਈ ਤਹਿ ਸੈ
ਰਹੇ ਰਪੁਰਾਇ ॥ ਜੇ ਸੇ ਸੁਸੇਵੇ ਬੇਨਗ ਪ੍ਰਯੰਕ ਮਹਲ ਉਦਾਗ ॥ ਤੈ ਸੈ ਸੁਸੇਏ
ਸੀ ਅਸੋਤ ਹਿਜਾਇ ਕਾਵਿ ਬਾਲਿਹਾਰਾ ॥੪੮॥ ਸ ॥ ਲਖ ਮਣਕੇ ਬੈਧ

ਨੁਲੈਕਰਮੇਕਰਬਾਨਨਿਖੰਗਕਸੇਕਟਿਮਾਤੀ॥ਵਿਗਚਾਰੁਨਿਹਾਰਤਚਾਰਵਿ
ਜਾਰਪੁਬੀਰਸੁਪਾਲਕਰੀਨਿਜਮਾਂਹੀ॥ਗੁਰਸਿਗਕੁਏਤਿਨਕੇਨਿਜਮੇਪੁਨਿ
ਆਪੁਜਗਜਨਲੈਕਰਮਾਂਹੀ॥ਨਿਧਖੀਰਜਵੇਅਹਿਉਪਰਿਜੇਸੁਰਕਾਜਪਰੇ
ਗਿਰਜਾਧਰਮਾਂਹੀ॥੫੨॥ਇਤਿ
ਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇਅਯੋਧਯਾਕੰਡੁਪਚਿਮੋਧਿਆਇ॥੫॥ਸ਼੍ਰੀਮਹਾਦੇਵ
॥ਦੇ॥ਗਿਰਜਾਗਮਨਿਹਾਰਕੈਗੁਰੁਨੈਨੇਜਲਜਾਇ॥ਲਖਮਲਜੇ
ਤਬਬੇਲਯੋਪਰਮਜੁਨਿਮਰਾਗੁਇ॥੧॥ਸਿਕਰ ॥ਕੁਤਦੇਖੋਰਾਮਕੇ
ਜਹਿਸੀਅਜਿਦਰਜਾਮਾਧਰਕੁਸਾਪਲਵਜੇਜਮੇਅਬਰਹੋਜੋਇਸੁਰਾਮ
ਜੋਸੁਵਤੇਪ੍ਰਯੋਕਹੇਮਸੁਰਵਨਪਾਟਬਿਛਾਇ॥ਕੈਕਈਕਾਰਣਦੁਖਕੋਬਿਧ
ਦਈਰਾਮਬਨਾਇ॥੨॥ਮੰਥਰਾਮਤਿਮਾਨਕੈਕੈਕਈਪਾਪਸੁਕੀਨਾਉਮਾਜੁਨਿ

ਗੁਰਕੇ ਮਤੇ ਲਖ ਮਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਬੀਨਾ ਜੁਨਿ ਜਖੁ ਮੇਰੇ ਵਾਕ ਕੋ ਗੁਰੁ ਆਪਨੇ ਮ
 ਨ ਮਾਹਿ। ਸੁਖ ਦੁਖ ਕਾਰਣ ਜਗਤ ਮੇ ਜੁਨਿ ਮੋਰ ਕੋਈ ਨਾਹਿ। ॥ ਨਿਜ ਕਰ
 ਮ ਪੁਰਬ ਜੋ ਕਰੇ ਨਰ ਲਾਇ ਨੀਕੇ ਪ੍ਰੀਤਿ। ਸੁਖ ਦੁਖ ਕਾਰਣ ਹੋਇ ਜੇ ਜਗਤ
 ਗੰਨੇ ਮੇ ਮੀਤਿ। ਮੇ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨ ਏਠ ਜਨੇ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰ। ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾ
 ਤਾ ਮੋਰ ਕੋ ਆਹਿ ਪੈ ਕਬਾਧਿ ਅਪਾਰ। ॥ ਸੁਕਰਮ ਸੁਤ ਮੇਠ ਜੋਇ ਹਜੇਤ ਜਗ
 ਮੇ ਆਪਾ। ਸੁਹਿਰ ਦੋ ਮੀਤ ਉਦਾਸ ਬੈਰੀ ਲਏ ਆਪੁ ਜੁਥਾਪਾ ਜੋ ਕਰਮ ਕਰੇ
 ਜੁ ਜਗਤ ਮੇਠ ਲੋਕੁ ਗਏ ਪੁਨਿ ਜੋਇ। ਅਹਨੇ ਮਨੀ ਤੇ ਪਛਾਨਿ ਯੇਨ ਹਿ
 ਅਨਥਾ ਆਹਿ ਹੋਇ। ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਆਜਗਾ ਭ੍ਰੀਤ ਰਜੇਈ। ਕ
 ਰਮ ਅਧੀਨ ਜਦਾਨ ਰਹੇਈ। ਜੋ ਜੋ ਫਲ ਆਵੇ ਜਗ ਮਾਹੀ। ਭ੍ਰੇਗੇ ਤਾਂ ਹਿ
 ਅਥਾ ਮਨ ਮਾਹੀ। ॥ ६ ॥ ਭ੍ਰੇਗਾ ਆਗਮਨ ਵਿਵਰਜਨ ਜੇਈ। ਚਾਹੇ ਨਾ ਮਨ ਭੀ

ਤਰਦੇਈ॥ ਆਗਛਤਗਛਤਵਾਜੇਈ॥ ਬੁਗਵਸਿਗਜਗਭੀਤਰਹੋਈ॥ ੧॥
ਦੇਸਕਾਲਕੀਸਿਗਾਂਤਿਪਾਇ॥ ਆਬਿਧੁਕੇਨਰਕਰਮਕਮਾਇ॥ ਸੁਭਾਸੁ
ਭੁਤਾਂਛਲਭੁਗੇਜੇਈ॥ ਮਨਾਹਿਕਦਾਚਿਤਓਲਟੋਹੋਈ॥ ੨॥ ਭੁਲੇਬੁਰਛ
ਲਜੇਕਛੁਹੋਈ॥ ਧਰਖਵਿਖਾਦਕਰੇਨਹਿਕੋਈ॥ ਬਿਧਾਤਾਨੇਰਚੁਦੀਨੋਜੇ
ਈ॥ ਸੋਅਲਿਪਸੁਰਾਸੁਰਹੋਈ॥ ੩॥ ਸੁਖਦੁਖਜਗਭੀਤਰਭੁਗੇ॥ ਸਦਾਹੋਹਿ
ਨਰਜਗਤਮਝਰੇਪ੍ਰੀਤਿਪਾਪਤੇਓਪਜੇਦੇਹਾ॥ ਸੋਹੈਸੁਖਅਰੁਦੁਖਕੋਰੇਹਾ॥
੧੦॥ ਸੁਖਅਨਿਤਰਹੋਵੇਦੁਖਾ॥ ਦੁਖਅਨਿਤਰਹੋਇਸਸੁਖਾ॥ ਦਿਨਅਲਿਪਸੁ
ਬਕੇਅਹੇ॥ ਦਿਨਰਾਤਿਭੁਜਿਓਨਰਓਰਗਹੇ॥ ੧੧॥ ਸੁਖਕੇਬੀਚਰਹੇਦੁਖ
ਮੀਤਾ॥ ਦੁਖਕੇਬੀਚਸੁਖਧਰਚੀਤਾ॥ ਦੋਓਪਰਜਪਰਮਿਲੈਸੁਐਸੇ॥ ਜਲਅ
ਰਪਿਕਮਿਲੈਜਗਜੇਸੇ॥ ੧੨॥ ਗਿਆਨੀਧਰਪੈਰਘਉਗਮਾਹੀ॥ ਇਜਾਦਿਅ

ਨਿਸਦਿਪਾਇਜਗਮਾਹੀ। ਹਰਖਵਿਖਾਦਨਤਾਮੇਕਰੇ। ਮਾਇਆਸੁਬਸੁਯੋ
ਮਨਧਰੇ। ੧੩। ਚਿ ॥ ਗੁਹਲਖਮਣਇਮਕੁਖਤੇਰੁਯੋਸੁਵਿਮਲਅ
ਕਾਸ਼। ਰਾਮਸੁਨੀਰਸਪਰਸਕੈਰੁਏਸਾਚਿਤਿਉਦਾਜ। ੧੪। ਸ ॥ ਰ
ਮਕਹਯੋਵਿਛਨਾਵਅਬੇਗੁਹਜਾਇਲਿਆਵਜਮੀਤੁਹਮਾਰੇ। ਜਾਵ
ਹਬੇਗੁਸੁਪ੍ਰਾਤਿਰੁਯੋਚਛਨਾਵਰੁਲੀਬਿਧਗੀਗਸੁਪਾਰੇ। ਜੁਨਿਰਾਮਕੇਵਾ
ਕਾਨਿਖਾਦਪਤੀਚਲਆਪਗਏਨਲਗੀਕਛਬਾਰੇ। ਸੁਰੁਲਖਾਇਨਾਵ
ਸੁਬੀਨਲਈਤੁਹਿਲੇਪਹੁਤੇਜਹਿਰਾਮਮੁਰਾਰੇ। ੧੫। ਮਮਨਾਥਸੁਜਾਨੁ
ਜਸੀਅਸਮਾਬਲਾਨਾਵਚੜੇਇਹਨਾਵਸੁਆਈ। ਅਬਾਪਚਲਾਵਤ
ਮੇਬਿਧਜੇਪੁਨਿਐਰਚਲਾਵਹਿਰੇਮਮਰਾਈ। ਗੁਰੁਰਾਮਤਥੇਤਿਬਖਾਨ
ਤਬੀਤੁਜਥਿਤੁਜੁਜਾਨਕੀਆਪਚਛਾਈ। ਗੁਹਰਾਥਅਲਿਬਨਕੈਗਿਰਜ

ਪੁਨਿਅਚਤਿਨਾਵਚੜੇਰਪੁਰਾਣੀ॥੧੬॥ਸਰੁਆਯੁਧਏਅਪੁਨੇਕਰਮੇ
ਪੁਨਿਨਾਵਚੜੇਰਪੁਬੀਰਕੇਕੁਣੀ॥ਗੁਹਜਾਤਿਜਮੇਤਿਜੁਨਾਵਦਹੀਅ
ਤਿਪਾਵਨਨੀਰਮੇਆਪੁਚਲਾਣੀ॥ਕਰਜੇਰਿਕਰੀਬਿਨਤੀਤਬਜੀਅਧ
ਬੀਚਜਬੈਜਲੁਨਾਵਜੁਆਣੀ॥ਅਰਿਬਿਦਨਤੇਪਦਪਿਕਜਕੇਜੁਨਿਰੀ
ਗਰੁਲੇਬਿਨਤੀਮਮਾਣੀ॥੧੭॥ਦਿ ॥ਬਨਿਬਾਸਤੇਮੇਜਬੀਅੰਦੇਗੀ
ਘਰਮਾਹਿ॥ਰਾਮਲਖਨਕੇਜਿਰਿਪੁਨਿਪੁਜੋਗੀਤਵਪਾਣੀ॥੧੮॥ਸੁਗ
ਮਾਸਉਪੁਹਾਰਕੈਨਾਨਾਬਣੀਅਪਾਗਾਪੁਜੋਗੀਮੇਰੀਗਤਵਪਰਮਜੁਆਦ
ਰਧਾਗਾ॥੧੯॥ਘਾਬਿਧਕੁਖਯੋਜਾਨਕੀਗਾਏਜੁਪਰਤਟਮਾਹਿ॥ਪਾਵਨਕਰੇ
ਜੁਕੁਮਿਪਦਸਨੇਜਨੇਪਾਬਿਜਾਹਿ॥੨੦॥ਗੁਹਰਪੁਪਤਿਪੁਤਿਕੁਖਯੋਜਿ
ਗੰਚਣੋਤੀਰਾਮਾਅਗਿਅਮੇਕੋਦੀਜੀਯੋਰਾਜੰਦਰਪੁਰਾਮ॥੨੧॥ਦਿਹ

ਨਾਮਾਇਸਰਾਮਜਬਤਜੇਪ੍ਰਾਣਸੁਖਦੇਨਾਸੁਨਿਨਿਖਾਦਕੋਬਚਨਯਾਹਿ
 ਬੋਲੇਕਰੁਣਾਐਨਾ॥੨੩॥ਸ ॥ਪਰਬੀਚਰਹੋਸੁਨਿਖਾਦਪਤੀਮਮ
 ਆਵਨਪੈਥਜੁਨੀਤਿਨਿਹਾਰੇ॥ਦਸਚਾਰਜਮਾਬਜਦੇਡਕਮੇਪੁਨਿਆ
 ਦੁਖੇਬਗਸੁਮੇਓਰਧਾਰੇ॥੨੪॥ਨਹਿਰਾਮਜੁਥੁਠਬਖਾਨਤਹੋਯਹ
 ਸਤਭੁਲੇਓਰਮਾਹਿਬਿਚਾਰੇ॥ਇਮਭੁਖਸੁਰਾਮਮੇਲੇਗਲਿਮੇਧਰਪੀ
 ਰਸਖੇਨਹਿਛੇਰਉਚਾਰੇ॥੨੫॥ਇਹਭੁੱਤਿਬਖਾਨਹਟਾਇਦੇਏਗਹੋਜੇ
 ਦੁਖਜੋਪਰਮਾਹਿਗਏ॥ਤਹਿਠੋਗਬਿਖੇਮਿਗਪਾਵਨਏਕਜੁਰਾਮਜ
 ਰਾਜਨਤਾਨਹਏ॥ਬਨਪਾਵਕਮਾਹਿਪਕਾਇਤਿਨੇਪੁਨਿਦੇਵਨਕੇ
 ਹਿਤਤਮਕਏ॥ਕਠਿਠੋਜਨਸੇਖਸੁਤੀਨਜਨੇਤਰਾਮੁਲਸੁਖੀਨਿਸਕਾਲਨਏ
ਬਤੀਤਹੀਤਾ

१२०॥ देहगालयामहंमसुजा नकी परमरूपकी रासा। कुरदुजा॥ ०
समगदेवाउरयेसुपासा॥ ३५॥ उतिइकबटुनिहारकैरंमकहं
बटबला। दासबही। इकुरंमपैसीउलयामहनाला॥ ३६॥ बाहुरि
बनकैरैयकेजाइकहोमुनिपासा। सुनिरपुदरकीबाउकेबटुिर
ठपेइलासा॥ ३७॥ बेगगयेमुनिपासदुपटकीदे। अतिरंमा। सु
आंमिनबहुरिपैयकेलयामहसीतारंमा॥ ३८॥ मेपुतिउंतिबप
नयेबटबेगसुजा। कुरदुमाजमुनिपासतुममबिउंउसुना
इ॥ ३९॥ मेदेजा। सुनिकैबपुबाउमुनीसगुहीउनि। आसतिउहरिकी
दिगाआये। मुनिगंमनिहारसुपुननकैउरयेमकुयेपुनिबैनामला
ये। करपुंदनपरनकुटीचलजेदिगदुरजपाइनकीरजलाये॥
इमठायमुनीसुरंमसीजालपुकुउसमापरबुीउरिलिआये॥ ३०॥

ਚੈਪਈ। ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਪੁਨਿ ਪੁਜਨ ਕਰਯੋ। ਕੀਯੋ ਅਥਿਤ ਹਰਖ ਭਰ ਭਰਯੋ।
 ਤਦ ਸੰਗਤਿ ਤੇਰਾਂ ਮਉਦਾਗ। ਆਜੁ ਲਯੋ ਮੈ ਤ ਮੁਕਿ ਪਾਗ। ੨੧। ਤੇਰੇ ਆਰਿ ਉਦੈ ਤੋ
 ਸੁਜੇਈ। ਪੁਰਬ ਭਯੋ ਬਹੁ ਕਛੁ ਹੋਈ। ਸੋ ਮੈ ਜਾਨਿ ਜੇ ਸਗਲੇ ਰਾਂ ਮਾਂ ਤੁਮ ਪਰਮਾ ਮਹਾਰਾਜ
 ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਧਾਮਾ। ੨੨। ਆਇਯਾ ਕਰਿ ਜਗਮਨੁ ਅਕਾਗ। ਜਾਂਹਿ ਤੇਰੇ ਰੋਅ ਦੁ
 ਭਾਗ। ਬਹਾ ਅੰਕਰੀ ਸੁਬਿਨਤੀ ਬਾਰੀ। ਤਾਂ ਤੇ ਆਇਓ ਭੂਮਿ ਮੁਰਾਰੀ। ੨੩। ਜਾਂਹਿ ਤੁ
 ਤੇਲੀ ਨਿਬਨ ਬਾਸਾ। ਸੋ ਮੇਰੇ ਭਰਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸਾ। ਆਗੇ ਕਰੇ ਰਾਮ ਤੁਮ ਜੋਈ। ਮੈਂ ਜਾਨੈ
 ਸਗਲੇ ਪੁਨਿ ਜੋਈ। ੨੪। ਤੇਰੀ ਕਰੀ ਉਪਾਸਨ ਜਾਤੋ। ਗਿਜਾਂ ਨਦਿ ਸਟਕ ਰਿਜੇ ਨੇਤੰ
 ਤੋ। ਇਤਯ ਪਰਿ ਕੇਰੁ ਨੇ ਮਹਾਂ ਰਥਾ। ਆਜੁ ਭਯੋ ਮੈ ਰਾਂ ਮਾਂ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥਾ। ੨੫। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ
 ਪਰੇਤ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨਾ। ਰਾਂ ਮਭਯੋ ਮਮੈ ਨਨ ਰੁਨਾ। ਯਾ ਬਿਧ ਮੁਨਿ ਦਰਭੁ ਧਯੋ
 ਜਬ ਹੀ। ਬੋਲਤੁ ਭਯੋ ਰਾਂ ਮਪੁਨਿ ਤਬ ਭੀ। ੨੬।

ਥਿਪੁਨੁਨਿਵਰਤੁਪੁਨੋਜਬਹੀਥੋਤੁਤੁਰੇਗਾਪੁਨਿਤੁਬਹੀ॥੩੬॥ਸੀਤਾਲ
ਖਮਣਸਿਧੁਤਰਾਮਪ੍ਰਥਮਕਰੀਮੁਨਿਪਦਪ੍ਰਣਮਾਕਰੁਣੰਕੁਜਨਏ
ਮੁਨਿਥਾਗੇਹਮਏਖਤੀਬਿਸੁਬਿਚਾਰੇ॥੩੭॥ਸਿਕਰ ॥ਇਮਕੁਖਮੁਖ
ਤਾਰਿਪਰਸਪ੍ਰਮੁਨਿਪਾਸਗਮਨਿਵਾਜਾਨਿਜਮਾਰਕੀਨੇਪ੍ਰਤਊਠੇਕੁਏ
ਅਰੁਣਪ੍ਰਕਾਸਾਮੁਨਿਸਿਖਕੀਨੇਪੁਲਵਾਰਾਮਜੁਗਏਅਮੁਨਾਪਾਗਾਮੁ
ਨਿਦ੍ਰਿਸੁਮਾਰਗਗਾਮਜੀਗਏਚਿਤ੍ਰਕੁਟਪਹਾਗ॥੩੮॥ਬਾਲਮੀਕਮੁਨੀ
ਜੋਕਜਹਿਅਹਿਪਰਮਾਥਨਾਵਹਅਹਿਅਸਮਸਿਦਰੋਪਨਰਹੇਮੁਨੀਮਹਾ
ਨਾਸਰਕਮਲਫੁਲੇਮਾਲਤੀਮਿਗਾਮੋਵਿਹਿਗਹਜਾਗਾਫਲਪੁਜਪਜਾ

ਮੇਨੀਤਹੈਮਨਤਰਣਉਜਲਵਾਗ॥੩੮॥ਤਹਿਪੇਖਬੈਠੇਰਾਮਜੀਮੁਨਿ
 ਬਾਲਮੀਕਾਬਿਜਾਲਾ॥ਜਿਰਜੋਕਰੀਅਤਿਬੰਦਨਾਸੀਭ੍ਰਾਤਲਖਮਣਨ
 ਲਾ॥ਰਾਮਾਨਾਥਸੁਰਾਮਜੀ੩੩ਲੋਕਸੁੰਦਰਭੁਪਾ॥ਜਾਨਕੀਲਖਮਣਮਿਲੇ
 ਸਿਰਜਣਾਮੁਕਟਅਨੂਪਾ॥੪੦॥ਕਿੰਦੁਪਸਿੰਦੋਰਵੈਤਨੁਦ੍ਰਿਗਕਮਲਜੋਰੁਅ
 ਪਾਗਾਤਿਹਪੇਖਮੁਨਿਸਹਿਜਾਉਠੇਉਗਬਿਜਮਨੈਨਉਪਾਗਾਗਲਿਲਾ
 ਇਪਗਮਾਨੰਦਰਾਮਸੁਹਰਖਦ੍ਰਿਗਜਲਜਾਇ॥ਅਰਪਾਇਪੁਜਨਭੁ
 ਗਤਿਕੈਮੁਨਿਕਰੇਰਾਮਬੁਨਾਇ॥੪੧॥ਲਾਲਨਕੀਯੋਬਹੁਗੁੰਤੋਮੁਨਿ
 ਫਲਮੂਲਮਿਸ਼੍ਰਖਵਾਇ॥ਤਬਰਾਮਨਿਜਕਰਜੋਰਕੈਮੁੰਕਹਯੋਅੰਪੁਸੁ
 ਨਾਇ॥ਦਿਤੁਕਾਬਨਹਮਅਏਪਿੰਮੁਅਗਿਆਉਗਮਾਨਾ॥ਤੁਮਜਾਨਹੈਮੁ
 ਨਿਆਪਕਾਰਣਕਿਆਕਰੋਬਖਾਨਾ॥੪੨॥ਸ ॥ਕਿੰਚਤਕਾਲਸੁ

੬੩

੦

ਸੀਅਸਮੇਤਿਜਹਾਂਸੁਖਵਾਸੁਸੁਮੇਮੁਨਿਤੇਈ॥ਆਪਾਬਿਚਾਰਕਹੋਮੁਨਿਪ੍ਰੰ
ਗਵਮੇਪ੍ਰਤਿਸੁੰਦਰਠੋਰਸੁਸੇਈ॥ਸੁਨਿਕੈਆਹਿਬਾਤਿਹਜੇਮੁਨਿਪ੍ਰੰਗ
ਵਉਤਮਠੋਰਸੁਨੋਅਬਜੇਈ॥ਤਮਹੀਸੁਭਲੋਕਨਿਵਾਸਜਗਾਜਗਭ੍ਰੀ
ਤਰਅੋਰਨਕੁਸਤਕੋਈ॥੪੨॥ਚਿੰ ॥ਜੀਵਅਹੇਜਗਭ੍ਰੀਤਰਜੇਤੇ॥
ਸਦਨਤੁਮਾਰੇਰਾਮਸੁਤੇਤੇ॥ਆਹਿਅਥਾਨਸਧਾਰਣਜੇਈ॥ਰਘੁਨਿਰ
ਨਮੇਭੁਖਯੋਸੇਈ॥੪੩॥ਸੀਤਾਸਹਿਤਜਹਾਂਸੁਖਹੋਈ॥ਰਾਮਾਦਿਸੇਖ
ਸੁਪੁਛਯੋਜੇਈ॥ਸੋਅਬਤੋਤਬਖਾਨੋਰਾਮਾਸੀਤਾਸਹਿਤੋਜੇਤਵ
ਧਾਮ॥੪੪॥ਸਮਾਦ੍ਰਿਸ਼ੀਉਰਸਾਂਤਿਉਦਾਗੇ॥ਜੀਵਨਮਾਹਿਸੁਦ੍ਰੇਖਨ
ਧਾਗੇ॥ਤੋਕੋਕੁਜਹਿਤੁਜਾਨਿਰਤਰਨੀਤੁ॥ਰਾਮਤੁਮਾਰੇਰਾਹਤਿਨਚੀਤ
੪੫॥ਧਰਮਾਧਰਮਦੇਉਜਿਨਤਿਆਗੇ॥ਤੋਰੇਕੁਜਨਾਬਿਖੇਨਿਤਲਾਗੇ॥ਸੀ

ਤਾਸਹਿਤ ਰਾਮਾਤਿ ਨ ਚੀਤਤੋ ਰੋਮ ਦਿਰਾ ਅਹੇ ਸੁਨੀਤਾ ॥੪॥ ਤੋਰੋ ਮੰਤ੍ਰ ਜਪੇ ਸੁ
 ਜੇਈ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਲੁ ਸਦਾ ਭੀ ਰਹੇਈ ॥ ਨਿਰਦੇਵੀ ਨਿਰਬਾਸ ਭੀ ਦਾਗਾਤ
 ਕੋਰਿ ਦੇਸੁ ਤੇਹਿ ਅਗਾਗਾ ॥੪੫॥ ਨਰਾਜ ॥ ਅਹੰ ਅਭੁ ਮਾਨ ਨਾਜਿ
 ਨੇ ਸੁਸਾਂਤਿ ਚੀਤ ਜੇਧਰੇ ॥ ਅਕਾਮ ਲੋਕ ਸੁਬ ਮੇਨ ਦੇਖ ਰਿਚ ਜੇ ਕਰੇ ॥ ਭਿ
 ਲੀ ਸਿਲੀ ਜੁਕਾ ਚੁਨੀ ਨਿਹਾਰੇ ਬੋਰ ਬਰੀ ॥ ਜਮੇਤਿ ਸੀ ਅਰਾਮ ਤੇਰਿ ਦੇਸੁ
 ਤਾਹਿ ਕੋ ਪਰੀ ॥੪੬॥ ਸੁਬਾਧਿ ਆਮਨੀ ਸਦਾ ਜੁ ਤੇਹਿ ਮੇਲ ਗਾਇਐ ॥ ਸੁ
 ਤਾਹਿ ਧਿਆਨ ਧਰੇ ਕੇ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਪਾਇਐ ॥ ਸਮਸਤ ਕਰਮ ਤੇਹਿ ਤਿਕ
 ਰੇ ਨਿਰੰਤਰ ਜਨੀ ॥ ਗੁਰੂ ਸੁਤੇ ਨਿਹਾਰੇ ਸਸੀ ਅਰਾਮ ਤਾਮਨੀ ॥੪੭॥ ਅ
 ਨਿਸ਼ਵਸਤੁ ਪਾਇ ਕੈਨ ਦੇਖ ਜੇ ਕਦੇ ਕਰੇ ॥ ਸੁਇਸ਼ਵਸਤੁ ਪਾਇ ਕੈਨ ਹਰ
 ਖਾਚਿ ਤਮੇਧਰੇ ॥ ਸੁਮਾਇ ਆਸਮ ਤੇਹੇ ਰਤੇ ਬੁਜੇ ਨਿਰੰਤਰੀ ॥ ਬਸੇ ਸੁਰਾਮ

ਭਾਖੀ

ਚਿਦਤੁੰਸਤਾਜਨੇਮਨੇਤਰੀ॥੫੧॥ਵਿਕਾਰਸੁਬਦੇਹਮੇਨਆਤਮਾਬਿਖੇਪਿ
ਖੋ॥ਖੁਧਾਤ੍ਰਿਖਾਸੁਖੀਸੁਖਾਣਬੁਧਿਮੇਲਖੋ॥ਵਿਮੁਕਤਿਜੋਜਗਤਤੇਸਦ
ਅਸਿਗਜੋਰਹੇ॥ਗੁਰਿਸੁਰਾਮਤਾਮਨੇਸੁਬੇਦਆਪਤੇਕਹੇ॥੫੨॥ਪਿਖੇਜਿ
ਸੁਬਕੁਤਕੇਗੁਹਾਸਖੀਸੁਚੇਤਨੀ॥ਅਲੇਪਕਿਅਨੰਤਜਤਬੁਰੀਸੁਏਕਨੀ॥
ਇਸੇਜਿਕੁਤਥਾਰਖਾਸੁਤਾਰਿਦਿਬੁਜੋਗਹੇ॥ਸਜੀਤਯੋਬੁਜੋਸਦਾਬਿ
ਜਾਲਮੀਦਰੀਅਹੇ॥੫੩॥ਵਿਦੁਤਮਾਸਦਾਬਿਯਾਸਜੋਕਰੇਨਿਰੰਤਰੀ॥
ਸਦਾਸੁਤੇਹਿਸੇਵਹੈਕਰੇਨਰਿਚਾਤਰੀ॥ਸੁਤੇਹਿਨਾਮਕੇਜਪੇਮਿਟੇਸੁਪਾਪਜਾ
ਹਿਕੇ॥ਸੁਖੀਵੇਸੇਸਸੀਅਰਾਮਨੀਤਿਚਿਤਤਾਹਿਕੇ॥੫੪॥ਵਿਰਾਮ
ਤੁਮਾਰੇਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਕਹੀਨਜਾਇ॥ਜਾਂਪੁਰਾਵਤੇਮੇਰਿਖੀਭੁਯੋਰਾਮਸੁ
ਖਦਾਇ॥੫੫॥ਚੋ॥ਪ੍ਰਥਮੇਮੇਸੁਕਿਗਤਨਮਾਂਹੀ॥ਕਿਰਾਤਨਸਿਗਬਸ

ਯੋਜਗਮਾਂਹੀ। ਜਨਮਮਾਤਮਾ ਦਿਜਤੇ ਕੁਯੋ। ਅੰਰ ਅਚਾਰ ਸੁਦ ਕੋਲ ਯੋ। ੫੬। ਬ
 ਹੁਸਤ ਸੁਦੀ ਮੇਓ ਪਜਾਏ। ਚੇਰਨ ਮਿਲ ਪਰਦ ਬਚਾਏ। ਧਨੁ ਖਬਾਣ ਕਰ
 ਭੀਤ ਰਧੋਰੋ। ਜੀਵਨ ਕੋ ਅਤਿ ਕਸਮ ਹਰੋ। ੫੭। ਏਕ ਸਮੇ ਮੁਨਿ ਸਪਤ ਉਦ
 ਗੇ। ਕਾਨਨ ਮਾਹਿ ਸੁਮੇ ਹਨਿ ਹਾਰੇ। ਤਤ ਗਿਆਨੀ ਦੀ ਪਤਿ ਮਾਨ। ਅਗਨਿ
 ਅੰਰ ਕਸੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹਾਨਿ। ੫੮। ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਛੈ ਮੇਓ ਠਿਧਾਇਓ। ਲੋਕ ਬਡੇ ਮੇ
 ਗੇ ਮਨ ਆਇਓ। ਤਕੇ ਬੇਤਨ ਬਜੜ ਸੁਜੇਤੇ। ਉਗਮੇ ਚਹੈ ਉਤਾਰੇ ਤੇਤੇ। ੫੯। ਤਿਸੁ
 ਤਿਸੁ ਕਾਹਿ ਜਾਹੁ ਸੁਭਾਗੇ। ਮੇਕੋ ਪਿਖ ਮੁਨਿ ਪੁਛਨ ਲਾਗੇ। ਦਿਜਾ ਧਿਮਤਿ ਕਿ
 ਉ ਆਵੈ ਪਾਇ। ਤਬ ਮੇਤਿਨ ਪ੍ਰਭ ਦਯੋ ਸੁਨਾਇ। ੬੦। ਮੁਨਿ ਸਤ ਮਕਛੁ ਤੁ
 ਮਤੇ ਲੇਵੋ। ਸੁਤਦਾਰਾ ਪ੍ਰਤਿ ਮੇਗਾ ਹਿਵੇਵੇ। ਬਹੁਤੇ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਤਦਾਰਾ। ਕੁਖੇ
 ਕਰੇ ਸੁਭ ਵਨ ਪੁਕਾਰਾ। ੬੧। ਤਿਨ ਕੀ ਰਛਾ ਪਰ ਉਗਮਾਹੀ। ਬਿਚਰੇ ਮੁਨਿ ਮੇ

ਕਨਕਮਾਹੀ। ਤਬ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਵੈਸੁ ਨਿਬਲੇ। ਸਾਵਿਧਾਨ ਨਹਿ ਅਤਿ ਰਿਤੁ ਲੇ॥੬੨॥
ਜਾਇ ਕੁਟਿਬ ਪੁਛਤੁ ਮਨੀਚਾ। ਜਿਜੇ ਪਾਪ ਕੋਰੇ ਦਿਨ ਬੀਚਾ। ਤੁਮਾਤਿ ਨ ਕੁਰਾਹੀ
ਤੋਹੁ ਕਿਨਾਹੀ। ਬੁੰਨ ਬੁੰਨ ਪੁਛਾ ਪਰਮਾਹੀ॥੬੩॥ ਹਮ ਨਹਿ ਘਾਹਿ ਠੋ
ਰਤੇ ਜਾਵੇ। ਜਬ ਲਗਤੁ ਨਹਿ ਪਰਤੁ ਆਵੇ। ਤਬ ਮੇਕ ਯਯੇ ਤਥਾ ਮੁਨਿ ਜਾਵੇ
ਪੁਛ ਸਕੁਨ ਕੇ ਪਰਤੁ ਆਵੇ॥੬੪॥ ਸਤ ਦਰਾਮੇ ਪੁਛੇ ਜਬ ਹੀ। ਮੇ ਪ੍ਰਤਿਕ
ਹੋਯੋ ਰਾਮਾਤਿ ਨ ਤਬ ਹੀ। ਪਾਪ ਸ੍ਰਬ ਤੇ ਰਹੈ ਮਾਂਹੀ। ਫਲ ਕੁਰਾਹੀ ਹਮ ਪੇਜ
ਗਮਾਂਹੀ॥੬੫॥ ਸੋ ਜਾਨਿ ਮੇਊਰ ਬਢਯੋ ਵਿਰਾਗ। ਜਗਯੋ ਕੋ ਪੁਰਬਾ ਕ੍ਰਿਤ
ਕੁਰਾਗ। ਕਰ ਬਿਚਾਰ ਮਨ ਤਹਿ ਚਲਾ ਆਇਓ। ਜਾਹਿ ਤੇ ਮੇਕੋ ਮੁਨਿ ਨ ਪਠਾ
ਇਓ॥੬੬॥ ਕਰੁਣਾ ਪੁਰਣ ਮਨ ਮੁਨਿ ਜਾਗੇ। ਤੁਹਿ ਠਾਂਢੇ ਪੁਨਿ ਮੇਹਿ ਨਿ
ਹਾਗੇ। ਮੁਨ ਕੇ ਦਰਸਨ ਪਾਇਓ ਜਬ ਹੀ। ਸੁਧ ਕੁਯੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭੁਬ ਹੀ॥੬੭॥

ਕਰਤੇਤਿਆਗੇਮੇਧਨੁਬਾਨਾ। ਮੁਨਿਪਦਪਰਯੋਦਿਡਸਮਾਨਾ। ਨਰਕਜਮੁ
 ਦੁਗਿਰੇਮੇਭੁਗੁ। ਹੇਮੁਨਿਲੀਜੇਮੇਹਉਬਾਰੀ॥੬੮॥ ਅਗੇਗਿਰਯੋਦੇਖਿ
 ਮੁਨਿਦਯਾਲਾ। ਮਿਖਤਿਬੇਲੇਬਚਨਰਜਾਲਾ। ਉਠੋਉਠੋਤੇਰੀਕਲਯਾਨਾ।
 ਜਛਲਕੁਯੋਜਤਸਿਗਮਹਾਨਾ॥੬੯॥ ਕਛੁਤੋਕੋਹਮਮਿਤ੍ਰਬਤਾਵੇ। ਤਾਹੀ
 ਕਰਤਿਮੁਕਤਜੁਪਾਵੇ। ਪੁਨਿਮੁਨਿਪਰਸਪਰਿਜੁਨਿਹਾਗਾ। ਮਮਦੁਗਬਿਤ
 ਦਿਜਾਧਮਧਾਗਾ॥੭੦॥ ਉਪੇਖਯਾਜੇਗਾਮਹੇਯਾਹਿਨੀਚਾ। ਏਕਸੁਭਾਖੇਯੋਮੁ
 ਖਬੀਚਾ। ਅਪਰਕਹੇਜਰਣਗਤਿਆਇਓ। ਮੇਖਪੀਥਕਹਿਬਨੇਛੁਡਾਇ
 ਓ॥੭੧॥ ਯਾਬਿਧਭਾਖਪਰਸਪ੍ਰਗਾਮਾ। ਕੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਮੁਨੀਨਿਹਕਾਮਾਤੇ
 ਰੋਗਮਨਾਮਹੇਜੇਈ॥ ਬਿਅਸਤਦਰਣਕਰਕੁਯੋਯੋਜੇਈ॥੭੨॥ ਯਹੀਠੋ
 ਰਮਨਕਰੋਇਕਾਗਗਾ। ਮਰਾਮਰਾਯੋਜਪੋਸੁਜਾਦਗਾ। ਬਹੁਰੋਗਮਾਏਗੇਜੇ

ਲਾਜਪੋਨਿਰਤਰਘਰਤੁਮਤੋਲੋ॥੩॥ਦਿਬਗਘਨੀਵੈਮੁਨਿਜੇਈ॥ਯੋਮਮ
 ਕੁਖਗਏਪੁਨਿਤੇਈ॥ਤਿਨਕੀਯੋਉਪਦੇਸਸੁਜੈਸੋ॥ਜਪੋਨਿਰਤਰੇਮੇਪੁਨਿ
 ਤੈਸੋ॥੪॥ਜਪਤੇਕਾਗਰਮੇਮਨਕੁਯੋ॥ਬਧਰਗਘਨਕੁਲਜਕੁਰਯੋ
 ਆਬਿਧਕਾਲਬਹੁਤਗਏ॥ਮੇਰੇਤਨਮਨਨਿਹਚਲਕੁਏ॥੫॥ਜਨਸਿ
 ਗਤਿਮੇਰੀਮਿਟਗਈ॥ਬਾਲਮੀਕਮਮਉਪਰਿਕੁਏ॥ਯੁਗਹਜਾਰਸਬੀ
 ਤਯੋਨਬਹੀ॥ਆਏਮਾਨਿਕਰਣਾਕਰਤਬਹੀ॥੬॥ਨਿਕਸਯੋਮੁਨਿਕੁ
 ਖਯੋਜਬਹੀ॥ਸੁਨਿਕੋਬੇਗਉਠਿਯੋਮੇਤਬਹੀ॥ਬਾਲਮੀਕਸਯੋਮੈਸੋ॥
 ਠੇਰਕੁਯੋਰਿਤਰੁਣਗਵਿਜੈਸੋ॥੭॥ਮੇਕੋਪੇਖਬਹੁਗਮੁਨਿਕੁਖਯੋ॥ਬਾਲ
 ਮੀਕਮਮਨਉਜਰਾਖਯੋ॥ਬਾਲਮੀਕੋਤਨਿਕਸਯੋਜਾਤੋ॥ਦਸਰਜਨਮਕੁ
 ਯੋਤਵਤਾਤੋ॥੮॥ਯੋਮਮਕੁਖਗਏਸੁਰਲੇਕਾਰਪੁਦਿਜੋਤਮਮੁਨੀਅਸੇਕ
 ਤੈਨਕ

ਮੇਤੇਰਾਮਨਾਮਇਕਲਯੋ। ਜਾਪੁਕਾਵਤੇਐਜੋਕੁਯੋ॥੧੬॥ ਅਬੁਜੰਖੁਤਨਿ
 ਹਾਰੋਗਾਮਾਸਾਨੁਜਸੀਘਸਮੰਸੁਖਧਾਮਾਵਾਰਜਨੈਨਮੁਕਤਮੇਕੁਯੋ।
 ਯਾਹਿਬਿਖੇਨਹਿਜਿਸਾਰਹਯੋ॥੧੭॥ ਦੋ ॥ ਯੋਪਰਮਾਰਥਭਾਖਕੈਮੁ
 ਨਿਬੇਲੇਪੁਨਿਰਾਮਾ। ਕੁਗਤਿਹਿਤਾਰਥਨਰਭੁਏਪੁਛਉਠੈਅਕਾਮ॥੧੮॥
 ਰੂ ॥ ਆਵੇਰਾਮਦਿਖਾਵੇਜੋਇ। ਨੀਕੀਠੈਰਾਮਹੋਪੁਨਿਜੋਇ। ਨੀਕੇਜ
 ਹਾਵਸਤੁਮਹੋਈ॥ ਨਿਜਨੈਨੋਕਰਹੋਰੋਜੋਈ॥੧੯॥ ਸਿਕ ॥ ਇਮਭਾਖ
 ਮੁਨਿਵਰਜਾਇਕੈਪੁਨਿਬੀਚਪਰਬਤਗੰਗਾ। ਰਾਮਕੋਲਪੁਕੂਤਐਪੁਨਿਹਿ
 ਖਲੀਨੈਸੀਗਾ। ਸਾਲਾਬਰੂ। ਇਕਤਹਿਕਰੀਰਿਖਨੀਰਭੁਮਸਵਾਗਾਮੰ
 ਦਰਬਨਏਦੋਇਤੁਹਿਜੋਭਾਸੁਜਾਹਿਅਪਾਗ॥੨੦॥ ਮੁਖਏਕੈਪਰਬਕਰੇ
 ਪਛਮਦਿਸਾਕਰਪੀਠਾ। ਵਖਣਪਿਛਵਰਉਤਰੇਮੁਖਆਨਕੀਨਜੁਨੀਠ।

ਜਸੀਅਲਖਮਣਜਮਿਲੇਤਹਿਬਾਸਕੀਨਸੁਗਮ॥ਜਮਦੇਵਤਾਵੈਤੀਨਹੈਪੁ
ਨਿਬਸੇਸੁੰਦਰਧਾਮ॥੨੪॥ਬਾਲਮੀਕਜਪੁਜਤੋਰਪੁਨਾਥਹਰਲਕਲੇਜਾ॥ਜ
ਸੀਅਨੀਕੇਤਹਿਬਸੇਸਿਰਜਟਾਮੁਨਿਵੰਰੁਭੇਜਾ॥ਦੇਵਮੁਨਿਗਣਪੁਜਤੋਜੁ
ਰਲੇਕਸੁੰਦਰਦੇਜਾ॥ਪੁਲਮਜਾਕੇਸਿਗਮਿਲਾਜਿਉਬਸੇਆਪਜੁਰੇਜਾ॥੨੫
ਇਤਿਸ੍ਰੀ

ਅਯੋਧਯਾਕਾਂਡੇਖੁਜਟਮੋਧਿਯਾਇ॥੬॥ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵ ॥੨੬
ਇਤਿਸੁਮੰਤਜਾਇਯੰਜਮੇਬਰੇਅਯੋਧਿਆਪਾਹਿ॥ਮੁਖਬਸਤਕਰ
ਦੁਪਯੋਨੀਰਬਹੋਦ੍ਰਿਗਮਾਹਿ॥੧॥ਜ ॥ਰਥਬਾਹਰਥਾਪਜੁਮੰਤਤਬੇ
ਨਿਪਕੁੰਨਗਏਨਹਿਬੇਰਲਗਾਈਜਪਭਾਖਮੁਖੋਨਿਪਕੀਰਤੋਕੇਪਰਣਮ
ਕਰੀਨਿਪਕੇਦ੍ਰਿਗਜਾਈ॥ਅਜਨੰਦਨਤਾਂਅਭਿਬਿਦਤਕੋਮਨਬਯਾਕੁਲ

ਏਕਸਬਾਤਿ ਅਲਾਈ ਕਹਿ ਠੋਰਸੁ ਮਤਿ ਰਹੇ ਰਖੁ ਬੀਗਸੁ ਜਾਨ ਕੀਭਾਤਸੁ
 ਜਾਹਿ ਸਹਾਈ॥ ੨॥ ਗੀਅਮਾਲ ॥ ਕਿਹ ਠੋਰਛੇ ਡੋਰਾ ਮਤੁ ਮਕਿਆ
 ਕਹੇ ਬੇਮਮਪਾਪਿਨੀ॥ ਕਿਯਾ ਕਹੇ ਬੀਮਮ ਜਾਨ ਕੀਸੁ ਸੁਮਤਿ ਦੁਖਉ ਬੁਤ
 ਪਿਨੀ॥ ਨਿਰਦਈ ਮਮਅਪਵਿਤ ਕੋਲਖਮਣੁ ਬਖਾਨਯੋ ਕਿਯਾ ਕਹੇ॥ ਇ
 ਮਭਾਖਭੁਪਾਤਿ ਰਦਈ॥ ਕਿਹ ਠੋਰਸੁ ਰਖੁ ਦਰਹੇ॥ ੩॥ ਸਿਕ ॥ ਹਰਾਮ
 ਹਾਗੁਣੁ ਜਾਗਰਹਾਸੀ ਅਪ੍ਰਿਅਬਚਤੋ ਗਾਦੁਖਾ ਸਿਧੁ ਬੁਝਯੋ ਮੇਰੇ ਕਿਉ
 ਨਾਪਿਖੋ ਮਮਓਗਾ॥ ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਭੁਪਾ ਬਿਲਾਪ ਕੇ ਦੁਖਾ ਸਿਧੁ ਮੇਗਲਿਤਾ
 ਨੀ॥ ਪਿਖਤਾ — ਸੁਮਤਿ ਸੁਭੁਪਤਿ ਕਰਜੇ ਰਕੀਨ ਬੰਖਾਨ॥ ੪॥ ਚੌ ਸੀ
 ਤਰਾਮਸੁ ਲਖਮਣੁ ਭਾਈ॥ ਮੇਤੀ ਨੇਤੇ ਰਥੇ ਚਢਾਈ॥ ਸਿੰਗਵੇਰਨ ਗਰੇਕੇ
 ਦਿਗਲੇ ਗਯੋ॥ ਗਿਗਾਤੀ ਰਉਤਾਰਤੁ ਭਯੋ॥ ੫॥ ਫਲਮੂਲਾਦਿਕ ਗੁਹਲੇ

ਅਏ॥ ਰਾਮਗਹੇਨਹਿਪਾਇਛੁਯਾਏ॥ ਪਰਮਪਰਜਿਨਰਾਮਤਬੁਏ॥ ਫਲ
ਮੁਲਾਦਿਵਿਸਰਜਨਕਏ॥ ੬॥ ਬਟਖੀਰਗਹਯਾਬਮੰਗਾਯੋ॥ ਜਟਾਮੁਕ
ਟਰਪੁਨਾਥਬਨਾਯੋ॥ ਬਹੁਰਕਹੀਸੁਮੰਤਿਜੁਜਾਵੈ॥ ਰਾਜਾਪ੍ਰਤਿਮਮ
ਕੁਸਲਬਤਾਵੈ॥ ੭॥ ਮਮਾਨਿਮਿਤਨਹਿਜੋਕਕਰੀਜੋ॥ ਮਮਬੰਦਨਕਰਕੁਪ
ਕਹੀਜੋ॥ ਅਭਿਪ੍ਰਗੀਤੇਮਮਨਮਾਂਹੀ॥ ਸੁਖਪੈਅਧਿਕਵਿਪ੍ਰਨਿਕੇਮਾਯੋ॥
੮॥ ਮਮਮਾਤਕੋਕਹੀਜਿਦੇਸਾ॥ ਮਮਾਨਿਮਿਤਨਹਿਕੋਰਕਲੇਸਾ॥ ਰਾਜਾਬ੍ਰਿਧ
ਜੋਕਨਿਧਿਪਗੇ॥ ਤਕੋਤਮਅਸ੍ਵਾਸਨਿਕੋਰੇ॥ ੯॥ ਸੀਤਾਨੇਨਭੁਗੈਬਹੁਬਾਰ
॥ ਨਿਪਸਤਮਤਿਨਮੋਹਉਚਾਰਾ॥ ਦੁਖਜੋਬਾਣੀਗਦਗਦਕੁਈ॥ ਰਾਮਓ
ਰਕੀਚਿਤਨਿਰਖਈ॥ ੧੦॥ ਸਾਸੁਸਸੁਰਪਦਕਮਲਮਸ਼ਾਗਾ॥ ਕਹੀਸੁਮੰਤਿ
ਪੁਣਾਮਹਮਾਰਾ॥ ਆਬਿਧੁਰਾਖਰਦਤਿਅਤਿਕੁਈ॥ ਕੀਚਿਤਪੀਥਿਅਧੋਮੁਖਗ

੧੧॥ ਤੀਨੋਨੋਨ ਕੁਰੇ ਜਲ ਪਾਗਾ ਕੁਪ ਚੜ੍ਹੇ ਵੈ ਨ ਵ ਮ ਝਾਗਾ ਜੋ ਲੋਰੀ
 ਗਾ ਪਾਗ ਸੁਗਾਏ ॥ ਤੋਲੋ ਕੁਪ ਤਿਮੇ ਨ ਰਖ ਏ ॥ ੧੨॥ ਵੈ ਤੀਨੋ ਬਨ ਪੀਥ ਪਧ
 ਗੇ ਮੈ ਦੁਖ ਜੋ ਪੁਰਿ ਅਯੋ ਬਾਗੇ ਸਾਨਿ ਰਈ ਕੋ ਜਲ ਘਾਗਨੀ ॥ ਕੁਪ ਤਿ
 ਪੁਤਿ ਕੁਹੂ ਯੋ ਕੁਵਾਨੀ ॥ ੧੩॥ ਨਿਪ ਕੈ ਕੋਈ ਪਿਆਰੀ ਗਨੀ ॥ ਤੈ ਪੁੰਜੀ ਨਵ
 ਰਕੀਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ਤੋ ਦੇ ਨੋ ਬੋਗ ਜਾ ਪਾਗਾ ਮਮ ਪੁਤ ਕਿਉ ਬਨੇ ਨਿਕਾ
 ਗਾ ॥ ੧੪॥ ਨਿਖਲੁ ਕਰਮ ਯਹ ਕੀਨੋ ਤੋ ਗੀ ॥ ਅਬਾ ਕਿਉ ਰੋਇ ਜਨਾਵ ਤਿ
 ਮੇ ਗੀ ॥ ਕੋ ਸਲ ਘਾਬ ਚਨ ਜਾਨਿਤ ਦੁਖ ਕੁਯੋ ॥ ਮਨੇ ਘਾਵੇ ਮੈ ਪਾਵ ਕਦ
 ਯੋ ॥ ੧੫॥ ਦਸ ਰਥੇ ਵਾਰ ॥ ਚੁੰ ॥ ਕਿ ਘਾਤਿ ਕੁਖੇ ਮਮ ਕਲ ਘਾਨੀ ॥
 ਹੋਵਨ ਹਾਰਨ ਕਿਨੇ ਮਿਟਾਨੀ ॥ ਮੇ ਅਤਿ ਦੁਖ ਤਿ ਕੁਯੋ ਜਾਨਿ ਗਨੀ ॥ ਤੁਮ
 ਕੋ ਜੋਗ ਨਏਤ ਬਖਾਨੀ ॥ ੧੬॥ ਕੋਇ ਕਪਾਪ ਜਮੇ ਹਕਮ ਯੋ ॥ ਜਾਂ ਕਰਿ ਅਹਿ

ਸਿਤਪਸੁਪਾਯੋਸਿਕਨੀਗਵਿਗਪੁਰਣੁਰੁਏ।ਕਿਸਲਯਪੁਤਿਪੁਨਿਕੁਪ
ਅਲਏ।੧੧।ਦੁਖਕਰਮਰਣੁਰੁਏਅਬਮੇਗਾਤਿਮਮਦੁਖਨਦੇਤੁਪ
ਨੇਰਾ।ਪੁਨਿਕਿਸਲਯਪੁਤਿਕੁਨੇ।ਕਾਰਣਦੁਖਕੇਯੁਗਮਜੁਗਨੇ
੧੨।ਤੁਮਕੈਕੇਈਦੇਨੇਹੇਤੁ।ਤਾਕਰਮਮਸਤਬਨੇਨਿਕੇਤੁ।ਜੁਨਿਕੁ
ਪਤਿਕੋਸਲਯਾਬਾਨੀ।ਪੁਰਮਦੁਖੀਆਹਿਕੀਨਬਖਾਨੀ।੧੩।ਅਬ
ਨਿਕਸੇਰੇਪੁਲਹਮਾਰੇ।ਸੁਦਿਵੇਵੀਮੇਹੇਤੁਬਿਚਾਰੇ।ਪੁਰਬਮਾਨਿਮ
ਮਜਾਪਹਿਦਯੋ।ਤਾਕਰਮਰਣੁਹਮਾਰਾਕੁਯੋ।੧੪।ਪੁਰਬਮੇਜੈਬਨ
ਬਲਮਾਹੀ।ਬਾਨਜਗਜਨਲੈਕਰਮਾਹੀ।ਮ੍ਰਿਗਮਾਰਨਹਿਤਨਦੀਕ
ਨਗੇ।ਬਿਚਰੇਨਿਜਮੇਬਿਪਨਮਝਾਰੇ।੧੫।ਆਪੀਰਾਤਿਸਮੇਇਕਬਾ
ਰਾ।ਤਿਖਾਵੇਤਇਕਮੁਨੀਕੁਮਾਰਾ।ਮਾਤਪਿਤਾਤਿਨਪਰਮਾਤਿਸਾਏ।ਤਾ

੩

ਹਿਤਵੈਜਲਲੇਨੇਆਏ॥੩੨॥ਜਲਮੇਕਿਕੁਰੂਬਾਯੋਜਬਹੀ॥ਸਬਦਕੁਯੋਤਾ
 ਤੇਪੁਨਿਤਬਹੀ॥ਮੇਜਾਨਿਓਗਜਪੀਵਤਪਾਨੀ॥ਬਾਨਦਯੋਮੁਖਮਾਹਿਕ
 ਮਾਨੀ॥੩੩॥ਸਬਦਬੋਧਿਵਹਬਾਨਉਦਾਗਾ॥ਮੇਹਚਲਾਓਨਿਜਾਮਝਾ
 ਰਾ॥ਹਾਮੇਮਾਇਓਸਬਦਤਹਿਕੁਯੋ॥ਮਾਨੁਖਲਖਲੁਜੁਚਨਕਯੋ॥੩੪
 ਗੀਆਮਾਲ ॥ਮੇਨਾਕੀਯੋਅਪਰਾਧਕਾਹੁਮਾਰਿਓਬਿਧਿਕਿਓਕਿ
 ਨੇ॥ਪਿਤਮਾਮੇਗੀਬਾਦਦੇਖੇਨੀਰਦੇਵੇਕੋਤਿਨੇ॥ਜੁਨਿਸਬਦਮਾਨੁਖਜੁਚ
 ਕੇਕੁਯਭੀਤਹੋਇਓਮੇਮਨੇ॥ਕੋਸਲਯਾਤਿਹਠਗਮੇਨਿਜਮੇਗਯੋਜਜਨੇ
 ਜਨੇ॥੩੫॥ਜੁਆਮਿਦਸਰਬਕੁਪਮੇਢਿਗਜਾਇਤਾਬਿਅਕੁਲਕੰਧੀ॥
 ਅਜਾਨਮੇਅਪਰਾਧਕੀਨੋਤਾਹਿਮੇਕੋਮਾਨਿਜਹੀ॥ਇਮਕੁਪਤਪਦਮੇਗਿ
 ਰਯੋਮੁਖਬੋਲਗਦਗਦਹੈਤੋਮਾ॥ਪੁਨਿਤਾਹਿਮੇਪ੍ਰਤਿਕੁਯੋਮਤੁਰਕੁਪ

ਅਤੁਸੈ

ਤਿਸਤਮਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸਿਕਰ ॥ ਤਵਬ੍ਰਹਮਤਯਾਨਾਛੁਪੇਮੈਵੈਸਤਪਰਮੇ
ਆਹਿ ॥ ਪਿਤਮਾਤਮੇਰੇਤਰਸਦੇਤਿਖੁਖੁਤੰਤਨਮਾਹਿ ॥ ਤਜਿਚਿਤਬੋਰ
ਸੁਜਾਇਕੈਤੀਰਾਤਿਨਕਦੇਹਾ ॥ ਨਹਿਦੇਹਿਮੇਪਿਤਕੋਪਕੈਤਰਕਰੋਤੋਰ
ਖੇਹਾ ॥ ੨੭ ॥ ਜਲਤੰਹਿਦੈਪਵੈਕੈਨਿਜਕਰਮਕਰੀਬਖਾਨਾ ॥ ਸਰਕਾਦੁਮੇਰੀ
ਦੇਹਤੇਤਨੁਪੀੜਤਿਆਗੇਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਇਹਭੂਤਿਮੇਮੁਨਿਜੋਕਹਿਓਮੇਕੀਨਬਾ
ਨਓਧਾਗਾ ॥ ਪੁਨਿਗਯੋਜਹਿਵਹਦੇਪਤੀਲੈਕੁਭੁਕੀਤੁਰਵਾਗਾ ॥ ੨੮ ॥ ਜਾਂਤਿ
ਬ੍ਰਿਪਸੁਅੰਧਭੁਖੇਨੀਰਕੀਤਨੁਦਾਹਿ ॥ ਕਿਭੁਯੋਕਾਰਣਨੀਰਲੈਅਬਪੁਤਅ
ਇਓਨਾਹਿ ॥ ਅਨਨਭੁਗਤਿਹਮਬ੍ਰਿਪਏਤਨਤਿਖਾਪੀੜਅਪਾਗਾ ॥ ਕਿੰਦਾ
ਉਪੇਖਯਾਤਿਨਕਰੀਨਹਿਭੁਗਤਿਵਾਨਹਮਾਗਾ ॥ ੨੯ ॥ ਇਹਭੁਤਿਚਿਤ
ਥੋਕਰੇਮਮਪਾਦਪੁਨਿਜੁਨਿਲੀਨਾ ॥ ਜੁਨਿਤੰਪਿਤਾਪੁਨਿਭੁਖਯੋਜਤਕਿ

ਭੀਬਿਓਬਸੁਕੀਨਾਦੇਹਪੁਤਸੁਨੀਰਹਮਕੇਆਪਨੀਕੇਪੀਵਾ। ਇਹਭੁੰਤਿ
 ਤੁੰਗਿਭਿਲਾਪਜੁਨਿਅੰਤਿਕੇਪਯੋਮਮਜੀਵਾ। ੩੦।। ਗੁਗਜਾਇਤੁੰਪ
 ਦਬੀਦਿਕੈਪੁਨਿਮੁਖੇਕੀਨਬਖਾਨਾਮੇਨਾਹਿਤਵਸੁਤਔਧਿਕੋਪਤਿਭੁਪ
 ਦਸਰਥਮਾਨਾਮੇਗਤਿਮਿਗਾਦਿਹਿਸਕੇਬਹੁਕਰੇਪਾਪਅਪਾਗਾਜਲੰਘ
 ਟਵਰੇਬਖੇਤ੍ਰੇਪੁਨਿਭੁਈਗੁੀਤਰਵਾਗ। ੩੧।। ਗਜਜਾਨਿਮੇਜਥਛੇਤ੍ਰਯੇਤਨ
 ਮਾਂਹਿਗਾਭਯੋਜਾਇਮੇਮੁਇਓਮਨੁਖਸਬਦਸੁਨਿਮੇਤੁਰਤਾਅਇਯੋਧਾ
 ਇ।। ਜਿਹਜਟਾਛੇਲੀਕਿਰਣਜੀਪਿਖਪਰੇਮਨੀਕਮਾਗਮਨਗੁੀਤਮੇਪ
 ਦਤੰਗਾਹੇਮੁਖਰੰਖਰੰਖਉਚਾਗ। ੩੨।। ਮਤੁਤੁਰੇਇਓਮਮਭਾਖਯੋਮੁਨਿਪ
 ਹਮਕਰਣਪਾਗ। ਬ੍ਰਹਮਹਤਯਾਭੁਏਨਹੀਤਵਕਹਯੋਮਨਹਮਾਗਮਮ
 ਮਾਤੁਤਾਤਸੁਨੀਰਦੈਕਰਜੇਹਤੰਪਦਬੀਦਾਨਵਨੁਤਨੇਅਹਿਦੇਹਕੈਲੈਜੀ

ਜੀਵਨੇਤੀਮੰਗਾ॥੩੩॥ਧੋਪਈ॥ਯਾਬਿਧਿਤਿਨਮੁਨਿਮੋਹਬਤਾਇਓ॥ਮੁਨਿਤਿ
ਸਕਮੇਤੁਮਪਰਿਆਇਓ॥ਵਯਾਜੁਗਤਿਤੁਮਪਰਮਉਦਰਾ॥ਸਰਣਗਤਿ
ਮਮਲੇਹੁਓਬਾਗ॥੩੪॥ਯਾਬਿਧਿਸੁਨਿਓਸੁਮੋਤੇਜਬਹੀ॥ਵਖਾਰਤਿਜੋਚ
ਤਰੁਏਤਬਹੀ॥ਪਰਿਓਜਹਾਂਸੁਨਿਪੁਤਹਮਾਰੇ॥ਤਹਿਲੇਚਲੇਬਿਲਿਬਨ
ਧਾਓ॥੩੫॥ਤਬਲੇਗਯੋਜਹਾਂਸੁਤਿਆਹੀ॥ਬਿਧਦਿਪਤੀਵਖਮਨਮ
ਹੀ॥ਸੁਤਕੋਛਹਿਨਿਜਹਾਥਨਿਜਿਗਾ॥ਬਹੁਬਿਲਪਕਰਬਿਆਕੁਲਅੰ
ਗਾ॥੩੬॥ਹਾਹਾਰੁਦਨਕਰੇਤੇਕੁਰੀ॥ਪੁਤਪੁਤਮੁਖਮਾਂਹਿਉਚਾਰੀ॥ਜਲ
ਦੀਜੇਹਮਕੋਸੁਤਜੋਇਨਹਿਦੇਵੈਅੰਬਕਾਰਣਕੋਇ॥ਪੁਨਿਮੋਪ੍ਰਤਿਤਿਨਕੀ
ਨਉਚਾਰਾ॥ਚਿਤਾਰਚੋਨਿਪਬੇਗਸਵਾਰਾ॥ਮੇਤਬਹੀਤਹਿਚਿਤਾਬਨਾਈ॥ਵ
ਹਤੀਨੇਤਹਿਦਏਬੈਠਾਈ॥੩੭॥ਸਿਕਰ ॥ਪੁਨਿਅਗਨਿਤਿਨਕੋਕਰੇਤੇ

ਮੇਦਈਤਹਾਂਲਗਾਇ॥ਦਿਵਿਲੋਕਤੀਨੋਵੈਗਏਤਨਭੁਮਿਮਾਹਿਜਲਾਇ॥
ਪ੍ਰਾਨਿਜਾਨਅਵਸਰਤਾਪਿਤਾਮਮਦਯੇਏਹੁਸਰਾਪਾਮਮਬਚਨਪ੍ਰਤ੍ਰਜੇ
ਕੋਕੈਤੁਮਰੇਗੋਨਿਪਆਪਾ॥੩੯॥ਵਹਸੁਪਅਵਸਰਆਇਓਮਮਵ
ਰੋਨਹਿਕੋਇ॥ਇਹੁੰਤਿਭੁਖਾਬਿਲਪਕੀਨੋਜੋਕਾਬੀਆਕਲਤੋਇ॥
ਹਾਰਾਮਸੁਤਹਾਜਾਨਕੀਹਾਲਖਮਲੁਖਪਾਮਾ॥ਵਿਯੋਗਥਰੋਮੇਮਰੋਕੈ
ਕੋਈਕਾਢੇਪ੍ਰਾਨਾ॥੪੦॥ਇਮਵਦਲਭੁਪਾਤਿਪ੍ਰਾਨਤਾਜਿਪ੍ਰਾਨਿਗਏਸੁਰਪਤਿ
ਲੋਕਾਗਾਮਲਖਮਲਮਾਤਲੋਨਿਪੰਨਾਰਿਕਰੇਸੁਜੋਕਾਕਰਤਾਕੁਛਤੀ
ਰੇਵਹੀਮੁਖਭੁਪਕੇਗੁਣਗਾਇ॥ਅੰਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁਭੁਮੇਬਿਪਦਈਹਲਾ
ਹਲਪਾਇ॥੪੧॥ਬ੍ਰਾਜਿਸਟਲੈਸਗੁਮੀਤ੍ਰੀਤਹਿਪ੍ਰਾਤਪਹੁੰਤੋਜਾਇ॥ਤੈਲਵੇ
ਣੀਭੁਪਧਰਸਭੁਦੁਤਲਏਬੁਲਾਇ॥ਅਧਾਜਿਤਕੋਨਗਰਪ੍ਰਤਿਭੁਮਦੁਤਬੇ

ਸੁਰਪਤਿ

ਗਸੁਜਾਯਾਘੋਰਯੋਪਰਿਜਾਯੋਤਹਿਕੁਰਤਸਾਨਜਾਇਆਹੁ॥੪੨॥ਤਿਹਕ
ਹੋਮੋਬਚਨਤੇਗੁਰਬੇਗਾਅਇਸੁਕੀਨਾਨਿਜਨਗਰਾਅਵੇਬੇਗਤੁਮ
ਜਗਕੁਰਤਬੁਧਿਪਰਬੀਨਾਐਧਿਦਸਰਥਰਾਜਕੋਨਿਜਮਾਤਪੋਖੋਆਇ
ਬਸਿਸੁਕੇਆਹਿਬਾਕਸੁਨਿਪੁਨਿਗਏਦੂਤਜੁਧਾਇ॥੪੩॥ਪਾਜਿਤਪੁਨਿ
ਕੁਰਤਕੋਪੁਣਮਕੀਨਿਜਾਇਾਰਾਜਨਬਾਸਿਸੁਬਲਾਇਓਪੁਰਕੁਰਤਐ
ਤਿਨਕੁਇਆਅਵੇਜੁਪੁਰੀਅਯੋਧਯਾਨਹਿਕੋਰੋਚਬਿਚਾਰਾਯਾਹਿ
ਵਾਕਸੁਨਿਰੋਸਾਂਚਕੁਰਤਕੁਯੋਕੁਇਉਰਕੁਗਾ॥੪੪॥ਗੁਰਬਚਨਸਾਨੁਜ
ਸਿਗਦੁਤਨਕੁਰਤਚਾਲੇਦੇਜਾਕੁਪਐਰਪੁਨਾਥਕੋਕਛੁਕੁਯੋਨਗਰ
ਕਲੇਜਾਇਹਕੁਤੀਚਿਤਵਤੰਮਾਰਗੇਪੁਨਿਨਗਰਪਹੁਤੋਆਇਜ
ਨਕੁਰਨਕਛੁਨਗਰੇਮੇਜਕੁਪੁਕੁਗਈਬੋਲਾਇ॥੪੫॥ਉਤਸਵਨਹੀ

ਕੋਨ ਗਰਮੇਪਿਖੁਰਤਚਿਤਅਪਾਗ।ਪੁਨਿਗਯੋਨਿਪਕੇਤੁਵਨਮੇਨ
 ਹਿਲਖਮੀਨਪਦੁਆਗਦੇਖੀਕਕੇਈਏਕਲੀਬੈਠੀਜੁਪਲਿਘਾਬਿ
 ਛਾਇ।ਜਿਗਜੇਪੁਣਮਸੁਮਾਤਕੇਪੁਨਿਕੁਰਤਕੀਨੋਪਾਇ।੪੬।ਆ
 ਇਯੋਨਿਹਾਰਸੁਰਤਕੇਕੈਕੇਈਆਦਰਕੀਨ।ਉਠਾਇਕੁਰਤਲਗਾ
 ਇਗਰਪੁਨਿਗਾਇਗ੍ਰੀਤਰਲੀਨ।ਸਿਰਚੁਮਕੈਨਿਜਵੇਸਕੈਪੁਨਿਕੁਸ
 ਲਪੁਛਯੋਤਾਹਿ।ਪਤਾਕੁਤਾਮਾਤਮੇਸਕੁਕੁਸਲਹੈਪੁਰਮਾਹਿ।੪੭।ਆ
 ਜਮਮਆਨੇਦਸੁਤਤਵਕੁਸਲਗ੍ਰੀਲਨਿਹਾਗ।ਇਹਕੁੰਤਿਤਾਂਹਿਜੁਪੁਛ
 ਜਨਿਜਪੇਵਕੈਪਰਵਗਾਕਹਕੁਰਤਬਿਆਕੁਲਚਿਤਅਤਿਮਨਕੈਪ
 ਪੁਛੀਮਾਇ।ਮਾਤਤੁਮਾਬਿਨੁਮੇਪਤਾਕਿਹਠੈਰਆਹਿਬੁਤਾਇ।੪੮।
 ਤੁਮਾਬਿਨਾਨਹਿ।ਕਿਨਮੇਪਤਾਇਕੈਤਬੈਠੈਜੋਇ।ਅਬਨਾਦਿਖਾਈਦੇਤੈ

ਕਦੁਭਯੋਕਾਰਣਕੋਇ। ਤਤਕੇਅਦੋਖੁਨੇਮਮਦੁਖੁਭਯੋਅਤਿਅਧਿਕਿਦੁਖ
ਜੋਅਪਾਪਸੁਤਕੋਕੇਈਭੁਖੇਤਾਹਿ। ੪੮॥ ਪਰਮਜੀਲੀਜੋਗਤੀਕ੍ਰਿਤਾਅਸੁ
ਮੇਧੀਪਾਹਿ। ਤਾਂਗਤੀਕੋਤਾਤਤੇਰੋਗਯੋਜਾਜਗਮਾਹਿ। ਇਹਭੁੰਤਿਸੁਨਿ
ਭੁਭੁਤਗਿਰਯੋਜੋਕਾਬਿਅਕੁਲਤੇਇ। ਹਾਤਾਤਕਹਿਤੁਮਗਏਮੋਕਦੁਖ
ਜੋਮੁੰਦਛੋਇ। ੪੯॥ ਨਸਮਰਪਯੋਮਮਰਮਰਾਜੇਅਪਗਏਸਿਧਾਇ।
ਇਹਭੁੰਤਿਭੁਭੁਤਬਿਲਾਕਰਸਿਰਕੇਜਦੀਨਖਿਲਾਇ। ਓਠਾਇਕੋਕੇਈ
ਤਾਂਹੋਕੋਨਿਜਪਾਟੇਕੋਦ੍ਰਿਗਪੋਚਾ। ਸਮਾਧਾਨਸਤਾਂਕਰੇਸਤਾਕਿਉਕਰੇਤੀਸੋਚ
੫੦॥ ਕਲਯਾਣਤੇਰੀਪੁਤਮੇਸਭਾਸਿਧਕੀਨੋਕਾਜਾ। ਕਰਤਬੰਤਕੋਨਾਕ
ਛੁਸੁਤਰਹਯੋਸੇਖਾਅਜਾ। ਭੁਭੁਤਤਾਕੋਭੁਖਯੋਪੁਨਿਮਠਾਅਵਸਰਮਾ
ਹਿ। ਮਮਮਿਤਾਭੁਪੁਤਸਿਰਮਣੀਪੁਨਿਕਿਯਾਕਹਯੋਮੁਖਮਾਹਿ।

42॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਕੋਪੁਨਿਕਿਆਕਹਯੇਵਹਨਿਖਲਭਾਖੇਮੋਹਿ। ਕੋਕੇਈਨਿਰ
 ਕ੍ਰੈਤੰਕਹੇਸੁਤਸੁਨੇਕੁਥੇਤੋਹਿ। ਹਾਰਾਮਸੀਤੇਲਖਮਣਾਇਹਕੁੰਤਿਬਾਰਿ
 ਬਾਰਿ। ਬਿਲਾਪਚਿਰਕਰਤਿਆਗਤਨਕੋਗਯੇਸੁਰਗਮਝਾਗ। ੩੬੬
 ਰ॥ ਭੁਰਤਬਖਨੇਤਾਹਿਕੋਰਾਮਲਖਮਣਸੀਯਮਾਤਾਨਹਿਸਮੀਪਤਬ
 ਕਹਿਗਏਯੋਬਿਲਪੇਮਮਤਾਤਾ। 4੪॥ ਕੋਕੇਈਯੋਦਾਚ॥ ਸਿਕਰਛੰਦ॥ ਰਾ
 ਮਕੇਖੁਵਰਾਜਾਹਿਤਤਵਤਤਉਦਮਕੀਨਾ। ਤਵਰਾਜਕੋਹਿਤਪੁਤਮੇਤ੍ਰਿਹਮੰ
 ਰਿਵਿਪਨਸੁਕੀਨਾ। ਪੂਰਬਕਥੀਵਰਦੇਨਮੋਕੋਵਰਦਭੁਪਤਿਦੇਯੋਸੋਇ
 ਦਾਨੀਦੇਨਜੀਮੇਮੰਗਾਨਿਪਤੇਲਏ। ਏਕਕੋਤਵਰਾਜਦੋਸਰਗਾਮਕੋਬਨ
 ਬਾਸਾਸਿੰਤਵਾਦੀਭੁਪਤੇਤਵਰਾਜਕੀਨਪ੍ਰਕਾਸਾ। ਰਾਮਕੋਬਨਭੇਜਯੋਤਵ
 ਪਿਤਾਧਰਾਮਉਦਾਰਾ। ਰਾਮਪਾਛੇਜੀਗਈਜਗਪਤਬ੍ਰਤਸੁਧਾਰਾ। 4੫॥ ਸੁ

ਕੁਤਕੁਵਦਿਖਾਵਨੇਹਿਤਗਯੋਲਖਮਣਆਪਾਬੁਨਗਏਜੁਬਜੁਆਬਿਧੀ
ਪੁੰਨੀ ਰੁਪਕੀਨਾਬਿਲਾਪਾਰਾਮਰਾਮਸੁਰਾਖਤੇਮਖ ਮੁਯੋਰੁਪਤਿਸੋਇ
ਗਿਰਜਾਸੁਨੇਇਹਕੁੰਤਿਮਰਦੇਰੁਗਾਬਿਨੁਨਹਿਤੋਇ। ੫੦। ਇਹਕੁੰਤਿ
ਮਾਤਾਬਚਨਜੁਨਿਸੁਤਗਿਰਯੋਰੁਮਮਸ਼ਾਗਾਵਜੁਤਤਿਵੁਮਜਿਉਗਿ
ਰੇਕਛਰਹੀਨਾਹਿਸਿਕੁਰਾਪਿਖਤਾਕਕੇਈਦੁਖੀਹੋਈਬੁਰਕੀਨਉਚ
ਗਾਕਿਉਸੋਕਮੇਰੇਸੁਤਕਰੇਅਜੁਰੁਯੋਗਜਤਿਹਾਰਾ। ੫੧। ਦੁਖਅਵਸਰ
ਨਾਕਛਾਇਹਕੁੰਤਿਰੁਪਯੋਮਾਇ। ਕਿਪਰੁਰਤਬਿਲੋਕਤਾਪੁੰਤਿਮਨਦੇਤਿ
ਜਲਾਇ। ਅਸਿਕੁਪੁਰੈਤੁਪਾਪਨੀਤਵਕੀਨਕੁਰਤਾਪਾਤਿ। ਦੁਰਕੁਰਗਤੇਮੇ
ਜਨਮਲੀਨਿਅਪੀਮੇਬਿੰਖਯਾਤਿ। ੫੨। ਅਗਨਿਮੇਮੇਜਰੋਗੋਕੇਮਰੋਗੋ
ਬਿਖੁਖਾਇ। ਖਡਗਸੋਤਨਕਾਟਅਪਨੇਜਾਉਅਮਪੁਰਿਧਾਇ। ਕੁਰਤਿਪਾ

ਤਿਨੀ ਦੁਸਤੋਰੋ ਕੀ ਕੁਪਾ ਕਸੁਰੋ ਨਾ ਕੋ ਕੇਈ ਕੋ ਘੋਰਾ ਟੋਕੈ ਪੁਨਿ ਗਯੋ ਕੋ ਸਲ
 ਆਰੋ ਨਾ ॥ ੬੦ ॥ ਜਿ ਪਿਰੁ ਰਤ ਨਿਰੰਗੀ ਉਚਕੇ ਠਪੁ ਕਾਗਾ ਕੁਰਤੋ ਤੇ ਸੇਰੋ ਵਈ
 ਤਿਨ ਪਾਦ ਮਸਤ ਕਿਧਾਗਾ ਅਲਿੰਗ ਕੁਰਤੋ ਪਰਮਾ ਸੀਲਾ ਰਾਮ ਮਾਤ ਸੁਹਾ
 ਇ ॥ ਕ੍ਰਿਸਦੀ ਨਬਦਨਾ ਭਾਖਈ ਬਹੁ ਨੈਨ ਤੇ ਜਲ ਜਾਇ ॥ ੬੧ ॥ ਗਏ ਦੁਰਤੇ
 ਰੇ ਪੁਤ ਘੋਸੁ ਰੁਗ ਘੋਕਾਰ ਲੁਭੇਇ ॥ ਸਰੁ ਸੁਨਿ ਘੋਮਾਤ ਬਖਾਨ ਘੋਰੁ ਵੇਮਾ
 ਤ ਕੀ ਨੇਜੇਇ ॥ ਸਾਹਿਜਾਨ ਕੀ ਸਾਹਿਲ ਖਮਣੇ ਸੁਤਰਾ ਮਚੇ ਦਹਮਾਗਾ ਦੁਖ ਸਿ
 ਸੁਮਗਨਾ ਮੇਰੀ ਬਨ ਗਏ ਚੀਰ ਸੁਧਾਗਾ ॥ ੬੨ ॥ ਚੈ ॥ ਹਰਾਮ ਰਖੁ
 ਵੇਸ ਸੁਨਾਇਕਾ ਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰੁ ਦਰਦਾਇਕਾ ॥ ਅਦਪਿ ਤਿ ਮਮ ਉਦ
 ਗੁਰੁ ਘੋਮਾਤ ਦਪਿ ਨਹਿ ਦੁਖ ਮੇਰੇ ਗਯੋ ॥ ੬੩ ॥ ਤਤੇ ਬਿਧਿ ਹੈ ਬਹੁ ਬਲਵ
 ਨਾ ਅਹਮੋ ਕੇ ਉਰੁ ਘੋਸੁ ਰੁਨਾ ਘੋਬਿਲਾ ਪਕੋ ਸਲ ਘਾਕੀ ਨਾਤਾਂ ਪਿ

ਅੰਤਰ

ਖੁਰਤੁਕੁਯੋਅਤਿਵੀਨਾ॥੬॥ਪਾਦਗਹੇਕਰਕੁਖੇਏ॥ਮਾਤਾਬਚਨਸੁਮੇਸੁਨਿ
ਲੇਗਾਰਾਮਰਾਜਅਰਿਖੇਕੁਨਬੀਚਾਕੈਕੇਈਕਰਮਕਰਯੋਜੁਨੀਚਾ॥੬੫॥
ਅਨੰਤਵਾਤਿਨਕੀਨੋਸੁਜੇਈ॥ਕੁਰਤਜੁਜੋਓਰਜਾਨਤਿਹੋਈ॥ਅਥਵਾਮੇਪ੍ਰੇਰੀ
ਜੇਜੋਇਤਿਮੈਕੋਯਾਬਿਧਅਪਯੋਇ॥੬੬॥ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਮਾਰੇਤੇਜੋਜਾਮੇ
ਕੋਤੋਇਪਾਪਪਾਨਿਤੈਜੋਸਮਅਰਿਧਤੀਗੁਰਕੋਮਾਰਮਜੋਹੋਵੇਪਾਨਿਪਾਪ
ਅਪਾਗ॥੬੭॥ਮੈਜੋਜਾਨਤਬੋਪਾਨਿਜੋਈ॥ਤੋਮੈਕੋਵਹੁਜਗਲੋਹੋਈ॥ਅਥਬਿਧ
ਕੁਰਤਸਪਸਬਹੁਭਾਖਾਰੇਇਓਮਾਤਚਰਲਸਿਰਰਾਖਾ॥੬੮॥ਉ
ਮਾਕੋਸਲਅਤਾਰਿਕੋਲੀਨੋਕੋਠਲਗਾਇ॥ਸੁਤਜਾਨੇਮੇਜਗਲਾਬਿਧਿਮ
ਤੁਜੋਚੋਸੁਖਦਾਇ॥੬੯॥ਸੀਮਹਾਦੇਵੇ ॥ਸ ॥ਪੁਨਿਤਾਰਿ
ਸਮੇਕੁਰਤਾਗਮਕੋਸੁਨਿਆਪਬਾਸਿਸੁਤਹਾਂਚਲਾਏ॥ਨਿਪਾਮਿਦਰ

ਮੇਵਹਰਾਜਗੁਰੂਸਾਹਿਮੀਰਿਨਕੇਬਹੁਕੁੰਤਿਸੁਹਾਏ॥ਪਿਖਰੇਵਤਰਾਜਕੁਮਾ
 ਰਮਹਾਂਤਿਸੁਦਰਆਪਬਾਸਿਸੁਅਲਾਏ॥ਵਹੁਪਤਿਥੇਅਤਿਤਗਬਰੇ
 ਪੁਨਿਸੰਤਪਰਾਕੁਮਥੇਜਰਠਾਏ॥੧੦॥ਮਾਨਵੈਕਸੁਖਭੋਗਸਭੈਅਸੁਮੇ
 ਧਨਲੋਬਹੁਆਗਕਰਾਏ॥ਬਹੁਦਖਣਤਾਮਖਮਾਂਹਿਦਈਹਰਿਰਾਮ
 ਮਹਾਂਸੁਤਸੁਦਰਜਾਏ॥ਅਤਿਗਏਸੁਰਲੋਕਬਿਖੇਸੁਰਨਾਇਕਕੇਅਰਧਾ
 ਸਨਪਾਏ॥ਸੋਖਕਿਭੁੰਜਨਵੈਨਿਪਥੇਸੁਬਿਥਾਤੁਮਜੋਚਤਨੀਕਬਹਾਏ॥
 ੧੧॥**ਦੋਪਦੀ॥**॥ਆਤੁਮਨਿਤਅਨਾਸੀਜਨੇ॥ਜਨਮਨਾਸਨਹਿਤਾਮੇਮਾਨੇ
 ਤਨੁਜੜਾਤਿਅਪਾਵਿਤਅਹੇ॥ਪ੍ਰਣਮਾਵਿਨਾਸਸੁਛਿਣੁਛਿਣੁਗਏ॥
 ੧੨॥ਭੁਲੇਪ੍ਰਕਾਰਬਿਚਾਰਸੁਕਰੇ॥ਸੋਕਠੋਰਕਹਿਨਦਰਨਪਰੇ॥ਪਿਤਤ
 ਨੇਜਗਤੀਤਰਮਰੇ॥ਮੁਰਖਸੋਚੇਊਰਪਹਰੇ॥੧੩॥ਸਿਕਰਛਿਦਾ॥ਅਜਾਰ

ਖਲ੍ਹ ਸੀਸਾਹਮੇ ਵਿਜੋਗ ਜਬੈ ਸੁਹੇਇ। ਤੰ ਗਕੋ ਵੈ ਗਾਗ ਅੰਜੁਖ ਜਾਂਤਿ ਦੇਵੇ ਜੋਇ
ਜਨਮ ਵਲਿ ਜੁਜੇ ਅਹੇਤਿ ਹਤਿ ਹਮਿ ਤੁਚ ਲੇ ਜਿਗਾ ਪਰਹਾਰ ਨਹੀ ਕਰ
ਕੋ ਜਕੋ ਘਰ ਜਨਮ ਮਰਣ ਪ੍ਰਸਿਗਾ। ੧੪॥ ਸੁਕਰ ਮਕੋ ਅਪੀਨ ਜੇ ਤੁ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਸੁਪਾਤਿ। ਜਾਨਿ ਕੋ ਵਿਵੇਕ ਜਨ ਕਉ ਜੋਚਹੈ ਪੁਨਿ ਤਾਹਿ। ਬ੍ਰਹ
ਮੰਡਿ ਕੋਟ ਸੁਨ ਸਟਹੈ ਏਗਈ। ਸਿਧ ਅਪਾਗ। ਸੁਕੋ ਸੁਸਾਗਰ ਨੀਰ ਕੋ ਕਾਆ
ਸਥਾਤ ਨਖਾਗ। ੧੫॥ ਚਲਤ ਪਤਲ ਗਨ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿੰਬ ਕੁੰਗਰ ਹੋਇ।
ਤਿਉ ਆਯੁ ਜਾਵੇ ਲੋਕ ਕੀਤ ਵਭੁ ਯੋਨਿ ਸਚੇ ਕੋਇ। ਜੀਵ ਪੂਰਬ ਕਰਾਜੇ
ਉਲਈ ਦੇਹ ਸੁਏਹਾ। ਤਿਉ ਵਰਤ ਮਾਨ ਸੁਕਰ ਮਕਰ ਪਨਿ ਆਰ ਲੇਵੇ ਦੇਹ
੧੬॥ ਜਿਉ ਤਜੇ ਕ੍ਰਣ ਪਾਟ ਕੇ ਪੁਨਿ ਗਹੇ ਨੂਤਨ ਚੀਗ। ਤਿਉ ਤਜੇ ਜੀਰਣ ਦੇਹ ਕੋ
ਪੁਨਿ ਗਹੇ ਨ ਯੋਜੀਗ। ਜਿਕ ਅਵਸਰ ਪੈ ਕਹੰਗਾਇ ਹੁੰਗਤਿ ਤਨੁ ਜਟਹੋਇ।

ਨਹਿ ਮਰੇ ਆਤਮ ਨ ਜਮੇ ਪੁਨਿ ਵਰਧੈ ਨਹਿ ਕੋਇ ॥ ੧੦੦ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਖੰਡ ਭਾ
 ਵਾ ਵਿਕਾਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਾਂਤ ਰਿ ਆਨ ਵਿਗੁਰ ਪੁਨਿ ਜੋਈ ॥ ਆਨੰਦ ਰੂਪ
 ਬੁਧਿ ਕੋ ਸਾਖੀ ॥ ਲਯਾ ਬਿਹੀ ਨ ਇਕ ਸੁਤਿ ਸੁਸਾਖੀ ॥ ੧੦੧ ॥ ਆਤਮ ਪਰੇ
 ਅੰਦੁਤੀ ਯ ਅਨੁਪਾਸਾ ਮਾਇ ਜਾ ਬਿਤਿ ॥ ਜੋ ਕੋ ਰੂਪਾ ਯਾ ਬਿਧਾ ਆਤਮਾ ਦ੍ਰਿ
 ਫ ਉਰਧਰੇ ॥ ਜੋ ਕਤ ਜੋ ਸੁਤਾ ਕ੍ਰਿਯਾ ਸੁਕਰੇ ॥ ੧੦੨ ॥ ਤੈਲ ਦੇਣ ਮੇ ਪਿਤਤ
 ਨੁਪਰੇ ॥ ਲੈਸੁ ਸੁਚ ਵਉ ਪਰਣ ਸੁਕਰੇ ॥ ਗਮ ਜੋ ਮਾਇ ਰਘ ਨੰਦ ਨ ਬੀ
 ਗਾ ਯ ਥਾਨਿ ਯਾਇ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰੇ ਸੁਪੀਗ ॥ ੧੦੩ ॥ ਦੇਹ ਗਾਇਨੁ ਅਰਤਾਲੀ ॥
 ਕੁਏ ਮਰਣ ਅਨੰਤ ਰਭੁ ਪਾ ਯਾ ਬਿਧਿ ਉਮਾ ਜਨਾਯੇ ॥ ਕੁਰਤ ਬਸਿ ਸੁ ਅਨੁਪ
 ੧੦੪ ॥ ਤਜ ਅਗਿ ਆਨ ਜੋ ਕੋ ਬਿਧਿ ਵਤ ਕ੍ਰਿਯਾ ਸੁਕੀਨਾ ॥ ਆਹਿਤ ਅੰਗਿ
 ਨੀਕੀ ਬਿਧਿ ਜੋ ਰਾਗ ਆਇ ਸੁਦੀਨਾ ॥ ੧੦੫ ॥ ਸਿਸਕਰਾ ਵਿਧਿ ਵਤ ਕਰੇ ਦੀਨੀਅ

ਗਨਿਲਗਾਇ॥ ਦਿਨਏਕਾਦਸਕੇਕੁਏਲੀਨੇਬਿਪੁਬੁਲਾਇ॥ ੨੩॥ ਪਿਤੰਓਦੋਸ
ਕਰਤਾਹਿਕੋਕੁਜਨਦੇਅਪਾਗਾ॥ ਦਿਪਿਵਤਿਬ੍ਰਾਹਮਣਜੇਵਹੀਸੈਸੈਕਈ
ਹਜਾਗ॥ ੨੪॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣਕੋਪਨਬ੍ਰਹਮਦੇਗਉਆਕਈਹਜਾਗ॥ ਰਤਨਪਟਿ
ਬਰਬ੍ਰਹਮਦੇਗਾਮਜਦਯੇਉਦਾਗ॥ ੨੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਇਹਕੁੰਤਿਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਕੈਸਾਗਲੀਪਿਤਕੋਰਿਣੁਬੇਵਹੁਤਾਂਹਿਉਤਾਗ॥ ਮਿਲਜਿਗਪੁਰਹਿ
ਤੁਜਾਨਜਏਪਾਨਿਕੋਕਈਨਿਦਨਆਇਅਗਾਰੇ॥ ਨਿਜਬਾਸਕੀਯੋਪੁ
ਰਭੀਤੁਰਤਾਂਉਰਭੀਤਰਗਾਮਹਿਰਾਮਾਚਿਤਾਰੇ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਾਤਾਅਮਾਤਸਭੇ
ਦ੍ਰਿਗਹੈਜੁਮਨੈਨਿਜਮੇਸਜਿਹੈਪਰਿਵਾਰੇ॥ ੨੬॥ ਸੁਖਨਾਂਹਿਲਹਿਯੇਉ
ਰਭੀਤਰਤਾਂਇਹਚਿਤਬਛੀਤਿਨਕੇਉਗਮਾਹੀ॥ ਮਿਲਜਾਨਕੀਅੰਲਛ
ਮੰਨਜਮੀਰਪੁਨਾਬ੍ਰਗਏਸੁਬ੍ਰਹਮਣਮਾਹੀ॥ ਮਮਮਾਤਜੁਰਾਖਸਿਚੀਤਦਹੇ

ਮੁਖਪੇਖਨਤੇਸੁਪਰੇਖਿਨੁਮਾਹੀ। ਬਨਜਾਉਅਬੈਮਤਿਏਹੁਕਰੀਤਜਰਾਜ
 ਸਕੁਨਿਪਕੇਪਰਮਾਹੀ। ੬॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਅਦਿਹਾਸਮੁਖਸਿਦਰਸੀਖ
 ਜਮੀਸੀਰਾਮਾਤੰਪਦਪਕਿਜਸੇਵਜੀਗੁਰਤਸੁਅਠੋਜਾਮਾ। ੭॥ ਐ
 ਤਿਸੀਮਤਅਧਾਤਮਰਾਮਾਇਏਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸੰਬਾਰੇ
 ਅਯੋਧਯਾਂਕਾਂਡੇਜਪਤਮੋਧਿਆਇ। ੮॥ ਸੀਮਹਾਦੇ **ਵਉਦਾਰ** ॥ ਸ
ਯਾ ॥ ਪ੍ਰਾਤਬਾਜਿਸੁਸਭੈਮੁਨਿਸੀਗਿਸੁਮੀਤਿਸਭੈਪੁਰਵਾਸਬੁਲਾਏ।
 ਰਾਜਸਭਾਜਨਦੇਵਸਭਾਤਿਹਮਾਹਿਵਸਿਸੁਮੁਨੀਚਲਾਏ। ਮੰ
 ਧਸਿਪਾਸਨਕੋਮੁਨਿਜੇਜਨੁਹੈਚਤੁਰਾਨਨਜੁਸੁਖਦਾਏ। ਆਨਸੁਕੁ
 ਪਾਤਿਕੇਸੁਤਕੋਪੁਨਿਸਾਨੁਜਤਾਹਿਕਿਬੀਚਬਿਠਾਏ। ੧॥ **ਚੋਪਈ** ॥
 ਦੇਸਕਾਲਕੋਜੋਗਸੁਜੇਇ। ਮੁਨਿਵਰਬਚਨਬਖਾਨਯੋਜੇਇ। ਗੁਰਤ

ਅੰਤੋਤਵਪਿਤਅਨੁਸਾਸਨ॥ਤਿਲਕਦੇਹਿਹਮਬੋਰਸਿਘਸਨ॥੨॥ਕੈਕੇ
ਈਖਾਚਨਰਾਜਸੁਕੀਨੋ॥ਕੁਰਤਸੁਤਵਹਿਤਮਊਰਚੀਨੋ॥ਸਿਤਸਿਧ
ਦਸਰਥਵਰਗਈ॥ਰਾਜਦਯੋਤਿਨਮੁਖੇਅਲਾਈ॥੩॥ਅਬਦੇਵੇਤਵ
ਤਿਲਕਬਨਾਇ॥ਮੁਨਿਵਰਮਤਿਬੇਦਮੁਖਗਾਇ॥ਸੁਨਿਕੈਕੁਰਤਸੁਖਾ
ਬਿਧਬਾਨੀ॥ਮਮਨਹਿਰਾਜਸੁਤਾਹਿਬਖਾਨੀ॥੪॥ਰਾਜਾਰਾਮਸੁਖ
ਹੇਊਦਾਗੇ॥ਹਮਤਿਨਕੈਹੈਦਾਸਾਬਿਚਾਰੇ॥ਪ੍ਰਭਾਤਿਜਮੇਮੁਨਿਵਰਮੇ
ਜਾਂਦੋ॥ਰਾਮਚੰਦਕੋਨਗਰਲਿਆਵੋ॥੫॥ਤੁਮਸਭੁਮਾਤਹਮਾਰੀਜੇਤੀ॥
ਬਿਨਕੈਕੇਈਚਲੇਸੁਤੇਤੀ॥ਮਾਤਿਗਧਨੀਨਾਮਕੈਕੇਈ॥ਅਬਹੀਹਨੇ
ਆਇਮਾਨਿਏਈ॥੬॥ਪਰਮੇਕੋਰਪੁਵਰਨਹਿਦੇਖੇ॥ਇਸਤੀਬਧਹਕ
ਲਿਕਸੁਪੇਖੇ॥ਪਾਦਚਾਰਦੇਤੁਕਬਨਜਾਂਦੋ॥ਕਾਲਪਾਤਿਨਹਿਬਿਲਮ

ਲਗਾਵੈ॥੧॥ਗੀਆਮਲੁ **ਤੀਛੰਦ**॥ਜੰਤ੍ਰਪਨਸਹਿਤਸੁਮੇਚਲੇਤੁਮਜਾਹੁ
 ਕੁਵੇਮਤੁਚਲੇ॥ਰਾਮਜਿਉਬਨਮੇਗਯੋਤਿਉਧਾਰਮੇਤਨਬਲਕਲੇ॥੮॥
 ਲਮਲਕੁਜਨਮੇਕਰੇਸਤ੍ਰਪਨਨੀਕੇਲਿਆਵਈ॥ਜਿਰਜਟਾਅਵਨੀ
 ਮੇਸਵੇਨਹਿਰਾਮਜੋਲੋਆਵਈ॥੯॥ਸਿਕਰ **ਛੰਦ**॥ਇਹਕੁਤਿਕੁਰਤ
 ਸੁਧਾਰਮਨਮੇਮੋਨਲੀਨੀਧਾਰ॥ਸਭਲੋਕਕੁਰਤਸਰਾਹਈਮੁਖਸਾਧਸਾ
 ਧਉਚਾਗਾਧਰਮਸੀਲਪ੍ਰਭਾਤਬਨਪ੍ਰਤਿਕੁਰਤਕੀਨਪਆਨਾਸੁਮਤਿਸਭੈ
 ਬੁਲਾਇਸੈਨਿਕਏਹੁਕੀਨਬਖਾਨਾ॥੧੦॥ਚਤੁਰੰਗਣੀਸਭੁਸੈਨਿਜੇਤੀ
 ਕੁਰਤਕੇਅਨੁਗਾਮਾਅਸਕਿਜਰਰਥਪਦਾਤੀਰਹੇਆਛੰਜਾਮਾਕੋਜਲਘਾ
 ਲੇਰਾਜਦਾਰਬਸਿਸੁਲੋਦਿਜਰਾਜਾਕੁਰਤਕੇਸਿਰਾਸਬਚਾਲੇਰਾਮਦੇਖ
 ਨਕਾਜਾ॥੧੧॥**ਵੇਹਰ**॥ਗੀਗਾਤੀਗਸਿੰਗਬੇਰਪੁਰਸੈਨਕੀਨਨਿਵਾਸਾ॥

ਸਤ੍ਰਪਨਬਖਾਨਯੋਸਬਕੋਇਹਾਂਕੋਰਨਿਸਬਾਸਾ॥੧੧॥ਸਦੇਯਾ॥ਸੁਨਿ
ਕੇਰੁਗਤਾਗਮਕੋਮਨਮੇਅਤਿਸਿਕਰੁਈਗੁਹਏਹੁਬਿਚਾਰੇ॥ਬਹੁਸੇਨਸ
ਮੇਤਸੁਕੇਕਈਨਿਦਨਆਇਪਰੇਅਹਰਿਗਕਨਾਰੇ॥ਨਹਿਜਾਨਪਰੇਸਿ
ਗਸੈਨਲਈਅਹਰਾਮਪਰਾਤੁਮਕੋਨਹਿਮਾਰੇ॥ਸਕੁਲੇਕਨਕੋਇਹੁ
ਤਕਹੀਚਲਸਾਯੁਪਯਾਮਨੁਲੇਹਿਨਿਹਾਰੇ॥੧੨॥ਜੋਮਨਭੀਤਰਸੁ
ਧਾਅਹੇਤੁਬਲੇਮਮਨਵੈਸੈਨਉਤਾਰੇ॥ਜੋਮਨਭੀਤਰਪਾਪਕਛਤਬਨ
ਵਨਖੈਚਸੁਲਾਹੁਕਨਾਰੇ॥ਜਾਤਿਕੁਈਮਮਸਿਗਚਲੇਗਾਹਆਯੁਪਯਾ
ਇਸਚਾਰਨਿਹਾਰੇ॥ਇਹੁਭਾਂਤਿਬਖਾਨਸੁਲੋਗਨਕੋਗੁਹਤੈਣਕਸੇਕਰ
ਮੈਧਨੁਧਾਰੇ॥੧੩॥ਬਹੁਭਾਂਤਿਉਪਾਇਨਤਾਹਿਲਈਪੁਨਿਸਿੰਗਲਏਬਹੁ
ਜਾਯੁਪਧੀਰਾ॥ਕੁਰਤੈਪਿਖਤਾਹਿਉਪਾਇਨਲੇਭੁਹਆਨਧਰੀਲਖਰਾ

ਮਸ੍ਰਬੀਰਾ॥ ਪਿਖਮੀਤ੍ਰਿਸਮੀਪੁਨਿਸਾਂਨਜਤਾਸਿਗੰਮੇਜਟੇਹੋਤਨਮੈਬਨਚੀਗਾ॥
 ਉਰਕੀਤਰਰਾਮਕੀਜੋਚਕਰੇਮੁਖਰਾਮਕੁਨੇਦ੍ਰਿਗਜਾਵਤਿਨੀਗਾ॥ ੧੪॥
 ਅਕੁਬੀਦਨਕੋਸੁਨਿਖਾਦਪਤੀਗੁਤਹੋਮੁਖਮਾਂਹਿਸੇਹੁਬਖਾਨੇ॥ ਤਬਕੇ
 ਕਈਨਿਦਨਬੇਗਉਠਾਇਸੁਜਾਦਰੇਵੇਗਾਲਿਮਾਂਹਿਲਗਾਨੇ॥ ਕਲਯਾ
 ਨਪੁਛੀਗੁਹਕੀਮੁਖਤੇਪਿਖਕੁਤਸਖਾਮਨਮੇਬਿਗਸਾਨੇ॥ ਅਹਰਾਮਸਖ
 ਪਾਨਿਕੇਕਈਨਿਦਨਲੋਗਨਕੋਮੁਖਆਪਬਖਾਨੇ॥ ੧੫॥ ਕੁਰਤੇਵਾਚਾਸੇਵੇ
 ਆਕੁਤਤੁਮੇਰਪੁਨਾਥਕਿਸੀਗਸੁਬਾਸਕੀਯੋਇਹੋਠਰਸੁਤਾਈ॥ ਰਾ
 ਮਮਰਾਂਤਮਪ੍ਰੇਮਕੁਰੇਬਿਗਸੇਤੁਮਕੋਗਾਲਿਮਾਂਹਿਲਗਾਈ॥ ਪਿਨਿਕੁਯੋ
 ਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਕੁਯੋਤਵਰਾਪਵੇਸੇਮੁਖਬਾਤਅਲਾਈ॥ ਰਾਮਜਿਯਾਲਛ
 ਮਨਸਮੀਜਿਹੋਠਰਾਪਖੇਵਹੁਦੇਹੁਦਿਖਾਈ॥ ੧੬॥ ਅਬਸੁਖਰਤਲੇ

੧੦੮

੦

ਚਲੇ ਮੋਹਤ ਹਜ਼ਾਰਿ ਸੈਨ ਕੀ ਘਾਸੀ ਘਾਸੇ ਮਮਬੀ ਗਾਤੁ ਸੇਵਕ ਰਾਮ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤ
 ਸਖਾਤੁ ਵਭਾਗ ਮਾਯਾ ਜਗਮਾਧਿ ਗਹੀਰਾਇ ਹਕੁੰਤਿ ਚਿਤਾਗ ਚਿਤਾਰਤ
 ਹੀ ਵਿਗਕੇ ਕਈ ਨੰਦਨ ਜਾਵਤਿ ਨੀਰਾ ਗ੍ਰਹ ਸਿੰਗ ਮਿਲੇ ਭੂਹਿ ਠੋਰ ਗਏ ਮੁ
 ਹਿਰਾਮ ਵਸੇ ਨਿਸਿਰੀ ਗਸੁਤੀ ਰਾਗ ੧੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸੈਨ ਅਸਥਾਨ ਪਿਖੇ
 ਤਿਨ ਜਾਈ ॥ ਜੇਹ ਜੇਏ ਬੇਕੁਸਾ ਬਿਛਾਈ ॥ ਸੀਤਾ ਭੁਰਣ ਬਿੰਦ ਅਤਿ ਸੁ
 ਦਰਿ ॥ ਅਗ ਚਿਤ ਭੂਮਿ ਰੁਈ ਗੁਣ ਮੰਦਰਿ ॥ ੧੨ ॥ ਦੁਖ ਸਿਤ ਪਤਾਰਿ ਦੇਅ
 ਤਿਹੋਇ ਯੋ ॥ ਭੁਰਤ ਬਿਅ ਕੁਲ ਉਰਾ ਅਤਿ ਰੋਇ ਯੋ ॥ ਅਹੋ ਕੁਮਾਰੀ ਸੀਤਾ
 ਨਾਮਾ ॥ ਜਨ ਕਨੰਦ ਨੀ ਗੁਣ ਕੀ ਧਾਮਾ ॥ ੧੩ ॥ ਰਤਨ ਪਲਿ ਘਪੁ ਨਿਮਹ
 ਲਿ ਉਦਗੇ ॥ ਕਿਮ ਲਉ ਪਰਿ ਪਾਦੁ ਸਵਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਜਹਿਤ ਜੇਵਤ ਬੀਤੈ ਜੋ ॥
 ਜੋ ਕੁਸਾਵਿਸੁ ਰਸੇਈ ਕੈਸੇ ॥ ੧੪ ॥ ਵਿਹਗਾ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਸੁਦਖ ਭੁਰੇ ਬਨ ਭੁਸ

ਵਿਛਾਉਣੇ

ਪਾਤਨਮਾਤਿ। ਮੇਰੋਗੀਅਪਗਧਏਐਗਸੁਕਾਰਣਨਾਹਿ। ੨੧॥ ਸਿਕਰਛਿਦਾ।
 ਧਿਗਮੇਹਪਾਪਕਕੇਈਕੇਮੇਜਨਮਯੋਊਰਮਾਤਿ। ਮਮਨਿਮਿਤਕਲੇਜਬ
 ਨਮੇਗਮਸੀਤਾਪਾਤਿ। ਪੀਨਿਲਖਮਣਜੂਮਦੈਜਗਰਾਮਕੇਸਿਗਜੋਇ।
 ਬਨਗਯੋਹਰਖਊਦਾਰਊਰਨਹਿਰਹਯੋਘਰਮੇਜੋਇ। ੨੨॥ ਗੀਯਾਮਾ
 ਲਤੀਛਿਦਾ। ਮੇਰਾਮਦਾਸਨ ਦਾਸਕੋਪਾਨਿਦਾਸਹੋਵੇਗੋਜਬੀ। ਤਬਜ
 ਨਮਮੇਰੋਸਫਲਹੋਵੇਸਿਕਨਾਹਿਕਰੋਕਬੀ। ਕ੍ਰਾਤਜਾਹਿਰਖੁਨਾਥਹੋਵੇ
 ਹਿਠੋਰਜਾਨਤਹੋਜਬੀ। ਕਿਹੁਮੇਹਰਾਮਅਨੈਨਕੋਹਿਤਬੇਗਜਾਵੇਮੇਅ
 ਬੀ। ੨੩॥ ਸਦੈਯਾ। ਗੁਹਪੇਖਤਿਨੇਅਤਿਜੁਧਮਹਾਮਨਪ੍ਰੇਮਕੁਰੇਇਹਬਾ
 ਤਿਉਚਾਰੀ। ਤੁਮਪੀਨਿਭੁਏਜਗਮਾਹਿਜੁਨੇਰਖੁਬੀਗਬਿਖੇਇਹਪ੍ਰੀਤਿ
 ਤੁਮਾਰੀ। ਜਨਕਾਤਮਜਾਲਖਮਾਨਿਬਿਖੇਅਤਿਆਹਿਸਨੇਹਜੁਤੋਹਿਉ

ਦਾਗੀ।।ਗਿਰਾਚਿਤ੍ਰਸੁਕੁਟਵਿਰਾਜਤਹੈਜਾਹਿਹੈਕਦਲੀਪੰਨਜਾਫਲਵਾਰੀ
੨੪॥ਨਰ **ਜਛੰਦ**॥ਮੰਦਾਕਿਨੀਜਮੀਪਰਾਮਸੀਪਸਾਨੁਜੋਰਹੋ॥ਅਨੰਦ
ਕੇਦਪੁਰੇਅਪਾਰਸੁਖਤਿਲਹੋ॥ਤਹਾਂਚਲੇਜਮਸਤਹੁੰਸਮੈਨਗਿਗਕੇ
ਤੋਗੇ॥ਨਿਖਾਦਗਜਭੁਖਯੈਕਹਯੋਵਿਲਿਬਨਾਕਰੇ॥੨੫॥ਅਨਾਇਨ
ਵਪੰਚਸੈਮਹਾਨਦੀਤਗਵਨੀ॥ਸੁਆਪਰਾਜਨਾਵਕੋਜੁਲਿਆਇਓ
ਜੁਹਾਵਨੀ॥ਚਢਾਇਰਾਮਮਾਤਭੂਤਸਾਨੁਜੀਉਦਾਰਪੀ॥ਵਸਿਜਕੋਚ
ਚਯੋਨਿਖਾਦਗਜਸੀਲਪੀ॥੨੬॥ਚੈ **ਪਈ**॥ਕੈਕੇਈਔਰਜੋਖਤਾਜੇ
ਤੀ॥ਔਰਨਨਾਵਚਢਾਇਜੁਤਤੀ॥ਆਬਿਧਗਿਗਾਉਤਰੇਪਾਗਾਭੁਰਤ
ਨਿਖਾਦਪਤੀਜੁਉਦਾਰ॥੨੭॥ਭੁਰਦੁਆਜਕੋਆਸੁਮਜੰਗਾਂਬੇਗਗ
ਏਵਹਜਗਲੇਤਹਾਂਸੈਨਦੁਰਸੁਥਾਪਪਛਰੀ॥ਸਾਨੁਜਭੁਰਤਸੁਗਯੋ

ਅਗਾਰੀ॥੨੫॥ਆਸੁਮਮਾਹਿਸੁਮੁਨੀਬਿਰਾਜੇ॥ਤਪੋਕ੍ਰਾਂਤਿਪਿਖਪਾਵਕਲਾ
 ਜੇ॥ਪੇਖਬੁਰਤਰਿਖਬੁਗਤਿਉਦਾਰੀ॥ਸਾਂਸ੍ਰਿਗਪਦਬੰਦਨਧਾਰੀ॥੨੬
 ॥ਦਸਰਥਕੇਸਤਜਾਨਮੁਨੀਸਗ॥ਪੁਜਨਕੀਯੋਤਾਹਿਪੁਰੀਸਗ॥ਸੀ
 ਜਜਟਾਤਨਬਲੁਪਾਰੀ॥ਬੁਰਤਪੇਖਾਰਿਖਕੀਨਉਚਾਰੀ॥੨੭॥ਕੁਸਲ
 ਛੇਮਤਮਬੁਰਤਕੁਮਾਰੇ॥ਰਾਜਪਾਇਕਿਉਬਲਕਲਧਾਰੇ॥ਕਾਹਿਨਿ
 ਮਿਤਵਿਪੁਨਿਤੁਮਆਏ॥ਮੁਨੀਆਸੁਮਾਜਿਰਜਟਾਬਢਏ॥੨੮॥ਕੁ
 ਰਦਾਅਜਵਚਨਜੁਨਿਪਾਇਯੋ॥ਬੁਰਤਨੈਨਗ੍ਰੀਤਰਜਲਆਇਯੋ॥
 ਬੁਗਵਨਸਬੁਕੂਤਨਉਰਜੇਈ॥ਤੁਮਜਾਨਤਹੋਸਗਲੋਜੇਈ॥੨੯॥ਤ
 ਦਪਿਤੁਮਪੁਛਯੋਪੁਛਜੋਇ॥ਕੁਯੋਅਨੁਗ੍ਰਹਮੋਪਹੁਜੋਇ॥ਤੁਮਸਬ
 ਗਸਰੈਬਿਧਿਅੰਤੋ॥ਕੁਖਨਤੇਜਨਕੇਅਪਦਹੋ॥੩੦॥ਸਿਕਰਛੇਦਾ

ਦਾਗੀ। ਗਿਰਚਿਤ੍ਰਸੁਕੁਟਵਿਰਜਤਪੈਜਾਹਿਪੈਕਦਲੀਪਨਜਾਫਲਵਾਗੀ
੨੪॥ ਨਰ **ਜਛੰਦ**॥ ਮੰਦਾਕਿਨੀਜਸੀਪਰਾਮਸੀਅਸਾਨੁਜੋਰਹੋ॥ ਅਨਿਦ
ਕੇਦਪੁਰਹੋਅਪਾਰਸੁਖਤਿਲਹੋ॥ ਤੁਹਾਂਚਲੇਜਮਸਤਹੁੰਸਮੈਨਗੀਗਕੇ
ਤੋਗੇ॥ ਨਿਖਾਦਗਜਭੁਖਯੈਕਹਯੋਵਿਲਿਬਨਾਕੋਗੇ॥ ੨੫॥ ਅਨਾਇਨ
ਵਪੰਚਸੈਮਹਾਨਦੀਤਗਵਨੀ॥ ਸੁਆਪਰਾਜਨਾਵਕੋਜੁਲਿਆਇਓ
ਜੁਹਾਵਨੀ॥ ਚਢਾਇਰਾਮਮਾਤਭੁਤਸਾਨੁਜੀਉਦਾਰਪੀ॥ ਵਸਿਜੁਕੋਚ
ਚਯੋਨਿਖਾਦਗਜਸੀਲਪੀ॥ ੨੬॥ ਚੋ **ਪਈ**॥ ਕੈਕੋਈਐਹੋਜੇਖਤਾਜੇ
ਤੀ॥ ਐਰਨਨਾਵਚਢਾਇਸੁਤੇਤੀ॥ ਘਾਬਿਧਰੀਗਾਉਤੇਰੇਪਾਗਾਭੁਰਤ
ਨਿਖਾਦਪਤੀਸੁਉਦਾਰ॥ ੨੭॥ ਭੁਰਦੁਆਜੋਕੇਆਸੁਮਜਹਾਂ॥ ਬੇਗਗ
ਏਵਹਜਗਲੇਤੁਹਾਂਸੈਨਦੁਰਸੁਥਾਪਪਛਰੀ॥ ਸਾਨੁਜਭੁਰਤਸੁਗਯੋ

ਅਗਾਰੀ॥੨੮॥ਆਸਮਮਾਹਿਸੁਮੁਨੀਬਿਰਾਜੇ॥ਤਪੋਕ੍ਰਾਂਤਿਪਿਖਪਾਵਕਲਾ
 ਜੇ॥ਪੇਖਬੁਰਤਰਿਖਬੁਗਤਿਉਦਾਰੀ॥ਸਾਂਇਗਪਦਬੰਦਨਧਾਰੀ॥੨੯
 ॥ਦਸਰਥਕੇਜੁਤਜਾਨਮੁਨੀਸਗ॥ਪੁਜਨਕੀਯੋਤਾਹਿਪੁਰੀਸਗ॥ਸੀ
 ਸਜਟਾਤਨਬਲੁਧਾਰੀ॥ਬੁਰਤਪੇਖਾਰਿਖਕੀਨਉਚਾਰੀ॥੩੦॥ਕੁਸਲ
 ਛੇਮਤਮਬੁਰਤਕੁਮਾਰੇ॥ਰਾਜਪਾਇਕਿਉਬਲਕਲਧਾਰੇ॥ਕਾਹਿਨਿ
 ਮਿਤਾਵਿਪੁਨਿਤੁਮਆਏ॥ਮੁਲੀਆਸੁਮਾਜਿਰਜਟਾਬਢਏ॥੩੧॥ਕੁ
 ਰਦਾਅਜਵਚਨਜੁਨਿਪਾਇਯੋ॥ਬੁਰਤਨੈਨਗ੍ਰੀਤਰਜਲਆਇਯੋ॥
 ਬੁਗਵਨਸਬੁਕੂਤਨਉਰੋਜੇਈ॥ਤੁਮਜਾਨਤਹੋਸਗਲੋਜੇਈ॥੩੨॥ਤ
 ਦਪਿਤੁਮਪੁਛਯੋਪੁਭਜੋਇ॥ਕੁਯੋਅਨੁਗ੍ਰਹਮੋਪਰੁਜੋਇ॥ਤੁਮਸਬ
 ਗਸਰੈਬਿਧਿਅੰਤੋ॥ਕੁਯਨਤੇਜਨਕੇਅਪਦਹੋ॥੩੩॥ਸਿਕਰਛੇਦਾ

ਗਮਰਾਜਵਿਖਾਤਲਕੈਕਈਕੀਨੋਜੋਇ॥ ਬਨਬਾਸਪੁਨਿਸਤਿਸੀਅਕੋ॥
ਨਾਹਿਜਨੈਕੋਇ॥ ਤਵਪਾਦਜਗਲਜੁਗੀਦਮੋਕਿਹੇਮੁਨੀਵਰਆਹਿ॥
ਇਮਭੁਖਬੁਰਤਜੁਪਾਦਪਕਰੇਬੁਘੇਦੁਖਊਗਮਾਂਹਿ॥ ੩੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਭੁਮ
ਹੀਜਾਨਨਜੋਗਹੋਹੇਮੁਨਿਪਰਮਦਆਲਾ॥ ਜੁਪਅਜੁਪਸੁਮੇਮਨੇਤੁਮ
ਤੋਗਆਨਬਿਸਾਲਾ॥ ੩੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਮਮਰਾਜਜਨਾਹਿਪਰਜਨਹੋਰ
ਪੁਨਾਥਜਦਾਜਗਰਾਜਨਗਈ॥ ਹਮਕਿਕਰਹੋਮੁਨਿਪੁਗਵਜੁਕਪੁ
ਨਾਥਬਲੀਪਦਕੋਸਿਵਕਾਈ॥ ਇਹਤੇਹਮਜਵਤੁਪੈਬਨਮੇਮੁਨਿਰ
ਮਪਦਾਬੁਜਕੀਸਰਨਾਈ॥ ਤਹਿਰਾਜਸਿਭਾਰਾਨਿਵੇਦਰੁਲੇਹਮਾਲਿ
ਆਵਹਿਰਾਮਜੁਪਾਦਮਨਾਈ॥ ੩੬॥ ਸਿਕਰਛੰਦ॥ ਬਾਜਿਸੁਆਪੁਰ
ਵਾਸਅੰਪੁਨਿਰੇਸਲੋਕਅਪਾਰਾ॥ ਮਿਲਕੈਸਰੈਹਮਰਾਮਕੈਵੈਭਾਲਤਿ

ਲਕਸ਼ਵਾਰਾ ਅੰਧਿਨਗਰੀਲੇਚਲੇਪਦਸੇਵਹੋਪੁਰਿਮਾਹਿ। ਇਹੁਗੁਤਿ
 ਬਾਨੀਭੁਰਤਸੁਨਿਮੁਨਿਹਰਖਯੋਉਰਮਾਂਤਿ। ੩੩॥ ਗਰਲਾਇਭੁਰਤਸੁ
 ਚੰਮਮਸਤਕਮੁਨਿਬੁਭਾਈਕੀਨ। ਮੇਜਾਨਯੋਕੁਵੇਖਪੁਰਬਾਕਿਯੋਕੁਯੋ
 ਮੰਨਦੀਨ। ਤਿਸੁਮਿਤ੍ਰਪੁਤ੍ਰੈਪੈਰਾਮਭੁਗਤਉਦਾਗ। ਅੰਤਿਥਕੀਨੇਮੇਚ
 ਤੋਸਾਹਿਮੈਨਜਾਹਿਪਰਵਾਰ। ੩੪॥ ਚੋ **ਪਈ॥** ॥ ਸੈਨਜਾਹਿਤਸੁਨਿਭੁਰਤ
 ਕੁਮਾਰਾ। ਅਬਤੁਮਕੁਜਨਕਰੋਹਮਾਰਾ। ਰਾਤਿਬਸੋਤੁਮਾਇਹਾਹਮਾਰੇ। ਰਾ
 ਮਸਾਮੀਪਸੁਜਾਹੁਸਕਾਰੇ। ੩੫॥ ਮੁਨਿਵਰਜਿਉਆਇਸੁਤੈਥਾਰੇ। ਤਿਉਕ
 ਰਹੈਹਮਦਾਸਤੁਮਾਰੇ। ਭਾਰਵਾਅਜਸੁਨਿਭੁਰਤਸੁਬਾਨੀ। ਜਾਇਛੁਹ
 ਯੋਘਰਗੁਤਰਪਾਨੀ। ੩੬॥ ਮੋਨਗਹੀਘਰਗੁਤਰਬਾਰਯੋ। ਕਾਮਪੈਨੁਕੇ
 ਧਿਆਨਸੁਧਰਯੋ। ਜਿਮਰਨਕਯੋਸੁਮੁਨਿਵਰਜਬਹੀ। ਆਈਕਾਮਪੈਨ

ਤਹਿਤਬਹੀ॥੪੧॥ਅਲੋਕਿਕਸੁਬਕਾਮਥੇਜੇਈ॥ਧੇਨੁਰਚੇਤਹਿਠੋਰਜੁਤੇਈ
॥ਸੈਨਸਾਹਿਤਕੁਰਤਕੋਜੇਜੋ॥ਵਾਛੁਤਿਥੋਰਚਯੋਤਿਨਜੇਜੋ॥੪੨॥ਬਿਜਨਗੀ
ਤਨ੍ਹਿਤਬਹੁੰਤੀ॥ਅਨੇਜੁਵਰਗਵਸੇਤਿਹਰਾਤੀ॥ਗੁਪਤਿਜੁਤਪੁਨਿਸੈ
ਨਿਕਜੇਈ॥ਤਿਪਤਿਕੁਏਮੁਨਿਆਸੁਮਤੇਈ॥੪੩॥ਚੋਪਈ॥ਪ੍ਰਥਮਬਸਿ
ਸੁਸੁਪੁਜਕੈਮੁਨਿਵਰਕੁਰਦੁਆਜਾ॥ਸੈਨਸਾਹਿਤਸੁਕੁਰਤਕੋਪੁਨਿਪੁਜ
ਯੋਮੁਨਿਰਾਜਾ॥੪੪॥ਸਦੇਯਾ॥ਮੁਨਿਆਸੁਮਨਾਕਸਮਾਨਬਿਖੋਦਿਨਰਾ
ਤਿਜੁਖੀਇਹੁੰਤਿਬਿਤਈ॥ਅਰੁਬੰਦਪਦਿਬੁਜਪਾਤਸਮੇਸੁਚਲੇਸਗ
ਲੇਮੁਨਿਆਇਸੁਪਾਈ॥ਗਿਰਿਚਿਤ੍ਰਸੁਕੁਟਗਏਸਗਲੇਤਹਿਸੈਨਸਭਾ
ਕੁਛਦੁਰਠਰਾਈ॥ਗੁਹਅੰਗਸੁਮੰਤਸੁਕੁੰਤਦੁਊਸੁਅਗਾਰੀਗਏਬਨਕੁ
ਮਸੁਹਾਈ॥੪੫॥ਚੋਪਈ॥ਮੁਨਿਮੰਡਲਪਿਖਰਾਮਉਦਗੀ॥ਦੁਦੇਗ

ਮਤਹੰਦੁਹਚਾਗੀ। ਰਾਮਕੁਵਨਨਹਿਨਦਗਸੁਪਰਯੋਗਮੁਨਿਮੰਡਿਲਕੋਪੁਛ
 ਨਕਰਯੋ॥੪੬॥ ਹੋਮੁਨਿਜੀਤਾਸਹਿਤਸੁਰਾਮਾਲਖਮਣਜਿਗਵੇਸੇਕਿਹ
 ਧਾਮ॥ ਤਬਬੋਲੇਮੁਨਿਯੈਮੁਖਮਾਂਹੀ॥ ਗਿਗਾਕੇਉਤਰਤਟਮਾਂਹੀ॥੪੭॥ ਰਾ
 ਮਕੁਵਨਸੁਇਕਿਤਸੁਹਾਏ॥ ਸਿਦਰਕਾਨਨਚਹੁਦਿਸਛਾਏ॥ ਕਦਲੀਕਟ
 ਲਜੁਛਲਪੁਰਵਾਗੇ॥ ਰੂਮਾਵਿਖੇਲਟਕੇਜਿਨਡਾਗੇ॥ ਚੰਪਕਕੋਵਿਦਾਰਛੁਲ
 ਵਾਗੀ॥ ਪੁਨਿਗਾਥਕੁਲਚਹੁਦਿਸਪਰਵਾਗੀ॥੪੮॥ ਆਬਿਧਮੁਨਿਗਣ
 ਜਬੈਵਿਖਾਏ॥ ਕੁਰਤਅਗਾਰੀਗਾਏਸੁਧਾਏ॥ ਮੰਤ੍ਰੀਸਹਿਤਅਨੁਜਪੁਨਿਸਿ
 ਗਾ॥ ਕੁਰਤਕੁਏਆਤਿਪੁਲਕਤਅੰਗਾ॥੪੯॥ ਸਦੈਯਾਮਾਸੁਮਸਿਦਰਗਾ
 ਘਵਕੋਆਤਿਸੇਵਤਤਾਹਿਮਹਾਮੁਨਿਗਿਆਨੀ॥ ਰੂਖਨਮੇਬਨਚੀਰ
 ਸੁਕੈਮ੍ਰਿਗਦੁਲਛੁਲਤਰੁਸੇਲਟਕਾਨੀ॥ ਛੁਲਲਤਤਰੁਸੇਲਪਟੀਜਨੁ

ਕਚਨਾਰ

ਛੁਲਕਾ

ੴ ਤਿਸੇ ਪਤਨੀ ਲਪਟਨੀ ॥ ਕੋ ਕੋਈ ਨਿਦਨ ਸਾਨੁ ਜਵੈ ਅਤਿ ਦੁਰਤੇ ਤੇਰ ਲਏ
ਸੁਕੁ ਵਾਨੀ ॥ ੫੦ ॥ ਵੇਹਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਕ ਜਾ ਕੋ ਕੁਜੇ ਮੁਨਿ ਗੱਲੁ ਅੰਸ ਨ ਕਾਦਿ
॥ ਵੈਜੇ ਤੇ ਤਰਤ ਗਵਿਖੇ ਕੂਤ ਪਲੇਟੇ ॥ ੫੧ ॥ ਇਤਿ ਸੀ ਮਤੁ ਅਧਿ ਮਤੁ ਮਰ ਮਾਇ
ਏਉ ਮਾਮ ਹੇ ਸੁਰ ਸਿਬਾ ਦੇ ॥ ੫੨ ॥ ਅਯੋਧ ਯਾ ਕਾਂਡੇ ਅਸੁ ਮੇਧਿ ਆਇ ॥
੨ ॥ ਸੀ ਮਹਾ ਦੇ ਵਉ ਵਾਚ ॥ ਸ ਵੈਯਾ ॥ ਰਾਮ ਕੇ ਆਸੁ ਮਕੀ ਦਿਗ ਜਾਇ ਕੋ ਕੇ
ਕਈ ਨਿਦਨ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਵਜ੍ਞ ਪੁਜਾ ਕੁ ਸਵਾਰ ਜਸੇ ਪਦ ਚਿਨ ਕੁਲੇ ਧਰਮ
ਹਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਸਾਂਨੁ ਜਤਾਰ ਜਲੇ ਟਿਪਰੇ ਸੁ ਅਤੇ ਹਮ ਧੀ ਨਿਜੁ ਆਪ ਉਚਾਰੇ
॥ ਰਾਮ ਪਦ ਬੁਜ ਚਿਨ ਤਜੇ ਵਹ ਕੂਤ ਲਯਾ ਬਨ ਮਾਹਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜਾਪ
ਦਪ ਕਿਸ ਕੀ ਰਜ ਕੋ ਚਤੁਰਾਨ ਨ ਲੈ ਜੁਰ ਦਿਛਤਿ ਜਾਗੇ ॥ ਬਿਦਾ ਬਿਚਾਰ ਤਨੀ
ਤਿਠਿ ਰੇ ਪੁਨਿ ਦੁਛਤ ਵੈ ਜਨ ਕਾ ਦਿਕ ਚਾਂਗੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁ ਰੇ ਇਹ ਕੁੰਤਿ ਉਮੰ

ਅਤਿਕੇਕਈਨੰਦਨਰਾਮਪਿਆਰੇ। ਜਾਤਭੁਏਦਿਗਾਮਾਸਮਕੀਉਰਾਮਾ
 ਨੰਦਨੀਰਕੇਜਾਹਿਪਨਗੇ॥੨॥ ਤਹਿਪੇਖਰਾਮਪਤਿਰਾਮਬਲੀਤਨਸ
 ਮਭੁਲੇਦ੍ਰਿਗਵਾਰਜਸੇ। ਸੁਭਸੀਸਜਟਾਤਰਛਾਲਨਈਤਨਅੰਬਰ
 ਅੰਸੁਖਵਾਰਜਸੇ। ਤਰੁਣਾਰੁਣਸੀਦੁਤਿਜੋਕੁਤਹੈਮਰਦੇਪਦਸੀਖ
 ਸੁਵਾਰਜਸੇ। ਜਨਕਾਤਮਜਾਸੁਵਿਨੋਦਕਰੇਸੁਖਿਰੇਮੁਖਿਪਕਿਜਦ
 ਰਜਸੇ। ਚੌਪਈ॥ ਲਖਮਣਜੇਵਤਜਾਪਦਵਾਰਜਾ। ਭੁਰਤਹੋਰਤਿਹਵੇ
 ਹੋਰਾਮਰਜਾ। ਹਰਖਸੋਚਧ੍ਰੁਗਪਦਤਿਨਾਮਾਇਯੋਰਾਮਪਦਾਂਬੁਜਮੇ
 ਲਪਟਾਇਯੋ॥੪॥ ਰਾਮਭੁਜਾਗਾਹਿਕੀਨਓਧਾਗ। ਗਰਲਾਏਦ੍ਰਿਗ
 ਜਾਵੇਵਾਰਾ। ਅੰਕੁਬੀਚਪੁਨਿਭੁਰਤਬਿਠਾਏ। ਪੁਨਿਪੁਨਿਰਾਮਗਰੇਨਿ
 ਜਲਾਏ॥੫॥ ਬਹੁਰਰਾਮਕੀਮਾਤਾਜੇਤੀ। ਜਾਇਪਹੁਤੀਬੇਗਸੁਤੇ

ਅਕਠੇ

ਤੀ। ਤਿਖਾਵੰਤਗਊਆਜਗਜੈਸੇ। ਰਾਮਪਿਪਨਹਿਤਗਈਸੁਤੈਜੇ। ਏ। ਰਾਮਸੁ
ਮਾਤਾਨਿਹਾਰੀਜਬਹੀ। ਉਠਬੈਏਤਿਨਚਰਣਸੁਤਬਹੀ। ਮਾਤਾਸੁਤਕੋਕੇ
ਠਲਗਾਏ। ਕੀਨਵਿਲਾਪੁਦ੍ਰਿਗਨਜਲਜਾਏ। ॥ ਇਤਿਸੁਮਾਤਮਾਤ
ਇਤਿਨਾਮਾ। ਸੀਖਸਾਹਿਤਤਿਨਕੀਨਪ੍ਰਣਾਮਾ। ਬਹੁਰਿਬਸਿਸੁਤਹੰ
ਚਲਿਆਏ। ਰਾਮਪੇਖਗੁਰਅਤਿਹਰਖਾਏ। ॥ ੫॥ ਸਾਇੰਗਪਦਕਰ
ਪ੍ਰਣਾਮਾ। ਆਜਧੀਨਿਹਮਰੁਨੇਸੁਰਾਮਾ। ਅਥਾਜੇਗਾਅਸਨਬੈਰਾਏ।
ਪੁਨਿਰਪ੍ਰਵਰਾਇਹਬੈਨਅਲਾਏ। ॥ ੬॥ ਸ **ਏਯਾ**। ॥ ਏਮਮਤਾਤਮਹਾਂਕ
ਸਲੀਅਤਿਦੁਖਤਿਕਿਪੁਨਿਮੋਹਬਖਾਨੇ। ਰਾਮਕੀਬਾਤਿਸੁਨੀਜਬਹੀ
ਤਬਾਪਬਸਿਸੁਵਾਕਅਲਾਨੇ। ਵਿਰਹੇਤਵਰਾਮਸੁਬੁਧਤਪੇਤਵਚਿ
ਤਸੁਸਿਧਭੁਏਗਲਤਾਨੇ। ਰਾਮਸਿਖਾਲਖਮਨਭੁਨੇਮੁਖੰਭੁਪਾਕਿਪਾਨਭੁ

ਏਪੁਰਹਾਨੇ॥੧੦॥ਸੁਨਿਕੈਗੁਰਵਾਕਸੁਗਮਬਲੀਜਨੁਕਾਨੁਤ੍ਰਿਸੂਲਲਗੇ
 ਅਤਿਬੁਰੀ॥ਅਤਿਰੋਇਪ੍ਰੇਮਪੁਰਾਇਕਹਯੋਧਗਮਾਹਿਗਿਰੇਅਤਿਖਾਇ
 ਤਵਰੀ॥ਤਬਰਾਮਬਿਹਾਲਸੁਪੇਖਤਹੀਜਬੁਰੇਤਬੁਈਨਿਪਕੀਤਾਹਿ
 ਨਾਰੀ॥ਪੁਨਿਰਾਮਬਖਾਨਜੁਹਾਮੁਖਤੇਕਹਤਾਤਗਏਤਾਜਿਮੇਪ੍ਰਦ
 ਕਾਰੀ॥੧੧॥ਤਤਅਨਾਥਕਿਯੋਹਮਕੋਅਬਕੋਧਰਗੋਜੁਮੇਹਲਡਵੇ
 ॥ਸੀਘਸੁਮਿਤ੍ਰਜਰੋਇਉਠੇਤਨਾਬਿਆਕੁਲਅੰਦ੍ਰਿਗਤੇਜਲਜਾਵੇਤ
 ਬਆਪਬਾਜਿਸੁਸੁਜਾਂਤਿਕਰੇਮੁਖਜਾਂਤਿਹਿਕੇਬਹੁਵਾਕਸੁਨਾਵੇ॥ਜੁਨਿਤ
 ਤਕੀਮਿਤਿਸੁਪੂਤਬਲੀਧਰਧੈਰਘਤਾਹਿਕੀਕ੍ਰਿਤਕਰਾਵੇ॥੧੨॥ਚਿ
ਪਦੀ॥ ॥ਪ੍ਰਥਮੇਵਪਨਕਰਾਏਪੂਤਾਬਹੁਰਦਜਾਹਕਰਮਕੇਸੁਤਾਤਿ
 ਲੇਦਕਦਾਨਕਰੇਹਿਤਲਾਵੇ॥ਦਸਗਾੜਪੁਨਿਪੂਤਕਰਾਵੇ॥੧੩॥ਆ

੧੧੫

ਕਿਰਪਾ

੦

ਬਿਧਕਰਮਕਰੇਇਹਜਿਉਜਿਉਪਰਲੋਕਕਦੇਹੋਤਤਿਹਤਿਉਤਿ
ਉ॥ਦਿਨਦਿਨਪਿਡਿਦਨਇਕਕਰੇ॥ਪ੍ਰੇਤਿਸੁਧਾਮੁਖਮੰਤ੍ਰਉਚਰੇ॥
੧੪॥ਦੇਹਰਾ॥ਕੁਰਤਕਰਾਈਕ੍ਰਿਪਾਸਰੁਨਹਿਜਪਿਡੀਕੀਨਾ॥ਅਨੁਜ
ਕਰੀਪੁਨਿਕਰੇਸਰੁਪਿਡੀਤੁਮਪਰਬੀਨਾ॥੧੫॥ਦੇਪਈ॥ਪਾਬਿਧਮੁ
ਨਿਵਰਤਾਖਯੋਜਬਹੀ॥ਗਏਮੰਦਾਕਿਨੀਹਰਿਪੁਨਿਤਬਹੀ॥ਕਰ
ਇਸਨਾਨਸਰੁਕਲਮਖਟਾਰੇ॥ਰਾਮਲਯੋਕਰਕੁੀਤਰਵਾਰੇ॥੧੬॥
ਜਲਕਾਂਖੀਰਾਜਾਬੋਜੇਈ॥ਦਯੋਰਾਮਤਾਕੇਜਲਜੇਈ॥ਲਖਮਣਜ
ਹਿਤਰਾਮਬਲਧਾਰੀ॥ਪਿਡਿਬਨਏਆਪਸਵਾਰੀ॥੧੭॥ਇਹੋਗਦ
ਫਲਪਿਨਿਆਕਨਕਰੇ॥ਮੁਧਾਗਾਅਤਿਸੈਸਿਚਰੇ॥ਹਮਰੇਅੰਨਅ
ਹੇਬੋਹਜੇਈ॥ਪਿਤਨਕੇਪੁਨਿਤਾਖਯੋਜੇਈ॥੧੮॥ਪਾਬਿਧਦੁਖਨੀਰ

ਵਿਗਜਾਏ। ਕਰਗਇਸਨਨਬਹੁਰਗਹਿਆਏ। ਚਿਹੰਗਇਸਰੁਆ
 ਏਤਹਾਂ। ਗਮਚਿਦਕੋਆਸੁਮਜਗਾਂ। ੧੬। ਤਾਦਿਨੁਮੇਕੀਨੋਉਪਾਸਾ।
 ਅਗਮਾਦਿਨੁਸੁਗਏਜਲਪਾਸਾ। ਮਦਿਕਿਨਿਕੇਉਜਲਜਲਮਾਂਹੀ
 ਨਾਇਰਾਮਬੈਠੇਤਦਮਾਹੀ। ੨੦। ਭੁਰਤਸਮੀਪਰਾਮਕੋਗਏ। ਹਾਥ
 ਜੋਰਖਹਬਚਨਅਲਏ। ਗਮਰਾਮਹੇਪੁਰਿਆਧਾਗੀ। ਰਾਜਤਿਲਕ
 ਤਮਗਹੇਮੁਗਾਗੀ। ੨੧। ਤਾਤਰਾਜਅਹਿਆਹਿਤੁਮਾਰੇ। ਤੁਮਜੇਸੁਜਿ
 ਉਪਿਤਾਹਮਾਰੇ। ~~ਤੁਮਜੇਸੁਜਿਉਪਿਤਾਹਮਾਰੇ~~। ਖਤ੍ਰਿਨਕੋਅਹਿਧਰਮ
 ਕਹੀਜੇ। ਜਿਨਿਜਪੁਜਾਪਾਲਨਕੀਜੇ। ੨੨। ਸਿਕਰ **ਛੰਦ** ॥ ਬਹੁਰਾਤਿ
 ਆਗਸੁਤਮਕੋਰਪੁਨਿਪੁਤਨਿਜਉਪਜਾਹਾ। ਰਾਜਮੇਸੁਤਥਾਪਕੋਪੁਨਿ
 ਰਾਮਤੁਮਬਨਜਾਹਾ। ਬਨਬਾਸਕੋਅਬਕਾਲਨਹੀਰਾਮਹੋਹੁਦਪਾਲ

੧੧੬

੬

ਮਮਮਤਾ ਦ੍ਰਿਤਿ ਜੋ ਕਰੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਾਹਿ ਸਮਾਲਾ ॥ ੨੩ ॥ ਇਹ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ਭੁਰ
ਤਬ ਖਾਨਕੈ ਸਿਰ ਰਾਮ ਚਰਨ ਨ ਦੀਨਾ ॥ ਕਰ ਜੋਗ ਸਭ ਕੇ ਪੇਖ ਤੇ ਅਜੰਗ ਬੀ
ਦਨ ਕੀਨਾ ॥ ਤਬ ਰਾਮ ਤਾਹਿ ਉਠਾਇ ਕੈ ਨਿਜ ਗੋਦ ਲੀਨ ਬੈਠਾ ਗਿ ॥ ਪੁਨਿ ਰਾ
ਮ ਭੁਰਤ ਬਖਾਨ ਯੋ ਦ੍ਰਿਗ ਬੰਧੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਵਾਗਿ ॥ ੨੪ ॥ ਚੈ **ਪਈ** ॥ ਜੁਨੇ ਵਤਸ
ਅਬ ਤੇ ਹ ਬਖਾਨਾ ॥ ਜੇ ਤ੍ਰਿਕ ਹੇ ਸਾਚ ਮੈ ਜਾਨੈ ॥ ਕਿੰਤੁ ਤਾਤ ਮਾਹਿ ਅਪ ਬਖਾ
ਨੀ ॥ ਚੈ ਦਾ ਬਰਖ ਅਵਾਧਿ ਉਰ ਠਾਨੀ ॥ ੨੫ ॥ ਸਿਕ **ਰਛੰਦ** ॥ ਦ੍ਰਿਡ ਕਾ ਬਨ ਬਾਸ
ਕਰਤੁ ਮਾਹੁ ਪਾਛੇ ਗਾਮ ॥ ਭੁਰਤ ਕੇ ਦਯੋ ਰਾਜ ਸਗਲੇ ਜੋ ਅਹੇ ਧਨ ਧਾਮ
॥ ਇਮ ਅਪ ਭੁਪ ਬਖਾਨ ਯੋ ਤਵ ਰਾਜ ਹੋਇ ਓਜੋਇ ॥ ਦ੍ਰਿਡ ਕਾ ਬਨ ਮੇ ਦਯੋ
ਯਾਹਿ ਜਾਨਿ ਹੈ ਸਭ ਕੇਇ ॥ ੨੬ ॥ ਨਰ **ਜਛੰਦ** ॥ ਸੁਤਾਤ ਵਾਕ ਦੇਨ ਕੈ ਅਲਿਖ
ਭ੍ਰਾਂਤ ਜਾਨਿ ਯੋ ॥ ਕਹ ਯੋ ਕਰੈ ਸੁਤਾਤ ਕੋ ਹਰੀ ਨ ਭ੍ਰਾਂਤ ਠਾਨਿ ਯੋ ॥ ਸੁਤਾਤ ਵਾਕ

ਲਿਖਕੈਸਤਿਤਰਕਰੈਜੁਜੋ। ਸੁਜੀਵਤਿਮਿਤਿਭਯੋਮਯੋਨਰੱਕਪਾਇਜੋ। ੨੭
 ॥ **ਚੁਪਈ** ॥ ਤਾਤੇਰਾਜਕਰੈਤੁਮਭਾਈ। ਹਮਦਿਤਕਬਨਪਾਏਜਾਈਬਹੁਰ
 ਹਮਪ੍ਰਤਿਕੁਰਤਬਖਾਨੀ। ਜੇਤੁਮਨੀਕੇਸੁਨੇਕੁਵਾਨੀ। ੨੮ ॥ ਤਾਤਮੁਤਮ
 ਤਿਕਾਮਕਾਅਹਿ। ਇਸਜੀਤਿਕ੍ਰਾਂਤਿਉਰਤਾਂਹਿ। ਉਨਮਾਂਤਿਤਾਂਤੁਰਾ
 ਖੇਜਗਜੇਈ। ਸੰਤਰਾਹੀਜੇਨਾਉਰਜੇਈ। ੨੯ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਕ੍ਰਾਂਤਵਾਕਾਜੇ
 ਉਨਗਹੇਲੋਕਾਬਿਖੇਪੀਮਾਨਾ। ਤਿਉਕੁਪਤਿਕੋਵਾਕਾਹਿਹਮਕੋਨਾਹਿ
 ਪ੍ਰਮਾਨਾ। ੩੦ ॥ ਸੀਰਾਮੇ **ਦੁਹਰਾ** ॥ ਨਰਾਜੰਛੰਦਾ। ਨਤਾਂਤਿਨਾਰਿਜੀਤਿਯੋਨ
 ਕ੍ਰਾਂਤਿਤੋਇਤਾਕਹੀ। ਨਕਾਮਕੋਨਮੁਤਪੀਸੁਪੁਰਬੀਪਿਤਾਕਹੀ। ਸੁਸਤਵ
 ਕਭੁਪਤੀਵਰੀਜੁਦਨਤਾਦਯੋ। ਅਜੰਤਤੇਰੈਬਡੇਨਰੱਕਤੇਅਧਕਯੋ। ੩੧
 ॥ **ਚੁਪਈ** ॥ ਕੋਰਸਤਯੋਮੋਹਉਚਾਹੀ। ਕੁਪਤਿਸੁਨਿਤਸੁਭਵਨਮਝਾਹੀ। ਮੇਰ

ਪੁਵੇਜਥਿਖੇਜਗਜਯੋ। ਬਨੇਅਸਤਨਵਾਕਸੁਕਯੋ॥੩੨॥ ਯਾਬਿਧਰਾਮਬ
ਖਾਨਯੋਜਬੁਧੀ। ਬਿਲਤਰੁਏਕੁਰਤਪੁਨਿਤਬੁਧੀ। ਜੋਬਨਬਾਸਅਵਸਕ
ਅਯੋ। ਤੋਤਮਸੁਨੇਕੁਰਤਜੋਕਯੋ॥੩੩॥ ਮੇਬਨਜਾਉਚੀਰਤਨਧੰਗ। ਚਿੰਦ
ਬਰਖਬਾਜਬਨਕੋਗ। ਤਮਪੁਰਰਾਜਕੋਰਜੁਖਜਾਈ। ਜਨਿਬੋਲੇਗਿਰ
ਜਾਰਪੁਰਾਈ॥੩੪॥ ਸੀਰਾਮੇਵਾਰ॥ ਪਿਤਾਰਾਜਤੋਕੋਰੈਦਯੋ। ਬਨੇਬਾਸ
ਤਿਨਸੋਹਅਲਯੋ। ਓਲਟੋਕਰਯੋਬਨੇਅਬਨਾਹੀ। ਤਿਓਅਸਤੰਦਚਨ
ਪਨਿਤਾਂਹੀ॥੩੫॥ ਕੁਰਤੋਵਾਰ॥ ਮੇਗੀਚਲੇਸਿਗਬਨਬਾਸ। ਸੇਵੋਲਖਮਦ
ਜੋਉਤਵਪਾਸ। ਸਿਗਲੇਚਲੇਨਜੋਰਪੁਰਾਈ। ਤੋਮੇਤਜੋਕਲੇਵਰੁਕਾ
ਈ॥੩੬॥ ਯੋਉਰਗੀਤਰਕੁਰਤਜੁਪਾਗੀ। ਲੇਕਰਕੁਸਾਸੁਪਗਣਿਖਿਲਾ
ਗੀ। ਮਰਣੋਅਪਨੇਉਰਮੇਧਰਯੋ। ਬੈਠਕੁਸਾਪੁਰਬਮੁਖਕਰਯੋ॥੩੭॥ ਦਿ

ਦੋਹਰਾ ॥ ਹੋਰ ਅਠੀਲੇ ਭੁਰਤ ਕੋਰਾ ਮਭੇ ਏ ਬਿਜਮਾ ਦਾ ॥ ਨੇੜਾ ਤ ਸੈਨ ਨ ਕਰੀ ਗੁਰੁ ਬ
 ਸਿਸੁ ਪ੍ਰਤਿ ਤਾ ਦਾ ॥ ੩੯ ॥ ਚੋ **ਪਈ** ॥ ਬਾਸਿਸੁ ਅਹੇ ਜੋ ਮੁਨਿ ਵਰਗਿ ਆਨੀ ॥ ਏ
 ਕੇ ਤਿ ਭੁਰਤ ਪ੍ਰਤਿ ਤਾ ਹਿ ਬਖਾਨੀ ॥ ਅਬ ਜਾਂਸਨ ਜੋ ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸਿਤੁ ਮਸ
 ਨਿਉਰ ਅਤਿ ਰਮਾਨਾ ॥ ੩੯ ॥ ਸ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਕਮਲਾਸਨ ਕੀ ਬਿਨਤੀ ਵਸੈ ਏ
 ਹਿ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣੁ ਭੁਤਲ ਆਏ ॥ ਜੁਨਿ ਰਾਵਣੁ ਕੇ ਬਧ ਕਾਜ ਜਏ ਅਜਨੀਦ
 ਨ ਕੇ ਸਤ ਰਾਮ ਕਹਾਏ ॥ ਜੁ ਵਿਦੇਹ ਜੁਤਾ ਪਹਿ ਜਾਨ ਕੀ ਜੋ ਸਕੁਲੇ ਕਨਕੀ
 ਜਨਨੀ ਪਹਮਾਏ ॥ ਫਿਰ ਗਰਾਮ ਕੀ ਜੇਲ ਪੁਕੂਤ ਅਹੈ ਪਹਿ ਜੇ ਸਬਲੀਨਿ
 ਤਰਾਮ ਸਹਾਏ ॥ ੪੦ ॥ ਰਾਵਣ ਕੇ ਬਧ ਕਾਜ ਚਲੇ ਬਨ ਕੇ ਕਈ ਕੋ ਅਪਰਾਧ
 ਨਹੀ ॥ ਜੇ ਵਰ ਪਾ ਚੁਨਤਾ ਹਿ ਕਰੇ ਕਛੁ ਨਿਠਰ ਬਾਤਿ ਜਤਾ ਹਿ ਕਹੀ ॥ ਦੇਵ
 ਨ ਕੋ ਕ੍ਰਿਤ ਆਹਿ ਜਕੁਨ ਹਿ ਰਾਮ ਕੁਭਾਖਤ ਏ ਵਦਹੀ ਗਾਂਗਾ ਟਾਵਨ ਕੋ ਹਠ

ਜੇਤੁਮਦੁਰਤਜੇਉਰਮਾਨਕਹੀ॥੪੧॥ਕੁਲਸਿਰਾਸੁਰਵਣਮਾਰਿਰਣੁ
ਹਿਬੇਗਸੁਆਵਹਿਗੇਪੁਰਮਾਂਹੀ॥ਜੁਨਿਕੈਗੁਰਵਾਕਸੁਕੇਕਈਨਿਦਨਤੇਇ
ਰਤੇਬਿਸਮੇਉਰਮਾਂਹੀ॥ਢਿਗਰਾਮਕੀਜਾਇਸੁਬਾਤਕਹੀਉਰਮਾਨਿਦਨੈਨ
ਖਿਰੇਮੁਖਮਾਂਹੀ॥ਨਿਜਪਾਦਕਦੇਹਿਸੁਰਾਮਬਲੀਦਹਪੁਜਨਰਾਜਸਿਪਾਸਨ
ਮਾਹੀ॥੪੨॥ਤਿਨਕੋਤਹਿਜੇਦਨਨੀਤਿਕਰੋਉਰਕਾਲਪਿਖੇਤਵਾਵਨਕੋ॥
ਇਹੁੰਤਿਉਚਾਰਸੁਪਾਦਕਦੇਤਿਨਜੇਰਦਈਪਦਪਾਵਨਕੋ॥ਪਦਰਾਮ
ਉਤਾਰਸੁਆਪਦਈਅਤਿਸਿਰਿਤਾਂਮਨਰਾਵਨਕੋ॥ਗਹਿਕੈਕਈਨਿ
ਦਨਪਾਦਕਦੇਉਰਮਾਜਕਰੀਪੁਰਜਾਵਨਕੋ॥੪੩॥ਕਰਗਾਮਪ੍ਰਦਖਣ
ਬੰਦਨਜਪੁਨਿਕੈਕਈਨਿਦਨਏਹੁਬਖਾਨੀ॥ਉਰਪ੍ਰਮਰੁਗੇਦ੍ਰਿਗਵਾਰਿ
ਦਹੇਮੁਖਮਾਂਹਿਉਈਸੁਰਾਦਾਗਦਬਾਨੀ॥ਕ੍ਰਿਤਐਧਿਸਮਾਪਤਿਆਦਿਦਿ

ਨਾਨਕਿ ਆਵਹੁ ਜੋ ਮਨ ਕੀ ਰਜ ਪਾਨੀ ॥ ਮੁਖ ਸਾਚ ਕਹੋ ਸੁ ਨਿਰਾਮ ਬਲੀਜ
 ਰਪਾਵ ਕਦੇ ਹਕੋਰ ਨਿਜ ਹਾਨੀ ॥ ੪੪ ॥ ਮੁਖ ਨੇ ਮਕੋਰ ਰਪੁ ਬੀਰ ਬਲੀਕ
 ਰਪੁ ਮਕੁ ਲੇਲ ਪੁਬੀਰ ਹਟਾਏ ॥ ਸਹਜੈ ਨ ਬਸਿ ਸੁਕੁ ਤਸਮੀ ਬਿਨ
 ਕੋ ਕਈ ਐਰ ਸਭੁ ਤਿਨ ਮਾਏ ॥ ਪੁਨਿ ਐਰ ਅਮਾਤ ਵਜੀਰ ਬਡੇ ਪੁਰਿਜਾ
 ਵਾਨਿ ਕੇ ਹਿਤ ਤਾਂ ਹਿਚ ਲਾਏ ॥ ਦ੍ਰਿਗ ਨੀਰ ਬਿਆਕੁਲ ਜੋਰ ਦੁਊ ਕਰ
 ਕੋ ਕਈ ਰਾਮਾਇ ਕੀਤ ਸੁਜਾਏ ॥ ੪੫ ॥ ਕੋ ਕਈ ਵਾਚਾ ਸਵੈਯਾ ਤਵ ਰਾਜ
 ਵਿਖਾਤਿ ਨ ਰਾਮ ਕੀਯੋ ਮਮਦੁ ਮਤੀ ਤਵ ਮੋਹਤ ਮਾਯਾ ॥ ਖਿਮ ਮੇਅ
 ਪਰਾਪ ਸੁਰਾਮ ਬਲੀ ਸੁਖਿ ਮਾਹੁ ਲੁਤੇ ਜਗ ਸਾਧਨ ਗਾਯਾ ॥ ਤਵ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਸਨਾ ਬੈਦ ਕਹੇ ਨਾਹਿ ਬਾਪ ਨਹੀ ਤਵ ਰਾਮ ਸੁਆਮੀ ॥ ਧਰਮਾਨੁ
 ਖੁਰੁ ਪਸੁ ਮਾਇ ਕਏ ਹਰਿ ਮੋਹਤ ਪੈ ॥ ਇਹ ਲੋਕ ਸਬਾਯਾ ॥ ੪੬ ॥ ਜਿਮ

ਪ੍ਰੇਰਤਿ ਰਾਮ ਸੁਤੁ ਜਗਮੇਤਿ ਮਲੋਕ ਸੁਭਾ ਸੁਭਨੀ ਠਕਮਾਵੇ। ਤਵ ਨੀਤਿ
 ਅਧੀਨ ਸੁਵਿਸੁ ਅਰੇ ਅਹਿਨਾ ਹਿਸੁ ਤਿਤਰ ਹੋਨ ਸੁਪਾਵੇ। ਕ੍ਰਿਤ ਕੀਚਨੀ
 ਜਿਉ ਜਗਨਾ ਚਕਰੇ ਕਪਟੀ ਜਿਹੁ ਭਾਂਤਿ ਸੁਤਾ ਹਿਨ ਚਾਵੇ। ਤਵ ਲੋਕ ਉ
 ਪਾਵਨ ਕੀ ਸਕਤੀ ਤਿਮਨ ਚਕਰੇ ਬਹੁ ਪਦਿਖਾਵੇ। ੪੭॥ ਦੇਵਨ ਕੋ ਹਿ
 ਤ ਕਾ ਜਤੁ ਮੇਮ ਪ੍ਰਿਏ ਮੇਮ ਬਾਤ ਕਹਾਈ। ਮੇਮਨ ਪਾਪਨ ਪਾਪ ਕੀ ਯੋ
 ਵਗਮਾਂਗਲਈ ਜਿਗੇ ਬੁਝਾਈ। ਦੇਵਨ ਪੇਖ ਸਕੇ ਤੁਮ ਕੋ ਅਜੁ ਮੇਓਰ
 ਮੇਪਰਤੀ ਤਿਸੁ ਆਈ। ਪ੍ਰਾਹਿਨਾਰਾਇਣ ਤੇ ਜਗਮੇ ਜਗਨਾ ਬਨ ਮੇ
 ਮਮਤੇ ਸਰਨਾਈ। ੪੮॥ ਕਟਿ ਮੇਹ ਜਨੇ ਹਸੁ ਠਾਸ ਮਹਾਂ ਸੁਤ ਅੰਕੁਰ
 ਗੋਚਰ ਜੋ ਅਧਿਕਾਈ। ਤਵ ਗਯਨ ਅਸੀ ਅਤਿ ਉਜਲ ਕੋਰ ਪੁਨਾ
 ਥਗਹੀਤੁ ਮਰੀ ਸਰਨਾਈ। ਸੁਨਿਕੇ ਕਈ ਕੀ ਅਹਿ ਬਾਤ ਤਬੈ ਗਿਰ

੫੭੪

੫੭੪

ਜਾਮੁਖਭੀਤਰਗਾਮਅਲਾਈ॥ਤੁਮਸਾਚੁਕਹੀਨਹਿਝੂਠਅਪੈਇਹਰੀ
 ਤਿਸਭਾਜਗਮੋਹਬਨਾਈ॥੪੬॥ਅਮਪ੍ਰੇਰਿਤਸਾਹਜੁਤੀਜਗਮੇਸੁ
 ਨਤੇਮੁਖਤੇਨਿਕਸੀਇਹਕੁੰਤੀ॥ਹਿਤਦੇਵਨਕੇਇਹਕਾਜਕਰੇ
 ਇਨਭੀਤਰਦੇਖਨਹੀਤਵਜਾਤੀ॥ਪਰਜਾਹਿਰਿਦੇਮਮਧਿਯਾਨ
 ਧਰੇਉਰਭਾਵਨਮੋਹਕਰੇਦਿਨੁਗਤੀ॥ਸਭੁਠੈਰਸਨੇਹਮਿਟੇਤੁਮਰੇ
 ਮੁਕਤੀਤੁਮਹੋਵਹਗੀਸੁਖਿਣਾਤੀ॥੪੭॥ਚੋਪਈ॥ਮੇਸਮਦ੍ਰਿਸ੍ਟ
 ਬਮੇਅਪੇ॥ਵੈਖੀਪਿਆਰੋਕੇਮਮਨਹੇ॥ਕਲਪਤਰੂਜਿਉਮੇਰੀਰੀ
 ਤਿ॥ਜਿਉਮਮਕੁਜੇਕੁਜੇਤਿਉਚੀਤਿ॥੪੮॥ਅਮਮਾਇਆਕਰਜੇਹ
 ਤਗਿਆਨ॥ਮਨਜਾਕ੍ਰਿਤਮੁਹਿਲੇਹਿਸੁਮਾਨਾ॥ਸੁਖਦੁਖਕੇਅਨਜਾ
 ਰੀਜਾਨੇਤੇਨਹੀਮੋਰੇਤਤਪਛਾਨੇ॥੪੯॥ਕੁਲਾਭੁਇਆਮਮਗੋਚਰਗਿ

ਆਨਾ ਤੇ ਹਰੁ ਇਥੋਂ ਕੁਵ ਬੀਪਨ ਹਨਾ ॥ ੫੩ ॥ ਕਰੁ ਹਮੇ ਭੁਜੇ ਸੁਪਾਦੁ ਹਮਾਰੇ ॥
ਕਰਮ ਛੁਪੇ ਗੇਨਾ ਹਿਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ੫੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਹੁ ਭੁੰਤਿ ਬਖਾਨ ਯੋਰਾਮ
ਜੀਉ ਮਾਕੇ ਕੇਈ ਪਾਸਾ ॥ ਮੁਖ ਪਿਕ ਜਤੰ ਕੇ ਖਿਰੇ ਭੁਯੋ ਸੁਮਨ ਹਿਤੁ ਲਾਸਾ ॥ ੫
੪ ॥ ਕੈ ਕੇਈ ਵਾਚਾ ਬੋਪਈ ॥ ਸੁਪ ਬੁਧ ਪਰਮਾਤਮ ਰਾਮਾ ॥ ਮੇਰੀ ਚੈਤੇ ਪਦ
ਪ੍ਰਦਾਮਾ ॥ ਸੁਬਗ ਰਾਮ ਤਿਆਹਿ ਆਨਿਤਾ ॥ ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਣ ਤੂ ਸੁਬਾਨਿ ਯੰਤਾ ॥
੫੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਹੁ ਭੁੰਤਿ ਬਡਾਈ ਤਾ ਕਰੀ ਕਰ ਪ੍ਰਦਖਣ ਰਾਮਾ ॥ ਜਿ ਬੀਦ
ਨ ਭੁੰਮੇ ਕਰੀ ਮੁਦਿਤ ਗਈ ਨਿਜ ਧਾਮਾ ॥ ੫੬ ॥ ਬੋਪਈ ॥ ਭੁਰਤ ਸੁਸੈਨਾਸ
ਹਿਤ ਬਜੀਰਾ ॥ ਭੂਤ ਸਮੇਤਿ ਜਾਹਿਤ ਗੁਰ ਪੀਰਾ ॥ ਸੀ ਪ੍ਰਗਯੋ ਅਯੋਧਯ
ਮਾਹੀ ॥ ਰਾਖ ਵਰਕੋ ਚਿਤ ਵੇਉਰ ਮਾਹੀ ॥ ੫੭ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਲੋਕ ਜਿ ਗਬੇ ਜੇ
ਤੇ ॥ ਪੁਰੀ ਅਯੁਧ ਯਾਥਾ ਪੇਤੇ ਤੇ ॥ ਨਿਦ ਗਾਉ ਮੇਰੇ ਸੁਆਪਾ ॥ ਪਾਦੁ ਕਧਰੀ

ਪ੍ਰਕ

ਸਿੰਘਾਸਨਥਾਪਾ॥੫੭॥ ਭੁਗਤਿਸਮੇਤਿਸੁਪੁਜੇਨੀਤਿ॥ ਰਾਮਬਰੋਬਰਤਾ
 ਮੇਰੀਤਿ॥ ਅਛਤਗੰਧਸੁਫੁਲਚਢਾਵੇ॥ ਰਾਜਉਪਚਾਰਜੁਤਾਂਢਿਗ
 ਲਿਆਵੇ॥੫੮॥ ਸਵੈਯਾਛਲਛਲਅਹਾਰਕਰੇਨਿਸਕੋਮਨੈਦਾਤਿ
 ਜਟਾਸੁਭਸੀਸਬਨਾਈ॥ ਬਟਬ੍ਰਿਤਧਰੀਤਹਕ੍ਰਾਤਸਮੰਪੁਨਿਆਪਕੁਯੋ
 ਧਰਭ੍ਰੀਤਰਸਾਈ॥ ਭੁਵਭ੍ਰਤਲਰਾਜਯੋਬਿਨੁਪਾਦਕਬਾਤਿਕਰੇਨਹਿਕਾ
 ਈ॥ ਜਗਦਿਤ੍ਰਿਇਨਾਮਜੁਹੋਇਜਿਤੋਰਪੁਬ੍ਰੀਰਕੀਪਾਦਕਮਾਹਿਜਨਈ
 ੬੦॥ ਚੋਪਈ॥ ਰਾਮਆਗਮਨਾਸਉਗਮਾਹੀ॥ ਗਨੇਭੁਰਤਦਿਨੁਨਿਜਮ
 ਨਿਮਾਹੀ॥ ਰਾਮਬਿਖੇਮਨਤਾਕੇਜੁਦੋ॥ ਮਨੋਬ੍ਰਹਮਮੁਨਿਧਿਆਨਨਛੁਟੇ
 ॥੬੧॥ ਸਵੈਯਾਇਤਿਕੇਕਈਨੇਦਨਆਇਕੁਲੇਨੇਦਗਾਉਬਿਖੇਮੁਨਿ
 ਗੀਤਿਬਨਾਈ॥ ਉਤਰਾਮਬਲੀਗਿਰਚਿਤਾਬਿਖੇਮੁਨਿਜੋਮਾਲਿਬਾਜ

੧੨੧

ਭਜਨ

ਕੇਕਾਰਜ

ਕੀਖੋਸੁਖਵਾਈ। ਸੁਭਸੀਅਸੁਭ੍ਰਾਤਸਮੇਤਿਬਸੇਸਭਲੋਕਤਬਾਤਇਹੈ
ਸੁਨਿਪਾਈ। ਬਨਰਾਮਨਿਹਾਰਨਕੋਹਿਤਜੁਸੁਲਗੀਤਹਿਆਵਨਨੀ
ਤਿਲੁਕਾਈ॥੬੨॥ ਰਾਮਨਿਹਾਰਸੁਕੀਰਤਹੈਉਰਧੀਰਬਡੇਮਨਏਹ
ਬਿਚਾਰੀ। ਰਾਮਤਜੋਗਿਰਚਿਤਤਬੈਬਨਵੇਡਿਕਕੀਮਨਕੀਤਰਧਾਰੀ
ਅਤਿਮੁਨੀਸੁਰਾਮਾਸੁਮਮੇਚਲਾਪਗਏਸੁਮੁਕਿਦਮੁਰਾਰੀ। ਕੀਰ
ਨਹੀਜਨਕੀਸੁਜਹਾਂਫਲਫਲਜਗੀਲਟਕੀਤਰੁਭਾਰੀ॥੬੩॥ ਤਿਟਕ
ਛੇਦਾ। ਦਿਗਜਾਇਪਿਖੇਮੁਨਿਰਾਮਤਪੀ। ਸੁਤਪੋਬਨਮੇਜਨਕੋਟਿ
ਪੁੱਪੀ। ਅਰਿਬੰਦਨਰਾਮਜਾਇਕਹੀ। ਮਮਰਾਮਇਹੈਮੁਖਮਾਰੀ।
ਕਹੀ॥੬੪॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮੇਵਾਚਾਤਿਟਕਛੇਦਾ। ਸੁਨਿਦੇਵਕਹੋਕਰਮੇਯਮਏ।
ਪਿਤਾਆਇਸੁਲੈਬਨਮਾਰਿਅਏਬਨਵੇਡਿਕਬਾਸਸੁਮੇਯਗਏ। ਅ

ਜਥੇ ਨਿਕੁਯੋਤੁ ਵਦਗਜਲਯੋ॥੬੫॥ ਦਿਹਰਾਗਾਮਵਾਕਮੁ ਨਿਜੁ ਨਿਤਹੀ
 ਉਮਾਸੁ ਉਰਹਰਖਾਨਾ॥ ਜਾਨੇਗਾਮਪਰਤਾਮਾਭੁਵੁੰਜਨਕੁਗਵਾਨਾ॥੬੬॥
 ਅਤਿਉਵਾਚਾ॥ ਸਿਕਰਛਿਦਾ॥ ਮਤੁੰਜਗਪੂਜਿਐਅਨਿਦਕਾਰਿਕਾਅ
 ਹਿ॥ ਮਮਪੁਨਿਅਸ੍ਰਮਕਰਨਿਹਿਤੁਤੁਅਇਓਬਨਮਾਂਹਿ॥ ਇਹੁੰ
 ਤਿਤਾਮੁਨਿਕੁਖਕੈਲੈਪੀਠਗਾਮਬੈਠਾਇ॥ ਕਰਾਅਰਪਪੂਜਾਰਾਮ
 ਕੀਬਨਮੀਠਫਲਤਖਵਾਇ॥੬੭॥ ਸੀਅਲਖਮਣਕੋਦਯੈਬਹੁੰਤਿ
 ਕੀਨਜਨੇਯਾ॥ ਸਿਤੁਦਮੁਨਿਵਰਹੇਇਕੈਮੁਖਕੁਖਯੋਪੁਨਿਏਯਾ॥ ਕੁਰ
 ਯਾਮੋਬ੍ਰਿਧਾਅਤਿਅਨੁਜਯਾਇਹਨਾਮਾ॥ ਧਰਮਵੇਤੀਕੀਨਤਪਇਹ
 ਕੇਦਰਾਚਿਰਕਾਮਾ॥੬੮॥ ਅਤਿਰਹੁੰਤਿਹਜਨਿਕਜਾਪੇਖੈਸੁਮੰਦ
 ਗਾਹਿ॥ ਕਿਜਨੈਨਾਗਾਮਜੀਕੁਖਯੋਤਬੈਸੀਜਾਹਿ॥ ਬਿਦਨਕਰੀਪਦ

ਜਾਇਕੈ ਪੁਨਿ ਬੇਗ ਆਇ ਜੁ ਠੰਗ ਤਬੇ ਤ੍ਰਿਗਮ ਬਖਾਨ ਸੀਤਾ ਗਈ ਤਾਂਗ
ਗੰਦੇ ਗ॥ ੬੬॥ ਦਿਤ੍ਰਿਤੁ ਬਿਦਨ ਕਰੀ ਅਨੁਸ ਆਸੀ ਚੀਨਾ ਗਰਿਲਾਇ ਸੀਉ
ਹਰਖ ਕੈ ਮੁਖ ਬੋਲ ਆਵਰ ਕੀਨਾ ਦਿਬ ਕੁੰਡਲ ਦੇਵੇ ਜੇ ਵਿਸੁਕਰਮਾ
ਕੀਨਾ ਦਿਬ ਦੇਨ ਪਦੇ ਬਰਾਤਿ ਨ ਦੇਏ ਆਪ ਨ ਵੀਨਾ॥ ੭੦॥ ਅਗਿ ਗਗਲ
ਗਾਇਓ ਸੀ ਅਗਨੀ ਠਸਵਾਗਾ ਨਹਿ ਕ੍ਰਾਂਤ ਤੇਤ ਨ ਕੇਤ ਜੇ ਕਮਲਾਨ ਨੇ
ਬਾਲਿਹਾਗਾ ਪਾਤਿ ਬ੍ਰਤ ਸੁਧਾਰ ਕੇ ਚੰਦਰਾਮ ਕੇ ਅਨੁਸਾਗਾ ਤਵ ਸਿੰਗਕੁ
ਸਲੀਰਾਮ ਜੀ ਪੁਨਿ ਜਾਉ ਨਗਰ ਮਝਾਗਾ॥ ੭੧॥ ਦਿਹਗਾ ਲੈ ਅਸੀ
ਸਮੁਨਿ ਨਾਰਿ ਤੇ ਸੀਤਾ ਬਾਹਰਿ ਆਇ॥ ਬੇਰੀ ਗਮ ਸਮੀਪ ਮੇਜੋ ਭਾ
ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ॥ ੭੨॥ ਲਖ ਮਲੁ ਸੀਤਾ ਗਮ ਕੇ ਬਹੁਰਿ ਸੁਫਲ ਹਿਖਵਾ
ਇ॥ ਬਿਲੇ ਮੁਨਿ ਕਰ ਜੇ ਰਕੈ ਪਰਮ ਹਰਖ ਉਰਾ ਆਇ॥ ੭੩॥ ਸਵੈਯਾ

ਰਾਮਤੁਮੇਰੁਵਨਨਿਰਦੇਤਿਨਰਖਲਕੇਤਿਤਵੇਧਗੇ। ਵਾਮਨਤੁਜੁਰਮਾ
 ਹਿਰੁਯੋਨਰਰਾਮਾਇੰਦੇਜੁਵਰਾਯਕਰੇ। ਤਿਯਨੀਗੁਲਲੇਪਕਛੁਮਾਹਿਮਾ
 ਇਸਦਾਤੁਮਤੇਜੁਡਰੇ। ਅਤ੍ਰਿਮੁਨੀਵਰਯੋਮੁਖਤੇਹਰਿਪ੍ਰੀਨਿਕਥਾਬਨ
 ਮੇਬਿਬਰੇ॥੧੪॥ ਕਾਵਿਵਾਚਾਸਵੈਯਾਜਿਨਕੇਗੁਲਗਾਵਤਪੈਸਨ
 ਕਾਦਿਕਾਐਮੁਖਮੇਚਤੁਰਾਨਨਗਾਵੈ। ਗੁਨਗਾਵਤਨਾਰਦਬੀਨਲਏਸਿ
 ਵਪਾਰਬਤੀਪ੍ਰਤਿਨੀਤਸੁਨਾਵੈ। ਸੁਓਚਾਰਤੁਜੇਸਹਜਾਰਮੁਖਾਂਨਹਿ
 ਅਤਿਕਬੀਜਗਭੀਤਰਪਾਵੈ। ਕਾਵਿਸਿੰਘੁਗੁਲਾਬਜੁਤਾਰਪਨਿਦਨ
 ਪ੍ਰੀਨਿਕਥਾਸੁਨਿਪਾਪਮਿਟਾਵੈ॥੧੫॥ ਜਿਨਕੇਪੁਗਕੂਤੁਬਸੇਨਿਦਗਾ
 ਉਸੁਏਕਾਭੁਏਸਿਗਾਭੁਸਹਾਈ॥ ਜਿਨਰਾਜਾਬਿਭੂਤਿਤਜੀਛਿਨਮੇਤਨ

ਗੀਤਕਾਵੇ ਮੁਨਿਗੀਤਿ ਬਨਾਈ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਅਤਿਗੋਪਕਥਾ ਜਗਮੇ ਸਿਵੁ ਅ
ਰਿਖ ਮੰਡਿਲ ਲੇਕ ਜਨਾਈ ॥ ਕਵਿ ਸਿੰਘੁ ਗੁਲਾਬ ਸੁਤਾਰ ਘਨੈ ਦਨ ਮੇ
ਧਿਕਥਾ ਜਨ ਕੁਖ ਸੁਨਾਈ ॥ ੭੬ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਅਧਿਆਤਮ ਰਾਮਾਇ
ਣੇ ਉਮਾ ਮਹੇਸੁਰ ਸਿਥਾਵੇ ॥ ॥ ਅਯੋਧਯਾ ਕਾਂਡੇ ਨਵ ਮੇਧਿ ਅਧਿ
ਆਇ ॥ ੬ ॥ () ਇਤਿ ਦੂਤੀ ਯਕਾਂਡ ਸਮਾਪਤਿ ॥ ਰਾਮੇ ਜ
ਯਤਿ ॥ ੧ ਥੀ ਗਣੇਸਾ ਘਨ ਮੰ ॥ ਸਵੇਯਾ ਬਨ ਦੇਹਿ ਕੁਜਾਹ
ਰਿਬਾਜ ਕਰੇ ਮੁਨਿ ਮੰਡਿਲ ਕੇ ਸਰੂਪ ਮਿਟਾਏ ॥ ਕਰਤਾ ਨਿਕਮਾਨ
ਵਿਰਾਧ ਜਨੇ ਖਰਦੂਖ ਲੁਸੇ ਸੁ ਘਨੈ ਅਰਿ ਘਾਏ ॥ ਜਿਹ ਬ੍ਰਹਮ ਸਨਾ
ਤਨ ਬੇਦ ਬੁਨੇ ਸਿਵੁ ਅਚਤੁ ਗਨਨ ਕੀ ਗਤਿ ਗਾਏ ॥ ਪਦ ਪਾਵਨ ਵੇਮਨ

ਭਾਵਨਕੀਯਮਬਾਲਕਪੁਸ਼ਰਣਗਤਿਆਏ॥੧॥ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਉਵਾ
 ਚਾਜਦੈਯਾ॥ਪਰਮਾਤਮਸ੍ਵਿਦਰਤਾਂਰਿਖਮੰਦਰਿਰਾਤਿਬਸੇਪਰਭਾਤਿ
 ਭੁਏ॥ਹਰਿਪਾਵਨਪਾਵਨਨੀਰਵਿਖੇਭੁਰਾਜਿਲਿਅੰਇਸਨਾਨਕਏ
 ॥ਕਰਜੇਰਭੁਲੇਮਨਭਾਵਭੁਰੇਮੁਨਿਪ੍ਰੰਗਵਕੀਦ੍ਰਿਗਰਾਮਗਏ॥ਬਨਦੇ
 ਭਿਕਜੇਮੁਨਿਮ੍ਰਿਤਪੈਮੁਨਿਪ੍ਰੰਗਵਜੁਹਮਚਾਹਿਜਏ॥੨॥ਤੁਮਅੰਇ
 ਸੁਦੇਹਮਹਾਂਮੁਨਿਜਪਾਥਿਦੇਖਨਕੇਹਿਤਏਹਸੁਕੀਜੇ॥ਪਾਥਿਜਾਨ
 ਤਿਜੇਤਵਸਿਖਭੁਲੈਕਾਰਿਆਏਸੁਦੈਹਮਸਿਗਸੁਦੀਜੇ॥ਜੁਨਿਗਮ
 ਕਿਵਾਕਸੁਅਤ੍ਰਿਮੁਨੀਹਸਿਬਾਂਤਿਕਯੀਸੁਊਮਾਸੁਨਿਲੀਜੇ॥ਜਭੁਕੇ
 ਤੁਮਪੀਥਿਦਿਖਾਵਤਹੇਤੁਮਰੇਹਿਤਅੰਗਸੁਕੇਨਕਯੀਜੇ॥੩॥ਨਰਾਜ
 ਛੇਦਾ॥ਤਥਾਪਿਰਾਮਲੇਕਕੇਨਸਾਰਤੁਭਯੋਜਬੈ॥ਦਿਖਾਹਿਤੋਹਿਪੀਥਿ

ਕੇਮੁਰਾਰਿਸਿਖਮੇਅਬੈ। ਬੁਲਾਇਸਿਖਵੈਮੁਨੀਜੁਅਪਸਿਗੁਰੁਕੁਏ। ਸੁਰ
ਮਪ੍ਰੇਮਵਾਰਿਐਮੁਨੀਜੁਕੁਨਕੇਗਏ॥੪॥ ਸੋਕੇਸੁਗਮਜੋਗਏਪਿਖੀਤਯੰ
ਜਯੰਨਦੀ॥ ਮੁਨੀਜੁਸਿਖਗਮਜੀਬੁਖਾਨਐਸੁਯੋਤਬੀ॥ ਉਪਾਇਪਾਰ
ਜਾਨਿਕੇਕਹੈਕੁਮਾਰਆਰਿਕੋ। ਨਦੀਤਰੇਸੁਕਾਤਿਜੋਪਿਖੋਉਪਾਇਨਾ
ਹਿਕੋ॥੫॥ ਮੁਨੀਜੁਸਿਖਐਕਹੀਜੁਨਾਵਏਕਹੈਕੁਲੀ। ਤਗਾਰਿ
ਗੋਖਿਣੇਕਮੈਸੁਨੇਸੁਗਮਜੁਬਲੀ। ਚਢਾਇਗਮਸੀਅਕੁਤਨਾਵੁ
ਮੈਕੁਮਾਰਿਕਾ। ਚਢੇਰਨਾਵੈਕੇਲਗੋਬਨਾਇਨੀਠਤਾਰਿਕਾ॥੬॥ ਸਵੈ
ਯਾ। ਜਿਹਨਾਮਉਚਾਰਤਰੇਕੁਵਸਾਰਗਰਨਾਹਿਲਗੋਕਛੁਰਿਚਿਕਬਾ
ਗੇ। ਜਿਹਨਾਮਸੁਨੇਕੁਵਟੋਪਿਟੁਟੇਸੁਮਿਟੇਕੁਵਗੁਤਰਕੇਅਪਕੁਗੇ
ਅਬਚੇਤਨਬਾਤਕਹਾਕਹੀਐਸੁਜਲੇਗਿਰਜਾ। ਗਿਰਿਜਾਤਰਿਤਾਰੇ॥

ਰਖੁਨਾਥਬਲੀਸੁਨਿਪਾਰਬਤੀਮੁਨਿਦਾਰਕਵੈਖਿਲਮਾਰਿਉਤਾਗੇ॥੭॥
 ਅਭਿਨੰਦਨਕੇਰਖੁਨਾਥਬਲੀਮੁਨਿਦਾਰਕਵੈਪੁਨਿਆਪਹਦਾਏ॥
 ਮੁਨਿਅਸੁਮਵੈਮੁਨਿਬਾਲਗਏਪੁਨਿਰਾਮਬਲੀਬਨਪੀਥਿਸਿਧਾਏ
 ਬਨਘੋਰਮਤਾਸੁਨਕਾਰਿਤੁਣੀਲਸੁਤੀਲਬਡੇਮਿਗਪੁਜਿਸੁਹਾਏ॥੮॥
 ਤਿਸਿਪਾਥਿਆਪਰਕੋਲਬਡੇਇਤਿਰਾਖਸਹੈਤਪਸੀਜਿਨਖਾਏ॥
 ੯॥ ਚੋਪਈ॥ ਗਾਮਪ੍ਰਵੇਸਕੀਯੋਬਨਭਾਗੀ॥ ਲਖਮਣਪ੍ਰਤਿਯੋਕਹਯੋ
 ਮੁਰਾਰੀ॥ ਲਖਮਣਸਾਵਧਾਨਅਬਚਾਲੋ॥ ਮੇਰੋਬਚਨਨਮਨਤੇਟਾਲੋ
 ੧੦॥ ਧਨੁਖਮਾਰਿਗੁਣਲੇਹਚਛਾਈ॥ ਕਰਭੀਤਰਸਰਲੇਵੇਰਾਈ॥ ਆ
 ਗੇਚਾਲੇਮੇਪਥਮਾਜੀ॥ ਪਾਛੇਤੁਪਨੁਲੇਕਗਮਾਜੀ॥ ੧੦॥ ਦੋਨੇਮੇਸੀਚਾਲੇ
 ਐਸੇ॥ ਜੀਵਈਸਮੇਮਾਯਾਜੈਸੇ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਪਸਾਰੋਚਾਰੋਓਗਾ॥ ਬਨਮੇਰਾਖ

ਸਕੋਕੁਯਯੋਗਾ॥੧੧॥ਮੇਸੁਨਯੋਪੁਰਬਤੀਕੁਾਈ॥ਤੋਤਿਅਰਿਦਮਦਯੋਸੁ
 ਨਾਈ॥ਯਾਬਿਧਕੁਾਖਤਦੋਨੇਕੁਾਈ॥ਯੇਜਨਡੇਢਗਏਸੁਖਦਾਈ॥੧੨॥
 ਸੇਵੇਯਾ॥ਤਹਿਏਕਤਲਾਵਸੁਗਮਪਿਖੇਬਹੁਫਲਰਹੇਜਹਿਤੈਮਰਸਾ
 ॥ਬਹੁਭੁੰਤਿਬਿਹੰਗਸੁਗਿਜਤਹੈਅਤਿਸੁਦਰਹੈਖਗਸਾਰਸਜਾ॥ਅ
 ਤਿਗੁੰਜਤਗ੍ਰਿਗਚਫੇਗਤਿਸੇਜਲਸੀਤਲਅੰਮਪੁਜਾਹਿਰਸਾ॥ਸਰਤੀਰ
 ਗਏਅਚਨੀਰਕੁਲੇਤਰੁਛਾਹਬਿਖੇਰਖੁਬੀਰਬਸਾ॥੧੩॥ਪੁਨਿਆਵੁ
 ਤਗਮਪਿਖੇਇਕਰਾਖਸਵੀਰਖੁਦੇਤਕੁਆਨਕਕੁਾਰੀ॥ਮੁਖਦਾਤਕ
 ਰਾਲਸੁਗਾਜਤਹੈਜਿਹਪੇਖਸੰਬੇਸੁਰੂਰਨਰਨਾਰੀ॥ਜਹਿਮਾਨਖਆਹਿ
 ਅਨੇਕਰਜੇਅਸਵਾਮਕਿਧਤਿਸੂਲਸੁਕਾਰੀ॥ਮਹਿਖਾਗਜਬਿਆਖਮ
 ਰਖਾਵਤਹੈਤਿਨਪੇਖ^{ਸਿ}ਸੁਗਮਕਮਾਨਜਿਕੁਾਰੀ॥੧੪॥ਰਾਮਅਰੋਪਕੁਵਿਰ

ਗੁਣਿਲਪੁਕ੍ਰਾਤੁਹਕੋਇਹਬਾਤਉਚਾਰੀ।ਕ੍ਰਾਤਪਿਥੇਅਹਿਰਾਖਸਆਵੁ
 ਤਦੀਰਪੁਪੀਨਾਜਿਸੇਤਨਸਾਰੀ।ਸਾਮਨੇਆਵੁਤਪੈਹਮਕੋਜਗਕ੍ਰੀਰੁਣ
 ਕੋਕੁਅਵੇਵਤਭਾਰੀ।ਇਹਅਰੇਪਕੁਵੇਡੁਗੁਣਿਕੁਪਦੁਰਤਜੋਸੁਵਿਦੇਹ
 ਕਮਾਰੀ॥੧੫॥ਇਮਰਾਮਬਖਾਨਲਏਸਰਪਾਨਸੁਆਪਖੜ੍ਹੇਗਿਰਜਾਰੀ
 ਹੋਸੇ।ਪਿਖਰਾਮਰਮਾਪਤਿਕ੍ਰਾਤਸਿਘਾਗਿਰਜਾਵਹਰਾਖਸਘੋਰਹਸੈ।
 ਕ੍ਰੇਵੇਵਨਕੇਹਿਤਬੋਲਉਠੇਤੁਮਕੋਨਅਤੋਕਟਿਤੂਣਕਸੇ।ਸੁਕੁਸੀਸਜ
 ਟਾਤਰੁਛਾਲਨਈਮੁਨਿਕੁਸਧਰੇਬਨਮਾਹਿਧਸੇ॥੧੬॥ਤੁਮਨਾਰਿਸਹ
 ਇਮਹਾਂਮਦਸਿੰਦਰਮੇਮੁਖਕ੍ਰੀਤਰਆਇਪਰੇ।ਮਮਗਾਜਮਨੇਬਿਧਨੀ
 ਠਰਚੇਕਿਹੋਤਕੋਤਬਨਮਾਂਹਿਬਰੇ।ਸੁਨਿਰਾਖਸਵਾਕਉਮਾਹਰਿਜੀ
 ਮੁਜਕਾਵਤਹੀਇਹਵਾਕਕਰੇ।ਮਮਰਾਮਅਯਿਮਮਕ੍ਰਾਤਪਿਥੇਲਖਮੰਨਕ

ਹੇਬਲਰੁਪਵਗੇ॥੧੧॥ਇਹਸੀਆਅਹੇਮਮਪ੍ਰਾਣਪ੍ਰਿਯਾਪਿਤਾਅਇਸੁਲੈਬਨਰੀ
ਤਰਾਏ॥ਤੁਮਸੇਖਲਰਾਖਸਘੋਰਬਰੇਤਿਨਕੀਜਿਛਨਾਰਥਤਾਤਪਠਾਏ॥ਸ
ਨਿਕੈਆਹਿਗਾਘਵਵਕਉਮਾਖਲਹਾਸਉਠੇਮਨਮੇਹਰਖਾਏ॥ਕਰਧਾਰਤ੍ਰਿ
ਸੂਲਪਸਾਰਮੁਖੀਪੁਨਿਗਾਘਵਕੈਆਹਿਵਕਅਲਾਏ॥੧੨॥ਮੇਹਨਜਾਨ
ਤਿਰਾਮਤੁਮੇਸੁਬਿਰਾਪਬਲੀਸਰੁਲੇਕਸੁਨਾਏ॥ਰਾਜਗਏਮੁਨਿਮੇਤੁਰਤੇ
ਬੁਨਿਤਿਆਗਸੁਨੇਅਬਲੋਨਹਿਆਏ॥ਜੋਮਨਜੀਵਨਆਸਤੁਮੇਇਹਛੋਰ
ਸਿਯਾਤੁਮਜਾਹੁਪਲਾਏ॥ਨਾਹਿਤੁਰਾਮਕੋਰੇਤੁਮਰੁਛਨਦੇਛਨਦੇਸਕਹੇ
ਕਿਮਆਏ॥੧੩॥ਰਾਖਸਘਾਬਿਧਿਰਾਖਉਮਾਪੁਨਿਜਾਨਕੀਲੇਵਨਕੇਹਿ
ਤਪਾਏ॥ਕਾਦਦਏਬੁਜਦੇਤਿਨਕੀਹਸਰਾਮਬਲੀਸਰਏਕਚਲਾਏ॥ਕ੍ਰਿਪਕੁਰੇ
ਪੁਨਿਰਾਖਸਵੈਸੁਪਸਾਰਮੁਖੀਹਰਿਕੀਰਿਰਾਏ॥ਰਾਮਦਏਸਰਤਾਨਿਤਿਨੇ

ਕਟਿਪਾਦਵਉਅਤਿਦੁਰਬਗਾਏ॥੨੦॥ਮਾਨਅਕਿਰੁਸੁਰਾਖਸਵੈਅਹਿਜੇਮੁਖਜੇ
 ਹਰਿਖਾਵਨਾਏ॥ਰਾਖਵਤਾਕਸੁਮੁੰਡਤਿਨੇਪੁਨਿਆਧਸਸੀਸਰਏਕਚਲ
 ਏ॥ਸੋਣਤਿਧਾਰਾਅਕਾਸਗਈਜਿਹੰਰਾਖਸਰਾਮਸੁਕਾਟਬਗਾਏ॥ਸੀਖ
 ਸਰਾਹਕਰੇਤਬਰਾਮਹਿਖੇਮਭੁਗੀਸੁਓਮਾਗਲਿਲਾਏ॥੨੧॥ਤਬਦੇਵਭੁਏ
 ਵਨਕੇਸੁਬਜੇਨਕਿਕੋਟਿਅਪਛੇਰਨਿਤਿਦਿਖਾਵੇ॥ਓਰਾਨੀਦਮੋਓਤਸਾ
 ਹਭੁਰੇਗਣਗੀਧਬਕਿੰਨਰਬਾਜਬਜਾਵੇ॥ਸੁਬਿਰਾਧਹਕੇਤਨਤੇਇਕਸਿ
 ਦਰਅੋਰਭੁਏਅਤਿਰੁਪਸੁਹਾਵੇ॥ਵਿਮਲਿਬਰਕਾਚਨਭੁਖਨਹੈਸੁਮਨੋਰਵਿ
 ਅੋਰਭੁਏਇਮਾਏ॥੨੨॥ਵਿਦਯਾਧਰੇਵਾਚਾਸੇਵੈਯਾਅਭਿਬਿਦਨ
 ਬਿਦਿਤਆਰਤਹਾਂਭੁਵਣਿਪਨਹਾਅਤਿਦੀਨਵਯਾਲਾਅਭਿਬਿਦਨਦੇ
 ਰਿਸਮੀਸਰਣਗਤਹਾਂਸੁਪ੍ਰਸਿਨਬਿਸਾਲਾ॥ਦੁਰਬਾਸਸੁਕਾਟਕੁਧੁਏ
 ਮਹਿਸੁਪਵਯੋਧਰਹੇਸੁਕਾਸਬਿਸਾਲਾ॥ਦੁਰਬਾਸਸੁਕਾਟਕੁਧੁ

ਜਲਜਾਇਤਨੈਨਸੁਰਾਮਬਲੀਦਿਦਿਆਧਰਹੇਸੁਪ੍ਰਕਾਸਬਿਸਾਲਾ॥

ਭੁਰੇਮੁਹਿਜਾ ਵਯੋਪਰੋਸੁਪ੍ਰਕਾਸਿਯਾ ॥ ਦੁਰਬਾਜਸਕਾਰਣਕ੍ਰੋਧਭੁਰੇਮੁਹਿਸ੍ਰਾਪ
ਵਯੋਅਤਿਸੈਸੁਕਰਾਲਾ ॥ ੨੩ ॥ ਤੇਪਦਸਿਮਿਤਿਨੀਤਿਰਹੇਭੁਵਣਪਨਜੇਜਗਭੀ
ਤੁਰਿਟਾਗੇ ॥ ਨਾਮਕਥਾਤੁਮਹੀਮਮਵਾਕਕਹੇਸੁਨਿਹੈ ॥ ਪੁਨਿਕਾਨਯਮਾਏ
ਦੇਕਰਤੇਪਦਸੇਵਕੇਸਿਰਤੇਪਦਪੰਕਜਬੰਦਨਪਾਗੇ ॥ ਮੇਭੁਗਵਾਨਨਮੇਤੁ
ਮਕੇਜਗਆਨੇਦੇਜੋਪਹਿਰੂਪਤੁਮਾਏ ॥ ੨੪ ॥ ਆਤਮਗਾਮਸਿਯਾਰਮਣੇਜ
ਗਕਾਰਕਮੇਸਰਣਗਤਿਅੰਞਇਯੋ ॥ ਮੇਭੁਵਸਿੰਧੁਸੁਨਾਹਿਬੋਹੰਮਬੁਤੁਹਿ
ਬਨੇਹਰਿਲੇਹੁਛੁਤਾਇਯੋ ॥ ਆਇਸੁਦੇਹਸੁਮੇਹਰਿਜੀਉਰਚਾਧੁਤਸੁਰਲੇਕ
ਸੁਜਾਇਯੋ ॥ ਗਾਮਇਯੈਵਰਮੋਹਦਿਜੇਮਮਬੋਧਹਰੇਨਹਿਤੇਪ੍ਰਭੁਮਾਇਯੋ ॥
੨੫ ॥ ਦੇਹਗਾਇਯੁੰਗਤਿਉਮਾਵਰਮਾਗਯੇਦਯੋਰਾਮਪੁਨਿਸੋਇ ॥ ਵਿਦ
ਯਾਧਰਕੇਵਾਕਸੁਨਿਪੁਰਮਪਰਸਿਨਹਰਿਸੋਇ ॥ ੨੬ ॥ ਰਾਮੋਵਾਚਾਚੋਪਈ
ਵਰਮਾਂਗਉਰਚਾਹੋਸੋਈ ॥ ਤਵਕਲਯਾਨਦੇਉਮੇਸੋਈ ॥ ਵਿਧਯਾਧਰੇਵਾਚ

ਈਜੇਕੁਗਤਿਨਿਰੰਕੁਰਗਮਾ॥ਅਲਵਰਨਸੇਨੀਕਾਮਾ॥੨॥ਸ਼ੀਰਮੇਵਾਚਾਸ
 ਵੇਯਾਅਵਿਦਯਾਧਰਜਾਹਿਸੁਦੇਵਪੁਰੀਨਹਿਮਾਇਕੇਤੁਗੁਣਲੇਖਕਰੇ॥
 ਮਮਪੇਖਨਤੇਤਵਮੇਖਕੁਈਤੁਮਹੋਸਕੁਤਗਨਮਾਹਿਵੇਗੇ॥ਜਗਮੇਖਪਰਦਾ
 ਇਕਮੇਕੁਗਤੀਸੁਅਹੋਬਿਰਲੀਜਨਕੇਇਕਰੇ॥ਅਬਤੁਮਮਸੇਵਸਪੀਨਿਕੁ
 ਯੋਮਮਾਅਇਸੁਤੇਸਕੁਬੀਧਹੇ॥੩੮॥ਰਾਖਸਰਾਮਹਨੈਬਨਮੇਪੁਨਿਸਾਪਦਿ
 ਮੁਕਤਿਕਰੇਖਿਨੁਮਾਹੀ॥ਰਾਮਦਯੋਵਰਤਾਹਿਪੁਨਾਵਿਦਯਾਧਰਹੋਇਗ
 ਯੋਨਕੁਮਾਹੀ॥ਰਾਮਕੇਨਾਮਲਏਅਖਲਾਰਥਪਾਵਤੇਜਨਨਾਜਗਮਾ
 ਹੀ॥ਕਿਉਨਾਕੁਜੇਗਿਰਜਾਵਹਿਰਾਮਸੁਕੇਵਿਦਜੇਕੁਵਸੰਡਲਮਾਹੀ॥੩੯॥
 ਇਤਿਸ਼ੀਮਤਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੋਸਰਸਿਬਾਵੇਅਰਿੰਦਕਾਂ
 ਤੇਪ੍ਰਥਮੋਧਿਆਇ॥੧॥ ॥ਸ਼ੀਮਹਾਦੇਵਉਦਾਚਾਚੈਪਈ॥ਗਏਵਿ
 ਰਾਧਸੁਰਗਮੇਜਬਹੀ॥ਰਾਮਸੀਯਾਲਖਮਣਪੁਨਿਤਬਹੀ॥ਸਰਕੁਗਰਿ

ਖੀਆਸਮਮਹਿਗਏ॥ਸੁਬਸੁਖਜਹਿਭੀਤਰਨਏ॥੧॥ਆਵਤਸੀਤਲਖਮ
ਨਰਾਮਾਪੇਖਉਠੇਮੁਨਿਤਪਕੇਧਾਮ॥ਪੁਜਨਕੀਨੇਸਨਮੁਖਜਾਏ॥ਉਤਮ
ਆਸਨਮਾਹਿਬਿਰਾਏ॥੨॥ਕਿਦਮੁਲਫਲਕੇਜਨਦੀਨੋਗੁਰਾਹਿਅਤਿ
ਬਹੁਲੀਬਿਧਕੀਨੋ॥ਸਰਬੁਗਰਿਖੀਸਰਬੁਗਤਿਪਰਾਇਨਾ॥ਬੁਲੇਰਪੁ
ਪਤਿਪ੍ਰਤਿਤਪਾਅਇਨਾ॥੩॥ਤਪਕੀਨਿਹਚੇਮੇਉਰਧਾਗੀ॥ਬਹੁਤਕਾਲ
ਇਹਵਸਾਮਗੀ॥ਤਵਦਰਸਨਕੀਇਛਾਰਾਮਾਤਿਪਰਮੇਸੁਰਪੁਰਣਪਾ
ਮਾ॥੪॥ਤਪੇਸਿਧਬਹੁਪੁਨਿਸੁਕੀਨੋ॥ਸੇਸਰੁਗਮਤੇਹਮਮਦੀਨੋ॥ਮੇਅਬ
ਮੁਕਤਭੁਯੋਤਵਹੋਰਯੋ॥ਯਾਬਿਧਿਉਮਾਰਿਖੀਸੁਰਵੇਰਯੋ॥੫॥ਸਵੇਯਾ
॥ਸਰੁਪੁਨਿਦਏਰਪੁਬੀਰਬਲੀਸਰਬੁਗਰੁਯੋਫਲਮਾਹਿਅਸੀਗਾ
॥ਸੁਬਨਾਇਚਿਤਾਹਿਹਮਾਹਿਚਫੇਰਪੁਨਾਬੁਪੁਣਾਮਕਰੀਸਰਬੁਗਾ॥
ਪੁਨਿਰਾਮਕੋਧਿਆਨਧਰਯੋਉਰਮੇਤਨੁਸਾਮਮਹਾਂਦ੍ਰਿਗਕਿਜਉਤਿਗਾ॥੩

ਨਚੀਰਪਰੇਸ਼ੁਰਸੀਸਜਟਸੁਸਰਾਸਨਐਕਟਿਮਾਂਹਿਨਿਖੰਗਾ॥੬॥ਕਿੰਨਦਯਾ
 ਲਸੁਰਾਮਬਿਨਾਅਹਿਕਾਮਗਉਜਗਮਾਹਿਨਿਹਾਰੇ॥ਮੇਹਕੁਜੇਦਿਨਰਾਤਿਸ
 ਦਾਮ੍ਰਿਤਪੇਖਸੁਮੇਹਰਿਆਪਪਧਾਰੇ॥ਜਾਰਤਨੂਬਿਪਲੇਕਜਊਅਬਦਾਸ
 ਰਬੀਰਘੁਬੀਰਨਿਹਾਰੇ॥ਐਪਪਤੀਅਹਿਰਾਘਵਜੇਸਹਿਸੀਘਬਜੇਉਰ
 ਮਾਹਿਮਾਰੇ॥੭॥ਚੋਪਈ॥ਵਾਮਅੰਕਿਜਿਨਸੀਅਸੁਹਾਈ॥ਮਨੇਮੇਘਸ
 ਹਿਤਾੰਦ੍ਰੇਤਾਅਈ॥ਆਬਿਧਾਧਿਅਨਚਿਰਤਿਨਧਾਰੇ॥ਸਨਮੁਖਖੜ੍ਹੇਸੁਰਾ
 ਮਾਨਿਹਾਰੇ॥੮॥ਬਹੁਰੇਅਗਨਿਜੁਚਿਤਾਲਗਾਈ॥ਪਾਂਚਕੁਤੁਤਨਦਯੋਜ
 ਲਾਈ॥ਦਿਬਦੇਹਧਰਿਖਤੁਪਧਾਰੇ॥ਲੋਕਪਤੀਕੇਲੋਕਪਧਾਰੇ॥੯॥ਦਿ
 ਬਦਿਮਾਨਚਦੇਰਿਖਐਸੇ॥ਗੁਜਮਾਨਦੁਸਰਰਵਜੈਸੇ॥ਦਿਬਨਾਰਿਨਰਚ
 ਮਰਕਰੇ॥ਬਿੰਜਨਚਾਰਥਰਤੋਠਿਰੇ॥੧੦॥ਬਿਜਨਦੁਤਚੋਤਰਠੀਜਾਵੇ॥ਦਿ

ਦਯਾਪਰਾਅਗੇਜਸੁਗਾਵੇ॥ਦਿਬਫੁਲਮਾਲਾਗਲਿਸੇਹੇ॥ਤ੍ਰੇਜਤਪਸਆ
ਸਕੁਜਗਮੇਹੇ॥੧੧॥ਸਰਬੁਗਗੋਇਪਿਖਯੋਨਰੁਮਾਹੀ॥ਕੁਏਸੁਦਿਸਮੇਰਿ
ਖਮਨਮਾਂਹੀ॥ਦਿਡਿਕਵਾਸੀਰਿਖਗਣਸਾਰੇ॥ਸਰਬੁਗਨਿਵੇਸਨਬਹੁਰਿ
ਸਿਧਾਰੇ॥੧੨॥ਆਏਪੇਖਰਿਖੀਸੁਰਸਾਰੇ॥ਰਾਮਸੀਆਲਖਮਣਜੁਖਕ
ਰੇ॥ਗਿਰਜਾਬੰਦਨਤੀਨੋਕੀਨੋ॥ਮਾਇਆਕੁਮਾਰਨਵਤੁਨਲੀਨੋ॥੧੩॥
ਦੇਹਅਸੀਸਰਿਖੀਸੁਰਸਾਰੇ॥ਰਾਮਬਸੇਸਕੁਰਿਦੇਮਝਾਰੇ॥ਹਾਥਜੋਰਰਿ
ਖਰਾਮਬਖਾਨੇ॥ਧਨਖਾਨਿਖੰਗਜਕੇਕਰਬਾਨੇ॥੧੪॥ਦੇਹਗਾਕੁਮਰੁ
ਰਕੇਹਰਣਹਿਤੁਮਉਪਜੇਰਪੁਨਾਥਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਜਬਿਨੁਤੀਕਰੀਜੇਰਦੁ
ਉਨਿਜਹਾਥਾ॥੧੫॥ਚੁਪਈ॥ਹਮਜਾਨੇਤੁਮਬਿਨੁਸੁਰੇਸਾ॥ਸੀਕਮਲਾਲ
ਖਮਣਅਹਿਸੇਸਾ॥ਦਰਅਵਤਾਰਕੁਰਤੁਉਰਜਾਨੇ॥ਚੰਕ੍ਰਕੇਸਰਪਨਪ

ਫੁਲੇ॥ ੧੬॥ ਰਾਮ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਭੁ ਏਹੁ ਸੁਦੀਜੇ॥ ਰਿਖਗਣ ਕੇ ਦੁਖ ਦੁਰਸੁ ਕੀਜੇ
 ॥ ਆਹੁ ਰਘੁ ਤੁਮ ਆਪਨਿ ਹਾਰੇ॥ ਮੁਨਿ ਸੇਵਤ ਬਨ ਮੇ ਪਗ ਪਾਰੇ॥ ੧੭॥ ਲਖਮ
 ਦਸੀ ਜਹਿ ਚਾਲੇ ਜਬ ਹੀ॥ ਦਯਾ ਹੋਇ ਗੀ ਹਮ ਪਰਤ ਬਹੀ॥ ਆਬਿਧਿ ਮੁਨਿ ਗ
 ਣ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ॥ ਜੇ ਰੇਹਾ ਬਰਾਮਤ ਬਹੀ॥ ੧੮॥ ਜਾਤਿ ਕੁਏ ਪੁਨਿ ਮੁਨਿ ਕੇ ਸੀ
 ਗ॥ ਲੈ ਕਰ ਪਨੁ ਕਟਿ ਕਸੇ ਨਿਖੰਗਾ॥ ਪਏਹਾ ਡਿਸਿ ਰਘੁ ਨੇ ਨਿਹਾਗਾ॥ ਰਾਮ ਕੀ
 ਯੋ ਮੁਖ ਏਹੁ ਉਚਾਰਾ॥ ੧੯॥ ਕਿਨ ਕੇਹਾ ਡੁਪਰੇ ਬਿਹਕਾਰਨਾ॥ ਕਿਨ ਕਾਟੇ ਮੁਨਿ
 ਕੋਰੇ ਉਚਾਰਨਾ॥ ਤਬ ਰਿਖਗਣ ਇਹ ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ॥ ਪੈਰਿਖਹਾ ਡੁਸੁਨੇ ਭੁਗ
 ਵਨਾ॥ ੨੦॥ ਜੇਹ ਰਿਧਿ ਆਨ ਪ੍ਰਮਤ ਹਿ ਕੁਏ॥ ਰਾਖਸਤਾਂ ਸਿਰ ਕਾਟ ਸੁਗਏ॥
 ਦਿਖਤ ਫਿਰੇ ਸੁਬਨ ਮੇ ਸਾਰੇ॥ ਜੇਹਾ ਖਸੇ ਨੀਚ ਮੁਰਾਰੇ॥ ੨੧॥ ਸੁਨਿ ਮੁਨਿ
 ਵਾਕ ਸੁਭਯਾ ਅਤਿ ਦੀਨਾ॥ ਰਾਮਤ ਬੈਸੁ ਪ੍ਰਤਿਗ ਆ ਕੀਨਾ॥ ਰਾਖਸ ਜੇ ਭੁਵ ਮੰਤ੍ਰ

ਲੁਮਾਹੀ। ਸਕੁਮਾਰੇ ਮੁਨਿ ਤੁਰੇ ਸੁਨਾਹੀ। ੨੩। ਸੀਰਾਂ ਮੇਵਾ ਚਾਚੈ ਪਈ। ਅਬ ਮਮ ਸੁਨੇ
ਰਿਖੀ ਸੁਰਬਾਨੀ। ਸਕੁਲ ਕਰੇ ਸਕੁਰਾਖ ਸਹਾਨੀ। ਅਬ ਰਿਖ ਦਿਤੁ ਕਜਾਹਿ ਅਵਾ
ਜਾ। ਸੁਖੀ ਹੋਹਿ ਦੁਖ ਹੋਇ ਸੁਨਾਸ। ੨੪। ਆਹਿ ਤਮੇ ਅਵਤਾਰ ਸੁਲੀਨੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ
ਮੋਹਿ ਪਰਾਰਥਨ ਕੀਨੇ। ਜਨ ਕਨੇਦਨੀ ਸੀਤਾ ਨਾਮ। ਆਹਿ ਮਮਾਇਆ ਕਰੇ ਸੁ
ਕਾਮ। ੨੫। ਇਨ ਲਖ ਮਨੁ ਮਿਲੇ ਮੇਸ ਬਥਾਰੇ। ਕਾਰ ਅਕਰੇ ਸੁਰਾਖ ਸਮਾਰੇ।
ਆਬਿ ਸਿਰੁ ਖਮੁਨਿ ਨ ਸਿਗਰਾਮ। ਕਿੰਚਤ ਕਾਲ ਵਸੇ ਸੁਖ ਧਾਮ। ੨੬। ਪੂਜਨ
ਕਰੇ ਰਿਖੀ ਸੁਰਸਾਰੇ। ਬਨ ਦਿਤੁ ਕੋਹੇ ਜਾਹਿ ਅਗਾਰੇ। ਲਖ ਮਨੁ ਰਾਮ ਜਨ ਕਜਾ
ਰਾਨੀ। ਕਿਤ ਕਿਬਰ ਸਤਹਿ ਬਸੇ ਰੁਵਾਨੀ। ੨੭। ਦੇਖਤੈ ਵੇਰਿ ਖਾਸੁ ਮਸਾਰੇ।
ਕ੍ਰਮਹੀ ਕ੍ਰਮ ਬਨ ਮਾਹਿ ਮੁਰਾਰੇ। ਸੁਤੀ ਪਣੁ ਰਿਖ ਕੇ ਆਸੁ ਮਾਏ। ਪ੍ਰਥਮ ਆਤ
ਰਿਖੀ ਜਾਂ ਮਾਹਿ ਸੁਹਾਏ। ੨੮। ਸਕੁਰਿ ਤੁਕੇ ਫਲ ਜਾਂ ਕੇ ਮਾਹੀ। ਹੈ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਸ

ਬਰਿਤਮਾਂਹੀ। ਰਾਮ ਅਗਮਨ ਸੁਨਯੋ ਤਿਨ ਜਬ ਹੀ। ਅਗਸਤ ਸਿਖ ਸੁਤੀ ਖਣਤ ਬੁ
 ਹੀ। ੨੫। ਅਸਨ ਤੇ ਉਥੇ ਲੇਵਨ ਆਏ। ਰਾਮ ਮੰਤ੍ਰ ਜਿਹ ਉਰੇ ਸਮਾਏ। ਬਿਧਵਤਿ
 ਮੂਜਨ ਰਾਮ ਹੀ ਕਰੇਗਾ। ਭੁਗਤਿ ਉਤਕਿ ਠਦੁ ਉਦ੍ਰਿਗ ਖਿਰੇਗਾ। ੨੬। ਸੁਤੀ ਖਣੇ ਵਾਰ
 । ਚੋਪਈ। ਗੁਣ ਅਨਿਤ ਜੀਤਾ ਪਤਿ ਰਾਮ। ਤੇ ਹਜ ਪੈ ਮੇ ਅਠੇ ਜਾਮ। ਸਿਵ ਬਿਰਿਚ
 ਤਵ ਪਾਦ ਲਗਾਨੇ। ਸਿਜਾਗ ਸਿਧੁ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇ ਜਾਨੇ। ੨੭। ਘਾਤੇ ਪਰੇ ਸੁਤੇ ਪਦਮਾ ਹੀ।
 ਰਾਮ ਦਾਸ ਮੇ ਤੇ ਜਗਮਾ ਹੀ। ਤੁਮ ਸਭੁ ਜੀਵਨ ਦੇਖਨ ਹਾਗੇ। ਕੁਟੰਬ ਕੁਪਮੁ ਹਿਪਰੇ
 ਨਿਹਾਗੇ। ੨੮। ਮਲ ਮੇਤਨ ਮੁਹਿ ਬੁਧੋ ਨਿਹਾਗੇ। ਤੁਮ ਮੇ ਖਣੇ ਹਿਤ ਆਏ ਮਰਾਰਿ
 । ਤੁਸਭੁ ਭੁਤਨ ਮੇ ਸਮ ਅਹੇ। ਤਵਿ ਵਿਮੁਖਤ ਵਮਾਇ ਆਗੇ। ੨੯। ਤਵ ਮੰਤ੍ਰ ਸਾ
 ਧਨ ਧਰ ਜੇਈ। ਤਵ ਮਾਇ ਆਤੇ ਮੁਕਤੇ ਤੇਈ। ਸਿਵਾਸ ਮਛਲ ਦੇਹੁ ਮਰਾਰੀ।
 ਤੁਮ ਹੋ ਕਲਪਤ ਰੁਨ ਕੀ ਬਾਰੀ। ੩੦। ਅਨੰਗ ਸੇਖਰ ਛੰਦਾ। ਤੁਹੀ ਤੁਓ ਪਾਇ ਕੈ
 ਖਪਾਇ ਹੈ ਜਗਤ ਕੇ ਸੁਮਾਯਾ। ਬਿਰਚਈ ਜਨਾਮ ਤੇ ਹਿਜਾਨੀ ਯੋ। ਸੁਨੀ ਰਕਿ ਭੁਜਿ

ਓਰਵੀਦੁਭਿਨੇਤੋਹਿਮਾਨਿਹੈਵਿਨਸਤਾਮਤੀਭਈਸੁਰਾਮਯੋਪਛਨੀਯੋਪ੍ਰਤਖਅਖ
ਗੋਚਰਪਖੋਜੁਤੋਪਦਿਬੁਜਿਸੁਅੰਧਕਾਰਤੇਪਰੇਪਦਿਸੁਬਖਾਨੀਯੋ। ਗਿਆਨਰੂਪਤਿ
ਸਦਾਅਸਿਤੋਤੋਹਿਨਪਿਖੇਜੁਜਿਤਮੰਤਪ੍ਰਜੇਸਦਾਰਿਦੈਸੁਠਨੀਯੋ। ੩੪। ਤੁਹੀਤੁ
ਅਰੂਪਰਾਮਰੂਪੁਤੋਹਿਮੇਪਿਖੋਮਨੁਖਵੇਸੇਕੋਰਅਚਿਭਏਹੁਧਰੀਯੋ। ਦਯਾਜੁ
ਨੈਨਭੀਨਯਾਮੁਖਾਰਬਿੰਦੁਸੁਦਰਿਸੁਚਾਪਬਾਣਹੈਧਰੇਮਨੋਜੋਕੋਟਿਵਾਰੀਯੋ। ਸੁਜ
ਕੀਸਮੇਤਿਛਾਲਏਲੁਕੀਤੁਨਲਏਸੁਰੂਤਪਾਰਜੇਵੇਹੈਰਿਖੀਸਦੂਖਟਾਰੀਯੋ। ਗੁ
ਣਅਨੰਤਸਾਮਜਾਂਤਿਕੁਰਾਧੈਅਤੋਹੈਕੋਜੋਰਿਕੋਕਰਿਦੁਉਸੁਬਿਦਨਾਹਮਾਰੀਯੋ। ੩੫। ਸ
ਵੈਯਾ। ਦਿਗਦੇਸਸੁਕਾਲਉਪਾਧਿਬਿਨਾਰਿਖਜਾਨਤਿਕੋਚਿਤਰੂਪਤੁਮਾਰੇ। ਘਨ
ਚੇਤਨਪੂਰਣਬ੍ਰਹਮਕਹੇਨਿਗਮਾਣੁਗਾਵਤਹੈਗੁਣਥਾਰੇ। ਹਮਅੰਰਨਹੀਕਛੁਚਾਹ
ਤਹੈਬਨਮਾਹਿਪਿਖੇਅਹਿਰੂਪਮੁਰਾਰੇ। ਕਚਕੁੰਚਿਤਸੀਜਕਲਾਪਜਟਾਇਹਰੂਪ
ਬੋਜੋਓਰਮਾਹਿਹਮਾਰੇ। ੩੬। ਇਹਗੁੰਤਿਕਹੀਰਿਖਪ੍ਰੰਗਵਜੋਹਸਰਾਮਤਬੈਅਹਿਬਾ

ਤਬਖਾਨੀ॥ ਮਮਤੋਹਿਉਪਾਸਨਨੀ॥ ਕੁਰੀਉਰਉਜਲਤੋਹਿਕੁਪੋਮਮਜਨੀ॥ ਹਮਰੈ
 ਤਵਪੇਖਨਹੇਤਅਏਮਮਜੇਵਕਸਾਪਨਜਾਨਤਿਗਿਆਨੀ॥ ਸਰਨਾਗਤਿਮੇਮਮਮੰ
 ਤਜਪੋਨਿਰੰਖਨਕੋਹਮਹੋਵਤਭਾਨੀ॥ ੩੧॥ ਚੋਪਈਤਿਹਿਕਰਪੋਸੁਤੇਤਜੇਈ॥ ਘਾਹਿ
 ਪਛੇਜਗਭ੍ਰੀਤਰਕੇਈ॥ ਮੇਰੀਭੁਗਤਿਲਏਜਨਸੇਇ॥ ਨਿਰਮਲਗਯਾਨਤਾਹਿਉ
 ਰਹਾਇ॥ ੩੨॥ ਦੇਹਗਾਤੁਮਮਜੇਵਨਮਦਨਤੇਕੁਪੋਮੁਕਤਸੁਖਾਜਗਮਾਹਿ॥ ਦੇਹ
 ਅਤਿਮਮਰੂਪਕੋਪਾਵੇਸੋਸੋਨਾਹਿ॥ ੩੩॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਤੇਗੁਰਜੋਸੁਅਗਸਤਮੁਨੀਮੁ
 ਨਿਨਾਇਕਪੇਖਨਕੀਮਨਆਈ॥ ਕਛੁਕਾਲਤਹੰਮਮਬਾਸਕੋਰੇਵਹਿਠੋਰਸੁਨੀਅਤਿ
 ਸੋਸੁਖਦਾਈ॥ ਗਿਰਜਾਸੁਨਿਕੈਆਹਿਰਾਮਮੁਤੇਸੁਸੁਤੀਖਣਨੇਇਹਬਾਤਅਲਾਈ
 ॥ ਤੁਮਪ੍ਰਾਤਿਚਲੇਹਮਸਿਗਚਲੇਚਰਕਾਲਾਪਖੈ॥ ਹਮਹੁੰਮੁਨਿਰਾਈ॥ ੩੪॥ ਗਿਰਜ
 ਪਰਭ੍ਰਾਂਤਿਏਹਰਿਜੀਮੁਨਿਸਿਗਿਚਲੇਪਥਿਪੁਛਤਜਾਵੇ॥ ਸੁਅਗਸਤਸਿਕੁਖਣਕੇ

ਹਿਤਵੈਰਪਬੀਰਬਲੀਮਨਮੇਲੁਲਸਾਵੇ॥ਗਤਮਦਿਢਲੇਪਥਿਥਾਥਿਪਾਵਨਮੇਪ
ਨਬਿਜਲਸੁਰਸਸੀਛਬੀਪਾਵੇ॥ਜੁਅਗਸਤਕਿਅਨੰਜਮੀਦਿਰਕੋਦਹਜਾਤਿ
ਕੁਏਮੁਖਬਾਂਤਅਲਾਵੇ॥੪੧॥ ॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੁ
ਓਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਵੇਅਰਿਣਕੰਡੇਦੁਤੀਯਧਿਆਇ॥ ॥ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵੁ
ਵਚਾਦਿਹਗਾ॥ਅਗਸਤਅਨੰਜਰਿਖਤਾਪਸੀਅਗਨਿਜਿਹਬਤਿਹਨਾਮਾ॥ਸੁ
ਤੀਖਣਸੀਤਾਲਖੁਣਗਏਤਿਨਾਸਮਰਾਮ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ਅਗਸਤਅਨੰਜ
ਕੋਜੇਅਸਥਾਨਾ॥ਤਿਹਪਹੁਚੇਤੇਦਿਨਮਧਯਾਨ॥ਬਿਧਸੋਤਰਿਖਪੂਜਨਕੀਨੋ॥
ਮੁਲਫਲਾਦਿਕੋਰੋਜਨਦੀਨੋ॥੨॥ਪ੍ਰਤਰੁਏਅਗਲੇਦਿਨਮਾਹੀ॥ਨਾਤਰੁਏ
ਪਾਵਨਮਾਹੀ॥ਨਾਤਰੁਏਪਾਵਨਜਲਮਾਹੀ॥ਅਗਸਤਅਸਥਾਨਜਾਤਰੁਏਸਾ
ਗਾਸਭਿਰਿਤਕੇਫਲਜਾਂਹਿਮਝਾਰੇ॥੩॥ਸ੍ਰਿਦਰਮ੍ਰਿਗਚੁਫੇਰੇਚੁਗੇਵੈਰਭਾਵਮ

ਨਮੋ ਨਹਿ ਪਰੇ। ਪੰਥੀ ਨਾ ਵਕਰੇ ਚੁਠਿ ਰਾ। ਮੋਰਨ ਕੀ ਜਾਮੇ ਘਨ ਘੋਰਾ। ੪॥ ਨਿਦ
 ਨ ਬੁਨ ਜਿਹ ਪੇਖ ਲਜਾਏ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਰਿਖੀ ਘਨ ਜਗਾ ਸੁਹਾਏ। ਦੇਵ ਰਿਖੀ ਗ
 ਟਕੁ ਖਤ ਭੁਯੋ। ਮਨੋ ਬਿਪਾਤਾ ਲੋਕ ਜਨ ਘੋ। ੫॥ ਰਾਮ ਸੁਬਾਹ ਰਾਮ ਸੁਮਖ ਰੇ।
 ਮੁਨਿ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਘੋ ਬਿਬੇਚਨ ਉਚਰੇ। ਸੁਤੀ ਖਣਤੁ ਮਾਥ ਬੇਗ ਸੁਜੋਏ। ਮਮਾ
 ਗਮਨ ਸੁਗੁਰ ਹਿਸੁਨਾਏ। ੬॥ ਸੀਤਾਲ ਖਮਣ ਜਿਗ ਸੁਗਮਾ। ਬਾਹਰ ਖਰੇ ਨਿ
 ਵੇਦੇ ਪਾਮਾ। ਮਹਾ ਪ੍ਰਜਾਇ ਸੁਤੀ ਖਣਤੁ ਖਾਗਯੋ ਸੁਗੁਰ ਦਿਗ ਪਦਾ ਅਭਿਲਾ
 ਖਾ। ੭॥ ਰਿਖ ਸਮੁਹ ਜਹਿ ਠੋਰ ਸੁਹਾਏ ਬੈਠੇ ਸਨਮੁਖ ਕ੍ਰਸਾ ਬਿਛਾਏ। ਰਾਮ ਭੁਗ
 ਤ ਬੈਠੇ ਕਰ ਜੋਰੇ। ਅਗਸਤ ਬਖਾਨੇ ਤਿਨ ਕੀ ਉਰੇ। ੮॥ ਰਾਮ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋ ਅਰਥ ਜੁ
 ਨਾਏ। ਸਿਖਨ ਕੇ ਸਿਦੇ ਹਮਿ ਟਾਏ। ਪੇਖ ਅਗਸਤ ਮੁਨੀ ਵਰਾ ਅਸਨਾ। ਦੇਤ੍ਰਿ ਪ੍ਰ
 ਲਾਮ ਕਰੀ ਪਦ ਪਾਸਨਾ। ੯॥ ਸੁਤੀ ਖਣਨਿ ਮੁਰੇ ਇਕੁ ਵਾਨੀ। ਮੁਖ ਭੀਤ ਰਖ

ਹਿਬਾਤਬਖਾਨੀ। ਬ੍ਰਹਮਨਸੀਤਾਲਖਮਣਗਮ। ਬਾਹਰਿਆਇਖਰੇਤਵਧਾਮ। ੧੦
 ॥ ਤੇਦਰਜਨਕੇਹਿਤਵਹਅਏ। ਬਾਹਰਿਖਰੇਸੁਅਜਿਲਕਏ। ਜੁਨਿਅਗਸਤ
 ਮਨਮੇਹਰਖਾਨੇ। ਸੁਤੀਖਣਪ੍ਰਤਿਅਹਦੁਕਬਖਾਨੇ। ੧੧॥ ਅਗਸਤਵਾਚਾਇ
 ਪਈ। ਸੀਪ੍ਰਲਿਆਵਤੁਮੇਕਲਯਾਨ। ਰਾਮਵਸੇਮਮਰਿਦੇਅਜਬਾਨ। ਤਿ
 ਨਕੋਪਿਆਨਸੁਮੇਨਿਤਕੋਗ। ਪੇਖਨਕੀਉਰਸੁਆਸੁਪਰੇ। ੧੨॥ ਜੇਵੇਯਾ
 ਅਹਿਬਖਾਨਸੁਆਪਉਠੇਰਿਖਜਿਗਲਏਨਹਿਬਾਰਲਗਾਈ। ਉਰਕੁਵਕੁਰੇ
 ਤਹਿਠੇਰਾਅਏਜਹਆਪਖੜੇਰਿਬਜਾਰਪੁਰਾਈ। ਕਲਯਾਨਤੁਮੇਰਹਰ
 ਮਚਲੇਸੁਕੁਆਜੁਕੁਯੋਮੁਖਏਹੁਅਲਾਈ। ਮਮਪ੍ਰੀਤਮਆਜਅਤਿਬ੍ਰਾਮਏ
 ਸਫਲੀਦਿਨਆਜਕੁਯੋਸੁਖਦਾਈ। ੧੩॥ ਰਾਮਨਿਹਾਰਉਮਾਮੁਨਿਕੋਮਨ
 ਭੀਤਰਵੇਅਤਿਸੇਹਰਖਾਏ। ਸੀਪ੍ਰਸੁਕੁਤਸਮੇਤਿਕੁਲੇਪਰਦਿਰੁਪਰਣਾਮ

ਕਰੀ ਰਿਖ ਪਾਏ। ਬਿਗਊ ਠਾਇ ਉਮਾ ਮੁਨਿ ਰਾਜ ਸੁਰਾਮ ਪਰਾਤ ਮਜੁ ਗਲਿ ਲਾਏ
 । ਰਾਮਾ ਕਿ ਸਿਗਤਿ ਪਾਇ ਮੁਨੀ ਸਰਾਮਾ ਨਿਦ ਕੇ ਜਲ ਨੈਨ ਨ ਜਾਏ। ੧੪। ਕਰਸ
 ਕਰ ਰਾਮ ਗਾਹੇ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰਿਯਾ ਵਜਾਤਿ ਭੁਏ ਨਿਜ ਸੰਦਰਾਮਾ ਹੀ। ਬਹੁ ਪੁਜਨ ਤਾਰਿ
 ਖਰਾਜ ਕਰੇ ਪਾਨਿ ਰਾਮ ਬਿਠਾਇ ਸੁਆਸਨ ਮਾਹੀ। ਫਲ ਮੂਲ ਖਵਾਇ ਸੁਭੇ
 ਜਨ ਜਸੁ ਜੋਨੈ ਪਜੇ ਅਪੁਨੇ ਬਨ ਮਾਹੀ। ਸਿਸਿਅ ਨਨ ਰਾਮਾਇ ਕੀਤ ਜਬੈ ਪੁਨਿ
 ਬੈਠ ਰਹੇ ਸੁਖ ਆਸਨ ਮਾਹੀ। ੧੫। ਕਰਿ ਜੋਰ ਰਿਖੀ ਸੁਰੇ ਹੁਕਰੀਤ ਵਾਅਦਨ
 ਕੀਨਿ ਤਬਾਟ ਨਿਹਾਰੇ। ਚਤੁਰਾਨਨ ਖੀਰ ਨਿਪੀ ਬਿਨਤੀ ਦਿਨ ਜਾਂਹਿ ਕਰੀ ਵਹ
 ਨੀਤਿ ਚਿਤਾਰੇ। ਧਰਤੀ ਵਾਰਨਿ ਕੋ ਉਰਮੇ ਪੁਨਿ ਰਾਵਨ ਕੋ ਬਧਨੀਤ ਬਿ
 ਰਾਰੇ। ਇਹ ਕਾਜ ਦੁਊਹਰਿ ਆਵਹਿ ਰੋਮਨ ਆਸਾਇ ਪੈਤਿ ਹਰੁ ਪਾਨਿਹ
 ਰੇ। ੧੬। ਚੋਪਈ ਮੇਤ ਪਾਇ ਹਾਸੁ ਕੀ ਯੋਨਿ ਰਿਤਗ। ਮੁਨਿ ਸਮੇਤ ਨਹਿ ਪਾ
 ਯੋ ਅੰਤ੍ਰਿ ਮਟਾਵੇ। ਪੇਖਾ ਮਗਸਤ ਮੁਨੀ ਵਰਾਜਨਾ ਵਿਭਿ ਪ੍ਰਣ

੨੫

੨੫

ਤੇਰੇ ਚਿਤਨ ਮੇਰੀ ਕੀਨੋ। ਤਵ ਕਰੁਣਾ ਕਰ ਦਰਸਨ ਦੀਨੋ। ੧੭॥ ਸਿਸੁ ਪ੍ਰੰ
 ਕਤੁ ਹੈ ਇਕ ਅਹੀ। ਨਿਰਵਿਕਲ ਪਉ ਪ੍ਰਾਪਿ ਜਨਾਹੀ। ਆਯਾ ਸਕਤਿ ਜੁ ਤੇਹਿ ਕ
 ਹੀ ਜੋ। ਤਵ ਆਸੈ ਪੁਨਿ ਤੇਹਿ ਦਿਖੀ ਜੇ। ੧੮॥ ਤੇ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਕੋ ਸੁ ਅਵਰੋ।
 ਪਦਾ ਸਕਤਿ ਤਬ ਨਾ ਮਜੁ ਪਰੋ। ਕੇ ਚਿਤ ਅਬ ਯਾ ਕ੍ਰਿਤ ਬਖਾਨੇ। ਮੁਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ
 ਔਰ ਪੁਨਿ ਠਾਨੇ। ੧੯॥ ਕੇ ਚਿਤ ਕਹੈ ਸੁ ਮਾਇਆ ਨਾਮ। ਕੇ ਜਿ ਦ੍ਰਿਤ ਕੇ ਬਿਪਨ ਪ
 ਮਾ। ਪ੍ਰਾਪਿ ਪਬਤ ਤੇ ਨਾ ਮਬ ਖਾਨੇ। ਬਿਨਾ ਬਿਬੇ ਕਨਹੋ ਇਸੁ ਕਾਨੇ। ੨੦॥ ਤੁਹੀ
 ਕਰੇ ਜਿਖੋ ਕੁਨ ਜਬ ਹੀ। ਮਹਤ ਤਉ ਪਾਵੈ ਆਯਾ ਤਬ ਹੀ। ਤੇ ਜਨੇ ਸੁ ਪੁਨਿ ਰੋਕ
 ਗਤਿ ਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁ ਕਰੇ ਉਚਾਰ। ੨੧॥ ਸਦੈ ਯਾ ਸਾਤ ਕਰਾ ਜਸ ਤਾ ਮੁੰ ਔ ਜਗ
 ਕ੍ਰੀਤ ਰਵੈ ਪੁਨਿ ਨਾ ਮਕਹਾਏ। ਤਾ ਮਸਤੇ ਤਨ ਮਾਤ ਓ ਅੰਤ ਨ ਮਾਤ ਰਤੇ ਮਹ ਕੂ
 ਤਉ ਪਾਏ। ਰਾਜ ਸਤੇ ਸਕੁਇ ਦੈਰ ਚੇ ਪੁਨਿ ਸਾਤ ਕਤੇ ਸਕੁਦੇ ਵਬਨਾਏ। ਇੰਗ
 ਮਈ ਤਨੁ ਸੁਤ ਕਰੇ ਤਿਨ ਜੇਲ ਨ ਤੇ ਪੁਨਿ ਏਹ ਬਨਾਏ। ੨੨॥ ਚਿਪਈ। ਅਸ ਬੁਨ

ਕੁਤਤੇਭੁਯੋਵਿਗਟਾ। ਤਾਤੇਥਾਵਰਜੀਗਮਠਾਟਾ। ਦੇਵਤ੍ਰਿਪਕਪਨਿਮਾਨੁਖਕਰੇ। ਕਾ
 ਕਕਰਮਕੇਹੁਇਅਨਸਰੇ। ੨੩॥ ਫੁਰਜਗੁਣਤੇਬ੍ਰਹਮਾਭੁਯੋ। ਨਿਖਲਜਗਤਪੁ
 ਨਿਜਾਨਿਗਮਯੋ। ਸਾਤਕਤੇਤੁਮਾਬਿਸਨਕਹੀਜੇ। ਨਿਖਲਜਗਤਕੋਪਾਲਨ
 ਕੀਜੇ। ੨੪॥ ਭੁਵਤੁਹੀਜੋਤਮਅਨੁਸਾਰਾ। ਨਿਖਲਜਗਤਕੋਕਰੇਸਿਹਾਰਾਜਾ
 ਗਤਸੁਪਨਸਥੋਪਤਿਜੇਤੀ। ਬ੍ਰਾਹਿਮਿਤਗੁਣਕੀਨੀਤੇਤੀ। ੨੫॥ ਤੁਹਾਵਿਲ
 ਖਣਤੰਜਗਸਾਖੀ। ਸਚੇਤ੍ਰਿਅਬਿਨਾਸੀ। ਬੇਦਸੁਸਾਖੀ। ਉਰਮੇਸਿਸਟਕਰਯੋ
 ਜਬਚੰਪੈ। ਤੇਰਪੁਨੰਦਨਮਯਾਗਪੈ। ੨੬॥ ਗੁਣਵਾਨਇਵਤਬਤੁਰਾਸੇ।
 ਸਿਮਰਨਤੰਜਨਕੇਅਪਨਾਸੇ। ਦੇਬ੍ਰਿਧਿਕੀਮਾਯਾਵਰੁਭਾਗਾ। ਵਿਦਯਾ
 ਵਿਦਯਾਤਾਹਿਵਿਭਾਗਾ। ੨੭॥ ਪ੍ਰਵਿਰਤਪੀਥਮੇਵਰਤੇਜੇਈ। ਕੁਏਅਵਿਦਯ
 ਵਸਪੁਨਿਤੇਈ। ਨਿਵਿਰਤਿਪੀਥਕੋਜੇਅਨੁਸਰੇ। ਅਰਥਬੇਦਾਤਿਬਿਚਾਰ
 ਣਕਰੇ। ੨੮॥ ਤੇਹੀਭੁਗਤਿਨਿਰੋਤਿਜਨਜੇਈ। ਵਿਦਿਯਾਮਯਾਭਾਖੇਪੁ

ਨਿਤੇਈ⁺। ਵਿਦ ਆਕੇਜੇਈ ਅਨੁਸਾਰੀ। ਤੇਈ ਪੈਰੁ ਵ ਮੇਜਿ ਸਾਰੀ। ੨੯। ਵਿਦ
ਆਭਿ ਆਸਕੇ ਜਨ ਜੇਈ। ਮੁਕਤਿ ਕੁਏ ਬੁਢੀ ਤਰ ਤੇਈ। ਤੇਕੇ ਕੁਗਤਿ
ਸੁਜੇ ਜਗ ਅੰਤਗ। ਜਪੇ ਨਿਰੰਤਰ ਤੇਰੇ ਮੰਤਰ। ੩੦। ਵਿਦਿ ਆਪ੍ਰਗਟ ਸੁ
ਤਿਨ ਕੋ ਰੇਈ। ਇਤਰ ਕਦਾਂ ਚਿਤ ਲਏ ਨ ਕੋਈ। ਤਾਤੇ ਜਿਨ ਤਵ ਕੁਗਤਿ
ਸੁਗਹੀ। ਮੁਕਤਿ ਤਿਨੇ ਬੁਢੀ ਤਰ ਲਹੀ। ੩੧। ਵੇ ਮੁਖ ਜੇਤਵ ਕੁਗਤਿ
ਰਸਾਇਨ। ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਰਣਾ ਆਇਨ। ਰਾਮ ਬਹੁਤ ਅਬ
ਕਾਹਿ ਬਖਾਨੇ। ਕਿੰਚਤ ਸਾਰ ਕਰੇ ਅਬ ਕਾਨੇ। ੩੨। ਸਿਤਨ ਕੀ ਸਿਰ
ਤਿਹੈ ਜੇਈ ਮੁਕਤ ਹੋਤ ਬੁਢੀ ਸੇਈ। ਸਮਾਵਿ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰਬਾ ਸੀਜੇ
ਈ। ਸਿਤ ਕਹੀ ਜੇ ਆਭੁ ਵੇ ਤੇਈ। ੩੩। ਸਾਂਤ ਦਾਂਤ ਤਵ ਕੁਗਤਿ ਸੁਧਾਰੇ
। ਓਰ ਕੀ ਕਾਮ ਨ ਸਕ ਲਾਨਿ ਵਾਗੇ। ਇਸਟ ਅਨਿਸ੍ਟ ਪਾਇ ਜਗ ਮਾ
ਹੀ। ਹਰਖਾ ਵਿਖਾਵ ਬੁਜੇ ਓਰ ਨਾਹੀ। ੩੪। ਸਭ ਕਰਮ ਨ ਕੋ ਕਰ ਸਿਨਿ

ਆਸਾ। ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੂਆਸਾ। ਸਮਦਮਾ ਦਿਗੁਣ ਉਗਮੇ ਧਰੋ।
 ਸਦਾ ਸਿਤੁ ਸ੍ਰੁਨ ਚਿਤਾ ਕਰੇ। ੩੫।। ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਗੁ ਸੁਹੇਵੇ ਜਬ ਹੀ। ਕਥਾ ਸੁ
 ਵਣ ਤੇ ਰਾਚਿ ਜਨ ਤਬ ਹੀ। ਉਪਜੇ ਬੁਗਤਿ ਸੁਥਾਰੇ ਮਾਹੀ। ਤੁਹੀ ਸਨਾਤਨ
 ਆਜਗਾ ਮਾਹੀ। ੩੬।। ਤੇਰੀ ਬੁਗਤਿ ਵੇਤਿ ਜਨ ਜੇਈ। ਗਿਆਨ ਦਿਪੁ ਲ
 ਪਾਵੇ ਪੁਨਿ ਤੇਈ। ਮੋਖ ਪੀਥ ਆਹਿ ਅਹੇ ਨਿਰੰਤਰ ਗਾ ਕੇ। ਵਿਦੁ ਜੇਨ ਪਾਵੇ
 ਅਤਿਗ। ੩੭।। ਤੁਤੇਰਾ ਮਭੁਗਤਿ ਆਹਿ ਥਾਰੀ। ਪ੍ਰਮਲ ਖਸਣਾ ਮੋਹਿ ਮੁਰ
 ਰੀ। ਹੋਹਿ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਬੁਗਤੁ ਨ ਸੀਗਾ। ਕਰੇ ਨਿਰੰਤਰ ਜੇਰੇ ਬੁਭਿਗਾ।
 ੩੮।। ਆਜ ਜਨਮ ਮੇਸਫਲ ਸੁਗਾਮ। ਤੇਹਿ ਪਿਥੋਂ ਹਰਿ ਪੂਰਣ ਸਾਮ।
 ਆਜ ਸਫਲ ਮਭੁਏ ਸੁਆਗਾ। ਤੇਹ ਪੇਖਹ ਰਿਮੇ ਬਡੁ ਭੁਗਾ। ੩੯।। ਦੀ
 ਰਾਖ ਕਾਲ ਸੁਮੇਤ ਪਕੀਨੋ। ਤੇਹਿ ਬਿਖੇ ਮਨ ਆਨਨ ਦੀਨੋ। ਤੁਕੇ ਫਲ ਮੇ ਆਜੁ
 ਜੁਪਾਇ। ਤੇਪਦ ਪਕਿ ਜਵਾਰਿ ਚਢਾਏ। ੪੦।। ਰਾਖ ਵਸੀ ਆਸ ਮੇ ਤਿਦ ਆਲ

॥ ਮੇਊਗਮਦਿਰਬੂਜਾਬਿਜਾਣਾ ॥ ਉਠ ਤਿਥੈਠਤਿਚਲੇਨਿਰਤਗਾਤਿਸਿਮਤਿਮਮ
 ਪਰੇਨਅਤਿਗਾ ॥ ੪੧ ॥ ਮਦਰਾਛਿਦਾ ॥ ਇਹਭੁੰਤਿਉਮਾਸੁਅਗੰਸਤਮੁਨੀਮੁਖਰਾ
 ਪਵਕੀਅਤਿਭੁਖਬਰਾਈ ॥ ਚਾਪਨਿਖੰਗਰਯੋਹਰਿਕੋਪਰਕੁੰਤਿਗਨਿਆ
 ਸਪਰੇਸੁਰਗਾਈ ॥ ਰਾਮਜਗਉਜੁਖਗਦਯੇਭੁਕਾਰਹਨੇਤੁਮਗਪੁਸਰਾਈ ॥
 ਜਾਹਿਤੋਅਵਤਾਰਲਏਮਨੁਜਾਕ੍ਰਿਤਕੀਤਵੇਦੇਹਬਨਾਈ ॥ ੪੨ ॥ ਜਦੈਯਾ
 ਜੇਜਨਦੋਇਤੁਤੋਸੁਨਿਰਾਮਸੁਪਾਵਨਕਾਨਨਜਾਹਿਮਝਾਰੀ ॥ ਯੈਇਕਪੰਚ
 ਬਟੀਅਸਥਾਨਸੁਗੋਤਮਿਕੇਤੁਟਮਾਹਿਮੁਰਾਰੀ ॥ ਆਸੁਮਤਾਤੁਮਬਾਸਕ
 ਰੇਸਾਹਿਕ੍ਰਾਤਸਾਮੇਤਿਵਿਦੇਹਕੁਮਾਰੀ ॥ ਦੇਵਨਕੇਸੁਭਕਾਜੁਹਾਬਸਾਅਪ
 ਕਰੇਤੁਮਗਮਉਦਾਗੀ ॥ ੪੩ ॥ ਨਰਾਜਛਿਦਾ ॥ ਅਗਸਤਭੁਖਤਿਵਚੇਜਨੇਸੁਤੇ
 ਤਉਤਮਾਮੁਨੀਸਭਾਖਕੈਚਲੇਓਮਾਸੁਦੇਰਪੁਤਮਾਮਾਗਸਤਪਥਿਜੇ
 ਕਹੋਸੁਜਾਹਿਮੈਚਲੈ ॥ ਜਮਸਤਪਥਿਅਪਹੀਜੁਜਾਨਿਹੈਉਮਾਰੁਲੇ ॥ ੪੪

ਇਤਿਸ਼ੀਮਤਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇਅਰਿਣਕੈਰੇ
 ਤ੍ਰਿਤੀਯੋਧਿਆ॥੩॥ ॥ਸ਼ੀਮਹਾਦੇਵਉਵਾਚਾ॥ਅਨੰਗਸੇਖਰਛੰਦਾ॥ਸੁ
 ਜਾਹਿਰਾਮਪੀਥਮੇਸੁਸੈਲਾਸਿੰਗਕੇਸਮਿੰਜਟਾਪੁਪਖਰਾਟਕੇਸੁਰਾਮਜੀ
 ਨਿਹਾਰਕੈ॥ਕਿਆਹਿਚੁਤੁਹੋਇਕੈਕੁਵੰਡਾਨਕੂਤਜੁਸੁਰਾਖਸੈਨਿਹਾ
 ਥਯੇਕਹੰਗੀਪੁਕਾਰਿਕੈ॥ਇਸੇਬਖਾਨਲਖਮਣਿਕਹਯੋਹਨੇਸੁਆਹਿਕੈ
 ਰਖੀਸਦੈਤ੍ਰਿਕਾਬਨੇਕੁਖੋਉਨੇਸੁਮਾਰਿਕੈ॥ਸਨੇਜਟਾਪੁਕਾਨਮੇਸੁਰਾਮ
 ਵਾਕਯੋਕਹੇਕੁਯੋਸੁਤੀਤਚੀਤਮੇਕਹੇਸੁਤਾਉਚਾਰਿਕੈ॥੧॥ਸੁਰਾਮਮੋਹਨਾ
 ਹਨੇਸਖਾਸੁਤੁਹਿਤੁਤਕੇਜਟਾਪੁਨਾਮਮੇਕਹੇਸੁਗੀਸੁਮੇਪਛਾਨਿਏ॥
 ਬਸੋਗੁਪਚਿਬਟਕਾਕਰੋਸੁਕਾਜਥਾਰਿਆਕਮਾਨਿਬਾਨਿਕਿਉਧਰੋਕਰੋ
 ਨਪਾਨਹਾਨਿਯੋ॥ਸਿਕਾਰਕੇਸੁਜਾਹੁਜੋਕਬੀਸਮੇਤਿਲਖਮਣਿਸੁਸੀਅਪੁ

ਛਪਾਣ ਲੋ ਸੁਰਛ ਮੋਹ ਠਾਨਿ ਯੋ। ਉਮਾ ਸੁਗੀਝ ਵਾਂਕ ਕੋ ਸੁਨਿ ਰਪੁ ਤਮਾਜ
 ਬੈਸਨੇ ਹਵਾ ਕਯੋ ਕੋਹ ਕੋਹ ਸੁਗੀਝ ਮਾਨਿ ਯੋ। ੨॥ ਸੈਵੇ ਯਾ। ਇਹ ਬਾਸਕ
 ਰੇ ਸੁਜਟਾ ਪੁਰੁ ਲੇ ਬਨੁ ਹੀ ਤਰਤੁੰਗ ਮਰੇ ਨਿਕਟਾਈ। ਇਮ ਕੁਖ ਗਏ ਪੁਨਿ
 ਪੰਚ ਬਟੀ ਸੁਉਮਾ ਗਲਿ ਮਾਹਿ ਜਟਾ ਪੁਲਗਾਈ। ਸਹਿਸੀ ਯਸੁ ਕੁਤੁਸ
 ਮੇਤਿ ਗਏ ਰਪੁ ਦ੍ਰਿਸਮਣੀ ਗਿਰਜਾਰਪੁ ਰਾਈ। ਸੁਕੁ ਪਚਿ ਬਟੀ ਸੁਗਦ
 ਵਰਿਤੀ ਰਕਰੇ ਨਿਜ ਮਦਿ ਰਵਾਸ ਬਨਾਈ। ੩॥ ਚੋਪਈ। ਤਾਹਿ ਨਦੀ ਓ
 ਤਰਤੁਮਾਹੀ। ਤੀਨੇ ਵਸਤੁ ਕੁਏ ਬਨ ਮਾਹੀ। ਜਾਂਹਿ ਸੀਮਿ ਪਨਿ ਦਨ ਲੋ
 ਜੋ। ਰਾਮ ਰਮਾ ਪਤਿ ਤਹਾਂ ਬਿਰਾਜੇ। ੪॥ ਤੇਟ ਕਛਿਦਾ। ਪਨ ਛਾਹਿ ਕਦੇ ਬੁ
 ਸੁਜਾਹਿ ਪਨੇ। ਪਨ ਸਾਕ ਦਲੀ ਸੁਫਲਾਹਿ ਬਨੇ। ਪਨ ਅੰਬ ਸਮਾ
 ਕੁਲ ਦੇ ਸਕੁਏ। ਸਬ ਕਾਲ ਹਕੇਫਲ ਜਾਹਿ ਨਏ। ੫॥ ਅਤਿ ਆਹਿ ਇਕੇ

ਤਸੁਰੇਗਨਹੀ॥ ਜਨਕਾਤਮਜਾਲਖਮਨਜਹੀ॥ ਤਹਿਰਾਮਸੁਵਾਸਸੁਖੇਨ
 ਕਰੇ॥ ਸੁਰਲੋਕਸੁਰੇਸੁਸਮਾਨਵਰੇ॥ ੬॥ ਫਲਮੂਲਾਲਿਆਵਤੁਕ੍ਰਾਤੁਬ
 ਨੀ॥ ਰਪੁਬੀਰਸੀਖਾਪਦਸੇਵਿਮਨੀ॥ ਧਨਬਣਨਖਗਿਸੁਧਾਰਵਰੀ॥
 ਨਿਸਮਾਹਿਕਰਿਅਤਿਜਾਗਰਣੀ॥ ੭॥ ਨਿਤਨੰਗਇਗੁਦਾਵਰਿਨੀਰਕੁ
 ਲੇ॥ ਪਥਿਦੇਨਹੁਬੀਚਸੁਸੀਖਚਲੇ॥ ਲਖਪੁਕ੍ਰਾਤੁਗੁਦਾਵਰਿਨੀਰਅਨੇ
 ॥ ਕਰਪ੍ਰੇਮਸੁਸੇਵਤਪਾਦਤਿਨੇ॥ ੮॥ ਚੋਪਈ॥ ਏਕਸਮੇਸੀਲਖਮਣ
 ਨਾਮਾ॥ ਜਾਇਇਕਿਤਜਹਾਸੀਰਾਮਾ॥ ਵੇਨੈਵੇਤਜੇਰੇਨਿਜਹਾਥਾ॥ ਪੁ
 ਛਤਿਕੁਯੋਓਮਾਰਪੁਨਾਥਾ॥ ੯॥ ਕੁਗਵਨਮੇਖਗਤੀਯੋਜੋਈ॥ ਤੁਮ
 ਤੇਸੁਨਯੋਚਹੋਮੇਜੋਈ॥ ਕਮਲਨੈਨਤੁਮਕਰੋਬਖਾਨਾ॥ ੧੦॥ ਕੁਗਤਿ
 ਸਹਿਤਅਤਿਦ੍ਰਿਢਵੈਰਾਗਾ॥ ਮੋਖੁਤਿਕਹੋਸੁਤੁਵਡੁਕੁਗਾ॥ ਤੁਮਬਿਨ

ਗਿਆਨਸਹਿਤੁਸੇਵਿਗਾਯਾਨਾ॥

॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥

ਵਕਤਾ ਅੰਗੁਰੀ। ਕੁਤਲ ਮਾਹਿ ਪਿਥੋ ਨ ਹਿਜੇ ਈ। ੧੧। ਰਮੇ ਵਾਚਾ। ਕ
 ਤੋ ਕੁਤਲੀ ਕੇ ਸੁਨਿਲੀ ਜੋ। ਗੋਪਨ ਤੇ ਅਤਿ ਗੋਪ ਕੀ ਜੋ। ਜਾਹਿ ਗਿਆਨ ਕੋ ਨਰ
 ਪਾਹਿ ਚਾਨਾ। ਕਰੇ ਸਗਲ ਨਿਜ ਬੰਦਨ ਹਾਨ। ੧੨। ਪ੍ਰਥਮੇ ਕੋ ਹੋ ਸੁਮਾ ਆਰੂਪਾ।
 ਬੁਧ ਰਗ ਆਨ ਕੋ ਹੋਤ ਅਨੂਪਾ। ਬੁਧ ਰੇ ਗਿਆਨ ਸਹਿਤੁ ਵਿਗਾਨਾ। ਬੁਧ
 ਰਪਾਤਮ ਕਰੇ ਬਖਾਨ। ੧੩। ਜਾ ਕੇ ਜਾਨਿ ਮਿਟੇ ਕੁਯ ਕੁਯੋ। ਪਹਿਲਖਮ
 ਨੁਓਰ ਅਤਿ ਰਾਧਾਗੋ। ਅਨਾਤੁ ਮਤਨ ਮੇ ਆਤਮ ਗਾਨਾ। ਪਹਿ ਸੁਮਾ
 ਆ ਕਰੀ ਬਖਾਨ। ੧੪। ਤਾਹੀ ਕਰੋ ਹੋਏ ਸੇ ਸਾਗ। ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਸੁਦੁਇ ਉਰਧ
 ਗਾ ਵਿਖੇ ਪਸੁ ਕਲ ਪੇਜ ਗਤ ਮਹਾਨ। ੧੫। ਲਿਗਾ ਵਿਕਜ ਗਤ ਮੇ ਜੇਤੋ
 । ਸੁਖ ਮਥੁਲ ਰਚੇ ਤਿਨ ਤੋਤੋ। ਦੁਸਰ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਅਵਰਯੋ। ਆਤਮਾ
 ਹਿ ਸੁਬੰਧ ਪੰਨ ਕਰੇ ਰਜਭੁਜਿ ਗਭ੍ਰਾਤ ਕਰ ਜੈਸੇ। ਕੀਏ ਬਿਚਾਰ ਰਹੇ ਨਹਿ ਤੈਸੇ

ਕਨੈਨੈਨ ਮਨ ਕਰ ਜਗਤੁ ਸੇ। ਸਬ ਅਸਤ ਸੁਪਨਾ ਜਿਉ ਨਾ ਸੇ। ੧੧। ਸਿ
 ਜਾਹ ਬਿਖਕੀ ਜਗਤੁ ਅਗਯਾਨਾ। ਤਾਹੀ ਕਰਹੈ ਤਨੁ ਆਰੁ ਮਾਨਾ। ਤਤੁ ਮੂਲ
 ਬੰਧਨ ਸੁਤ ਦੁਹਾਗਾ। ਆਤਮ ਮਾਹਿ ਸੁਭਯੋ ਵਿਕਾਰਾ। ੧੨। ਤਨ ਅਸਥ
 ਲਭੁ ਤਤਨ ਮਾਤਿ। ਕੁਯੋ ਕੁਤ ਲਖ ਮਨੁ ਬਖਯਾਤਿ। ਆਬਿਧਤਨ ਅ
 ਸੁਲਭਿ ਪਾਇਓ। ਜਾਮੈ ਆਤਮ ਅਤ ਦੁਖ ਪਾਇਓ। ੧੩। ਅਹਿ ਕਾਰ ਬਧਿ
 ਇਵੇ ਦਸ ਪ੍ਰਾਣਾ। ਚਿਦ ਬੁਧ ਸ ਮਨ ਮਾਯਾ ਜਾਣਾ। ਘਰ ਖੇਤਨ ਕੋ ਵਿਦ
 ਰਾਨੈ। ਇਨੈ ਵਿਲਖਣ ਆਤਮ ਜਾਨੈ। ੧੪। ਘਰੀ ਪਰਾਤਮ ਜਾਨੈ ਬੀਰ
 । ਸਾਧਨ ਤਾਹਿ ਜੁਨੈ ਅਬਧੀਗ। ਜੀਵ ਪਰਾਤਮ ਹੈ ਪਰ ਯਾਇ। ਕੀਏ ਬਿ
 ਚਾਰ ਬੁਦਨ ਹਿ ਪਾਇ। ੧੫। ਮਾਨਾ ਕੁਦੈ ਕੁਨ ਹਿ ਕੀਜੇ। ਹਿ ਸਾਮਾ
 ਹਿਨ ਹੀ ਮਨ ਦੀਜੇ। ਪਰ ਖੇ ਪਾਇ ਕਸ ਹੇ ਨਿਰੰਤਰ। ਵਕਤ ਗਾਤਿ ਕਰੇ

ਨਅਤੁਗ॥੨੩॥ਮਾਨਿਬਾਣੀਪੁਨਿਤ੍ਰਿਤੀਅਸਰੀਗ॥ਕਰੇਕੁਰਾਤਿਸੇਵੇਭਾਰ
ਧੀਗ॥ਬਾਹਰਗ੍ਰੀਤਰਉਜਲਰਹੇ॥ਭੁਲੀਕ੍ਰਿਪਾਮਹਿਥਿਰਤਾਰਹੇ॥੨੩॥
ਮਨੇਵਾਕਕਾਂਇਆਪਰਦਿਡਾਵਿਖੇਵਾਸਨਾਕਰੇਸੁਖੰਡਾ॥ਨਿਰਹਿਕਾਰ
ਬਿਕਾਰਨਧਾਰੇ॥ਜਨਮਜਰਾਦਿਕਦੋਖਾਨਿਹਾਰੇ॥੨੪॥ਪੁਤ੍ਰਸੁਰਧਨ
ਦਿਕਸਾਰੇ॥ਕ੍ਰੇਸਨੇਹਨਜਗਤਿਮਝਾਰੇ॥ਇਸੁਆਨਿਸੁਅਹੇਜਗਜੇਈ॥
ਪਾਇਬਿਕਾਰਭੁਜੇਨਹਿਕੇਈ॥੨੫॥ਮਮਸੁਬਾਤਮਆਤਮਰਾਮ॥ਬੁਧਲ
ਗਾਇਤਜੇਸਬਕਾਮ॥ਜਨਕੀਭੀਰਜਹਾਂਨਹਿਰੇਈ॥ਸੇਵੇਸੁਧਦੇਸਅ
ਤਿਸੇਈ॥੨੬॥ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਜਨਕੀਸਿਗਤਿਜੇਈ॥ਕਰੇਕਦਾਚਿਤਭੁਲ
ਨਜੇਈ॥ਆਤਮਗਿਆਨਹਿਉਦਮਧਾਰੇ॥ਬੇਦਾਂਤਿਨਕੇਅਰਥਬਿ
ਚਾਰੇ॥੨੭॥ਇਨਕਰਲਹੇਸੁਆਤਮਗਿਆਨ॥ਇਨਦਿਪਰੀਤਿਸੁ

ਤੈਅਗਿਆਨ। ਬਧਪਰਾਣਮਨੁਤਨਹਿਕਾਰਗ। ਇਨੇਵਿਲਖਣਆਤਮ
 ਸਾਰਗ। ੨੫। ਚਿੰਦਾਨੰਦਆਤਮਾਨਿਜਨਾਨੇ। ਨਿਤਸੁਖਅਤਿਬੁਧਪਛਾ
 ਨੇ। **ਨਿਤਸੁਖਅਤਿਬੁਧਪਛਾਨੇ**। ਜਾਹਿਗਯਾਨਕਰਯੋਓਰਜਾਨੇ। ਜ
 ਈਗਯਾਨਕੁਤਮੇਮਾਨੇ। ੨੬। ਦ੍ਰਿਗਿਆਨਪਹੀਓਰਅਤਿਰਜਾਨਾ।
 ਸਖਆਤਹੋਇਨਿਜਆਤਮਕੁਨਾ। ਆਤਮਪੁਰਣਸੁਖਨਿਵਾਸੀ। ਸ
 ਤਚਿਤਆਨੰਦਹੋਅਬਿਨਾਸੀ। ੨੭। ਬੁਧਿਅੰਦਿਕਉਪਾਧਿਬਿਗੀਨੇ
 ॥ ਨਹੀਪ੍ਰਣਾਮਸੁਰਚਿਕਚੀਨੇ। ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਅਨਾਬਿਤਜੇਈ। ਦੇਹਾਦਿ
 ਕਕੇਰੁਮੇਸੇਈ। ੨੮। ਏਕਦ੍ਵਤੀਸਤਪੁਨਿਗਿਆਨਾ। ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਅਸਿ
 ਗਸੁਜਾਨਾ। ਦਿਸ਼ਾਪੁਰਣਲਖਣਗਾਏ। ਬਿਨਦ੍ਰਿਗਿਆਨਨ
 ਜਾਨਿਯੋਜਾਏ। ^{ਸਾਖੀ} ੨੯। ਸੋਤੀਆਹਿਅਚਾਰਪਜੇਈ। ਕਰੇਉਪਦੇਸਨਿ

ਭਮਕੋਸੇਈ। ਏਕਗਿਆਨਤਬਓਰਮੈਕੁਸੇ। ਜੀਵਪਰਤਮਕੁਦਬਿਨਸੇ। ੩੩
 ਤਬਹੀਮੁਲਾਅਵਿਸ਼੍ਵਜੇਈ। ਲੀਨਹੋਇਆਤਮਮਹਿਜੇਈ। ਕਥਾਕਾ
 ਰਣਹੋਹਿਸੁਤਾਨੀ। ਘਰੀਅਵਸਥਾਮੁਕਤਿਬਖਾਨੀ। ੩੪। ਰਾਖੁਨਿਦਨ
 ਘਰਿਮੇਖਸਰਪਾ। ਤੇਪ੍ਰਤਿਕੁਖਯੋਕੁਤਮਨੁਪਾ। ਵਿਗਿਆਨਗਿਆਨ
 ਪੁਨਿਦਿਓਵੈਰਾਗਾ। ਮੇਪਰਤਮਕਹਯੋਸੁਕੁਗਾ। ੩੫। ਪਰਮਮਕੁਗ
 ਤਿਬਿਹੀਨਜੁਜੇਤੋ। ਘਾਕੋਲਹੋਕਦਾਪਿਨਤੋਤੋ। ਘਰਪਿਨੈਨਦਿਤ
 ਨਰੋਹਈ। ਸਮਕਰਾਤਿਨਪੇਖੋਸੇਈ। ੩੬। ਜੇਦੀਪਕਨਿਜਕਰਮੈ
 ਗਹੇ। ਨਿਖਲਪਦਾਰਥਜੋਨਿਜਲਹੇ। ਘੋਹੀਜੇਮਨਕੁਗਤਿਸਿਖੁਕ
 ਤਾ। ਲਹੇਪਰਤਮਜੇਈਮੁਕਤਾ। ੩੭। ਮੇਕੁਗਤੀਕੋਕਾਰਣਜੇਈ। ਕਿੰ
 ਚਤਕਹੋਸੁਨੋਅਬਤੇਈ। ਮੇਗੀਕੁਗਤਿਦਿਤਜੇਅਹੇ। ਪ੍ਰਥਮੇਸਿਗਤਿ

ਤਿਨਕੀਗਯੋ॥੩੬॥ਏਕਾਦਸੀਮਾਹਿਕਰੇਓਪੁੰਜਾ॥ਮਮਪਰਬਨਕੋਦਿ
 ਦੁਆਕੁਆਸਾ॥ਸੀਰਾਮਨੋਮੀਦਿਨੁਆਵੇ॥ਕਰਉਪਵਾਸਮੋਹਮਨ
 ਲਾਵੇ॥੩੭॥ਮੇਰੀਕਥਾਜੁਨੇਅਰੁਕਹੇ॥ਕਰਬਖਾਨਪ੍ਰੀਤਿਮਮਗਯੋ॥
 ਮੈਮੈਨਿਸ੍ਰਾਮੇਰੀਪੁਜਾ॥ਮੋਹਬੁਜੇਮੁਖਔਰਨਦੁਜਾ॥੪੦॥ਯਾਬਿਧਕਰੇ
 ਨਿਰਤਹੋਜੇਈ॥ਮੇਰੀਬੁਗਤਿਅਖੰਡਿਤਹੋਈ॥ਤਾਤੇਪਰੇਨਸਾਧਨਾਨ
 ॥ਮੇਰੀਬੁਗਤਿਬਡੀਪਾਹਿਚਾਨ॥੪੧॥ਮੇਰੀਬੁਗਤਿਅਕਤਜਨਜੇਈ॥ਗਿ
 ਆਨਵਿਗਿਆਨਲਹੇਪੁਨਿਜੇਈ॥ਦਿਛੁਵੈਰਾਗਲਹੇਪੁਨਿਜੇਈ॥ਤ
 ਤੇਮੁਕਤਿਬੇਗਵਹੋਗਈ॥੪੨॥ਤੇਰੇਪ੍ਰਸਨਕੀਅਨੁਸਾਰਾਕ੍ਰਾਤਕੀਯੋਮੈ
 ਸੁਬਉਚਾਰਾ॥ਯਾਹਿਬਿਖੇਮਨਜੇਜਨਲਾਵੇ॥ਜੋਖਿਣਕ੍ਰੀਤਰਬਿਧਮਿਧ
 ਵੇ॥੪੩॥ਮੇਰੀਬੁਗਤਿਵਿਮੁਖਿਮਨਜਾਕੇ॥ਲਖਮਣਹੋਗਕੀਨਹਿ

ਤੋਕਾ॥ ਮੇਰੀ ਕੁਗਤਿ ਵਨ ਜਨ ਜੇਇ॥ ਕਹੀ ਬੁਲਾਇ ਤੁਹਿ ਕੋ ਸੋਇ॥ ੪੪॥ ਮਮ
ਉਪਦੇਸ ਪਦੇ ਜਨ ਜੇਈ॥ ਕੁਗਤਿ ਸਹਿਤੁ ਸਰਧਾ ਉਰਹੇਈ॥ ਅਗਿਆਨ ਪ
ਰਲ ਵਹਿ ਦੁਰਨਿ ਵਾਗੇ॥ ਖਿਣੁ ਕੁੀਤਰ ਸਬ ਬੰਧਨ ਟਾਰੇ॥ ੪੫॥ ਮਮ ਕੁਗ
ਤਿ ਜੇ ਅਹੇ ਪੁਰੀ ਸੁਗਾ॥ ਵਿਮਲ ਗਯਾਨ ਜਾਂਤਿ ਜਿਨ ਕੇ ਉਰ॥ ਮੇਰੀ ਸੇਵਿ ਨ
ਰੇਤਰ ਕਰੇ॥ ਵਿਮਲ ਗਿਆਨ ਉਰ ਅਤਿ ਰਧੇ॥ ੪੬॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਰਾ ਕਰੇ ਸ
ਦੇ ਜੇਈ॥ ਉਦਮ ਵਿਤਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਰੇਈ॥ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਮੈ ਪੀਲਾਵੇ॥ ਮੁਕਤਿ
ਵਹੀ ਕਰ ਕੁੀਤਰ ਪਾਵੇ॥ ੪੭॥ ਦੇਹ ਗਾਮੈ ਪਰਮਾਤਮ ਰਾਮ ਜੇ ਬੇਦ ਬਖ
ਨੇ ਜਾਹਿ॥ ਕੁਗਤਿ ਗਯਾਨ ਕਰ ਮੇ ਪਿਖੇ ਬਿਨਾ ਨਿਹਾਰੇ ਨਾਹਿ॥ ੪੮॥
ਕਵਿ ਵਾਚਾ॥ ਸਦੈ ਯਾ॥ ਸਿਮਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਨ ਮੈ ਪਰਮਾਤਮ ਕੈ ਜਿਨ
ਕੇ ਜਗ ਗਾਯੋ॥ ਸਿਭੁ ਭੁਜੇ ਜਿਨ ਕੇ ਪਦ ਪਕਿਜ ਅਚਤੁ ਗਨ ਨ ਨਾਰਦ ਗਾ

ਯੋ। ਬਯਾਸਬ ਸਿਸ੍ਰ ਅਗਸਤ ਰਿਖੀ ਸੁਰਕੁੰਤਿ ਅਨੇਕ ਅਨੇਕ ਸੁਨਾਯੋ।
 ਜੋਕਾ ਬਿਸਿਖ ਗੁਲਾਬ ਪਰਾਤ ਮਰਾਮ ਧਰੇਤ ਨੁਕੂਤ ਬਤਾਯੋ। ੪੬॥ ॥
 ਗਇਤਿ ਸੀਮਤ ਅਧਯਾਤ ਮਰਾਮਾਇਏ ਉਮਾ ਮਹੇਸੁਰ ਸਿਬਾਵੇ ਅਰਿਣ
 ਕਾਂਡੇ ਚਤੁਰਥੇ ਪਿਆਇ। ੪॥ ਸੀਮਾ ਹਵੇ ਵਧੈ ਵਾਚਾ। ਜੇਵੇ ਯਾਤਿ ਹ
 ਕਾਲਾ ਬੰਖੇ ਰਜਨੀ ਚਰਨੀ ਇਕੋ ਡੇ ਲਤ ਬੀਤ ਹਾਂ ਕਾਨਨ ਮਾਂਹੀ। ਆਦਿ ਗਪ
 ਚਬਟੀ ਸੁਰੁਤੀ ਰਨਦੀ ਸੁਨਿ ਵਾਸਾ ਜਿਨੇ ਜਨ ਬਾਨਨ ਮਾਂਹੀ। ਕਮਲੰਕ
 ਸਵਜੁ ਪੁਜਾਹ ਰਿਕੇ ਪਦ ਚਿਨ ਪਿਖੇ ਸੁਉਮਾ ਧਰਮਾਂਹੀ। ਪਦ ਸਿਦਰਹੋ
 ਖਾਨਿਹਾਰ ਮੁਠੀ ਅਤਿ ਕਾਮ ਬਦਯੋ ਤਿਨ ਕੇ ਉਰਮਾਂਹੀ। ਚੋਪਈ। ਜਨੇ
 ਜਨੇ ਪਦਰੇ ਖਾਨਿਹਾਰੀ। ਗਈ ਰਾਮ ਕੋ ਭੂਨ ਮਝਾਰੀ। ਪੇਖਰਮਾ ਪਤਿਰਾ
 ਮਹਠੀ ਲੈ। ਸੀ ਘਸਮੇਤਿ ਸੁਪਰਮ ਰਸੀਲੇ। ੩॥ ਮਨੇ ਮਨੇ ਜਗਮਇਹ

ਗੁੰਤੀ॥ ਪੇਖਮਨੇਜਲਗੋਤਿਨਛਤੀ॥ ਉਮਾਰਖਸੀਰਾਮਅਲਾਏ॥ ਕਿਨਕੋਰ
ਕਾਹਿਤਬਨਆਏ॥ ਕਿਨਕੋਰਕਾਹਿਤਬਨਆਏ॥ ३॥ ਸੀਸਜਟਾਤਨੁਬਲਕ
ਲਧਾਰੀ॥ ਕਾਮਕੋਨਤੇਵਿਪੁਨਮਸ਼੍ਰਗੀਸੂਪਨਖਾਮੁਖਕਰੇਂਬਖਾਨਾ॥ ਰਾਖਸੀ
ਕਾਮਰੂਪਣੀਜਨਾ॥ ४॥ ਸਦੇਯਾ॥ ਮੇਰੁਗਨੀਬਲਿਰਵਣਕੀਜਬਰਾਖਸ
ਕੋਜਗਮੇਵਹੁਰਾਈ॥ ਕਾਨਨਮੇਖਰਕੂਤਸਮੇਤਿਬਸੇਬਨਰੂਪਤਿਆਪ
ਪਠਾਈ॥ ਰੋਜਨਮੇਮੁਨਿਮਾਜਕੋਰੋਲਿਖਕੂਤਦਈਬਨਕੀਠਕੁਰਾਈ
॥ ਸੁੰਦਰਤ੍ਰਿਕਹੁਕੋਨਅਹੇਪਦਪੇਖਤਮੇਤੁਮੰਗੀਢਿਗਆਈ॥ ਤਬਰਾਮ
ਕਹਯੋਗਿਰਜਾਮੁਖਤੇਇਕਉਤਰਕੋਜਲਦੇਸਬਖਾਨੇ॥ ਇਕਐਧ
ਪੁਰੀਤਿਨਮਧਬਿਰਾਜਤਿਤੰਪਤਿਕੁਪਸੁਰਾਸੁਰਜਾਨੇ॥ ਹਮਹੈਤਿਨ
ਕੋਜੁਤਨਾਰਿਇਹੈਜਨਕਾਤਮਜਾਸੰਬਲੇਕਬਖਾਨੇ॥ ਲਖਕੂਤਾਇ

ਖੇਲਖਮਣਕੋਹੈਅਤਿਸੁੰਦਰਪੇਖਮਨੋਜਲਜਾਨੇ॥੬॥ਹਮਸੋਕਛੁਕਾ
 ਮਅਹੈਤੁਮਰੋਅਤਿਸੁੰਦਰਤੁਮਮਦੇਹਬਤਾਈ॥ਸੁਨਿਰਾਮਕਿ
 ਵਾਕਉਮਾਮਦਨਾਗਤਿਰਾਖਸੀਯੋਮਖਮਾਹਿਅਲਾਈ॥ਮਮਸਿ
 ਗਰਮੋਗਿਰਕਾਨਨਮੇਮਦਨਾਗਤਿਮੇਤੁਮਗੀਢੁਗਆਈ॥ਸ੍ਵਿ
 ਗਕਿਜਨਹੀਤੁਵਤਘਾਗਸਕੋਮਦਨਾਗਲਗੀਤੁਨਦੇਹਬੁਣਈ
 ॥ਤਬਰਾਮਕਟਾਖਨਸੀਘਪਿਖੀਹਸਕੋਮੁਖਬੁੰਤਰਯੋਤਿਨਭਾਖੇ
 ॥ਮਮਨਾਗਿਏਹੈਅਤਿਸੁੰਦਰਹੈਤੁਮਨਾਹਿਕੋਰੋਹਮਗੀਅਭਿਲਾਖੇ॥
 ਤੁਮਸੋਕਨਿਜੇਦੁਖਨੀਤਿਦਹੇਅਬਨਾਹਿਬਨੇਤੁਮਕੋਪਾਰਿਰਾਖੇ॥
 ਅਤਿਸੁੰਦਰਮੇਲਪੁਰੂਤਅਹੈਢੁਗਜਾਹਿਤਿਨੇਸੁੰਦਰੀਦੁਖਨਾ
 ਖੇ॥੭॥ਤੁਮਰੋਅਨੁਸਾਰਸੁਪੈਭੁਰਤਾਤਿਨਸਿਗਰਮੋਗਿਰਕਾਨਨ

ਮਾਂਹੀ॥ ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਕਹਯੋ ਹਰਿ ਜੀ ਜਬ ਹੀ ਠੁਮਕਤੁ ਗਈ ਲਖ ਮਨ ਜਹਾਂਹੀ
 ॥ ਉਰ ਕ੍ਰਾਂਤ ਕੀ ਆਇ ਸੁਮਾਨ ਅਬੈ ਰੂਵ ਮੇ ਭਰਤਾ ਸੁਕਹੇ ਮੁਖ ਮਾਂਹੀ॥ ਅ
 ਬ ਛੀਲ ਕਰੇ ਨਹਿ ਸਿਗ ਚਲੇ ਹਮ ਕੇ ਲਕਰੇ ਬਨ ਕੀ ਪਰਛਹੀ॥ ੬॥ ਬ
 ਨ ਘੇਰਨਿ ਸਚ ਰਿਕ ਮੁਠੀ ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਕੈ ਅਪਨੇ ਮੁਖ ਮਾਂਹੀ॥ ਹਜਰ ਮ
 ਕਿ ਕ੍ਰਾਂਤ ਕਹਯੋ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਮਹਿ ਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਾਨਿ ਯੋ ਮਨ ਮਾਂਹੀ॥ ਸੁਪਤਿ ਬ੍ਰਤ ਤ੍ਰਿ
 ਦਸ ਕੀ ਪਰ ਕੀ ਭੁਗਨਿ ਹਮ ਤੇ ਇਨ ਦਾ ਜਕਹਾਹੀ॥ ਪੁਨਿ ਦਾਸ ਨਿਤਿ ਜਗ
 ਰੇ ਵਹਿ ਗੀ ਬਨ ਮੇ ਹਵੇ ਦੁਖ ਤੇ ਉਰ ਮਾਂਹੀ॥ ੧੦॥ ਕਲ ਘਾਨ ਤੁਮੈ ਤਿ
 ਨ ਕੀ ਫਿਗ ਜਾਹਿ ਦਹੀ ਜਗ ਭੀਤ ਹਰ ਜਨ ਗਈ॥ ਸੁਨਿ ਕੈ ਆਹਿ ਬਾ
 ਤਿ ਉਮਾ ਕੁਟਲਾ ਮਨ ਦੋਰ ਤੇ ਜਹਿ ਰਿਕੀ ਫਿਗ ਆਈ॥ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧ ਕੁ
 ਰੀ ਮੁਖ ਰਾਮ ਭੁਨੇ ਕਿ ਮਮੋਹਿ ਕੁਮਾਵ ਤਿਤ੍ਰਿ ਦੁਖ ਦਾਈ॥ ਤੁਮ ਸੋ ਕਨਿ ਕੋ ਮ

ਮਦੁਖਕੋਤੁਮਏਰਤਸੀਅਸੁਜਾਉਚਬਾਈ॥੧੧॥ਇਹੁਗੁੰਤਿਬਖਾਨਕੁ
ਈਰਿਗਸੀਰਿਗਜਾਸਠਸੀਅਸੁਖਾਵਨਆਈ॥ਤਬਰਾਮਕੀਆਇਸੁ
ਪਾਇਸੁਮਿਤ੍ਰਜਨਾਰਿਗਹੀਖਗਧਾਗਦਿਖਾਈ॥ਕਟਿਕਾਨਦੁਊਪਨੈ
ਨਾਕਕਟੀਲਪੁਵਿਕ੍ਰਮਪੀਰਸੁਲਾਤਲਗਾਈ॥ਕਰਧੋਰਧਨੀਤਨਸੇ
ਲਵਹੇਅਤਿਰੇਵਤਸੇਖਰਉਰਿਜਿਧਾਈ॥੧੨॥ਜਾਇਪਰੀਖਰਕੋਪਦਮੇਮੁ
ਖਮਾਂਹਿਬਕੇਖਰਖਾਖਰਬਾਣੀ॥ਤੋਹਿਕਰਯੋਜਿਨਯੋਜਗਮੇਅਮਕੇਮੁਖ
ਜਾਇਪਰਹਮਜਾਣੀ॥ਰੁਖਾਤਿਨੇਖਿਲਪੁਲਹਨੇਅਮਸੇਵਹੁਹੇਇਸੁਤ
ਨਕਮਾਣੀ॥੧੩॥ਸੁਪਨਖੇਵਾਚਾਸਵੈਆਲਿਖਜੇਬੁਨਕੁਤਦਏਹਮਕੋਅ
ਬਤਾਬੁਨਮੇਸਾਨਿਰਾਮਸੁਆਏ॥ਲਖਮੰਨਤਿਨੇਸਹਿਛਾਜਤਕੁਤਸੁਸੀ
ਅਬੁਲੀਰਤਿਸੀਛਬਿਪਾਏ॥ਅਬੁਤੀਰਗਦਾਵਰਿਵਾਸਕਰੇਬੁਨਦੀਡਕਕੇ

ਕਾਨਸੁਨਾਕਵੇਕਨੇਭਗਾਨੀਪੁਤ੍ਰੀਯੋਧਰਾਮਪਦਕਾ
ਦੀ॥

ਕੁਯਦੁਰਮਿਟਾਇ॥ਤਿਨਕੁਤਸੁਪ੍ਰੇਰਿਸੁਨੇਖਰਕੁਤਸੁਯੋਹਮਰੇਨਕਕ
 ਨਕਟਾਏ॥੧੪॥ਤਿਤੁਕੁਯੋਕੁਲਰਾਖਸਕੀਅਰੁਬੀਰਕਹਾਵਤਯੈਜਗਮਾ
 ਹੀ॥ਮਾਰਤਿਨੇਤਿਨਮਾਸਕੁਥੇਅਰੁਸੋਦਤਿਪਾਨਕਰੇਮੁਖਮਾਹੀ॥ਨਤ
 ਰਪਾਨਤਜੇਅਬਹੀਖਰਜਾਵਤਮੇਯਮਕੇਘਰਮਾਂਹੀ॥ਬੇਗਚਢੇਸੁਨਿਕੈਖ
 ਰਯੇਅਰੁਕੇਸਕੁਯੋਤਿਨਕਉਰਮਾਂਹੀ॥੪੫॥ਦਸਚਾਰਹਜਾਰਸੁਰਾਖਸ
 ਕੀਬਲਕ੍ਰੋਧਕੁਰੇਤਿਨਪ੍ਰੇਰਿਚਲਾਈ॥ਖਰਤੀਨਜਿਰਾਪੁਨਿਦੁਖਨਜੋਸਿਰ
 ਦਾਰਬਡੇਹਰਿਕੀਧੁਗਾਆਈ॥ਪੁਨਿਬਾਜਨਕੀਪਨਘੋਰਕੁਈਪਰਪੁਰ
 ਉਡੀਗਵੇਮਡਿਲਛਾਈ॥ਤਬਰਾਮਕੀਓਰਗਏਸਗਲੇਪਨਬਿਜੁਲ
 ਆਪੁਕੀਚਮਕਾਈ॥੧੬॥ਸੁਨਿਰਾਮਕਲਾਹਲਦੈਤਨਕੇਲਖਮੰਨਾਇ
 ਹੈਮੁਖਬਾਤਅਲਾਈ॥ਪੁਨਿਘੋਰਸੁਨੇਬੰਨਦੈਤਨਕੀਪਾਹਿਰਾਖਸਕੀ

ਸੁਜਨੀਚਦਿਆਈ। ਅਬੋਹੋਇਗ੍ਰਸਿਗਰਪੋਰਇਹੰਮਮਸਿਗਾਇਹੋਅ
 ਰਿਕੀਬਲੁਆਈ। ਸੁਮਹਾਬਲਤੁਜਨਕਾਤਮਜਾਗਹਿਕੰਦਰਜਾਇਰ
 ਹੋਜੁਖਦਾਈ। ੧੧। ਮੇਬਧਾਅਜਕਰੋਖਿਨਮੈਅਹਿਰਾਖਸਕੀਬਲੁਆ
 ਵਤਸਾਰੀ। ਤਿਹਿਹਬਾਤਿਨਭਾਖਕਛੁਬਾਲਿਤੇਹਿਸੁਗਿਦਸੁਆਹਿਮਾਰੀ
 ਆਨਤਬੈਸਹੀਸੀਅਲਈਲਖਮੰਨਗਯੋਰਿਖੋਹਿਮਝਾਰੀ। ਰਾਮਨਿਖੰਗ
 ਕਸੇਕਟਮੇਪੁਨਿਲੀਨਕਵੀਤੁਸੁਪਾਇਸਿਭਾਗੀ। ੧੨। ਰਾਖਸਆਇਪਰੇਤ
 ਬਹੀਕਰਆਯਪਕੀਬਰਖਾਬਰਖਾਈ। ਕਿਚਿਤਮਾਰਤੁਹੈਤੁਰਵਾਅਰੇਕੇ
 ਚਿਤਸੈਲਜੁਦਹਚਲਾਈ। ਰਾਮਸੁਆਯਧਾਰਸਕੁਕਟਿਤੀਰਨਸੋਅ
 ਤਿਦਰਬਗਾਈ। ਬਾਗਨਹਜਰਲਏਕਰੋਮੇਸਕੁਰਾਖਸਸੈਨਸੁਮਾਰਿ
 ਗਿਐਈ। ੧੩। ਖਰਦੁਖਾਨਿਐਪੁਨਿਤੀਨਸਿਰਾਪਹਿਰਾਧਕਮੇਸਕੁਨਾਇਕ
 ਰਾ

ਮਾਗੇ ਤਬ ਲੈਲ ਪੁਰਾ ਤਬਿ ਦੇਹ ਸੁਤਾ ਪੁਨਿਆ ਇਤਹਾ ਜਹਿਆ ਪਮੁ ਰਾਹੇ
॥ ਅਰ ਪੀਤ ਬਸੀ ਅਸੁਗਾਘ ਵੇਕੇਹਤ ਰਾਖ ਸਪੇਖੁ ਦੇ ਬਿਸਮਾਗੇ ਮੁਖ ਕੇ
ਜਪੁਰਾ ਅਵਨੀ ਦੁਹਿਤਾ ਬਿਗਸੀ ਮਿਲਰਾ ਮਪਤਿ ਗਨਿਹਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਅ
ਯੁਧਾ ਵਸਰਾ ਮਕਲੇ ਵਰਧੇ ਤੇ ਹੋਇ ਤਿਸੀ ਅਸੁਹੇਲੀ ਸੁਪਨਾ ਘਾਹਤੁਰਾ
ਖਸਪੇਖੁ ਦੇਹ ਗਈ ਉਤਲੈ ਕਾਇਕੇਲੀ ॥ ਜਾਇ ਸਰਾ ਮਹਿਰਾ ਵਲ ਕੇ ਪਦ
ਪਾਸ ਪਰੀ ਦੁਖ ਮਾਹਿ ਦੋਹੇਲੀ ॥ ਰਾਵਣ ਕੀ ਭੁਗਤੀ ਤਰੇ ਧਰਤੀ ਰਨਦੀ
ਮਛਲੀ ਜਨਮੇਲੀ ॥ ੨੧ ॥ ਰਾਵਣ ਪੇਖਤ ਬਾਰੁ ਗਨੀ ਅਤਿ ਰੋਵਤ ਨੇਨਕੁ
ਨੀਰ ਪਨਾਰੇ ॥ ਓਠ ਸੁਓਠ ਕਹਯੋ ਮੁਖ ਤੇ ਕਿਨ ਨਾਕ ਕਟੀ ਪੁਨਿ ਕਾਨਤੁ ਮ
ਰੇ ॥ ਸਕੁ ਕੁਬੇਰ ਅਮੇਵਰਣਾ ਤਨ ਪੇਹ ਕਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਕਾਇਨਾਰੇ ॥ ਰਾਵਣ
ਕੀ ਸੁਨਿਏ ਬਤੀ ਅਤ ਬਸੁਪਨਾ ਮੁਖ ਮਾਹਿ ਉਚਾਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਤਿਮਤਿ ਮੁਖੁ

ਮਤਿਸਦਾਮਦਪਾਨਕਰੇਕਛੁਸਾਰਨਪਾਵੇ। ਲਾਰਿਅਪੀਨਸੁਦੀਨਕੁਯੇ
ਸਠਚਾਰਨਕੋਨਹਿਦੇਸਪਠਾਵੇ। ਤ੍ਰਿਚਖਚਾਰਬਿਗੀਨਸਦਾਸਠਰਾਜ
ਕੋਹੋਕਿਹਕੁੰਤ੍ਰਿਕਮਾਵੇ। ਮਾਰਲਏਤ੍ਰਿਸਰਾਖਰਦੁਖਨਤ੍ਰਿਪਰਗ੍ਰੀਤਰ
ਮੰਗਲਗਾਵੇ॥੨੩॥ ਖਿਨਅਧਿਬਿਖੇਬਲਵੰਤਬੁਠੇਦਸਚਾਰਹਜ
ਰਸੁਰਾਖਸਮਾਰੇ। ਅਸਰਾਰਿਬੁਠੇਜਗਰਾਮਬੁਏਜਨਥਾਨਬਿਖੇਮੁਨਿ
ਕੋਠਰਟਾਰੇ। ਨਹਿਜਾਨਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਇਹਬਾਤਿਕਛੁਇਨਤੇਮਤਿਮੁਢਸੋਮੋਹ
ਓਚਾਰੇ॥ ਪਿਖਲਾਜਬੁਈਦੋਸਕਿਦਰਕੋਪੁੰਨਿਪੁਛਤਿਰਵੰਣਾਅਪ
ਬੋਚਾਰੇ॥੨੪॥ ਕੋਨਸੁਰਾਮਹਤੇਕਿਮਰਾਖਸਕੋਨਨਿਮਿਤਕੁਯੇਬ
ਨਮਾਂਹੀ। ਭਾਖਕੁਲੇਤਿਨਮੁਲਹਨੇਅਬਕੁਧਕੁਯੇਹਮਰੇਓਰਮਾ
ਹੀ। ਬੀਰਨਮੇਜਨਥਾਨਕਦਾਂਚਿਤਆਪਗਈਸੁਨਦੀਤਦਮਾਂਹੀ।

ਪਤਲੀ

ਪੰਚਬਟੀਇਕਥਾਨ ਅਹੇਮੁਨਿਪੁਰਬਬਾਸਕਕਯੋਜਨਮਾਂਹੀ॥੨੫॥ਤੁਹਿ
ਆਸਮਏਕਮਨੇਰਮਥੋਮਮਜਾਇਪਿਖੇਤੁਹਰਾਮਾਂਹੀਲੋ॥ਦ੍ਵਿਗਕਿਜ
ਪ੍ਰਭਾਪਨੁਬਾਣਪਰੇਤਨੁਚੀਰਜਟਾਰਸਮਾਹਿਰਸੀਲੋ॥ਲਪੁਕ੍ਰਾਤਤਿ
ਨੇਲਖਮੰਨਕਹੇਅਤਿਸੁੰਦਰਤਾਹਿਤਥਾਬਿਧਤੀਲੋ॥ਕਮਲਾਜਮਸੁੰਦਰ
ਤਾਪਤਿਨੀਦ੍ਵਿਗਵਾਰਜਸੇਤਨਕਾਂਚਨਕੀਲੋ॥੨੬॥ਗੀਧੁਬਦੇਵਨਹੀਨ
ਰਨਾਗਨਮਾਹਿਤਥਾਬਿਧਿਕੀਹਮਦੇਖੀ॥ਰਾਜਨਨਾਹਿਸੁਨੀਕਬਹੁਬ
ਨਡੇਲਤਿਥੀਹਮਯਾਬਿਧਲੇਖੀ॥ਮੇਤੁਮਹੇਹਿਤਲੇਨਲਗੀਤਿਨਰਾ
ਮਾਇਹੈਮਨਜਾਨਬਿਸੇਖੀ॥ਰਾਮਹਿਪ੍ਰੇਰਿਸੁਕ੍ਰਾਤਬਲੀਮਮਨਾਕਕਟ
ਇਦੇਏਤੁਮਪੇਖੀ॥੨੭॥ਤਬਮੇਦੁਖਰੇਵਤੋਦਰਗਈਖਰਕ੍ਰਾਤਜਮੀ
ਪਸੁਜਾਇਪ੍ਰਕਾਰੀ॥ਰਣਕੇਹਿਤਰਾਖਸਲੇਬਹੁਤੇਤਹਿਦੋਰਗਏਜਹਿ

ਰਾਮਹਿ ਕਾਰੀ॥ ਖਿਨ ਮੇਵ ਹਨਾ ਸਕਰੇ ਜਗ ਲੇਹ ਫੁਰਾਖ ਸਜੇ ਸੁਹੁ ਤੇ
 ਬਲ ਕੁਰੀ॥ ਸੁਨਿ ਮੇਮਨ ਯੋਜ ਬਰਾਮ ਚਹੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਹਨੇ ਬਿਧ
 ਕੀ ਬਿਸੁਸਾਰੀ॥ ੨੮॥ ਜੀਵਨ ਤੋਸ ਫਲੇ ਤੁਮਰੇ ਜਬ ਹੋਵਤ ਸੀ ਅਥ
 ਨਾਰਿਤੁ ਮਾਰੀ॥ ਉਦਮ ਤ੍ਵਿਤਿ ਹੁੰਤੁ ਤਿਕਰੇ ਜਿਹੁੰਤੁ ਤਿਮਿਲੇਵ ਹਿਪਾ
 ਲੁਪਿ ਆਰੀ॥ ਜਾਨ ਕੀਕਿ ਜਪੁ ਗਾਇ ਗਨੀ ਸਕੁ ਅੰਗਨ ਕੀਤ ਰਸਿ ਦਰ
 ਸਾਰੀ॥ ਰਾਮਹੁ ਤੇ ਨਹਿ ਆਨ ਸਕੋ ਕਛੁ ਪੇਖਤ ਨ ਬਾਲਿ ਬੁਧਿ ਤਿਹਾਰੀ॥
 ੨੯॥ ਛਲ ਕੈਰ ਪੁਬੀਰ ਹਦਰਨ ਏਤ ਬਪਾਵਹਿ ਗਾਹਿ ਪੁਲਪਿ ਆ
 ਰੀ॥ ਸੁਨਿ ਕੇਯਾਹਿ ਬਾਤਿ ਦਯੋਪਨੁ ਤੁਅਰਮਾਨ ਕਯੋ ਕੁਗਨੀ ਰਿਤ
 ਕਾਰੀ॥ ਕਰਕੈ ਅਸੁਆਸ ਨਯੋ ਤਿਨ ਕੋ ਪਾਨਿ ਆਪੁ ਗਯੋ ਨਿਜ ਭੈਨ
 ਮਝਾਰੀ॥ ਉਰਚਿਤ ਬਛੀ ਦ੍ਰਿਗਨੀ ਦਨੀ ਇਹੁੰਤੁ ਤਿਬਿਤੀਤ ਕੁਈ

॥ ३८ ॥ इति निसर्गः ॥ १० ॥ राभा अहे इकता पगमा नुधुमा रदयेधु
रमेकिगुं ॥ ३९ ॥ षेबल दैत बडे जगमे करमा धुपमे तु रदति
नगाती ॥ केन हि राभन रापि पके सत मे बप चाहिल की तिन
ती ॥ ऐचतु रा नन की चिन ती ग रिमा नुधु पल जे म मजा ती ॥ ३९ ॥
रपु की कुल मे गरिनी नि पुजे म हि मा र हि नो परत म राभा ॥ इ
गु म हि रा न जे जे पि लु बु गु र ग न बि क्ति ल लो नि न पा म ॥ न
हि रा ध स र न करे ज ग मे ग ल ग म ल जे सु रा सी अ सु द म ॥
इ ग बुं तु बि रा र क र जे प र मे ध ल रा ध स र न सु रा द न म ॥
॥ ३९ ॥ सि कर द्दि द ॥ गि र न प रा तु म रा म के ग रि न न की न दि र प
॥ बि न दै र बे ग न ग रि मि ले तिन द प मे उ र मे पा ॥ कर बु रा ति नो

ਰਿਸੇਵੇਨਬੇਗਪਾਵੇਜਾਇ। ਮੇਰੁਜੇਤਾਂਅਤਿਵੇਰਕਰਿਹਰਿਬੇਗਰਾ
 ਜੀਰੇਇ। ੩੩॥ ॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉ।
 ਮਹੇਸਰਸਿਬਾਵੇਅਰਿਣਕਾਂਡੇਪਚਿਮੋਧਿਆਇ। ੫॥ਸ੍ਰੀਮਹਾਵੇਵੇ
 ਵਾਚਾ। ਸਵੈਯਾ। ਇਹੁੰਗਤਿਬਿਚਾਰਕਰਯੋਨਿਸਮੇਪਰਕੁਤਿਕੁਏ
 ਚਫਿਕੈਰਥਮਾਹੀ। ਸੁਮਾਰੀਚਕਿਆਸੁਮਜਾਤਿਕੁਯੋਇਕਕਾਰਯ
 ਧਾਰਮਤੀਮਨਮਾਹੀ। ਸੁਮਾਰੀਚਤੁਹਾਮੁਨਿਸੇਅਤਿਗਜਤਚੀਰਧਰੇ
 ਜਾਇਯੋਸਿਰਮਾਹੀ। ਗੁਣਕੁਸਕਜੇਗੁਣਹੀਨਸਦਾਪਰਮਾਤਮਧ
 ਯਾਤੁਹੈਉਰਮਾਹੀ। ੧॥ਸੁਸਮਾਧਿਵਿਰਾਮਕੁਈਤਿਨਕੀਤਬਤ
 ਹਿਪਿਖੇਘਰਵਣਾਏ। ਤਬਪੁਜਨਤਾਹਿਕਰਯੋਤਿਨਕੋਅਤਿ
 ਆਦਰਕੈਗਲਿਮਾਹਿਲਗਾਏ। ਅਤਿਥਿਕਰਯੋਸੁਖਆਸਨਮਾਹਿ

੭੪੮

ੴ
ਇਹੁ ਤਮਾਰੀ ਚਕਰ ਤਬਰਾ

ਬਿਠਾਇ ਮਰੀ ਚਸੁ ਬੈਠਾ ਅਲਾਏ ॥ ਇਹ ਆਵਨ ਤੇ ਰਥ ਬੈਠਾ ਇਕਾ ਕਿ
ਨਰਾਵਨ ਮੇ ਕਛੁ ਕਾਜ ਜਨਾਏ ॥ ੨ ॥ ਕਛੁ ਚਿਤ ਪਰਾਇਨ ਤੇ ਮਨ ਰਾਜ
ਤਿਕਾਰ ਘੜੀ ਚਿਤ ਵੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਅਬ ਮੇ ਕਹੈ ਵਹਿ ਕਾਜ ਕਰੈ ਆਹਿ
ਗੋਪਿ ਨਹੀ ਜਬ ਤੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਕਛੁ ਨਿਖਾਇ ਅਹੇਤ ਬਨਾ ਬਕਹੈ ਕਛੁ
ਪਾਪ ਨਹੈ ਵਤ ਮੇ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਸੁਨਿ ਕੈ ਵਨ ਬੇਲ ਉਠੈ ਮੁਖ ਮੇ ਹੀ ॥ ੩ ॥
ਰਵਣ ਵਾਚਾ ॥ ਹੋ ਦਸ ਰਥ ਸਕਤ ਪਤੀ ਅਤਿ ਰੂਪ ਬਲੀ ਵਿ
ਦਿਤਾ ਖਿਲ ਮਾਹੀ ॥ ਰਾਮ ਅਹੇਤਿ ਨ ਕੇ ਸੁਤ ਜੇ ਸਟ ਸਤ ਪਰਾ ਕ੍ਰਮ ਲੇ
ਕਨ ਮਾਹੀ ॥ ਰੂਪ ਵਯੋਤਿ ਨ ਕੇ ਬਨ ਬਾਸੁ ਸੁਆਇ ਬਸੇ ਬਨ ਦੇ ਡੁਕ
ਮਾਹੀ ॥ ਨਾਰਿਸ ਮੇਤਿ ਸੁਰੂਤ ਅਹੇ ਵਹਤੀ ਨ ਮਿਲੇ ਸੁਫਿਰੈ ਸੁਖ ਮਾ
ਹੀ ॥ ੪ ॥ ਏ ਅਬ ਲੋਬਨ ਘੋਰ ਬਿਖੇ ਸੁਰੂਆ ਜਮ ਬੀਚ ਸੁਪ ਚਿਬਟੀ ॥ ਨਾ

ਰਿਅਹੋਅਤਿਸੁਦਰਿਤਾਬਿਧਨਾਇਹੁਗੁਤਿਨਔਰਠਟੀ॥ਰਾਮਹਨੇਅਪ
ਗਾਧਿਬਿਨਾਬਨਰਾਖਜਮੇਹਲਗੀਓਚਟੀ॥ਮਾਰਖਰਿਜਖੱਜੋਬਿਚ
ਰੇਕੁਗਨੀਗਾਹਿਮੇਤਿਨਨਾਕਕਟੀ॥੫॥ਨਿਰਦੋਖਨਿਜੀਲਵਤੀਕੁ
ਗਨੀਦੁਸਟਾਤਮਤੰਗਾਹਿਕਾਨਕਟਾਏ॥ਕਛੁਮੇਹਜਹਾਇਕੋਰਬਨ
ਮੇਅਬਮੇਹਬਨੇਤਿਨਨਾਰਿਲਿਅਏ॥ਬਨਤੋਬਨਕਾਚਨਕੋਮਿ
ਗਵਾਜਬਰਾਪਵਕੋਛਲਦਗਲਿਜਾਏ॥ਲੱਖਮੰਨਚਲੇਤਿਨਪੀ
ਰਪਿਛੇਤਬਰਾਵਣਜਾਨਕੀਕੋਬਨਪਾਏ॥੬॥ਕਰੇਕੋਜੁਜਹਾਇ
ਤੁਮੇਇਤਿਨੀਤਮਪੁਰਬਾਜਿਉਜੁਬਜੇਪਰਮਾਹੀ॥ਸੁਟਿਗਵਣਕੀ
ਇਹਬਾਤਿਤਬੈਸੁਮਾਰੀਚਕਹੇਅਪਨੇਮੁਖਮਾਂਹੀ॥ਕਿਨਤੇਓਪਦੇਜ
ਸੁਏਹੁਕਰੇਵਹਿਮੂਲਉਪਾਰਤਤੇਜਗਮਾਹੀ॥ਤੁਮਵਤਾਹਿਹੋਨੇਵਹ

ਸਤ ਅੰਗੇ ਵਹਿਨਾ ਸਚੁ ਹੋਤੁ ਮਰੇ ਕੁ ਵਸਾਂਹੀ॥੧॥ ਰਾਮ ਪਰਕ੍ਰਮ ਘਾਇ ਕੁ
ਏਸੁ ਨਿਰਾਵਣੁ ਮੇਰੇ ਰੋਮ ਨ ਮਾਹੀ॥ ਬਾਲ ਹੁਤੇ ਜਬ ਰਾਮ ਬਲੀ ਮਖ
ਕੋ ਸਿਕਰਾ ਖਨ ਆਪੇ ਤਹਾਂਹੀ॥ ਏਕ ਹਿਬਾਨ ਸੁਬਾਹੁ ਜਨੇ ਪੁਨਿ ਦੁਸਰ
ਮੇਰੇ ਹਜਾਗ ਰਮਾਂਹੀ॥ ਯੋਜਨ ਸੋਇ ਹਾ ਆਇ ਪਰੇ ਮਨ ਬੈ ਆਂ ਕਲ
ਅੰਤ ਨ ਕੀਜੁ ਧਿਨਾਹੀ॥੨॥ ਵਹੁ ਬਾਲ ਚਿਤਾਗ ਚਿਤਾਰਤ ਹੀ ਮਮ
ਰਾਮਾਇਖੇ ਸਬ ਠੇਰ ਮਝਾਈ ਗੀ॥ ਬਨ ਦੇਰਿ ਕਪੂਰ ਬਵੈ ਗਚਿਤਾ
ਰਸੁ ਰਾਜਨ ਠੇਰ ਗਯੋ ਏਕ ਬਾਹੀ॥ ਅਤਿ ਤੀਖਣੁ ਸਿੰਗ ਰੁਯੋ ਮਿ
ਗੇ ਮੇ ਮਮ ਸੇ ਮਿਗ ਵਾਬ ਹੁਤੇ ਪਰਵਾਹੀ॥ ਜਨ ਕਾਤ ਮਜਾਰ ਘਈ
ਰਬਲੀ ਲਖ ਮੰਨ ਸਬੈ ਸੁਪਿਖੇ ਬਨ ਕੁਾਰੀ॥੩॥ ਮਾਰਨ ਕੇ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਕਯੋਤ ਬਰਾਮਾ ਬਿਲੋਕ ਸੁਮੇ ਬਨ ਮਾਹੀ॥ ਮੇਰੇ ਬਾਨੁ ਜਨੇ ਰਪੁਨੀਦ

ਨਸ਼ੇ ਦਾ ਤਿਜਾਵਤ ਮੇਮੁਖ ਮਾਹੀ। ਔਰ ਗਏ ਬਨ ਭਾਗ ਸੰਭੂ ਪੁਨਿ ਮੇਰਿ
 ਰਯੋ ਇਹ ਸਾਗਰ ਮਾਂਹੀ। ਤਾ ਵਿਨ ਤੇ ਇਹ ਠੰਡ ਬਸੇ ਮੁਨਿ ਭੂਖ ਧਰਯੋ
 ਸੁਡਰੇ ਉਰ ਮਾਹੀ। ੧੦॥ ਅਬ ਰਾਮ ਕੋ ਧਿਆਨ ਧਰੇ ਨਿਸਬਾ ਸੁਰ ਭੂਗਨ
 ਤੇ ਸੁਡਰੇ ਉਰ ਮਾਹੀ। ਰਤਨਾਰਥ ਰਾਜਤ ਬਾਰ ਮਣੀ ਇਹ ਕਾਨ ਪਰੇਤੁ
 ਡਰੇ ਉਰ ਮਾਹੀ। ਇਹ ਸਿਕ ਉਠੇ ਇਹ ਰਾਮ ਅਏ ਸਕੁ ਕਾਰ ਘੋਸਤ ਜੇ
 ਜਗ ਮਾਂਹੀ। ਜਬ ਸੇ ਇਹ ਹੋ ਨਿਸਮਾਹਿ ਤਬੈ ਅਤਿ ਰਾਮ ਚਿਤ ਰਤੇ ਮ
 ਨ ਮਾਹੀ। ੧੧॥ ਸੁਪਨੇ ਜਬ ਰਾਮ ਨਿਹਾਰਤ ਹੋ ਸਰਤਾਨ ਡਰਾਇ ਸੁਮੇਹ
 ਜਗਾਏ। ਅਬ ਤੂੰ ਜੁਨ ਬਾਤ ਕਹੋ ਹਿਤ ਕੀ ਸੁਰੂ ਹੋਵਤ ਰਾਮ ਸੁਬੈਰ ਮਿ
 ਟਾਏ। ਦਸ ਕੇ ਦਰ ਰਾਖ ਸਕੇ ਕੁਲ ਜੇਤੁ ਮਪਾਲ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਸੁਹਾ
 ਏ। ਤਵ ਹੀਤ ਕਹੈ ਉਰ ਮਾਨ ਕਹਯੋ ਮਤੁ ਰਾਮ ਪਰਾਤ ਮਬੈਰ ਬਢਾਏ॥੧

२॥ तजिदैरुजेकरपेमकुलेकरुलानिधरंमपरतमगाए॥
गाआदिबिषेमानिवाकनतेसुष्ठेति ससैहमतेसुनिपाए॥ पर
मेसुरगम॥ हिपेबिनतीचतनननआपकरीदिगजाए॥ तब
ईसकहयेतवकारअजेसुकरेबिपजाहिनिमित्तसुआए॥ १९
३॥ चतुगननतेमुपेहृकगीकमलाइतुलेचनबुमिपपारे॥ तम
दासबषीवपुपारगरीदसकीदरकरलामुलामारे॥ इततेहारि
मानुषरामबुऐवहाआहिनराइलयेउरपारे॥ निजामाई
बुऐवहिमानुषमेतिनकेबनब्रीतरनदुरबुरे॥ १९४॥ दे
॥ बुमबुारमिटांनहिनुमनंजबुऐजगदीसा॥ तमसुखसोनि
जयंरबसेदैरतजेअदनीसा॥ १९५॥ सुनमगीचकेबचनकेब

ਲੈਰਵਨਠੇਰਾ। ਅਨੀਨਾਤਿਨਕੀਕਹੀਲੀਨੋਕਾਲਸੁਹੇਰਾ। ੧੬। ਅਧ
 ਰਾਛੀਦਾਜੋਪਰਾਤਮਰਾਮਅਹੋਬਿਨਤੀਬਿਧਨਾਤਿਨਜਾਇਕਹੀ
 ਆਰਨਕੇਹਿਤੁਆਇਹਿਹਾਂਪੁਨਿਮਾਨਵਕੀਤਿਨਦੇਹਧਰੀ। ਜੋ
 ਇਕਰੇਵਹਛੀਲਨਹੀਕਛੁਸਿਧਮਨੋਰਥਈਜਹਰੀ। ਮੇਅਬਛੀ
 ਲਕਰੇਨਕਛੁਬਨਜਾਂਉਬਨੇਮੁਹਿਸੀਅਹਰੀ। ੧੭। ਸੇਵੇਯਾਬਧ
 ਰਾਮਕਰੇਰਣਕੁੀਤਰਜੋਤਬਮੇਪਰਮਾਤਮਕੋਪਦਪਾਊ। ਨਹਿਰਮ
 ਹਨੇਰਣਭੀਤਰਜੋਤਬਜਾਨਕੀਕੋਪਰਕੁੀਤਗਲਿਅੰਊ। ਅਬਤੁ
 ਮਿਗਰੁਪਸੁਪਾਰਤੁਹਾਂਪੁਨਿਮੇਬਨਮੇਤਿਨਕੀਦ੍ਰਿਗਜਾਂਊ। ਤਮ
 ਆਸੁਮੰਤੇਨਅਦੁਰਤਿਨੇਪੁਨਿਸਾਨੁਜਰਾਮਸੁਏਹਬਤਾਊ। ੧੮।
 ਪੁਨਿਪੁਰਬਾਜਿਯੋਪਰਮਾਹਿਬਜੇਇਤਨੇਪਰਤੇਕਛੁਹੇਤਨਹਾਨੇ।

ਅਬ ਤੁੰ ਭੁਇ ਦਾਇ ਕਠੇਰ ਕਛੁ ਬਨ ਕੋ ਵਿਦਮੇ ਹਮਰੀ ਚਬ ਖਾਨੇ। ਤਬ
ਤੇ ਸਿਰ ਕਾਟ ਦੁਟੁ ਕ ਕੋਰੇ ਆਸਿ ਪਾਰ ਹੋਰੇ ਤੁਮ ਹੋਤ ਨ ਪੁਨੇ। ਸੁਨਿ ਵਾ
ਕਮਰੀ ਚਸੁ ਮਿਤਲ ਖੀ ਅਬ ਬਾਤ ਬਨੇ ਖਲ ਕੇ ਬਚਮਾਨੇ। ੧੯॥ ਜਬ
ਰਾਖੁ ਬਨ ਗ੍ਰੀਤ ਹਮੇ ਤਬ ਮੇਰੁ ਵਜਾਗਰੇ ਤੇ ਛੁਰਿ ਜਾਵੇ। ਦੁਸਟਾਤੁ ਮਰਾਵਣ
ਮੋਹਿ ਜਨੇ ਤਬ ਮੇਨ ਰਕਾਗਨਿ ਕੀ ਗਤਿ ਪਾਵੇ। ਇਹ ਭੁੰਤਿ ਬਿਚਾਰ ਕੀ
ਯੋਗਿ ਰਜਾ ਉਠ ਬੇਗ ਕਹ ਯੇਤੁ ਮਸਿਗਾ ਸਿਧਾਵੇ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਣ ਜੋਕ
ਛੁਮੇ ਹਕ ਹੋ ਸਿਰ ਜੋਰ ਕੋਰੇ ਨਹਿ ਨਾਥ ਹਟਾਵੇ। ੨੦॥ ਇਹ ਭੁੰਤਿ ਉਚ
ਰਸ ਬੈਠ ਰਬੀਤੁ ਰਗਾਘਵ ਆਸੁ ਮਕੀ ਦਿਗ ਆਏ। ਸੁਮਰੀ ਚਤੁ
ਯੋ ਮਿਕ ਕਾਂਚਨ ਕੋ ਸਕੁ ਗਜ ਤਾ ਬੀਦ ਸੁਬੀ ਚਸੁ ਹਾਏ। ਰਤਨਾ ਸਿ
ਰ ਸੀਗ ਕਰੇ ਛਲ ਕੈ ਸੁਰੁ ਨੀਲ ਮਣੀ ਮੁਖ ਨੈਨ ਬਨਾਏ। ਦੁਤਿ ਦਾ

ਮਨਿ ਜੀਤਨ ਪੇਲ ਸਕੈ ਬਨ ਬੀਚ ਫਿਰੇ ਸੀ ਅਰੂ ਪਾਇ ਖਾਏ ॥ ੨੧ ॥
 ਖਿਲਾਵਤ ਆਪੁ ਨਿਆਸੁ ਮਕੀ ਫਿਗ ਆਇ ਤਹਾਂ ਖਿਨ ਮੇਟਿ
 ਕਜਾਏ ॥ ਪੁਨਿ ਆਇ ਸਮੀਪ ਡਰੇ ਉਰ ਮੇਰੁ ਅਕੁ ਰਕੁ ਏਕ ਛੁਦੁ ਰਪ
 ਲਾਏ ॥ ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਕੁਯੋ ਮਿਰਗ ਵਾਛ ਲਕੈ ਪੁਨੀ ਸੀ ਅਸਮੀਪ ਪਨ
 ਪੁਨਿ ਆਏ ॥ ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਫਿਰੇ ਫਿਗ ਆਸੁ ਮਕੀ ਉਰ ਚਾਹਤ ਹੋਖਲ
 ਸੀ ਅਲੁ ਕੁਏ ॥ ੨੨ ॥ ਇਤਿ ਸ਼ੀਮਤ ਅਧ ਯਾਤੁ ਮਰਾਮਾਇ ਏਉ ਮਾ
 ਮਹੇ ਸੁਰ ਸਿਬਾਏ ਅਰਿੰਦ ਕਾਂਡੇ ਖਸਟ ਮੋਧਿ ਆਇ ॥ ੬ ॥ ॥
 ਸ਼ੀਮਹਾ ਦੇਵੁ ॥ ਸ ॥ ਅਬਰਾਮ ਪਰਾਤੁ ਮਰਾਵਨ ਕੋਕਿ
 ਤਜਾਨਿਲ ਯੋਸਗ ਲੋਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਪੁਨਿ ਰਾਮਾਇ ਕ੍ਰਿਤ ਕਹਯੋ
 ਸਿ ਅਕੋ ਸੁਨਿ ਸੀ ਅਕਹੈ ਤੁਮ ਕੋ ਕਨ ਮਾਹੀ ॥ ਵਜਕਿ ਧਗੁ ਰਿਖਕ

ਰੂਪਧਰੇਤੁ ਮਗੀਓਗਾ ਆਵਹੋਗੇ ਬਨ ਮਾਂਗੀ। ਅਬ ਤੁੰ ਕਰ ਛਾਹ ਕੇ
ਜੀਅ ਕੁਲੇ ਪੁਨਿਆ ਪਰਹੇ ਦੁਰ ਪਾਵਕ ਮਾਂਗੀ। ੧॥ ਮਮਾ ਆਇਸੁ
ਮਾਜ ਦੁਆ ਦਸ ਤੁੰ ਬਸ ਪਾਵਕ ਮੇਓਗਾ ਨ ਕਹੀ। ਪੁਨਿ ਰਾਵਣ ਕੇ
ਬਧੇ ਤੇਓ ਪਰਿਤਜੁ ਮਹਿ ਮਿਲਾਇ ਹਥੁ ਠਨਾਹੀ॥ ਜੁਨਿ ਰਾਮ ਕੇ ਵਾਕ
ਰਚੀ ਛਲ ਕੀ॥ ਸਿਧਾ ਜੋ ਹਰਿ ਕੇ ਦਿਗੰਗਾ ਏ ਬਹੀ॥ ਤਬ ਆਪ
ਸੀ ਵਹ ਪਾਵਕ ਮੇਆ ਤਿਲੀ ਨ ਕੁਈ ਨਹਿ ਜਾਤਿ ਲਹੀ॥ ੨॥ ਛਲ
ਕੀ ਸਿਧਾ ਜੋ ਛਲ ਕੇ ਮਿਰਗ ਵਾਪਿ ਪਹਾਜ ਉਠੀ ਅਪਨੇ ਮੁਖ ਮਾਂ
ਗੀ॥ ਦਿਗੰਗਾ ਮਕੀ ਜਾਇ ਅਪੀ ਨ ਕੁਈ ਪੁਨਿ ਏਹੁ ਕਹਯੋ ਨਿ
ਜਾ ਆਨ ਨ ਮਾਂਗੀ॥ ਏਹੁ ਰਾਮ ਪਿਥੇ ਮਿਰਗ ਕਾਂਚਨ ਕੋਰਤ ਨਾਗ
ਨ ਕੁਖ ਨਹੈ ਤਨ ਮਾਂਗੀ॥ ਬਹੁ ਬਿੰਦਾ ਬਿਰਾਜਤ ਆਤਨ ਮੇਡਰ ਤੇ

ਨਹਿਰਿਚਸੁਕਾਨਨਮਾਂਗੀ॥੨॥ਅਬਠਾਂਧਤਿਨੇਮੁਹਿਦੇਹਪਤੀਕਰਖੇਲ
 ਨਪਾਸਚੁਗੇਫਲਵਾਰੀ॥ਤਬਰਾਮਸਰਾਜਨਲੈਕਰਮੇਲਪ੍ਰਕ੍ਰਾਤਸ
 ਮੀਪਸੁਏਹਉਚਾਰੀ॥ਬਨਤਿਅਤਨਾਕਰਸੀਅਰਖੀਜਨਕਾਤਮਜਾਮ
 ਮਪ੍ਰਾਣਪਿਆਰੀ॥ਇਹੋਏਛਲਵੇਤਬਡੇਖਲਰਾਖਜਸੀਮਗਧਾਤਮ
 ਗੀਰਖਵਾਰੀ॥੪॥ਇਹੋਏਇਕਾਗਰਸੀਅਰਖੀਸੁਆਨਿਵਤਿਆ
 ਹਿਪਤਿਬ੍ਰਿਤਿਬਾਰੀ॥ਲਖਮੰਨਕਹਯੋਮਿਗਪੇਖਤਬੇਮਿਗਨਾਂਹਿ
 ਸੁਨੇਤੁਮਰਾਮਮੁਰਾਰੀ॥ਸੁਮਰੀਚਅਹੇਨਸਿਦੇਹਕਛਮਿਗਅਬਿਧਕੋ
 ਨਰਚੇਮਖਚਾਰੀ॥ਗਿਰਜਾਂਸੁਨਿਕ੍ਰਾਤਮੁਖੀਬਜਤੈਤਬਰਾਮਰਮਾਂਪ
 ਤਿਏਹਉਚਾਰੀ॥੫॥ਸ੍ਰੀਗਾਮੇ ॥ਜਮਰੀਚਅਹੇਤੋਹਨੇਖਿਨ
 ਮੇਮਿਗਜੈਤੁਬਨੇਸਿਅਕੋਹਿਤਆਨੇ॥ਤੁਮਸੀਅਕੁਪਾਲਨਨੀਰਕ

ਰੋਇਮਭੁਖਲਈਕਰਮਾਂਹਿਕਮਾਨੋ॥ਮਿਗਕੋਅਨੁਪਾਵਨਰਾਮਕੀਘੋਅਚ
ਲੋਨਿਗਮਾਂਗਲੁਨੀਤਬਖਾਨੋ॥ਜਿਨਮਾਹਿਰਹੋਨਿਤਮਾਇਸਦਾਜਰਦਾ
ਕ੍ਰਿਤਜਾਂਸਕੁਲੋਕਕੁਲਾਨੋ॥੬॥ਸੁਬਿਕਾਰਬਿਹੀਨਚਿਦਾਤਮਜੋਪਰਪ੍ਰ
ਰਣਮੋਮਿਗਕੋਹਿਤਪਾਏ॥ਹਰਿਸੇਵਕਕੋਅਨੁਕੂਲਜਦਾਗਿਰਜਾਂਭੁ
ਵਮਿਡੁਲਬੇਦਨਗਾਏ॥ਛੁਲਜਾਨਉਮਾਂਜੀਘਕੋਹਿਤਰਾਮਪਾਏਮਿਰੀ
ਕੋਬਲਪਾਦਉਠਾਏ॥ਬਲਨਾਤਰਰਾਮਪਰਾਤਮਜੋਮਿਗਜਾਨਕੀਤੇ
ਕਛੁਚਾਹਿਤਪਾਏ॥੭॥ਸੁਸਮੀਪਕਦਾਂਚਿਤਡੀਰਪੋਰੇਖਿਣਪਾਵਤਲੀ
ਨਕਦਾਂਚਿਤਹੋਈ॥ਪੁਨਿਦੁਰਦਿਖਾਵਤਰੁਪਉਮਾਂਹਰਿਧਯਾਨਧੋਰੇਦ੍ਰਿ
ਗਹੋਰਤਓਈ॥ਜਗਪੀਨੰਮਰੀਚਸੁਰੁਗਜਗੋਪਰਮਾਤਮਛੁਤਤੰਤ
ਨੁਜੇਈ॥ਤਬਰਾਮਨਿਹਾਰਉਮਾਂਮਨਮੇਹਰਿਜਾਨਲਘੋਖਲੰਗਾਖਸਸੇ

ਈ॥੧॥ ਸਰੇ ਕਹਨੇ ਮਿਗ ਰੂਪ ਵਹੀ ਧਰ ਪੂਰ ਬਰੂਪਾ ਰਿਰੇ ਧਰ ਮਾਂਹੀ॥ ਮ
 ਖ ਮਾਂਹੀ ਮਰੀਚ ਕੇ ਸ੍ਰੇਣ ਬਹੇ ਸੁਰ ਹੇਰ ਤੁੰਬੇ ਸਗਲੇ ਨਭ ਮਾਂਹੀ॥ ਬਿਧੁ ਹਾਂ
 ਮਿਤ ਮੋਹ ਰੂਈ ਇਨ ਤੇਲ ਖ ਮਨ ਰਖੇ ਤੁ ਮ ਮੋਬ ਨ ਮਾਂਹੀ॥ ਇਹੁ ਭੁੰਤੁ
 ਉਚਾਰ ਗਿਰੇ ਮੁਹ ਰੂਪ ਸ੍ਰੇਣ ਤਿ ਪ੍ਰੀਵਤ ਜਾ ਮੁਖ ਮਾਂਹੀ॥ ੬॥ ਮਰਣੇ
 ਜਿਨ ਮਾਚਿਤਾਰ ਤੁਹੀ ਤੁ ਜਿਦੇ ਹਿ ਮਿਲੇ ਨਰ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ॥ ਅਬ ਕਿ
 ਉਨ ਮਿਲੇ ਵਹਰਾਖ ਜਨੇਹ ਰਿਹੇਰ ਤੁਹੇ ਹਰਿ ਹੀਤਿ ਨ ਮਾਰੇ॥ ਤਿਨ
 ਕੋਤਨ ਤੇ ਇਕ ਜੋਤਿ ਉਠੀ ਸਭ ਕੋ ਪਿਖ ਤੇ ਮਿਲੀ ਰਾਮ ਮਝਾਰੇ॥ ਬਿਸਮੇ
 ਸੁਰ ਹੇ ਇਹੇ ਸਗਲੇ ਮਿਲ ਕੋ ਇਹੁ ਭੁੰਤੁ ਬਿਚਾਰ ਬਿਚਾਰੇ॥ ੧੦॥
 ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕੋ ਨ ਕਰ ਯੋ ਇਨ ਰਾਖ ਸੁਕ੍ਰੇ ਲਗ ਯੋ ਪਦ ਯਾਜਗ ਮਾਂਹੀ॥ ਮੁਨਿ
 ਹਿ ਸਕਿਨੀ ਚ ਮਹਾਂ ਕਪਟੀ ਸੁਮਿਲ ਯੋਤਨ ਛੇਤੁ ਪਰਾਤ ਮਾਂਹੀ॥ ਅ

ਥਵਾਇਹਰਾਮਪੁਰਾਵਅਹੇਕਛੁਰਾਖਸਕੀਕ੍ਰਿਤਕੋਛਲਨਾਹੀ। ਸਰਗ
ਮਸਰੀਰਹਨੇਇਨਕੇਪੁਨਿਰਾਮਾਚਿਤਾ^{ਰੂ}ਬੋਓਰਮਾਹੀ। ੧੧। ਭੁਰਗ
ਮਕੋਛੋਡਦਈਸਗਲੀਰਹਕੀਕ੍ਰਿਤਰਾਮੁਜੋਓਰਮਾਂਹੀ। ਰਿਦਰਾਮ
ਕੋਧਿਆਨਧਰੇਸਦਹੀਸਰੁਪਾਪਮਿਟਾਇਦੇਏਤਨਮਾਂਹੀ। ਭ੍ਰਿਗਰਾ
ਮਾਨਿਹਾਰਤਰਾਮਮਿਲੇਜੁਮਰੀਚਹਨੇਹਰਿਜੀਬਨਮੁਹੀ। ਦਿਜਗ
ਖਸਸੁਕ੍ਰਿਤਦੁਕ੍ਰਿਤਕੀਗਨਤੀਨਹਿਹੋਹਰਿਕੇਪਰਮਾਂਹੀ। ੧੨। ਅੰ
ਤਕਲੇਵਰਗਮਕੁਜੇਵਹਰਾਮਮਿਲੇਆਹਿਸਾਚਾਨਿਹਾਰੀ। ਆਪਸ
ਮੋਇਮਰੁਾਖਸਭੈਸੁਰਾਮਪਗਏਸੁਰਲੇਕਮਝਗੀ। ਰਾਮਬਛੀਉਗਚਿ
ਤਬਡੀਮਰਤੇਖਲਰਾਖਸਕੀਨਉਚਾਰੀ। ਹਾਲਖਮੀਨਸੁਮੋਸਮਵਾਕਕਹਯੇ
ਇਨਰਾਖਸਤ੍ਰਿਡਮਝਗੀ। ੧੩। ਸੁਨਿਮੋਸਮਵਾਕਵਿਦੇਹਸੁਤਾਬਪਕੀਉ

ਪਜੇਤਿ ਨ ਚੀਤ ਮਝਾਗੀ ॥ ਇਹ ਚਿੰਤ ਬਢੀ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨ ਮੇ ਬਨ ਦੁਹ
 ਟੇ ਸੁਖ ਵਿਦ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਸੁਨਿ ਵਾਕ ਮਗੀ ਚ ਸੁਸੀਤੁ ਰਪੀ ਦੁਖ ਸਿੰਧੁ ਬਹੀ
 ਲਖ ਮਨਿ ਉਚਾਰੀ ॥ ਲਖ ਮਨਿ ਸਰਾਸ ਨ ਲੈ ਕਰੇ ਮੇ ਬਨ ਬੇਰਾਧ ਸੇ
 ਤਵ ਭ੍ਰਾਤ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਰਾਖ ਸਪੀਤੁ ਦਈ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਗਲ ਮੰਨ
 ਸੁਰਾਮ ਕੇਹਾ ਨਾਹਿ ਸੁਨੇ ਨਿਜ ਕਾਨ ਤੁਬਾਲਿ ਬੁਧਿ ਕਹਾ ਮਮ ਦੁਖ ਦ
 ਾਤਾ ਲਖ ਮਨਿ ਸੁਏ ਹੁਕਾਰੀ ॥ ਇਹ ਗਾ ਅਵੇ ਕੇ ਮੁਖ ਵਾਕ ਨ ਹੋ ਕੇ
 ਇਕ ਰਾਖ ਸਰਾਮ ਜਨੇ ਮਿਰਤੋ ਮੁਖ ਭੀ ਤਰਏ ਹਕਾਰੀ ॥ ੧੫ ॥ ਇਹ
 ਕ੍ਰੋਧ ਕਰੇ ਜਬ ਰਾਮ ਜੀ ਹਨੇ ਤਿਲੇ ਕੀ ਏਕਾ ਸੋ ਕਿ ਮਦੀ ਨ ਸੁਬ
 ਲ ਹੋ ਸੁਰ ਪੂਜੇ ਧਰ ਵੇਕਾ ॥ ੧੬ ॥ ਜਵੇ ਯਾ ਕ੍ਰੋਧ ਭੁਗੀ ਲਖ ਮਨਿ ਨਿ
 ਹਾਰ ਸੁਸੀਤੁ ਗੁਰੀ ਤਰਾ ਅਇਸੁ ਵਾਰੀ ॥ ਭ੍ਰਾਤ ਕੁਨਾ ਸਚ ਹੋ ਉਗੇ

ਦੁਰਬੁਧਿਮਹਾਂਲਖਮੰਨਤਿਹਾਰੀ।ਕਿਕਈਨਿਦਨਤੁਪਠਯੋਮਿਤਰਾਮ
ਕੀਤਾਉਰਾਅਤਿਰਧਾਰੀ।ਜਾਨਕੀਨਾਤੁਮਹਾਥਚੋਰੋਪਿਖਪ੍ਰਾਣਤਜੇ
ਜਗਆਗਿਮਝਾਰੀ॥੧੧॥ਰਾਮਨਜਾਨਤਬੋਤੁਮਕੋਪਤਿਨੀਹਮਗੀਬ
ਨਲੇਵਨਆਏ।ਰਾਮਾਬਿਨਨਹਿਮੇਪਰਸੇਤਨੁਜਾਨਕੀਯੋਮੁਖਜਾ
ਚਅਲਾਏ।ਕਿਕਈਨਿਦਨਅੰਤੁਮੁਕੋਕਿਹੁੰਤਿਛੁਹੋਜਨਕਾਤਮ
ਜਾਏ।ਯੋਮੁਖਭਾਖਸੁਬਾਹੁਹੇਨਉਰਜਾਨਕੀਨੈਨਨੀਰਬਹਾਏ॥
੧੨॥ਜਿਸੁਨਿਕੈਲਖਮੰਨਤਬੈਕਰਕਾਨਫਪੇਦੁਖਹੋਉਰਮਾਂਹੀ।ਮੋ
ਖੁਤਿਯੋਮੁਖਭਾਖਤਹੋਧ੍ਰਿਗਪਾਵਾਹਿਗੀਦੁਖਤੁਜਗਮਾਂਹੀ।ਯੋਮੁਖ
ਭਾਖਸੁਸੀਅਰਪੀਬਨਦੇਵਨਕੋਸੁਗਯੋਬੁਨਮਾਂਹੀ।ਦੁਖਲਗੋਉਰ
ਭੀਤਰਤਾਹਰਿਏਹਰਿਏਬਨਰਾਮਜਾਹਾਂਹੀ॥੧੩॥ਤਬਅਤਿਰਪਾ

ਇਸੁਰਵਣਨੇਖਲਕੁਖਕਰੁਪਧਰਯੋਤਨਮਾਂਹੀ। ਜਨਕਾਤਮਜਾਹਿਗ
 ਆਇਖਰੇਪੁਲਿਦੀਤਿਕਮੰਡਲਏਕਰਮਾਂਹੀ। ਤਬਸੀਅਬਿਲੋਕਜੁਆ
 ਪਉਠੀਲਖਸਿਤਕਰਯੋਪੁਨਿਪੁਜਨਤਾਹੀ। ਫਲਮੂਲਦੇਵੇਤਿਨਖਾਵ
 ਨਕੋਪੁਨਿਸੁਗਾਤਿਆਪਕਹਯੋਮੁਖਮਾਹੀ। ੨੦। ਤਿਦਕਛਿਦਾਮੁਨਿਜੁ
 ਤੁਮਰੈਜਨਬੈਠਕਰੇ। ਸੁਖਠੋਰਵਜੇਦੁਖਦੁਰਹਰੇ। ਪਤਿਮੇਬਨਮੇਅਬ
 ਆਵਹਿਰੇ। ਤਬਸੇਵਾਵਿਸੇਖਕਰਾਵਹਿਰੇ। ੨੧। ਕੁਖਕੋਵਾਚਾਸਦੇ
 ਘਾ। ਵਾਰਜਨੈਨਕੋਨਤੁਮੇਅਰਕੋਪਤਿਪੈਤੁਮਰੈਜਗਮਾਂਹੀ। ਕਾਨਨਮੇ
 ਕਿਸਵਾਸਕਰੇਬਹੁਰਾਖਸਨੀਤਿਛੋਰੇਜਿਨਮਾਹੀ। ਮੇਹਕਥੈਸਭਤੁਕ
 ਲਖਾਨਨਿਪੈਰਜਵੇਸਨਕੇਪਰਮਾਂਹੀ। ਉਨਤੁਮੀਗਸਕੁੰਤੁਮਰੇਰਿਖਨਾ
 ਰਿਨਕੇਅਹਲਖਨਨਾਂਹੀ। ੨੨। ਸੀਤੋਵਾਚਾਸਦੇਘਾ। ਅੰਧਪਤੀਇਕ

ਪੰਨਾ ੧੦ ਪੁਸਤਕ ੨੩
ਨੇ ਕੇ ਸੁਭਲ ਖਣ ਅੰਬਾਲਿ ਕੋ ਜੁ ਨਿਧਾਨੇ। ਮੈ ਪਾਤਿਨੀ ਤਿਨ ਕੀ ਜਗਮੇਜ
ਨਕਾਤ ਮਜਾਹੁ ਹਿਲੋ ਕਬਖਾਨੇ। ਕੂਤ ਅਹੈ ਲਪੁਜੇ ਤਿਨ ਕੋ ਲਖਮੀ
ਨਿਕਹੋ ਬਲਿਬੁਧਿ ਸਮਾਨੇ। ੨੩॥ ਚੌਪਈ॥ ਪਿਤਾ ਅਗਿਆ ਉਰ ਰਾਮ ਸੁ
ਧਾਰੀ॥ ਆਇ ਦੇਉ ਕਵਿ ਪਾਨਿ ਮਝਾਰੀ॥ ਚੈਦਾ ਬਰਖ ਕਰੇ ਬਨ ਬਾਜਾ॥
ਤੁਆ ਨਿਜਨਾ ਮਜੁ ਕਰੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼॥ ੨੪॥ ਰਿਖ ਕੋ ਵਚਾ ਚੌਪਈ॥ ਪੈਲ ਸ
ਤ ਤਨੇ ਰਾਵਣੁ ਮੁਹਿ ਕੂਨੇ॥ ਰਾਖ ਜਰਾਜ ਸਭੈ ਜਗਜਾਨੇ॥ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ਸੁ
ਮੋਹਤ ਪਾਯੋ॥ ਤੇ ਕੋਲੇ ਵਨ ਮੇ ਬਨ ਆਯੋ॥ ੨੫॥ ਸਵੈਯਾ ਮੁਨਿ ਕੁਖ
ਧਰੇ ਬਨ ਰਾਮਾ ਛਿਰੇ ਤਿਨ ਸੀ ਗਕਹਾਂ ਸੁਖ ਤੇ ਬਨ ਬਾਰੇ॥ ਅਬ ਮੋਹ ਕੁਜੇਤ
ਜਦੁਖ ਜੇਰੇ ਸਭੁ ਕੁਗਨ ਕੁਗ ਜੁ ਜੇ ਜਗ ਸਾਰੇ॥ ਸੁਨਿ ਸੀ ਦਸ ਕੀ ਪਰਵਾਕ

ਤਬੈ ਮਨ ਭੀਤ ਭੁਈ ਮੁਖ ਏਹ ਉਚਾਰੇ ॥ ਇਮ ਮੇਖ ਲੁਭਾਖਤ ਤ੍ਰਿਬਨ ਮੇਰ ਘੁਬੀਰ ਬ
 ਲੀਤੁ ਮੇਕੋ ਰਣ ਮਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਆਵਹਿ ਰੇ ਅਬ ਸਾਨੁ ਜਰਾ ਮਜੁਤੁ ਖਿਨ ਭੀਤ ਰ
 ਠਾਢੁ ਰਹੇ ॥ ਕਿਮ ਮਧਾਰ ਸਕੇ ਬਨ ਮੇਹ ਰਿਨਾਰਿ ਅਬਾਸ ਸਿਕਾਨ ਗਏ ॥ ਰਾਖ
 ਵ ਬਾਲ ਵਿਭਿਨ ਤਨੁ ਪਰਮਾਹਿ ਗਿ ਰੈ ਛਲ ਬੋਲ ਲਏ ॥ ਜੀਬ ਤੁਆ ਜੁਨਿ ਕੈ
 ਗਿਰਜਾ ਦਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਏਹ ਦੇਹ ॥ ੨੭ ॥ ਤਜਿ ਭਿਖ ਕਰੁ ਪਸਰੁ ਪਗੇ
 ਗਿਰਜੇ ਤਨੇਹੇ ਮੁਖ ਭੀਤ ਰਗਾਜੇ ॥ ਦਸ ਆਨਨ ਐ ਪੁਨਿ ਬੀਸ ਰੁਜਾ ਤਨ ਕੀ ਦ
 ਤਿਜੇ ਘਨ ਕੀ ਦੁਤਿਲਾਜੇ ॥ ਤਿਨ ਹੋਰ ਡਰੀ ਬਨ ਦੇਵਿ ਸੇਰੇ ਅਰੁ ਭੁਤ ਦਸੈ ਕਉ
 ਠਗਾਜੇ ॥ ਤਬ ਦਿਨ ਛੋਰ ਪਰਾਨ ਖਬੀਰ ਨ ਕੈਸਾ ਹਿਸੀ ਘਹੁਤੀ ॥ ਗਿਰਜੀ ਕਰਿ
 ਛਾਜੇ ॥ ੨੮ ॥ ਤਿਲ ਪਗ ਰਖ ਮਾਂਹਿ ਪਰੀ ਅਤਿ ਬੇਗ ਚਲੇ ਨਾਭਿ ਮੰਡਲ ਮਾਂਹਿ
 ਹਾਰ ਘੁਬੀਰ ਸੁਹਾਲ ਖਮਿਨ ਕੇਹ ਜਨ ਕਾਤੁ ਮਜਾ ਮੁਖ ਮਾਂਹਿ ॥ ਰਿਵਤ ਦੀਨ

ਭਈਉਗੇਮੇਧਰਰੁਪਾਨਿਹਾਰਤੁਨੈਨਨਮਾਂਗੀ॥ਸੀਅਕੁਕ੍ਰਿਦਨਦੀਨਮਹਾਂਸੁਜ
ਟਾਪੁਸੁਨਯੋਨਿਜਕਾਂਨਨਮਾਂਗੀ॥੨੯॥ਬੇਗਓਠੇਜੁਜਟਾਪੁਬਲੀਨਖਤੀ
ਖਨਤ੍ਰਿਭੁਕੁਪੇਉਗਮਾਂਗੀ॥ਤ੍ਰਿਸੁਤ੍ਰਿਸੁਕਹਯੈਮੁਖਤੇਇਹਕੋਪੁਨਿਜਾਵ
ਤ੍ਰੇਬਨਮਾਂਗੀ॥ਤ੍ਰਿਜਗਨਾਬਕੀਨਾਰਿਹਗੀਖਲੁਨਾਬਨਹੀਅਪਨੇਘਰ
ਮਾਂਗੀ॥ਕੁਕਰਿਜਿਉਪੁਤ੍ਰਗਸਬਲੀਅਤ੍ਰਿਪਾਵਨਨੀਚਹਰੇਮਖਮਾਂਗੀ॥
੩੦॥ਇਹੁੰਤ੍ਰਿਉਚਾਰਸੁਚੰਚਲਾਇਸੁਤੇਕੁਦਯੋਰਥਗਵਣਕੋ॥ਪਦ
ਕੇਨਖਤੀਖਨਫੇਰਦਏਖਗਤੇਰਦਯੋਧਨੁਵਾਹਨਕੋ॥ਤਾਜਿਸੀਅਸੁਰਾਵਣ
ਖਗਲਏਸੁਜਟਾਪੁਜਟੇਗਲਿਲਾਹਨਕੋ॥ਕਰਕ੍ਰੋਧਕਟੇਤ੍ਰਿਨਪੀਖਦੁਓ
ਜਿਰਸੇਖਰਹੇਸੁਬਤਾਵਨਕੋ॥੩੧॥ਇਤ੍ਰਿਜਾਇਜਟਾਪੁਪਰੇਧਰਮੇਕਛੁ
ਪਾਣਰਹੇਤ੍ਰਿਨਕੇਤਨਮਾਂਗੀ॥ਉਤ੍ਰਿਗਵਨਔਰਚਫੇਰਥਮੇਰਹਿਸੀਅ

ਗਏ ਨਕੁ ਮੰਡਿਲ ਮਾਹੀ। ਮੁਖ ਰਾਮ ਹਰਾਮ ਜੁ ਜੀਯ ਕਹੇ ਅਤਿ ਰੋਵਤ ਰੰਖ ਕਪਾ
 ਵਤ ਨਾਹੀ। ਮੁਖ ਹਾਰ ਪੁਬੀਰ ਖਕਾਰ ਤਹੈ ਮੁਹਿ ਰਾਮ ਨਿਹਾਰ ਤਨਾ ਬਨ ਮਾਂ
 ਹੀ। ੩੨। ਰਾਖ ਜਲੈ ਬਨ ਰਾਮ ਚਲੇ ਪਤਿ ਨੀਤੁ ਮਰੀਤੁ ਮਲੇ ਹੁਛ ਭਾਈ।
 ਹਾਲ ਖਮੀ ਨਿਜੁ ਰਾਗ ਬਡੇ ਅਪਰਾਧ ਨਿਕੋਤੁ ਮਲੇ ਹੁਬ ਚਾਈ। ਵਾਕ ਜਲੀ
 ਮੁਖ ਮੋਹ ਹੋਤੇ ਤੁਮ ਦੇਵ ਰਮੇ ਹਾਖਿ ਮੇਅ ਬਾ ਆਈ। ਰਿਵਤ ਯੋ ਮੁਖ ਕੁੰਤ ਰਸੀ
 ਭਰ ਰਾਮ ਹਕੇ ਗੁਬੇਗ ਚਲਾਈ। ੩੩। ਬੇਗ ਪੁਭੀ ਜਨ ਜਾਤੁ ਭਯੋਗ ਹਿਜੀ
 ਦਸ ਕਿਧ ਰਸੇ ਨਾਉ ਮਾਹੀ ਸੀ। ਅਨਿਹਾਰ ਅਧੋ ਮੁਖ ਬਾਨ ਰਪ ਚਿਬਿਰਾ ਜਾਤਿ
 ਬੇਗਿ ਰਮਾਂਹੀ। ਰੁਖ ਨਤਾਰ ਕਛੁ ਤਨ ਤੇ ਪਟ ਪਾਕੁ ਸੁਬਾਧ ਵਗਾਵਤ ਹਾਂ
 ਹੀ। ਰਾਮ ਕਹੈ ਇਕ ਨਾ ਰਿਗਈ ਜੁ ਹਰੀ ਦਿਸ ਵਖਲੁ ਯਾ ਪਥ ਮਾਹੀ। ੩੪
 ਤਬ ਏਯ ਪਯੋ ਨਿਪਿਲੀ ਕਰਾਏ ਦਸ ਕਿਧ ਰਸੀ ਅਪਰੀ ਪੁਰ ਮਾਂਹੀ। ਸੁਅਜੇ

ਕਬਨੀਅਤਿਸੁਦਰਮੇਸੁਰਤਾਲਤੁਮਾਲਲਗੇਜਿਨਮਾਹੀ।ਤਹਿਰਾਖਸੀ
ਆਰਖਵਾਗੀਕਰੇਦਸਕਿਧਰਮਾਤੁਪਿਖੇਉਰਮਾਂਹੀ॥ਕ੍ਰਿਸਦੀਨਭੁਈ
ਅਤਿਆਰਤਿਪੈਨਹਿਬਾਲਗੀਦਵਤਪੈਜਿਰਮਾਂਹੀ॥੩੫॥ਦੇਹਗਾਸੁ
ਸਕਬਦਨਅਤਿਬਿਆਕੁਲਾਹਾਰਾਮਪੁਕਾਰਿ।ਰਾਖਜਿਮੇਸੀਤਾਬ
ਜੇਬਿਲਪਤਿਨੈਨਨਵਾਰਿ॥੩੬॥ ॥ਇਤਿਸ਼ੀਮਤਅਧਯਾਤਮਰਾ
ਮਾਇਣੇਉਮਾਂਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਧੇਅਰਿੰਦਕਾਡੇਸਪਤਮੋਧਿਆਇ॥੧॥
ਸ਼ੀਮਹਾਦੇਵਵਾਚਾ॥ਸੇਵੇਯਾ॥ਇਹਰਾਖਸਕਾਮਕਰੂਪਧਰੇਛਲਕੋਮ੍ਰਿਗ
ਵਾਬਨਰਾਖਵਮਾਰੇ॥ਤਬਰਾਮਹਦੇਬਨਤੇਪਮਰਕੋਅਤਿਦੁਰਹਤੇਲ
ਪੁਰੂਤਨਿਹਾਰੇ॥ਮੁਖਸੁਕਰਹੇਅਤਿਦੀਨਭੁਏਲਖਮੀਨਿਬਲੀਬਨ
ਪੀਥਮਵਾਰੇ॥ਵਹਜਾਨਜਗਾਬਿਧਰਾਮਬਲੀਮਨਆਪਨਮਾਹਿਬਿ

ਰਾਗ ਬਿਚਾਰੇ॥੧॥ ਲਖ ਮੰਨਿ ਨ ਜਾਨਤਿ ਬਾਤਿ ਕਛੁ ਬਨ ਮੇ ਸਿਖ ਜੋਛੁ
ਲਕੀ ਸੁਬਨਾਈ॥ ਜਨ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ ਜਿਉ ਅਬ ਸੋਚ ਕਰੋ ਸੁਕਰੇ ਲਖ ਮੰਨ
ਕੀ ਆਜ ਠਗਾਈ॥ ਜਬ ਮੇ ਅਬ ਤੁਜਾਨਿ ਮੰਦਰ ਮੇ ਤੁਜਿ ਸੋਚ ਕਰੋ ਬਨ ਮੇ
ਠਹਰਾਈ॥ ਤਬ ਰਾਖ ਸੋਕੇ ਟਿ ਮਿਹ ਕਿਹੁੰਤਿ ਪਿਥੇ ਅਬ ਔਰ ਸੁਰੀਤਿ
ਨਕਾਈ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ ਜਿਉ ਦੁਖ ਭਾਰ ਭੁਏ ਸੀਖ ਸੋਚ ਕਰੋ ਮਨ ਮੇ ਅਕ
ਲਾਵੈ॥ ਛੁਛਤਿ ਤੇ ਲਾਤਿ ਸੀਬਨ ਮੇ ਤਬ ਮੇ ਅਸੁਰਾਇਨ ਮੇ ਕੁਪਿ ਜਾਵੈ॥
ਰਾਵਣ ਕੋ ਕੁਲ ਕੇ ਸਾਹਿ ਮਾਰ ਸੁਪਾਵ ਕ ਮੇ ਨਿਜ ਜਾਨ ਕੀ ਪਾਵੈ॥ ਮੋਹ ਧ
ਰੀ ਗਾਹਿ ਮੇ ਤਿਨ ਕੇ ਪੁਨਿ ਔਧ ਪੁਰੀ ਸੁਖ ਜੋ ਪਰ ਜਾਵੈ॥੩॥ ਚਤੁਰਾਨਨ
ਮੇ ਬਿਨੁ ਤੀ ਸੁਕਰੀ ਮਮ ਮਨ ਖਰੁ ਪਸੁ ਆਪਸ ਵਾਰੇ॥ ਗਾਹਿ ਮਾਨੁ ਖਰੁ
ਵਸੁ ਬਾਸ ਕਰੇ ਕਛੁ ਕਾਲਾਇੰਹ ਅੰਬ ਭੂਮਿ ਮਝਾਏ॥ ਜਗ ਮਾਨੁ ਖਰੁ ਵਕੀ

ਮੇਰਾ ਯਾਸੁ ਨਿਪੈ ਭਵ ਮੰਤ੍ਰ ਲਜੀ ਉਦਾਰੇ। ਤਜਿ ਬੀਧਨ ਤੇ ਭਵ ਮੋਖ ਲਯੇ
ਜੇ ਭਵ ਭੀਤਰ ਤੇ ਦੁਖ ਕੁਰੇ। ੬॥ ਐਸੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਾਇ ਕੁਲੇ ਅਬ ਆਵਤ
ਰਾਮ ਚੁਕਾਤ ਨਿਹਾਰੇ। ਕਾਹਿ ਤਜਾਨ ਕੀ ਤੇ ਹਿਤ ਜੀਲਖ ਮੀਨਿ ਕੋ ਹੋਇ
ਮਰਾ ਮਉਚਾਰੇ। ਕੈ ਕਿਨ ਰਾਖ ਜਾਨੀ ਅਹਰੀ ਪੁਨਿ ਕੈ ਜਨ ਕਾਤ ਮਜਾਗਾ
ਮਾਰੇ। ਰਾਮ ਕਹਯੋ ਜਬ ਯੋ ਮੁਖ ਤੇ ਕਰ ਜੋਗ ਸਿਯਾ ਬਚ ਕੁਤ ਉਚਾਰੇ।
੫॥ ਹਾਲਖ ਮਨਿ ਕਹਯੋ ਮੁਖ ਰਾਖ ਜੋਗ ਰਿਜੀ ਹਮ ਹੁੰ ਸੁਨਿ ਪਾਏ। ਤੇ
ਬਚ ਜੋ ਸੁਨਿ ਜੋ ਅਵਨੀ ਦਹਿਤਾ ਮਮ ਜਾਹੁ ਜੇ ਹੁ ਅਲਾਏ। ਗੋਇ ਉਠੀ
ਤਬ ਮੋਹਿ ਕਹਯੋ ਬਚ ਰਾਖ ਸਕੋਤੁ ਮਾਕਿ ਉਦੁਖ ਪਾਏ। ਰਾਮ ਕਹੇ ਨਹਿ
ਐ ਕਬਹੀ ਮੁਖ ਸੋਭਨਿ ਤੁਸੀ ਪਿਥੁ ਪਰਾਏ। ੬॥ ਇਹੁ ਗੁੰਤਿ ਕਹਯੋ ਜਬ
ਮੇਤਿ ਨ ਕੋਤ ਬਠੇ ਰਕਹਯੋ ਤਿਨ ਯੋ ਮੁਖ ਮਾਹੀ। ਅਬ ਜੋ ਨਹਿ ਵਾਕਬਖ

ਨਜਕੋਵਹਾਅਹਿਆਵਾਹਿਸੁਤੇਫਿਗਮਾਂਹੀ॥ਕਰਸਮਮਕਨਦਬੇਤਬਹੀਤੁ
 ਮਪੇਖਨਕੋਜੁਅਯੋਬਨਮਾਂਹੀ॥ਤਬਰਾਮਕਯੋਲਖਮਿਨਿਉਮਾਂਸੁਨਿ
 ਤਦਪਿਤੋਹਿਕੀਯੋਕਛੁਨਹੀ॥੨॥ਤੁਮਯੋਖਤਵਕਸੁਸੰਤਗਹੋਪੁਨਿ
 ਤਿਯਾਗਕਰਯੋਤਿਨਕੋਬਨਮਾਂਹੀ॥ਅਬਕੈਕਿਨਰਾਖਸਸੀਯਹੀਪੁਨਿ
 ਕੋਕੋਉਖਾਇਗਯੋਮੁਖਮਾਂਹੀ॥ਇਹਚਿਤਬਛੀਰਪੁਬੀਰਬਲੀਕਰਬੇਗ
 ਅਏਨਿਜਾਸਮਾਂਹੀ॥ਜਨਕਾਤੁਮਜਾਨਹਿਤੁਹਿਪਿਖੀਸੁਬਿਲਾਪਕਰੇ
 ਦੁਖਹੈਉਗਮਾਂਹੀ॥੩॥ਸਿਕਰਛਿਦਾਹਜਨਕੀਸਿਦਰੀਕਹਿਗਈਆਸਮ
 ਛੋਗ॥ਕੋਲੀਨਤੁਬਨਮੇਕੁਈਮਮਹਾਸਹਿਤੁਮਨਤੇਰਾ॥ਇਮਰਾਮਦੇ
 ਛੋਜਾਨਕੀਬਨਮਾਂਹਿਪਾਵੇਨਾਹਿ॥ਬਨਦੇਵੀਯੋਤੁਮਮੇਕਹੋਕਹਿਜਨ
 ਕੀਅਬਆਹੀ॥੪॥ਮਿਗਪਾਦਪਾਲਿਵਿਹੀਗਮੇਤੁਮਦੇਹੁਮੇਹਬ

੧੬੦

ਅਤ

ਸਮੁਹ

ਤੁਹਿ॥ ਇਹੁ ਤੁਹਿ॥ ਬਿਲਪ ਸੁਰਾਮਜੀ ਸੀ ਅਹੋਰੇ ਹੇ ਨਹਿ ਪਾਇ॥ ਸੁਬੰਗ ਸੋਰ
ਘੁਨਿ ਵਨਾ ਪਰੁ ਸੀ ਅਪਾਵਨਾ ਹਿ॥ ਅਨੰਦ ਸੋ ਅਨੁਜੋ ਚਹੈ ਅਚਲ ਦੋਰੇ ਜਾ
ਹਿ॥ ੧੦॥ ਚੌਪਈ॥ ਨਿਰਮਮ ਨਿਰਹਿ ਕਾਰ ਸੁਰਾਮਾ॥ ਅਖੰਡ ਅਨੰਦ ਸਦਾ ਚਿ
ਦਧਾਮ॥ ਮਮ ਜਾ ਅਸੀ ਤਾਯੋ ਕਹੋ॥ ਦੁਖ ਸਾਗਰ ਕੋ ਅਤਿ ਨਲਹੋ॥ ੧੧॥ ਅ
ਬਿਧਿ ਮਾਯਾ ਨਰੁ ਤਨੁ ਧਾਰੀ॥ ਫਿਰੇ ਰਖੁ ਤਮ ਵਿਪੁਨ ਮਝਾਰੀ॥ ਜਾਪਦਪੰ
ਕਜ ਕੁਜੇ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਮੁਨਿ ਸਨਕਾ ਦਿਕ ਅੰਗਿ ਖਸਾਤਾ॥ ੧੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਹੋਅ
ਸਿਰਾ ਸਹ ਸਿਰਾ ਸੇ ਮੁਢ ਪਛਨੇ ਰਾਮਾ॥ ਤਤੁ ਗਯਾ ਨੀਰਾ ਮਕੋਲ ਖੇ ਪਰਾਤ
ਮਧਾਮ॥ ੧੩॥ ਚੌਪਈ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਜੀ ਹਰਿ ਬਨ ਮੇਰੇ ਲੋ॥ ਲਖ ਮਣ ਸਹਿਤ
ਬਿਆਕੁਲ ਹੋ ਲੋ॥ ਨਾਉ ਕੀ ਚਿਰਨ ਡੀਠ ਪਸਾਰੇ॥ ਸੁਰਾ ਅਤੇ ਉਰਲ ਜਾਧਾ
ਰੇ॥ ੧੪॥ ਸਿਕਰ ਛੰਦਾ॥ ਰਥ ਚਕ੍ਰ ਚਾਪ ਸੁਕੁ ਬਰੰਕੂ ਤੁੰਗ ਨਰਾਮ ਨਿਹਾਰਾ॥
ਕੁੰ

ਦੇਖਲਖਮਣਕੂਤਤੁਇਮਕੀਨਰਾਮਉਚਾਰਾ।ਕਿਲੇਚਲੇਬੇਜਾਨਕੀ
ਤਿਹਜੀਤਿਲੀਨੀਆਨਾ।ਕਛਕੂਮਿਆਰੇਰਾਮਜੀਪੁਨਿਗਏਏਹੁ
ਬਖਾਨਾ।੧੫।ਸੇਯਾ।ਤੁਨੇਹੇਗਿਰਜੇਮੁਖਸੇਇਕੁਰੇਤਿਨਪੇਖਸੁਰਾ
ਅਵਏਹਅਲਾਈਜਨਕਾਤਮਜਾਸੁਰੁਲਖਣਜੇਲਖਮੀਨਿਸੁਨੇਇ
ਨੇਹੇਬਨਖਾਈ।ਪਿਖਪਾਹਿਸਾਚਰਪਾਣਹਨੇਅਬਜੇਇਰੇਸੁਇਕੀ
ਤਿਅਪਾਈ।ਅਬਬਾਨਸਰਾਸਨਮੇਹਦਿਜੇਰਪੁਨੇਦਬਨੇਨਹਿਫੀ
ਲਲਗਾਈ।੧੬।ਸੁਨਿਰਾਮਕੇਵਾਕਜਟਾਪੁਰੇਅਤਿਦੀਨਕੁਏਮੁਖ
ਏਹਉਚਾਰੀ।ਨਹਿਮਾਰਹਮੇਹਮਦੈਵਹਨੇਕਲਯਾਨਤੁਮੇਸੁਮੁਕਿਦ
ਮੁਰਾਰੀ।ਮੁਤਿਨਾਮਜਟਾਪੁਸੁਤੇਪਤਿਨੀਜਨਕਾਤਮਜਾਗੁਣਜੀਲ
ਉਦਾਰੀ।ਦਸਕਿਦਰਸੇਬਨਮਾਹਿਹਰੀਤਿਨਸੰਗਰਿਰੇਹਮਰਾਮਸੁਰੁ

ਗੀ॥੧੧॥ਮੈਤ੍ਰਿਨਬਾਹਨਜਿੰਦਨਚਾਪਸੁਕਾਟਕੁਲੇਧਰਮਾਹਿਬਗਾਏ॥
ਮਾਰਗਯੋਮਮਪ੍ਰਾਣਤੁਜੋਪਿਖਭੁਗਭੁਏਤੁਮਹੁਅਬਾਏ॥ਯੋਜੁਨਿ
ਰਾਮਜਟਾਪਕਥਾ^xਅਤ੍ਰਿਦੁਖਕੁਯੋਜਲਨੈਨਬਹਾਏ॥
ਅਤਈਨਖਗੋਸਗਲੇਮਸਮਾਏ॥^{੨੯੩}ਗਮਫੁਹਤ੍ਰਿਗਾਥਨਕੈ ੧੨॥ਅਗਰਿ
ਸੁਭਨਨਮੇਪਤਿਨੀਬਨਕਾਂਹਿਹਰੀਸੁਜਟਾਪੁਜੁਟੇਰੋ॥ਤੁਮਮਕਾਜ
ਹਤੋਬਨਮੇਪ੍ਰਯਾਬਾਪਵਤੁਜਗਰੁਤਰਮੇਰੋ॥ਰਾਮਜਟਾਪੁਕਹੇ
ਬਤਿਅਮੁਖਮਾਹਿਸੁਸ੍ਰੇਣੁਤਿਜਾਇਘਨੇਰੋ॥ਰਾਵਣਰਾਖਸ
ਰਾਜਕਹੇਹਰਿਸੀਘਰਾਏਤੁਮਜੋਧਸਦੇਰੋ॥੧੬॥ਅਦਿਗਦਖਣ
ਸੀਘਰਾਈਤੁਮਰੀਅਬਜੋਰਨਹੀਮਮਬੋਲਨਕੋ॥ਅਬਪ੍ਰਾਣਤੁਜੋ
ਤੁਮਰਾਮਾਏਹਮਰੇਜਗਬੀਧਨਖੋਲਨਕੋ॥ਤੁਮਈਸੁਰਤੇਪਦ

ਕੰਜਨ ਕੀ ਇਹ ਰੇਣੁ ਕਹਾਂ ਜਗ ਲੋਕ ਨ ਕੋ ॥ ਇਹ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰ ਮਿਟੇ ਅ
 ਘਰੁ ਰਾਗਿ ਰੋਬਨ ਮੇ ਜਿਯਾ ਦੇ ਲਨ ਕੋ ॥ ੨੦ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਭੁਲ ਭੁਲ
 ਤੁਮਰਾ ਮਾਨੁ ਹਾਰੇ ॥ ਮਰਣ ਸਮੇ ਜਨ ਕੋ ਅਘਟਾਰੇ ॥ ਤਿਪਰਮਾਤਮ
 ਬਿਸੁ ਅਰੂਪਾ ॥ ਮਾਯਾ ਕਰ ਭੁਏ ਮਨੁ ਜਸ ਰੂਪਾ ॥ ੨੧ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲ ਤ
 ਵੇਦ ਗਜਨ ਪਾਏ ॥ ਰਪੁ ਜਤਮ ਮੇ ਬੀਧ ਮਿਟਾਏ ॥ ਮੇਤਨ ਰਾਮ ਲਗਾ
 ਘੋਰਾ ਬੀਤੇ ਪਦ ਜਾਵੇ ਰਪੁ ਨਾਥਾ ॥ ੨੨ ॥ ਰਾਮ ਤਬ ਤਿਨ ਹਾਥ ਲ
 ਗਾਏ ॥ ਕੁਮਿ ਪਰੇਖ ਗਪੁ ਦੁਬਿਲਾਏ ॥ ਰਾਮ ਬੀਧ ਜਿਉ ਜੋਚਿਅ
 ਪਾਗੀ ॥ ਰੋਵੇ ਰਾਮ ਜਾਇ ਦ੍ਰਿਗ ਵਾਗੀ ॥ ੨੩ ॥ ਲਖ ਮਣ ਕੇ ਕਗਿ ਚਿ
 ਤਾ ਬਨਾਈ ॥ ਰਾਮ ਹਾਥ ਕਰ ਅਗ ਨਿਲ ਗਾਈ ॥ ਲਖ ਮਣ ਸਹਿ
 ਤਨਾਇ ਜਲ ਰਾਮਾ ॥ ਦੇਹਿ ਜਲਿ ਜਲਿ ਲੈ ਖਗ ਨਾਮਾ ॥ ੨੪ ॥ ਬਹੁ

ਮੇਧਮਿਗਰਾਮਸੁਮਾਰੇ॥ ਅਮਿਖਖੰਡਸੁਆਪਸਦਾਰੇ॥ ਸਾਧਰਾਮਤਿਨ
ਕੋਤਬਕਰਯੋ॥ ਜਦਾਜਦਾਤਿਨਮਾਂਸਸੁਧਰਯੋ॥ ੨੫॥ ਕੁਪਲਕ
ਰੇਸਜਾਤੀਸਾਰੇ॥ ਤਿਪਤਿਖਗੇਸੁਰਹੇਇਉਦਾਰੇ॥ ਸਾਧਕੇਰਹਿਹਮੰ
੩ਉਚਾਰੀ॥ ਬਹੁਰਿਜਦਾਖਕੋਕਹੇਮੁਰਾਰੀ॥ ੨੬॥ ਜਦਾਯੁਜਾਹਿਅ
ਬਮੇਪਦਬੀਗ॥ ਮਮਸਰੁਪਪਾਟੁਤੁਮਪੀਗ॥ ਸਬਲੋਕਅਹਿਬਾਤਿਨਿ
ਹਾਰੇ॥ ਰਾਮਚੰਦਾਇਹੁੰਤੁਤਿਉਚਾਰੇ॥ ੨੭॥ ਸੇਯਾਤਬਾਦਿਬਤ
ਨੁਪਰੈਵੇਖਗਨਾਇਕਦੁਸਰਜਿਉਨਕਿਸੁਰਚਰੇ॥ ਅਤਿਸਿਦਰਜਾਇ
ਵਿਮਨਚਫੇਸਭੁਕੁਪਨਹੈਤਨਮਾਹਿਧਰੇ॥ ਵਰਚਕੂਰਦਾਮੁਕਦਾ
ਗਦਵਾਰਜਲੋਗੰਨਕੇਤਮਦੁਰਕਰੇ॥ ਤਨਪੀਤਪਟਿਬਰਯੋਲੁਸ
ਕੋਜਨਮੇਪਨਕੇਸਾਹਿਬਿਜਾਫਿਰੇ॥ ੨੮॥ ਦਿਹਰਾਚਾਰਬਿਸਨਕੇ

ਪਾਰਖਦਤੈਸੇਤਾਹਿਜਰੂਪਾਪੁਜੇਸਰਬਜਟਾਖਕੇਰਪਾਵਗਕ੍ਰਿਪਾਅਨੁਪ
੨੬॥ ਚੋਪਈ॥ ਉਸਤਤਿਕਰੇਜੁਗੀਸੁਰਸਿਗਾਭਯੋਜਟਾਪੁਸਰੂਪਉਤੈ
ਗਾਬਹੁਰਜਟਾਖਜੋਰਨਿਜਹਾਥਾ॥ ਉਸਤਤਿਕਰਤਿਭੁਏਰਪਾਨਾਥਾ॥ ੩੦॥
ਜਟਾਯੋਵਾਚਾਚੋਪਈ॥ ਅਗਣਤਅਹੇਗੁਣਪੁੰਜਤੁਮਾਰੇ॥ ਅਪਰਮੇਖ
ਤੁਮਬ੍ਰਹਮਉਦਾਰੇ॥ ਜਗਸਿੰਘਾਇਸਾਥਿਤਿਕੈਕਾਰਣਾ॥ ਬਿਰਾਗਪਰਮ
ਤੁਮਕਾਲਾਨਿਵਾਰਣਾ॥ ੩੧॥ ਰਾਮਚੰਦਮੇਰੀਪਰਣਾਮਾਤੁਮਕੇ
ਅਹੇਸੁਆਠੇਜਾਮਾ॥ ਤੁਮਅਪਾਰਸੁਖਰਾਮਰਸਾਲਾਗਮਾਂਕਟਾਖਸੁਕ
ਰੋਬਿਜਾਲਾ॥ ੩੨॥ ਸੁਰਪਤਿਚਤਗਨਨਦੁਖਜੋਈ॥ ਤੁਮੋਨਿਵਾਰਕਅੰ
ਰਨਕੋਈ॥ ਨਰਵਰਤੁਮਕੋਜਦਪ੍ਰਣਾਮਾ॥ ਤੁਮਵਰਦਾਇਕਪਰਮਾਮ
ਕਾਮਾ॥ ੩੩॥ ਬਾਨਸਰਾਸਨਤੇਕਰਸੇਹੈ॥ ਤੀਨਭੁਵਨਤੁਰਣੀਮਨਮੋਹੈ

ਦਿਸਤੀ

॥ ਵਾਂਙੁ ਤਫਲ ਕੇਤੁ ਮਦਾਤਾਰੀ ॥ ਗਵਿਸਤ ਸਿਦਰ ਪ੍ਰਕਾਤ ਮਾਰੀ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁ
 ਗਾਗ ਬਿਖਤ ਲਾਨਿ ਲੈਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਸਰੀਨ ਮੇਸਰਨ ਤਿਹਾਰੇ ॥ ਕੁਵਾ
 ਰਿਣ ਦਾਵਾਨਾ ਮਾਸਿ ਵਮੁਖ ਦੇਵ ਕੁਜੇਤ ਵਨਾ ਮਾ ॥ ੩੫ ॥ ਦਨ ਜਪ ਕੇ
 ਦਹ ਜਾਗ ਵਿਨਾ ਸੀ ॥ ਯਮੁਨਾ ਸੀਤ ਵਪ੍ਰਕਾਪ ਰਕਾਸੀ ॥ ਮੇਸਰ ਦਾਗ
 ਤਿਤੁ ਮਗੀ ਦੇਵਾ ॥ ਤੁਮ ਪਰ ਪੁਰਣ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ੩੬ ॥ ਗਿਰੇ ਸੁ
 ਜੇ ਜਗ ਵਿਖੇ ਮਝਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਤੁਮ ਦਰ ਸੁਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਵਿਖ ਪਨ
 ਤੇਵੇ ਮੁਖ ਜਨ ਜੇਈ ॥ ਸਦਾ ਨਿਹਾਰੈ ਤੁਮ ਕੋ ਤੇਈ ॥ ੩੭ ॥ ਕੁਵਾ ਸਾਗਰ
 ਤਾਰਣ ਪਦਨ ਵਾ ॥ ਸਰਣ ਗਹੀਤੁ ਮਰੇ ਅਬ ਪਾਵ ਸਿਵ ਗਿਰਜਾ
 ਮਨ ਕੀਨਾ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਗਿਰ ਵਰ ਪਾਰਣ ਤੁਮ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ੩੮ ॥ ਸੁਰਦ
 ਰਾਮੋ ਪੁਨਿ ਦਾਨ ਸਿਰਦਾਰੇ ॥ ਸੇਵੇ ਸਗਲ ਸੁਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਦੇਵਨ

ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਦਾਤਾਰੀ। ਰਪੁ ਨਾਇਕ ਮੇਸਰਾਇਤਿ ਹਾਰੀ॥੩੬॥ ਸ੍ਰੇਯਾ
 ॥ ਪਰ ਕੇਧਨ ਆਪਰਨਾ ਰਿਨ ਤੇ ਜਿਨ ਨੀਤ ਵਿਰਾਗ ਗਹੇ ਓਰ ਮਾਂਹੀ॥
 ਪਰ ਕੇ ਗੁਣ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਦਾ ਪਰ ਕੇ ਹਿਤ ਮੇਸੁਰ ਮੇਓਰ ਮਾਂਹੀ॥ ਸੁਵਹੀ
 ਸੁਖ ਸੇਵਤ ਹੈ ਤੁਮ ਕੇ ਸਰਣਾ ਗਤਿ ਮੇਤੁ ਮਹੀ ਜਗ ਮਾਹੀ॥ ਮੁਖ ਅੰਬੁਜ
 ਮੰਦ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹਸੇ ਸੁਚਿਤਾਰਤੁ ਆਇ ਮਿਲੈ ਜਗ ਮਾਹੀ॥੪੦॥ ਨਵਨੀ
 ਰਦ ਸਾਮ ਸੁਕੇਜ ਪ੍ਰਭੁ ਦ੍ਰਿਗ ਸੇ ਰਿਤੁ ਗਾਮ ਪ੍ਰਫੁਲਤੁ ਮਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁ
 ਰਈ ਸਰਗਾਮ ਤੁਮ ਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਵਾ ਦਿਕ ਰੂਪ ਤਿਹਾਰੇ॥ ਗੁਣ ਤੀ
 ਨ ਮਈ ਤੁਮ ਹੀ ਸਕਤੀ ਪੁਨਿ ਤਾ ਕਰਹੈ ਤੁਮ ਤਿਓ ਆਹਿ ਧਾਰੇ॥ ਗਵਿਜਿਓ
 ਜਲ ਭ੍ਰਾਜਾਨਿ ਮਾਹਿਰੁ ਯੋਗ ਮਹੈ ਗੁਣ ਗਾਇਕ ਰਾਮ ਮਰਾਰੇ॥੪੧॥
 ਰਤਿ ਕੇ ਪਤਿ ਕੇ ਸਤ ਕੇ ਟਸਮਾ ਆਤਿ ਸੁਦਰਤੁ ਜਗ ਮਾਹਿ ਸੁਹਾਵੇ॥ ਕ

ਗਮਾਗਨਭਵਨਜੇਜਗਮੇਰਪੁਨਾਥਨਹੀਤਿਨਕੇਕਰਆਵੇ।ਪਾਤਿ
ਕੇਪਾਤਿਜੇਉਰਸਾਂਤਿਸਦਾਤਿਨਕੇਉਂਗੇਮੇਨਿਤਰੂਪਾਦਿਖਾਵੇ।ਕਪੂਨ
ਥਤੁਮੇਪਦਦਾਸਲਹੈਤੁਮਆਰਤਿਕੇਸਭਦੁਖੰਮਿਟਾਵੇ॥੪੩॥ਚੈ
ਪਈਯੋਉਸਤਤਿਸੁਕਰੀਖਗਨਾਥਾਪੁਸੰਨਭੁਏਤਾਂਪਰੁਰਪੁਨਾ
ਥਾਗਮਕਯੋਤੁਮਕੀਕਲਯਾਨਾਤੁਮੇਰੈਹੈਰੁਗਤਪ੍ਰਧਾਨ॥੪੩॥
ਮੇਗਬਿਸਨਕੇਜੋਪਦਸਾਗਾਤਾਮੇਤੁਅੰਬਬੇਗਪਧਾਗਾਤੋਹਿਕਰੀ
ਮਮਉਸਤਤਿਜੇਈਯਾਕੋਪ੍ਰੇਲਿਖੇਵਕੋਈ॥੪੪॥ਜੇਨਰਪਾ
ਵੇਮੇਹਸਰੂਪਾਮੇਹਪਗਾਇਨਰੁਗਤਅਨਪਾਯਾਬਿਧਿਰਾਮਕ
ਹਯੋਪਨਿਜਬਹੀ।ਹਰਖੁਭੁਯੋਖਗਵਰਉਰਤਬਹੀ॥੪੫॥ਦਿਹ
ਗਾਰਪੁਨੀਦਨਕੋਰੂਪਜੋਬਿਸਨਸਨਾਤਨਆਦਿ।ਜੇਪਰਤਾਪਦ

ਮੇਗਯੋਪੁਜੇਜੰਬੂਹਮਾਦਿ॥੪੬॥ਇਤਿਸ਼ੀਮਤਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇ
 ਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇਅਰਿਣਕੰਡੇਅਸੁਜੋਧਿਆਇ॥੫॥ਸ਼ੀਮਹਾਦੇਵੇ
 ਵਾਚਾਸਦੈਯਾਤੁਬ੍ਰਾਤਸਮੇਤਸੁਰਾਮਰਾਮਪਤਿਔਰਬ੍ਰਨਾਤਰਾਮਾਹਿ
 ਗਏ॥ਤੁਹਿਸ਼ੀਯਕੁਸੁਧਨਰਾਮਕਰੇਮਨਬਿਯਾਕੁਲਅੰਊਰਦੁਖਨਏ
 ਬਨਰਾਖਸਰਾਮਸੁਏਕਪਿਖੇਜਠਰੇਮੁਖੈਏਵਿਗਦੁਰਬੁਏ॥ਕੁਜਯੋਜਨ
 ਲੋਤਿਨਬਯਾਪਰਹੀਇਹਭੁੰਤਿਕੁਰੁਪਸਰੁਪਰੁਏ॥੧॥ਨਾਮਕਾਬਿਧਕ
 ਹਤਿਨਕੇਸੁਭਜੀਵਨਕੇਬਨਗ੍ਰੀਤਰਾਮਾਹੇ॥ਤਾਕੁਜਗ੍ਰੀਤਰਾਮਾਇਪਰੇ
 ਲਖਪੁਰਾਤਉਮਾਦੁਰਾਮਮੁਰਾਹੇ॥ਤਾਕੁਜਮੰਡਲਮਾਹਿਅਏਅਗਰੁ
 ਤਤਬੈਲਰੁਪਨਿਗਾਹੇ॥ਪੇਖਹੁਰਾਤਸੁਰਾਖਸਕੋਹਸਰਾਮਤਬੈਇਹ
 ਵਕਉਚਾਹੇ॥੧॥ਸਿਰਪਾਦਨਹੀਇਨਰਾਖਸਕੋਜਠਰੇਮੁਖੈਏਪੁਨਿ

ਬਾਹੁਪਸਾਰੇ। ਰੁਜਭੀਤਰਾ। ਇਪਰੇਜਨਜੇਤਿਹਖਾਇਰਹੇਬੁਨਘੋਰਮ
ਝੁਰੇ। ਹਮਾ। ਇਪਰੇਇਨਕੀਰੁਜਮੇਖਲਰਾਖਸਘਾਬੁਨਮੇਹਮ
ਮਾਰੇ। ਕਹਿਖੀਬੁਨਹੀਅਬਜਵੇਨਕੋਰਖੁਨੀਦ। ਕਰੇਕਹੁਕੋਨਾਬਿ
ਚਾਰੇ। ੩॥ ਖਾਵਹੁਗੇਹਮਦੇਨਹਕੋਹਮਤੇਅਬਨਾਹਿਕਫੁਬਲਿਹੇ
ਈ। ਯੋਸੁਨਿਕੈਲਖਮੀਨਿਕਹਯੋਅਬਅੰਗਬਿਚਾਰਕੋਰਨਹਿਕੋਈ।
ਤੇਇਕਾਗਰਏਕਾਇਕਾਹਮਕਾਟਧਰੇਇਨਕੀਰੁਜਦੇਈ। ਰਾਮ
ਤਬਕਹਿਲੀਨਅਸੀਰੁਜਦਖਣਤਾਹਿਕਟੀਹਰਿਜੇਈ। ੪॥ ਚੋਪਈ।
ਲਖਮੀਨੀਵਮਰੁਜਾਕਾਵੇਡਾਗੀ। ਦੋਤਅਚੇਰੁਰੁਯੋਸੁਰੁਗੀ। ਤੁਮਦੇਵਨ
ਮੇਕੋਨਪ੍ਰਧਾਨ। ਜਿਨਮੇਗੀਰੁਜਕੀਨੀਹਨ। ੫॥ ਕਹੋਅਹਤੁਮਕੁਮਿ
ਨਿਵਾਸੀ। ਕੋਦਿਵਦੇਵਸੁਤੋਜਪਰਕਾਸੀ। ਕਿਜਨੈਨਸੀਗਮਰਸੀਲੇ

ਸਕਰਬੇਲੇਛੈਲਛਬੀਲੇ॥੬॥ਸਰਪਤੀਰਾਅਧੁਪਿਆਅਹੇ॥ਪੁਰੀਮ
 ਨੇਹਰਸੁਰਨਰਕਹੇ॥ਤਾਕੇਪਤਿਦਸਰਬਵਰਗਾਈ॥ਸੁਰਪਤੀਕੀਜਿਨ
 ਕੀਨਜਹਾਈ॥੭॥ਦੇਹਰਾਮੈਤਿਨਕੇਸੁਤਪੁਰਬੋਭਾਈਅਹਿਮਾਮਨਾਲ
 ਰਾਮਨਾਮਮੋਰਕਪਤਿਨੀਸੁਰਜਾਨਕੀਸੀਤਾਸੁਦਰਰੂਪਾਮਿਗਯਾਕੇ
 ਹਮਥੇਗਏਰਾਖਸਹਰੀਅਨਪਾ॥੮॥ਤਿਨਕੇਸੋਧਨਹਮਕਰੇਅਏਅੰ
 ਬਨਮਾਂਹਿ॥ਤੇਭੁਜਭੀਤਰੇਅੰਰਿਖਾਪ੍ਰਾਣਪਿਆਰੇਅਹਿ॥੯॥ਪ੍ਰਣ
 ਹਿਤਾਰਥਤੇਭੁਜਾਕਾਟੀਭੁਜਬਲਧਾਗਾ॥ਵਿਕਟਰੂਪਤਨਮੇਧਰੇਤੁਮਹੇ
 ਕੋਨਉਚਾਗਾ॥੧੦॥ਕਬੀਧੋਵਾਚਾਰੋਪਈ॥ਮੇਅਬੰਧੀਨਿਰੁਯੋਜਗਮਾਂ
 ਹੀ॥ਰਾਮਅਏਤੁਮਮੇਦਿਗਮਾਂਹੀ॥ਮੇਰੀਸੁਬਨਕੇਥਾਰਜਾਯੋਬਨਰੂ
 ਪਪਰਮਾਸਿਰਤਾਜਾ॥੧੧॥ਗਰਬੁਯੋਮੇਰਿਉਰਮਾਂਹੀ॥ਬਿਚਰੇਮੇਜ

੧੬੬
 ਸ੍ਰੀਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁ ੨੨੨

ਬਲੇਕਨਾਂਹੀ। ਮੋਹਿਪਿਖੇਸੁਰਨਾਰੀਜਬਹੀ। ਜਾਇਹਰਯੋਤਿਨਕੋਮਨ
ਤਬਹੀ। ੧੩। ਮੇਤਪਕਰਬ੍ਰਹਮਾਦਰਦੀਨੋ। ਮੋਹਅਬਧਰਪੁਤਮਕੀ
ਨੋ। ਅਸੁਵਕ੍ਰਜੇਮੁਨਿਰਾਣੀ। ਏਕਸਮੇਹੋਰਯੋਮਮਜਾਈ। ੧੪। ਤਾ
ਕੋਦੇਖਹਸਯੋਮੇਜਬਹੀ। ਕ੍ਰੋਧੁਕ੍ਰਯੋਮੁਨਿਵਰਪੁਨਿਤਬਹੀ। ਮੋਕੋਏਹੁ
ਬਖਾਨੀਬਾਨੀ। ਦੁਸੁਅਸੁਰਤ੍ਰਿਹੋਹੁਮਲਾਨੀ। ੧੫। ਮੇਪਦਬਿਦਨਤਾਪੁਨਿ
ਕਰੀ। ਸੁਪਅੰਤਕੁਖਯੋਮੁਨਿਵਰੀ। ਤਪਕਰਦਯੋਤੋਤਾਹਤਨਮੇਜੋਕਿਰਿ
ਰਵੀਕੁਵਰੀਤਰਜੇਜੋ। ੧੬। ਤੇਤਾਪੁਗਦਸਰਬਦਰਨਮਾਹਿਦੇਗੋਕੁਪਤਿਅ
ਜਧਾਮਾ। ਆਦਿਨਾਰਾਇਲੇਲੇਅਵਤਾਰੇ। ਹੇਸੀਸੁਤਤਾਕੁਦਨਮਏਗੇ।
੧੭। ਦੈਬਨਆਵੇਗੇਪੁਨਿਜਬਹੀ। ਕਾਟੇਗੇਤੁਮਰੀਕੁਜਤਬਹੀ। ਤਾਕਰ
ਤੋਰੇਸਾਪਾਵਿਲਾਵੇ। ਪੂਰਬਕੁਪਬਹੁਰਤੁਮਪਾਵੇ। ੧੮। ਯਾਬਿਧਸਾਪਜ

ਬੈਤਿਨਦਯੋ। ਰਾਖਸੁਤਨੁਮੇਪਾਵਤੁਬੁਯੋ। ਏਕਸਮੇਸੁਰਪਤਿਵਰਗਈ
 ॥ ਤਿਨਕੋਦੋਗਮੇਰੁਖਖਾਈ। ੧੬॥ ਤਿਨਬਜਮੇਸੀਸਲਗਯੋ। ਰਾਮ
 ਸੀਸਮੇਕੁਖਿਗਿਰਾਯੋ। ਪਾਦਪਸੇਮੇਕੁਖਿਜੁਜਾਈ। ਰਾਮਰਹੀਨਹਿਮੇ
 ਗਤਿਕਾਈ। ੨੭॥ ਕਮਲਾਜਨਕੋਦਰਬੋਹੁਯੋ। ਬਜਕਰਨਹਿਮੇਤਨੁ
 ਮਯੋ। ਤਬਤਿਨਸਿਗਦੇਵਬੋਜੇਈ। ਦਯਾਜੁਗਤਿਪੁਨਿਕੁਏਸੁਤੇਈ
 ੨੮॥ ਤਿਟਕਛਿਦਾ। ਅਮਰੇਸੁਰਯਾਮੁਖਨਾਹਿਅਯੋ। ਇਹਪ੍ਰਾਣਕ
 ਤੇਕਿਹਬੁੰਤਿਰਹੇ। ਤਬਮੇਸੁਰਨਾਇਕਏਹਕਹੀ। ਜਠਰੰਤਰਤੇਮੁ
 ਖਹੇਇਸਹੀ। ੨੯॥ ਭੁਜਯੋਜਨਲੋਤਵਹੇਇਨਏ। ਇਮਭੁਖਸੁ
 ਆਪੁਸੁਰੇਸਗਏ। ਬੰਨਤੁੰਦਿਨਤ੍ਰੈਇਹਠੈਰਵਜੋ। ਭੁਜਾਅਇ
 ਵੇਰੇਮੁਖਮਾਹਿਗੁਜੋ। ੩੦॥ ਤੁਮਸੋਭੁਜਕਾਦਦਈਬਨਮੇ। ਅਬ

ਜੀਵਨ ਨਾਸ ਮਏ ਮਨ ਮੇ॥ ਇਹ ਗਰਤ ਬਿਖੇਰ ਕਾਰ ਪਾਨੇ॥ ਮੁਹਿ ਆ
ਗਲ ਗਾਇ ਸੁਗਮ ਬਨੇ॥ ੨੪॥ ਤਨੁ ਮੇਹੁ ਸੁਆਗਿ ਜਲਾਇ ਜਬੈ॥
ਗਹਿ ਪੁਰਬ ਰੂਪ ਸੁਨਾ ਬਤ ਬੈ॥ ਤੁਯੋ ਖਾਤਿ ਮਾਰ ਗਤੋ ਹਿਕੋਹੇ॥ ਤਵ
ਪਾਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਦ ਸੋਇ ਲਾਹੇ॥ ੨੫॥ ਤੁਹ ਰਾਮ ਸੁਕੁ ਤਸ ਮੇਤਿ ਕੁਲੇ
ਇਕ ਖਾਤ ਕਰੇ ਸੁਓ ਪਾਰ ਕੁਲੇ॥ ਕੁਰ ਕਾਰ ਸੁਪਾਵ ਕਰਾਮ ਦਯੋ॥
ਨਿਕਸੇ ਤਨ ਤੇ ਇਕ ਰਪ ਨਯੋ॥ ੨੬॥ ਪਿਖ ਕੋਟ ਮਨੇ ਜਲ ਜਾਇ ਰ
ਹੇ॥ ਸਕੁਰੁ ਖਨ ਹੋਤ ਨੇ ਮਾਹਿ ਗਹੇ॥ ਕਰ ਰਾਮ ਪ੍ਰਦੰਬਣ ਪ੍ਰਮਕੁਰੇ॥ ਅ
ਸੰਗ ਪ੍ਰਣਾਮ ਸੁਪਾਦ ਕਰੇ॥ ੨੭॥ ਦਿਹ ਗਾਜੇਰ ਦੁਓ ਕਰਾਮ ਪਨੇ ਕੁਰ
ਤਿਕੁਰੇ ਉਰ ਕੁਰਾਗਾ ਗਦ ਗਦ ਬਾਣੀ ਤਾਰੁ ਈਉ ਜਤ ਤਿਕਰੇ ਅਪਾਰਾ
੨੮॥ ਗਿਪ੍ਰਵਾਚਾ ਚੋਪਈ॥ ਈਸਤੁ ਤਿਕੋ ਮਨ ਕੁਯੋ ਹਮਾਰੇ॥ ਰਾਮਨ

ਹੀਤਵਗੁਣਕੋਪਾਰੋ। ਤੁਮਅਨਾਦਿਮਨਵਾਕਅਤੀਤਾ। ਰੁਜੇਯੁਗੀਸੁ
ਰਤੁਮਕੋਚੀਤਾ। ੨੬। ਅਬਯਕਤੁਸੁਖਮਰੂਪਤੁਮਾਰੋ। ਚੇਵਹਿ
ਦੇਹਿਦੁਇਤੋਨਿਆਰੋ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਰੂਪਤੁਮਾਰੋ। ਕੋਕੋਇਕਲੇਹੇ। ੨੭।
ਪਾਇਬਿਬੇਕਾ। ੨੮। ਅਰਤੁਮਾਰੋ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਪਸਰੂਪਾ। ਜਨਅਨਾਤਮਾ
ਪੁਰੁਅਨੂਪਾ। ਸੁਖਮਤੇਰੋਰੂਪਜੁਜੇਈ। ਦੁਗਵੇਗੋ। ਇਕੁਵਕੀਤਰੋਜੇਈ।
੨੯। ਚੇਦਾਭਾਸਬੁਧਿਪੁਨਿਦੇ। ਮਿਲਿਕਰਜੀਵਕਹਾਵੇਜੇਈ।
ਬੁਧਿਯਾਦਿਸਾਖੀਪੁਰੁਨਾਥਾ। ਤ੍ਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਖੀਰਪੁਨਾਥਾ। ੩੦।
ਤੇਹਿਬਿਖੇਕਲਪੇਸਿਸਾਗ। ਮੁਕੁਮਤੀਤਾਕੋਨਾਬਿਚਾਗ। ਹਿਰਨਗ
ਰਤੁਸੁਖਮਤੇਰੂਪਾ। ਸਬੂਲਦੇਹਵੇਗਾਟਸਰੂਪਾ। ੩੧। ਸੁਖਮਰੂਪ
ਰਾਵਨਾਭਾਸੇ। ਮਿਗਲਾਧਿਆਨਦੁਖਸਬਨਾਸੇ। ਰੂਤਭਾਵਿਖਅਹੇ

ਪੁਨਿਜੋਈ। ਰਾਮਤੁਮੋਬਿਨਜਗਤਨਕੋਈ॥੩੪॥ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡਕੋਸ
ਅਹਦੇਹਤੁਮਾਰੇ॥ ਮਹਦਾਇਕਪਟਯੁਗਤਿਉਦਾਰੇ॥ ਸਪਤਗੁ
ਦੋਤਰਜਾਕੋਰੂਪਾ॥ ਵਿਰਜਪਾਰਣਾਵਿਖੇਅਨੂਪਾ॥੩੫॥ ਤੁਹੀਏਕ
ਸਭਠੇਰੇਅਹੇ॥ ਲੋਕਅਵੈਵਤੁਮਾਰੇਕਹੇ॥ ਪਾਤਾਲਅਹੇਤਵਪਾਦ
ਨਕੋਤਲਾ॥ ਪਾਸੇਆਹਿਸੁਲੋਕਮਹਾਤਲਾ॥੩੬॥ ਰਸਾਤਲਰਾਮਗੁ
ਲਟੁਤੇਜਾਨੇ॥ ਤਲਾਤਲਤੇਪੁਨਿਜਾਨਬਖਾਨੇ॥ ਸੁਤਲਾਬਿਤਲ
ਤੇਉਰੂਉਚਾਰੇ॥ ਅਤਲਰਾਮਤੇਜੀਪਉਦਾਰੇ॥੩੭॥ ਰਾਮਨਾਭਤੇ
ਅਹੇਅਕਾਸਾ॥ ਉਰੁਗਣਤੇਉਰਰੂਏਪਰਕਾਸਾ॥ ਗੀਵਾਤੇਮਹ
ਲੋਕਕਹੀਜੇ॥ ਬਦਨਰਾਮਜਨਲੋਕਰੁਨੀਜੇ॥੩੮॥ ਤਪਲੋ
ਕਤੇਕੀਧੁਕਹਾਵੇ॥ ਸਤਲੋਕਤੇਸੀਸਸੁਹਾਵੇ॥ ਇੰਦ੍ਰਾਇਕਸ

ਬਲੇਕਸੁਪਾਲਾ॥ ਰਾਮਅਹੇਤਵੁਜਾਬੀਸਾਲਾ॥ ੩੮॥ ਦਿਸਾ
 ਕਾਨਅਸੁਨੀ॥ ਨਾਸਾ॥ ਤਵਮੁਖਰਾਮਸੁਵੈਨਿਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਸਾਵਿ
 ਤਾਨੈਨਚੰਦਮਨਗਾਏ॥ ਕੂਭੰਗਤਵਕਾਲਬਤਾਏ॥ ੪੦॥ ਬੁਧਿ
 ਬਿਸਪਾਤਿਰਾਮਤੁਮਾਰੀ॥ ਰੁਦ੍ਰਹੀਕ੍ਰਿਤਕੀਨਉਚਾਰੀ॥ ਅਮਦਾ
 ਜਾਪੁਨਿਬਾਨੀਬੇਦਾ॥ ਅੰਰਨਖੜਦੰਤਨਭੇਦਾ॥ ੪੧॥ ਹਾਜਾਰਾ
 ਮਤੁਮਾਰੀਮਾਯਾ॥ ਸ੍ਰਿਸੁਟਾਖਰਾਮਤਵਗਾਯਾ॥ ਪੁਰਬਭਾਰਾ
 ਪਰਮਤੇਗਾਯੋ॥ ਪ੍ਰਿਸ੍ਰੁਤਾਰਾਮਪਰਮਬਤਾਯੋ॥ ੪੨॥ ਗੀਯਾਛੰ
 ਦਾ॥ ਨਿਮੇਖਅੰਉਨਮੇਖਰਾਮਸੁਰਤਿਦਿਨਤਵਭਾਖਯੋ॥ ਸਾਮ੍ਰਿਦ
 ਕਾਖਿਸੁਤੇਰੀਆਨਾਜੀਨਦੀ॥ ਸੁਭਾਖਿਯੋ॥ ਰੋਮਾਵਲੀਤਰੁ
 ਅੰਖਪੀਪਾਨਿਰੇਤਾਬ੍ਰਿਸੁਬਖਾਨਿਯੋ॥ ਮਾਹਿਮਾਤੁਮਰੀਗਿਅਮਾ
 ਬਕਾ

ਨਹੈ ਇਹ ਬੁਲਵ ਪਤਵ ਜਾਨਿਯੋ॥੪੩॥ ਇਹ ਤੇ ਵਪੁ ਜੇ ਪਰੇ ਮਨ
ਮਾਹਿਲਾਇ ਨੀਕੇ ਭਾਵ ਨੀ॥ ਬਿਨੁ ਖੇਦ ਪਾਵੇ ਸੇਖ ਸੇਨਾਹਿ ਅੰਗਰਿ
ਤਕ ਮਾਵ ਨੀ॥ ਇਹ ਹੇਤ ਰਾਮ ਸਬੁ ਲਤੇ ਵਪੁ ਨੀਤਿ ਮੇਊ ਰਭਾਵ
ਹੀ॥ ਜਿਹ ਜਾਨਿਯੇ ਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਉਪਜੇ ਰੋਮ ਸਰੁਪੁ ਲਕਾਵਹੀ॥੪੩॥
॥ ਚੈਪਈ॥ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਨਰਯਾਨ ਗਤ ਬਹੀ॥ ਮੁਕਤ ਰੂਪ ਤਵ
ਰੁਜੇ ਸੁਜ ਬਹੀ॥ ਆਹਿ ਅਸ ਬੁਲ ਰੂਪ ਜੇ ਥਾਰੋ॥ ਇਨ ਕੋ ਭੀ ਅ
ਬਰਾਹੋ ਬਿਚਾਰੋ॥੪੪॥ ਆਹਿ ਜੇ ਰੂਪ ਪ੍ਰਤਖਾਨਿ ਹਾਰੋ॥ ਮੇਇਨ
ਕੋ ਉਰ ਅਤਿ ਰਧਾਰੋ॥ ਪਨਖ ਬਾਨ ਤਨ ਸਾਮਾ ਬਿਰਾਜੇ॥ ਸੀਸ ਜ
ਟਾਤ ਨ ਬਲ ਕਲ ਛਾਜੇ॥੪੫॥ ਤਰੁਣ ਸਾਂਤਿ ਬਨ ਸੀਖਾਨਿ ਹਾ
ਰੋ॥ ਸਦਾ ਬਸੇ ਉਰ ਕਰਣਾ ਪਾਰੋ॥ ਸ੍ਰਬੰਗ ਸਦਾ ਸਿਵ ਸਾਹਿਤ ਰੁਵ

ਨੀ॥ ਕੁਜੇ ਅਹੀਤ ਨੁ ਨਿਜ ਰਜ ਪਾਨੀ॥ ੪੬॥ ਕਾਂਸੀ ਬਿਖੇ ਮਰਣੁ ਜ
 ਨ ਕਾਲਾ॥ ਤਾਰਕ ਮੰਤ੍ਰ ਕਹੇ ਬਿਜਾਲਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਹਿ ਭੁਖੇ ਕਾਲ
 ਤਾਰਕ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਕੀਨ ਬਖਾਨਾ॥ ੪੭॥ ਸ਼੍ਰੋਕਾਤ ਮਜਾਪਤੀ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਤੂੰ
 ਪੁਰਮਾਤਮ ਮੇ ਉਰਧਾਰੇ॥ ਤੇਰੀ ਮਾਯਾ ਮੇ ਹੋ ਜਾਰੇ॥ ਜਾਨੇ ਨਹਿਤ ਵ
 ਤੰਤੁ ਬਿਚਾਰੇ॥ ੪੮॥ ਨਮਸਤੇ ਰਾਮ ਸਦਾ ਕਲਾਨਾ॥ ਤੂੰ ਪੁਰਮਾਤਮ
 ਤੇ ਪਦ ਪਿਆਨਾ॥ ਅਯੋਧਿਆ ਨਾਇਕ ਰਾਮ ਉਦਾਰਾ॥ ਕ੍ਰਾਤੀਗ
 ਪਦ ਜੇ ਵਨਹਾਰਾ॥ ੪੯॥ ਰਖ ਰਖ ਜਗਨਾਥ ਉਦਾਰੇ॥ ਮਾਯਾ ਹਰੇ
 ਨਾਗਿ ਮਾਨਹ ਮਾਰੇ॥ ਤਵ ਕਰਣਾ ਨਿਧ ਰਾਮ ਉਦਾਰੇ॥ ਭੀਨੇ ਨੈਨ
 ਸੁਬਚਨ ਉਚਾਰੇ॥ ੫੦॥ ਸੀਰਾ ਮੇ ਵਾਰਾ॥ ਚੋਪਈ॥ ਭੁਗਤ ਵਾ
 ਨਤ ਵਕੀਨ ਬਡਾਈ॥ ਗਿਪ੍ਰਬੁਯੇ ਮੇ ਉਰਹ ਰਖਾਈ॥ ਯੋਗਿ

ਗੰਮਿਸੇਪਰਮਸਥਾਨਾ। ਤਹਾਂਜਾਇਤੁੰਬੈਠਾਬਿਬਾਨਾ॥੫੧॥ ਵਾ
ਕਕਬੀਪਕਯੋਤਵਜੋਈ॥ ਭੁਗਤਿਸਾਹਿਤਾਇਹਪਜੇਸੁਕੋਈ॥ ਅ
ਗਿਆਨਜਨਭਵਬੀਪਨਜੋਈ॥ ਖਿਨਭੀਤਰਿਵਹਿਤਿਆਗੇ
ਸੋਈ॥੫੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅਨਭਵਕੇਅਨਸੇਅਜੇਮੇਰੇਚੇਤਨਰੂਪ
॥ ਤਾਕੋਪਾਵੇਪਾਠਕਾਤਿਆਗੇਕੁੰਮਤਮਕੂਪਾ॥੫੩॥ ਇਤੰਸੀ
ਮਤਅਧਿਆਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸੀਬਾਦੇਅਰਿੰਦ
ਕਾਂਡੇਨਵਸੋਧਿਆਇ॥੮॥ ॥ ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵੇਵਾਚ॥ ਸਵੇਯਾ॥
ਗੰਪ੍ਰਬਯੋਬਰਪਾਇਚਲੇਤਬਜਾਨਸਮੋਤਿਨਰਾਮਉਚਾਰੀ॥
ਤੇਪੁਰਭਾਗਾਮਹੇਸਵਰੀਸੁਭਾਸ੍ਰਮਜਾਕਦਲੀਫੁਲਵਾਰੀ
॥ ਤੇਪਦਪੀਕਜਸੇਵਕਪੈਭੁਗਤੀਪਥਸੇਤਿਨਬੁਧਉਦਾਰੀ॥੩॥

ਹਕਹੇਵਹਿਬਾਤਿਸਤੁਚਲਰਾਮਤਹਾਂਤੁਮਜਾਹੁਮੁਰਾਕੀ॥੧॥
ਇਹਭਾਤਿਬਖਾਨਾਬਿਬਾਨਚਦੇਹਰਿਕੇਪਦਸਾਵਨਹੇਤਪਧਾ
ਗੇ॥ਤਨਸੁਰਜਸੇਸੁਮਕੈਨਤੁਮੇਕਾਬਿਰਾਮਪਿਖੇਫਲਯੋਬਿਸਥ
ਗੇ॥ਰਾਮਤਜੇਬਨਘੋਰਤਬੈਜਾਹਿਸਿੰਘਾਬਿਆਪੁਰਬੈਲਤਤੁ
ਗੇ॥ਆਸੁਮਭੀਲਸੁਤਾਰਪੁਨਾਇਕਜਾਇਭੁਲੀਬਿਧਜੋਪ
ਦਧਾਰੇ॥੨॥ਸਵਰੀਤਬਰਾਮਾਨਿਹਾਰਤਹੀਸਾਹਿਭਾਤਭੁਲੀਛ
ਬਿਆਵਤਭਾਈ॥ਹਰਖੀਉਠਿਆਸਨਤੇਸਵਰੀਤਬਰਾਮਾਕਿ
ਲੇਵਨਕੋਹਿਤਆਈ॥ਹਰਿਪਾਦਪ੍ਰਣਾਮਕਰੀਪੁਨਿਪ੍ਰੇਮਕੁ
ਨੀਰਚਲਯੋਵਿਗਜਾਈ॥ਬਾਲਿਰਾਮਅਏਤੁਮਆਨੰਦਜੋ
ਸੁਖਆਸਨਮੇਤਿਨਲੀਨਾਬਿਠਾਈ॥੩॥ਲਪੁਕ੍ਰਾਤਿਸਮੇ

ਤਿਸੁਰਾਪਵਕੇਤਿਨਪ੍ਰੇਮਰੁਭੀਪਦਨੀਰਪਧਾਰੋ॥ਅਰਪਾਇ
ਕਪੁਜਨਤਾਹਿਕਰੇਹਾਰਿਪਾਦਨੀਰਸੁਤਾਂਸਿਰਧਾਰੋ॥ਪੁਨਿਦਿ
ਬਠਲਾਇਕਭੀਲਜੁਤਾਸੁਸੁਧਾਰਸਸੋਤਿਨਆਪਾਨਿਕਾਰੋ॥
ਹਰਿਕੇਹਿਤਜੇਤਿਨਸੀਚਿਧਰੇਵਹਿਆਨਦਏਤਿਨਰਾਮਸੁ
ਰਾਰੋ॥੪॥ਪੁਨਿਪਾਦਨਫੁਲਚਢਾਇਰੁਲੇਪਸਚੰਦਨਤਾ
ਤਿਨਅੰਗਲਗਾਏ॥ਇਹੰਗੁੰਤਿਆਤਿਥਕਰਯੋਤਿਨਕੋਪ
ਨਿਸਾਨੁਜਆਸਨਮਾਹਿਬਿਠਾਏ॥ਕਵਿਸਿੰਘਗੁਲਾਬਤਬੈ
ਸਵਰੀਕਰਜੋਰਦੁਊਇਹਬੈਨਅਲਾਏ॥ਇਹਆਸੁਮਮੇਗੁ
ਰਗਮਰਹੇਬਹੁਕਾਲਰੁਲੇਤਪਤਾਹਿਕਮਾਏ॥੫॥ਚੋਪਈ
॥ਸੋਤਿਨਸੇਵਨਕਰੇਸੁਨੀਤਾ॥ਰਹੋਸਸੀਪਾਇਕਾਰਗਰਚੀਤ

ਬਹੁਤ ਹਜਾਰ ਬਰਖਯੋਂ ਭੁਏ। ਤੇ ਕਮਲਾਸੰਨ ਕੇ ਪਦਗ
 ਏ। ੬। ਜਾਨ ਸਮੇ ਮੁਹਿ ਏਹ ਬਖਾਨੀ। ਤੂੰ ਈ ਗਾਂਹੀ ਬਸੁ
 ਕਲ ਆਨੀ। ਦਾਸ ਰਬੀ ਹਰਿ ਰਾਮ ਹਠੀ ਲੋ। ਬ੍ਰਹਮ ਸਨਾਤ
 ਨ ਪਰਮ ਰਸੀ ਲੋ। ੭। ਰਿਖ ਪਾਲਨ ਰਾਖ ਸਬ ਧਰਮਾ ਅ
 ਵਹਿਗੋ ਬਨ ਮੇ ਸੁਰ ਕਾਜ। ਤੂੰ ਤਿਨਾ ਸਿਆਨ ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਰੀ
 ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮੁਖ ਮਾਹਿ ਉਚਾਰੀ। ੮। ਚਿਤ ਕੂਟਾਗਿ ਰਮੇ ਅਬ
 ਆਏ। ਮੁਨਿ ਸਮ ਆਸੁ ਮਵਸੇ ਸੁਹਾਏ। ਆਵਹਿਗਾਇ
 ਹਾਸੁ ਨ ਜੋ ਲੋ। ਏਹ ਕਲੇਵਰ ਰਾਖ ਸੁ ਤੋ ਲੋ। ੯। ਰਾਮ ਹੇਰਤ
 ਨੁ ਮਪਨੇ ਦਾਹਿ। ਜਾਵਹਿਗੀ ਹਰਿ ਕੇ ਪਦ ਮਾਂਹਿ। ਆਖਿਓ

ਗਰਮਹਿਰਾਖਯੋਜੈਸੇ॥ ਕਰਤਬੁਈਰਾਖੁਵਰਮੇਤੈਸੇ॥ ੧੦॥
ਤੋਰੇਧਿਆਨਬਿਖੇਮਨਵੀਨੋ॥ ਤਵਆਗਮਨਪ੍ਰਤੀਖਿਨਕੀ
ਨੋ॥ ਸਫਲਬੁਯੋਗਰਾਖੁਓਚਰਾ॥ ਰਾਮਲਹਯੋਮੈਦਰਸਤਮ
ਰਾ॥ ੧੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤੋਰੇਦਰਸਨਰਾਮਜੀਪਾਯੋਮੈਗਰੁਨਾਹਿ॥
ਯੋਥਿਤਮੂਰਾਹੀਨਮੈਅਪ੍ਰਮੇਖਤਮਆਹਿ॥ ੧੨॥ ਤਵਦਾਸਨਕੇ
ਦਾਸਜੇਸੋਗੁਣਉਤਰਕੀਨਾ॥ ਤਾਂਦਾਸੀਅਧਿਕਾਰਨਹਿਕਹਾਤੋਹਿ
ਪਰਬੀਨਾ॥ ੧੩॥ ਚੌਪਈ॥ ਮਨਬਾਣੀਕੇਅਹੋਅਹੋਚਰ
॥ ਕਿਹਬਿਧਿਭਏਸੁਮੇਦ੍ਰਿਗਗੋਚਰਾ॥ ਉਸਤਤਿਕਰਿਨਾਹਿ
ਜਨੇਰਾਮਾ॥ ॥ ॥ ਹੋਹੁਪ੍ਰਸੰਨਰੁਪਕੇਧਾਮ॥ ੧੪॥

੧੪॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮੋ ਵਾਚਾ॥ ਨਰਨਾਰੀ ਮਾਹਿ ਨਾਗਿ ਬਿਸੇਖੇ॥ ਜਾ
 ਤਿਨ ਮਾਸੁ ਮੇਰੇ ਲੇਖੇ॥ ਮੋਹੁ ਜਨ ਮੇਰੁ ਗਤਿ ਸੁਕਾਰਣ
 ॥ ਵਹੀ ਕਰੇ ਸੁਖ ਪਨ ਵਾਰਣ॥ ੧੫॥ ਬੇਦਾ ਪੈ ਨ ਯਗਤ ਪ
 ਦਾਨ॥ ਇਨ ਕਰਨਾਹਿ ਮਮ ਹੋਵੈ ਭਾਨ॥ ਭੁਗਤਿ ਬਿਗੀਨ
 ਕਰੇ ਕ੍ਰਿਤ ਜੋਈ॥ ਮੇਰੇ ਦਰਸਨ ਤਾਹਿ ਨ ਹੋਈ॥ ੧੬॥ ਭਾਖੋ
 ਭਾਮਾ ਨਿਭੁਗਤਿ ਅਗਾਧਾਨਿ॥ ਕਰਸੀਖੇ ਪੁਰੁਗਤਿ ਕੇਸਾ
 ਪਨ॥ ਸਿਤਲ ਕੀ ਸਿਗਤਿ ਹੋ ਜੋਈ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਸਾਧਨ ਭੁਖਿ
 ਯੋਜੋਈ॥ ੧੭॥ ਦਸਰ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਅਲਾਪਾ॥ ਤਿਤੀ ਮਿਸੁ ਮੇ
 ਰੇ ਗੁਣ ਕੋ ਜਾਪਾ॥ ਬਿਅਥਿਅਮ ਮਸਬਰਨ ਨ ਕੀਜੋਈ॥

ਫੇਰੇ ਸਾਧਨ ਜਾਨ ਸੁਜੇਈ ॥ ੧੮ ॥ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਸੁਜਾਨ ਆਚਾਰ
ਆਸੇ ਵੇਨਿ ਸਾਦਿ ਨ ਜੇ ਜਗ ਆਰ ਆ ਕਪਟ ਨਹੀ ਮਨ ਭੀਤ
ਰਠਾਨੇ ॥ ਪੰਚ ਮਸਾਧਨ ਏਹੁ ਬਖਾਨੇ ॥ ੧੯ ॥ ਪੁਨਿ ਸੀਲ ਅਮਨੇ
ਮਊਦਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਪੁਜਨ ਮੇ ਮਨ ਪਾਰੇ ॥ ਖਸੁ ਮਸਾਧਨ ਬੁਧ ਯੋਜੇਈ
ਕੋਵਿਦ ਕਰੇ ਨਿਰੰਜਨੇਈ ॥ ੨੦ ॥ ਮਮਤਿ ਉਪਾਸਨ ਜੇਈ ॥ ਸਪਤ
ਮਸਾਧਨ ਛਾਨੇ ਜੇਈ ॥ ਸਰਬੁਤਨ ਮੇ ਮਮਤਿ ਕਰੇ ॥ ਪੁਜਾ ਮਮਤ
ਗਤ ਨਾ ਬਿਸਤਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਕਰਵੈ ਰਾਗ ਸੁਅਰਥ ਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸਮਦ ਮਪ
ਰੇ ਸੁਨਿ ਜਮ ਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਅਸੁ ਮਸਾਧਨ ਏਹੁ ਕਹੀ ਜੇ ॥ ਨੇ ਮੇਤੰਤੁ ਬਿ
ਚਾਰੁ ਨੀਜੇ ॥ ੨੨ ॥ ਨਵ ਬਿਧ ਯੋਗੁ ਗਤੀ ਕੇ ਸਾਧਨ ॥ ਜਾ ਕੋ ਹੋਈ
ਬੁਗਤਿ ਅਚਾਧਨਿ ॥ ਏਸ ਤੀ ਪਰਖਾਇ ਅਗਾਇ ਕਹੇਈ ॥ ॥
ਮੇਰੀ ਬੁਗਤਿ ਲਹੇ ਪੁਨਿ ਜੇਈ ॥ ੨੩ ॥

॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਲਖਣਾ ਭੁਗਤਿ ਜੇ ਉਪਜੇ ਸੁਨ ਮਨ ਮਾਂਗਿ ॥ ਮੇਰੇ ਤੁਝਿ
 ਮਾਨ ਪੁਨਿ ਭੁਜੇ ਤਿਨ ਮਨ ਮਾਂਗਿ ॥ ੨੪ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਮੇਰੇ ਗਿਆਨ ਭੁਯੇ
 ਤਿਨ ਜਬਹੀ ਜਾਹੀ ॥ ਜਨ ਮਾਮਕ ਤੇ ਤਿਨ ਤਬਹੀ ॥ ਭੁਗਤਿ ਮੇਖ ਕੇ ਕਾਰ
 ਲਾਗਹੀ ॥ ਤਾ ਬਿਨ ਮੇਰੇ ਸੁਕੈ ਈ ਨਾਹੀ ॥ ੨੫ ॥ ਪੂਰਬ ਸਾਧਨ ਜਿਨ ਕੇ
 ਹੋਈ ॥ ਕੁਮਕਰ ਸਗਲ ਲਹੇ ਪੁਨਿ ਸੋਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਭੁਗਤ ਸੁਨਿ ਸਾਰਿ
 ਤ ਹੋਈ ॥ ਬਿਧਨ ਸਗਲ ਨਿਵਾਰੇ ਸੋਈ ॥ ੨੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮੇਰੀ ਭੁਗ
 ਤਿ ਸੁਖ ਭੁਗਤਿ ਤੂੰ ਭੁਈ ਜਗਤ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਯਾਹੀ ਤੇ ਹਮ ਭੀ ਲਨੀਆ
 ਏਤ ਵਧਾਗ ਮਾਹਿ ॥ ੨੭ ॥ ਮੇਰੇ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ਕੈ ਭੁਈ ਮੁਕਤ ਤੁਆ
 ਜਾ ॥ ਮੇਰੇ ਨਕਾਰ ਲਚਾਹੀ ਯੇ ਭੁਏ ਸਗਲ ਤਵ ਕਾਜ ॥ ੨੮ ॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ਤੁ
 ਜ ਬਜਾਨ ਤਿਸੀ ਕਾ ਮਲਾਇ ਗੋਤੇ ਮਾ ॥ ਦੇਹਿ ਸੁਆਸੁ ਬਤਾਈ ॥ ਕਾਹਿ

ਗੀਕਿਹੰਟੈਰ ਮਹੇਮਮਪ੍ਰਾਣਪਿਯਾਸਸਸੀਬਦਨਾਈ। ਤੂੰਸਰੁਜ
ਨਤਿਗਮਸਦਾਸਬਰੀਇਹਕੁੰ। ਤਿਜੁਬਾਤਿਅਲਾਈ। ਤੁਸਰਬ
ਗਸਨਾਤਨਏਜਗਕਾਰਲਤੇਸਬਰੀਬਾਲਿਜਾਈ। ੨੮। ਤੁਦਪਿ
ਤੁਹਰਿਪੁਛਤਹੈਮਮਲੋਕਨਸੇਤਨਯਾਜਗਧਾਰੀ। ਏਨਿਹੰਟੈਰ
ਸੁਤੇਪਾਤਿਨੀਤੁਮਭਾਖਤਹੈਸੁਨਿਗਮਮੁਗਾਰੀ। ਗਵਨਨੇਤਵਸੀ
ਯਹਰੀਅਬਲਿਕਬਸੇਜਲਸਾਗਰਪਾਰੀ। ਮਾਹਿਨਜੀਕਸਰੋ
ਵਰਏਕਸੁਪੀਪਾਕਹੇਅਤਿਉਜਲਵਾਰੀ। ੩੦। ਚੁਪਈ। ਰਿਖ
ਮੁਕਤਹਿਪਰਬਤਏਕ। ਰਚੇਬਿਧਾਤਾਮਰਬੁਨਦੇਕ। ਤਹਿਸੁ
ਗੀਵਬਸੇਕਪਿਨਾਇਕ। ਚਾਰਮੀਤੀਜਾਹਿਸਹਾਇਕ। ੩੧। ੫
ਵਨਬੇਗਕਪਿਹੈਬਾਲਿਧਾਰੀ। ਬੁਯੇਸੁਰੁਗਤਿਨਚੀਤਮਝਾਰੀ। ਬ

ਲੀਭਾਈ ਤੇ ਰੁਪਾਵੇ। ਰਿਖ ਭੁਖ ਬਾਲੀ ਤ ਹਾਂ ਨ ਆਵੇ। ੩੨॥ ਤਹਿ ਤੁ
 ਮ ਜਾਹੁ ਗਮ ਬਲ ਧਾਰੀ। ਤਾ ਕੇ ਸਖਾ ਸੁਬਨੇ ਮੁਗਾਰੀ। ਸੁਗੀਵ ਸੁਤੇ ਸ
 ਭਕਾਰ ਜਕਰੇਗੇ। ਤਵ ਦਾਸੀ ਤਵ ਸਤ ਉਚਾਰੇਗੇ। ੩੩॥ ਤਵ ਆਗੇ ਰਪੁ ਨਿ
 ਦਨ ਸਾਮਾ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਮਾ। ਜਾਰ ਕਲੇਵਰ ਤੇ ਪਦ ਜਾ
 ਵੇ। ਦਿਪਾ ਦਿਕਾਰ ਹੁਦਰ ਸਨ ਪਾਵੇ। ੩੪॥ ਸਵੈਯਾ। ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬ
 ਖਾਨ ਸੁਗਮ ਬਲੀ ਪੁਨਿ ਪਾਵਕ ਮਾਹਿਧਸੀ ਤਹਿ ਜੋਈ। ਖਿਲ ਭੀ
 ਤਰ ਜਾਰ ਕਲੇਵਰ ਸੇ ਭਵ ਬਿਧਨ ਕਾਰ ਲਖ ਜਗ ਜੋਈ। ਬਨ ਰਾਮ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਮੇਖ ਲਹੀ ਸਬਗੀ ਜਿਹ ਪਾਵਤ ਕੇ ਦਿਦ ਕੇਈ। ਠਲ ਕੇ
 ਨਦੁਲਿ ਭੁਜੁ ਹੈ ਜਗ ਮੇਜ ਬਗਮ ਪ੍ਰਸੰਨ ਉਮਾ ਜਗ ਹੋਈ। ੩੫॥ ਚਿੰ
 ਪਈ। ਅਪਤ ਮਜਾਤਿ ਭੀਲ ਨੀਜੋਈ। ਭੁਈ ਮੁਕਤਿ ਭਵ ਭੀਤਰ ਸੇ

ਈ॥ ਗਮਭੁਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਪੁਨਿ ਜੋਈ॥ ਕਿਉਨਹਿ ਮੁਕਤਿ
ਸੁਵਹਿ ਜਗਹੋਈ॥ ੩੬॥ ਭੁਗਤਿ ਗਮਕੀ ਯਾਜਗਜੋਈ
॥ ਮੁਕਤਿ ਵਿਧਾਇ ਕਰੁ ਵਮੋ ਜੋਈ॥ ਕਾਮਧੇਨਾ ਸਿਸਾਜਗਮ
ਯੀ॥ ਕਿਉਨਹਿ ਕਰੋ ਭੁਗਤਿ ਧਰਿਮਾਯੀ॥ ੩੭॥ ॥ ਸ
ਵੈਯਾ॥ ॥ ਗਮਕੇ ਪਾਇਨ ਸੇਵਿ ਕਰੋ ਜਗਭੀਤਰਹੋ ਜ
ਨਪ੍ਰੇਮਲਗਾਈ॥ ਗਾਨ ਅਨੇਕ ਸੁਮੰਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰ ਸੁਦਰਤ ਜੋ
ਭਵਭੀਤਰਗਾਈ॥ ਗਮ ਸੁਸਾਮ ਮਹਾਤਨੁ ਸਿਦਰਜਾਹੈ ਭੁਜੇ ਸ
ਭੁਯੀ ਅਪਜਾਈ॥ ਤਾਹਿ ਭੁਜੇ ਤੁਮਨੀ ਤਿਜਨਾਜਗਭੀਤਰਜੋ ਜ
ਨਕੇ ਸੁਖਦਾਈ॥ ੩੮॥ ਮਾਂਨੀ ਗਸੇਖਰ ਛਿਦਾ॥ ਵਿਗਧਿ ਜਾ
ਹਿ ਮਾਰਯੋ ਨਿਵਾਰਿ ਯੋਕਲੇ ਸਦਾ ਸਬਾਸਦੇ ਰਿਕਰੋ ਮੁਨੀ ਸ

ਏਕਯੋਮਥਾਕਟੇਨਿਖੰਗਧਾਰ ਯੇਉਧਾਰਯੋਜਨਾਯੁਕੇਸੁਯੋਜ
 ਨਾਇਤਿਭੁਜਾਕਬਿਧਦੇਹਜਾਮਥਾਸੁਤਾਹਿਗਮਚਿਦਕੀ ਉਦਾਰ
 ਪਾਵਨੀਮਹਾਮਪਾਰਧਾਰਗੀਗਸੀਅ ਰਿਨਕਾਂਡਕੀਕਥਾਗੁਲਾ
 ਬਾਸਿਧਦਾਸਤਾਮਨੋਮਲਾਨਿਵਾਰਣੀਉਧਾਰਦੇਵਗੀਰਤੇਬਨਾ
 ਇਕੇਕਹੀਤਥਾ॥ ੩੮॥ ਸਤਿਸ੍ਰੀਮਤਮਧਮਤ
 ਮਗਮਾਇਲੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਥਾਦੇਅਰਿਣਕੀਰੂਦਸਮੋਧਿਅ
 ਇ॥ ੧੦॥ ਅਰਿਣਕੀਰੂਸਮਾਪਤੀਮਸਤਾਸੁਭੀ॥ ॥ ॥

Handwritten text in Devanagari script, likely a manuscript page. The text is arranged in approximately 10 horizontal lines. The script is somewhat faded and the paper shows signs of aging and discoloration.

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਓਸੀਗਣੇਸਾਯਨਮਃ ਸਦੈਯਾ
 ਮੈਥਲਕੀਦੁਹਿਤਾਪਦਵੀਬਨਰੋਲਤਜੋਰਪ੍ਰਬੀਰਨਿਹਾਰੇ॥ ਕਲਨਕੇਸਰ
 ਕੇਸੁਤਜੋਜਿਨਬਾਤਿਕਰੀਜਗਨਾਥਮੁਰਾਰੇ॥ ਸੂਰਯਕੇਸੁਤਮੀਤਕਰੇਅ
 ਰੁਜਾਂਹਿਪੁਰੰਦਰਕੇਸੁਤਸੁਰੇ॥ ਸੋਰਧੁਨਾਇਕਦਾਸਨਕੇਸੁਰੁਕਾਜਕਰੇਬਿ
 ਘਨਾਕਦਿਤੁਰੇ॥ ੧॥ ਸ਼ੀਮਹਾ ॥ ਓ ॥ ਤਬਲਖਮੰਦਿਅਰੁਰ
 ਮਰਸੀਲੋ॥ ਜਨੇਜਨੇਅਤਿਸੁੰਦਰਤੂਲੋ॥ ਪੀਪਾਸਰਕੇਤਦਮੇਗਏ॥ ਪੇਖ
 ਸਰੋਵਰਵਿਸਮੇਕੁਏ॥ ੨॥ ਕੋਸਪ੍ਰਮਾਨੁਅਹੇਵਿਸਤਾਰਾ॥ ਜਲਅਗਾਧਿ
 ਅਤਿਉਜਲਵਾਰਾ॥ ਸੁੰਦਰਕਮਲਜਗੰਅਤਿਧਿਰੇ॥ ਕੁਮਦਅਨੇਕਪ੍ਰ

ਭਾਵਿਸਤਗੇ॥੩॥ਸ ॥ਬਤਿਕਮੈਪੁਨਿਹਿਸਪਨੇਚਕਵਾਜਿਹਸੋਕੁਤਹੈਬਹੁ
ਓਗਾਕੋਕਲਿਕਾਜਲਕੁਕਟਿਮੈਪੁਨਿਕੋਚਸੁਨਾਇਕਰੇਪਨਪੋਗਾਕੀਰ
ਕਪੋਤਿਅਨੇਕਿਰਟੇਅਤਿਸੋਕੁਤਸਾਰਸਕੇਪਨਜੋਗਾਫੁਲਲਤਾਤਰਯੋ
ਨਿਰਖੈਜਨੁਨਗਰਨਾਇਚਿਤ੍ਰੇਦ੍ਰਿਗਕੋਗਾ॥੪॥ਫੁਲਭੁਰਭੁਰੇਤਰਵਾਸਗ
ਲੇਸੁਭਸਿਤਨਸੇਸੁਲਟੇਪਰਮਾਗੀ॥ਜਲਉਜਲਜਿਉਮਨਸਿਤਨਕੋਪੁਨਿ
ਦੁਰਜਗੀਪਪਸੀਤਿਨਮਾਂਗੀ॥ਸੁਮਹਾਰਕਦੈਜਲਪਾਨਿਕਰੇਰਪੁਬੀਰਤ
ਹਾਂਤਰਕੀਖਰਛਾਂਗੀ॥ਤਹਿਸਾਨੁਜਗਮਸੁਤੂਣਕਸੇਪਥਿਸੀਤਲਮਾਂਗਿ
ਚਲੇਤਟਜਾਂਗੀ॥੫॥ਚੈ ॥ਰਿਖਸੁਕਪਰਬਤਫਿਗਦੇਊ॥ਜਾਤਿਭੁਏ
ਲਖਮਣਹਰਿਸੇਊ॥ਪਨੁਖਬਾਣਕਰਭੀਤਰਪਾਰੇ॥ਸੀਸਜਟਾਬਲ
ਕਲਹਿਸਵਾਰੇ॥੬॥ਨਾਨਾਬਿਖਨਉਰਨਿਹਾਰੇ॥ਗਿਰਕੀਸੋਕੁਬਹੁਤਉ

ਚਾਗੇ। ਬਾਨਰਚਾਰਸਹਿਤਸੁਗੀਵਾ। ਤਾਂਪਰਬਤਿਸਿਰਬਸੇਸਦੀਵਾ॥੧੧॥ ਪਿ
 ਖਲਖਮਲਅਰਗਮਜੁਆਏ॥ ਪਰਬਤਿਸਿਖਰਚਢਯੋਪੁਨਿਜਾਏ॥ ਤੁਰਸੁ
 ਗੀਵਕਯੋਹਨੁਮਾਨਾ॥ ਆਵਤਕੋਨਦਊਬਲਵਾਨਾ॥੧੨॥ ਜਾਇਪਿਖੋਤੁਮ
 ਤਿਨਉਰਭਾਈ॥ ਬਟਕੀਆਕਿਤਦੇਹਬਨਾਈ॥ ਕਿਯਾਯਹਿਬਾਲੀਆਪ
 ਪਠਾਏ॥ ਮੇਰੇਮਾਰਲਕੇਹਿਤੁਆਏ॥੧੩॥ ਤਿਨਸੋਜਾਇਸੁਬਾਤਿਕਰੇਹਾਤਿ
 ਨਕੋਚੀਤਸਗਲਲਖਲੇਹਾ॥ ਜੇਵਹੁਦੁਸਟਚਿੰਤਲਖਪਾਏ॥ ਕਰਸੈਨਨ
 ਕਰਮੋਜਮਝੰਦੇ॥੧੪॥ ਚੋ ॥ ਭੁਲੇਜਾਨਤਿਨਮੋਹਿਪਿਖਹਜੀਦੀਤਿਨਿ
 ਕਾਰਾ॥ ਯਾਬਿਪਜਾਨੇਹਮਸਹੀਤਿਨਕੋਸਾਰਅਸਾਰ॥੧੫॥ ਚੋ ॥ ਹਨੁਮ
 ਨਮੁਖਤਥਾਉਚਾਰੀ॥ ਲੀਨੋਬਟਸਰੂਪਤਹਿਪਾਰੀ॥ ਅਤਿਨਿਮਿਤਾਂਕੀ
 ਢਿਗਗਯੋ॥ ਕਰਪ੍ਰਣਾਮਪੁਨਿਪੁਛਤਭਯੋ॥੧੬॥ ਪੁਰਖਸਿੰਘਤੁਮਕੋ

ਨਸੁਦੇਈ॥ ਤਰੁਣਬੀਰਬਨਆਏਜੇਈ॥ ਅਠੋਇਜਪ੍ਰਕਾਸੋਕੁਾਈ॥ ਦੋਸੂਰ
 ਅਸਮਪ੍ਰਕਾਸੁਹਾਈ॥ ੧੩॥ ਤੁਮਡਿਲੋਕਕੇਕਰਤਦੇਈ॥ ਮੇਰੀਮਤਿਆਬਿ
 ਪਕੀਹੋਈ॥ ਤੁਮਪ੍ਰਧਾਨਪਰਖਜਗਕਾਰਣ॥ ਜਗਤਸਰੂਪਜਨਨਕੇਤਾ
 ਰਣ॥ ੧੪॥ ਮਾਯਾਮਾਨੁਖਕੁਏਅਕਾਗ॥ ਮੇਜਾਨਤਿਤੁਮਕੋਅਵਤਾਰਗਜ
 ਗਉਪਜਾਵਨਪਾਲਨਹਰਣਉ॥ ਲੀਲਾਕਰੋਸੁਤੁਮਦੇਤਰਣਉ॥ ੧
 ੫॥ ਅਸਥਾਵਰਜੀਗਮਜੋਜਗਹੋਗੇ॥ ਸੁਤਿਤ੍ਰਪ੍ਰੇਰਿਕਤੁਮਤਿਨਕੋਗੋ॥ ਕੂ
 ਮੀਕੋਸਕੁਭਾਰਸੁਹਰਣੇ॥ ਤਿਜਭੁਗਤਨਕੋਪਾਲਨਕਰਣੇ॥ ੧੬॥ ਯਾ
 ਹਿਤਤੁਮਲੀਨੋਅਵਤਾਰਗ॥ ਤੁਮਪਰਮੇਸੁਰਖੜੀਅਕਾਗ॥ ਨਰਨਾਰਾਇਣ
 ਸੇਜਗਦੇਈ॥ ਮੇਰੀਮਤਿਆਬਿਪਕੀਹੋਈ॥ ੧੭॥ ਰਾਮਕੀਯੋਤਬਕ੍ਰਾਤ
 ਉਚਾਰ॥ ਪੈਖੋਲਖਮਣਬਹੁਚਾਰਗ॥ ਸਬਦਸਾਸਤ੍ਰਸਗਲੇਹੋਜੇਈ॥

੧੭੯
ਵਾਰ ਅਨੇਕ ਸੁਨਯੋ ਇਨ ਜੋਈ ॥੧੮॥ ਇਨੇ ਸੁਜੋ ਜੋ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਯੋ ॥ ਅਸੁਪਸ
ਬਦਨ ਹਿਤਾ ਮੇਲਹਯੋ ॥ ਪੁਨਿ ਰਪੁ ਬੀਰ ਕਹੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ॥ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਵੈਸੀ
ਕੁਗਵਨ ॥੧੯॥ ਮੇਰੇ ਦਾਸ ਰਬੀਜ ਗਰਾਮਾ ॥ ਯਹ ਮੇ ਅਨੁਜ ਸੁਲਖ ਮਣਨਾ
ਮਾਸੀ ਤਹੁ ਤੀਸੁ ਨਾਰਿਹ ਮਾਰੀ ॥ ਪਿਤਿਆਇ ਸੁਸਿਰ ਪਰਹਮਾਰੀ ॥੨੦॥
ਤੀਨੋ ਦੀਤ੍ਰਿਕ ਵਿਪਨ ਮਣਗ ॥ ਹਮ ਆਏ ਸੁਣ ਬ੍ਰਹਮ ਕੁਮਾਰੀ ॥ ਰਾਖ ਸਕਿ
ਨੇ ਸੁਹਰੀ ਪਿਆਰੀ ॥ ਮੇ ਪਤਿ ਨੀਵਹੁ ਜਨ ਕਕੁਮਾਰੀ ॥੨੧॥ ਏ ॥ ਤਾਂ ਕੇ
ਦੂਢਨ ਹੇਤੁ ਹਮ ਅਏ ਯਾ ਬਨ ਮਾਂਗਿ ॥ ਤੁਮ ਬਟਰੂ ਪੀਕੋਨ ਹੋ ਮੋਹਿ ਕਹੇ ਮੁਖ
ਮਾਂਗਿ ॥੨੨॥ ਬਟੁ ਉਵਾਚਾ ਚੋਪਈ ॥ ਸੁਰੀ ਵਨ ਮਬਾਨ ਰਕੋ ਰਾਜਾ ਹੋਮ
ਤਿਆਨ ਬਡੇ ਸਿਰਤਾਜਾ ॥ ਚਾਰ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸਿਗ ਪਿਆਰੇ ॥ ਗਿਰ ਸਿਰਬ ਜੇ ਸੁਕ
ਪਿਸਿਰ ਦਾਰੇ ॥੨੩॥ ਏਹ ਗਾ ਬਾਲੀ ਕੋਲ ਪੁਕੂਤ ਹੋਰ ਪੁਵਰ ਕਪਿ ਸੁਰੀ

ਦੁਆਬਾਲੀਪਾਪੀਕਾਛੁਜੋਤਰਤਰਹੇਤਿਨਜੀਵਾ॥੨੪॥ਇਨਕੀਨਾਰਿਸੁਤਾਹ
ਰੀਬਾਲੀਪਾਪੀਕੂਤਾ॥ਤਿਨਤਰਯਾਗਿਰਮੇਬਜੇਕਪਿਨਾਇਕਬਿਖਿਖਾਤਾ॥
੨੫॥ਚੈ ॥ਸੁਗੀਵਹਕੋਮੇਅਹੇਬਜੀਗਾਵਾਉਪੁਤਮਮਕਹੇਸੁਪੀਗਾਹ
ਨੁਮਾਨਮੁਨਾਮਬਖਾਨੇ॥ਅੰਜਨੀਮਾਤਸਗਲਜਗਜਾਨੇ॥੨੬॥ਦੈ ॥ਸੁ
ਗੀਵਸਾਬਸਾਖਿਤਾਕਰੋਕਹੋਰਪੁਤਮਜੋਇ॥ਪਤਿਨੀਹਾਰੀਨਾਸਪ੍ਰਤਿ
ਤੋਹਿਜਗਕਿਹੋਇ॥੨੭॥ਮੇਅਬਜਾਵੇਬੇਗਤਹਿਛੀਲਨਹੀਕਛੁਆ
ਗਿ॥ਚਲੋਰਪੁਤਮਬੇਗਤਮਜੋਰੁਚਹੈਉਰਮਾਗਿ॥੨੮॥ਸ਼ੀਰਾ ॥ਸੁੰ
ਯਾ॥ ॥ਹਮਪੁਤਿਨਕੇਸੀਗਿਹੋਨਸਖਾਬਲਕੇਇਹਠੋਰਸੁਨੇਅਬਆਏ
॥ਜਗਮੀਤਕੁਕਾਰਯਹੋਇਜਿਤੋਕਰਹੋਜਗਲੋਸਿਰਲੇਬਲਲਾਏ॥ਹ
ਨੁਮਾਨਤਬੈਨਿਜਰੁਪਗਯਯੋਕਰਜੋਰਦੁਉਤਿਨਰਾਮਅਲਾਏ॥ਅਬਮੇ

ਹਸਕਿ ਪਚਛੋਰ ਪੁਨਾਇ ਕਬੇਗ ਚਲੇ ਨਹਿ ਛੀਲ ਜੁਹਾਏ ॥ ੨੯ ॥ ਤਿਹ ਠੋਰ ਚਲੇ
 ਅਬ ਬੇਗ ਜੁਨੇ ਜਹਿ ਜਿਗ ਅਮਾਤ ਬਸੇ ਕਪਿਰਾਈ ॥ ਤਬ ਰਾਮ ਤਬਾਮੁ ਖਭਾ
 ਖਭੁ ਲੇਹਨੁ ਮਾਨ ਜਕਿ ਪਚਛੋਰ ਪੁਗਭਾਈ ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਜੁਕੂਦ ਚਛੋਰ ਖਿਨੁ ਤੇਗਿ
 ਸੀਸ ਬਿਖੇ ਨਹਿ ਛੀਲ ਲਗਾਈ ॥ ਰਪੁਨਾ ਬਤਹਾਂ ਲਪਕੂਤ ਸਮਾਖਿਣ ਬੈ
 ਠਰਹੇ ਨਿਵੜੀ ਤਰਛਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ਹਨੁ ਮਾਨੁ ਕਪੀ ਸੁਰਪਾਸ ਗਏ ਕਰ ਜੋਰਦੁ
 ਉਇਹ ਬਾਤਿ ਅਲਾਈ ॥ ਲਪਕੂਤ ਸਮਾ ਰਪੁ ਬੀਰ ਅਏ ਰੁਰਦੂਰ ਤੇਜੇ
 ਗਲੇ ਕਪਿਰਾਈ ॥ ਅਬ ਬੇਗ ਉਠੈ ਮਿਲਿ ਰਾਪਦ ਕੇ ਤਿਨ ਜੋ ਸਖਿਤਾ ਤੁਮਰੀ
 ਸੁਬਨਾਈ ॥ ਕਰਤੁੰ ਸਖਿਤਾ ਸਹਿ ਬੇਗ ਤਿਨੇ ਸੁਨਿ ਰਾਜਨ ਪਾਵ ਕਪਾਸ ਜਲਾ
 ਈ ॥ ੩੧ ॥ ਹਰਖੇ ਸੁਗਰੀ ਦੁਨੀ ਬਤਿ ਅੰਪੁ ਨਿਆਪਰ ਪੂਤ ਮਕੀ ਛਿਗਾਮ
 ਈ ॥ ਤਰਕੋ ਮਲ ਜਾਖ ਜੁਛੀ ਨਲਈ ਕਰ ਰਾਮ ਕੇ ਹੇਤੁ ਸੁਦੀਨ ਬਿਛਾਈ ॥ ਹ

ਨੁਮਾਨਦਈਲਖਮੰਨਤਬੈਲਖਮੰਨਸੁਕਾਟਦਈਕਪਿਰਾਈ॥ਪੁਨਿਬੈਠਗ
ਏਤਿਹੰਠੈਰਤੁਬੈਕਪਿਨਾਇਕਐਂਗਰਿਜੀਹਰਖਾਈ॥੩੨॥ਅਯਹਤੇਰਪੁ
ਬੀਰਕਥਾਲਖਮੰਨਸਕੁਤਹਿਕੁਖਸੁਨਾਈ॥ਰਾਮਦਯੋਬਨਥਾਸਪਿਤਾਅ
ਰਸੀਅਗਈਬਨਮਾਂਹਿਚੁਰਾਈ॥ਯੋਲਖਮੰਨਕਿਦਾਕਸੁਨੇਤਬਏਕਪਿਨਾ
ਇਕਬਾਤਿਅਲਾਈ॥ਸੀਯਕੋਸੋਪਨਮੈਕਰਹੋਬਲਬੁਧਿਜਹਾਪਦੁਚੈਰਪੁ
ਰਾਈ॥੩੩॥ਅਰਿਘਾਤਨਮੈਜੁਜਹਾਇਤਤਾਤੁਮਰੀਕਰਹੋਬਲਿਮੈਰਣਮਾਂ
ਹੀ॥ਇਕਐਂਰਸੁਨੇਤੁਮਰਾਮਕਹੋਜੁਪਿਖੀਇਹਮੈਨਿਜਨੈਨਨਮਾਹੀ॥ਕ
ਪਿਚਾਰਸਮੇਤਸੁਏਕਸਮੇਇਹਬੈਠਦੁਤੇਗਿਰਕੇਸਿਰਮਾਂਹੀ॥ਇਕਨਾਰਿ
ਸੁਲੋਚਨਰਾਖਸਕੋਗਹਜਾਵਤਬੈਨਕੁਮੰਡੁਲਮਾਹੀ॥੩੪॥ਮੁਖਰਾਮਹਿ
ਰਾਮਪੁਕਾਰਤਬੀਪੁਨਿਪੇਖਹਮੈਗਿਰਕੇਸਿਰਮਾਂਹੀ॥ਨਿਜਕੁਖਨਤਾਰ

ਸੁਫਾਰਪਟਿਬਰਠਾਰਦਏਸੁਪਗਾਪਗਿਮਾਂਗੀ॥ ਅਤਿਰੋਵਤਿਬੀਦ੍ਰਗਨੀਰਪਨੇਗ
 ਹਰਾਖਸਤਾਹਿਗਯੋਨਕੁਮਾਂਗੀ॥ ਗਹਕੂਪਨਮੇਰਪੁਨੀਦਨਵੈਇਹਥਾਪਧਰੇ
 ਗਿਰਕੀਦਰਮਾਂਗੀ॥ ੩੫॥ ਅਬਲੋਇਹਆਗਿਪਿਖੋਨਿਜਨੈਨਨਹੈਤਿਨਕੇਕਿਨ
 ਹੀਜੁਬਿਚਾਰੇ॥ ਇਹਕੁੰਤਿਉਚਾਰਸੁਆਨਦੁਏਕਪਿਨਾਬਕੁਲੇਰਪੁਨਾਬਇ
 ਖਾਰੇ॥ ਪੁਨਿਰਾਮਸੁਹਾਬਨਖੋਲਗਿਰਾਪਿਖਕੂਪਨਹਮੁਖਮਾਹਿਪਕਾਰੇ॥ ਰਿ
 ਦਕੂਪਨਪਾਰਸੁਰੋਤਕੁਏਜਨਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਰੋਵਤਲੋਕਮਸ਼ਾਰੇ॥ ੩੬॥ ਲਖਸੀਨਿ
 ਦੋਯੋਬਹੁਪੀਰਤੁਬੈਅਰੁਵਕਇਹੈਸੁਕਹੈਮੁਖਮਾਹੀ॥ ਇਨਕੇਤਕਿਮਾਹਿ
 ਲਹੈਸਿਖਕੋਤੁਮਾਕਿਉਬਹੁਜੋਚਕਰੋਮਨਮਾਹੀ॥ ਕਪਿਨਾਬਸਹਾਇਕ
 ਹੈਹਰੋਹਮਮਾਰਹਠਾਵਲਕੋਰਲਮਾਹੀ॥ ਤਬਮਾਪਸੁਗੀਵਕਯੋਮੁਖਤੇ
 ਇਹਕੁਪਤਰਾਮਸੁਲੇਬਨਮਾਹੀ॥ ੩੭॥ ਸੁਗੀਵਉਦਾਗਚੋਪਈ॥ ਅਹਿ

ਹੈਰਾਮਪੁਤੰਗਆਮੇਰੀ। ਬਹੁਤਕਹੇਉਰਲਾਜਘਟੇਗੀ। ਰਾਵਣਕੋਰਣਭੀਤਰਮ
ਰੀ। ਤੇਕਰਦੇਉਸੁਜਨਕਕੁਮਾਰੀ। ੩੮। ਸਿਕਰਛਿਦਾ। ਹਨੁਮਾਨਪਾਵਕੁਦਾਰੁਲੇ
ਤਹਿਜਾਲਯੋਪੁਨਿਆਪਾ। ਰਾਮਸੰਕਪਿਨਾਥਕੇਛਿਗਪਰੇਸਾਖੀਥਾਪਾ। ਤਬਭ
ਏਮੀਤਸੁਪਰਸਪਰਗਲਿਮਿਲੇਕੁਜਾਪਸਾਗ। ਨਿਹਪਾਪਦੋਨੋਚੀਤਮੇਜਿਮਰੀ
ਗਯਮੁਨਾਵਗ। ੩੯। ਤਬਰਾਮਕੋਛਿਗਬੈਠਕੇਸੁਗੀਦਕੀਤਉਚਾਗਿ। ਸਖੇਨਿ
ਜਮੈਹਾਲਤੋਕੋਕਹੋਰਾਮਮੁਰਾਰਿ। ਸੁਨੋਤੁਮਮਨੁਲਾਇਕੈਮਮਬਾਲਿਕੀਨੋਜੋਇ
॥ ਮਯਾਵੀਨਾਮਸੁਪੁਤਮਯਕੋਪਰਮਦੁਰਮਤਜੋਇ। ੪੦। ਚੈ ॥ ਏਕਸਮੇ
ਕਿਸਕਿੰਧਾਮਾਇਓ। ਬਾਲਕੋਤਿਨਮਾਨਬੁਲਾਇਓ। ਸਿੰਘਨਦਤਿਨਕੀ
ਨਉਚਾਰਾ। ਬਾਲੀਕੋਪਕੁਯੋਉਰਕਾਰਾ। ੪੧। ਤਾਮਰਨੈਨਕੋਪਮਤਿਲਾਲੀ
॥ ਨਿਕਜੇਪੁਰਤੇਬੀਰਸੁਬਾਲੀ। ਬਾਲੀਤਾਂਉਰਮੁਠਲਗਾਈ। ਰਾਖਸਤਰਯੋ

ਸੁਚਲਯੋਪਲਾਈ॥੪੨॥ਅਪਨੀਗੁਹਪ੍ਰਤਿਭਾਗਯੋਜਬਹੀ॥ਬਾਲੀਪਾਛੇਧਾ
 ਯੋਤਬਹੀ॥ਮੈਤਬਸਿਗਪ੍ਰਤਿਨਗਯੋ॥ਬਾਲੀਕੋਅਨੁਗਤਿਤਬਭਯੋ॥੪੩॥ਗਿ
 ਰਕੇਦਰਮਹਿਜੋਪਸਗਯੋ॥ਬਾਲੀਮੈਪ੍ਰਤਿਬਚਨਅਲਯੋ॥ਤੁੰਰਹੁਬਾਹੀਮੈਪਸ
 ਜਾਵੈ॥ਰਹੀਤਹਾਂਲੋਜੋਲੋਆਵੈ॥੪੪॥ਆਬਿਪਕੁਖਗੁਹਅਹਿਗਯੋ॥ਆਸ
 ਏਕਬਾਹਰਨਹਿਅਯੋ॥ਆਸਉਪਰਿਤਗੁਹਾਕੇਦੁਆਰਾ॥ਨਿਕਜੀਜੋਟਤਿਕੀ
 ਬਹੁਪਾਰਾ॥੪੫॥ਤਿਨਕੇਦੇਖਤਪਤਤਨਭਯੋ॥ਮੈਜਨਯੋਬਾਲੀਉਰਮਯੋ॥ਗੁ
 ਹਕੇਦੁਆਰਸਿਲਾਇਕਮਾਰਾ॥ਮੈਆਯੋਨਿਜਕੁਵਨਮਝਾਗ॥੪੬॥ਬਾਲੀਰ
 ਖਸਨਿਹਚੇਮਾਰਾ॥ਗੁਹਾਬੀਚਮੈਕੀਨਉਚਾਰਾ॥ਜੁਨਿਕੋਬਾਤਿਦੁਖੀਸਕੁਹੋਏ
 ॥ਛਤੀਤਾੜੁਜੁਬਹੁਬਿਪਰੋਏ॥੪੭॥ਮੈਕੋਰਾਜਤਿਲਕਜਕੁਭਾਖੋ॥ਰਾਮਹੁਤੀ
 ਨਹਿਮੈਅਭਿਲਾਖੋ॥ਬਲਾਤਕਾਰਤੇਰਾਜਜੁਦੀਨੋ॥ਕਪਿਮੰਤੀਮੁਹਿਤਿਲਕਜੁ

ਕੀਨੋ॥੪੮॥ਸਿਕਰ ॥ਮੇਰਾਜਕੀਨੋਕਪਿਨਕੋਸੁਨਿਗਮਕਿੰਚਤਕਾਲਾ॥ਸੀਸ
ਛਤੁਸੁਮੇਠਿਰੇਯੁਗਦੁਲੈਚੈਰਬਿਸਾਲਾ॥ਤਿਹਕਾਲਬਾਲੀਆਯੋਪਿਖਸੋਹਰੇਖ
ਸੁਕੀਨਾ॥ਬਹੁਤਿਸਕਾਰਸੁਮੇਕੀਯੋਕੁਪਿਮੁਸਟਿਛਤੀਦੀਨਾ॥੪੯॥ਤੁਜਮੇਸਿੰਘ
ਜਨਤਾਹਿਕੋਕੁ^{ਮਨਦ}ਯਭੀਤੁਕਾਗਯੋਰਾਮਾ॥ਜਗਲੋਕਸਗਲੇਮੇਠਿਰਯੋਨਹਿਰਾਖ
ਯੋਕਿਨਜਾਮਾ॥ਰਿਖਮੁਕਸੁਪਰਬਤੇਇਹਰਹੇਮੇਤੁਰਭਾਗਾ॥ਨਹਿਮਾਇਬਾ
ਲੀਯਾਹਿਮੇਰਿਖਸਾਪਕੋਕੁਯਭਾਗਾ॥੫੦॥ਇਨਤਾਹਿਤੇਮਮਕੁਰਯਾਵਹੁਮੁ
ਕੁਭੋਗੇਆਪਾ॥ਹਿਰਤਨਾਰਿਸੁਮੇਰੀਅਵਹਦਏਮੇਊਰਤਾਪਾ॥ਅਬਪਾਦਤੇਲ
ਹਿਸੁਖੀਹੋਇਯੋਯੋਕਯੋਕਪਥੈਨਾ॥ਮਿਤ੍ਰਕੇਦੁਖਦੁਖੀਹੋਏਰਾਮਦਾਰਜਨੈਨਾ॥੫
੧॥੬ ॥ਤਵਵੈਗੀਕੋਮਾਰਿਹੋਜਾਹਿਰੀਤਵਨਾਗਿ॥ਯੋਰਘਪਤਿਜਬਭਾ
ਖਯੋਕਪਿਪਤਿਕੀਨਉਚਾਗਾ॥੫੨॥ਰਾਜਨਬਾਲੀਅਤਿਬਲੀਕੋਜੇਮਾਰੋਤਾ

ਹਿ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਗਨਤੀ ਕਹਾਂ ਦੇਵਤ ਰੇ ਉਰ ਮਾਹਿ॥ ੫੩॥ ਚੈ ॥ ਜੁਨੇ ਰਾਮ
 ਤੇ ਕਥਾ ਬਖਾਨੇ॥ ਜਾ ਕਰਤੁ ਮਬਾਲੀ ਬਲਿ ਜਾਨੇ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਦੇਵ ਬਿਜਿਤਨ
 ਮਾ॥ ਬਠੇ ਦੇਹ ਰਾਖ ਸਬ ਲਪਾਮਾ॥ ੫੪॥ ਕਿ ਜਕਿ ਪਾਪੁ ਤਿਨਿ ਸਕੋ ਆਯੋ॥
 ਮਹਿ ਖਰੂਪ ਤਿਨ ਦੇਹ ਬਨਾਯੋ॥ ਬਾਲੀ ਕੋਰਣ ਹੇਤੁ ਧੂਲਾਯੋ॥ ਸੋ ਜੁਨਿ ਬਾ
 ਲੀ ਕੋ ਪਬ ਛਾਯੋ॥ ੫੫॥ ਯੁਧ ਹੇਤੁ ਬਾਲੀ ਤਬ ਗਯੋ॥ ਮਹਿ ਖਜੀ ਗਤੇ ਤੁ
 ਗ ਹਲਾਯੋ॥ ਬਲ ਕਰ ਪ੍ਰਣੀ ਮਾਹਿ ਗਿਰਾਯੋ॥ ਪਾਦ ਏਕ ਤਿਹ ਦੇਹ ਦਬਾਯੋ
 ॥ ੫੬॥ ਹਾਥ ਨ ਸੋ ਤਹ ਜੀ ਜਮ ਰੋਗ॥ ਰਾਮ ਦੇਹ ਤੇ ਲੀਨੋ ਤੋਗ॥ ਤੋਲਨ ਕਰ
 ਤਿਨ ਦੂਰ ਬਗਾਯੋ॥ ਰਾਮ ਸੀਸ ਟੁਟੀ ਗੰਧ ਆਯੋ॥ ੫੭॥ ਜੋ ਜਨ ਏਕ ਤਹਾਂ ਤੇ
 ਮਯੋ॥ ਮਤਿ ਗਾਰਿਖੀ ਆਸੁ ਮਛਿ ਗਪਯੋ॥ ਰਰਤ ਬਿਸਟਤ ਹਿਰੁਈ ਮਪ
 ਰਾ॥ ਪੇਖ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਰੋਪ ਜੁ ਪਾਰਾ॥ ੫੮॥ ਬਾਲੀ ਕੋ ਤਬ ਸੁਪਲ ਗਯੋ॥

ਕੋਪਭਰੇ ਮੁਨਿ ਏਹ ਅਲਾਯੋ। ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਥਮ ਆਵੇ ਜਬ ਹੀ। ਭੁਗਨ ਸੀਸ ਤ੍ਰਿਮਰੇ ਸੁ
ਤਬ ਹੀ। ੫੯। ਏ ॥ ਮਤਿ ਗਰਿਖੀ ਸੁਰਸਾ ਪਯੋ ਦੀਨੋ ਰਘੂਵਰ ਤਾਹਿ। ਰਿਖ
ਮੁਕਯਾ ਪਰਬ ਤੇ ਬਾਲੀ ਆਵੇ ਨਾਹਿ। ੬੦। ਸ੍ਰੈ ॥ ਇਹ ਜਾਨ ਬਸੇ ਇਹ ਠੋਰ
ਬਿਖੇ ਸੁਨਿ ਰਾਮ ਜਥੇ ਉਰ ਤੇ ਡਰ ਡਾਰੀ। ਸਿਰ ਦਿਵ ਭਿਕੋ ਇਹ ਠੋਰ ਪਰੇ ਤੁਮਰ
ਮਚਲੋ ਅਬ ਲੇਹ ਨਿਹਾਰੀ। ਜਬ ਤਾਹਿ ਚਿਖੇ ਪਨ ਤੇ ਸਕਤੀ ਤਬ ਬਾਲਿਹਨ
ਤੁਮਹੋ ਬਲ ਪਾਰੀ। ਇਹ ਭੁੰਤਿ ਬਖਾਨ ਦਿਖਾਤਿ ਭੁਯੋ ਸਿਰ ਬੋਧ ਹਕੂ ਪਰਸੇ
ਅਤਿ ਭਾਰੀ। ੬੧। ਪਿਖਰਾ ਮਹਸੇ ਮੁਖ ਮਾਹਿਤ ਬੈਪੁਨਿ ਪਾਦ ਅਗੁਰ ਨ ਸੀਸ ਚ
ਲਾਏ। ਦਸ ਯੋਜਨ ਜਾਇ ਪਰੇ ਜਬ ਹੀ ਕਪਿਨਾਇਕ ਚੀਤਿ ਅਚਿ ਭੁਜੁ ਆਏ
॥ ਸੁਗਰੀ ਵਕਹੇ ਮੁਖ ਸਾਬ ਸਾਬ ਸਮੀਤਿ ਜਥੇ ਮੁਖ ਏਹ ਅਲਾਏ। ਬਲ ਪੇਖ
ਨਕੀ ਪੁਨਿ ਐਰ ਕਥਾ ਕਪਿਨਾਇਕ ਰਾਘਵ ਪਾਸ ਸੁਨਾਏ। ੬੨। ਇਹ ਤਾਲ

ਰਪੁਤਮਸਾਤਪਿਖੋਇਕਏਕਹਿਅਨਹਲਾਵਤਬਾਲੀ॥ਧਰਮਾਹਿਗਿਰੇਇ
 ਨਪਾਤਸੁਨੇਇਕਪਾਤਰਹੇਨਹਿਤਾਲਨਡਾਲੀ॥ਇਕਜਾਇਕਛਿਦ੍ਰਕਰੋਜ
 ਕੁਕੋਹਮਜਾਨਹੋਤੋਉਰਮਾਰਹਿਬਾਲੀ॥ਕਹਿਗਮਤਬੈਪਨੁਹਾਬਲਯੋਅਰ
 ਸਾਇਕਏਕਲਯੋਬਲਜਾਲੀ॥੬੩॥ਭੇਦਏਸਕੁਤਾਲਤਬੈਰਪੁਨਾਇ
 ਕਜਾਇਕਏਕਚਲਾਏ॥ਫਿਰਕਿਤਾਲਨਕੁਪਰਕੁਪੁਨਿਜਾਇਕਰਾਮਨਿ
 ਖੰਗਹਆਏ॥ਹੋਇਰਹੇਬਿਜਮੇਸੁਗਰੀਵਸੁਗਾਮਕਹੇਉਰਮੇਹਰਖਾਏ
 ॥ਰਾਮਸੁਤੁੰਜਗਨਾਥਅਹੇਪਰਮਾਤਮਾਜਗਜਾਂਹਿਉਪਾਏ॥੬੪॥ਕਿ
 ਤਪੁਰਬਪੁਨਿਪ੍ਰਫੁਲਭਏਮਮਰਾਮਯਤੋਤਵਸਿਗਤਿਪਾਈ॥ਜਗਤੋਹਿ
 ਮਹਾਤਮਨੀਤਕੁਜੇਕੁਵਬਿਪਨਤੇਸਕੁਦੇਹਿਮਿਟਾਈ॥ਅਬਕੋਜਕਿਮੇਕੁ
 ਵਚਾਹਕਰੋਬਲਿਰਾਮਲਹੇਤਵਮੋਖਸਹਾਈ॥ਸੁਤਨਾਹਿਤੁਰਾਜਪਨਾਇ

ਕਜੇਸਤੁਮਾਇਕਹੈਇਮਮੇਮਨਆਈ॥੬੫॥ਅਬਦੇਵਨਦੇਵਨਮੈਰੂਹਿਤੁਮ
ਹੋਹੁਪ੍ਰਜੰਤਮਹਾਬਲਿਪਾਰੀ॥ਜਗਆਨੰਦਤੇਪਦਮੋਹਲਹੋਕ੍ਰਿਤਕੁਗਹੁਤੇਕ
ਛੁਮੋਹਆਪਾਰੀ॥ਪਨਹੇਤੁਆਥਨਰਪਾਵਤਕੋਨਿਪਜੋਇਲਹੇਜਗਮੈਜਿਮ
ਜਾਰੀ॥ਅਵਿਦਕਬਿਪਨਆਹਿਜਿਤੋਵਹਿਦੂਰਕੁਯੋਅਬਮੋਹਮੁਰਾਰੀ॥੬੬
॥ਉ॥ਯੰਗਦਨੁਤਪਕਰੇਸੁਜੇਈ॥ਸਿਸਾਰਬਿਪਨਹਿਜੀਰਣਹੋਈ॥ਉ
ਲਟੋਬਿਪਨਦਿਤ੍ਰਤਾਗਹੇ॥ਜਾਕਰਜੀਵਬਹੁਤਦੁਖਲਹੇ॥੬੭॥ਤੇਪਦਦੇ
ਖਨਤੇਸੁਨਿਪੀਗ॥ਬਿਪਨਮਿਟੇਸੁਜੀਪ੍ਰਬੀਗ॥ਆਧੋਖਿਣਤੇਮੈਮਨੁਲਾ
ਗੇ॥ਅਗਿਅਨਮਨਰਥਮੂਲਜਕੁਕਾਰੇ॥੬੮॥ਤਾਤੇਤੇਹਿਬਿਖੇਮਨਮੇ
ਰੇ॥ਸਦਾਰਹੇਨਹਿਐਰਸੁਹੇਰੇ॥ਰਾਮਰਾਮਜਿਹਬਾਂਟੀਗਾਵੇ॥ਜੋਖਿਣ
ਕ੍ਰੀਤਰਪਾਪਮਿਟਾਵੇ॥੬੯॥ਬ੍ਰਹਮਹਤੁਆਮੈਮਦਪਾਨਾ॥ਸ੍ਵਪਾਪਖਿ

ਟੁਕੀਤਰਹਾਨਾ। ਰਾਮਨਹੀਅਰਜੀਤਨਚਹੋ। ਦਾਰਸੁਖਾਵਿਕਨਾਉਰਗੋ
 ॥੧੦॥ ਤੁਮਰੀਕੁਗਤਿਸਦਾਮਮਹੋਈ। ਬੀਪਨਸਗਲਮਿਟਵੈਜੋਈ। ਤੁਮ
 ਰੀਮਾਯਾਹੈਬਲਵੀਤੁ। ਜਗਉਪਜਾਯੋਜਾਂਕੁਗਵੀਤੁ॥੧੧॥ ਮੇਹੋਦਾਸਤੁ
 ਮਾਰੋਰਾਮ। ਅਯੋਹੈਤੁਮਰੀਅਬਸਾਮ। ਨਿਜਪਾਦਨਿਕੋਕੁਗਤਸੁਦੀ
 ਜੋ। ਕੁਵਸਿਕਟਤੇਰੰਛਨਕੀਜੋ॥੧੨॥ ਤਵਮਾਯਾਮਸਹਰੇਸੁਗਿਮਾਨ
 ॥ਮੀਤਉਦਾਸੀਅਰਿਉਰਮਨਾ। ਪੁਰਬਕੁਏਸੁਮੇਉਰਮਾਹੀ। ਅਜਨਹੀ
 ਰਪੁਵਰਮਨਮਾਹੀ॥੧੩॥ ਅਬਤੇਪਦਕੇਦਰਸਿਨਪਾਏ। ਸੁਬਬੁਹਮ
 ਮੇਰੇਉਰਮਾਏ। ਮਿਤਕਹਾਂਸੁਕਹਾਂਅਰਿਮੇਰੇ। ਸੁਬਬੁਹਮਮੇਰੇਮਨਹੇ
 ਰੇ॥੧੪॥ ਤਵਮਾਇਮਾਨਰਗਹੇਸੁਜੈਲੋ। ਗੁਣਵਿਸੇਖਹੋਵੈਪੁਨਿਤੋ
 ਲੋ। ਜੈਲੋਮਾਇਆਬਲਕੁਗਵਾਨਾ। ਤੈਲੋਹੋਇਨਨਤਸੁਕੁਨਾ॥੧੫॥

ਅਗਿਆਨ ਕੀਯੋ ਨਾਨਕ ਸੁਜੋਲੋ। ਕਾਲਜਨ ਕੁਯਹੋਇ ਸੁਤੋਲੋ। ਆਤੇ ਜੋਉ
ਅਵਿਦਯਾਗਹੋ। ਜੋਉ ਅਪੈਰੇਤ ਮਮਹਿ ਬਹੋ। ॥੬॥ ਮਾਇਆ ਸੁਲਾਸਗਲ
ਸੁਵਿਕਾਗ। ਯਾਹ ਮੇਰੇ ਸੁਤਯਹਿ ਮਮਦਾਗ। ਤਾਤੇ ਮਾਇਆ ਲੇਹੁ ਟਾਈ॥
ਤਵਦਾਸੀ ਮਾਯਾਰ ਪੁਰਾਈ॥੭॥ ਸ ॥ ਤਵਪਾਦ ਬਿਖੇ ਮਤਿ ਮੋਹਲ
ਗੇਤਵਨ ਮਕਥਾ ਮੁਖ ਮਾਹਿਉ ਚਰੇ। ਤਵਜੇਵ ਕਜੇਵ ਕਰੇ ਕਰ ਜੋ ਬਲਿ
ਤੇਤਨ ਕੀਤਨ ਸੀਗਤਿ ਧਾਰੇ। ਤਵਜੇਵ ਕਮੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਦ ਕੋ ਨਿਜ ਨੈਨ ਧਾਰੇ
ਜਗਨੀਤਿ ਨਿਹਾਰੇ। ਜਨਮਾਵਿਕਤੇ ਮਮਕਾਨ ਸੁਨੇ ਪਦ ਜੇਤਵ ਮੀਦਗਮ
ਹਿ ਪਧਾਰੇ॥੮॥ ਖਗੇ ਸੁਪੁਜਾ ਪਰਤੇ ਪਦ ਪੁਰੀ ਮੇਲੇ ਜਗ ਪਾਵਨ ਤੀ
ਰਥ ਸਾਰੇ। ਫਿਰ ਭੂਮਿ ਬਿਖੇ ਜਲ ਪਾਵਨ ਕੈ ਜਗ ਏਖਹਰੇ ਨਿਜ ਅਗਿ ਪ
ਖਾਰੇ। ਸਿਰਨੀਤਿ ਪ੍ਰਣਮ ਕਰੇ ਗਮਰੇ ਜਗ ਪਾਵਨ ਜੇ ਪਦ ਕੇ ਜੁਤਿ ਹਾਰੇ॥

੧੭੬॥ ਇਹ
 ਤਿਸੀ ਮਤ ਅਧਮਾਤ ਮਗਮਾਇਣੇ ਉਮਾ ਮਹੇਸ਼ੁਰ ਸਿਧਾ ਦੇ ਕਿਸਕਿ ਪਾਕੇ ਭੇਖ
 ਥਮੇ ਪਿਆਇ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਦੇਵੇ ਦਾ ਬਾ ਸੋ ਪਈ॥ ਯੋਰ ਪੁਦਰ ਕੀ ਸਿਗਤਿ ਪਾ
 ਏ॥ ਕਪਿਨਾਇਕ ਸੁਪਾਪ ਮਿਟਾਏ॥ ਕੁਯੇ ਵਿਰਕਤ ਪੇਖ ਕਪਿਰਾਮਾ॥ ਹਸ
 ਕਰ ਬੋਲੇ ਸੁਖ ਕੇ ਪਾਮਾ॥ ੧॥ ਮਾਇ ਮਾਯੇ ਹਕਰੀ ਜਗ ਜੋਈ॥ ਕਾਰਯ ਹਿਤ
 ਬਿਸਤਾਰੀ ਜੋਈ॥ ਸਖੇ ਬਖਾਨੀ ਤਿਮ ਮੁਈ॥ ਸਤ ਮਹੇਸ਼ੇ ਨਹਿ ਕੋਈ॥ ੨॥
 ਪੁਰਸਕੁਲੇ ਕਕਰੇ ਗੇਰਾਮਾ॥ ਕੀਨੈ ਕੋ ਸੁਗੀਵ ਹਿਕਾਮਾ॥ ਮਗਨਿ ਸੁਖਿ ਪਰ
 ਕੁਜਾਪ ਸਾਰੇ॥ ਬਤਿਕੇ ਸਖਾ ਨਕਾਜ ਸਵਾਰੇ॥ ੩॥ ਯੋ ਮਪਦ ਦਕਰੇ ਗੇ ਮੋਰੇ
 ॥ ਸਖੇ ਨਯਾ ਮੇਸੀ ਸਾਰੇ ਗੇ॥ ਤਾਤੇ ਜਾਹਿ ਕੁਲੇ ਸੁਖ ਪਾਵੇ॥ ਬਾਲੀ ਕੋਰ ਲਹੇ
 ਤਬੁਲਾਵੇ॥ ੪॥ ਏਕ ਹਬਾਣਤ ਹਿਕੇ ਮਾਰੇ॥ ਰਾਜਤਿਲਕਤ ਵਮਸਤ

ਕਿਧਾਰੋ। ਤਬ ਕਪਨਾਇਕ ਤਬਾਬਖਾਨੀ। ਰਾਮ ਹਰੀਤਿ ਮੇਰੀ ਰਾਨੀ॥੫॥
ਸੁਗੀਵ ਬੇਗ ਕਿਸ ਕਿਧਾਰੋ। ਸਿੰਘ ਨਾਦ ਪੁਕੇ ਢਿਗ ਕਯੋ। ਬਾਲੀ ਕੋਰ
ਲਹੇ ਤਬੁਲਾਯੋ। ਸੁਨਿ ਬਾਲੀ ਉਰ ਕੋ ਪਸੁ ਆਯੋ॥੬॥ ਤਾਮਰ ਨੈਨ ਲਾਲ
ਅਤਿ ਕੁਏ। ਬੇਗਨ ਗਰਤੇ ਬਾਹਰ ਗਏ। ਸੁਗੀਵ ਜਹਾਂ ਬਾਨਰ ਬੋਖੋ।
ਬੇਗ ਜਾਇ ਤਿਹ ਠੇਰੇ ਪਰੋ॥੭॥ ਸੁਗੀਵ ਮੁਇਤ ਉਰ ਮੇ ਮਾਰੀ। ਪੁਨਿ ਬਾ
ਲੀ ਨਿਜ ਬਲ ਹਿਸਿ ਕੁਰੀ। ਬਾਲੀ ਕੋ ਪਕੁਯੋ ਉਰ ਕੁਰਾ। ਸੁਗੀਵ ਦਏ ਬ
ਹੁ ਸੁਦਿ ਪਹਾਰਾ॥੮॥ ਸੁਗੀਵ ਬਹੁਰ ਬਾਲੀ ਕੋ ਮਾਰਾ। ਪਰ ਜਪਰੀਯੋ
ਕੁਯੋ ਅਖਾਰਾ। ਏਕ ਰੂਪ ਦੋਨੋ ਅਤਿ ਲਰੇ। ਰਾਮ ਦਿਸੇ ਸਜਾਨ ਨਹਿ ਪਰੇ
॥੯॥ ਬਾਲਨ ਮਾਰੇ ਸੀਰ ਪੁਰਾਣੀ। ਸੁਗੀਵ ਨਾਸਿ ਕਾਮਨ ਆਈ। ਤ
ਬ ਸੁਗੀਵ ਸੋਇ ਮੁਖ ਜਾਏ। ਕੁਯੋ ਅਖਿ ਆਕੁਲ ਰਲਛੇ ਰੂਪ ਲਾਏ॥

੧੦॥ ਬਾਲੀਗਯੋ ਸੁਸਕੁਮਣੀ॥ ਸੁਗੀਵ ਮਾਏ ਜਿਹ ਰਾਮ ਸੁਰਾਗੀ॥ ਵੈਰੀ
ਕੁਈ ਬਾਲੀ ਨਾਮ॥ ਕਿਉ ਮਰਵਾਏ ਤਾਂਤੇ ਰਾਮ॥ ੧੧॥ ਜੋ ਮਮ ਹਨ ਨ ਚਾਹਿ
ਰਿਤੇ ਹੀ॥ ਨਿਜ ਹਾਥ ਨ ਕਰ ਮਾਰੇ ਮੇਰੀ॥ ਤਵ ਹੀ ਮਮ ਉਤਸਾਹ ਸੁਦੀਨੋ॥ ਸੰ
ਤ ਸਿਧਿ ਤਵ ਬਚਨ ਸੁਕੀਨੋ॥ ੧੨॥ ਸਰਣ ਗਤਿ ਵਤਸਲ ਤਵ ਨਾਮ॥ ਕ
ਹਿਤ ਕਰੀ ਉਪੇਖ ਯਾਗਾਮ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਗੀਵ ਬਚਨ ਰਘੁ ਰਾਈ॥ ਨੈਨ ਨੀ
ਰ ਚਲ ਯੋ ਬਹੁ ਜਾਈ॥ ੧੩॥ ਰਾਮ ਅਲਿਗਨ ਤਾ ਕੋ ਕਰਯੋ॥ ਮਤ ਕੁਯ ਕਰੋ
ਸੁਮੁਖੋ ਉਚਰਯੋ॥ ਏਕ ਰੂਪ ਪੇਖੋ ਦੇ ਕੁਈ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਪਾਤਸਿਕਾ ਮਨਿਆਈ॥
ਯਾਤੇ ਬਾਲਨ ਮੇਹ ਚਲਾਏ॥ ਅਬ ਤਵ ਚਿਨ ਸੁਕਰੋ ਬਨਾਏ॥ ਜਾਤੇ ਕ੍ਰਮ ਮੇ
ਰੈ ਮਿਦ ਜਾਇ॥ ਤੁ ਬਾਲੀ ਕੋ ਜਾਇ ਬੁਲਾਇ॥ ੧੪॥ ਪੁਨਿ ਵੈਰੀ ਕੋ ਮੁਯੋ ਨਿ
ਹਾਰੇ॥ ਰਾਮ ਸੇਰੀ ਦਸੁ ਤੇਰਿ ਉਚਾਰੇ॥ ਤੇ ਅਰਿ ਕੋ ਖਿਣੁ ਰੋਮਾਗ॥ ਯਾ ਬਿ

ਧਰਮਦਿਲਸਾਧਾਰਾ॥੧੬॥ਲਖਮਣਪ੍ਰਤਿਪੁਨਿਰਾਮਬਖਾਨੀ॥ਸੁਗ੍ਰੀਵਗ
ਲੇਇਕੋਰੋਨਿਸਾਨੀ॥ਫੂਲਨਿਕੀਗਲਿਮਾਲਾਪਾਈ॥ਬਾਲੀਪ੍ਰਤਿਦਿਨ
ਦੇਹਿਪਠਾਈ॥੧੭॥ਲਖਮਣਤਾਗਲਿਮਾਲਾਪਾਰੀ॥ਜਾਹਿਜਾਹਿਅਹਿ
ਕੀਨਉਚਾਰੀ॥ਬਹੁਆਦਰਕਰਤਾਹਿਪਠਾਯੋ॥ਬਾਲੀਕੋਪ੍ਰਤਿਤਾਹਿਬੁਲਾ
ਯੋ॥੧੮॥ਅਦਭੁਤਸਬਦਜਾਇਤਿਨਕਯੋ॥ਬਾਲੀਸੁਨਿਕਰਹਿਸਮੇਭੁ
ਯੋ॥ਕੋਪਭੁਯੋਬਾਲੀਬਲਵਨਾ॥ਬਾਂਪਕਮਰਤਿਨਕੀਯੋਪਧਾਨਾ॥੧੯॥
ਜਾਵਤਬਾਲੀਕੋਗਹਤਾਰਾ॥ਹਾਥਜੋਰਿਤਿਨਕੀਨਉਚਾਰਾ॥ਅਬਨਹਿ
ਜਾਹਨਾਬਬਲਵਨਾ॥ਸਿਕਮੇਉਰਭੁਈਮਹਨਾ॥੨੦॥ਅਬਹੀਤੋਰਣ
ਮਾਂਹਿਭੁਗਾਯੋ॥ਪ੍ਰਤਿਸੁਗ੍ਰੀਵਬੇਗਚਲਆਯੋ॥ਕੋਬਲਵਨਸੁਭਯੋਸ
ਹਾਇਕਾ॥ਸੁਨਿਬੋਲੇਬਾਲੀਕਪਿਨਾਇਕਾ॥੨੧॥ਸੁਭਸਿਕਾਦੇਹਮਿਟਾਈ॥

ਮੇਕਰਤਜੋਥੈਠਘਰਜਾਈ॥ ਆਵੇਬੇਗਤਾਹਿਰਣਮਾਰੀ॥ ਸਹਾਇਕਤਾਹਿਕੋ
ਨਬਲਕਾਰੀ॥ ੨੨॥ ਜੇਕੋਆਇਸਹਾਇਕਤਾਕੋ॥ ਸਹਿਜੁਗੀਵਹਨੋਗੋਵੰਧੋ
॥ ਮੇਬਲਕੋਸੁਰਨਰਜਗਜਾਨੇ॥ ਤੇਰੋਮੁਖਕਿਉਕੁਯੋਮਲਾਨੇ॥ ੨੩॥ ਸ
ਯਾ॥ ਜੋਚਿਕਰੋਤੁਮਕਿਉਊਰਤੁਮਨਿਮਾਰਹਿਪੁਅਬਹੀਘਰਆਵੋ॥ ਮੇ
ਹਿਧੁਲਾਵਤਜੋਰਣਮੇਇਹਜਾਨਕਹੋਘਰਕਿਉਰਹਰਾਵੋ॥ ਸੁਰਕਹਾਵਤ
ਮੇਜਗਮੇਜਸਚਿਦਕਲਿਕਨਹੀਅਬਲਾਵੋ॥ ਸੁਦਰਤੁਘਰਭੀਤਰਜਾਹਿ
ਸੁਮੇਤੁਮਕੋਯਹਜਾਚਅਲਾਵੋ॥ ੨੪॥ ਤਾਰਾਵਾਚਾ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮੇਰੇਤੇਇ
ਕਮੋਰਤੁਮਸੁਨੇਗਾਜੀਵਆਪਾ॥ ਜੇਗਿਹੋਇਸੁਨਿਕੈਕਰੋਤੁਮਪਤਿਗਵਿਪ
ਰਤਾਪ॥ ੨੫॥ ਅੰਗਦਮਿਗਯਾਕੋਗਯੋ॥ ਸੁਨਿਬਨਭਾਖਯੋਮੇਗਿ॥ ਸੁਨ
ਕਾਨਦੈਜੋਅਬੈਨਾਬਬਖਾਨੇਤੋਗਿ॥ ੨੬॥ ਚੋਪਈ॥ ਅੰਧਪਤੀਦਸਰਬਵ

ਰਗਜਾਤਿਸੁਤਰਾਮਬਰੇਸਿਰਤਾਜਾ। ਲਖਮਲੁਕਾਈਸੀਤਾਨਗੀ। ਤਿ
ਨੀਮਲਿਆਯੋਬਿਪੁਨਮਸੁਗੀ। ੨੧। ਤਹਿਰਾਵਲਸੀਤਾਹਰਗਯੋ। ਰਾ
ਮਬਿਰਹਉਰਬਿਆਕੁਲਕੁਯੋ। ਸੀਤਾਸੋਪਨਕੇਹਿਤਦੇਈ। ਰਿਖਮੁਕਗਿ
ਰਆਏਸੋਈ। ੨੨। ਰਾਮਹਨੁਸੁਗੀਵਮਿਲਾਏ। ਬਨੇਸਖਾਇਗਾਮਾਗ
ਜਲਾਏ। ਰਾਮਪੁਤਗਿਆਯੋਮੁਖਗਾਈ। ਕੁਾਈਲਖਮਲਜਾਹਿਸਹਾ
ਈ। ੨੩। ਬਾਲੀਕੋਰਣਮਾਰੋਮੋਹੀ। ਸੁਗੀਵਕਰੋਰਾਜਾਮਬਤੋਹੀ।
ਯੋਨਿਹਚੇਕਰਦੇਊਆਏ। ਜੇਸੁਨਯੋਸੋਦਯੋਸੁਨਾਏ। ੩੦। ਸੈਧਾ। ਇ
ਹਅੰਰਸੁਨੇਅਬਗੀਤਿਨਕੋਤੁਮਮਾਰਕੁਗਾਇਦਯੋਰਣਮਾਹੀ। ਅਬ
ਫੇਰਬੁਲਾਵਤਸੋਰਣਮੇਕਿਨਪੀਰਦਈਤਿਨਕੇਉਰਮਾਹੀ। ਤੁਮਵੈਰ
ਤਜੋਤਿਨਸੋਉਰਮੇਸੁਗੀਵਕੁਮਾਨਕੁਲੇਪਰਮਾਹੀ। ਘੁਟਰਾਜੁਇ

ਜੇਤਿਨਕੁਲਬਿਖੇਅਰੁਗਮਕੀਜਾਂਮਗਹੋਜਗਮਾਹੀ॥੩੧॥ਬਲਿਅੰਗਦ
ਮੋਹਿਸੁਰਾਜਰਖੇਸਕੁਬਨਰਕੋਸੁਕਰੋਪਤਿਪਾਗੇ॥ਇਹਕੁਤਿਬਖਾਨਪਰੀ
ਪਦਮੋਵਿਗਸੀਜਨਤਾਹਿਸੁਜਾਵਤਵਰੇ॥ਅਤਿਰੋਇਉਠੀਉਰਕੁਤਿਮ
ਹਾਂਪਤਿਕੋਪਦਤਾਕਰਕੁਤਿਰਧਾਗੇ॥ਪੁਨਿਬਾਲਿਅਲਿਗਸਨੇਹਕੀਯੋ
ਮੁਖਕੁਤਿਰਤਾਂਇਹਵਾਕਉਚਾਗੇ॥੩੨॥ਨਾਰਿਸੁਕੁਵਤੇਤੂਰਪੀਰੁਰ
ਨਾਹਿਅਹੇਕਛੁਰਿਬਹਮਾਗੇ॥ਜੋਲਖਮੰਨਸੁਰਾਮਅਏਵਹਰਾਮਅਹੇਸੁ
ਮਕੀਦਮੁਰਾਗੇ॥ਰਾਮਕਿਸਾਬਸਨੇਹਬਨੇਮਮਤੁਉਰਮਾਹਿਨਸੰਕਥਿਚਾ
ਗੇ॥ਰਾਮਨਰਾਇਣਹੋਜਗਮੇਤਿਨਆਪਲਯੋਕੁਵਮੇਅਵਤਰੇ॥੩੩॥
ਧਰਕੁਰਨਿਵਾਰਨਿਕਾਜਕੁਏਦਿਜਮੀਰੁਲਪੁਰਬਮੋਹਜੁਨਾਈ॥ਨਹਿਅੰ
ਪਨਅੰਪਰਪੰਖਿਤਿਨੇਵਹਹੋਪਰਮਾਤਮਸ਼ੀਰਪੁਰਾਈ॥ਸਿਰਬੀਦਪਦੇ

ਬੁਝਪੁਜਨਮੈਸੁਕਰੋਗੁਰੀਤਰਤਾਂਹਿਲਿਆਈਪਦਸੋਵਿਕਕੇਵਹਿਸੇਵਕ
ਪੈਕੁਗਤੀਹਰਿਸਿਗਿਸੁਦੇਤਿਮਿਲਾਈ॥੩੪॥ਜਬਆਪਆਏਸੁਗਰੀਵਇ
ਹਾਂਤਬਮੈਤਿਨਕੋਰਲੁਭੀਤਰਮਾਰੋ॥ਪੁਦਰਾਜਕਯੋਤਵਜੇਮੁਖਤੇਤਿਨਕੋ
ਪੁਨਿਉਤਰਏਹਉਚਾਰੋ॥ਵਹਸੇਹਬੁਲਾਵਤਹੈਰਣਮੈਅਬਮੈਕਿਹਕੁਤਿ
ਸੁਰਾਜਪਕਾਰੋ॥ਜਗਮੈਸਕੁਲੋਕਸੁਸੁਰਗਨੇਜਸਚੇਦਹਿਨਾਹਿਕਲਿਕਸੁ
ਧਾਰੋ॥੩੫॥ਉਰਭੀਤਰਮਾਨਸੁਭੀਤਮਹਾਂਇਹਕੁਾਂਤਿਬਖਾਨਤਿਨਾਹਿ
ਸੁਬਾਲੀ॥ਗਜਗਾਮਿਨਿਨਾਉਰਜੋਚਕਰੋਘਰਮਾਹਿਰਹੇਸੁਖਜੋਮਿਲਿ
ਆਲੀ॥ਇਹਿਕੁਾਂਤਿਸਿਧੋਪਕੀਯੋਪਤਿਨੀਵਹਸੋਚਕਰੋਵ੍ਰਿਗਨੀਰਬਿ
ਜਾਲੀ॥ਰਵਿਕੇਸੁਤਕੇਬਪਕਾਜਗਯੋਚਲਆਪੁਜਹਾਂਰਲੁਭੂਮਿਕਰ
ਲੀ॥੩੬॥ਚੋਪਈ॥ਬਾਲੀਆਵਤਹੈਰਯੋਜਬਹੀ॥ਕੁਯੋਸੁਗਰੀਵਕੋ

ਧਉਰਤਬਹੀ॥ ਗਲਿ ਮੈ ਫੂਲ ਨ ਮਾਲ ਜੁ ਹਾਈ॥ ਪਤਿ ਗਸਮਾਨ ਪਕਯੋ ਤਹਿ ਜਾ
ਈ॥ ੩੧॥ ਬਾਲੀ ਕੇ ਉਰ ਮੁਸਟਿ ਪ੍ਰਹਾਰਾ॥ ਕਰਯੋ ਸੁਗਰੀ ਵਬਾਲ ਪੁਨਿ ਮਾਰਾ
॥ ਪੁਨਿ ਸੁਗਰੀ ਵਬਹੁ ਰਿਤਿ ਨ ਬਾਲੀ॥ ਭਿਰੇ ਮਤਿ ਗਮਨੋ ਬਲ ਜਾਲੀ॥ ੩੨॥ ਸੁੰ
ਯ ॥ ਰਾਮ ਨਿਹਾਰ ਪਰਹਾਰ ਘਨੇ ਸੁਗਰੀ ਵਕਰੇ ਅਰਿ ਕੇ ਉਗਮਾਹੀ॥ ਅੰਗ
ਦਤਾ ਤੁਕਰੋ ਉਤਤੇ ਇਹ ਭੁਤਿ ਭਿਰੇ ਰਣ ਸੰਭਲ ਮਾਹੀ॥ ਰਾਮ ਨਿਹਾਰ ਬੁਝਾ
ਨਲਯੋ ਕਰ ਸੰਕਰ ਸਰਾਸਨ ਕੇ ਗੁਣ ਮਾਹੀ॥ ਕਾਨਲ ਉਤਾਨ ਕਾਮਾਨ ਰੁਪੇ
ਰਿਜਾਇ ਖੜੇ ਤਰੁ ਕੀ ਪਰਛਾਹੀ॥ ੩੩॥ ਸਿਕਰ ਛਿਦ ॥ ਹਰਿ ਹੋਇ ਤਰੁ ਕੀ
ਓਟ ਮੈ ਪੁਨਿ ਹੋਰ ਬਾਲੀ ਬੀਗ॥ ਰਿਦੇ ਤਾ ਕੋ ਤਾ ਕੋ ਰਾਪੁ ਨਾ ਥਛੋ ਭਯੋ ਤੀਗ॥
ਬਿਭੇਦ ਛਾਤੀ ਤਾਹਿ ਕੀ ਜਰ ਕਰੇ ਸੋਣ ਤਿਪਾਨਾ॥ ਭੁਕਿ ਪਸਬਦ ਮਹਾਨ ਕਰ
ਕਪਿ ਗਿਰੇ ਵੈ ਬਲ ਵਨਾ॥ ੪੦॥ ਦੋਘਟੀ ਲੋਤਨ ਮੂਰ ਛਾਪੁ ਨਿਪਾਇ ਚੇਤਨ

ਪੀਗ। ਅਗੇਖੜੇਵਿਗਸੋਪਿਖੇਵਿਗਕਿਜਸੇਰਪੁਬੀਗ। ਪਨੁਟੇਕਬਾਵੇਗਬ
ਸੋਸਰਦੁਖਣਹਸਤੁਫਿਗਇ। ਤਨਚੀਰਪਾਟਬਿਗਜਹੀਸਿਰਜਟਾਮੁਕ
ਟਸੁਗਇ॥੪੧॥ ਬਿਜਾਲਵੇਖਕਪਾਟਛਤੀਜੋਕੁਹੈਬਨਮਾਲਾ। ਨਵਦੁ
ਰਬਾਦਲਜਾਮੁਦਰਿਕੁਜਾਪਰਮਬਿਜਾਲਾ। ਸੁਗਰੀਵਲਖਮਲਜੋਵਿ
ਹੈਦੁਹੁੰਓਰਤੇਬਲਪਾਰ। ਬਾਲੀਬਿਲੋਕਸੁਗਮਕੋਪੁਨਿਕੀਨਏਹਉਚਾਰ
੪੨॥ ਗੀਅਛੰਦਾ। ਕੋਕੀਨਮੇਅਪਰਾਪਤੇਰੋਗਮਜਾਕਰਮਾਰਯੋ। ਤਵਕੀ
ਨਨਿਦਤਿਕਰਮਯੋਨਹਿਰਾਜਪਰਮਬਿਚਾਰਯੋ। ਤਰਖੀਰੁਓਟਦੁਗਇ
ਤਨਕੋਬੀਰਨਾਸਰਘਾਇਹੈ। ਚੋਗਜਿਉਦੁਗਮਾਰਮੋਕੋਕੋਨਤੁੰਜਸੁਪਾ
ਇਹੈ॥੪੩॥ ਸੀਤਾਨਿਖਤੀਕੋਦੁਤੋਮਨੁਵੈਸਜਨਮਕਹਾਵਤੋ। ਯੁਧਮੋ
ਯਨੁਪਖੀਨਰਾਮਤੋਫਲਪਾਵਤੋ। ਸੁਗਰੀਵਕਾਚਯੋਕੋਕਰੋਪੁਨਿਨਾਹਿ

ਕੀਨੇ ਮੋਹ ਕੋ। ਦਸ ਕੰਧ ਨਾਗਿ ਸੁਤੇ ਹਰੀ ਕਿਉ ਮਾਯੋ ਨਹਿ ਤਾਹਿ ਕੋ॥ ੪੪॥ ਤਿਹ
 ਹੇਤੁ ਤੇਜੁ ਗੀਵ ਕੀ ਬਨ ਜਰਣ ਲੀਨੀ ਮਾਇ ਕੋ॥ ਮਮ ਲੋਕ ਬਨ ਮੇਜੇ ਫਿਰੇ ਤਿ
 ਨ ਕਹਯੋ ਮੋਹ ਜੁਨਾਇ ਕੋ॥ ਰਾਮ ਮੇਬਲ ਲੋਕ ਮੇਬਿਖ ਯਾਤ ਛਾਨਯੋ ਨ ਕਹੀ॥
 ਇਹ ਦਾਹੁ ਛਤੀ ਕੇ ਦਹੇਤੁ ਦਰਾਮ ਜਾਨਯੋ ਸੋ ਨਹੀ॥ ੪੫॥ ਕੁਲ ਸਿਗਰਾ ਦੁ
 ਬਾਂਧ ਕੈ ਸਹਿਜੀ ਅਲੀ ਕਉ ਠਾਇ ਕੋ॥ ਜੋਚਾਹੁ ਤੇਘ ਟਿਦੇ ਨ ਮੇਇ ਖਲਾਵ
 ਤੇਤੁ ਦਮਾਇ ਕੋ॥ ਧਰਮਿ ਸੁਗੁਖੇ ਮਾਪ ਕੇ ਸੁਲੋਕ ਮਾਹਿ ਪਕਾਰ ਕੋ॥ ਕੇ
 ਧਰਮ ਤੇ ਦਕ ਪਿਥਿ ਮਾਪਿ ਜਿਉ ਰਣ ਮਾਰਿ ਕੋ॥ ੪੬॥ ਸੈਧੈ ਯ॥ ਬਾਨਰ ਮਾਸ
 ਅਬੁਖ ਮਹਾਂ ਸਰਹੈ ਇਨ ਤੇ ਨਹਿ ਕਾਜ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਬਾਨ ਪਰੀ ਮਿਗ ਮਾਰਨ ਕੀ
 ਦੁਰਗਾ ਜਨ ਕੇ ਪਥਿ ਦੂਰ ਬਿਸਾਰੇ॥ ਜੀ ਸਜਣਾ ਤਨ ਚੀਰ ਪਰੇ ਸੁਤ ਪੋਪਨ
 ਕੇ ਸੁਤੁ ਭੇਖ ਸਵਾਰੇ॥ ਪੁਤ ਪੁਰਿ ਦਰਯੋ ਜਲ ਪੇਤੁ ਬਰਾਮ ਬਲੀ ਮੁਖ ਦਕਉ ਚ

ਗੇ॥ ੪੭॥ ਨਰ **ਜਛਰ** ॥ ਪਰਮਗੋਪਤਾ ਸਦਾ ਸੁਲੋਕ ਮਾਹਿਮੇ ਚਰੇ ॥ ਕਰੇ ਕੁਟਿਤ
ਸਾਇਕਿ ਸਿਭਾਗ ਮਾਪਨੇ ਪਰੇ ॥ ^{ਰਖਮ} ਅਪਰਮ ਕਾਰਣਿ ਹਨੇ ਸੁਪਰਮ ਪਾਲੇ ਸਦਾ ॥
ਬਿਲਿਬਨਾ ਸਰੋਪਰੀ ਅਪਰਮ ਪੇਖੇ ਯਦਾ ॥ ੪੮॥ ਸੈ **ਯ** ॥ ਦੁਹਿਤਾ ਭੁਗਿਨੀ
ਅਨੁਜਾਪਤਿ ਨੀਜੁਤ ਨਾਰਿਸਰੈ ਯਹਿ ਮਾਹਿਸਮਾਨੇ ॥ ਇਨ ਮਾਹਿਰਮੇ ਮ
ਤਿਮੁਤੁ ਜੇਵਹਿ ਪਾਤਿ ਕਵਿਤੁ ਬੇਦ ਬਖਨੇ ॥ ਵਹਹੈ ਬਪਲਾਇ ਕਰਾਜ
ਨਕੈ ਪਹਿ ਪਰਮ ਸਰੈ ਰਿਖ ਮੰਡਲ ਜਾਨੇ ॥ ਖਲਤੂਲ ਪੁਕ੍ਰਾਤ ਕੀਨ ਰਿਗੇ
ਬਲਕੈ ਨਹਿ ਪਰਮ ਸੁਰਿ ਚਪਛਨੇ ॥ ੪੯॥ ਇਹ ਤੇ ਮਾਪਰਮਾ ਬਿਚਾਰ **ਭ**
ਲੇਬਨ ਗੋਚਰ ਤੇ ਉਰਮੇ ਸਰਮਾਰੇ ॥ ਖਲਤੂ ਕਪਿ ਜਾਂਤਿ ਨ ਜਾਨਤਿ ਹੋ ਮਹਦਾ
ਤਮ ਭੋਲਤ ਲੋਕ ਮਸਾਰੇ ॥ ਸਭ ਲੋਕ ਪਨੀਤਿ ਕਰੇ ਫਿਰਕੇ ਨਿਜਿ ਦਾਸਨ ਕੇ
ਦੁਖ ਦੁਰਨਿ ਵਰੇ ॥ ਅਬ ਤੇ ਸਿਗਟੇ ਰਨ ਬੇਲਤ ਹੋਇ ਮੁਕੁ ਪਧਾਰੀ ਹਰਿ ਮੋਨਿ

ਮੁਰਾਰੇ॥੫੦॥ਸੁਸੁਨਿਕੈਉਰਕੁਤਿਭੁਯੋਕਪਿਰਾਮਨਗਇਣਤਾਹਿਪਛਾਨੇ
 ॥ਪੁਤਪੁਰੰਦਰਸੀਸਨਿਵਾਏਸੁਰਾਪਵਕੇਪਤਿਵਾਕਬਖਾਨੇ॥ਰਾਮਨਗਇਣ
 ਈਸਮਹਾਂਮਬਤੁੰਕੁਗਵਿਤਸੁਮੈਉਰਜਨੇ॥ਜੋਖਿਮਯੇਅਪਰਾਪਕੁਯੋਕਛੁ
 ਨਿਠਰਵਾਕਜੁਮੈਹਿਅਲਾਨੇ॥੫੧॥ਸੁਪਈ॥ਤੇਜਰਰਾਮਜੁਮੈਉਰਲਾਗੇ॥
 ਸਖਯਾਤਨਿਹਾਰੋਤੋਕੇਆਗੇ॥ਤਿਅਗੋਪ੍ਰਾਣਕੁਗਾਮਤਿਮੋਗੇ॥ਦੁਰਲਿਖ
 ਦਰਸਨਖੇਖੋਤੋਗੇ॥੫੨॥ਜਾਹਿਨਾਮਬਿਆਕੁਲਮਨਕਹੇ॥ਮਰਣਸਮੇਰ
 ਪਰਮਪਦਲਹੇ॥ਸੇਤੁਮਖਰੇਆਜੁਮਮਆਗੇ॥ਕੁਗਕੁਲਮੇਰੇਅਤਿਜਾ
 ਗੇ॥੫੩॥ਰਾਮਪੁਰਾਤਨਪੁਰਖਪਛਾਨੇ॥ਸੀਤਾਕੋਪਦਮਾਉਰਜਨੇ॥ਰਾਵ
 ਣਕੇਬਧਹਿਤਮਵਤਾਰੀ॥ਭੈਲੀਨੈਬਿਨਤੀਮੁਖਚਾਰੀ॥੫੪॥ਆਇ
 ਸੁਦੀਜੋਮੋਹਨਰਾਇਣਾ॥ਗਯੋਚਹੈਤੁਮਰੇਅਬਾਮਾਇਣਾ॥ਮੇਸਮਬਲ

ਅੰਗਦਯਹਿਬਾਲਾਤਪਰਕਰਣਕਰੋਬਿਸਾਲਾ॥੫੫॥ਤੀਰਨਿਕਾਰੋਉਰ
ਤੇਰਾਮਾ॥ਹਾਬਲਗਾਵੇਕਰੁਣਾਧਾਮਾ॥ਰਾਮਤਥਾਤਿਨਬਾਣਨਿਕਾਗਾ॥ਹਾਬ
ਲਗਾਯੋਕਰੁਣਾਧਾਗਾ॥੫੬॥ਸੈਯਾ॥ਤਬਬਾਨਰਦੇਹਤਜੀਕਪਿਨਾਇਕਰੋ
ਇਸੁਰੇਸਗਯੋਖਿਨਮਾਂਗੀ॥ਸਰਰਾਮਹਤੋਪੁਨਿਸੀਤਲਾਪਾਨਛੁਗਾਇਦਏ
ਤਿਨਕੇਤਨਮਾਂਗੀ॥ਤਜਿਦੇਹੰਸਿਤਾਬਸੁਕੀਸਨਕੀਗੁੰਗਾਕੋਹਰਿਕੇਪਦਮਾਂ
ਗੀ॥ਪਰਮਹਿਸਲਹੇਪਦਜੋਦੁਖਕੈਵਹਾਮੰਗਦਤਾਤਲਹਯੋਪਲਮਾਂਗੀ॥
੫੭॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਿਅਧਿਆਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਂਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਏਕਿ
ਸਕਿਪਾਕੀਡੇਦਤੀਯੋਪਿਮਾਇ॥੨॥ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਉਦਾਗਾਦੋਹਗਾ॥ਬ
ਲੀਮਾਰੇਰਣਬਿਖੇਰਾਮਪਰਾਤਮਾਪਾ॥ਕਿਸਕਿਪਾਪ੍ਰਤਿਭੁਗੇਤਬਕਪਿ
ਉਰਬਦੇਸਿਤਾਪਾ॥੧॥ਸੈਯਾ॥ਅੰਗਦਤਾਤਮਯੋਰਣਮੇਇਮਾਮਾਇਕਹੀ

ਕਪਿਸੰਦਰਤਾਰੰਗ। ਅੰਗਦਕੇਪੁਰਪਾਲਨਕੇਹਿਤਮਾਜੁਕਹੋਸਭਬੋਲਸਿਦਾ
 ਰੰਗ। ਪਾਲਹਿਗੋਪੁਰਕੋਸਗਲੇ। ਮਚਾਰਸੁਦਮਾਰਣਬਾਂਧਕਿਵਾਰੰਗ। ਬਾਨਰ
 ਰਾਜਕਰੇਸਗਲੇਸੁਨਿਭੁਗਮਿਨਿਅੰਗਦਬਾਲਤੁਮਾਰੰਗ। ੨। ਪਤਿਕੀਮਿਤੁਤਾ
 ਹਿਸੁਨੀਜਬਹੀਅਤਿਜੋਕਭਯੋਤਿਨਚੀਤਮਝਗੇ। ਅਤਿਰੋਵਤਭਾਲਸੁਪਾ
 ਟਿਹਨੇਪੁਨਿਜੋਕਭਰੀਉਰਭੀਤਰਮਾਰੰਗ। ਪਨਮਾਲਸੁਅੰਗਦਰਾਜਪੁਰੀ
 ਨਹਿਰੀਚਿਕਹੈਕਛੁਕਾਜਹਮਾਰੰਗ। ਅਬਹੀਮਰਣਮਮਲੋਕਭਯੋਪਤਿਸਿ
 ਗਚਲੋਜਹਿਜਾਂਹਿਪਿਆਰੰਗ। ੩। ਏਹਭਾਂਤਿਉਚਾਰਸੁਰੋਵਤਹੈਕਚਥੋ
 ਲਪਨੀਤਹਿਪੂਰਰਲਾਈ। ਜਿਹੰਰੋਪਰੋਰਣਨਾਥਕਲੇਵਰਸੋਕਭਰੀਹੁ
 ਤਹਾਚਲਆਈ। ਤਨਜੋਣਤਪੂਰਸੁਪੂਰਹੈਪਤਿਪੇਖਧਰਾਸੁਪਦੇਹਭੁ
 ਲਾਈ। ਅਤਿਰੋਵਤਨਾਥਹਨਾਥਕਹੇਮਨਬਿਆਕਲਤਾਪਦਮੈਲਪਟਾਈ।

४॥ एह बुद्धि बिल पकरे पति पाद नराम पकरे तिन पास निहारो। तुम ज
स रसे पति मेहि हने सर ताहि हने मम राम मुरारो। पति चहति मेहि च
ले पति ले कसु माप गये निह न बहमारो। सुनि मे बिनु नर प्रनाथ
तिने सुख होवतु गै सुख ले कसु मारो। ५॥ **चै** **पटी**। नारि दिजे गदूध अति
बुगाराम सगल उदमापनि हारो। बाली प्रति मब मेहि पठारो।
पति नीदान राम फल पारो। ६॥ **सिक** **रटी**। बुगाराम सुग्रीव उमि
लरु मां पिमा गी नारि। राम दीन राम ते के नहि मेरो मारि। एह बुद्धि
तुग बिल पती पिधराम परम कृपालु। सिबे पकीनो ताहि के कहि त
तुगि मा न बिसाला। ७॥ **कि** **उ** **स** **क** **बु** **रु** **तु** **करे** **पति** **सो** **क** **ला** **दि** **क** **न** **हि**
॥ **क** **हि** **स** **चु** **मे** **के** **बु** **मि** **नी** **पति** **जी** **द** **के** **त** **नु** **मा** **हि**। **तु** **च** **मा** **स** **हा** **तु** **सु** **सु**

ਏਤੋਤਨਪੀਚਭੂਤਕਜੇਇ। ਕਰਕਾਲਕਰਮਜੁਜੇਭਯੋਵਹੁਪਰੋਆਗੋਸੋਇ
 ॥੮॥ ਜੋਜੀਵਮਾਨੇਤੁਪਤੀਵਹਿਰੋਗਬਿਨੁ ਭਗਆਗਿ। ਨਹਿਮਰੇਜਾਮੇਬੈਰ
 ਹੈਪਥਮਾਂਹਿਚਾਲੇਨਾਹਿ। ਨਹਿਨਾਰਿਪੁਰਖਨਪੀਸਕੋਵਹਿਜੀਵਸਭਗਤਿ
 ਆਗਿ। ਅਦੁਤੀਏਕਅਕਾਸਸੋਨਹਿਲੇਪਹੈਕਛੁਤਾਹਿ। ੯॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਨਿ
 ਤਰਿਅਮਨਮਯਜੁਪਹੈਜੀਵਸਨਾਤਨਰੂਪਾ। ਤਾਰਾਂਸੋਕਨਕੀਜਯੇਤਜੇਸੁ
 ਭ੍ਰਮਤਮਕੂਪਾ। ੧੦॥ ਤਾਰਾ **ਉਵਾਚ** ॥ ਚੈ **ਪਈ** ॥ ਏਹਕਾਰਵਤਜੇਜਰੂਆ॥
 ਜੀਵਸਨਾਤਨਚੇਤਨਪਾਮਾ। ਸੁਖਦੁਖਤਬਕਿਸਕੋਹੋਈ। ਰਾਮਬਿਚਾਰਕ
 ਹੋਮਮਜੋਈ॥ ੧੧॥ ਸ਼ੀਰਾ **ਮੋਵਾਚ** ॥ ਤਾਰਾਂਪੁਜਨਕਰਯੇਤੁਮਮੇਜੋ। ਕੋਵਿਦ
 ਕੋਇਕਕਰੇਸੁਜੇਜੋ। ਅਹੰਕਾਰਕੋਦਿਤੁਸਿਬੀਪਾ। ਤਨੁਇੰਦ੍ਰਯਜੋਭਯੋਬਿ
 ਸੀਪਾ॥ ੧੨॥ ਜੋਲੇਹੈਤੋਲੇਜੀਸਾਰਾ। ਅਗਿਆਨਮੁਲਮਾਤਮਬਿਕਾਰਾ॥

ਮਿਥਯਾਯਹਿਸੀਸਾਰਬਤਾਏ। ਤਦਪਿਨਿਬ੍ਰਿਤਿਮਾਪਨਹਿਪਾਏ॥੧੩॥ ਇਉਂ
ਧਿਆਨਜਿਉਜਾਗ੍ਰਤਿਕਰੇ। ਸੁਪਨੇਮਾਹਿਅਨਰਥਨਪਰੇ। ਅਨਾਇਅ
ਵਿਦਯਾਅਰੁਤਿਨਕਾਰਯਾ। ਹਿਕਾਰਾਦਿਕਜੇਅਹੇਅਨਾਰਯਾ॥੧੪॥ ਅ
ਹੀਸੀਸਾਰਸੁਆਹਿਅਸਾਰੀ। ਰਾਗਧ੍ਵੇਖਕਰਬਿਮਾਕੁਲਭਾਰੀ। ਅਨ
ਹੀਯਹਿਸੀਸਾਰਕੁਨੀਜੇ। ਅਨਹੀਬਿਧਨਰੂਪਕਹੀਜੇ॥੧੫॥ ਆਤਮਅਨ
ਕੇਹੋਇਸਮਾਨੇ। ਬਿਧਨਆਪਨਮਾਹਿਜੁਮਾਨੇ। ਜਿਉਜਟਣਕਅਤਿ
ਉਜਲਅਹੇ। ਲਾਲਕੁਜਮਕੀਸਿਗਤਿਗਹੇ॥੧੬॥ ਲਾਲਵਰਣਤਿ
ਨਕੁਤਰਹੋਈ। ਵਸਤਵਿਚਾਰੇਵਰਣਨਕੋਈ। ਬੁਧਿਇੰਦ੍ਰਯੋਕੀਸਿ
ਗਤਿਧਾਰੀ। ਆਤਮਭੁਯੋਸੁਤਿਉਸੀਸਾਰੀ॥੧੭॥ ਆਤਮਲਿੰਗਸਰੀ
ਰਸਿਜੋਗ। ਪਾਇਲਿੰਗਤਨੁਜਨੇਜੁਭੋਗ। ਭੋਗਭੋਗਹੁਲਬਾਪਯੋਜੇ

ਈ॥ ਪਰਵਸਾਢਿ ਰੇ ਸੁਜਗ ਮੇਸੋਈ॥ ੧੮॥ ਅਧਿਕਿ ਖੇਮ ਨ ਗੁਣੁ ਹਨਿ ਹਰੇ
 ॥ ਪਾਛੇ ਤੇ ਬਹੁ ਕਾਮਿ ਨ ਪਾਰੇ॥ ਸਤੁ ਕਰਾਜ ਸਤੁ ਮਸਕੇ ਦਾ॥ ਪਾਇ ਜੋ ਨਿਬ
 ਹੁਲਹੇ ਸੁਖੇ ਦਾ॥ ੧੯॥ ਯਾਗ ਬਿਪਿਕਰ ਮਨ ਕੇ ਅਪੀਨਾ॥ ਕ੍ਰਮੇ ਜੀਵ ਜਗਾਜਿ
 ਉਜਲਾ ਮੀਨਾ॥ ਪਰਲੈਲੈ ਯਾਗ ਬਿਪਦੁ ਖਪਾਏ॥ ਬਹੁ ਰੋਜਾਇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਸਮਾ
 ਏ॥ ੨੦॥ ਪੂਰਬ ਕ੍ਰਿਤ ਉਪਾਸਨ ਜੇਈ॥ ਦਾਸਿ ਨ ਕਰਮ ਮਿਲੇ ਪੁਨਿ ਦੋਈ॥
 ਅਨਾਇ ਮਾਵਿਦ ਯਾ ਕੇ ਬਸਿ ਪਰਯੋ॥ ਸਿਰੁ ਕਾਲ ਬਹੁ ਰੋ ਨਿਹ ਸਰਯੋ॥
 ੨੧॥ ਯਾਗ ਬਿਪ ਜੀਵ ਕ੍ਰਮੇ ਬਹੁ ਬਾਰਾ॥ ਪਟੀਯੋ ਤਿਨਿ ਉਦੁਖ ਅਪਾਰਾ॥
 ਉਦੇਹੋ ਹਿਜ ਬਧੁ ਨਿਕ ਮਾਏ॥ ਸਿਤਨ ਕੀ ਸਿਗਤਿ ਤਬ ਪਾਏ॥ ੨੨॥ ਮੇਰੇ
 ਬੁਗਤਿ ਸਾਂਤਿ ਉਰ ਜੇਈ॥ ਮੇਮੇ ਮਤਿ ਉਪਜਾਵੇ ਤੇਈ॥ ਪੁਨਿ ਮਮਕ ਥਾ
 ਸੁਵਲ ਰਚਿ ਹੋਈ॥ ਦੁਰਲਿਕੁ ਯਾਗਿ ਜਗਤਿ ਮੇਸੋਈ॥ ੨੩॥ ਬਹੁ ਰੋ

ਤੰਤੁਸਰੂਪਗਿਆਨਾ। ਬਿਨਾਖੇਦਹੋਵੈਤਿਹੁਕਾਨਾ। ਵਾਕਾਮਰਭਕੋਗਿਆਨਸੁ
ਜੋਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਰਉਪਜੇਜੋਈ। ੨੪। ਤਨੁਇਵੈਮਨੁਪ੍ਰਾਣੁਕਾਰ
। ਇਨਤੇਬਿੰਨਜੁਰੂਪਉਦਾਗ। ਸਤਅਨੰਦਸੁਏਕਾਮਨੁਪਾ। ਤਾਕੇਜਾਨਸੁਆ
ਤਮਰੂਪਾ। ੨੫। ਹੋਵੈਮੁਕਤਿਬਾਰਨਹਿਲਾਗੇ। ਬਿਪਨਸਰਬਸੁਜਗਕੇਤਿ
ਆਗੇ। ਮੋਹਿਬਖਾਨਯੋਭੁਮਾਨਿਜੋਈ। ਸਤਅਹੈਸਿਸੇਨਹਿਕੋਈ। ਆ
ਬਿਪਿਮੋਹਬਖਾਨਯੋਸਾਗ। ਕਰੇਨਿਰੰਤਰਯਾਹਿਬਿਚਾਗ। ਤਾਕੇਦੁਖਜਗ
ਤਕੇਜੋਈ। ਨਹਿਕਦਾਚਿਤਛੁਹੇਸੁਤੇਈ। ੨੬। ਤਚਾਤੁਪੁਨਿਏਹੁਨਿਰੰਤ
ਰ। ਮੋਹਕਹਯੋਹੋਰੋਉਰਅੰਤਗ। ਨਾਹਿਛੁਹੇਤੋਕੇਦੁਖਜਾਲਾ। ਕਰਮਬਿਧ
ਤੇਸਿਟੇਕਰਾਲਾ। ੨੭। ਸੁਭੁਤੈਪੁਰਬਕੁਦਮਾਹੀ। ਉਤਮਕੁਗਤਕਰੀ
ਮਮਮਾਹੀ। ਤਾਤੇਮੋਰੋਦਰਸਨਪਾਯੋ। ਅਬਤੇਬਿਪਨਸਗਲਮਿਟਾਯੋ।

੨੯। ਸੇਰੋਰੂਪਿਅਗਇਮਨਮਾਹੀ। ਸੇਰਕਹਯੋਹੋਰੋਉਰਮਾਹੀ। ਪ੍ਰਵਾਹ
 ਪਤਿਤਕਾਰਯਹੈਜੋਈ। ਕਰੋਨਿਰਤਰਲੇਪਨਹੋਈ। ੩੦। ਸ੍ਰੀਰਾਮਇਹਕੁੰ
 ਤਿਬਖਾਨੀ। ਸੁਨਿਤਾਗੰਸੀਤਾਪਤਿਬਾਨੀ। ਤਨੁਅਭਿਮਾਨ ^{ਸੇਸ} ਜਸੋਕਤਿਅ
 ਗਾ। ਸ੍ਰੀਰਾਮਪ੍ਰਵਰਕੇਪਾਇਨਲਾਗਾ। ੩੧। ਆਤਮਅਨੁਭਵਲਹਰਰਖਾ
 ਨੀ। ਜੀਵਨਮੁਕਤਭਈਦੁਖਹਾਨੀ। ਰਾਮਪਰਾਤਮਨਰਾਮਦਤਾਗ। ਤਾਂਕੀ
 ਸੰਗਤਿਪਾਇ ਉਦਾਗ। ੩੨। ਅਨਾਇਬਿਧਸਕੁਦੂਰਨਿਦਾਗੇ। ਮੁਕਤਭ
 ਈਕਿਲਵਿਖਸਭਟਾਗੇ। ਮੁਕਤਿਕਲਪਦ੍ਰਾਮਰਾਮਉਦਾਗ। ਉਮਾਠਿਰੇ
 ਵਹਵਿਪਨਮਸ਼੍ਰਾਗ। ੩੩। ਸੈਯਾ। ਸੁਨਿਕੋਸੁਗੀਦੁਜੁਏਬਤੀਅੰਮੁਖਰਾ
 ਮਕਹੀਉਰਅੰਤਰਧਾਰੀ। ਸੁਅਸਤਭਯੋਉਰਕੀਤਰਸੋਨਿਖਲੋਅਗਿ
 ਅੰਨਸੁਦੂਰਨਿਦਾਰੀ। ਪੁਨਿਦਾਰਜਨੈਨਜੁਰਾਮਕੁਲੇਸੁਗੀਦਬੁਲਾਇ

ਸੁਦੇਹੁ ਉਚਾਰੀ। ਸੁਨਿਕ੍ਰਾਤ ਬਡੇ ਸਵਕੀ ਕ੍ਰਿਤ ਜੋ ਸੁਤਤਾ ਹਿ ਬੁਲਾਇ ਕਰਾਇ
 ਸੁਸਾਰੀ। ੩੪। ਦੋਹਰਾ। ਮੇਰੀ ^xਇਸੁ ਮਾਨਿ ਕੈ ਕਰੋ ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਤ ਜੋਇ।
 ਉਰ ^{ਦਸ}ਪਦੇ ਹਿ ਕੇ ਹੇਤੁ ਕਰ ਬੇਦ ਬਖਾਨਿ ਜੋਇ। ੩੫। ਸਦੇ ^ਆਯਾ। ਮਾਨਸੁ
 ਗੀ ^{ਦਸ}ਵ ਬੁਲਾਇ ਬਲੀ ਕਪਿ ਬਾਲੀ ਕੀ ਦੇਹ ਸੁਲੀਨ ਉਠਾਈ। ਫੁਲਨ ਕੇ ਸੁ
 ਬਿਬਾਨ ਬਿਖੇ ਸੁਰੁ ਨੀਰਨ ਦਾਇ ਉਠਾਇ ਸੁਪਾਈ। ਰਾਜਨ ਕੋ ਉਪਚਾਰ ^{ਗੀ}
 ਬਡੇ ਸੁਤਤਾ ਹਿ ਸਮੇਤਿ ਨਲੀਨ ਬੁਲਾਈ। ਬਾਮਨ ਸੀਤ ਬਜੀਰ ਘਨੇ ਪੁਨਿ ^{ਗੀ}
 ਦੁ ^xਦੁ ^੩ਭੇਰ ਅਨੇ ਕਬਜਾਈ। ੩੬। ਬਾਨਰ ਕੇ ਸਿਰ ਦਾਰ ਬਡੇ ਪੁਨਿ ਅੰਗਦ ਅੰ
 ਪਰ ਬਾਸ ਘਨੇ ਰੋ। ਅੰਗਦ ਮਾਤੁ ਗੁਮਾਂ ਬਿਲਲਾਤ ਚੁਚਾਤੁ ਨਨੈ ਨਪਤੀ ਕਰ
 ਟੇਰੇ। ਚਿਦਨ ਕਾਠ ਬਨਾਇ ਚਿਤਾ ਪੁਨਿ ਅੰਗਦ ਦਾਹ ਦਯੋ ਦੁ ਕਰੇ ਰੋ। ਨੀਰ
 ਸੁਨਾਇ ਤਿਲੋ ਦਕ ਦਾਨ ਦਯੋ ਪੁਨਿ ਅੰਗਦ ਲੇਪਿਤ ਮੇਰੇ। ੩੭। ਸਿਬਰਨਾਇ

ਪਟਿਬਰਲੈਪੁਨਿਰਾਮਸਮੀਪਸਬੁੈਚਲਾਏ। ਰਾਮਪਦਾਬੁੰਜਬੰਦਨਕੈਉਗੀ
ਵਤਬੈਇਹਬੈਨਅਲਾਏ। ਬਾਨਰਰਾਜਕਰੋਇਹਰਾਮਸਮਿਪਬੁੰਜਪੁਰੇਹ
ਸਪਾਏ। ਮੈਤਵਦਾਸਜੁਪਾਦਕੁਜੇਲਖਮੀਨਿਜਿਮੇਪਦਸੇਵਕਮਾਏ। ੩੮॥
ਯੈਸੁਗਰੀਵਕਹਯੈਜਬਹੀਤਬਰਾਮਹਜੈਮੁਖਏਹਬਖਾਨੀ। ਬੇਗਚਲੈ
ਪੁਰਬੀਤਰਤੁਮਮਆਇਜੁਲੇਤਵਪ੍ਰੀਤਿਜੁਜਾਨੀ। ਬਾਨਰਰਾਜਕਰੋਸ
ਗਲੈਅਭਿਖੈਕਕਰੋਅਪਨੀਰਜਪਾਨੀ। ਮੀਤਨਮੈਪੁਰਮਾਹਿਬਰੋਦਸ
ਚਾਰਸਮਾਉਗਮੈਇਹਠਾਨੀ। ੩੯॥ ਚਾਲਹਿਗੋਪੁਰਬੀਤਰਤੇਸੁਗਰੀਵ
ਸੁਨੋਅਹਿਕੂਤਹਮਾਗੇ। ਅੰਗਦਕੋਯੁਵਰਾਜਦਿਜੇਕਹਆਦਰਮੈਕਰ
ਯੈਪ੍ਰਤਿਪਾਗੇ। ਪਾਵਸਕੇਦਿਨਸਾਨੁਜਮੈਗਿਰਸੀਜਬਜੋਪੁਰਤੇਸੁਕ
ਨਾਗੇ। ਤੁਪੁਰਮੈਬਸਕੇਸੁਨਿਯੈਸੀਯਜੋਪਨਕੋਪਰੀਯੈਹਲਕਾਗੇ। ੪੦॥

ਗਮਪਦਾਬੁੰਜਬਿਦਨਕੈਸੁਗਰੀਵਚਲੇਬੰਗਆਇਸੁਮਾਨੀ। ਦੇਵਕਹੈਨਿ
ਜਦਾਜਯਥਾਤਿਮਜਾਵਤਹੋਕਪਿਕੀਰਜਪਾਨੀ। ਰਾਮਕੀਆਇਸੁਮਾਨ
ਗਏਕਪਿਨਾਇਕਮੇਲਖਸੀਨਿਜਮਾਨੀ। ਜਾਇਪੁਰੀਕ੍ਰਿਤਜੋਇਕਗੀਰ
ਪੁਨਾਇਕਜੋਮੁਖਮਾਹਿਬਖਾਨੀ॥ ੪੧॥ ਕੀਜਨਰਾਜਸੁਪਾਇਕਪੀਸੁ
ਰਗਮਕੇਕ੍ਰਾਤਕੇਪੁਜਨਕੀਨੋ। ਰਾਮਕੇਕ੍ਰਾਤਤਬੇਪੁਰਤੇਚਲਰਾਮਕੇਪੰ
ਥਬਿਖੇਮਨੁਦੀਨੋ। ਪਾਦਪ੍ਰਣਾਮਕੀਯੋਹਰਿਕੇਪੁਨਿਆਇਖੜੇਦਿਗਰ
ਮਾਮਪੀਨੋ। ਪ੍ਰਵਰਖਣਕੂਪਰਕੇਸਿਰਮੇਇਕਖੇਖਗੁਫਾਮਤਿਰੂਪਨ
ਦੀਨੋ॥ ੪੨॥ ਸੁਪਸਫਟਕਸੋਦਹਕੰਦਰਦੀਪਤਵੇਤਿਪਿਖੇਰਵਿਲਜੋ
। ਬ੍ਰਿਦਨਆਤਪਵਤਨਿਵਾਰਕਮੂਲਫਲਾਇਕਹੈਦਿਗਛਾਜੋ। ਰਾਪ
ਵਵਾਸਕੇਹੇਤਕਗੀਰਚਕ੍ਰਾਤਬਲੀਲਪੁਸਿਗਬਿਰਾਜੋ। ਦੇਜਗਪਾਲ

ਕਕੁਤਦੁਊਗਿਰਜਾਨੁਜੇਨਰਤੇਨਿਰਲਾਜੇ॥੪੩॥ਸਿਕ **ਫੁੰਦਾ**॥ਇਬਮੂਲ
 ਫਲਿਪਸਪਜੇਜਹਿਲਟੇਅਵਨੀਡੁਲਾ॥ਮੁਕਤਸਮਾਨਸੁਊਜਲੇਜਲਕੁਰੇਤਾ
 ਲਬਿਸਾਲਾ॥ਬਦੁਵਰਣੁਮਿੰਗੁਬਿਹਿਗਸੇਹੈਜੋਕੁਗਿਰਹਅਪਾਗਾਰਪੁਕੁ
 ਲੇਤਮਰਮਜੀਤਹਿਬਾਸਕੀਨਮੁਰਾਗਿ॥੪੪॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਿਅਧਿਆਤਮ
 ਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਢੇਕਿਸਕਿੰਧਾਕਾਂਡੇਤ੍ਰਿਤੀਯੋਪਿਆਇ॥੩॥
 ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵੇਵਾਚਾ॥ਸ੍ਵੈਯਾ॥ਪਾਵੁਜਕੇਦਿਨਰਾਮਤੁਹੰਮਾਇਕੀਦਰਮੀਦਰਬਾ
 ਸਕੀਯੋ॥ਮੂਲਫਲਾਇਕਭੋਜਨਕੇਮਨਤੋਖਕੁਰੇਸੁਖਨੀਰਪੀਯੋ॥ਵਾਤਚ
 ਲੇਜਲਾਮੇਪਾਠਿਰੇਮੁਖਗਾਜਤਮੇਸਹਬਿਜੁਲੀਯੋ॥ਕਾਂਚਨਕੰਖਮਨੋਗਜ
 ਰੇਲਤਰਾਮਜਿਹਾਰਮਚਿਕੁਹੀਯੋ॥੧॥ਪਾਵਤਮਾਵਤੁਏਣਵਿਹਿਗਮਰਾਮ
 ਨਿਹਾਰਤਹੀਹਰਖਾਵੇ॥ਵੈਬਨਬਾਸਨਿਵਾਸਤਗਾਇਗਖਲਮਨੇਮੁਨਿਧਿ

ਅਨੁਲਗਾਵੈ॥ ਚਿਤਲਿਖੇਜਨੁਏਣਵਿਹਿਗਮਨਾਹਿਕਦਾਚਿਤਾਮੀਗਭੁਲਾਵੈ
॥ ੧ ॥ ਜਾਨਪਰਾਤਮਰਾਮਫਿਰੇਗਿਰਸਿਪਾਮਿਗਾਖਗਸੇਵਕਮਾਵੈ॥ ੨ ॥ ਪਿਆ
ਨਜਮਾਪਿਥਿਰਾਮਕੁਏਇਕਠੋਰਇਕਿਤਹੁਤੇਰਪੁਰਾਈ॥ ਪਿਆਰੁਕੁਰੇਮ
ਜੋਇਅਪੀਨਸੁਮਿਤ੍ਰਜਮਾਪਕਹਯੋਤਹਿਜਾਈ॥ ਪੁਰਬਵਾਕਤੁਮਾਰੇਸੁ
ਨੇਗਯੋਚੰਤਸਿਏਹਸੁਮੋਹਬਿਲਾਈ॥ ਕਿਹਭੁੰਤਿਕੁਜੇਕਿਯਾਮਾਰਗਤੇਇ
ਹਜਾਨਨਕੀਹਮਰੇਉਰਮਾਈ॥ ੩ ॥ ਚੈਪਈ॥ ਜੋਗੀਕਿਹਬਿਪਤੋਹਿਅਰਾ
ਧੋ॥ ਕ੍ਰਿਯਾਜੋਗਉਰਸਾਪਨਜਾਪੋ॥ ਕ੍ਰਿਯਾਨਾਮਉਪਾਸਨਜੋਈ॥ ਯੋਗੀਕ
ਹੇਮੁਕਤਿਪਾਵਿਸੋਈ॥ ੪ ॥ ਨਾਰਦਥਾਸਅਯੀਬਹੁਕਾਖੋ॥ ਕਮਲਾਸ
ਨਮੁਖਯਹੀਪ੍ਰਕਾਸੋ॥ ਵਰਣਸੁਮਜਗਤੀਤਰਜੋਈ॥ ਮੁਕਤਿਵਿਧਾਇ
ਕਤਿਨਕੋਏਈ॥ ੫ ॥ ਇਸਤੀਸੁਦਰਲੋਪੈਜੋਤੋ॥ ਮੁਕਤਿਲਹੇਇਨਪੀਥਸੁ

ਤੇਤੋ। ਸੁਖਸਾਧਨਯਹਿ ਅਹੇ ਉਦਾਗ। ਰਿਖਗਣਕਰੇ ਸੁਰਾਮ ਉਚਾਗ। ੬। ਏ
 ਹਰ। ॥ ਭ੍ਰਾਤਤੁਮਾਰੇ ਕੁਗਤੁਹੈ ਜੇ ਸੁਕੋ ਉਪਕਾਗ। ਤਵਜੇ ਵਨ ਸੁਖਸਾਧਨੇਤੁ
 ਮਹੀ ਕਰੇ ਉਚਾਗ। ੧। ਸੀਰਾ **ਮੇਵਚ**। ਚੋ **ਪਈ**। ॥ ਮੇਰੀ ਪੁਜਾਬਹੁ ਬਿਸਥਰਾ
 ॥ ਭ੍ਰਾਤਨਹੀ ਤਿਨ ਕੋ ਕਛੁ ਪਾਗ। ਤਦਪਿ ਮੇਸਿਖੇ ਪਬਤਾਵੋ। ਕਰਮ ਰੇਜ
 ਗਲ ਸਿਦੇਹ ਮਿਟਾਵੋ। ੨। ਪੂਰਬ ਕਰੇ ਸੁਇਹੁ ਪ੍ਰਕਾਗ। ਅਪਨੇ ਜੂਤ ਕੇ
 ਅਨੁਸਾਰ। ਪਾਇ ਜਨੇ ਉਹੇ ਇਦੁ ਜਾਤੀ। ਗੁਰਪਦ ਭੁਜੇ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾ
 ਤੀ। ੩। ਗੁਰਤੇ ਲੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਬਿਪ ਜੈਸੇ। ਮੇਕੋ ਭੁਜੇ ਕਹੇ ਗੁਰ ਜੈਸੇ। ਕੈਹਿਰੇ ਕੈ
 ਪਾਵਕ ਮਾਹੀ। ਪੂਜੇ ਸੋਹ ਪ੍ਰੇਮ ਉਗਮਾਹੀ। ੪। ਪ੍ਰਤਿਮ ਮੇਕੋ ਗਵਿਕੋ ਮ
 ਹੀ। ~~ਇਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਪੁਜਨ ਕਰੇ। ਕੈ ਪਤਿ ਜਾਲਗਾ ਮਕੇ ਮਾਂਹੀ। ਹੇ~~
 ਇਤਿ ਗਲ ਸੁਪੁਜਨ ਕਰੇ। ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਜਦਾ ਮੁਖ ਰਹੇ। ੫। ਪ੍ਰਬਿਮੇ

ਪ੍ਰਤਿਜਨਾਵੈਨੀਗ। ਅਪਨੇਕਰੇਸੁਸੁਪਸਰੀਗ। ਮੰਤ੍ਰਪਦਕਰਮਿਤਕਲਵੈ।
ਜੋਬਿਧਿਬੇਦਸੁਪ੍ਰਸਮਬਤਵੈ। ੧੨। ਸਿਧਯਾਦਿਕਜੇਕਰਮਬਖਾਨੇ। ਤੇਪ੍ਰ
ਨਿਕਰੇਬੇਦਜਿਮਬੁਨੇ। ਪੁਰਬਕਰੇਸੀਕਲਪਬਿਧਨ। ਕਰਮਸਿਧਿਹਿਤ
ਨਰਮਤਿਮਾਨ। ੧੩। ਮੇਦਪੁਜਾਨਕਰੇਗੁਰਪੁਜਾ। ਤਾਮੈਕੁਵਨਮਾਨੇਦੁ
ਜਾ। ਸਿਲਾਮਾਹਿਦਿਸਨਨਕਰਾਵੈ। ਪ੍ਰਤਿਮਾਪਰਗੁਮਾਲਫਿਰਾਵੈ। ੧
੪। ਬਹੁਬਿਧਿਫੂਲਸੁਗੰਧਚਛਾਏ। ਯਾਬਿਧਿਪੁਜਸਿਧਤਪਾਏ।
ਕਪਟਨਹੀਮਨਭੀਤਰਧਾਰੇ। ਪੁਜਨਕਰੇਨੇਮਪ੍ਰਤਿਧਾਰੇ। ੧੫। ਪ੍ਰਿਤਿ
ਮਾਮੈਕੁਖਨਪਹਰਾਵੈ। ਮੇਰੇਉਰਮਨੇਦਉਪਜਾਵੈ। ਪ੍ਰਿਤਮਾਗੁਤੀਪਾ
ਵਕਮਨਜਰੇ। ਸਥਿਤੁਲਮੇਰਵਿਪੁਜਨਕਰੇ। ੧੬। ਸ੍ਰਧਾਪ੍ਰੀਤਿਦੇਇ
ਮਮਦਾਗਿ। ਜੋਕੁੰਗੇਮੈਲਖਮਣਪਿਆਗਿ। ਪਰਜੇਕੁਖਕੁੰਜਿਕਰਲਿ

ਆਵੇ। ਅਖਤਰੀ ਪਸੁ ਫੁਲ ਬਢਵੇ। ੧੧। ਤਪਰੰ ਮੇਨ ਹਿ ਕਿਉ ਹਰਖ ਵੇ। ਪ੍ਰੇਮ
 ਸਹਿਤ ਉਰ ਭੋਗ ਲਗਾਵੇ। ਪੁਜਦੁ ਬਪਰੇ ਸਕੁ ਅਗੇ। ਤਿਮੇਰੇ ਪੁਜਨ ਕੋ ਲਗੇ
 ॥ ੧੨ ॥ ਚੈਲਾ ਜਿਨ ਕੁਸਤ ਲੇਖਿ ਛਾਈ। ^{ਸਮਰੰਗ} ਥੈਰੇ ਮੇਸਨ ਮੁਖ ਮਨ ਲਾਈ। ਸਿੰਕ
^{ਬਸਤੁ ਮਿਲਾਨ} ਰਪੁ ਨਿਕਰੇ ਨਿਆਸ। ਬਾਹਰਿ ਕੁੀਤਰ ਸੁਪ ਪਰਕਾਸ। ੧੩। ਕੇਸਵਾਇ
 ਨਿਆਸ ਪੁਨਿ ਜੇਈ। ਬਹੁਰ ਕਰੇ ਮਨੁ ਲਾਇ ਸੁਤੇਈ। ਤੰਤੁ ਨਿਆਸ ਬਹੁ
 ਰੋਵਹ ਕਰੇ। ਉਰ ਕੇਸ ਭੁਕਿ ਲਵਿਖ ਪਰਹਰੇ। ੨੦। ਮਮ ਮੂਰਤਿ ਪੰਜਰ ਕੇ
^{ਮਸਤੁ} ਨਿਆਸ। ਸਿੰਤੁ ਨਿਆਸ ਪੁਨਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ। ਪ੍ਰਤਿਮਾਇ ਕਮੈ ਤੈ ਸੇ ਕਰੇ।
 ਆਲਸਨਾ ਉਰ ਅਤਿ ਰਪਰੇ। ੨੧। ਸਨ ਮੁਖ ਬਾਵੇ ਕਲਸ ਰਿਕਾਇ। ਪੁਰ
 ਪਾਇ ਕਦੰਖ ਲੁਕੁ ^ਨ ਥਾਇ। ਅਰਘ ਦਾਨ ਪੁਨਿ ਪਾਦ ਪ੍ਰਦਾਨ। ਮਧੁ ਪਰਕਾ
 ਦਿਤ ਬਾਅਚ ਮਾਨ। ੨੨। ਪਾਤ੍ਰ ਚਾਰ ਸਕੁ ਪਰੇ ਬਨਾਈ। ਮੇਰੇ ਬਿਖ ਕੁਲੇ

ਮਨਲਾਈ॥ ਮੇਰੀ ਕਲਾ ਜੀਵ ਜਿਹ ਨਾਮਾ ਗਵੇਸ ਮਉ ਜਲ ਚੇਤਨ ਪਾਮਾ॥ ੨
 ੩॥ ਦੇਹ ਬਿਆਪਕ ਸਾਰੇ ਜੋਈ॥ ਰਿਵੈ ਕਸਲ ਮੇਂ ਪਿਆਵੇ ਸੋਈ॥ ^{ਪਕਸ} ਪ੍ਰਿਤਮਾ
 ਦਿਕ ਮੈਂ ਕਰੇ ਮਦਾਹ ਨਾ॥ ਮੇਰੀ ਕਲਾ ਦੁਖ ਬਨ ਦਾਹ ਨਾ॥ ੨੪॥ ਪਾਦ ਮਰਪ
 ਮਚ ਮਨ ਇਸਨ ਨਾ॥ ਪਟ ਪਹਿਰਾਏ ਭੂਖਨ ਨਾ॥ ਯਾਵਤੁ ਸਕਤ ਕਰੇਉ
 ਪਚਾਰਾ॥ ਬਾਹਰ ਭੋਗ ਸੁਕ ਪਟ ਬਿਸਾਗੇ॥ ੨੫॥ ਜੋ ਵਿਕੁਤ ^{ਪਕਸ} ਪਰਮਾਹਿਨਿ
 ਹਰੇ॥ ਤ੍ਰਿਪੁਜੇ ਮਮ ਅਹਿ ਪ੍ਰਕਾਰੇ॥ ਕਸਤੂਰੀ ਕ੍ਰਿਕ ਮਲੈ ਬਹੁ ਕੁਤੀ॥ ਅਗੁ
 ਰਚ ਛਾਵੇ ਚੰਦਨ ਜਾਤੀ॥ ੨੬॥ ਫੁਲ ਸੁਗੰਧ ਸੁਫਲ ਹਮ ਪਾਰੀ॥ ਮੇਹ ਚ
 ਛਾਵੇ ਮੰਤ੍ਰ ਉਚਾਰੀ॥ ਦਸ ਅਵਰੁ ਦੁਪੁਜਾ ਪੁਨਿ ਕਰੇ॥ ਅਗਮ ਜਿਹ ਬਿ
 ਪਤਾ ਹਿਉ ਚਰੇ॥ ੨੭॥ ਕਰੇ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀਪ ਜਗਾਵੇ॥ ਸੁਪਨਿ ਦੇਹ ਸੁਬ
 ਦੁਤ ਚ ਛਾਵੇ॥ ਸਰਧਾ ਕਰ ਦੇਵੇ ਪੁਨਿ ^{ਮਰਤ} ਜੋਈ॥ ਮੈਂ ਭੁੱਗੋਂ ਕੇਵਲ ਪੁਨਿ ਜੋਈ

॥੨੮॥ ਸਰਪਾ ਬਿਨੁ ਟੀਸੁ ਰਨਹਿ ਖਾਏ। ਭਾਵੇਂ ਭੋਗ ਸੁਲਾਖ ਲਗਾਏ। ਹੋਮ ਕਰੇ
 ਪੁਨਿ ਪਾਵਕ ਮਾਂਗੀ। ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਧਾਨ ਪਛੇ ਮੁਖ ਮਾਗੀ। ੨੯॥ ਅਗਸਤ ਬਖਨ
 ਯੋ ਮਾਰਗ ਜੈਸੇ। ਕ੍ਰਿਤ ਬਨਾਏ ਪਰਮੇ ਤੈਸੇ। ^{ਗਾਇਤ੍ਰੀ} ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰਹੋ ਮਸੁਕਰੇ। ਕੈ
 ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਿਥੁ ਕਤਿ ਉਚਰੇ। ੩੦॥ ਕਰੇ ਉਪਾਸਨ ਦਾ ਜਗ ਪਾਵਕ। ਹੋਮੇ ਚਰੁ
^{ਸੋਮ ਸੀਰਧਾ} ਪ੍ਰਿਤ ਤਿਤੁ ਲਯਾਵਕ। ਜਾ ਬੁਨਦ ਜਮਾਇ ਬਸਰੁ ਪਾ। ਇਬ ਚੁਕੁ ਖਨਧ
 ਰੇ ਅਨੁਪਾ। ੩੧॥ ਹੋਮ ਕਾਲ ਅਸਮੇ ਕੋ ਪਿਆਵੇ। ਪਾਵਕ ਮਾਹਿ ਅਹੁਤੀ
 ਪਾਵੇ। ਪਾਰਖ ਦਕ ਬਲੀ ਆਵੈ ਮਾਪਤਿ। ਹੋਮ ਜੇਖ ਪੁਨਿ ਕਰੇ ਸਮਾਪਤਿ
 ॥੩੨॥ ਮੇਰਿ ਪਿਆਨ ਬਹੁਰੇ ਜਪ ਕਰੇ। ਪਾਰੈ ਮੰਤ੍ਰਿਨ ਬਿਥਾ ਉਚਰੇ।
 ਮੁਖ ਥਾਸ ਹਿਤ ਦਏ ਤਿ ਬੁਲਾ। ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਿਧੁ ਕਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੁਮੁਲਾ। ੩੩॥ ਗੀ
 ਤਿਨਿ ਰਤਿ ਮੇਰੇ ਹਿਤ ਕਰੇ। ਪਾਵਕ ਕਰੇ ਉਸਤਤਿ ਬਿਸਤਰੇ। ਦਿਤੁ ਸਮਲ

ਸੁਬੰਦਨਧਾਰੇ। ਪਿਆਵੇ ਮੇਹ ਸੁਚੀਤ ਮਸ਼ੁਰੇ॥ ੩੪॥ ਬੁਢਨ ਮਯ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਅਪਾਰੇ। ਮੇਹ ਦਯੋ ਲੈ ਸਿਰ ਪਰਧਾਰੇ। ਕਰ ਮੇਧਾਰ ਸੁਦੇ ਪਦ ਮੇਰੇ। ਸੀਜ ਨਿ
ਵਾਇ ਸੁਯੋ ਮੁਖ ਦੇਰੇ॥ ੩੫॥ ਪੋਰ ਸਿਸਾਰ ਪਨੇ ਦੁਖ ਕੁਰੀ। ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਧੋ ਮੇ
ਹ ਮੁਰਾਰੀ। ਕਰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਵਿਸਰ ਜਨ ਕਰੇ। ਪ੍ਰਤਿਕ ਜੋਤਿ ਸਿਮਰਿ ਉਰਧ
ਰੇ॥ ੩੬॥ ਯਾ ਬਿਪਕ ਹਯੋ ਉਪਾਸਨ ਜੋਈ। ^{ਤਿਆਗ} ਕਰੇ ਸੁਬਿਪ ਦ੍ਰਿਯਾ ਕੋ ਕੋਈ ^{ਸਾਜੀ}
। ਮੇਹ ਅਨਗ੍ਰਹ ਇਹ ਪਰਲੋਕਾ। ਪਾਇ ਸਿਪਿਜੋ ਤਿਆਗੇ ਸੇਕਾ॥ ੩੭॥
ਦਿਨ ਦਿਨ ਮੈਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਬੁਗਤ ਪੁਜੇ ਯੋ ਮਾਪੇ ਮਧਰ ਸਕਤਾ। ਬਿਨੁ ਸਿਦ੍ਹ ਪਾਇ
ਵਹ ਮੋਕੋ। ਲਖ ਮਣ ਸਾਚ ਬਖਾਨੇ ਤੋ ਕੋ॥ ੩੮॥ ਸਿਕਰ ^{ਪਰ} ਛੰਦਾ ਪਰਮ ਗੋ
ਪਸੁ ਪਾਵਨੋ ਪਬੁ ਹੋ ਸਨਾਤਨ ਕੁਤਾ। ਕਰ ਸਿਖੇ ਪਬਨਾਇ ਕੈ ਮੇਰੇ ਧਯੋ ਸ
ਖ ਯਾਤਾ। ਪਛੇ ਯਾਗਿ ਨਿਰਿਤ ਰਿਪੁ ਨਿਜੇ ਸੁਨੇ ਮਨ ਲਾਇ। ਸਮਸਤ ਪੁਜ

ਨਜੋ ਕਰੇ ਫਲ ਤਾਸ ਮਾਨੁ ਪਾਇ ॥ ੪੯ ॥ **ੴ** ਇਹਿ ਕੁੰਤਿ ਪਰਤ ਮਰ
 ਮਦਿ **ਸੁ** ਲਾ ॥ ਕ੍ਰਿਅਾ ਯੋਗ ਸੁ ਕਹੈ ਬਿਜਾਲਾ ॥ ਸੇਸ ਅੰਸ ਪੁਛੁ ਯੋ ਨਿਜ ਕੁ
 ਤਾ ॥ ਗਮ ਭਗਤਿ ਲਖ ਮਣ ਵਿਖਿਯਾਤਾ ॥ ੪੦ ॥ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਵਤਰਾ ਮੁ
 ਰਾਰੀ ॥ ਦੁਖੀ ਹੋਇ ਮੁਖ ਕੀਨ ਉਚਾਰੀ ॥ ਹਾਂਸੀ ਤੇ ਇਹ ਕੁੰਤਿ ਪਕਾਰੀ ॥ ਪੁਣ
 ਜਾਂਹਿ ਤੂੰ ਨਾਹਿ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੪੧ ॥ ਆਖਿ ਪਬਹੁਤ ਬਿਲਾਸੁ ਕੀਨਾ ॥ ਉਮਾ ਕੁ
 ਏ ਪੁਨਿ ਨਿੰਦਾਲੀਨਾ ॥ ਤੁਹੀ ਜਮੈ ਕਿਸ ਕਿੰਧਾ ਮਾਹੀ ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਬੋਲੇ ਮੁਖ
 ਮਾਂਹੀ ॥ ੪੨ ॥ ਕਪਿਨਾਇਕ ਸੁਗੀ ਵਏ ਕਾਂਤਿ ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਤੇ ਹਕ ਹੋ ਬਿਤਤਿ
 ॥ ਰਾਜਨ ਸੁਨਿ ਅਬ ਤੇ ਹਿਬਤਾਂ ਉ ॥ ਤੇਰੀ ਹਿਤ ਤੇ ਹਿਸੁਨਾ ਉ ॥ ੪੩ ॥ **ੴ**
ਜਾ ॥ ਗਮ ਕਰੇ ਉਪਕਾਰ ਸੁ ਪੁਰਬ ਤੈ ਕਪਿ ਮੁਛ ਸੁ ਹੋ ਬਿਸਰਾਏ ॥ ਬੀਰ ਪੁ
 ਸਿਪ ਸੁ ਲੋਕ ਤਿਉ ਵਹ ਮੀਗ ਦੁਤਾ ਤੁਸੁ ਤੇ ਹਿਤ ਪਾਏ ॥ ਅੰਗ ਦਮਾਤ ਕੁ ਜੇ ਪ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੪੪ ॥

ਦੁਤੇ ਸਠ ਰਾਜ ਦਏ ਸਿਰਛੁ ਝਟਿ ਰਾਏ ॥ ਸੇਵਹ ਰਾਮ ਬਸੈ ਗਿਰਮੈ ਸਹਿ ਭ੍ਰਾਂਤ ਬ
ਲੀਤ ਵਦੀਨ ਕੁਲਾਏ ॥ ੪੪ ॥ ਤੇ ਪਾਇਨੀ ਤਿਨਿ ਹਾਰਤੈ ਏਕ ਕਾਜ ਬਡੈ ਸਿ
ਹ ਤੇ ਮਕੁਲਾਏ ॥ ਤੁਕ ਪਿਜਾਤਿ ਜੁਨਾ ਰਿਰਮੇ ਮਦ ਪਾਨ ਕਰੇ ਕਛੁ ਜਰਨ ਪਾਏ
॥ ਸੋਧਨ ਸੀਯ ਕੁੰਤਿ ਹਿਕ ਹਯੇ ਅਬ ਲੋਕੁੰਦ ਨਾਹਿ ਸੁਬੋਲ ਪਠਾਏ ॥ ਜਾਨਤ
ਚੋ ਕਪਿ ਬਾਲਿ ਜਿਵੇ ਅਬ ਤੁੰਤਿ ਨ ਤੇ ਨਿਜ ਪ੍ਰਾਣ ਪੁਆਏ ॥ ੪੫ ॥ ਜੁਨਿ ਕੋ
ਹਨੁ ਮਾਨ ਕੀ ਬਾਤਿ ਨ ਕੋ ਕਪਿ ਨਾ ਬਡੁ ਰਯੇ ਮੁਖ ਏਹੁ ਮਲਾਈ ॥ ਹਨੁ ਮਨ
ਕਯੋ ਤਵ ਸਾਚੁ ਸਹੀ ਡਰ ਡਾਰ ਸੁਮੇ ਹਿਤ ਬਤਿ ਜੁਨਾਈ ॥ ਮਮਾ ਮਾਇ ਸੁਬੋ
ਗਦ ਸੋਇ ਸਕੇ ਦਸ ਸਿਸ ਕਪੀ ਅਬ ਏਹਿ ਪਠਾਈ ॥ ਕਪਿ ਜਾਤੈ ਦੀਪਨਾ
ਹਿ ਜਿਤੇ ਸਕੁਲਿ ਮਾਵਹਿ ਬੈਖੇ ਜਗਲੇ ਕਪਿ ਪੁੰਗਵਾ ਮਾਹਿਨ ਦੀਲ ਲਾ
ਏ ॥ ਮਾਇ ਸੁਮੇਟਿ ਜੁਮੇ ਕਪਿ ਮੁਛੁ ਜੁਪਖ ਬਪੀ ਕਕਛੁ ਦਿਨੁ ਲਾਏ ॥ ੪੬ ॥

ਭੁਲੁਪਖਪੀਕਕਛੁਦਿਨੁਲਵੈ॥ ਸਾਬੁਕਹੰਹਨੁਮਲਜੁਨੇਤਿਨਪ੍ਰਾਣਹਨੇ
 ਅਹਿਦੇਤੁਜੁਪਾਵੇ॥ ਅੰਇਜੁਦੈਪਰਮਾਂਹਿਗਯੇਕਪਿਮਾਰਤਿਮੋਰਨਪਾਸ
 ਸੁਨਾਵੇ॥ ੪੧॥ ਦੋ **ਹਰ**॥ ਅਮਾਇਸੁਲੈਕਪਿਰਾਜਕੀਮੰਤ੍ਰੀਵਰਹਨੁਮਾਨੁ॥
 ਬਾਨਰਗੀਛੁਬੁਲਾਇਕੈਬੇਜੇਦੈਸਨਮਾਨ॥ ੪੨॥ ਸ **ਦੇਯ**॥ ਵਾਯੁਜਮਾਨ
 ਸੁਬੰਗਬਡੇਜਿਨਕੇਗੁਣਨਾਹਿਜੁਜਾਤਿਗਿਨਾਏ॥ ਭੂਪਰਕੇਸਮਡੀਲ
 ਬਡੇਹਨੁਮਾਨਵਹੀਕਪਿਦੁਤਬੁਲਾਏ॥ ਪੜਦਏਲਿਖਤਾਕਰਮੇਕਪਿਰਾ
 ਜਨਤੇਬਹੁਦੁਬਾਇਵਾਏ॥ ਅਦਰਕੀਯੋਬਹੁਤੇਹਨੁਮਾਨੁਅਮਾਤਜੁਦੁ
 ਤਪਠਾਏ॥ ੪੩॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਮਾਧਿਯਾਤਮਗਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁ
 ਰਸਿਬਾਏਕਿਜਕਿਧਾਕਾਂਡੇਚਤੁਰਥੋਪਿਮਾਇ॥ ੪॥ ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵੇਵ
 ਚਾ।ਜ ॥ ਮਣਿਸਿੰਗਜੁਰੁਪਰਸੀਜਬਿਖੇਰਪੁਨਾਥਬਿਰਾਜਤ

ਰਤਸੁਹਾਈ॥ ਬਿਰਹੇਂ ਸੁਬਿਦੇ ਹਸਤਾ ਉਗੈਰ ਪੁਨਾ ਬਤ ਬੈ ਇਹ ਬਾਤ ਮਲ
ਈ॥ ਲਖ ਮੀਨਿ ਸੁਸੀਯ ਹਰੀ ਕਿਨ ਰਾਖ ਸਜੀ ਦੁਤ ਹੋ ਕਿ ਮਰੀ ਬਿਖੁ ਖਾਈ
॥ ਦਿਨੁ ਅਜੁ ਬਿਤੀ ਤਿਅਨੇ ਕਭੁ ਦੇ ਸੁਨਿ ਮੇ ਅਬ ਲੋਕ ਛੁ ਸਾਰਨ ਪਾਈ
॥ ੧॥ ਮਮ ਪ੍ਰਾਣ ਪਿਯਾ ਜਗ ਜੀ ਦੁਤ ਹੋ ਇਹ ਭੁਤਿ ਕਹੇ ਜਨ ਕੇ ਇਸੁ ਨਾ
ਈ॥ ਸੁਜਿ ਤੇ ਤਿਤ ਜਾਨ ਕੀ ਜੀ ਦੁਤ ਕੀ ਕਛੁ ਜਾ ਜਗ ਮੇ ਜਬ ਸਾਰ ਸੁ ਪਾਈ
॥ ਸੁਨਿ ਕੁਤ ਹਰੇ ਬਲ ਕੈ ਤਹਿ ਤੇ ਸੁਪ ਜੋ ਪਿਸੁ ਪਾ ਜਿ ਉਹਰੀ ਸੁਰ ਰਾਈ॥
ਕਬਿ ਸਿੰਘ ਗੁਲਾਬ ਭੁਜੇ ਪਦ ਕੋ ਹਰਿ ਚਾਹਤਿ ਕੀਰਤਿ ਗਗ ਬਾਈ
੨॥ ਚੈ ੫ਈ॥ ਲਖ ਮਲ ਸੁਲੇ ਪੁਤ ਗਯਾ ਭਾਈ॥ ਜਨ ਕਾਤ ਮਜਾ ਸਾਹਿ
ਚੁ ਰਾਈ॥ ਬਲਿ ਬਾਹਨ ਸੁਤ ਮੇ ਕੁਲ ਸਿੰਗਾ॥ ਗੁਸਮ ਕਰੋ ਰਲਤਾ ਹਿਸੁ
ਮੀਂਗਾ॥ ੩॥ ਚਿਦ ਮੁਖੀ ਹਾਸੀ ਤੇ ਪਿਆਰੀ॥ ਬਜਤੀ ਰਾਖ ਸਰੋਨ ਮਸ਼ੁ

ਗੀ॥ ਦੁਖ ਆਰਤਿ ਮੁਹਿ ਨਾਹਿ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਕਿਉ ਕਰ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁ ਅਪਣੇ ਪਾਰੇ॥
 ੪॥ ਚਿਦ ਮੁਖੀ ਬਿਨ ਚਿਦ ਤੁਪਾਏ॥ ਭਾਨ ਸਮਾਨ ਉਸਨ ਦੁਖ ਦਾਏ॥ ਚਿਦ
 ਜਾਨ ਕੀ ਕੋਛੁ ਹਿਆਵੇ॥ ਸੀਤਲ ਕੰਰਣ ਮੋਹ ਲਗਾਵੇ॥ ੫॥ ਦੁਆ ਨਹੀ
 ਸੁਗੀਵ ਸੁਗਾਈ॥ ਯੋਮੇ ਦੁਖੀ ਨ ਪੇਖੇ ਆਈ॥ ਨਹ ਕੰਟਕ ਰਾਜ ਜਗਤ
 ਮੇ ਪਾਯੋ॥ ਨਾਰਿਨ ਮੇ ਬਸ ਮੇ ਹਿ ਭੁਲਾਯੋ॥ ੬॥ ਕਪਿ ਕ੍ਰਿਤ ਪਨ ਭੁਯੋ ਮੁ
 ਹਿ ਭਾਨ॥ ਕਾਮ ਕੁਸਦਾ ਕਰੇ ਮਦ ਪਾਨ॥ ਸਰਿ ਦਰਿ ਤੁ ਆਈ ਪਿਖ ਰੁਢਾ
 ॥ ਸੀਸੋ ਪਨ ਹਿਤ ਆਯੋ ਨ ਮੁਢਾ॥ ੭॥ ਪੂਰਬ ਮੇ ਉਪਕਾਰ ਜੁ ਕਏ॥ ਕ੍ਰਿ
 ਤ ਪਨ ਕਪੀ ਸੁਰਵੈ ਬਿਜਰਏ॥ ਅਬ ਸੁਗੀਵ ਸੁਭਾਰੇ ਮਾਰੇ॥ ਬਾਪ ਵਸ
 ਹਿਤ ਸਹਿਤ ਪੁਰਸਾਰੇ॥ ੮॥ ਬਾਲੀ ਮਾਰਯੋ ਮੈਰਣ ਜੈਸੇ॥ ਅਜੁ ਸੁਗੀ
 ਵਹਨੇ ਪੁਨਿ ਤੈਸੇ॥ ਯਾ ਬਿਪਿਕ੍ਰੋ ਪਰੁਰੇ ਪਿਖ ਗਾਮ॥ ਤਬ ਬੋਲੇ ਲਖ ਮ

ਲਬਲਧਾਮ॥੯॥ਸ **ਏਯ**॥ਅਬਮਾਇਸੁਮੋਹਿਦਿਜੇਰਘਬੀਰਹਰੇਦੁਸ
ਟਤਮਤੰਕਪਿਗਈ॥ਇਹਕੁੰਤਿਉਚਾਰਸੁਤੁਲਕਸੇਤਲਵਾਰਲਈ
ਧਨੁਲੀਨਚਛਾਈ॥ਲਖਮੀਨਿਚਲੇਇਹਕੁੰਤਿਪਿਖੇਤਬਸੀਰਘਬੀਰ
ਸੁਬਾਤਿਅਲਈ॥ਮਮਹੈਜੁਗੀਵਜੁਪ੍ਰੀਤਜਖਾਸੁਤਏਹੁਕਰੀਤਿਨ
ਕੀਢਿਗਜਾਈ॥੧੦॥ਬਾਲਿਜਿਵੇਨਹਿਤਾਹਿਹਨੀਜੁਗਰੀਵਕੁੰਤੁਬ
ਹੁਕੁੰਤਿਤੁਰਾਈ॥ਕੁਲਗਏਉਪਕਾਰਤੁਮੇਇਹਕੁੰਤਿਜੁਨਿਠਰਵਾਕ
ਅਲਈ॥ਜੇਜੁਗੀਵਕਹੇਮੁਖਤੇਗਹਿਤੇਬਤਿਅਬਲਿਬੇਗਜੁਆ
ਈ॥ਜੇਕਰਤਬਜੁਹੋਇਕਛੁਪਨਿਜੋਮਿਲਕੈਮਮਸਿਗਕਮਾਈ॥੧੧॥
॥ਚੈ **ਪਈ**॥ਭੀਮਪਰਕਮਲਖਮਲਬਾਲਾ॥ਭਾਖਤਮੁਖਗਯੋਕਰਲਾ
॥ਕਿਜਕਿੰਪਾਪਤਿਬੇਗਜੁਪਾਏ॥ਕੋਪਕੁਰੇਜਨਦੇਤਿਜਲਾਏ॥੧੨॥

੨੦੫
੦
ਦੋਹਰਾ॥ ਕਿਸਕਿੰਪਾਲਖਮਣਗਏਪੁਨਿਸੋਚੇਰਪੁਬੀਗਾਬਿਰਹਿਬਆਕੁ
ਲਸੀਅਕੇਭੁਏਸੁਬਿਕਲਜਗੀਗ॥੧੩॥ ਚੋਪਈ॥ ਵੈਸੁਬਗਸਦਾਵਿਗਿਅੰ
ਨਾਪਦਮਾਨਾਇਕਹੈਭੁਗਵਨਾ॥ ਪਰਸੀਤਾਹਿਤਸੋਚੇਅੰਸੋ॥ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਮਾ
ਨਵਸੋਚੇਜੋਸੋ॥੧੪॥ ਬੁਧਿਅਪਿਕਕੇਸਾਖੀਸਾਰੇ॥ ਮਾਇਆਕਾਰਣਜ
ਦਾਨਿਮਾਰੇ॥ ੧੫॥

ਰਾਗਾਦਿਕਤੇਰਹਿਤਉਦਾਗ॥ ਮਾਇਆਕੇਨਹਿਤਿਨਹਿਬਿਕਾਗ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਕਰਯੋਬਚਨਜਗਜੇਈ॥ ਕਰਯੋਚਹੇਹਰਿਸੰਤਜੁਸੇਈ॥੧੬॥ ਦਸਰਥ
ਪਰਲੀਨੋਅਵਤਾਰਾ॥ ਤਾਂਤਪਕੋਫਲਦੁਜੇਉਦਾਗ॥ ਮਾਨੁਖਵੇਸਆ
ਪਹਰਿਧਾਰਾ॥ ਚਾਹੇਲੋਗਨਕੀਨਉਪਾਗ॥੧੭॥ ਮੇਮਾਇਆਬਾਂਧੇਜਨਜੇ
ਈ॥ ਕਿਹਬਿਧਿਮੁਕਤਿਹੋਹਿਪੁਨਿਤੇਈ॥ ਜਾਧਿਧਿਬਿਸਨਜੁਆਪਬਿਚਾ

ਗੀ। ਚਾਹਤ ਹੈਂ ਤਿਜ ਕਥਾ ਬਿਥਾਰੀ। ੧੯। ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਸੁਰੀ ਗਉਦਾਰੇ। ਲੋਗ
ਨਕੇ ਸੁਰੁ ਪਾਪ ਨਿਦਾਰੇ। ਨਮਰਾ ਮਾਇਲ ਪਾਵਨ ਹੋਈ। ਯਾਹਿਤੁ ਕੁਏ ਮ
ਨੁ ਜਹ ਰਿਸੇਈ। ੧੯। ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ਪੁਨਿ ਕਮ ਬਿਕਾਰਾ। ਯਾਹਿਤੁ ਕੀਨੇ ਮੈ
ਗੀ ਕਾਰਾ। ਤਤਤਤ ਕਾਲ ਬਿਖੇ ਹਰਿ ਕਰੇ। ਲੋਕਨ ਮਾਹਿਸੁ ਮੋਹ ਬਿਥਰੇ
॥ ੨੦॥ ਸੁਰੁ ਗੁਣ ਤੇ ਹੈਂ ਸਦਾ ਬਿਰਕਤ। ਪਰ ਕੁਝ ਮੈਂ ਹੈਂ ਰਕਤ। ਬਿਗਿਅ
ਨ ਸਕਤਿ ਪੁਨਿ ਗਿਆਨ ਸੁਰੁ ਪਾ। ਸਾਖੀ ਗੁਣ ਕੇ ਸਗਲ ਅਨੁ ਪਾ। ੨੧। ਕਾ
ਮਾਇ ਕੋ ਲੇਪੁ ਨ ਕੋਈ। ਨ ਕੁਜਿ ਉਨਿ ਰਮਲ ਹੈਂ ਹਰਿ ਸੇਈ। ਮੁਨਿ ਕੈ ਚ
ਤ੍ਵੈ ਕਰੇ ਬਿਚਾਰਾ। ਕੈ ਜਾਨੈ ਤਿਹ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰਾ। ੨੨। ਨਿਰਮਲ ਕੁਗ
ਤਿਤਾਹਿ ਕੇ ਜੇਈ। ਜਾਨਤਿ ਰਮਨ ਰਾਇ ਲਤੇਈ। ਕੁਗਤ ਨ ਕੇ ਪੁਨਿ ਮਨ
ਅਨੁ ਜਾਗ। ਕੁਗਵਤ ਲਏ ਜਗਮੈ ਅਵਤਾਰਾ। ੨੩। ਯਾਹਿਤੁ ਰਾਮ ਕਥਾ

ਮੈਂ ਬੁਧੀ॥ ਅਬ ਜੁ ਨਿਯੇ ਲਖ ਮਨ ਕੀ ਸਾਖੀ॥ ਲਖ ਮਣਕਿ ਸਕਿ ਪਾਛਿ ਗ
 ਜਾਏ॥ ਪਨੁਖ ਸਬਦ ਕਰ ਕਪਹਿ ਤੁਰਾਏ॥ ੨੩॥ ਤਾ ਕੋ ਪਖ ਮੁਢ ਜੇ ਕੀ ਸਾ
 ॥ ਗਛ ਕੇ ਦੋਰ ਚਢੇ ਵਹੁ ਜੀ ਸਾ॥ ਕਿਲ ਕਿਲ ਸਬਦ ਸੁਕੀਨ ਉਚਾਰੇ॥ ਪ
 ਦਪ ਮੋ ਕਰ ਪਾਥ ਰਧਾਰੇ॥ ੨੪॥ ਸ **ਏਯਾ**॥ ਬਾਨ ਰਜਾ ਤਿਸ ਵਾਸ ਕੁਈ
 ਲਖ ਮੀਨਿ ਤਬੈ ਪਿਖਏ ਹ ਉਚਾਰੇ॥ ਥਾਪਦਏ ਹਮਏ ਪੁਰੀ ਹਮ ਜੋ ਅਬ
 ਏ ਹਛ ਕੇ ਹਥੀ ਆਰੇ॥ ਮੇ ਇਨ ਕੋ ਨਿਰਮਲ ਕਰੇ ਇਹ ਕੁੰਤਿ ਉਚਾਰ ਕੁਵੇ
 ਰ ਸਿਭਾਰੇ॥ ਅੰਗ ਦਜਾਨੁ ਬਾਤਿ ਇਹੋ ਲਖ ਮੀਨਿ ਆਏ ਕਪਿ ਦੂਰ ਨਿਵ
 ਰੇ॥ ੨੫॥ ਅੰਗ ਦਜਾ ਹਿਜੁ ਤਾਂ ਪਦ ਮੇ ਅਤਿ ਦੀਨ ਕੁਯੋ ਅਭਿਬੰਦਨ ਪਰੇ
 ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਕ੍ਰਾਤ ਦਯਾ ਲਭੁ ਏ ਗਲਿ ਲਾਇ ਲਏ ਕੁਜ ਦੇ ਡਿਪ ਸਾਰੇ॥ ਹੋ
 ਸੁਤ ਜਾਇ ਕਪੀਸ ਕਹੈ ਮਮ ਆਵਨ ਯੋ ਮੁਖ ਮਾਹਿ ਉਚਾਰੇ॥ ਕੋ ਪਕੁਰੇ

ਪੁਬੀਰਪਠੇਇਮਜਾਇਕਹੋਨਿਜਭੋਨਮਸੁਗੇ॥੨੬॥ਅੰਗਦਕੁਖਤਥਾ
ਮੁਖਤੇਜੁਗਰੀਵਕੁਜਾਇਨਿਵੇਦਨਕੀਨੋ॥ਬਾਹਰਦੁਰਖਕੁਪੁਰਕੇਲਖਮੰ
ਨਿਲਏਕਰਚਾਪਨਵੀਨੋ॥ਨੈਨਜੁਲਾਲਕਰਲਕੁਏਅਤਿਕ੍ਰੋਧਕੁਰੇਮੁਖ
ਲਾਲਜੁਕੀਨੋ॥ਬਾਨਰਰਾਜਜੁਯੋਜੁਨਿਕੈਤਨਕਾਪਤਿਅੰਸੁਕੁਯੋਰੁਰ
ਜੀਨੋ॥੨੭॥ਅੰਤ੍ਰਦਗੀਹਨੁਮਾਨਬੁਲਾਇਕਯੋਸਮਸੁਗਇਸੁਏਹੁਬਿ
ਚਾਰੋ॥ਅੰਗਦਕੋਸੰਗਲੈਹਨੁਮਾਨਜੁਤੁਅਬਜਾਹਿਕੁਯੋਜੁਬਿਚਾਰੋ॥
ਜੇਰਦਊਕਰਪਾਇਪਰੇਲਖਮੀਨਿਕੁਜਾਇਸੁਕ੍ਰੋਧਨਿਵਾਰੋ॥ਸਾਂਤਿਕ
ਰੋਜੁਕੁਥਾਤਿਨਕੈਪੁਨਿਮੀਦਿਰਮਾਨਹੁਧਾਰਪਿਆਰੋ॥੨੮॥ਇਹ
ਭਾਂਤਿਪਰਾਇਹਨੁਮਤਿਕੋਪੁਨਿਆਪਬੁਲਾਇਕਯੋਤਿਨਤਾਰਾ॥
ਗਜਿਗਾਮਿਨਿਤੁਚਲਤਾਪਥਮੇਲਖਮੀਨਿਕੋਕ੍ਰੋਧਕੁਯੋਅਤਿਭਾਰ

॥ ਮਿਦਬੋਲਸੁਸਾਂਤਿਕਰੋਤਿਨਕੋਪਨਿਤਾਹਿਲਿਆਵਹੁੰਨਮਸ਼ਾਗਾਸਮ
 ਪਾਵਕਕੋਪਭਯੋਤਿਨਕੋਜਿਹਭਾਂਤਿਹਰੇਨਹਿਜੀਵਹਮਾਰਾ॥੩੯॥ ਚੋ **ਪਈ**
 ॥ ਅੰਪਹਵੇਲੀਤਾਰਾਂਜਾਏ॥ ਖੜੀਕੁਈਮੁਖਤਥਾਅਲਾਏ॥ ਹਨੂਮਨਅੰ
 ਗਦਪੁਨਿਪੀਗਾ॥ ਗਏਜਹਾਂਲਖਮਣਹਰਿਬੀਗਾ॥੪੦॥ ਜ **ਏਯਾ**॥ ਜਾਇ
 ਪ੍ਰਣਾਮਕਰੇਪਦਮੇਕਰਜੋਰਵੇਉਮੁਖਏਹਅਲਾਏ॥ ਹੋਜੁਖਜੋਰਪੁਬੀਰ
 ਕੁਲੇਤੁਮਹੁਜੁਖਜੋਪਾਥਿਭੀਤਰਆਏ॥ ਕੁਗਮਹਾਂਪਰਮਾਂਹਿਚਲੇਉਰ
 ਭੀਤਰਤੇਜਭਜਿਕਮਿਦਾਏ॥ ਨਾਗਿਸਖਾਕਪਿਰਾਜਨਕੋਪਿਖਅੰਰਕਛੂਪੁ
 ਕੁਕਾਜਬਤਾਏ॥੪੧॥ ਚੋ **ਪਈ**॥ ਜੋਹਮਕਰੇਸੀਜਪਰਮਾਂਨੀ॥ ਹਨੂਮਨਾਇ
 ਹਭਾਂਤਿਬਖਾਨੀ॥ ਲਖਮਣਕੋਪਨਿਕਰਫਰਲੀਨੋ॥ ਮਾਰਤਨਿਦਨਪ੍ਰੇਮ
 ਸੁਕੀਨੋ॥੪੨॥ ਲੋਆਯੋਤਿਨਕੋਪਰਮਾਂਹੀ॥ ਰਾਜਭਵਨਕੋਪਾਥਿਕੇਮਾ

ਗੀ। ਯੁਥਪਕੇਜੇਰੁੰਨਉਦਾਗੇ। ਆਵਤਲਖਮਣਪੀਥਿਨਿਹਾਰੇ। ੩੩।
ਰਾਜਕੁੰਦਨਪ੍ਰਤਿਯਾਥਿਪਗਯੋ। ਸੁਰਪਤਿਕੁੰਨਜਮਨਸੁਨਯੋ। ਤਾਰਾ
ਮੰਧਹਵੇਲੀਛਾਜੇ। ਤਾਰਾਪਤਿਸਮਬਦਨਬਿਰਾਜੇ। ੩੪। ਸੁਬਕੁਰਦ
ਧਰੇਤਨਜੋਗੈ। ਮਦਕਾਤੁ^xਤਨੈਨਮਨਮੇਗੈ। ਲਖਮਣਕੋਅਭਿਬਿਪ
ਨਧਾਗ। ਹਜਕਰਏਹੁਜੀਨਉਚਾਗ। ੩੫। ਜੋ^{ਰਠ}। ਦੇਵਰਤੇਕਲ
ਯਾਨਪਾਹਿਨਿਰਿਤਰਦਾਸਕੋ। ਤੁੰਗਗਭਨਕੇਪ੍ਰਾਨਸਾਪੁਕੁਵਤੇਰੇ
ਕਹੇ। ੩੬। ਜ^{ਰਖਮ}ਵੇਲਾ। ਦਸੋਦਿਜਪੜਪਠਾਇਦਏਕੁਵਮੰਡਲਕੇਕਪਿ
ਨਾਥਬੁਲਾਏ। ਕਨਕਚਲਕੇਸਮਹੈਜਿਨਕੇਤਨਦੇਵਰਪੇਖਪਨੇਕ
ਪਿਆਏ। ਤੁਮਰੋਅਤਿਸੇਵਕਬੀਰਬਡੇਕਪਿਨਾਇਕਪੇਕਿਮਕੋਪਬ
ਛਾਏ। ਇਹਬਾਤਿਨਲਾਇਕਹੈਤੁਮਕੋਸੁਨਿਰਾਮਜਿਨੇਜਿਰਛਤੰਠਿ

ਰਾਏ॥੩੧॥ਕਾਂਮਨੀਸੋਹਨਾਵਿਦਾਰਾਮਰਾਜੀਵਨੈਨੀਭੁਜੇਨੀਤਹੀ॥ਬਾਤ
 ਸੀਜੋਧਕੀਰਾਖਹੈਚੀਤਹੀ॥ਜਾਨਕੀਜੋਧਕੈ ^{ਕਵਲ}ਸੜਕੋਮਾਰਨੇ॥ਕਾਮਸੀਰਾ
 ਮਕੋਸੀਸਦੈਜਾਰਨੇ॥੩੨॥ਸ **ਵੇਖਾ**॥ਇਹਭੁੰਗਤਿਬਿਚਾਰਕਰੇਕਪਿਨਾ
 ਇਕਨੀਦਕਰੇਨਕਬੀਨਿਸਮਾਹੀ॥ਜਗਜੰਗਿਨਰਾਪਵਕਾਜਸਰੇਇ
 ਗਨੀਦਕਰੇਪ੍ਰਭੁਤੰਗਿਨਮਾਹੀ॥ਬਹੁਕਾਲਸੁਦੁਖਭੁਰੇਤਨਪੈਇਨਮੀਤ
 ਲਹੇਅਬਹੀਜਗਮਾਹੀ॥ਤੁਮਦੁਖਮਿਟਾਇਸੁਰਾਜੁਦਯੋਗੁਨਗਾਵਤਹੈ
 ਤੁਮਰੇਪਰਮਾਹੀ॥੩੩॥ਜੋ **ਪਈ**॥ਦੀਰਘਕਾਰਅਮੈਮਨਲਾਜੇ॥ਰਾਪੁ
 ਪਤਿਸੇਵਾਰਿਤਨਹਿਅਯੋ॥ਨਾਨਦੇਸਨਿਵਾਸੀਜੇਈ॥ਆਵਹਿਗੋਏ
 ਵਰਕਪਿਤੇਈ॥੩੪॥ਰਾਪੁਜਤਮਪਠਏਪਲਵਿਗਮ॥ਦਸਹਜਾਰਚਾ
 ਗਰਿਦਮੀਗਮ॥ਜਭੁਇਗਬਾਨਰਲਿਅਵਨਿਕਾਜੇ॥ਗਿਰਸਮਾਨਜਿ

ਨਕੇਤਨਛਾਜੇ॥੪੧॥ਸਭਦਿਗਬਾਨਰਸਪਿਸਿਰਦਾਗਾ॥ਕਪਿਨਾਇਕਨ
ਹੀਕਛੁਬਾਗਾ॥ਏਤਸਮੂਹਸਭੈਚੁਨਿਆਗੇ॥ਰਾਵਲਕੋਮਾਹਿਸਿਹਾਗੇ॥੪੨
॥ਦੇਹਰਾ॥ਤੇਰੇਸਾਬਸੁਜਾਇਗੇਅਬਹੀਕਪਿਸਿਰਦਾਗਾ॥ਕੁੰਨਜੁਪਾਟਨ
ਕੀਜਯੇਅੰਤਹਪੁਰਿਪਗਧਾਗਾ॥੪੩॥ਪੇਖੋਤੁਮਸੁਗੀਵਕੋਜੁਤਦਾਰਾਸ
ਹਿਪੀਗਾ॥ਦਾਨੁਅਬੈਬਲਿਦੀਜਿਯੇਤੁਮਸੇਵਕਹਰਪੀਗਾ॥੪੪॥ਤਾਰਾ
ਬਚਨਸੁਸੁਨਿਤਹੀਲਖਮਣਬੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਕ੍ਰੋਧਜੂਧਬਰਤਾਂਬੁਏਗ
ਏਸੁਬੋਨਬਿਜਾਲਾ॥੪੫॥ਸਦੈਯਾ॥ਬਾਨਰਰਾਜਜਹਾਂਸੁਗਰੀਵਸੁਰਾਮ
ਕਿਭ੍ਰਾਤਤਹਾਂਪਗਧਾਗੇ॥ਨਾਰਿਕੇਸਿਗਬਿਨੋਦਕਰੇਕਪਿਮਾਹਿਪਲਿ
ਘਰੁਜਾਗਲਿਤਾਗੇ॥ਪੇਖਅਏਲਖਮੀਨਿਬਲੀਓਰਕੁੀਤਮਹਾਪਰੋਕੁਦ
ਕਨਾਰੇ॥ਕ੍ਰੋਧਕੁਯੇਲਖਮੀਨਿਤਬੈਪਿਖਤਾਂਦਿਗਬੇਮਦਸੋਅਰੁਲਾਗੇ॥੪੬

ਕੋਪਕੁਯੋਲਖਮੀਨਿਕਹੇਕਪਿਦਸੁਤੁਮੇਅਬਰਮਬਿਸਾਗੇ। ਬਲਉਸਾਜ
 ਨਤੋਹਿਚਿਤਾਰਤਮੀਗਦਤਾਤਜਿਨੇਰਲਮਾਗੇ। ਮੇਬਾਪਿਤੋਹਿਕਰੋਅਬਰੀ
 ਪਬਿਬਾਲਿ ਕੇਜਾਹਿਜੁਬੇਗਪਧਾਗੇ। ਇਹਕੁੰਤਿਅਨੇਕਕਹੇਲਖਮੀ
 ਨਿਜੁਪੇਖਿਉਮਾਹਨੁਮਾਨਉਚਾਗੇ। ੪੧। ਹਨੁਮਨੋਵਾਚਾਕਬਿਤੁ।
 ਲਖਮਲਬਾਦਕੈਨਕੀਜਯੇਬਿਖਾਦਕਛੁਮੀਜੋਕਪਿਰਾਈਕੈਨਮੁਖਤੇਬ
 ਖਾਨਯੇ। ਸੁਨਿਯੇਜੁਸੇਸਮੀਸਤੋਹਿਤੇਦਸੀਜਗਮਜੇਵਕਪੁਬੀਨਜੁਗ
 ਰੀਵਉਰਮਾਨਯੇ। ਰਾਮਕਾਜਹੇਤਕਪਿਰਾਜਹੈਜੁਜਾਗਸਦਾਰਾਮਕੁ
 ਲਗਏਜੁਉਲਾਹਨੈਨਰਾਨਯੇ। ਬਾਨਰੀਹਾਰਮਾਏਕੋਟਿਹੁੰਗਜਾਰ
 ਪੁਨਿਅੰਗਹਿਹੈਅਨੇਕਕਛੁਛੀਲਨਪਛਾਯੇ। ੪੨। ਸੀਯੋਸੇਪਕਾਜੁਜੰ
 ਹਿਖਾਹਿਫਲਮੁਲਬਲਿਕਰੇਨਰਸੇਈਕਪਿਦਲਉਤਰਾਵਤੋ। ਕਰੇਯੋ

ਕਪੇਸਰਾਸੰਕਾਰਯਮਸੇਖਤਬਜਾਨਯੋਜੇਹੁਤੋਮਰਿਜੀਵਤੋਨਜਾਵਤੋ॥
 ਹਨੂਮਾਨਵਾਕਸੁਨਿਪਾਨਪ੍ਰਕੁਲਖਮੰਨਲਾਜਉਰਰਹਕਛੁਯੋਸਰਮਾਵ
 ਤੋ॥ ਅਰਘਪਾਦਕੋਕਪੀਸਲਖਮਣਪਾਇਪੁਜੇਗਰੇਲਾਇਲਯੋਮਾ
 ਯੋਪਾਹਨੇਜੁਹਾਵਤੋ॥ ੪੬॥ ਬੋਲੇਕਪਿਰਾਈਰਪੁਰਾਈਕੋਜੁਦਾਸਮੇ
 ਬਾਨਰਕੋਰਾਜਦਯੋਨਾਬਸੇਉਬਾਰਕੋ॥ ਰਾਮਤੇਜਮਾਪਨੇਜੁਤੀਨੋਲੋ
 ਕਜਿਨੇਖਿਨਮਾਧੀਕੋਬੀਚਬਹੇਭੁਜਾਬਲਪਾਰਕੋ॥ ਕਰੋਰੋਸਹਾ
 ਇਰਪੁਰਾਇਕੀਨਿਵਾਇਸਿਰਬਾਨਰਮਿਲਾਇਰਣਕੋਟਿਜੁਹਜਾਰ
 ਕੋ॥ ਕਾਗਦਪਠਾਏਹੈਜੁਮਾਏਹੈਅਨੇਕਕਪਿਰਣਤੇਨਫਿਰੇਕੁਟ
 ਫਿਰੇਅਰਿਮਾਰਕੋ॥ ੪੭॥ ਸੈਯਾਲਖਮੀਨਿਤਬੈਜੁਗੀਵਕਯੋਕ
 ਛੁਨਿੰਰਰਵਾਕਜੁਮੇਹਿਉਚਾਰੋ॥ ਅਬਸੋਖਿਮਯੋਕਪਿਬੀਰਬਲੀਤੁ

ਮਸੇਜੁ ਕਹੇ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੇ। ਚਲੇ ਸੁਗਰੀ ਵਸੁ ਕਾਨਨ ਮੈ ਜਹਿ ਰਾਮ ਬਿ
 ਰਾਜ ਤਹੈ ਸੁ ਮੁਰਾਰੇ। ਇਕ ਲੇਖ ਨਜੀ ਅਵਿਯੋਗ ਬਡੈ ਰਾਘਵਾਇ ਕਹੈ ਬ
 ਨ ਮੈ ਦੁਖ ਆਰੇ। ੪੧। ਚੋ **ਪਈ**। ਤਬ ਸੁਗਰੀ ਵਸਨ ਉਰ ਮਾਹੀ। ਲਖ ਮ
 ਣ ਜਹਿ ਤਚ ਦੇ ਰਬ ਮਾਹੀ। ਬਾਨ ਰਸ ਬੈਸੁ ਲੀਨ ਬੁਲਾਈ। ਚਲੇ ਕਪੜ
 ਜਹਾਂ ਰਾਘਵਾਈ। ੪੨। ਸ **ਦੇਖ**। ਇਤਿ ਭੇਰਿ ਮਦਿਗ ਅਪਾਰ ਵਜੈ ਇ
 ਤ ਬਾਨ ਰਹੀ ਛਲਿ ਗੁਰ ਸੁਹਾਵੇ। ਇਕ ਬੀਜ ਨ ਚਾਹ ਫਿਰਾਵਤ ਹੋਇ ਕਬੀ
 ਰ ਬਲੀ ਸਿਰ ਛਤ੍ਰ ਸੁਲਾਵੇ। ਇਤ ਅੰਗ ਦਮੋਹ ਨ ਮਨ ਚਲੇ ਇਤ ਓਰ ਚ
 ਲੇਨ ਲਨੀਲ ਸੁਜਾਵੇ। ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਗਏ ਕਾਪਿ ਰਾਜਤ ਹਾਂ ਜਹਿ ਰਾਂ ਮਾਥਿ ਰਾਜਤ ਭੁ
 ਪਰ ਛਾਵੇ। ੪੩। ਇਤਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਤ ਅਪਮਾਤ ਮਰਾਮਾਇਣੇ ਉਮਾ ਮ
 ਹੇ ਸੁਰ ਸਿਬਾ ਦੇ ਕਿਸ ਕਿਸ ਕਿੰਪਾ ਕਾਂਡੇ ਪਰਿ ਮੋਧਿ ਮਾਇ। ੪੪। ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ

ਉਦਾਸਾਸਵੈਯਾ॥ ਰਾਮਨਿਹਾਰਸੁਦਮਾਰਗੁਹਾਸੁਸਿਲਾਤਲਉਪਰਿਛਾ
ਜਤਹੈ॥ ਮਿਗਛਾਲਸੁਸਾਮਤਨੁਪਨਿਸ਼ਿਦਰਸੀਸਜਟਾਸੁਖਿਰਾਜਤਹੈ॥
ਨੈਨਬਿਜਾਲਜਮੀਦਹਸੇਮੁਖਪੈਖਸਰੋਜਸੁਜਤਹੈ॥ ਸੀਅਦਿਜੋਗਸੁ
ਚੀਤਤਪੇਮਿਗਪੰਖਨਿਹਾਰਸੁਗਾਜਤਹੈ॥ ੧॥ ਦੁਰਹਤੇਰਥਤੇਉਤਰੇ
ਸੁਗਰੀਵਬਲੀਲਖਮੀਨਿਸੁਕਾਈ॥ ਪ੍ਰੇਮਭੁਰੇਰਪੁਬੀਰਕਿਪਾਇਨਮ
ਹਿਪਰੇਗਿਰਜਾਛਿਗਜਾਈ॥ ਰਾਮਕਪੀਜਮਿਲੇਗਲਿਮੈਪੁਛਿਛੇਮ
ਲਯੋਹਰਿਪਾਸਿਬਿਠਾਈ॥ ਰਾਮਕਯੋਸੁਗੀਵਕੁਪੁਜਨਪਾਰਬਤੀ
ਹਰਿਗੀਤਿਦਿਖਾਈ॥ ੨॥ ਜੇਰਦੁਉਕਰਰਾਮਕਿਪਾਸਕਹਯੋਸੁਗ
ਰੀਵਕੁਲੇਸਿਰਨਾਈ॥ ਦੇਵਪਿਖੋਕਰੁਣਕਰਕੈਯਹਿਬਾਨਰਸੈਨਬ
ਡੀਪ੍ਰਭੁਆਈ॥ ਕੇਈਕਲਾਚਲਮੈਜਨਮੇਗਿਰਮੀਦਰਮੇਰਸੁਦੰਹਸੁਹ

ਈ॥ ਦੀਪ ਅਨੇ ਕਨਿ ਵਾਸ ਕਰੇ ਕਹਿ ਮਾਵੁ ਤਹੈ ਬਿਨੁ ਬੇਰ ਲਗਾਈ॥ ੩॥ ਕੇਅ
 ਸਤਾ ਚਲ ਕੇ ਉਦਿਆ ਚਲ ਕੇ ਈਸਰੁ ਤਾਤ ਮਾਂਗੀ॥ ਕੇ ਕੁਜ ਦੀਪ ਕੁਏ ਰਾਪਨ
 ਇਕ ਕੇ ਦੀ ਕੁਏ ਗਿਰਮੰਦਰ ਮਾਂਗੀ॥ ^{੭੬} ਕੁਪਰ ਕੇ ਸਮ ਦੇ ਹਬ ਤੇ ਫਲ ਹਾਰ ਕਰੇ
 ਕਪਿਏ ਬਨ ਮਾਂਗੀ॥ ਕਾਮ ਕਰੁ ਪਪੈਰ ਸਗਲੇ ਕਪਿਸੇ ਨਨ ਕੀ ਗਨ ਤੀ ਕਛੁ
 ਨਾਹੀ॥ ੪॥ ਦੇਵ ਨ ਕੇ ਬਲਿ ਅਸਨ ਤੇ ਇਹ ਬਨ ਰੁਪ ਕੁਏ ਜਗ ਮਾਂਗੀ॥
 ਹੈ ਕਿਨ ਕੋ ਗਜ ਸੇ ਬਲ ਰਾਮ ਬਿਸਾਰ ਦਹੈ ਸਕੁ ਸਿਗਰ ਮਾਂਗੀ॥ ਕੇ ਚਿਤ ਹੋ ਦ
 ਸਨਾ ਗਬਲੀ ਗਜ ਮਾਯੁ ਤਹੈ ਬਲ ਮੇਇ ਨ ਮਾਂਗੀ॥ ਲਾਖ ਕਰੇ ਰਗ ਜਾਨ ਪ
 ਰੇ ਬਲਿ ਹੈ ਕਿਨ ਕੇ ਬਲਿ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹੀ॥ ੫॥ ਕੇ ਚਿਤ ਅੰਜਨ ਕੂਟ ਜਮਾ
 ਪੁਨਿ ਕੇ ਚਿਤ ਹੋ ਮਸਮਾਨ ਬਿਰਾਜੇ॥ ਕੇ ਚਿਤ ਲਾਲ ਮੁਖੀ ਬੁਜ ਸੇ ਪੁਨਿ ਕੇ
 ਚਿਤ ਦੀਰਘ ਵਾਲੁ ਜਗ ਜੇ॥ ਉਜਲ ਕੇ ਚਿਤ ਫਟ ਕਸੇ ਪੁਨਿ ਕੇ ਬੁਸਮਾਨ

ਸੁਕੇਚਿਤਛਾਜੇ॥ ਆਵਤੁਹੈਰਣਚਾਹੁਰੇਕਪਿਰਾਮਪਿਖੋਪਨਜੇਮੁਖੁਗਾ
ਜੇ॥ ੬॥ ਕ **ਬਿਤ**॥ ਰਾਮਤੇਰੀਆਇਸੁਕੇਸਬੁਹੈਕਰਨਹਾਰਚਾਹਤਨਕਛੁਫ
ਲਮੁਲਹੀਆਹਾਰਹੈ॥ ਏਜੁਪਿਖੋਰਾਮਤੁਮਗਤਪਹਾਰਸੋਜੁਜਾਂਬਵਾਨ
ਨਾਮਕੋਟਿਰੀਛਕੋਸਿਰਦਾਰਹੈ॥ ਇਹੈਹਨੂਮਾਨਬਲਵਾਨਵਿਖਯਾਤਪੁ
ਕੁਵਾਖੁਕੋਕੁਮਾਰਨੀਤਿਮੀੜਮੇਉਦਾਰਹੈ॥ ਇਹੈਨਲਨੀਲਸੁਗਵਾ
ਖਗਵੈਜਾਨੇਰਾਮਇਹੈਗੋਪਮਾਦਨਸੁਬਲਕੋਨਪਾਰਹੈ॥ ੧॥ ਸਰ
ਕੁਸੁਮੇਦਵਦੁਵਿਦਗਜਪਨਸਜੁਬਲੀਮੁਖਦਾਪਿਮੁਖਏਈਪਹਿਚਾ
ਨਿਯੋ॥ ਏਹੁਤੁਜੁਖੇਣਅਹੇਤਾਰਨਾਮਯਾਹਿਕਹੇਪਿਤਾਹਨੂਮਾਨਕੋਸੁਕੇ
ਸਰੀਪਛਾਨਿਯੋ॥ ਇਹਸਿਰਦਾਰਮੇਰੇਖਾਸਕੀਜੁਚਲੇਲਾਰਪੁਰਕੋਨਿਵਾ
ਸੀਹੈਪ੍ਰਧਾਨਕੋਬਖਾਨਿਯੋ॥ ਸਬੁਹੈਉਦਾਰਤੇਜਪੁਜਕੋਅਧਾਰਰਾਮ॥

ਮਾਹਿਸਿਗ੍ਰਾਮਕੇਸੁਰੇਸਸਮਾਨਿਯੋ॥੮॥ਐਰਜੇਈਬਾਨਰਸਿਰਦਾਰਬ
 ਡੇਰਾਮਚਿਦਕੋਟਿਕੋਹਜਾਰਕਛੁਅੰਤੁਨਹੀਪਾਯੋ॥ਦੇਵਅੰਸਸੂਤਸਭੈਬਾ
 ਨਰਸਪੁਤਪ੍ਰਭੁਨਾਥਕਾਜਕਰੇਬਲਿਮੁਖਤੇਬਤਾਯੋ॥੯॥ਪਿਖੋਗਾਮਤੁ
 ਮਲਾਗਤਜੁਹਾਵਨੋਜੁਬਾਲੀਕੋਕੁਮਾਰਨਾਮਅੰਗਦਸੁਨਾਯੋ॥ਬਾਲੀ
 ਸਾਮਬੀਰਅਤਿਪੀਰਸਿਗ੍ਰਾਮਕਰੇਯਹੀਕੋਕੁਰੋਸੇਰਣਖੰਕੁਜਗਭਾਯੋ॥
 ੧੦॥ਬਾਨਰਾਮਨੇਕਐਰਸੁਰਰਣਪਰੇਦੋਰਨਾਥਕਾਜਪਾਨਕੀਨਚਿੰਤਮ
 ਨਧਾਰਹੈ॥ਅਰਿਬਾਪਿਕਾਜਕਪਿਰਣਮੇਜੁਜਾਗਸਕੁਕੋਪਬੀਰੁਭ
 ਦੇਸੁਉਖਾਰਗਿਰਮਾਰਹੈ॥ਅਏਸੁਜੁਦੀਜਯੇਨਬੇਰਕਛੁਕੀਜਯੋ
 ਸੁਬਾਨਰਾਮਪੀਨਪ੍ਰਭੂਆਇਸੁਨਿਹਾਰਹੈ॥ਉਮਾਤਬਰਾਮਹਰਖਾ
 ਦਿਉਰਨੈਨਭੁਰਮਿਲਕੈਕਪੀਸਮੀਤਬਾਤਿਯੋਉਚਰਹੈ॥੧੦॥ਸੀਤ

ਕਾਜਹੈਮਹਲਨਾਹਿਤੁਅਜਾਨਕਛੁਸੀਅਸੋਪਕਾਜਕਪਿਪਰਏਬਿਚਾ
ਰਕੈ।ਸੁਨਿਕੈਰਾਮਬਾਕਕੁਏਪੁਲਕਾਤਕਪਿਪਰਯੇਸੁਤੀਨਓਰਤੀਨ
ਹੀਪਕਾਰਕੈ।ਬਲਮੇਬਿਚੋਖਣਪਠਾਏਇਗਦਖਣਗੁਲਾਬਸਿੰਘ
ਨਾਮਤਹਿਕਹਿਤਉਚਾਰਕੈ।ਅੰਗਦਸੁਜਾਮਵੇਤਕੇਸਰੀਕੁਮਾਰਨ
ਲਜਰਕੁਜੁਖੇਲਮੇਦਵਦਵਿਦਸੁਪਾਰਕੈ।੧੧।ਕਹਯੋਕਪਿਰਾਈ
ਸਕੁਓਰਸੁਬੁਲਾਈਅਸੋਪਕੋਪਠਾਏਪਨੇਕਾਲਨਹੀਲਾਵਨਾ।ਕੁ
ਮਅੰਤਹੇਰਸੀਆਸਾਰਲੈਸਵੇਰਕਹੋਕਹਾਂਬੇਰਬੇਰਦਿਨਤੀਜਮਾ
ਹਿਆਵਨਾ।ਬਿਨਾਸੀਅਦੇਖੀਦਿਨਜਾਹਿਜੁਬਿਜੇਖੀਤਿਹਪ੍ਰਾਣ
ਅੰਤਦੀਤਕਪਿਕੁਮਮੇਗਛਾਵਨਾ।ਬਾਨਰਪਠਾਇਕਪਿਰਾਏਜਿ
ਗਨਿਆਇਹਰਿਬੈਠੋਫਿਗਮਾਇਉਮਾਲਾਗਤਸੁਹਾਵਨਾ।੧੨।

ਦੇਖਹਨੁਮਾਨਪ੍ਰਕ੍ਰੀਯੇਹੈਪਯਾਨਪਥਿਲੀਨੇਹੈ। ਬੁਲਾਇਬਾਤਿਕਹੀ
ਸਮਸ੍ਰਾਇਕੈ। ਪ੍ਰਤੀਤਿਹਿਤਸੁਦਰੀਲਿਜਾਹਿਕਪਿਮੁਦਰੀਜੁਰਾਮਨ
ਮਲਿਖੇਦਈਜਾਨਕੀਕੁਜਾਇਕੈ। ਕਾਮਹੈਮਹਾਨਯਮੇਤੁਹੀਹੈਪ੍ਰ
ਮਾਨਕਪਿਸੰਤੁਮਜੁਜਾਨਬਲਿਕਰੀਮਨੁਲਾਇਕੈ। ਕਹੈਬਲਜਨ
ਤੇਰੀਪਥਮੇਕਲਯਨਜਦਾਜਾਹਿਬੀਰਬੇਗਤੋਗਜਾਨਨਮਨਾਇ
ਕੈ। ੧੩। ਅੰਜੇਕਪਿਗਾਇਦਏਬਨਰਪਠਾਇਜੀਟਜੋਪਕਾਜਗਏ। ਮੈ
ਰਾਮੰਗਦਸਿਧਾਰਯੋ। ਬ੍ਰਿਧਬਨਿਮਾਂਹਿਫਿਰੇਸੀਅਕੋਨਡੇਹਕਰੇਗਿ
ਰਕੇਸਮਾਂਨਏਕਰਾਖਜਨਿਹਾਰਯੋ। ਭੂਖਨਅਕਾਰਮਿਗਹਾਬੀਕੋ
ਅਹਾਰਕਰੇਰਾਵਲੁਬਿਚਾਰਕਪਿਦਲਾਕਿਲਕਾਰਯੋ। ਬਾਂਨਰਸਿ
ਦਾਰਕਰੇਮੁਸਟਕੇਪ੍ਰਹਾਰਬਲਖਿਲਹੀਕੇਬੀਚਤਾਹਿਕੋਪਕਰਮਾਰ

ਯੋ॥ ੧੪॥ ਏਹੁਨਦਸਾਨਨਬਖਾਨਗਏਕਾਨਨਸੁਮੰਰਬਨਭਾਗੀ॥ ਨਸੁ
ਮਾਂਰਕਛੁਕੀਜਯੋ॥ ਜਾਨਕੀਕੀਆਸਲਗੀਪਿਆਸਤਨਭਾਗੀਨ
ਰਿਪਾਵੇਤਹਿਦਾਰੀਕਪਿਕਹੇਕਾਂਹਿਪੀਜਯੋ॥ ਸੁਕੇਮੁਖਕੰਠਤਾਲਭੁ
ਏਹੋਬਿਹਾਲਕਪਿਮਹਾਂਬਨਕੁਸੇਕਹੈਕੋਨਭੁਤਿਜੀਜਯੋ॥ ਏਕਪਿ
ਖੀਦਰੀਤਹਿਤਿਲਸੇਅਵਰੀਮੁਖਏਕਕਹੈਯਾਹਿਮਾਂਹਿਨੀਰਪੇਖ
ਲੀਜਿਯੋ॥ ੧੫॥ ਪਿਖੇਪਲਵਿਗਮਸੁਨਿਕਸੇਵਿਹੀਗਮਸੁਗੀਲੇ
ਛਦਕੋਚਹੀਸਹਨੂਯੋਉਚਾਰਹੈ॥ ਇਹੈਗੁਹਾਦੁਆਰਬਰੇਸਭੈਸੁਬਿ
ਚਾਰਕਹੈਸਭਨਪੁਕਾਰਆਹਿਭੀਤਰਸੁਟਾਰਹੈ॥ ਅੰਸੇਤੁਬਖਾਨ
ਆਗੇਭੁਏਹਨੁਮਾਨਪਾਛੇਚਲੇਕਪਿਜਾਤਿਕਹੇਕਹਾਂਜਲਧਾਰਹੈ॥
ਆਪਸਮੈਹਾਥਫਰੇਜਾਹਿਚਲੇਜੀਅਰੁਰੇਏਤਨਦਿਖਾਈਕਛੁਬ

ਤੇ ਮੀਧਕਾਰ ਹੋ ॥ ੧੬ ॥ ਚੋ **ਪਈ** ॥ ਯਾ ਬਿਪਦੁ ਰਗਏ ਕਪਿਜਬਹੀ ॥ ਪੇ
ਖੇ ਨੀਰਤਲਾ ਵਜੁਤਬਹੀ ॥ ਮਨਸਮਾਨ ਉਜਲਜਹਿਦਾਰੇ ॥ ਕਲਪਦੂ
ਮਨਿਸੇਦੁਮਪਰਵਾਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਲਟਕੇਡਾਲਭੂਮਿਫਲਭੁਗੇ ॥ ਮਧਕੇ
ਜਹਾਂਸੁਛਾਤੇਖਰੇਸਭੁਗੁਣਵਿਤਸੁਭੋਨਨਿਹਾਰੇ ॥ ਮਦਿਮੁਕਤਾਪਟ
ਪੁਰੇਜਾਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ਜਾਮੈਭੋਜਨਬਹੁਪਰਕਾਰਾ ॥ ਮਾਨੁਖਨਾਹਿਸੁਕੋਰਖ
ਵਾਰਾ ॥ ਭੋਨਪ੍ਰਕਾਪਿਖਕਪਿਬਿਸਮਏ ॥ ਤਾਮਹਿਕੋਤਕਦੇਖੇਨਏ ॥
੧੯ ॥ ਦਿਬਕਨਕਕੇਅਸਨਮਾਹੀ ॥ ਨਾਗਿਪਿਖੀਇਕਦੁਸਰਨਾਹੀ
॥ ਤਨਕੀਪ੍ਰਕਾਸਗਲਤਮਵਾਰੇ ॥ ਚੀਰਬਸਨਉਰਈਸਚਿਤਾਰੇ ॥
੨੦ ॥ ਪਦਮਾਸਨਫਿਰਜੋਗਕਮਾਏ ॥ ਤਾਕੋਪਿਖਕਪਿਸਗਲਤ
ਰਾਏ ॥ ਗਏਸਮੀਪਕੁਗਤਿਉਰਭੀਨੇ ॥ ਜੋਰਦੋਉਕਰਬੰਦਨਕੀਨੇ

॥२१॥ ਦੇਵੀ ਪੇਖ ਸੁਕੀ ਸੁਆਲਾਏ। ਕਿੰਨ ਤੁਮੇ ਕਿਹ ਕਾਰਣ ਆਏ। ਕਿ
ਨ ਕੇ ਦੁਤ ਕਹਾ ਤੇ ਆਏ। ਮਮ ਅਸਥਾਨ ਸੁਕਿ ਉਪਦਦਏ। ॥२२॥ ਦਿ
ਹ ॥ ਤਾ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਹੀਤ ਬਬੇ ਲੇਹਨੁ ਮਾਨ। ਸੁਮਾਚਾਰ ਦੇਵੀ
ਸੁਨੇ ਨੀ ਕੇ ਕਰੇ ਬਖਾਨ। ॥२३॥ ਕ **ਬਿਤ** ॥ ਮਾਘ ਧਮਾ ਕੋ ਰਾਜਾ ਦਸਰ
ਬ ਸਿਰਤਾਂ ਜਾਤਾ ਕੇ ਬਡੇ ਸੁਤ ਕੁਮਾਰੀ ਸੁਲੋਗ ਰਾਮ ਗਾਏ ਹੈ। ਮਹਿ
ਯਾਨ ਰੋਸ ਕੀ ਨੀ ਮਾਨ ਉਰਲੀ ਨੀ ਨਿਜ ਨਾਰਿਲ ਪੁਕਾਤ ਲੈ ਜੁ ਬਡੇ ਬ
ਨ ਆਯੇ ਹੈ। ਨਾਰਿਤਾ ਹਿਰਨ ਨ ਸੁਹਰੀ ਹੈ ਦਸ ਨਨ ਸੁਸੀ ਯਪ ਬਮ
ਏ ਸੁਗਰੀ ਵਸੋ ਮਿਲਾਯੇ ਹੈ। ਕਹਯੋ ਕਪਿ ਰਾਈ ਸਕੁ ਕਪਿ ਨ ਬੁਲਾ
ਈ ਸੀਯ ਸੋਧ ਕਾਜ ਜਾਹਮੀ ਤਕੁ ਵਕੈ ਪਠਾਏ ਹੈ। ॥२४॥ ਸ **ਵੇਯਾ**
॥ ਜੋ ਪਤ ਸੀਯ ਲਗੀ ਤਨ ਪਿਆਸ ਬਰੇ ਗਿਰ ਕੀ ਦਰਯੋ ਹਮ ਆਏ।

ਤੁੰਕਿਹਕਾਜਬਸੇਇਹਠੇਰਸੁਕੋਨਅਹੇਗਮਦੇਰਿਬਤਾਏ।ਯੋਗਿਨਤੋਪਿ
 ਖਬਾਨਰਕੋਹਰਖੀਉਰਮੇਇਹਬੈਨਅਲਾਏ।ਪੁਰਬਨੀਰਸੁਪਾਨਕਰੋਤੁ
 ਮਮੂਲਫਲਾਦਿਕਲੇਹਸੁਖਾਏ॥੨੫॥ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਆਹੁਪਾਸਮੇਰੇਫੇ
 ਰਕਹੈਬਿਰਤਾਤੁਟੇਰੇਸੁਨਿਕੈਸੁਕੀਸਗਏਫਲਮੂਲਖਾਵਨੇ।ਖਾਇਫ
 ਲਪੀਵਜਲਭੁਏਬਲਵਤਕਪਿਕਰੇਮਧਪਾਨਭੁਏਹੀਏਹਰਖਾਵਨੇ॥
 ਹੀਏਹਰਖਏਕਪਿਤਾਂਕੀਦਿਗਗਏਪੁਨਿਖਰੇਆਗੇਜੋਰਕਰਲਾਗਤੁ
 ਸੁਹਾਵਨੇ।ਜੋਗਿਨੀਉਦਾਰਜਾਹਿਰੂਪਹੈਅਪਾਰਵਹਕਰਕੈਬਿਚਾਰ
 ਲਗੀਹਨੂਕੋਬਤਾਵਨੇ॥੨੬॥ਆਹੁਤੋਨਾਮਵਹੁਰੂਪਕੀਜੀਪਾਮਦਿਸੁ
 ਕਰਮਾਕੀਤਨੂਜਾਪੁਜਾਈਸਕੀਕਰੇਨਈ॥ਤਾਂਹਿਨਿਰਤਕੀਨੇਸੁਮਹੇਸ
 ਮਨਲੀਨੇਤਿਨਹੋਇਕੈਕ੍ਰਿਪਾਲਦਿਬੰਪਰੀਜਗਏਦਈ॥ਬਰਖਅਨੇ

ਕਇਹ ਬਾਸ ਕੀ ਨੇਏ ਕਟੇ ਕਥੂਮ ਲੋਕ ਛੋਰੁ ਦੁਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਮੇਗਈ। ਤਿਨ
ਕੀ ਜਹੇਲੀ ਮੇਇ ਕੇਲੀਈ ਹੋ। ਬਾਸ ਕਰੋ ਮੇਖ ਚਾਹ ਜਗੀ ਤਿਨ ਸੀਗ ਨਾਹਿ
ਇਉ ਗਈ॥ ੨੭॥ ਏਹ॥ ਮੇ ਬੇਟੀ ਗਿਧਰ ਬਕੀ ਜੁ ਅਪ੍ਰਭਾ ਮਨਾਮਾ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਜਾਤੀ ਕਹਯੋ ਹੇ ਮਾਤ ਪਕਾਰ ਪਾਗ ਕ ਬਿੰਤ॥ ਈਹ ਬਾਸ ਕੀ
ਜੀਯੋ ਜੁ ਜੀਯੋ ਮਰਾਪ ਹਰਿ ਜੁ ਨ ਥਾਨ ਹੋਇ ਇਹ ਜੀਵਨ ਰਹਾਇ ਹੋ॥
ਤ੍ਰੇਤਾ ਯੁਗ ਅਏ ਮਵਤਾਂ ਰਹਿ ਲਏ ਦੁਹ ਦਸ ਰਬ ਸੁਤ ਹੋਇ ਜੁ ਰਾਮ ਯੋਕ
ਹਾਇ ਹੋ॥ ਕ੍ਰਮ ਧਾਰਾ ਹਾਰ ਕਾਜ ਤਜੇ ਗੇ ਸੁਤਾਤ ਰਾਜ ਚੀਰ ਪਟ ਪਾਰ ਦੁਹ
ਬਨ ਮੇ ਸੁਅੰਗਇ ਹੋ॥ ਸੀ ਅਤਾਹਿ ਕੁਰਾ ਯਾ ਸੁਹਰੀ ਜਾਇ ਆਰ ਯਾ ਸੁਸੇ
ਧਨ ਕੇ ਕਾਜ ਦੁਹ ਬਾਨ ਰਪ ਠਾਇ ਹੋ॥ ੨੮॥ ਚੋਖਈ॥ ਯਾਹਿ ਗੁਹਾ ਕੋ ਕੀ
ਤਰ ਆਵੇ॥ ਪੁਜੇ ਤੁੰਫਲ ਮੁਲ ਪਵਾਵੇ॥ ਬਹੁਰ ਗੁਫਤ ਜੇਜਹਿ ਦਹਿਰਾਮ

॥ ਜਾਇ ਕਰੇ ਤੂੰ ਪਦ ਪ੍ਰਣਾਮ ॥ ੩੦ ॥ ਬਹੁਰ ਬਿਸਨ ਕੇ ਕੁੰਨ ਹਿਜਾਵੇ ॥ ਯੋਗੀ
ਜਾਹਿ ਅਤਨ ਕਰ ਪਾਵੇ ॥ ਅਬ ਮੈਰਾ ਮਨਿ ਹਾਰਨ ਜਾਵੇ ॥ ਚਲੈ ਜੁ ਬੇਗਨ ਬੇ
ਰਲ ਗਾਵੇ ॥ ੩੧ ॥ ਤੁਮ ਅਬ ਨੈਨ ਮਿਲਾਵੇ ਜਾਗੇ ॥ ਚਲੇ ਗੁਠ ਤੇ ਬਾਹਰ ਦੁ
ਗੇ ॥ ਸੁਨਿ ਜੁ ਬਾਨਰ ਨੈਨ ਮਿਲਾਵੇ ॥ ਪੁਰਬ ਜਿਉ ਕਪਿ ਬਾਹਰਿ ਆਵੇ ॥
੩੨ ॥ **ਜਵੈ ਯਾ** ॥ ਭੁਗਮਨਿ ਭੁਗਮਨਿ ਤਿਆਗ ਗੁਠ ਦੁਹਿ ਆਪ ਗਈ ਜਹਿ
ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਭ੍ਰਾਤ ਬਿਰਾਜਤ ਪਾਸ ਤਿਨੇ ਦਿਗ ਦੇ ਕਸੁ ਬਾਨਰ ਕੋ ਸਿਰ
ਦਾਰੇ ॥ ਘੇਖ ਪ੍ਰਦੰਛਣ ਤਾਹਿ ਕਰੀ ਖਨਿ ਬੀਦਨ ਗਾਮ ਪਦਿ ਬੁਝ ਪਾਰੇ ॥
ਰੋਮ ਭੁਰੇ ਉਤ ਜਾਹ ਉਮਾ ਮੁਖ ਮਾਹਿ ਗਦਾ ਗਦ ਬੈਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ੩੩ ॥ ਸੁ
ਯਿ ਪ੍ਰਭਾਵਾਚਾ ॥ **ਜਵੈ ਯਾ** ॥ ਰਾਜਨ ਰਾਇ ॥ ਜੁ ਦੇਖਨ ਕੇ ਹਿਤ ਆਈ
ਇਹਾਂ ਤਵ ਪਾਇ ਨ ਦਾਸੀ ॥ ਮੇਤ ਪਕੀਨ ਹਜਾ ਸਮਾ ਬਰਕਿ ਦਰਮੀਦਰ

ਰਾਮ ਬਿਲਾਸੀ॥ ਆਜੁ ਕੁਯੋ ਫਲ ਤਾਂ ਪ੍ਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਰੂਪ ਪਿਖੇ ਜਗਮੇ ਅਥਿਨਾ
ਸੀ॥ ਬਿਦਤਿ ਹੋ ਪਦ ਪ੍ਰਕਿਯ ਕੋ ਤੁਮ ਆਇ ਪਰੇ ਪੁਨਿ ਆਇ ਪਰ ਕਾਸੀ॥ ੩੪॥
ਕੁਤ ਨਿਮੰਗਿ ਮਲੰਖ ਸਦਾ ਤੁਮ ਬਾਹਰ ਅਤਿ ਰਏ ਕਸ ਬਾਹਰੇ॥ ਮਾਂਇ ਕਲਾ
ਤਿਤ ਨੀ ਤੁਮ ਹੀ ਤਿਹ ਤੇ ਤੁਮ ਮਾਨੁਖ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ॥ ਜਲ ਸਕੇ ਨਹਿ ਮੂਢ ਤੁ
ਮੇ ਸੁਮਿਲ ਖਸਮਾਨ ਜਜੇ ਤਨਿ ਬਾਹਰੇ॥ ਸੇਵਕ ਜੇ ਤੁਮ ਰੇ ਪਦ ਕੇ ਵਹ ਜਾਨ
ਤਹੈ ਜਗ ਤੇ ਵਹਿ ਜਾਗੇ॥ ੩੫॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵ ਬਤਾਵਨ ਕੇ ਹਿਤ ਤੈ ਅਵਤਾਰ
ਰਲੋ ਜਗ ਮਾਹੀ॥ ਤੁਮ ਸਜੇ ਨਿਜੁ ਮੇ ਜਗਮੇ ਕਿਹੰ ਕੁੰਤਿਲ ਖੇ ਤੁਮ ਕੋ
ਕੁਵ ਮਾਂਹੀ॥ ਤੇ ਬਲਿ ਤੇ ਤੁਸਰੂਪ ਭੁਲੇ ਜਨ ਕੇ ਚਿਤ ਜਾਨ ਤਲੋ ਕਨ ਮਾਂ
ਹੀ॥ ਰੂਪ ਇਹੈ ਜਗ ਪਾਵਨ ਜੋ ਨਿਤ ਰਾਂ ਮਬ ਸੇ ਹਮ ਰੇ ਉਰ ਮਾਂਹੀ॥ ੩੬॥
ਰਾਮ ਜੁ ਤੇ ਪਦ ਮੇ ਹ ਪਿਖੇ ਵਹ ਮੇ ਖਸੁ ਮਾਪ ਹੀ ਦੇ ਹਿਦਿ ਖਾਹੇ॥ ਜੇ ਪਨ ਪੁ

ਤਕਲਤੁਸੁਗਮੁਖਪਾਨਕਰੇਸੁਕੁਏਮਤਵਾਗੇ। ਤੁੰਧਨੁਆਹਿਅਕਿੰਚਿਨਕੇ
 ਧਨੁਵਿਤਕਹਾਤਵਨਮਊਚਾਰੇ। ਤੁੰਗੁਲਹੀਨਅਕਿੰਚਿਨ^{ਸਿ}ਬਿਤੁਸਦਾਅ
 ਭਿਬਿਦਨਆਹਿਹਮਾਰੇ॥ ੩੭॥ ਚਿ ॥ ਆਤਮਗਮਤੁਹੀਜਗਮਾਂਹੀ
 ॥ ਤੁੰਨਿਰਗੁਲਗੁਲਤੇਰੇਮਾਂਹੀ॥ ਕਾਲਰੂਪਈਸੁਰਤੁੰਧਨੁਆਹਿ॥ ਆਇ
 ਅੰਤਿਮਧਿਤਵਨਾਹਿ॥ ੩੮॥ ਸਕੁਰੂਤਨਮੈਤੁੰਸਮਅੰਹੇ॥ ਤੁਪੁਰਖੇਤ
 ਮਮੇਊਰਲਹੇ॥ ਤੇਰੇਦੇਵਅਚਰਣਜੁਜੇਈਲੋਕਬਿਤੁਬਨਲਖੇਨਕੇਈ
 ॥ ੩੯॥ ਤੇਰੇਨਾਹਿਪਿਆਰਕੇਈ॥ ਵੈਖਵਿਖੇਤੁਮਰੇਨਹਿਹੋਈ॥ ਤੇਰੀ
 ਮਾਇਆਦਾਪੇਜੇਈ॥ ਤੁਮਕੋਸਮਕਲਖੇਨਤੇਈ॥ ੪੦॥ ਤੁਮਅ
 ਜਨਮੁਪਨਿਜਨਮਤੁਮਾਰੇ॥ ਦੇਵਤਿਯਕਅਰੁਨਰਨਮਸ਼ੁਰੇ॥ ਜ
 ਨਮਸੁਕਰਮਾਇਕਤੇਜੇਈ॥ ਆਹਿਅਤਿਅੰਤਿਵਿਤੁਬਨਤੇਈ॥ ੪੧॥

ਕਰਮਿਯਕੀ

ਤੋਂ ਕੋ ਅਖਰ ਬੇਦ ਬਖਾਨੇ। ਕਲ ਆਣ ਕਥਾ ਹਿਤ ਜਨ ਮੁਸੁ ਠਾਨੇ। ਕੋਸ
ਲਗ ਸਤ ਪਹਿ ਫਲ ਦਾਨ। ਕੇਚਿਤ ਜਨ ਮੁਸੁ ਕਰੇ ਬਖਾਨ। ੪੨। ਕੇਚਿ
ਤ ਕਹੇ ਕੁਸਲ ਆਮਾਤਾ। ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਕੁਏ ਬਿਖਿਆਤਾ। ਰਾਖ ਸਦ
ਸਟ ਕੁਏ ਕੁਕੁਰਾ। ਮਾਰਣ ਹਿਤ ਲੀਨੇ ਅਵਤਾਰਾ। ੪੩। ਬਿਨਤੀ ਚਤੁ
ਰਾਨ ਨ ਥੀ ਕਰੀ। ਆਹਿਤ ਕੁਏ ਮਨੁ ਜਨ ਰਹੀ। ਕੇਚਿਤ ਮੇਸੇ ਕਰੇ ਬ
ਖਾਨ। ਤੁਪਰ ਪੁਰਣ ਹੋਂ ਕੁਗਵਾਨ। ੪੪। ਤੇਰੀ ਕਥਾ ਸੁਨੇ ਅਰੁ ਗਾਵੈ
। ਤੇਰ ਘੁੰਨੇ ਦਨ ਤੇ ਪਦ ਪਾਵੈ। ਤੇਰੇ ਪਾਦ ਪੈਤ ਅਵਲਿ ਬਾ। ਪਾਇਤ
ਰੇ ਕੁਟਨਾਂ ਹਿ ਬਿਲਿ ਬਾ। ੪੫। ਤੁਵਮਾ ਆਗੁਣ ਮੇ ਉਰ ਬੀਧਾ। ਆ
ਤੇ ਕੁਏ ਸੁਮੈ ਪੁਕੁ ਅੰਧਾ। ਤੁਗੁਣ ਬਿੰਨ ਜੁਗੁਣ ਨ ਅਪਾਰਾ। ਕੋਸੇ ਜ
ਨੇ ਰੂਪ ਤੁਮਾਰਾ। ੪੬। ਉਸਤੁਤਿ ਕੋਸੇ ਕਰੇ ਤੁਮਾਰੀ। ਬਾਣੀ ਕੋਨ ਹਿ

ਬਿਖੈ ਮੁਰਾਰੀ। ਤਾ ਤੇ ਕਰੈ ਸੁਪਦ ਪ੍ਰਣਾਮ। ਬਾਣ ਜਰਾਸਨ ਪਾਰੀਰਾਮ।
 ੪੧। ਲਖ ਮਲ ਜਹਿ ਤੇ ਦੇਵ ਬਿਰਾਜੇ। ਜਹਿ ਜੁਗੀਵ ਨਿਖਲਤ ਮਭਾਜੇ।
 ਯਾ ਬਿਪਕਰੀ ਬਡਾਈ ਜਬ ਹੀ। ਕੁਏ ਪਰਸਿਨ ਉਮਾ ਹਰਿਤ ਬਹੀ। ੪੨।
 ੮੧। ੧। ਸੁਯਿ ਪ੍ਰਭਾਨਿ ਜਕੁਗਤਿ ਪਿਖ ਬੈਲੇ ਹਜ ਕੁਗਵਾਨ। ਜੇਵ
 ਰਚਾ ਹੋਈ ਤਮੇ ਸੋ ਮਮ ਕਰੈ ਬਖਾਨ। ੪੮। ਸੁਯਿ ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰਾਨਿ ਰਾਮ ਪਤਿ
 ਕੁਖੈ ਬਚਨ ਬਿਸਾਲ। ਕੁਗਤਿ ਜੁਗਾਪਦ ਦੀ ਜਯੇ ਤੁਮ ਕੁਗਤਨ ਪ੍ਰ
 ਦਿ ਯਾਂ ਲਾ। ੫੦। ਜਹਿ ਜਹਿ ਜਨਮੇ ਕਰਮ ਵਸਤਹਿ ਤਹਿ ਕੁਗਤਿ ਤੁ
 ਗਾਰੀ। ਤਵ ਕੁਗਤਨ ਕੋ ਸਿਰਾਸ ਦਹੋ ਦੇਸੇ ਹਿ ਮੁਰਾਰੀ। ੫੧। ਸ
 ੧। ਮੁਚਕ ਕੋਨ ਹਿ ਸਿਰਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕੁਹੋ ਵਤ ਮੇ ਯਹ ਲੋਕ ਮਸ਼ੁਰੇ। ਜੀਭ
 ਕਹੇ ਮੁਖ ਰਾਮ ਜਦਾ ਮਨ ਰਾਮ ਜੁਜਾ ਮਲ ਰੂਪ ਚਿਤਾਰੇ। ਸੀਯ ਜੇ ਕੁਤ

ਸਮੇਤ ਸਦਾ ਸਰਸੋਰ ਸਰਸਨ ਹੋ ਕਰ ਪਾਗੇ। ਪੀਤ ਪਟਿ ਬਰਸੇ ਮੁਕਟਾ ਪੁਨਿ ਅੰ
ਗਦ ਨੁਪਰ ਹਾਰ ਸਦਾਗੇ। ੫੨। ਏ ॥ ਕੋਜਤ ਕਮਾਟਿ ਗਲ ਮੇਲ ਸੇ ਕੁੰਤ
ਲਕਨ ਜੁਗਾਗਿ। ਏਹੀ ਬਸੇ ਉਰ ਮੇ ਸਦਾ ਰਾਮ ਅੰ ਰਬਰ ਨਾਗਿ। ੫੩। ਸੀ
ਰਾ ॥ ਚੰ ॥ ਜੁਯਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਜੇਹੀ ਹੋਈ। ਤੂੰ ਮਨ ਮੇ ਚਾਹਤ ਹੋ ਜੋਈ
॥ ਬਦਰੀ ਖੰਡ ਪਾਵਨ ਮਾਮਥਾਨਾ। ਤਹਾਂ ਜਾਂਹਿ ਦਰਸਨ ਮਲਹਾਨਾ। ੫੪
॥ ਤਹਿ ਬਸ ਮੇ ਕੋ ਉਰ ਮੇ ਬੁਜੇ। ਬਹੁਰੇ ਯਾਹਿ ਕਲੇਵਰ ਤਜੇ। ਮੇਹ ਪਰਾਤ ਮ
ਕੋਤ ਬਪਾਵੇ। ਬਹੁਰੇ ਬੁਢਾਗਰ ਨਹਿ ਆਵੇ। ੫੫। ਜੁਨਿ ਰਾਘਵ ਕੀ
ਯਾਥਿ ਪਿਥਾਨੀ। ਉਮਾਤਾਹਿ ਅੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਜਮਾਨੀ। ਬਢੀ ਖੰਡਿ ਆਸੁ ਮਾਮ
ਹਿ ਜਾਈ। ਸਿਮਰ ਯੋਰ ਪੁਪਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਾਈ। ੫੬। ਏ ॥ ਉਮਾ
ਕਲੇਵਰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਗਈ ਰਾਮ ਕੇ ਧਾਮਾ। ਗਿਰਜਾ ਕਾਨਨ ਮੇ ਟਿਰੇ ਮੇਖ

ਕਲਪਦੁਮਰਾਮਾ॥੫॥ਇਤਿਸ਼ੀਮਤਮਧਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਊਮਮਹੇਸੁਰ
 ਸਿਥਾਵੇਕਿਸਕਿੰਧਾਕਾਂਤੁਖਸੁਮੇਧਿਮਾਇ॥੬॥ਸ਼ੀਮਹਾਵੇਵੇਵਚਾ॥ਕਥਿੰ
 ਤੁ॥ਤਰੁਣਕੇਮੂਰਖਰੇਬਾਨਰਲੰਗੁਰਸੀਅਸਾਰਨਾਹਿਆਈਕੁਈਚਿੰਤਸ
 ਕੁਕੀਸਕੇ॥ਕੁਏਕਪਿਮਾਰੇਸਕੁਅੰਗਦਉਚਾਰੇਗਏਤੀਸਦਿਨਸਾਰੇਜਨ
 ਧੈਅਪੀਨਈਸਕੇ॥ਦਰੀਮੇਸੁਕੁਮੇਮਾਸਸੀਅਕੀਨਕੁਈਆਸਪ੍ਰਾਣਤੇਉ
 ਦਾਸਕਾਜਕਰੇਨਕਪੀਸਕੇ॥ਜਾਹਿਜੁਸੁਰਾਜਪਾਨੀਹੋਹਿਪ੍ਰਾਨਹਾਨੀਸਕੁਮਾ
 ਹੇਸੁਗਰੀਵਕਛੁਚਲੇਨਸੁਰੰਸਕੇ॥੭॥ਬਾਲੀਹੁਤੇਤਾਤਬਿਖਯਾਤਜਿਨਬੈ
 ਰੁਕੀਨੋਤਕੇਸੁਤਜਾਨਮਿਸਪਾਇਮੋਹਿਮਾਰਹੈ॥ਮੋਹਿਸੇਨੰਹਿਪ੍ਰੀਤੁਬੈਰ
 ਅਤਿਚੀਤਿਵਿਦੁਮਾਰਤੇਸੁਤਬਹੀਜਬਰਾਮਨਉਬਾਰਹੈ॥ਰਾਮਕੇਨਕ
 ਜਕੀਨੋਜਾਤੇਸੁਖਹੋਤਜੀਨੋਇਹੋਸੁਗਰੀਵਸੁਬਹਾਨੋਉਰਧਾਰਹੈ॥ਮਾਤੁਕੇ

ਸਮਾਨਕਹੀਬੇਦਮੈਪੁਰਨਬੁਝੇਰਾਈਕੀਜੁਨਾਰਿਕੁਜੇਪਾਪੀਨਬਿਚਾਰਹੈ।
੨। ਸੁਨੈਕਪਿਪ੍ਰਿਗਵਨਜਾਹਿਪੁਰਪ੍ਰਿਗਵਜੁਮਰੇਹਮਇਹਾਂਬਨਪਾਵਕਜਲਾ
ਇਕੈ। ਅੰਗਦਸੁਨੈਨਜਲਪੇਖਬਲਵਿਤਕਪਿਨੀਰਨੈਨਬੁਰੁਕਹਯੈਹੈਸੁ
ਨਾਇਕੈ। ਕਾਹੇਕਸੁਕਰੋਸੋਕਉਕਹੈਮਹਾਂਨਯਹਿਕਰੇਰੋਛਪਾਲਤੇਰੇਪਾ
ਣਕੀਜਹਾਇਕੈ। ਫੇਰਗੁਹਾਬਰੇਬਲਿਬਾਸਿਇਹਾਂਕਰੇਸਬੁਝੇਗਤੁਮਹ
ਨਰਹੇਯਾਹਿਮੈਸੁਹਾਇਕੈ। ੩। ਸ ॥ ਇਹਕੁਧਿਬਿਚਾਰਕਰੋਕ
ਪਿਅੰਗਦਮਾਰੁਤਨੈਦਨਏਸੁਨਿਪਾਈ। ਨਯਕੋਵਿਦਮਾਪਸੁਬਾਤਿਕਹੀ
ਪੁਨਿਅੰਗਦਕੋਗਲਿਮਾਹਿਲਗਾਂਈ। ਇਹਕਾਹਿਬਿਚਾਰਕਰੋਬਲਿ
ਅੰਗਦਨੀਤਿਬੁਰੀਤੁਮਹੈਰਹਰਾਈ। ਤੁਮਰਜਕੁਮਾਰਉਦਾਰਬਝੇਅੰ
ਤਿਬਲਭੁੰਤੁਬਲਿਹੈਕਪਿਰਾਈ। ੪। ਦ ॥ ਲਖਮਣਤੇਤੁਮਗਮਕੋ

ਪਿਆਰੈ ਉਰਮਾਹਿ। ਰਾਖਵਤੇ ਝਰਨਾਹਿ ਤਵ ਕਪਿਨਾਇਕ ਝਰਨਾਹਿ॥੫॥
 ਕ ॥ ਤੇਰੇ ਹਿਤ ਚਹੈ ਬੀਰ ਅੰਗਨ ਬਿਚਾਰੈ ਪੀਰ ਸਾਥ ਤੇਰੇ ਚਲੈ ਨਿਤ ਜਿਕ
 ਨ ਹਿਪਾਰਯੋ। ਏਸੁ ਗੁਹਾਵਾਸ ਕਪਿਕਹੈ ਹੈ ਮਵਾਸ ਜਕੁ ਸੁਰੈ ਉਰਜਾਨ ਤਵ
 ਨੀਕੇ ਸੁ ਉਚਾਰਯੋ। ਤੀਨ ਲੋਕ ਮਾਂਹਿ ਰਾਮ ਬਾਣ ਤੇ ਅੰਕੁ ਦਨਾਹਿ ਛਤਿ ਜਾ
 ਹਿਕਾਪਿ ਜਿਨ ਸਿਗਸੁ ਬਿਚਾਰਯੋ। ਸੁਤ ਅਰੁਨਾਹਿ ਇਨ ਗਾਉ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ
 ਰਉ ਹੰਤਾਹਿ ਤਜ ਪਾਸ ਤਵ ਰਹੇ ਨ ਨਿਹਾਰਯੋ॥੬॥ ਗੋਪਿ ਇਕ ਬਾਤ ਹੈ ਸੁ
 ਕਰੈ ਬਿਖਯਾਤਿ ਸੁਤ ਸੁਨੈ ਮਨੁ ਲਾਇ ਪਾਛੈ ਉਰਮੈ ਸੁਮਾਨਿਯੋ। ਰਾਮ ਨ
 ਰਨਾਹਿ ਸੁਨ ਗਾਇਣ ਪ੍ਰਗਟ ਜਗ ਸੀਯਾ ਮਾਇ ਰੂਪ ਉਰਲਖ ਮੀਪਛਾ
 ਨਿਯੋ। ਲਖ ਮਣਜੇ ਸਪਾਰਜਗ ਕੋ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਦ ਅੰ ਪੁਰਨ ਮੇਸ
 ਚੀਸਾ ਸੀਸ ਭੁਗਨਿਯੋ। ਰਾਖ ਸਬਿਨਾਸ ਹਿਤ ਬਿਨਤੀ ਪਿਤਾ ਮਾਕਰੀ

ਮਇਆਤਨੁਪਾਰੀਲੋਕਪਾਲਕਬਖਾਨਯੋ॥੧॥ਬਿਸਨਬਿਕ੍ਰਿਤਬਾਸ
ਤੰਕੇਹਮਦਾਸਸਭੁਕੁਯੋਗਰਿਮਨੁਜਪਰਤਮਾਸੁਹਾਦਨਾ॥ਤੁੰਗਿਕੀਜੁ
ਮਾਪੁਲੋਕਹੈਕੁਮਾਯਾਤਿਨਕਰੇਹਮਕਪਿਠਲਮੂਲਹੀਜੁਖਾਦਨਾ॥
ਪੁਰਬਮਾਰਾਧਹਰਿਗਮਹੀਕੀਮਾਕਰਿਕੁਏਪਾਰਖਦਸੁਬਿਕ੍ਰਿ
ਠਲਾਇਕੁਵਨਾ॥ਅਬਤਿਨਜੇਟਕਰਪਾਪਪਰਹਰਸਭੁਪਾਇਜੁ
ਬਿਕ੍ਰਿਤਬਾਸਹਮਜੁਖਪਾਵਨਾ॥੮॥ਸ ॥ਅੰਗਦਕੋਇਹੁਭਾਂ
ਤਸਿਬੋਧਗਏਬਿੰਦਮਾਰਲਕੇਬਨਬੀਗਾ॥ਦੁਦਤਦੈਜਨਕਾਤਮਜਾ
ਸੁਮਹਿਦੁਗਿਰੀਗਏਜਾਇਰਤੀਗਾ॥ਪੇਖਸੰਮੁਦਮਪਾਰਮਹਾਂਭੁ
ਅਦਾਂਇਕਜਾਹਿਅਗਾਮਿਸੁਨੀਗਾ॥ਬਾਨਰਚੈਤਮਹਾਂਭੂਰਪੇਕ
ਹਿਕਹਿਕਰੇਉਰਮਾਂਹਿਅਪੀਗਾ॥੯॥ਜਾਗਰਕੇਤਟਬੈਠਗਏਬ

ਹੁਚਿਤਬਡੀਸਭਕੇਉਰਮਾਹੀ॥ਬੈਠਾਬਿਚਾਰਕਰਯੋਸਗਲੇਇਕਮਾ
 ਸਗਯੋਕ੍ਰਮਤੇਗੁਹਮਾਹੀ॥ਗਵਣਨਾਗਿਪਿਖੇਅਬਲੋਪੁਨਿਜੀਅਕੀ
 ਸਾਰਨਯੋਜਗਸਾਂਹੀ॥ਤੀਖਣਦਿਤ੍ਰਕਪੇਸਅਹੇਵਹਪਾਲਹਨੇਸੁਗਏ
 ਪੁਰਮਾਹੀ॥੧੦॥ਜੁਗੀਵਹਨੇਇਹਤੇਸੁਭਲੇਇਹਤੋਰਮਰੇਕਛੁਪਾਰ
 ਉਪਏ॥ਇਹਕੁੰਤਿਬਿਚਾਰਉਪਾਰਕ੍ਰਸਾਕਪਿਪਾਵਨਅਸਨਲੀ
 ਨਬਿਛਾਏ॥ਤਹਿਬੈਠਗਏਸਗਲੇਕਪਿਵੈਜਗਮਾਜੁਮਰੇਮਨਮੇਰਹ
 ਰਾਏ॥ਪੁਨਿਤਾਹਿਸਮੇਗਿਰਕੇਦਰਤੇਨਿਕਸੇਖਗਏਕੁਰੁਯਾਨਕਾਮਾ
 ਏ॥੧੧॥ਗੀਸੁਨਰਜਬਡੇਸਿਰਤਾਜਸੁਤੂਪਰਸੇਜਿਨਕੇਤਨਕੁਰੇ॥
 ਬਾਨਰਕੇਸਿਰਤਾਜਬਡੇਕ੍ਰਸਾਅਸਨਮਾਂਹਿਸੁਤਾਂਹਿਨਿਹਾਰੇ॥ਕੁੰਜਨ
 ਮਾਜਦਯੋਬਹੁਤੇਜਗਨਾਇਕਯੋਮੁਖਮਾਹਿਉਚਾਰੇ॥ਏਕਹਏਕ

ਸੁਬਨਰਕੋਸੁਕਰੋਇਨਏਕਹਿਏਕਮਹਾਰੇ॥੧੨॥ਕ ॥ਸੁਨਿਕੈਸੁ
ਗੰਧੁਬਾਨੀਕੁਏਹੈਮਲਾਨੀਮੁਖਖਾਇਗੋਸੁਗੀਸ੍ਰੁਤਨਕਪਿਨਊਚਾਰ
ਯੋ॥ਸੀਯਕੋਨਜੋਪਲੀਨੋਰਾਮਕੋਨਕਾਜਕੀਨੋਮੋਰਕਪਿਨਾਇਕਕੋ
ਕਾਜਨਸਦਾਰਯੋ॥ਹਿਤਨਕਮਾਯੋਹਮਾਬਿਥਾਅਮਲੋਕਪਾਯੋਪੀਨਿ
ਸੁਜਟਾਯੁਜੋਈਗਮਹਿਤਮਾਰਯੋ॥ਯੋਗੀਕੋਦੁਰਾਪਪਦਪਾਯੋਹੈ
ਜਟਾਯਖਗਡੁਰਕੋਸੁਦੇਹਹਰਿਲੋਕਮੇਧਾਰਿਯੋ॥੧੩॥ਚੈ
ਉਮਾਸੀਪਾਤੀਸੁਨਿਅਹਿਬਾਨੀ॥ਕ੍ਰਾਤਕਥਾਮੁਖਕਪਿਨਬਖਾਨੀ॥ਪੁ
ਛਯੋਬਹੁਰਕੁਲੋਹਿਤਲਾਈ॥ਤੁਮਹੋਬਨਰਕੋਨਸੁਕਾਈ॥੧੪॥ਜ
ਟਾਯੁਲਾਮਮਕ੍ਰਾਤਬਖਾਨਾ॥ਸੁਪਾਸਮਾਨਪਰੋਮਮਕਲਾਮੇਰੇਤੋਤੁ
ਰਤੁਮਕੋਨਾਹੀ॥ਕਹੋਪਲਦੇਗਮਜੋਮਨਮਾਂਹੀ॥੧੫॥ਤਿਨਮੇਅੰਗ

ਦਜੋਪਰਧਾਨਾ। ਉਮਾਲਗੋਤਬਕਰਨਬਖਾਨਾ। ਦਸਰਥਪੁਤਰਮਜਸਦੀ
 ਕੋ। ਲਖਮਣਕੁਤਜਹਿਕੋਨੀਕੋ। ੧੬। ਸੀਆਕੁਰਯਾਤਾਂਕੀਪਿਮਾ
 ਰੀ। ਤਾਸੀਗਆਏਬਿਪਨਖਸ਼ਾਰੀ। ਰਾਵਣਦੁਸੁਮਹਾਂਹੀਕਾਰੀ। ਤਾਹਿ
 ਹਰੀਵਹਜਨਕਕੁਮਾਰੀ। ੧੭। ਰਾਮਚੰਦਮਿਗਮਾਰਣਗਏ। ਲਖਮ
 ਣਤਾਂਕੇਪਛੇਪਏ। ਰਾਮਰਾਮਸੀਅਕਰੀਪਕਾਰਾ। ਸੁੰਨਤਿਜਟਾਯੁਕੁ
 ਯੋਰੁਖਕੁਰਾ। ੧੮। ਰਾਵਣਜਾਬਭਿਰਯੋਰਣਕੁਰੀ। ਰਾਵਣਮਾਰਯੋ
 ਖਗਸਿਕੁਰੀ। ਰਾਮਨਿਮਿਤਮੁਏਖਗਰਾਜਾ। ਰਾਮਦਾਹਲੈਕਰੇਸੁ
 ਕਾਜਾ। ੧੯। ਰਾਮਸੁਜਮਜਟਾਯੁਸੁਪਾਂਦੀ। ਰਾਮਮਿਲੇਸੁਗੀਵਹ
 ਜਾਈ। ਅਮਗਨਿਜਲਾਇਕੁਦੇਵਹਮੀਤਾ। ਬਹੁਰਿਸੁਗੀਵਕੁਰੀਕ
 ਹੀਸਕੁਰੀਤਾ। ੨੦। ਰਾਮਚੰਦਬਾਲੀਰਣਮਾਰਾ। ਸੁਗੀਵਕੁਲਰਾਜ

ਕਪਿਧਾਰਾ। ਸੁਗਰੀਵ ਸੁਬਨ ਰਬਿੰਦ ਪਠਾਏ। ਛੁੰਢੇ ਸੀ ਅਜਗਤ ਮੇਜਾਏ
॥ ੨੧ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਇਕ ਮਾਸ ਹੁਪੁਰਬ ਆਪੁ ਸੰਬੋਧਿ ਪ੍ਰਾਣ ਹਰੇ ਕਰ
ਦੰਤੁ ਮਾਰੇ। ਇਹ ਕੁਤਿ ਬਖਾਨ ਪਠਾਇ ਦਏ ਹਮ ਆਇ ਪਏ ਗਿਰਕਿ
ਦਰ ਕੁਾਰੇ। ਇਕ ਮਾਸ ਬਿਤੀਤ ਕੁਯੋ ਹਮ ਕੋ ਨਹਿ ਸੀ ਅਸੁਰਾ ਵਣ ਨੈਨ
ਨਿਹਾਰੇ। ਅਬ ਪ੍ਰਾਣ ਤੇ ਕੁਸਤਾਰ ਤਲੇ ਸਰਤਾ ਪਤਿ ਕੋ ਪੁਨਿ ਬੈਠ ਕਨ
ਗੇ। ੨੨ ॥ ਜੇਤੁ ਮਜਾਨ ਤਹੇ ਖਗਰਾ ਸੁਨਾ ਸੀ ਅਕਥਾ ਮਾਦੇ ਹਿਸੁਨਾਏ
॥ ਅੰਗ ਦਬੈ ਨ ਕੋ ਸੁਨਿ ਕੋ ਹਰਖੇ ਉਰੇ ਮੇ ਖਗਰਾ ਜਾਮਲਾਏ। ਬਾਨਰ
ਪ੍ਰਾਣ ਸਮਾਨ ਜਟਾ ਯੁਸੁ ਕ੍ਰਾਤੁ ਹੁਤੇ ਲਾਪੁ ਮੇ ਉਰ ਕੁਾਰੇ। ਬੀਤ ਹਜਾਗ
ਏ ਬਰਖਾਬੁ ਕ੍ਰਾਤੁ ਉਦਿ ਤੁਸੁ ਮੇ ਅਬ ਪਾਏ। ੨੩ ॥ ਵਾਕ ਸਹਾਇ ਕੋ ਰੋ
ਤੁ ਮਹੀ ਸੁਨਿ ਬਾਨਰ ਆਜੁ ਕੁਏ ਦੁਖ ਕੁਾਰੇ। ਕ੍ਰਾਤੁ ਕੁਨੀਰ ਸੁਦਾਨ ਦਯੋ

ਅਬਲੇਚਲਯੋਮੰਨੀਰਕਲਗੇ। ਦੈਜਲਫੇਰਕਹੈਬਤਿਆਂਸਕੁਕਾਰਯਜਾਂ
 ਕਰਹੈਹਿਤੁਮਾਰੇ। ਬਾਨਰਭਾਖਤਥਾਮੁਖਤੇਖਗਆਨਪਰੇਜਹਿਉਜਲ
 ਵਾਰੇ। ਨਾਇਜਟਾਪੁਕੁਨੀਰਦਯੋਪੁਨਿਬਾਨਰਤੁਹਿਜੁਲੀਨਉਠਾਈ।
 ਫੇਰਸੁਰਾਹਗਆਨਪਰੇਖਗਬਾਨਰਭਾਖਤਦੇਹਜੁਗਾਈ। ਬਾਨਰ
 ਕੋਹਰਖਾਵਤੁਹੀਤਬਸੀਯਕਥਾਖਗਰਾਜਬਤਾਈ। ਪਾਵਨਸੀਖ
 ਕਥਾਗਿਰਜਾਂਦਹਕੁਪੁਹੈਜੁਨਿਯੋਮਨਲਾਈ। ੨੫। ਚੈ ॥ ਲਿ
 ਕਾਨਾਮਪੁਰੀਮਨਮੋਹੈ। ਗਿਰਤ੍ਰਿਕੂਟਕੇਸਿਰਪਰਸੋਹੈ। ਤੁਹਾਮਸੋਕ
 ਬਨੀਮਹਿਸੀਤਾ। ਰਾਖਸੀਆਂਰਾਖਤਹੈਨੀਤਾ। ੨੬। ਜਿਜੇਜਨਪੈ
 ਭੋਇਯਜਾਨੈ। ਲਿਕਾਜਲਨਿਪਾਮਪਿਪਛੂਨੈ। ਬਿਨੁਸਿਦੇਹਲੀਕਮੋ
 ਦੇਖੈ। ਸੀਤਾਤਹਾਕੁਲੀਬਿਪਿਪੈਖੈ। ੨੭। ਬਾਨਰਸਿਸਾਧੁਰਬਿਨੀਠ

ਗੀਝੁਬੁਫੁਦੁਰਮਮਡੀਠਾ। ਸੋਯੋਜਨਸਾਗਰਬਿਸਥਾਰਗ। ਯਾਕੋਜੋਨ
ਸੁਲਾਘਨਹਾਰਗ। ੨੮। ਸੋਮਿਥਲੇਸਤਨੁਜਾਏਖੋ। ਪੁਨਿਆਏਬਲ
ਧਾਰਬਿਜੇਖੋ। ਰਾਵਣਦੁਸ਼ਾਂਤਮਖਲਕੁਰਗ। ਜਿਨਮੇਰੋਭਾਂਈਲਧੁਮ
ਗ। ੨੯। ਏਕਾਕੀਤਿਹਮਾਰੇਜਾਇ। ਬਿਨਾਪੀਖਨਹਿਪਾਰਬਜਾਇ॥
ਸਾਗਰਤਰਪੁਨਿਦੇਇਸੁਜਾਗ। ਤੁਕੋਕਰੋਸੁਪਤਨਬਿਚਾਰਗ। ੩੦॥
੬ ॥ ਰਾਵਣਕੋਰਖਨਾਬਪੁਨਿਮਾਰਹਿਗੋਬਲਧਾਰਗ। ਸੀਯਸੇਧਪ
ਦੁਚਾਵਨੀਯਹਿਧੋਕਜਤੁਮਾਰਗ। ੩੧॥ ਸ ॥ ਸਿੰਧੁਇਹਸਤਯੋ
ਜਨਬੀਚਸੁਜੋਕਪਿਜਾਇਸਕੇਬਲਿਧਾਰੇ। ਦੇਵਨਕੇਗਮਨਹਿਜ
ਹਾਂਵਹਿਜਾਇਬਰੇਪੁਨਿਲਿਕਮਸ਼ੁਰੇਗ। ਸੀਯਨਿਹਾਰਸੁਵਾਕਉਚਾ
ਰਮਹਾਂਬਲਮਾਵਹਯਹਿਕਨਾਰੇਗ। ਆਪਸਮੇਕਪਿਸੋਤੁਮਬਨਰ

ਬੈਠਕੁਲੀਬਿਪਲੇਹੁਬਿਚਾਰੇ॥੩੨॥ਇਤਿਜੀਮਤੁਅਧਿਆਤਮਰਾਮਾ
 ਇਏਉਮਾਹੇਸੁਰਸੀਬਾਏਕਿਸਕਿਧਾਂਕਾਂਤੁਸਪਤਮੋਧਿਆਇ॥੧॥
 ਸੀਮਹਾਦੇਵਉਦਾਚਾਏਹਰਗਾਉਮਾਸਿਪਤੀਆਪਨੋਕਹਿਤਕੁਯੋਬਿਰਤਾ
 ਤਾ॥ਪੁਰਬਤਿਨਕੋਜੋਕੁਯੋਸੁਨਯੋਚੀਤਏਕਾਂਤਾ॥੧॥ਕ ॥ਮੇਅੰਜਟਾ
 ਯੁਕਾਈਕੁਏਗਰਕਾਈਤਨਜੋਬਾਮੀਪੈਰਬਲਕਹਾਏਬਤਾਯੋ॥ਗਵਿ
 ਮੰਡਲਉਤ੍ਰਾਨੋਬਲਯਾਹੀਤੇਪਛਾਨੋਗਯੋਯੋਜਨਹਜਾਰਪਾਰਨਕੁਕੋਨ
 ਪਾਯੋ॥ਗਵਿਕੇਪਰਤਾਪਸੋਜਟਾਯੁਕੁਏਤਾਪਤਨਸੂਰਯਅਛਾਦਯਾਹ
 ਤਾਪਕੋਮਿਟਾਯੋ॥ਅੰਜੇਮਨਪਾਰਏਉਪੀਖਨਪਜਾਰਗਵਿਛਾਦਯੋਸੋਮੋ
 ਹਜਨੁਰਾਹੁਸੇਸੁਹਾਯੋ॥੨॥ਸ੍ਵੈ ॥ਸੂਰਯਕੇਕਰਦਾਹਕੁਏਪ੍ਰਮੰਗਿਰਿ
 ਯੋਗਿਰਕੇਸਿਰਮਾਗੀ॥ਦੁਰਹਤੇਕਪਿਮੰਗਿਰਿਯੋਅਤਿਸੂਰਛਤਾਸੁਕੁਈ

ਤਨਮਾਂਗੀ। ਥੀਤਿਗਏਦਿਨੁਤੀਨਜਥੈਤਬਪਾਣਕੁਏਸੁਕਲੇਵਰਮਾਂਗੀ। ਪੀ
ਰਮਹਾਂਤਨਪੀਰਗਯੋਪਖੀਨਕੁਯੋਸੁਪਿਨਾਮਨਮਾਂਗੀ॥ ੩॥ ਕ
ਕੋਏਸਕੋਨਗਿਰਕਾਨਨਜੁਕੋਨਪਰਜਾਨਯੋਨਜਾਇਕਛੁਕੁੰਤਿਚਿਤੁ
ਏਏਗਯੋ। ਹਰਏਉਪਾਰਨੈਨਥੈਨਨਉਚਾਰਸਕੋਆਸੁਮਨਿਹਰ
ਸਨੇਸਨੇਢਿਗਮੇਗਏ। ਚਿਦਨਾਮਥੈਮੁਨੀਸਨੀਤਿਉਰਈਸਕੁਜੇਮੇਹ
ਪਿਖਕਪਿਬਿਸਮਦਉਰਸੋਕੁਏ। ਕਹੁਰੇਸਿਪਾਤੀਉਤਪਾਤਿਯਹਕਾਹੇ
ਤੇਸੁਛਾਦਨਬਿਗੀਨਤੇਹਿਕਹੇਕਿਨਹੈਕਯੋ॥ ੪॥ ਤੁੰਤੁੰਤੁੰਤੁਬਲਦਨਪੁ
ਰਬਪਛਨਮੇਰੀਜਰੇਪਰਕਾਹੇਤੇਸੋਕਹੇਸਮਸੁਇਕੋ। ਕੁਯੋਜੇਈਸਮਾ
ਚਾਰਕਹਯੋਬਿਸਥਾਰਸਕੁਸੁਨਿਕੋਮੁਨੀਸਉਰਰਹੇਬਿਸਮਾਇਕੋ। ਠੇ
ਰਮੇਮੁਨੀਸਕੋਉਚਾਕਯੋਬਿਚਾਰਕਰਤਜੇਯਹਦੇਹਬਨਪਾਵਕਜਲਾ

ਇਕੋ। ਪੰਖੀ ਨਜੀ ਦਨੋ ਜੁ ਖੀ ਨ ਕੁਯੋ ਮੇਰੇ ਅਬ ਜੁ ਨਿਕੋ ਮਨੀ ਸੁ ਓਰ ਦ
 ਯਾ ਬਜੀ ਮਾਇ ਕੋ ॥੫॥ ਬਚਨ ਜੁ ਨੀ ਜੈ ਮੇਹ ਭਾਖੇ ਜੋ ਖਗੇ ਸੁ ਤੋ ਹਿ ਜੁ
 ਨਿਕੋ ਕਰੀ ਜੋ ਜੁ ਤਚੀ ਤਜੋ ਸੁ ਗਇ ਹੈ। ਦੇਹ ਮੂਲ ਦੂਖ ਜਾਨ ਕਰਮ ਦੇਹ ਕੋ
 ਨਿਦ ਨ ਕਰਿ ਮਨ ਕੇ ਕਰੇ ਤਬ ਜੋ ਭਿਮਾਨ ਮਾਇ ਹੈ। ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਕੋ
 ਸੁਹੇਤੁ ਹੈ ਅਵਿਦ ਯਾ ਅਨਾਇ ਜ ਕੁਰੂ ਪਤਾ ਹਿ ਬੇਦੁ ਜੁ ਨਾਇ ਹੈ। ਚੇਤਨ
 ਕੀ ਛਾਯਾ ਜਬ ਮਿਲੇ ਮੰਗਿ ਮਾਯਾ ਤਬ ਹੋਇ ਕੋ ਅਕੁ ਦੇ ਲੋਹ ਪਾਵੁ ਕ
 ਸੁ ਗਇ ਹੈ ॥੬॥ ਚੋ ॥ ਬਹੁਰੇ ਇਹ ਤਦਾਂਤੁ ਮਪਾਇ। ਚੇਤਨ ਦੁਤ
 ਪੁਨਿ ਦੇਹ ਜੁ ਗਇ। ਦੇਹ ਬਿਖੇਰੀ ਤਾਮਤਿ ਜੋਈ। ਹੋਇ ਹੀ ਕਾਰ ਅਪੀ
 ਨ ਜੁ ਜੋਈ ॥੭॥ ਤਾ ਮੂਲ ਕਯਹ ਹੈ ਸੀਸਾਗ। ਸੁਖ ਦੂਖ ਜਾ ਮੰਗਿ ਮਪ
 ਗਾ ਮਾਤਮਾ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋਈ। ਮਿਥ ਯਾ ਕੁਯੋ ਭਿਮਾਨੀ ਜੋਈ ॥੮॥

ਦੇਹੁ ਪੁਨਿ ਕਰਮ ਕਮਾਂਉ॥ ਇਨ ਕੋ ਫਲ ਮਾਗੇ ਮੇ ਪਾਉ॥ ਯੈ ਸੀ ਕਲਪ ਕ
 ਰੇ ਅਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਕਰਮ ਕਰੇ ਫਲ ਮੇ ਅਭਿਮਾਨੀ॥ ੯॥ ਫਲ ਬਾਂਧ ਯੈ ਅਹਿ
 ਕੁਜੇ ਬਿਕਾਰਾ॥ ਅਗ ਪਿਉ ਰਿਪੁ ਮਥਾਰ ਬਾਰਾ॥ ਪੁਨਿ ਪਾਪ ਕੇ ਹੋਇ ਅ
 ਪੀਨਾ॥ ਫਲ ਕੋ ਗੋਹਰ ਖੋ ਉਰ ਦੀਨਾ॥ ੧੦॥ ਮੇਜ ਗਪੀ ਨਿਜ ਬੁਝਤ ਕ
 ਮਾਏ॥ ਅੰਗ ਦਾਨ ਬੁਝਤ ਕਰਾਏ॥ ਭੁਗੋ ਫਲ ਤਿਨ ਕੇ ਜੁਗਮਾਗੀ
 ॥ ਯੈ ਸੀ ਕਲਪ ਕਰੇ ਮਨ ਮਾਂਗੀ॥ ੧੧॥ ਭੁਗਤ ਹਾਂ ਬੁਝਰੇ ਚਿਰ ਕਾਲਾ॥
 ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਮੇ ਭੁਗ ਬਿਸਾਲਾ॥ ਖੀਣ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਇ ਤਹਿ ਜਬ ਹੀ॥ ਗਿਰੇ
 ਅਪੋ ਮੁਖ ਤਹਿ ਤੇਤ ਬਹੀ॥ ੧੨॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਪਰੇ ਸੁਚੀਦ ਮਸ਼ੁਰੇ॥ ਪੁਨਿ
 ਹੋਵੇ ਅਹਿ ਰੂਪ ਨਿਧਾਰੇ॥ ਬੁਝਰੇ ਗਿਰਿ ਸੁਪਰ ਕੇ ਮਾਂਗੀ॥ ਪਰੇ ਸੁਖ ਦ
 ਬੀ ਹੀ ਕੇ ਮਾਂਗੀ॥ ੧੩॥ ਬਸੇ ਸੁਬੁਝ ਦਿਨੁ ਨਾਜ ਮਸ਼ੁਰੇ॥ ਬੁਝਰੇ ਹੋਇ

ਸੁਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰੇ। ਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਨਾਜਹੈਜੋਈ। ਭੁੰਗੇਪੁਰਖਜਗਤਮੇਜੋਈ
 ॥ ਭੁੰਜਨਦਾਨੇਦੂਪਅੰਬਘਾਇਕਾ॥੧੪॥ ਏ ॥ ਰੇਤਹੋਇਨਰਤਨੁ
 ਬਿਖੈਨਾਰੀਰਕਤਿਸੁਹੋਇ। ਰਿਤਵਤਨਾਰੀਯੋਨਿਮੇਸਿਚੇਜੋਨਰਜੋਇ
 ॥੧੫॥ ਚੇ ॥ ਯੋਨਿਰਕਤਿਮੇਮਿਲੇਸੁਜਬਹੀ। ਜਗਾਪੁਲਪੰਟੇਤਾ
 ਕੋਤਬਹੀ। ਦਿਨਏਕਹਮਹਿਕਾਲਿਲਜੁਹੋਈ। ਰੂਢਜਰੂਪਹੋਇਪੁ
 ਨਿਸੋਈ॥੧੬॥ ਪੰਚਰਾਤਿਮੇਬੁਦਬੁਦਾਕਾਗ। ਹੋਵੈਦੀਰਖਗਰਬੁ
 ਮਸ਼ੁਰਾ। ਦਸਨਿਜਹੋਵੈਮਾਸਅਕਾਗ। ਲੋਹੁਕੁਰੇਸੁਪਖਮਸ਼ੁਰਾ॥
 ੧੭॥ ਰਾਤਿਪਚੀਜਜਾਇਪੁਨਿਜਬਹੀ। ਅੰਕਰਹੋਇਤਾਹਿਤੇਤਬ
 ਹੀ। ਗੀਵਾਸਿਰਪੁਨਿਅੰਰਸਕਿਪਾ। ਪ੍ਰਿਥਵੀਜਪੁਨਿਓਦਰਕਬਿਪ
 ॥੧੮॥ ਮਾਸਾਬਿਤੀਤਹੋਇਪੁਨਿਜਬਹੀ। ਪੰਚਪ੍ਰਕਾਰਅੰਗਤਹਿਤ

ਬਗੀ। ਪਾਇ ਪਾਦ ਪਾਰਸ ਕਟਿ ਜਾਨਾ। ਯੁਗਲ ਮਾਸ ਬੀਤੇ ਹੁਇ ਕਾਨਾ। ੧
ਖੀ ਹੋਇ ਬਿਤੀ ਤਿਤੀ ਨਜ ਬਮਾਜਾ। ਅੰਗ ਨ ਸਿਧ ਸੁਹੋਇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ। ਚਰ
ਮਾਸ ਜਬ ਜਾਂਹਿ ਬਿਲਾਈ। ਤਬ ਅੰਗੁ ਲਿਉ ਪਜੇ ਖਗਰਾਈ। ੨੦। ਨ
ਸ ਕਰਨ ਨੈਨ ਲੋਜੇ ਤੇ। ਪਾਂਚ ਮਾਸ ਮੇਹੈ ਦੈ ਤੇ। ਦਿਤ ਪਾਂਤਿ ਨ ਖਗੁ ਹ
ਯ ਪ੍ਰਮਾਨਾ। ਪੰਚ ਮਾਸ ਬਿਖੇ ਯਹ ਜਾਨਾ। ੨੧। ਖਟ ਪੁਨਿ ਮਾਸ ਬਿ
ਤੀਤੇ ਜਬ ਗੀ। ਛਿੜੁ ਹੋਹਿ ਖਗੇ ਸੁਰਤ ਬਹੀ। ਹੋਵੇ ਕਾਨ ਨ ਦ੍ਰਿਵਰ ਉ
ਦਾਗ। ਗੁਦ ਉਪਾਸੁ ਪੁਨਿ ਨਾ ਭਿਅ ਕਾਰਾਗ। ੨੨। ਸਪਤ ਮਾਸ ਰੁਮਾ
ਵਲ ਕੇਸਾ। ਅਸੁ ਮਭਿਨ ਅਵੈ ਦਸੁ ਦੇਸਾ। ਦੁਪੇ ਗਰਭੁ ਤਨ ਭੀ ਤਰਜੈ
ਈ। ਨਵ ਮਾਸ ਚੈ ਤਨ ਜੋਹੈ ਈ। ੨੩। ਏ ॥ ਮਾਤ ਖਾਇ ਜਲ
ਪਾਨਿ ਜੋਤ ਕੋਰ ਸਹਿ ਬਿਜਾਲਾ। ਨ ਭੁਨਾ ਲਿਕ ਰਿਕੋ ਗਈ ਗਰਭੁ ਮਾ

ਹਿੰਦੁ ਬਾਲਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸ ॥ ਕਰਮ ਅਪੀਨ ਦਪੇ ਉਰਮੇ ਜਠਰ ਗਾਨਿ ਨਾਖ
 ਗ ਬਾਲਾ ਮਰੇ ॥ ਪੁਰਬ ਲੇਜਨ ਮਾ ਕਰਮ ਜਠਰ ਤੁਰਮਾ ਹਿੰਦੁ ਆਇ ਕਰੇ ॥
 ਯੋ ਉਰਮਾ ਹਿੰਦੁ ਬੋਲ ਕਹੇ ਜਠਰ ਗਾਨਿ ਨਾਤ ਨਤਾ ਹਿੰਦੁ ॥ ਯੋ ਨਿਹਜਾ
 ਰਸੁ ਮੇਰਾ ਪਰੇ ਦੁਖ ਯੋ ਨਿਨ ਮੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕੁਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਤ ਦਾਰਸ ਬੀਧ
 ਕਰੇ ਰਕੁ ਏ ਪਸੁ ਬਾਂਧ ਵਨਾ ਕਛੁ ਜਾਤਿ ਗਿਨਾਏ ॥ ਸੁਕੁਟਿ ਬਕੁਰੇ ਨਿਸ
 ਬਾਸੁ ਰਮੇ ਕਰਨੀ ਤਿਅਨੀ ਤਸੁ ਵਬ ਮਿਲਾਏ ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਏ ਹੁਕਰੀ ਕੁਟੁਰੀ
 ਤਰਮੇ ਸੁਪਨੇ ਸੁਨਹੀ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਅਬ ਤਾਂ ਫਲ ਦੁਖ ਸੁਭੋਗ ਤਹੇ
 ਜਠਰ ਗਾਨਿ ਮੇਰੁ ਨੀਤ ਤਪਾਏ ॥ ੨੬ ॥ ਖਿਨ ਭ੍ਰਿਗੁਰ ਦੇਹ ਬਿਖੇ ਬਸਿ ਕੇ
 ਜਗ ਭੀ ਤਰਮੇ ਬਹੁ ਪਾਪ ਪਕਮਾਏ ॥ ਨਰ ਕਾਂਭਿ ਮਹਾਂ ਗਰਭਾ ਗਨਿ ਤੇ
 ਨਿਕਸੋ ਕਬ ਯੋ ਮੁਖ ਮਾਂਹਿ ਅਲਾਏ ॥ ਅਬ ਤੇ ਉਪਰਿ ਤਨ ਭੋਗ ਭੁਜੇ ਹਰਿ

੨੨ ਖਾਧੇ ॥
 ਹਿਤਮਾਤਮਕੇ ਨਕਰੇ ਬਹੀਤ ਹਤੇ ਇਹ ਗੁੰਤਿ ਮੇਰੇ

ਪੁਜਨ ਕੋਰੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਏ॥

॥੨१॥ ਗੀਯਾ ॥ ਇਹ ਬੁਧਿ ਕੀਨ ਕਰਗਰਿਤ
ਹਿਪੁ ਨਿਜਨ ਸਮੇਸਰ ਆਯੋ॥ ਯੈ ਨਿਯਤ ਪ੍ਰਾਪੀ ਰੂਯੋ ਬਹੁ ਬੁਧਿ ਤਹਿ ਦੁ
ਖ ਪਾਯੋ॥ ਇਹ ਬੁਧਿ ਦੁਖ ਸਭੋ ਗਤਿ ਕਸਯੋ ਨਰ ਕਤੇਜਿ ਸੁਪਾਤਿ ਕੀ॥
ਜਨ ਪੁਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਕੀਟ ਗਿਰਯੋ ਸਾਰ ਨਾ ਕਛੁ ਆਪ ਕੀ॥੨੨॥ ਚੋ
ਤਾਉ ਪਰਿਤਿ ਦੁਖ ਬਹੁ ਕਾਰੀ॥ ਹੋਰਿ ਸੁਖ ਲਕਦੇ ਹਮ ਸੁਰੀ॥ ਯੈ ਬਨਿ ਮੈ
ਦੁਖ ਅਹਿ ਸੁਜੈ ਤੇ॥ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਤੇ ਤੇ॥੨੩॥ ਤੈਖ ਗਵਰ
ਸੁਭਾ ਆਪ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਯਾ ਤੇ ਮੈਨ ਹਿ ਕੀਨ ਉਚਾਰੀ॥ ਇਹੀ ਬੁਧਿ ਤਨੁ
ਮੈ ਹੀ ਗਹੇ॥ ਕਰ ਆਪ ਸਨਰ ਕਦੁਖ ਲਹੇ॥੨੪॥ ਗਰਭੁ ਦਾਸ ਲੈ ਦੁ
ਖ ਅਸੈ ਸਾ॥ ਆਉ ਨਿਵੇਸਤੇ ਹੋਰਿ ਖਰੇ ਸਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਨੁ ਦੇ ਨੈ ਤੇ ਨਿਅਗੇ॥

ਆਤਮਕੋ ਉਰਮਾਗਿ ਬਿਚਾਰੇ॥ ੩੧॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪਰੇਤਿ ਨ ਕੋ ਉਰਮਾਨਾ॥ ਤਿ
 ਆਗੇ ਦੇਹਾ ਵਿਕਾਸ ਭ੍ਰਿਮਾਨਾ॥ ਆਤਮਾ ਗਿਆਨ ਵਨ ਜਗ ਜੋਈ॥ ਜਾਗਰ
 ਦਾ ਦਿਤ ਜੇ ਜਨ ਜੋਈ॥ ੩੨॥ ਜਤਿ ਗਿਆਨ ਪੁਨਿ ਸੁਪਸਰੂਪਾ॥ ਬੁਧਾ
 ਤਿਧਨ ਆਨੰਦ ਰੂਪਾ॥ ਚਿਤੁ ਜਰੂਪ ਆਤਮਾ ਜੋ ਜਾਨੇ॥ ਸੋਹ ਅਗਿਆਨ
 ਹੋਹਿ ਸੁਕੁਹਾਨੇ॥ ੩੩॥ ਦੇਹ ਹੋਹਿ ਅਥਵਾ ਪੁਨਿ ਜਾਈ॥ ਯੋਗੀ ਕੋ ਦੁਖੋ
 ਇਨਰਾਈ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪ੍ਰਾਗਭਿਧਾਸੀਨਾ॥ ਯੋਗੀ ਤੁਯੋ ਪਰਮ ਪਦ
 ਲੀਨਾ॥ ੩੪॥ ਤਾਤੇ ਪ੍ਰਾਗਭਿਧਾ ਹੋ ਜੋ ਲੋ॥ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਖਗਰ ਹੋ ਜੁ ਤੇ
 ਲੋ॥ ਸੁਖ ਸੇਤੀ ਪੀਰ ਜ ਉਰ ਪਾਗੇ॥ ਸਰਪ ਕ੍ਰਿਚ ਸਮ ਦੇਹ ਨਿਹਾਰੇ॥ ੩
 ੫॥ ਕਛੁ ਮੋਰ ਕਹੋ ਜੁ ਨਿਯੋ ਖਗ ਸੋਈ॥ ਜਾਮੇ ਤੇਰੇ ਅਤਿ ਹਿਤ ਹੋਈ॥
 ਤੇਤਾ ਪੁਰਾਮੇ ਆਪਨ ਰਾਇਨਾ॥ ਆਵੇਗੇ ਦਸ ਰਬ ਕੇ ਮਾਇਨਾ॥ ੩੬॥

ਦਸਰਬੀਵਹਰਾਮਕਹਾਏ। ਰਾਵਨਕੇਬਪਹਿਤਬਨਿਆਏ। ਸੀਤਾਨਾ
ਮਨਾਰਿਲੈਜਾਥਾ। ਲਖਮਣਕੁਤਸਹਿਤਰਪੁਨਾਥਾ। ੩੧। ਕੁਤਜਾਹਿ
ਗੋਟਿਪੁਨਮਸ਼ਰੀ। ਆਸਮਰਹਜੀਜਨਕਕੁਮਾਰੀ। ਤਸਕਰਗਜੀਉਰਾ
ਵਲਤਿਹਠਾਇ। ਲਿਕਮੇਰਾਖੇਗੋਜਾਇ। ੩੨। ਕਪਿਸੁਗੀਵਕੀਆ
ਇਸੁਮਾਨੀ। ਫੁੰਦੇਗੇਤਾਂਕਪਿਬਲਵਾਨੀ। ਆਵਹਿਗੇਵਹਜਲਪਿਕ
ਨਾਗੇ। ਕਾਰਲਵਸਵਹਿਮਿਲੇਤਿਹਾਰੇ। ੩੩। ਤਬਜੀਤਕੀਇਸਿਸਿ
ਤਿਜੇਈ। ਤੁੰਬਾਖੀਜੈਸੇਪੁਨਿਹੇਈ। ਤਬਤੇਰੇਨੂਤਨਪਰਦੇਈ। ਪੁਨਿ
ਉਪਜੇਸੀਸੰਨਹਿਕੇਈ। ੪੦। ਸੀਪਤੀਉਦਾਚਾ। ਸਵੈਯਾਬਿਦੁਮੁਨੀ
ਸੁਰਮੇਹਸੀਬੋਪਿਕਰਯੋਇਹਭਾਂਤਦਾਭੁਰਧਾਰੀ। ਕੋਮਲਮੇਪਰਏ
ਪੁਨਦੀਨਕੁਏਤੁਮਬਾਨਰਲੇਹੁਨਿਹਾਰੀ। ਜਾਵਤੁਮੇਕਲਯਾਨਤੁਮੇ

ਕਹੈ ਸਾਚੁ ਪਿਖੈ ਸੁਬਿਦੇ ਹਕੁ ਮਾਰੀ। ਬੈਠ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ ਸਗਲੇ ਜਿਹ ਕੁਤ
 ਪਰੇ ਤੁਮ ਸਾਗਰ ਪਾਰੀ। ੪੧। ਜਿਹ ~~ਤੁਮ~~ ^{ਤੁਮ} ਹੋ ਨਾਮ ਬੁਝੈ ਜਗ ਸਿੰਧੁ ਤਰੇ
 ਖਲੁ ਪਾਵਤ ਹੈ ਪਦਰਾਮ ਮੁਰਾਰੇ। ਤੁਮ ਤਾਂ ਜਗ ਨਾਥ ਕੇ ਦੂਤ ਅਏ ਅਤਿ
 ਸੇਵਕ ਰਾਮ ਕਿਨੀ ਤਿਪਿ ਆਰੇ। ਤੁਮ ਕਿਉ ਬਲ ਧਾਰ ~~ਤੁਮ~~ ^{ਤੁਮ} ਤਨ ਮੈਲ ਪੁ
 ਨੀਰ ਪਿਕੋ ਨਹਿ ਪਾਵਤ ਪਾਰੇ। ਇਹੁ ਕੁਾਂਤਿ ਬਖਾਨ ਗਏ ਨ ਕੁਮੈ ਜਨ ਕਬ
 ਮਜਾ ਸਗਲੀ ਕਹਿ ਜਾਰੇ। ੪੨। ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ ਅਧ੍ਯਾਤਮ ਰਾਮਾਇ
 ਠੇਠ ਮਾਂ ਮਹੇਸੁਰ ਸਿਬ ਦੇ ਕਿਸ ਕਿੰਧਾ ਕੰਧੇ ਅਸੁ ਮੋਧਿ ਆਇ। ੪੩।
 ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਦੇਉ ਵਾਚਾ। ਸੈਵ ਯਾ ਧਰਾ ਜਗ ਦੇ ਨਕੁ ਮੰਡਿ ਲਮੈ ਹਰਖੇ
 ਕਪਿ ਪੁੰਗਵ ਤੋ ਮਨ ਮਾਂਹੀ। ਉਤ ਜਾਹ ਬਢੇ ਜੀਅ ਦੇ ਖਨ ਕੋਤ ਵਨੀ
 ਰਪਿ ਬੋਲ ਉਠੇ ਮੁਖ ਮਾਂਹੀ। ਸੁਖ ਮੀਨ ਤਿਮਿ ਗਲ ਪੂਰ ਰਹੈ ਜਿਹ ਪੇ

ਖੁਤਜੀਵੁ ਰੇਤਨ ਮਾਂਗੀ ॥ ਜਨਮ ਅਹਿ ਅਕਾਸ ਗੀਰ ਬਡੈ ਕਪਿ ਪੈਠਸ
ਕੇਨ ਹਿਕੋ ਤਿਨ ਮਾਂਗੀ ॥ ੧ ॥ ਆਪਸ ਮੈ ਕਪਿ ਦੇਖਤ ਬੈਕਿ ਹੁਕਾਂਤਿ ਤਰੇ ਮੁਖ
ਕੀਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਅੰਗ ਦਬੈ ਲਉ ਠੇਤ ਬਹੀ ਕਪਿ ਮਾਜ ਜੁਨੇ ਤੁਮ ਦਾਕ ਹਮਥੇ
॥ ਹੋ ਬਲਵੈ ਤਿਸ ਬੈ ਕਪਿ ਬੀਰ ਮਹਾ ਸਿਤਵਿ ਕਿਮ ਅਹਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਕੋਨ
ਕਰੇ ਰਪੁ ਬੀਰ ਕੁਕਾਰ ਅਜਾਇ ਉਲੀਖ ਜੁਸਾਗਰ ਪਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸਿਕ

॥ ਜੁਗੀਵ ਅਹਿ ਜੁਪਾਲ ਕੈ ਇਨ ਬਾਨਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਂਤ ॥ ਅਮ ਉਰ ਮਾ
ਗੇ ਹੋਇ ਰਾਛੇ ਜੋ ਅਹੇ ਬਲਵਨ ॥ ਬਾਂਨਰ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਰਾਖੇ ਰਾਮ ਕਪਿ ਸਿ
ਰਦਾਗਾ ॥ ਵਹਿ ਹੋਇ ਪਾਲਕ ਸੁਖ ਕੋਨ ਹਿ ਅਹਿ ਬੀਚ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੩ ॥
ਇਹੁਕਾਂਤਿ ਅੰਗ ਦਬੈ ਲਜੁ ਨਿਕ ਪਰਹੇ ਮੈ ਨਿਜੁ ਹੋਇ ॥ ਮੁਖ ਹੋਰ ਹੋਤੇ
ਪਰਸ ਪਰਨ ਹਿ ਬੈਲਹੈ ਕਪਿ ਕੋਇ ॥ ਠੇਰ ਅੰਗ ਦਬੈ ਲਯੈ ਦੈ ਬਾਨ

ਰਾਸਨਮਾਨ। ਸੁਗਰੀਵ ਕਾਰਯਾ ਸਿਧਹਿਤ ਬਲ ਕਰੇ ਮੋਹ ਬਖਾਨਾ। ੪॥
 ਕੋਨ ਕਾਰਯ ਕਰੇ ਗੋਹਮਲੇ ਹਿਆਪ ਪਛਨਾ। ਯੁਵਰਾਜ ਕੇ ਯਹ ਵਕੁਸੁ
 ਨਿਬਲ ਲਗੇ ਕਰਨ ਬੁਖਾਨਾ। ਦਸ ਬੀਜ ਮੋਖੁ ਨਿਤੀ ਸਚਾਈ ਕਹੇ ਏਕ
 ਪਚਾਸਾ। ਜਾਨ ਸੰਤਰਯੋ ਜਨਾ ਪੁਨਿ ਏਕ ਕਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ। ੫॥ ਅਜੀਤ ਨ
 ਬੇਜੋ ਜਨਾ ਕੀਪ ਕਹਯੋ ਨਿਜ ਬਲ ਜਾਗ। ਸੁਨਿ ਜਾ ਬੁਢ ਨ ਕੁਲੁ ਕਰਾਇ
 ਕਰੀ ਨ ਏਹੁ ਉਚਾਗ। ਸੋਯੋ ਜਨਾ ਤੇਨੁ ਨ ਮੈ ਕਛੁ ਜਾ ਉਬਾਨ ਰਛਲਾ। ਜ
 ਬੁਢੇ ਪੁਰਬ ਵਾਢੁ ਨ ਤਬ ਕਰੇ ਕਰਮ ਬਿਸਾਲਾ। ੬॥ ਬਲਿਕੁ ਮਿਸਾਪੀ
 ਪਾਦੈ ਖਿਲਰਹੇ ਹਰਿ ਠਹਰਾਇ। ਏਕੀ ਸਵਾਰ ਸੁਕੁ ਮਿਠਿ ਰਿਮੇਦਈ
 ਰਿੰਤੁ ਭਵਾਇ। ਅਬ ਕੁਯੋ ਬੁਢੇ ਸਕਤਿ ਨਾ ਕਿਹੁ ਗਾਂਤਿ ਲਾਘੇ ਵਗਾਮੀ
 ਗਵ ਬਖਾਨਯੋ ਬਾਹੁ ਬਲ ਮੋਜਾ ਉਜਲ ਨਿਪਿਪਾਗ। ੭॥ ਫਿਰ ਮਾਵਨੇ

ਪੜਖਣ

ਕੀਸਕਤਿਹੋਇਨਹੋਇਗਤਿਕਰਤਾਗ। ਸੁਨਿਬਾਤਿਤਾਕੀਜਾਂਬੁਦਨਜੁ
ਆਪਕੀਨਉਚਾਗ। ਅਦਪਿਸਮਰਬਜੁਤੁਮਹੇਤਵਕੁਜਨੈਨਹਿਸਾ
ਗ। ਬਲਿਵਾਨਸੁਦਰਬਾਲਿਕੋਜੁਤਮੈਨਕੋਸਿਰਦਾਗ। ੯। ਅੰਗਦੇ
ਦੁਬਾ। ਸਿਕਰਛੇਦਾ। ਜੋਕੁਨੈਨਹਿਮੋਹਕੇਪਨਿਲੇਹਦਰਬੁਦਿਛਾਇ। ਨ
ਹਿਕਾਜਕੀਨਜੁਗੀਦਜੀਦਨਤਜੇਪਾਨਚਛਾਇ। ਜਾਂਬੁਦਾਨਬਖਾਨ
ਯੋਜੁਤਦੇਉਤੇਹਿਦਿਖਾਇ। ਜੋਕਰੇਕਾਰਯਆਪਨੈਬਲਿਦੇਹਿਤਾਂਹਿ
ਪਠਾਇ। ੯। ਇਹਗੁੰਤ। ਕੁਖਕੁਲੁਕਪਤਿਜੁਬੁਲਾਇਯੋਹਨੁਮਾਂ
ਨਾ। ਸੁਤਕਿਉਜਮੈਨੀਤੰਬੁਯੋਯਹਮਾਹਿਕਜਮਹਨਾ। ਅੰਗਸਿਉ
ਨਹਿਮੋਨਿਪਾਰਬਲਦਿਖਾਵੈਆਪਾ। ਬਲਦੇਤਵਾਪੁਕੁਮਾਰਤੁੰ
ਪਨਿਵਾਪੁਜਮਪਰਤਾਪਾ। ੧੦। ਰਾਮਕਾਰਅਹੇਤਤੁੰਉਪਜਯੋਮ

ਹਾਤਮਬੀਗਾ ਜਨਮ ਕਲਾ ਨਿਗਰਯੋਗ ਵਿਉਂਦੇ ਜਿਉ
 ਮੁਖਕੀਗਾ ਫਲ ਪਕ ਜਾਨ ਸੁਖਾਨ ਹਿਤੁੰਗਯੋ
 ਗਗਨ ਮਸ਼ਗਾ ਅਤਿਬਾਲਯੋ ਜਨ ਪਾਚ ਸੈਂਪੁ
 ਨਿਗਿਰਯੋ ਤੁੰਪਰ ਕੁਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਤੇ ਦੇਹ ਕੋ ਬਲ ਕੋ
 ਨ ਕੁਧੇ ਬਰਨਯੋ ਨ ਹਿਜਾਇ ॥ ਉਠ ਗਾਮ ਕਾਰਯ
 ਕੀਜਯੋ ਹਮਲੇ ਹੁਆ ਜੁਬ ਚਾਇ ॥ ਜਾਂਬੁਟੀ ਤਕੇ
 ਦਾਕੁ ਨਿਹਨ ਮਾਨ ਹਰਖ ਅਖੰਡਾ ॥ ਸਿੰਘਨਾ
 ਦ ਸੁਕੀਨ ਇਮ ਜਨੁ ਫੇਰਿਯੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ॥ ੧੨ ॥
 ਗਿਰਕੇਸ ਮਾਨ ਜੁਹੰਗਯੋ ਜਨ ਬਡੀ ਬਾਵਨ ਦੇ

ਗਾਹਨੁਮਾਨਬੋਲੇਬਾਨਰੋਤੁਮਸੁਨੋਮੇਬਚਏਗਾ
ਮੇਲਿਗਜਲਨਿਧਿਪਾਰਲੋਕਾਕੁਸਮਛਾਰਉਡਾ
ਇ।ਲੋਆਉਜੀਤਾਗਮਕੀਕੁਲਜਿਗਗਵਨ
ਘਾਇ॥੧੩॥ਕੇਬਾਧਰਾਵਲਜੇਵਰੀਗ
ਲਿਧਾਰਬਾਵੇਤਾਬਾ।ਗਿਰਜਹਿਤੁਪਰੀਉ
ਠਾਇਕੋਤਹਿਪਰੋਜਹਰਘਨਾਬਾ।ਕੇਦੇਖਆ
ਦੋਜਨਕੀਜਿਹਧੇਤੁਭੇਜੇਗਾ।ਸੁਨਿਬਾਕਬੋ
ਲੋ॥੧੪॥ਪਤਿਤੁਮਕਰੋਏਹੀਕਾਮਾ॥੧੪॥
ਦੇਖਆਵੇਜਨਕੀਕੁਲਪਾਨਤੇਰੀਆਹਿ॥

ਵਹਜੀਵਤੀਹੈਲੋਕਮੈਕੋਜੀਵਤੀਹੀਨਾਹਿ।ਪੁਨਿਗਮਜੋਮਿਲਿਤੁਜ
 ਕੋਬਲਕੀਜਯੇਰਣਬੀਗ।ਜਾਹਿਤੇਕਲਯਾਮੈਬੇਗਪੁਤਜਸੀਗ।
 ੧੫।।ਗਮਕਾਰਯਹੇਤੁਜਾਤੇਵਾਪੁਪੀਛੇਹੋਇ।ਅਜੀਸਦੈਕਪਿਸੇਰ
 ਭੇਜਯੋਬਿਪਨਹੋਇਨਕੋਇ।ਮਹੇਦਾਗਿਰਕੇਜੀਸਚਛਕਪਿਭਯੋ
 ਅਦੁਬੁਤਰੂਪਾ।ਨਗੇਦੁਸੋਤਨੁਜੋਭਈਪੁਨਿਹੇਮਦਰਣਅਨੁਪਾ।੧੬।
 ਮੁਖਲਾਲਾਜਿਉਫਲਾਬਿਬਕੋਭੁਜਪਾਸੁਜਿਉਮਹਿਜੇਜਾ।ਇਹਕੁੰਤਿ
 ਭਯੋਜੁਦਾਪੁਜੁਤਤਾਹਿਪਿਖੇਭੂਤਮਸੇਜਾ।ਉਮਾਸੀਤਾਸਾਰਹਿਤੁਕ
 ਪਿਭਯੋਰੂਪਾਬਿਜਾਲਾ।ਗਿਰਜਾਭਯੋਜਸਤਿਲਕਤਾਖਿਣਅਜ

੨੩੨

ਨਖੇ

ਕਦੁਰੀ

ਨੀਕੋਬਾਲਾ॥ ੧੭ ॥ ॥ ਰੋਪਈ॥ ॥ ॥ ॥
ਕਿਸਕਿੰਧਕਾਂਡੁਕਥਾਥੀਜੋਈ॥ ਕਹੀਗੁਲਾਬਸਿੰਧਜਤੁਜੋਈ॥ ਯਾ
ਕੋਪਛੇਜੁਪ੍ਰੇਮਲਗਾਇ॥ ਗਮਭੁਗਤਿਉਪਜੇਉਰਮਾਇ॥ ੧੮ ॥

ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਅਧਿਆਤਮਗਾਇਤ੍ਰੇਉਮਾਮਹੇ
ਸੁਰਸਿਬਾਦੇਕਿਸਕਿੰਧਕਾਂਡੁਨਵਾਰੇਪਿਆ
ਇ॥ ੯॥
ਸਮਾਪਤੋਨਿਕਿਸਕਿੰਧਕਾਂਡੁ॥ ੪ ਸੁਭੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਬ ਸੁੰਦਰ ਕਾਂਡ ॥

ਦੇਹ ਗਾ ਸੀਤਾ ਸੋਧੀ ਲਿਕ ਮੇਰਾ ਵਲਨ ਗਰਜ ਗਾਇ ॥ ਜਾਇ ਜਨਾਯੋ ਆ
ਇਹ ਰਿਤਾਹਿ ਨ ਮੋਰ ਘਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜੇਵੇ ਆਮ ਕਰ ਉਰ ਗਾਜਿ ਹਮਾਹਿ
ਘਨੇ ਸਤਯੋ ਜਨੇਹੇ ਜਿਨ ਕੋ ਬਿਸਥਾਗ ॥ ਜਲ ਸਾਗਰ ਲਾਂਘਨ ਚਾਹਤ
ਪੈ ਗਿਰ ਜਾ ਕਪਿ ਮਾਹਿ ਸੁਵਾਖੁ ਕਮਾਗਾ ॥ ਰਖੁ ਬੀਰ ਕੋ ਪਿਆਨ ਪਰਯੋ
ਉਰ ਮੇਹ ਨੁਮਾਨ ਤਬੋਇ ਹਵਾ ਕਉ ਚਾਗ ॥ ਸਬ ਬਾਨਰ ਨੈਨ ਨ ਆਜੂ ਪਿਥੇ
ਨਭ ਭੀਤ ਰਬੇਗ ਸੁਰੀ ਨਹ ਮਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਕਬਿਤਾ ਅਮੋਘ ਬਾਨ ਕੇ ਸਮੰਨ
ਜਾਉ ਮੇਗ ਗਨ ਮੇਜੁ ਚਾਹਿ ਮਨ ਐਸੀ ਸੀਖ ਅਬ ਗੀਨਿ ਗਾਈਯੋ ॥ ਹੋਵੁ
ਭਾਕਿੰਤਾਰ ਬਸੁ ਪੇਖ ਪਦ ਸੀਖ ਪੁਨਿ ਕਰੋ ਕਾਜ ਬੇਗਨ ਹਿਛੀਲ ਸੁਬਿ
ਚਾਰਯੋ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਅਤਿ ਨਾਮਾਇਕ ਬਾਰਹੀ ਉਚਾਰ ਜਿਨ ਤੇਰੇ ਨਰਨਾਰਿ ਭੁ

ਵਸਾਗਰਾਮਪਾਰਯੋ। ਤਿਨਹੀਕੋਦੂਤਮਮਮੁੰਦਗੀਉਤਾਰਦਈਰਾਮਉ
ਰਧਾਰਕਿਅੁਨਤਰੇਤੁਛਵਾਰਯੋ। ੩। ਸੇਵੇਯਾ। ਇਹੁੰਤਿਬਖੰਨਤ
ਬੇਹਨੁਮਾਨਪਸਾਰਭੁਜਾਅਤਿਪੁੰਛਬਛਾਈ। ਰਿਜੁਕਿਧਰਡੀਠਅਕ
ਸਧਰੀਪਦਾਅਪਸਮੇਖੁਗਲੀਨਮਿਲਾਈਦਿਗੀਦਖਣਕੁਦਾਅ
ਕਾਸਚਢੇਬਲਵਾਖੁਸਮਾਨਭੁਯੋਅਧਿਕਾਈ। ਗਤਿਦੇਵਨਿੰਹਾਰਭੁ
ਏਬਿਜਮੇਕਪਿਕਿਜਰਕੀਗਣਨਾਇਕਮਾਈ। ੪। ਜਬਜਾਵਤਵਾਖੁ
ਸਮਾਨਪਿਖੇਕਪਿਦੇਵਨਤੋਮਨਏਹੁਬਿਚਾਰੀ। ਅਤਿਆਹਿਪਗੀਖਿ
ਣੁਆਜੁਕਰੇਸੁਰਮਡਿਲਯੋਮੁਖਮਾਹਿਉਚਾਰੀ। ਬਲਵੰਤਮਹਾਂਕਪਿ
ਜਾਵਤੋਏਸੁਸਦਾਗਤਿਕੇਸਮਹੈਬਲਕਰੀ। ਗਹਿਲੀਕਪੁਵੇਸਕਿ
ਲਾਇਕਹੈਕਿਨਹੀ। ਇਹਜਾਨਨਚਾਹਿਹਮਾਰੀ। ੫। ਇਹੁੰਤੁਬਿਚਾਰ

ਗੁਨਗਨਕੀਜਨਨੀਸੁਰਸਾਂਜਿਹੁਬਾਖਤਨਾਮਾ। ਸੁਰਕੋਤਿਕਵੰਤਕਹ
 ਯੋਤਿਨਕੋਸੁਨੀਮਾਰਕੋਰੇਤਮਏਹੁਸੁਕਾਮਾ। ਬਿਪਨਕਰਯੇਪਾਬਿ
 ਜਾਇਅਬੈਕਪਿਜਾਵਤਏਹੁਹਨੁਮਤਿਨਾਮਾ। ਬਲਬੁਧਿਨਿਹਾਰਸੁ
 ਘਾਕਪਿਕੀਠਿਰਿਆਹੁਤੁਗਕਰਆਪੁਨਿਧਾਮਾ॥੬॥ ਸਿਕਰਛੰਦ
 ਇਹਵਾਕਸੁਨਿਕੋਬੇਗਦੇਗੀਬਿਪਨਹਿਤਹਨੁਮਾਨਾਰਕਮਾਰਗਕੀ
 ਸਕੋਮੁਖਏਹੁਕੀਨਬਖਾਨਾ। ਮਤਿਵੇਤਿਤੁਮੁਖਮਾਹਿਮੇਰੇਪਰੇਭੁਖੇਤੋ
 ਹੀ। ਦੇਵਤਾਰਥਿਭੁਖਦੀਨੋਖੁਧਾਲਾਗੀਮੇਹੀ॥੭॥ ਹਨੁਮਾਨਭੁਖਯੋ
 ਮਾਤਮੇਅਬਰਾਮਕਾਰਯਜਾਉ। ਜਾਨਕੀਕੀਸਾਰਮੇਗਫਲਿਕਤੇਪੁਨਿ
 ਲਿਆਉ। ਸਿਖਕੁਜਲਰਾਮਬਖਾਨੇਕੇਸੁਰਸਾਰਤਾਹਿਜਨਾਹੀ॥
 ਪਦਬੀਦਿਨਾਅਬਭੁਖਹੋਠਿਰਿਪਰੇਗੇਮੁਖਆਇ॥੮॥ ਸੁਰਸਾਂਜੁਨਿ

ਕੇਵਕਯੋਪੁਨਿਕੀਨਆਪਬਖਾਨਾਕਹਿਜਾਹਿਤੁੰਕਰਬੰਚਨਾਮਮਆਹਿ
ਕੁਖਮਹਾਂਨਾਪਰਵੇਸਕਰਮੁਖਜਾਹਿਤੁੰਨਹਿਖਾਓਗੀਬਲਧਾਗਾਸੁਨਿ
ਬੈਲਯੋਹਨੁਮਾਨਮਾਤਸੁਲੇਹਬਦਨਪਸਾਗਾ॥੬॥ਪਰਵੇਸਮੁਖਕੋਆਹਿ
ਕਰਮੇਜਾਓਕਾਮਮਹਾਂਨਾਇਮਰੁਖਜੇਜਨਦੇਇਕੋਤਨਕੀਨਤਬਹਨੁ
ਮਾਨਾਸੁਰਸਾਸੁਯੋਜਨਪਚਿਕੋਮੁਖਕੀਨਹਨੁਮਾਤਿਪੇਖਾਦਸਯੋਜਨਾ
ਹਨੁਮਾਨਰੂਪਸੁਕਰਯੋਆਪਬਿਸੇਖਾ॥੭॥ਮੁਖਬੀਸਯੋਜਨਕੇਕਰੇਸੁ
ਗਸਾਸੁਨਾਗਨਮਾਤਾਤੀਸਯੋਜਨਕੇਕੁਏਹਨੁਮਾਨਤਬਬਿਖਿਖਿਆਤਾਪੰ
ਚਾਸਯੋਜਨਕੇਸੁਬੈਸੁਰਸਾਸੁਮੁਖਬਿਸਥਾਗਾਹਨੁਮਾਨਤਬਪੁਨਿਹੋਇ
ਓਸੰਗਾਸੁਸੋਅਕਾਗਾ॥੮॥ਪ੍ਰਵੇਸਕੁਮੁਖਨਿਕਸਯੋਪੁਨਿਖਡੋਆਗੇ
ਆਇ॥ਪ੍ਰਵੇਸਕਰਮੁਖਨਿਕਸਯੋਤਵਮਾਤਲਾਗੋਪਾਇ॥ਇਹਕੁੰਤਿ

ਭਾਖਤਵਾਖੁ ਸੁਤਾਖਿ ਖਤਾਹਿ ਕੀਨ ਉਚਾਗਾ ਜਾਹਿ ਰਾਮ ਸੁਕਜ ਕਰਤੇ ਆਹਿ ਬੁ
 ਧਓ ਦਗਾ ॥ ੧੨ ॥ ਦੇਵਤਾਨੇ ਮੈ ਪਠੀਤ ਵਜੋਰ ਜਾਨਨ ਕਾਜਾ ਜਾਹਿ ਸੀ ਆਨਿਹਾ
 ਰ ਕੈ ਪੁਨਿ ਦੇਖੈ ਰਾਖਾ ਜਾਗਈ ਦੇਵ ਸੁਲੇਕੇ ਮੇਇ ਮਭਾਖਨਾ ਗਨ ਮਾਤਾ ॥
 ਹਨੂ ਮਾਨਖ ਗੇਸ ਜਿਉ ਪੁਨਿ ਗਯੋ ਮਾਰਗ ਵਾਤਾ ॥ ੧੩ ॥ ਮੈਨਾ ਕਪਰ ਬਤਕੰ
 ਚਨੈ ਪੁਨਿ ਕੀਨ ਜਲਾ ਪਿਓ ਚਾਗਾ ਜਾਤਿ ਪੈ ਬਲਵੀਤ ਏਹ ਸੁਪ੍ਰੰ ਪੈਨ ਕੁਮਾਰ
 ਰਾਮ ਕਾਰ ਅਪੇਤ ਜਾਵੇ ਕਰੋਤਾਹਿ ਸਗਾਇ ॥ ਸਗਰ ਪੁਤਨ ਮੈ ਬਧਾਯੋਨਾ
 ਮਜਾਗਰ ਪਾਏ ॥ ੧੪ ॥ ਕੁਏਤਿਨ ਕੇਵੰ ਸਮੇ ਆਹਿ ਰਾਮ ਦੇ ਸਰਬ ਪੁਤਾ ॥ ਤਿ
 ਨ ਕਾਜਾਹਿ ਤਹਨੂ ਮਾਨ ਜਾਵੇ ਬਲੀ ਜਿਉ ਪੁਰਹੂਤਾ ॥ ਅਬ ਬੇਗ ਜਲ ਤੇ ਉਠ
 ਯੋਵਿ ਸਾਮ ਕਾਰਿ ਆਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਲ ਮਧ ਤੇ ਨਗਨਿ ਕਸਯੋ ਬਹੁ ਸਿਖਰ
 ਰੂਪ ਬਨਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਮਾਇ ਸਿੰਗ ਸੇਭੇ ਤਾਹਿ ਕੇ ਪੁਨਿ ਆਪਧਾਰ ਅਕਾਰਾ ਮੈ

ਨਕਤਬਹਨੁਮਾਨਕੋਮੁਖਿਏਹਕੀਨਉਚਾਗ। ਸਮੁਦ੍ਰਿਸਕੋਭਾਖਯੋਕਪਿਤੇਵਿ
ਸਮਸੁਕਾਜਾ। ਸੁਧਾਸੇਫਲਪਾਕਿਅਤੁਮਖਾਇਜਾਵੇਆਜਾ। ੧੬। ॥ ਵਿਸਾਮ
ਖਿਲੇਕੁਸੁਕੀਜੀਘੇਪੁਨਜਾਹੁਸੁਖੀਪਧਾਗ। ਹਨੁਮਾਨਸੁਨਿਕੈਵਾਕਤਾਕੈ
ਏਹਕੀਨਉਚਾਗ। ਕਿਹੁੰਤਿਤ੍ਰੇਜਨਮੇਕਰੋਨਗਜਾਉਰਾਮਸੁਕਾਜਾ। ਵਿ
ਸਾਮਕੋਨਹਿਕਾਲਮੇਕੋਬੇਗਜਾਵੇਆਜਾ। ੧੭। ॥ ਇਹੁੰਤਿਤ੍ਰਾਖਛੁਹਾਇਗਿ
ਰਸਿਰਗਾਬਪੋਨਕੁਮਾਗ। ਕਛੁਦੁਰਾਗੇਜੋਗਯੋਤਿਹਕੁਯੋਬਿਘਨਅਪਾਰ
॥ ਗਾਹਮਾਤ੍ਰਸਿੰਘਕਾਤਿਹਗਹੀਤਾਕੀਛਾਹਿ। ਘੋਰਰੁਪਾਰਾਖਸੀਜਲਮਾ
ਧਵਾਸਾਆਹਿ। ੧੮। ॥ ਅਕਾਸਗਾਮੀਛਾਇਗਹਪੁਨਿਲਏਤਾਕੋਖਾਇ।
ਤਿਹਗਹੇਹਨਮਤਿਜਾਵਤੇਉਰਬਿਤਉਪਜੀਆਇ। ਕਿਨਬੇਗਮੇਰਾਰੋ
ਕੋਯੇਅਹਬਿਘਨਕਾਰੀਕੋਇ। ਵਿਸਮਤਾਉਰਮੇਭੁਈਨਹਿਦੇਖਯੋਅਬ

ਯੋਧੁਨਿਜੋਇ। ਧਰੁਪਸੁਖਮਘੋਰਪੁਰਮੇ। ਬਰੇਕਪਿਬਲਵਨਾ। ਤਹਿਪੁਰੀ
ਲਿਕਾਰਾਖਸੀਪਰੇਵੇਜਸੀਦਰਵਨਾ। ੨੩। ਪੇਖਤਿਨਹਨੁਮਾਨਕੋਅਤਿਰੁਟ
ਕੀਨਬਖਾਨਾ। ਤੁਮਕੋਨਬਾਨਰੁਪਪੁਲਿਕਨੀਅਪਮਾਨਾ। ਕਿਆਕਰ
ਨਕਉਰਚਾਹਤੇਧਸਚੇਹਜਿਉਪੁਰਗਾਤਿ। ਇਮਭਾਖਨੈਨਸੁਲਾਲ
ਕੀਨੇਹਨੀਕਪਿਕੋਲਾਤਿ। ੨੪। ਹਨੁਮਾਨਵਜ੍ਞਸਮਾਨਮੁਦੀਵਾਮਮਾ
ਗੀਤਾਹਿ। ਗੀਗੀਧਰਮੇਜੇਲਤੇਪਾਨਿਵੇ। ਸੋਧਮਖਮਾਹਿ। ਓਰਲਿਕਭਾ
ਖਯੋਤਾਹਿਕੋਹਨਵੇਤਿਕਪਿਬਲਿਵਨਾ। ਨਿਜਪਾਪਲਿਕਾਉਂਜਿਨੀਅ
ਬਜਾਹਿਤੇਕਲਘਾਨਾ। ੨੫। ਬਿਧਿਮੋਹਿਪੁਰਬਭਾਖਯੋਧੁਰਾਜਾ
ਹਿਜੋਚੋਬੀਜ। ਤੇਤਾਪੁਰਾਅਜਨੀਦਨੇਪਰਗਮਵੈਜਗਦੀਜਾ। ਜੇਗ
ਮਾਘਜਾਨਕੀਵੈਜਨਕਭੋਨਮਝਗ। ਬਿਨਤੀਮੈਹੈਕਰੀਵਹਲਏਗੇ

ਅਵਤਾਰਾ॥੨੬॥ ਭੂਭਾਰਤਾਰਣਕਾਜਹਿਤਿਸਾਹਿਕ੍ਰਾਤਅੰਜਹਿਨਾਰਿ॥ ਭੂ
 ਗਤਵਤਸਲਅੰਗਰੇਵਹਰਾਮਬਿਪਨਮਝਗਾਹਰਲਿਆਇਗੋਦਸਕੰ
 ਧਰੋਬਨਸੀਅਕਪਟਅਨੀਤਿ॥ ਪੁਨਿਰਾਮਅੰਜੁਗੀਵਹੁਇਹੈਸਖਾਨਿਰ
 ਮਲਚੀਤਿ॥੨੭॥ ਸੀਅਜੋਧਕੋਕਪਿਰੇਜਹੈਸੁਗੀਵਬੁਧਿਪ੍ਰਕਾਸਾਤਿਨ
 ਮਾਹਿਬਾਨਰਏਕਨਿਸਕੋਆਇਗੋਤਵਪਾਜਾ॥ ਤੁੰਡਾਟੈਹੈਪੁਨਿਤਾਹਿਕੋ
 ਵਹਕੋਰੇਮੁਸੁਪ੍ਰਹਾਰਾ॥ ਦੁਖਹੋਇਗੋਤੇਤਨਵਿਖੇਮੁਖਜਾਇਲੋਹੁਧਰਾ॥੨੮॥
 ਰਾਵਣਤਬੀਪੁਨਿਮਾਰਯੋਬਿਨਸਿਕਤੁਓਰਧਾਰਾ॥ ਤੁਮਾਜਿਨੀਲੰਕਾਨਗ
 ਰੀਆਕਾਪਿਕਹਯੋਬੋਮੁਖਚਾਰਾ॥ ਦਸਕੰਧਅੰਤਹਪ੍ਰਗਬਿਖੋਇਕਕ੍ਰੀ
 ਝਕਾਨਨਆਹਿ॥ ਤਿਨਬੀਚਆਹਿਅਜੋਕਬਾਨਿਕਾਦਿਬਪਾਦਪਜਾ
 ਹਿ॥੨੯॥ ਤਿਹੰਬੀਚਏਕਸੁਸਿੰਸੁਪਾਤੁਰੁਆਹਿਰੁਪਉਦਾਰਾ॥ ਤਿਹਤਰੇ

ਜਨਕ ਕੁਮਾਰਿ ਘਾਟਿ ਗਰਖ ਸੀਰਖ ਵਗਾਤਿ ਹਪੇਖ ਬੇਗ ਸੁਜਾਇ ਕੈ ਕਦੁ ਰਮ
 ਕੇ ਜਤੁ ਜਾਗਾਇ ਮਭਾਖ ਗਿਰਜਾ ਲੀਕ ਨੀਮੁ ਖਛੇਰ ਕੀ ਨਓ ਚਾਗਾ ॥੩੦॥
 ਦੇਹ ਗਾਧਿ ਨਿਅਜਾ ਚਿਰਕਾਲ ਤੇ ਸਿਮਿਤਿ ਆਈ ਰਾਮਾ ਜਾਤੇ ਕੁਵ ਬੀਪਨ
 ਮਿਟੇ ਲੇਹੇ ਰਾਮ ਕੋ ਧਾਮਾ ॥੩੧॥ ਚੌਪਈ ॥ ਰਾਮ ਭੁਗਤ ਕੇ ਸਿਗਮ ਜੇਈ ॥ ਦੁ
 ਰਲ ਭੁਭੁਯੋ ਆਜੁ ਮੁਹਿ ਜੇਈ ॥ ਦਾਜ ਰਥੀਰ ਘੁਵਰ ਸੀਰਾਮਾ ਜਦਾ ਪ੍ਰਸੰ
 ਨ ਰਹੇ ਰਿਦਧਾਮਾ ॥੩੨॥ ਜਵੈ ਯਾਤ ਟਸਾਗਰ ਤੇ ਜਬ ਪੋਨ ਕੁਮਾਰ ਸੁਕੁ
 ਦਚ ਲੇਨ ਭੁਮਾਹਿ ਭੁਵਾਨੀ ॥ ਅਵਨੀ ਦੁਹਿਤਾ ਦ੍ਰਿਗਦਾਮ ਭੁਰੇ ਅਰੁ ਰਾਵੁ
 ਟਵਾਮ ਭੁਜਾ ਫੁਰਕੀ ਨੀ ॥ ਰਘੁਵੰਸਾ ਸਿਰੇ ਮਾਣਿ ਕੀ ਭੁਜ ਦਨੰਤਾਹਿ ਜ
 ਮੇਠ ਰਕੀ ਹਰਖਾਨੀ ॥ ਏਹੁ ਗੁੰਤਿ ਪਜੇਗਾ ਫੁਲਿ ਕਹਨੁ ਕਾਵੈ ਸਿੰਘ ਗੁ
 ਲਾਬ ਸੁਕੀਨ ਬਖਾਨੀ ॥੩੩॥ ਏਤਿ ਸ੍ਰੀਮਤ ਅਧਯਾਤਮ ਰਾਮਾਇਣੇ ਉਮ

ਮਹੇਸਰਸਿਬਾਦੇਸਿਦਰਕਾਂਡੇਪ੍ਰਥਮੋਪਿਆਇ। ੧। ॥ ਸ਼ੀਮਹਾਦੇਊਵ
 ਚਾਸਿਕਰਛੰਦਾਤਬਅੰਜਨੀਕੇਪੁਤਰਾਤੀਬਰੇਲੀਕਮਝਾਗਾਛਿਰਠ
 ਲਾਗੇਨਗਾਰਮੇਪੁਰਜੁਖਮੋਆਕਾਂਗਾਸੀਅਸੇਧਨੇਕੇਕਾਜਸੇਪੁਨਿ
 ਧਸਯੋਰੁਪਾਨਿਵੇਜਾਨਹਿਪੇਖਘਾਤਾਹਿਜਾਨਕੀਤਿਨਪਿਖੇਘਰਸਰੁ
 ਦੇਜਾ। ੧॥ ਪੁਨਿਲੀਕਬਚਨਚਿਤਾਰਕਰਕਪਿਗਯੋਬਨਅਸੇਕਾ
 ਜਾਹਿਜੋਭਾਪੇਖਕੈਬਨਲਜੇਜੇਸੁਰਲੇਕਾਦੇਵਤਾਬਨਾਬੀਖਲਾਗੇਰ
 ਤਨਕੀਸੋਖਾਨਾਮ੍ਰਿਗਬਾਲਜਾਮੇਖੇਲਹੈਪੁਨਿਕਰੇਪੀਖੀਗਾਨਾ। ੨॥
 ਪ੍ਰਜਾਦਿਜਾਮੇਹੇਮਕੋਧਰਲਟੇਛਲਜੋਡਾਲਾਜੁਧਾਕੋਰਜਜਾਂਹਿਸਿ
 ਚੇਦੇਵਤਾਅਬੁਬਾਲਾਤਾਹਿਜਾਨਕੀਕੋਛੰਦਹੈਤੁਰੁਤਗੁਬਿਖੇਹਨੁਮਾ
 ਨਾਘਨਲੀਤਮਹਲਾਨਿਹਾਰਯੋਤਹਿਜਾਹਿਰੂਪਮਹਾਨਾ। ੩॥ ਦੇਖਾਵਿ

ਸਮੇਹੇਇਓਮਇਥਿਭੁਜਾਹਿਹਜਾਗਾ। ਰਿਹਦੇਖਾਆਗੇਗਯੋਕਿਚਤਪੈਨ
 ਕੇਕੁਮਾਗਾਹਿਰਯੋਤੁਰਸਿਜੁਪਾਅਤਿਨਿਵੜਜਾਂਛਾਮਾ। ਆਤਪਦਿ
 ਖਾਈਦੇਤਿਨਹਿਖਗਬਨੇਵਰਣਜੁਹੇਮਾ। ੬॥ ਚੁਰਤਲੇਜਨਕਕੁਮਾ
 ਰਿਪਾਦੁਗਥਾਖਜੀਕੁਪਕਾਗਾਹਨੁਮਾਨਦੇਖੀਕੁਤਲੇਜਨਦੇਵਤਾ
 ਗਾਏਕਬੇਣੀਦਬਰੀਪਟਰਹੀਮਲਨਸਧਾਗਾ। ਕੁਮੰਜੋਈਜੋਚਤੀਮੁ
 ਖਰਾਮਰਾਮਉਚਾਗਾ। ੫॥ ਤਾਤਾਨਕੋਈਪਾਵਤੀਉਪਵਾਜਦੁਬਰਹੇਹ
 ਮਿਖਤਾਹਿਕੋਹਨੁਮਾਨਕੁਖਯੋਜਾਨਕੀਹੈ। ਏਨਾਕ੍ਰਿਤਅਜਗਹੋਇ
 ਉਮੇਜਾਨਕੀਪਿਖਆਜਾਪਰਮਾਤਮਾਰਪੁਖੀਰਕੇਮੇਕਰੇਆਇਸੁ
 ਕਾਜਾ। ੬॥ ਪੁਨਿਕਿਲਕਿਲਾਪਹਜਬਦਹੋਇਯੋਗਜਭੁੰਨਦੁਆਰ
 ਸੁਨਿਸਬਦਚਕੁਤਲੀਨਤਰਛਦਭੁਏਵਾਪੁਕੁਮਾਗਾ। ਦਸਕਿਠਾਅ

ਅਵਤਾ

ਕ੍ਰਿਤ

ਦੇਵਤਾ ਦੇਵਤਾ

ਵਤਦੇਖਯੋ ਬਹੁਲੀਨ ਸਿਗਸੁਨਾਰਿ॥ ਭੁਜਬੀਜ ਦਸਮੁਖ ਸੋਭਈ ਤਨੁ ਜਾਂ
 ਮਨੀਲ ਪਹਾਰਾ॥ ਤਿਹ ਪੇਖ ਕਪਿ ਬੀਜ ਮਾਯੋ ਦੁਰਗਯੋ ਪਾਤਨ ਮਾਹਿ
 ॥ ਗਿਰਜ ਸੁਨੇ ਦਸ ਕਠਰ ਵਣਯੋ ਚਿਤੇ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਕਿਹੁ ਭੁੰਤਿ ਗਾਘ
 ਵਹਾਥ ਤੇ ਮੇ ਮਰੇ ਆਜਗ ਮਾਹਿ॥ ਕਿਭੁ ਯੋ ਕਾਰਣੁ ਰਾਮ ਜੀ ਹਿਤ ਜੀ
 ਘਾਯੋ ਨਹਿ॥ ੧॥ ਇਹੁ ਭੁੰਤਿ ਚੀਤ ਚਿਤਾਰਈ॥ ਦਿਨੁ ਤਾਹਿ ਅੰਤਿ
 ਮਗਤਿ ਮੇ॥ ਇਹੁ ਸੁਪਨ ਭੀਤ ਰਜੋਇ॥ ਕਪਿ ਦੁਤਰਾ ਮਪਠਾਯੋ ਗਢ ਲਿ
 ਕੇ ਮੇ ਵਹਾਯੋ॥ ਤਰੁ ਬੇਠ ਜੀ ਘਾਨਿ ਹਾਰ ਘਾਤਿਨ ਤਨ ਕਦੇ ਹਬਨ
 ਐ॥ ੨॥ ਇਹੁ ਭੁੰਤਿ ਅਦਭੁਤ ਸੁਪਨ ਪਿਖਤਿਨ ਚਿਤਯੋ ਮਨ ਮਾ
 ਹਿ॥ ਮਤੁ ਹੋਇ ਸੁਪਨੇ ਸਾਚੁ ਘਹ ਅਬਯੋ ਕਰੋ ਮੇਤਾਹਿ॥ ਵਾਕਸਰ
 ਜੀ ਘਟੋਰ ਕੋ ਤਿਹੁ ਰੋ ਦੁਖੀ ਸਗੀਗਾ॥ ਕਪਿ ਪੇਖ ਭੁਖੇ ਰਾਮ ਕੋਇ ਮਾਮ

ਇਹੈਰਖੁਬੀਗ॥੧੦॥ਗਯੋਸੀਅਸਮੀਪਯਾਬਿਧਿਚੀਤਮਾਹਿਬਿਚਾਰ
 ॥ਪੁਨਿਕਿਕਣੀਕੀਸੁਣੀਸੀਤਨਿਵਰੰਨਕਾਰਾਠੀਨਹੋਈਸੀਅਨਿਜ
 ਤਨਕੁਈਉਰਮੇਕੁੀਤਾਕੁਰਨੈਨਨੀਚੇਮੁਖਕਰੇਅਰੁਰਾਮਅਰਪੇਚੰਤਾ॥
 ੧੧॥ਦਸਕੋਧਸੀਤਾਹੋਰਕੋਪੁਨਿਏਹੁਕੀਨਬਖਾਨਾਮੁਹਿਪੇਖਸੁਕੁਬਿਥ
 ਤੁਕਿਉਕੁਈਹੋਕੁਪਮਾਨਾਜਹਿਕੁਤਰਾਮਬਸੇਬਨੇਵਹਬਾਨਰਾਕੋਮਾ
 ਹੀਕਈਕੋਚਿਤਾਦੇਖਹੈਕਬਨਜਾਰਿਆਵੇਨਾਹਿ॥੧੨॥ਮੇਬਹੁਤੁਕੁਜੈ
 ਚਾਰਖਾਪੁਨਿਗਾਮਦੇਖਨਕਾਜਾਬਹੁਅਤਨਕਰਤਿਨਹੋਰਯੋਨਹਿ
 ਪੇਖਅਜਗਆਜਾਕੈਗਏਨਗਰਾਮਪਯਾਕੋਮਹੋਹੈਬਿਖੁਖਾਇ॥
 ਜਾਨਕੀਮੇਕੁਜਚਾਰੇਲਈਖਬਾਰਿਮੰਗਾਇ॥੧੩॥ਕਿਆਕਰੇਗੀ
 ਤੁਰਾਮਕਰਨਹਿਤੁਹਿਤੁਹਿਤੋਹਿਚਹੋਰਾਮਾਤੁਹਿਸਦਾਦੀਨਪੁਨਿ

ਬਸੇ ਤੇ ਰੇਧਾ ਮਾਰਿ ਦੇ ਨਾਹਿ ਜਨੇ ਹਤਾ ਕੋ ਤੋ ਬਿਖੇ ਸੁਨਿ ਸੀ ਘਾਮੇ ਸਾਚੁ ਭੁਖੇ
 ਜਾਨ ਕੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਐਸੇ ਪੀਆ ॥ ੧੩ ॥ ਤਵ ਰਚੇ ਕੂ ਗਈ ਪੁਨਿ ਜਾਨੇ ਤਗੁਣ
 ਤਹਿ ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਘਨ ਨਿਰਗੁਣ ਅਧਮ ਹੈ ਨਹਿ ਕਰਤ ਤੋ ਮੇਜੋ ਹਿ ॥ ਤਵ ਆ
 ਨਯੋ ਮੇਲਿ ਕਮੇ ਤੁਜੇ ਕਾ ਬਿਆ ਕੁਲ ਅਹਿ ॥ ਅਬ ਲੋਨ ਆਪੇ ਰਾਮ ਸਿਦਾਰਿ ਜੋ
 ਰਨਾਹੀ ਤਾਹਿ ॥ ੧੪ ॥ ਨਿਹ ਜਤਾ ਨਿਰਮਮ ਫੁਮਾਨੀ ਕਹੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਾ ਆਪਾ ॥
 ਹੇ ਨਰਾਧਿ ਮਤਿ ਹਤੇ ਬੇਮੁਖ ਮਾਇਨ ਬਾਪਾ ॥ ਕਿਆ ਕਰੇ ਗੀਤਿ ਨ ਸਿਗਰਾ
 ਮਾਨਿ ਰਾਮ ਨ ਗੁਨ ਵਾਨਾ ॥ ਗੁਣਾ ਬਾਸਿ ਘਾਸੁ ਤੀਨ ਛੇਦਨ ਲਖੇ ਜਸੁ ਭੁਗ
 ਵਾਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਭੁਜ ਮੇਹ ਤੇ ਕੋਚਾ ਹਤੇ ਮੇਰਾ ਖਸਾ ਸਿਰਦਾਰਾ ॥ ਦੇਵ ਗੋਪ
 ਨਾਗਾ ਕਿਨ ਰਖ ਖਕੀ ਬਹੁ ਨਾਗਾ ॥ ਸਿਰਦਾਰਾ ਤਿਨ ਕੀ ਹੋਇ ਗੀਜ ਬਭੁਜੇ
 ਮੇਹ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਵਚਨ ਰਾਵਣ ਜੋ ਕਹੇ ਸੀ ਘਰੁ ਘੋਰੁ ਧਾਮ ਪਾਗਾ ॥

੨੪੦

ਕੋਗਸ

੧੬

੨

ਕਿਉਂਦੇਕੇਮੁਖਮੁਖਲਗੀਕਰਨਬਖਾਨਾਖਲਬੁਖਲੀਨਅਤੀ
ਤਕਾਤਵਰਾਮਤੋਂਰੁਮਾਨਾਰਾਮਜੇਬਨਮੇਗਏਲਖਮਿਨ੍ਹਕੂਤਾਮਮਦੁ
ਆਰਤੀਰੁਲਮਾਂਗਆਤੁਵਆਇਕੋਬਿਖਆਤਾ।੧੦।ਸੋਊਜੁਆਨਪੁ
ਤਮਹੁਤਿਆਖਲੁਹਰੇਯਗਨਮਾਹਿ।ਤਿਉਨੀਚਮੇਹਗਲਿਆਯੋਅ
ਬਪਾਇਗੋਫਲਤਾਹਿ।ਸਰਰਾਮਛਤੀਫੇਰੂਤੇਰੀਪਠੇਗੇਅਮਧਾਮ
ਜਾਨਹੈਤਬਨੀਚਰਾਵਨਆਇਪੈਜੀਰਾਮ।੧੧।ਸਰਬਾਂਸਪੀਜਰਜੇ
ਖਸਾਗਰਕੂਤਲਖਮਣਲਾਗਾਰਣਮਾਰਦੇਤਵਕਾਜਰਾਪਵਆ
ਹਿਗੋਬਲਪਾਗਾਰਾਫਜੈਨਖਾਹਨਪੁਤਜਹਤਵਮਾਰਿਕੋਜਿਗਾਮਾਤ
ਬਪੇਖੇਰਾਖਬੀਰਕੋਲੇਜਾਹਿਗਾਮਮਧਾਮ।੧੨।ਜੁਨਸੀਖਵਕਕ
ਰੋਰਗਵਣਕੋਪਲੀਨੋਪਾਗਾਸਿਆਮਾਰਨੇਕੋਆਯੋਖਲਖਕੁਗਾਬਉ

ਭਾਗ। ਲਾਲ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰ ਕੇ ਮੰਦਿ ਦਰੀ ਗਹਿ ਹਾਥ। ਪਤਿ ਭੁਲਾ ਚਾਹਿ ਨਿ
 ਵਾਰ ਯੋਇ ਯੋਗ ਨਾਹੀ ਨ੍ਰਾਥ। ੨੦॥ ਮਾਨੁ ਖੀਅਤਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਤਕ੍ਰਿਪ
 ਇਸੀ ਸਗੀਰ। ਛਿਡ ਯੇ ਪਤਿ ਆਹਿ ਕੋ ਨਹਿ ਮਾਰ ਯੋਰ ਲਪੀਰ। ਦੇਵਰੀ
 ਪ੍ਰਭ ਨਾਗ ਕੀ ਪਰਮਾਹਿ ਤੇਰੇ ਨਾਰਿ। ਮਦਮਾਤਿ ਜਾਹਿ ਵਿਲੋਚਨਾਵ
 ਹਚੇ ਤਵ ਭੁਰਤਾਰ। ੨੧॥ ਤਬ ਬੋਲ ਯੋਦ ਸਕੈ ਠਰਾਵਣ ਗਾਖ ਸੀ ਕੁਖ
 ਕਾਰ। ਜਿਹਿ ਭੁੰਤਿ ਮੇਵ ਜਹੇ ਇਸੀ ਤਾ ਕਰੋ ਸੋ ਪਰਕਾਰ। ਭੁਗਾਇ ਬੇਗ
 ਸੁਖਾਹਿ ਕੋ ਪੁਨਿ ਦੇਹ ਆਦਰ ਮਾਨ। ਦੋ ਮਾਸ ਹੀ ਕੈ ਬੀਠ ਹੀ ਜਬ ਕਰੇ ਮੇ
 ਸਨ ਮਾਨ। ੨੨॥ ਤਬ ਸੁਖ ਸੁਖ ਸਮੇਤਿ ਲਿਕਾਰਾ ਜੋ ਕੁਰੇ ਸੋਇ। ਦੋ ਮਾ
 ਸ ਜਾਹਿ ਬਿਤੀ ਤਜੋ ਨਹਿ ਮਾਨ। ਯੇ ਆਹਿ ਕੋਇ। ਤਬ ਕਰੋ ਪ੍ਰਾਤ ਅਹਾਰ
 ਮੇਜਾਨ ਕੀ ਕੁਮਾਰ। ਇਮ ਭੁਖਾਇ ਸਤੀ ਸਿਗਲੈ ਪੁਨਿ ਗਯੋ ਭੁੰਨ ਮਣਾਰ।

੨੩॥ ਇਹ ਗਾਤ ਬਾਅਦ ਆਇ ਗਜਾਨ ਕੀ ਰਾਖ ਜੀ ਆ ਕੁਝ ਅਕ ਗਾਲਾ ਬੋਹ
ਥਾਨਿ ਕਾਰੇ ਕੇ ਭਾਵਤ ਕਰਤ ਉਚਾਗ ॥ ੨੪॥ ਸਿਕਰ ਛੇਦਾ ॥ ਇਕ ਕਹੇ ਜੀ ਤੇ
ਬਿਥਾ ਜੇ ਬਨ ਗਯੋ ਤੇ ਬਿਜਾਲਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸਿਗਰਾ ਵਨੁ ਜਫਲ ਕੀ ਜੇਜਾ
ਵੇਤੋ ਹੋ ਕਾਲਾ ॥ ਇਕ ਕਹੇ ਔਰ ਸੁਕੋ ਪਕਰਾ ਕਿਉ ਤੇ ਹਲਾਈ ਬਾਗ ॥ ਜਾਨ
ਕੀ ਕੋਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਅਬ ਮਾਗ ॥ ੨੫॥ ਇਕ ਔਰ ਜੀਤਾ ਮਾਰਣੇ
ਹਿਤ ਲੈ ਉਠੀ ਤਰਵਾਗ ॥ ਇਕ ਦੇਤਿ ਗਾਰੀ ਔਰ ਆਈ ਖਾਨ ਬਦਨ ਪਸਾ
ਗ ॥ ਇਹ ਕੁੰਤਿ ਜੀ ਰੁਪਾ ਵਹੀਤ ਹਿਰਾਖ ਜੀ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਤਿਜਟੀ
ਤਾਂ ਨਿਵਾਰ ਕੇ ਪੁਨਿ ਕਹੇ ਵਾਕ ਬਿਜਾਲਾ ॥ ੧੬॥ ਤੁਮ ਸੁਨੇ ਦਸ ਸੁਗਾਖ ਜੀ
ਮਮ ਵਾਕ ਤੁਮਾ ਹਿਤ ਕਾਮਾ ॥ ਕੁਝ ਦੇਹ ਨਹੀ ਜਨ ਕੀ ਤੁਮ ਕੋਰੇ ਪਦ ਪੁਲਾ
ਮਾ ਅਬ ਸੁਪਨਾ ਆਯੋ ਮੇਹ ਕੇ ਮੇਪਿ ਖੇਗਾ ਮਮੁ ਗਾਰੀ ॥ ਨੈਨ ਪਕਿ ਜਸੇਖਿ

ਰੇਅੰਗਵਤੇਅਜਵਗਾਲਖਮਲੁਜਮੀਪਸੁਜੋਭੁਈਗਫਿਲਿਕਦਯੋਜ
 ਲਾਇ। ਸਿਗਮਰਾਵਣਮਾਰਯੋਬਹੁਬਾਣਛਾਤੀਪਲਾਇ। ਅਰੋਪਸੀਤਾ
 ਅੰਗਬੈਠੇਰਾਮਾਸਿਖਰਪਹਾਰ। ਰਾਵਣਦਿਗੰਬਰਤੇਲਮਲਵਹਨਾ
 ਇਗੋਬਰਤਾਗ। ੨੮॥ ਪੁਤ੍ਰਜੁਪੇਤੇਸਿਗਲੈਨਰਬਦਨਕੀਕਰਮਲਾਇ
 ਹਭੁਤਿਪੇਖੇਲਿਕਪਤਿਅਬਾਅਇਓਤਿਹਕਾਲ। ਬੈਠੇਵਿਭੀਖਨੁਰਾ
 ਮਕੀਦੁਗਹਰਖਚੀਤਬਢਾਇ। ਸੇਵਾਕਰੇਪਦਰਾਮਕੀਪੁਨਿਲਾਇ
 ਹਿਰੇਦਭਾਇ। ੨੯॥ ਕੁਲਸਿਗਰਾਵਣਮਾਰਯੋਵਹਰਾਮਹਰਿਅਵਤਾ
 ਗਾਦੋਰਾਜਲੀਕਵਿਭੀਖਣੇਪੁਨਿਜਨਕੀਲੇਲਾਗ। ਮਨੁਰਾਜਧਾਨੀ
 ਜਾਹਿਗੋਨਿਜਾਮੀਕਸੀਤਾਧਾਗ। ਅਨਜਾਮਨੈਨਾਕੰਜਸੇਤਨੁਮਾਧੂਰੀ
 ਅਗਾਰ। ੩੦॥ ਤ੍ਰਿਜਟੀਕੇਅਹਵਾਕਸੁਨਿਸਭੁਰਾਖਸੀਡਰਕੀਨਾਹਿਇ

ਚੁਪਕੀਬੈਠੀਆਪੁਨਿਕੁਈਨਿੰਦ੍ਰਾਣੀਨਾਰਾਖਸੀਕਰਭੁਗੀਸੀਤਾਂਚੀਤਿਬਿਅ
ਕੁਲਹੋਇ। ਮੁਰਛਤਨਮੇਕੁਈਨਹਿਪਾਇਰਾਖਕੋਇ॥੩੧॥ ਕੁਰੰਨੇਨਜਲ
ਉਗਚਿਤਤੀਪੁਨਿਏਹਕੀਨਉਚਾਗਪ੍ਰਭਾਤਮੇਕੋਖਾਹਿਗੀਅਹਰਾਖਸੀ
ਤਨਮਾਗ। ਉਪਾਇਕੋਨਸੁਮਰਣ ਮੇਰਾਅੰਗੀਜਗਹੋਇ। ਇਮਦੁਖਮਗ
ਨਵਿਮੁਕਤਿਕੰਠਜਾਨਕੀਚਿਰਰੋਇ॥੩੨॥ ਦੇਹਗਾਤਰਕੀਸਾਖਅਲਿ
ਬਕਰਮਰਣਪਾਰਯੋਜੀਆ। ਮਰਣਉਪਾਇਸਿਕਿਦਸਜਾਨੇਨਹੀਸੀ
ਆ॥੩੩॥ ਇਤਿਸ਼ੀਮਤਅਧਆਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇ
ਸਿੰਦਰਕਾਂਡੇਦੁਤੀਯੋਧਿਆਇ॥੨॥ ॥ ਸ਼ੀਮਹਾਦੇਵਉਦ੍ਵਾਚਾਸਿਕ
ਰਛੰਦਾ। ਬਿਨਰਾਮਆਹਿਸਗੀਰਕੋਮੇਹਨੇਪਾਸੀਪਾਇ। ਕਿਆਜੀਵਨੇ
ਫਲਹੋਇਬੀਚਸੁਰਾਖਸਾਂਬਿਲਖਾਇ। ਮੇਆਹਿਬੇਣੀਲਾਂਬੀਆਕਰਠ

ਸਗਲ ਮੇਰਾ ਗਾਮੇ ਮਰੇ ਆਬਿਧਿ ਜਾਨਕੀ ਮਤਿ ਲਈ ਉਰ ਮੇਧਾਗਾ ॥੧॥ ਏਹੁ
 ॥ ਹਨੁ ਮਾਨਸੀ ਅਪੇਖ ਗਤਿ ਮਨ ਮੇਰੀ ਨ ਬਿਚਾਰਾ ਜਾਹਿ ਤੁਆਇ ਓਮੇਇ
 ਮਰੇ ਫਾਸ ਗਲਤੁ ਗਾ ॥੨॥ ਜਨੇ ਜਨੇ ਤਬ ਬੋਲਯੋ ਸੀ ਅਬ ਚਾਹਨ ਕਾਜਾ
 ਸੀਤਾ ਕਾਨਨ ਜੇ ਪਰੇ ਕਥਾ ਕਹੀ ਰਖੁ ਰਾਜਾ ॥੩॥ ਹਨੁ ਮਾਨੇ ਵਾਹਾ ਸਿਕਰ ਛੰ
 ਦਾ ਏਖ ਵਾਕ ਵੇਜੁ ਉਪਜਯੋ ਇਕ ਰੂਪ ਦਸ ਰਬ ਬੀਰਾ ਆਯੋ ਪਾਪਤਿ
 ਭਾਖੀ ਏਵਹੁ ਹੁਤੇ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ਸਮੰਦੇ ਵਪੁਤ ਸੁਚਾਰਤਿ ਨ ਕੇਵਿਦਤ ਜ
 ਗਤ ਮਝਾਗਾ ਰੂਪ ਸਿੰਦਰਮ ਦਨ ਜੇਵਹ ਆਹਿ ਗੁਨ ਨਾਧਾਗਾ ॥੪॥ ਰਾਮ ਲਖ
 ਮਣੁ ਕੁਰਤ ਮੇਧਾਨ ਜੜਚੋ ਥੋ ਆਹਿ ॥ ਪਿਤ ਮਾਨ ਆਇ ਸਬ ਰਾਮ ਸੁਆਇ
 ਉਬਨ ਮਾਹੀ ਸੀ ਅਨਾਰਿਤਾ ਹਿਸੁ ਸਿਗਲੀ ਨੀ ਔਰ ਲਖ ਮਣੁ ਬੀਰਾ ਵੈ
 ਬਸੇ ਪੰਚ ਬਟੀ ਬਿਖੇ ਪੁਨਿ ਗੋਤ ਮੀਕੇ ਤੀਗਾ ॥੫॥ ਪੁਨਿ ਹਰੀ ਜਨ ਕਕੁਮਾਰੀ

੨੪੩

੦

ਸ

੩

ਯਾਤਹਿ ਦੁਸਰਾ ਵਣਜਾਇ। ਰਾਮ ਬੇਬਨ ਮੇਗਏ ਪੁਨਿ ਏਕਲੀ ਕੋ ਪਾਇ।
ਜੀਅ ਜੋਧ ਰਾਘਵ ਕਰਨ ਲਾਗੇ। ਕੁਯੋ ਦੂਖ ਅਪਾਗ। ਜਟਾਘੁ ਪੰਖੀ ਰਾਮ ਪੇ
ਖੇ ਪਰੇਧਰ ਲਮਣਾਗ। ਏ। ਤਿਨ ਬੇਗ ਸੁਰ ਪੁਰ ਕੇ ਜਕੈ ਆਏ ਰਿਖ ਮੁਕ ਪਹਾ
ਗ। ਸੁਗੀ ਵਸੇ ਪੁਨਿ ਮਿਤ੍ਰਤਾ ਹਰਿ ਕਰੀ ਕੁਜ ਪਸਾਗ। ਤਿਨ ਨਾਰਿ ਹਰਤਾ
ਰਬੁਲੀ ਰਾਮ ਕਰੀ ਸਹਾਇ। ਸੁਗਰੀ ਵਸੀਤ ਸੁਕਾ ਜਕੀ ਨੋ ਸੀ ਸਛਤ ਫਿ
ਰਾਇ। ॥ ਕਪਿ ਬੁਲੀ ਜਗਲ ਬੁਲਾਇ ਆਸੁਗੀ ਵਬਾਨ ਰਾਜਾ। ਦਿਸਰ
ਰਤਾ ਹਿ ਪਠਾਇ ਆਪੁਨਿ ਸੀਅ ਜੋਧਨ ਕਾਜਾ। ਤਿਨ ਮਾਹਿਏ ਕਸੁਗੀ ਵਸੀਤੀ
ਮੇਅ ਯੋਇ ਹਠੋਗ। ਸਿਪਤਿ ਬਚਨ ਉਲਿ ਘਸਾਗਰ ਯੋਜਨਾ ਸਤ ਦੋਗ। ॥
ਬਰਲਿ ਕਸੀਤਾ ਦੁਫੁ ਯਮੇ ਸਗਲ ਘਰਨ ਮਣਾਗ। ਪੁਨਿ ਆਯੋ ਅਜੋਕ
ਬਨਿਕਾ ਵਚਨ ਲਿਕ ਚਿਤਾਗ। ਸਿਜੁ ਪਾਤਰੁ ਤਰੇ ਦੇਖੀ ਬੇਟੀ ਆਮਿ ਥਲੇ ਸੁਰ

ਮਕੀਪਟਰਾਣੀਆਉਰਸੋਚਪਾਇਕਲੇਸਾ॥੯॥ਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਮੇਅਬਹੋਇਯੋ
 ਕਰਕਾਜਰਾਮਮੁਰਾਗਿ॥ਇਮਕੁਥਚੁਪਕਾਹੋਇਓਕਪਿਬੁਧਿਵਿਤਉਦਾ
 ਗਾਵਿਸਮੇਰੁਈਉਰਮਾਂਹਿਸੀਤਾਕਥਾਸੁਨਿਆਹਿਕਾਨਾ॥ਕਿਯਮੋਹਸੁਨ
 ਯੋਬਿਯੋਮੇਅਹਵਾਖੁਕੀਨਬਖਾਨਾ॥੧੦॥ਕੇਰੁਯਾਸੁਪਨਾਮੋਹਕੋਕੈਰੁ
 ਤਿਕੈਸਤਾਅਹਿ॥ਦੁਖਨੀਦਨਾਹੀਸੁਪਨਕੈਸੇਜਾਨਤੀਕੁਮਨਾਹਿ॥ਕਿਨ
 ਕਰਨਾਮੀਮ੍ਰਿਤਤਾਰਯੋਅਹਵਚਨਮੋਹਸੁਨਾਇ॥ਪ੍ਰਿਅਵਚਨਕੁਥੀਸੁ
 ਕ੍ਰਿਤੀਮੇਪਿਖੋਅਹਿ॥੧੧॥ਦੋਹਰਾ॥ਉਮਾਜਾਨਕੀਵਚਨਸੁਨਿਹਨਮਤਿ
 ਪੋਨਕੁਮਾਗਾਸਨੇਸਨੇਤਰੁਤੁਰੇਰੋਅਏਧਰਨਿਮਝਾਗਾ॥੧੨॥ਸਿਕਰਛੋਦਾ॥
 ਚਿਨ੍ਹੇਸਮਅਕਾਰਸੀਤਾਖੜੋਐਗੇਅਹਿ॥ਮੁਖਲਾਲਸਿੰਦਰਸੋਰੁਈਤੁਨ
 ਪੀਤਵਰਣਸੁਹਾਇ॥ਅਬੁਬਿਦਸੀਤਾਜੇਫੁਦੇਕਰਖੜੋਐਗੇਅਹਿ॥ਇਹ

ਅਹੈਰਾਵਣੁਗੀਸੀਤਾਪੇਖਉਰਸਿਕਾਇ॥੧੩॥ਮੁਹਿਮੋਹਨੇਕੋਆਯੋਬਨਕਪ
ਟਕਪਿਅਕਾਗਾਇਹਦ੍ਰਿਤੀਚੇਮੁਖਕਰੇਸੀਮੇਨਲੀਨੀਧਾਗਾਪੁਨਿਬੋਲਯੋਹ
ਨੁਮਾਨੁਸੀਤੇਸਿਕਨਾਕਰਕੋਇਮੇਨਹਿਤੁਰਾਗਾ॥ਤਿਕੋਤਜਸਿਕਮੇਮੇਜੋਇ॥
੧੪॥ਰਾਮਕੋਸਲਰਾਜਕੋਮੇਦਾਸਮਾਤਾਆਗਾਬਜੀਰਹੋਸੁਗੀਵਕੋਜੋਬ
ਨਗਾਂਕੇਨਾਗਾਵਾਖਕੋਮੇਪੁਤਹੋਜੋਆਹਿਸਕੁਕੇਪ੍ਰਾਨਾਸੁਨਿਜਾਨਕੀਹ
ਨੁਮਾਨੁਪ੍ਰਤਿਪੁਨਿਏਹਕੀਨਬਖਾਨਾ॥੧੫॥ਬਾਨਗਾਂਅਗੁਮਾਨਵਾਂਕਿਹਕੁੰਤਿ
ਸਿਗਤਿਹੋਇਤੁਰਾਮਦਾਸਬਖਾਨਹੋਕਿਹਕੁਤਿਜਨੇਸੋਇ॥ਦੁਰਠਾਂਛਮਾ
ਰਤੀਸੀਅਏਹੁੰਕੀਨਉਚਾਗਾਰਾਮਸਵਰੀਵਾਕਾਏਰਿਖੰਮੁਕਪਹਾਗਾ॥
੧੬॥ਸੁਗੀਵਥੋਤਿਹਪਰਬਤੇਤਿਨਪਿਖੇਲਖਮਣਰਾਮਾਡਰਮੋਹਤਾਹਿਪ
ਠਾਇਓਤਿਨਰਿਦੇਜਾਨਨਕਾਮਾ॥ਬੁਰਮਚਾਰੀਰੂਪਮੇਤਹਿਗਯੋਜਹਿਰਖ

ਗਇ। ਜਨ ਤਿਨ ਕੋ ਸੁਧ ਉਗਮੇ ਲਏ ਸਕਿ ਪਉਠਾਇ। ੧੭॥ ਸੁਗੀਵ ਕੇ ਦਿਗਮ
 ਨਿਕੇ ਮੇ ਸਖਾ ਦਏ ਬਨਾਇ। ਬਾਲੀ ਹਰੀ ਸੁਗੀਵ ਜਾ ਆਯੋ ਸੁਨੀ ਰਖੁ ਗਾਇ।
 ਇਕ ਬਾਣੁ ਬਾਲੀ ਮਾਰ ਕੈ ਸੁਗੀਵ ਦੀਨੋ ਰਾਜਾ। ਸੁਗੀਵ ਬੋਲ ਪਠਾ ਆਕਾ ਪਿਬਾਨ
 ਰਾਂਜਿ ਰਤਾ ਜਾ। ੧੮॥ ਸਗੁ ਦਿਜਾ ਚਲੇ ਕਪਿ ਬਲੀ ਤਵ ਸੇਧ ਨੇ ਕੇ ਕਾਮਾ ਚਲਯੋ
 ਮੇ ਪਿਖ ਬੋਲ ਸਾਰਾ ਆਪੁ ਭਾਖਯੋ ਰਾਮਾ। ਪੈਨ ਨੈਰਨ ਕਾਜ ਮੇਰੇ ਗੋਤੁ ਪੀਗਾ ਮੇ
 ਕੁਜਲ ਕੁਖੀ ਜਨ ਕੀ ਕੋ ਸਹਿਤ ਲਖ ਮਣੀ ਗ। ੧੯॥ ਮੇਛਾ ਪਸੀ ਪਰਤੀਤਿ ਹਿ
 ਤੁਲੇ ਜਾਹਿ ਦੀਜੋ ਸੀਆ ਮਮਤਾ ਮਾਖਰ ਪੇਖ ਕੈ ਪਰਤੀਤਿ ਕਰਹੈ ਜੀਆ। ਸੁ
 ਮਭਾਖਰਾ ਮਉਤਾਰਾ ਪੁਨੀ ਦਈ ਮੇਕੋ ਛਾਪਾ। ਮੇ ਅਤਨ ਕਰਾਇ ਹਾਅ ਨਿ
 ਆਤੁੰਦੇ ਵੀ ਆਪਾ। ੨੦॥ ਇ ਮਭਾਖਾ ਗਿਰਜਾ ਮੀਰੀ ਸੀ ਅਦਈ ਪੈਨ ਕੁਮਾਰ
 ਕਰ ਜੋ ਰਠਾਂ ਢੇਹੇ। ਇਥ ਪਦ ਬੰਨਾ ਤਿਹ ਧਾਰਾ। ਤਿਨ ਪੇਖ ਸੀਤਾ ਚੀਤਿ ਹਰਖੀਰਾ

ਮਨਮਨਿਹਾਗਾਮੁੰਦਰਕਾਜਿਰਧਰੀਆਵਿਗਜਾਇਆਨਿਦਵਾਗ। ੨੧। ਸੈਯ
ਕਪਿਤੈਮਮਪ੍ਰਾਨਨਦਾਨਦੇਮਤਿਮਾਨਬੋਤੁਮਹੈਜਗਮਾਹੀ। ਤੁਮਜੇਵਕ
ਹੋਰਪ੍ਰਬੀਰਹੋਕੇਅਰੁਰਾਮਪ੍ਰਤੀਤਿਕਰੇਤੁਮਮਾਹੀਨਹਿਮੇਦਿਗਕੋਨਪਠਾ
ਵਤਰਾਮਸੁਮਾਨਵਨਾਹਿਇਜੇਜਗਮਾਂਹੀ। ਹਨੁਮਾਨਪਿਖੇਮਮਦੁਖਮ
ਹਾਇਹਕੁੰਤਿਜੁਰੇਗਤਮੇਜਗਮਾਂਹੀ। ੨੨। ਸਕੁੰਰਾਮਕਿਪਾਸਜੰਜਾਇ
ਕਹੀਜਿਹਕੁੰਤਿਦਯਾਮਮਊਪਰਧਾਰੇ। ਕਪਿਸਤਮਤੋਹਕੁਸਾਚੁਕਹੇ
ਪੁਰਾਮਾਸਰਹੇਅਬਪ੍ਰਾਨਹਮਾਰੇ। ਨਹਿਆਵਹਿਰੇਜਬਰਾਮਬਲੀਤਬ
ਖਾਵਹਿਰੇਮਮਰਾਖਸਮਾਰੇ। ਇਹਤੇਅਬਬੇਗਸਜਾਹਿਹਨੁਤੁਮਰਾਮ
ਕਿਪਾਸਕਹੇਸਕੁਸਾਰੇ। ੨੩। ਦੋਹਰਾਬਾਨਰਨਾਇਕਸਿਗਲੈਕਪਿਕੀ
ਜੈਨਮਿਲਾਇ। ਰਾਮਚੰਦਰਨਮੋਕਿਰੇਊਧਮਪਰਮਮਚਾਇ। ੨੪। ਸਹ

ਪ੍ਰਸਾਦਸੇਨਪ੍ਰਤਿਰਵਣਕੋਰਣਮਾਗਮੋਹਿਛਰਾਏਰਾਮਜਬਤੋਜਸੋਇਉਦਾ
 ਗਾ॥੨੫॥ਸੈਏਯਾ॥ਜਿਹਤੁੰਤਿਛੁਤਾਵਹਿਮੇਹਰਿਜੀਦਸਕਿਦਰਕੋਰਣਭੀਤਰ
 ਮਾਗੇ॥ਸੁਤਸੁਕ੍ਰਿਤਵਾਕਨਾਜਲਈਅਬਬੇਗਕਰੀਦਹਜਾਇਪ੍ਰਕਾਰੇ॥ਹ
 ਨੁਮਾਨਕਹਯੋਤਬਸੀਗਿਰਜਾਂਤੁਮਮਾਤਸੁਨੇਯਹਵਾਕਹਮਾਗੇ॥ਮੁਹਿਦੇਖਤੁ
 ਰਾਮਸੁਭ੍ਰਾਤਸਮਾਚਫਾਵਹਿਗੇਕਰਾਅਯੁਧਧਾਗੇ॥੨੬॥ਕਪਿਨਾਇਕਅੰ
 ਤਿਨਸੈਨਲਏਦਸਕਿਧਰਕੋਰਣਭੀਤਰਮਾਗੇ॥ਤੁਮਕੋਰਪ੍ਰਬੀਰਸੁਅੰਧਿਪਰੀ
 ਸੁਲਿਜਾਵਹਿਗੇਮਤਸਿਕਾਬਿਚਾਰੇ॥ਕਹਿਜਾਨਕੀਵੈਕਪਿਸੈਨਲੈਕਿਹ
 ਭੁੰਤਿਤਰੇਸਰਤਾਪਤਿਵਾਰੇ॥ਇਹਰਾਮਕੋਆਵਨਆਹਿਅੰਸਿਭੁਵਯੋਸੁ
 ਨਕੈਹਨੁਮਾਨਉਚਾਰੇ॥੨੭॥ਦੋਹਰਾ॥ਮੋਹਸਕਿਧਨਮਾਹਿਚਫਲਖਮਣਰ
 ਮਸੁਆਹਿ॥ਸੈਨਾਸਹਿਤਸੁਗੀਵਪੁਨਾਵੇਨਭੁਕੇਮਾਹਿ॥੨੮॥ਸੈਏਯਾ॥

ਇਹੁੰਤੁ ਤਿ ਤੇ ਜਲ ਸਾਗਰ ਕੋ ਅਰਮਾਰ ਹੋ ਗਰ ਲੁ ਰਾਖ ਸਜਾ ਰੇ। ਤੁਮ ਹੇਤੁ ਕ
 ਰੇ ਜਿ ਗਰਾਮ ਬਲੀ ਅਬਾਇ। ਸੁਦੈ ਚਲ ਜੋ ਪਥਿ ਕੁ ਰੇ। ਪਿਖਰਾ ਘਵ ਕੇਲ
 ਖਮਿਨ ਸਮਾਂ ਅਬ ਬੇਗਾ ਲਿਓ ਆਵਹੁ ਪਾਸ ਤੁਮਾਰੇ। ਜਿਹੁੰਤੁ ਤੁਮਰਾ ਮਪ੍ਰਤੀ
 ਤਿ ਕਰੇ ਅਬਾਪ ਦਿਜੇ ਕਛੁ ਮੋਹਿ ਬਿਚਾਰੇ। ੨੯॥ ਕਮਲਾ ਵਿਗਸੀ ਅ
 ਬਿਚਾਰ ਕੀਯੋ ਮਾਇ ਕੇ ਸਨ ਤੇ ਤਿਨ ਆਪ ਨਿਕਾਰੀ॥ ਇਹ ਜਾਨਤ ਰਾਮ
 ਸੁਕੁ ਤੁਸਮਾਇ ਹਪੇਖ ਪਤੀ ਜਹਿ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਗਹ ਪ੍ਰਾਣਨ ਕੇ ਸਮਪ
 ਲਕਰੀ ਮਣਹੇ। ਇਹੈ ਰਾਘਵ ਕੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ॥ ਇਕ ਅੰਗ ਕਹੇ ਹਨ
 ਮਾਨ ਜਨੇ ਸੁਜਨਾ ਹੁਕੁ ਲੋਕੁ ਯੋ ਬੀਚ ਪਹਾਰੀ॥ ੩੦॥ ਸਿਕਰ ਛੀਦਾ। ਚਿਤ੍ਰ
 ਕੁਟ ਸੁਪਰਬ ਤੇ ਇਕ ਕਾਲ ਰੁਏ ਏਕਾਂਤਾ॥ ਮੈਂ ਅੰਕ ਸੀਸਾ ਨਿਪਾਠਿ ਰਖੁ
 ਵੰਗੇ। ਇਹੋ ਨਿਤਾਂਤਾ॥ ਐਵ ਕਾਕ ਸੁਆਯੋ ਨਖ ਤਿ ਰੁਬਾਰੀ ਬਾਗਾਮੇ

ਪਦਅਗੁਠਜਲਾਲਪਿਖਤਿਨਮਾਜਨਾਨਬਿਦਾਗ॥੩੧॥ਤਬਰਾਮਜਾ
 ਗੇਨਾਥਮੇਰੇਪਾਦਮੇਬਰਲਪੇਖਾ॥ਕਿਨਕੀਨਯਹਅਪਕਾਰਮੇਰੇਕੁਏ
 ਕੁਪਤਬਿਜੇਖਾ॥ਇਮਰੁਖਾ^{ਯਾਦ}ਆਗੇਪੇਖਯੋਇਕਕਾਕਹੈਬਿਕਰਾਲਾਬਹੁ
 ਬਾਰਮੇਪਦਦੋਰਹੈਨਖਤਿਤੁਹੈਤਿਹਲਾਲਾ॥੩੨॥ਤਿਨਏਕਰਾਮਜਕੋਪ
 ਕਰਲੇਦਿਬਅਸਤਰਜਗਾਜੁਲਤਵੈਤਿਨਰਾਮਲੀਲਾਕਾਕਪਰਦਯੋ
 ਛੋਗਾ॥ਤਿਨਪੀਠਆਗੇਕਾਕਹੈਸਬੁਦੇਵਲੋਕਨਜਾਇ॥ਇਵਬ੍ਰਹਮਾਵ
 ਰਲਾਐਸਿਵਸਕੇਨਾਹਿਬਚਾਇ॥੩੩॥ਤੁਰਰਾਮਪਾਦਮੇਆਇਗਿਰਯੋ
 ਰਾਮਚਯਾਸਮੰਦਾ॥ਜਰਲਾਯੋਹੋਰਕੋਪਨਕਹਯੋਰਾਮਮਕੰਦਾ॥ਅਸ
 ਤੁਆਹਿਅਮੋਪਾਮੋਇਕਨੈਨਦੇਕਰਿਜਾਹਿ॥ਸਬਦੇਕਰਗਯੋਕਊਆਪੋ
 ਰਖੀਇਮਆਹਿ॥੩੪॥ਕਿਹਹੇਤਮੋਹਬਿਜਾਰਬੈਠੇਰਾਮਚੰਦਪ੍ਰਬੀਨ॥

ਸੁਨਿਜਾਨਕੀਕੇਵਾਕਏਹਹਨੁਮਾਨਉਤਰਈਨਾ। ਦੇਵਿਜੋਤੁਹਿਜੀਵਤੀਇਹਠ
 ਰਜਾਨੇਰਾਮਾ। ਜਲਾਹਿਲੀਕਖਿਨੇਕਮੇਹਨਰਾਖਸਾਸਿਗਾਮਾ। ੩੫॥ ਸੀ
 ਅਕਹਯੋਰਾਖਸਸਿਗਕੋਜੇਲਰੇਗੋਤਨੁਏਹਾ। ਔਰਬਾਨਰਹੋਇਗੋਤਵ
 ਤੁਲਤੇਲਪੁਦੇਹਾ। ਸੀਅਕੇਯਹਵਾਕਜੁਨਿਗਿਰਜਾਤਬੈਹਨੁਮਾਨਾ।
 ਦਿਖਾਯੋਤਿਨਰੂਪਪੂਰਬਆਹਿਪਰਮਮਹਨੁ। ੩੬॥ ਸ੍ਵੈਯਾ। ਗਿਰਮਿਦਰਿ
 ਮੇਰੁਸਮਾਨਬਡੋਗਣਰਾਖਸਜਾਂਬਲਤੇਡਰਪਾਏ। ਹਰਖੀਸਿਯਪੇਖਹ
 ਨੁਮਤਕੋਕਪਿਕੁੰਜਰਕੋਯਹਵਾਕਅਲਾਏ। ਤੁਮਹੋਬਲਵੇਤਬਡੇਜਗਮੇ
 ਤਨੁਰਾਖਸਪੇਖਾਹਿਲੇਹੁਲੁਕਾਏ। ਪਥਤੇਕਲਯਾਨਸਦਾਕਪਿਕੁੰਜਰ
 ਸਾਰਕਹੋਅਬਰਾਂਮਹਿਜਾਏ। ੩੭॥ ਗੀਯਾਮਾਲਤੀਛਿਦਾ। ਤਵਦੇਖਣੇਤੇ
 ਮਾਰਣਾਮਮਰੂਖਉਗਮੇਗੁਰਿਯਾ। ਅਬਕਰੋਗੋਮਧੁਛਲੋਕਰਿਜੋਹੋਇ

ਆਇਸਥਾਰਿਯਾਸੀਯਕਹਯੋਮੇਰੀਹ੍ਰਿਸ੍ਟਗੋਚਰਸੁਅਲਪਫਲਕਛੁ
 ਲੀਜੀਏਅੰਮਪਰੀਤੇਇਨਬੀਦਮੇਕਛੁਨਾਅਖਾਰਕੀਜੀਏ॥੩੮॥ਤਬਖ
 ਇਕਛੁਫਲਬੀਦਸੀਤਾਹਨੁਮਾਨਪਧਾਰਯੋਕਛੁਦੁਰਿਆਇਉਤਾਂਹਿ
 ਤੇਮਨਬੀਚਏਹਾਬਿਚਾਰਯੋਜਗਦੁਤਾਅਇਯੋਕਾਜਕੋਵਹਸੁਮਿਕਾ
 ਜਅਦੁਖਣੇਕਛੁਔਰਕਰਿਨਹਜਾਇਜੋਵਹਅਧਮਦੁਤਨਕੁੰਖਣੇ
 ੩੯॥ਕੋਛੁਔਰਕਾਪੁਖਰਾਵਣਿਕਛੁਬਾਤਤਸੋਕੀਜੀਯੋ॥ਫਿਰਜਾਂਉਰ
 ਘਵਦੇਖਣੇਹਿਤਤੋਕਛੁਜਸਲੀਜੀਯੋ॥ਇਮਧਾਰਮਨਮੇਫੇਰਿਆਇ
 ਉਲਗਾਬੁਖਉਪਾਰਨੇ॥ਆਜੋਕਬਨਮੇਜੋਕਰੂਰੇਚਹੇਰਾਖਸਮਾਰਨੇ॥
 ੪੦॥ਤਰਸੀਯਛਾਯਾਛੇਤ੍ਰਿਕੈਸਕੁਅੰਰਬਨੀਉਪਾਰਿਯਾਬਨਪਾਤ੍ਰ
 ਤੇਕਪਿਦੇਖਕੈਦਿਗਾਅਇਗਾਖਸਨਾਰਿਯਾਜਾਨਕੀਕੋਪੁਛਹੈਕਪਿ

ਕੋਨ ਉਦੁਰੁ ਦੇਖੇ ਬਰੇ। ਸੀਯਕ ਚੋਤੁ ਮਹੀ ਜਾਨਹੈ ਛਲਨੀ ਚਰਾਖ ਸਜੇ
 ਕਰੇ॥੪੧॥ ਮੇਦੂਖ ਸੋਕ ਸਮਾ ਕੁਲਾ ਕਛੁ ਸਾਰਨੀ ਪਾਵਤੀ ਯੋਸੁ ਨਿਤ
 ਰਾਖ ਸਨਾਹਿ ਯਾਸ ਕੁਰੁ ਗੀਯਾ ਰੁਪਾਵਤੀ। ਹਨੁ ਮਾਨ ਕੀਤੇ ਕਰਮ
 ਜੋਤਿ ਨ ਜਾਇ ਰਾਖ ਯੋਰਾਵਣੇ। ਸੁਇ ਦੇਵ ਆਯੋ ਕੋ ਬਲੀ ਕਪਿ ਰੁਪਿ
 ਤਾਤੁ ਰਪਾਵਣੇ॥੪੨॥ ਸੀਯ ਸਾਥ ਤਿਨ ਕਰਵਾਰ ਤਾ ਅਸੋ ਕਬਨੀ ਉਪ
 ਰਿਯਾ। ਪ੍ਰਸਾਦ ਚੈਤ ਸੁਤੋ ਰਯੋ ਕਪਿ ਆਹਿ ਅਤਿ ਬਾਲਿਕਾਰਿ ਯਾਗ
 ਪ੍ਰਸਾਦ ਪਾਲਕ ਮਾਰਿ ਕੈ ਨਿਰਗੁਤਿ ਬੈਠੈ ਤਹੰਗਾ ਸੋਸੁ ਨਿਤ ਰਾਵਣੁ
 ਕੋ ਪਉਠ ਯੋਕ ਹੋਸੇ ਵਕੈ ਹੋਕਹੰਗਾ॥੪੩॥ ਸਿਕਰ ਛੇਦਾ ਵਸਲਾਖ ਕਿੰਕ
 ਰ ਬੁਝੇ ਯੋ ਵਸਕੀਠ ਰਾਖ ਸਰਾਜਾ ਹਨੁ ਮਾਨ ਮਹਲ ਉਪਾਰ ਬੈਠੈ ਵੈਰ
 ਰਾਵਣ ਸਾਜਾ। ਕ੍ਰਿਤ ਲੋਹ ਬਿਰੁਸਾ ਆਯੁ ਪਾਤਨ ਆਹਿ ਗਿਰ ਆਕਾਰ

॥ ਲਾਇ ਬੈਠ ਲਿਗਲ ਕੋ ਮੁਖ ਲਾਲ ਨੈ ਨ ਪਸਾਰਾ ॥੪੪॥ ਭੁਜੀ ਗਪ੍ਰਯਾ
 ਤਛਿਦਾ ॥ ਜਬੇ ਤਹਿ ਦੇਖੇ ਘਨੇ ਸੜਾ ਆਏ ॥ ਕਰੇ ਸਿੰਘ ਨਾਦੀ ਹਨ ਤਾਂ ਸ
 ਨਾਏ ॥ ਉਮਾ ਕਿ ਕਰੰ ਦੇਖ ਯੋਵਾ ਯਬਾਲਾ ਮਨੇ ਸੁਰ ਸੇ ਹੇ ਪ੍ਰਤਾਪੀ ਕਿਰਾ
 ਲਾ ॥੪੫॥ ਸਿੰਘਾ ਰਾਵਣ ਕਿ ਕਰ ਕੇ ਪਾਏ ਹਨੁ ਮਾਨੁ ਹਨੁ ਕੇ ਬਹੁ ਸਸਤ
 ਪ੍ਰਾਗੇ ॥ ਕਿ ਪ੍ਰਯੋ ਹਨੁ ਮਾਨ ਬਲੀ ਉਠ ਲੋਹ ਕਿ ਬਿਰੁਜੁ ਹਾਬ ਸਿਭਾਗੇ ॥
 ਰਾਖ ਸਯਾ ਬਿਧਤਾ ਹਿ ਹਨੇ ਗਜਰਾਜ ਮਤੋ ਜਿ ਮਾਛਾ ਰਮਾਗੇ ॥ ਰਾ
 ਵਣ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਜਬ ਹੀ ਆਤਿ ਕ੍ਰੋਧ ਭੁਯੋ ਬਿਨ ਦੀਰ ਮਝੇਗੇ ॥੪੬॥
 ਪੀਚ ਸਿੰਦਾਰ ਸੁਔਰ ਪਠੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਵਹੀ ਪੁਨਿ ਮਾਗਿ ਗਏ ॥ ਸਾਤ ਅ
 ਮਾਤ ਨ ਕੇ ਸੁਤ ਰਾਵਣ ਕੇ ਪੁਰੇ ਉਹ ਅਨ ਪਠਾਏ ॥ ਪੁਰ ਬਾਜਿ ਉਹਨੁ ਮ
 ਨ ਵਹੀ ਰਣ ਭੀਤਰ ਕੇ ਪੁਰ ਲੀ ਬਿਧ ਘਾਏ ॥ ਮਾਰੁ ਤਨੈ ਦਨ ਮਾਰ ਸਕੈ

ਅਰਲੇਹਕੁਥੀਕੁਸੁਹਾਥਫਿਰਾਏ॥੪॥ਦੇਹਗਾਪੁਰਬਰੋਗਸੁਬੈਠਪੁਨਿ
ਔਰਨਕੋਪਾਬਿਹੇਗਾਅਖੈਕੁਮਾਰਸੁਆਯੋਜਨਯਮਆਨੋਪੇਗਾ॥੪੧॥
ਸਦੇਯਾਪੇਖਹਨੂਤਿਨਕੁਦਾਅਕਾਸਚਰ੍ਹੇਕਰਲੇਹਕੇਬੀਮੰਸੀਕੁਰੇਘੇ
ਗਫਿਰੇਨਭ੍ਰਿਮੰਡਲਤੇਕੁਪਰਾਵਣਕੇਸੁਤਕੇਸਿਰਮਾਰੇ॥ਸੈਨਹਨੀਸ
ਗਰੀਤਿਨਕੀਕਿਨਜਾਇਕਹਯੋਸਅਖੈਰਣਮਾਰੇ॥ਰਾਖਸਰਾਜਕੋਪ
ਭੁਰੇਮਘਵਾਜਿਤਕੋਯਹਵਾਕਉਚਾਰੇ॥੪੨॥ਸੁਤਮੈਅਬਜਾਉਤਹ
ਰਣਮੈਜਿਹਠੋਰਅਹੈਜਿਨਮੋਸੁਤਮਾਰੇ॥ਤਹਿਕੋਰਣਮਹਿਹਨੇ
ਅਬਹੀਨਹੀਬਾਧਅਨੋਨਿਜਭੁੰਨਮਝਾਰੇ॥ਮਘਵਾਜਿਤਬਾਪਕੋ
ਆਪਕਹਯੋਉਰਕੋਸਤੁਸੇਕਸੁਦੇਹਨਿਵਾਰੇ॥ਮਮਜੀਵਤਿਕਹਿਨਿ
ਮਿਤਸੁਨੋਇਹਦੁਖਤਵਾਕਸੁਆਪਉਚਾਰੇ॥੪੩॥ਨਰਾਜਛੰਦਾ

ਸੁਬਾਮਪਾਸਡਾਰਬੇਗਬਾਪਤਾਲਿਆਇਓ। ਬਖਾਨਇੰਦ੍ਰਜੀਤਯੋਚ
 ਲੇਨਾਬੇਰਲਾਇਓ। ਗਯੋਸੁਵਾਯੁਪੁਤਕੇਸਮੀਪਕੋ ਪਰਾਵਣੀ। ਗਨਿਹ
 ਰਤਾਹਨੁਸੁਥੀਰੁਲੀਨਬਾਹਿਲੀ। ੫੧॥ ਸਵੈਯਾਪਗਰਜਸਮਾਨਤਬੋਹ
 ਨੁਮਾਨਸੁਕੁਦਾਅਕਾਸਚਫੇਬਲਪਾਗੇ। ਨਭਿਬੀਚਾਠੇਰੇਇਹੁੰਤਿਹਨੁਮ
 ਘਵਾਜਿਤਤਾਹਿਜਿਲੀਮੁਖਮਾਰੇ। ਸਰਪਚਦਏਕਪਿਕੋਸਿਰਮੇਪੁਨਿਆ
 ਨਭਲੇਰਿਦਮਾਹਿਪ੍ਰਹਾਰੇ। ਖਟਪਦਨਮੇਇਕਪੁਛਹਨੀਮਘਵਾਜਿਤਕੇ
 ਹਰਿਜਿਉਲਾਲਕਾਰੇ। ੫੨॥ ਸਵੈਯਾਤਬਕੋਪਭੁਰੇਹਨੁਮਾਨਬਲੀਨਭਿ
 ਮੰਡਲਮੁਜਲਹਾਥਉਰਾਰੇ॥

॥ ਮਘਵਾਜਿਤਕੇਰਥਔਰਤੁਰਿਗਮਸਾਰਥਿਤਾਖਿਨਗ੍ਰੀਤਰ
 ਮਾਰੇ। ਘਨਨਾਦਬਡੀਉਰਲਾਜਗ੍ਰਣੀਕੁਪਿਔਰਕੁਏਰਥਮੇਅਸਵਾਰੇ॥ ੫੩

੨੪੦
 ਤਿਨਚੰਪਲੇਹਨੁਮਾਨਉਮਾਚਤੁਰਾਨ
 ਟਾਸਕਰੇਸਤਕੇਗੇ॥ ਅਦਹ

ਨ
ਬਿਸਥਾ

ਦੋਹਰਾ। ਰਾਵਦੁਪਾਸਲਿਜਾਨਹਿਤੁਹਨੁਚਲਾਏਬਾਂਧਾ। ਹਰਖੇਪੁਰਕੇਸਗਲ
ਜਨ ਟਿਪਤਨੰਜਨੇਆਂਧਾ॥੫੪॥ ਕੁਬਿਤੁ। ਜਾਹਿਨਾਮਕੁਜਜਗਬੀਪਨਕੇਲੇ
ਕਤਜਿਕੋਟਗਵਿਭੁਜਰਸੁਰਾਮਪਦੁਪਾਇਐਂ। ਤਿਨਹੀਕੇਪਾਦਕਿਜਪਾ
ਗਰਿਦਕਿਜਹਨੁਮਾਨੁਬਲਵਨਨਹਿਠਾਜਕੇਠਜਾਇਐਂ। ਸਮਸਤਬੀ
ਪਹੀਨਗਮਸੇਵਕਪ੍ਰਬੀਨ ਬਲਭਯੋਨਹੀਛੀਨਇਹਪਾਤਮੇਅੰਗਇਐਂ॥
ਰਾਮਬਲਧਾਰੀਚਹੇਕਥਾਰੀਗਦਲਿਕਨਿਜਸੇਵਕਤੇਕੋਤਿਕਦਿਖਾਇਐਂ
੫੫॥ ॥ਇਤਿਸ਼ੀਮਤਿਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇਸਿਦਰਕਾਂ
ਤ੍ਰੇਤ੍ਰੀਤੀਯੋਧੀਅੰਗਇਆਇ॥੩॥ ਸ਼ੀਮਹਾਦੇਵਉਦਾਚਾਸਦੈਯਾਗਾਠਾਸ
ਪਰੀਗਲਆਵਤੇਤੇਹਨੁਮਾਨਮਨੋਡਰਕੁੰਨਨਿਹਾਰੇ। ਦੇਖਨਆਵਤਤਾਹਿ
ਮਹਾਜਨਮੁਠਹਨੇਜੁਤੂਲਾਸਿਰਮਾਰੇ। ਠਾਸਗਈਚਤਰਯਨਕੀਖਿਨਸੀ

ਗਮਕੈਹਨੁਮਾਨਨਿਹਾਰੇ॥ ਜਾਨਹਨੁਲਖੁਜੇਵਰਜਾਂਹਿਸੁਕਾਰਯਗੋਰਦਮ
 ਰਸਹਾਰੇ॥ ੧॥ ਜਿਹੋਠੈਰਦਸਾਨਨਮਪਸਰਾਮਪਦਾਜਿਤਤਾਂਹਿਹਨੁਪ
 ਹੁਚਾਏ॥ ਜਿਨਬਾਨਰਗਾਖਸਮਾਰਦਏਗਲਿਛਸੁਪਗੀਜਪਿਖੋਕਪਿਅ
 ਏ॥ ਸੁਅੰਤਨਸਾਥਾਬਿਚਾਰਭੁਲੇਕਛੁਲਾਇਕਦਿਤੁਜਦੇਹਕਰਾਏ
 ॥ ਇਹਲੋਕਿਕਬਾਨਰਨਾਹਿਏਹੈਮਪਦਾਜਿਤਭਾਖਸੁਭੁੰਨਸਿਧਾ
 ਏ॥ ੨॥ ਗਏਗਮਾਹਿਬਜੀਰਪ੍ਰਹਸਤਬਡੇਤਿਨਪੇਖਸੁਰਾਵਲਵਾਕਅ
 ਲਾਏ॥ ਪ੍ਰਹਸਤਪਛੇਤੁਮਯਾਕਪਕੋਇਹੋਠੈਰਕਹੋਇਹੋਕਿਉਚਲਾਅ
 ਏ॥ ॥ ਇਹੋਕੋਨਾਹਿਕਾਜਕਹਾਂਤੇਚਲੇਕਿਨਹੈਇਨਕੋਇਹੋਠੈਰਪਠਾਏ
 ॥ ਬਨਕਾਹਿਨਿਮਿਤਿਹਨੇਹਮਰੇਪੁਨਿਕਹਿਨਿਮਿਤਸੁਰਾਖਸਪਾਏ॥
 ੩॥ ਤਬਸਾਦਰਤਾਂਹਿਪ੍ਰਹਸਤਕਹੋਕਪਿਕੋਨਾਹਿਤ੍ਰਿਹੋਠੈਰਪਠਾਏ॥ ਮੁ

ਖਸਾਚੁਕਹੋਇਹਰਾਜਸਭਾਤੁਰਨਾਹਿਕਰੋਹਮਦੇਹਛਡਾਏ।ਹਰਖੇਤਨੁਮ
ਨਸੁਨੀਬਤੀਯਾਤਬਰਾਵਲਉਰਖਰੇਮੁਖਚਾਏ।ਪਿਖਰਾਵਲਲੋਕਸਿੰਕੀ
ਟਕੋਹਨੁਮਾਨਤਬੋਏਹੁੰਤਿਸੁਨਾਏ॥੪॥ਪੁੰਨਕਥਾਰਪੁੰਨਦਨਕੀਕਹਨੇ
ਹਿਤਰਾਮਾਚਿਤੇਮਨਮਾਹੀ।ਸੁਨਦੇਵਨਕੇਰਿਪਰਾਮਕੁਦੁਤਸੁਮੇਂਹਰਿਜੀ
ਸਰੁਕੇਉਰਮਾਹੀ।ਜਿਨਕੀਪਤਿਨੀਨਿਜਨਾਸਨਮਿਤੁਜੁਤੋਹਹਰੀਬਨ
ਦੇਤੁਕਮਾਹੀ।ਜਿਮਪਾਵਨਆਹੁਤਸੁਨਹਰੇਕਛਮਿਤਰਪਾਇਸੁਯਾ
ਗਨਮਾਹੀ॥੫॥ਜੋਰਪੁਨਾਬਸੁਰੀਵਕਿਜਾਬਮਤਿਗਧਾਪ੍ਰਮੀਤਕੁਏ
ਯੇ।ਬਾਲਿਨਮਾਰਸੁਏਕਹਿਬਾਨਸੁਰੀਵਕਿਜੀਸਹਿਛੜਦਏਯੇ।
ਬਾਨਰਾਜਬੁਲਾਇਮਹਾਕਪਿਕੋਟਿਪਤੀਇਕਠੈਰਕਏਯੇ।ਸਾਂਨਜ
ਰਾਮਸਮੇਤਕਪੀਦਗਮਾਹਿਪ੍ਰਵਰਖਲਕੋਪਕੁਏਯੇ॥੬॥ਸਿਯਸੋਧਨ

ਕੋਕਿਪਲਾਥੁਲਾਇਸੁਬਨਰਦੇਸਨਦੇਸਪਠਾਏ॥ਤਿਨਮੇਇਕਪੋਨਕੁਮਾਰ
 ਹਨੁਸਿਯਛੁਛਤੋਤੋਤੁਮਰੇਪੁਰਿਆਏ॥ਮਮਵਾਰਜਨੈਨਸੁਸੀਯਪਿਖੀਕਪਿ
 ਤੇਬਨਪਾਰਸਰੇਛਲਖਾਏ॥ਸਰਚਪਲਾਏਮਮਮਾਰਨਕੋਵਹਅਇਹੁਤੇ
 ਇਮਰਾਖਸਪਾਏ॥॥ਤਨਰਖਨਕੋਹਿਤੋਤੋਤਹਨੇਸਕੁਜੀਵਨਕੋਤਨ
 ਰਾਜਨਪਿਆਰੇ॥ਚਤੁਰਾਨਨਛਸਸੁਬਾਂਧਹਮੇਇਹਲਿਆਤੁਰੁਏਪਲ
 ਨਦਤੁਮਾਰੇ॥ਬਿਧਕੇਬਰਮੇਛਹਿਛਾਸਗਈਦਸਕੰਠਨਹੀਅਬਲੇਹ
 ਬਿਚਾਰੇ॥ਮਿਸਬਿਧਨਕੋਇਹਤੋਰਅਯੋਹਿਤੁਬੁਖਨਪੀਕਰਣਾਰਸਕੁਰੇ
 ੨॥ਗੀਪਾਮਲਤੀਛਿਦਾ॥ਵਿਚਾਰਰਵਲਲੇਕਗਤਿਪਿਖਰਾਖਸੀਮ
 ਤਿਨਗਹੋ॥ਸਿਸਾਰਤੇਜੋਮੋਖਕਰਣੀਏਵਿਗਤਉਰਮੇਗਹੋ॥ਬਿਧਵੇਸ
 ਉਤਮਤੁਭਯੋਵਿਸੁਸਵਤੇਪਿਤਭਾਨਏ॥ਪੁਲਜਤਦਾਦਾਅਹਿਤੇਕੁਬੇ

ਰਬਾਂਧਵਜਾਨਿਯੋ॥੯॥ਸ੍ਵੈਆਤਨੁਆਤਮਬੁਧਿਨਰਾਖਸਹੋਦਿਜਦੇ
ਹਸਕ੍ਰੈਤੁਮਗੀਜਗਜਾਨੇ॥ਪੁਨਆਤਮਬੁਧਿਨਰਾਖਸਹੋਪਨਆਨੀਦਤੀ
ਇਮਬੇਦਪ੍ਰਮਾਨੇ॥ਤਨਬੁਧਿਸੁਖਾਦਿਕਤੋਨ੍ਹੀਸੁਬਿਕਾਰਬਿਹੀਨਹਿ
ਬੇਦਬਖਾਨੇ॥ਅਗਿਆਨਨੈਕੁਵਬਿਧਨਜੇਵਹਫੁਠਾਹੋਗੁਦਸਾਪਸ
ਮਾਨੇ॥੧੦॥ਕਬਿਤੁਕਹੋਸਾਚਦੇਤਰਾਈਤੋਹੋਵਿਕ੍ਰਿਯਾਨਕਾਈਸੁ
ਬਿਕਾਰਹੋਤਦੇਤਤਵਰਿਚਿਨਹੀਠਾਨਿਯੋ॥ਸਰਬਠੋਗਜਿਓਅਕਾਸਲੇ
ਪਤੇਉਦਾਸਤਨਮਾਹਿਤਿਮਸੁਖਮਸੁਆਪਕੋਪਛਾਨਿਯੋ॥ਦੇਹਨੈਨ
ਪ੍ਰਾਨਜਨੰਆਤਮਪਛਾਨਸਕੁਕੁਏਬਿਧਵਾਨਇਹਨੀਠਉਰਿਆਨਿ
ਯੋ॥ਅਖਰਅਨੰਦਚਿਦਕੇਦਾਅਜਆਪਿਪਬਿਧਨਬਿਹੀਨਜਨਬੇਦ
ਕੇਬਖਾਨਯੋ॥੧੧॥ਕੁਮਕੋਬਿਕਾਰਤਸੁਆਤਮਾਨਧਾਰੀਨਹਿਪ੍ਰਾਨਿਨਿ

ਜਾਤਮਜੁਪੋਨਹੀਨਿਹਾਰਯੋ।ਹਿਕਾਰਕੋਵਿਕਾਰਮਨਆਤਮਾਨਿਹਾਰਨ
 ਹੀਬੁਧਤੋਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਕੇਵਿਕਾਰਜਉਚਾਰਯੋ।ਆਤਮਾਅਨੰਦਪਨਨਾ
 ਹਿਹੈਬਿਕਾਰਅਨਦੇਹਤੇਬਿਲਖਨਜੁਨੀਕੇਕੋਬਿਚਾਰਯੋ।ਨਿਰੰਜ
 ਨਿਉਪਾਧਿਬਿਨਆਤਮਕੋਜਾਨਿਮਨਰਾਖਸਕੇਗਈਜਗਬਿਧਕੋਨਿਵ
 ਰਿਯੋ॥੧੨॥ਸਾਧਨਜੁਬਿਧਗਾਨਿਕਰਮੈਬਖਾਨਅਬਸਾਵਧਾਨਹੋਇ
 ਕੈਸੁਰਾਵਣਜੁਨੀਜਿਯੋ।ਬੁਧਮਲਹਰੇਤਮਾਗਿਆਨਉਰਧਰੋਪੁਨਿ
 ਯਾਹਿਕੋਨਿਮਿਤਸੇਵਾਬਿਸਨਕੀਕੀਜਿਯੋ।ਵਿਸਾਧਿਤਤਾਰਿਆਨ
 ਨਿਜਆਤਮਪਛਾਨਪਦਪਰਣਮਗਾਨਿਅਬਪਾਇਬ੍ਰੇਗਲੀਜਿਯੋ॥
 ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਪਰੇਰਾਮਅਬਰੁਜਯੈਸੁਕਾਮਤਜਿਕੁਲਚਕਗਏਅਬਬੈਰਿ
 ਤਜਿਦੀਜਿਯੋ॥੧੩॥ਜੇਈਸਰਣਪਰੇਰਾਮਤਾਹਿਜੋਸਨੇਹਕਰੇਜਾਨਕੀ

ਕੋਪੁਜਾਅਬਸਿਗਤਾਹਿਲੀਜਿਯੋ।ਸੁਤਬਾਧਵਮਿਲਾਇਰਾਮਪਾਇਪਰੇਜ
ਇੰਨਾਬਕੁਲਚੁੰਕਗਏਅਬਿਮੋਹਿਬਖਸੀਜਿਯੋ।ਲਏਤੁਓਬਾਰਵਹੈ
ਉਦਾਰਦਯਾਵਿਤਰਾਮਕੁਗਵਿਤਮਮਕਹਯੋਸੋਈਕੀਜਿਯੋ।ਰਾਮਸੇਵਕ
ਹੋਬਿਨਕਾਹੁਕੇਨਕਾਜੋਰਕੋਸੇਭਵਸਿਧਤਰੇਦੁਖਹੀਪਈਜਿਯੋ।੧੪।ਜੋ
ਨਸੇਵਕਰੋਤੈਆਗਿਆਨ^ਸਆਗਜੋਰਨਿਜਾਅੰਤਮਕੇਸਾਬਤਿਅਪਦੇਰੁ
ਠਾਨਯੋ।ਜਿਨਿਕੇਨਬੋਧਨਿਜਪਾਤਕਨਿਰੋਪਕੀਨੋਮੋਖਕੀਨਸੀਕਤਵ
ਹੋਈਮਮਜਾਨਯੋ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਮਾਨਹਨੁਮਾਨਜੋਬਖਾਨਕਰੇਸੁਨਕੋਦਸਾ
ਨਨਸੁਕੋਧਉਰਮਾਨਯੋ।ਕਰੇਦ੍ਰਿਗਲਾਲਜਨਪਾਵਕਕਰਾਲਸੁਚਬਾ
ਹਿਦੇਤਮਾਲਹਨੁਮਾਨਕੋਬਖਾਨਯੋ।੧੫।ਕਾਬਿਤਾਕਾਪਦੁਸਮਤਿਤੋਰੀ
ਤੈਨਲਖੀਗਤਿਮੋਰੀਕਾਪਿਨੀਚੁਸੁਅਭੀਤਮਮਕੋਸੇਕੋਬਖਾਨਹੋ।ਕੋਰੇ

ਰੇਰਾਮਸੁਕੀਵਕੋਨਜਨੇਨਾਮਦਉਮਾਰਡਰੋਤਬਮੋਹਿਬਲੁਜਾਨਯੋਤਿ
 ਹੋਕੇਸੁਮਾਰਿਪੁਨਿਜਾਨਿਕੀਉਤਾਰਿਸਿਰਰਾਮਲਖਮੰਨਹਨੇਕਾਹੁਕੀ
 ਨਕਾਨਯੋ। ਪੁਨਿਹੋਨੇਕਾਪਿਰਾਈਜੇਈਕੁਇਹੇਸਗਾਈਬਲੁਬਾਨਰੋਕੀ
 ਮਾਰੋਤਬਮੋਹੋਕਪਛਨਯੋ। ੧੬। ਸੁਨਕੇਲੀਕੇਸਬਾਨੀਕੇਪਯੋਕੁਵਾਨੀਹਨੁ
 ਮਾਨਤਾਹੀਓਪਮਾਸੁਪਾਵਕਕੀਦੋਜਿਯੋ। ਰਵਨਕਰੋਰਮੇਰੋਜੋਰੋਕੇਸ
 ਮਾਨਨਾਹੀਰਾਮਚੰਦਦਾਸਮੇਸੁਇਹੀਜਾਨੀਲੀਜਿਯੋ। ਸੁਨਹਨਮਾਨ
 ਵਾਕਕੋਪਕੋਲੀਕੇਸਾਇਕਰਾਖਸਬਲਾਇਕਹਯੋਬੇਗਏਹੀਕੀਜਿਯੋ
 ਏਤਿਸੁਤਿਨਾਰਿਸਕੁਲਾਹਿਯੋਨਿਹਾਰਿਅਬਯਾਹਿਕਪਿਕੁਜਰਕੋਖੰਡ
 ਖੰਡਕੀਜਿਯੋ। ੧੭। ਆਇਧਉਠਾਇਪਰੋਵੈਤਾਇਕਧਾਇਤਿਹਿਦੋਰ
 ਆਪਜਾਇਜੁਵਿਭੀਖਲਨਿਵਾਰਿਯੋ। ਬਾਨਰਸੁਦਤਯਹਬਡੋਹੈਸਪੁ

ਬੇ

ਤਸੁਨਿਰਾਜਨਕੇਰਾਈਯਦਿਨਹੀਮਰਿਯੋ। ਰਾਮਪਾਸਬਾਤਕੋਨਕਹੇਗੇ
ਬਿਖਯਾਤਜਬਰਾਮਕੋਪਛਾਨਯਹਦੁਹੀਬਿਦਾਰਿਯੋ। ਬਪਕੇਸਮਾਨਿ
ਕਛੁਮਾਨਹੀਬਿਚਾਰਕਰਯਾਹਿਕੇਸਰੀਰਇਕਚਿਨਬਨੇਪਾਰਿਯੋ
੧੨॥ ਪਿਖਬਾਨਰਸਗੀਰਸੁਗੀਵਰਪੁਬੀਰਕਛੁਭੁਜਾਬਲਯੋਇਗੇ
ਤੁਲਰੇਤਦਾਅਇਕੋ। ਵਿਰੁੱਖਵਕੀਬਾਤਲਈਮਾਨਬਿਖਾਤਤਿਨਰ
ਖਸਾਂਕੇਰਾਈਦੈਤਭੁਖਯੋਬੁਲਾਇਕੋ। ਬਾਨਰਕੋਮਾਨਸੁਲਗਲਮੇ
ਮਹਾਨਸਦਾਤਾਹਿਕੇਸੁਸਾਥਾਦਿਜੇਤੁਲਲਪਟਾਇਕੋ। ਪਰਮੈਕੁਮਾ
ਇਪੈਛਪਵਕਜਰਾਇਪਿਖੇਸਾਖਾਮਿੰਗਹਾਲਦਿਜੇਤਾਹਿਮੇਪਠਾਇ
ਕੋ। ੧੩॥ ਪੁਰਪਾਟਸਾਲਤਾਦਮਰੇਸਮੀਦੁਸਾਲੇਸਭਪੁੰਛਸੇਲਪੇ
ਟੇਲਾਇਖਸਗੀਵਿਛਾਵਿਲੇ। ਤੇਲਸੋਰਿਗਾਇਦਏਪੁੰਛਲਪਟਾਇਕ

੦
੦
ਅਗੇਗਾਗਾਪਰਧਾਇਧਰਤੋਨਜਗਾ

ਛਪਾਵਕਜਗਾਇਲਗੋਦੈਤਬਿਗਸਾਵਣੇ। ਜੇਵਰੇਜੋਬਾਂਧਹਨੁਮਾਨ
ਬਲਵਨਖਲਚਰੰਗੁਖਲਗੇਪੁਰਮੇਕੁਮਾਵਣੇ। ਪੀਠਫੋਲਕੋਬਜ
ਹਿਇਕਈਟਕੋਚਲਾਹਿਸਿਰਠੀਗਾਂਇਕਮਾਰਲਗੇਗਾਰੀ। ਕੁਸੁ
ਣਾਵਣੇ॥ ੨੦॥ ਵਾਯਕੁਕੁਮਾਰਓਮਾਂਜਹੇਸਿਰਮਾਰਕਛੁਮਨਮੇਬਿ
ਚਾਰਸੇਈਚਲੇਗੇਦਿਖਾਇਕੈ॥ ਗਏਚਾਂਦਪੋਲਧਾਏਤੁਨਬਿਪਨਛੁ
ਤਾਏਹਨੁਮਾਨੁਆਪਨੇਸੁਖਮਬਨਾਇਕੈ॥ ਗਿਰਜੇਅਕਾਰਕੋਓਪ
ਰਪੁਰਦੁਆਰਲਯੋਸੋਹਬਿਕੁਹਾਬਪਰੇਫੇਰਕਿਲਕਾਇਕੈ॥ ਜੇਈਹੁਤੇ
ਰਖਵਾਰੇਹਨੁਮਾਨਸਭਮਾਰੇਫੇਰਾਜਿਨੀਕੁਮਾਰਰਾਜਕੋਨਚਫੇਪਾਇ
ਕੈ॥ ੨੧॥ ਕਬਿਤੁ। ਕੂਦਕੂਦਕੈਅਟਾਰੀਗਛੁਹਨੁਮਾਨਜਾਹੀਕਿਲਕ
ਰਪੋਛਪਾਵਕਸੁਪੁਰਕੋਪ੍ਰਜਾਰਹੈ॥ ਪੀਛੇਪਾਵਕਜਗਾਇਸੁਮਹਾਂਜ

ਜਨਕੋ ਮਾਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਇਸੁ ਤਿਹਾਇ ਪਤਿਹਾਇ ਮਾਇ ਕੁਇ ਬਾਪ ਰਖ
ਸਕੀ ਨ ਗੀਯੰ ਹੀ ਮਹਲ ਜਾਂ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਸਿਰ ਚਰੇ ਤਹਿ ਪਾਵਕ
ਸੇਜੇ ਹੋ ਛਿਰਿ ਕੁਮਿ ਆਗ ਪਰੇ ਜਨ ਦੇਵਤਾ ਪੁਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਅੰਗ ਪੁਰ
ਜਾਰੇ ਸੁਲੇ ਕੰਨ ਕੋ ਮਾਰਯੋ ਵਿਭੀ ਖਨ ਕੋ ਜਨ ਪਰਏ ਕਹੀ ਉਬਾਯੋ
॥ ਕਦ ਜਲ ਸਿਧ ਪਰਏ ਛੋਕੇ ਰੁਬਾਇ ਕਰੇ ਹੋਇ ਸਾਵਧਾਨ ਹਨੁ ਮਾ
ਨ ਕੋ ਲਕਾਰਯੋ ॥ ਪੈਨਾ ਮਾਰਿ ਮੀਤਾ ਕਹੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਸੀਤਾ ਬੁਏ ਪਾਵ
ਕ ਸੁਸੀਤਾ ਲੀਗਲ ਕਪਿ ਜਾਰਯੋ ॥ ਜਾਹਿ ਨਾਮ ਕੋ ਚਿਤਾਰ ਸਕੁ ਪਾ
ਖਨ ਉਤਾਰ ਜਗਤੀ ਨਤਾ ਪਾਵਕ ਸੁਰਾਮ ਜਨ ਮਾਰਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਦਿ
ਹਾ ॥ ਤਿਨ ਰਖੁ ਵਰੇ ਕੇਵਤ ਯਹ ਉਤਮ ਪੈਨ ਕੁਮਾਰਾ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ ਪਾ
ਵਕਤਾ ਹਿਕੋ ਸਕੇ ਨਗਿਰੰਜ ਜਾਗ ॥ ੨੪ ॥ ਇਤਿ ਸੀਮਤਾ ਅਧਿਆ

ਤੁਮਰਾਮਾਇਣੁ ਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇਸੁਦਰਕਾਂਡੇਚਰ੍ਹਬੋਧਾਇ॥
ਸੀਮਹਾਦੇਵਉਵਾਚਾਕਬਿਤੁ॥ ਸੀਯਾਫਿਗਜਾਇਫਰ ਸੀਸਕੋਨਿਵ
ਇਹਨੁਮਾਨਕਹਯੋਮਾਇਮੁਹਿਆਇਸੁਸੁਦੀਜਿਯੋ॥ ਬਿਗਤਹਿਜਾਂ
ਓਜਾਮਾਰਾਸੁਜਨਾਉਤਰੁਪਿਖੇਰਪੁਬੀਰਅਬਾਇਹੰਗੀਅਨੀਜਿ
ਯੋ॥ ਐਸੇਕੁਖਤੀਨਪ੍ਰਦਛਨਾਬਨਾਇਦਈਕਰਕੈਪ੍ਰਣਮਕਹਯੋ
ਮਾਤੁਸੁਨਿਲੀਜਿਯੋ॥ ਦੇਵਿਤੇਕਲਯਾਨਅਬਕਰੈਮੈਪਯਾਨਰਘੁ
ਬੀਰਕੋਲਿਆਉਨਿਜਨੇਨਸੋਦਿਖੀਜਿਯੋ॥ ੧॥ ਲਖਮਣਸਿਗਸੁ
ਅਨਿਗਸੇਸੁਹਾਇਰਹੇਬਾਨਰਕੇਰਾਈਕਾਪਿਕੋਟਿਨਮਿਲਾਇਕੈ॥
ਸੁਨਿਕੈਸੁਬਾਤਿਸੀਯਰਹੀਬਿਲਖਾਇਜੀਯਫੇਗਤਿਨਕਹਯੋਹਨੁ
ਮਾਨਕੈਸੁਨਾਇਕੈ॥ ਤਿਤੇਅਬਜਾਇਸੁਖਹੋਰਿਪਥਿਮਾਹਿਕਾਪਿਤੇਹ

ਕੋਲਿ ਹਰ ਦੁਖ ਦੇ ਬੇ ਭੁਲਾਇ ਕੋ ॥ ਯਾ ਤੇ ਉਪਰਾਂਤ ਅਬ ਜੀਵਨੈ ਜੁ ਜਾ
ਤ ਮੇਰੇ ਗਾਮ ਬਾਤਿ ਜੁਨੇ ਬਿਨੁ ਮੇਰੇ ਬਿਖੁਖਾਇ ਕੋ ॥ ੨ ॥ ਧੁਲ ਨਾ ਕਹੀ ਜਾ
ਇਕੋ ਜੋ ਮਸੀਹ ਮਕੋਤੁ ਪੁਰੀ ਲਿਕ ਮੇਜਾ ਨ ਕੀਜੀ ਵਤੀ ॥ ਦਿਨਾ ਬੇ
ਕੁਆ ਮੇਤੁ ਜੈ ਪਾਨ ਕੋ ਜੀਨ ਹੀ ਖਾਵਤੀ ਨੀਰੁ ਨਾ ਪੀਵਤੀ ॥ ਲਿਖੇ ਲੇ
ਕ ਲਿਖਾਵਿ ॥ ਗਤੋ ਜੀ ਘਨੇ ਦੁਖ ਜੋ ਜੀਵ ਸਤਾਵਤੀ ॥ ਬਹੀ ਜਾ
ਤੋ ਦੁਖ ਕੋ ਸਿਧ ਮੇਜੀ ਧਰੇ ਧੀਰ ਆਲਿ ਬਨਾ ਪਾਵਤੀ ॥ ੩ ॥ ਚਲੇ
ਜਾ ਦਿਨਾ ਨਾਥ ਜਾ ਕੇ ਤਤੇ ਜੀ ਭੁਲੇ ਸੁਖੁ ਜੋ ਤੀਨ ਅਰਿਨ ਆਏ ॥ ਪਿਖੇ
ਹੇ ਮਕਰਿ ਗਮੇ ਪਾਪ ਨੀਜੀ ਕਹਾਨਾ ਬਕੇ ਆਨ ਲੇ ਬਾਨ ਪਾਏ ॥ ਹੁਤੁ ਹਾ
ਬਿਧੇ ਰਖ ਜੋ ਮਿਤ੍ਰ ਮੇਕੋ ਪਰੇ ਬੈਨ ਆਭਾਗ ਤੇ ਕਾਨ ਮੇਰੇ ॥ ਪਿਛੇ ਜੋ ਮ
ਜੇਤਾ ਹਿਕੋ ਕੁਤ ਕੋ ਜੀ ਬੁਰਾ ਬੇਲ ਮੇਤੋ ਰਓਤਾ ਹਿਓਰੇ ॥ ੪ ॥ ਨਹੀ ਰਾ

ਜਿਹੋ ਕਹੀ

ਹਿਤੀਹੇਮਕੋਰਗਕੋਜੋਹਨੁਮਾਨਨਾਦਰਤੇਨਾਥਮੇਰੇ।ਹੁਤੀਰਾਮਸਾਮੀ
 ਪਏਜਨਕੀਜੋਹੁਤੇਕੋਨਸਮਰਥਜੋਮੇਹਰੇ।ਕਹੀਜੋਕੋਹਾਬਸੇਮਿ
 ਤਸੇਤੀਕਹੀਜਾਨਕੀਤੇਹਕੋਨੈਕਵਾਰੀ।ਧਿਮਾਂਕੀਜਿਯੇਮੇਬੁਰਬੈਨ
 ਕੀਜੀਤੁਹੀਰਾਮਕੋਰੁਤਮੇਸੁਖਕਾਰੀ॥੫॥ਹਨੁਮਾਨਉਵਾਚਾਸਦੈਯ
 ਜੋਮਨਮੈਇਹਬੁਝਾਤੁਜੁਨੇਤਬਮੋਹਿਸਿਰਿਧਨਮੈਚਾਹਿਯੋਗਰਾਮ
 ਕਿਸਾਬਮਿਲਾਇਵਯੋਧਿਏਭੀਤਰਾਮਾਤਸੁਬੇਰਨਕੀਜੋ।ਜੋਗਚਿਹ
 ਇਚਲੇਅਬਹੀਜਬਰਾਮਾਰਿਸੇਤਬਮੇਬਖਸੀਜੋ॥ਸਿੰਘਗੁਲਾਬਕਹੇ
 ਗਿਰਜਾਪਾਤ੍ਰਿਪਾਰਬਤੀਸਿਯਵਾਕਸੁਨੀਜੋ॥੬॥ਸੀਤੇਵਾਚਾਸਦੈਯ
 ॥ਰਾਮਸੁਕਾਇਸੁਸਾਗਰਕੋਪੁਨਿਕੋਸਰਪਿਜਰਸੇਤਬਨਾਵੇ।ਬਾਨ
 ਰਸੇਨਮਿਲਾਇਸੁਆਇਕੋਰਾਵਲਕੇਰਲਜੀਸਓਰਾਵੇ॥ਫਗਲਿ

ਜਾਹਿਸੁਮੇਪੁਰਮੇਰਪੁਬੀਰਤਬੈਜਗਮੇਜਸੁਪਵੇ। ਮੇਅਬਪੁਦਰਬੋਹਰ
ਕੇਤੁਮਬੇਗਚਲੇਪਬਿਬੇਰਨਲਵੇ॥ ੧॥ ਏਹੁਤ੍ਰਿਚਲੇਹਨੁਮਾਨਤਬੈ
ਜਿਯਾਪਾਦਨਮੇਅਰਿਬੀਦਨਧਾਗੇ॥ ਗਿਰਕੇਸਿਰਕੁਦਚਢੇਹਨੁਮਾਨ
ਸੁਜਾਵਨਹੇਤਮਹੇਦਧਿਪਾਗੇ॥ ਗਿਰਤੇਕਪਿਕੁਦਅਕਾਸਚਢੇਪਦ
ਠਾਰਧਸੇਗਿਰਬੁਮਿਮਸ੍ਵਾਗੇ॥ ਗਿਰਯੇਜਨਤੀਸਓਚਾਨਹੁਤੇਕੁਯੋਰੁ
ਮਿਸਮਾਨਹਨਪਦਮਾਗੇ॥ ੨॥ ਸੁਤਮਾਰਤਬੇਗਅਕਾਸਚਲੇਮੁਖ
ਮੇਪਨਸੇਕਿਲਕਾਗੇ॥ ਸੁਨਿਕੈਉਤਬਾਨਰਬੁਲਉਠੇਨਤ੍ਰਿਆਵਤਿ
ਤੇਯਹਵਾਯਕੁਮਾਗੇ॥ ਮੁਖਗਾਜਤਅਹਰਖੇਉਗੇਮੇਪਲਵੇਗਮਪਾ
ਬਿਧਬੈਨਉਚਾਗੇ॥ ਕਿਲਕਾਰਨਤੇਹਮਜਾਨਤਹੈਹਨੁਮਾਨਅਏਕਰ
ਕਾਰਜਸਾਗੇ॥ ੩॥ ਕਬਿਤੁਅਜਿਨੀਕੁਮਾਰਯਹਿਅਵਤਿਨਿਹਾਰਲੇ

ਪ੍ਰਐਸੇਕਾਪਿਕਹੋਹਨੁਮਾਨਪਹੁਤੇਆਇਕੈ।ਉਪਰਪਹਾਰਜਹਾਂਬਾਨਰ
ਸ਼ਿਦਾਰਖਰੇਤਹੀਤਿਨਆਇਏਹੁਕਹਯੋਹੈਜੁਨਾਇਕੈ।ਜਾਨਕੀਨਿਹਾ
ਗਜੁਅਸੇਕਬਨੀਖਾਰਸੁਤਰਾਵਣਕੋਮਾਰਪੁਰਲਿਕਮੇਜਰਾਇਕੈ।ਰਾ
ਵਣਸੇਬਾਂਤਕਾਰਿਤਕੋਅੰਗਿਮਾਨਹਰਫੇਰਕੁਦਆਯੋਕਛੂਹਾਬਮੇ
ਦਿਖਾਇਕੈ।੧੦।ਚਲੇਰਘੁਰਾਈਕਾਪਿਰਾਈਕੇਸਮੀਪਅਬਹਨੁ
ਮਾਨਕਹਯੋਸਭੁਜਮਾਚਾਰਪਾਯੋਹੈ।ਜੁਨਿਕੈਜੁਕੀਸੁਬਾਤਭੁਏਪੁ
ਲਕਾਤਸਭੁਅੰਜਨੀਕੁਮਾਰਕੋਬਨਾਇਗਾਲਿਲਾਯੋਹੈ।ਚਿਬਤਿ
ਲਿਗਲਕੋਈਛੁਲਮਨਨਾਚੇਕੋਈਪੁਨਿਭਾਖੇਕਛੁਛਲੁਮੁਲ
ਖਾਯੋਹੈ।ਮਿਲਕੈਜੁਹਨੁਮਾਨਚਲੇਬਲਵਨਕਾਪਿਰਾਮਸੁਗਰੀ
ਵਗਿਰਮਨਮੇਤਕਾਯੋਹੈ।੧੧।ਪਾਥਿਜੁਗਰੀਵਬਨਪੇਖਲਲਚਾ

ਨੇਮਨਮੰਧੁਬਨਨਾਮਸਮਨੰਦਨਰੁਨੀਜਿਯੋ॥ ਅੰਗਦਬੁਲਾਇਕਪਿ
ਕਹਯੋਸਮਝਾਇਹਮਰੁਖਲਗੀਬਡੀਖਾਹਿਅਯੋਜੁਜੁਦੀਜਿਯੋ
॥ ਫਲਤੋਰੰਧਾਹਿਕਪਿਪੈਟਮੇਅਧਾਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਮਾਨਮਧੁਪ
ਨਬਾਲਿਕੀਜਿਯੋ॥ ਯੋਏਹਰਖਾਇਫੇਰਚਲੇਬੇਰਾਧਾਇਲਘੁ
ਕ੍ਰਾਤਕੇਸਮੇਤਰਪੁਰਾਇਕੋਪਿਖੀਜਿਯੋ॥ ੧੨॥ ਕੀਏਹਨੁਮਾਨਕ
ਜਯਾਹਿਕੋਪ੍ਰਸਾਦਿਮਧੁਫਲਮੂਲਖਾਹੁਕਪਿਸੰਤਮਬਨਾਇਕੋ
ਸੁਨੀਯੋਕੁਵਾਨੀਜਬਅੰਗਦਕੀਬਾਨੀਕਪਿਤੋਰਫਲਖਾਹਿਮ
ਧੁਪੀਏਹਰਖਾਇਕੋ॥ ਰਖਵਰੇਜੋਨਿਵਰੇਤਬਗਾਰੀਆਨਿਕਾਰੇ
ਦਥਿਮੁਖਜੋਪਠਾਏਤਿਨਦਏਸੁਹਟਾਇਕੋ॥ ਮਧੁਪੀਏਮਾਤਿਵਾਰੇ
ਜੇਈਤਾਂਹਿਕੋਨਿਵਰੇਤਿਨਮੂਠਨਪ੍ਰਹਾਰਸਿਰਲਾਤਮਾਰੇਧਾਇ

ਕੋ॥੧੩॥ਦਾਸਿਮੁਖਿਕੋਪਕੈਸੁਗਯੋਸੁਗਰੀਵਦਿਗਮਾਤੁਲਕਪੇਸ
 ਕੋਜੁਜਾਇਕੋਪਕਾਰਯੋ॥ਲੀਨੇਰਖਵਾਰੇਸਿਗਟੁਟੈਜਿਨਅਗਿਅਗਿ
 ਜੋਈਮਧੁਬਨਚਿਰਕਾਲਪ੍ਰਤਿਪਾਰਯੋ॥ਤਹਿਬਰੇਕਪਿਧਾਏਮ
 ਮੁਖੀਏਫਲਖਾਏਅਬਅਜਿਨੀਕੁਮਾਰਵਹਬਾਗਹੀਉਜਾਰਯੋ॥
 ਸੁਨਿਕਪਿਰਾਈਮੁਖਬੋਲੇਹਰਖਾਈਜਿਯਦੇਖਹਨਅਏਹਮਐ
 ਸੇਨਿਰਧਾਰਯੋ॥੧੪॥ਬਿਨਾਸੀਯਦੇਖੇਮਧੁਬਨਕੋਨਿਹਾਰੇਐਸਕੋ
 ਉਬਲਵਿਤਕਪਿਨੈਨਮੈਨਾਯੋਹੈ॥ਵਾਯੁਕੋਕੁਮਾਰਕਰੇਕਾਰਜਮੁ
 ਰਾਰਿਸੁਸਿਦੇਹਨਹਿਰਿਚਤਿਨਬਾਗਮਮਖਾਯੋਹੈਸੁਨਿਸੁਗਰੀਵ
 ਬਨੀਭੁਏਹਰਖਾਨੀਹਰਿਗਮਪਨਸਾਮਕਪਿਨਾਥਕੋਅਲਾਯੋ
 ਹੈ॥ਸੀਯਕਥਾਹੈਉਦਾਰਪੁਨਿਜਾਂਹਿਕੋਮਝਾਰਕਪਿਰਾਜਿਨਸੁਐ

ਸੋਤੁਮ ਕਿਹਾ ਸੁਖੁ ਗਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਓਮਾ ਕਪਿਨਾਥ ਰਾਮੁ ਨਾਥ ਕੋ ਅਲ
ਏ ਬਚ ਦੇਵ ਸੁਬਿ ਦੇਹ ਜਾਨਿ ਹਾਰ ਕਪਿ ਆਏ ਪੈ ॥ ਅਜਿਨੀ ਕੁਮਾਰ ਲ
ਭ ਬਰੇ ਮਧ ਬਨ ਕਪਿ ਰਾਗੁ ਰੁਮੇਰੇ ਮਧ ਕਾਨਨ ਲੁਟਾਏ ਪੈ ॥ ਰਖਵਾ
ਰੇ ਬਨ ਮਾਰੇ ਤਿਨ ਬਾਗ ਤੇ ਨਿਕਾਰੇ ਮਧ ਕਾਨਨ ਓ ਜਾਰੇ ਸਕੁ ਤੇਰ ਫਲ
ਖਾਏ ਪੈ ॥ ਬਿਨਾ ਕਾਜ ਕਰੇ ਤੇਰੇ ਮਧ ਬਨ ਕੋ ਨ ਹੋਰ ਦੇਖ ਦੇਵ ਆਏ ਸੀ
ਯ ਯਾਹੀ ਤੇ ਸੁਖਾਏ ਪੈ ॥ ੧੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ਬਨ ਪਾਲ ਕਤੁਮ ਰੁਰੇ ਜਿਨ ਜ
ਵੇ ਆਇ ਸੁਮਾਨਾ ਮਮ ਸਮੀਪ ਕਪਿ ਲਿਖਾਵਹੁ ਤੁਮ ਅੰਗ ਦ ਅੰਗ
ਨੁਮਾਨਾ ॥ ੧੭ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ਸੁਨਿ ਸੁਗੀਵ ਦਾ ਕਭੁਏ ਪੁਲਕਾਤ ਕਪਿ
ਦਾ ਯਵੇ ਗਗਾਏ ਸੁਪਠਾਏ ਕਪਿਨਾ ਹਕੇ ॥ ਅੰਗ ਦ ਓਦਾਰ ਪੁਨਿ ਵ
ਖੁਕੇ ਕੁਮਾਰ ਚਲੇ ਆਇ ਸੁਕਾ ਪਸ ਬਲ ਹਾਰ ਜਈਯੇ ਗਾਹ ਕੇ ਚ

ਤੇਕਿਪਿਰਾਈਲਖਮਨਿਕੁਈਦਗਸਤਿਹਾਰੇਮਨਕੁਏਉਤਸਾਹਕੋਆਇ
 ਸੁਕਪੇਸਮਨਚਲਬਲਦਨਕਪਿਕੁਦਕੋਅਕਾਸਪਾਥਿਕੁਪਉਰਲ
 ਹਿਕੋ॥੧੨॥ਹਨੁਮਾਨਅੰਗਦਅਗਾਗੰਤਿਪਛਗੀਕੁਏਰਾਮਸੁਰੀਵ
 ਕੋਜਾਮੀਪਗਏਧਾਇਕੋ॥ਕਰੀਅਸ਼੍ਵਰਪ੍ਰਣਾਮਤਿਨਰਾਮਠਿਰਧਾਇ
 ਜਾਇਗਹੇਪਦਕੇਜਕਪਿਰਾਇਕੋ॥ਦੇਖੀਸੀਯਥਾਗੀਜੁਅਰੋਗਤਨ
 ਸਾਰੀਹਨੁਮਾਨਰਘੁਨਾਥਠੇਰਕਹਯੋਹੈਸੁਨਾਇਕੋ॥ਗਾਜੇਨਕੋਰਾਈ
 ਰਘੁਰਾਈਸੀਯਸੋਚਵੰਤਕੁਜਲਪਠਾਯੋਸੁਵਿਦੇਹਜਾਅਲਾਇਕੋ॥੧੬
 ਅਸੋਕਬਨਮਾਂਹੀਤਰਾਸਿੰਜਪਾਕੀਛਾਂਹੀਰਾਮਬੈਠੀਹੈਅਕੇਲੀਨਜਹੇ
 ਲੀਮਨਭੁੰਨੀਅਗਾਰਹੇਰਾਖਸੀਚੁਠੇਰੇਨਹਿਨਜਕੋਜੁਜਾਇਨੇਰੇ
 ਕੁਈਨਾਥਦੁਬਰੀਜਪੀਏਨਹੀਪਾਨੀਆਮੁਖਹਾਇਰਾਮਸੀਯ

ਕੇਹੇਸੁਰਜਾਮਤਨਅੰਬਰਮਲੀਨਜੋਚਕਰੇਕੁਮਲਨੀਆਕੇਸ
ਨਕੀਏਕਬੇਨੀਜੋਚਜਲਜਾਇਨੈਨੀਪੇਖੀਜਾਏਮੋਹਿਮਤਪ੍ਰ
ਦਨਾਸੁਠਾਨੀਆ॥੨੦॥ਵੇਹਗਾਬਿਖਸਾਖਮੇਬੈਠਮਮਸੁਖਮ
ਰੁਪਬਨਾਇਕੀਕੀਨਿਤਾਹਿਸਿਬੋਧਮਮਕਥਾਸੁਤੋਹਿਅਲਾਇ
੨੧॥ਕਬਿਤੁਜਨਮਬਖਾਨੇਬਾਰੇਦਿਰੁਕਪਪਾਰੇਦਸਕਿਠਸੀਯ
ਹੀਸੁਕੁਰਿਗਰਾਮਜੋਪਏਸੁਹੀਵਕੇਸੁਮੀਤਕੁਏਬਾਲੀਤਨਪ੍ਰ
ਦੁਹਏਸੀਯਸੋਧਕਾਜਕਪਿਰਾਜਦੁਤਕੇਰਏਮਹਾਬਲਵਿਤਸਕੁ
ਦੇਸਮੇਨਿਹਾਰੇਸੀਯਤਿਨਮੇਸੁਏਕੰਹਮਲਿਕਗਢਮੇਅਏਅੰ
ਜਨੀਕੇਪੁਤਸੁਰੀਵਕੇਬਜੀਰਹਮਰਾਮਰਾਮਪੁਰਾਜਕੇਸੁਦਾ
ਸਜਗਮੇਕੁਏ॥੨੨॥ਜਾਨਕੀਨਿਹਾਰੀਛਲੇਕੁਲਕੁਗਕੁਗੀਪ੍ਰ

ਯਾਸੁਤੁਏ ਭੁਗੀ ਅਬਲਏ ਛਲ ਪਾਇ ਕੈ ॥ ਐਸੀ ਸੁਨ ਬਾਨੀ ਹਰਿ ਖਾਨੀ ਸੁਭਿ
 ਦੇ ਹਿਜਾ ਚਿਤਰੇ ਚਹੁ ਓਗਦਿ ਗਰਹੇ ਬਿਗਸਾਇ ਕੈ ॥ ਅਮਿਤੁ ਸਮਾਨ ਸੁਭ
 ਅਖੰਡ ਮਹਾਨ ਕਿਨਕਾਨ ਮੇਹ ਮਾਰੇ ਬਚਦੇ ਹੋ ਸੁਨਾਇ ਕੈ ॥ ਸਾਚ ਜੋ ਬ
 ਖਾਨ ਯੋ ਦਾ ਆਲਯ ਹਕਾਉ ਜਨ ਰਾਮ ਦੁਤ ਦਰਸਾਇ ਖਾਏ ਮਮਾ ਅਇ ਕੈ ॥
 ੨੩ ॥ ਕਾਬਿਤੁੰ ॥ ਤਬ ਬਾਨ ਰਾਮ ਕਾਰ ਧਰ ਸੁਖ ਮਮੁ ਰਾਗਿ ਮਮ ਦੁਹੀ ਤੇ ਬ
 ਧਨਾ ਸੁਜਾਨ ਕੀ ਕੋਧਾਗੀ ॥ ਆਜੁ ਰੇਹਾ ਬੋ ਮਹ ਪੇਖ ਪੁਛ ਯੋ ਬਿਸੇਖ ਸੀ
 ਆਕਹੀ ਸਮਝਾਇ ਮਮ ਭਾਖ ਕਥਾ ਬਾਗੀ ॥ ਆਠੇ ਰਵਈ ਸਿੰਦਰੀ ਕੋ ਮੁੰ
 ਦਰੀ ਨਿਕਾਲ ਮਮ ਦਈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਦੇਖੀ ਜਨ ਕਕਮਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਖਤ
 ਬਮੁੰਦਰੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਭੁਈ ਸਿੰਦਰੀ ਸੁਮੋਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਰਾਮ ਤਿਨ ਬਾਤਿ ਹੋ ਓਚਰੀ ਅ
 ੨੪ ॥ ਸੇਯਾ ॥ ਜਿਹ ਗੁੰਤਿ ਪਿਖੀ ਹਨੁ ਮਾਨਤੁ ਮੇਮ ਮਰਾਖ ਸੀ ਆਇਨ ਰਾ

ਤਿਡਰਵੇ। ਰਖੁ ਬੀਰਹਿ ਪਾਸ ਜਗੁ ਬਿਧਤੁ ਹਨੁ ਮਾਨਯਥਾ ਤਬ ਜਾਇ ਜੁਨ ਦੇ
ਤਬ ਮੋਹਿ ਕਯੋ ਰਖੁ ਬੀਰ ਸੀਯਾ ਤੁਮ ਕੋ ਨਿਸਬਾ ਜਗ ਰਾਮ ਪਿਆਵੇ।
ਇਹ ਆਵਨ ਕੀ ਇਮ ਛੀਲ ਕੁਈ ਰਖੁ ਬੀਰ ਨਹੀ ਤਵ ਜਾਗੁ ਖੰਦੇ। ੨੫
ਕਬਿਤੁ। ਅਬੈ ਜਾਉ ਮਾਤੁ ਤੇਰੀ ਜਾ ਰਿਸੁ ਜੁਨ ਉਸਰੁ ਜੁਨ ਕੈ ਸੁਰਾਮ ਤਵ
ਜਾਗਿ ਹਰਖਾਇ ਹੈ। ਰਾਮ ਕਪਰਾਈ ਲਖ ਮੰਨ ਤਿਨ ਕੁਈ ਕਪ ਜੈਨ ਕੋ
ਮਿਲਾਇ ਸੁਜਾਮੀ ਪਤੋਹ ਆਇ ਹੈ। ਕੁਲ ਕੇ ਸਮੇਤੁ ਜੁਦ ਸਾਨ ਨ ਕੋ ਮਾਰ
ਇਮ ਨੁਰਜਧਾਨੀ ਪੁਨਿ ਤੇਹਿ ਕੋ ਲਿਜਾਇ ਹੈ। ਦੀਜੈ ਕੋ ਨਿਜ ਨੀਪੁਨ
ਏਹੁ ਮੇਬ ਖਾਨੀ ਜਿਨਿ ਹੋਰ ਰਖੁ ਬੀਰ ਪੁਨਿ ਸੇਜੈ ਪਤੀ ਆਇ ਹੈ। ੨੬॥
ਮੇਸੇ ਮਮਵਾ ਕਸੁ ਨਿਨਿ ਦਈ ਤਿਨ ਚੂੜਾ ਮਨਿ ਕੇ ਸਪਾਸ ਮਾਹਿ ਹੁਤੀ ਆਰ
ਜੁਨ ਲੀਜਿਏ। ਚਿਤ੍ਰ ਕੁਦਮਾਹਿ ਕੁਏ ਕਾ ਕਬਿਰਤਾ ਤੇਜੇ ਰਾਮ ਰਖੁ ਬੀਰ

ਕੇਸਿਵੇਹਵਹੀਦੀਜਿਯੋ। ਨੈਨਕੁਰਵਾਰਤਿਨਕੀਯੋਹੈਉਚਰਪੁਨਿਰਮਸੁ
ਖੁਧਾਮਕੋਜਕੁਕੋਸਲਕੁਨੀਜਿਯੋ। ਲਖਮੀਨਪਸਕਹੀਹਾਥਜੋਰਮੇਰੇਮ
ਤਿਕਧੇਬਚਖੋਟਕੁਲਚੇਦਬਖਸੀਜਿਯੋ। ੨੧॥ ਰਾਮਜਿਉਤਰਾਏਮਮਕ
ਹਈਏਉਪਾਇਜੇਈਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਿਤੁਮਕੁਲਪਾਰਿਧਾਨੀਆਮੇਸੇਤੁਉ
ਚਾਰਿਅਤਿਰੇਉਦ੍ਰਿਗਵਾਰਿਜਾਇਸੋਹਿਸਿੰਧੁਬਹੀਕੁਈਦੁਖਗਲਤਾ
ਨੀਆਕਰੇਮੇਸਿੰਬਧਸੀਯਸੇਚਕੋਤੁਰੋਧਕਰਿਰਾਮਬਲਕਥਾਸਕੁਤਾ
ਹਿਕੋਬਖਾਨੀ। ਫੇਰਤਾਪਨਾਯੋਆਯੋਰਾਮਤੇਸਮੀਪਾਮਬਆਵਨ
ਕੋਕਾਲਮੇਅਜੋਕਬਨੀਬੁਲੀਆ। ੨੨॥ ਅਜੋਕਬਨਪਾਰਰਖਵਾਰਿਅ
ਕੋਮਾਰਸੁਤਰਾਵਣਾਵਿਦਾਰਬਹੁਰਾਖਸਾਬਿਦਾਰਕੋ। ਰਾਵਣਸਿੰਬਲ
ਚਾਲਤੋਕੋਬਲਤੋਲਤਾਲਜਾਲਗਫਲਿਕਆਯੋਕਾਜਤੇਸਵਾਰਕੋ
ਹਨੁਮਾਨਵਕਸਾਨਿਰਨਕੋਨਿਧਾਨਿਪੁਰੁਰਾਮਹਰਖਾਇਉਰਕਹੈਉਚਰਕੋ। ਹ

ਨੂਮਾਨ ਕਾਜਤੇ ਮਹਾਨ ਕ੍ਰਮੇ ਸੇਜਗਦੇ ਵਤ ਤੇ ਹੋਇ ਨਾਹਿ ਬਰੇ ਦੁਖ ਧਾਰ ਕੈ॥
 ੨੨॥ ਸੇਹਗਾ ਤੇ ਹਕੂ ਉਪਕਾਰ ਜੋਤਾਹਿ ਬਰੇ ਬਰਜੇਇ॥ ਹਨੂਮਾਨ ਦੂਢੇ ਸਦਾ
 ਖਾਏ ਨਾਹੀ ਜੋਇ ੩੦॥ ਕਬਿਤਾ ਮੇਹ ਸਰਬ ਸੁਜੇਈ ਦੇਉ ਹਨੂਮਾਨ ਸੇਈ ਕੁਖਰ
 ਘੁਬੀ ਹਨੂਮਾਨ ਗਲ ਲਯੋ ਹੈ॥ ਰਾਮਾਦ੍ਰਿਗਦਾਰਿ ਉਰ ਪ੍ਰਮਾਣੈ ਉਦਾਰ ਅਤਿ
 ਅਪਾਰ ਪੁਨਥ ਹਨੂਮਾਨ ਕੋ ਅਲਾਯੋ ਹੈ॥ ਮੇਹਿ ਪਰਿ ਰਿਕੁ ਸੁਦ ਲਿਕੁ ਹੈ ਜ
 ਗੰਤੋ ਮੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਅੰਗ ਬਿਨ ਸੇਵਕਿ ਨ ਪਾਯੋ ਹੈ॥ ਤੋਤੋ ਮਮਕੁ ਗਤ ਸੁਕੁਤ
 ਪਦਾਰਥਿ ਦਾਪਿਆਰੋ ਅਤਿ ਮੋਰੇ ਨਾਹਿ ਤੇ ਹੋਏ ਲੁਕਾਯੋ ਹੈ॥ ੧੩॥ ਸੀਮਾ ਦੇਵ
 ਭਵਗਾ ਸਦੈਯਾ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਪਦ ਪੰਕਜ ਕੇਤੁਲ ਸੀਦਲ ਪੁਜਤ ਹੀ ਜਨਤਾਂ ਪਦਪ
 ਏ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਰਘੁਬੀਰ ਮਾਂ ਹਨੂਮਾਨ ਸੁਆਪ ਲਏ ਗਲਿ ਮਾਹਿ ਲਗਾਏ॥ ਹ
 ਨੂਮਾਨ ਕਿਪੁਨ ਸੰਬੁਹ ਜਿਤੇ ਜੁਗੋ ਕੋਟਿ ਨ ਕੈ ਨਹਿ ਜਤੁ ਬਤਾਏ॥ ਜਗਸਿਰ ਰਕਾ
 ਰੁਕੀ ਪੁਨਿ ਕਥਾ ਕਾ ਬਿਸਿਘ ਗੁਲ ਬਜਦੀ ਨ ਸੁਨਾਏ॥ ੩੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸ੍ਰੀਗਣੇਸਾਯਨਮਃ॥ ਸਵੈਯਾਸਾ
 ਗਰਸੇਤੁਬਨਾਇਜਿਨੇਗਦਲਿਕਪਤੀਰਲਮਡਿਲਮਾਰੇ॥ ਸੀਯਉਧ
 ਰਿਉਬਾਰਿਬਿਤੀਖਨਰਾਜਬਿਤੀਖਨਕੇਕੁਜਧਾਰੇ॥ ਬਾਨਰਸੈਨਜਿ
 ਵਾਇਦਾਈਚਫਮਾਹਿਵਿਮਾਨਸੁਦੇਸਪਧਾਰੇ॥ ਤਾਪਰਮਾਤਮਰਾ
 ਘਵੇਕੇਕਰਜੋਰਦੁਊਆਭਿਬੀਦਹਮਾਰੇ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਉ
 ॥ ਸੋ ॥ ਸੁਨੀਯਥਾਰਥਬਾਤਿਹਨੁਮਾਨਗਿਰਜਾਕਹੀ॥ ਰਾਮਹਰ
 ਥਾਬਿਖਯਾਤਫੇਰਰਾਮਤਾਸੇਕਹੈ॥ ਸ ॥ ਦੁਹਸਾਧਅਹੇਜਗਦੇ
 ਵਨਕੇਹਨੁਮਾਨੁਅਏਕਰਕਾਰਜਸੇਈ॥ ਜਗਤੋਬਿਨਯਾਹਿਸੁਕਾ
 ਰਯਕੇਮਨਮਾਹਿਚਿਤਾਰਸਕੈਨਹਿਕੋਈ॥ ਸਤਿਜੋਜਨਗ੍ਰੀਮਪਯੋ
 ਨਿਸਕੋਤਰਪਾਰਪਰੇਬਲਕਾਮਹਿਹੋਈ॥ ਪੁਰਰਾਖਸਲਿਕਸੁਪਾਲਤ

ਤੈਸੁਪਿਖੋਨਹਿਤਾਹਿਦਿ **ਬੁ**ਸਕਜੇਈ॥੩॥ਕ ॥ਜੇਵਕਕੋਕਾਜ
ਕਰਾਯੋਹਨੁਮਾਨਸਬੁਸੁਨਸੁਗੀਰੰਵਤਵਕਹੋਸਮਝਾਇਕੋ॥ਹਨੁ
ਮਾਨਕੇਸਮਾਨਦੁਤਬੁਵਮੰਡਲਨਕੁਯੋਨਹਿਹੋਇਗੋਸੁਪਿਖੋਮਾਨਿਲਾ
ਇਕੋਰਾਮਰਪੁੰਦੇਸਲਖਮੰਨਸੁਗੀਦੁਸਬੁਕਰੇਰੰਛਪਾਲਸਾਰਿਜਾ
ਨਕੀਕੀਲਿਆਇਕੋ॥ਕਰੇਸਬੁਕੁੰਤਿਇਨਕਾਰਜਾਇਕਾਂਤਮਮਜਾਨ
ਕੀਕੀਸਾਰਯਾਹਿਲਿਆਯੋਹੋਬਨਾਇਕੋ॥੪॥ਮਨਮੋਚਿਤਾਰਧਾਰ
ਸਾਗਰਕੀਡਰੇਮਨਨਕਰੰਤਿਮਿਗਲਜੁਮੀਨਹੈਕੁਯਾਨਕੀ॥ਯੇਜਨ
ਅਸੀਤਬੀਸਪਾਰਪਰੇਕੈਜੇਅਰਿਮਾਰਸਿਗਰਾਮਮੈਸੁਪੇਖੋਕਬਿਜਾ
ਨਕੀ॥ਸੁਨਿਕੈਕੁਵਾਨੀਰਪੁਨਾਥਕੀਸੁਬਾਨੀਯਹਕਹੀਕਪਿਨਾਥਿ
ਬਾਤਿਲਾਇਕੋਸਿਆਨਕੀਨਾ॥ਕਰਤਿਮਿਗਲਅਪਾਰਜਾਂਹਿਧਾਰ

ਮਾਹਿਲਾਪੁਜਲਸਿਧਰਮਜਾਂਹਿਸੁਅਚਨਕੀ॥੫॥ਅੰਬੇਲੀਕਜਾਂਹਿ
 ਗੋਸੁਪਾਹਿਗੋਦਸਾਨਨਕੋਕਾਰਜਬਿਨਾਸਨੀਨਚਿਤੁਉਰਧਾਰਿ
 ਯੋ॥ਬਲਹੋਅਪਾਰਕੁਜਬਾਨਗਸਿਦਾਰਆਏਮਹਾਸੁਰਬੀਰਰਾਮ
 ਨੈਨਕੈਨਿਹਾਰਯੋ॥ਰਾਮਤੋਕੁਜਪਰੇਆਗਮਾਹਿਧਾਂਇਕਾਪਸਾਇ
 ਰਤਰੰਨਕੋਉਪਾਇਕੋਬਿਚਾਰਯੋ॥ਲਿਕਾਕੋਨਿਹਾਰੇਦਸਕੰਠਰਣ
 ਮਾਰੇਪਿਥੋਕਯੋਹੈਸੁਨਾਇਮਤਏਹੁਹੈਹਮਾਰਿਯੋ॥੬॥ਤੀਨਲੋਕ
 ਮਾਹਿਬਲਅੰਸੋਕੋਨਿਹਾਰਨਾਂਹਿਗਹੇਧਨਤੇਰੇਰਹੇਆਗੇਠਹਰਾ
 ਇਕੈ॥ਜੀਤਹੋਇਗੀਹਮਾਰੀਰਣਮੰਡਲਮਝਾਰੀਰਖੁਬੀਰਅਬ
 ਦੀਜਿਯੋਸਿਦੇਹਕੋਮਿਟਾਇਕੈ॥ਸਕੁਨਉਦਾਰਜੀਤਕਹੇਬਾਰਬਾ
 ਰਸੁਗੀ॥ਵਬਚਕਹੇਸੇਵਿਵੀਰਯਜਨਾਇਕੈ॥ਰਾਮਜੀਉਦਾਰਧਾ

ਰਚੀਤਕੇਮਸ਼ੁਰਬਚਕਹਿਤਭੁਵਾਨੀਹਨੁਮਾਨਕੋਸੁਨਾਇਕੋ॥੧॥
 ਦੇ ॥ਜਾਹਿਕਾਹਿਪ੍ਰਕਾਰਹਮਲਾਪੇਜਲਨਿਧਪਾਗਾਇਕਾ
 ਪੁਰੀਸਰੂਪਜੋਕੀਜੇਮੇਹਓਚਾਗਾ॥੨॥ਦਾਨੰਦੇਵਅਸਾਧਹੈਤਾਸ
 ਰੂਪਉਰਜਾਨਿ॥ਜੀਤਨੰਤਤਉਪਾਇਕੋਠੈਰਕਰੇਹਨੁਮਾਨਾ॥੩॥
 ਕ ॥ਸੁਨਿਰਪੁਬੀਰਬਾਨੀਹਾਥਜੇਰਕੋਭੁਵਾਨੀਅਜਿਨੀਕੁਮਾਰ
 ਲਗੇਰਾਮਕੋਸੁਨਾਵਨੇ॥ਦੇਵਜਿਉਨਿਹਾਰੀਅਬਕਰਤੇਉਚਾਰੀਦਿ
 ਬਪੁਰੀਹੈਅਪਾਰੀਬਾਗਬਨੇਪਨਸਾਵਨੇ॥ਤ੍ਰਿਕੂਟਿਗਿਰਸੀਸਲੀ
 ਕਪੁਰੀਜਗਦੀਸਜਹਿਹੇਮਕੀਅਟਾਰੀਕੋਟਿਕਿੰਗੁਰਸੁਹਾਵਨੇ॥
 ਪਰਿਖਾਅਪਾਰਕੁਰੀਉਜਲਸੁਵਾਰਨਾਥਬਿਨੁਪਰਵਾਨੀਮਾਹਿਮੰ
 ਯੇਨਹੀਜਾਵਨੇ॥੧੦॥ਉਪਬਨਸੇਭਾਜਾਹਿਮਾਹਿਹੈਅਪਾਰਨਾਥ

ਬਾਪੀਆਹਜਾਰਗਰਹੀਤੇਮਨਮਾਨਿਯੋ॥ਜਾਬੁਨਦਬਿਰੁਜਹਿਮ
 ਨਿਨਖਚੰਤਿਅਤਿਕ੍ਰਾਂਤਿਉਏਅਪਾਰਮੁਖਕੈਸੈਕੈਬਖਾਨਿਯੋ॥ਪ
 ਛਮਦਆਰਗਜਵਾਜਹਜਾਰਗਹੇਉਤਦੁਆਰਅਸਵਾਰਪਹਿ
 ਚਾਨਿਯੋ॥ਅਰਬਦਸਿਖਯਾਪਦਾਤੀਦਿਨਰਤੀਰਹੇਪੂਰਬਦੁਆ
 ਰਅਤਿਜਾਵਧਾਨਿਜਾਨਿਯੋ॥੧੧॥ਰਥਕੇਸਵਾਰਹੇਦੁਖਦੁਆ
 ਰਪ੍ਰਭਰਾਖਸਹਜਾਰਗੁਜਬਲਮੇਬਿਸਾਲਹੈ॥ਰਥੀਅੰਪਦਾਤੀ
 ਗਜਵਾਜੀਕੇਸਵਾਰਅਨੇਮਧਕਕੀਸੁਡੇਵਛੀਪਸਾਰੇਕਾਲਜਾ
 ਲਹੈ॥ਆਯਧਬਿਸਾਰਦਸਸਾਮਾਨਿਬਾਰਦਸੇਸਦਾਦਿਨਰਾ
 ਤਿਗਢਲਿਕਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੈ॥ਸੋਰਚੇਹਜਾਰਜਾਹਿਤੋਪਨਕੋਪਾਰਨ

ਹਿਪੀਰਨਕੀਚੀਤਾਫਿਗਗਏਹੁਤੇਚਾਲਹੈ॥੧੨॥ਐਸੇਗਾਫਲਿਕਕੋ
ਕਲਿਕੇਮੇਲਗਾਇਆਯੋਸੁਨੇਰਪੁਬੀਰਤਹਕਾਜੋਤੋਹਮਾਰਯਾਦ
ਸਾਨਨਕੀਜੋਨਕੀਚਉਥਾਈਨਾਥਪਾਈਬਲਲਿਕਸੁਜਲਾਈ
ਹੋਮਕੋਟਤੁਬਿਦਾਰਿਆਤੋਪਨਕੋਤੋਰਤਾਰਮੋਰਚੇਜੋਫਰਫਾ
ਰਕੁਗਤਿਬਿਕੁੀਖਨਕੋਗੇਹਮੇਉਬਾਰਯਾਦੇਵਤੇਨਿਹਾਰੇਪੁਸਾ
ਰੇਮੁਖਪਾਹਿਕਪਿਦੂਲਨਾਨਿਹਾਰੇਪਿਖੋਲਿਕਗਾਫਮਾਰਿਆ॥੧
੩॥ਕੀਜਿਯੇਪਯਾਨਬਾਤਿਛੋਡਿਏਸਿਯਾਨਨਾਥਬਾਨਰਲਵਾਇ
ਤਟਸਾਗਰਕੇਜਾਈਯੋ॥ਸੁਨਹਨੁਮਾਨਵਾਕਪਨੁਖਚਦਾਇਹਰਿ
ਆਪੁਰਪੁਨਾਥਕਪਿਨਾਥਕਅਲਾਈਯੋ॥ਸੁਨੁਕਪਿਰਾਇਸਭ

ਸੈਨਕਬਲਾਇਮੁਖਦੇਹਿਤੁਅਲਾਇਅਬਸੈਨਿਕੋਚਲਾਈਯੋ॥ਵਿਜ
 ਯਹੋਮਹੁਰਤਸੁਯਾਹੀਸਮੇਚਦੁਹਮਜਾਇਗਦਲਿਕਮਾਹਿਜੀਤਰ
 ਟਪਾਈਯੋ॥੧੪॥^{ਸੁਕੋਟ}ਦੇ ॥ਜੰਪ੍ਰਕਾਰਦੁਰਧਰਖਜੇਲਿਕਾਰਾਖਸਧਾ
 ਮਾਜੀਤੋਯਾਹਿਮਹੁਰਤੇਰਾਵਣੁਹਨਸਿਗ੍ਰਾਮ॥੧੫॥ਕ ॥ਜਾ
 ਨਕੀਕੋਲਿਆਓਗਦੁਲਿਕਜੀਤਪਾਓਸੁਨਕਪਿਨਕੈਰਾਈਭੁਜਫੁ
 ਰੇਮਮਦਾਹਨੀ॥ਬਾਨਰਜੇਬੇਗਧਾਰੀਚਲੋਸਭਸੈਨਥਾਹੀਸੁਨੋਕਪਿਨ
 ਥਬਾਤਿਬਨੇਗੀਨਿਬਾਹਿਨੀ॥ਅਗਾਰੀਅਪਛਾਰੀਕਪਿਖੁਥਪਥਿ
 ਦਾਰੀਪਨਿਆਸਪਾਸਪਾਲੋਚਲੀਜਾਇਮਾਹਿਵਾਹਨੀ॥ਹਨੁਮਾਨ
 ਕੋਸਵਾਰਹੋਇਮੇਅਗਾਰੀਚਲੋਅੰਗਦਕੋਭੂਤਮਮਚਲੋਤਮਸਾਹ
 ਨੀ॥੧੬॥ਗਜਮੰਗਵਾਖਗਵੈਮੇਦਵਦਵਿਦਨਲਨੀਲਅੰਸੁਖੇਣੁ

ਜਾਬਦਾਨਬਲਪਾਰੀਆ। ਚਲੇਤੇਚੁਠੇਰੋਕੋਈਆਵਦੇਨਪਾਇਨੇਰੇ
 ਜੈਨਿਅਰਿਪਾਤਿਨੀਕੀਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰੀਆ। ਐਸੇਤੁਅਲਾਇਕੁਟ
 ਬਾਨਰਬਤਾਇਲਪੁਕੁਤਕੋਲਵਾਇਚਦੇਰਾਮਵੇਮੁਰਾਰੀਆ। ਕ
 ਪਿਨਾਬਕੇਸਮੇਤਰਪੁਨਾਬਸੋਨਿਬੀਚਕੁਏਬਰਨੰਨਜਾਇਕ੍ਰਾਂਤਿ
 ਕੁਈਹੈਅਪਾਰੀਆ। ੧੭॥ ੨ ॥ ਬਾਨਰਰਜਸਮਾਨਸਕੁਕੁਜਬਲ
 ਜਾਹਿਅਪਾਗ। ਕਾਮਰੂਪਗਿਰਜਾਸਰੈਬਾਨਰਸੁਰਮਵਤਾਰ। ੧੮
 ॥ ੩ ॥ ਕਪਿਨਾਇਕਰਾਮਚਦੇਜਬਹੀ। ਗਦੁਕਾਚਨਜੀਤਨ
 ਕੋਜਗਮਾਹੀ। ਬਰਗਾਇਉਠੀਸਗਲੀਧਰਨੀਖਟਗਾਟਪਯੋਗਰਵੇ
 ਗਿਰਮਾਂਹੀ। ਵਸੁਪਾਦਿਦੁਹਿਗਜਦਾਂਤਦਏਠਹਰਾਤਨਹੀਧਰਕੋਤ
 ਨੁਬਾਹੀ। ਬਿਧਲੋਡਮਡੋਲਉਠੇਸਗਲੇਕਪਿਕੂਪਰਸੇਉਚਟੇਧਰਮ

੧੯॥ ਕਪਿਖੇਲਤਕੁਦਤਗਾਜਤੋਹੋਇਹੁਤਾਤਿਚਲੇਦਿਗੰਦ
 ਖਣਮਾਂਹੀ॥ ਹਰਿਪਾਵਤਜਾਵਤਖਾਵਤਹੋਫਲਪਾਨਕਰੇਮਧੁਕੇ
 ਹਰਖਾਂਹੀ॥ ਕਪਿਦੇਰਸਰਾਮਅਗਾਰੀਕਹੋਹਮਮਾਰਹਿਰਾਵਣਕੇ
 ਰਣਮਾਂਹੀ॥ ਇਹੁਤਾਤਿਚਲੇਕਪਿਪੁਗਵਤੇਜਿਨਕੇਬਲੁਗਨ
 ਨਕਛੁਨਾਂਹੀ॥ ੨੦॥ ਹਰਿਕੇਅਸਵਾਰਕੁਇਹਰਿਜੁਹਰਿਕੁਤਦੇਹ
 ਰਿਕੇਦਲਮਾਂਹੀ॥ ਸਸਿਸਰਸੁਹਾਵਤਜਿਉਗਿਰਜਾਨਕ੍ਰਿਮੰਡਲ
 ਤਾਰਣਕੇਗਨਮਾਂਹੀ॥ ਕਪਿਜੈਨਚਲੀਬਹੁਰੀਰਕੁਈਸਕੁਛਾ
 ਦਲਈਧਰਨੀਜਗਮਾਂਹੀ॥ ਧਰਮਾਰਤਪੂਛਉਕੁਰਤਹੋਤਰਸੈ
 ਲਉਖਾਰਲਏਕਾਰਿਮਾਂਹੀ॥ ੨੧॥ ਸ ॥ ਸੈਲਨਮੇਕਪਿਕੁਦ
 ਚਏਪੁਨਿਮਾਰਤਬੇਗਚਲੇਕਪਿਜਾਂਹੀ॥ ਬਾਨਰਸੰਧਰਪੁਰਰਹੀਹ

ਰਖਾਤਚਲੇਗਨਨਾਕਛੁਨਾਹੀ। ਰਾਮਕਰੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਚਤ੍ਰਦਿਸ
ਜੈਨਗਈਸੁਦਿਵਾਨਿਜਮਾਂਹੀ। ਕਾਨਨਕੁੰਤਿਅਨੈਕਪਿਥਪ੍ਰਾਨਿ
ਸਹਯਮਲੈਗਿਰਕੇਪਥਿਮਾਹੀ। ੨੨। ਸਹਯਮਲੈਗਿਰਲਖਦੇ
ਉਦ੍ਰੁਹੀਮਪਯੋਨਿਧਕੇਤਵਅਯੋ। ਵਾਯਕੁਮਾਰਤਿਉਤਰਕੈਕਪਿ
ਨਾਥੁਦਓਨਰਨਾਥਮਿਲਾਏ। ਨੀਰਕਿਤੀਰਹਜਾਇਕੁਲੇਰਪ੍ਰਾਨ
ਥਕਪੀਸੁਰਬੈਨਅਲਾਏ। ਸਾਗਰਕੇਤਵਮਾਂਹਿਅਏਨਹਿਪਾਰਪ
ਗੇਬਿਨੁਕੀਨਉਪਾਏ। ੨੩। ਇਹਠੰਗਨਿਵਾਸਕਰੇਸਕੁਸੈਨਸੁਤਾਰ
ਨਕਾਰਨੁਲੇਹਿਬਿਚਾਗੇ। ਸੁਨਿਕੈਰਪ੍ਰਬੀਰਕਿਵਾਕਇਸੇਕ
ਪਿਨਾਇਕਆਪਸਮੁੰਦਕਨਾਰੇ। ਸਕੁਸੈਨਬਸਾਇਦਈਖਿਨਮੇ
ਜਿਰਦਾਰਥਪੋਤਿਨੈਕਰਖਵਾਗੇ। ਤਬਬਾਨਰਬੈਰਪਯੋਨਿਧਕੇਤ

੨੬੮
ਫੁਲੀ ਮਪਯੋ ਨਿਧਨੈ ਨ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ਜਿਨ ਮਾਹਿਤ ਰੰਗ ਅਪਾਰਥਿ
ਰੇਖੁ ਨਿਕਰ ਕੁੰਮੁ ਮਜੁ ਜਾਹਿ ਮਝਾਗੇ ॥ ਸੁਆਗਾਧ ਬੰਨ੍ਹ ਨਿਕੁੰਮ ਮੈ
ਇਹ ਸੰਗਾਰ ਹੋਰ ਕੁਏ ਦੁਖ ਭੁਗੇ ॥ ਕਿਹੁ ਭੁੰਤਿ ਤਰੇ ਇਹ ਸਾਗਰ
ਕੇ ਜਲ ਨਾਇਕ ਕੇ ਪਰਾਹਿ ਅਪਾਰੇ ॥ ਜਲ ਸਾਗਰ ਬੀਚ ਨਹੇ
ਇਕ ਬੀਰ ਨ ਰਵਣ ਕੇ ਅਬ ਭਾਰਤ ਮਾਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਇਹ ਚਿੰਤ ਬਿ
ਆਕੁਲ ਹੋਇ ਜਥੇ ਕਾ ਪਿਰਾ ਮਜਮੀ ਪਸੁ ਬੈਠ ਰਹੇ ॥ ਰਖੁ ਬੀਰ ਚਿ
ਤਾਗ ਬਿਦੇਹ ਜਤਾ ਦੁਖ ਸਾਗਰ ਧਾਰ ਅਪਾਰ ਬਹੇ ॥ ਬਹੁ ਭੁੰਤਿ ਬਿ
ਲਾਪ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜੀ ਸੁਰਕਾਰ ਯਮਾਨ ਖਦੇਹ ਗਏ ॥ ਅੰਦਵੈ ਚਿਦਾ ਅ
ਤਮ ਆਰੁਪ ਰਾਤਮ ਰਾਮ ਜਨਾਤ ਨ ਬੇਦ ਕਏ ॥ ੨੬ ॥ ਇਹ ਭੁੰਤਿ ਪ
ਛਾਨਤ ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਜੁ ਜੇ ਜਗ ਮੇ ਜਨਤ ਤੁ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਨਹਿ ਤਾਂਹਿ ਛੁ

ਤੇਦੁਖਪ੍ਰਿਯਕਬੀਪੁਨਿਯੋਹਿਕਯੰਜਹਰਾਮਮੁਗਾਗੀ।ਦੁਖਔਰਖੁਸੀਡਰ
ਕ੍ਰੋਧਮਹਾਂਮਦਮੋਹਸੁਲੇਕੁਹਿਮਲਕੁਮਾਰੀ।ਅਗਿਆਨਕੀਲਿੰਗਸੁ
ਆਹਿਸਭੈਕਿਹੁੰਤਰਹੋਚਿਦਰਾਮਮਝਾਗੀ।੨੭॥ਤਨਕੇਅਕ੍ਰਿਮਾ
ਨਸੁਦੁਖਜਨੇਪਰਮਾਤਮੇਤਨਪਾਯਤਨਾਹੀ।ਤਨਔਅਕ੍ਰਿਮਾਨ
ਸੁਦੁਰਭੁਏਸੁਖਰੂਪਿਖੇਸੁਸਖੇਪਤਮਾਹੀ।ਬੁਧਿਆਦਿਕਹੋਤਿਅ
ਭਾਵਜੈਬੈਦੁਖਹੋਰਤਨਾਸੁਧਆਤਮਮਾਹੀ।ਦੁਖਔਸੁਖਹੋਸਤੁਬੁਧਿ
ਬਿਖੇਪਰਮਾਤਮੇਕਛੁਪਾਯਤਨਾਹੀ।੨੮॥ਸਿਕਰ ॥ਪੁਰਖਰਾ
ਮਪੁਰਾਤਨੇਪਰਮਾਤਮਾਹਰਿਆਹਿ।ਨਿਤਉਦੇਹੈਪੁਨਿਸਦਾਸੁਖਕ
ਛਨਾਹਿਤਾਕੇਚਾਹਿ।ਤਥਾਪਿਮਾਯਾਗੁਣਮਿਲੇਸੁਖਿਦੁਖੀਸੇਭੁਗ
ਵਾਨ।ਸੁਨਿਹੋਇਹੈਯਹਿਲੇਕਅੰਦਰਿਮੁਰਖਾਕੇਕੁਨਾ।੨੯॥ਇਤਿ

ਸੀਮਤ ਅਧਯਾਤਮ ਰਾਮਾਇਣੁ ਭੀ ਮਾਮਰੇ ਸੁਰਸਿ ਬਾਏ ਯੁਧ ਕਾਂਡੇ ਪ੍ਰਥਮੇ
 ਧਿਆਇ॥੧॥ ਸੀਮਾ ਦੇਵ ਉਵਾਚ॥ ਕਬਿਤੰ॥ ਲਿਕਮਾਹਿ ਰਾਵਣਨਿ
 ਹਰਹਨੂ ਮਾਨਕਾਜ ਦੇਵਨ ਅਸਾਧ ਲਾਜ ਭਈ॥ ਉਰਭਾਗੀਆ ਦੇਖੇ
 ਧਰਬਾਰ ਬਾਰਮਤੀ ਪੁਕਾਰ ਲਏ ਰਾਖ ਸਕੇ ਰਾਜ ਬਾਤ ਏਹੁ ਏਉ ਚਾਗੀ
 ਆ॥ ਲਿਕ ਉਤ ਪਾਤੁ ਹਨੂ ਮਾਨ ਬਿਖਯਾਤ ਕਰੇਤੁ ਮਮਤਿ ਮੀਤਿ ਸਭੁ
 ਨੈਨ ਕੈ ਨਿਹਾਗੀਆ॥ ਬਿਨਾ ਪਰਿਵਾਨੀ ਰਾਜ ਧਾਨੀ ਕੇ ਸੁਮਾਹਿ ਬਰੇ
 ਦੇਖੀ ਤਿਨ ਜਾਇ ਮਿਥ ਲੇਸ ਕੀ ਕ੍ਰਮਾਗੀਆ॥੧॥ ਕ॥ ॥ ਗਾਖ ਸਾਬਿ
 ਦਾਹ ਸੁਮੰਦੇ ਦਰੀਕੇ ਮਾਰ ਸੁਤ ਜਾਰਗ ਦੁਲਿਕ ਗਏ ਬਾਰਿਧੇ ਕਪਾਰੀ
 ਆ॥ ਤਾਹਿ ਕੀਨਹਾਂ ਨਿਭਈ ਲਿਕ ਬਾਤਿ ਕੁਈ ਨਈ ਭਾਖਤੋ ਸੁਰਲਾ

ਜਰਹੀ ਨਤੁ ਮਾਗੀ ਆਮ। ਮਤ੍ਰਿ ਮੇ ਬਿਸਾਰ ਦਸੁ ਕਰੋ ਨੇ ਜਕਾਰ ਜਸੁ ਹੋਇ ਹਿਤੁ ਮੇ
ਰੋ ਅਬਲੇ ਦੁਸੁ ਬਿਚਾਰੀ ਆਮ। ਰਾਵਣ ਕੇ ਵਾਕਸੁ ਨਿਮਤ੍ਰਿ ਪਛਾਨ ਪੁਨਿ ਰਾ
ਖਸ ਕੇ ਰਾਈ ਕੋ ਕੁ ਵਲੀ ਯੋ ਚਾਰੀ ਆਮ। ੨। ਲੋਕ ਨ ਕੋ ਜੀਤ ਸਿਗਰਾਮ
ਨਿਰਭੀਤੁ ਮਰਾਮ ਨ ਰਨਾਮ ਤੇ ਸੁਕਹਾਤੁ ਰਪਾਏ ਹੈ। ਦੇਵ ਤਵ ਪੁਤ ਪੁ
ਰਤੁਤ ਪੁਰਬਾਂ ਧਾਮਾ ਨੇ ਜੀਤ ਸੁਕੁ ਬੋਰੋ ਕੋ ਵਿਮਾਨ ਤੁਮ ਪਾਏ ਹੈ। ਜੀਤ
ਯਮ ਰਾਜ ਜਮ ਧਾਨੀ ਤੇ ਕੁਗਾਇ ਦਏ ਕਾਲ ਦੇਤੁ ਭੀਤੁ ਪਤੋ ਹਿਤੁ ਮਿ
ਟਾਏ ਹੈ। ਵਰਣਾ ਤੇ ਕਾਰਸੁ ਨਿਮਿਲੇ ਗਲਿ ਡੁਰ ਪਟ ਜੀਤ ਸਭ ਰਾਖ
ਜਸੁ ਦੇਵ ਭੀ ਬਜਾਏ ਹੈ। ੩। ਮਯ ਜੋ ਮਹਾ ਸੁਰਸੁ ਮਾਨ ਡੁਰ ਤੇ ਹਤੇ ਸੁਆ
ਪਨੀ ਤਿਨੁ ਜਾਤਿ ਨ ਦਈ ਤਵ ਆਇ ਕੈ। ਅਬੋਲੇ ਅਧੀਨ ਬਾਤਿ ਮਾਨਿ

ਤਤਿਹਾਰੀ ਸਕੁ ਅੰਗੇ ਮਹਾ ਸੁਰ ਸੁਗਰੇ ਪਦਿ ਪਾਇ ਕੈ ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕੀਏ
 ਕਾਜ ਕੁਏ ਨ ਸੁਜਾਗ ਪਦ ਸੁਰਨ ਕੇ ਜਾਇ ਬਲੁ ਕਪਿ ਪੇਦਿ ਪਾਇ ਕੈ ॥ ੧ ॥
 ਸੇਹ ਮਜਾਨ ਨਹਿ ਮਾਰਯੋ ਸੁਤਾਂ ਤਿ ਬਾਨ ਗਏ ਕਪਨਾ ਥਤਵ ਪੁਰੀ ਕੋਜ
 ਲਾਇ ਕੈ ॥ ੪ ॥ ਛਲੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਹਮ ਕਰੇ ਮਦ ਪਾਨ ਸਕੁ ਜਾਨਿ ਤਿਜੁ
 ਬਾਤਿ ਕਪਿ ਜੀਵਤ ਨ ਜਾਇ ਹੈ ॥ ਦੀਜੀਏ ਸੁਆਇ ਸੁਪਿ ਖੀਜੀਏ ਸੁ
 ਨਾਥ ਬਲੁ ਨ ਰਾਮ ਕੁ ਕਪਿ ਕੇ ਉਜਗਤ ਰਹਾਇ ਹੈ ॥ ਸੰਬੇ ਭੁਟ ਜਾਂਹਿ
 ਜਬ ਆਇ ਸੁਪਾਹਿ ਨਾਥ ਤੇ ਕਪਿ ਮਾਨ ਵਸੁਏ ਕੇ ਭੁਟ ਜਾਇ ਹੈ ॥
 ਕਹੀਜੁ ਮਾਮੁ ਬਾਤਿ ਸੁਨ ਕੈ ਗਨੇ ਸੁਮਾਤ ਕੁ ਭੁਕਾਨ ਬ੍ਰਾਤੁ ਸੁਦਾਨ
 ਨਾਮ ਲਾਇ ਹੈ ॥ ੫ ॥ ਤੇਹ ਕਾਜ ਮੈ ਸੇ ਕਰੇ ਜਾਤੇ ਸਕੁ ਸੁਖ ਹਰੇ ਹੋਹਿ ਤਵ
 ਨਾਸ ਸਕੁ ਰੋਹਿ ਤੇ ਵਰਾਨੀ ਆਗ ਬਡੇ ਬ੍ਰਾਗ ਥੇਤਿ ਹਾਰੇ ਤਬ ਗਾਜਨ ਨਿ

ਯੇਜਬੈਰਤਸੁਰਾਮਕਰੇਪ੍ਰਾਨਤੇਰੇਹਾਨੀਆਗਾਰਾਮਨਰਨਾਂਹਿਸੁਨਾਰਾਇਨ
ਪ੍ਰਗਟਿਰਪ੍ਰਬੀਰਨਰਿਸੀਯਰਮੰਤੋਹਨਪਛਾਨੀਆਗਾਰਾਖਸਾਬਿਨਾਸਕਾ
ਜਾਨੀਤਵਸੀਯਰਜੋਹੋਹਿਦੁਖਕੁਰੇਅਬਜਾਇਰਾਜਧਾਨੀਆ॥੬॥
ਮਹਾਮੀਨਖਾਇਜਿਉਹਲਾਹਲਕੋਪਿਤਬਡੇਆਨੀਤਿਮਜਾਨਕੀਸੁਕਾ
ਵੀਨਹਿਜਾਨੀਏ॥ਯੰਦਪਿਅਕਾਜਕਰੇਲਿਕਰਾਜਗਰਕੁਯੇਨਬਿਚਾ
ਰਿਬਾਤਿਕੁਈਹੈਅਜਾਨੀਏ॥ਲੇਖਮੇਸਵਾਰਅਬਦੇਹਡੁਰਤਾਰਸੁਨਰਾ
ਖਸਕੇਰਾਈਉਰਚਿਤਨਹੀਠਾਨੀਏ॥ਕਿਕੁਕਾਨਵਾਕਸੁਨਕਰਤਬ
ਖਾਨਹਰਾਵਨਕੋਪੁਤਇੰਦ੍ਰਜੀਤਕੋਬਖਾਨੀਏ॥੧॥ਦੇਵਾਇਸੁਜਪਾ
ਉਮਾਰਬੇਗਅਬਆਉਰਪ੍ਰਨਾਥਕਪਿਨਾਥਲਖਮੰਨਯੋਸੁਨਾਯੋਹੈ॥
ਬਿਤੀਖਨਸੇਨਾਮਮਤਿਮਾਰਗੁਗਵਾਨਜਨਹਾਥਜਪਮਾਲਸੁਭਵਾਨੀ

ਤਹਿਅਯੋਹੈ॥ਬਿਦਨਾਉਚਾਰਬੈਠਰਾਵਣਸਮੀਪਵਹਗਮਪਦਿਪੰਕ
 ਜਬਨਾਇਧਿਆਨਿਲਾਯੋਹੈ॥ਕ੍ਰਿਕੁਕਾਨਲੋਨਿਹਾਰੇਕੁਏਮਤਿਵਾਰੇ
 ਸਭੁਕਰੇਬਕਬਾਦਤਿਨਪੇਖਾਬਿਸਮਾਯੋਹੈ॥੮॥ਕਾਂਮਕੇਅਧੀਨਮ
 ਤਵਾਰੇਅਤਿਦੀਨਪੇਖਰਾਵਣਮਲੀਨਕੇਵਿਭੀਖਣਅਲਾਇਏ
 ॥ਕ੍ਰਿਕੁਕਾਨਇੰਦ੍ਰਜੀਤਜੀਤਹੈਨਗਜਾਮੁਪਾਰਸਮਹੇਦਰਸੁਹੇਰ
 ਕੈਪਲਾਇਏ॥ਨਿਕ੍ਰਿਕੁਅਤਿਕਾਇਨਠਰਾਇਰਹੇਗਮਰਣਮਾ
 ਹਿਜਬਤਾਨੁਧਨੁਆਇਏ॥ਜਾਨਕੀਸੁਨਾਮਗਾਹਆਹਿਬਲਵਾਨ
 ਅੰਬੁਤੇਹਿਗਰੰਸਗਏਨਹਿਬਲਕੈਛਡਾਇਏ॥੯॥ਸੀਯਸਨਮਾਨ
 ਕਰਮਹਾਧਨਆਗੇਧਰੇਰਾਮਕੇਸੁਪਾਇਪਰਤਬੀਸੁਖਪਾਇਏ॥ਜਬ
 ਲੋਨਗਮਬਾਨਮਾਰਤਕਮਲਤਾਨਲੀਕਾਬਿਆਪਤੀਗਸਿਰਾਖਸਉ

ਤਾਇਹੈ। ਤਬਲੇਮਨਾਇਸੀਯਸੀਸਕੇਨਿਵਾਇਜੀਯਰਾਮਪਹੁਚਾਇਠਿ
 ਗਐਜੁਰਨਪਾਇਹੈ। ਨਖੈਉਦਾਰਪੁਨਿਦਾਦੁਨਸੇਠਾਰਪਾਹਿਐਸੇਕ
 ਪਿਆਇਪੁਨਿਲਿਕਕਿਲਕਾਇਹੈ। ੧੦॥ ਜਬਲਗਲਿਕਨਦਬਾਇ
 ਕਪਨਾਸਕੇਰਤਬਲਗਜਾਨਕੀਕੇਦੇਹਪਹੁਚਾਇਕੈ। ਜੀਵਤਕੁਰਾ
 ਮਤਵਛੋਤਤਨਪਾਮਅਬਦੇਤਕਹਾਰਖੇਸਿਵਸਕੈਨਬਚਾਇਕੈ। ਦਿਵ
 ਰਾਜਪਰਮਰਾਜੇਤਹਨਬਚਾਇਸਕੈਜੀਵਤਨਬਚੇਜੋਪਤਾਲਪਸੇਜਾ
 ਇਕੈ। ਸੁਕੁਹਿਤਪਾਵਸੁਰਾਵਨਕੇਪਾਸਬਚਕੁਤਯੋਵਕੁੀਖਨਸੁਦ
 ਏਹੈਸੁਨਾਇਕੈ। ੧੧॥ ਰਾਵਨਨਮਾਨੀਜਾਵਿਗੁੰਖਨਬਖਈਉਮਾਂਕਾ
 ਲਜਾਹਿਅਯੋਜਿਉਰਸਾਇਨੁਨਖਾਇਹੈ। ਕਾਲਕੇਚਲਾਇਯੋਸੁ
 ਦਸਾਨਨਰਸਾਯੋਉਰਕਿਕੁਟੀਚਢਾਇਕੈਵਿਗੁੰਖਨਅਲਾਇਹੈ॥

ਰੇਈਯੋਖਾਰਿਪਨਿਮੋਹਜੋਕਮਾਹਿਬੁਰੇਬੁਯੋਅਤਿਮੋਟੇਦਿਗਮੇਰੇਯੀ
 ਬਸਾਇਯੈ॥ਮੈਤੋਹਿਤਿਕਾਰੀਸੁਵਿਭੀਖਨਿਬਿਕਾਰੀਬੁਯੋਮੀਤਕੁਵ
 ਬੈਰਿਤਾਸੋਮੋਯੀਜੋਕਮਾਇਯੈ॥੧੨॥੨ ॥ਅਨਾਰਯਯਹਿਕ੍ਰਿਤ
 ਪਨਜੋਸਿਗਤਿਮੈਨਜਹਾਇ॥ਜਾਤਿਜਾਤਿਕੋਖਯਚਹੈਵਹੀਬਨੀਬਿ
 ਧਿਆਇ॥੧੩॥੨ ॥ਐਸੇਜੁਬਖਾਨੀਔਗਮਾਰਤੇਸੁਤਾਹਿਠੋਰਤੇਹਿ
 ਕੋਧਿਕਾਰਕੁਲਅਧਮਬੁਲਾਯੈ॥ਰਾਵਨਕੇਵਾਕਸੁਨਦੇਖਾਵਿਪਰੀ
 ਤਪੁਨਿਸੁਭਾਤ੍ਰਿਕੋਬੀਚਤੇਵਿਭੀਖਨਪਲਾਯੈ॥ਚਾਰਹੈਅਮਾਤਿਸ
 ਬਗਦਾਕੋਉਭਾਰੇਯਾਥਿਜਾਇਕੋਅਕਾਸਮਾਹਿਬੈਨਕੋਅਲਾਯੈ
 ਮਤੁਤਮਮੇਰੇਦਸਕੀਰਦੁਖਬੁਰੇਸੁਵਿਭੀਖਨਬਖਾਨੇਉਰਕੋਧਅਤਿ
 ਆਯੈ॥੧੪॥ਤਾਤੋਕੋਸਮਾਨਬਡੇਭਾਈਤੁਬਖਾਨੇਜਗਕਰੇਤ੍ਰਿਧਿ

ਕਰਬਾਕਕਹੇਥੇਸਨੇਯਕੇ। ਕਾਲਗਮਰੂਪਕੁਏਦਸਰਥਧਾਮਜਗਕਾਲੀ
ਸੀਖਨਾਮਰੂਪੀਜਨਕਬਿਦੇਯਕੇ। ਦੋਊਵਤਆਏਸੁਮਿਟਾਏਚੁਤੇਕੁ
ਮਿਭਾਰਕਰੇਗੇਸੁਨਾਸਦਸਕਿਠਤਵੇਦਯਕੇ। ਤਿਨਹੀਕੇਪ੍ਰੇਰੇਨਹਿ
ਮਾਨੇਵਾਕਮੇਰੇਤਵੇਤੇਹਿਤਨੁਰੁਲੇਦੁਖਪਾਂਹਿਜਨਗੇਯਕੇ। ੧੫॥ ਸੀ
ਕਰ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕੇਵਹਪਰੇਹੈਪੁਨਿਰਾਮਪੁਰਣਕਾਮਾ। ਬ੍ਰਹਿਰਿਤ
ਜੇਹੇਸਰਬਕੇਦੁਖਜਾਹਿਜਾਬੁਜਨਾਮਾ। ਨਾਮਰੂਪਵਿਰੋਦਕੈਤਿਮਤਿਮ
ਅਮਲਦਿਖਲਾਂਹਿ। ਜਿਮਏਕਅਨਲਬਿਰਾਜਈਸਕੁਕੁਰੁਕਾਮੇ
ਹਿ। ੧੬॥ ਉਪਾਧਕੇਅਧੀਨਬਹੁਬਿਧਿਪਿਖਜਨਅਗਿਆਨਾਕਿਸ
ਪਾਏਉਪਾਧਿਬਹੁਬਿਧਕੁਸਾਏਕੁਗਵਾਨਾ। ਨੀਲਪੀਤਸੁਯੋਗਕੈਜਿ
ਓਠਟਿਕਬਹੁਤਅਕਾਰਾ। ਨਿਤਮੁਕਤਿਸੁਮਾਯਾਗੁਣਬਿਬਯੋਅਕਾਰ

॥੧॥ ਕਾਲਯੋਪਰਧਾਨਪੁਰਖਅਵੰਯਕਤਯਾਬਿਧਚਾਗਾਪ੍ਰਧਾਨਪੁ
 ਰਖਸੁਦੇਨਮਿਲਹਰਿਰਚੇਜਗਤਬਿਕਾਗਾਕਾਲਰੂਪਸੁਹੋਇਕੋਵ
 ਹਿਕਰੋਜਗਤਬਿਨਾਸਾ॥ਕਾਲਰੂਪਸੁਮਾਇਯਾਹਰਿਕੁਯੋਰਾਮਪੁ
 ਕਾਸਾ॥੧੨॥ ਬਿਧਕਰੀਬਿਨਤੀਤਾਹਿਪੈਦਸਕਿਠਤੇਬਧਕਾਜਾ
 ਵਹਿਅੰਨਿਥਾਨਹਕਰੇਗੇਸੀਕਲਪਕੋਰਪੁਰਾਜਾਪੁਤ੍ਰਬਾਹਨਸੈਨ
 ਸੇਤਵਮਾਰਹੈਵਹਰਾਮਾਸਕੋਨਾਹਿਨਿਹਾਰਤੇਰੋਨਾਸਮੇਸਿਗਾਮਾ॥
 ੧੩॥ ॥ਤੂਕੁਲਰਾਖਸਮਰੋਗੇਮੇਜਾਵੇਜਹਿਰਾਮਾਮੇਰੇਗਏਸੁ
 ਪਾਇਸਖਾਚਿਰਿਗਮਤੁਮਧਾਮਾ॥੨੦॥ ਸ ॥ਰਾਵਨਕੇਦਰਵਾਕਨ
 ਤੇਜੁਵਿਭੁੰਖਨਤਿਆਗਦਏਗ੍ਰਹਸਾਗੇ॥ਹੇਮਤੁਰਿਗਮਾਗਮਤਿ
 ਗਮਨਾਰਿਮਲੀਬਹੁਜਾਹਿਮਝਾਗੇ॥ਪੁਰਣਹੇਮਨਭੀਤਰਸੇਪਦਰਾ

ਮੇਕੇਸੇਵਨਹੇਤੁਪਧਾਰੇ॥ਸਿੰਘਗੁਲਾਬਸੁਰਗਜਗੇਕੁਲਤਿਆਗਲ
ਏਤਿਨਰਾਹਕਨਾਰੇ॥੨੧॥

ਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇਯਧਕਾਂਡੇਦੁਤੀਯੋਪਿਆਇ॥੨॥ਸੀਮਹਾਦੇਵ
॥ਕਬਿਤੁ॥ਵਿਭੂਖਨਸੁਰਗਧਾਰੀਲਏਹੈਅਮਾਤਚਾਰੀਰ
ਮਜੀਕੇਸਾਮਨੇਅਕਾਸਮਾਹਿਅਯੋਹੈ॥ਰਾਮਕਿਜਨੈਨਸੁਆਮਿਸੁਨੀ
ਏਸੁਬੈਨਮਮਓਚਸੁਰਬਲਸੁਵਿਭੂਖਨਅਲਾਯੋਹੈ॥ਲਪਰਾਵਨ
ਕੇਕੁਈਜਿਨਦਾਰਤੇਚੁਰਾਈਸੁਵਿਭੂਖਨਏਨਾਮਮੇਰਲੇਕਮਾਹਿ
ਗਯੋਹੈ॥ਤਿਨਦਯੋਮੇਨਿਕਾਰੀਹਿਤਬਾਤਬੀਉਚਾਰੀਅਬਰਾਮਪਾ
ਦਕਿਜਮੈਤੇਤੇਰੇਹੀਤਕਯੋਹੈ॥੧॥ਕਬਿਤੁ॥ਸੀਯਰਾਮਦੀਜਿਯੇਨਕੀ
ਜਿਯੇਸੁਬੈਰਾਮਤਿਫੇਰਫੇਰਕਹਯੋਨਹਿਤਾਹਿਮਨਿਪਾਰਯੋ॥ਕਾਲ

ਫਸਕੇ ਅਧੀਨ ਮਾਨਤਾ ਮਲੀਨ ਨਾਹਿ ਮੋਹਿ ਬਧ ਕਾ ਜਗਾਥ ਖੜਗ ਉਭਾ
 ਰਯੋ॥ ਚਾਰ ਲੈ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬੇਗ ਕਰੇ ਮੇਪ ਯਾਨ ਪੁਨਿ ਰਾਮ ਪਦ ਕਿਜਤ
 ਹਿਤੋ ਰੋਮੇ ਚਿਤਾ ਰਯੋ॥ ਮੇਖ ਚਾਹਤੋ ਹਮਾਰੀ ਸਾਮਲ ਈਹੈ ਤਿਹਾਰੀ
 ਸੁਨਿ ਰਾਜਿ ਨ ਕੇਰਾਈ ਅਬ ਬਨੇ ਗੋਉ ਬਾਰਯੋ॥ ੨॥ ਵਿਗ੍ਰਿਖ ਨ ਕੇਵ
 ਕ ਸੁਨਿ ਬੋਲੇ ਕਪਿ ਨਾਥ ਪੁਨਿ ਕੀਜਿਯੋ ਬਿਸਾਤ ਨਾਹਿ ਰਾਮ ਯਾਥ
 ਲੋਕੋ॥ ਸੀਧ ਜਾ ਚੁਰਾਈ ਪੁਨਿ ਤਾਹੀ ਕੇ ਸੁਰਾਈ ਯਹ ਜਾਪੁ ਸੁਮੰਤਰੀ
 ਧਰਈ ਆਭੁਜ ਬਲਕੋ॥ ਅਤਿ ਰਨਿ ਹਾਰੇ ਯਹ ਹਮਾਰੀ ਕੋ ਮਾਰੇ ਕੁਜ ਬ
 ਲੁਨ ਬਸਾਇ ਕਰਯੋ ਚਹੇ ਉਰ ਛਲੋਕੋ॥ ਆਇ ਸੁਜੁ ਦੀਜਿਯੋ ਤੁਯਾ ਹਿਮ
 ਰਲੀ ਜਿਏ ਸੁਫੀ ਲੁਨ ਨਿਹਾਰੇ ਮੇਪ ਠਾਂਉ ਕਪਿ ਦਲਕੋ॥ ੩॥ ਜ
 ॥ ਇਹੁ ਭੁੰਤਿ ਪਿਖੇ ਮਨ ਭੀਤ ਰਮੇਤੁ ਮਰਾਸ ਕੋਹੇ ਮਤਿ ਜੇਠਤ ਰਾਈ॥

ਸੁਨਿਕੋਸੁਗੀਵ ਕੇਵਾਕਇਸੇਹਸਰਾਮਤਬੈਮੁਖਬਾਤਿਅਲਾਈ॥ਪਤਿ
ਲੋਕਨਕੇਸਮਲੋਕਸਭੇਉਗਮਾਹਿਚਹੋਜਬਮੇਕਪਿਰਾਈ॥ਨਿਮਿਖ
ਧਬਿਖੇਸੁਹਨੇਸਗਲੇਨਿਮਖੇਕਬਿਖੇਪੁਨਿਲੇਹੁਉਪਾਈ॥੪॥ਅਬ
ਮੇਹਅਭੈਇਨਕੇਸੁਦਏਤੁਮਲਿਆਵਹੁਬੇਗਇਨੇਅਬਜਾਏ॥ਇ
ਕਬਾਰਗਹੇਸਰਣਗਤਿਜੇਮੁਖਮੇਤੁਮਰੇਇਹਭੁੰਤਿਅਲਾਏ॥ਬ੍ਰਤ
ਮੇਹਧਰੇਇਹਭੁੰਤਿਤਿਨੇਤੁਰਭੁਤਨਤੇਫਿਰਹੋਨਨਪਾਏ॥ਸੁਨਿਰਾਖ
ਵੇਕੇਇਹਵਾਕਉਮਾਕਪਿਨਾਥਤਬੈਮਨਮੇਹਰਖਾਏ॥੫॥ਅਨੁਵਿਭੀ
ਖਨਕੇਤਬਹੀਕਪਿਨਾਥਭੁਲੇਰਾਖਨਾਥਦਿਖਾਰੇ॥ਅਇਵਿਭੀਖਨ
ਰਾਖਵੇਕੇਪਦਪਕਿਜਮੇਅਭਿਬੀਧਨਧਾਰੇ॥ਸੁਗਦਾਰਗਦਵਾਕਭੁਈ
ਤਿਨਕੀਭੁਗਤੀਸੁਬਡੀਤਿਨਚੀਤਮਝਾਰੇ॥ਅਨਸਾਮਬਿਸਾਲਬਡੀ

ਸਿਵ

ਅਖੀਆਮੁਖਪਕਿਜਸੇਤਿਨਰਾਮਨਿਹਾਰੇ॥੬॥ਕਰਬਾਨਸਰਾਸਨਸਾਂਤਬਡੇਲ
 ਖਮਨਿਅੰਨੁਜਸੁਸਾਥਸੁਹਾਏ॥ਸੁਵਿਭੀਖਨਜੇਰਦੁਊਕਰਕੋਗਿਰਜਾ
 ਰਪੁਨਿਦਨਕੀਰਤਗਾਏ॥ਅਬਰਾਮਰਜਿੰਦਰਤੋਹਨਮੋਬਰਸੀਖ
 ਮਨੋਰਮਤੁਸੁਖਦਾਏ॥ਜਗਚਿਠਕੁਵਿਡਨਮੋਤੁਮਕੋਕੁਗਤਾਂਜਨਪੇਖ
 ਨੇਤੋਬਿਗਾਂਸਾਏ॥੧॥ਸਾਂਤਅਨਿਤਰਮਾਂਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਅਨਿਤਸੁਤੇਜਨਮੋਪ
 ਦਥਾਰੇ॥ਮੀਤਕਪੀਸਨਮੋਰਪੁਨਾਇਕਤੁੰਜਗਕੋਉਪਜਾਇਨਿਵ
 ਰੇ॥ਤਿਨਹੁਲੋਕਨਕੋਗੁਰਤੁਸੁਅਨਾਦਿਗੁਹੀਅੰਭਿਬੀਦਹਮਾਰੇ॥ਤਿਜਗ
 ਅਦਿਅਨਾਦਸਦਾਰਪਨਾਥਕਰੇਜਗਕੋਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥੨॥ਸਿਕਰਾਂ
 ਸੁਛਿਦਚਾਰੀਰਾਮਤੁਮਜਗਨਾਸਕੇਅਸਥਾਨਾਚਰਾਚਰਕੇਬਾਹਰੇ
 ਪੁਨਿਮਾਰਿਤੋਵੇਕੁੰਨਾ॥ਵਿਆਪਵਿਆਪਕਰੂਪਕੈਤੁਮਜਗਤਮਯ

ਭਤ੍ਰ

ਸਿਹ

ਭਗਵਾਨ। ਨਸ਼ਤੇ ਜਨ **ਜਨ** ਜਾਨੀਐ ਕ੍ਰਿਤਮਾਇਤੋ ਅਗਿਆਨ। ੬॥ ਕ
 ॥ ਦੇਹ ਧਾਰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਮਰੇਤੁ ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਕੁਏ ਪੁਨਿ ਪਾਪ ਵਸਨੀ
 ਤਾਇ ਜਾਇ ਹੈ। ਸੀ ਪਰੁਪ ਕੇ ਸਮਾਨ ਹੋਇ ਜਗ ਸਾਚ ਭਾਨ ਪਾਵਤ
 ਨਗਿਆਨ ਜਬ ਹੋਇ ਨਹਿ ਧਿਆਇ ਹੈ। ਜਿਨ ਤੇ ਯਨ ਪਛਾਨੇ ਸੁਤ
 ਦਾਰ ਗਲ ਤਾਨੇ ਮਤਿ ਕੁਈ ਤਿਨ ਹਾਨੇ ਗ੍ਰਹ ਸਮੇਠ ਜਾਇ ਹੈ। ਜ
 ਗਭੇਗਨ ਕੇ ਸੇਵੇ ਸੁਤ ਨਾਰਿਨ ਕੇ ਦੇਵੇ ਕਹੇ ਸਾਚੁ ਰਖੁ ਗਈ ਵਹੁ ਅਤਿ
 ਦੁਖ ਪਾਇ ਹੈ। ੧੦॥ ਤੁਸੁ ਰੇ ਸਾਗ ਯਮ ਰਾਖ ਜਲੇ ਸਵਾਯੁ ਧਨ ਦ
 ਮਹੇ ਸਥਾ ਮਤਿ ਹੀ ਤਿਬ ਖਾਨੀਐ। ਅਣੁ ਤੇ ਅਣੁ ਅਮਾਨ ਤੇ ਮਾਨ
 ਬਡੇ ਰਾਮ ਜਗਨਾਥ ਏਕੁ ਤੇ ਪਛਾਨੀਐ। ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਪਿਤਾ ਸਭ ਲੋਕ
 ਨੇਕੇ ਮਾਤਾ ਪਾਤਾ ਅਦਮਾ ਪਿਅਤਿ ਕਛੁ ਤੇ ਹਿਨ ਹਿਠਾਨੀਐ। ਪੁਰਣਾ

ਚੁੰਤਾ ਅੰਨਾ ਸੀਸੁ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਰਾਮ ਤੋਰੇ ਹੀ ਸਰੂਪ ਮਾਹਿ ਬੇਦ ਨ ਬਖਾਨੀਏ ॥ ੧੧ ॥
 ਪਾਨ ਪਾਵੇ ਨੈਨ ਕਾਨ ਨ ਹੀ ਕੁਗਵਾਨ ਤਵ ਪਿਖ ਜੁ ਨਿਗਾਹੇ ਪੁਨਿ ਦੋਰਤ ਖਰ
 ਗੀਆ ਕਾਹੂ ਮੇਨ ਰਹੇ ਅਬ ਗੁਨ ਕੇਨ ਗਹੇ ਪੁਰੁ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਕਹੈ ਕੋ ਸਪੰਜਰ
 ਨਿਆਰੀਆ ਵਿਕਲ ਪਨ ਬਿਕਾਰ ਨਿਰਾਧਾਰ ਸੁਭਿ ਦੁਰ ਅਤਿ ਤੁਹੀ ਜਗ
 ਬੀਚ ਨਰਨਾ ਬਤੁ ਮੁਰਾਰੀਆ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਤਨ ਸਨਾਤਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਪਰੇ
 ਤੇ ਹੀ ਮੇਨ ਪਯੋਖ ਟੁਕਾਵੇ ਜੇ ਵਿਕਾਰੀਆ ॥ ੧੨ ॥ ਮਾਇਆ ਮਿਲਾਪ ਪੁਰੁ
 ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜਗ ਮਾਨਵ ਸੀ ਦੇਹ ਕੂਟ ਮਡਿਲਾ ਦਿਖਾਇਐ ॥ ਅਜ ਕੁਗਵਾ
 ਨ ਤਵ ਨਿਰਗੁਨ ਸੁਜਾਨ ਜਗ ਤੇਰੇ ਹੀ ਕੁਗੰਤ ਪੁਰੁ ਮੋਖ ਪਦ ਪਾਇਐ ॥ ਤੇ
 ਹ ਪਦ ਸੇਵ ਹੀ ਸੁਪਾਨ ਪਾਇ ਦੇਵ ਹ ਮਗਿਆਨ ਯੋਗ ਸਿਧ ਮੇ ਅਰਿ ਹਨ ਪਿਆ
 ਇਐ ॥ ਸੀਯ ਕੇ ਰਮੰਨ ਹਾਰ ਕਰੁਣ ਅਗਾਰ ਅਰਿ ਰਾਵਣ ਜੁ ਹਾਰਿ ਭਵ

ਸਿਧਮੇਤਗਾਇਤੋ॥੧੩॥ਜੋ ॥ਭੁਗਤਪਿਆਰੇਗਮਤਬਬਲੇਹਰਿਖਾਇ
ਉਗਜੇਤੇਰੇਮਨਕਾਮਲੇਹਵਹੀਵਰਦੇਤੋ॥੧੪॥ਵਿਤੁਖਣ ॥ਕ
ਬਿਤੁ॥ਆਜੁਭਯੋਧਿਨਿਮੇਕ੍ਰਿਤਾਰਥਜਗਤਮੇਜੁਕਰਣੀਸੀਕ੍ਰਿਤਸਭ
ਲਈਮੇਕਮਾਇਕੋ॥ਪਿਖੋਪਦਕਿਜਤੇਰੇਭਾਗਾਂਸੋਬਿਸਾਲਮੇਰੇਆਜ
ਰਖਬੀਰਬੀਪਦਏਤੋਮਿਟਾਇਕੋ॥ਮੋਹਕੇਸਮਾਨਿਧਿਨਿਦਸਰੋਨਾ
ਨਜਗਭੁਏਸਚਿਅਜੁਪਾਪਗਏਤੋਪਲਾਇਕੋ॥ਮੋਹਕੇਸਮਾਨਿਜ
ਗਿਆਨਨਹਿਖਾਈਦੇਤਮੁਰਤਤਿਹਾਰੀਪਿਖੀਰਾਮਦਿਗਆਇਕੋ॥
੧੫॥ਸਿਕਰ ॥ਕਰਮਬੰਧਬਿਨਾਸਹਿਤਤਵਰਿਗਿਆਨਭੁਗਤਿਬਿ
ਸਾਲਾ॥ਤਵਧਿਆਨਿਪਰਮਾਨੰਦਪੁਰਨਦੇਹਰਾਮਦਿਯਾਲਾ॥ਬਿਖੋਕੋ
ਸੁਖਰਾਮਜੀਮੇਨਾਚਹੋਮਨਮਾਹਿ॥ਤੇਪਾਵਕਮਲਅਨੰਨਸੇਵਾਰਹੇ

ਮੇਰੁ ਮਾਹਿ ॥ ੧੬ ॥ ਮੁਖਤਬਾਰਾ ਮਬਖਾਨਯੋ ਪੁਨਿ ਤੁਖਯੋ ਹਰਿਏਗਾ ਕ
 ਲਾਨਗੋ ਪਸਮੇ ਕਹ ਮਨਲਾਇ ਤੇ ਜੁਨਲੇਗਾ ॥ ਮੇਰੁ ਗਤਯੋ ਗੀਸਾਂ ਤੇ
 ਜਗਰਾਗਾ ਜਾ ਕੋ ਨਾਂਹਿ ॥ ਯਹਿ ਸਾਚੁ ਸੀਯਸਮੇ ਤੇ ਮੇਨਿ ਤਬ ਸੇਤਾ ਉਰਮ
 ਹਿ ॥ ੧੭ ॥ ਤਿਸਰਬ ਕਾਲ ਸੁਸਾਂਤ ਉਰ ਪੁਨਿ ਪਾਪਸਗਲ ਨਿਵਾਰਾ ਮਮ
 ਪਿਆਇ ਮੋਖ ਸੁਪਾਇ ਤੇ ਪੁਨਿ ਤਰੇ ਕੁਵਨਿ ਪਾਗਾ ਤਵ ਕੀਨ ਉਸਤ
 ਤਿਜੋ ਪਦੇ ਪੁਨਿ ਲਿਖੇ ਸੁਨੇ ਸੁਕਾਨਾ ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹ ਪਿਆਰੀ ਆਮਮਰੁ
 ਪਪਾਇ ਗਿਆਨ ॥ ੧੮ ॥ ॥ ਐਸੇ ਕੁਖ ਵਿਗ੍ਰੀਖ ਦੇ ਕੁਵਤਿ ਜ
 ਨ ਕੁ ਗਵਾਨਾ ॥ ਕੁਗਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ਜੀ ਲਖ ਮਦ ਕਰੇ ਬਖਾਨਾ ॥
 ੧੯ ॥ ॥ ਮੇਰੁ ਨਿਹਾਰਨ ਤੇ ਫਲ ਜੇ ਸੁਵਿਗ੍ਰੀਖ ਦੇ ਕੇ ਅਬ ਦੇ ਉਦਿ

ਖਾਏ॥ ਲਿਕਵਿਭੀਖਨ ਰਾਜਥਪੋਜਲਸਾਗਰ ਕੇ ਅਬਲਿਆ ਭੀਸੁਜਾਏ॥ ਜਿਲ
ਗਸੂਰਜਚੰਦਰਹੇਅਰੇਜੇਲਗਏਹੁਸੁਕੁਮਿਰਹਾਏ॥ ਜਿਲਗਮੋਹਕਥਾਜ
ਗਮੋਪੁਨਿਤੋਲਗਏਹਸੁਰਾਜਕਮਾਏ॥ ੨੦॥ ਸ ॥ ਇਹਕੁੰਤਿਬਖਾ
ਨਸੁਕੁਤਕੇਹਾਥਨੀਰਕੁਰੇਹਰਿਕੁਕੁਅਨਾਏ॥ ਗਢਲਿਕਵਿਭੀਖਨਰ
ਜਨਿਮਿਤਸੁਰਾਮਸਕੈਸਿਰਦਾਰਬੁਲਾਏ॥ ਅਭਿਖੇਕਾਮਾਤਨਮੋਕਪਿ
ਹਾਥਨਕੁਤਕੇਹਾਥਬਿਸੇਖਕਰਾਏ॥ ਮੁਖਜਾਸੁਸੁਜਾਪਬਖਾਨਬੈਕਪਿ
ਕੇਦਲਰਾਖਵੇਕੇਜਸੁਗਾਏ॥ ੨੧॥ ਸ ॥ ਸੁਗਰੀਵਵਿਭੀਖਨਮੀ
ਕਮਿਲੇਮੁਖਭੀਤਰਯਾਬਿਧਬੈਨਅਲਾਏ॥ ਸੁਵਿਭੀਖਨਹੇਹਮਦਾਸ
ਸਕੈਯਹਰਾਮਪਰਾਤਮਬੇਦਨਗਾਏ॥ ਤਿਨਮੇਪਰਪਾਨਵਿਭੀਖਨਤ੍ਰਿਪਿ

ਖਸੇਵਕਰਾਮਸੁਰਾਜਦਿਵਾਏ। ਰਣਗਵਣਕੇਸੁਬਿਨਾਸਬਿਖੇਮਨੁ
ਲਾਇਕਰੀਰਮੁਖੀਰਸਹਾਏ॥੨੨॥ ਵਿਭੀਖਨਓ ॥ ਸਿਕਰ

॥ ਜਗਤਕੇਪਤਿਰਾਮਕੀਸਹਾਇਤਾਰਣਮਾਹਿ॥ ਕਿਆਕਰੇਗਾ
ਮੈਕੀਵਤ੍ਰਿਸੁਗਰੀਵਸੁਨੁਮਨਮਾਹਿ॥ ਕਛੁਕਰੇਗਾਮੈਦਾਸਤਾਜੇਹੋਇ
ਆਵੈਮੈਹਿ॥ ਕਰਬੁਗਤਕਪਟਿਸੁਡਾਰਕੰਯਹਸਾਚਭਾਖੋਤੇਹਿ॥੨੩॥
ਕ ॥ ਰਾਵਣਕੋਭੇਜਯੋਸੁਆਯੋਦਤਤਾਹਿ॥ ਛਿਨਰਾਖਸਸਰੂਪਮ
ਰਣਮਸੁਕਗਾਯੋਹੈ॥ ਆਇਕੇਅਕਾਂਸਬੀਚਬੋਲਯੋਸੁਨੀਚਮੁਖਬਾ
ਨਰਕੇਰਾਈਦਸਕਿਠਯੋਅਲਾਯੋਹੈ॥ ਰਾਖਸਕੇਰਾਈਤਵਜਾਨਤਸੁਤ
ਈਬਨਚਾਰਣਕੇਰਾਈਸੁਮਹਾਨਕੁਲਜਾਯੋਹੈ॥ ਮੋਹਭਾਈਸੇਪਿਆ
ਬੇਕਛੁਕਾਜਨਬਿਗਾਰੇਤਵਕਹੋਕਪਿਰਾਈਤੁਮ੍ਹਾਰੇਚਢਾਯੋਹੈ॥੨੪॥

ਰਾਜਪੁਤਨਾਹਿਜੂਮੇਹਗੈਕੁਸਤੁਕਰਕਹੈਕਪਿਰਾਜਕਾਜਤੇਰੇਨਬਿ
ਗਾਰੇਯੋ। ਕਿਸਕਿਪਾਠਿਰਜਾਹਿਸਿਗਬਾਨਗਲਿਜਾਹਿਗਾਦਿਲਿਕ
ਕੋਨਿਹਾਗਸਕੁਦੇਵਤਾਸੁਹਾਰੇਯੋ। ਐਸਗਦੁਬਾਰੇਨਰਬਾਨਗਅਜਾਰੇ
ਤੁਮਭੁਏਮਤਵਾਰੇਕਪਿਕੋਨਿਮੇਬਿਚਾਰੇਯੋ। ਐਸੇਤਬਖਾਨੀਕਪਿ
ਨਾਥਕੋਕੁਵਾਨੀਸਗੀਵਰਿਸਮਾਨੀਕਹਯੋਰਾਵਲਕੋਚਾਰੇਯੋ। ੨੫
ਸ ॥ ਕਪਿਨਾਏਕਕੋਕਪਿਪੈਠਤਬੈਨਕੁਸੀਸਗਯੋਮੁਖਮੁਠਲਗਾ
ਈ। ਕਪਿਚੋਚਲਦਾਂਤਨਜੋਕਟਕੈਸੁਦਯੋਧਰਮੇਬਲਕੈਪਟਕਾਈ।
ਜਬਕੀਸਨਤਾਂਤਨਠੇਰਗਯੋਤਬਤਾਹਿਦਈਮੁਖਰਾਮਦੁਹਾਈ। ਰ
ਪੁਨਾਥਮਨੈਇਨਿਕੋਕਰਯੋਨਹਿਚਾਰਨਕੋਹਨੇਤੁਜਗਾਗਈ। ੨੬॥
ਬਿਧਲੋਸੁਰਜਾਹਿਕੁਜੇਸਦਹੀਪੁਨਿਅੰਰਕੁਜੇਰਿਖਜੇਮੁਨਿਗਿਆਨੀ॥

ਦੁਗਮਖਰੇਕਪਿਕੇਦਲਮੇਧਰਕਨਸੁਨੀਸੁਕਆਰਤਬਾਨੀ।ਕਪਿਨਾ
 ਹਿਹਨੇਰਪੁਬੀਰਕਹੀਤਿਨਛੇਡਿਦਯੋਪੁਭਾਅਇਸੁਮਾਨੀ॥ਜਿਹਨਾ
 ਮਛੁਡਵਤਪੈਕੁਵੇਮੇਤਿਹਕੇਇਹਨਾਹਿਅਚੇਕੁਕੁਵਾਨੀ॥੨੦॥ਦੇ
 ॥ਬੀਚਅਕਾਸਸੁਜਾਇਸੁਕਫੇਰਕਹੀਕਪਿਰਾਇ॥ਰਾਜਨਕਹੋਸੁ
 ਮੋਲਿਦਸਕਿਹਬਿਧੁਕੁਖੋਜਾਇ॥੨੧॥ਸੁਕੀਵਉ ॥ਸ
 ਰਾਵਣਕੋਇਮਜਾਇਕਹੋਤੁਮਕੁਤਬਡੇਜਗਮਾਹਿਹਮਾਗੇ॥ਅੰਗਦਤ
 ਤਯਥਾਹਮਰੇਤਿਮਹੂਤੁਮਹੇਨਹਿਸਿਕਬਿਚਾਗੇ॥ਤਿਹਨੇਰਦਮਰਿ
 ਲਮੇਸਹਪੂਤਾਪਤਾਕਿਨਿਵਾਹਨਥਾਗੇ॥ਦਤਕਹੀਦਸਕਿਪਰਕੇਕਹਿ
 ਜਾਹਿਚੁਰਾਇਸੁਨਾਰਿਮੁਰਾਗੇ॥੨੨॥ਸ਼ੀਰੋਮੇ ॥ਦੇ ॥ਸੁਕੀ
 ਵਸੁਨੇਮਮਵਾਕਤੁਮਬਾਧੋਸੁਕਹਿਬਨਾਇ॥ਲੈਆਵੇਦਲਬੀਚਪੁ

ਨਿਯਮ ਅਬਜਨਨ ਪਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਸ ॥ ਤਬ ਰਾਮ ਕੀ ਆਇ ਸੁਪਾਇ ਭੁ
ਲੇ ਕਪਿ ਨਾਇ ਕਵੈ ਸੁਕ ਬਾਧ ਮਗਾਏ ॥ ਦਸ ਕੀ ਧਰਤਾ ਹਿ ਸਮੇਂ ਇਕ
ਦੁਤ ਸੁਐ ਰਕੁਲੇ ਸਰਦੁਲ ਪਰਾਏ ॥ ਕਪਿ ਕੀ ਧੁਜਨੀ ਪਿਖ ਗਵਨ
ਕੋ ਸਰਦੁਲ ਕਹੀ ਸਗਲੀ ਬਿਧ ਜਾਏ ॥ ਓਰ ਚਿਤ ਬਢੀ ਅਤਿ ਰ
ਵਣ ਕੋ ਨਿਜ ਮੰਦਰ ਸਦੁ ਸਭੁ ਗੋਬਿ ਸਮਾਏ ॥ ੩੧ ॥ ਪੁਲਿਤੁ ਹਿ ਸਮੇਂ
ਰਾਖੁ ਬੀਰ ਨਿਹਾਰ ਮਹੇ ਦਾਇਕੋ ਉਰ ਕੋ ਪਬਢਾਯੋ ॥ ਏਗਲਾਲ
ਕੁਏ ਰਾਖੁ ਨਿਦਨ ਕੋ ਮੁਖ ਭੀਤ ਰਯਾ ਬਿਧ ਬੈਨ ਅਲਾਯੋ ॥ ਲਖ ਮੰ
ਨਿ ਪਿਥੇ ਦਸ ਦਾਤ ਮਲੀਰ ਪਿਲਾ ਅਬਲੇ ਮਮ ਹੇਰਨ ਆਯੋ ॥ ਅ
ਭਿਨਿਦਾ ਤਿਨਾਨ ਰਜਾਨ ਮੁਏ ਸੁਬਾਨ ਰਕਾ ਹਿ ਕਰੇ ਗਰਬ ਯੋ ॥ ੩੨ ॥
ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਅਬਹੀ ਨਿਹਾਰ ਮਹਾ ਬਾਹੁ ਬਲ ਬਾਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਗਰ ਕੋ ਨੀ

ਰੋਕੇ ਸੁਦੇ ਤਿਤੇ ਸੁਕਾਇ ਕੈ॥ ਬਾਨਰ ਅਪਾਰ ਚਲੇ ਪਾਇ ਨ ਪਧਾਰ ਅ
 ਬਾਸਾਗਰ ਕੀ ਧਾਰ ਕੇ ਸਿਤਾ ਪੋਕੇ ਮਿਟਾਇ ਕੈ॥ ਐਸੇ ਤੁਬ ਖਾਨ ਦ੍ਰਿਗ
 ਲਾਲ ਭੁਗਵਾਨ ਕੁਪਿਆ ਪੁਨੇ ਹੀ ਜਾਥ ਪਨੁ ਲੀਨੇ ਹੋ ਚੁਢਾਇ ਕੈ॥
 ਕਾਲ ਪਾਵ ਕਸਮਾਨ ਸੁਨਿ ਖੰਗਤੇ ਨਿਕਾਰ ਬਾਨ ਮਾਹਿਵੈ ਕਮਾਨ
 ਕੇ ਸਦਯੇ ਹੋ ਲਗਾਇ ਕੈ॥ ੩੩॥ ਸ ॥ ਕਾਨ ਲੋਤਾਨ ਕਮਾਨ ਕੰ
 ਹਯੋ ਸਰਗਾਮ ਪਰਾਕ੍ਰਮ ਲੋਕ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਮੈ ਅਬ ਹੀ ਸਰਤਾ ਪਤਿਵਾ
 ਰਿ ਸੁਕਾਇ ਉਰਾ ਵਤ ਭੀ ਤਰਛਾਰੇ॥ ਰਾਮ ਬਖਾਨਤ ਯੋ ਮੁਖ ਤੇ ਪੁਰ
 ਕਾ ਪਉਠੀ ਗਿਰ ਕਾਨ ਨ ਸਾਰੇ॥ ਪਾਰ ਬਤੀ ਰੂਪੇ ਸਗਲੇ ਨ ਭੁਯੋ
 ਦਿਗ ਮਾਂਹਿ ਭੁਏ ਤਮ ਕਾਰੇ॥ ੩੪॥ ਖੋਭੁ ਭੁਯੋ ਜਲ ਕੋ ਨਿਧੋ ਕੇ ਇਕ
 ਯੋ ਜਨ ਬੇਲ ਤੇ ਦੁਰ ਹਟਾਏ॥ ਸੁਖ ਨ ਕਰ ਮੀਨ ਤਿ ਮਿੰਗਤ ਪੇਸਰ ਪਾ

ਵਕਤੋਉਗੇਡਰਪਾਏ।ਪੁਨਿਤਾਹਿਸਮੇਧਰਵਿਬਤਨੁਜਲਸਾਗਰਰਾਖ
ਵਕੀਦਿਗਆਏ।ਦਿਗਮੰਡਲਕੋਤਮਦਰਕਰੇਸੁਮੰਤਨਉਪਰਿਕੁਖ
ਨਛਾਏ।੩੫॥ਸਿਕਰ ॥ਵਿਬਰਤਨਸੁਆਪਨੇਕਰਦੇਨਮੰਤਿਉਠਾਇ
॥ਬਤੁਭਾਂਤਿਕੁਟਸੁਆਨਰਾਖੀਰਾਮਕੋਤਿਨਪਾਇ।ਸਮੁੰਤਿਕੈਪਦਬੰਦ
ਨਾਰਖਰਾਮਹੋਰਉਚਾਗ।ਜਗਨਾਥਰਾਮਤਿਲੋਕਰਖੁਕਤਾਹਿਤਾਹਿਸੁ
ਗਗਿ॥੩੬॥ਜਤ੍ਰਮੋਹਰਾਮਬਨਾਇਯੋਜਗਸਗਲਤੇਹਉਪਾਇ।ਸੁ
ਭਾਉਲੋਟਕੋਕਰੇਜੇਦਏਦੇਵਬਨਾਇ।ਅਸਥੁਲਪੰਚਜੁਤਕੋਸੁ
ਭਾਵੇਤੋਜਤ੍ਰਜਾਨਾ।ਤਵਅਗਿਆਨਹਿਤੇਲਿਖੈਤੈਰਚੇਜਤ੍ਰਭਗਵਾ
ਨਾ॥੩੭॥ਤਾਮਸੀਹਿਕਾਰੇਤਹਰਿਕੁਏਕੁਤਮਹਾਨਾ।ਹਿਤੁਕੋਅਨੁਗਾ
ਮਤੇਜਤ੍ਰਪਤਕੋਜਾਨਾ।ਨਿਰਗੁਣਅਕਾਰਬਿਹੀਨਮਾਇਆਲੋਤਿ

ਜੋਗੁ ਲਖਾਗਿ। ਵੈਰਾਣੇ ਤੇ ਅਕਾਰ ਲੀਲਾ ਕਰੇਗਾ ਮੁਗਾਗਿ। ੩੫। ਨਰ
 ॥ ਵਿਰਾਟ ਜੰਤ ਅੰਸ ਤੇ ਸੁਦੇਵ ਤਾਪ ਛਾਨਿਯੋ। ਰਜੈ ਸਤੇ ਪ੍ਰਜੇ ਸ
 ਰਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਈਸੁਰਾ ਨਿਯੋ। ਸੁਮਾਇ ^{ਭੈਰਵ} ਅਕੁਨਾ ਤਿਤਾਨ ਦੇ ਹਮਾਨ ਖੀਕ
 ਰੀ। ਮਤੀ ਜੜਾ ਸਮੁਰ ਖੋਲ ਖੋਕ ਥੀ ਸੁਤੇ ਹਰੀ। ੩੬। ਸੁਪੰਥ ਹੇਤ ਮੁਰ
 ਖਾਸੁ ਦੇ ਰੁਸਿ ਤਗਾਇ। ਘਾਥਾ ਪਸੁ ਪੁਮੰਤ ਕੋ ਸਦੇ ਰਗਾਹਿ ਆਇ। ਜ
 ਕੰਨ ਨਾਥ ਤੇ ਰੀ। ਆਪਿ ਆਗਿ ਅਸੁ ਸੈ ਤੇ। ਅੰਗੁ ਸਮੇਤ ਦੀ ਜਏ ਵਦਾਸਿ
 ਲੀਕ ਪਥਿਤੇ। ੪੦। ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੇ ॥ ਅਮੋਖ ਆਹਿ ਬਾਂਣ ਮੇਸੁ ਕੰਨ ਦੇ
 ਸਮਾਰਯੋ। ਸੁਲੁਖ ਰਾਮ ਬਾਣ ਕੋ ਸਿਤਾ ਬਮੇਦਿ ਖਾਰਯੋ। ਸੁਨੇ ਸੁਰਾਮ
 ਵਾਕਯੋ ^{ਨਿਜਾਨ} ਸੁਹਾਥ ਬਾਨ ਹੇਰਯੋ। ਹਿਮਾਲ ਜਾਮ ਹੇਦ ਪੀਸੁਗਾ ਮਪਾਸੇ
 ਰਯੋ। ੪੧। ਸਿਕਰ ॥ ਦੁਮਕੁਲ ਨਾਮ ਬਖਾਨਯੋ ਇਕ ਰਾਮ ਉਤਰ

ਦੇਸਾ। ਤਹਿ ਰਹੇ ਬਹੁਤ ਸੁਪਾਤ ਕੀ। ਮਮ ਦੇ ਹਿ ਬਹੁਤ ਕਲੇਸਾ। ਤਹਿ ਬਾਨ ਮਾਰੇ
 ਰਾਮ ਜੀ ਸਰਦੀ ਨਗਮ ਚਲਾਇ। ਖਿਲੁ ਮਾਹਿ ਮਾਰ ਅਗ੍ਰੀ ਰਮਿ ਡਿਲ ਪਰੇ
 ਤਰਕਸਾ ਆਇ। ੪੨। ਕ੍ਰਿਸ਼ਿਤੁ। ਸਾਗਰ ਬਖਾਨੀ ਪੁਨਿ ਰਾਮ ਕੋ ਕੁਵਨੀ
 ਰਖੁ। ਦ੍ਰਿਸ ਕੇ ਉਤਿ ਸਤੁ ਮਜੁ ਨੇ ਮਨ ਲਾਇ ਕੋ। ਦ੍ਰਿਸੁ ਕਰਮ ਕੋ ਜਪੁ ਤਪੁ
 ਰਹੁ ਤੇ ਕੇਸਮਾਨ ਬਲ ਨ ਲਜ ਲਬੀ ਚਸੇ। ਤੁਕ ਰੇਤੁ ਬਨਾਇ ਕੋ। ਮਹਾ
 ਮਤਿ ਮਾਨ ਬਲ ਵਾਨ। ਇਮ ਪਾਯੇ ਵਰੁ ਜੇਤੁ ਕੇ ਕਰੀ ਯਾਤੁ ਮਕਹੇ ਜੁ ਬੁਲਾ
 ਇਕੋ। ਅੰਜੇਤੁ ਬਖਾਨ ਕੁਗ ਵਾਨ ਪਦ ਬੈਦੇ। ਓ ਸਿਧ ਕੁਏ ਲੀਨ ਕਪਿ
 ਰਹੇ ਬਿਜਮਾਇ ਕੋ। ੪੩। ਰਾਮ ਸੁਗੀ ਵਲ ਖਮਿ ਨ ਜੁ ਬੁਲਾਇ ਨ ਲਕਹ
 ਯੋ ਸਮਝਾਇ ਜਲ ਜੇਤੁ ਤੈ ਬਨ ਵਨਾ। ਬਾਨ ਰਸਿ ਦਾਰ ਸੁਪਹਾਰ ਸੇਅ
 ਕਾਰ ਬਡੇ ਸੇਤੁ ਹਿਤ ਲਏ ਨ ਲਕੁ ਯੋ ਰਖਾ ਵਨਾ। ਯੋ ਜਨ ਅਸੀਤ ਬੀਸਰ

ਚੇਸੁਬਨਾਇਪੁਲਡਾਰਜੁਪਹਾਰਤਰੁਲਾਗਤਸੁਹਾਵਨਾਗੁਲਾਬਸਿੰਘ
 ਰਾਮਸੁਖਧਾਮਮੁਸਕਾਇਕਹਯੇਸੁਕੇਪਦਕੀਸਕਰੋਲਿਕਪੇਉਠਵ
 ਨਾ॥੪੪॥ਇਤਿਸ਼੍ਰੀਮਤਅਧਯਾਤੰਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸ਼ਰਸਿ
 ਬਾਦੇਯੁਧਕਾਂਡੇਤ੍ਰਿਤੀਯੋਧਿਆਇ॥੩॥ ॥ਸ਼੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਉ
 ॥ਸ ॥ਸੇਤਅਰੰਭੁਸਮੇਰਪੁਬੀਰਗਮੇਸੁਰਨਾਮਤਹਾਸਿਵੁਥਾਪੋ॥
 ਪੂਜਨਗਾਮਕਰਯੋਤਿਨਕੋਪੁਨਿਲੋਕਹਿਤਾਰਥਭਾਖਤਅਪੋਜੋਅਰਿ
 ਬੰਦਨਸੇਤੁਕਰੋਪੁਖਿਯਾਹਿਰਮੇਸੁਰਕੋਮੁਖਜਾਪੋ॥ਮੇਕਰੁਣਾਕਰ
 ਬ੍ਰਹਮਬਧਾਇਕਹੋਵਤਦਰਤਿਨੈਸਰੁਪਾਪੋ॥੧॥ਨਰਾਜ ॥ਸੁ
 ਸੇਤਬੰਧਨਾਇਜੋਨਿਹਾਰੰਕੋਰਮੇਸਰੀ॥ਸਿਕਲਪਨੇਤਧਾਰਜਾਇਠੇਰ
 ਕਾਸਿਕੰਪੁਰੀ॥ਲਿਆਇਨੀਰਗੰਗਕੋਰਮੇਸੁਰੰਨਵਾਇਯੋ॥ਜਮੁੰਦਰੁ

ਰਤਾਰਬ੍ਰਹਮਪਵਨੀਜਪਾਇਤੇ।੩।ਸਿਕਰ ॥ਦਸਚਾਰਯੋਜਨਆਦਿ
ਵਾਸੁਰਲਏਸੇਤੁਬਨਾਇ॥ਦਿਨਦੁਸਰੇਪੁਨਿਅੰਰਯੋਜਨਬੀਸਦਇਬਢਾ
ਇ॥ਦਿਨਤੀਜਰੇਇਕੀਸਯੋਜਨਕਰੇਨਲਬਲਧਾਗ॥ਦਿਨਚਤੁਰਥੇ
ਬਾਈਸਯੋਜਨਲਏਸੇਤੁਜਵਾਗ॥੩॥ਦਿਨਪਾਂਚਵੇਤੇਈਸਯੋਜਨਕਰੇ
ਸੇਤੁਮਹਾਨਾ॥ਬਿਪਜਾਗਰਸੇਤੁਯਾਬਿਪਨਲਕਪੀਬਲਵਾਨ॥ਸਿਯੋਜ
ਨਾਕਪਿਚਲੇਤਾਂਪਥਿਕੁਲੇਉਰਹਰਖਾਇ॥ਪਲਵੰਗਮੁਖਮੇਗਾਜੇਤੇਅ
ਬਿਜਿਨੇਗਦਿਕੋਜਾਇ॥੪॥ਕ ॥ਬਾਨਰਅਪਾਰਚਲੇਸੇਤੁਕੋਮਝ
ਰਕਛਮਾਯਤਨਪਾਰਗ੍ਰੀਰਕੁਈਅਤਿਗ੍ਰਾਗੀਆ॥ਸੁਬੇਲਾਕੋਪਹਾਰਕਪਿ
ਚਢੇਕੋਲਕਾਕੁਖਪਨਾਬਹਨਸਾਨਕੁਤਿਅੰਗਦਜਵਾਈਆ॥ਗਾਢਦੇ
ਖਨਕੋਕਾਜਰਪੁਰਾਜਤੁਪਾਨੋਹਾਰਚਢੇਬੇਰਪੁਬੀਰਪੁਰੀਲਿਕਤੁ

ਨਿਹਾਰੀਆ। ਬਡੋ ਬਿਸਥਾ ਰਖੁ ਜਲਜੇਤੁ ਅਪਾਰ ਲਗੇ ਤੋਰਣ ਦੁਆਰ ਜਹਿ ਹੋਮ
 ਕੀ ਅਟਾਰੀਆ। ੫। ਪਰਖਾ ਅਨਿਤ ਸੁਸਤ ^{ਤੁਪ} ਪੁਨੀ ਕੋ ਅਤਿ ਨਹੀ ਹੋਰ ਗਢ ਲਿ
 ਕਉ ਰਸੂਹ ਬਿਸਮਾਇ ਹੈ। ਹੋਮ ਕੇ ਪਹਾਰ ਜੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੈ ਉਦਾਗ ਇਕ ਤਾਹੀ ਪ
 ਰਬੈ ਠੇ ਸੁਦ ਜਾਨਨ ਸੁਹਾਇ ਹੈ। ਬੀਰ ਜੇ ਅਮਾਤ ਦਿਗ ਸੇਵਤ ਹੈ ਗਾਤ ਸਭ
 ਸੀਸ ਦਸ ਕ੍ਰੀਟ ਜਨੁ ਸੁਹਾਇ ਹੈ। ਨੀਲ ਗਿਰਜਾਨ ਕੇ ਸਮਾਨਤਨੁ
 ਸਾਮ ਅਤਿ ਸਾਮ ਪਨ ਬਾਰਦ ਸੀ ਦੇਹ ਲਜਕਾਇ ਹੈ। ੬। ਦਿ ॥ ਰਤ
 ਨਦਿ ਰਸਿਤ ਛਤਾ ਸਿਰਲ ਜੇ ਸੁਬਾਰੀ ਬਾਗ। ਯੋਦਸ ਕੀ ਧਰਮ ਹਲ ਪਰਬੈ ਠੇ
 ਜਕੁ ਮਝਾਗ। ੭। ਸ ॥ ਤਾਹਿ ਜਮੇ ਸੁਕਾ ਆਇ ਤਹਾਂ ਕਪਿ ਮਾਰਕਰੀ
 ਰਖ ਬੀਰ ਛਤਾਏ। ਹੈ ਕਛੁ ਬੈਰਨ ਮਾਰਕਰੀ ਹਜਰਾ ਵਣਯੋ ਸੁਕ ਬੈਨਾ ਅ
 ਲਾਏ। ਫਿਰਕ ਹਯੋ ਸੁਕ ਸਾਗਰ ਉਤਰਤੀ ਰਗਇ ਹਮਨਾਥ ਪਠਾਏ। ਕੁ

ਖਤਬੇਕਪਿਨਾਇਕਕੋਕਦਮੋਹਗਯੋਪਲਵੰਗਮਧਾਏ। ਮੁਠਹਨੀਨਖਫ
ਰਦੇਤਨਕਾਟਹਿਮੇਕਪਿਰੋਖਬਦਏ॥੬॥ ਤਬਮੋਹਕਹਯੋਅਬਰਾਮਰੋ
ਰਖਪ੍ਰੰਗਵਭਾਖਸੁਮੋਹਛਡਾਯੋ। ਤੁਰਮੇਓਰਮਾਹਿਮਤਨਭੁਯੋਪਿਖਬਾ
ਨਰੋਸੇਨਸੁਤੇਢਿਗਆਯੋ। ਬਲਰਾਖਸਮੈਕਪਿਪ੍ਰੰਗਵਕੀਪਿਖਰਾਜ
ਨਯੋਮਨਗ੍ਰੀਤਰਆਯੋ। ਅਬਸਿਧਿਨਹੋਵਤਹੈਇਨਕੀਸੁਰਦਾਨਵ
ਜਿਓਅਤਿਰੋਖਬਦਏ॥੭॥ ਕਬਿਤੁ। ਧਾਈਕਪਿਸੈਨਆਈਲਿਕਪੇ
ਚਢਾਈ। ਭਈਢੀਲਨਲਿਹਾਰੇਅਬਬੇਗਏਕਕੀਜਿਯੋ। ਬਲਦੇਤਿ
ਜੋਦਿਖਾਈਤਬਕੀਜਿਏਲਰਾਈਨਹਿਰਾਖਸੇਕਰਾਈਅਬਸੀਯਰਾਮ
ਦੀਜਿਯੋ। ਔਰਕਹੀਰਾਮਚਿਦਚਿਦਮਾਥਿਸਾਲਮੁਖਕਹੀਦੁਬਰਾਵਨ
ਕੋਜੇਈਸੁਨਿਲੀਜਿਯੋ। ਜੇਈਬਲਧਾਰਤੁਮਨਾਰਿਹੈਹਮਾਰੀਹਰੀਜ

ਈਬਲਬਾਂਧਵਮਿਲਾਇਮਦਿਖੀਜਿਏ॥੧੦॥ਕਾਲਪ੍ਰਾਤਕਾਲਦੇਖਲੀ
 ਕੋਹਵਾਲਸਕੁਤੇਰਲੁਬਿਜਾਲਗੁਟੀਆਨਿਹਾਰਿਯੋ॥ਰਾਖਸਕੀਸੈ
 ਨਸਰਗੈਨਲੇਉਡਾਹਿਮਮਤੂਟਫੂਟਜਾਂਹਿਤਨੁਨਾਰਿਏਗਵਾਰਿਯੋ॥
 ਘੋਰਰਖਕੁਯੋਕੁਗੀਤੇਹਪਰਦੇਉਡਾਗੀਸੁਗਮਾਕਹਾਵੇਦਸਕੀਰਬਲਧਾ
 ਰਿਯੋ॥ਐਸੇਰਖਬੀਰਗਾਈਕਹੀਕਪਿਰਾਈਸਮਬਾਲੀਹਮਕੁਾਈਦਸ
 ਕੀਰਕੋਓਚਾਰਿਯੋ॥੧੧॥ਐਸੇਤੁਬਖਾਨਭੁਗਵਾਨਮੁਖਮੋਨਕੁਜੀਲੋਚਨ
 ਸੋਰਜਸੁਮਨੇਜਛਬਵਾਗੀਏ॥ਕੁਏਇਕਠੋਰਜਹਾਚਾਗਸਿਰਮੋਰਬਲ
 ਤੇਜਮੋਬਿਜਾਲਰਲੁਮਾਹਿਬਲਕਾਗੀਏ॥ਰਾਮਲਖਮੰਨੀਸੁਗੀਵਸੁਵਿ
 ਭੀਖਨਜੇਲੀਕਨਾਸਕਰੇਖਿਨਮਾਹਿਯਹੀਚਾਗੀਏ॥ਮੁਲਤੇਉਪਾਰਧਾ
 ਰਜਾਗਰਬਗਾਇਦੇਹਿਦੇਹਿਕੈਜਗਾਇਅੰਰਰਪੈਕਪਿਸਾਗੀਏ॥ਤਿਨ

ਕੀਨਿਹਾਰੀ ਬਲਸੇ ਬੈਬਲਵੇਤੁ ਭੁਟੁ ਪੁਨਿਆ ਯੁਧ ਸੁਕੈ ਸੇਕੈ ਬਖਾਨੀਏ॥
 ਚਰੇ ਬੀਚਏ ਕਹੀ ਨਿਚੀਤ ਗਢ ਮਾਰੇ ਤੋਰੇ ਤੀਨ ਰਹੇ ਨਿਆਰੇ ਪੜ੍ਹੇ ਐਸੇ ਓਰ
 ਜਾਨੀਏ॥ ਸਿਖਾ ਬਿਹੀਨ ਕਪਿਸੇ ਨਹੈ ਪ੍ਰਬੀਨ ਆਈ ਪਰ ਰਹੀ ਚਾਰੇ ਦਿਸ
 ਨੈਨ ਪਥਿ ਆਨੀਏ॥ ਗਾਜਤ ਪੈ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਾਨ ਰਾਖ ਪਾਰ ਭੁਟ ਗਿਰਸੇ ਅ
 ਕਾਰ ਭੁਜ ਬੀਜ ਪਹਿ ਚਾਨੀਏ॥ ੧੩॥ ਆਹਿ ਕੋਨ ਮਤਿ ਮਾਨ ਜਥੁ ਕੋ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕ
 ਰੇ ਬੇਤੁ ਸੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਪਿ ਕਹੈ ਨਿਰਧਾਰੀਏ॥ ਇਜੈ ਪਖੇ ਲਿਖ ਓਰ ਰਖਾਇ
 ਗਭੁਰੇ ਅਤਿ ਮਨੋ ਮਲਿ ਭਾਰੇ ਗਢ ਰਾਜ ਨਨਿਹਾਰੀਏ॥ ਯਥ ਪਯਜਾਰ ਸ
 ਤਰਹੇ ਪਰੁ ਵਾਰਾਇ ਨਯਹੀ ਤੇ ਸਿਨੀ ਸੁਰੀ ਵੇ ਕੇ ਓਚਾਰੀਏ॥ ਅਗਨਿ
 ਕਮਾਰ ਭੁਜ ਬਲ ਮੇ ਅਪਾਰ ਜਾਨਿ ਨੀਲ ਨਾਮ ਕਹੈ ਅਹੇ ਬੇਤੁ ਬਾਲਿਕਾਰੀ
 ਏ॥ ੧੪॥ ਏਜਾ ਪਖੇ ਮੋਲਿ ਮਾਇ ਭੁਪਰ ਕੇ ਸਿਰਾਸ ਮਪਦ ਮਕਿ ਜਲ ਕਸ

ਮਾਠਤਨੁ ਹੋਰਿ ਯੋ। ਕੁਪਯੋ ਅਪਾਰੁ ਪੁਨਿ ਸਾਗਰ ਕੀ ਧਾਰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਮੋਢਿ ਹ
 ਨੈ ਮਨੋ ਕਹੇ ਲਿਕ ਮੇਰੀ ਯੋ। ਬਾਲੀ ਕੋ ਕੁਮਾਰ ਜਿਹ ਨੂਤਨ ਅਪਾਰ ਬਲ ਯ
 ਹੀ ਯੁਵ ਰਾਜਨਾ ਮਾ ਅੰਗ ਦਸੁ ਟੇਰੀ ਏ। ਕਹੋ ਕਹਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕੀ ਜਿਯੋ ਬਿ
 ਚਾਰ ਅਬਰਾ ਪਵ ਕੀ ਸੈਨ ਆਈ ਲਿਕ ਗਦੁ ਪੇਰੀ ਏ। ੧੫। ਸੀਯ ਜਾਨਿ
 ਹਾਰੀ ਆਤਿ ਗਮ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਤਵ ਮਾਰ ਜੁਤਨੀ ਕੋ ਪੁਨਿ ਲਿਕ ਕੋ ਜਲਾ ਯ
 ਤੈ। ਕੁਪ ਕੋ ਪਹਾਰ ਸੋ ਅਕਾਰ ਮਾਤਿ ਮਾਨ ਬਡੇ ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਈ ਪਿਥੋਂ ਨ
 ਮਾਨ ਆਯੋ। ਤੈ। ਬੇਗ ਸੁਰੀ ਵਦਿ ਗਜਾ ਏ ਸਬ ਤਾਇ ਕਛ ਛੇਰਿ ਸੈਨਿ
 ਉਰਯਹ ਪੇਖ ਯੋ ਸਿਧਾ ਯੋ। ਯਾਹਿ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੇਖ ਪਾਵ ਕੋ ਸਮਾਨ ਆਤਿ
 ਰਾਕਸ ਕੇ ਰਾਈ ਗਦੁ ਲਿਕ ਦਹਿਲਾ ਯੋ। ੧੬। ਸੈਲ ਸੋ ਅਕਾਰ ਲਿਕ ਪਿ
 ਖੇ ਬਲ ਪਾਰਿਨਾਤਿ ਰਕੁਨਾ ਮਬਲੀ ਯਹ ਲਿਕ ਕੋ ਬਿਦਾਰੈ। ਏਜੁ ਪਿਖੇ

ਲਿਖਮਨੇਜਾਰਤੇਨਿਸਿਕਲਮਸਰਬੁਰੁਨੀਜੇਕੋਦਿਯੁਥਪਸਿਰਦਾਰਹੈ॥
ਏਜੁਪਿਖੀਏਮਹਾਨਮਨੇਮੇਰਕੇਸਮਾਨਪੁਨਸਰੁਨੀਜੇਯਾਹਿਬਲਕੇ
ਨਪਾਰਹੈ॥ਇਹੀਜੁਦਸਾਨਨਜਨਨਜੁਮੇਦਵੈ॥ਵਿਦਸੁਏਹੀਬਲਵਾ
ਨੇਮੇਉਦਾਰਹੈ॥੧॥ਸੇਤਜੰਬਨਾਯੋਪਿਖੇਏਹੀਨਲਾਯੋਵਿਸੁਕਗਮ
ਕੋਕੁਮਾਰਪਾਰਬਲਕੇਨਪਾਯੋ॥ਬਾਨਰਕੋਬਲਕੇਨਬਰਨੈਸੁਰੁਨਮਾਹਿ
ਸਿਖਯਾਨਹੋਇਨਾਥਕੈਸੇਕੈਬਤਾਯੋ॥ਸੁਰਹੈਮਹਾਂਨਬਲਵੰਨਯੁਧਚ
ਹੇਚੀਰਲਿਕਚਕਚਰਜਹਰਾਖਸਬਗਾਏ॥ਸੁਰੀਵਪੁਰਕੋਸਿਰਦਾਰਕ
ਹੈਜੇਉਦਾਰੁਮਾਤਿਨਹੀਕੀਸੈਨਨਕੀਸਿਖਾਸੁਨਾਏ॥੧੨॥ਇਨਕੋਸੁਕ
ਵੈਤਜਸਾਰਨਵਪਿਚ॥ਸਾਤਸਿਖਤੁਹਜਾਰਪੁਨਿਬਿੰਦਸਤਮਾਨੀਯੋ॥
ਸੁਰੀਵਕੇਬਜੀਰਮਾਤਿਮਾਨਜੇਈਧੀਰਬਡੇਤਿਨਕੀਸੁਕਹੀਬਾਲਿ

ਰਾਜਿਨ ਪਛਾਨੀਯੋ॥ ਔਰਨ ਕੀ ਸੈਨ ਨ ਹਿਸੇ ਹਤੇ ਬਖਾਨੀ ਜਾਇ ਰਜਨ ਕੇਰਾ
 ਈਨ ਹਿਸੇ ਬਖਾਨੀਯੋ॥ ਰਾਮ ਨ ਹਿਸੇ ਮਾਨਖ ਨਾਗਇਣ ਪ੍ਰਗਟ ਜਗਮਾ
 ਇਅਤੇ ਅਤੀਤਿ ਯਹ ਬੇਦ ਕੇ ਬਖਾਨੀਯੋ॥ ੧੯॥ ਦੋ ॥ ਭੁਵਕਰ
 ਤਾ ਕੀ ਸਕਤਿ ਚਿਤ ਜੀਤਾ ਜਗਤ ਸਰੂਪਾ॥ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਬੰਨ ਯੋ ਜਗਤ ਚ
 ਰਾਚਰ ਰੂਪਾ॥ ੨੦॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਤਾਤੇ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਜਗਮਾਤ ਤਾਤ ਜਾਨੇ ਰੂਪ
 ਤਿਨ ਹੀ ਕੋ ਜਾਥ ਕਹੈ ਕੋ ਸੋ ਬੈਰਠਾਨ ਯੋ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਬਿਖਾਤਿ ਜਗਮਾਤਿ
 ਪਹਿਚਾਨੇ ਹਰ ਲਿਆਯੇ ਦਸ ਕੰਠਨ ਪਛਾਨ ਯੋ॥ ਖਿਲੇ ਮੇਥਿਨਾਸ
 ਹੋਇ ਅੰਜੋ ਜਗਜਾਇ ਤਿਨ ਮਾਂਹਿ ਖਿਣੁ ਭ੍ਰਿਗੁ ਰਸ ਦੇਹ ਕੇ ਬਖਾਨ ਯੋ॥
 ਪਚਿਭੁਤ ਦੇਹੂ ਭ੍ਰਿਗੁ ਜਨ ਕਲੇਸ ਗੋਹ ਪਚਿਬੀਸ ਤਤ ਯਾਹਿ ਮਾਹਿ ਪਹਿ
 ਚਾਨ ਯੋ॥ ੨੧॥ ਹਾਤੁ ਮਲ ਮਾਂਸ ਦੁਰਗ ਪਬੁਗੀ ਬਾਂਸ ਪੁਨਿ ਅੰਜੋ ਤਨ ਬਾਂਸ

ਕਰਬੁਏਗਰਬਾਵਨੇ। ਤਨਮੇਨ ਕਰੋਆਸਕੋਵਿਦਉਦਾਸਰਤੇਜਤਨ
ਨਿਆਰੇਨਿਜਆਪਕਰੋਭਾਵਨੇ। ਦੋਹੇਕਸੁਰੁਗਕਾਜਕਰੋਹੈਅਕਾਜ
ਤਵਬਿਪ੍ਰਨਾਸਲੋਜੁਪਾਤਕਕਮਾਵਨੇ। ਜੇਈਤੇਰੇਦੇਹਇਹਾਂਗਿਰੇ
ਗੇਸਨੇਹਤਜਿਪ੍ਰਿਨਿਪਾਪਜੀਵਸਾਥੁਪਤਿਜੁਜਾਵਨੇ। ੨੧॥ ਸੁਖਦੁ
ਖੇਤਤੁਪ੍ਰਿਨਿਪਾਪਹੈਨਿਕੇਤਪਰੇਦੇਹਜਗਪਾਇਪ੍ਰਨਿਆਤਮਾਨਿ
ਹਾਰਹੈ। ਕਰਮਕਮਾਇਠਲਯਾਂਕੋਆਗੇਪਾਊਪ੍ਰਨਿਦੇਧਮੇਹਿਕਾਰ
ਜੀਵਜਬਲੋਜੁਪਾਰਹੈ। ਅਧਿਆਸਕੇਅਪੀਨਜਨਹੋਵਤਹੈਦੀਨ
ਪ੍ਰਨਿਜਨਮਬਿਨਾਸਲੋਜੁਤਬਲੋਬਿਕਾਰਹੈ। ਦੋਹਿਕੋਭਿਮਾਨਤ
ਜਿਆਤਮਅਲੋਪਭੁਜਬੇਦਅੰਪਰਾਨਪ੍ਰਨਿਅੰਜੇਹੀਉਚਾਰਹੈ।
੨੨॥ ਦੋ ॥ ਨਿਰਮਲਜੁਪਵਿਗਿਆਨਵਿਕਾਮਚਲਅਨਾਸੀਅ

ਹਿ। ਆਤਮਕੋ ਆਗਿਆ ਨ ਤੇਜੀ ਵਠ ਸੇ ਭਵ ਮਾਹਿ। ੨੩। ਸ
 ਸੁਖ ਸਨਾਤਨ ਆਤਮ ਜਾਨ ਸਦਾ ਭੁਜ ਭੂਪਤਿ ਤ੍ਰਿਉ ਗਮਾਂ ਹੀ। ਆਹਿ
 ਤ੍ਰਿਭੁਗ ਨ ਜੇ ਜਨਮੁ ਦੁਗਮੇ ਸੁਤ ਅੰਗ ਅੰਗਾਰ ਸੁਦਾ ਗਮਾਂ ਹੀ। ਨਿ
 ਰਯੋ ਸੁਖ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪੂਰਣ ਹੈ ਤਨ ਛਾਂਗ ਸੁਕੁ ਕਰ ਸੁਕ ਗਮਾਂ ਹੀ। ਸੁਖ
 ਨਾਰਿ ਨ ਕੋ ਸਭੁ ਤਲਾ ਅਪੈ ਪੁਨਿ ਰਾਜ ਭੁਕੁ ਕਰ ਭੂਪਤਿ ਮਾਹਿ। ੨੪॥
 ਰਿ। ਆਨ ਜਹਾਇ ਕੇ ਦੇਹ ਲਹੇ ਪੁਨਿ ਆਰੰਭ ਜਾਤਮ ਤਾ ਜਗ ਮਾਹਿ।
 ਕੁਾਰਤ ਖੰਡ ਸੁਕ ਗਮ ਮਾਹਿ ਪੁਨਿ ਪੈਵਿ ਗਲੀ ਭੁਵ ਮੰਡਲ ਮਾਂ ਹੀ। ਕੇ
 ਵਿਦ ਕੈਨ ਸੁਭੁ ਗਭੁਜੇ ਪੁਨਿ ਆਤਮ ਨਾ ਸਚ ਹੋ ਭਵ ਮਾਂ ਹੀ। ਤ੍ਰਿਦਿਜ
 ਤੇਇ ਜੁ ਵਿਸ਼ਵਾ ਸੁਤ ਮੁਦ ਨ ਜਯੋ ਗਮੇ ਭੁਗਨ ਮਾਹਿ। ੨੫॥ ਕੁਬਿ
 ਤਾ। ਬਿਥਾ ਗਈ ਆਯੁ ਅਬ ਕੀਯੋ ਜੇਓ ਪਾਇ ਕਛੁ ਅੰਗ ਸਭੁ ਛੇਡ

ਅਬੇਕਹੀਕਮੀਜੀਏ। ਰਾਮਪੈਪਰੇਸੁ ਉਰਧਾਰਯੇਓਕੇਸਜਦਾਆਪਹਾ
 ਥਜੇਰਸੀਯਰਾਮਹੀਕੇਦੀਜੀਏ। ਰਾਮਪਦਸੇਵਾਅਬਕੀਜੀਏਸਦੇਵਜ
 ਨਪਾਪਨਮਿਟਾਇਸੁਬਿਕੁਠਪਾਇਲੀਜੀਏ। ਨਾਹਿਜੇਕਮਾਹਿਪਨਿ
 ਅਧੇਗਤਿਜਾਹਿਸੁਨਿਰਾਮਕੀਨਹਾਂਨਿਕਛੁਆਪਨੇਹੀਛੀਜੀਏ।
 ੨੬॥ ਮੇਰੇਵਾਕਮਾਨੇਮਾਹਿਤੁਪੈਬਖਾਨੇਤਵਕੀਜੀਏਸੁਸਾਧਸਿਗਭੁ
 ਜੇਉਰਰਾਮਕੋ। ਸਾਰਨਜੁਆਹਿਤਿਨਲੇਤੇਪੈਬਚਾਇਉਰਰਾਮਪ
 ਵਾਧਿਆਇਪੁਨਿਮਰਕਤਜਾਮਕੋ। ਸੀਯਕੇਸਮੇਤੁਨਿਤਚਾਪਬਾਣ
 ਧਰੇਕਰਸੇਵਸੁਭੀਵਪਯੋਰਾਮਨਿਜੁਵਾਮਕੋ। ਵਿਭੀਖਣਸੁਲਖ
 ਮਣਸੇਵਤਪਦਾਰਬਿੰਦਸਿਵਸੇਜਪਯਪੁਨਿਜਾਂਕੇਨਿਤਨਾਮਕੋ॥

ਸਿਬਾ ਦੇ ਯੁੱਧ ਕੰਡੇ ਚਤੁਰਥਾ ਧਿਆਇ ॥ ੪ ॥ ਸੀਮਾ ਦੇ ਵਧਿ ॥ ੩ ॥
 ਟਕ ॥ ਸੁਜਨੇ ਸੁਕ ਕੇ ਮੁਖ ਵਾਕ ਕਹੇ ॥ ਸਮਸੁਗਮਾਤੁ ਮੇਰੇ ^{ਮਰਮ}
 ਦਹੇ ॥ ਓਰ ਰਾਵਣ ਕ੍ਰੋਧ ਮਹਾਨ ਭਯੋ ॥ ਜਨ ਦੇ ਤਿਜਲਾਇ ਸੁਬੋਲਕ
 ਹਯੋ ॥ ੧ ॥ ਸ ॥ ਸੇਵਕ ਹੈ ਦੁਰਬੁਧਿ ਮਹਾਂ ਗੁਰ ਕੇ ਸਮੇਓ ਪਦੇ
 ਸਜਨਾ ਦੇ ॥ ਮੇਸੁ ਕੁਲੇ ਕਨਕੇ ਉਪਦੇਸਕ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਭਾਖਤ ਨਾਹਿ ਲਜਾ
 ਦੇ ॥ ਮਾਰਦਯੋ ਅਬਹੀਤੁ ਮਕੋ ਉਪਕਾਰ ਸੁਪ੍ਰਬਤ ਮਨਾ ਦੇ ॥ ਤੰਕਰ
 ਰਾਖਤ ਹੋਤੁ ਮਕੋ ਬਧਲਾਇ ਕਜਾਹਿ ਨੈਠਰ ਸੁਨਾ ਦੇ ॥ ੨ ॥ ਦਿ
 ॥ ਮਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੁਭਾਖ ਮੁਖ ਕਾ ਪਤ ਗਯੋ ਸੁਗਯਾ ॥ ਸੁਕ ਕੀ ਕਥਾ ਪੁ
 ਰਾਤ ਨੀ ਸਨਿਯੋ ਪਾਰਸਨੇ ॥ ੩ ॥ ਸਿਕਰ ॥ ਸੁਕੁ ਹੋਤੋ ਬ੍ਰਹਮ
 ਲੁਪੁਰਬ ਪੁਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਤ ਮਹਾਨਾ ॥ ਬਾਨ ਪ੍ਰਸਥ ਵਿਧਾਨ ਕਰਤ ਪ

ਕੀਨਤੰਮਤਿਮਾਨ। ਸੁਰਬਿਧਕਾਜਬਿਨਾਜਦੇਤਨਕੀਨਆਗਾਮਪਾਠ
 ਦੇਵਪ੍ਰੋਤਤਜਾਨਦੇਤਨਕੀਨਦੇਵੇਖਸੁਭਾਗ॥੪॥ ਕਬਿਤੰ। ਬਜੰਦਾਰੁ
 ਨਾਮਇਕਰਾਖਸਮਹਾਂਨਸੁਕਅੰਤਰਨਿਹਾਰੇਯਾਕੋਨੀਚਗਤਿਪਾਵ
 ਨਾਇਕਸਮੇਆਇਸੁਆਗਸਤਜੇਪ੍ਰਸਸਤਰਿਖਸੁਕਬਨਆਸੁਮ
 ਸੁਕੀਨੋਤਿਨਪਾਵੇਨ॥ ਕੀਨਸੁਕਪ੍ਰਜਨਅਗਸਤਪਦਗਹੇਦੀਨਦੀ
 ਨਜੁਅੰਤਰਪ੍ਰਸਾਦਮੇਰੇਪਾਵੇਨ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੋਮਾਨਭੁਗਵਾਨਜੇਅਗ
 ਸਤਰਿਖਕਹਯੇਨਾਇਆਊਮਮਨਦੀਜਲਪਾਵੇਨ॥ ੫॥ ਅਗਸਤ
 ਜੋਪਧਾਰੇਤਬੁਅੰਤਰਨਿਹਾਰੇਜੇਅਗਸਤਜੇਅਕਾਰਧਾਰਰਾਖਸ
 ਤੀਆਯੋਯੈ॥ ਭੁਜਨਜੇਦੇਹੁਤਬਲਾਇਕੈਸਨੇਹੁਸੁਕਸਾਮਿਖਬਨ
 ਯੇਐਸੀਬੁਤਿਸੁਅਲਾਯੋਯੈ॥ ਚੀਤਹੁਲਜਯੇਸੁਕਤੇਹਕੈਅਲਯੇਭ

ਏਬਰਖ ਅਨੇ ਕਮਾਜ ਛਾਂਗ ਕੋਨ ਖਾਯੇ ਐ। ਤਥਾ ਸੁਕਮਾਨ ਪੁਨਿ ਛਾਂਗ ਮਾਜਾ
 ਨਤਿ ਨ ਬੁਜਨ ਅਨੇ ਕਹੁਾਂਤਿ ਮਾਸ ਕੋ ਬਨਾਯੇ ਐ। ੬। ਬਿਜਨ ਕੇ ਕਾਜ ਜਬ
 ਬੈਠੇ ਮੁਨਿ ਰਾਜ ਤਬ ਰਾਖ ਸੁਨੀ ਚ ਛਲ ਕੀਨੇ ਹੋ ਬਨਾਇ ਕੈ। ਸੁਕਨਾ
 ਰਿਹਾ ਪਧਾਰਿ ਮੋਹਾ ਬਿਜਬਾਰਨ ਰਿਮਾਸ ਬਹੁ ਪੰਛੁਤਿ ਨ ਦਯੋ ਹਰਖਾਇ
 ਕੈ। ਫੇਰ ਦੁਰਗਯੋ ਰਿਖ ਹੋਰ ਖੁਨ ਸਯੋ ਸੁਅਮੇਧਨ ਰਮਾਸੁ ਦਯੋ ਸੁਕਹ
 ਪਕਾਇ ਕੈ। ਅਮੇਧਨ ਰਮਾਸ ਤੁਮ ਦਯੋ ਮਾਤਿ ਨਾਸ ਬੁਝੀ ਹੋਤੁ ਸੁਕਰਾਖ ਸ
 ਸੁਖਾਹਿ ਤਿਅਪਾਇ ਕੈ। ੭। ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਦਯੋ ਸੁਖ ਤਿਨ ਸੁਕਰ
 ਰਹੁਯੋ ਮੋਹਾਨਾ। ਅਗਸਤਿ ਮੁਨੀ ਸੁਰਪਾਸਿ ਪੁਨਿ ਕੀਨੇ ਸੁਕਹ ਬਖਾਨਾ।
 ੮। ਅਬਹੀ ਮੋਹ ਬਖਾਨਯੋ ਮਾਸ ਸੁਦੇਹਾ ਬਿਜਾਲਾ। ਤੇਜੇ ਹੀ ਤੁਮ ਕੋ ਦਯੋ
 ਦੀਨੇ ਸਾਪ ਕਰਾਲਾ। ੯। ਸੁਨਿ ਸੁਕਵਾਕ ਮਹੁਰਤਿ ਧਾਰਯੋ ਤਾਰਿ ਪਿਆਨਾ।

ਰਾਖਸਕੋਕ੍ਰਿਤਜਾਨਸਰੁਕੀਨੋਸੁਕਹਬਖਨਾ॥੧੦॥ਅਗਸਤਉ ॥
 ਕਬਿਤੁਤੋਰੇਅਪਕਾਰੀਕੋਈਰਾਖਸਕਿਕਾਰੀਦਯੋਮਾਨਸਕੋਮਾਂਸਮਮਤਹੀ
 ਛਲੁਕੀਨੋਹੈ॥ਬਿਨਾਹੀਬਿਚਾਰਮੁਨਿਜੰਤਮਉਦਾਗਮਮਧਾਰਉਰਕ੍ਰਪਮੁ
 ਨਿਸਾਪਤਵਦੀਨੋਹੈ॥ਵਚਨਹਮਾਰੇਤੁਮਜਾਚੁਹੀਨਿਹਾਰਉਰਹੋਇਤ
 ਨੁਰਾਖਸਸੁਯਹੀਉਰਚੀਨੋਹੈ॥ਰਾਵਣਸਹਾਇਕਰਰਾਖਸਕੀਦੇਹਧਰਜਾ
 ਪਅਤਿਜੁਨੇਮਮਾਗੇਜਾਨਲੀਨੋਹੈ॥੧੧॥ਰਾਵਣਬਿਨਾਜਤਿਤੁਆਂਹਿਗੇ
 ਸੁਰਾਮਜਬਲਿਕਕੇਸਮੀਪਸਰੁਬਾਨਰਮਿਲਾਇਕੋ॥ਰਾਵਣਪਠਾਇ
 ਤੁਮਰਾਮਕੇਸਮੀਪਜਾਇਹੋਇਹਲਕਾਰੇਸੁਕਪਿਖੇਮਨੁਲਾਇਕੋ॥ਹੋ
 ਇਸਾਪਅੰਤੁਰੁਗਵਿਤਪਦਪਾਹਿਤਬਰਾਵਣਕੋਪਾਸਤਤੁਗਿਆਨਤ੍ਰਿਸੁ
 ਨਾਇਕੋ॥ਯੇਅਗਸਤਕਹਯੇਸੁਕਾਬਿਪਦੁਖਲਹਯੇਪੁਨਿਬੋਗਕੁਯਰਾਖ

ਜਸੁ ਦੇਹਿ ਪਲਟਾਇ ਕੋ ॥ ੧੩ ॥ ਰਾਵਲ ਕੋ ਪਾਇ ਭੁਯੋ ਚਾਰੇ ਸੁਖ ਦਾਇ ਅਬਸਾ
 ਨੁ ਜਨਿ ਹਾਰੇ ਰਾਮ ਪੁਜੀ ਅਭਿਲਾਖੀਏ ॥ ਰਾਵਲ ਕੋ ਗਿਆਨ ਤਿਨ ਕੀ ਨੇਪੈ ਬ
 ਖਨ ਪੁਨਿ ਭੁਯੋ ਵਿਜਰਾਜ ਸੁਦੇਖਾਨ ਸਿਧੈ ਸਾਖੀਏ ॥ ਮਾਲਵਾਨ ਨਾਮ ਆਯੋ
 ਗਾਖ ਸਮਤਾਨ ਮਤਿ ਮਾਨਵਤ ਰਾਵਲ ਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਖੀਏ ॥ ਰਾਵਲ ਕੋ ਭੁ
 ਖਯੋ ਬਨਾਇ ਉਪਦੇਸਿ ਤਿਨ ਜਾਂਤਿ ਉਰਾ ਆਤਮ ਸੁਨੀ ਜੇਤੰ ਕੀ ਸਾਖੀਏ ॥ ੧੩
 ਮਾਲਵਾਨ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨੇ ਦੋਤ ਰਾਜੁ ਮਮਵਾ ਕਹਿਤ ਕਾਜ ਪੁਨ
 ਸੁਨਿ ਕੋ ਕਮਯੋ ਜਬ ਮਨ ਮੇਜੁ ਆਇਐ ॥ ਪੁਰੀ ਕੋ ਮਝਾਗੀ ਜਬ ਆਈ
 ਰਾਮ ਪਿਆਰੀ ਪੁਨਿ ਤਾਹੀ ਤੇਲ ਗਾਇਐ ਮਿਤ ਤੁਹਿ ਪਾਇਐ ॥ ਤੇਈ ਮੇ
 ਬਖਾਨੇਤੁ ਮਧਰੇ ਨਿਜ ਕਾਨੇ ਤਨਹੀ ਗੋਬਿਨਾ ਸਜ ਭੁਖੁ ਭੁਨ ਸਾਇਐ ॥
 ਖਰਯੋ ਰਤੁ ਪੁਕਾਰੇ ਮੇਘ ਗਜੇ ਭੀਤ ਕਾਰੇ ਪੁਨਿ ਲਿਕ ਕੇ ਮਝਾਗੇ ਸੁਨੀ ਰਵ ਬ

ਜਾਇਓ ॥ ੧੪ ॥ ਕ ॥ ਲਿੰਗਮਹਾਂਦੇਵਪੁਨਿਪਾਤਿਪਰਜੇਵਜੁਚਲਿਤਬਹੁ
ਵਾਤਿਉਤਪਾਤਕੋਦਿਖਾਇਓ ॥ ਕਾਲਿਕਾਜੁਸੇਵਤਦਿਤਹਾਜਤਨਿਕਾਰਆ
ਗੇਗਉਅਨਕੇਜਾਹਿਸੁਤਰਾਕੁਜੁਜਾਇਓ ॥ ਸੁਖਕਨਿਵਲਾਐਮੰਜਾਰਸਾ
ਥਯੁੱਧਕਰੇਪੰਨਗਰੁਰੂਸਿਰਾਕਪਕੈਲਗਾਇਓ ॥ ਬਿਕਟਕਰਾਲਕਾਲਪੁ
ਰਖਬਿਜਾਲਪੁਨਿਕਾਰੇਪੀਰੇਰੂਪਗ੍ਰਹਓਰਨਿਰਖਾਇਓ ॥ ੧੫ ॥ ਇਨਤੋਸੁ
ਆਦਲੈਨਿਮਿਤ੍ਤੁਅਨੇਕਹੋਹੋਕੁਲਰਛਪਾਲਹਿਸਾਂਤਅਬਕੀਜੀਐ ॥
ਜੀਯਸਤਕਾਰਧਨਸਾਥਲੇਅਪਾਰਦਸਕਿਠਅਬਹਾਥਜੋਰਾਪਵਕੋਈ
ਜੀਐ ॥ ਰਾਮਜਲਸਾਈਏਨਗਾਇਦੁਜੁਜਾਨਿਉਰਕਹੋਦਸਮੇਲਸਤਵੇ
ਖਨਾਹਕੀਜੀਐ ॥ ਆਪਐਮਦੋਦਗੀਲਵਾਇਮੇਖਨਾਦਸੁਤਪਾਇਜਾਇਪ
ਰੋਨਿਜਪਾਣਬਖਸੀਜੀਐ ॥ ੧੬ ॥ ਜਦੇਯਾ ॥ ਜਿਨਿਕੇਪਦਪਕਿਜਪਾਵਤਹੀਜਨ

ਯਾਹਿ ਤਰੇ ਭੁਵਨੀ ਰਧ ਪਾਗੇ। ਹੁਇ ਰਾਮ ਕਿ ਜੇਵਨ ਤੇ ਪਰ ਪਾਵਨਿ ਮਾਨਵ ਨਾਵ
 ਤਰਾਮ ਮੁਰਾਰੇ। ਭੁਜਤੁ ਉਰ ਭਾਵ ਬਢਾ ਵਭੁਲੇ ਵਹ ਰਾਮ ਬਜੇ ਸਭ ਚੀਤ ਮਝਾ
 ਗੇ। ਯੰਦ ਪਤ੍ਰਿ ਦੁਰਚਾਰ ਅਹੇ ਹਰਿ ਜੇਵਨ ਤੇ ਮਿਟੇ ਪਾਪ ਤੁਮਾਰੇ। ੧੧॥ ਹਿ
 ਕੀ ਜੇ ਮੇਰੇ ਵਾਕ ਕੋ ਰਾਜਨ ਕੁਲਾਹਿ ਤੁਕਾ ਜਾ। ਤੀਨ ਭੁਵਨ ਸਿਰਤਾ ਜਿਤੁ
 ਮਕੀ ਜੇ ਲੀਕਾਰਾ ਜਾ। ੧੨॥ ਮਾਲਵਾਨ ਹਿਤ ਵਾਕ ਕੋ ਧਰੇ ਨਰਾਵਣ ਕਾਨਾਦੁ
 ਜਾਤ ਮਦ ਸਕਿਰਵਾਹਿ ਕਾਲ ਉਮਾ ਬਲਵਾਨ। ੧੩॥ ਕਬਿਤੁ। ਮਾਲਵਾਨ ਓਰ
 ਕਹੇ ਵਾਕ ਸੁਕਠੇ ਰਖ ਲੁਰਾਖ ਜੋ ਕੋ ਰਾਜ ਦਸਕਿਰ ਖੁਨ ਜਾਯੈ। ਮਾਨਵ ਸੁ
 ਦੀਨ ਰਾਮ ਤਾਹੀ ਕੀ ਬਰਾਈ ਕਰੇ ਜੁਨੇ ਸਭੁ ਲੋਕ ਮਾਲਵਾਨ ਤੁਬੀਰਾਯੈ।
 ਬਾਨਰ ਅਧੀਨ ਕਹੇ ਬਲੀ ਪਰ ਬੀਨ ਰਾਮ ਮਤਾ ਮਤਿ ਹੀਨ ਤਾਤ ਬਨ ਕੇ ਪਠਾਯੈ
 ਯੈ। ਤੇਰੀ ਬਾਤ ਪਾਈ ਕਛੁ ਰਾਮ ਹੈ ਪਠਾਈ ਜਰੇ ਛੇਰ ਕੁਲ ਗੀਤ ਪੰਖੁ ਰਾਮ ਕੋ ਮਲ

ਯੋਧੈ॥੨੦॥ਜਾਹਿਘਰਿਮਾਹਿਅਤਿਬੰਦਮਤਿਨਾਹਿਕਛੁਬਿਪਜਾਨਤੇਸੁਭਵਾਕ
ਏਸਹਾਰਿਆਅਬਠੇਰਨਉਚਾਰਹਾਥਦਿਡਲੈਪਧਾਰਯਾਤੇਰੇਦੁਰਵਾ
ਕਕਾਨਜਾਰਤਹਮਾਰਿਆਐਸੇਜਨਹਾਨਵਾਨਗਏਮਲਵਾਨਚਫਰਾ
ਵਲਮਹਲਕਪਿਸੈਨਕੋਨਿਹਾਰਿਆਜੇਈਪਾਸਆਏਸਿਗਰਾਮਕੋਪ
ਠਾਏਸਿਗਰਾਮਜਾਇਲਗੇਇਮਰਾਵਲਉਚਾਰਿਆ॥੨੧॥ਲਖਮਨਿਦ
ਯੋਧਨਰਾਮਕਰਲਯੋਪੁਨਿਗਵਲਨਿਹਾਰੇਹਰਿਕ੍ਰੋਧਉਰਧਾਰਿਆਮਿ
ਹਲਉਦਾਰਜਿਰਛੜਤੁਹਜਾਗਿਠਿਰੇਕ੍ਰੀਟਸਿਰਲਸੇਜੁਆਮਾਤਪਰਿ
ਵਾਰਿਆਆਪੇਢੇਦੇਕੋਅਕਾਰਇਕਬਾਨਸੁਉਦਾਰਪੁਬੀਰਪੁਨਿਜਾ
ਇਜਾਨਿਖੰਗਤੇਨਿਕਾਰਿਆਸਿਤਛੰੜਤੁਹਜਾਗੇਦਸਮੁਕਟਉਦਾਰਪੁ
ਨਿਆਪੇਹੀਨਮੇਖਮਾਹਿਜਭੁਕਟਿਡਾਰਿਆ॥੨੨॥ਰਾਵਲਅਚੈਤੁਮਾਨ

ਰਯੋਸੁਲਜਾਇਮਾਨਉਚਬਾਸਤਿਆਗਬਰੇਕੋਨਕੇਮਝਾਰਿਆਮਤਿਰੀਬ
 ਲਾਏਸੁਪ੍ਰਹਸਤਾਅਦਿਆਏਕਰਕਪਨਲਗਾਈਰਲਹੇਤਵੈਪਧਾਰਿ
 ਅਗਕਿਰੀਆਮਿਦੇਗਵਜੇਜੇਪਿਆਸਨਾਹਿਜੇਜੇਗਜੇਗਟਿਪੀਰਵੇ
 ਰਵਿਪੀਰਵਜੇਗਮਖਨਗਾਰਿਆਸਿਖਈਪਗਧੇਪਰਚਢਿਕੈਪਧਾਰਿ
 ਰੇਕਈਕਈਕੁਏਮਹਿਖਾਸੁਓਠਨਜਵਾਰਿਆ॥੨੩॥ਦਿ ॥ਖੜਗਤਿ
 ਸੂਲਸੁਠਾਸਧਨਿਯਜੀਤੇਮਰਸਾਂਗਾਲੈਸਕਿਦੁਆਰਨਕੇਚਲੇਪੁ
 ਰਪਾਲਨਕਸਤਾਂਗਾ॥੨੪॥ਸ ॥ਉਤਰਾਮਸੁਪ੍ਰਬਧੀਸਕੁਬਨ
 ਰਸਿਗਰਕੇਹਿਤੁਪ੍ਰਚਲਾਏ॥ਤਰਪਾਤੁਓਖਾਤੁਸੁਰੁਪਰਕਪੁਨਿਸਿਗ
 ਪਹਾਰਨਹਾਥਉਠਾਏ॥ਨਿਕਸੇਕਬਰਾਵਲਕੀਪੁਜਿਨੀਰਲਚਾਹਿ
 ਕੁਰੇਪੁਰਵਾਰਨਾਏ॥ਕਪਿਰਾਖਵਕੇਹਿਤਕਾਜਸਕੁਚਢਲੀਕਾ

ਦੁਸਨੇਪੇਕਿਲਕਾਏ॥੨੫॥ਕ ॥ ਦੁਮਐਪਤਾਰਪੁਨਮੁਠਨਉਗੁਰਿ
ਕਪਿਯੁਥਸੁਹਜਾਰਕੇਰਿਯੁਥਸਿਰਦਾਰਿਆਕਿਟਸੈਤਿਚਾਰਪੁਨਿਐ
ਰਕਿਲਕਾਰਅਏ॥ ਲਿਕਗਦੁਪੇਰਲੀਨੋਚੁਹੇਕਪਿਮਾਰਿਆਕੁਦੇ
ਬਲਪਾਰਕਪਗਜੇਕਿਲਕਾਰਮੁਖਰਾਮਜੀਤਕਪੇਲਖਮਨਿਜੀਤੋਸਾ
ਰਿਆਰਾਜਾਸੁਕੀਵਕੇਸੁਜੀਤਕੇਨਿਜਾਨੁਬਜੇਹੋਇਬਾਤਿਸਾਚੀਰਖੁ
ਨਾਥਪ੍ਰਿਤਿਪਾਰਿਆ॥੨੬॥ਚੇ ॥ ਐਸੋਮੁਖਮੇਗੁਖਕਪਲਰੇਸੁਦੇਤ
ਨਿਸਾਥਾ॥ ਕਿਉਨੁਲਹੇਰਲੁਜੀਤਕਪਸਾਥਕੁਏਰਖੁਨਾਥਾ॥੨੭॥ਕ
ਹਨੁਮਾਨਅੰਗਦਕੁਮੰਦਨੀਲਨਲਸਬੁਜਰਕੁਸੁਮੇਦਵਦਵਿੰਦ
ਪਹਿਚਾਨੀਯੋਜਾਜਾਬੁਵਾਨਦਧਮੁਖਿਕੇਸਰੀਸੁਤਾਰਿਕੁਟਐਰਬਲ
ਵੀਤਜੇਈਯੁਥਪਬਖਾਨੀਏ॥ ਗਦੁਕੇਦੁਆਰਜਾਇਚਦੇਕਿਲਕਾਰਕ

ਪਿਚਰਇਜਰਕੀਦਸਕਿਠਰਜਧਾਨੀਯੋ। ਤਰਐਪਹਾਰਿਕੋਉਖਾਰਨੁਮਾ
 ਰੇਕੀਜਕਾਟੇਨਖਦਿਤਕਪਿਮਹਾਬਲਵਨੀਯੋ॥ ੨੫॥ ਰਾਖਸਉਦਾਰਸ
 ਕੁਦੁਆਰਕੋਪਧਾਰਆਏਕਿੰਡਪਾਲਪਰਜਤਿਸੁਲਾਅਸਧਾਰਕੋ। ਬਾਨਰ
 ਕੀਜੈਨਮਾਹਿਆਯੁਪਚਲਾਹਿਕੁਲੇਮਹਾਕਾਇੰਮਹਾਬਲਹਾਬਨਉਕੁ
 ਰਿਕੋ। ਪੁਨਿਬਾਨਰਜੁਮਾਰੇਗਮਜੀਤਕੋਉਚਾਰੇਖਲਰਾਖਸਕੋਪਾਹਿਕਪ
 ਕੁਟਿਕਿਲਕਾਰਕੋ। ਮਾਸਜੇਲਕੀਚੁਭਯੋਸਿਗਰਕੇਬੀਚਬਹੁਕੁਯੋਸਿ
 ਗਰਮਸੁਅਭੁਤਹੀਅਕਾਰਕੋ॥ ੨੬॥ ਸਦੇਯਾ॥ ਤੇਗਜਵਾਜਸਵਾਰਕੁ
 ਏਰਥਕਾਚਨਕੋਪੁਨਿਵੈਤਸਵਾਰੇ। ਰਾਖਸਸਿੰਘਕਿਰੇਰਣਮੇਸੁਦਸਦਿ
 ਜਮਾਰਹਮਾਰਪੁਕਾਰੇ। ਰਾਖਸਐਕਪਬੀਰਬਲੀਜਯਾਅਪਹੁਆਪਨਿ
 ਕੋਉਰਧਾਰੇ। ਰਾਖਸਕੋਕਪਬੀਰਯੇਕਪਿਬੀਰਨਕੋਪੁਨਰਾਖਸਮਾਰੇ॥ ੩

॥ ਗਮਨਗਇਨੁਤੀਠਕਗੀਕਪਿਦੇਵਨਅੰਸਜਏਸੁਭਵਾਨੀ॥ ਹਿਤਭੁਏਬ
ਲਵੇਤਜਭੇਕਪਿਤਾਹਿਕਰੇਜਨਅੰਸਿਤਿਪਾਨੀ॥ ਸੀਯਪ੍ਰਕਪਸੁਪਾ
ਪਹਨੇਪੁਨਿਗਵਣਪਾਲਕਹੈਮਤਿਹਾਂਨੀ॥ ਕ੍ਰਾਂਤਹਤੀਬਲਵੁਟਗਏ
ਰਣਗਖਸਮਾਰਕਗੀਕਪਿਪਾਨੀ॥ ੩੧॥ ਕ**ਬਿਤੁ** ॥ ਚਿਥਾਈਅੰਦੁਸੇਖ
ਨਿਜਸੈਨਿਤਬਿਸੇਖਹਨੀਹੋਰਮੇਪਨਾਦਿਮਨਿਕ੍ਰੋਧਬਹੁਪਾਰਯੋ॥ ਬਿ
ਰਚਬਰਦੀਨੋਕੁਯੋਬਿਯੋਮਮਾਹਿਲੀਨੋਪੁਨਿਬ੍ਰਹਮਅਸਤ੍ਰਜਈਜੋ
ਈਮਨਮੇਸਿਭਾਰਯੋ॥ ਨਾਨਾਤ੍ਰਿਬਿਧਾਨਕੇਜੁਬਾਨਲੇਕਮਾਨਤਜੇਬਾਨ
ਰਅਨੋਕਰਣਮਾਹਿਮਲਤੁਰਯੋ॥ ਸਰਜਾਲਯੋਚਲਾਏਜਨੁਬਾਰਦਬ
ਸਾਏਸੁਅਚੰਬੁਕਪਿਮਾਨਓਰਰਾਮਕੋਚਿਤਾਰਯੋ॥ ਦਿ**ਹਰਾ** ॥ ਬ੍ਰਹਮਅ
ਸਤ੍ਰਕੇਜਾਨਓਰਰਾਮਕੀਯੋਤਿਨਮਾਨਾ॥ ਖਿਲੁਹਰਿਮੋਨਿਜੁਪਾਰੀਆਪੁ

ਨਿਕੋਪੇਭੁਗਵਾਨ॥੩੩॥ਕ**ਬਿਤ**॥ਰਾਮਕੋਪਧਾਰੇਸਮਪਾਵਕਕਰਾਰੇਬਲ
 ਬਾਨਰਦੁਖਾਰੇਹਰਿਬੋਲੇਮੁਸਕਾਇਕੈ॥ਚਾਪਕੋਲਿਆਇਅਬਬੇਗਭਾ
 ਤਪਾਇਕੋਰਮਾਰੇਮੇਘਨਾਦਬ੍ਰਹਮਅਸਤਸਚਲਾਇਕੈ॥ਮੇਘਨਾਦ
 ਸੁਨੈਯਹਰਾਮਕੋਬਖਾਨੇਬਚਕੁਯੋਜਾਵਪਾਨੰਊਰਹਯੋਰੁਪਾਇਕੈ॥
 ਮਾਇਕਸੁਦੈਤਖਲਕਰਤਅਨੇਕਛਲਕੁਯੋਰੁਰਗਰੀਗਛਲਿਕਪਸੁਪਾ
 ਇਕੈ॥੩੪॥ਰਾਮਤੋਨਿਹਾਰੀਗਿਰੀਬਾਨਰਕੀਸੈਨਿਸਾਂਗੀਕੁਯੋਦੁਖਭਾ
 ਗੀਹਨਮਾਨਕੋਬਖਾਨੀਆਂਖੀਰਨਿਪਤੀਰਇਕਵੇਲੁਗਿਰਬੀਰਇ
 ਬਅੱਖਧੀਮੰਤਾਂਨਅਬਜੇਈ॥ਬੰਨਿਆਨੀਆਥੇਗਜਾਇਭਾਈਪਾਥਿਬੇਰ
 ਨਲਗਾਈਕਛੁਬਾਨਰਜਿਵਾਇਜਸੁਹੋਇਤੋਮਹਾਨੀਆ॥ਵਾਯੁਕੋਕੁਮਾ
 ਰਚਲੇਬੇਗਜੁਪਧਾਰਪਾਥਿਰਾਮਚੰਦਾਅਇਜੁਸੁਸੀਸਪਰਿਮਾਨੀਆ॥੩੫॥

ਵੇਣੀ ਪਹਾਰ ਕੇ ਉਖਾਰ ਕਾਪਿਆਨੇ ਸਭ ਬਾਨਰ ਜੀਵਾਇ ਗਿਰਿਤ ਹਾਂਪ
ਹੁਚਾਯੋ। ਪੁਰਬ ਸਮਾਨ ਨਾਦ ਭੈਰਵ ਮਹਾਂਨ ਕਾਪਿਗਜੇ ਬਲਵਾਨ ਦ
ਸਕਿਠ ਸੁਨਿ ਪਾਯੋ। ਵਿਸੇਸੇ ਅਪਾਰ ਕੁਯੋ ਰਵਣ ਮਝਾਰ ਉਰਘਾਇ ਦੁਖ ਭਾ
ਗੀ ਮੁਖ ਵਾਕਯੋ ਅਲਾਯੋ। ਰਾਖਵ ਮਹਾਂਨ ਮੇਰੇ ਵੈਰੀ ਬਲਵਾਨ ਜਗਦੇਵ
ਤਬ ਨਾਯੋ ਗਦੁਲਿ ਕਚ ਦੁਆਯੋ। ੩੬। ਮਮੈ ਜੈ ਨਿਕੇ ਸਿੰਦਾਰ ਸਭ ਚ
ਦੁਨ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ ਰਾਮ ਬਧ ਕਾਜ ਅਬਏ ਹੀ ਉਰ ਆਨੀ ਆ। ਮਤਿ ਗੀ ਸੁਭ
ਈ ਮੇਰੇ ਜੇਈ ਸੁਖ ਦਾਈ ਸਭ ਸਿਗਰ ਨਿਮਿਤਿ ਜਾਹਿ ਆਇ ਸੁਕੇ ਮਾਨੀ ਆ
ਜੇਈ ਨਹਿ ਜਾਹਿ ਰਣੁ ਮਿਤੇ ਰੂਹਾਹਿ ਪੁਨਿ ਰਹੇ ਪਰਮਾਹਿ ਨਿਜ ਪਾਦ
ਤਿਤ ਠਾਨੀ ਆ। ਤਿਨ ਕੇ ਸੁਮਾਰ ਨਿਜ ਦੇਸ ਤੇ ਨਿਕਾਰੇ ਮਤਿ ਕੁਝੀ ਤਿਨਹਾ
ਨਿਮਮ ਆਇ ਸੁਨ ਮਾਨੀ ਆ। ੩੭। ਸੁਨਿ ਕੈ ਭਵਨੀ ਸਭ ਰੂਰੇ ਦਸਕਿਠ ਬਾ

ਨੀਕਿਵਿਦੁਜਪੀਰਰਣਚਲੇਆਜਿਧਾਰੀਆਅਤਿਕਾਇਐਪ੍ਰਸਤਮਹ
 ਨਏਜਮਹਿਦਰਹੈਰਾਵਣਕੀਜੈਨਕੇਜੇਕੁਾਖੀਏਸ਼ਿਦਾਰੀਅੰਗਾਵੇਵ
 ਸੰਤ੍ਰਏਕਪੁਨਿਦੁਸਰੋਨਿਕੁੰਭੁਜੁਨਿਤੀਜਰੋਜੁਰਾਂਤਕਨਰਾਂਤਕੋਤੇਚਾਰੀ
 ਅੰਗਾਐਰਜੇਈਬੀਰਬਲਵੇਤਰਣਪੀਰਕਪਿਲਰਨਕੋਹੁਚਲੇਸੇ
 ਕੇਰੋਜਜਾਰੀਆ॥੩੬॥ਬਾਨਰਕੀਸੈਨਧਜਰਾਖਸਅਪਾਰਬਲਮਾਰੇਕਪਿ
 ਧਾਇਖਲਆਯੁਧਚਲਾਇਏ॥ਤ੍ਰਿਸੁਲਕ੍ਰਿਤਪਾਲਬਾਨਖੜਗਕਰਾ
 ਲਜੁਬਿਜਾਲਕੁਜਤਨਪਰਜਬਗਾਇਏ॥ਐਰਜੁਅਨੇਕਕੁੰਤਿਅ
 ਜੰਤ੍ਰਨਕੋਪਾਤੁਕਰੇਮਾਰਕਪਿਯਥਪਜੁਕੁਮਿਮੇਰਿਗਾਇਏ॥ਬਾਨਰ
 ਉਖਾਰਕੋਪਹਾਰਤਗਸਿੰਗਮਾਰੇਮੁਠਕੇਪ੍ਰਹਾਰਨਖਕਾਟਿਕਾਟਿਖਾਇ
 ਏ॥ਸਵੈਯਾ॥ਨਖਦਿਤਨਮੁਰਚਲਾਇਖਨੀਵਹਰਾਖਸਕੋਕਪਿਪ੍ਰਾਣਨਿ

ਕਾਗੇ। ਪੁਨਿਰਾਮ ਹਨੇਰੁ ਰਾਖਸਕੇਚਿਤਕੇਚਿਤਸੁਰਯਕੇਸੁਤਮਾਗੇ। ਹ
ਨੁਮਾਨਹਨੇਪੁਨਿਐਰਕਪੀਸਨਰਾਖਸਕੇਸਿਰਮੇਤਰਫੁਰੇਗੇ। ਰਪੁਨਾਇ
ਕੰਤੇਜਸੁਪਾਇਭੁਲੇਕਪਿਤੋਇਬਲੀਰਲੇਮੇਕਿਲਕਾਗੇ। ੪੦॥ ਦੋਹ
ਰਾ॥ ਰਾਮਪ੍ਰਭਾਵਾਬਿਧੀਨਜੇਰਾਖਸਉਮਾਮਲੀਨਾ। ਕਪਿਸਮਕੈਸੇ
ਹੋਇਬਲਭੁਏਸੁਸੀਗਰਦੀਨਾ। ੪੧॥ ਜਰਬੇਸੁਰਪੁਨਿਜਰਬਮਯਸ
ਰਬਬਿਧਾਤਾਜੋਇ। ਮਾਇਆਮਾਨੁਪਦੇਸਧਰਕੋਗਬਿਡੰਬਨਸੋਇ।
੪੨॥ ^{ਉਮਤੀ}ਸਦਾਜਾਚਿਦਾਨੀਦਮਯਰਾਮਬਖਾਨੇਬੇਦਾ। ਮਾਇਆਰਲੁਲੀਲਾਕ
ਰੇਸਦਾਰਹੇਨਿਰਖੇਦਾ। ^{ਰਗੁ}੪੩॥ ਇਤਿਸ਼੍ਰੀਮਤਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉ
ਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇਯੁਧਕਾਂਡੇਪਚਿਮੋਧਿਆਇ। ੫॥ ॥ ਸ਼੍ਰੀਮਹਾਦੇਵ
ਉਵਾਚ। ਸਦੇਯਾਸੁਣਿਕੈਰਲਮੰਡਲਸੇਨਿਹਨੀਅਤਿਕਾਇਸੁਆਦਿਮ

ਤਬਲਧਾਰੀ। ਮਨਰਾਵਲਕੇਦੁਖਤਾਪਤੁਯੋਓਰਭੀ। ਰੁਰਕੋਪਭਯੋਪੁਨਿਭੁ
 ਰੀ। ਪੁਰਪਾਲਨਕੇਹਿਤਥਾਪਧਰੇਮਪਵਾਜਿਤਪੁਤਸੁਲੀਕਮਸ਼੍ਵਰੀ
 ॥ ਭਿਰਦੇਰਲਰਾਮਜੋਆਪਗਯੋਸਿਗਰਾਖਸਲੈਸੁਬੁਭੋਬਲਕਾਰੀ॥ ੧
 ਸਵੇਯਾ ॥ ਸਿਖੰਦਨਮਾਹਿਅਰੁਫੁਭਯੋਕਰਆਯਧਮੋਸਰੁਅਸਤਸੀ
 ਭਾਗੇ। ਰਾਅਵਓਪਰਦੋਰਪਰੋਦਸਕੰਧਰਮਾਰਯੀਮਾਰਪਕਾਰੇ। ਭੀਮਭੁ
 ਜੰਗਮਜੇਸਰਲੈਕਪਿਬੀਰਬਲੀਰਲਮੰਡਲਮਾਰੇ। ਐਰਨਕੀਗਤਿ
 ਕੋਨਗਨੇਸੁਗਰੀਵਾਗਿਰੇਰਲਭੁਮਿਮਸ਼੍ਵਰੇ॥ ੨॥ ਪਾਣਿਗਦਾਰਣਮਾ
 ਹਿਖੜੇ। ਸੁਵਿਭੀਖਣਰਾਵਲਨੈਨੈਨਿਹਾਰੇ। ਮੈਦਾਨਵਦਾਜਦਈਸਕਤੀ
 ਸੁਵਿਭੀਖਣਓਰਹਨੀਰੁਖਭਾਰੇ। ਪਾਵਕਕੋਮੁਖਮਾਹਿਵਮੇਜਨੁਆਸੁਵਿਭੀ
 ਖਣਪ੍ਰਾਨਨਿਕਾਰੇ। ਰਾਮਅਭੈਇਨਕੋਸੁਦਯੋਬਾਧਿਲਾਇਕਨਾਲਖਮੰਨ

ਬਿਚਾਰੇ॥੩॥ ਸਿਕਰ **ਛੰਦ** ॥ ਪਿਖ ਆਵਤੀ ਵਹ ਜਕਤਿ ਲਖ ਮਣ ਐਸੇ ਮੁ
ਖੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ਪਰ ਧੀਰ ਵੀਰ ਯਵਿਤ ਲਖ ਮਣ ਹਾਥ ਲਈ ਕਮਾਨਾ ਰਾਮ ਕੁੰਗ
ਤਿ ਵਿਭੀ ਖੇਲੇ ਕੇ ਖਰੇ ਆਰੋਜਾਇ ॥ ਅਕਿ ਪਮੇਰੁ ਜਮਾਨ ਸੁ ਦਰ ਐਸਾ ਹੀ
ਲਜੁ ਹਾਇ ॥੪॥ ਜਾ ਜਕਤਿ ਲਖ ਮਣ ਦੇਹ ਮੇ ਅਸੇ ਪਪੈ ਠੀਧਾਇ ॥ ਸ
ਕੁ ਜਕਤਿ ਮਾਇਆ ਵੀਜ ਕੀ ਖਿਣੁ ਜਾਤਿ ਲਏ ਉਪਾਇ ॥ ਸਕੁ ਜਕਤਿ ਕੇ ਅ
ਧਾਰ ਲਖ ਮਨ ਤੈ ਮਹਾਤਮ ਰੁਪਾ ॥ ਕਿ ਘਾਕ ਪਟ ਜਕਤਿ ਸੁ ਕਰ ਜਕੇ ਵਹ ਜੇ
ਸਹਰਿ ਤਨੁ ਰੁਪਾ ॥੫॥ ਤੁਥਾ ਪੰਥ ਮਾਨੁ ਖਰੁ ਪਲੀਨੇ ਕੁਏ ਤਤ ਅਨੁ ਜਾਗਾਤ
ਨ ਕੁਈ ਗਿਰਜਾ ਮੁਰਛਾ ਵਹ ਗਿਰੇ ਕੁਮਿ ਮਝਾਗਾ ॥ ਵਸ ਕੀਰਥਾ ਯੇ ਲੇਨ ਕੇ
ਨਹਿ ਤੇ ਲਯੋ ਕਰ ਜਾਇ ॥ ਬਲੁ ਸਾਇੰਗਾ ਵਣਹਾਰ ਯੇ ਪੁਨਿ ਰਹਯੇ ਉਗ ਬਿਜ
ਮਾਇ ॥੬॥ ਸਰਬ ਜਗ ਕੋ ਸਾਰ ਜੇ ਪਰ ਮੇਜ ਅੰਤਿ ਵਿਰਾਜਾ ॥ ਕਿਹੁ ਕੁੰਤਿ ਤਾ

ਕੋਤਲਈਲਖਰਾਖਸਕੋਰਾਜਾਗੋਹੀਤਕਾਮਜੁਲਖਮਇੰਪਖਰਾਵ
 ਏਹਨੁਮਾਨਾਕੁਪਮੁਸਫਾਤੀਮਾਗੀਆਵਹਲਗੀਵਜੁਸਮਾਨਾ॥੧॥
 ਮੁਠਕੋਪਰਹਾਰਰਾਵਣਾਗਿਰੇਕੁਮਿਮਫਾਗਾਮੁਖਨੈਨਕਾਨਜੁਜਾਇ
 ਲੋਹੁਫੇਰੇਮਨੇਪਹਾਗਾਦਸਕਿਰੰਨੈਨਜੁਪੁਮਯਾਪੁਨਿਖਤ੍ਰੇਗਥਿਦਿ
 ਗਜਾਇਹਨੁਮਾਨਲਖਮਣਪਾਇਕੋਫਿਗਲਏਹਾਬਉਠਾਇ॥੨॥
 ਨਰਾਜਛੰਦ॥ਜੁਗਮਕੇਸਮੀਪਬਾਹੁਮਾਹਿਧਾਰਅਨਯੋਹਨਮ
 ਤ੍ਰਿਜੁਗਰਦਿਜੁਕੁਕਤਸੇਜਜਾਨਯੋਲਪੰਤਕੁਵਪਾਇਯੋਅਜੈਸ
 ਰੁਪਕੁਰਿਯਗਾਨਰਾਇਣਾਜੁਜਾਨਿਕੋਕੁਈਜੁਜਾਂਗਨਿਆਰਿਆ॥
 ੩॥ਕੁਜਾਸੁਬੀਜਸਯੀਦਨੇਪਸੇਜੁਬੇਗਪਾਇਕੈ॥ਜਨੇਜੁਪਾਇਸੀਗਿ
 ਯਾਰਖੇਸਕੋਪਪਾਇਕੈ॥ਜੁਚੰਪਹਾਥਮੇਲਯੋਜੁਗਮਓਰਪਾਇਓਨਿ

ਤਾਰਗਮਕੋਪਯੋਭਿਮਾਹਨੁਬੁਲਾਇਓ। ੧੦। ਹਨੁਮਤਿਅਰੂਢਗਮਜਪੀਏ
ਨੇਜੁਗਵੇਣ। ਪਰੇਜੁਗਮਧਾਇਕੈਜੁਹਾਂਹਿਮੇਪ੍ਰਜਵੇਣ। ਟਟਣਿਤਕਾ
ਰਚਪਕੈਜੁਗਮਹਾਥਲੈਕਰੇ। ਮਨੇਜੁਰੇਜੁਬਜੀਧੁਨੀਆਕਾਜੇਤੇਕੁਗੇ।
੧੧। ਗਿਰੀਰਗਮਬੋਲਕੈਰਖੇਜਕੈਜੁਨਾਇਓ। ਕੁਜਾਹਿਰਾਖਜਾਧਮਾ
ਖਿਣੇਕਤੁਠਗਇਓ। ਜਮੀਨਿਹਾਰਹੋਜਦਾਕਰੇਅਨਿਸੁਮੇਰਿਆ। ਕੁਜਾ
ਹਿਨੀਚੰਭੁਗਕੈਕਟੇਸੁਸੀਸਤੇਰਿਆ। ੧੨। ਸੁਜਾਂਹਿਬਾਣਜੇਹਨੇਸਰ
ਖਸਾਯਮਾਲਯੋਗਾਏਅਨੇਕਵੇਬਣੀਸਤਾਹਿਮਾਹਿਚਾਲਯੋ। ਸੁਕੇ
ਕਸੀਕਿਨੀਦਨਾਹਨੇਜੁਵਾਤਸਾਇਕੈ। ਖਿਣੇਕਠਾਢਯੋਰਹੇਨਜਾਹਿ
ਤੁਪਲਾਇਕੈ। ੧੩। ਜੁਗਮਵਾਕਯੋਸੁਨੇਜੁਮਾਰੁਤੀਨਿਹਾਰਕੈ। ਦਜਾਨ
ਨੇਹਨੁਹਨੇਜੁਚਾਪਬਾਣਮਾਰਿਕੈ। ਜੁਬਾਣਤੀਖਣੀਹਤੇਹਨੁਨਤੇ

ਜਗਾ ਰਿਆ। ਵਿਵਰਧਤੇ ਜਗਾ ਜਿਆ ਸੁਵਾਯੁ ਕੇ ਕੁਮਾਰਿਆ। ੧੪। ਤੁ
 ਬੈਸੁ ਹੇਗ ਮਾਰਤੀ ਭੁਏ ਬੁਣਿ ਸੁਰਾਰਿਆ। ਸੁਰੁ ਵੇਕੇ ਸਮਾਨ ਗਮ ਕੋਪ
 ਚੀਤ ਪਾਰਿਆ। ਤੁਰ ਗਸੁ ਤੁਜ ਘੀਦਨੀ ਪੁਜੀ ਪਨੁ ਜੁਗਾਇਆ। ਪਤਾ ਕ
 ਓਤ ਕਾ ਵਿਰਾਮ ਬਾਣ ਕੈ ਬਗਾਇਆ। ੧੫। ਸੁਫੇਰ ਰਾਵਣਿ ਹਨੇ ਸਰੇ ਕ
 ਲੈ ਸਗਾ ਸਨੀ। ਸੁਬੰਜ ਕੋ ਮਹੀ ਪਰਿਹ ਨੇ ਜਿਉ ਪਾ ਕਸਾ ਸਨੀ। ਸੁਗਾਮ ਬਾ
 ਣੈ ਕੋ ਹਤੇ ਚਚਾਲ ਮੋਹ ਰਾਵਣੇ। ਗਿਰੇ ਸੁਚਾ ਪਹਾਥ ਤੇ ਸਮੀਖ ਗਮ ਲਾਵ
 ਣੇ। ੧੬। ਸੁਅਰਧ ਚਿਵ ਬਾਣ ਕੈ ਚਢੇ ਦਰੀਟ ਮੁਤ ਮੀਲਿ ਜੈ ਸੁਭੂ ਮਿਮੇ
 ਪਰੇ ਮਨੋ ਰਵੀ ਅਨੁਤ ਮੀ। ਸੁਗਾਮ ਆਗਿਆ ਦਈ ਸੁਬਾਣ ਦੇਹ ਤੇ ਵਲੀ
 ਧੁਜੇ ਸੁਣਿ ਕਜਾਇ ਕੈ ਸੁਪ੍ਰਾਤ ਪੇਖ ਯੋ ਬਲੀ। ੧੭। ਰਾਮ ਬਾਣ ਕੋ ਹਤੇ ਸੁ
 ਦਰ ਪਰਾਵਣਿ ਗਯੋ। ਭਾਗ ਲਿਕ ਮੇਗ ਯੋ ਲਜਾਇ ਮਾਨਿ ਜੋ ਕੁਯੋ। ਸੁ

ਰਾਮਕ੍ਰਾਤਕੋਪਿਖੇਜੁਮੁਰਛਿਪਰੇਧਰੇ॥ ਮਨੁਖਕ੍ਰਾਵਪਾਇਕੈਬਿਲਾਪਰਾਮ
ਜੀਕਰੇ॥ ੧੫॥ ਹਨੁਮਤਿਬਖਨਿਯੋਜੁਲਖਮਇਜਿਵਾਇਯੋ॥ ਮਤਿਖ
ਧੀਜੁਆਨਬੇਗਦੀਲਨਾਲਗਾਇਯੋ॥ ਸੁਬਾਨਰਾਜਿਵਾਇਠੇਰਾ
ਖਪੀਲਿਆਇਕੈ॥ ਤਬੇਤਿਤੁਖਮਾਰਤੀਚਲੇਸੁਬੇਗਪਾਇਕੈ॥ ੧੬॥
ਕ**ਬਿਤ**॥ ਵਾਧੁਵੇਗਗਯੋਜਲਸਾਗਰਕੋਪਾਰਪਯੋਯਹੀਜਮਾਚਾਰਹ
ਲਕਾਰੇਲਖਪਾਯੋਯੋ॥ ਰਾਜਿਨਕੇਰਾਈਰਪੁਬੀਰਹਿਤਕ੍ਰਾਈਸੁਬਲਾ
ਇਹਨੁਮਾਨਖੀਰਸਾਗਰਪਠਾਯੋਯੋ॥ ਕ੍ਰਾਤਿਕੋਜਿਵਾਹਿਜਮਤਿਖਪੀ
ਅਨਾਹਿਅਹਸੁਨੀਦਸਕਿਠਹਲਕਾਰੇਸੁਨਾਯੋਯੋ॥ ਕ੍ਰਾਈਚਿਤਓਰ
ਕ੍ਰਾਗੀਗਯੋਰਾਤਿਕੋਮਸ਼ਾਗੀਕਾਲਨੇਮੀਕੋਅਵਾਸਸੁਓਦਾਸਦੁਖਪਾਯੋ
ਯੋ॥ ੨੦॥ ਏਕਲੋਨਿਹਾਰਾਯੋਰੂਨਕੋਮਸ਼ਾਰਦਸਕਿਠਸਿਰਦਾਰਕਾ

ਲਨੇਮੀਬਿਸਮਾਯੋਏ। ਜਿਹਕਰਦੇਉਪੁਨਿਡਰੇਉਰਸੋਉਕਰਪੁਜਾਅ
 ਰਖਾਦਿਪੁਨਿਆਗੇਯੋਅਲਾਯੋਏ। ਰਾਖਸਕੇਰਾਜਕਰੋਕੋਨਅਬਕਾ
 ਜਤਮਗਾਤਿਕੋਏਕੋਲੋਗਹਕਾਏਮਮਆਯੋਏ। ਉਰਦੁਖੀਅਤਿਦੀਨ
 ਮਨਰਾਵਣੁਮਲੀਨੁਸੁਬੁਲਾਇਕਾਲਨੇਮੀਕੋਹਿਮਾਲਜਾਅਲਾ
 ਯੋਏ। ੨੧। ਕਾਲਬਲਵਾਨਮਮਦੁਖਤੁਮਹਾਨਿਕੁਯੋਮਾਰਰਣਸਾਂਗ
 ਰਾਮਕੁਤਮਮਮਾਰਯੋ। ਮਹਾਬੇਗਵਾਨਲੋਨਅੰਖਧੀਮਹਾਨਪੁਨਿਤਾਹਿ
 ਕੇਸਿਵਨਾਹਿਤਹਨੁਏਪਧਾਰਯੋ। ਬਿਖਨਾਜਿਉਹੋਇਤਿਨਕਰੋਕਾ
 ਜਸੋਇਤੁਮਮਹਾਮਤਿਮਾਨਕਾਜਬਨੇਗੋਸਵਾਰਯੋ। ਮਾਇਆਮੁਨਿ
 ਬੁਝਸਰਹਨੁਮਾਨਮੋਹਕਰਕਾਲਕੋਬਿਤਾਇਆਉਮਿਦਗਮਿਧਾਰਯੋ।
 ੨੨। ਰਾਵਣਕੀਸੁਨੀਬਾਨੀਕਾਲਨੇਮੀਹੁੰਬਖਾਨੀਸੁਨੀਯੋਲੀਕੋਸਬਾਤਿ

ਤੋਹ ਕੋਠੀ ਚਾਰ ਹੋ। ਕਾਜ ਤੇ ਸਵਾਰੇ ਨਹੀ ਆਪਨੇ ਬਿਚਾਰ ਕਛੁ ਤੇ ਹਉ ਤਕਾ
ਜਨ ਹਿ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਜ ਧਾਰ ਹੋ। ਮਰੀ ਚ ਬਨ ਹਾਲ ਜੇ ਇਹੋ ਇਹੋ ਹਵਾਲਾ ਮਮ
ਬਿਨ ਹੀ ਜਿ ਦੇਹ ਪਾਥਿ ਤਾਂ ਹੀ ਕੇ ਪਧਾਰ ਹੋ। ਬੁਰੇ ਜਿਨ ਮਾਨ ਕਛੁ ਕਰਤ
ਬਖਾਨ ਹਿ ਤੇ ਇਹੋ ਗੁਮਾਰੇ ਮਨ ਐ ਜੇ ਹੀ ਬਿਚਾਰ ਹੋ। ੨੩। ਹੁੰਨੇ ਸੁਤ
ਗੁਣੀ ਕੁਲ ਰਾਖ ਸਕੀ ਪਾਈ ਅਬ ਜੀਵਨ ਜੇ ਕਾਜ ਦਸ ਕੀਠਨ ਨਿਹਾਰੇ
ਜਾਨ ਕੀ ਸੁਰਾਜ ਤੇ ਰੇ ਕਾਜ ਨਹਿ ਕਿਤੇ ਜਨ ਆਪਨੇ ਸਰੀਰ ਜਤਨ ਰੂਪ ਕੇ
ਬਿਚਾਰ ਯੋ। ਸੀਖ ਰਾਮ ਦੀ ਜਿਯੇ ਵਿਗ੍ਰਿਖਿ ਕੁਲਿ ਕਰਾਜ ਤਪ ਬੰਨ ਬੀ
ਚ ਦਸ ਕੀਠ ਜੁ ਪਧਾਰ ਯੋ। ਪ੍ਰਾਤ ਜਲ ਨਯੋ ਕ੍ਰਿਤ ਨੀਤ ਕੀ ਕਮੇ ਯੋ ਅਬ ਰਾ
ਰਾਜ ਸਾਜੇ ਮੁਨ ਕੁਝੇ ਸਕੇ ਸਵਾਰ ਯੋ। ੨੪। ਸਿਕਰ ਛੰਦ । ਇਕਾਂਤ ਠੋਰ ਸੁ
ਬੈਠ ਨੀਕੇ ਆਜਨੀ ਕੁਸਧਾਰਾ। ਵਿਖੇ ਜੇ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਧ ਕਾਸ ਕੁਝੇ ਹਉ ਰਤੇ ਦਾ

ਗਰੇਕਇੰਦ੍ਰੇਆਪਨੇਪੁਨਿਆਨਆਤਮਮਾਹਿ। ਇਹਹੁੰਤਿਕੀਜੈਲੀ
 ਕਪਤਿਜਗੁਪਾਪਤੇਮਿਟਜਾਹਿ। ੨੫॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਨਿਆਰੇਆਤਮਾਨਿ
 ਜਪਾਪਣੇਹਿਬਿਚਾਰਿ। ਸਿਸਾਰਥਾਵਰਜੇਗਮੇਤਨੁਬੁਧਇੰਦ੍ਰੇਧਾਗ।
 ਆਬ੍ਰਹਮਾਤ੍ਰਿਣਪ੍ਰਯੰਤਸੁਨੀਏਦੇਖਿਏਪੁਨਿਜੇਇ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਮਾਯਭ
 ਖਯੇਇਹਤਾਬਿਨਾਨਹਿਕੋਇ। ਜਗਜਨਮਾਇਸਥਿਤਨਾਸਕਿਯਹ
 ਆਹਿਕਰਣੇਯਾਗ। ਲਾਲਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਸੁਪੇਦਪਰਜਾਰੇਬਹੁਬਿਸਤੰਬਿ
 ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਸੁਲੋਕੁਆਦਕਆਹਿਪੁਤਮਹਾਨਿ। ਹਿੰਸਾਸੁਤਿਜਨਾਕਨ
 ਕਾਦਸਕਿਠਲੇਹਪਛਨ। ੨੬॥ ਨਿਜਗੁਣਦਿਖਾਇਸਾਆਤਮਾਕੋ
 ਮੋਹਦੇਵੇਰਾਗਅਰੋਪਹੈਪੁਨਿਆਤਮਾਮੇਆਪਨੇਬੇਕਾਗ। ਵਸਆ
 ਪਨੇਕਰਤਾਂਹਿਕੋਪੁਨਿਕ੍ਰੀਤ੍ਰਹੈਮਿਲਤਾਹਿ। ਸੁੰਧਆਤਮਜਾਮਿਲੈਦੁਖ

ਪੇਖੈ ਨਿਜ ਮੰਗਿ ॥ ੨੫ ॥ ਭੁਲਾਇ ਆਪ ਨ ਆਪ ਕੋ ਨਿਜ ਆਤਮਾ ਸੁ
 ਪਰੇਸਾ ॥ ਮਾਇਆ ਗੁਣ ਮੋਹ ਯੋ ਬਹੁ ਪਾਇ ਜਗਤ ਕਲੇਸਾ ॥ ਜਬ ਮਿਲੇ
 ਜਾਚੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਵਹੁ ਕਰ ਬੋਧਿ ਦਾਰਾ ॥ ਨਿਵਿਰਤਿ ਦਿਸੈ ਨਿਜ ਆਤਮਾ ਦਸ
 ਕੀਠ ਲੇਤ ਨਿਧਾਰਿ ॥ ੨੬ ॥ ਦਿ **ਹਰ** ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੁਹੇਵ ਵੀਤਿ ਆਗੇ
 ਬਿਪਨ ਜੋਇ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਜੇ ਗੁਣ ਭਾਖਯੋ ਰਹਿਨ ਤਾ ਮੈ ਕੋਇ ॥ ੩੦ ॥ ਸਿਕਰ
ਛੇਦਾ ॥ ਦਸ ਕੀਠ ਤੇ ਨਿਜ ਆਤਮਾ ਕੋ ਵੇਲੇ ਪਬਿ ਚਾਗ ਰਿਕਇ ਵੇ
 ਆਪਨੇ ਅਬਤ ਜੇ ਸੰਗ ਲਬਿਕਾਗਾ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਬ੍ਰਿਨ ਸੁ ਆਤਮਾ ਕੋ ਪੇਖ
 ਹੈ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ਦਸ ਕੀਠ ਜਾਚੀ ਭਾਖਹੋ ਸਾਭਿ ਬਿਧਿ ਤੇ ਮਿਦ ਜਾਇ ॥ ੩੧
 ਗੀਆ ਮਾਲ **ਤੀਛੈ** ॥ ਪਿਆਇ ਨਿਹਾਣ ਨਾ ਸਕੈ ਤਬ ਸੁਗੁਣ ਪਿਆ
 ਨਹਿ ਕੀਜੇ ॥ ਲੀਕੇ ਸਤੇ ਹਿਤ ਭਾਖਹੋ ਅਬ ਮਾਨ ਜੇਈ ਲੀਜੇ ॥ ਰਿ

ਦੁਪਦਮਕੋਸਸੁਹੇਮਪੀਠੇਜੜੇਮਣਗਣਜੇਭੁਗੀ॥ਮਿਦੁਵਿਛੇਸੁਵਿਛਾਵ
 ਲੇਖਿਖਦੇਵਤਾਮਨਲੋਭੁਗੀ॥੩੨॥ਸਿਕਰਛੰਦਾ॥ਤਹਿਜਾਨਕੀਜਹਰਾ
 ਮਬੈਠੇਦਾਮਨੀਘਨਜਾਮਾ॥ਵੀਰਆਸਨਕਿਜਾਹੁਗਪਦਚੰਦਲਾਅਭੁ
 ਰਾਮਾਕ੍ਰੀਟਹਾਰਕਿਯੁਰਕੋਸਤਕੁਨੁਪਰਾਣਨਕਾਹਿ॥ਕਰਕਟਕਸੁੰਦ
 ਰਸੇਭੁਈਬਨਮਾਲਗਾਲਲਸਕਾਹਿ॥੩੩॥ਲਖਮਣਠਰੇਕਰਦੇਧ
 ਨੁਰਘੁਬੀਰਸੇਵੇਨੀਤਾ॥ਇਹਕੁੰਤਿਗਵਣੁਪਿਆਇਤ੍ਰਿਪਰਮਾਤਮਾਕੋ
 ਚੀਤਾ॥ਪਰਾਭੁਗਤਿਸੁਕੀਜਿਏਸਬਬੰਧਤੇਮਿਟਜਾਇ॥ਚਰਿਤੁਸੁਨੁਤ੍ਰਿ
 ਗਮਕੇਦਸਕਿਠਨਿਜਮਨੁਲਾਇ॥੩੪॥ਇਹਕੁੰਤਿਪੁਰਬਪਾਪਤੋਖਿ
 ਲੁਏਕਮੇਮਿਟਜਾਹਿ॥ਅਗਨਿਮੇਜਿਮਤੂਲਗਾਸਾਪੜੀਨਾਠਹਿਗ
 ਹਿ॥ਭੁਜੁਗਮਪੁਰਲੁਏਕਤੁਪੁਨਿਤਿਆਗਵੈਗਮਹਾਨਾ॥ਨਿਭੁਗਤਿ

ਧੁਕਤਿ ਸੁਰਾਮਰੁ ਜੇਏ ਪੁਰਖੁ ਜੇਏ ਪੁਰਨਾ ॥ ੩੫ ॥ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀਮਤ
ਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇ ਉਮਾਮਹੇਸ਼ੁਰਸਿਬਾਦੇ ਯੁਪਕਾਠੇ ਖਸਵਮੋਧੀ ॥
ਇੰ। ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵੇ ਵਾਚਾ। ਦੋਹਰਾ। ਕਾਲਨੇਮਕੇਵਕਜਾਨਿਕਹੇਸੁਅੰਮਿਤ
ਸਾਗਾਰਾਵਲੁਕੇਵਖੁਯੋ ਉਰਕੁਪਕੁਯੋ ਪੁਨਿਭੁਗਾ ॥ ੧ ॥ ਕਬਿਤਾ। ਕਰੇ
ਵਿਗਲਾਲ ਉਰਕੁਪਤੁ ਬਿਸਾਲਕੁਯੋ ਤਾਤੇ ਪ੍ਰਤਮਾਤਿਜਨੁ ਜੈਬਰਸੁ
ਡਾਰਯੋ। ਹਨੇ ਅਬਤੋਹਤਵਾਅਇਸੁਨਕਰੀਮੇਹਰਾਮਕਛੁਦਯੋਤਾਤੇ
ਐਸੇਸੁਉਚਾਰਯੋ। ਰਾਖਵਕੇਦਾਸਕੁਯੋ ਮੇਹਤੇ ਪਲਾਇਗਯੋ ਕਹਯੋ
ਕਾਲਨੇਮੀਵੇਵਕੁਪਬਨੇਡਾਰਯੋ। ਬਾਤਨਸੁਹਾਇਤੁਬਕਰੇਤੇਸਹਾਇ
ਮੁਖਐਸੇਤੁਅਲਾਇਕਾਲਨੇਮੀਪਧਾਰਯੋ। ੨ ॥ ਰਾਵਲੁਕੇਵਕਮਨ
ਗਿਰਜਾਪਯਾਨਕੀਯੋਹਨੁਮਤੁਬਿਪਨਸੁਕਾਲਨਿਜਕਾਯੋਹੇ। ॥ ਹਿਮਾ

ਲਛਿਗਜਾਇਉਮਾਂਕੀਨੋਹੈਉਪਾਇਇਕਬਡੋਬਿਸਥਾਰਬਨਤਪਕੋਬ
 ਨਾਯੋਹੈ॥ਮੁਨਿਕੁਸਧਾਰੇਬਹੁਸਿਖਪਰਵਾਰੇਕਰਲਈਅਖਮਾਲਡੀਮਡਾ
 ਮਤੋਸੁਹਾਯੋਹੈ॥ਪਥਿਹਨੁਮਾਨਤਿਨਕੀਯੋਹੈਅਤੁਨਾਇਮਅੰਜਨੀਕੁ
 ਮਾਰਤਹਿਬੇਗਪੁਨਿਆਯੋਹੈ॥੩॥ਦੇਖਹਨੁਮਾਨਇਕਆਸੁਮਮਹਨ
 ਬਹੁਚਿਤਗਲਤਨਮਨਏਹੁਹੈਬਿਚਾਰਯੋ॥ਮੁਨਿਮੰਡਲਪ੍ਰਬੀਨੋਤ
 ਪਬਨਹੈਨਵੀਨੋਜਬਆਗੇਹਮਆਏਤਬਏਹੁਨਨਿਹਾਰਯੋ॥ਮਾਰਗ
 ਭੁਲਾਨੈਕੋਤਚੀਤੁਕੁਮਸਾਨੇਮਮਧਸੇਬਨਬੀਚਯਹਆਸੁਮਆਪਾਰਯੋ
 ਦੇਖਮੁਨਿਧੀਰਅਤਿਸੀਤਲਸੁਪੀਵਨੀਰਵੇਦੁਗਿਰਜਾਉਹਨੁਮਾਨ
 ਨਿਰਧਾਰਯੋ॥੪॥ਐਸੇਤਬਖਾਨਬਰੇਬੀਚਹਨੁਮਾਨਬਨਯੋਜਨਮਹਾਨ
 ਇਕਆਸੁਮਸੁਹਾਏਹੈ॥ਕਦਲੀਖਜੂਰਪੁਨਿਪਨਸਗਰੂਰਫਲਪਾਕੇ

ਅਤਿਕੁਰੇਤਰੁ ਮਿਲਦਿਕਾਏਏ। ੩੫ ਬਲਹੇਗਮਿਗਸੇਰਸੁਚਫੇਰ
 ਰੁਏਮੀਤਰੁ ਰੇਵੇਰੁ ਦਾਬਿਸਰਾਏਏ। ਤਾਹਿਬਨਬੀਚਕਾਲਨੇਮੀ
 ਖਲਨੀਚਇਕਾਅਸਮਬਨਾਇਰਾਟਨੁਨੇਬਨਾਏਏ। ੪। ਇੰਦੁ
 ਗੋਪਾਰਕਰਗਮੁਖੀਅਣਾਰਿਸਿਵਲਿੰਗਾਏਓਦਾਰਤਿਤਪੁਜੇਮਨੁ
 ਲਾਇਕੈ। ਇਤਖੀਰਜੇਨਵਾਏਇਤਲਏਦਿਗਠਗੀਪਨਿਗਾਲਿ
 ਕੋਬਜਾਇਕੈ। ਧੁਪਕੋਚਫਾਏਮੁਖਮਿਤਤਅਲਾਏਫਿਰਕਰੇਸਿਵਪਿ
 ਆਨੁਦੁਓਨੈਨਕੋਮਿਲਾਇਕੈ। ਹਨੁਮਾਨਪੇਖਮੁਨਿਜਾਨਯਾਬਿਜੇਖ
 ਮੁਨਿਕਰੀਅਭਿਬਿਦਨਾਕੁਵਾਨੀਦਿਗਜਾਇਕੈ। ੬। ਕੁਗਵਨਰਾਮ
 ਕੋਜਦਤਪਹਿਚਾਨੇਮਮਹਨੁਮਾਨਨਾਮਮੇਰੇਲੋਕਮੇਬਖਾਨੀਏ। ਰਾਮ
 ਕਾਜਹੈਮਹਾਨੇਖੀਰਸਾਗਰੰਜਨਾਨੇਮਮਕੁਈਤਿਖਕੁਰੀਕਹਿਪਾਪਤ

ਤੇ ਪਾਨੀਏ। ੫॥ ਥੋੜਾ ਪਾਨ ਜਲ ਕੀ ਜਿਏ ਬਖਾਨ ਮਾਨਿ ਬੇਗ ਮਮ ਜਾਨੇ ਉਰਖ
 ਹੀ ਪਾਹਿ ਚਾਨੀਏ। ਸੁਨਿ ਹਨੁ ਮਾਨ ਬੁਨੀ ਕਾਲ ਨੇ ਮੀ ਹੁ ਬਖਾਨੀ ਸੁਨੀਏ ਭੁ
 ਵਨੀ ਬਾਤ ਵਹੀ ਨਿਜ ਕਨੀਏ। ੧॥ ਕਮੰਡਲ ਕੁਨੀ ਰਤ ਮਪੀ ਵੇ ਕਾਪਿ ਧੀ
 ਰਖਾ ਹਪਾ ਕੇ ਠਲ ਭਾਰੇ ਅਬੁਨੀ ਕੇ ਮੁਖ ਦੀ ਜਿਏ। ਆਸ ਮਾਨਿ ਵਾਸ ਕਰੇ
 ਮਨ ਕੇ ਕਲੇਸ ਹਰੇ ਜੋ ਇਹ ਹਨੀ ਕੇ ਉਹ ਚਿਤ ਨਹਿ ਕੀ ਜੀਏ। ਭੁਤ ਅੰਭੁ
 ਵਿਖਤ ਪਬਲ ਕੇ ਪਛਾਨੇ ਸਭੁ ਭੁਈ ਬਾਤ ਲਿਕ ਅਬੁ ਜੋ ਈ ਸੁਨਿ ਲੀ ਜਿਏ
 ਲਖ ਮਣੁ ਹੈ ਉਥਾਨੇ ਬਾਨ ਰਜਿ ਵਾਨੇ ਸਭੁ ਰਾਮ ਕੋ ਨਿਹਾਰੇ ਕਾਪਿ ਉਰ ਮੇ
 ਪਤੀ ਜਿਏ। ੬॥ ਜੇ ਵੇਯਾ। ਸੁਨਿ ਕੈ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕਹਯੋ ਮੁਨਿ ਕੋ ਸੁਕ ਮੰਡ
 ਲ ਨਾਤਿ ਖਜਾਏ। ਜਲ ਕੇ ਸਰ ਮੇ ਹਾਇ ਖਾਇ ਦਿਜੇ ਜਲ ਪਿਆਸ ਭੁਈ
 ਮੁਨਿ ਮੇ ਆਪਿ ਕਾਏ। ਸੁਤ ਬਾ ਮੁਨਿ ਭੁਖ ਮਹਾ ਕਪਰੀ ਕਪਰੀ ਇਕ ਸਿ

ਖਸੁਤਾਹਿ ਬੁਲਾਏ। ਬਟਵਾਪੁਕੁ ਮਾਰ ਕੋ ਜਾਇ ਕੁਲੇ ਅਬੁ ਨੀਰਤਲਾ ਵਸੁ ਦੇ
 ਹਦਿ ਖਾਏ। ੬। ਨੈਨ ਮਿਲਾਇ ਸੁਨੀ ਗਮ ਚੇ ਪੁਨਿ ਆਵਹੁ ਬੇਗਜੁ ਪਾਸਹ
 ਮਾਗੇ। ਮਿਤ ਕਰੇ ਓਪ ਦੇ ਸਤੁ ਮੇਜੁ ਮਹੋ ਖਪੀ ਜਾ ਕਰ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੇ। ਭੁਖਤ ਬ
 ਹਨੁ ਮਾਨ ਗਏ। ਦਿਗਮੀਟ ਪਸੇ ਜਲਤਾਲ ਮਝਾਗੇ। ਪੀਨ ਲਗੇ ਜਲ ਕੇ
 ਜਬ ਹੀ ਮਕਰੀ ਇਕ ਆਇ ਗਹੇ ਕਪਿ ਭੁਗੇ। ੧੦। ਪਿਰੁ ਜੁਰੂਪ ਮਹਾਨ ਤਿ
 ਸੇ ਪਿਖਤਾ ਹਨੁ ਮਾਨ ਭੁਯੇ ਰੁਖ ਭਾਰੀ ਦੇ ਕਰਮਾਹਿ ਫਰੀ ਮਕਰੀ ਮੁਖ ਫਰ
 ਦੇ ਮਕਰੀ ਵਹੁ ਮਾਰੀ। ਦਿਬ ਅਪਰੁ ਰੂਪ ਧਰੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਵਹੀਨ ਭੁਮਾਹਿ
 ਨਿਹਾਰੀ। ਪੈਨ ਭੁਤੇ ਅਬਹੀ ਉਤਰੀ ਜਨ ਰੂਪ ਬਿਰਾਜਤ ਤਾਹਿ ਅਪਾਰੀ।
 ੧੧। ਗੀਅਮਾਲ **ਤੀਛੰਦ**। ਧਨੁ ਮਾਲੀ ਨਾਮ ਤਿਹ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕੋ ਤਿਨ ਭੁਖ
 ਯੋ। ਪੁਸਾ ਦਿਤੇ ਰੇਵਾ ਪੁਸਤ ਆਹਿ ਸਾਪ ਮੇਰੇ ਨਾਖ ਯੋ। ਸ੍ਵਾਪ ਪੁਰਬ ਬੇਦ ਯੋ।

ਨਿਭਯੋਤੋਤਮਹਾਨੀਏ। ਇਹਕਾਲਨੇਮੀਦੈਤਾਅਸਮਨਾਮੁਨੀਸਰਜਾਨੀ
 ਏ। ੧੨। ਤੇਵਿਪਨਕਰਨੇਕਾਜਯਾਕੋਲਿਕਨਾਥਪਠਾਯੋ। ਯਹਆਹਿ
 ਮੁਨਿਨਿਵਿਹੀਂਸਕੇਮੁਨਿਕੁਸੁਆਹਿਬਨਾਯੋ। ਹਨਿਦੁਸ੍ਰੇਣੁਸੁਰੂਪ
 ਰੇਕਪਿਜਾਇਸਾਚੁਬਤਾਇਆ। ਮੇਜਾਉਬ੍ਰਹਮਸੁਲੋਕਮੈਤਵਸਿਗਪਾ
 ਪਮਿਟਾਇਆ। ੧੩। ਇਮਭੁਖਗਈਸੁਰਗਕੋਹਨੁਮਾਨਾਸੁਮਾਅ
 ਏਓ। ਅਯਉਪਿਪਤਾਹਿਕੋਪੁਨਿਕਾਲਨੇਮਅਲਾਇਓ। ਕਪਿਸ
 ਤਮਾਤੁਆਉਮੇਦੁਗਨਾਬਿਲਿਬਹਕੀਜਿਏ। ਤਵਮਤ੍ਰੇਵਉਕਾਨ
 ਮੈਗੁਰਦਖਣਾਮਮਦੀਜੀਯੋ। ੧੪। ਇਹਭੁਤਿਸੁਨਿਹਨੁਮਾਨਾਪਨੀ
 ਬਾਧਮੁਰਸੁਭਾਗੀਆਗੁਰਦਖਣਾਮੁਨਿਲੀਜੀਏ। ਇਮਭੁਖਤਾਂਉਰਮਾ
 ਗੀਆਗਤਜਿਅਖਿਮਾਲਸੁਗਮੁਖੀਮੁਨਿਕੁਸੇਤਉਤਰਿਕੋ। ਹਨੁਮਾਨ

ਸੁਲਕਨੇਲਗੇਬਹੁਮਾਇਆਬਿਸਤਾਰਕੈ॥੧੫॥ਮਹਾਮਾਇਕਦੁਤਾਹਰਨਮ
ਨਮਾਇਨਕੇਅਗੇ॥ਮਾਰਮੁਖੀਤੋਰਸਿਰਹਨਮਾਨਪ੍ਰਾਣਜੁਤਾਹਗੇ॥ਪ੍ਰਾਣ
ਲਾਪਪੀਰਜਮੁਖਿਕੇਗਿਰਦ੍ਰੁਤਾਹਿਨਿਤਾਰਯੋ॥ਪਿਖੀਨਾਤਹਿਅੰ
ਖਪੀਗਿਰਨਿਖਲਤਾਹਿਉਖਾਰਯੋ॥੧੬॥ਸਵੈਯਾ॥ਉਖਾਰਪਤਾਰਕੇ
ਲੈਕਰਮੇਹਨਮਾਨਜੁਰਾਪ੍ਰਵ੍ਰਿਗਆਏ॥ਆਨਪਹਾਰਪਰੇਦਿਗਮੇ
ਹਨਮਾਨਮੁਖਿਅਹਿਵਾਕਅਲਾਏ॥ਜਿਕਛੁਜਗਕੋਰਪ੍ਰਕੁਮਾਅਬਾਅਪਬਿ
ਲਿਬੁਜਦੇਹੁਮਿਦਾਏ॥ਯੋਜਨਿਕੈਹਨਮਾਨਗਿਗਾਰਪ੍ਰਨਾਥੁਕੁਲੇਮਨਮੇ
ਹਰਖਾਏ॥੧੭॥ਜਿਰਠਾ॥ਲਈਅੰਖਪੀਖੀਰਰਪ੍ਰਪਤਿਜਿਗਸੁਖੇਣਕੈ
॥ਕਰੀਚਿਕੁਤਸਾਬੀਰਲਖਮਣਲੇਜਿਵਾਇਕੈ॥੧੮॥ਸਵੈਯਾ॥ਸੁਪ
ਤੇਥਿਤਿਜਿਉਲਖਮੰਨਉਰੇਮੁਖੁਤਰਾਬਿਪਬੈਨਅਲਾਏਮਕਰਿ

ਜਾਹਿਰੋਰਣਠਾਢਾ ਅੰਬੇਦਸਕਿਠਦਯੋਆਲੋਕਪਠਾਏ॥ ਇਹੁੰਤਿਕਹ
 ਯੋਲਾਖਮੰਨਜਬੇਸੁਨਿਕੋਰਪੁਨੀਦਨਜੁਹਰਖਾਏ॥ ਸਿਰਚੁਮਉਮਉਰ
 ਪ੍ਰੇਮਬੁਰੇਰਪੁਨਾਇਕਭੂਤਿਜੁਕਿਠਲਗਾਏ॥ ੧੬॥ ਕ^{੨੧}ਬਿਤੁ॥ ਕੁਹੁਗੁਗ
 ਵਾਨਸਨੁਹਨੁਮਾਨਕਰੇਤੋਰੇਹੀਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭੁਰੇਹਿਕਾਜਿਮੇਰਿਅਲਖ
 ਮਣੁ^{ਮਨ}ਭਾਈਕੇਮਿਟਾਇਦਏਪਾਇਸਭੁਤੇਰੇਹੀਪ੍ਰਸਾਦਿਆਜੁਜੀਵਤਨਿ
 ਹਾਰਿਆਅੰਜੇਪੁਨਿਭਾਖਰਪੁਨਾਥਕਪਿਸਾਥਲਏਅੰਰਕਪਿਨਾਥ
 ਪੁਨਿਸਾਥਹੀਪਧਾਰਿਆਚੜ੍ਹੇਸਿਰਾਮਸੀਰਾਮਤੇਜਧਾਮਪੁਨਿਸਾਥਜੁ
 ਵਿਭੀਖਣਕੇਸਮਤ੍ਰਿਹੇਬਿਚਾਰਿਆ॥ ੨੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਲੈਪਖਾਣਪਾਦ
 ਪਾਪਨੇਬਾਨਰਵੈਰਣਪੀਗਾਜਮਰਭੁਮਿਸਨਮੁਖਚਲੇਮਹਾਬਲੀਭੁਟ
 ਬੀਗਾ॥ ੨੧॥ ਜ^{ਜੇ}ਵੈਯਾ॥ ਇਤਿਬਾਨਰਲੋਕਰਆਯੁਪਕੋਰਣਮੰਡਲਮੇਚਢ

ਕੇਰੁਟਾਏ। ਉਤਰਵਣਰਾਪਵਬਾਨਹਨੇਗਦਲਿਕਬਿਖੇਸੁਮਹਾਂਦੁਖ
ਪਾਏ। ਜਿਉਗਜਰਾਜਮਿਰੇਂਦਹਤੇਅਹਿਕੰਪਤਿਜਿਉਖਗਰਾਜਹਪਾ
ਏ। ਤਿਉਦਸਕਿਠਤੁਰੇਰਣਰਾਪਵਕਬੈਠਸਿੰਘਾਸਨਦੈਤਬੁਲਾਏ। ੨੨
ਬੈਠਸਿੰਘਾਸਨਦੈਤਨਕੋਪੁਨਿਰਵਣਪਾਬਿਧਿਬੈਨਅਲਾਯੋ। ਮਾਨੁ
ਖਕੈਮਰਦੇਹਮਰੇਜੁਪਿਤਾਮਹਪੂਰਬਆਪਬਤਾਯੋ। ਮਾਨੁਖਨਾਮਾ
ਮਾਰਜਕੈਘਹਿਆਪਨਰਾਇਣਕੁਤਲਜਾਯੋ। ਮਾਨੁਖਦਾਸਬੀਹਰਿਤੇਇ
ਸੁਮਾਰਨਮੋਹਇਐਚਢਾਯੋ। ੨੩। ਅਨਰਿਨਮਹੀਪਤਿਸੁਪਦਯੋਮਮ
ਪੂਰਬਸੇਸੁਨਿਯੋਮਨੁਲਾਈ। ਉਪਜੇਮਮਦੇਜੁਬਿਖੇਪਰਮਾਤਮਨਾਬਕਨੀ
ਜਿਨਕੀਛਬਜਾਈ। ਤਵਪੁਤਸੁਪੇਤਰਬਾਂਧਵਕੇਜਹਿਮਾਰਤਗੇਰਣਮੰ
ਰੁਲਾਏ। ਇਮਭਾਖਮਹੀਪਗਯੋਖਿਨਮੇਜਹਿਆਪਿਬਿਰਾਜਤਹੈ

ਸੁਰਗਈ॥੨੪॥ਜਿਥਠਾਉਪਜੇਗਾਮਸੁਗੁਨਿਜਚੈਮੇਕੋਮਾਰਹੈ॥ਕਿਉ
 ਕੰਨਅਤਿਮੁਕੁਨਿਵੈਕੇਵਜਹੈਕੁਯੋ॥੨੫॥ਵਿਹਰਾ॥ਲਿਆਵਹੁਤਾਹਿ
 ਜਗਾਇਕੈਮੇਢਿਗਲਾਹੁਨਦੀਲਾ॥ਯੋਸੁਨਿਗਏਜਗਾਵਨੇਬਡੇਜਿ
 ਨਕੇਡੀਲਾ॥੨੬॥ਕਥਿਤੁ॥ਬਰੇਜਬਰੇਨਤਬਸੁਸਨਕੇਲਗੇਪੋਨਚ
 ਲੇਤੇਓਤਾਇਨਠਗਾਇਰਹੇਮਦਿਗੇ॥ਕੇਚਿਤਪਲਾਇਪੁਨਿਕਾਹੁਕੀਉ
 ਤਾਇਪਾਗਕੁਗਚਲੇਕੇਈਕੇਈਪਜੇਗਾਹਕੇਦਗੇ॥ਕੇਚਿਤਓਤਾਨੇਤ
 ਰੁਜੀਜਲਪਟਾਨੇਕੁਟਖਾਂਹਿਛਲਪਕੈਜਨਕੁਦਕੁਦਬੰਦਗੇ॥ਕੇਚਿ
 ਤਸੁਬੀਰਧਰਪੀਰਕੁਟਾਏਛਿਰਥਟਦੈਦੁਵੈਰਨਕਪਜੇਜਾਇਅਦਿਗੇ
 ੨॥ਜਵੈਯਾ॥ਸੁਸੁਮੇਰਸਮਾਨਸੁਰੇਜਨਕੇਹਿਤੁਆਨਪਨੇਢਿਗਪੁਜ
 ਬਨਾਏ॥ਮਿਗਾਮੋਮਾਹਿਖਾਆਤਿਸੁਰਪਨੇਤਿਹਿਕੋਰਿਨਕੋਰਿਸੁਗ

ਖਸਲਿਆਏ॥ ਫਿਗਸੇਣਤਿਕੇਬੁਕੁਕੁਰੇਮਧੇਕਕਲਸਾਨਹਿਜਾਤਿ
ਗਿਨਾਏ॥ ਚਿਦਨਸੇਤਨਲੀਪਤੈਏਫਿਗਕੋਟਿਨਕੋਟਿਸੁਧਪਜਗਾਏ
ਪਨਸੇਫਿਗਰਾਖਸਗਾਜਤਏਪੁਨਿਹਾਥਨਸੇਤਿਨਕੋਟਨਪਾਏ
ਪਟਕਾਨਨਕੇਪੁਨਿਕਾਨਨਮੇਬਲਵੇਤਸਰੈਧਾਨਿਜਖਸੁਨਾਏ॥ ਫਿ
ਗਾਨਾਨਅਨੇਕਸੁਰੇਰਾਹਰੇਪੁਨਿਕੋਟਿਨਕੋਟਿਸੁਦੇਦਬੁਧਾਏ॥ ਓਤ
ਭਾਂਤਿਸਾਮੀਪਸੁਆਇਸਰੈਸੁਜਗਾਵਨਹੇਤਮਹਾਬਲਲਾਏ॥ ੨੬॥
ਖਰਭਿਠਤੁਰੇਗਮਤੜਕਸਾਗਜਾਅਕਿਜਤਾਤਨਮਾਹਿਚਲਾਏ॥ ਏ
ਕਤਾੜਿਤਤਾਹਿਗਦਾਗਾਹਿਕੈਇਕਕਾਸਟਦੇਡਅਨੇਕਲਗਾਏ
ਇਕਸੋਲਿਨਕੋਸਿਰਮਾਰਤੁਹੇਇਕਮਾਰਤਮੁਜਲਕੋਫਿਗਾਏ
ਇਕਖੈਚਿਤਕੇਸਨਕੇਬਲਕੈਇਕਕਾਨਨਕਾਟਤਕਪਬਢਾਏ॥ ੨੭॥

ਇਹ ਭਾਂਡਿ ਰਹੇ ਪਚਿਹਾਰ ਸਭੈ ਨਹਿ ਜਾਗਤ ਜੇ ਉਲਟੇ ਅਲਸਾਏ। ਤਬ ਠੇ
 ਗਬਿਚਾਰ ਕੀ ਯੋਜਨਾ ਹੁਇ ਗਨਾ ਰਿਨ ਕੇ ਬਹੁੰਦੁ ਰਬ ਲਾਏ। ਅਹਿਰਾ
 ਖਸਦੇ ਵਨ ਕੀ ਦਹਿ ਤਾਨ ਰਕਿਨ ਰਕੀ ਸਗਲੀ ਪੁਨਿ ਆਏ। ਚਿਗ
 ਨਾਚਤ ਗਾਵਤ ਆਇ ਸਭੈ ਕਰਕਿ ਕਮ ਚੇਦਨ ਲੇਪ ਲਗਾਏ। ੩੧॥ ਗ
 ਲਟੂਲ ਸੁਰੰਗ ਪਨ ਮਾਲ ਪਗੀ ਦ੍ਰਿਗ ਦਾਰਿ ਜਕੀ ਛਬਦੁ ਗਨਿ ਵਾਰੀ।
 ਤਨਕਾ ਚਨ ਸੀ ਦੁਤਿ ਛਾਜਤਿ ਤੈ ਪਦਨੁ ਪਰਕੀ ਸੁਨਿ ਝੁਨਕਾਰੀ। ਦਿ
 ਸੁਤੀਰਨ ਜੇ ਪਸੁਰੰਗੁ ਸਮਾਪਨ ਪੀਨ ਪਯੋ ਪਰ ਰਪ ਕੁਮਾਰੀ। ਅਤਿ
 ਕੁੰਚਤਿ ਤੈ ਅਲਿਕਾ ਜਿਨ ਕੀ ਪੁਨਿ ਨੀਲ ਸਰੋਰੁ ਜੋਤਿ ਸਾਰੀ। ੩੨॥ ਤਿ
 ਨਕੁ ਮਲਹਾ ਬਸੁ ਗਾਤੁ ਲਗੇ ਪੁਨਿ ਨੇਵਰ ਕੀ ਜਬਹੀ ਸੁਨਿ ਪਾਈ ਪਾਇਗ
 ਨੀਦ ਪਟੀ ਸੁਜਗੇਤ ਬਹੀ ਪਟਕਾਨ ਨਾਨ ਨਲੀ ਨਝੁਤਾਈ। ਬਰ

ਵਨਲਜੇਮੁਖਸੋਭਤੁਪੈਕੁਜਐਰਕੁਜੇਗਮਸੀਛੁਬਪਾਈ। ਤਬਗਾਗਰਕੇਟ
ਪਖਾਰਮਹਾਮੁਖਮਾਹਿਪਤਾਗਮਨਿਜਲਜਾਈ॥੩੩॥ ਮੁਖਮਾਜਧਰੇਮਦ
ਪਾਨਿਕਰੇਦਾਸਿਜੇਪੁਨਿਮੇਧਘਨੇਤਿਨਖਾਯੋ। ਘਟਸੇਲਤਕੇਬਹੁਪਾ
ਨਕਰੇਮਾਹਿਪਾਮਿਗਸੁਰਜੁਦਾਕ੍ਰਿਚਬਾਯੋ। ਜਬਲੇਗਨਤਾਬਹੁਭਾਂਤਿ
ਕਪਯੋਚਲਆਪਤਬੈਠੈਗਰਾਵਣਆਯੋ। ਆਗ੍ਰਿਬੀਧਨਰਾਵਣਪਾਇਕ
ਗੀਗਾਹਿਬਾਂਹਿਦਸਾਂਨਨਪਾਸਬੈਠਾਯੋ॥੩੪॥ ਰਾਵਣਦੀਨਗਿਗਾਮੁ
ਖਬੋਲਤਭ੍ਰਾਤਜੁਨੇਅਬਤੇਹਜੁਨਾਉ। ਕੁਵਮੰਡਲਕਸ਼ਕੁਯੋਹਮਕੋਘ
ਰਕਾਨਨਤਾਹਿਤਤੇਹਜਗਾਉ। ਮਮਸੁਰਮਹਾਸੁਤਪ੍ਰੇਤਹਨੇਪੁਨਿਬਾਧਦ
ਰਾਮਹਨੇਦੁਖਪਾਉ। ਮਰਣੁਅਬਆਇਜਮੀਪਕੁਯੋਸਿਰਕਾਲਗਹੇ
ਕ੍ਰਿਤਕੋਨਕਮਾਉ॥੩੫॥ ਵਾਜਰਥੀਅਹਰਾਮਮਿਲੇਸੁਰੀਵਕਿਸਿਗਸ

ਮੰਦਤਰੇਯੈ। ਕਾਵਤ ਮੁਲਬਲੀ। ਮਰੇਰਣ ਮੰਡਲ ਰਾਖ ਸਪੁਜਿਦਰੇਯੈ। ਬਾਨ
ਰਨਾ ਸਪਿਖੇਨ ਕਬੀਰਣ ਮੰਡਲ ਗਾਜਤ ਬੀਰਖ ਰੇਯੈ। ਜਾਹਿਤੁ ਤੇਹ ਜਗ
ਇਲਯੋ ਅਰਿ ਮਾਰਹੁ ਜੇਗਦੁ ਲਿਕਾ ਭਿਰੇਯੈ। ੩੬। **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਕ੍ਰਾਤਨਿਮਿ
ਤ ਸੁਕੀ ਜਿਯੇ ਦੁਸਾਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮ ਅਪਾਗਾ ਰਾਵਣ ਕੇ ਸੁਬਿਲਾਪ ਆਹਿ ਜਨ
ਯੋ ਕਾਨ ਮਝਾਗ। ੩੭। **ਦੇਯਾ** ॥ ਪੁਰਬ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇਤ ਬੀਨਿ ਪਸੇਹ
ਸੁਤੇਹ ਬਤਾਏ। ਪਾਪ ਬਰੇ ਭਵ ਮੰਡਲ ਮੇਤਿ ਨ ਕੇਠਲ ਰਾਵਣ ਤੇ ਅਬਪ
ਏ। ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਹੈ ਪਰ ਪੂਰਣ ਮੇਦ ਸਕੀਰ ਸੁਤੇਹ ਜਨਾਏ। ਸੀਖ
ਅਹੇ ਸਭ ਕੀ ਜਨਨੀ। ਇਹੁ ਤੇ ਤਿਕਯੋ ਭਵਨਾ ਮਨ ਆਏ। ੩੮। ਏਕ ਸ
ਮੇਨਿ ਸਕੇ ਬੁਦਿ ਗੀਬਨ ਮੇਮੁਨਿ ਨਰਦ ਜੁਨਿ ਹਾਗੇ। ਮੋਹ ਕਯਯੋ ਕ
ਰਜੇ ਰਦੁ ਉਕਿ ਹੋਰ ਕਰੇ। ਮੁਨਿ ਆਪ ਪਾਗੇ। ਦੇਵਨ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰੇ ਮਿਲ

ਕੋਤਿਯੋਠਰੁਤਇਮਤਾਹਿਉਚਾਰੇ। ਦੇਵਨਮਾਹਿਜਨਯੋਹਮਹੁਤਿਯੋਠਰੁਏ
ਸਦਿਤਤਮਾਰੇ। ੩੫। ਦੇਹਰਾ ॥ ਤੁਮਦੇਨੋਪੀਕਾਦਈਭੁਏਦੁਖੀਸੁਰਕੁਰਾ। ਬਿ
ਜਨਸਮੀਪਸੁਜਾਇਕੈਦੇਵਨਕਰੀਪੁਕਾਰਾ। ੪੦। ਦੇਹਰਾ ॥ ਭੁਗਤਿਭਾਇ
ਉਸਤਤਿਕਰੀਦੇਵਨਕੀਨਬਖਾਨਾ। ਤੀਨਲੋਕਕਿਟਕਬਲੀਰਾਵਣੁਹਨ
ਕੁਗਵਨਾ। ੪੧। ਮਾਨੁਖਕੋਮਰਣਾਤਿਨੋਬ੍ਰਹਮਾਕੀਨਬਖਾਨਾ। ਘਾਤੇਮਾਨੁ
ਖਰੁਪਧਰੁਹਨੋਤਾਹਿਭੁਗਵਨਾ। ੪੨। ਸਦੇਯਾ ॥ ਬਿਸਨਕਹਯੋਜੁਰਮਡਿਲ
ਕੋਤਿਮਹੀਸੁਕਰੇਨਹਿਛੀਲਲਗਾਵੇ। ਮੇਰਪੁਰੁਪਤਿਕੀਕੁਲਮੇਉਪਜੈ
ਪੁਨਿਰਾਮਸੁਨਾਮਕਹਾਵੇ। ਰਾਵਣਕੋਰਣਮਾਹਿਯੋਤੁਮਹੋਉਰੇਕਸਭਦ
ਖਮਿਟਾਵੇ। ਨਾਰਦਯੋਮਮਭਾਖਗਯੋਦਸਕਿਠਵਹੀਅਬਤੋਹਜੁਨਾਵੇ। ੪੩
੩। ਰਾਮਸਨਾਤਨਬ੍ਰਹਮਾਪਿਥੇਅਬਬੈਰਦਯੋਉਰੇਤਜਕੁਡਾਰੀ। ਮਾਨੁਖਰੁ

ਪਲਯੋਹਰਿਸੁੰਦਰਸੁੰਦਰਜਿਏਉਰਪ੍ਰਮਾਪਿਆਗੀ। ਰਾਮਕੁਜੇਉਰਕੁਤਰਜੇਤਿ
 ਨਹੋਤਪ੍ਰਸੰਨਸੁਰਾਮਮੁਰਗੀ। ਭੁਗਤਿਜਨੇਉਰਕੁਤਰਗਿਆਨਸੁਗਿਆ
 ਨਹੀਬਿਧਨਦੇਤਿਨਿਵਾਰੀ॥੪੪॥ ਕਾਬਿਤੁ। ਭੁਗਤਿਤੇਬਿਹੀਨਜੇਈਕੀ
 ਜੇਏਬਿਅਰਥਸੁਭਸੁਨੇਮਤਿਲਾਇਅਬਸਾਰਕੇਬਖਾਨੇਏ। ਲੀਲਾਅ
 ਨੁਕਾਰਅਵਤਾਰਹੈਅਨੇਕਹਰਿਤਿਨਕੇਹਜਾਰਪੁਨਿਏਕਓਰਠਾਨਿਏ। ਰ
 ਮਅਵਤਾਰਪੁਨਿਏਕਓਰਪੁਆਹਿਤਾਹਿਕੇਸਮਾਨਗਿਆਨਜਾਤਿਸਿਵ
 ਜਾਨਿਏ। ਰਾਮਜੇਈਧਿਆਹਿਤੇਈਜਾਹਿਭੁਵਸਿੰਧਪਾਰਪਾਹਿਪਦਹਰਿ
 ਕੇਸੁਚੀਤਮੇਪਛਾਨਿਏ॥੪੫॥ ਸਦੈਯਾ। ਜਾਮਨਉਂਜਲਹੈਜਗਮੇਪੁਨਿ
 ਤੇਜਨਰਾਮਕੋਨਿਤਧਿਆਵੇ। ਰਾਮਚਰਿਤ੍ਰਸੁਪਾਠਕਰੇਭੁਵਬਿਧਨਤੋਖਿ
 ਨਮਾਹਿਮਿਟਾਵੇ। ਸੀਅਪਤਿਹਰਿਰਾਮਬਲੀਪਦਪੁਰਣਵੈਸੁਖਸੋਜਨ

੭
 ਸਿੰਧੁ
 ੨੨੨੨

ਪਾਵੇ ਮਰਾਪ ਵਕੀਯਹਿ ਪ੍ਰੀਨਿ ਕਥਾ ਕਵਿ ਸਿੰਘ ਗੁਲਾਬ ਸਦਾ ਮੁਖ ਗਾਵੇ ॥੪੬॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਾ ਅਧਿਆਤਮ ਰਾਮਾਇਣੇ ਉਮਾ ਮਹੇਸੁਰ

ਸਿੰਥਾ ਦੇ ਪੁਪਕਾਂਡੇ ਸਮਾਪਤ ਮੋਧਿਆਇ ॥੧॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਦੇਵ ਉਦਾਚ ॥ ਜ ਦੈ

ਯਾ ॥ ਪਟਕਾਨਨ ਕੇ ਅਹਵਾ ਕਜੁਨੇ ਕ੍ਰਿਕਟੀ ਕਟਿਲਾ ਦਸਕੰਠ ਅਲਾਏ ॥

ਗੰਗਾ ਅਸਨ ਤੇ ਜਨੁ ਕ੍ਰਮਿ ਪਰੇਤਾ ਕਿਆਇ ਤੇ ਤੇ ਉਤਾ ਪਹਲਾਏ ॥ ਮੁਹਿਗ

ਆਨ ਜਨਾ ਵਨ ਕੇ ਹਿੰਦੂ ਨਾ ਪਟਕਾਨ ਜਨੇ ਤੁਮ ਪਾਸ ਬਲਾਏ ॥ ਜੁਨਿ ਮੋਹਕ

ਹਯੇ ਉਗਮਾਨ ਕੁਲੇ ਰੁਚਹੇ ਇਕਿਰੇ ਅਬ ਸੰਗਰ ਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਨਹਿ ਤੇ ਅਬ ਜਾ

ਹੁਬਰੇ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰੀ ਗੰਨੀ ਦੁਬਈ ਤੁਮ ਕੇ ਅਤਿ ਭਾਗੀ ॥ ਜੁਨਿ ਗਵਣ ਕੇ ਯਹ ਵ

ਕਉਮਾਂ ਪਟਕਾਨਨ ਯੋ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਦੁਸੁ ਅਪੈ ਦਸ ਮੋਲਿ ਬਲੀ

ਇਹ ਜਾਨ ਗਯੋ ਰਣ ਕ੍ਰਮਿ ਮਝਾਗੀ ॥ ਵਹਲਿ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗਯੋ ਖਿਨ ਮੇਸੁਸ

ਪਛਬੋਰੋਜਨੁ ਭੁਪਰਕਾਗੀ॥੨॥ ਨਿਕਸੇ ਪੁਰਤੇ ਇਹੁ ਭੁੰਤਿ ਬਲੀ ਜਭੁ ਬਨਰ
 ਸੈ ਨਿਕਹੇ ਰੁਡੁ ਰਾਏ॥ ਮੁਖ ਭੀਤਰ ਘੋ ਪੁਨਿ ਗਜਤ ਹੈ ਪੁਨ ਜੇ ਜਭੁ ਜਾਗਰ
 ਤਾਂ ਹਿਨ ਦਾਏ॥ ਕਪਿ ਪੁਜਨ ਕੇ ਦੁਖ ਦੇਵਤ ਹੈ ਭੁਜਾ ਮਾਹਿ ਗਾਹੇ ਮੁਖ ਭੀਤ
 ਰ ਪਾਏ॥ ^{ਪੁਰਨ} ਜਪਖ ਮਨੋ ਗਿਰਾ ਆਵਤ ਹੈ ਘਟ ਕਾਨਨ ਪੇਖ ਸੁਕੀ ਜਪ ਲਾਏ॥
 ੩॥ ਕ **ਬਿਤ**॥ ਤਕੀਰਾ ਜਪਾਨੀ ਕਪਿ ਭੂਰੇ ਹੈ ਭੁਵਾਨੀ ਲੋ ਮੁਗਦਰ ਕੇ ਹਾਥ ਮਾ
 ਨੇ ਆਪ ਕਾਲ ਆਏ ਹੈ॥ ਫਿਰੇ ਕਪਿ ਸੈਨ ਮਾਂਹਿ ਬਾਨ ਰਪ ਲਾਹਿ ਆਗੇ ਦੇ
 ਰਨੇਨ ਪਾਂਹਿ ਕੀ ਜਪੇਰ ਘੇਰ ਖਾਏ ਹੈ॥ ਮੁਗਦਰ ਜਮਾਰੇ ਕਰ ਪਇਨ ਸੇ
 ਤਾਰੇ ਮਲ ਜੀਘਨ ਕੇ ਤਾਨ ਕਪਿ ਸਾਂਗਰ ਬਗਾਏ ਹੈ॥ ਕਿਭੁ ਕਰਣ ਪੇਖ
 ਹਾਥ ਗਦਾਲੇ ਬਿਸੇਖ ਸੁਵਿਭੀ ਖਣੁ ਪੁਣ ਮਕਰੀ ਭ੍ਰਾਤ ਬਡੇ ਆਏ ਹੈ॥
 ੪॥ ਜਵੈ ਘਾਹਿ ਭੀ ਖਣੁ ਤੋਲ ਪੁਭ੍ਰਾਤ ਤੁਮੇ ਜੁਮਾ ਮਤਿ ਮੇਹ ਦਯਾ ਅਬਕੀ

ਜੇ॥ ਮਮਰਾਵਣ ਕੋ ਬਹੁ ਕੁੰਤਿ ਕਹਯੋ ਤੁਮ ਕੂਤ ਸੁਮੇ ਅਬ ਵਾ ਕ ਸੁਨੀ ਜੇ॥ ਘਾਹਿ
ਰਾਮ ਨਗਾਇਣੁ ਹੈ ਜਗੇ ਮੇਜੁ ਨਿਜਾਨ ਕੀ ਆਪਤਿ ਸੇਪੁ ਨਿਦੀ ਜੇ॥ ਜੁਨਯੋ
ਨਕਯੋ ਕਰ ਲੇਤ ਰਵਾਰ ਬਖਾਨਤ ਘਾਹਿ ਕੁਪਾਣ ਬਖੀ ਜੇ॥ ੫॥ ਨਗਾ
ਜਛੰਦ ॥ ਸੁਫੇਗ ਮੇਧੇ ਕਾਰ ਕੋ ਬਖਾਨਯੋ ਜੁਨੀ ਜੀਯੋ॥ ਜੁਜਾਇ ਲਿਕਤਿ
ਆਗੈ ਕੋ ਪੁਰੀ ਨਬਾ ਸੁਕੀ ਜਿਏ॥ ਉਭਾਰ ਗਥੇ ਮੇਗਦਾ ਸੁਲਿਕ ਤੇ ਪਲਾ
ਇਯੋ॥ ਜੁਚਾਰ ਲੇਪੁ ਧਾਨ ਸਾਥਿ ਰਾਮ ਪਾਸ ਆਇਯੋ॥ ੬॥ ਜਨੇ ਸੁਕੁ ਕੁਕਾ
ਨਵਾ ਕਕੂਤ ਜਾਨ ਆਇਯੋ॥ ਅਲਿਬ ਰਾਮ ਪਾਦ ਜੀਵ ਕਿਠ ਮੇਲ ਗਯੋ॥
ਕਲਿ ਸੁਰਖ ਰਾਖ ਜਾ ਸੁਕੂਤ ਮੇਵਿ ਜਾਰਦੇ॥ ਸੁਕੂਗਤ ਹੈ ਮਹਾਨ ਤ੍ਰਿਕਹਯੋ
ਜੁਮੋਹ ਨਾਰਦੇ॥ ੭॥ **ਜਵੇਯਾ** ॥ ਆਬਿਜਾਹਿ ਵਿਕੁੰਖ ਨਤੁ ਇਹ ਤੇ ਜੁਨ ਮੇ
ਵਿਗਨਾਹਿ ਸੁਰਿਚ ਨਿਹਾਗੇ॥ ਇਹ ਹੈ ਅਪਨੇ ਕਿ ਅਤੇ ਪਰ ਕੋਰਣ ਮਾਹਿ

ਕੁਏਮਦਸੋਮਤਵਾਰੇ॥ਇਹਭਾਂਤਿਕਹਯੋਦਿਗਨੀਰਬਹੇਸੁਵਿਭੀਖਨਕੁ
 ਤਕੇਪਾਦਜੁਹਾਰੇ॥ਦਿਗਰਾਮਕੀਆਇਖੜੋਹਟਕੈਬਹੁਚਿਤਕੁਈਤਿ
 ਨਚੀਤਮਸੁਣੇ॥੬॥ਕੀਜਨਕੋਕਰਪਾਦਹਨੇਪਟਕਾਨਕੁਯੋਰਣ
 ਮੇਦਿਗਰਾਤੋ॥ਘੋਦਰਹੈਕਪਿਸੈਨਨਕੋਜਨਕੋਜਨਕੋਸੁਦਰੇਗਜਮ
 ਤੋ॥ਗਮਨਿਹਾਰਸੁਕੋਧਕੀਯੋਪੁਨਿਆਸਤਸਿਭਾਰਲਘੋਹਿਨਵਾਤੋ॥
 ਕਾਨਲੋਤਾਨਕਮਾਨਵਹੀਪਟਕਾਨਨਕੀਕੁਜਮੇਕਘੋਘਾਤੋ॥੭॥ਦੇ
 ਹਰਾ॥ਮੁਗਦਰਸਹਿਤਸੁਦਖਕਹਗਿਰੇਸੁੱਭਮਿਮਸ਼ਾਗਕ੍ਰਿਕੁਕਰਣ
 ਰਿਜਮਾਨਕੈਕੀਨੋਨਾਦਅਪਾਰ॥੧੦॥ਸੁਣੇ॥ਕਰਜਾਇਪਰੇਰਣਮੰ
 ਰਲਮੇਕਪਿਐਰਅਨੇਕਤਿਨੇਹਨਡੁਗੇ॥ਕਪਿਕੁਦਪਹਾਰਨਜਾਇਚ
 ਫੇਜਨਕਿਪਤੁਸੀਤਾਬ੍ਰਿਆਗਕਿਮਾਗੇ॥ਪਟਕਾਨਸੁਹਾਮਕ੍ਰਿਰੇਰਣਮੇ

ਕੀਪਮਤਿਲਊਥਧਯੋਇਨਿਹਾਰੇ। ਕਰਛੀਨਕੁਯੋਪਟਕਾਨਨਕੇਤਰਸਾਲ
ਜੁਦੁਸਥਹਾਥਊਭੁਗੇ॥੧੧॥ ਰਲੁਰਾਪਵਮਾਰਦੇਰਪੋਰਤਬਰਾਮਸੁ
ਵੋਜਵਬਾਨਲਯੋਯੈ। ਤਰਸਾਲਜਮੇਤਿਜੁਵਾਮਕੋਰੇਹਰਿਬਾਦੁਚ
ਲਾਇਜੁਕਾਟਦਯੋਯੈ। ਯੁਗਛੀਨਕੁਯੋਰੁਜਤਾਂਖਲਕੀਪਾਨਿਧਾਵ
ਤਾਵਤਨਾਦਕਯੋਯੈ। ਸਰਾਅਧਜਸੀਯੁਗਰਾਮਬੁਲੀਧਨਤਾਨ
ਦੁਊਪਦਮਾਹਿਦਯੋਯੈ॥੧੨॥ ਕਾਟਦਏਪਦਦੇਤਿਨਕੇਪੁਨਿਲਿਕਦ
ਆਰੇਮੇਜਾਇਪਏਯੈ। ਪਾਦਕੁਜਾਬਿਨੁਗ੍ਰੀਖਦੁਜੇਮੁਖਅਪਪਸਾਰ
ਜੁਰਾਮਧਏਯੈ। ਜੁਮਨੇਸਾਜਿਰਾਹੁਸੁਧਾਇਪਰੇਮੁਖਰਾਮਜਿਲੀਮੁ
ਖਪੁਰਦਏਯੈ। ਸਰਪੁਰਤਤੰਡਨਿਖੰਗਭੁਯੋਅਤਿਕ੍ਰੇਸਤਿਗ੍ਰੀਮਜੁਨਾਦ
ਕਏਯੈ॥੧੩॥ ਕਬਿਤੁ॥ ਜੁਰਜੁਰਕੇਬਾਨਇਕਜੁਰਜਸਮਾਨਰਾਮਕਾ

ਫੇਕੇਨਿਖੀਗਵੇਜਰਾਜਨਚਢਾਯੋਯੋ। ਬਜਕੇਜਮਾਨਅਤਿਕੁਰੀਯੋਮ
 ਹਨਪਟਕਾਨਨਕੇਨਾਜਕਾਜਵਹੀਤੁਚਲਾਯੋਯੋ। ਭੁਧਗਵਿਖਾਨ
 ਕੇਜਮਾਨਸਿਰਕੁਰੀਅਤਿਦਾਕੁਬਡੀਲਾਮੀਅਗਕਿੰਡੁਜੁਹਾਯੋਯੋ।
 ਬ੍ਰਿਤਾਜੁਰਕੇਸੀਜਾਜਿਉਸੁਰੇਸਬਜਮਾਰਕਟੈਰਾਮਬਾਨਮਾਰਸੀਜਕਾ
 ਟਿਕੈਬਗਾਯੋਯੋ॥੧੪॥ ਦੋਹਰਾ। ਜੀਸਲੀਕਕੇਦੁਆਰਮੈਕਾਪਾਜਲ
 ਧਮਸ਼ਾਗ। ਸਿਰਰੇਕਯੋਪੁਰਿਦੁਆਰਕੇਕਾਇਹਨੇਜਲਚਾਗ॥੧੫॥
 ਸਵੈਯਾ॥ ਦੋਹਰਖੀਜੁਰਗਪੁਬਐਪੁਨਿਜਿਧਵਿਹੀਗਮਪਨਿਗਾਏ
 ਗੁਹੰਯਕਯਖਜੁਦੇਵਬਪੁਮਿਲਗਾਪਵਕੇਮਖਮੈਜਜੁਗਾਏ। ਮਾਰਿ
 ਅਕਾਜਵਿਮਾਨਠਿਰੇਜੁਰਗਪਵਹੇਗਜੁਲੁਵਸਾਏ। ਮਾਰਬਲੀਪ
 ਟਕਾਨਨਕੇਰਪੁਨਾਇਕਸਾਇਕਹਾਥਠਿਗਾਏ॥੧੬॥ ਤਿਟਕਛੰਦ॥ਮੁ

ਨਿਨਾਰਵਜੁਦਿਗਰਮਅਏ। ਨਿਜਤੇਜਪ੍ਰਭਾਦਿਗਭੁ^{ਪ੍ਰਕਸ}ਸਕਏ। ਪਿਖਰਮਸ
ਨੀਲਸਰੋਜਸਮੀ। ਧਨੁਹਾਬਸਮਸਤਸੁਵੇਰਦਮੀ। ੧੧। ਕਿਛੁਤਾਮਰਨੈਨਬਿ
ਜਾਲਲਜੇ। ਬੁਜਦਿਰੁਜਰੇਸੁਕਵਿਡਪਸੇ। ਰਿਦਆ^{ਕੁਪ}ਰਿਦਬਾਨਰਕੋਨਿਰਖੇ
। ਸਰਪੀਡਮਨੋਤਿਨਕੀਕਰਖੇ। ੧੨। ਪਿਖਨਾਰਦਉਸਤੁਤਾਪਕਗੀ। ਸੁ
ਗਦਾਗਦਾਵਾਕਕਲੇਸਹਰੀ। ਜਗਨਾਬੁਜਦੇਵਨਦੇਵਹਰੇ। ਪਰਮਾਤ
ਮਗਮਮੁਕਿਦਵਰੇ। ੧੩। ਸੁਨਗਇਨੁਵਿਜੁਅਪਾਰਬਲੀ। ਜਗਸਾ
ਖਿਨਬਿਦਨਪਦਕਲੀ। ਘਨਗਿਆਨਜੁਲੇਕਨਪਾਲਕਰੇ। ਨਿਜਮਾ
ਇਕਮਾਨਵਦੇਹਧਰੇ। ੨੦। ਜੁਮਨੇਸਖਦੁਖਅਕਾਰਗਯੇ। ਨਿਜਮਾਇ
ਕਨਾਤਿਸੁਤਨਰਹੇ। ਸਭਕੇਰਿਦਅੰਤਰਸੇਭੁਤਹੇ। ਨਿਜਜੋਤਿਪ੍ਰਭਾਜਨ
ਮੋਹਤਹੇ। ੨੧। ਅਮਲਾਤਮਕੋਰਿਦਭਾਜਤਹੇ। ਸਭਬੰਧਨਮੁਲਾਬਿਨਾਸਤ

ਤੋ।। ਨਿਜ ਨੈਨ ਉਪਾਰਤ ਹੋ ਜਬ ਹੀ।। ਤ ਅਲੋਕ ਬਨਾਵਤ ਹੋਤ ਬਹੀ।। ੨੩।। ਜ
 ਕੁ ਕੇਤ ਮਮਾ ਹਿ ਜਿਹਾਰ ਕਰੇ।। ਜਬ ਰਾਮ ਸੁਨੈ ਨ ਮਿਲਾਇ ਧਰੇ।। ਜਿਨ ਮੇ
 ਜਗ ਪੁਰਣੇ ਏਹੁ ਰਹੇ।। ਜ ਕੁਲੋਕ ਚਰਾਚਰ ਜਾਹਿ ਕਹੇ।। ੨੪।। ਜਿਨ ਮਾਹਿ
 ਨਾ ਕੀ ਚਤ ਲੇਖ ਕਰੇ।। ਅਭਿਬੰਦਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਤੇ ਹਿ ਹਰੇ।। ਪੁਰਖ ਪਰਧਾਨ ਸੁ
 ਕਾਲ ਅਹੇ।। ਤਵ ਬਿਅਕਤ ਅਵਿਅਕਤਿ ਸਰੂਪ ਕਹੇ।। ੨੫।। ਇਮ ਜਾਨਤਿ
 ਜੋ ਮਾਨਿ ਬਿੰਦਵੇ।। ਅਭਿਬੰਦਨ ਤੇਰਾ ਪੁਨਾਥ ਹਰੇ।। ਤਵ ਸੁਧ ਜਰੂਪ ਬਿਕਾਰ
 ਨਹੈ।। ਪਨਗਿਆਨ ਜਰੂਪ ਸੁਬੰਦ ਕਹੇ।। ੨੬।। ਸੁਤ ਵਿਸੁ ਅਕਾਰ ਸੁਤੇ ਹਰੁ ਨੇ
 ।। ਤਵ ਬੀਤ ਰਨਾਤਿ ਵਿਰੋਧ ਗਨੇ।। ਅਹਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਾਨਿ ਹਰਤ ਜੇ।। ਤਵ ਮਾ
 ਹਿਨ ਹੀਨ ਰਕੁ ਖਤ ਜੇ।। ੨੭।। ਗੀਆ ਮਾਲ **ਤੀਛੰਦਾ**।। ਬਿਨਾ ਤੇਹ ਪ੍ਰਜਾਦਿ ਨਿ
 ਸਚੇ ਨਾਕ ਦਾ ਬਿਤ ਪੇਖਯੋ।। ਨਿਜ ਮਾਇਖੇ ਲੇਵੇ ਵਤੁ ਵਿਰੋਧ ਨਾ ਕਛੁ ਦੇਖੇ ਯੇ

ਗਵਿਗਜਿੰਜਾਇਇ ਚਗਬਿਨੁਜਿਮਨੀਰਲੋਕਨਿਹਾਰੀ॥ਅਗਿਆਨਕੈ
ਤਿਮਰਾਮਤੋਮੈਭ੍ਰਾਂਤਜਗਤਉਚਾਰਹੀ॥੨੦॥ਜਿਹਕੋਨਬਾਣੀਕਹਜਕੇਮ
ਨੁਨਾਹਿਜਾਹਿਨਿਹਾਰਹੈ॥ਅਵਿਖੇਤੋਰੋਰੁਪਨਿਰਗੁਣਰਾਮਬੇਦਉਚਾਰ
ਹੈ॥ਵਿਸਨਾਵਹੁਹੋਵਈਕਿਹਭ੍ਰਾਂਤਿਤਾਹੈਨਿਹਾਰਹੈ॥ਬਿਨੁਪਿਖੇਸੇਵੇ
ਤਾਕਥੀਬਿਨੁਜੇਵਨਾਨਿਰਧਾਰਹੈ॥੨੧॥ਇਹੁੰਤਲੈਅਵਤਾਰਤੇਭੁਵਰੂਪ
ਸ੍ਰਿਦਧਾਰਿਆਭੁਜੇਬੁਧਿਜਪਨਤੋਕੋਤਰੇਰੁਵਨਿਪਿਪਾਰਿਆਕਾਮਕੁ
ਧਸੁਅਹੇਤਸਕਰਜਦਾਚੀਤਰੂਪਾਇਹੈ॥ਮਜਾਗਜਿਉਜਗਮੁਸਯਾਕੇ
ਤਿਉਜਦਾਬਿਲਖਾਇਹੈ॥੨੨॥ਤਵਨ੍ਰਸਮਰਣਜੇਕਰੇਤਵਰੂਪਉ
ਗਮੈਪਿਆਇਹੈ॥ਤਵਕਰੇਪੁਜਾਰਾਮਜੇਪੁਨਿਕਥਾਅੰਮ੍ਰਿਤਗਾਇਹੈ॥ਤਵ
ਰੂਗਤਸਿਗਤਿਰਾਮਜੇਜਗਨੀਤਿਚੀਤਿਕਮਾਇਹੈ॥ਜਗਸਿਥਕਕਰਗ

ਪਦਾਸੁਖਸਿਗਤੇਤਰਜਾਇਐ॥੩੦॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਆਤੇਸੁਗੁਣਸਰੂਪਤੇਮੇਓ
 ਰਬੁਜੇਅਭੇਦਾਮੁਕਤਫਿਰੇਜਭੁਲੋਕਮੇਪੁਜੇਮਮਸਭਦੇਵਾ॥੩੧॥ ਕਾਬਿਤੁ
 ॥ ਦੇਵਨਕੇਕਾਜਰਾਮਕੀਨੇਜੈਮਹਾਨਤਵਮਾਰੇਘਾਟਿਕਾਨਭਾਰਭੁਮਕੇ
 ਉਤਰਘੋਲਖਮਲਹਾਥਪੁਨਿਪ੍ਰਤਰਪੁਨਾਥਰੂਵਣਕੇਪੁਤਾਇੰਦ੍ਰ
 ਜੀਤਪੇਖਮਾਰਯੋ॥ ਮਹੇਗੋਤਰਾਮਤਮਘਾਹੀਤੇਅਗਾਰੀਦਿਨਰਾਵਣ
 ਜਲੈਕਪਾਤਿਸਾਚਮੇਉਚਾਰਯੋ॥ ਸਿਧੂਕੇਸਥਰਣਦੇਖੋਰਪੁਨਾਥਪਰਭੁ
 ਈਭੁਟਭੀਰਜਾਇਗੰਗਨਮਸ਼੍ਟਾਰਯੋ॥੩੨॥ ਦਘਮੋਹਕੀਜਿਯੇਸਰਾਮ
 ਚਿਰਜੀਜਿਯੇਜੁਦੇਵਲੋਕਜਾਊਮਹਿਆਇਜੁਜੁਦੀਜਿਯੋ॥ ਅੰਸੰਤੋਬ
 ਖਾਨਪੁਨਆਇਸਪ੍ਰਮਾਨਕਰਗਏਭੁਗਵਾਨਰਿਖਨਾਰਦਭਨੀਜਿਯੋ॥
 ਚਲੇਪਾਥਿਜਾਹਿਦੇਵਪੁਜਤਜੁਤਾਹਿਪੁਨਿਗਯੋਬ੍ਰਹਮਲੋਕਜਾਹਿਪਾਪ

ਸਭੁ ਛੀਜਿਐ। ਕੁਤਪਾਦਿਕਾਨਨਦਸਾਨਨਜੁਮੁਇਸੁਨੇਕੁਯੋਰਿਤਪਾਅਬ
ਜੇਈਜੁਨਿਲੀਜਿਐ। ੩੧। ਰਾਵਨਕੋਜੋਕੁਯੋਜੁਖਤੁਪਲਾਇਗਯੋਕੁਈ
ਤਨਜੁਰਾਛਜੁਕੁਮਿਮੇਗਿਰਾਯੋ। ਉਠਕੋਸਿਕੁਰਾਦੁਉਪਥਨਉਕੁਰਾਮਾਰੇ
ਮੁਠਕੋਸਾਛਾਰਹੋਇਹਾਇਬਿਲਲਾਯੋ। ਕੁਕੁਕਾਨਮੁਇਪੁਨਿਤਾਤਹੋ
ਬਿਹਾਲਕੁਏਐਸੀਜੁਨਿਬਾਤਿਇੰਦ੍ਰਜੀਤਾਪਾਯੋ। ਤਾਤਮਹਾਮਾ
ਤਿਤਮਜੋਕੋਕੋਬਿਗਤਿਕੋਰਜੀਵਤਹੀਮੇਪਨਾਦਕਹੋਦੁਖਪਾਯੋ। ੩੪
ਦੇਵਨਕੇਨਾਸਕਹੋਤੇਜਕੋਪ੍ਰਕਾਸਕਹੋਜਾਵਧਾਨਹੁਜੇਅੰਬਦੁਖਕੋਮਿਟਾ
ਇਕੋ। ਸਾਂਤਿਮਨਕੋਰਸਭੁਵੇਰਨਕੋਸੀਸਹਰਕੋਰਅਬਹੋਮਸਾਨਿਕੀਕੁਲਾ
ਮੇਜਾਇਕੋ। ਹੋਵੇਗੋਅਜੀਤਸਭੁਵੇਰਨਕੋਜੀਤਕੋਰਸਿਯੰਦਨਤੋਆ
ਦਿਵਰਪਾਵਕਤੇਪਾਇਕੋ। ਐਸੇਤੁਬਖਾਨਸੁਕੁਹੋਮਕੋਸਥਾਨਪੁਨਿਗਯੋ

ਭਵਨੀਵਹਮੇਘਨਦਧਾਇਕੈ॥੩੪॥ਲਾਲਪਦਲਾਲਮਾਲਲਾਲਹੀਜੁਪ
 ਗਭੁਲਲਲਤਨਚੇਦਨਕੇਲੇਪਕੋਲਗਾਯੋ॥ਨਿਕੁਭਲਮਝਰਮੁ
 ਖਮੋਨਿਤਿਨਧਾਰਪੁਨਿਹੋਮਕੋਨਿਮਿਤਤਾਹਿਪਾਵਕਜਗਾਯੋ॥ਕੋਰੇ
 ਇੰਦੁਜੀਤਿਪੁਨਿਬੈਠਕੋਨਿਚੀਤਿਹੋਮਅਹੀਸਮਾਚਾਰਸੁਵਿਭੀਖਣ
 ਨੇਪਾਯੋ॥ਜਮਾਚਾਰਪਾਇਪੁਨਿਗਮਕੋਸਮੀਪਜਾਇੰਦੁਜੀਤਿਹੋਮ
 ਓਮਗਮਕੋਅਲਾਯੋ॥੩੬॥ਵਿਭੀਖਣਦਾਰ॥ਵੇਹਰਾ॥ਸੁਨੇਗਮ
 ਤੋਕੋਕਹੋਮੇਘਨਦਕੇਕਾਜਾਅਪਨੀਜੀਤਿਨਿਮਿਤਵਹੁਕਰਤੋਮ
 ਖਲਗਾਜਾ॥੩੭॥ਨਿਕਸੇਗੋਰਥਅਸੁਪੁਨਿਆਯੁਪਪਜਾਸੁਚੀਗਾਹੇ
 ਇਸਮਾਪਤਿਹੋਮਜਬਮੇਘਨਦਰਪੁਬੀਗਾ॥੩੮॥ਵੇਵੇਦੈਤਨਹਿਜਿਨਸ
 ਕੋਠਰਤਿਸੇਜਗਮਾਹਿ॥ਅਤੇਲਖਮਣਹਾਥਤਿਨਬੈਗਹਨੇਰਣਮਾਹਿ

੩੬॥ ਆਗਿਆ ਮੇਸਿਗਦੀ॥ ਜਿਏਲਖਮਣ ਬਲਬਿਖਪਾਤਿ॥ ਬਿਨੁ ਜਿਏਹ
ਪਨਨਾਦਕੇ ਮਾਰੇ ਗੋਤ ਵਧਾਤਾ॥ ੪੦॥ ਰਾਮੇ **ਵਾਚ**॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਮੇਹੀ ਚਲੇ
ਆਪੁਤਹਿ ਇੰਦ੍ਰਜੀਤਿ ਬਲਵੰਤਾ॥ ਪਾਵਕਾ ਅਸਤ ਮਾਰ ਕੈ ਤਾਹਿ ਕਰੋ ਸਤ
ਖੰਡਾ॥ ੪੧॥ ਸ **ਵੇਯਾ**॥ ਸੁਵਿਭੀ ਪਨਠੇਰ ਕਹਯੋਰ **ਪੁਨਾ** ਬਜੁਰਨ ਮਾਰ ਸਕੇ
ਤਿਹ ਕਈ॥ ਜਿਨ ਦ੍ਰਾਦਸ ਵਰਖ ਅਹਾਰੋ ਪੁਨਿ ਨਾਹਿ ਕਈ॥ ਦ੍ਰਿਗਨੀ ਦਿ
ਜੁਜੇਈ॥ ਚਤੁਰਾਨਨ ਆਪਕਹਯੋ ਮੁਖਤੇ॥ ਇਨ ਕੇ ਮਰਦ ਪੁਨਿ ਤਾਂਹਿ
ਤੋਰੇਈ॥ ਲਖਮਣ ਤਜੀਜ ਬਐਧ ਪੁਰੀਤ ਬਨੀਦ ਅਹਾਰ ਤਜੇ ਤਿਨ ਦੇ
ਈ॥ ੪੨॥ ਪਦਪੰਕਜ ਤੇ ਇਨ ਨੀਤ ਭੁਜੇ ਆਹਿ ਜਾਂਨ ਲਈ ਸਗਲੀ ਮਮ
ਰਾਮਾ॥ ਅਬਿ ਆਇ ਸੁਆਹਿ ਸੁਬੇ ਗਾਇਜੇ ਆਰਿ ਮਾਰ ਕਰੇਤ ਵਪਰਣਕ
ਮਾਨਿਹਿ ਚੇ ਆਹਿ ਮਾਰਹਿ ਗੋਤਿਨ ਕੇ ਸੁਧਗਧਰ ਜੇ ਸਮਹਾ ਬਲੰਧਾਮਾ॥

ਹਨੈ ਦਸਕਿ ਸਰਕੇ ਸੁਤ ਕੇ ਸੁਰੇ ਦੁਹਿ ਰਾਖ ਸਕੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ੪੩ ॥ ਦੋ
 ਹਰਾ ॥ ਜਗਤ ਅਧੀ ਸੁਰਾਮਤੁ ਮਨ ਰਾਇ ਨ ਕੁਵਹਾਗ ਲਖ ਮੰਨ
 ਜੇ ਸੁਰਨੀ ਜੇ ਏਨਿ ਖਲ ਧਰਤਿ ਅਧਾਗਾ ॥ ੪੪ ॥ ਧਰਨੀ ਭਾਰਨਿ ਵਾਰਹਿ
 ਤਤੁ ਮਲੀਨੇ ਅਵਤਾਰਾ ਜਗਨਾ ॥ ਟਕੇ ਕੇ ਸੁਤ ਕੇ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਧਰਣਹਾਗਾ ॥ ੪੫ ॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਅਧਿਆਤਮ ਰਾਮਾਇਣੇ ਉਮਾ ਮਹੇਸੁਰ ਸੀਬਾ ਦੇ ॥ ਅਧਕੰ
 ਰੇ ਅਸਟਮੋਧੀ ਆਇ ॥ ੪੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਦੇਵੇ ਵਾਰ ॥ ਦੋ ਹਰਾ ॥ ਸਨਿਤਿ ਵਿ
 ਭੀਖਣ ਵਾਕ ਪੁਨਿ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਵਿਭੀਖਣ ਜਾਣੈ ਤਿਸੇ ਕਪ
 ਟੀ ਰੈ ਬਲਵਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਤੁ ਵਿਤ ਸੁਰਾਤਿ ਮਾਘਾ ਵੀ ਬਲਵਾਨਾ ॥
 ਐਸੇ ਦੇਤ ਬਾਲਿਸੁ ਅਤਿ ਜੈ ਤੈ ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਅਭਿਲਾਜਾਨੇ ਲਖ ਮ
 ਨੁ ਰੂਪ ਜੁਨੇ ਮਨੁ ਲਾਇ ਕੈ ॥ ਮਮ ਜੇਵਕ ਧਰ ਬੀਨ ਪੁਰਬੀਨ ਮਹਾ ਸੁਖ

ਵਾਇਕੋ। ਭੁਵੀਕਰਪਜਾਨਿਮੋਨਿਉਗਮੇਗਧੀ। ਹਿਭੁਜਨਦਯੋਨਸੇ॥
ਤਸੁਮਾਰੇਗੇਸਧੀ॥ ੩॥ ਐਸੇਰਾਮਸੁਭਾਖਭੂਤਬਖਾਨਈ॥ ਗਿਰਜਾਵੈਭੁ
ਗਵਾਨਜਭੀਕਛੁਜਾਨਈ॥ ਲਖਮਲਸਿਗਜਸੇਨਬਡੀਅਬਲੀਜੇਏ
॥ ਹੋਜਾਇਦਸਾਨਨਪੁਤਬੇਗਬਪਕੀਜੇਏ॥ ੪॥ ਹਨਮਾਤਿਥੀਸਿਰਦਾਰ
ਸਭੈਸਿਗਲੀਜੇਏ॥ ਜਾਂਬਦਾਨਿਰਿਛੇਜਸਤਾਇਕਕੀਜੇਏ॥ ਵਿਭੀਖ
ਨਲੈਪਰਪਾਨਸਿਗਤਵਜਾਇਹੈ॥ ਹੋਜਾਨਾਤਿਸਭੈਜੁਦੇਸਾਵਿਵਰਬ
ਤਾਇਹੈ॥ ੫॥ ਰਾਮਵਚਨਜੁਨਿਲਖਲਸਿਗਾਵਿਭੀਖਲੇ॥ ਐਰਸਰਾ
ਸਨਲਯੋਬਾਲਅਤਿਤੀਖਲੇ॥ ਰਾਮਪਦਿਬੁਧਾਥਸੁਜੀਸਦੁਕਾਇਕੋ
ਹਿਲਖਮਲਕਰਤਿਬਖਾਨਜੁਨਮਨਲਾਇਕੋ॥ ੬॥ ਆਜਸਰਾਸਨਬਾਨ
ਜੋਹਛੁਟਿਕਾਹਿਗੇ॥ ਮੇਪਨਾਵਤਨਫੇਰੁਪਤਾਲਪਸਾਹਿਗੇ॥ ਭੁਗਵਤੀ

ਕੇਨੀਰਤੁਲੀਬਿਧਨਾਇਕੈ। ਹਿਪਰੇਨਿਖੰਗਹਿਅਹਿਸੁਸੇਣਮਿਟਾਇ
 ਕੈ॥ ੧॥ ਅੰਮੇਸੀਲਖਮਣਬਾਤਿਸੁਮੁਖੇਉਚਾਰਕੈ॥ ਰਾਮਕੁਤਕੀਤੀਨ
 ਪ੍ਰਦਖਣਧਾਰਕੈ॥ ਇੰਦੁਜੀਤਬਧਚਾਹਸੁਮਨਮੇਰੈਪਕੀਹੋਚਲੇਉ
 ਤਾਇਲਲਖਮਣਕਣਕੀਮਤਿਕਰੀ॥ ੨॥ ਲਖਮਣਪਾਛੇਚਲੇਹਨੰਤਿ
 ਧਾਇਕੈ॥ ਬਾਨਰਬਹੁਤਹਜਾਰਸੁਸਿਗਲਵਾਇਕੈ॥ ਵਿਗ੍ਰਿਖਣਲੀਨਅ
 ਮਾਤਮਹਾਬਲਜੇਦਗੀ॥ ਹੋਚਲੇਸਿਤਾਬੀਏ॥ ਰਛੀਲਨਹੀਕਛਕਰੀ॥ ੩॥
 ਜਾਬੁਵਨਸਭੁਲੀਨੇਗੀਛੁਬੁਲਾਇਕੈ॥ ਲਖਮਣਸਿਗਸੁਚਾਲੇਹਰਖ
 ਬਛਾਇਕੈ॥ ਜਾਇਨਿਕੁੰਭੁਲਦੇਸਲਖਨਪੁਨਿਪੇਖਯੋ॥ ਹੋਰਖਸਸੈਨ
 ਅਪਾਰਮਹਾਬਲਦੇਖਯੋ॥ ੧੦॥ ਲਖਮਣਖੋਚਸਗਸਨਸਰਹਸੁਡਾਰਿ
 ਕੈ॥ ਸਾਵਧਾਨਤਬਹੋਏਬਲਹਸਿਭਾਰਕੈ॥ ਅੰਗਦਬੀਰਸਹਾਇਕਲਖ

ਮਨ ਕੇ ਕੁਏ ਹੋ ਜਾਂ ਬੁਢਾਨ ਕਾ ਪਿਛੋਲਿ ਸਿਰ ਸਭੁ ਲੁਏ ॥ ੧੧ ॥ ਤਬੋ ਵਿਭੀ ਖਿਣ
 ਆਪੁ ਬੈਨ ਉਚਾਰਿਆ ਸੁਨਿ ਘੇਲਖ ਮਣਾ ਆਜੁ ਸੁਬ ਚਨਹ ਮਾਰਿਆ
 ਘਨ ਸੀਰਾਖ ਸੇਨਏ ਹੁਪਿ ਖਲੀ ਜਿਏ ਹੋ ਘਾ ਕੇ ਕੁਏ ਨ ਮਾਰਿ ਘਤਨ ਬ
 ਹੁਕੀ ਜਿਏ ॥ ੧੨ ॥ ਤਿਸਰ **ਛੰਦ** ॥ ਅਬੁ ਸੈਨ ਆਹਨ ਭਾਰ ਘਨ ਨਾ ਵਨੈ ਨਨਿ
 ਹਾਗ ਅਬੁ ਬੇਗ ਕੀ ਜੈ ਜੋਇ ॥ ਨਤਿ ਤਿਸ ਪੁਰਣੁ ਹੋਇ ॥ ੧੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਿ
 ਸਾਧਰਮ ਕੁਦੁਸ ਅਤਿ ਰਾਵਣ ਕੇ ਜੁਤ ਬੀਗ ਪੁਨਿ ਮਾਰੇ ਧਨੁ ਤਾਨਿ ਕੈਲਖ ਮਣ
 ਅਤਿ ਰਣ ਪੀਗ ॥ ੧੪ ॥ ਜੁਨਿ ਤਵਿਭੀ ਖਣ ਬਾਤਿ ਕੈਲਖ ਮਣ ਕ੍ਰੋਧ ਅਪਰਾ
 ਧਾਰ ਸਰਾਸਨ ਹਾਥ ਮੈਲਏ ਜੁਬਾਨ ਨਿਕਾਰ ॥ ੧੫ ॥ ਸ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਮਘ ਵਾਜਿ
 ਤਹੋ ਮਕਰੇ ਸਿਹਰੇ ਜੁਬਾਨ ਅਨੇਕ ਤਹਾਤਿ ਨ ਮਾਰੇ ॥ ਪੁਨਿ ਭੁਧਰ ਭੁਭੁਭੁਲੇ
 ਕਰੇ ਮੇਕਾ ਪਿਘੁ ਥਪਵੈ ਘਨ ਜੋ ਕਿਲ ਕਾਰੇ ॥ ਪੁਨਿ ਦੈ ਨੁਕੇ ਸਿਰ ਮੇਤਰੇ ਮਾਰੇ ॥

ਸਿਲਾਨਖਜੋਤਨੁਫਾਗੇ॥ ਉਰਰਾਖਸਕੋਪਕੁਰੇਤਬੀਅਸਿਬਾਨਸੁਤੇਮਰਕੀ
 ਜਾਬਿਦਾਗੇ॥ ੧੬॥ ਬਾਨਰਾਐਪੁਨਿਰਾਖਜਕੋਗਿਰਜਾਅਤਿਕੁਰਕੁਯੋਤਹਿ
 ਕੁਰੀ॥ ਗਾਜਤਯਾਬਿਧਸੂਰਮਥਾਵਾਤਫਗੁਰੀ॥ ਗਵਣਕੇਸੁਤਤਾਹਿ
 ਸਮੇਤਿਜੋਸੇਨਦਲੀਰਣਮਹਿਨਿਹਾਰੀ॥ ਹੋਮਨਿਕੀਕੁਲਦੇਸਤਜੇਨਿਕ
 ਜੇਪੁਨਿਬੇਗਮਹਾਬਲਧਾਰੀ॥ ੧੭॥ ਜਪਦਨਮਾਹਿਅੰਰੁਦਕੁਯੋਕੁਪਿਤਾਹਿ
 ਲਈਕਰਮਾਹਿਕਮਾਨੇ॥ ਦੋਰਾਅਏਰਣਮੰਡਲਮੇਗਿਰਜਾਇਹੁੰਤਿਜੇਬੇ
 ਨਬਖਾਨੇ॥ ਚੈਪਨਨਵਾਅਏਰਣਮੇਲਖਮੀਨਿਨਛਵਾਸਿਆਜਪਲਾਨੇ
 ਅਪਿਤਾਵੀਭੀਖਣਤਾਹਿਪਿਖੇਪਨਨਵਾਸੁਨਿਠਰਵਾਂਕਾਅਲਾਨੇ॥ ੧੮॥ ਨਿ
 ਪਜੇਇਹਠੇਰਵੇਪੇਜੇਇਹਾਂਸਖਯਾਤਸੁਮੇਪਿਤਕੇਤੁਮਭਾਈ॥ ਗਵਣਐਸਰ
 ਬਿਧਤਜੇਅਪਨੇਪਗਭ੍ਰਿਤਕੁਯੋਹਮਤੇਸੁਪਲਾਈ॥ ਸੁਤਕੁਤਕਿਸਾਬਜਦੇ

ਭਕੇਸੁਨਿ ਮੁਰਖ ਲਾਜਨ ਰਚਕਾਈ ॥ ਇਹੁ ਤਿਬਖਾਨ ਹਨੁ ॥ ਤਿਪੀਠ ਪਿਥੇਲ
ਖਮਿਨ ਕਮਾਨ ਚੜ੍ਹਾਈ ॥ ੧੯ ॥ ਭਾਬ ਓਭੁਰ ਬੁਝੀ ਤਲਵਾਰ ਸੰਦਨ ਮੇਘਨ ਨ
ਦਸੁ ਜਾਏ ॥ ਠਹਲ ਏਧਨੁ ਤਾਨ ਤਿਨੇ ਜਿਹਿ ਹੇਰ ਸਰੇ ਸੁਰਚ ਪਲ ਜਾਏ ॥ ਆ
ਜਪਿ ਵੇਕ ਪਿਸੇਣ ਤਿਮੇ ਸਰ ਆਬਿ ਧਿਕੇ ਮੁਖ ਬੰਨ ਅਲਾਏ ॥ ਤਾਹਿ ਜਮੇਲ
ਖਮਿਨਿ ਮਹਾਬਲ ਅਪਸਰਾ ਸਨ ਮੇਜਰ ਲਾਏ ॥ ੨੦ ॥ ਨਰ **ਜਛੰਦ** ॥ ਤਿਥੇ ਸੁ
ਰਾਮ ਭੁਤ ਬਾਨ ਮੇਘਨ ਦਮਾਰਿ ਆਸੁ ਕਾਹਿ ਸਰ ਪਸੇਰੁ ਪੇਤਿਨੇ ਸੁਕੁ ਪਧਾਰਿ
ਆਮਿ ਲਾਲੇ ਨੇਨ ਮੇਘਨ ਦਰਾਮ ਭੁਤ ਹੇਰੀ ॥ ਸੁਬਜ਼ ਕੇ ਸਮਾਨ ਬਾਨ ਹੇ
ਲਕੇ ਨ ਵੇਰੀ ॥ ੨੧ ॥ ਸ **ਵੈਯਾ** ॥ ਦਿਖਾਇ ਕਾਤਨ ਮੁਰਛਤਾ ਮਘ ਵਾਜਿ ਤੇ
ਰਸੁ ਨੈਨ ਓਘ ਗੇਰਾ ਵਣ ਕੇ ਸੁਤ ਤਾਹਿ ਜਮੇਰ ਦਾਸਰ ਬੀਰ ਘੁਬੀਰ ਨਿਹ
ਗੇ ॥ ਦ੍ਰਿਗਲਾਲ ਭੁਏ ਮਘ ਵਾਜਿ ਤੇ ਕੇਕਰ ਮਾਹਿ ਸਰਾਸਨ ਤਾਹਿ ਸਿਭੁ ਗੇ ॥

ਧਾਰਸਰਾਸਨਮੇਸਰਤੀਖਨਰਾਮਕਿਕ੍ਰਾਤਸੁਬੈਨਉਚਾਰੇ॥੨੩॥ਪ੍ਰਬਧੁ
 ਧਾਬਿਖੇਹਮਰੇਜਬਨਾਹਿਪਰਾਕ੍ਰਮਨੈਨਨਿਹਾਰੇ॥ਠਾਢਹੋਰਣਮੰਡਲਮੇ
 ਅਬਤੋਹਕੋਬੇਗਸੁਦੇਉਦਿਖਾਰੇ॥ਐਸਿਬਖਾਨਲਏਸਤਬਾਨਜੁਤਾਨਕਮ
 ਨਅਹੇਜਾਗਿਮਾਰੇ॥ਠੇਰਲਏਦਸਬਾਨਹਨੇਪੁਨਿਤਾਨਕਮਾਨਜੁਵਾਪ੍ਰਕਮਾ
 ਰੇ॥੨੪॥ਅ **ਕ੍ਰਿਲ** ॥ਤੀਖੇਜਾਹਿ ^{ਮੁਕਾਮ} ਪਿਕਾਮਜੁਸਾਨਜਵਾਰਿਆਇੰਦ੍ਰਜੀਤਿ
 ਸੋਬਨਜੁਵਹੀਨਿਕਾਰੀਆਚਾਚਾਨਾਵਿਭੀਖਣੁਰਣੇਉਚਾਰਿਆਹੋਕੋਪ
 ਦੁਗੁਣਬਲਧਾਰਤਾਹਿਉਗਮਾਰਿਆ॥੨੫॥ਸ **ਦੇਯਾ** ॥ਲਖਮਨਿਲਏਸਰਜ
 ਲਤਬੇਪਨਸੇਮਪਵਾਜਿਤਕੋਬਰਸਾਏ॥ਤੁਨ੍ਹਤਾਣਜਕਿਚਨਕੋਰਣਮੇ
 ਮਪਵਾਜਿਤਕੋਅਤਿਸੈਲਜਕਾਏ॥ਤਿਲਸੇਬਹੁਖੰਡੁਏਤਿਨਕੋਰਥਭੂ
 ਮਿਸਾਮੀਪਾਗਿਰੇਚਮਕਾਏ॥ਜਨੁਲੋਹੁਸਿੰਗਸੁਭਮਿਗਿਰੇਸੁਮਨੇਪਟਬੀ

ਜਨਹੋਮਿਲਾਏ॥੨੫॥ਅਪਵਾਜਿਤਬਾਨਹਜਾਰਲਏਉਰਕੋਪਰੁਰਲਖ
ਮੀਨਿਪੁਰਾਗੇ॥ਸਿਖਦੇਵਰਕੇਤਨੁਤਾਣਤੁਟੇਵਹਜਾਇਪਰੇਪੁਨਿਭੂਮਿਮ
ਸੁਰੇ॥ਯੁਰਬੀਰਕਰੇਪੁਤਿਪਾਤਉਮਾਪੁਨਿਆਪਸਮੇਰਣਪਾਤਨਿਵਾਰੇ
॥ਰਸਬੀਰਕੁਰੇਰਣਜੁਕਤਿਯੋਜੁਮਨੇਅਹਿਰਾਜੁਜਗਾਮਕਾਰੇ॥੨੬॥
ਅਧਅਨੁਪਮਤਾਹਿਕੁਯੋਜਗਕ੍ਰਿਤੁਤਤਾਹਿਕੁਏਸਰਬੀਗਾ॥ਸਿਲਤਪਾ
ਰਅਪਾਰਛੁਟੇਤਨੁਬੀਰਕੁਏਰਣਮਾਹਿਜਰਗਾ॥ਦੀਰਪੁਕਾਲਲਰੇ
ਣਮੇਜਰਅਪਸਮਾਹਿਚਲਾਹਿਨਿਸਿਗਾ॥ਜੀਤਕੁਯੋਰਣਮਾਹਿਨਕੋਪੁ
ਨਿਨਾਹਿਸਿਗਾਮਕੁਯੋਕੁਊਰਿਗਾ॥੨੭॥ਪੁਨਿਤਾਹਿਸਮੇਅਤਿਕੋਪਭੁਏ
ਲਖਮੀਨਸਿਲੀਮੁਖਪਾਚਾਨਕਰੇ॥ਅਪਵਾਜਿਤਜਾਬਸਯਦਨਅਧਾਜੀ
ਕਾਟਿਤੁਰੰਗਮਦੁਰਬਿਦਾਗੇ॥ਪੁਨਿਕਾਟਿਸਰਾਸਨਬੇਗਦਯੋਕਰਕੀਛਰਤੀ

ਹਣ ਮਾਹਿ ਦਿਖਾਰੇ ॥ ਮਾਘ ਵਾਸਿ ਤ ਅੰਗ ਸਰਾਸ ਨ ਕੇ ਗੁਣ ਰੋਪ ਲਯੋ ਨ ਲ
 ਗੀ ਕਛੁ ਬਾਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਜੇ ਵਹ ਚਾਪ ਜੁ ਠੇਰ ਕਟੇ ਲਖ ਮੰਨ ਬਲੀ ਸਰਤੀ ਨ
 ਚੁਲਾਏ ॥ ਠੇਰ ਅਨੇ ਕਲਏ ਸਰਤ ਮਾਘ ਵਾਸਿ ਤ ਕੇ ਉਰ ਭੀ ਤਰ ਲਏ ॥
 ਕਿ ਪਰੁ ਰੇ ਮਾਘ ਵਾਸਿ ਤ ਸਿੰਗ ਰਭੀ ਮਕੁ ਵਿਰੁ ~~ਜੁ ਵਿਰੁ~~ ਸੁ ਅੰਗ ਚ ਢਾਏ ॥ ਤਾ
 ਨ ਕਮਾਨ ਦਸਾਨ ਨ ਕੇ ਸੁਤ ਬਾਨ ਜੁ ਰਾਘ ਵਧੁ ਤ ਲਗਾਏ ॥ ੨੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ਬਾ
 ਨ ਗਨਿ ਖਲ ਪਤਾ ਕਿ ਨੀਹ ਨੀ ਸਰਾਸ ਨ ਤਾਨਾ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ਕਾਪਿ ਖੁਥ ਪਾਥੁ
 ਯੋ ਸੁਬ ਦਨ ਮਲਾਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਕਬਿ ॥ ਤੁਹਾਇ ਵੇ ਬਾਨ ਲੀਨੋ ਲਖ ਮੰਨ ਬਲ
 ਵਾਨ ਪੁਨਿ ਨਿਰੁ ਰਕਮਾਨ ਮਾਹਿ ਦਯੋ ਤੇ ਲਗਾਇ ਕੈ ॥ ਕਾਨ ਕੇ ਪ੍ਰਮਾਨ
 ਲੋ ਜੁ ਤਾਨ ਕੈ ਕਮਾਨ ਤਾਹਿ ਰਾਮ ਪਾਦ ਕੀ ਜੋ ਚਿਤਾਰ ਯੋ ਅਲਾਇ ਕੈ ॥
 ਪ੍ਰਗਮਾਵਤਾਰ ਰਾਮ ਜਾਚਹੀ ਸਿਕਲ ਪਾਰਦਸ ਰਥ ਕੈ ਪੁਤ ਜਗ ਅੰਜੇ

ਸੁਖਦਾਇਕੈ। ਤੀਨਲੋਕਮਾਹਿਜਬਰਾਮਕੋਅਰਾਤਨਾਹਿਰਾਵਣਕੇਪੁਤਕੇ
ਤੋਹਨੇਬਾਨਜਾਇਕੈ। ੩੧॥ ਸੁਖਦਾਇਕੈ। ਇਹੁੰਗਤਿਬਖਾਨਜੁਤਨਕਮਾਂਨਜੁ
ਬਾਨਤਬੈਲਖਮੀਨਚਲਾਯੋ। ਸੁਮਨੇਮੁਖਪਾਵਕਕੋਉਗਰੇਮਾਪਵਾਜਿਤਉ
ਰਸੁਯੋਗਮਾਯੋ। ਸਿਰਤਾਣਜੁਕੁੰਡਲਅੰਕਲਗੀ। ਇਹੁੰਗਤਿਉਮਾਸਿਰ
ਤਾਹਿਜੁਗਾਯੋ। ਸਰਤੇਸਿਰਕਾਟੁਪਗਮੇਸਰਚੇਦਮਨੇਨਕੁਕੁਮਿਰਿਗਾਯੋ
੩੨॥ ਦੇਵਪ੍ਰਸਿਨਕੁਏਸਗਲੇਮੁਖਮੇਲਖਮੀਨਕੀਕੀਰਤਿਗਾਈ। ਬਾਰਹ
ਬਾਰਸਗਹਕੇਸੁਰਫਲਨਕੀਬਰਖਾਬਾਰਖਾਈ। ਸਕੁਮਹਾਂਰਿਖਤੋਰਖੇਮੁ
ਨਿਕੋਦਿਅਪਛਗਾਨਤਦਿਖਾਈ। ਮਾਹਿਅਕਾਸਮੁਨੀਸਗਲੇਮਿਲੇਦੇਵ
ਜਮੁਹਨਦੇਦਕੁਵਾਈ। ੩੩॥ ਨਕਿਉਜਲਅੰਧਰਕਿਪਾਮਿਟਰਣਰਾਵਣ
ਕੇਜੁੰਤਮਾਰਗਿਰਾਏ। ਸੁਮਦੁਰਕੁਏਲਖਮੀਨਉਮਾਂਮੁਖਕੁੀਤਰਜੈਸਭਵਾ

ਕਾਅਲਾਏ। ਮੁਖਸੇਰਸਮਾਨਗਜੇਗਿਰਜਾਲਖਮੀਨਿਤਬੈਰਣਿਸਿਖਬਜਾ
 ਏ। ਪਨੁਕੇਟਦੁਕਾਰਕਰੇਰਦਮੇਸੁਨਿਬਾਨਰਜੈਨਜਭੈਹਰਖਾਏ। ੩੪।
 ਇਤਿਬਾਨਰਕੇਸਿਰਦਾਰਬਰੇਦੁਗਆਵਤਹੈਮਨਮੇਦਬਦਾਏ। ਲ
 ਖਮਨਿਜੁਆਵਤਹੈਤਿਨਬੀਚਜਚੇਦਮਨੇਪਨਮਾਹਿਜਹਾਏ। ਇਤਹੈ
 ਹਨਮਾਨਵਿਭੀਖਨਜੁਸਹਆਵਤਹੈਅਤਿਨਿਮਿਰਕਾਏ। ਇਹਕੁੰ
 ਤਿਆਏਲਖਮੀਨਿਬਲੀਸਿਰਰਾਮਕੇਪਾਇਨਮਾਹਿਝਕਾਏ। ੩੫। ਤਿ
 ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਹਨੇਮਪਵਾਜਿਤੁਗਮਜੁਨੇਰਣਕੁਮਿਮਝਾਰੀਯੋਜੁਨਿਪ੍ਰੇਮ
 ਪ੍ਰਵਾਹਛੁਟੇਗਾਲਿਲਾਏਰਪੁਨਾਥਮੁਰਾਰੀਮੇਦਸਨੇਹਕੁਯੋਮਨਮੇਸਿ
 ਰਚਮਊਮਾਹਰਿਬਾਤਿਉਚਾਰੀ। ਪਨਅਹੇਲਖਮੀਨਿਤੁਹੀਜਗਤਯਕਰੇ
 ਮਮਕਾਰਅਭਾਰੀ। ੩੬। **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਇਦ੍ਰਜੀਤਕੇਬਧਨਤੇਜੀਤੇਸਗਲ

ਅਗਤਿ। ਲਖ ਮਣ ਤੇ ਹਜ ਮਾਨ ਪੁਨਿ ਕੁਯੋ ਨ ਦੈ ਹੈ ਕ੍ਰਾਤਿ। ੩੧॥ ਸ **ਏਯਾ**। ਤੀ
ਨਦਿਨ ਨਿਸਤੀਨ ਬਿਖੈ ਸੁਕ ਬਿਚਿਤ ਤੇ ਹਯੋਨ ਬਲ ਧਾਰੀ। ਅਜੁ ਨਿਵੈਰ
ਕਰਯੋ ਹਮੇਕੋ ਅਬਿ ਆਇ ਜੁ ਰਾਵਣ ਬਾਹਰ ਦਾਰੀ। ਮੇਹਨ ਹੋਤਿ ਨ ਕੋ
ਰਣ ਮੇਓ ਰਪੁ ਤੋ ਕੋ ਜੋ ਕੁਯੋ **ਤਿਨ** ਕ੍ਰਾਤਿ ਨ ਕ੍ਰਾਤੀ। ਰਾਵਣ ਕੋ ਉਤ ਜਾਰ
ਗਈ ਲਖ ਮੰਨ ਲਯੋ ਮਾਘਵਾ ਜਿਤ ਮਾਰੀ। ੩੨॥ ਸੁਨਿ ਰਾਵਣ ਕ੍ਰਮਿ ਰਿ
ਹੇਤ ਨ ਮੁੱਛ ਫੇਰ ਉਠੈ ਨਿਜ ਦੇਹ ਸਿਧਾਗੇ। ਓਹ ਰਾਵਣ ਕੋ ਸੁਨਿ ਜੋ ਕੁਯੋ
ਸੁਵਿਲਾਪ ਕਰੇ ਕਰਮ ਰੁਨ ਮਾਰੇ। ਸੁਤਿ ਕੇ ਗੁਣ ਅਪੁਨਿ ਕ੍ਰਿਤ ਨ ਕੋਮੁ
ਖੋਰੇ ਵਤ ਹੀ ਮਨ ਮਾਰਿ ਚਿਤਾਰੇ। ਮਾਘਵਾ ਜਿਤ ਆਜੁ ਮੁਯੋ ਸੁਨਿ ਕੋ ਮ
ਘਵਾ ਪੁਰ ਦੇਵਦ ਜਾਹਿ ਨ ਗਾਰੇ। ੩੩॥ ਘਮ ਪਾਸਿ ਕ੍ਰਿਬੇਰ ਜਚੀ ਪਤਿਲ
ਸੁਸਰ ਆਜੁ ਮਹਾਰਿਖ ਜੂਹਾਰਿ ਖਾਵੇ। ਮਾਘਵਾ ਜਿਤ ਆਜੁ ਹੋਤੇ ਸੁਨਿ ਕੋ ਰੋ

ਰੂਹਸੁਖੇਨਸਵੇਤਰੁਛਾਵੇ। ਸੁਤਰਾਖਸਨਾਰਿਸੁਰੇਵਤਹੈ ਅਬਦੇਵਬਧੁ
 ਮਿਲਮਿਗਲਗਾਵੇ। ਸੁਤਸੇਕਸੁਘੋਬਿਲਪੈਦਸਕਿਪਰਨੀਗਬਿਨਾਸੁਖ
 ਜਿਉਦੁਖਪਾਵੇ। ੪੦॥ ਪੁਨਿਕ੍ਰੋਧਕੁਘੋਊਰਾਵਣਕੇਵਹਰਾਖਸਰਾਜ
 ਬਡੋਬਿਲਖਾਨੇ। ਸੁਰਾਖਸਕੇਬਧਕਾਜਤਿਨੇਰਣਜਾਹੁਇਹੈਮੁਖਵ
 ਕਬਖਾਨੇ। ਸੁਤਕੇਬਧਕੇਉਰਤਾਪਕੁਘੋਵਹਜੁਰਕੁਘੋਰੁਖਮੇਗਲਿਤਾ
 ਨੇ। ਅਬਿਜੀਖਕੁਸੀਸਕਟੋਖਿਨਮੈਤਿਨਰਾਵਣਘੋਮਨਮਾਹਿਠਰਾਨੇ
 ੪੧॥ ਕਰਕਾਦਿਕ੍ਰਿਪਾਣਿਸੁਦੋਰਗਘੋਪਿਖਜੀਖਡਗੀਮਨਮੈਅਕੁਲਾ
 ਨੀ। ਵਹਰਾਖਸਨਾਰਿਕਿਮਾਧਿਹਤੀਰੂਹਸੇਕਜੁਮਾਹਿਭੁਈਗਲਿਤ
 ਨੀ। ਇਕਾਧਾਹਿਅਮਾਤਜੁਰਾਵਣਕੇਪੁਨਿਤਾਹਿਸਮੇਵਹੁਸਾਥਭੁ
 ਵਨੀ। ਵਹਨਾਮਸੁਪਾਸਰਹੇਦਸਕਿਪਰਕੋਤਿਨਏਹਬਾਖਾਨੀ॥ ੪੨॥

ਤੁਧਨਨਾਇਕਕੋਲਪੁਕੁਤਸੁਕਿਉਦਸਕਿਠਨਏਹੁਬਿਚਾਰੋ। ਬੇਦਪਛੇਬੁਤ
ਤੋਹਕਰੇਸੁਕੁਕਰਮਨਿਮੈਜਸੁਆਹਿਤਿਹਾਰੋ। ਤੁੰਗੁਲਸਿੰਧੁਬੋਭੋਜਗ
ਮੇਅਬੋਜਖਤਕੋਬਧਦੁਗਬਿਸਾਰੋ। ਜੰਗਕਰੋਹਮਸਿਗਚਲੋਤਮਸਾਨੁ
ਜਗਪਵਕੋਰਨਮਾਰੋ॥੪੩॥ ਜਾਨਕੀਤੋਪਗਮਾਹਿਅਤੇਇਹਭੂਤਿ
ਬਖਾਂਨਨਿਵਾਰਨਕੀਨੋ। ਪਰਮਕਹਯੋਸੁਅਮੁੰਜਬੇਦਸਕਿਪਰਸਓਰ
ਅੰਤਰਕੀਨੋ। ਸੋਪਗਮਾਹਿਗਯੋਹਦਿਕੈਮਤਿਮੁੰਦਮਹਾਅਤਿਸੋਕਸੁਜੀ
ਨੋ। ਠੇਗਸਭਾਮਾਹਿਅਪਗਯੋਦਸਕਿਪਰਸਾਥੰਅਮਾਤਪ੍ਰਬੀਨੋ॥੪੪॥
ਇਤਿਸ਼ੀਮਤਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰ
ਸਿਬਾਦੇਯੁਧਕੰਡੇਮੇਪਨਾਦਧੋਨਾਮਨਵਸੇਧਿਆਇ॥੯॥ ਸ਼ੀਮਹਾ
ਦੇਵਉਵਾਰ॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਸਭਾਕੇਮਝਾਰਤਿਨਕੀਨੋਹੋਬਿਚਾਰਸਭਰਾਖ

ਜਾਮਾ ਤੁਲੈ ਸਿਰਾਮ ਹੇ ਤੇ ਜੇਗ ਯੋ। ਜੇਖ ਜੇਨਾ ਬਯੋਰ ਖੁਸ ਕੀ ਜੇ ਸਾਬ
 ਹੁਤੇ ਸਰਬ ਕੇ ਲਵਾਇ ਤਾਹਿ ਫੁੰਡੇ ਕਹੈ ਕਯੋ। ਮਨੇ ਪਤਿਗਰਾ ਜਾਏ
 ਮਿਲਾਇ ਕੈ ਪਤਿਗਰਾ ਪਾਵ ਕਕਰਾਲ ਕੇ ਸੁਨਾਸਹੇ ਤੇ ਪਯੋ। ਰਾ
 ਵਲ ਕੇ ਸਿਰਾਜ ਈਰਾਖ ਸਪਤਿਗਰਾ ਵਲਗਾਮ ਸਰਪਾਵ ਕਜਲਾਇ ਸਰ
 ਬਹੀਦਯੋ। ੧। ਰਾਮ ਕੀ ਕਮਾਨ ਕੇ ਸੁਤੀਖੇ ਦਸ ਕੀਠ ਬਾਨ ਵਖੀਆ ਕਪਟ
 ਠੇਰਾ ਪਾਰਪਰੇ ਪਾਇ ਕੈ। ਭੁਈਦਸ ਕੀਠ ਪੀਰ ਪੀਰ ਜਪਲਾਇ ਗਏ ਛੇਤੀ
 ਰਲੁ ਭੁਮਿ ਬਰੇਲੀ ਕਮਾਤਿ ਜਾਇ ਕੈ। ਮਾਨੁਖ ਮੇਰੇ ਇਨਹਿ ਅੰਜੋ ਬਲ
 ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਬਲ ਪਿਖੇ ਮਨਲਾਇ ਕੈ। ਸੁਕੁਸਮੀ ਪਜਾ
 ਇਹਾ ਬਨ ਮਿਲਾਇ ਦੇਉ ਪੁਛਤ ਭਵਾਨੀ ਦਸ ਕੀਠ ਸਿਰਾਨੀਆਇ ਕੈ
 ੨। ਭੁਗਵਨ ਰਾਮ ਲਿਕ ਕਹੀਐ ਬਿਰਾਮ ਸੁਰਾਖ ਸਿਦਾਰਾ ਮੇਰੇ ਬਰੇ

ਹੀਖਪਾਏ ਹੈ। ਬਡੈ ਦੇ ਤਮਾਰੇ ਪਰਸਰੁ ਹੁਕੇ ਗਾਰੇ ਤਿਨ ਮੇਰੇ ਸੁਤ ਬਾਪਦ
ਸੋਭੈ ਤਿਨ ਪਾਏ ਹੈ। ਗੁਰਹੇ ਓਦਾਰਤੁ ਮਬਦਨ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ ਤੇਰੇ ਦਿ
ਗਹੁ ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋ ਜੇ ਦੁਖ ਪਾਏ ਹੈ। ਐਸੇ ਸੁਨਿ ਦੇ ਤਬਾਨੀ ਭਾਖ ਯੋ ਭਵਨੀ ਤਿ
ਨ ਜੀਤ ਕੋ ਓਪਾਇ ਅਬਿਜੇਈ ਤੇ ਬਤਾਏ ਹੈ। ੩॥ ਸੁਕ੍ਰ ॥ ਸ
ਬੈਠਾਇ ਕੇ ਤੁਲੀ ਬਿਪਿਜੇ ਅਬਰਾਵਨੁ ਹੋ ਮਕਰੇ ਪਰਮਾਹੀ। ਬਿਪਨਾ
ਨਹਿ ਹੋ ਹਿਸਮਾਹਿ ਕਛੁ ਤਬ ਹੋ ਮਕੀ ਪਾਵ ਕਤੇ ਨਿਕਸਾਹੀ। ਰਥ ਬਾਹਨ ਚਾ
ਪਨਿ ਖੰਗ ਸਰਾਗਹਿ ਹੋ ਹਿਅ ਜੀਤੁ ਤੁਰਣ ਮਾਂਹੀ। ਅਤਿ ਚਾਰ ਕਮੀ ਕੀਲਿ
ਜੇਹ ਮਤੇ ਚਲਹੋ ਮਾਕਿ ਜੇ ਪਰਕਿ ਪਰਮਾਹੀ। ੪॥ ਐਸੇ ਕਹਯੋ ਜਬ ਸੁਕ੍ਰ ਗੁ
ਰੂਤ ਬਰਾਵਨੁ ਰਾਖ ਜੋ ਕੇ ਖਲ ਰਾਈ। ਜਾਇ ਸੁਮੰਦਗ ਮਾਤਿ ਉਮਾ ਗੁਰ
ਸੁਪਤਾਲ ਸਮਾਨ ਬਨਈ। ਦੇਤ ਚਹੂ ਦਿਸਥਾ ਪਧਰੇ ਪੁਨਿ ਲਿਕਵਾਆ

ਰਕਪਾਟਲਗਾਈ॥ ਜੇ ਅਭਿਚਾਰਕ ਦੁਬਾਹੁ ਤੇ ਸਕੁ ਹੋ ਮਨਿ ਮਿਤ ਸੁਲੀਨ ਮਿ
ਲਾਈ॥ ੫॥ ਜਾਇਗੁ ਹਾਵਸ ਕੀਠਧ ਸੇ ਪੁਨਿ ਹੋ ਮਕਰੇ ਮੁਖ ਮੋਨ ਸੁਧਾਗੇ॥ ਪਾ
ਵਕਪੁ ਮਬੋਡ ਨਿਕਸਯੋ ਸੁਵਿਭੀ ਖਨ ਰਾਪ ਵਪਾਸ ਦਿਖਾਗੇ॥ ਰਾਮ ਪਿਥੇ ਦ
ਸਕਿ ਪਰੰਜੇ ਵਹੋ ਮਕਰੇ ਨਿਜ ਕੁਨ ਮਝਾਗੇ॥ ਰਿਮਨ ਰਾਵਣ ਜੀਤ ਯੋਜਾ
ਈ॥ ਹੋ ਮਸਕਾਯੋ ਤਿਹੋ ਦਿਖ ਬਤ ਬਥਿਨਾ ਸਨਕਾਜ ਸਨੇ ਅਬਿਬਾਨ ਰਖੁ ਬ
ਪਦੇ ਹਪਠਾਈ॥ ਰਾਮ ਤਥਾ ਮੁਖ ਰੁਖ ਤਬੇ ਸੁਗੀਵ ਕਿਸੀ ਗਸਿਲਾਹ ਮਿਲਾ
ਈ॥ ਅੰਗ ਦਾਯੋ ਯਨ ਮਾਨ ਪਠੇ ਬਲਵੰਤ ਸਭੈ ਕਪਿ ਸਿਗਲ ਵਾਈ॥ ੧੧॥ ਵ
ਹਲਾਂ ਪਪ੍ਰਕਾਰ ਗੰਏ ਖਿਨ ਮੈ ਪੁਨਿ ਗਵਣ ਮਦਿਗ ਮਾਹਿ ਪਜਾਏ॥ ਦਸਕ
ਦਿਗੇ ਪਲਵੰਗ ਮਤੇ ਰਹ ਪਾਲ ਕਤੇ ਯਮ ਲੋਕ ਪਠਾਏ॥ ਪਗਮਾਂਹਿ
ਤੁਰੰਗ ਮਚੁਰਣ ਕੈ ਗਜ ਮਾਰ ਸੇਭੇ ਪਗਮਾਹਿ ਰੁਲਾਏ॥ ਸਗਮਾਂ ਪੁਨਿ ਹਾ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਥਨ ਜੋ ਕਪਿ ਹੋ ਮਕੀ ਠੋਰ ਜੁ ਦੀ ਨਾ ਦਿਖਾਏ ॥੧੮॥ ਜੁ ਦਿਭੀ ਖਨ ਕੀ ਵਹੁ ਨਾਹਿ
 ਹੁਤੀ ਤਿਨ ਹੋ ਮਸਥਾਨ ਜਬੈ ਦਿਖਲਾਏ ॥੧੯॥ ਅਗਿ ਦਾਜਾਇ ਗੁਹਾਨਿ
 ਰਖੀ ਦਰਪਾਥ ਰਪਾ ਦਨ ਤੇ ਰੂਬ ਗਾਏ ॥ ਸਿਲਫਾਰਥਿ ਪਾਰਕਿ ਵਾਰਨ
 ਕੇ ਯੁਵਰਾਜ ਬਣੀ ਗੁਹਾ ਮਾਤਿ ਪਸਾਏ ॥ ਜੁ ਪਿਖੇ ਦਸਕਿ ਪਰਜਾਇ ਤਿ
 ਨੇ ਦਿਛੁ ਆਸਨ ਹੋ ਮਤ ਨੈਨ ਮਿਲਾਏ ॥੨੦॥ ਅਗਿ ਦਾਜਾਇ ਸਪਾਇ
 ਸਰੋ ਕਪਿ ਬੋਰੇ ਮੁਖ ਮੇ ਕਿਲਕਾਰੇ ॥ ਰਾਵਣ ਕੇ ਛਿਗ ਜਾਇ ਤਿਨੇ ਪੁਨਿ
 ਰਾਵਣ ਕੇ ਬਹੁ ਸੇਵਕ ਮਾਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਕੁ ਉਠਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਤ ਕੇ ਪੁਨਿ ਰਾਵਣ
 ਏਤਿਨ ਆਗਿ ਮਝਾਰੇ ॥ ਰਾਵਣ ਜੋ ਮੁਖ ਮਿਤਰ ਰੇ ਕਪਿ ਹਾਸਤ ਤੰ ਛਿਗ
 ਦੀਤਿ ਨਿਕਾਰੇ ॥੨੧॥ ਸੁਵਛੀ ਨ ਲਯੋ ਕਰਤੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਜੁ ਰਾਵਣ ਕੇ ਮੁਖ
 ਉਪਰਿ ਯੋ ॥ ਕਹ ਪਾਵਕ ਤੇ ਹਪੁ ਸਿਨ ਭੁਯੋ ਵਰਦੇ ਵਤ ਯੋ ਮੁਖ ਮਾਰਿ ਉਚਾਰੇ

ਰਿਯੋ॥ ਇਕਦੇਤਲਏਚਹੁਓਰਹਨੇਸਸਜਿਉਪਰਵਾਰਿਯੋ॥ ਰਣਜੀਤ
 ਨਕੀਉਰਚਾਹਪਰੀਨਹਿਧਿਆਨਛੁਟੇਵਿਗਨੈਕਉਪਾਰਯੋ॥ ੧੨॥ ਦਿ
 ॥ ਅਗਿਦਬਹੁਰਿਬਿਚਕਰਿਗਯੋਸੁਕੁਨਮਸ਼ਾਗਕਿਜਨੇਤੋਗ
 ਹਿਆਨੀਆਤਾਹਿਮਦੇਵਰਿਨਾਗਿ॥ ੧੩॥ ਗੀਆਮਾਲਤੀ ॥ ਦ
 ਸਕੀਠਆਗੇਬਿਲਪਤੀਅਨਥਜਿਉਤਿਹਨਗੀਆਰਤਨਭੂਖਤਕੀ
 ਚਕੀਉਰਹਾਥਅਗਿਦਫਾਰੀਆਮੇਤੀਗਿਰੇਤਿਹਮਾਂਗਤੇਸੁਕੁਰਤਨਮਾਲ
 ਖਿਲਾਨੀਆਸੋਦਸੁਕੁਸੁਦਾਇਯੋਮੁਖਕੁਯੋਤਾਹਿਮਲਾਨੀਆਦਿ
 ॥ ਰਵਣਏਖਤਹੀਗਿਗੀਕਦਿਤੇਨੀਵੀਤਾਹਿਕੁਖਨਸਰਬਸਰੀਰਕੇ
 ਗਿਰੇਪਰਤਕੇਮਾਹਿ॥ ੧੪॥ ਸ ॥ ਗਿਧੁਪਦੇਵਨਕੀਵਹਿਤਾਸਗਲੀ
 ਕਪਿਕੇਜਨੇਤੋਗਹਿਆਨੀ॥ ਰੇਵਤਰਾਵਣਆਗਪਰੀਗਿਰਜਾਵਹੁ

ਰਵਣਕੀਪਟਰਨੀ। ਦੀਨਪੁਕਾਰਕਰੇਮੁਖਤੇਪੁਨਿਰਵਣਕੋਤਿਨਏਹਬ
ਖਾਨੀ। ਮੋਹਅਨਾਥਨਿਜਿਉਕਪਿਮਾਰਤਨਾਂਤਿਛਡਾਵਤਿਲਾਜਪਲਾਨੀ
੧੬। ਤੁਨਿਰਲਜਕੁਯੋਜਗਮੇਤਵਹੇਰਤਨਾਰਿਹਨੇਕਪਿਥਾਗੀ। ਜੀਵ
ਨਤੇਮਰਦੇਜੁਭਲੋਜਿਨਪੇਖਤਯੋਬਿਲਪੋਜਿਨਨਾਗੀ। ਹਮਅਵਾਨਿ
ਤਨਹਿਪਿਖੇਕਪਿਮਾਰਤਹੈਅਬਤੇਮਹਤਾਗੀ। ਤੇਜਗਜੀਵਤਯਾਬਿਧ
ਕੇਦੁਖਪਾਵਤਨਾਹਿਜੁਮਾਤੁਤਿਹਾਗੀ। ੧੭। ਨਾਰਿਕੀਲਾਜਕੁਤਾਰਤਜੀ
ਨਿਜਜੀਵਨਕੀਉਰਅੰਤਰਧਾਗੀ। ਯੋਮਅਕੀਦੁਹਿਤਾਬਿਲਪੇਦਸਕਿਠ
ਸੁਨੀਵਹੁਕਾਨਮਝਾਗੀ। ਅੰਗਦਛਡਿਕਹਯੇਦਸਕਿਧਰਉਠਪੜੇਕਰਖ
ਗੇਸਿਭਾਗੀ। ਕੋਪਭੁਰੇਦਸਕਿਧਰਦੋਰਜੁਅੰਗਦੇਕਕਦਰੁਤਿਤਰਮਾਗੀ। ੧
੮। ਤਬਬਾਨਰਕੁਦਗਯੋਸਗੇਏਪੁਨਿਹੈਮਕੇਕਿਡਸੁਤਾਹਿਬਿਡਾਗੇ। ਵਹ

ਗਮਸਮੀਪਜੁਜਾਇਖਰੇਮਨਮਾਤਿਭੁਏਸਗਲੇਤਰਖਾਗੇ। ਤਬਰਾਵਦੁ
 ਸਾਂਤ੍ਰਿਕੀਯੋਨਿਜਕੁਮਾਨਿਸਿੰਦਰਘਕੋਕਾਰਵਾਕਉਚਾਰੇਗੇ। ਅਹੰਦੇਵਾਅਪੀਨ
 ਸੁਜੀਵਨਹੈਕਾਲਿਆਨਨਿੰਕਿਉਨਤਿਆਪਨਿਯੋਗੇ॥੧੯॥ ਦੇ ॥ ਬਿ
 ਸਾਲਾਖੀਤਾਜਿਸੋਕੋਕੋਗਿਆਨਅਲੰਬਨਧਾਗੇ। ਅਗਿਆਨਜਨਿਤਸ
 ਭਸੇਕਹੈਗਿਆਨਸੁਦਏਨਿਵਾਗੇ॥੨੦॥ ਦੇਤਅਨਤਮਮਾਤਿਜੋਅਹੰਬੁਧਿ
 ਨਹਹੋਇ। ਅਗਿਆਨਜਨੀਪਾਹਿਚਾਨੀਏਹੈਮੰਦੋਦਾਰਿਸੋਇ॥੨੧॥
 ਤਿਹਮੁਲਕਸੁਤਦਾਰਲੇਬੀਧਨਭਾਖੇਬੇਦਾ। ਹਕਥਸੇਕਭੁਯਕ੍ਰੋਧਪੁਨਿ
 ਲੇਭੁਮੰਦੁਮਦਖੇਦਾ॥੨੨॥ ਅਗਿਆਨਉਪਾਏਸਰਬਯਤਜਨਮਜੰਗ
 ਤਨੁਹਾਨਾ। ਆਤਮਕੇਵਲਸੁਧਹੈਸਦਾਅਲੇਪਕਜਾਨਾ॥੨੩॥ ਆਨਿ
 ਦਰੁਪਸੁਗਿਆਨਘਨਭਾਵਾਭੁਵਬਿਧੀਨਾ। ਨਤਿਸੁਯੋਗਵਿਯੋਗਕ

ਛੁੱਟਤਨ ਅੰਸਤ ਚੀਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਘਾਬਿਧਿ ਆਤਮ ਜਾਨ ਉਰਦੀ ਜੇ ਸੇ ਕਨਿ ਵਗਾ
 ਅਬੁਧੀ ਅਵੇ ਬੇਗਿ ਮੇਰਾ ਮਦਲੈ ਕੁਮਾਗਾ ॥ ੨੫ ॥ ਨਾਂਤ ਰਗ ਮਸੁ ਬੰਜ ਸਰਜ
 ਬਹੁ ਚਿਤ੍ਰੇ ਮਾਗਾ ਤੋ ਬੈਕੁ ਰਜੁ ਪਾਇ ਹੋਤਾ ਪਦ ਪਰ ਮਊਦਾਗਾ ॥ ੨੬ ॥ ਤਬ
 ਮਮ ਆਇ ਸੁਕੀ ਜਿਯੋ ਕ੍ਰਿਯਾ ਨਿਖਲ ਹਮਾਗਾ ਸੀਤਾ ਕੋ ਹੰਨੁ ਜਾਥ ਲੈ ਪ
 ਰਿਯੋ ਅਗਾ ਨਿਮਸ਼ਾਗਾ ॥ ੨੭ ॥ ਗਵਣ ਕੇ ਅਹਵਾ ਕਸੁ ਨਿਕੁਈ ਦੁਖ ਤਿਉ
 ਗਾਹਿ ॥ ਮਘ ਵਾਜਿ ਤਜਨ ਨੀਬਹੁ ਰਿਕਹਤ ਭੁਵਨੀ ਤਾਹਿ ॥ ੨੮ ॥ ਫਗੀ
 ਘਾਮਾਲਤੀ ॥ ਨਾਥ ਮੇਰੇ ਵਾਕਸੁ ਨ ਉਰ ਜਾਚੁ ਤਿਉ ਹੀ ਕੀ ਜਿਯੋ ਨਹਿ
 ਰਾਮ ਜੀਤ ਯੋ ਜਾਇ ਤੁਮ ਤੇ ਜਾਚੁ ਚੀਤਿ ਪਤੀ ਜਿਯੋ ਪੁਨਿ ਮੇਰਾ ਅਵੇ ਕੋਟਿ
 ਤੇਜ ਮਗ ਮਨ ਹਿਤਿ ਮਾਰਿਯੋ ॥ ਸੁਖ ਘਾਤ ਰਾਮ ਸੁਦੇਵ ਹੈ ਪਰਧਾਨ ਪੁਰਖ ਉ
 ਚਾਰਿਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਕਲਪ ਪੁਰਖ ਮਤ ਜਹੁ ਇਕ ਰਜੁ ਰਜੁ ਤਮਨ ਕੋ ਹਰੀ ॥ ਭੁਗ

ਤਵਤਸਲਪਾਲਯੋਸਭੁਆਪਦਾਤਿਨਕੀਦਗੀਲਖਯੋਜਨਰੂਪਯਾਨੇਕਮ
 ਰੂਪਮਸਵਾਰਿਯੋਸਮੁਦ੍ਰਿਮਥਨੇਪੀਠਮੇਇਕਕਨਕਰੂਪਰਧਾਰਿਯੋ॥੩੦॥
 ਹਿਰਿਨਾਖਦੈਤਜੁਯਾਨੇਬਲਕੇਨਰੂਪਸਵਾਰਿਕੈ॥ਜਲਹਰੀਅਵਨੀਆ
 ਨੀਆਰਪੁਰਾਜਠੇਰਓਧਾਰਿਕੈ॥ਹਿਰਨਕਸਪਦੈਤਜੇਤ੍ਰਿਲੋਕਕੀਟਕਰੂ
 ਰਿਯੋ॥ਨਗਸਿੰਘਰੂਪਜਧਾਰਿਯਾਨੇਨਖਨਸਰਾਬਿਦਾਰਿਯੋ॥੩੧॥ਬਾਲਿਰਾ
 ਜਬਾਂਧਯੋਯਾਹਿਤ੍ਰਿਲੋਕਤ੍ਰੈਪਦਸਾਪਯਾ॥ਬਾਲਿਰਾਜਪਠੇਪਯਾਲਮੇਦੋਰ
 ਜਸਰੂਪਤਿਥਾਪਯਾ॥ਰਾਜਨਕੇਅਕਾਰਧਰਣੀਭਾਰਰਾਖੁਜਜੇਭੁਏ॥ਪਰ
 ਸਰਾਮਸਰੂਪਧਰਇਨਰਾਮਖੜੀਵੈਹਏ॥੩੨॥ਜੀਤਅਵਨੀਜਾਗੀਆਂਕਸ
 ਪਦਈਹਰਿਦਾਨਾਰਪੁਰਾਜਵੇਜਾਬਿਜਾਲਮੇਅਬਜਏਵੈਭੁਗਵਾਨੁਤ
 ਵਮਾਰਨੇਕਕਜਰਾਪਦਰੂਪਮਨੁਖਧਾਰਿਆ॥ਤਿਯਨਾਰਿਸੀਤਤੇਹਰੀਸ

ਛੁੱਤਨ ਅੰਸਤ ਚੀਨ ॥ ੨੪ ॥ ਘਾਬਿਧਿ ਅਤੁ ਮਜਾਨ ਉਰਦੀ ਜੇ ਸੇ ਕਨਿ ਵਗਾ
 ਅਬੁਧੀ ਅਵੇ ਬੇਗਿ ਮੇਰਾ ਮਲਕੁ ਮਾਗਾ ॥ ੨੫ ॥ ਨਾਂਤ ਰਰਾ ਮਸੁ ਬੁੱਜੁ ਸਰਜ
 ਬਹੁਤਿ ਰੇ ਮਾਗਾ ਤੋ ਬੈਕੁ ਰਜੁ ਪਾਇ ਹੋਤਾ ਪਦ ਪਰ ਮਉਦਾਗਾ ॥ ੨੬ ॥ ਤਬ
 ਮਮਾ ਆਇ ਸੁਕੀ ਜਿਯੋ ਕ੍ਰਿਯਾ ਨਿਖਲ ਹਮਾਗਾ ਸੀਤਾ ਕੋ ਹੰਨੁ ਜਾਥ ਲੈ ਪ
 ਰਿਯੋ ਅਗਾਨਿ ਮਝਾਗਾ ॥ ੨੭ ॥ ਰਾਵਣ ਕੇ ਅਹਵਾ ਕਜੁ ਨਿਕੁਈ ਦੁਖੁ ਤਿਉ
 ਰਮਾਹਿ ॥ ਮਘਵਾ ਜਿਤ ਜਨ ਨੀਬਹੁ ਰਿਕਹਤ ਭਵਾਨੀ ਤਾਹਿ ॥ ੨੮ ॥ ਗੀ
 ਘਾਮਾਲਤੀ ॥ ਰਾਥ ਮੇਰੇ ਵਾਕਸੁ ਨ ਉਰਜਾ ਚੁਤਿ ਉਤੀ ਕੀ ਜਿਯੋ ਨਹਿ
 ਰਾਮ ਜੀਤ ਯੋ ਜਾਇ ਤੁਮ ਤੇ ਜਾ ਚੁਚੀ ਤਿਪਤੀ ਜਿਯੋ ਪੁਨਿ ਅਰਾਵੇ ਕੋਟਿ
 ਤੇ ਜਮ ਰਾਮ ਨਹਿ ਤਿਮਾਰਿ ਯੋ ਸੁਖ ਘਾਤ ਰਾਮ ਸੁਦੇਵ ਪੈ ਪਰਧਾਨ ਪੁਰਖ ਉ
 ਚਾਰਿ ਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਕਲਪ ਪੁਰਖ ਮਤੁ ਜਹੁ ਇਕ ਰਜੁ ਰਜੁ ਤਮਨ ਕੋ ਹਰੀ ॥ ਭੁਗ

ਤਵਤਸਲੁਪਾਲਯੋਜਤੁਆਪਦਾਤਿਨਕੀਦਗੀਲਖਯੋਜਨਰੁਪਯਾਨੇਕਮ
 ਰੁਪਥਮਸਵਾਰਿਯੋਸਮੁਦ੍ਰਿਮਥਨੇਪੀਠਮੇਇਕਕਨਕਰੁਪਰਧਾਰਿਯੋ।੩੦।
 ਹਿਰਿਨਾਖਦੈਤਸੁਆਯਨੇਬਲਕੇਲਰੁਪਸਵਾਰਿਕੋ।ਜਲਹਰੀਅਵਨੀਆ
 ਨੀਆਰੁਪਰਾਜਠਰਓਧਾਰਿਕੋ।ਹਿਰਨਕਸਪਦੈਤਜੇਤ੍ਰਿਲੋਕਕੀਟਕਰੁ
 ਰਿਯੋ।ਨਗਸਿੰਘਰੁਪਸਧਾਰਿਯਾਨੇਨਖਨਸਥਾਬਿਦਾਰਿਯੋ।੩੧।ਬਾਲਿਰਾ
 ਜਬਾਂਧਯੋਆਰਿਯੋਤ੍ਰਿਲੋਕਤ੍ਰੈਪਦਮਾਪਯਾ।ਬਾਲਿਰਾਜਪਠੇਪਯਾਲਮੇਦੈਰ
 ਜਸੁਰਪਤਿਥਾਪਯਾ।ਰਾਜਨਕੇਅਕਾਰਧਰਣੀਰੁਾਰਰਾਖਸਜੇਕੁਏ।ਪਰ
 ਸਰਾਮਸਰੁਪਧਰਇਨਰਾਮਖੜੀਵੈਹਏ।੩੨।ਜੀਤਅਵਨੀਜਾਗੀਆਂਕਸ
 ਪਦਈਹੰਰਿਦਨਾਰੁਪਰਾਜਵੇਜਾਬਿਜਾਲਮੇਅਬਜਦੈਵੈਕੁਗਵਾਨੁਤੁ
 ਵਮਾਰਨੇਕਕਜਰਾਪਦਰੁਪਮਨੁਖਧਾਰਿਆ।ਤਿਯਨਾਰਿਸੀਤਤੇਹਰੀਸ

ਕੁਕਜਤੋ^{੩੩} ਬਿਗਾਰਿਆ ॥੩੩॥ ਮਮਪੁਤਾ^{੩੩} ਮੋਨਿਜਨਾਸਹਿਤਤੇਹਰੀਸੀਤਾਰਨੀ
ਆਆਅਬਦੇਹਸੀਤਾਰਾਕੇਲਖਬਾਤਮੇਰੀਮਨੀਆਵੇਲਿਕਰਜਵਿਰੀ
ਖੁਦੇਚਲਆਪਬਨਮੇਜਾਇਯੋ।ਚੀਰਵਲਕਲਨੀਰਾਮੋਫਲਖਾਇਹ
ਰਿਜੀਧਿਆਇਯੋ।੨੪॥ ਮੰਦੇਹਰੀਕੇਵਾਕਸੁਨਦਸਕਿਠਏਹਉਚਾਰਿ
ਆ।ਸੁਨਿਕੁਮਨੀਰਣਮਾਹਿਮੇਰੇਪੁਤਬਾਂਧਵਮਾਰਿਆ।ਰਾਮਤੇਹਨ
ਵਾਇਕੈਕਿਹਕੁੰਤਿਬਨਮੇਮੇਠਿਰੇ।ਬਾਨਅੰਰਕਮਾਨਲੈਰਾਮਰਾਖ
ਵੇਜੇਭਿਰੇ।੨੫॥ ॥ਰਾਮਬਾਣਤਨਫਰਹੈਮੇਰੇਜਮਰਮਣਗਾ
ਬਿਸਨਪਰਮਪਦਮੇਲਹੋਉਤਰੇਕੁਵਨਿਧਪਾਰ।੨੬॥ ਜਾਨੇਰਾਖਵਾਬਿ
ਸਨਹੈਲਖਮੀਸੀਤਾਆਹਿ।ਜਾਨਬੂਝਕੈਮੇਹਰੀਸੀਤਾਤਾਬਨਮਾਹਿ।੩
॥ਜੇ ॥ਪਾਵੇਤਾਪਦਸਾਇਗਮਹਾਥਮਰੇਲਲਹੇ।ਜਾਵੇਫੀਲਨਕੋਇ

ਤੇਜਗ ਬੀਧਮਿਟਾਇਕੋ॥੩੮॥ਅਤ੍ਰਿਲਾ॥ਪਰਨੰਦਮਅਸੁਧਮੁਮੋਖੀਧਿਆ
 ਇਠੈ॥ਤੰਗਤਿਕੋਅਬਜਾਉਰਾਮਰਣਘਾਇਠੈ॥ਰਾਮਬਾਨਜਲਧਾਰਸੁ
 ਪਾਪਮਿਟਾਇਠੈ॥ਹੋਵਰਲਭੁਕਾਖੇਮੋਖਬੇਗਮੇਪਾਇਠੈ॥੩੯॥ਸ
 ਚਿਕਲੇਸਤਰੰਗਬਡੇਕੁਮਹੈਧਨਬਾਧਵਐਸੁਤਦਾਰਾ॥ਰੰਗਬਡੇਬਡ
 ਵਾਨਲਸੇਅਤਿਰਾਹਅੰਨੰਗਸੁਘਾਤਿਮਸ਼ੁਰਾਗੈਐਅਗਿਆਨਅਥਾਹ
 ਜਿਨੇਜਲਪਾਪਤਨਾਹਿਕਹੁੰਤਿਨਪਾਗਾਬੇਗਤਰੰਗਗਾਸਿਧਅਬੈਪੁਨਿ
 ਪਾਵਤਮੈਹਾਰਿਪਰਕਨਗਾ॥੪੦॥ਵੇ ॥ਤਿਨਲੋਕਪ੍ਰਭੁਤਾਜਿਨੇਕੰਚ
 ਨਧਾਮਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ਗੁਲਾਬਸਿੰਘਦਸਕਿਰਵਹੁਅਬਉਰਕੁਏਨਿਗਸਾ॥੪੧
 ਇਤਿਸੀਮਤ
 ਯੁਧਕੰਡੇਦਸਮੋਪਿਆਇ॥੧੦॥ਸ਼੍ਰੀਮਹਾਦੇਵੇ ॥ਸ ॥ਇਹੁੰ

ਤਿਬਖਾਨਮੰਦੇਦਗੀਕੇਦਸਕਿਪਰਕੋਧਭਯੋਉਰਭਾਰੇ॥ਨਿਕਸੇਰਣਰਾਪਵਸੋ
 ਲਹੇਣਅਤਿਘੋਰਬਲੀਸਹਦੇਤਪਧਾਰੇ॥ਸੁਰਚਕ੍ਰਬਿਰਾਜਤਖੋੜਸਜਾਇ
 ਦੁਸਥੀਦਨਮਾਹਿਭੁਏਅਸਵਾਰੇ॥ਪੁਜਿਉਚਪਤਾਕਲਸੇਜਿਨਪੇਦਿਫਕ੍ਰ
 ਬਰਔਰਵਰੁਥਉਦਾਰੇ॥੧॥ਦੇ ॥ਪਿਸਾਚਬਦਨਬਾਹਨਲਗੇਰਾਸ
 ਕੁਘੋਰਸੁਜਾਹਿ॥ਅਸਤਸਸਤਅਨੇਕਪੁਨਿਧਰੇਸੁਤਾਰਥਮਾਹਿ॥੨॥ਸ
 ਨਿਕਸੇਇਹੁਤਾਤਿਸੁਰਾਵਣਜੇਅਤਿਗੁਪਤਜਾਹਿਅਕਾਰਬਿਰਾਜੇ
 ॥ਪਿਖਆਵਤਤਾਹਿਰੂਗੀਪੁਜਨੀਕਾਪਿਸਾਚਪਸੀਗਰਤੇਉਠਭੁਜੇ॥ਹ
 ਨੁਮਾਨਗਏਕੁਦਕੇਭਿਰਨੇਦਸਕਿਪਰਸੇਪਨਸੇਮੁਖਗਾਜੇ॥ਮੁਸੁਪਰ
 ਹਾਰਕਰੀਉਰਮੇਦਿਵਾਸਵਾਅਪੁਜਾਪਿਖਲਾਜੇ॥੩॥ਜਾਨਨਭਾਰਪ
 ਰੋਥਮੇਗਿਰਮੁਠਲਗੇਅਤਿਭਾਰੀ॥ਮੁਰਛਏਕਮਹੁਰਤਗਵਣਫਰਉਠੇ

ਤਿਨਦੇਹਸਿਭਾਗੀ। ਸੁਰਾਮਹੇਹਨੁਮਾਨਬਲੀਦਸਕਿਧਰਯਾਬਿਧਬਾ
 ਤਿਉਚਾਰੀ। ਤਿਦਸਕਿਧਰਜੀਵਤਤੈਹਨੁਮਾਨਕਹਯੋਅਬਮੇਯਧਿਕਾਰੀ
 ੪। ਤੁਦਸਕਿਧਰਮਸੁਪ੍ਰਯਾਗਸੁਕੇਪਬਦਾਇਕੇਲਾਇਹਮਾਗੇ। ਫੇਰਹਨੇ
 ਤੁਮਕੇਦਸਕਿਧਰਹੋਹਿਤੇਤਨੁਪ੍ਰਾਣਨਿਯੋਗੇ। ਰੁਖਤਬਾਦਸਕਿਧਰਤਾ
 ਓਗਮਾਹਿਦਯੋਆਤਿ ਮੁਸੁਪ੍ਰਯਾਗੇ। ਪੁਰਸਨੈਨਕੁਏਕਪਿਕੇਧਰਮਾਹਿ
 ਰਿਗੇਤਨਨਾਹਿਸਿਭਾਗੇ। ੫। ਫੇਰਕੁਈਸੁਧਤਾਪਕ੍ਰਿਜਰਕੇਪਕੁਯੋਓ
 ਰਗੀਤਰਭਾਗੀ। ਰਾਵਣਮਾਰਣਕੋਹਿਤੁਤਾਂਆਤਿਉਦਮਕੀਨਜਮੁਰ
 ਸਿਭਾਗੀ। ਰਾਖਸਰਾਜਪਲਾਇਗਯੋਵੈਫੇਰਤਜੀਰੁਚੀਤਮਝਾਗੀ।
 ਅਗਦਔਹਨੁਮਾਨਤੁਥਾਨਲਨੀਲਾਮਿਲੇਰਣਮੇਤਹਿਚਾਰੀ। ੬।
 ਤੇਮਰ ॥ ਇਹਗੁੰਤਿਚਾਰਸਿਦਾਗ। ਤਿਨਪਖੇਰਾਖਸਚਾਰੀ। ਇਕ

ਇਹਮਾਨਵਰੁਸੁਜਾਨਿ
 ੩੨੮

ਸਰਪਰੇਮਪਛਨਾ॥ ਇਕਖਡਗਰੇਮਸੁਹਾਇ॥ ਇਕਰੇਮਬਿਛੁਕਹਾਇ॥
ਤਹਿਘੋਰਸਿਰਾਮਕੀਨਾ॥ ਖਲਚਾਗਮਾਰਸੁਲੀਨਾ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਚਾਰੇ
ਰਾਖਜਚਾਰਕਪਿਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮਹਨੇਬਨਾਇ॥ ਸਿੰਘਨਾਦਕਰਚਾਰਕਾਪਿਗ
ਏਰਾਮਦਿਗਆਇ॥ ੧॥ ਜ ॥ ਤਬਰਾਵਣਕੇਪਕੀਯੋਮਨਮੈਨਿਜ
ਦਾਂਤਨਜੋਨਿਜਹੇਠਚਬਾਏ॥ ਫ੍ਰਿਗਲਾਲਜੁਕ੍ਰਰਬਿਸਾਲਭੁਯੋਰਘੁ
ਨਿਦਨਕੋਗਿਰਜਾਪਾਰਿਓਧਾਏ॥ ਰਥਬੈਠਜੁਰਾਂਮਨਿਹਾਰਭੁਲੇਜਰਬ
ਜੁਜਮਾਨਤਾਂਨਚਲਾਏ॥ ਸੁਮੰਤੋਪਨਸਾਵਨਕੋਉਮਡੁਯੋਜਲਧਾਰਨ
ਕੀਬਰਖਾਬਰਖਾਏ॥ ੨॥ ਰਾਮਜਮੀਪਖਰੇਕਪਿਜੇਸਰਮਾਰਸਕ੍ਰੈਤਿਨਪੀ
ਡੁਤਕੀਨੇ॥ ਪਾਵਕਸੇਚਮਕੈਰਣਮੈਸਰਕਾਂਚਨਭੁਖਤਆਹਿਨਵੀਨੇ॥
ਰਾਮਸਰਾਸਨਤਪਤਬੈਸਰਰਾਵਣਕੋਉਰਭੀਤਰਦੀਨੇ॥ ਰਾਵਣਸਾਖੀ

ਦਨਮਾਹਿਪਿਖੇਪੁਨਿਕੁਪਰਗਮਸੁਰੇਸੁਰਚੀਨੇ॥੧੦॥ਮਾਤਲਿਤਾਹਿਬੁਲਾਇਪੁ
ਰੇਦਰੇਹੁਕਹਯਮੁਖਮਾਹਿਉਚਾਰੀ॥ਸਖੰਦਨਲੈਰਪੁਨਿਦਨਕੀਢਿਗ
ਜਾਇਜਿਤਬਜੁਰਮਮਝਗੀ॥ਕਾਕਕਰੋਗਮਰੋਗਮਰੋਗੁਮਿਮਝਗੀ॥ਕ
ਜਕਰੋਗਮਰੋਗਮਰੋਗੁਵਿਮਡਿਲਗਪਵਕੋਰਥਮਾਹਿਬਿਠਾਗੀ॥ਯੋਜਾਨਿ
ਮਾਤਲਿਦੇਵਪਤੀਮੁਖਸੀਸਨਿਵਾਨਿਵਾਇਸੁਬੰਦਨਧਾਗੀ॥੧੧॥ਪੁਨਿਸ
ਪੰਦਨਮਾਹਿਤੁਰੇਗਮਤਾਖਿਨਕੁੀਤਰਪਾਰਬਤੀਗਹਿਲਿਆਏ॥ਰਪੁਨਿਦ
ਨਦੁਖਾਨਿਕੰਦਨਕੋਕਰਜੋਰਦੁਉਪੁਨਿਤਾਹਿਅਲਾਏ॥ਰਥਰਾਮਸੁਤੇਰਦ
ਜੀਤਨਕੋਸੁਰਰਾਜਾਇਹੈਮਮਹਾਥਪਠਾਏ॥ਮਘਵਾਤਮਕੋਨਿਜਯੁਪਪ
ਰੋਪੁਗਏਹਨਿਖੰਗਜੁਨੂਤਨਲਿਆਏ॥੧੨॥ਤਨੁਤਾਣਅਕੁਦਸੁਰਗਜਪ
ਠਾਈ॥ਦਸਕੀਪਰਕੋਰਣਮਾਹਿਹਨੇਰਥਕੁੀਤਰਬੈਠਜੁਨੇਰਪੁਰਾਈ॥ਬਿ

ਇਸਤਲਵਪਦੇਸ

ਤਗਸੁਗਇਵਹਨੇਜਬਹੀਮਮਸਾਰ ਬਤਾਤਿਤਠਰਕਮਾਈ।ਸੁਨਿਕੈਅਰਿਬਿ
ਦਨਦੈਪਰਦੰਖਣਰਾਮਚਦੇਜਿਨਿਵਿਸੁਬਨਾਈ।੧੩।ਦੇ ॥ਲੋਕਮਿ
ਲਾਏਲਖਮੀਰਾਮਚਦੇਰਬਮਾਹਿ।ਗਿਰਜਾਤੁਹਿਜਿਰਾਮਕੇਦੇਵੀਪਖੇਨ
ਕੁਮਾਹਿ।੧੪।ਸ ॥ਯੁਧਕੁਯਾਨਕਤਹਿਕੁਯੋਪਿਖੇਰੇਮਤਨੇਗਿਰਜਾ
ਹਰਖਾਏ।ਪੀਮਤਿਰਾਵਣੁਰਾਮਮਹਾਤਮਦੇਨਲਰੇਬਲੁਬਹੁਦਿਖਾਏ।
ਪਾਵਕਅਸਤੁਪਨੇਪਨਪਾਵਕਦੇਵਨਕੇਪੁਤਿਦੇਵਚਲਾਏ।ਪਾਬਿਪਰਾਖ
ਸਰਾਜਨਕੇਸਭਅਸਤੁਸੁਰਾਪਾਵਕਾਟਬਗਾਏ।੧੫।ਤਬਕੁਯੋਪਕੁਯੋਦਸਕਿ
ਧਰਤਾਰਣਮੈਇਕਅਸਤੁਸੁਮੋਰਚਲਾਏ।ਸੁਮਹਾਂਬਿਖਸਾਪਸਰੀਰਕੁਏ
ਜਰਰਾਵਣਕੇਪਨੁਤੇਨਿਕਜਾਏ।ਸਰਕਾਚਨਪੁਖਲਜੈਨਿਨਕੀਸੁਚਰੁ
ਦਿਸਰਾਪਾਵਉਪਾਰਿਆਏ।ਸਰਜਾਪਨਕੇਮੁਖਸੁਕਤਹੈਮੁਖਆਗਿਵੇਮੈ

ਵਿਸਾਅਠਜਲਾਏ॥ ੧੬॥ ਪਰਪੁਰਣਗਮਾਪਿਖੇਰਣਮੇਦਿਸਾਅਠਨਮਾਰਿ
 ਕੁਜੀਗਮਛਾਏ॥ ਤਬਕੋਪਕੁਰੇਰਪੁਨਿਦਨਜੁਗਰੁਵਾਸਤਾਰਣਮਾਰਿ
 ਚਲਾਏ॥ ਪੁਨਿਰਾਮਸਰਾਸਨਤੇਨਿਕਸੇਸਗਪਨਿਗਾਅਰਿਚਹੁੰਦਿਸ
 ਆਏ॥ ਰਣਮਾਰਿਜਿਤੇਆਹਿਛਕਤਖੇਸਕੁਪਨਿਗਾਅਰਿਤਿਨੇਚੁਨਿ
 ਖਾਏ॥ ਆਖਿਧਾਮਸਤਹਨੇਰਪੁਨਿਦਨਤਾਦਸਕਿਪਰਕੇਰਣਮਾਰਿ॥ ਘੋ
 ਰਜਿਲੀਮੁਖਤਾਬਰਖੇਅਤਿਰਾਵਣਕੋਪਕੁਯੋਮਨਮਾਰਿ॥ ਫੇਰਸੁਰਾ
 ਪਾਵੇਕੇਤਨਕੋਪੁਨਿਅੰਰਦਏਤਨਮਾਤੁਲਿਮਾਂਹੀ॥ ਕਾਟਦਈਧਜਸਯੰ
 ਦਨਕੀਵਹਕਾਂਚਨਕੀਸੁਗਿਰੀਧਗਮਾਂਹੀ॥ ੧੭॥ ਫੇਰਤਰੰਗਮਵਾਸਵ
 ਕੇਰਣਗਾਵਣਬਾਨਨਜਾਥਾਬਿਦਾਗੇ॥ ਗਿਧਪਦੇਵਸਕੁੰਪਤਰਾਪੁਨਿਚ
 ਰਣਚੀਤਕੁਏਦੁਖਆਗੇ॥ ਦੁਖਕੁਯੋਸੁਮਹਾਨਰਿਖੀਜਬਆਰਤਕਾਰਸੁਰਾ

ਮਨਿਹਗੇ। ਚੀਤ ਵਿਗ੍ਰਿਖਨ ਦੁਖ ਭੁਏ ਗਿਰਜਾ ਬਿਲ ਪੇਕ ਪਿਕੋ ਸਿਰ ਦਰੇ
॥੧੬॥ ਜੁਦ ਸਾਨ ਨ ਕੀ ਸਭੁ ਜਾਦ ਮਕੈ ਸੁਸਰਾ ਸਨ ਹਾਥ ਨ ਮਾਹਿਲ ਏਹੈ
ਇਹ ਕੁੰਤਿ ਫਿਰੈ ਰਣ ਮੰਡਲ ਮੇਜਨ ਆਪ ਜਪ ਪਖਿ ਮਿਨਾ ਕ ਅਏਹੈ।
ਬ੍ਰਿਕੁਟੀ ਫਿਰਾ ਮਠੀ ਰਣ ਮੇਦਿ ਗਲਾ ਲਕ ਰਾਲ ਸੁਕੋ ਪਕੁਏਹੈ।
ਜੁਮਨੇ ਅੰਬਿ ਜਾਲ ਤਰਾਖੁ ਜੋ ਕੋ ਪਰਾਮ ਪੁਰਿ ਦਰ ਹਾਥ ਲਏਹੈ। ਬਾਨਿ
ਕਾਰ ਸੁਰਾਮ ਲਯੋ ਪਿਖ ਕਾਲ ਕੀ ਪਾਂਵ ਕ ਜਾਹਿਲ ਜਾਈ। ਨੈਨ ਨਿਜੋ
ਜਹ ਜਾਲ ਤਹੈ ਕੁਪਿਰਾ ਮਾਪਿਖੇ ਆਰਿਹੈ ਨਿਕਦਾਈ। ਤੇਜ ਕੀ ਜੁਲ
ਛਟੇ ਤਨ ਤੇ ਆਬਿਰਾਮ ਪਰਾਕੁ ਮਦੇ ਤਿਦਿਖਾਈ। ਕਾਲ ਜਰਾ ਪਪਰੇ ਅ
ਰਿਪੇ ਸੁਪੇਖ ਤਮੇ ਘਨ ਉਟ ਬੁਨਾਈ॥੨੧॥ ਤਨ ਕਮਾਨ ਲਈ ਹਰਿਜੀਪੁ
ਨਿਰਾਵਣ ਕੇ ਉਗੇ ਸਰ ਮਾਗੇ। ਰਾਪ ਵਅਤਿ ਕਸੇ ਰਣ ਜੋ ਭੁਤ ਪੇਖੇ ਭੁ

ਏਕਾਪਿਤਾਂਹਰਿਖਾਗੇ। ਧਾਵਤਹੈਅਰਿਪੇ। **ਹਰਿਖੇ** ਹਰਿਜੀ ਜਬਕੇਪਕੁਰੇ
 ਮੁਖਰਾਮਾਨਿਹਾਰੇ। ਕੰਪਉਠੀਸਗਲੀਧਰਨੀਤਸਭੁਤਦਸੇਦਿਸਮਾ
 ਹਿਪਧਾਰੇ। ੨੩। ਰਾਮਕੁਰੋਦਰਰੂਪਾਨਿਹਾਰਕੁਏਉਤਪਾਤ **ਤਤੁ** ਦ
 ਸੇਦਿਸਮਾਂਹੀ। ਰਾਵਣਕੇਊਰਮਾਹਿਕੁਯੇਡਰਰੂਤਡਰੇਸਗਲੇਜਗ
 ਮਾਂਹੀ। ਗੀਧੂਸਿਧਸਕਿਨਰਦੇਵਨਿਹਾਰਤਬੈਠਬੈਠਨਮਾਂਹੀ। ਪ੍ਰਲੈ
 ਸਮਸਿਗਰਤਾਹਿਕੁਯੇਕੁਮਸੁਰਨਕੇਮਾਨਿਮਾਹੀ। ੨੪। ਵਾਸਵਕੇਸਰਲੈ
 ਕਰਮੇਰਣਰਾਵਣਕੇਸਿਰਕਾਟਬਗਾਏ। ਰਾਮਕਟੇਰਣਰਾਵਣਕੇਸਿ
 ਰਸੁਣਤਜਾਰਣਮਾਹਿਚੁਚਾਏ। ਯਾਬਿਪਸੀਸਗਿਰੇਨਕੁਤੇਫਲਤਲ
 ਮਨੇਅਤਿਪੈਂਦੁਲਾਏ। ਨਾਦਿਨਨਾਤਿਨਿਸਾਪਿਖਯੇਕਛੁਸਾਂਦੁਸਪ੍ਰਾਤਨ
 ਯੀਜੁਪਪਾਏ। ੨੫। ਇਹੁਕੁੰਤਿਕੁਯਾਨਕਯੰਪਕੁਯੇਕਛੁਦੇਤਿਨਸਿਗਰ

੩੩੩

ਗੁਰਗ

ਮਹਿਰਿਖਾਈ। ਬਹੁਕਾਲ ਕੁਯੋਰਣ ਮੇਲ ਰੇਤਾ ਬਿਸਮੇ ਪੁਨਿ ਰਾਖ ਵਕੇ ਮਨ
ਆਈ। ਸੁਇ ਕੋਤਰ ਸੋ ਸਿਰ ਮੇਰ ਕੋਟੇ ਸਿਰ ਕੀਨ ਰਿਆਜੁ ਸਮਾਪਤਿ
ਆਈ। ਬਲਨ ਹਿਲੇਟੇਰਣ ਮੰਡਲ ਮੇ ਪੁਨਿ ਨਾਹਿ ਦਸਾਨਨ ਅਪੁਪ
ਟਈ। ੨੫। ਦਿ ॥ ਤਬ ਸੁਰੁ ਅਸਤ ਵਿਹੁੰਗੀ ਕੋ ਸਲ ਆਨੀ ਦਧਾਮ।
ਅਸਤ ਬਹੁਰ ਸਿਰੁ ਰੋਕੈ ਚਿਤ ਵਤ ਬੁਏ ਸੁਗਮ। ੨੬। ਸ ॥ ਜਿਨ
ਬਾਨਨ ਜੋ ਬਲਵੇਤ ਬਡੇ ਬਨ ਸਿਗਰ ਮੇ ਮਮੈ ਦੇਤ ਸੁਮਾਰੇ। ਵਹ ਬਾਨ ਬੁਏ
ਦਸ ਕੋ ਪਰੇ ਕੇ ਬਧਾਮ। ਹਿ ਸੁਨਿ ਫਲ ਆਜਹ ਮਾਰੇ। ਇਹ ਚਿਤ ਬਿਆ
ਕੁਲਗ ਮਰੁਏ ਦੁਗਾਮ। ਹਿ ਵਿਗ੍ਰੀਖਣ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੇ। ਚਤੁਰਾਨਨ ਆਹਿ
ਦਯੋ ਵਰਗ ਮਸਾਮ। ਜੁ ਸੁਨੇਤੁ ਮਵ ਕੁਮਾਰੇ। ੨੭। ਕੁਜ ਸੀਸ ਵਿਛਿਨ
ਕੁਏਤੁ ਮਰੇ ਉਪਜੇ ਪੁਨਿ ਸੀਪ ਰਤੇ ਤਨੁ ਮਾਰੀ। ਇਹ ਕੁੰਤਿ ਕਹਯੋ ਚਤੁਰ

ਨਨਸੁਤਮਰਾਮਸੁਨੋਨਿਜਕਨਨਮਾਹੀ। ਆਹਿਕੁੰਡਲਕਾਰਸੁ^ਮ ਅਮੀਮਿਤਹੈਦਸ
 ਕੀਧਰਕੇਪੁਨਿਨਾਭਿਸੁਮਾਹੀ। ਵਹਪਵਕਅਜੜ^ਮ ਸੁਕਾਇਦਿਜੇਦਸਕੀਰ
 ਮਰੇਤਬਹੀਰਣਮਾਹੀ। ੨੫। ਸੁਵਿਭੀਖਨਕੇਅਹਵਾਕਸੁਨੇਪੁਰਕ੍ਰਮਵੇਤ
 ਸੁਰਾਮਮੁਰਾਗੇ। ਸਰਪਾਵਕਕੇਦਸਕੀਧਰਕੇਪੁਨਿਰਾਮਹਨੇਤਨਨਾਭਿਮਸ਼ਾ
 ਗੇ। ਪੁਨਿਰਾਮਸਰਾਜਨਤਾਨਮਹਾਬਲਰਾਵਣਕੇਜਿਰਕਾਟਿਉਤਾਗੇ। ਦਸ
 ਕੀਧਰਕੇਬੁਜਜਾਇਪਰੇਧਰਮਾਹਿਸੁਰਾਮਸਿਲੀਮਖਮਾਗੇ। ੨੬। ਘੋਰਲ
 ਈਸਕਤੀਕਰਮੇਸੁਵਿਭੀਖਨਉਰਤਜੀਖੁਨਸਾਨੈ। ਰਾਮਕਟੀਪਥਿਭੀ
 ਤਰਸਾਪੁਨਿਤੀਖਨਏਕਚਲਾਇਸੁਬਾਨੈ। ਸੀਸਕਟੇਦਸਕੀਧਰਕੇਪੁਨਿ
 ਤੋਜਉਮਾਤਨਤੈਨਿਕਸਾਨੈ। ਜਾਇਪਰੇਧਰਭੀਤਰਜੇਜਿਰਗਵਣਰੂਪ
 ਭੁਯੇਸੁਮਲਾਨੈ। ੩੦। ਏਕਪ੍ਰਧਾਨਰਹਯੋਧਰਮੇਜਿਰਗਵਣੁਕੀਭੁਜਦੇਇ

ਰੁਵਨੀ॥ ਠੇਰ ਕੁਪੇਦ ਸਕੀ ਪਰ ਜੋ ਪੁਨਿ ਬਾਨ ਨ ਕੀ ਬਰਖਾ ਬਰਖਾਨੀ॥ ਰਾਵਣ
 ਰਾਖਵ ਗਾਖਵ ਰਾਵਣ ਮਾਰੰਤੀ ਗਮ ਹਾਰੁਖ ਮਨੀ॥ ਘੁਪ ਕੁਪਾਨ ਕਤਾਹਿ
 ਕੁਪੇ ਸਮਨੇ ਘੁਗ ਘੇਰਾ ਘਟੈ ਉਮਰ ਨੀ॥ ੩੭॥ ਕਾਵਿ ਵਾਚਾ ਸਵੈ ਘਾਸੁ
 ਰਨ ਕੇ ਪਦ ਕੇ ਕੁਟ ਜਾਨਤਿ ਅਰਨ ਜਾਨਤ ਕੁਟ ਕੁਟੇਰੇ॥ ਗਮ ਦਸਾਨ ਨ ਬੀ
 ਰ ਬਲੀਤਨ ਘਾਉ ਬੂਹੇ ਜੁਲੇਰੇ ਮੁਖ ਜੇਰੇ॥ ਆਜੁ ਦਸਾਨ ਨ ਚਾਹਤ ਹੈ ਜਗ
 ਬੀਪਨ ਬਾਨ ਨ ਜੋਰਣ ਤੇਰੇ॥ ਸੁਰ ਅਨੈ ਕ ਕੁਏ ਜਗ ਭੀਤੁ ਜੋ ਘਾਗਾ ਵਣੁ ਸੇ
 ਕੁਟੈ ਹੈ ਜਗ ਥੇਰੇ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮਤੁ ਏ ਬਹੁਰਿ ਸਿਰਾ ਘੇਰਾ ਘਟੈ ਕੇ ਸਮਝਾਇ॥
 ਰਾਵਣ ਕੇ ਬਪਕਾ ਜ ਅਬ ਅਸਤੁ ਬ੍ਰਹਮ ਚਲਾਇ॥ ੩੮॥ ਬਿਨਾ ਸਕਾਲ
 ਸੁਰ ਜੋ ਰਚੇ ਸੇ ਅਬ ਅਏ ਬੀਗਾ॥ ਓਤ ਮ ਅਗਿ ਨ ਕਾਟ ਘੇਰਾ ਵਣੁ ਕੋਰਣ
 ਧੀਗ॥ ੩੯॥ ਸੀਸ ਨ ਕਾਟ ਘਾਹਿ ਕੋ ਮਰ ਮਕਰੀ ਜੇ ਪਾਤਿ॥ ਮਾਤੁ ਲਿਵਾ

ਕਾਚਿਤੁਹਰਿਰਾਵਣਕੀਬਧਬਾਤਿ॥੩੫॥ਸ ॥ਤਬਰਾਮਲਯੋਕ
 ਗੇਸਰਦੀਪਤਨੁਗਾਜਿਉਮੁਖਮਾਤਿਜੁਕਾਏ॥ਜਿਨਕੇਪੁਨਿਪਾਸ
 ਨਪੈਨਰਹੇਗਵਿਪਾਵਕਜਾਫਲਮਾਹਿਲਗਾਏ॥ਤਨਬਾਨਕੁਆਹਿ
 ਅਕਾਸਮਯੀਪੁਨਿਗੋਰਵਸੰਦਰਸੁੰਗਾਏ॥ਸਕੁਲੋਕਨਕੇਸੁਰਪਾਲ
 ਕੇਜੇਵਹਤਾਸਰਸੁੰਧਨਮਾਹਿਬਜਾਏ॥੩੬॥ਦਮਕੈਸਰਸੁਰਯਰਣਮੇ
 ਸਕੁਲੋਕਨਕੇਰੰਗਆਜਮਿਟਾਏ॥ਸੁਚਮੰਤ੍ਰਪੰਛਯੋਰਪੁਨਿਦਨਜੁਪੁ
 ਨਿਜੇਸੁਰਬੇਦਨਮਾਹਿਬਤਾਏ॥ਇਹਕੁੰਤਿਮਹਾਂਸਰਲੈਕਗੇਮੇਪੁਨਿਰ
 ਮਸਰਾਸਨਮਾਹਿਲਗਾਏ॥ਧਰਣੀਸਗਲੀਤੁਮਤੁਲਊਠੀਪੁਨਿਰੁ
 ਤਸੈਭੈਜਗਮਾਤਿਕੀਪਾਏ॥੩੭॥ਰਾਵਣਕੇਬਧਕਾਜਵਹੀਸਰਰਾਮਸੰ
 ਰਾਸਨਮਾਹਿਤਨਾਯੋਕ੍ਰਿਪਤੁਯੋਰਪੁਨਿਦਨਕੇਉਪਾਤਕੇਸੇਸਰਰਾਮਚ

ਲਯੋ। ਬ੍ਰਹਮਨੋਰਣਮਿਡਲਮੇਓਰਕਪੁਰੈਸੁਰਨਾਥਬਗਯੋ। ਕਾਲਪਸਾਰਪ
 ਰੇਮੁਖਨਿਯੋਇਮਰਾਵਣਕੇਓਰਮਾਤਿਲਗਯੋ। ੩੫। ਗਾਡਗਯੋਓਰਗ੍ਰੀਤ
 ਰਸੇਸਰਗਵਣਸੇਲਤਪਾਨਕਰੇਯੋ। ਛਟਗਏਓਰਗਵਣਕੇਗਿਰਜਾਂਤ
 ਨਕੇਸਰਪਾਨਤਰੇਯੋ। ਗਵਣਮਾਰਸੁਫਾਰਪਰਾਮਨਿਖੰਗਕਿਮਾਤਿਪਰੇਯੋ
 ਗਵਣਕੇਕਰਚਪਸਭੈਗਿਰਜਾਂਤੁਬਾਨਨਭੁਮਿਦਰੇਯੋ। ੩੬। ਪਾਣਗ
 ਏਦਸਕਿਪਰਕੇਰਣਮਾਤਿਗਿਰੇਵਦੁਰਾਖਸੰਗਾਈ। ਗਵਣਭੁਮਿਗਿਰੇ
 ਲਖਕੈਗਤਸੇਖਸੁਰਾਖਸਸੇਨਪਲਾਈ। ਭਾਗਚਲੇਸੁਦਸੇਦਿਸਕੇਅਬ
 ਭੁਪਾਬਿਨਕਰੇਕੋਨਲਗਾਈ। ਗਵਣਮਾਰਜਿਨੇਰਪੁਨੀਦਨਬਾਨਰਾਖ
 ਬਿਧਦੇਦਭੁਵਾਈ। ੩੭। ਜਪਗਾਘਵਕੀਦਸਮੋਲਿਹਨੇਸੁਰਮਿਡਲਯੋਨ
 ਭਮਾਤਿਬਖਾਨੀ। ਨਭਮਿਡਲਦੇਵਾਨਿਸਾਨਬਜੇਯਰਿਛਲਨਕੀਬਰਖਾਨੀ।

ਮੁਨਿਸਿਧਸੁਚਾਰਣਦੇਵਸਭੈਮੁਖਰਾਘਵਕੋਜਸੁਗਾਹਿਭੁਵਾਨੀ। ਤਬਬੀ
 ਚਾਅਕਾਸਜੁਮੇਦਬਢੇਪੁਨਿਆਇਅਪਛਗਨਿਤਸੁਠਾਨੀ। ੪੫। ਰਾਵ
 ਲੁਕੇਤਨਤੈਨਕਸੀਗਦਿਜੋਤਿਸਮਾਨਜੋਤਿਭੁਵਾਨੀ। ਦੇਵਨਕੇਪੁਨਿ
 ਪੇਖਤਹੀਵਹੁਗਾਘਵਕੇਤਨਮਾਹਿਮਿਲਾਨੀ। ਰੁਗਾਅਹੋਦਸਕਿਪਰਕੇ
 ਸੁਰਦੇਵਨਯੋਮੁਖਮਾਂਹਿਬਖਾਨੀ। ਰਾਵਲੁਕੇਸਮਅਵਰਮਹਾਤਮਨਾਹਿਕ
 ਹੁਜਗਮੇਹਮੁਜਾਨੀ। ੪੬। ਦੇਹਗਾਘਦਪਿਸਾਂਤਕਦੇਵਹਮਹਾਰਕਿਰਪਾ
 ਹਮਮਾਹਿ। ਤਦਪਿਦੁਖਕੁਘਾਬਿਆਪਘਾਠਿਰੇਜਗਤਕੇਮਾਹਿ। ੪੭। ਸ
 ਵੈਘਾ। ਦਸਕਿਪਰਗਾਖਜਕੂਰਬੁਡੇਪੁਨਿਬਾਮਨਕੋਗਾਹਿਕੇਸਾਨਿਮਾਰੇ। ਹਰਿ
 ਕੋਸਾਹਿਵੈਖਕਰੇਮੁਨਿਹਿਜਕਅਰਰਮੇਪਰਦਾਗਮਝਾਰੇ। ਇਨਰਾਮਾਕਿ
 ਮਾਹਿਪ੍ਰਵੇਸਕਿਯੋਸਭੁਭੁਤਨਘਾਬਿਧਨੈਨਨਿਹਾਰੇ। ਇਹਭੁੰਤਿਕਹੇਸੁਰ

ਆਪਸਮੇਂ ਹਜਨਾਰ ਦਤਾ ਪ੍ਰਬੈਨ ਉਚਾਰੇ ॥੪੪॥ ਜੁਨਿ ਹੋ ਸੁਰਧਰ ਮਵਿਚੁਖ
ਲਹੋਤੁ ਮਰਾ ਵਣਕੀ ਘੋਰ ਬਾਤਿ ਚਲਾਈ ॥ ਘੋਰ ਵੈਖ ਬੈਠੈ ਉਰਭੀਤ ਰਰਾ
ਵਣ ਨੀਤ ਚਿਤ ਰੁਝੈ ਘੋਰ ਘਰਾਈ ॥ ਗ੍ਰਿਤ ਨ ਜਿਗਸਦਾ ਮਿਲੈ ਕੋ ਆਰਿ ਰਾਮ
ਕਥਾ ਮੁਖ ਭੀਤ ਰਗਾਈ ॥ ਦਿਨ ਰਾਖ ਵਗਾਥ ਜੁਨ ਘੋਰ ਮਰਣਾ ਜਭੁ ਠੋਰਨ
ਮੈ ਤਿਨ ਤੇ ਸੁਰਗਾਈ ॥੪੫॥ ਜੁਪਨੇ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਬਿਖੇਦ ਸਕਿ ਪਰ ਰਾਮ
ਸਦਾ ਉਰਮਾ ਹਿਧਿ ਆਈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਮ ਬੋਧ ਕਾ ਅਜੁ ਕੁਯੋ ਘੋਰ ਪਬੈ ਰੋਜ
ਗਰਾਖ ਸਰਾਈ ॥ ਪੁਨਿ ਅੰਤ ਮੁਏ ਹਰਿ ਕੇ ਕਰਤੇ ਜੁਗਾਇ ਇਨ ਕੇ ਸਭੁ ਪਾਪ
ਮਿਟਾਈ ॥ ਜੁਬੀ ਪਟਟੇਦ ਸਕਿ ਪਰ ਕੇ ਇਨ ਰਾਮ ਕੀ ਆਜੁ ਸਯੁ ਜਸ ਪਾਈ ॥੪੬॥
੬॥ ਜੁਦੁ ਗਤ ਮਯਦ ਪਿਪਾਖ ਕਰੇ ਪਰ ਕੇ ਪਨ ਦਾਰਿਨ ਮੇਲ ਪਟਾਈ ॥ ਉਰਖੀ
ਤਿਜੇ ਗਯਾ ਦਿਵਾ ਭਰੇ ਕੋਰ ਪਨਿ ਦਨ ਅੰਤ ਸਮੇ ਨ ਰਹਿ ਆਈ ॥ ਵਹੋਤ ਵਤਸੁ

ਪਸਦਾ ਜਗਮੇਜਨ ਮਾਤੁਰ ਕੋਟਿ ਨ ਦੇਖ ਮਿਟਾਈ ॥ ਸੁਰਸਤ ਮਜਾਹਿ ਪ੍ਰਣ
 ਮਕਰੇ ਸੁਰਮੇ ਹਰਿ ਲੋਕ ਬਿਕ੍ਰਿਤ ਹਿ ਜਾਈ ॥ ੪੧ ॥ ਸਿਕਰ ਛੇਦਾ ਤਿਭਵਨ ਵਿ
 ਖਮਦ ਜਾਸੋ ਕਾਜਿ ਨ ਮਾਰੈ ਕੈਰ ਲੁਮਾਹਿ ॥ ਵਾਮ ਕਰ ਪਨੁ ਟੇਕ ਪਰਦੁ ਖਹ
 ਜਤਿ ਛਿਰਾਹਿ ॥ ਦ੍ਰਿਗ ਪ੍ਰਾਤਿ ਦੇਸ ਜਲਾਲ ਹੈ ਸਰਦ ਲਤ ਜਹਿ ਸੀਗਾਰ
 ਵਿਕੋਟਿ ਕੇ ਸਮ ਸੇ ਕੁਈ ਰਣ ਮਾਰਿ ਦ੍ਰੋਹ ਪ੍ਰਬੀਰ ॥ ੪੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਤਿ ਬਿੰਦ
 ਤਨ ਸੇ ਕੁਈ ਸੁਰ ਪਾਤਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਣਾਮ ॥ ਮੇਰੀ ਦ੍ਰੋਹ ਛਾਕੇ ਬੀਰ ਸਦਾ ਸੀਰਾਮ ॥ ੪
 ੨ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ

ਖਪਕਾਂਡੇ ਰਵਣ ਬਧੇ ਨ ਮਾਇਕਾ ਦਸ ਮੋਧਿ ਆਇ ॥ ੧੧ ॥ ਸੀਰਾਮੋ ਵਾਚਾ
 ॥ ਰਾਮਾ ਵਿਗ੍ਰੀਖਨ ਮੋਹਨ ਮਾਨਸ ਅੰਗ ਦੁਕੁ ਤਕ ਪੇਸ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਕੁ
 ਲੋਕੁ ਗਜਤ ਬਾਨ ਲੀਲ ਪ੍ਰਸਿਨ ਕੁਯੋਰ ਪੁਨਾਥ ਉਚਾਰੇ ॥ ਮੇਤੁ ਮਰੇ ਕੁਜ ਦਿਰ

ਨਕੇਬਲਲੀਕਪਤੀਰਹੁਭੀਤਗਮਾਗੇ। ਸੁਰਖਚੰਦਰਤੇਜਬਲੋਤੁਲੋਤੁਮਰੇ
ਜਸੁਰੋਨਮਝਾਗੇ। ੧। ਪੁਨਿਕਥਾਤੁਮਗੀਜਗਭੀਤਰਗਾਵਹਿਗੈਜਨਪ੍ਰੇਮ
ਬਢਾਈ। ਸੋਹਮਿਲੀਗਤਿਪਾਹਿਪਰਾਜਨਘਾਕਾਲਿਕੇਸਭੁਦੇਖਮਿਟਾ
ਈ। ਘੋਵਰਦਨਦਯੋਸਭੁਕੇਪੁਨਿਸੀਗਰਰਗਮਹੀਰਪੁਰਾਈ। ਤਾਤਿ
ਸਮੇਰਦਮਾਹਿਪਰੇਨਿਰਖਯੋਪਤਿਕੇਮਘਵਾਜਿਤੁਮਾਈ। ੨। ਦੋਹਰਾ
। ਗਵਣਕੀਸਭੁਨਾਰਘਾ। ਲੈਮਦੇਦਗੀਆਦਿ। ਉਰਤਾਕ੍ਰੋਮਖਰੇਵਹੀਰਾਵ
ਣਕਾਢਿਗਪਾਇ। ੩। ਸਵੈਘਾਕਾਂਚਨਕੀਜਿਨਕੀਨਗਰੀਗਜਸੂਲ
ਤਜਾਂਦਰਪਮਾਤਿਵਾਗੇ। ਪਾਵਕਪਾਕਕਰੇਜਿਨਕੇਪੁਨਬੇਦਪਦੇਚਤੁਰਾਨ
ਨਵਾਗੇ। ਛੜਪਰੇਸਿਰਮੇਸਾਵਿਤਾਨਿਜਨਾਹਿਭੁਲੀ। ਬਿਧਚੋਰਸੂਲਾਗੇ
ਸੋਪਤਿਆਜੁਪਰੇਰਣਮੇਮੁਖੁਪੁਰਭੁਰੇਸਿਰਕ੍ਰੀਦਬਿਜਾਗੇ। ੪। ਜਿਨਕੇਭੁ

ਜੇਤੋ ਆਮਰਾ ਜਰੂਰੇ ਮਾਘ ਵਾਪਰ ਪਾਇਨ ਬੀਦਨ ਪਾਠੇ ॥ ਅਹਿਰਾਜ ਰੂਰੇ
 ਜਿਨ ਕੇ ਬੁਲਤੇ ਜਲਨਾਇਕ ਜਾਪਦ ਕਿ ਜਪ ਖਾਠੇ ॥ ਸੁਰਾ ਆਇ ਸੁਪੋਰਾ ਮ
 ਧੀਨ ਰਹੇ ਜਿਨ ਕੀ ਪੁਨਿ ਸੇਜ ਬਸੀਤ ਜਵਾਠੇ ॥ ਜੇਦ ਸਮੋ ਲਿਰੁ ਲੇਧ ਗੇ
 ਰਾਪੁ ਨਾਇਕ ਬਾਨਨ ਕੇ ਰਣ ਮਾਠੇ ॥ ੫ ॥ ਸੁਵਿਭੀ ਖਣੁ ਰੇ ਇਚ ਲੇਵੇਗ
 ਨੀਰ ਸੁਜੇ ਕਰੁ ਯੋਤਿਨ ਕੇ ਉਰ ਰੂਰੀ ॥ ਵਸ ਕੇ ਪਰ ਕੇ ਪਦ ਪਾਸ ਪਰੇ ਗਿਰ ਜਾਸਿ
 ਰਪਾਗ ਸੁਦਗਨਿ ਵਾਰੀ ॥ ਸੁਵਿਭੀ ਖਣੁ ਆਜੁ ਸੇ ਬੋਧ ਕਰੇ ਰਾਪੁ ਨਾਇਕ ਰੂ
 ਤੋ ਕੇ ਏਹੁ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸੁਦਏ ਅਬਰਾਵਣੁ ਕੇ ਅਗਨੀ ਅਬਕਾਹਿਨ ਮਿ
 ਤਲਗਾਵਤ ਬਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਗੀਆ ਮਾਲਤੀ ਛਿਦਾ ॥ ਮਿਦੇਦ ਗਿਲੇ ਆਇ ਬਿਲ
 ਪੇਲੀ ਕਪਾਤਿ ਕੀ ਗਨਿਆ ॥ ਨਿਵਾਰ ਯਾਹਿ ਪਠਾਇਲੀ ਕਾ ਕਰੇਤਾ ਜਨਮਾ
 ਨਿਆ ॥ ਇਹੁ ਗੁੰਤਿ ਰਾਪੁ ਵਜੋ ਕਯੋਤ ਬਗਏਲ ਖਮਣ ਪਾਇਕੈ ॥ ਸਵ

ਪਾਸਪਰੇਵਿਭੀਖਨਾਜਨਗਏਪ੍ਰਾਣਬਿਲਾਇਕੈ॥੧॥ਉਰਸੇਕਪਖਾਵਿਭੀਖ
 ਏਲਖਮਇਏਦੁਬਖਾਨੀਆ॥ਇਤਕੋਨਤੇਰੇਆਹਿਜਾਕੋਜੇਚੁਪੈਦੁਖਮਾ
 ਨੀਆ॥ਘਾਸਿਸੁਪੁਰਬਕੋਨਸੇਤੁਘਾਹਿਭਾਖਯੋ॥ਅਬਕੋਨਆਗੇਹੋਇ
 ਗੇਘਾਮਾਹਿਕੋਪੈਸਾਖਯੋ॥੨॥ਨਦੀਕੇਪਰਵਾਹੁਜਿਕਤਾਜਾਹਿਜਿਉਬਸਪਾ
 ਨਿਯੋ॥ਮਿਲੇਕਬਹੁਨਾਮਿਲੇਤਿਮਦੇਹਦੇਹੀਜਾਨਿਯੋ॥ਜਿਉਬੀਜਬੀਜਨ
 ਸੋਮਿਲੇਪੁਨਿਕਬਨਾਹਿਮਿਲਾਇਯੋ॥ਤਿਉਬੂਤਬੂਤਨਮਾਹਿਮਾਇਆਈਸ
 ਬਸਭੁਰਮਾਇਯੋ॥੩॥ਤੁਮਏਹੋਯੋਗਸਗਲੇਕਾਲਵਸਉਪਜਾਇਯੋ॥ਜਨਮ
 ਜਗਸੁਖੀਲੁਤਾਪੁਨਿਅੰਤਮਰੇਣਪਾਇਯੋ॥ਅਜਸਰਬਭੂਤਨਕੋਰਚੇਪੁ
 ਨਿਹਨੇਈਸੁਸੁਪਾਲਕਾ॥ਨਹਿਜੀਵਕੈਬਸਹੈਕਛੁਨਿਰਪੇਖਗਗਿਜਿਉਕਾ
 ਲਕਾ॥੪॥ਦੇਹਦੇਹਨਤੇਭਏਜਿਉਬੀਜਨਜਾਇਯੋ॥ਦੇਹਾਨਿਗਲੇਹੋਸਦਾ

ਨਹਿਜਨਮਮਰਣਪਾਇ ਹੈ ਦੇਹ ਜੀਵ ਵਿਭਾਗ ਸਗਲੇ ਹੈ ਆਗਿਆ ਨ ਬਨਾ
 ਇਆ ਜਨਮ ਬਿਨਾ ਸਨਾਨ ਕ੍ਰਿਆ ਕੇ ਫਲ ਜਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਦੇਹ ਰਾ
 ਦਾ ਗ੍ਰਿਹ ਜਿਉ ਅਗਨਿ ਮੇ ਤਿਉ ਘਰ ਅਤਮ ਮਾਹਿ ॥ ਅਨਾਤਮ ਪਰਮਾ
 ਰੇ ਪੈ ਹੈ ਮੂਢ ਭ੍ਰਮੈ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ੧੨ ॥ ਤੇ ਘਰ ਦੇਹ ਸਿ ਜੋ ਗਤੇ ਭ੍ਰਮੈ ਆਤਮਾ
 ਹਿ ॥ ਅਸਤ ਰੂਪ ਜਗ ਬਿਖੈ ਕੋ ਪਿਆਵੈ ਜੋ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੧੩ ॥ ਅਤ੍ਰਿਲਾ ਸੁਖ
 ਪਾਤਿ ਮਾਹਿ ਹੋ ਕਾਰਜ ਬੈ ਮਿਟਿ ਜਾਇ ਹੈ ॥ ਸਿ ਸ੍ਰਿਤ ਨਹਿ ਵਿਭੀ ਖਣਤ ਬ
 ਦਿਖ ਲਾਇ ਹੈ ॥ ਜਾਗਤ ਮਾਹਿ ਹੋ ਕਾਰਤ ਬੁਨਿ ਨਾਰਹੋ ॥ ਹੋ ਮੁਕਤਿ ਵਿ
 ਭੀ ਖਣ ਜੀਵ ਜਗ ਤੇ ਕਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਮਿਥ ਆਹਿ ਮਮ ਭ੍ਰੰਤਿ ਵਿਭੀ ਖਣ ਡਾਰਿ
 ਯੋ ॥ ਰਾਮ ਨਗਾਇਣ ਮਾਹਿ ਚਿਤ ਅਬਧਾਰਿ ਯੋ ॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਕੋ ਆਤਮਾ
 ਮਪਛਾਨ ਯੋ ॥ ਤਿਸਾਇਆ ਮਨੁ ਭ੍ਰੇਸ ਭ੍ਰੰਤਿ ਨਹਿ ਠਾਨ ਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਬਾਹਰ ਗਇੰਦ੍ਰੀ

ਜ

ਛਾ

ਅਰਥ ਸਬੰਧ ਸੁਛਾਰਿਯੋ। ਦਿਖਾਨਿ ਹਾਯਗਤਾ ਚਤੁਰਕੋਤਿ ਰਿਯੋ। ਰਾਮਾਨਿਰੰਜਨਮ
 ਹਿਚਿਤਕੋ ਰਿਯੋ। ਤੇ ਪਾਰਪਰੇ ਜਗਾਸਿੰਧੁ ਨ ਆਤਮ ਬੋਰਿਯੋ। ੧੬॥ ਤਨਮੇ ਆ
 ਤਮ ਬੁਧਿ ਜਬੈ ਪੁਨਿ ਠਾਨਿਯੋ। ਮਾਤਭੂਤ ਪਿਤਮੀਤਤ ਬੈ ਪੁਨਿ ਜਾਨਿਯੋ
 ਦੇਹਾਵੇਲਖ ਲੁਆਤਮ ਜਬੈ ਸੁਪੇਖ ਯੋ। ਹੇ ਮਾਤਭੂਤ ਪਿਤ ਬੰਧੁਨ ਕਹਿਕੋ
 ਲੇਖ ਯੋ। ੧੭॥ ਗਗਾਦਿਕ ਸਤਹੇ ਹਿਅਗਿਆਨ ਉਪਾਇਆ। ਜਬਦਾਦਿਕ
 ਬਹੁ ਬਿਖੇਬੁਤ ਪਰਮਾਇਆ। ਸੈਨਕੋ ਸਾਭਿਤ ਰਾਜਕੁਮਿਸਤਰਾਨੀ
 ਏ। ਹਿਕੁਤਿ ਜਨੇ ^{ਖਰਾ} ਬਿਨਭੰਗੁ ਰਸਗਲਪ ਨੀਏ। ੧੮॥ ਜੋਕਾਨਿਵਾਰਸੁ
 ਉਠਰਾਮ ਉਗਧਿ ਆਇਯੋ। ਪਾਰਕੁਧਿ ਕੇ ਬਸ ਅਬਰਾਜ ਕਮਾਇਯੋ। ਭੂਤ
 ਰੂਪਿਤ ਭੁਬਸ ਗਲਪੁ ਜੋਇਕੋ। ਹਿਨੀਤਿ ਕਰੇ ਬਿਵਹਾਰ ਲੇਪਨੀਹਿ
 ਹੋਇਕੋ। ੧੯॥ ਰਪੁਵਰਾਮਾਇਸੁ ਮਾਨੁਕ੍ਰਿਯਾ ਅਬਕੀਜਿਯੋ। ਅਗਾਨਿ

ਦਾਹੁਦੈਭੂਤਤਿਲੋਦਕਦੀਜਿਯੋਰਿਵਤਰਾਵਣਨਾਰਿਮਹਾਮਤਿਵਾਰਿ
 ਯੋਰਿਬਰੇਲੀਕਗਾਢਿਜਾਇਨਲਾਇਸੁਬਾਰਿਯੋ॥੨੦॥ਲਖਮਣਭਾਖੇਵ
 ਕਾਵਿਭੀਖਨਧਾਰਿਆਰਾਮਸਮੀਪਸੁਆਯੋਸੋਕਨਿਵਾਰਿਆ॥ਕਥੁਕ
 ਗਵਿਚਾਰਧਰਮੰਗਵਚਨਤਿਮਾਖਯੋਰਿਰਾਮਪ੍ਰੀਤਿਤਿਤਤਾਹਿਸੁਉ
 ਤਰਭਾਖਯੋ॥੨੧॥ਗਵਣਥੋਨਿਰਸਿਸਧਰਮਨਹਿਲਾਗਯਾਕੂਰਣੁ
 ਠਮੁਖਬੋਲਬਰਤਸੁਭਾਤਿਆਗਿਆਪਰਦਾਗਆਰੁਸਰਖੀਮੰਨਿਗ
 ਨਿਹਿਜਕੋ॥ਹੋਸਿਸਕਾਰਨਹਿਕੋਰਸੁਰਪੁਵਰਤਾਹਿਕੋ॥੨੨॥ਜੁਨਿਬ੍ਰਿਗ
 ਸੇਰਪੁਨਾਥਸੁਬਚਨਅਲਾਯੋ॥ਮਰਣਅਤਿਥੋਵੈਰੁਸੁਸਰਬਪਲਾਯੋ॥
 ਸਿਸਕਾਰਅਬਕੀਜੇਯਾਹਿਬਨਾਇਕੈ॥ਹੋਆਇਸਮੇਰੀਆਹਿਬੇਦਾਬਿਧ
 ਪਾਇਕੈ॥੨੩॥ਰਪੁਵਰਾਅਇਸੁਸੀਸਾਵਿਭੀਖਨਧਾਰੀਆਸਿਸਕਾਹਿ

ਸ੍ਰੀਮਦਕਰੀਸ਼ਨਾਮ ਸਤਨਾਮੁ

ਤਤਾਹਿਸੁਕਰੀਤਅਗੀਆਬਾਂਧਵਲੀਨੇਸਰਬਸੁਤਾਹਿਬਲਾਇਕੈਹਿਓ
ਤਾਰਚੀਤਿਹਠੈਰਸੁਚੰਦਨਪਾਇਕੈ॥੨੪॥ਪਿਤ੍ਰਮੇਧਬਿੰਧਾਨਚਿਤਮ
ਹਿਤਾਰਯੋਆਹਿਤਅਗਨੀਕਾਜਸੁਸਗਲਾਸੁਦਾਗਨੈ॥ਹੇਰਾਵਣ
ਕੇਸਭੁਮੀਤੀਸਿਗਬਲਾਇਕੈ॥੨੫॥ਪਾਵਕਅਪਨੇਗਥਵਿਭੀਖਣ
ਲਾਯੋਫੇਰਭੁਵਨੀਜਾਇਸੁਨੀਰਹਿਨਾਯੋ॥ਤਿਲੁਅਰੁਦਾਭੁਜੁਨੀ
ਰਤਾਹਿਮਿਲਾਇਕੈ॥ਹੇਰਾਵਣਕੋਪੁਨਿਦਏਬੇਦਾਬਿਧਪਾਇਕੈ॥੨
੬॥ਫੇਰਕਰੀਪ੍ਰਣਮਸੁਸੀਜੁਨਿਵਾਇਕੈ॥ਨਾਰਿਤਕੀਨਸਿਤੋਖਸਵਚ
ਨਸੁਨਾਇਕੈ॥ਲੀਕਾਤੁਮਅਬਜਾਤੁਸੁਫੇਰਬੁਖਾਨੀਆਹਿਰਾਣੀਲੀਕਕੇ
ਮਾਹਿਸੁਰਾਵਨਰਾਨੀਆ॥੨੭॥ਰਾਮਜਮੀਪਸੁਬਹੁਰਵਿਭੀਖਣਾ
ਇਕੈ॥ਦੀਨਸਮਾਂਨਸੁਬੈਠੈਸੀਜੁਨਿਵਾਇਕੈ॥ਰਾਮਸੁਸੈਨਾਜਹਿਤਮਹਾ

ਬਲ ਛਾਜਈ। ਹੋਕ ਪਿਨਾਇ ਕਪਨਿ ਲਖ ਮਣ ਜਿਗਾ ਬਿਰਾਜਈ। ੨੮
 ॥ ਜਿਉ ਬਿਤਗ ਜੁਗ ਮਾਰ ਸੁਇ ਦੁਸੁਹਾਯੋ। ਤਿਉ ਆਰਿ ਕੋਰਣ ਮਾਰ ਰਾ
 ਮ ਹਰਖਾਯੋ। ਮਾਤੁ ਲਿਕਰੀ ਪੁਣ ਮ ਬਹੁਗ ਜਿਗਨਿਆਇ ਕੈ। ਹੋਰ
 ਮ ਅਨੁਗ ਯਾਗਯੋ ਸੁਰਗ ਮੇਧਾਇ ਕੈ। ੨੯। ਤਬ ਰਖੁ ਦੁਰ ਹਰਖਾ
 ਈ ਬਚਨ ਅਨੁਜੈ ਕੋਯੋ। ਪੁਰ ਬਲਿਕਾਰਾ ਜਾਵਿ ਭੀਖਣ ਮੇਦਯੋ ਅਬਤੁ
 ਲਿਕਾ ਜਾਹਿ ਜੁਾਬਿ ਪੁਬੁਲਾਇ ਕੈ। ਹੋਰ ਜਾਵਿ ਭੀਖਣ ਦਿਜੇ ਬੇਦਾ ਬਿਧਾ
 ਈ ਕੈ। ੩੦। ਯਾ ਬਿਧਿ ਸਨਿ ਕੋਲਖ ਮਣ ਗਏ ਸੁਧਾਇ ਕੈ। ਬਨ ਰਕੋ ਸਿਰ
 ਦਾਰ ਸੁਲਏ ਬੁਲਾਇ ਕੈ। ਹੋ ਮਕਲ ਜਰੁ ਰਨੀਰ ਸਮੁਦ੍ਰੋਅ ਨਿਆਹਿ
 ਰਾਜਾ ਤਿਲਕ ਸੁਰੁ ਭੁਲਾਵਿ ਭੀਖਣ ਠਾਨਿਆ। ੩੧। ਪੁਰ ਜਨ ਲੀਨੇ
 ਜਿਗਾ ਉਪਾਇ ਨ ਪਾਣ ਮੇ। ਵਿਭੀਖਣ ਲਖ ਮਣ ਮਿਲੇ ਗਏ ਰਣ ਪਾ

ਏਮੇ ਵਿਭਿਕਰੀ ਪੁਲਾਮਰਾਮਾ ਦਿਗਜਾਇਕੈ ਹਿਪੇਖਾ ਵਿਭਿਕਰੀ ਪੁਲਾ ਰਾਜਰੇ
 ਹਰਖਾਇਕੈ ॥ ੩੨ ॥ ਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤ ਅਬਹੋਏ ਰਾਮ ਸੁਜਾਨੀਆ ਓਗਮੇਲਾਇ
 ਕਪੇਸਹਰਾਮ ਬਖਾਨੀਆ ਵੀਰਸਹਾਇ ਤੇਰੀ ਰਾਵਣ ਪਾਤਿਆ ਹਿ
 ਲਿਕਾ ਵਿਭਿਕਰੀ ਪੁਲਾ ਰਾਜਾ ਜਮੇਥਾ ਪਿਆ ॥ ੩੩ ॥ ਫੇਰ ਕਹਯੋ ਹਨੁ ਮਾਨ
 ਸੁਰਾਮਾ ਬਿਚਾਰਕੈ ॥ ਦੇਕਰ ਜੇਰੇ ਪਾਸ ਸੁਖ ਰੇਨਿ ਗਰਿਕੈ ॥ ਵਿਭਿਕਰੀ ਪੁਲਾ
 ਇਲਿਕ ਗਾਇ ਜਾਇਯੋ ॥ ਹਿਰਾਵਣ ਕੇ ਬਧਾ ਅਦਿਕ ਸੀ ਅਸੁਨਾਇਯੋ
 ੩੪ ॥ ਸ ॥ ਜੇਕਛੁ ਸੀਖ ਕਹੈ ਮੁਖ ਤੇ ਪੁਨਿ ਬੇਗਾ ਸੁਮੇਦਿ ਗਾਮਾਨ ਬਖ
 ਨੋ ॥ ਆਇ ਸੁਰਾਮਾ ਵਿਭਿਕਰੀ ਪੁਲਾ ਕੇ ਮਤ ਲਿਕ ਗਯੋ ਹਨੁ ਮਾਨ ਸਿਆਨੋ ॥ ਲਿ
 ਕਧ ਜੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਜੈ ਪੁਜਤੁ ਰਾਖ ਸਜਾਨ ਮਹਾਨੋ ॥ ਰਾਵਣ ਕੇ ਕਹਯੋ ਬਾਗ
 ਬਿਖਤ ਗੁਸੈ ਸੁਪ ਮੁਲਗਯੋ ਨ ਅਜਾਨੋ ॥ ੩੫ ॥ ਤਰੁ ਮੁਲਾ ਬਿਖੈ ਸਿਖ ਜਾ

ਇਖੀਖੀਸਾਕੁਸਾਮਤਿਦੀਨਅਨਿਦਤਸਾਗੀ॥ਫਿਗਰਾਖਸੀਖਾਂਪਰ
 ਵਾਰਰਹੀਉਮਾਰਹਿਕੁਜੇਰਪੁਨਾਬੁਮੁਰਾਰੀ॥ਅਤਿਨਿਮਰਕੁਵਧੇਰਮ
 ਨਮੇਪੁਨਿਮਾਰਤੁਨੇਦਨਧਾਰੀ॥ਫਿਗਜੇਰਦੁਓਕਰਜਾਇਖੋਰਪੁ
 ਨੇਦਨਕੇਵਹਦੁਤਉਦਾਰੀ॥੩੬॥ਪਿਖਜਾਨਕੀਤਾਮੁਖਮੋਨਕੁਜੀਪੁਨਿ
 ਪੁਰਬਸਿਮਿਤਿਤੰਉਰਆਈ॥ਲਖਗਾਪਵਦੁਤਪੁਸਿਨਕੁਈਹਨਮਾਨ
 ਪਿਖੇਮੁਖਮੇਬਿਗਸਾਈ॥ਤਬਵਾਪੁਕੁਮਾਰਜਰਾਮਕਹੀਵਹਕੁਮਿਸੁ
 ਤਾਫਿਗਬਾਤਿਚਲਾਈ॥ਸੁਵਿਭੀਖਣਮੋਜਰੀਵਮਿਲੇਅਵਨੀਦੁਰਿ
 ਤਾਕੁਸਲੀਰਪੁਰਾਈ॥੩੭॥ਲਖਮੰਨਬਿਰਾਜਤਸਿਗਸਦਾਕਪਿਕੀ
 ਪੁਜਿਨੀਪੁਨਿਆਹਿਅਪਾਰੇ॥ਰਣਗਵਣਪੁਤਸਮੇਤਿਹਨੇਬਲਬਾਂਧ
 ਵਯੋਰਾਮਮਾਤਬਿਦਾਰੇ॥ਸੁਵਿਭੀਖਣਕੀਕੁੰਜਰਾਜਦਯੋਪੁਨਿਤੋਪੁਤਿ

ਰਾਮਸੁਖੇਮਉਚਾਗੇ।ਇਹੁੰਤਿਸੁਨੇਪਤਿਵਾਕਜਬੈਹਰਖੀ।ਸਿਆਜਿਉਜੁਪਾ
ਇਸੁਦੇਗੇ।੩੮।ਦੇ ॥ਗਦਗਦਬਾਨੀਸੀਅਪੁਨਿਲਾਗੀਕਰਨਬਖ
ਨਾਕੀਪਿਆਰੇਅਬਤਕਦੇਵੇਮੇਹਨੁਮਾਨ।੩੯।ਤੇਰੇਵਾਕਬਰੋਬਰੇਤੀ
ਨਲੋਕਕੇਮਾਹਿ।ਰਤਨੁਗੁਪੁਨਾਪਿਖੋਹਨੁਮਾਨਮਾਨਮਾਹਿ।੪੦।ਸ
ਇਹੁੰਤਿਸੁਨੇਸਿਖਵਾਕਜਬੈਗਿਰਜਾਹਨੁਮਾਨਜੁਬਾਤਿਅਲਾਈ।ਰ
ਤਨੋਪਨਤੇਸੁਰਗਜਹਤੇਅਬਮੋਹਲਹਯੋਜਗਮੇਅਧਿਕਾਈ।ਹਨਸ
੩੯ਈਰਣਜੀਤਬਡੀ।ਇਹੁੰਤਿਪਿਖੋਰਣਮੇਰਪੁਰਾਈ।ਹਨੁਮਾਨ
ਕਿਵਾਕਸੁਨੇਜਬਹੀਮਿਥਲਾਪਤਿਕੀਦੁਹਿਤਾਹਰਖਾਈ।੧੪।ਤਬਸੀ
ਅਕਹਯੋਸਰੁਸੋਮਗੁਹਨੁਮਾਨਸੁਤੇਮਾਹਿਅਨਿਬਜਾਏ।ਅਬਬੇਗਪਿ
ਖੋਰਪੁਨੀਦਨਕੇਹਨੁਮਾਨਸੁਰਾਪਵਾਅਇਸਪਾਏ।ਹਨੁਮਾਨਤਥਾਅਭਿ

ਬੰਦਨ ਕੋ ਸੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੰਖ ਨ ਕੋ ਪੁਨਿ ਆਏ ॥ ਜਨ ਕਾ ਤਮ ਜਾਮ ਪਵਾ ਕ ਕਹੇ ਟਹ ਰਾਮ ॥
 ਸਮੀਪ ਸੁਆਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ੪੨ ॥ ਜਾਹਿ ਨਿਮਿਤ ਸੁਜੇਤੁ ਰਚੈ ਜਲ ਸਾਗਰ ਬਾਨਰ
 ਸੇਨ ਮਿਲਾਈ ॥ ਜਾਹਿ ਨਿਮਿਤ ਹਨੇ ਦਸ ਕੀਧਰ ਰਾਵਣ ਕੀ ਸਭੁ ਸੈਨਿ ਪਾ
 ਈ ॥ ਸੋ ਸੀਖ ਹੋ ਅਬ ਲੇਖੁ ਸੋ ਪੁਨਿ ਜੋ ਕਾ ਕੀਧਰ ਕਮਾਹਿ ਤਪਾਈ ॥ ਮੇਮਨ ਮੇ
 ਇਮ ਆਵਤ ਹੈ ਅਬ ਬੇਗਾਪਿ ਪੋਸਿ ਘੋਰ ਘੁਰਾਈ ॥ ੪੩ ॥ ਘੋਸੁਨਿ ਕੈ ਹਨੁ ਮ
 ਨ ਤੋਰ ਪੁਨਾਇ ਕਵੈ ਮਤਿ ਮਾਨਉ ਦਾਰੇ ॥ ਮਾਇ ਕ ਸੀਖ ਸੁਭਾਗ ਦਿਜੇ ਮਾਂ
 ਸੋ ਅਭੈ ਹੋਵਹਿ ਆਗਮ ਝਾਰੇ ॥ ਤਾਹਿ ਲਿਜੇ ਇਮ ਧਾਰ ਮਨੇ ਰਪੁਨਾ ਬਵਿ
 ਗੁੰਖਣ ਵਕਉ ਚਾਰੇ ॥ ਜਾਹਿ ਵਿਗੁੰਖਣ ਬੇਗਾ ਅਬੈ ਜਨ ਕਾ ਤਮ ਜਾਹਿ
 ਗਲਿ ਆਉਹ ਮਾਰੇ ॥ ੪੪ ॥ ਸੁਭੁਨੀ ਰਨ ਵਾਇ ਪਟਿ ਬਰਲਾਇ ਸੁਭੁਖਨ ਪਾ
 ਇ ॥ ਸਭੈ ਤਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸੁਨਿ ਕੈ ਇਹ ਬਾਤਿ ਵਿਗੁੰਖਣ ਜੋ ਸਹ ਪੈਨੰਗੁ ਮਾਰਗ

ਯੋਪੁਗਮਾਹੀ ਅਤਿਬਿਪਸੁਰਾਖੁ ਸੀਅਸਿਅਕੋਜੁਨਵਾਇਤਬੈਬਿਗਸੀਮਨਮਾ
 ਹੀ। ਪਟੁਖੁਪਾਇਚਫੀਸਿਵਕਾਜਨੁਚੇਦਕਲਾਪਿਖੀਯੇਨਭੁਮਾਂਹੀ। ੪੫।
 ਜਿਸਟੀਜਿਨਹਾਥਬਿਰਾਜਤਪੈਸਿਰਪਾਗਸੁਕਿਚਤਪੈਤਨੁਲਾਏ। ਸਿਵਕਾਢਿ
 ਗਆਵਤਚਰਦਿਸਾਵਹਗਵਣਕੋਚੁਪਦਾਰਸੁਹਾਏ। ਢਿਗਸੀਅਗਾਏਕ
 ਪਿਦੇਖਨਕੋਤਿਨਮਾਰਛਟੀਆਤਿਦਰਹਵਾਏ। ਮੁਖਮਾਹਿਕੁਲਾਹਲਕੀਸ
 ਕਰੇਗਿਰਜਾਠਿਰਗਾਪਵਕੀਢਿਗਆਏ। ੪੬। ਕਬਿਤਾਦਰਤੇਨਿਹਾਰੀਸੀ
 ਅਪਾਲਕੀਮਣਾਗੀਪੁਨਿਰਾਮਸੁਖਕਾਰੀਸੁਵਿਗ੍ਰੀਖਣਉਚਾਰਤੇ। ਤਿਰੇਅਹ
 ਚੇਪਦਾਰਮੇਰੇਅਪਕਾਰਕਰੇਕਾਹੇਕੋਵਿਗ੍ਰੀਖਣਕਪੀਸਨਕੋਮਾਰਤੇ। ਆਤ
 ਕੇਸਮਾਨਾਹਿਬਡੇਬਲਵਾਨਪੁਨਿਜਾਇਕੇਸਮੀਪਕਪਿਜਾਨਕੀਨਿਹਾ
 ਰਤੇ। ਪਾਲਕੀਬਗਾਇਪੁਨਿਪਾਇਨਜੋਆਇਸੀਅਮੇਗੀਦੁਗਬੇਗਰਾਮਐ

ਸੇਯੀਉਚਾਰਹੈ॥੪॥ਸ ॥ਸੁਨਿਰਾਮਕਿਵਾਕਤਜੀਸਿਵਕਾਪੁਨਿਪਾਇ
 ਨੇਜੋਹਰਏਚਲਆਈ॥ਵਹਿਰਾਮਜਮੀਪਸੁਆਇਗੁਪਵਯੋਮਨਮਾਹਿ
 ਠਰਾਈ॥ਪਤਕਾਰਅਕੋਹਿਤਮੋਹਿਰਚੀਅਬਮਾਇਕਸੀਪਸੁਦੇਉਤਜਾਈ॥
 ਪਿਖਰੇਖਭਯੋਰਪੁਨਿਦਨਤਾਪੁਨਿਵਾਕਅਨੇਕਅਵਾਚਮਲਾਈ॥੪੫॥
 ਵਹਿਸੀਪਸੁਨਾਹਿਸਹਾਰਸਕੀਲਖਮੀਨਿਬਲਾਇਸੁਏਹਉਚਾਹੀ॥ਇਕਕਾ
 ਸਟਕੋਰਚਪੁਜਿਕੋਰਪੁਨਿਪਾਵਕਲਾਇਸੁਤਾਹਿਮਝਾਰੀ॥ਅਬਲੋਕਸਕੈਨਿ
 ਜਨੈਨਪਿਖਾਵਿਸਵਾਸਕਰੇਰਪੁਨਾਥਮੁਰਾਰੀ॥ਲਖਮੀਨਿਖਟ੍ਵੇਪੁਨਿਉਠਤ
 ਬੈਰਪਨਾਇਕਕੀਮਾਤਿਏਹੁਬਿਚਾਰੀ॥੪੬॥ਲਖਮੀਨਿਸੁਕਾਸਟਪੁਜਿ
 ਕੀਯੋਪੁਨਿਪਾਵਕਤਾਹਿਲਗਾਇਦਈ॥ਪੁਨਿਰਾਮਜਮੀਪਸੁਆਇਖੋਰੇ
 ਲਾਮੀਨਿਤਬੈਮੁਖਮੋਨਿਲਈ॥ਪੁਨਿ ਜਾਨਕੀਆਪਗਈਦਿਗਪਾਵਕਜਾ

ਖ

ਇਪ੍ਰਦਖਣਤਾਹਿਦਈ॥ਜਹਿਨਾਰਿਨਦੇਵਅਦੇਵਪਿਖਮੁਖਰੁਤੋਵਤਬਾ
ਤਿਨਈ॥੫੦॥ਦੇਵਨਕੋਆਰਿਬੀਦਨਕੋਮੁਨਿਬਿਪਨਕੋਆਰਿਬੀਦਨਧਾ
ਗੀ॥ਪਾਵਕਕੇਦਿਗਜਾਇਤਬੈਕਰਜੇਰਦੁਉਇਮਸੀਖਉਚਾਰੀ॥ਜੋ
ਮਮਚੀਤਨਔਰਕੁਜੇਰਪੁਨੇਦਨਛੇਡਿਸੁਰਾਮਮੁਰਾਗੀ॥ਤੋਅਗਨੀਜਭੁ
ਲੋਕਨਕੀਅਹਸਾਖਿਕਰਖਕਹੋਇਹਮਾਗੀ॥੫੧॥ਇਹਕੁੰਤਿਉਚਾਰਪ੍ਰਦ
ਛਣਧਾਰਜਸੀਖਸਸੀਤਹਿਪਾਵਕਮਾਂਗੀ॥ਅਤਿਦੀਪਤਿਪਾਵਕਨਾਹਿਤੁਰੇ
ਵਹਜੁਧਉਮਾਜੁਜਦਾਜਗਮਾਗੀ॥ਪਿਖਦੇਵਅਦੇਸਕੋਰੁਰਪੇਜੁਭਯੇਵਖ
ਸਿਪਨਕੋਮਨਮਾਂਗੀ॥ਪਿਖਪ੍ਰਾਬਗੀਤਹਪਾਵਮੇਸਕੁਬੁਲਉਰੇਤਬਆਪਸਾ
ਗੀ॥੫੨॥ਦੇ ॥ਜਾਸੀਤਾਹਿਤਸੈਨਿਲੈਘਰਕੋਰਸਿਗਾਮਾਅਹੋਪਿਆ
ਗੀਜਨਕੀਕਿਹਬਿਧਤਜੀਸੁਰਾਮ॥੫੩॥ਇਤਿਸ੍ਰੀ

ਪ੍ਰਧਕੰਡੇਦੁਆਦਸੋਧਿਆਇ॥੧੨॥ਸ਼੍ਰੀਮਹਾਦੇ

॥ਸ

॥ਇੰਦ੍ਰਾਔਰਉਦੈਬਰਾਹਮਿਬ੍ਰਿਖਬਾਹਨਮਾਂਸਕੁਬੇਰਜੁਆਏ॥

ਵੈਕਮਲਾਜਨਆਇਤਹਾਂਮੁਨਿਚਾਰਣਜਿਧਜਸਿਗਜੁਹਾਏ॥ਪਿਤਰ
 ਖੀਸੁਰਗੀਧਪਅੰਜੁਅਪਛਰਕੇਗਨਕੋਨਗਿਨਏ॥ਔਰਸਕੁੰਜੁਰਬੈ
 ਰਬਿਬਾਨਨਿਰਾਮਜਹਾਂਸੁਤਹਾਂਚਲਆਏ॥੧੨॥ਪਰਮਾਨੰਦਸੁ
 ਰਾਮਜੀਕਰੇਬਡਾਈਤਾਂਹਿ॥ਸੁਰਜਮੂਹਕਰਜੇਰਕੋਨਿਮੁਭਾਵਮਾਹਿ॥੩॥
 ਕਰਤਾਤੁਸਭਲੋਕਕਾਸਾਖੀਗਿਆਨਸਰੂਪ॥ਵਸੁਨਮਾਹਿਪੁਨਿਅਸੁ
 ਮੋਭਾਖਯੋਤੇਰੇਰੂਪ॥੩॥ਰਵਨਮੇਸਿਕਰਤੁਹੀਭਾਖਯੋਬੈਦਨਮਾਹਿ॥ਕਰ
 ਤਾਆਦਿਸੁਲੋਕਕਾਤੁੰਚਤੁਰਾਨਨਆਹਿ॥੪॥ਕ ॥ਕੁੰਡਤਾਨੰਦ
 ਜਲੋਕਕਾਤੁੰਚਤੁਰਾਨਨਆਹਿ॥ਅਸੁਨੀਕੁਮਾਰਤੇਰੇਘਨਹੈਉਦਾਰਪ੍ਰਕੁਚੈ

ਦੁਆਦਿਨੇਸਤੇਹੈਨੈਨਜਗਜਾਨੀਯੋ। ਲੋਕਨਕੀਆਦਿਪੁਨਿਅੰਤਿਮਾਹਿਤੁ
ਹੀਇਕਤੈਰੇਹੀਸਰੂਪਨਿਤਉਦਿਤਿਪਛਾਨੀਯੋ। ਸਦਾਅਤਿਸੁਪਬੁਧਮੁ
ਰਖਨਾ^xਪ੍ਰਾਜਪਿਮੁਕਤਸਰੂਪਤੈਰੇਬੇਦੈਕੇਬਖਾਨੀਯੋ। ਮਾਇਅਤੇਕੁਲਨੇ
ਦੁਆਮਾਨੁਖਪਛਾਨੈਤੈਹਦੁਹੀਜਗਮਾਹਿਜਨਮੁਰਖਸੁਠਾਨੀਯੋ। ੫॥ ਅ
ਕ੍ਰਿਲਾ। ਤੈਰੇਨਾਮਸੁਜੇਜਨਜਗਤਾਚਿਤਾਰਹੀ। ਚੇਤਨਗਮਸਰੂਪਸੁਤੈ
ਹਨਿਹਾਰਹੀਰਾਵਲੁਹਰੇਸਥਾਨਸੁਤੇਜਹਮਾਰਿਆਹੋਦਸਦਵਹੀਅਭਿ
ਮਾਨੀਤੈਰਦਿਮਾਰਿਆ। ਧਾਪਾਏਪਦਮਬਹੁਰਿਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਮਾਰਿਆ
॥ ਆਬਿਧਦੇਵਨਵਾਕਸੁਜਬੈਓਚਾਰਿਆ। ਕਰਅਭਿਬਿਧਨਆਪਪ੍ਰਿਤੁ
ਮਹਾਮਾਇਯੋ। ਹੋਰਾਮਧਰਮਪਾਥਿਮਹਿਸੁਬ੍ਰਹਮਅਲਾਯੋ। ੬॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਵਾਚਾਸਿਕਰਛੈਦਾਏਵਤੈਕੋਬੈਦਨਾਤੈਬਿਸਨਜਗਤਾਪਾਗਾਧਿਆ

ਹਿਤੋ ਕੋ ਗਿਆਨੀ ਆਪਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੀਤਿ ਮਝਾਗਾ ^{ਕ੍ਰਿਪਾ} ਹੋਯ ਔਰ ਅਹੋਯ ਦੁ
 ਦਬਿ ਹੀਨੇ ਤੁਹੈ ਏਕਾ ਸਤ ਰੂਪ ਸਰਬ ਰਿਦਿ ਤੇਰੇ ਪਨ ਗਿਆਨ ਤੇਰੀ
 ਦੇਕਾ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ^{ਕ੍ਰਿਪਾ} ਔਰ ਅਪਾਨ ਨਿਸਚੇ ਬੁਧਿ ^{ਕ੍ਰਿਪਾ} ਰਿਦਿ ਰਿਦ ਧਾਗਾ ਕਾਟ
 ਸਿਸੇ ਬਿਧਨ ਜਗਾ ਬਿਖੈ ਦੁਗਨਿ ਵਾਗਾ ਘੱਤੀ ਪੇਖੈ ਜਾਹਿ ਕੋ ਨਿਜ ਮੋਹੁ ਕੋ ਕ
 ਰਨਾ ਸਾਗਰ ਮਰਤਨ ਕਿਹੈ ਟੋਕ ਮਮ ਬਿਦਿ ਨਾਗ ਵਿਰੁ ਸਾ ॥ ੯ ॥ ਜਗਦਾਇ
 ਮਾਧਵ ਮਾਇ ਤੇ ਅਤੀਤ ਜੋ ਪਾਨਿਆਹਿ ਮੁਨਿ ਬਿਦਿ ਮੋਹ ਬਿਨਾ ਸਕੇ ਪੁ
 ਨਿ ਮਨੁ ਜਾ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਘੋਰੀ ਬੁਝੇ ਹਰਿ ਘੋਰ ਗੁਰਾਖੇ ਆਤਿ ਪਰਣਾਮ
 ਲੋਕ ਰੇ ਜਿ ਤੁਰੁ ਪਜਾਤਿ ਹਰਾਮ ਕੋ ਪਰਣਾਮ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰੂ ਔਰ ਅਰੁ
 ਦੁਪੁ ਤੇ ਹੀਨ ਲੋ ਸਿਵ ਆਹਿ ॥ ਬੁਗ ਸਰਬ ਸੁਤਿ ਆਗਿ ਕੈ ਉਰ ਭੁਜਾ
 ਕੋ ਪਦਾਨਿਤ ਸੁਧ ਸੁਬੁਧ ਔਰ ਅਨਿਤ ਪ੍ਰਣਵ ਸਰੁਪਾ ॥ ਵੀਰ ਰਾਮ ਸੁਬ

ਜੇ

ਦਿਨਾਬਨਦੇਤਦਾਵਰੂਪ॥੧੧॥ਤੂਨਾਬੁਮੋਰੋਗਮਜੀਸਭਕਰੋਕਾਜਾਮਾਗਾਮਾਨ
 ਤੇਅਤੀਤਮਾਧਵਰੂਪਨਿਖਲਅਧਾਗਾਭੁਗਤਿਰੀਮਸਰੂਪਭਾਵਿਤਰੂਪਤੁੰਭਵ
 ਹਾਗਾਕਰੋਜੋਗਸੇਵੇਤੇਹਕੋਤਿਨਚੀਤਕੋਸਹਿਚਾਗਾ॥੧੨॥ਤੂੰਆਦਿਅੰਤ
 ਸੁਲੋਕਪਤਿਕੋਪਰਮਈਸੁਰਮਾਹਿ।ਲੋਕਮਾਂਨਸੁਲੋਕਕੋਅਪਿਗਮਤੁੰ
 ਜਗਨਾਹਿ।ਭੁਗਤਿਸ੍ਰਧਾਭਾਵਕੈਕੁਜਨੀਅਤੇਰੋਰੂਪ।ਰਾਮਸਿੰਦਰਬੰਦ
 ਬੰਦਨਾਵਰਨੀਲਕਮਲਸਰੂਪ॥੧੩॥ਅਤ੍ਰਿਮਾਨਤੁੰਗਤ੍ਰਿਮਾਨਪੈਕੋਸਕੇ
 ਤੇਹਪਛਾਨਾ।ਪੁਨਿਮਾਂਨਮਾਧਵਸਕਤਤੁੰਮੁਨਿਕਤਤੁੰਰੋਮਾਨਾ।ਬਿੰਦਾਬ
 ਨੇਦਾਕਿਰਾਮੁਨਿਕਰੇਪਦਪ੍ਰਣਾਮਾ।ਸਿਵਾਦਿਬੰਦਨਤੇਕਰੇਸੁਖਕਿੰਦਬੰਦੇ
 ਰਾਮ॥੧੪॥ਸਾਜੜਬੇਦਕਦੀਬਨਾਕਰੇਤੇਪ੍ਰਤਿਪਾਦਿ।ਨਿਗਬਿਖੇਗਿਆ
 ਨਅਨਿਦਤੁੰਨਿਤਗਮਆਹਿਅਨਾਦਿ।ਮਮਸੇਵਨੇਕੋਕਾਜਮਾਨੁਖਭਾਵ

ਲੀਨੋਧਾਰਾਮਪੁਰੇਸੁਮਰਕਤਵਰਲੁਰਖੁਵਰਬੀਦਿਨਾਸੁਹਮਾਗ॥੧੫॥
 ਸੁਧਾਯੁਕਤਿਬੁਧਮਜਤੋਤਰੇਜੇਪਦੇਗੇਮਨੁਲਾਇ॥ਕੁਵਿਮਾਹਿਮਲ
 ਵਬੁਧਮਕੋਵਹੁਗਿਆਨਨੀਕੇਪਾਇ॥ਰਾਮਜਾਮਜੁਕਾਮਸਤੁਕੋਦੋਨਿ
 ਤਰੇਆਹਿ॥ਪਿਆਇਪਿਯਾਤਾਤਾਤਿਜੇਜਤੁਪਾਪਤਾਮਿਵਜਾਹਿ॥੧੬॥
 ਦੇਹਗਾਯਾਬਿਧਿਉਜਤੁਤਿਲੋਕਗੁਰਕਰੀਜੁਜੇਮਨਲਾਇ॥ਬਿਦੇਹ
 ਸਤਕੋਗੇਦੁਲੈਨਿਕਜੇਪਾਵਕਆਇ॥੧੭॥ਨਵਿਮਲਾਮਰੁਣਦੁਤਿਕੁ
 ਜਈਰਕਤਪਦਿਬਰਧਾਰਾ॥ਵਿਧਾਵਿਕੁਖਲਸੀਖਹੈਜਾਕੀਪ੍ਰਭਾਮ
 ਪਾਗ॥੧੮॥ਜਗਜਾਖੀਵਹੁਪਾਵਕੋਰਖੁਵਰਕਰਤਬਖਾਨਾਬਨਮੇਅ
 ਰਪੀਮੋਬਿਖੈਜੋਸੀਰਾਮਗਾਹਾਣਾ॥੧੯॥ਸਵੈਯਾਦਜਾਨਨਕੇਬਪਕਾ
 ਜਰਚੀਵਹਮਾਇਕਸੀਖਸੁਤੈਹਰਿਰਾਮਾਪ੍ਰਤਜੇਦਸਕਿਠਹਨੇਰਣਮੇ

ਸੁਤਬਾਂ ਪਵਨਾ ਹਿਰੇ ਤੇ ਤਿਹਧਾਮਾ। ਭੁਵਭਾਰ ਉਤਾਰ ਦਯੋ ਸਗਲੋ ਕਛੁਰੇ
 ਚਿਕਨਾ ਹਿਰਹਯੋ ਅਬਕਾਮਾ। ਕ੍ਰਿਤਕਾਰ ਅਹੋਇ ਦੁਗੀ ਅਗਨੀ ਪ੍ਰਤਿ
 ਬਿੰਬਾ ਸਿਆਵਹਗਾ ਪਵਬਾਮਾ। ੨੦॥ ਤਬ ਪਾਵਕ ਪੁਜ ਸੁਸੀਯਗਹੀ
 ਰਖੁ ਨਾਥ ਉਮਾ ਮਨੇ ਮੇਰ ਖਾਏ। ਅਨੁਪਾਇ ਨਿਅੰਕ ਨਿਵੇਸਧਗੀ ਪਾਨਿ
 ਤੀਨ ਹੁਲੋ ਕਜਿਨੇ ਸੁਤ ਜਾਏ। ਪਿਪਰਾਮਾ ਸਿਯਾਇ ਕਾ ਅਸਨ ਮੇਦਮ ਕੋ ਸੁ
 ਰਨਾਇਕ ਤੰਗ ਖਿਲਾ ਆਏ। ਸੁਗਦਾਗ ਦਵਾਕ ਸੁਰੇ ਸੁਕਰੀ ਕਰ ਜੇਰ ਦੁਉਹ
 ਰਿਕੋ ਜਸੁ ਗਾਏ। ੨੧॥ ਏਵੁ ਉਦਾਗਾ। ਭੁਜਿਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛਿਦਾ। ਭੁਜੇਂ ਤੇ
 ਸਦਾ ਨੀਲ ਕੰਜੀ ਸੁਗਮੀ। ਭੁਵਾਰਿਨ ਦਾਵਨ ਲਿਜਾਹਿਨਾਮੀ। ਭੁਵਨੀ
 ਰਿਦਾ ਭਾਵਤਾ ਨੀਦ ਭੁਪੀ। ਭੁਵਾ ਭਾਵਹੇ ਤੇ ਭੁਜੇ ਜਿਭੁ ਭੁਪੀ। ੨੨॥ ਸੁਰਾ
 ਨੀਕ ਦਯੋ ਪ੍ਰਜਾਨੇ ਖਪਾਏ। ਨਗਾਕਾਰ ਦੇਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਗਾਏ। ਪਰੇਸੀ

ਪਰਾਨੀ ਦਰੁਪ ਵਿਰਿਸਟੀ। ^{ਇਹ ਪਾਸ} ਬੁਜੇ ਬਾਰਨਾ ਸਿਖੁ ਰਿਹਾ ਮਇਸਟੀ। ੨੩॥ ਪ੍ਰਪ੍ਰ
 ਨਾਖਿਲਾਨੀ ਦਦਾ ਤੇ ਸੁਗਾਮੀ। ਪ੍ਰਪ੍ਰਿ ਨਾਰਤਿ ਹਾਰੀ ਕਰੇ ਤੇ ਹਨਾਮੀ। ੨੪॥
 ਪੋਯੋਗ ਯੋਗੀ ਸੁਸੇਵੇ ਸੁਨੀਤੀ। ਕਪੀਸਾਇ ਮੀਤਿ ਬੁਜੇ ਰਾਮ ਚੀਤੀ। ੨੫॥
 ਸਦਾ ਬੁਗਾਯੋ ਜਾਂ ਸੁਦਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸੀ। ਸਦਾ ਯੋਗ ਬੁਜਾਂ ਸਮੀਪੇ ਵਿਭਾ
 ਸੀ। ਚਿਦਾਨੀ ਦਕੀਦੀ ਸਦਾ ਗਾਘਵੇਯੀ। ਵਿਦੇਹਾਤਮਾ ਜਾਨੀ ਦਰੁਪਿ ਬੁਜੇਯੀ
 ੨੬॥ ਮਹਾਯੋਗ ਮਾਯਾ ਯਦਾਈ ਸਧਾਗੇ। ਨਰਕਾਰਲੀਲਾ ਤਦਾਤੁ
 ਦਿਖਾਗੇ। ਤਦਾਨੀ ਦਲੀਲਾ ਕਥਾ ਪੂਰਣ ਕਾਨਾ। ^{ਇਹ} ਬੁਵਿਤੀ ਪਲੇਕੇ ਸਦਾ
 ਨੀਦਮਾਨਾ। ੨੭॥ ਅਹਿਮਾਨ ਰੂਪਾ ਸੁਗਾਪੀ ਵਮਾਤੋ। ^{ਨਹਾਨੇ} ਨਵੇਦਾ ਖਿਲੇ ਸੀ
 ਅਹਿ ਬੁਗਾਗਾਤੋ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਵੇ ਤੇ ਰੇਕਰੀ ਮੇਵਾਰਿਸਟੀ। ਤਿਉ ਲੋਕ ਰਾ
 ਜਾ ਬੁਯੋ ਮਾਨਨ ਸਟਾ। ੨੮॥ ਲਸੇ ਹਾਰ ਕੇ ਯੁਰਗਾ ਮਾਭਿਰੂਪੀ। ਧਰਾਭਾ

ਹੋਵੇਤਿ ਬਨਿ ਆਗਿ ਰੂਪੀ। ਲਸਤ ਪਦਮ ਨੇਤ੍ਰੀ ਮੁਖੰ ਚੰਦ ਕਾਰੀ। ਕੁਜੇ ਗਾਘ
 ਵੇਸਿ ਦੁਰਾਪਾਰ ਪਾਰੀ। ੨੨। ਸੁਰਾਪੀ ਜਨੀ ਲਾਕੁ ਨੀਲਾ ਗਕਾਰੀ। ਬਿ
 ਰਾਧਾ ਵਿਦੇਤਿ ਬਧੇ ਲੋਕ ਜਾਂਤੀ। ਕਿਰੀਟਾ ਵਿਸੇ ਕੁੰਭੁ ਜੇ ਸਿਕੁ ਈਸੀ। ਭ
 ਜੇ ਗਾਮ ਚੰਦ੍ਰ ਪੂਨਾ ਮਧੀਸੀ। ੨੩। ਅਨੇ ਚੰਦ੍ਰ ਕੋਟਿ ਲਸੇ ਪੀਠ ਮੇਯੈ
 ਤਹਾਰਾ ਮਸੀਤਾ ਕੁਲੀ ਭੁੰਤਿ ਜੇਯੈ। ਲਜੇ ਹੇ ਮਵਰਣਾਤ ਕ੍ਰਿਤ ਪੁਜ
 ਕਾਸੀ। ਕੁਜੇ ਗਾਮ ਚੰਦ੍ਰ ਸਦਾ ਆਗਿ ਰਿਤਿ ਨਾਸੀ। ੨੪। ਸੁਤੇ ਵਾਚਾ ਵਿਹ
 ਗਾਯਾ ਬਿਧਾ ਸੁਰਪਤਿ ਕੁਪਯੋਰ ਪ੍ਰਪਤਿ ਰੂਪ ਵਿਸੇਸਾ। ਬਿਹਰ ਕੁਵ
 ਨੀ ਜਹਿ ਤਤਾਹਿ ਆਏ ਆਪ ਮਹੇਸਾ। ੨੫। ਤੀਨ ਲੋਨ ਸੁਖ ਦੇ ਨਿਤਿ
 ਨਨਾ ਭਿਮੇ ਬੈਠਿ ਬਿਬਾਨਾ। ਗਾਮਕ ਮਲ ਦਲ ਨੈਨ ਕੋ ਕੀਨੇ ਏਤੁ ਬਖ
 ਨਾ। ੨੬। ਰਾਜ ਤਿਲ ਕਜ ਬੁਝੇ ਇਗੇ ਤੇਹ ਅਯੋਧ ਯਾਧਾਮਾ। ਤਬ ਮੇ

ਆਵੇਗੋਤਹਦੇਖਨਤੇਕੋਰਾਮ॥੩੩॥ਅਬਯਾਤਨਕੇਪਿਤਾਕੋ
ਦੇਖੋਰਾਮਮਹਾਨਾ॥ਤਬਨਭਰਾਮਨਿਹਰਿਯੋਦਸਰਥਮਾਹਿਬਿਬ
ਨਾ॥੩੪॥ਸਵੈਯਾ॥ਸਤੁਜਰਾਮਪ੍ਰਦਾਮਕਰੀਪਦਭੁਪਤਿਪ੍ਰੀਤਿ
ਭੁਰੇਗਲਿਲਾਯੋ॥ਰਾਪਵਕੋਸਿਰਭੀਮਤਬੈਨ੍ਰਪਅੰਨੀਦਸੇਯਹ
ਵਾਕਅਲਾਯੋ॥ਮੈਭੁਵਸਾਗਰਮਾਹਿਹੁਤੇਸੁਤਬੀਰਬਲੀਤਵਮੇ
ਹਤਰਾਯੋ॥ਰਾਮਸਪੁਜਨਤਾਹਿਕੀਓਇਮਭਾਖਅਭਿਗਸੁਭੁਪ
ਸਿਧਾਯੋ॥੩੫॥ਦੋਹਰਾ॥ਦੇਵਰਾਜਪਿਖਜੋਰਕਰਭਾਖਯੋਬਹੁ
ਰਸੁਰਾਮਾ॥ਮੇਹਨਿਮਿਤਸਧਰਪਰੇਮਾਰੇਕਪਿਸਿਰਾਮਾ॥੩੬॥ਕ
ਬਿਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਸਾਇਕਪਿਦੀਜਿਯੋਜਿਵਾਇਅਬਿਕੀਜਿਯੋਸੁ
ਰੇਸੁਯਾਇਸਹਮਾਰੀਆ॥ਤਬੇਤਿਯੋਓਚਾਰਪੁਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਧਾ

ਰਕੋਜਿਵਾਇਕਪਿਲਏਨਹਿਲਗੀਕਛੁਬਾਰੀਆਜੇਈਰਲਮਾਰੇਤੇਈ
 ਸਰਬਜਿਵਾਰੇਤਿਨਸੇਏਜਨੁਉਠੈਕਪਿਕੁਏਹਰਖਾਰੀਆ।ਐਸੇਹਰਖਾ
 ਇਪੁਨਿਰਾਮਦਿਗਆਇਕਪਿਪੁਰਬਸਮਾਨਕੁਏਬਡੇਬਲਧਾਰੀਆ॥੩
 ॥ਵਿਭੁਖਿਲਪੁਲਮਕੋਸੁਰਾਮਕੋਬਖਾਨਕੀਯੋਦੇਵਮਮਪ੍ਰੀਤਿਤਬ
 ਕਰਲਾਸੁਧਾਰਿਯੋ॥ਮਗਿਲਤਿਨਨਕੁਗਵਾਨਸਹਸੀਯਕਰਕੁਤਕੇਸ
 ਮੇਤਿਸਕੁਭੁਖਲਸਵਾਰਿਯੋ॥ਪ੍ਰਤਕੀਜਿਯੋਪਯਾਨਇਮਸੁਨਿਕੁਗਵ
 ਨਸਿਵਿਭੁਖਿਲਕੇਵਾਕਪਰਰਾਮਯੋਉਚਾਰਿਯੋ॥ਕੁਗਤਉਦਾਰਮੇਰੋ
 ਕੁਰਤਕੁਮਾਰਕੁਈਰਹੇਨਿਜਸਪਬੁਮੇਰੋਹੀਨਿਹਾਰਿਯੋ॥੩੪॥ਸਤ੍ਰਪ
 ਨਸਾਥਤਨਚੀਰਜਟਮਾਥਮਥਮਗਿਲਤਿਨਨਕਿਨੁਤਾਹਿਕੋਸੇਠਾਨਿ
 ਯੋ॥ਸੁਗੀਵਸਿਰਕਪਿਪੁਰਬਪਉਦਾਰਮਥਯਾਹੀਕੋਵਿਭੁਖਿਲਸੁਕਰ
 ਸਨਮਾਨਿਯੋ॥ਕਪਿਸਿਰਦਾਰਜਾ॥

ਬਪ੍ਰਜਤਉਦਾਰਭੁਏਭੁਈਮਮਪ੍ਰਜਾਨਸਿਦੇਹਕਛੁਆਨਿਯੋ। ਰਾਮ
 ਯੋਬਖਾਨੀਸੁਵਿਭੀਖਣਪਛਾਨੀਗਹਿਯੇਮਐਪਦਿਬਰਸਰਤਨ
 ਮਹਾਨਿਯੋ। ੩੯। ਸਵੇਯਾਯਥਾਰੁਚਿਪੇਖਕਪੀਜਨਕੀਸੁਵਿਭੀ
 ਖਣਤਿਉਬਰਖਾਬਰਖਾਏ। ਇਕਧਾਰਪਦਿਬਰਕਦਪਤਿਯੋਇਕਸੋ
 ਲਿਮਣੀਬਰਕੀਸਸੁਹਾਏ। ਇਹਗੁੰਤਿਪਿਖੇਕਪਿਪ੍ਰਜਤਪੈਰਪਨਿ
 ਦਨਤੋਗਿਰਜਾਰਖਾਏ। ਅਭਿਨਿਵਨਕੋਰਪਨਿਦਨੇਜੀਕਪਿਮੰਤੁ
 ਲਕੋਤਬਦੀਨਬਿਦਾਏ। ੪੦। ਸੁਰਯਕੇਸਮਤੇਜਲਸੇਇਹਗੁੰਤਿ
 ਬਿਬਾਨਵਿਭੀਖਣਲਿਆਏ। ਰਾਮਚਦੋਤਿਨਉਪਰਜੇਵਹੁਪਾਰ
 ਬਤੀਸੁਵਿਮਾਨਸੁਹਾਏ। ਅੰਕਨਿਧਾਇਸੁਜੀਯਲਈਜਸਪੁਜਿਬ
 ਠੀਉਰਮਾਹਿਲਜਾਏ। ਕ੍ਰਾਤਿਚਦੇਲਖਮੀਨਿਤਬੋਕਰਮਾਹਿਸਰਾਜ

ਨਤੀਰਫਿਗਏ॥੪੧॥ਚਫਮਾਤਿਬਿਬਾਨਸੁਰਾਮਬਲੀਸਭਬਾਨਰਕੋਇਤੁ
ਭੁੰਤਿਉਚਾਰੀ॥ਸੁਰਾਗੀਵਸੁਅੰਗਦਿਅੰਗਵਿਗ੍ਰੀਖਣਜੇਕਪਿਅੰਗਬ
ਫੇਜਿਰਦਾਰੀ॥ਤੁਮਨੇਜਗਮੀਤਿਕੇਕਾਜਕਰੇਰਣਬਾਨਰਸੇਨਿਮਿ
ਲਾਇਅਪਾਰੀ॥ਅਬਆਇਸੁਮੇਹਦਈਸਕੁਕੋਤਹਿਜਾਤੁਜਹਾਂ
ਰੁਚਿਹੋਇਤੁਮਾਰੀ॥੪੨॥ਦੋਹਰਾ॥ਸੁਰੀਵਸੁਸੇਨਮਿਲਾਇਕੈਤ੍ਰਿਕਿ
ਸਕਿੰਧਾਜਾਹਿ॥ਗੁਰਾਤਵਿਗ੍ਰੀਖਣਗਜਤੁਮਕਰੇਲਿਕਕੇਮਾਹਿ॥੪੩॥
ਇੰਦ੍ਰਲੋਸਭਦੇਵਤਾਤੇਪਰਪ੍ਰੇਮਕੋਇ॥ਪਿਤਰਜਪਾਨੀਜਾਂਉਮੈਅਯੁ
ਧੁਆਂਨਗਰੀਸੋਇ॥੪੪॥ਸਿਕੁਛੈਦਾ॥ਇਹਭੁੰਤਿਰਾਮਉਚਾਰਯੋਪੁ
ਨਿਕਹੇਕਪਿਸਿਰਦਾਗਾਕਰਜੇਰਬਹੁਰਵਿਗ੍ਰੀਖਣੈਪੁਨਿਏਹੁਕੀਨ
ਉਚਾਰਾਅਯੋਧੁਆਕੇਜਾਹਿਗੇਹਮਸਿਗੇਤੇਰੇਰਾਮਾ॥ਪਿਖਰਾਜ

ਤਿਲਕ ਸੁਰਾਲ ਤੇ ਕੋ ਸਲਯਾ ਪਰਲਾਮ ॥੪੫॥ ਫੇਰਿਆ ਇਸੁ ਕਰੇਰੇ
ਹਮ ਦੇਸਾ ਪਨੇਰਾ ਜਾ ਸਿਗਚਾ ਲੇਰਾ ਮਜੀ ਹਮ ਦੇਰੀ ਆਇਸੁ ਮਾਜਾ
ਤਬੇ ਤਿਰਾ ਮਬਖਾਨ ਕੈ ਪੁਨਿ ਭਾਖੇ ਰਪੁ ਗਇ ॥ ਸੁਰੀ ਵਐ ਰਵਿ ਭੁੰਖ
ਇਹ ਨੁਮਾਨ ਕੇ ਸਮਾਇ ॥੪੬॥ ਦਿਹਰਾ ਸੈਨਾ ਸਹਿਤ ਸੁਭੈ ਚਢ ਪੁਸ
ਪਕਯਾ ਹਿ ਬਿਬਾਨਾ ਚਢੇ ਕਪੇ ਸੁਰਸਹਿਤ ਬਲਵਿ ਭੁੰਖ ਨ ਸਹਿਤ ਪੁਸ
ਨਾ ॥੪੭॥ ਸੇਵੇਯਾ ਗਿਰਜਾਇ ਹੁੰ ਤਿਢੈ ਸੁਰੀ ਸੁਕ ਬੇਰਕਿ ਆਸਨ
ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਰਪੁ ਨਾਇਕ ਆਇਸੁ ਪੈ ਏਓ ਮਾਜੁ ਵਿਮਾਨ ਤਬੇ ਨਭ
ਮਾਹਿ ਉਡਾਏ ॥ ਸਹਿਤਿ ਸਵਿਮਾਨ ਲਸੈ ਨਭੁ ਮੇਜਨੁ ਮਾਹਿ ਅਕਾਸਦੁ
ਤੀਰਵਿ ਆਏ ॥ ਚਤੁਰਾਨਨ ਸੇਰ ਪੁਨਾ ਬਸੁ ਭੁਚਢ ਮਾਹਿ ਬਿਬਾਨ ਮਹਾ
ਹਰਖਾਏ ॥੪੮॥ ਅਕੁਲਾ ਗਵਿਕੇ ਬਿੰਬ ਸਮਾਨ ਵਿਮਾਨ ਸੁਜੇ ਕੁਈ ॥

ਤਪਕਰਲਹਯਕੁਬੇਰਚਿਤਪਿਖਲੋਕੁਈ॥ਸਾਨੁਜਸੀਯਸਮੇਤਿਰਾਮਸੁਖ
ਦਾਇਕੋ॥ਹੋਅਤਿਸੇਜੁਕੇਬਿਬਾਨਤਾਹਿਕਪਾਇਕੋ॥੪੯॥ਇਤਿਸ੍ਰੀ
ਸਿਬਦੇਅ

ਯੋਪਕਾਂਡੇਤ੍ਰਿਯੋਦਸੋਧਿਆਇ॥੧੩॥ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਉਦਾਚਾ॥ਸਦੇਯਾ॥ਚਹੁ
ਉਰਨਿਤਾਰਜੁਗਮਬਲੀਗਿਰਜਾਂਸੀਯਕੋਰਪੁਨਾਥਉਚਾਰੀ॥ਤ੍ਰਿਸ੍ਰਿੰਗ
ਧਰਾਧਰਸੀਸਾਬਿਖੇਯਹਲਿਕਪਰੀਜੀਯਲੇਹੁਨਿਹਾਰੀ॥ਇਹਨੂੰਨਕੋਰਣ
ਗੁੰਮਪਿਖੋਕਿਲਮਾਂਜਿਕਿਪੀਕਾਬਿਖੇਆਪਤਿਸਾਰੀ॥ਇਹਠੋਰਕੁਯੋਕਪਿਰਾ
ਖਾਂਸਕੋਮਿਥਲਾਦੁਹਿਤਾਅਤਿਸਿੰਗਰਕੁਰੀ॥੧॥ਇਹਠੋਰਾਬਿਖੇਦਸਕਿਠਰ
ਨੇਜੁਕਹਾਵਤਰਾਖਸਕੋਜਗਰਾਈ॥ਮਘਦਾਜਿਤਯਾਧਰਮਾਂਹਿਤਨੇਜਿ
ਨਕੋਹਿਤਰੇਵਤਲਿਕਜਬਾਈ॥ਇਹਠੋਰਾਬਿਖੇਪਟਕਾਨਹਨੇਮਮਮੋਰਪ

ਨੀਆਰਿਸੈਨਿਖਪਾਈ॥ਇਹਸੇਤਰਦੇਜਲਸਾਗਰਪੇਕਪਿਕੀਬੁਜਨੀਜਿ
 ਨਮਾਤਿਲਿਖਾਈ॥੨॥ਇਹਤੀਰਥਸਾਗਰਕੋਪਿਖਯੋਪੁਨਿਸੇਤੁਸੁਬੰ
 ਧਾਹਿਨਾਮਕਹਾਏ॥ਇਹਤੀਰਥਸਾਗਰਤੀਰਕੁਯੋਪੁਨਿਪੁਜਤਜਾਹਿਤਿ
 ਲੋਕਸਾਅਏ॥ਅਤਿਪਾਵਨਤੀਰਥਏਪਿਖਯੋਜਗਦੇਖਨੇਤੇਸਕੁਪਾਪ
 ਮਿਟਾਏ॥ਇਹਠੇਰਗਮੇਸੁਰਦੇਵਮਹਾਅਵਨੀਦੁਹਿਤਾਮਮਸਿਕੁਪੁਜਾਏ॥
 ੩॥ਇਹਠੇਰਗਵਿਗ੍ਰੀਖਲਸਾਗਰਕੋਤਵਸਿਗਪੁਪਾਨਮਿਲਯੋਮਮਆਨੀ॥
 ਪਨਸੇਜਿਨਕੀਫੁਗਕਾਨਨਹੈ॥ਇਹਪੈਕਪਿਨਾਇਕਕੀਰਜਪਾਨੀ॥ਤਹਿ
 ਆਇਸੁਗਮਪੁਪਾਨਬਡੀਪੁਨਿਅੰਗਦਮਾਤਮੁਖਾਕਪਿਰਾਨੀ॥ਕਪਿਨਾ
 ਇਕਸਰਬਬੁਲਾਇਲਈ॥ਪਿਖਸੀਯਓਮਾਂਤਿਨਕੋਬਿਗਸਾਨੀ॥੪॥ਤਿ
 ਨਸਿਗਬਿਬਾਨਓਝੇਨਭਿਕੋਪੁਨਿਸੀਯਨਿਹਾਰਸੁਗਮਅਲਾਏ॥ਰਿਖਮੁ

ਕਪਹਾਰਸੁ ਏਹੁ ਪਿਖੋਇਹ ਅੰਗਰਕੇ ਪਿਤਮੇਰਨੁ ਘਾਏ ॥ ਇਹ ਪੰਚ ਬਟੀ ਪਿਖਯੇ
ਜਿਹ ਠਾਹਰ ਰਾਖ ਸਮੇਹ ਅਨੇਕ ਖਪਾਏ ॥ ਅਗਸਤ ਸੁਤੀ ਖਣੁ ਆਸੁ ਮਏ ਪਿ
ਖਯੇ ਚਤੁਰ ਸੁਰਿ ਕੁਸੁਹਾਏ ॥ ੫ ॥ ਸਿਕਰ ਛੇਦਾ ॥ ਇਹ ਤਾਪ ਸੀਵਰ ਵਰਨਨੀ
ਦ੍ਰਿਗ ਪੇਖਯੇ ਸੁਖ ਦਾਇਾ ॥ ਇਹ ਚਿਤ੍ਰ ਕੂਟ ^{ਪੁਸਤ} ਨ੍ਰੋਗ ਤਮੋ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਰਹਯੇ ਸੁਹਾ
ਇ ॥ ਇਹ ਠੋਰ ਆਏ ਕੇ ਕਈ ਕੇ ਪੁਤ ਕੁਰਤ ਕੁਮਾਗਾ ॥ ਪ੍ਰਸਿਨ ਕਰਣੇ ਮੋਹ ਕੇ ਵ
ਹ ਆਹਿ ਕੁਗਤ ਉਦਾਗ ॥ ੬ ॥ ਕੁਰੰਦੁ ਆਜ ਆਸੁ ਮਪੇਖ ਸੀਤੇ ਏਹੁ ਯਮੁਨਾਤੀ
ਗਾ ਕੁਗੀਰ ਬੀਯਹ ਪੇਖਯੇ ਅਤਿ ਪਾਵਨੇ ਜਿਹ ਨੀਗਾ ਸਰਯੂਨ ਦੀਯਹਿ ਪੇਖ
ਯੇਤ ਵਯਗ ^{ਯਮ} ਯੁਪ ਆਪਾਗਾ ਅਯੁਧ ਘਾਯਹਿ ਪੇਖਯੇ ਅਭਿਧੀ ਵਨਾਤਿ ਹਧਾਰ
॥ ੭ ॥ ਰਿਖ ਕੁਰੰਦੁ ਆਜ ਸੁਆਸੁ ਮੇਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਆਏ ਰਾਮਾ ॥ ਦਸ ਚਾਰ ਪੁਰਨੁ
ਰਖਮੇ ਬਿਤ ਪਚਿ ਮੀਸੁ ਖਧਾਮਾ ॥ ਪਿਖ ਕੁਰੰਦੁ ਆਜ ਮੁਨੀ ਸਕੇ ਸਹ ਕੁਤਿ ਬੀਦੇ ਪਾ

ਇਹ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਯੋ ਮੁਨਿ ਰਾਜ ਕੋ ਰਾਖੁ ਨ ਥਾਨਿ ਮਰਗੁ ਇਹ ॥੨॥ ਸਹਕੁ ਤੁਰਤ
 ਸੁਕੁ ਸਲਹੈ ਤੁਮ ਸੁਨੇ ਮੁਨਿ ਬਿਖਾਤਿ ॥ ਸੁਰਕੁ ਖਮਾਹਿ ਅਯੁ ਧਾਪੁ ਨਿਜੀ
 ਵਤੀ ਮਮਾਤਿ ॥ ਸੁਨਿ ਗਾਮ ਵਾਕ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੁਨਿ ਵਰਏ ਹੁਕੀਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸੁਕੁ
 ਸਲਹੈ ਨਿਜ ਨਗਰ ਮੇ ਪੁਨਿ ਕੁਰਤ ਜੋ ਮਾਤਿ ਮਾਨਾ ॥੩॥ ਫਲ ਮੁਲ ਕਰਤ ਅ
 ਹਰ ਅੰ ਸਿਰਜਣਾ ਬਲ ਕਲ ਆਹਿ ॥ ਤਵ ਪਾਵ ਕਾ ਕੋਰਾ ਜ ਅਰੰ ਪਯੋ ਹੋਰੋ
 ਤਵ ਰਾਹਿ ॥ ਜੋ ਕਰਮ ਤੈ ਬੁਨ ਦੇਰ ਕੇ ਪੁਨਿ ਕਰੇ ਹੈ ਰਾਖੁ ਰਾਇ ॥ ਸਿਯ ਹਰਣ
 ਰਾਖ ਸਮਾਹਿ ਆਪੁ ਨਿਲੀ ਕਮਾਰੀ ਜਾਇ ॥੪॥ ਦੇਹ ਰਾਤ ਪਕਰੇ ਤੇਹ ਪ੍ਰਸ
 ਦਤੇ ਸੋ ਸਕੁ ਜਾਨੈ ਮੋਹਾ ਤੇ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਪ੍ਰਗਾਟਿ ਜਗਿ ਆਇ ਅੰਤਿ ਨਹੀ
 ਤੇਹ ॥੫॥ ਸਵੈਯਾ ਤੁਮ ਪੁਰ ਬੁਨੀਰ ਰਚੇ ਜਗ ਮੇ ਜਨ ਕਾਰਣ ਤੇ ਤਿਨ ਮੇ ਸੁ
 ਪਤਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਰਾਇ ਲਵਿ ਸੁ ਸਰੂਪ ਤੁਹੀ ਨਰ ਅਤਿ ਕਨਾਮ ਸੁ ਤੇਹ ਕਹਾਯੋ ॥ ਸੁ

ਸੋਗੇਸ

ਸੋਗੇਸ

ਭੁਲੇਕਨ ਕੇ ਕਰਤਾ ਚਤੁਰਾਨ ਨਨਾ ਭਿਸੁ ਵਾਰਜ ਤੇ ਉਪਜਾਯੋ॥ ਇਹ ਤੇ ਸਭੁ ਬੰ
ਦਨ ਤੇ ਹਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਜਗ ਅੰਦਰਿ ਈਸ ਸਬਾਯੋ॥ ੧੩॥ ਗੀਯਾ ਮਾਲਤੀ ਛੇ
ਦਾ ਤੂੰ ਬਿਸਨ ਜਨ ਕਕੁਮਾਰਿ ਆਯਹ ਲਖ ਮੀਪ ਹਿਚਾਨ ਯੋ॥ ਲਖ ਮੀਨਿ
ਜਗਤੁ ਅਧਾਰ ਰਘੁ ਵਰਜੇ ਸਨਾਮ ਬਖਾਨਿ ਯੋ॥ ਤੇ ^{ਅਪ}ਆਪੰਨੀ ਮਾਯਾ ਕਰਜ
ਗਤੁ ਨਿਖਲ ਬਨਾਯੋ॥ ਚਿਤ ਸਕਤ ਸਖੀ ਸਰਬ ਕਾਨ ਭਿਜਿ ਦੇਨਾ ਹਿਲਿ ਪਾ
ਯੋ॥ ੧੪॥ ਬਹਿਰਿ ਤੁਤੁ ਸੁਸਰਬ ਕੇ ਰਘੁ ਨਿਦਾ ਪੂਰਣ ਹੋਤੁ ਹੀ॥ ਮੂਢਾ ਦ੍ਰਿ
ਸਟੀ ਵਿਭਿਨ ਤੇ ਕੋਪਿ ਖੇਜਾਨ ਹਿਤੇ ਨਹੀ॥ ਤਿਨਿ ਖਲ ਜਗਤੁ ਅਧਾਰ ਗਾ
ਯੋਤੁ ਹੀ ਜਗ ਪਰਿਪਾਲੈ॥ ਤਿਨਿ ਖਲ ਲੋਕ ਨ ਕੁਗਤਾ ਪਾਨਿ ਕੁਗਤੁ ਹੀ ਬਿ
ਸਾਲੈ॥ ੧੫॥ ਜੋ ਕਾਨ ਸੁਨਯੋ ਸਿਮਰਯੋ ਪਾਨਿ ਨੈਨ ਕਰ ਜੇ ਦੇਖਯੋ॥ ਤੁਮੇ ਵ
ਸਰਬ ਸੁਰਾਮਜੀ ਬਿਨ ਤੇ ਹਨਾ ਕਛੁ ਲੇਖਯੋ॥ ਅਹਮਾ ਦਿਗੁਣ ਕਰਮਾਯਾ ਤੇ
^{ਮਹਤੁ}

ਜਗਤੁ ਨਿਖਲ ਬਨਾਯੋ॥ ਤਵ ਸਕਤ ਪ੍ਰੇਰਿਯੋ ਲੋਕ ਸਗਲੇ ਰਾਮ ਤੇ ਹਸਮਾਯੋ॥ ੧੫॥
 ਚੈਬ ਕਮ ਲੀਕੇ ਸਿਗਤੇ ਜਿ ਮਲੇ ਹਜਗਤ ਚਲਾਇ ਹੈ॥ ਜਨ੍ਹਮਾਯਾ ਤਿਉਰ
 ਮਜੀਤ ਵਸਿਗ ਜਗਤ ਬਨਾਇ ਹੈ॥ ਵਿਸੁਰਖ ਲਹੇ ਤੈ ਤੈ ਅਵੇਹਤ ਨ ਦਇਧਾਰਿ
 ਆਸੂਰ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਤੈ ਵੈਰਾਠ ਖੁਲ ਉਦਾਰਿਆ॥ ੧੬॥ ਹਜ੍ਯੁਰ ਹੀ ਅਵਤਾਰ
 ਤੈ ਵੈਰਾਠ ਤੈ ਉਪਜਾਇ ਹੈ॥ ਕਰੁਕ ਜਹਰ ਸਰਕਾਰ ਕੇ ਵੈਰਾਠ ਮਾਇ ਹੈ॥ ਅਵ
 ਤਾਰ ਤੇ ਰੇਕੀ ਕਥਾ ਪਨਿਸੁਨੇ ਜੇ ਜਗਗਾਇ ਹੈ॥ ਅਨੀਨ ਮਨ ਜਗਾ ਅਵੇਵ ਹਮੁਕ
 ਤਗਮ ਕਹਾਇ ਹੈ॥ ੧੭॥ ਅਤ੍ਰਿਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਰੀ ਸੁਬਿਨਤੀ ਪੂਰਬ ਬਾਰੀਆ
 ॥ ਕੁਕੁਰਾਉ ਤਾਰੇ ਨਿਖਲ ਮੁਗਾਰੀਆ॥ ਦਸਰਬ ਪੂਰਬਤ ਪੰਜਾਪਿਖ ਬਿਗ
 ਸਾਇਕੋ॥ ਹੋਰ ਘੁਕੁਲ ਮੇ ਅਵਤਾਰ ਲਯੋ ਤੈ ਅਇਕੋ॥ ੧੮॥ ਵੇਵਨ ਕੇ ਤੈ ਕਾਰ
 ਯਸਰਬ ਸਵਾਰਿਆ॥ ਮਾਨਵ ਤਨੁ ਹਰਿ ਪਾਰੇ ਬਰਖ ਹਜਾਰਿਆ॥ ਲੋਕ ਦੁਹੀ

ਸਾਨ੍ਹ ਸਾਨ੍ਹ ਰਾਮਾ ਦੇ ਨਿਵੇਦਨ ਕੀਤਾ
ਨੇਰਾ ਮੇਰਾ ਇਤਰਤਕੇ ਰਾਜਾ,

ਹਿਤ ਕਾਜ ਕਰਮ ਤੂੰ ਕਰੇਗੇ। ਹਿਧਾ ਪਹਰਣ ਜਸੁ ਕੁਵਨ ਸੁਪੁਰਣ ਕਰੇਗੇ॥੧
੮॥ ਬਿਨਤੀ ਕਰੇ ਸੁਰੰ ਮਕਾਨ ਮੇਧਾਰਿਯੋ॥ ਮੇਰੇ ਕਾਹ ਅਬ ਪਾਵਨ ਕਰੇ ਮੁਰਾ
ਰਿਯੋ॥ ਸੈਨਾ ਸਹਿਤ ਹਮਾਰੇ ਬੁਝਨ ਲੀਜਿਯੋ॥ ਹਿਕਲ ਸਵੇਰੇ ਪ੍ਰਾਤੁ ਗਮਨੁ
ਨਿਕੀਜਿਯੋ॥੧੦॥ ਦੋਹਰਾ ਗਾਮਤ ਬਾਮੁਖ ਕੁਖੈ ਆਸੁ ਮਕੀਨ ਨਿਵਾਸਾ॥
ਸੈਨਾ ਸੀਯ ਸੁਰਾਤੁ ਸਹ ਪੂਜੇ ਮੁਨਿ ਸੁਖ ਰਾਜਾ॥੨੧॥ ਅਤਿਲਾ ਰਪੁ ਵਰਯੋ
ਮਨਮਾਹਿ ਸੁਬਹੁ ਰਬਿਚਾਰਯੋ॥ ਅਬਹੀ ਬੁਨੇ ਸੁਦਤੁ ਤੁਹਾ ਪਧਾਰਯੋ॥ ਹਠ
ਮਤ ਕਹਯੋ ਸੁਰਾਮ ਅਯੁਧ ਯਯਾਈਯੋ॥ ਹਿਰਾਜੈ ਕੇ ਪਰਜਾ ਇਸੁ ਕੁਸਲ
ਸੁਨਾਈਯੋ॥੨੨॥ ਸਿੰਗੇ ਵਰਨ ਗਰਮੇ ਜਾਇ ਗੁਹਰ ਸੁਪਲੀਜਿਯੋ॥ ਹਿਸਾਨੁ ਜ
ਸੀਯ ਸਮੇਤਿ ਕੁਸਲੁ ਮਮਟੇ ਰਿਯੋ॥੨੩॥ ਸਵੈਯਾ ਸੀਯ ਹਰੀਦ ਸਕਿ ਪਰਨੇ
ਸੁਦਹੀਦ ਸਕਿ ਪਰਾਪਦ ਪਾਏ॥ ਜੇਕਛੁ ਮੇਸੁ ਕਰੀ ਚਰਯਾ ਕੁਰਤੇ ਸਕੁ ਜਾਇ

ਸੁਦੇਹਿ ਸੁਨਾਏ ॥ ਜੀਤ ਲਏ ਅਰਿ ਪੁੰਜ ਸਰੋ ਪੁਨਿ ਰਾਮ ਸਿਆਲ ਖਮੀ ਨਿਸੁਆ
 ਏ ॥ ਕਿਸ ਸੁਬਾਹ ਨ ਸਿਕ ਬਡੇ ਕਪਿਰਾਖ ਸਕੀ ਪੁਨਿ ਨੀਬ ਹੁਲਿਆਏ ॥ ੨੪ ॥ ਅ
 ਤ੍ਰਿਲਾਯਾ ਬਿਧ ਤੰ ਕੇ ਪਾਸ ਸੁਕਹੀ ਬਖਾਨ ਕੇ ॥ ਕੁਰਤ ਕਹੀ ਮੁਖ ਬਾਤ ਬਿਤੰਤ ਸੁ
 ਜਾਨ ਕੇ ॥ ਬੇਗ ਸੁਆਯੇ ਮੇਢਿ ਗਗਾ ਮਬ ਖਾਨਯੇ ॥ ਹੋਰੁ ਖਤ ਬਾਹਨੁ ਮਾਨ ਜੁਨਰ
 ॥ ਵਰੁ ਪਠਾਨਯੇ ॥ ੨੫ ॥ ਸਿੰਗ ਦੇਰ ਨ ਗਰਢਿ ਗਾਯੇ ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਧਾਇ ਕੈ ॥ ਮੀ
 ਰੀ ਬਾਨੀ ਕਹੀ ਸੁਹਰ ਖਬ ਢਾਇ ਕੈ ॥ ਦਸ ਰਬ ਕੇ ਸੁਤ ਰਾਮ ਸਖਾਤੁ ਪਿਆਰਿਆ ॥
 ਹੋਸੀ ਤਾਲ ਖਮ ਦਸਹਿ ਤ ਸੁਕ ਸਲਓ ਚਾਰਿਆ ॥ ੨੬ ॥ ਕੁਰਦੁ ਅਜ ਕੀਆ
 ਇਸੁ ਗੁਹ ਪੁਨਿ ਪਾਇ ਕੈ ॥ ਆਵਹਿ ਗੇਤ ਵਪਾਸ ਪਿਖੀ ਮਨੁ ਲਾਇ ਕੈ ॥ ਐ
 ਸੇ ਮੁਖ ਬਖਾਨ ਰੇ ਮਹਰ ਖਾਨਿਆ ॥ ਹੋਵਾ ਯੁ ਬੇਗ ਹਨੁ ਮਾਨ ਬਹੁ ਰਿਪੁ ਲਗਾ
 ਨਿਆ ॥ ੨੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤੀਰਥ ਰਾਮ ਸੁਪੇਖਯੇ ਪੁਰ ਮੇਕਹੀ ਸੁਸਾਗਾ ਬਹੁ ਰਿਜ

ਇਸਕ੍ਰਮਨਦੀਪੇਖੀਪੋਨਕੁਮਾਗ॥੨੫॥ਨਿੰਦਗਾਮਬਹੁਰੋਗਯੋਸਰਯਉਤਰਸੁ
ਪਾਗਾਅਯੋਧਯਾਤੇਇਕਕੋਸਹੈਤੁਗਾਂਸੁਰੁਰਤੁਕੁਮਾਗ॥੨੬॥ਸਦੈਯਾਗਿ
ਸਨਾਜਿਨਚੀਰਪਿਖੇਰੁਰਤੇਮੁਖਦੀਨਕ੍ਰਿਸਾਸੁਮਮਾਹਿਬਜਾਏ॥ਮਲਪੰ
ਕਸਰੀਰਸੁਸੀਜਨਟਾਵਮਛਾਲਨਕੇਤੁਨੁਪਾਟਬਨਾਏ॥ਫਲਮੂਲਅਹਰ
ਕੋਰੈਨਿਸਮੇਨਿਜਬਾਜੁਰਗਾਮਸਦਾਉਗਧਿਅਏ॥ਰਪੁਨਾਥਜੁਪਾਇਨਪਾ
ਵਰੀਕੇਢਿਗਜਾਇਬਸਿੰਦਰਨਿਆਉਚੁਕਾਏ॥੩੦॥ਪੈਰਾਮਾਤੁਬਜੀਰ
ਬਡੇਢਿਗਹੈਸਭਹੀਰੁਗਵੇਪਟਧਾਗੇ॥ਧਰਮਮਨੇਧ੍ਰਿਤਮੁਰਤਿਹੈਇਹਗੁ
ਤਿਰਪੂਤਮਭੂਤਨਿਹਾਗੇ॥ਜੇਰਦਉਕਰਪੋਨਕੁਮਾਰਸੁਰਾਮਕੇਭੂਤਕੁਏ
ਹਉਚਾਗੇ॥ਜੇਰਪੁਬੀਰਹੁਤੇਬਨਦੈਤ੍ਰਿਕਤੁਜਿਨਕੋਉਗਮਾਹਿਚਿਤਾਗੇ॥੩੧॥
ਤ੍ਰਿਜਿਨਕੀਉਗਮੇਰਕਰੇਤਿਨਗਾਮਸੁਤੇਪੁਤਿਖੇਮਉਚਾਗੇ॥ਤਿਹਰਿਦੇਗਮਭਾਖਤ

ਤੇ ਅਬ ਸੇ ਕਤ ਜੋ ਭਵ ਭੀ ਤਰ ਭਾਰੇ ਗਯਾ ਹਿ ਮਹੂਰ ਤਿ ਰਾਮ ਮਿਲੇ ਉਰ
 ਸਾ ਚਗੇ ਹੋ ਅਹਿ ਵਾ ਕਹ ਮਾਰੇ ਕਿ ਕਈ ਨੀ ਦਨ ਰਾਮ ਅਹੇ ਯਮੁਨਾ
 ਤਟ ਪੈ ਰਿਖ ਭੋਨ ਮਝਾਰੇ ॥੩੨॥ ਹਨ ਰਾਵਣ ਰਾਮ ਸੁਸੀਯ ਲਈ ਰਾਖੁ ਨਾ ਥਬ
 ਲੀ ਅਬ ਹੈ ਪੁਨਿ ਆਏ ਅਰਥ ਨ ਕੈ ਪਰ ਪੁਰਣ ਹੋ ਲਖ ਮੀਨਿ ਸਿਯਾ ਸਹ
 ਰਾਮ ਸੁਹਾਏ ਸਕੁ ਰਾਖੁ ਸਾਓ ਕਪਿ ਸਿਗਲ ਏ ਭੁਟ ਕੋਟਿ ਨ ਕੋਟਿ ਨ ਜਾਤਿ ਰਿ
 ਨਾਏ ॥ ਇਹ ਰੁਤਿ ਕਹਯੋ ਹਨੁ ਮਾਨ ਜਬੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਸੁਤ ਕੇ ਕਈ ਕੇ ਹਰ ਖਾਏ ॥੩
 ੩॥ ਅਤ੍ਰਿਲਾ ਹਰਖ ਮੂਰਛਾ ਆਈ ਭੁਰਤ ਕੁਮਾਰ ਕੋ ਪਰੇ ਭੂਪਿ ਪਰ ਜਾਇ ਨ
 ਰਹੀ ਸਿਕੁਾਰ ਕੋ ਬਹੁਰ ਭੁਰਤ ਪਰ ਉਠੈ ਸੁਦੇਹ ਸਿਕੁਾਰਿ ਅੰਗ ਹੋ ਲਏ ਹਨੁ ਗ
 ਲਿਲਾਇ ਸੁਕੁ ਲੇ ਉਚਾਰਿ ਆਗਾ ਆਨੰਦ ਕੇ ਬਹੁ ਨੀਰ ਨੈਨ ਤੇ ਆਇਯੋ ਹਨੁ ਮ
 ਨ ਕੇ ਭੁਰਤ ਸੁਤਾ ਹਿਨ ਵਾਇਯੋ ॥ ਦੇਵ ਕਿਧੈ ਪੁਨਿ ਮਾਨੁ ਖਤਿ ਜਗ ਆਇਯੋ ॥

ਹੋਕਰਣਕਹਰਿਦੇਗਮਵਾਕਸੁਨਾਇਥ॥੩੫॥ਗੀਆਮਾਲਤੀਛਿਦਾਤੈਕਹੀਪਿ
 ਆਰੀਬਾਤਿਮੋਕਿਤੋਹਿਕੋਅਬਦੀਜਿਯੋ॥ਸਿੰਹਜਾਰਸੁਧੇਨਨੀਕੇਤਾਉਪਾਇਨਲੀ
 ਜਿਯੋ॥ਸਿੰਹਮਨੀਕੇਜੇਰੁਚੇਨਵਜਾਤਕੋਨਯਾਜੋਹਨੀ॥ਆਭੁਰਣਜੋਪਰਪੂਰਣ
 ਚੁਨਿਲੀਜਿਯੋਮਨਮੋਹਨੀ॥੩੬॥ਦੋਹਰਾ॥ਐਜੇਰੁਰਤਬਖਾਨਕੈਬਹੁਰਕੋਰਬਖਾ
 ਨਾਉਮਾਂਪਵਨਜੁਤਕੋਕੋਹੈਬਹੁਬਿਧਦੇਜਨਮਾਨ॥੩੭॥ਬਹੁਤਬਰਖਜੁਨਿਰੁਏ
 ਬੇਰਾਮਗਏਬਨਮਾਹਿ॥ਰਾਮਕਥਾਪਿਆਰੀਸੁਨੀਆਜੁਸੁਨਨਮਾਹਿ॥੩੮॥ਤੋਹਬਖ
 ਨੀਮੋਹਕੋਕਲਪਾਨੀਸੁਖਰੁਪਾ॥ਆਜਜੁਜਾਚੀਮੇਪਿਖੀਲੋਕਿਕਥਾਅਨੁਪਾ॥੩
 ੯॥ਵਰਖਸੈਕਿਨੇਜਾਂਹਿਪੁਨਿਜੀਵਤਜੋਨਰੋਹਇ॥ਕਹਤਪੁਰਾਤਨਬਾਤਿਜਨ
 ਪਾਵਤਆਨੰਦਜੋਇ॥੪੦॥ਕਿਹਬਿਧਰੁਯੋਸਮਾਗਮੋਕੀਸਨਜੋਰਪੁਬੀਗਾਤਿ
 ਤੁਬਖਾਨੋਮੋਹਕੋਹੈਪ੍ਰਤੀਤਿਸੁਖੀਗ॥੪੧॥ਅਤ੍ਰਿਲਾਰੁਰਤਮਹਾਤਮਯਾਬਿ

ਜਬੈ ਸੁਭਾਨਯੋ। ਹਮ ਚਰਿਤੁ ਹਨੁ ਮਾਨਸੁ ਸਗਲ ਬਖਾਨਯੋ। ਕਪਿਤ੍ਰੇ ਰਾਮ ਚ
 ਰਿਤ੍ਰ ਜਬੈ ਸੁਨਿ ਪਾਯੋ। ਹੋਰੁ ਯੋ ਪ੍ਰਸਿਨ ਸੁਰੁ ਰਤੁ ਸਤੁ ਘਨੁ ਅਲਾਯੋ॥੪੨॥ ਦੇ
 ਵਤ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ਨਗਰ ਮੇਜੇ ਤਿਆਨਾ ਬਲੀ ਉਪਹਾਰ ਪੂਜਾ ਵਹੁ ਤੇ ਤਿਆ
 ॥ ਸੁਤਿ ਵਿਤਾਲ ਕਬੀਰੀ ਉਸਤਤਿ ਪਾਠਿ ਕਾ। ਹੋਵਾ ਮੁਖਾ ਸੁਚਲੇ ਰਾਮ
 ਕੀ ਬਾਇਕਾ॥੪੩॥ ਨਗਰ ਜਛੂ ਦਾ। ਸੁਹਾਜ ਦਾ ਰਾਮੋ ਮਾਤੁ ਰਾਮ ਹੋਰੈ ਰੁਲੇ
 ਸੁਸੇਨਾ। ਸੁਨਾਗ ਕੀ ਰਥੀ ਪਦਾਤਿ ਯਾਚਲੇ। ਸੁਬਿ ਪ੍ਰਪੋਰੁ ਪਤੀ ਚਲੇ ਸ
 ਮਸਤ ਅਇਆ। ਅਲਿਕਰੇ ਅਯੋਧਯਾ ਮੁਤੀ ਮਣੀ ਸੁਲਾਇਆ॥੪੪॥ ਸੁਤੇ
 ਰਣ ਪਤਾ ਕਿ ਕਾਵਿ। ਚਿਤ੍ਰ ਹੀਰ ਆਜਗੀ। ਲਗੇ ਸਮਸਤ ਮੀਦਿਗ ਬਲੀ। ਵਿ
 ਚਖਣਾ ਕਰੀ। ਚਲੇ ਸਮਸਤਾ ਬੰਦੈ ਸੁਰਾਮ ਪੇਖਨੇ ਰੁਲੇ। ਤੁਰੰਗ ਸਿੰਹਜਾ
 ਰਾਮੋ ਸੁਨਾਗ ਆਯੁ ਤੇ ਚਲੇ॥੪੫॥ ਰਥੀ ਦਸਿੰਹਜਾ ਰਵੈ ਸੁਹੇਮ ਸੁਤ੍ਰ ਰੁਖਿਤਾ

॥ ਚਲੈ ਸਮਸਤ ਫੁਲੈ ਉਪਾਇ ਨਾ ਅਦੁਖਿਤਾ ॥ ਚਲੀ ਸਮਸਤ ਰਾਨੀ ਆਸੁ ਬੈ
ਠ ਪਾਲਕੀ ਵਰੀ ॥ ਭੁਰਤੁ ਹਾਥ ਜੇ ਹੋ ਕੈ ਸੁ ਮੁੰਡ ਪਾਵ ਕਾਧਰੀ ॥ ੪੬ ॥ ਸਤੁ ਪਨ
ਕੁਤ ਸਾਥ ਲੈ ਸੁ ਪਾਵ ਚਾਰਹੀ ਚਲੇ ॥ ਤੁਬੈ ਸੁ ਦਰਦੇ ਸਤੇ ਵਿਮਾਨ ਪੇਖਯੋ
ਕੁਲੇ ॥ ਸੁਚੇਦ ਸੁ ਹਕੇ ਸਮੀ ਵਿਮਾਨ ਜੋ ਸੁ ਹਾਇਓ ॥ ਵਿਮਾਨ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਵਨੇ
ਸੁਮਾਨ ਸਿੰਬਨਾਇਓ ॥ ੪੭ ॥ ਸੁਤਾਹਿ ਮਾਰਿ ਕੁਤ ਦੇ ਬਿਦੇ ਹ ਕੀ ਕੁਮਾਰਿ
ਯਾ ॥ ਸੁਰੀ ਵਯੋ ਵਿਭੀ ਪਨੈ ਸੁਮਤਿ ਰੀਝਿ ਦਾਰਿ ਯਾ ॥ ਦੇਖਿ ਯੋ ਪਿਖੈ ਜਨੈ
ਹਨੁ ਮਤੇ ਪ੍ਰਭਾਨਿਯੋ ॥ ਯੁਵਾ ਸੁ ਬਾਲਾ ਬ੍ਰਿਧਨਾ ਰਿਹਾ ਮਏ ਬਖਾਨਯੋ ॥ ੪੮
ਧਨੈ ਅਕਾਸ ਪੁਰਯੋ ਸੁਰਾਮ ਬੈਲ ਕੇ ਕੁਲੇ ॥ ਤੁਰੈ ਗਕੁੰਜ ਰਿਹਾ ਸੁਛੇ ਤੁਰੈ
ਮੰਚਲੇ ॥ ਵਿਮਾਨ ਗਮ ਹੋਯੋ ਅਕਾਸ ਚੰਦ੍ਰ ਮੰਯ ਬਾ ॥ ਭੁਰਤੁ ਹਾਥ ਜੇ ਰ
ਪਿਖੇ ਹਰਖ ਯੋਤ ਬਾ ॥ ੪੯ ॥ ਵਿਮਾਨ ਅਗ੍ਰਾਮ ਕੇ ਕੁਰਤ ਬੰਦ ਯੋਤ ਬਾ ॥

ਸੁਮੇਰਸਿੰਗਸੁਰਕੇਸੁਲੇਕਬੰਦੇਹੇਯਥਾ। ਤਬੈਸੁਰਾਮਆਗਿਆਵਿਮਾਨਕੁਮਿਆਇਓ
 । ਭੁਰਤਸਾਨੁਜੈਸੁਰਾਮਤਾਹਿਮੈਬਿਠਾਇਓ। ੫੦। ਭੁਰਤਰਾਮਪਾਇਕੈਸੁਠੇਰਬੰ
 ਦਨਾਕਗੀ। ਓਠਾਇਰਾਮਤਾਲਯੋਦਿਗੰਤਪੇਖਓਹਗੀ। ਸੁਰਾਮਅੰਕਰੇਪਕੈਲੁਯੋ
 ਗਰੇਲਗਾਇਕੈ। ਤਬੈਭੁਰਤਸੀਯਭੂਤਲਖਮਇਅਲਾਇਕੈ। ੫੧। ਦੋਹਰਾ
 ਵੇਨੇਕੇਪਦਬੰਦਨਾਕਗੀਸੁਰਤਬਨਾਇ। ਪ੍ਰੇਮਾਬਿਆਕੁਲਭੁਰਤਜੀਸੁਖਸਮੁੰਦ
 ਮੇਨਾਇ। ੫੨। ਸਿਕਰਛੇਦਾ। ਸੁਰੀਵਐਯੁਵਰਾਜਾਅੰਗਦਜਾਬੁਵਾਨਉਦਾਗ।
 ਮੇਦਦੁਵਿਦਸੁਨੀਲੁਰਿਖਭੀਮਿਲੇਭੁਰਤਕੁਮਾਗ। ਗਿਦਮਾਦਨਮੋਗਵਾਖੁਸੁਖੇ
 ਨਮੋਨਲਬੀਗ। ਸਬਭੁਪਨਸਪੁਧਾਨਕੇਪੁਨਿਮਿਲੇਭੁਰਤਸੁਧੀਗ। ੫੩। ਅ
 ਕੁਲਾ। ਸੁਕਾਪਿਮਾਨਵਰੁਪਤਬੈਪੁਨਿਪਾਰਕੈ। ਕਸਲਛੇਮਸਰੁਪੁਛਯੋਭੁਰਤਕੁ
 ਮਾਰਕੈ। ਤਬਸੁਰੀਵਅਲਿੰਗਸੁਰਤਉਚਾਰਯੋ। ਹੋਤੋਹਸ। ਗਇਤਰਾਮਲਿਕਪ

ਤਿਆਰਯੋ॥ ੫੪॥ ਚਾਰਤ੍ਰਤ੍ਰਮਯਾਜਗਮਾਹਿਬਖਾਨਯੋ॥ ਪਚਿਮਤ੍ਰਿਸੁਰੀਵਨਭੇ
 ਵਪਛਨਯੋ॥ ਸਤ੍ਰਪਨਕਰੀਪ੍ਰਣਾਮਸੁਬਹੁਰੇਗਮਕੋ॥ ਚੇਠਰਕਰੀਪ੍ਰਣਾਮ
 ਲਖਾਣਯੋ॥ ੫੫॥ ਪੁਨਿਦੇਹਾਥਮਿਲਾਇਸੀਯਾਦਿਗਜਾਇਕੋ॥ ਵਿ
 ਨੈਪ੍ਰਕਤਿਅਭਿਬਿਦਨਕਰੀਬਨਾਇਕੋ॥ ਪੁਜਤਰਾਮਖਣੁਉਕੁਰਤਲੇਅਯੋ॥
 ਤੇਰਾਮਪਾਦਮੇਜੋਰਬਹੁਤਬਿਗਸਾਯੋ॥ ੫੬॥ ਰਾਮਾਮਾਨਤਰਾਜਤੋਹਕੈਮੇਵਯੋ॥
 ॥ ਅਬਮੇਜਨਮਮੇਰਬਸਠਲੇਸਬੁਭਯੋ॥ ਨੈਨਾਨਿਹਾਰੇਤੋਹਅਯੋਧਯਾਅ
 ਵਦਾ॥ ਚੇਦਸਗੁਣਸੈਤਕੋਸਕੀਯੋਤਵਕੁਵਦਾ॥ ੫੭॥ ਤੇਜਤਮਾਰੇਰਾਮਸੁਮੇ
 ਪੁਤਿਪਾਰਯਾਅਬਪਾਲੇਨਿਜਨਗਰਸੁਦੇਸਉਦਾਰਯਾ॥ ਅੰਸੇਕੁਰਤਕੁਮਾਰ
 ਸੁਰਾਮਬਖਾਨਯਾ॥ ਚੇਪੇਖਕਪੀਸੁਰਸੰਗਲਤਬੈਬਿਸਮਾਨਯਾ॥ ੫੮॥ ਕੁਰ
 ਤਬਰੁਈਕਰੇਜਾਇਜਲਨੈਨਤੋ॥ ਕੁਰਤਰਾਮਗਲਿਲਾਯੋਜਿਦਰੀਮੇਨਤੋ॥ ਤਾਬਿ

ਬਨਕੇਯਾਨਤਹਾਂਸਭੁਆਇਆਹਿਆਸਮਭੁਰਤਪੁਨੀਤਿਸੁਦੁਖਗਵਾਇਆ
 ੫੮॥ ^{ਸਦਕੇ}ਦੇਹਗਾਤਾਬਿਬਾਨਤੇਉਤਰੇਰਾਮਮਹੀਤਲਾਆਇਆਪੁਸਪਕਪਰਮ
 ਬਿਬਾਨਕੇਭੁਖਤਗਾਮਸੁਨਾਇ॥੬੦॥ਧਨਵਸਾਮੀਪਜਿਹਿਤੰਮੇਰੀਆਇਸੁ
 ਮਾਨਾਵੈਸੁਵਕੁਬੇਰਹਧਾਰਯੋਤੁਤਾਂਆਹਿਬਿਬਾਨ॥੬੧॥ਅਨੰਗਸੇਖਰ
 ਛਿਦਾਗੁਰੂਬਸਿਸਟਕੇਪਦਾਰਬਿੰਦਰਾਮਚੰਦਜੀਨਿਵਾਇਸੀਸਾਪਨੇਸੁਹੇ
 ਮਆਸਨੇਦਯੋਬ੍ਰਹਮਪਤੀਪਦਾਰਬਿੰਦਕੇਸੁਰੇਸਾਜਿਉਨਮੇਸੁਰਾਮਚੰਦਬੀ
 ਰਤਾਂਹਿਭਾਂਤਿਤਾਂਤਬੈਨਯੋਗੁਰੂਬਸਿਸਟਪੇਖਰਾਮਚੰਦਕੀਸੁਗੀਤਿਕੇਪ੍ਰਸੰਨ
 ਰਾਖਵੇਸਕੋਬਿਠਾਇਪਾਸਤਾਲਯੋਗੁਲਾਬਾਸਿਪਰਾਮਕੋਬਿਛੋਹਦੁਖਜੇ
 ਹੁਤੇਨਿਹਾਰਰਾਮਚੰਦਕੇਪਲਾਇਆਜੁਸੇਗਯੋ॥੬੨॥ ॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤ
 ਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇਯੁਧਕੰਡੇਚਤੁਰਦਸ਼ੋਧਿਆਇ

१०। ਸੀਮਹਾਦੇਵਉਵਾਚ। ਸਵੈਯਾ। ਕਿਕਈਨਿਵਨਜੋਰਦੁਊਕਰਰਾਮਕਿਪ੍ਰਸੂਬਾ
 ਤਉਚਰੀ। ਰਾਜਦਯੋਹਮਕੋਰਪੁਨਾਇਕਾਦਰੈਕੋਤੁਮਮਾਤਹਮਾਰੀਆ
 ਜੁਦਯੋਮਮਗਜਵਹੀਤਮਲੇਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਰਾਮਮਰਗੀਯੋਮੁਖਕੁਪਯੋਅਤਿ
 ਨਿਮਰਗਪਦੇਕਪਦਬੈਧਨਧਾਰੀ। १॥ ਸਿਕਰਛੰਦਾਬੁਧੁਭਾਂਤਿਬਿਨਤੀ
 ਤਾਕਰੀਲੈਮਾਤਿਅੰਗਰਸਿਗਾਤਬੇਤਿਰਾਜਸੁਤਾਲਯੋਪਿਖਕੁਰਤਪ੍ਰੀਤਿ
 ਅਭਿਗਾਮਾਇਆਕੋਸਿਗਮਿਲਨਰਚੇਸਟਾਹਰਿਧਾਰਿ। ਨਿਜਰਾਜਅਨੁ
 ਕੁਵਜਾਂਹਿਕੋਸੁਖਾਭਿਆਨਪਨਅਵਤਾਰਾ। २॥ ਨਿਰੰਸਤਅਤਿਸੈਨਿਵੇਦੇ
 ਪੁਰਮਾਤਮਾਸੀਰਾਮਾਮਾਨਵਾਕਾਰਾਜਯਹਜਗਦੀਸਕੋਕਿਤਕਾਮਾਭੁਭਿ
 ਗਕੋਖਿਲਏਕਮੇਤ੍ਰਯਲੋਕਦੇਤਿਖਪਾਇਆਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਮੇਖਤੇਪੁਨਿਲੇ
 ਤਜਭੇਉਪਜਾਇ। ३॥ ਲੀਲਾਚਹਉਠਕੀਤੀਆਤਬੁਰਚੇਸ੍ਰਿਸਟਿਮਹਨਾਕਿਆ

ਤੇਇਆਨ ਰਰਜਕੈਵੈਰਮਾਂਪਤਿਗੁਗਵਾਨਾਤਦਪਿਰੁਜੇਜਿਹਕੁੰਤਿਤਾਂਤਿਮਕ
 ਰੇਤਕੇਕਾਮਾਨਰਦੇਹਲੀਲਾਪਾਰਿਕੈਸਕੁਕਰਤੁਹੈਸੀਰਾਮਾ॥੪॥ਜਤਪਨਨਿਪੁ
 ਏਸੁਨਾਂਪਤਾਪੁਨਿਲਏਸਰਬਬੁਲਾਇ॥ਸਿਭਾਰਗਪਵਤਿਲਕਕੇਤਬਲ
 ਏਸਰਬਮਿਲਾਇ॥ਭੁਰਤਪੁਰਬਨਾਯੋਪੁਨਿਨਏਲਖਮਣਬੀਗਾਸੁਗੀਵ
 ਮੋਗਵਿਭੀਖਣੇਪੁਨਿਨਾਇਮਹਿਰੇਚੀਗਾ॥੫॥ਵਿਸੁਪਜਟਾਕਲਾਪਕੈਪੁਨਿਨ
 ਯੋਸੀਰਾਮਾਵਹਿਮਦਨਮੋਹਨਸਿਦਰੋਜਨਕਰਤਪੁਰਣਕਾਮਾਸਭੁਧਾਰਮੰ
 ਕਸੁਮਾਲਿਕਾਪੁਨਿਲੇਪਚੇਦਨਲਾਇ॥ਪੁਨਿਪਾਰਬੁਹੁਬਿਧਅੰਬਰਾਸੀਮੰਤਿ
 ਸਰਬਜੁਗਾਇ॥੬॥ਪ੍ਰਤਿਕਰਮਲਖਮਣਰਾਮਕੈਪੁਨਿਭੁਰਤਕਰੇਬਨਾ
 ਏ॥ਜਾਨਕੀਕੋਭੁਪਪਤਿਨੀਕਰਯੋਪਟਪਹਿਰਾਇ॥ਸੀਮੰਤਿਮਣਪਦਨੇਵ
 ਰਾਪੁਨਿਸਰਬਮੰਡਨਪਾਗਾਠਰਸਗਲਨਵਾਇਕੈਤਹਿਬਾਂਨਰਾਂਕੀਨਾਰਿ

੩੫੮

੦ ਬੋਲਣ

॥ ਵਿਹਰਾ ॥ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਾਹਿ ਕੋ ਅਸ ਕੋ ਸਲ ਆਧਾਰ ॥ ਤਾਹਿ ਦੇਖ ਟਕੁ ਪਦ ਸਰ
ਲ ਕਮਿ ਨ ਕੀਨਾਹਿ ॥ ੧॥ ॥ ਛਪੇ ਛਿਦਾ ॥ ਜਤ ਪਨ ਤਬੈ ਮਤਿ ਮਾਨ ਜੁ ਸਯੰਦ ਨ ਆਪਮੰ
ਗਾਏ ॥ ਸੁਰਯ ਕੇ ਸਮ ਜੁ ਬੇਸੁ ਜੋਤਿ ਸੁਮੰਤਿ ਲਿਆਏ ॥ ਧਰਮ ਪਰਾਇ ਟਰਾਮ ਚ
ਏ ਪੁਨਿ ਸਯੰਦ ਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਕੀ ਵਤ ਥਾਯੁ ਵਰਾਜ ਹਨੂ ਪੁਨਿ ਸਿਗਿ ਜੁ ਹਾਂਹੀ ॥
ਪੁਨਿ ਰਾਖ ਸਰਾਜ ਵਿਭੀ ਖਣੈ ਹੋਰ ਬਗ ਜ ਅਸ ਵਰਤੁ ॥ ਕਪਿ ਆਗੇ ਪਾਛੇ ਰਾ
ਮ ਕੇ ਬਾਹਨ ਪਰਮ ਕੁਦਾਹਿ ਠਟਾ ॥ ੬॥ ॥ ਵਿਹਰਾ ॥ ਜੁ ਕੀ ਵਨਾਹਿ ਜੀਤਾ ਤਬੈ ਬੈਰ ਪ
ਲਕੀ ਜਾਹਿ ॥ ਨਗਰ ਅਥੁ ਪਾਸਿ ਦਰੇ ਮਹਿ ਮਾਨ ਕਾ ਬਿਪਾਂਹਿ ॥ ੭॥ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥
ਹਰੇ ਰੰਗ ਘੋਰੇ ਗਹਿ ਮਾਤੁ ਲੀਨੇ ਜੋ ਰੇਰ ਬੈਰ ਸੁਰ ਰਾਜ ਮਿਲਦੇ ਵਨ ਸੇਜਾਇ ॥
ਠੇ ॥ ਰਾਮ ਰਬ ਮਾਂਹਿ ਪੁਰ ਪਥ ਮੇਚ ਲਾਹਿਰ ਬਰੁਈ ਛਬਿ ਭਾਰੀ ਪੁਨਿ ਤੈਸੇ ਹੀ ਜੁ ਹਾ
ਇਹੈ ॥ ਸਾਰ ਬਰੁ ਰਤ ਅੰ ਪੁ ਬਲਦਿ ਤੁਹਾ ਬਲੈ ਸੁਫਲ ਜੀ ਸਮਾਹਿ ਅੰ ਜਤ ਪਨ ਟੁਲਾ

ਵਿਧੀ। ਬਿੰਨ ਉਦਾਰੇ ਪੁਨਿਲਖਮਨਿਧਰੇ ਕਰਚਮਰਕਪੇਸਮੋਰਖੇ ਸਜੁ ਠਿਰਾਇ
 ਏ। ੧੧। ਸਵੇਯਾ। ਸਿਧਸਮੁਹਸਭੈ ਸੁਗਮਿਤਲਔਰਰਖੀ ਸੁਰਜੇ ਮੁਨਿਗਿਆਨੀ
 ॥ ਗਾਵਤਰਾਪਵਕੇਜਸਕੇ ਮਧੁਰਾਪੁਨਿਹੋਵਤਤਾਂਹਿ ਮਹਾਨੀ। ਨਾਗਤੁਰਿਗਮਔਰ
 ਬਮੇਕਪਿਜਾਹਿਚਫੇਨਰਰੁਪੁਰਵਨੀ। ਬਿਰਮਿਦਿਗਸੁਸਿਖਨਕੀਪਦਵਾਨਕ
 ਕੀਪੁਨਿਭੁਰਸੁਹਾਨੀ। ੧੨। ਇਹਕੁਾਂਤਿਗਏਰਪੁਨੰਦਨਜੀਪੁਨਿਔਪਿਪੁਰੀ
 ਸੁਅਲਿੰਕ੍ਰਿਤਸਾਰੀ। ਸਭਸਿਧਨਮੇਚੁਦਿਵੇਖਤਹੈਪੁਰਵਾਸਜਨਾਂਗਿਰਜਾਂਨ
 ਰਨਾਰੀ। ਨਵਦੁਖਸਾਂਮਸੁਕੀਟਲਜੇਤਨਮਿਤਭੁਖਣਗਾਮਮੁਗਾਰੀ। ਅਰੁਣ
 ਇਤਲੇਚਨਗਾਮਪਿਖੇਅਤਿਮੇਦਬਫੇਸਭੁਚੀਤਮਯੁਗੀ। ੧੩। ਰਤਨਾਗਤਕੇ
 ਸੁਜਾਰਉਜਰੇਕਾਟਿਸੁਤਕਜਾਕਾਟਿਮਾਹਿਬਿਰਾਜੇ। ਅਤਿਪੀਤਭੁਜਾਤਨਪੀ
 ਤਪਦਿਭੁਲਜਕੈਪਿਖਜਾਂਪਨਦਾਮਨਲਾਜੇ। ਉਰਗਰਮਗਾਮੁਕਤਾਫਲ
 ਕੇਪਿਖਰਾਮਪ੍ਰਜਾਸਭੁਹੀਦੁਖਭਾਜੇ। ਸੁਕੀਵਸਖਾਅਤਿਸਾਂਤਬਡੇਕਪਿਸੇ

ਵਤਰਾਮਰਦੀਅਤਿਛਜੇ॥੧੪॥ਕਲਪਦੁਮਸੁਮਨਤਨਮਾਲਜੁਚਿਦਨਅੰਕਸਤੁ
 ਰਲਗਾਏ॥ਇਹੁੰਤਿਸੁਨੇਰਵਰਾਮਅਏਮੁਖਵਾਰਜਨਾਰਿਨਕੇਬਿਗਸਾਏ॥
 ਧਰਮੰਡਨਸੋਧਨਸੀਸਚੰਦੀਅਰਕੇਸਭਕਾਰਯਦੁਰਬੁਲਾਏ॥ਮੁਜਕਾਵਤਰਾਮ
 ਨਿਹਾਰਤਬੈਸਿਰਫੁਲਨਕੀਬਰਖਾਬਰਖਾਏ॥੧੫॥ਮਨਕੈਨਰਜਾਇਨਰਾ
 ਅਵਕੇਦ੍ਰਿਗਪਾਨਕਰੇਇਹੁੰਤਿਨਿਹਾਰੇ॥ਮਨਕੈਸਭਰਾਮਕੇਅੰਗਮਿਲੀ
 ਅਤਿਅਨੰਦਮੁਰਤਿਚੀਤਿਚਿਤਾਰੇ॥ਕਰੁਣਾਦ੍ਰਿਗਰਾਮਨਿਹਾਰਪੁਜਾਸੁ
 ਬਿਛੋਰਨਕੇਦੁਖਦੁਰਨਿਵਾਰੇ॥ਸੁਭਿਮਾਂਬ੍ਰਹਮੰਡਅਖੰਡਨਕੇਜਗਨਾਥਮਨੇਅ
 ਬਠੇਰਸੀਭਾਰੇ॥੧੬॥ਕਬਿਤੁ॥ਇੰਦ੍ਰਕੋਨਕੇਸਮਾਨਕੋਨਜੇਮਹਾਨਪਿਤਸੇਭੁ
 ਤੁਅਪਾਰਤਹਿਗਏਰਪੁਨੰਦਨਾ॥ਕਰੇਹੈਪ੍ਰਵੇਸਸਭਲੋਗਨਕਲੇਸਹਰੇਮਾ
 ਇਕਪਾਇਕਰਜੇਰਕਰੀਬੰਦਨਾ॥ਜੇਈਪਤਨਾਰਿਸਭਬੀਦਿਨਾਸੀਭਾਰ
 ਕਰੀਕੇਤਰਪੁਵੇਸਕੇਸੁਕਰੇਦੁਖਕਿਦਨਾ॥ਫੇਰੇਪੁਨਾਥਸੁਭੁਰੰਤਕੇਬੁਲਾ

ਇਕਹੀਮੇਰੋਪਰਸਾਰਅਬਲੀਪੋਲਾਇਚਿਵਨਾ॥੧੦॥ਸਿਖਦਾਅਪਾਰਵਹਮਦਿਰ
 ਉਦਾਰਅਤਿਮੀਤਸੁਗੀਵਕੋਜੁਹਾਂਹੀਬਜਾਵਨਾ॥ਸਰਸੁਖਵਾਸਹਿਤਮਦਿਰ
 ਨਿਵਾਸਦਿਜੇਕਰੇਅਬਬੇਗਕਛੁਕਾਲਨਹੀਲਾਵਨਾ॥ਰਾਮਜਿਉਬਖਾਨੀਸੇ
 ਈਕੁਰਕੈਰੂਵਨੀਪੁਨਿਕਪ੍ਰੇਸਾਕਹੇਜੁਨੇਮਨਭਾਵਨਾ॥ਰਾਮਅਭਿਖੇਕਕਾ
 ਜਸੁਨੇਕਪਿਰਾਜਅਬਚਾਰਹੀਜਮੁਦ੍ਰਿਕੋਨੀਰਾਅਹੇਲਿਵਾਵਨਾ॥੧੧॥ਦੁਤਜੇ
 ਈਬਗਧਾਰੀਕਾਰਿਕੈਬਿਚਾਰੀਅਬਪਠਯੇਕਪੇਸਕਾਜਤੇਰੋਭੁਜਾਏਹੈ॥ਜਾਂ
 ਮਵਾਨਹਨੁਮਾਨਅਗਿਦਸੁਖੇਣਜਯਯਹੀਬਲਵੰਤਕਪਿਰਾਇਨੇਪਠਾਇਐ॥
 ਹੇਮਪਦਲੁਏਪਨਿਵਾਯੁਵੇਗਗਏਜਲਸਾਗਰਕੇਪੁਰਦੁਤਤੁਰਨੁਲਿਅਏ
 ਏ॥ਤੀਰਥਕੋਨੀਰਜਬਆਨੇਕਪਾਧੀਗਪ੍ਰਿਸਤਪਨਬੀਰਸਰੁਮੰਤੀਬਲਏ
 ਏ॥੧੨॥ਰਾਮਅਭਿਖੇਕਅਬਕੀਜੀਏਬਿਸੇਖਦਿਜਜੇਰਦੇਉਹਾਥਸੁਬਾਸਿਸਟ

四

ਵਿਗ੍ਰਿਖਨਸੁਆਈਤਹਸ੍ਵੇਤਯੁਗਚਮਰਜੁਹਾਬਨਦੁਲਾਰਯਾ॥੩੩॥ਕਾਂਚਨਕੀ
 ਮਾਲਾਵਉਦਈਯੈਬਿਜਾਲਾਪੁਨਿਵਾਜਵਕੇਪ੍ਰੇਰਿਗਲਿਰਹੀਛਬਿਪਾਇਕੈ॥
 ਰਤਨਅੰਪਾਰਮਾਦਿਜਗੀਜਾਮਝਾਰਹਰਾਮਨਰਨਾਹਕੋਸੁਰੇਸਦਯੋਆਇਕੈ॥
 ਦੇਵਦਿੰਦਰੀਬਜਾਇਜੁਅਪਛਹਨਚਾਇਪੁਨਿਰੀਪ੍ਰਪਸੁਨਾਇਰਾਮਚੰਦਜਸੁ
 ਗਾਇਕੈ॥ਨਭੂਲਨਬੁਜਾਇਬਲਹਾਰਜਾਹਿਹੋਰਛਬਿਕਹਾਂਬੋਬਖਾਨੇਕਬਿ
 ਰਯੋਬਿਸਮਾਇਕੈ॥੩੪॥ਸਵੈਯਾਨਵਦੁਰਬਕੇਸਮਜਾਮਤਨੁਪਦਮਾਇਤੁਲੋਚਨ
 ਯੈਬਿਗਜਾਏਗਾਗਵਿਕੋਟਿਪ੍ਰਭਾਸਿਰਕ੍ਰੀਟਲਜੇਪਤਿਕੋਟਿਮਨੋਜਲਵੇਨਸੁਹਾ
 ਏ॥ਬਿਜੁਲੀਜਮਪੀਤੁਦੁਕੁਲਲਸੇਛਬਿਮੰਡਨਕੀਕਬਿਕੋਨਬਤਾਏ॥ਮੁਖਸਾ
 ਰਦਚੰਦਜੁਗਾਇਪਨੋਤਨਊਪ੍ਰਚਿਦਨਲੇਪਲਗਾਏ॥੩੫॥ਆਯੁਤਜੁਰਸਮਨ
 ਬਿਗਜਤਗਾਮਦੁਊਭੁਜਯੈਜੁਖਦਾਈ॥ਕਾਂਚਨਕੀਜਨੁਦੇਹਬਨੀਦੁਗਵਾਮਸਿ

ਯਾਇਤੁੰਤਿਸੁਹਾਈ। ਕੁਖਨਹੈਤਨਮਾਂਹਿਧਰੇਕਰਪਲਵਲਲਸਰੋਜਸਮਾ
ਈ। ਅੰਗਸੁਵਾਅਥਿਰਜਤਸੀਨਹਿਤਾਹਿਪ੍ਰਕਾਵਰਨੀਮੁਖਜਾਈ। ੨੫। ਦੋਹ
ਰਾ। ਰਾਮਸੀਯਾਪਿਖਆਯੋਗਿਰਜਾਸਹਿਤਮਹੇਸਾ। ਸਬਦੇਵਗਣਯੁਕਤਿ
ਸ੍ਰਿਉਸਤੁਤਿਕਰਤਿਬਿਸੇਜਾ। ੨੬। ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਉਦਾਚਾ। ਸਵੈਯਾਸੀਯਸਮੇ
ਤਿਸੁਰਾਮਤੁਮੇਅਕੁਬੰਦਨਆਹਿਸੁਨੀ। ਤਿਹਮਾਰੀ। ਨੀਲਸਰੋਜਸੁਜਾਮ
ਤਨਵਨੀਤਹਕੇਮਲਦੇਹਤੁਮਾਰੀ। ਕ੍ਰੀਟਸੁਅੰਗਦਹਾਰਲਸੇਸੁਨਿਪਾਸ
ਨਮਾਂਹਿਪ੍ਰਕਾਤੁਬਿਸਤਾਰੀ। ਲੋਕਨਕੇਕਰਤਾਹਰਤਾਕਛੁਆਦਿਸੁਅੰਤਨ
ਆਹਿਤਿਹਾਰੀ। ੨੭। ਸਿਕਰਛਿਦਾ। ਸੁਮਾਇਆਕਰਰਚੇਸਕੁਕੇਲੇਪਨਾਤ
ਵੇਦਾਇ। ਰਮੇਤੁਨਿਜਸੁਖਮੇਤਵਦੇਖਨਾਹੀਕੋਇ। ਗੁਣਸਿਗਲੀਲਾ
ਰਚੇਤੁਬਹੁੰਤਿਕਰਣਾਸੀਲਾ। ਸਰਣੁਆਏਕੁਗਤਜੇਤਿਨਹੇਤਸਿਦਰ

ਗੀਲਾ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਰਯੋਰਮਾਨਖਾਅਵਿਲੈਤੁਲਏਬਹੁਅਵਤਾਰਗਾਮੁਢਤੋਕੋਨਾ
 ਪਿਖੇਗਿਆਨੀਜੁਲੇਹਿਨਿਹਾਰਗਾ ॥ ਸੁਅੰਸਕਰਸਕੁਲੇਕਕੋਤਵਕੀਨਰ
 ਚਬਿਸਥਾਰਗਾ ॥ ਧਰਮੇਸਰੂਪਸੁਰਮਤ੍ਰਿਪੁਨਿਕੁਯਲੇਕਅਧਾਰਗਾ ॥ ੨੯ ॥ ਅੰ
 ਖਧੀਕੇਪ੍ਰਸੂਹਿਤਗਵਿਦ੍ਵਾਯੁਅੰਗਨਿਸੰਸਾਧਾਰਰੂਪਸੁਪਾਲਕਰਪ੍ਰਕੁਹ
 ਰੇਜਗਤਕਲੇਸਾ ॥ ਤਨਧਾਰੀਅੰਕੇਦੋਹਮੇਤੁਜਠਰਅਗਨਿਸਰੂਪਾ ॥ ਰੁ
 ਗਤਿਨੀਰਸੁਨਾਜੋਕੇਪਚਾਂਹਿਰਾਮਅਨੁਪਾ ॥ ੩੦ ॥ ਪ੍ਰਾਣਪੰਚਕਆਪਣੇ
 ਸਹਿਕਾਰਕਰੇਬਿਸਾਲਾ ॥ ਇਹਕੁੰਤਿਗੰਘਵਜਗਤਕੀਤੁਕਰੇਨਿਤਪ੍ਰ
 ਤਿਪਾਲਾ ॥ ਚਿਦਸੁਰਯਾਸਿਖੀਮੇਪਨਿਤੇਜਤੇਰੋਆਹਿ ॥ ਸਕੁੰਦੇਹਧਾਰੀਆਹਿ
 ਚੇਤਨਤੇਬਿਨਾਕਛੁਨਾਹਿ ॥ ੩੧ ॥ ਅੰਧਿਤਸੁਰਤਾਤਨਧਾਰੀਅੰਕੀਆਯੁਸ
 ਗਲੀਜੋਇ ॥ ਇਹਸਤਤੇਰੇਤੇਕੁਈਇਮੰਭਾਖਤੀਜੁਤਿਸੋਇ ॥ ਤੁਬਿਜਨ

ਸਿਵਕਮਲਾਸਨਾਸਿਸੁਰਕਮਸੁਕਲਾ। ਇਹੁਰੇਦਬਾਦੀਪੇਖਪੈ। ਇਕਤੰਗ
ਬ੍ਰਹਮਬਿਜਾਲਾ। ੩੩। ਮਤੁਸਾਦਿਰੁਪਅਨੇਕਤੰਜਗਲੇਹਿਗਮਸੁਧਾਗ।
ਲੋਕਐਕਪੁਰਾਣਸਗਲੇਬੇਦਕਰਤਉਚਾਰਾ। ਤਿਮਸ੍ਰਬਸੰਤਅਜੰਤਤ੍ਰਿਪੁ
ਨਿਤੋਬਿਨਾਕਛੁਨਾਹਿ। ਜੇਕੁਯੋਜੋਪੁਨਿਹੋਇਗੇਜੇਦੇਖਯੋਜਗਮਾਹਿ। ੩
੩। ਇਹਗਾਪਰੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਬਖਾਨਯੇਪਰਤੇਪਰਤੁਆਹਿ। ਅਸਥਾਵਰਜੇਗ
ਮਮਾਹਿਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੋਬਿਨੁਪਪਯੋਨਾਹਿ। ੩੪। ਗੀਯੰਮਾਲਤੀਛਿਦਾ। ਤਵਮਾਇ
ਅਜਨਮੋਹਿਆਨਹਿਤੰਤਤੋਰੇਜਾਨਈ। ਤਵਰੁਗਾਤਿਸੇਵਸੁਅਮਲਮ
ਨਪਰਮੀਸਤੋਧਪਛਾਨਈ। ਗਮਤੇਚਿਤਰੁਪਕੋਬ੍ਰਹਮਾਦਿਨ੍ਰਪਛਾਨਹੋ।
ਦੁਹਅਰਥਮੇਮਨਿਲਾਗਿਆਜਗਰਚਨਮੇਗਲਤਾਨੁਹੋ। ੩੫। ਮਤਿ
ਮਾਨਜੇਵਤੁਰੁਗਾਜਨਵਹਿਕੁਜੇਤਵਮਨੁਲਾਇਕੈ। ਵਹਿਮੁਕਤਿਯਾਜ

ਗਹੋਇਹੈਸਭੁਦਖਪੁਜਿਮਿਟਾਇਕੈ॥ਉਮਾਂਕੇਮਿਲਸਿਰਾਕਾਂਸੀਵਾਸੁਮੇ
 ਨਿਤਧਾਰੈ॥ਬੈਠਗੰਗਾਤੀਰਮੇਤਵਰਾਮਨਾਮਉਚਾਰੈ॥੩੬॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਮਰਣਕਾਲਜਨਕਾਨਮੇਦੇਵਮੰਤ੍ਰਬਿਸਾਲਾ॥ਰਾਮਨਾਮਤਵਨਾਮਕਹਿ
 ਮੁਕਤਕਰੈਤਤਕਾਲਾ॥੩੭॥ਸਦੈਯਾ॥ਯਾਹਿਸਤੋਤਰਕੋਜਿਸੁਨੇਪੁਨਿ
 ਤੋਇਅੰਨਨਕੁਲੇਮਨਗਾਵੇ॥ਕਾਗਤਮੇਜਨਜੇਈਲਿਖੇਪੁਨਿਤੋਜਨਸੁ
 ਖਸਪੁਰਣਪਾਵੇ॥ਬਿਧਤਜੇਭਵਮੰਤ੍ਰਲਕੇਪੁਨਿਤੋਹਪ੍ਰਜਾਦਿਸੁਤੋਪਦਪਾ
 ਵੇ॥ਪੁਰਣਤੇਸੁਖਸਿਧਾਬਿਖੇਜਨਨਾਇਨਹੀਕੁਵਸਾਗਰਆਵੇ॥੩੮॥ਇ
 ਹਉਵਾਂਚਾ॥ਸਦੈਯਾ॥ਕਾਮਲਾਸਨਕੇਵਰਦੇਵਨਕੇਸੁਖਰਾਖਸਰਾਜਸਕੁੰਹਰਲੀ
 ਨੇ॥ਮਮਸੁਖਹਰੇਦਸਕਿਠਬਲੀਖਲਦੇਵਕਰੇਸਭੁਪਾਇਅਧੀਨੇ॥ਸੁਰ
 ਕੇਅਰਗਾਵਣਬੀਰਬਲੀਤਵਸਾਇਕਮਾਰਕਰੇਰਣਛੀਨੇ॥ਪੁਨਿਤੋਹਪ੍ਰ

ਜਾਇਮਿਦੇਦੁਖਪ੍ਰਿਸ੍ਥਾਮਤੁਮੇਸੁਖਦੇਵਨਦੀਨੇ॥੩੮॥ਦੇਵਾਉਚਹਾ॥ਕੁਜਿਗ
 ਪ੍ਰਯਾਤਛਿਦਾ॥ਹਰੇਯਾਗਿਕੁਗਾਧਰਾਦੇਵਦੀਏ॥ਸੁਲਿਕੇਸਦਿਸਨੇਮਹਾਂਤਾਪ
 ਕੀਏ॥ਇਦਾਨੀਤੁਮੇਨਾਥਲਿਕੇਸਮਾਗੇ॥ਲਹੇਯੰਗਕੁਗਾਕ੍ਰਿਪਾਪਾਦਥਾ
 ਗੇ॥੪੦॥ਪਿਤਰਾਉਚਹਾ॥ਕੁਜਿਗਪ੍ਰਯਾਤਛਿਦਾ॥ਹਨੇਦੁਸਦੇਤੀਤੁਮੇਲੋਕ
 ਮਾਨੀ॥ਗਯਾਮਾਹਿਦੀਇਨਗੰਪਿਤੁਦਾਨੀ॥ਬਲਿਬਾਹੁਗਾਗੀਸਕੁੰਦੇਵਤਾਏ॥
 ਸਕੁੰਦੇਸਖਾਏਇਦਾਨੀਜਪਾਏ॥੪੧॥ਯਥਾਉਚਹਾ॥ਕੁਜਿਗਪ੍ਰਯਾਤਛਿਦਾ॥
 ਸੁਲਿਕੇਸਦੁਸੁਫਲੇਥੇਬਿਗਾਗੇ॥ਫਿਰੇਤਾਹਿਚਾਈਸਹੇਦੁਖਕੁਗੇ॥ਤੁਮੇਲੋਕ
 ਜੀਤੀਸੁਲਿਕੇਸਪਾਏ॥ਵਯਿਦੁਖਫਾਹੀਪਰੇਤੈਛੁਡਾਏ॥੪੨॥ਗਿਸ੍ਰਥਉਚ
 ਹਾ॥ਅਤ੍ਰਿਲਾ॥ਤੇਰੀਕਥਾਗਸਾਮ੍ਰਿਤਪੁਰਬਗਾਵਤੇ॥ਹਮਸਿਗੀਤਕਨਿਪੁ
 ਠਾਅਨੰਦਪਾਵਤੇ॥ਫਿਰਫਰੇਬਿਗਾਰਦੁਗਤਮਗਾਵਦੇ॥ਹਿਗਵਣਕੇਬ

ਸਭੁ ਏਲਗੇ ਸਿਹਗਾ ਵਣੇ ॥ ੪੩ ॥ ਨਿਸਾ ਦਿਨ ਪਕੜ ਗਵਾਵੇ ਸਭਾ ਮਸ਼ਾਰਿਆ
 ॥ ਤਿਅਬੁ ਹਰੇ ਕਲੇਸ ਸੁਰਾਵਣੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਸਿਧ ਮਹੇਰਗਾ ਅਇਰਾਮ
 ਜਸੁਰਾਯੋ ॥ ਹਿਕਿਨਰਾ ਮਰੁਤਨਾ ਅਇਸੁਤਥਾ ਅਲਯੋ ॥ ੪੪ ॥ ਵਸੁ
 ਮੁਨਿਗਾਉ ਅੰਗਹਯਕ ਅੰਗਵਿਹਿਗਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਸਭਾ ਆਏ ਅਪ
 ਸਰਸਿਗਾਮਾ ॥ ਬਿਯੋਮਾ ਬਿਬਾਨਨਾ ਅਇਸੁਰਾਮਾ ਨਿਹਾਰਹੀ ॥ ਹਿਕਿਨਰਿ
 ਨਜਸੁ ਸੁਬਰਾਮ ਉਚਾਰਹੀ ॥ ੪੫ ॥ ਰਾਮਦਯੋ ਅਭਿਨੰਦਨ ਸੁਬਪਧਾ
 ਰਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਵਾ ਦਿਕਗਏ ਸੁਭੰਨ ਮਸ਼ਾਰਿਆ ॥ ਜਾਵਤ ਪੰਥਨਾਂ
 ਹਿਰਾਮ ਜਸੁਰਾਇਐ ॥ ਹਿਰਾਜਤਿ ਲਕਸੀਲਖ ਮਣਜਹਿਤਾਧਿਅ
 ਇਐ ॥ ੪੬ ॥ ਦਿਹਗਾਰਾ ਮਰਜੈ ਦਰਰਜਲੈ ਚਢੈ ਸਿੰਘਾ ਸਨਮਾਹਿ ॥
 ਦੇਵਗਏ ਨਿਜਲੋਕ ਮੇਧਿਆ ਵਤਤਾਉਰਮਾਹਿ ॥ ੪੭ ॥ ਕਬਿਤਾ ਦੇ

ਵਬਿਗਸਵੇਨਤ੍ਰਿਬਾਜਨਬਜਵੇਮੁਖਸੁਖਰਾਮਜਸੁਗਵੇਬਹੁਲਕੋਬਜਾ
 ਇਹੈ॥ਮੁਨਿਜੇਮਹਾਨਰਾਮਸੁਕੋਬਖਾਨਕਰੇਰਾਮਅਨਸਾਮਮੁਖਕਿਜ
 ਬਿਗਸਾਇਹੈ॥ਪ੍ਰਕਾਸਹੈਮਹਾਨਸੁਰਕੋਟਿਕੋਜਮਾਨੁਦਿਗਸੀਯਹਨੁਮ
 ਨਬਹੁਗੁੰਤਿਸੁਖਦਾਇਹੈ॥ਲਪਮੰਨਿਮੁਨਿਗਨਬਾਨਰਅਨੇਕਗਨ
 ਸੇਵੇਪਾਦਕਿਜਰਾਮਚਿਦਯੋਜੁਗਾਇਹੈ॥੪੬॥ਕਬਿਬਾਚਾਤੋਟਕਛੰਦ
 ਤੁਜੀਖੀਰਸੁਸਾਗਰਭੁਮਿਅੰਏ॥ਰਪੁਵੇਸੁਬਿਖੇਅਜਰਾਮਜਏ॥ਜਿ
 ਨਕੋਪਦਕਿਜਮਹੇਸਬੁੰਜੇ॥ਮ੍ਰਿਦਸੇਜਨਿਰੰਤਰਸੇਸਸਜੇ॥੪੭॥ਜ
 ਯਤਾਰਣਰਾਮਰਮਾਰਮਣੀ॥ਬੁਵਤਾਪਦਵਾਨਲਕੋਸਮਨੀ॥ਧ੍ਰਿਤਸਾ
 ਇਕਚਾਪਨਿਖੰਗਦਰੀ॥ਸੁਰਸਿਖਗਦਾਪੁਨਿਚਕ੍ਰਦਰੀ॥੪੮॥ਅਲਿ
 ਕਾਂਸੁਤਿਉਪਰਜਾਮਮਹਾਂ॥ਹਰਹਾਰਬਰੋਬਰਾਮਾਹਿਕਹਾਂ॥ਅਪੁਰਿਅ

ਹੁਣਾਸਮਾਬਿਬਫਲਾ। ਰਦਪਾਂਤਿਹਰੀਸਰੁਕ੍ਰਿਦਕਲਾ॥੫੧॥ ਮਕਰਗਕ੍ਰਿਤ
 ਕ੍ਰਿਤਲਕਾਨਬਿਖੇ। ਸੁਰਮੇਹਰੇਹਜਿਹਓਰਪਿਖੇ। ਮੁਖਸਾਰਦਚੇਦਬਿਸਾ
 ਲਕੁਲੇ। ਬੁਜਅੰਗਦਐਕਰਮਾਹਿਵਲੇ॥੫੨॥ ਕਰਸਾਗਰਸੇਤੁਸੁਲਿ
 ਕਾਜਿਨੀ। ਸਰਤੀਖਨਕੇਅਰਿਸੈਨਹਨੀ। ਖਲਰਾਵਣਕੇਦਸਸੀਸਕ
 ਟੇ। ਸੁਕੁਭਗਤਵਿਭੀਖਣਠਾਟਠੇ॥੫੩॥ ਕ੍ਰਿਕਟੀਕ੍ਰਟਿਲਾਵਿਗਕੇਜ
 ਖਿਰੇ। ਗਜਮੋਤਨਕੇਬਹੁਹਾਰਗਰੇ। ਕਚਪੇਪਰਵੇਤਕਪੇਲਲਟੇ
 ਮੁਖਕਿਜਮਨੇਦਲਾਭ੍ਰਿਗਟੇ॥੫੪॥ ਅਵਨੀਦਹਿਤਾਪਤਿਨਾਬਹਰੇ
 ਸੁਰਰਾਜਨਕੇਦੁਖਦੁਰਕਰੇ। ਤਵਕੀਰਤਿਗਿਗਓਦਾਰਮਹਾਂ। ਕ੍ਰਿਤ
 ਮਾਜਨਕੇਦੁਖਅਹਿਕਹਾਂ॥੫੫॥ ਪਦਆਇਵਿਭ੍ਰਿਖਣਸਾਮਲਈ।
 ਹਨਰਾਵਣਨਾਥੁਸੁਲਿਕਦਈ। ਸੁਭਬੀਰਦਯਾਲਉਦਾਰਮਹਾਂ। ਰਪੁ

ਸੁਬਰੋਬਰਾਹਿਕਗਾਂ॥੫੬॥ ਮਿਗਰਾਜਹਾਤਿਗੁਬਕਹੇ॥੫੬ ਤੇਟਕਛਿਦੀ
ਦੇਖਦੇਹੇ॥ਹਰਿਰੂਪਮਹਾਇਨਮਾਹਿਕਹੇ॥ਨਰਨਾਰਿਖਦੇਫਲਚਾਰ
ਲਹੇ॥੫੭॥ ॥ਇਤਿਸ਼੍ਰੀਮਤਅਧਿਆਤਮਰਾਮਾਇਣਉਮਾਮਹੇ
ਸੁਰਸਿਬਾਦੇਯੁਧਕੰਡੇਪੰਚਦਸੋਧਿਆਇ॥੧੫॥ਸ਼੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਉਦਾਚਾ
ਸਵੈਆਤਬਰਾਜਕੁਏਰਪੁਨਿਦਨਕੋਸਕੁਲੇਕਨਕੋਹਰਿਪੈਹਿਤਕਾਰੇ
॥ਦਸੁਪਾਸਕੁਸੁਸਿਜਪੰਨਕੁਈਫਲਵੰਤਕੁਏਸੁਮਹੀਰੂਹਜਾਗੇ॥ਨਿ
ਰਗਿਪਸੁਫਲਹੁਤੇਜਗਜੇਪੁਨਿਗਿਪਕੁਈਤਿਹਮਾਂਹਿਉਦਾਗੇ॥ਕਿਚਕਿ
ਚਕਮੇਤਬੰਬੰਧਕੁਏਪੁਨਿਦੰਤਿਯਤੀਕਰਗ੍ਰੀਤਰਧਾਗੇ॥੧॥ਕਾਬਿਤੁਆਰ
ਅਹਸਬਦਨਿਜਾਨਨਮਝਾਰਗਾਏਬਡੇਉਤਸਾਹਸੁਅਚੇਰਤਾਮੇਆਏਹੈ॥
ਵੈਰਗਜਾਸਿੰਘਐਹੁਤਾਸਨਪੁਜਿਧਜਲਮੋਰਡੁਰਨਾਹਿਜਨਪਾਪਤੇ

ਰੂਗਏਯੋ॥ ਰਾਮ ਰਾਜ ਪਾਦ ਲਏ ਲੋਗ ਨ ਕੇ ਦੁਖ ਗਏ ਪਨ ਮੇ ਨ ਲੋਕੁ ਗੁਣ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੇ ਲੁਕਾਏਯੋ॥ ਨਾਸਤੁ ਮਕੁਰ ਚਕ੍ਰ ਵਾ ਕਕੇ ਬਿਛੋਰਾ ਨਿਜ ਜਾਹਿ
 ਨ ਬਿਦੇ ਸਜਨ ਸੂਖ ਸੋ ਮਿਲਾਏਯੋ॥ ੨॥ ਬਿਪਨ ਕੇ ਲਾਖ ਰਾਮ ਦੇਏ ਹੈਤੁ
 ਰੰਗ ਬਡੇ ਲਾਖ ਪੈਨੂੰ ਈਗ ਉਲਾਖ ਪਹਿਚਨਿਯੋ॥ ਏਕ ਸਉ ਬ੍ਰਿਖੁ ਰੁਸੁੰਤੀ
 ਸਕੇ ਰਿਸਾਇਨਾ ਦਯੋ ਗਾਉ ਪਦ ਕੂਖਨ ਜੁਰਤਨ ਪਛਾਨਿਯੋ॥ ਦੀਪਤਿ ਮਹਾ
 ਨ ਸੁਰ ਕੇ ਟਿਕੈ ਸਮਾਨ ਜਿਹ ਰਤਨ ਨਮਾਲ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਮਹਾਨਿਯੋ॥
 ਸੁਰਗੀ ਵਗਾਲਿ ਰਾਗੀ ਕੁਏ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਮੁਰਾਗੀ ਪੁਨਿ ਲਯੋ ਗਾਗਿ ਮਾਹਿਓਮ
 ਦਯੋ ਸਾਨਿ ਮਾਨਿਯੋ॥ ੩॥ ਅਗਿ ਦਕੈ ਅਗਿ ਦ ਅਨੁਪ ਰਪੁ ਨਿਵ ਦਏ ਟੇ
 ਗਇ ਕਹਾਰ ਰਪੁ ਨਾ ਬਹਾ ਬਲੀਯੋ ਹੈ॥ ਚਿਦ੍ਰ ਕੋਟੈ ਕੈ ਸਮਾਨ ਮਣੀਜ
 ਮਹਾਂ ਨ ਲਗੀ ਹੋਇ ਕੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਾਮ ਜਾਂਨ ਕੀ ਕੋਈਯੋ ਹੈ॥ ਕਿਠ ਤੇ ਨਿਕਾਰ

ਹਰਜਾਨਕੀਨਿਹਾਰਕਪਿਰਾਮਓਰਬਾਰਬਾਰਪਿਖੇਤਨੁਪੀਯੋਧੈ॥ ਰਾਮ
ਤ੍ਰਿਮਾਨਤਾਹਿਜੀਯਕੀਪਛਾਨਕਹਯੋਦੇਹਿਸੀਯਹਰਜਾਪੇਖੁਸੀਤੋਰ
ਹੀਯੋਧੈ॥ ੪॥ ਰਾਮਕੋਨਿਹਾਰਤੁਹੀਦਯੋਹਨੁਮਾਨਹਾਰਹਾਰਗਾਲਿਤੁਰ
ਹਨੁਮਾਨਸੁਸੁਹਾਯੋਧੈ॥ ਜੇਰੁਦਉਹਾਬਰਪੁਨਥਕੇਸਮੀਪਖਰੇਪਖ
ਰਾਮਚੰਦਹਨੁਮਾਨਕੋਅਲਾਯੋਧੈ॥ ਕੁਗਤੁਮਹਾਨਹਨੁਮਾਨਮੇਪੁਸਿਨ
ਕੁਯੋਮਾਰੋਵਹੁਨੀਕੋਜੇਈਮਨਮੇਸੁਕੁਯੋਧੈ॥ ਤੀਨਕੁੰਨਮਹਿਜੇਈਦੇ
ਵਤਾਨਪਾਹਿਵਰੁਦਉਹਨੁਮਾਨਮਮੇਸੇਮਨਆਯੋਧੈ॥ ੫॥ ਮਨਹਰ
ਖਾਇਸਿਰਨਿਆਇਰਾਮਚੰਦਕੋਸੁਬੇਲੇਹਨੁਮਾਨਰਪੁਬੀਰਮੇਓਰਬ
ਰਾਮਸਿਮ੍ਰਤਿਸੁਤੋਰਨਾਮੁਮਨਨਾਪਾਇਰਾਮਬਸੇਧਰਮਾਹੀਨਾਮਤੋਰ
ਗੀਚਿਤਾਰੋ॥ ਜੇਲੋਤੋਰਨਾਮਜਗਮਾਹਿਸੁਖਧਾਮਰਤਤੁਲੋਰਾਮਚੰ

ਦੋਮੇਕਲੇਵਰਸੁਧਾਰਹੈ॥ ਰਾਜਨਕੇਰਾਈਰਖੁਬੀਰਸੁਖਦਾਈਮੋਕਿਯ
 ਹੀਵਰਦੀਜੇਮਨਯਹੀਮੈਨਿਹਾਰਹੈ॥੬॥ ਰਾਮਤਿਓਬਖਾਨਕਯੋਬੀਧ
 ਤੇਰੇਹਾਨਕੁਏਸੁਖਸੋਸੁਰਹੈਯਾਹਿਜਗਤਮਝਗੀਯੋ॥ ਕਲਪਕੇਅਤਿਕ
 ਪਿਸਿਤਮੇਰੇਰੂਪਮਿਲੇਪਾਇਗੋਜਾਯਜਮੇਨਸਿਸੇਕਛੁਧਾਰਿਯੋ॥ ਫਿਰ
 ਤੇਰੁਵਾਨੀਤਾਹੀਜਾਨਕੀਬਖਾਨੀਜਹਿਬਸੋਹਨੁਮਾਨਬਨਗਿਰਤਟ
 ਵਾਰਿਯੋ॥ ਕੁੰਗਜੇਅਪਾਰੀਸੁਭਜਾਹਿਦੁਗਥਾਰੀਜਗਸੁਖਸੋਸੁਰਹੈ
 ਇਹਆਇਸੁਹਮਾਰਿਯੋ॥ ੭॥ ਐਸੇਰਾਮਸੀਯਤਿਹਭਾਖਯੋਬਨਾਇ
 ਜਬਈਸੁਰਜਰੂਪਤਾਹਿਪੇਖਾਬਿਗਸਾਯੋਹੈ॥ ਕਗੀਪਦਬੀਦਿਨਾਸੁ
 ਤਾਹਿਕਾਂਪਿਬਾਰਬਾਰਆਨੰਦਕੋਨੀਰਤਾਹਿਨੈਨਮਾਹਿਆਯੋਹੈ॥ ਮ
 ਰਾਮਤਿਹਨੁਮਾਨਧੀਰਜਮਹਾਨਧਰਤਪਕੋਨਿਮਿਤਹਿਮਵੈਤੋਕਸਿ

ਧਯੋਹੈ। ਜੇਕਰੇਉਹਾਥਰਪੁਨਾਥਕੇਸਮੀਪਖਰੇਰਾਮਚਿਦਪੇਖਤਬ
ਗੁਹਕੇਅਲਾਯੋਹੈ। ੨॥ ਸਖੇਤੁਮਜਾਹੁਨਿਜਪੁਰਿਸੁਖਪਾਹੁਪੁਨਿਮੋ
ਹਕੇਚਿਤਾਰੇਪਰਮਾਹਿਮਨਲਾਇਕੋ। ਕੁੰਗਭੁਗੋਸੁਖਦਾਇਨਿਜ
ਬਾਹੁਕੇਮਿਲਾਏਪੁਨਿਅੰਤਮੇਰੇਰੁਪਮਾਹਿਮਿਲੇਗੋਸੁਆਇਕੋ।
ਸਿਤੁਬਖਾਨਤਿਹਅੰਬਰਮਹਾਨਦੀਏਰੁਪਨਾਮਪਾਰਰਾਮਦੇਏਬਿ
ਗਸਾਇਕੋ। ਰਾਮਗਲਲਾਯੋਪੁਨਿਘਰਕੇਸਿਧਾਯੋਗੁਹਦਯੋਹ
ਰਿਗਿਆਨਰਾਜਦਯੋਹੈਬਧਾਇਕੋ। ੩॥ ਔਰਜੇਈਬਾਨਰਾਮ
ਯੁਧਯਾਸਿਦੁਰਾਮਾਏਰਾਮਪਟਿਕੁਖਨਿਸੁਸੁਬਕੇਪਹਿਰਾਏਹੈ। ਸੁ
ਭੀਵਔਵਿਗੁੰਧਨਾਮਾਤਨਸਮੇਤਿਸਰੁਰਾਮਪਰਮਾਪੁਜਕੇ
ਮਨਾਏਹੈ। ਗਾਏਨਿਜਦੇਸਸਰੁਚੀਤਿਕੇਕਲੇਸਹਰੇਰਾਮਜਨਮਾਨ

ਪੇਖਮਨਬਿਗਸਾਏਯੈ॥ ਕਿਸਕਿਪਾਜਿਹਨਾਮਸੁਖਧਾਮੁਹੈਅਪਾਰ
 ਬਡੋਕਪਿਨਸਮੇਤਿਸੁਗਰੀਵਤਾਬਸਾਏਯੈ॥ ੧੦॥ ਟਿਭੀਖਣਪ੍ਰਬੀ
 ਨਰਾਜਪਾਇਅਰਿਹੀਨਰਾਮਪੁਜਯੋਬਿਸੇਖਜਾਇਲਿਕਮੇਬਸਾਯੋਯੈ
 ॥ ਰਾਮਜਗਪਿਆਰੇਰਾਜਕਰੰਤੁਓਦਾਰੇਰਾਜਚਹੇਨਹਿਲਪਿਮਨ
 ਸੇਈਤੋਬੁਲਾਯੋਯੈ॥ ਯੁਵਰਾਜਟੀਕੋਤਿਨਭਾਲਮੇਸੁਦਯੋਨੀਕੋਲਖਮ
 ਨਮਨਰਾਮਸੇਵਾਮੇਲਗਾਯੋਯੈ॥ ਰਾਮਪਰਮਾਤਮਾਸੁਕਾਰਯਅਨੇਕਕ
 ਰੋਨਿਰਮਲਚੀਤਨਹਿਰਿਚਸੁਲਿਪਾਯੋਯੈ॥ ੧੧॥ ਕਰੰਤੁਤੋਬਿਹੀਨ
 ਰਾਮਰਿਚਕਾਬਿਕਾਰਨਾਹਿਆਪਨੇਆਨੰਦਰਾਮਸਦਾਬਿਗਸਾਏ
 ਯੈ॥ ਕਰੇਅਸੁਮੇਧਯੰਗਵਖਣੁਅਪਾਰਦਈਰਾਮਨਰਦੇਹਧਰੋਲੋ
 ਗਨਸਿਖਾਏਯੈ॥ ਰਾਮਰਾਜਕੁੰਦੁਖਮਿਟਗਏਨਹਿਬਿਛੁਆਬਿ

ਆਲੁ ਤੈਲੋ ਕਰੁ ਪਾਇ ਹੈ॥ ਨਹਿ ਬਿਆਧੁ ਰਕੁ ਯੋਜ ਬਰਾਮ ਰਾਜ ਕਯੋ
ਪੁਨਿ ਚੋਰਨ ਕੋ ਨਹਿ ਰੁਪਾ ਪਨ ਕਮਾਇ ਹੈ॥ ੧੨॥ ਬੁਢਨ ਕੇ ਜੀਵ ਤਨ
ਬਾਲ ਜਗਾ ਮਹਿ ਮਰੇ ਰਾਖ ਵਕੀ ਪੁਜਾ ਸਕੁ ਰਾਮ ਜੋ ਸੁਗਾਇ ਹੈ॥ ਜੈ
ਸੇਹੁ ਬਿਧੇ ਇਪੁਨਿ ਜਾਹਿ ਖਿਣੁ ਜਾਹਿ ਜਗਾ ਆਇ ਪੁਨਿ ਮੋਖਤਾਹਿ
ਤੇ ਸੇਹੀ ਬਸਾਇ ਹੈ॥ ਬਰਨੁ ਸੁਆਸੁ ਮਕੇ ਗੁਣਨ ਸਮੇਤਿ ਰੁਏ ਪੁਜਾ ਸ
ਕੁ ਰਾਮ ਕੀ ਸੁਪਰਮ ਕਮਾਇ ਹੈ॥ ਐਹ ਸਿਸੁ ਪੁਤਨ ਸਮਾਨ ਕੁ ਗਵਾਨਤ
ਬਪੁ ਜਾਪਾਤਿ ਪਾਲ ਕਰੇ ਬੰਡੋ ਜਸੁ ਪਾਇ ਹੈ॥ ੧੩॥ ਦੋਹਰਾ ਧਰਮ ਪ੍ਰਾ
ਣੁ ਰਾਮ ਜੀ ਸੁਭਲ ਖਣਤ ਨੁਪਾਰਾ ਦਸਹ ਜਾਰ ਪੁਨਿ ਬਰਖ ਜਗਾ ਕੀ
ਨੇਰਾ ਜਮੁ ਰਾਹ॥ ੧੪॥ ਕਬਿ ਤੁਹਾਇ ਹੈ ਅਤਿ ਗੋਪਧਨੁ ਧਾਨੁ ਕੀ ਸਮਿ
ਸਕਰੇ ਦੀਰਖਾ ਅਰੇਗ ਆਯੁ ਪੁਨਿ ਉਪਜਾਇ ਹੈ॥ ਪੁਨੀਤਿ ਅਧਿਆਤ

ਮਸ੍ਤਨਾਮੈ ਪੁਰਾਣ ਜਗ ਔਰ ਨਕੀ ਕਹਾ ਮੁਖ ਆਦਿ ਸਿਵ ਗਾਇਐ ॥ ਭੁਗ
 ਤਿਸ ਮੇ ਤੇ ਜੇਈ ਸੁਨੇ ਮਨੁ ਲਾਇ ਨ ਰਖੇ ਪੁਨਿ ਜਾਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਗ
 ਸਾਇਐ ॥ ਕੋਟਿ ਪੁਲਿ ਪਾਤਿ ਕਮਿ ਆਹਿ ਤਿਹਿ ਤਾਹੀ ਖਿਲਵਾਛਤ ਅਪ
 ਰਛ ਲੋਕ ਮੇ ਸੁਪਾਇਐ ॥ ੧੫ ॥ ਧਨ ਅਰਿ ਲਾਖੀ ਜਗ ਆਹਿ ਧਨ ਘਨੇ
 ਲਹੇ ਰਾਮ ਗਜ ਤਿਲ ਕਜੁ ਸੁਨੇ ਮਨੁ ਲਾਇ ਕੋ ॥ ਸੁਤ ਅਰਿ ਲਾਖੀ ਸੁਤ ਅ
 ਰਯ ਸੁਪਾਇ ਜਗ ਸੁਨੇ ਰਾਮ ਇਨੁ ਕੋ ਆਦਿ ਤੇ ਲਗਾਇ ਕੋ ॥ ਭੁਪਤਿ
 ਜੁ ਸੁਨੇ ਕਰ ਜੇ ਰਕੇ ਰਾਮ ਇਨੁ ਕੋ ਸਿਪਦਾ ਸੁਪਾਇ ਅਰਿ ਪੁੰਜ ਰੇਣੁ
 ਇਕੋ ॥ ਬਿਗੀਨ ਹਿਜਿਨੇ ਤਾਂਹਿ ਉਰ ਮੇ ਭੁਗਾਹਿ ਸਭੁ ਦੁਖ ਮਿਟ ਜਾਹਿ ਬਿ
 ਜੈ ਬਸੈ ਰੁਜ ਆਇ ਕੋ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਨੇ ਜੇਈ ਨਾਰਿ ਮਨੁ ਲਾਇ ਕੋ ਰਾਮ ਇਨੁ
 ਕੋ ਜੀਵਤ ਸੁਹੇ ਹਿ ਸੁਤ ਜਗ ਮੇ ਸੁਹਾਇਐ ॥ ਬਿਧ ਘਾਜਿ ਸੁਨੇ ਮਨੁ ਲਾ

ਇਕੈ ਰਾਮਾਇਣ ਕੋ ਕਹੇ ਸੰਤ ਕੁਇ ਸੁਤ ਸ੍ਰੀ ਵਰਸੁ ਜਾਇ ਹੈ ॥ ਸੁਧਾ ਕੇ ਸਮੇ
 ਤਿ ਜੇਈ ਸੁਨਤ ਰਾਮਾਇਣ ਕੋ ਮਾਤਿ ਸਰ ਭਾਰ ਉਰ ਕੋ ਪਨ ਬਸਾਇ ਹੈ ॥
 ਰਾਖਵ ਕੀ ਭੁਗਤਿ ਉਦਾਰ ਚਿਤ ਧਾਰ ਜਨ ਪਾਹਿ ਸੁਖ ਭਾਰੇ ਸਭ ਦੁਖ ਕੋ
 ਮਿਟਾਇ ਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨਿਤ ਰਾਮਾਇਣ ਸੁਦੇਵ ਤਾ ਪ੍ਰਸਨ ਸਭਾ ਵਿਦਯਾ
 ਸਮਸਤ ਸੁਬ ਸੇ ਮਨ ਆਇ ਕੈ ॥ ਸਿਪਦਾ ਸਮਸਤ ਸੁਬ ਸੇ ਪਰ ਆਇ
 ਤਿਨ ਸਨਤਿ ਰਾਮਾਇਣ ਜੋ ਆਦਿ ਤੇ ਲਗਾਇ ਕੈ ॥ ਰਜ ਸੁਲਾਸੁ
 ਨਾ ਰਿਸੁਨੇ ਪੁਰਨ ਰਾਮਾਇਣ ਕੋ ਬੈਠ ਕੈ ਇਕਾਗਰ ਸੁਰਾਮ ਮਨੁ ਲਾਇ ਕੈ
 ਜੀਵੇ ਚਿਰ ਜੇਈ ਸੁਤ ਭੁਪਤਿ ਨੇਹੀ ਹੋਇ ਆਪ ਤੇ ਪਤਿ ਬ੍ਰਤ ਸੁਰ ਹੋਜ
 ਸੁਛਾਇ ਕੈ ॥ ੧੧ ॥ ਭੁਗਤਿ ਸਮੇਤਿ ਜੇਈ ਪੁਜਤ ਰਾਮਾਇਣ ਕੋ ਨੀਤਿ
 ਮਨੁ ਲਾਇ ਪੁਨਿ ਬੀਦਿ ਨਾ ਸੁਧਾਰੈ ॥ ਪਦੇ ਜੋ ਪੁਰਤ ਨਹੈ ਬਿਸਨ ਸਨ

ਕੇਪਾਹਿਜਨਤੇਈਪਾਪਪੁਜਿਕੋਨਿਵਾਰਹੈ॥ਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣਜੁਨਿ
 ਤਿਸਮਸਤੁਜਨਹੋਹਿਵਾਇਕਾਗਰਜੁਮਨਮੋਬਿਚਾਰਹੈ॥ਰਾਮਸੁਖ
 ਧਾਮਾਤਿਨਪੁਰਣਸੁਕਾਮਕਰੋਹੋਹਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਰਾਮਬਡੇਹੀਉਦਾਰਹੈ॥
 ੧੬॥ਰਾਮਗੰਧਰਾਤਮਾਸੁਬ੍ਰਹਮਜਬਤੁਸਟਕੁਏਬੈਦਾਐਮੁਨੀਸਾਅਖਿਲਤ
 ਮਾਬੁਤਾਇਹੈ॥ਧਰਮਪਦਾਰਥਸਕਾਮੇਖਜੇਈਜੇਈਚਾਹਿਤੁਸੁਲੋਕ
 ਫਲਸੋਈਸੋਈਪਾਇਹੈ॥ਸੁਨਿਤਰੰਗਮਾਇਣਕੋਨੇਮਿਧਾਰਜੇਈਜਨਪੁਰ
 ਣਅਖੰਡਨਹਿਖੰਡਕਛਪਾਇਹੈ॥ਵਾਜਪੇਯਸੋਮਐਤੁਰੰਗਮੇਧਯਾ
 ਗਨਕੇਪਾਇਫਲਨੀਕੇਨਾਰਪਾਪਕੋਮਿਟਾਇਹੈ॥੨੦॥ਕਪਕੋਟਿ
 ਅਪਕੋਬਿਨਾਜਖਿਨਮਾਹਿਕਰੇਆਯੁਖਅਰੰਗਸਕੁਦੇਵਵਿਗਸਾਇ
 ਹੈ॥ਬੈਦਾਅਸਮਾਨਰਿਖਸੁਨੇਤੇਮਹਾਨਤੇਖਪਿਤਰਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਬਡੇਸੁਖ
 ਮਾਇਆ ਮਸ

ਪਾਇਐ॥ ਅਧਯਾਤਮ ਰਾਮਾਇਣ ਵਿਰਗਗਿਆਨ ਆਇਨ ਪੁਰਾਤਨ ਪੁਰ
ਨਰਿਖਯਾਹਿ ਕਿਬਤਾਇਐ॥ ਪਰਿਤਐ ਸੁਦਿਤ ਜੇਲਿਖਤਿ ਹੇਹਿ ਮਾਲ ਜਾਸੁਮਿ
ਏਅਘ ਭਾਰੀ ਕੁਵਫੇਰ ਨੀਆਇਐ॥ ੨੧॥ ਜੁਤੇਵਾਚਾ ਸੇਵੇਆ ਸੁਤਿ ਪੁਜਿ
ਮੇਸਮਥੇ ਬੁਧ ਰਸੁਤਾਰ ਕਬੁਹਮ ਰਹਸਯਾਨਿਕਾਰੇ॥ ਜਗਤਾਰ ਕਬੁਹਮ
ਸੁਗਮ ਅਹੇਇ ਹੁਤੁ ਪਤੀ ਮਨਮਾਹਿ ਬਿਚਾਰੇ॥ ਯਹ ਰਾਖਵਤੁ ਤੁਜੁ ਗੁਫ
ਮਹਾ ਸੁਰਬੇਦਨ ਕੇ ਸਿਵ ਸਾਰਨਿ ਹਾਰੇ॥ ਰਿਖ ਮੰਡੁਲ ਜੁਓਰ ਮਾਹਿ ਧਰੋ ਯਹ ਪਾ
ਰਬਤੀ ਪ੍ਰਤਿ ਸਿਭੁ ਉਚਾਰੇ॥ ੨੨॥ ਅਨੰਗ ਸੇਖਰ ਛੰਦਾ ਮਿਲਾਇ ਕੋਟਿ ਕੀ
ਸਜਾਪਟਾਇਨੀ ਰਸਿਧ ਕੋਲਗਾਇ ਬੀਰਧੀ ਰਜਾਹਿ ਕੀਨ ਮਾਸ ਪਾਨਿ
ਆਸੁਲੀਕਗਾਇ ਸੀਸ ਕਾਟਿ ਰਾਜ ਦਾਸ ਥਾਪਯੋ ਬਿਬਾਨ ਮੋਬਿਠਾਇ ਜੰ
ਹਿਜਾਨ ਕੀ ਸੁਮਾਨਿਆ ਸੁਦੇਵ ਦੇਵ ਗ੍ਰੀਬ ਜਾਹਿ ਗਾਂਹਿ ਪਾਸਿ ਕਿਨਰਾਲਏ

ਜਾਹਿਰਾ ਜਫੇਰ ਤੁਤਰਾ ਜਧਾਨਿਆ ਸੁਤਾਹਿਰਾ ਮਚੰਦਕੀ ਸੁਯਧਕਾ
 ਤੁਕੀ ਕਥਾਰੁ ਲਾਬ ਸਿੰਘ ਦਾਸ ਘਾਹਿਰੁ ਤਿਹੋ ਬਖਾਨਿਆ ॥੨੩॥ ।
 ਇਤਿ ਸੀਮਤ ਅਧਯਾਤ ਮਰਾਮਾਇਣੁ ਓਮਾ ਮਹੇਸੁਰ ਸਿਬਾ ਦੇਯਧਕਾ
 ਰੇਖੇਤ੍ਰ ਸੋਧਿਆਇ ॥੧੬॥ () ਸਮਾਪਤੋਧਿਯਧਕਾਤੁ
 ॥ ੧ ਭਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੇਵੈਯਾ ॥ ਮਾਨਵ ਦੇ
 ਹਮਨੇ ਹਰ ਲੋਜਿ ਨਰਾਜ ਕਰੇ ਮੁਨਿ ਕੇ ਦੁਖ ਦਾਰੇ ॥ ਸੇਸੁ ਸੁਰੇਸ ਮਹੇਸੁਰ
 ਜੇਚਤੁ ਰਾਨ ਨ ਜਾਂਪਦ ਕੇ ਜਜੁ ਹਾਰੇ ॥ ਕੀਦ ਪਤਿਗ ਵਿਹੰਗ ਮਔਗੁ ਹਰੀ
 ਧਕ ਸੇਸਗ ਲੋਜਿ ਨ ਤਾਰੇ ॥ ਤੁੰ ਪਰਮਾਤਮ ਰਾਖ ਦਕ ਕਰ ਜੇਰ ਦੁਊਅ
 ਰਿਬੀਧ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਖੁ ਦਿਸਤਿ ਲਕਜਯ ਰਾਮ ਜੀ ਕੋ ਸਲ
 ਯਾਸੁ ਧਧਾਮ ॥ ਦਸਬਦਨ ਬਿਨਾ ਸੂਕਿ ਜਾਵਿਗਾ ਦਾਸ ਰਥੀ ਸੀਰਾਮ ॥੨॥ ੫

ਰਬਤੀਉਵਾਚਾਚੈਪਈ॥ਕੋਸਲਯਾਨਿਵਟੁਪਾਵਨਯਾਗੇ॥ਦਾਸਰਬੀਸੀਰ
ਮਮੁਰਾਗੇ॥ਰਾਵਣੁਲੋਗਾਖਸਬਲਧਾਰੀ॥ਹਨੇਰਾਮਰਣੁਕੁਮਿਮਸ਼੍ਰਾਗੀ॥
੩॥ਬੈਠੇਰਾਜਸਿੰਘਾਸਨਰਾਮਾਐਪਿਪੁਰੀਜਨਕੇਜਖਧਾਮਾ॥ਮਾਇ
ਆਮਾਨਵਦੇਹਬਨਾਯੋ॥ਕਿਤਕਬਰਜਕੁਮਾਰਿਰਯਾਯੋ॥੪॥ਵੈਪਰਮ
ਤਮਲੀਲਾਧਾਰੀ॥ਮਾਨਵਦੇਹਕਥਿਪੁਨਿਤੂਰੀ॥ਸੁਵਣਚਾਹਮੇਓਰਹ
ਰਖਾਨੋ॥ਰਾਮਕਥਾਤੁਮਬਹੁਰਿਬਖਾਨੋ॥੫॥ਰਾਮਕਥਾਅੰਮ੍ਰਿਤਕੋਪ
ਈ॥ਤਿਸਨਾਭੁਈਸੁਮੇਅਧਿਕਾਈ॥ਭੁਗਵਨਮੋਹਅਨੁਰਾਹਧਾਰੋ॥ਕ
ਹੇਰਾਮਕੀਕਥਾਬਿਥਾਰੋ॥੬॥ਸੀਮਾਦੇਵਉਵਾਚਾਚੈਪਈ॥ਰਾਖਸਮਾਰ
ਸੁਸੀਗਰਮਾਂਹੀ॥ਬੈਠੇਰਾਮਸਿੰਘਾਸਨਮਾਹੀ॥ਸੀਰਾਮਅਰਿਬੰਦਨਕਾਮ
ਬਨਬਾਸੀਮੁਨਿਆਏਧਾਮਾ॥੭॥ਵਿਸ਼੍ਵਾਮਿਤ੍ਰਅਜਿਤਮੁਨਿਰਾਉ॥ਕਿਨੁਰ

ਖੀਸੁਰਤੇਜਪ੍ਰਕਾਉ। ਗਵਿਸੀਦੁਤਿਦੁਰਬਾਸਾਏ। ਭ੍ਰਿਗੁਮਰੁਮੀਰਿ
ਰਦੁਉਸੁਹਾਏ। ੮॥ ਕਸਪਦਾਮਦੇਵਪੁਨਿਜਾਨਾਅਤੀਅਏਰਿਖੀਮਹਾ
ਨਾਸਤੁਰਿਖੀਸੁਰਾਮਲਸਾਏ। ਸਿਖਨਸਹਿਤਮਗਸਤਸੁਆ
ਏ। ੯॥ ਸਵੈਯਾਦੁਰਨਪੈਮੁਨਿਜਾਇਖਰੇਪੁਨਿਦੁਰਪਕਪਹਦਕ
ਅਲਾਏ। ਗਮਮਹੀਪਸਮੀਪਕਹੇਸੁਖਰੇਮੁਨਿਮੰਡਲਬਾਹਰਾਏ। ਆ
ਦਿਅਗਸਤਸੁਦੇਹਿਅਸੀਸਕਰੇਅਭਿਨੰਦਨਾਇਸੁਪਾਏ। ਦੁਰ
ਪਜਾਇਸੁਰਾਪਵਕੀਰਿਗਪਾਰਬਤੀਵਹੁਵਾਕਜੁਨਾਏ। ੧੦॥ ਛਪੈ
ਛੰਦਾਮੁਨਿਮੰਡਲਲੈਸਿਗਅਗਸਤਮੁਨੀਸੁਰਾਏ। ਪਵਕੇਸਤ
ਨੁਤੇਜਦਿਸਾਤਮਦੁਰਮਿਟਾਏ। ਤਵਦੇਖਨਕੀਚਾਹਬਤੀਤਿਨੁਉਰ
ਮਾਹੀ। ਧੀਰਬੇਡਮਤਿਮਾਨਖਵੇਰਿਖਦਾਅਰੇਮਾਹੀ। ਸੁਨਿਦਾਅਰਪ

ਕੇਵਕਯਹਸੁਰਾਮਬਖਾਨੇਆਪਮੁਖਅਬਰਤਨਭੁਵਨਮਹਿਪੁਜਕਰਿਮੁ
ਨਿਗਨਿਲਿਆਵੁਯਥਾਸੁਖ॥੧੧॥ਚੌਪਈ॥ਰਾਮਮਾਨਿਨਕੋਪੇਖ
ਯੋਜਬਹੀ॥ਸੀਪਰਓਠੇਜੋਰਕਰਤਬਹੀ॥ਅਰਘਾਵੇਕਪੁਜਾਬਿ
ਧਿਕਗੀ॥ਮੀਠੀਬਾਲੀਮੁਖੋਉਚਗੀ॥੧੨॥ਬਹੁਰਰਾਮਅਹਿਬਿਪਨ
ਕੀਨੇ॥ਯਥਾਯੋਗਸਭੁਆਸਨਦੀਨੇ॥ਬੈਠੇਮੁਨਿਗੂਤਹਿਹਰਖਾ
ਇ॥ਪੁਜੇਗਾਮਰਮਾਪਤਿਗਾਇ॥੧੩॥ਮੁਛਯੋਗਮਅਨਮਪਤਾਹਿ
ਕੁਸਲਛੇਮਹੈਤਾਬਨਮਾਹਿ॥ਮਹਾਬਾਹੁਰਪੁਨੰਦਨਥਾਗੇ॥ਕੁਲ
ਅਹੋਗੁਹਦੇਸਮਝਾਗੇ॥੧੪॥ਕੁਲਾਭਯਾਅਰਿਗਲਸਭੁਮਾਗੇ॥ਰਾਮ
ਸਿੰਘਾਸਨਅਜੁਨਿਹਾਗੇ॥ਰਾਵਲਰਾਖਸਕੋਜੋਗਜਾ॥ਤਾਕੋਬਧ
ਨਹਿਕਠਨਸੁਕਾਜਾ॥੧੫॥ਤੁਕਰਮੇਲੇਪਨੁਖਮੁਗਰੀ॥ਜਿਨੇਤ੍ਰਿਲੋਕੀ

ਖਿਨੇਮੇਸਾਰੀ। ਭੁਲਭੁਯਾਸਭੁਰਾਖਸਮਾਰੇ। ਰਾਵਣੁਲੋਜੇਹੁਤੇਬਿਕਾਰੇ
 ੧੬। ਮਹਾਬਾਹੁਹਰਿਰਾਵਣੁਜੇਈ। ਤਾਂਬਧਸਧਿਜਕਠਨਨਹਿਕੋਈ।
 ਮੇਘਨਾਦਕੋਬਧਥੋਜੇਈ। ਹੁਤੇਕਠਨਪਰਹੋਇਓਜੇਈ। ੧੭। ਕ੍ਰਿਭੁ
 ਕਰਣੁਲੋਖਲਬਲਵਾਨ। ਸੂਰਬਹੁਦਹਕਾਲਸਮਾਨ। ਅਤਿਕਪੂਤਿ
 ਮਬਾਣਤੈਮਾਰੇ। ਹਨੇਸਗਲਰਣੁਮਿਮਝਾਰੇ। ੧੮। ਹਮਕੋਅਰੁੈਦਖਣ
 ਦੀਨੀ। ਪੁਰਬਰਾਮਸੁਪੁਰਣਕੀਨੀ। ਅਰਿਸਿਬਹਸਗਲੋਤੈਮਾਰਾ
 ਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਅਬਜੀਵਨਥਾਰਾ। ੧੯। ਐਸੇਮਾਨੈਗਠਜਬੈਬਖਾਨਯੋ।
 ਸੁਨਿਕੈਉਮਾਰਾਮਥਿਸਮਾਨਯੋ। ਬਿਸਮੇਮਾਨਜੇਰਦਉਹਥਾਬੈ
 ਲਤਭੁਏਬਹੁਰਾਪੁਨਾਥਾ। ੨੦। ਰਾਵਣੁਕ੍ਰਿਭੁਕਰਣੁਲੋਜੇਤੇ। ਜਿ
 ਨੇਤਿਲੋਕੀਖਿਨਮੇਤੇਤੇ। ਤਿਨਕੋਕਾਹਿਉਲੰਘਨਕਰਹੋ। ਇੰਦ੍ਰਜੀ

੩੮

ਤੁਸਕਾਹਿਬਿਬਰਹੇ॥੨੧॥ਯਾਬਿਧਸੁਨਿਰਪੁਟਰਕੀਬਾਨੀ॥ਬੁਲੇਕੁਤੁਯੇ
 ਨਿਰਿਖਗਿਆਨੀ॥ਪ੍ਰੀਤਿਸਹਿਤੁਬਚਨਉਚਾਰੇ॥ਸੁਨਿਰਜਨਅਬਕੋਰੇ
 ਮੁਰਾਰੇ॥੨੨॥ਮੇਘਨਦਰਾਵਲੁਬਿਰਤਾਂਤਾ॥ਕੁਖੋਜਗਲੋਸੁਨੋਇਕਾਂਤਾ॥
 ਜਨਮਕਰਮਜੈਸੇਵਰਦਾਨਾ॥ਸਕੁਸਿਖੇਪਤੇਕਰੋਬਖਾਨ॥੨੩॥ਪ੍ਰਥਮੇਸਤ
 ਯੁਗਮੇਸ਼ੀਰਾਮ॥ਗੁਣੇਪੁਲਸਤਬ੍ਰਹਮਸੁਤਧਾਮ॥ਮੇਰੁਸਮੀਪਗਯੋਮਾਤਿ
 ਮਾਨਾਤਪਕੇਕਾਜਪੁਲਸਤਮਹਾਨ॥੨੪॥ਤ੍ਰਿਲੁਬੰਦੁਰਿਖਾਅਸਮਕੇਮਾ
 ਹੀ॥ਮੁਨਿਨਿਵਾਸਕੀਨੇਬਨਮਾਂਹੀ॥ਮਹਾਤੇਜਤਪਸਾਅਤਿਧਾਰੀ॥ਜਲ
 ਅਹਾਰਮੁਖਬੇਦਉਚਾਰੀ॥੨੫॥ਦੇਵਈਧੂਬਕਿਨਯਾਕੇਜੇਤੀ॥ਤਾਬਨਮਾ
 ਹਿਸੁਆਵੇਤੇਤੀ॥ਨਾਚੇਹਸੇਉਚਸੁਰਗਾਏ॥ਕਿਲਕਰੋਬਹੁਬਾਦਬਜਾਏ॥
 ੨੬॥ਪੁਲਸਤਰਖੀਸੁਰਕੋਤਪਜੇਈ॥ਤਾਮੇਕਰੋਬਿਘਨਅਤਿਜੇਈ॥ਕੁਯੋਕੁ

ਧਉਰਭਿਖਕੇਰੁਗਾ। ਤਿਨਮੁਖਤੇਅਹਵਕਉਚਾਰਾ॥੨੭॥ ਮੇਰੀਦ੍ਰਿਸਟੀਬਿਖੇਜੇ
ਤੇਈ॥ ਪਾਰੇਗਰਕੁਨਿਆਜੇਈ॥ ਅਹਿਸੁਨਿਸੁਪਕੁਈਕੁਖਮਾਨਾ॥ ਅਹਿ
ਨਕਿਨਯਾਤੁਅਸਥਾਨ॥੨੮॥ ਦਿਹਰਾਗਾਤਿਲਬਿਦਰਿਖਰਾਜਕੀਕਿਨਿਯ
ਸੁਨਯੋਨਜੋਇ॥ ਮੁਨਿਆਰੇਬਿਚਰਤਕੁਈਪੇਖਤੁਨਿਰੋਕੁੰਦੇਇ॥੨੯॥
ਚੋਪਈ॥ ਪ੍ਰਾਂਤੁਵਰਣਸੁਤਕੇਕੁਯੋ॥ ਕੁਈਦਿਹੁਪਗਰਕੁਨਿਰਮਯੋਦੇਹਦਿ
ਵਰਣਪਿਖੀਤਿਨਜਬਹੀ॥ ਗਈਪਿਤੁਗਢਿਗਡੁਗੀਸੁਤਬਹੀ॥੩੦॥ ਤਿਲ
ਦਿਦਨਿਜਸੁਤਾਨਿਹਾਰੀ॥ ਰਾਜਰਿਖੀਤੁਪਜਾਹਿਅਪਾਰੀ॥ ਦਿਗਿਅ
ਨਚਖੁਤਿਨਪਾਰਯੋਧਿਆਨ॥ ਮੁਨਿਕ੍ਰਿਤਸਗਲਸੁਤਾਹਿਪਛਾਨ॥੩੧॥
ਬਹੁਰਪਿਤਾਕੀਨਿਆਸਿਗਲਈ॥ ਬਿਧਵਤਜਾਇਪੁਲਸਤੁਹਿਦਈ॥
ਕੀਨਿਯਾਕਾਮੁਨਿਕਰਗਹਿਲੀਨੇ॥ ਮੇਰੀਕਾਰਉਚਾਰਣਕੀਨੇ॥੩੨॥ ਪ੍ਰੀਤ

੩੨੫

੦

੦

ਭੁਯੋਪਿਖਟੁਲਪਗਇਨਾਬੋਲਯੋਮੁਨਿਕਹੁਣਕੋਆਇਨਾਵੇਨੇਵੇਸਵ
ਸਾਵਹਿਜੋਈਦੇਉਪੁਤਇਕਤੋਕੁਜੋਈ॥੩੩॥ਤਬਕਿਨਯਾਇਕਪੁਤਸੁਖਾ
ਯੋਦਯੋਪੁਲਸਤਮਹਾਸੁਖਦਾਯੋ॥ਵਿਸ਼ਵਇਤਿਰਾਖਯੋਤਿਹਨਾਮਾਬੁ
ਹਮਗਿਆਨੀਤਪਕੋਧਾਮ॥੩੪॥ਤਬਤਾਂਸੀਲਧਰਮਕੋਪੇਖਾਭਾਰਦੁ
ਆਜਮੁਨਿਜਾਨਬਿਸੇਖਾਭਾਰਦੁਆਜਨਿਜਕੀਨਯਾਦਈ॥ਵਿਸ਼ਵਮੁ
ਨਿਆਦਰਕਰਲਈ॥੩੫॥ਤਮੇਤਿਨਇਕਸੁਤਉਪਜਾਇਓਪੋਲਸਤ
ਲੋਕਮੇਪਰਮਸੁਹਾਇਓ॥ਪਿਤਾਤੁਲਵੇਸ਼ਵਣਸੁਕੁਯੋ॥ਬ੍ਰਹਮਾਂਤਅਨੁ
ਮੇਦਨਦਯੋ॥੩੬॥ਬਹੁਤਬਰਖਤਾਨੇਤਪਕੀਨੋ॥ਬਿਰੀਚਪ੍ਰਸਿਨਹੋਇਵ
ਰਦੀਨੋ॥ਪਨਾਂਪੱਖਤਾਕੋਬਿਧਕਯੋ॥ਪੁਸਪਕਾਐਗਬਿਬਾਨਹਦਯੋ॥੩੭॥
ਯਾਬਿਧਵਰਕੁਬੇਰਹਯਾਯੋ॥ਪਿਤਾਨਿਹਾਰਣਕੇਹਿਤਾਯੋ॥ਬ੍ਰਹਮਾ

ਦਯੋਵਿਮਾਨਸੁਜੇਈ॥ ਤਮੇਚਫੁਪੁਨਿਆਯੋਜੇਈ॥ ੩੮॥ ਆਇਮਿਤਾਪਦ
 ਮੇਸਿਰਧਰਯੋ॥ ਤਪਕੇਫਲਹਨਿਵੇਦਨਰਯੋ॥ ਪਿਤਾਬਿਧਾਤਾਵਰਮਮ
 ਦਯੋ॥ ਵਾਸਅਵਸਥਾਨਨਤਾਹਿਬੁਤਯੋ॥ ੩੯॥ ਆਪਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੁਖੋਸੋ
 ਈ॥ ਜਹਾਂਨਿਹਿਸਾਕਾਹੁਯੋਈ॥ ਪਿਤਾਬਹੁਰਤਿਨਕੁਖਯੋਰਾਮਾਪੁਰੀਅ
 ਹੋਇਕਲਿਕਾਨਾਮ॥ ੪੦॥ ਦੈਤਨਕੇਵਹੁਵਾਜਨਿਮਿਤਾ॥ ਵਿਸਕ੍ਰਮਾਨੇਰ
 ਚੀਸੁਚਿਤਾ॥ ਨਰਾਇਣਕੇਰੁਲਿਕਾਤਿਆਗੀ॥ ਦੈਤਗਇਸੁਰਸਾਤਲਕੁ
 ਗੀ॥ ੪੧॥ ਦੁਹੁਪ੍ਰਧਰਖਪੁਰੀਵਹੁਆਹਿ॥ ਸਾਗਰਮਧਿਵੈਰੁਤੁਰਨਾਹਿ॥ ਤੁਹ
 ਵਾਸਤੁਮਨੀਕੇਕੋਰੇ॥ ਔਰਨਸਾਧੇਮਤਊਰਤੁਰੇ॥ ੪੨॥ ਐਸੇਸੁਨਿਨਿਜ
 ਪਿਤਕੀਬਾਨੀ॥ ਬਸਿਤਾਹਿਮੇਧਨਦਭਵਾਨੀ॥ ਚਿਰਤਹਿਬਜਯੋਬਹੁਤ
 ਸੁਖਪਾਯੋ॥ ਪਿਤਾਤਾਹਿਪਿਖਅਤਿਹਰਖਾਯੋ॥ ੪੩॥ ਸੁਮਾਲੀਨਮਦੈਤ

ਬਲਸਾਗੀ॥ ਬਹੁਰੇਆਇਓਧਰਦਮਸ਼੍ਰੀ॥ ਪਿਸਤਾਸੀਵਹੁਨਿਕਸਪਤਾਲ
ਮਤਲੋਕਮੇਫਿਰੇਬਿਸਾਲ॥ ੪੪॥ ਕਿਨਯਆਪਨੀਸਿਗਜੁਲੀਨੀ॥ ਮਨੋ
ਅਹੇਪਦਮਾਰਜਗੀਨੀ॥ ਤਬੈਸੁਮਾਲੀਧਨਦਨਿਹਾਗ॥ ਫਿਰੇਬਿਬਨ
ਤੇਜਅਤਿਭਾਗ॥ ੪੫॥ ਜਗੁਰਾਖਸਕੋਹਿਤਉਰਧਾਗ॥ ਕਰਤੁਕੁਯੋਮਨਮ
ਹਿਬਿਚਾਗ॥ ਕੈਕਸੀਨਾਮਕਿਨਯਆਗਿ॥ ਤਾਕੇਪ੍ਰਤਿਪਨਿਕੁਪਯੋਤਾਹਿ
੪੬॥ ਵਿਵਾਹਕਾਲਪੁਰੀਤੇਕੁਯੋਯੋਬਨਤੇਤਨਮੇਨਿਗਮਯੋ॥ ਨਿਦਾਤੇਉਰਮ
ਹਿਰੁਗੀ॥ ਆਤੇਵਰਨਹਿਤੇਹਬਰਾਹੀ॥ ੪੭॥ ਬ੍ਰਹਮਕੁਲਉਦਭਵਮੁਨਿ
ਤੁਧਾਮ॥ ਵਿਸੁਵਾਇਨਭੁਖੇਨਾਮਾ॥ ਯਾਕੇਵੇਰਆਪਤੁਮਜਾਈ॥ ਹਿੰਦੈ
ਗੇਸੁਤਬਲਿਅਧਿਕਾਈ॥ ੪੮॥ ਧਨਦਸਮਾਨਕੁੰਤਿਅੰਤਿਧਾਗ॥ ਹਿੰਦੈ
ਗੇਸੁਤਸੁਤਾਤੁਮਾਰੇ॥ ਕਿਨਯਾਮੁਖਤੇਤਥਾਬਖਾਨਾ॥ ਗਈਜਗਮੁਨਿਆਹਿ

ਮਹਨਾ ॥ ੪੮ ॥ ਅਗੇਖਣੀ ਅਧੋਵਿਗਦੇਉ ॥ ਲਿਖੇਧਰਣਪਦਨਖਸੇਜੋਉ ॥ ਪੁ
 ਛਤਕੁਯੋਮੁਨੀਸੁਰਤਾਂਹੀ ॥ ਕਿਨਕਿਨਯਾਂਤ੍ਰਿਬਨਮਾਂਹੀ ॥ ੪੭ ॥ ਕਿਨਯਾਂਸਿੰਜੁ
 ਲਿਕੀਨਬਖਾਨਾ ॥ ਧਿਆਨਧਾਰਮੁਨਿਲੇਹੁਪਛਾਨਾ ॥ ਤਬਮੁਨਿਧਿਆ
 ਨਧਾਰਸਕੁਜਾਨਾ ॥ ਕੀਨੇਤਾਪ੍ਰਤਿਏਹੁਬਖਾਨਾ ॥ ੪੮ ॥ ਤੇਅਭਿਲਾਖਮੇ
 ਸਭਪਾਈ ॥ ਮੇਤੇਸੁਤਤ੍ਰਿਚਹਉਪਾਈ ॥ ਦਾਰਣੁਸਾਯਿਵੇਲਾਆਈ ॥ ਸੁਤ
 ਅਭਿਲਾਖਾਰੂਪਸੁਹਾਈ ॥ ੪੯ ॥ ਦਾਰਣੁਦੇਸੁਤਗਾਖਸਕੁਗੀ ॥ ਹਿਵੇਗੇ
 ਤੇਓਦਰਮਸੁਗੀ ॥ ਕਿਨਯਾਮੁਨਿਸਰਦਲਅਲਾਏ ॥ ਤੇਤੇਆਬਿਧੋਕਸਤ
 ਪਾਏ ॥ ੫੦ ॥ ਤਬਤਾਕੇਮੁਨਿਕੀਯੋਬਖੀਨਾ ॥ ਪਸਰਮਸੁਤਹੂੰਹੈਮਤਿਮਾਨ
 ॥ ਮਹਾਗੁਰਾਵਤਜਸਕੋਆਇਨਾ ॥ ਰਾਮਕੁਗਤਿਮੇਪਰਮੰਪਰਾਇਨਾ
 ॥ ੫੧ ॥ ਅੰਸੇਮੁਨਿਵਰਕੁਖਯੋਜਬਹੀ ॥ ਕਾਲਪਾਇਸੁਤਉਪਜੇਤਬਹੀ ॥ ਪੁ

ਥਮੇਰਵਣੁਯੋਮਹਾਨਾ। ਭੀਸਭੁਜਾਦਸਸਿਰਪਹਿਚਾਨਾ। ੫੫॥ ਰਾਵਣੁ
ਯੋਭੁਵਾਨੀਜਬਹੀ। ਕੁਯੋਭੁਕਿਪਜਗਤਮੇਤੁਬਹੀ। ਜਗਤਬਿਨਾਸਨਕਾਰ
ਨਜੇਈ। ਰੁਏਨਿਮਿਤੁਆਖੁਪੁਨਿਤੇਈ। ੫੬॥ ਕੁੰਭੁਕਰਨਪਨਿਜਯੋਮ
ਤਨਾ। ਜਕੇਦੇਹਪਹਾਰਸਮਾਨਾ। ਉਪਜੀਰਾਵਣੁਬਹਿਨਜੋਦਗਿ। ਸੁ
ਪਨਖਾਤਿਹਨਾਮਮੋਦਗਿ। ੫੭॥ ਬਹੁਰਵਿਭੀਖਣਜਨਮਸੁਪਯੋ। ਸਾਂਤਿ
ਆਪੁਪਰਮਸੁਯੋ। ਕਰਮਪਰਾਇਣਨੇਤਿਅਹਾਗ। ਨਿਸਾਦਿਨਬੇਦਸੁਪ
ਕੁੰਭਿਦਾਗ। ੫੮॥ ਕੁੰਭੁਕਰਣੁਦਸਟਾਤੁਮਜੇਈ। ਚੁਨਿਚੁਨਿਖਾਇਦੁਜਾ
ਤੀਜੇਈ। ਰਿਖਸਿਬਹਜਿਹੋਠਰਨਿਹਾਰੇ। ਦਾਰਣੁਤਾਹੇਪਕਰਮੁਖਡਾਰੇ
੫੯॥ ਰਾਵਣੁਯੋਮਹਾਬਲਧਾਰੀ। ਲੋਕਨਕੋਰੁਰਦੇਵੇਕੁਭੀ। ਰਾਵਣ
ਜੀਵਨਰੋਗਸਮਾਨਾ। ਲੋਕਨਾਸਹਿਤਵਧੋਮਹਾਨਾ। ੬੦॥ ਸਕੁਕਉਰਮੇਅ

ਰਬਸੁਜੇਈ। ਰਾਮਸਗਲਜਾਨਤਿਸੋਈ। ਵਿਗਨਵਿਸਦਿਸਾਂਖੀਤ੍ਰਿਆ
 ਹਿ। ਬਸੇਸੁਬਕੇ। ਹਿਰਦੇਮਾਹਿ। ੬੧॥ ਤ੍ਰਿਪਰਮੇਸੁਰਨਿਰਮਲਰੂਪਾਨਿ
 ਤਉਦਤਿਹੈਤੋਹਸਰੂਪਾ। ਤੇਲੀਲਾਮਨੁਜਾਕ੍ਰਿਤਧਾਰੀ। ਨਿਜਮਹਿਮਾਰੂ
 ਨਮਾਇਮੁਰਾਰੀ। ੬੨॥ ਲੀਲਾਹਿਤਤਵਪ੍ਰੇਰਯੋਮੋਹੀ। ਰਾਖਸਜਨਮਕ
 ਹਯੋਮਮਤੇਹੀ। ਕੇਵਲਰਾਮਸਰੂਪਤੁਮਾਰਾ। ਮੇਜਾਨੇਜੇਅਹੇਉਦਾਰਾ। ੬੩॥
 ਅਨਿਤਅਚਿਤਸਕਤਚਿਦਰੂਪਾ। ਅਜਾਅਖਰਵਿਦਤਤੁਮਰੂਪਾ। ਤੁਨਿਜ
 ਰੂਪਪਗਾਇਣਦੇਵਾਗੁਰੂਰੋਜਗਅਲਿਖਅਭੇਵਾ। ੬੪॥ ਦੋਹਰਾ।
 ਤੋਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਫਿਰੋਮੇਜਗਸਖੀਮੁਰਾਰੀ। ਔਰਸੁਫਕਟਧਰਮਾਹੇਤੋਰੋ
 ਸਿਮਰਣਸਾਰੀ। ੬੫॥ ਸਦੈਯਾ। ਇਹਭਾਂਤਿਕਹਯੋਮੁਨਿਜੋਗਿਰਜਾ
 ਤਬਆਪਰਪੁਤਮਵਾਕਅਲਾਏ। ਮਨੁਵੇਸਪਵਿਤ੍ਰਸੁਕੀਰਤਿਜਾਂਪਟ

ਕੇਸੁਤਕੇਯਸਰਾਮਬਤਾਏ॥ਇਹਮਾਇਕਹੈਸਰੁਜੋਪਿਖਯੋਜਨਹੋਇ॥ਅ
ਨਿਨਯਸੁਮੇਜਸੁਗਾਏ॥ਮੁਨਿਪੁੰਗਵਮੇਜਸੁਗਾਇਨਜੋਖਿਨਏਕਬਿਖੇ
ਸਭਪਾਪਮਿਟਾਏ॥੬੬॥ ॥ਇਤਿਸ਼ੀਮਤਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇ
ਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਏਉਤ੍ਰਕਾਂਡੇਪ੍ਰਥਮੋਧਿਆਇ॥੧॥ ॥ਕਬਿਬਾਰ
॥ਦੇਹਰਾ॥ਅਗਸਤਬਖਾਨੇਤਾਮਕੋਗਿਰਜਾਕੋਹਮਹੇਸਾ॥ਸੁਤਬਖਾਨੇਰਿ
ਖਨਕੋਕਥਾਪ੍ਰਸਿਗਾਬਿਸੇਸਾ॥੧॥ਸ਼ੀਮਹਾਦੇਵਉਦਾਰਾ॥ਚੌਪਈ॥ਬਹੁਰ
ਧਨੇਸੁਰਦੇਵਕੁਬੇਰਾ॥ਕਿਸੀਕਾਲਏਹੁਆਯੋਛੋਗਾ॥ਪੁਸਪਕਮਾਹਿਅਰੁ
ਫਸੁਗਯੋ॥ਪਿਤਪੋਪਨਹਿਤੁਸੇਤੁਹਿਆਯੋ॥੨॥ਕੋਕਸੀਤੁਕੋਨੈਨਨਿਹਾ
ਗਾ॥ਆਹਿਮਹੋਜਾਤੇਜਅਪਾਰਾ॥ਪੁਨਿਜਮੀਪਵਹੁਸੁਤਕੋਗਈ॥ਰਾ
ਵਣਕੋਇਮਕੁਖਤਭਈ॥੩॥ਪੁਤਧਨੇਸੁਰਦੇਵਨਿਹਾਰੇ॥ਜੁਲੈਤੇਜਦ

ਸਦਿਸਉਜਿਅਰੇ। ਤ੍ਰਿਪਾਨਿਜਾਬਿਧਐਜੋਰੇਈ। ਤੈਜੋਅਤਨਕਰੇਸੁਤਕੇ
 ਈ॥੪॥ ਸੁਦਿਰਾਵਣੁਉਰਕੁਖਬਹੁਮਾਨਾ। ਬੇਗਪ੍ਰਤਗਯਾਕਰੀਮਹਾ
 ਨਾ। ਧਨਦਸਮਾਨਅਧਿਕਵਾਮਾਇ। ਹੋਵੇਬੇਗਸਿਤਾਪਮਿਟਾਇ॥
 ੫॥ ਸੁਬ੍ਰਿਤੁਮਾਤੁਪਿਬੋਤਤਕਾਲਾ। ਐਸੇਮੁਖਤੇਰੁਖਬਿਸਾਲਾ। ਦਸਕਿ
 ਰਤਤਪਕਰਣੁਉਰਮਾਨਾ। ਉਰਯੋਸੁਰਾਵਣੁਸੁਰਮਹਾਨਾ॥੬॥ ਦੋਹਰਾ
 ॥ ਫਲਕੇਸਿਧਾਨਿਮਿਤਪੁਨਿਰਾਵਣੁਸਾਨਜਬੀਗਾ। ਤੀਰਥਗੋਕਰਣਿਗ
 ਯੋਲਗੋਕਰਣੁਤਪਧੀਗਾ॥੭॥ ਚਉਪਈ॥ ਅਪਨੇਅਪਨੇਨੇਮਸੁਧਾਰ
 ॥ ਲਾਗੇਤਪਸਾਕਰਣੁਉਦਾਗਾ। ਕਿਕੁਕਰਣੁਤਪਘੋਰਸੁਕਰਯੋ। ਲੋਕ
 ਨੇਕੇਬਹੁਤਾਪਬਿਥਰਯੋ॥੮॥ ਦਸੰਗਜਾਰਬਰਖਬਲਵਾਨਾ। ਕਿਕੁਕਰ
 ਣਤਪਕਰਯੋਮਹਾਨਾ। ਸਰਮਸਰੁਪਵਿਭੀਖੁਲਾਜੀ। ਜੰਤਧਰਮਪ

ਗਇਲਸੇਈ॥੬॥ਪਿਰਜਾਰਬਰਖਤਪਧਾਰਾ॥ਠਾਢੇਕੁਯੋਏਕਪਦਕੁ
ਗਾਰਵਣਕਰੀਤਪਸਯਾਜੇਈ॥ਅਬਸੁਨਿਯੋਨੀਕੋਓਰਜੇਈ॥੧੦
ਦਿਬਧਜਾਰਬਰਖਤਪਧਾਰਾ॥ਰਹਯੋਇਕੀਤਨਕੀਨਅਹਾਗਾਦਿ
ਸਹਜਾਰਪੂਰਣਕੁਯੋਜਬਹੀ॥ਕਾਦਿਸੀਸਤਿਨਹਮਯੋਤਬਹੀ॥੧੧॥
ਨਵਹਜਾਰਬਰਖਇਮਗਯੋ॥ਨਵਸਿਰਕਾਟਸਹਮਤੁਕੁਯੋ॥ਦਸਮ
ਹਜਾਰਬਰਖਜਬਆਯੋ॥ਗਵਣਤੋਮਨਮੇਬਿੰਗਸਾਯੋ॥੧੨॥ਕਾਟਿ
ਨਲਗੋਦਸਮਸਿਰਜਬਹੀ॥ਆਪਪ੍ਰਜਾਪਤਿਆਏਤਬਹੀ॥ਪੁਤਪੁਤ
ਦਸਕੰਠਓਦਾਗਾ॥ਮੇਪ੍ਰਸਿਨਇਮਕੀਨਓਚਾਗਾ॥੧੩॥ਵਗਮਾਂਗਓਰਚਾ
ਹਤਜੇਈ॥ਦੇਵੋਪੁਤਖਿਣਕੀਤਰਸੇਈ॥ਗਵਣਯਾਬਿਪੰਜੋਸੁਨਿਪਾਯੋ
ਹਰਖਕੁਯੋਓਰਬਚਨਅਲਾਯੋ॥੧੪॥ਜੇਤੁਮਹੋਵਰਦੇਵਨਹਾਰੋ॥ਅਮਿ

ਰਤੁਤੁਮਮਦੇਹੁਓਦਾਰੇ। ਨਾਗਸੁਪਰਣਸੁਰਾਸੁਰਜੇਤੇ। ਮੋਕੋਮਾਰਸ
 ਕੇਨਹਿਤੇਤੇ। ੧੫। ਮਾਨਵੈਯੇਜਗਤੁਰਜੇਈ। ਮੇਰੇਆਗੇਤਿਨਸ
 ਮਤੇਈ। ਯਾਬਿਧਰਾਵਣਵਰਹਸੁਨਯੋ। ਬ੍ਰਹਮਾਤਾਕੋਤਥਾਅਲਯੋ
 ੧੬। ਪੁਨਿਕਮਲਾਸਨਕੁਖਯੋਏਈ। ਅਗਨਿਮਾਹਿਸਿਰਹਮੇਜੇਈ। ਪੁ
 ਰਬਾਜਿਓਓਪਜੇਗੇਤੇਈ। ਪ੍ਰਿਗਵਾਅਸੁਰਸੁਜਾਨੇਏਈ। ੧੭। ਰਾਵਣਕੋ
 ਇਹੁੰਤਿਬਖਾਨਾਗਾਮਪ੍ਰਜਾਪਤਿਦੇਵਮਹਾਨਾ। ਵਿਭੀਖਣਕੀਢਿਗਗ
 ਯੋਸੁਜਬਹੀ। ਵਿਭੀਖਣਕਗੀਬੀਦਿਨਾਤਬਹੀ। ੧੮। ਤਬਬ੍ਰਹਮਾਇ
 ਹਬਚਨਓਚਾਰਯੋ। ਵਿਭੀਖਣਵਤਸਤੇਹਤਪਕਰਯੋ। ਧਰਮਾਨਿਮਿਤਿ
 ਬੋਤਪਧਾਰਾ। ਤੁਜਗਮੇਰੈਪਰਮਓਦਾਰਾ। ੧੯। ਅਤਿਮਤਿਤੋਕੋਹਿ
 ਤਵਰਜੇਈ। ਮੋਗਪੁਤਦੇਓਤਵਸੇਈ। ਵਿਭੀਖਣਪਦਬੀਰਨਪੁਨਿਧਰੀ

॥ ਕਰ ਅਜਿਲੀ ਪੁਨਿ ਕੀਨ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੮ ॥ ਦੇਵ ਸਦਾ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਜੋਈ ॥
ਧਰਮ ਮਾਂਹਿ ਦਿਛੁ ਨੀਕੋ ਹੋਈ ॥ ਅਧਰਮ ਮਾਂਹਿ ਰੁਚਿ ਕਦੇ ਨ ਧਾਰੇ ॥ ਜ
ਹਿ ਜਹਿ ਰਹੋ ਸੁਜਗਤ ਮਝਾਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਕੁਯੋ ਪ੍ਰਸਿਨ ਪ੍ਰਜਾ ਪਤਿਧੀਰਾ ॥
ਕਹਯੋ ਵਿਭੀਖਨੁ ਕੋਰ ਪ੍ਰਬੀਰਾ ॥ ਧਰਮ ਸੀਲ ਤੂੰ ਪੈ ਜਗਮਾਹੀ ॥ ਹਿਏ
ਗੋਤੈ ਸੇਰੁ ਵਮਾਹੀ ॥ ੩੦ ॥ ਬਿਨੁ ਮਾਰੇ ਅਮਿਰ ਸੁਜੋਈ ॥ ਤਿਕੋ ਦਯੋ ਵਿ
ਕੁੰਖਣੁ ਸੋਈ ॥ ਕ੍ਰਿਕੁ ਕਰਣੁ ਕੋ ਬਹੁ ਬਖਾਨਯੋ ॥ ਮਾਰੇ ਵਰੁ ਜਾਂਹਿ
ਤਤ ਪੁਠਾਨਯੋ ॥ ੩੧ ॥ ਬਾਣੀ ਤਾਂ ਮੁਖ ਮਾਂਹਿ ਸਮਾਂਣੀ ॥ ਕ੍ਰਿਕੁ ਕਰਣੁ ਇ
ਹੁ ਕੀਨ ਬਖਾਣੀ ॥ ਖਟ ਮਾਸ ਜੇ ਦੇ ਜਗਮਾਂਹੀ ॥ ਰਿਜਨ ਕੋਰੁ ਸੁਇਕਾਇ
ਨਮਾਹੀ ॥ ੩੨ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਕੋ ਤੁਥਾ ਬਖਾਨਯੋ ॥ ਦੇਵ ਨ ਸਹਿਤ ਹਰਖ
ਉਰਮਾਨਯੋ ॥ ਨਿਕਸ ਸੁਰ ਸੁਤੀ ਤਾਂ ਮੁਖ ਗਈ ॥ ਸੁਰ ਗਲੇ ਕਵਹਿ

ਜਾਂਵਤੁਕੁਈ॥੨੫॥ਦੁਸਟਤਮਕ੍ਰਿਕੁਕਰਣਬੋਜੋਈ॥ਚਿਤਤਤਯੋਦੁ
ਖਤਉਰੋਈ॥ਬਲੀਬਿਧਾਤਾਕੀਬਿਧਿਆਹਿ॥ਅਨਬਾਂਛਤਨਿ
ਕਸਯੋਮੁਖਮਾਹਿ॥੨੬॥ਦੁਹਿਤ੍ਰਿਨਕੇਵਰਲਭਾਪਿਪਛਾਨਾਸੁਮ
ਲੀਨਾਮੁਦੈਤਬਲਵਾਨਾ॥ਪਰਹਸਤਾਦਿਕਕੇਸਿਗਲਿਆਯੋਪ
ਤਾਲਲੇਕਤੇਬਾਹਰਆਯੋ॥੨੭॥ਰਾਵਣਕੋਊਰਮਾਂਹਿਲਗਾਯੋ॥
ਵਚਨਸੁਮੁਖਤੇਏਹੁਅਲਾਯੋ॥ਕੁਲਕੁਯਾਸੁਤਤੇਵਰਪਾਏ॥ਵਾਛ
ਤਮੇਹਮਨੋਰਥਆਏ॥੨੮॥ਜਾਕੇਕੁਖਕਰਲਿਕਾਤਿਆਗੀ॥ਗਏ
ਰਸਾਤਲਮੇਹਮਭੁਗੀ॥ਮਹਾਬਿਸ਼ਨੁਕੋਰੁਰਬੋਜੋਈ॥ਕੁਯੋਨਿਬਿ
ਰਤਿਮਹਾਂਭੁਜਸੋਈ॥੨੯॥ਲਿਕ੍ਸ਼੍ਮੰਗਰੀਆਹਿਹਮਾਰੀ॥ਪੁਰਬਬ

ਸੇਸਤਾਹਿ ਮਝਾਗੀ। ਧਨਦਤੁ ਮਾਰੋ ਜੇ ਅਹੁ ਗਾਈ। ਤਾਹਿ ਦਬਾਈ ਲੇ
ਦੁਛਡਾਈ। ੩੦। ਸਾਮਪਰਾਕ੍ਰਮ ਜਾਬਿਧ ਬਨੇ। ਕੁਪਤਿ ਬਿਧਸੁ
ਹਿਰਦਨ ਗਨੇ। ਐਸੇ ਜਬੈ ਸੁਮਾਲਿ ਬਖਾਨਯੋ। ਰਾਵਣੁ ਤਾਹਿ ਨਿ
ਖੇਧ ਸੁਠਾਨਿਯੋ। ੩੧। ਐਸੇ ਕਹਿਨੁ ਨ ਲਾਇ ਕਤੇਗੇ। ਧਨਦਕੂਤ
ਹੈ ਗਾਰਜ ਗਮੇਗੇ। ਐਸੀ ਸੁਨਿ ਰਾਵਣੁ ਕੀ ਬਾਣੀ। ਬਹੁਰਿ ਪ੍ਰਹ
ਸਤ ਸੁਤਾਹਿ ਬਖਾਣੀ। ੩੨। ਸੁਰਹੋ ਹਿਜ ਗਭੀਤ ਰਜੇਤੇ। ਗਾਈ
ਬਿਧਨ ਮਾਨੇਤੇਤੇ। ਬਚਨ ਕਹਿ ਜੁਨਿਯੋ ਅਬ ਜੇਈ। ੩੩। ਬਹੁਰ
ਕਰੋ ਜੋ ਉਰਗੁਚਿਹੇਈ। ੩੪। ਸੁਰ ਅਰੁ ਅਸੁਰ ਅਹੇ ਜਗਜਿਤੇ।
ਕਸਪ ਕੇ ਸੁਤ ਸਗਲੇਤੇਤੇ। ਲਰੇ ਪਰਸਪਰਾ ਘੁਧ ਮਾਰੇ। ਸੁਹਿ

ਰਵਭਾਵਸਭੁਦੁਗਨਿਵਾਰੇ॥੩੪॥ਨਹਿਰਾਜਨਅਹਬਾਵਨਵੀਨੋ॥ਦੇ
ਵਨਦੈਤਪ੍ਰਥਮਜਗਕੀਨੋ॥ਸੁਨਯੋਪ੍ਰਹਸਤਵਾਕਅਹਜਬਹੀ॥੪
ਵਣਕੋਮਨਅਯੋਤਬਹੀ॥੩੫॥ਰਵਣਮੁਖਤੇਤਜਾਬਖਾਨਾਕ੍ਰਿ
ਧਕੀਯੋਊਰਮਾਹਿਮਹਾਨਾ॥ਤਾਮਰਨੈਨਕ੍ਰੋਧਤੇਭੁਏ॥ਚਾਦਿਲੀ
ਕਾਕੀਪਰਬਤਗਏ॥੩੬॥ਵਤਪ੍ਰਹਸਤਪਠਾਯੋਜਬਹੀ॥ਧਨਦ
ਨਿਕਾਰਲੀਕਲਈਤਬਹੀ॥ਰਵਣਲਏਬਜੀਰਸੁਸਾਥਾ॥ਲਿਕਾ
ਬਾਸੁਕੀਯੋਰਘਨਾਥਾ॥੩੭॥ਧਨਦਪਿਤਕੇਵਾਕਸੁਮਾਨਾ॥ਲਿਕਾ
ਛੋਡੀਬੈਠਾਬਿਬਾਨਾ॥ਜਾਇਕੈਲਾਸਾਸਿਖਰਮੇਚਰਯੋ॥ਤਪਕਰਸਿ
ਭੁਪ੍ਰਸਿਨਸੁਕਰਯੋ॥੩੮॥ਤਾਕੇਸਖਾਸੁਭਯੋਨਵੀਨੋ॥ਸਿਵਤਾਕੋਅਤ
ਨੰਦਨਕੀਨੋ॥ਨਗਰੀਅਲਕਾਨਾਮੁਸੁਹਾਈ॥ਵਿਸੁਕਰਮੈਤੁਸਿਵਬ

ਨਵਾਈ॥੩੬॥ਨਗਰੀਦਈਕਰਯੋਦਿਗਪਾਲਾ॥ਜਿਵਤਾਕੀਕੀਨੀਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਾ॥ਰਾਵਣਰਾਖਸਸਾਹਿਤਸੁਹਾਯੋ॥ਸਾਨੁਜਲਿਕਾਰਾਜਸੁਪਾਯੋ॥
੪੦॥ਰਾਜਕੀਯੋਤਿਨਅਸੁਰਨਕੋਰੋ॥ਤ੍ਰਿਲੋਕੀਕੋਦੁਖਦੇਅਪਨੋਰੋ॥੩
ਗਨੀਕਾਲਖੀਜੋਕੇਵਈ॥ਵਿਕਟਰੂਪਜਗਮੇਨਿਰਮਈ॥੪੧॥ਵਿਦੁ
ਹਿਜਿਹਬਾਨਾਮਮਹਾਨਾ॥ਮਹਾਬਲੀਜੁਨਿਸਾਚਰਜਾਨਾ॥ਰਾਖਸ
ਕੋਵਿਸੁਕਰਮਾਜੋਈ॥ਮਘਦਨੋਦਿਤਿਕੋਸੁਤਸੇਈ॥੪੨॥ਦੁਹਿਤਾ
ਤਾਹਿਮੰਦੋਦਰਿਨਾਮਾ॥ਯੋਬਨਰੂਢਰੂਪਕੀਧਾਮਾ॥ਰਾਵਣਕੋਤਿਨ
ਆਪਸੁਦੀਨੀ॥ਸਫਲਸਕਤਿਦੈਖੀ॥ਤ੍ਰਿਸੁਕੀਨੀ॥੪੩॥ਵਿਰੋਚਨਕੀ
ਸੁਦਹਿਤੀਅਧੋ॥ਬ੍ਰਿਤਿਜੁਆਲਾਲੋਕਸੁਕਹੋ॥ਕਿਭੁਕਰਣਸੋਬਿਆ
ਹਨਕੀਨੀ॥ਰਾਵਣਆਪਿਤਾਜਬਦੀਨੀ॥੪੪॥ਗਿਧਰਬਰਾਜਮੈਲੁ

ਖਸਨਾਮਾ। ਤਾਕੀਸਤਾਰੁਪਕੀਧਾਮਾ। ਧਰਮਸੀਲਮਾਤਿਮਾਨਪ੍ਰਬੀ
 ਨੀ। ਰਾਵਣਾਬਿਆਹਵਿੰਗ੍ਰੀਖਣਦੀਨੀ। ੪੫। ਸਰਮਾਨਾਮਬਡੀ
 ਸੁਖਦਾਈ। ਸੁਭਲਖਣਗੁਣਰੂਪਸੁਹਾਈ। ਬਹੁਰਮਦੇਦਰਿਤੁ
 ਈਪ੍ਰਸਤਾ। ਮੇਘਨਾਦਜਾਯੋਤਿਨਪ੍ਰਤਾ। ੪੬। ਜਨਮਸਮੇਵਹੁਗਾਮ
 ਯੋਮੇਸੋ। ਨਾਦਕਰੇਸਾਵਨਘਨਜੈਸੋ। ਸਰਬਲੋਕਬੋਲੇਤਬਰਾਮ
 ਮੇਘਨਾਦਯਾਕੋਰੈਨਾਮਾ। ੪੭। ਕਿਰੁਕਰਣਪਾਨਿਕਹਯੋਨਰੇਸਾ। ਨਿੰ
 ਦ੍ਰਾਮੋਕੋਦੇਤਿਕਲੇਸਾ। ਤਬਾਇਕਗੁਹਾਕਰਾਇ। ਬਿਜਾਲਾ। ਅਤਿਲਾ
 ਬੀਪੁਨਿਧਸੀਪਤਾਲਾ। ੪੮। ਨਿੰਦ੍ਰਾਪਾਇਮੁਢਾਅਤਿਹੋਇਓ। ਤਾਮੇਕਿ
 ਰੁਕਰਣਜਬਜੋਇਓ। ਰਾਵਣਲੋਕਰੁਵਾਵਣਹਾਰੇ। ਕੀਨਉਪਵ੍ਰਵਲੇ
 ਕਮਵ੍ਰੇ। ੪੯। ਬ੍ਰਾਹਮਣਰਿਖਸਿਬ੍ਰਹਸ੍ਰਵਾਨਵਾ। ਕਿੰਨਰਦੇਵਬਧੁਪੁਨਿ

ਮਾਨਵਾ। ਮਹਿਰਗਲੋਹਯੇਜਗਜੇਤੋ। ਮਾਰਦੁਖਾਏਸਗਲੇਤੋਤੇ। ੫੦। ਸੁ
ਨੀਕੁਬੇਰਜੇਬੈਅਹਬਾਤ। ਰਾਵੁਲਕੀਨਸੁਬਦੁਉਤਪਾਤ। ਤਬਕੁਬੇਰ
ਨੇਦੁਤਪਠਾਏ। ਅਧਰਮਕੋਰਨਹਿਏਹੁਅਲਾਏ। ੫੧। ਸੁਨਿਦਸਕੀ
ਵਰੁਯੇਰੁਖਰੁਗ। ਬਿਗਗਯੇਚਫਪਨਦਅਗਗ। ਜੀਤਧੇਨਸੁਰ
ਕੋਬਸੁਕੀਨੋ। ਪਸੁਪਕਤਾਹਿਬਿਬਾਨਹਿਲੀਨੋ। ੫੨। ਠੇਰਕਰੀਅ
ਮੁਖਰਿਪੇਧਾਈ। ਧਰਮਗਾਇਸੋਕਰੀਲਰਾਈ। ਸਭੁਅਮੁਦਤਤਹਾਂਚੁ
ਨਿਘਾਏ। ਧਰਮਗਾਇਕੋਦਯੇਰੁਗਾਏ। ੫੩। ਬਹੁਰਵਰਣਕੋਜੀਤਯੇਜਾ
ਈ। ਸੁਰਗਲੋਕਪੁਨਿਕਰੀਚਫਾਈ। ਦੇਵਰਾਜਮਾਰਣਕੀਚਾਗ। ਬਢੀ
ਦਸਾਨਨਕੋਊਰਮਾਹਿ। ੫੪। ਤੁਮਲਪੁਪਅਮਰਾਪੁਰਿਕੁਯੋ। ਦੇਵਨ
ਸਾਥਦਸਾਨਨਕਯੋ। ਬਹੁਰਸੁਰੇਸੁਰਪੁਪਸੁਕੀਨੋ। ਰਾਵੁਲਕੋਸਨੇਤੋਗ।

ਚਿਲੀਨੋ॥੫੫॥ਅਮਰਾਪੁਰੇਮੇਬਾਂਧੇਤੁਤਾ॥ਮੇਘਨਾਦਅਹਸੁਨੀਸੁਬਾਤ
 ॥ਬਿਗਪ੍ਰਤਾਪਵਾਨਚਛਗਯੋ॥ਦੇਵਨਸਾਬਬਰੋਰਣਕਯੋ॥੫੬॥ਜੀ
 ਤਸੁਰੇਸੁਰਬਾਧਯੋਜਬਹੀ॥ਬਿਗਛਡਾਇਪਿਤਾਨਿਜਤਬਹੀ॥ਇੰਦ੍ਰ
 ਕੋਲੀਕਾਗਹਿਲਿਆਯੋ॥ਕਾਰਾਗਰਹਕੇਬੀਚਸੁਪਯੋ॥੫੭॥ਬ੍ਰਹ
 ਮਾਮਾਪਤੁਹਾਂਚਲਾਏ॥ਮੇਘਨਾਦਤੇਇੰਦ੍ਰਛਡਾਏ॥ਮੇਘਨਾਦਕੋਬੰਹੁ
 ਵਰਦੇਏ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਦਰੋਨਨਿਜਗਏ॥~~ਮੇਘਨਾਦਕੋਬੰਹੁਵਰਦੇਏ॥~~
 ੫੮॥ਰਾਵਣਲੋਕਨਜੀਤਤਰੁਯੋ॥ਕ੍ਰਮਹੀਕ੍ਰਮਕੋਲਾਸਹਗਯੋ॥ਮਹਾ
 ਭੂਜਾਕੇਅਤਿਰਡਾਗਾਤਿਲਤਰੁਯੋਕੋਲਾਸਪਹਾਗ॥੫੯॥ਤੁਬਨੀਦੀ
 ਸੁਰਦਯੋਸਰਾਪੁ॥ਬਾਨਰੇਤੋਰੇਪ੍ਰਤਾਪੁ॥ਮਾਨਵਤੇਹਹਨੇਸਿਰਾਮਾ॥
 ਨੀਦੀਸੁਰਕ੍ਰਪਿਭੁਖਯੋਰਾਮਾ॥੬੦॥ਦੇਹਰਾ॥ਕੁਯੋਸਾਪੁਨਹਿਗੇਨਸ

੩੮

ਸੰਦੀਪਨ

ਠਗਵਲਊਠਗਰਬਾਇ। ਸਹਸੁਬਾਹੁ ਤਗਰਪੁਤਿਗਯੋਲਰਨਹਿਤ
ਧਾਇ॥੬੧॥ ਚਿ ॥ ਤਾਪੁਰਿਨਿਕਟਨਰਬਦਾਤੀਗ। ਭੂਰਕੀਯੋਦਸਾ
ਨਨਬੀਗ। ਰਾਵਲਤੁਗਨਰਬਦਾਨਾਏ॥ ਸਿਵਪੁਜਨਹਿਤਫੁਲਮੰ
ਗਾਏ॥੬੨॥ ਕੁਸਆਸਨਪਰਤਾਰਪਟਿਬਗ। ਕੀਨੋਸਿਵਪੁਜਨ
ਆਡੂਬਗ। ਹੋਮਲਿਗਦਸਪਰਮਸੁਗਾਏ॥ ਪ੍ਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜੋਤਾ
ਹਿਨਵਾਏ॥੬੩॥ ਤਹੀਸਮੇਅਰਜੁਨਵਦੁਬੀਗ। ਨਾਰਿਨਜਾਹਿ
ਤਨਰਬਦਾਨੀਗ। ਨਵਤਤਾਭੁਜਦੇਤੁਪਸਾਰੇ॥ ਥਾਂਭੁਯੋਸਗ
ਲਨਰਬਦਾਵਾਰੇ॥੬੪॥ ਓਲੋਟਨੀਰਤੀਗਨਿਕਸਾਨੇ॥ ਰਾਵਲ
ਆਸਨਫਲਬਹਾਨੇ॥ ਭੁੰਜਨਵਾਰਪ੍ਰਵਾਹਬਹਾਏ॥ ਪੁਜੀਨਪੁ
ਜਾਸਿਭੁਓਠਾਏ॥੬੫॥ ਰਾਵਲਦੁਤਪਠਾਏਜਬਹੀ॥ ਪੇਖਸਹੀਜਭੁਜਾਨੇ

ਪਤਬਹੀ। ਰਾਵਣ ਪਾਸ ਨਿਵੇਦਨ ਕਰਯੋ। ਰਾਵਣ ਜਾਇ ਤਹਾਂ ਤਿ
 ਨ ਲਰਯੋ। ੬੬। ਬਾਧ ਦਸਾਨ ਨ ਕੋ ਪਰਲਿਆਯੋ। ਪੁਲਸਤ ਜਾਇ
 ਪੁਨਿ ਤਹਾ ਛੁਡਾਯੋ। ਕਿਸਕਿ ਪਾਬਾਲੀ ਕੇ ਸਾਥ। ਬਹੁੰ ਰਿਗਯੋ ਲਰ
 ਨੇ ਰਘੁ ਨਾਥ। ੬੭। ਤਾਨੇ ਕਖਮਾਹਿ ਗਹਿਲੀਨੋ। ਚਾਰਸ ਮੁਦਿ ਰਬੁ
 ਮਣਕੀਨੋ। ਬਹੁਰ ਆਨ ਪਰਤਿ ਆਗਨ ਕਯੋ। ਰਾਵਣ ਰਾਮ ਸਖਾਤਿ
 ਨ ਭਯੋ। ੬੮। ਰਾਵਣ ਗਯੋ ਬਹੁਰ ਬਾਲਿਦੁ ਆਰੋ। ਬਾਵਨ ਪਾਦ ਅਹੁ
 ਠਾ ਆਰੋ। ਵਸਯੋ ਜਨ ਮੇ ਪਰੇ ਸੁਜਾਇ। ਪਰ ਆਯੋ ਓਰ ਮੇ ਬਿਸਮਾਇ
 ੬੯। ਮਹਾ ਬਲੀ ਰਾਵਣ ਅਹਰੀਤਿ। ਸਗਲ ਲੋਕ ਵਸਕੀਨੇ ਜੀਤਿ
 ਕੁੰਗੇ ਕੁੰਗ ਸਗਲ ਜਗਮਾਹੀ। ਰਾਵਣ ਬੈਠ ਲੋਕ ਪੁਰਮਾਹੀ। ੭੦।
 ਰਾਵਣ ਇੰਦਰ ਜੀਤ ਸੁਕੋਰੋ। ਆਬਿਪਰਾਮ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੁਹੋਰੋ। ਰਾਵਣ

ਲੋਕਰੁ ਵਾਵਣੁ ਗਾਗਾ। ਰਾਮਤੁ ਮੇਰੁ ਭ੍ਰੀਤੁ ਗਾਗਾ। ੧੧। ਮੇਖਨਾ
ਦਾ ਅਤਿ ਬਲ ਬੋਝੇਈ। ਰਣਮਾਹਿਮਾਰ ਘੋਲਖਮਣੁ ਜੇਈ। ਕਿਭੁ ਕਰ
ਣੁ ਸਮਸੈਲਾ ਅਕਾਰ। ਤੈਰੁ ਭ੍ਰੀਤੁ ਰਤੁ ਰਯੋਮਾਗ। ੧੨। ਸਖਾਤਨ
ਰਾਇਣਤੁ ਜਗਦਾਇ। ਜਗਤ ਸਰੂਪ ਸੁਪ੍ਰਭੁ ਅਨਾਇ। ਬਾਵਰਜੈ
ਗਮਜੇ ਜਗਮਾਹੀ। ਰਾਮਸੁ ਤੇਹਿ ਬਿਨਾ ਕਛੁ ਨਾਹੀ। ੧੩। ਤੇਰੇ ਨਾਤਿ
ਕਮਲਾਨਿ ਰਮਯੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਲੋਕ ਪਿਤਾਮਾਹਿ ਕੁਯੋ। ਬਾਣੀ ਸਹਿਤ ਅ
ਗਨਿ ਪੁਨਿ ਜੇਈ। ਤੇ ਮੁਖਤੇ ਉਪਜੀ ਹਰਿ ਸੇਈ। ੧੪। ਲੋਕ ਪਾਲ
ਸਭੁ ਕੁਜਤੇ ਕੁਯੋ। ਨੈਨਦਤੇ ਗਵਿਸਾਸਿ ਨਿਰਮਯੋ। ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸ
ਜਨੀਤੁ ਵਕਾਨਾ। ਤਵ ਘਾਨਨਤੇ ਉਪਜਿ ਉਪਾਨਾ। ੧੫। ਅਜੁਨੀਆ
ਹਿ ਕੁਮਾਰ ਸੁਜੇਈ। ਉਪਜੇਤਵ ਘਾਨਨਤੇ ਜੇਈ। ਜਿਘਾਜਾਨੁ ਉਰੁ

ਨਿਰਮਲੇ। ਭੁਵਆਦਿਕ ਸਭ ਲੋਕ ਸੁਰੁਏ। ੧੬। ਕੁਖਿ ਦੇਸ ਤੇ ਹੋ ਭੁਗਵਾ
 ਨਾ। ਚਰੇ ਸਾਂਗ ਰੁਏ ਮਹਾਨਾ। ਇੰਦੁ ਬਰਲ ਸਤ ਨ ਤੇ ਰੁਏ। ਬਾਲ ਖਿਲ
 ਤੇ ਜਾਨਿ ਰਮਏ। ੧੭। ਮੇਢ ਰਤੇ ਤੇ ਅਮਉਪ ਜਾਯੋ। ਗੁਦ ਤੇ ਮਿਤੁ ਜਨ
 ਮਿਪੁ ਨਿਪਾਯੋ। ^{ਲਿੰਗ}ਕ੍ਰਿਪ ਹਤੇ ਤੇ ਨੈਨ ਉਪਾਏ। ਗਭਿਨ ਤੇ ਪਰਬਤ ਪ੍ਰਭੁ ਜ
 ਏ। ੧੮। ਕਿਸਨ ਤੇ ਪਨ ਸਿਤ ਤਿ ਰੁਈ। ਅੰਖ ਧੀ ਸਕੁਰੇ ਮਨ ਨਿਰਮ
 ਲੀ। ਨਖ ਤੇ ਰੁਏ ਖਗਾਦਿਕ ਦੇਵਾ। ਵਿਸਰੂਪ ਤੁੰ ਆਲੇ ਖ ਅਰੇਵਾ। ੧੯।
 ਮਾਇਆ ਸਕਤਿ ਮਿਲੇ ਰਪੁ ਗਾਇ। ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਸਦੇ ਹਿਦਿ ਖਾਇ।
 ਅਸਥਾਵਰ ਜੀਗਮ ਜੀਵ ਸੁਜੇਈ ਜੀਵੇ ਤਵ ਅਵਲੇ ਬਨ ਤੇਈ। ੨੦।
 ਤਵ ਸਿਪੁ ਕਤਿ ਸੁਨਿ ਖਲਵਿ ਹਾਗ। ਤੇ ਬਿਨ ਰਾਮ ਸੁਸਗਲ ਅ
 ਸਾਗ। ਖੀਗ ਬਿਆਪ ਕਾਜਿ ਉਪੈ ਪੀਉ। ਤਿਉ ਤੁੰ ਰਾਮ ਸਗਲ ਕਾਜੀ

ਉ॥੨੧॥ਵੇ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪੈਨ ਭੁਮੇ ਰਵਿ ਅਰੁ ਚੰਦਾ ਤਿਨ
ਹਿ ਤੇ ਹ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੋ ਪੁਰਣ ਪਰਮਾਨਿ ਦਾ ॥੨੨॥ਵੇ ॥ ਸਬੰਗ ਨਿਤ
ਏਕ ਤੁਅਹੇ ॥ ਗਿਆਨ ਚਖੁ ਬਿਰਲ ਕੋਲੇ ਹੇ ॥ ਤਵ ਅਵਲੀ ਬਾਬਿ
ਬੁਧ ਸਰੁਜੀ ਵੇ ॥ ਘਾਗਨ ਮਾਹਿ ਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੇ ॥੨੩॥ਵੇ ਸੁਸਥ
ਵਰਜੀ ਗਮ ਜੇਤੀ ॥ ਤੇ ਹਨ ਗਇਲੁ ਰਚੀ ਜੁ ਤੇਤੀ ॥ ਅਗਿਆਨ ਨੈ
ਨਨ ਹਿ ਤੇ ਕੋਲੇ ਖੇ ॥ ਜਿਉ ਵਿਗਾ ਅੰਧਨ ਸੂਰ ਅਪੇ ਖੇ ॥੨੪॥ਘੇ ਗੀਜੇ ਉ
ਰ ਗਿਆਨ ਚੰਦਾ ਹੇ ॥ ਤੇ ਕੋ ਪੇਖੇ ਦੇਹ ਮਝਾ ਹੇ ॥ ਬਿਦਸੀ ਜਬੇ ਦਾਂਤ ਜੁ ਜੇ
ਈ ॥ ਤਾਂ ਕਰੈ ਤੇ ਹਨਿ ਹਾਰੇ ਤੇ ਈ ॥੨੫॥ਤੇ ਪਦ ਭੁਗਤਿ ਪੁਰੀ ਸੁਰ
ਗਮਾ ॥ ਫੁਫੁਤਿ ਤਾਹਿ ਪਿਖੇ ਚਿਦ ਪਾਮਾ ॥ ਤੇ ਸਬੰਗ ਸਰੋ ਕ ਛੁਜਾ
ਨੇ ॥ ਤਵ ਅੰਗੇ ਮਮ ਬਚਨ ਬਖਾਨੇ ॥੨੬॥ਜਿ ਤੁਮ ਖਿਮਾਂ ਕਰੇ ਅਰੁ

ਗੀਜਨਾ। ਤਿਹ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਕੇ ਹਮ ਭੁਜਨਾ। ਕਾਲ ਦੇ ਸਦਿ ਗਨਾਹਿ
ਤੁਮਾਰੇ। ਤੁਇ ਕੇ ਚਤਨ ਰੂਪ ਮੁਰਾਰੇ। ੧੧। ਅਜ ਅਖਰ ਚਲਨਾ ਦਿ
ਕਨਾਹੀ। ਤਿਸ ਬੰਗਿ ਜਗਤ ਕੇ ਮਾਂਹੀ। ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭੁ ਆਹਿ ਅ
ਨਿਤਾ। ਤੁਈ ਸੁਰਜਗ ਮੇ ਭੁਗਵੰਤਾ। ੧੨। ਏ ॥ ਕਪਟਨ ਮਾਇ
ਕ ਜਾਹਿ ਮੇ ਭੁਜੇ ਨਿਰੰਤਰ ਰਾਮਾ। ਸੇਵਕ ਸਾਥ ਅਭਿਨ ਜੇ ਕਰੇ ਜਨਨ
ਕੇ ਕਾਮਾ। ੧੩। ਏ ਤਿਸੀ ਮਤਿ
ਸਿਬਾ ਦਿਉ ਤਕਾਂਡੇ ਦੁਤੀ ਯੋਧਿਆਇ। ੧੪। ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੇ ॥ ਏ
॥ ਬਾਲੀ ਅੰ ਸੁਰੀ ਵੇ ਕੇ ਜਨਮ ਸੁਨਨ ਕੀ ਚਾਹਿ। ਸੁਨੇ ਸੁਰੇ ਸੁਰ
ਭਾਨੇ ਮੇ ਭੁਏ ਕਪੀ ਜਗ ਜਾਮਾਹਿ। ੧੫। ਅਗ ਸਤੋ ॥ ਏ
॥ ਮੇਰਨ ਮਾਇ ਕੇ ਹਮ ਪਹਾਰਾ। ਬੀਚ ਸਿੰਗਿ ਮਾਇ ਲਗੀ ਅਪਾਰ

॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੀਤ ਹਿ ਸਰਾਉ ਦਾਰਾ ਸੋਯੋ ਜਨ ਜਾ ਕੋ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥੨॥
 ਚਤੁਰਾਨਨ ਦੇਵ ਕਿਸੀ ਪੁਨਿ ਕਾਲਾ ਤੁਮੇ ਕਰੀ ਸਮਾਪਿ ਬਿਸਾਲਾ ॥
 ਦਿਬ ਆਨੰਦ ਨੈਨ ਜਲ ਆਯੋ ਨੈਨ ਨੇਤ ਪਰਮਾ ਹਿ ਗਿਰਾਯੋ ॥੩॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਧਰਤਾ ਹਿ ਕਰਮਾ ਹੀ ॥ ਪਿਆਨ ਕਰਯੋ ਕਛੁ ਤਾਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥
 ਭੁਮੈ ਤਜਯੋ ਸਲਿਲ ਮਹਾਨਾ ॥ ਤੰਤ੍ਰੇ ਉਪਜਿਓ ਕਪਿ ਬਲਵਾਨ ॥੪॥
 ॥ ਤਕੋ ਰੁਖ ਯੋ ਬਹੁ ਰਬਿ ਪਤਾ ॥ ਕ੍ਰਿਚਿਤ ਕਾਲ ਬਸੋਇ ਪਤਾ ॥
 ਰੋਗ ਜੋ ਮੋਹ ਜਮੀ ਪਮਹਾਨਾ ॥ ਬਹੁ ਰੇਤ ਵਹੁਇ ਪੈ ਕਲਿਆਨਾ ॥
 ५॥ ਐਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੁਖ ਯੋ ਜਬ ਹੀ ॥ ਬਾਸ ਕੀਯੋ ਬਾਨਰ ਤਹਿ ਤਬ
 ਹੀ ॥ ਯਾ ਬਿਪਬੀ ਤੇ ਬਹੁ ਤੁਜੁ ਕਾਲਾ ॥ ਰਿਖ ਗਜ ਤਹਿ ਰਹੇ ਬਿਸ
 ਲਾ ॥੬॥ ਏਕ ਜਮੇ ਫਲਾਹਿ ਤੁਕ ਪਿਗਯੋ ॥ ਵਾਪੀ ਏਕ ਨਿਹਾਰ ਤੁਭ

ਯੋ॥ ਵਿਬਾਜਿਲਾਮਾਇਲਗੀਅਪਾਗਾ॥ ਨਿਗਮਲਤਾਮੇਰੇਰਿਯੋ
 ਵਾਰਾ॥ ੭॥ ਪਾਨੀਪੀਵਨਕੇਹਿਤਗਯੋ॥ ਤੁਹਿਛਾਅਕਪਿਵੇਖਤਿ
 ਕੁਯੋ॥ ਤਾਕੋਔਰਕਪੀਸੁਰਮਾਨਾ॥ ਕੁਦਪਰੇਜਲਮਾਹਿਮਹਨਾ
 ੮॥ ਤਾਂਮੇਔਰਨਬਾਨਰਪਾਯੋ॥ ਨਿਕਸਬੇਗਜਲਬਾਹਰਾਯੋ॥
 ਨਿਜਤਨੁਜਿਦਾਰਿਨਾਰਿਨਿਹਾਰੀ॥ ਵਿਸਮੇਕੁਯੋਜੁਚੀਤਮਝਗੀ॥
 ੯॥ ਤੁਹਿਜਮੇਜੁਰਨਾਇਕਾਯੋ॥ ਪੁਜਾਪਤਾਮਹਿਠੇਰਜਿਧਾਯੋ॥
 ਮਧਆਨਜਮੇਪੇਖੀਤਹਿਨਾਰੀ॥ ਮਨਰਸਾਂਤਨੁਪ੍ਰਕਾਅਪਾਰੀ॥ ੧੦
 ਮਨਮਸਬਾਨਜੁਰੇਜੁਰਲਾਗੇ॥ ਪੀੜਤਕੁਏਜੁਬੀਰਯਾਤਿਆਗੇ॥
 ੧੧॥ ਬੀਰਯਬਾਲਨਮਾਹਿਗਿਰਾਏ॥ ਬਾਲੀਜਨਮਸੁਤਾਤੇਪਾਏ॥ ੧
 ੧॥ ਸ਼ਕਰਤੁਲਪਰਾਕੁਮਕੁਯੋ॥ ਪੇਖਪੁਰਿਦਰਤਾਂਬਿਗਸਯੋ॥ ਸੁਵਰ

ਫੁਮਾਲਾਤਕੇਗਾਲਿਭੂਗੀ॥ਆਪਗਾਇਉਜੁਰਲੋਕਮਸ਼੍ਰੀ॥੧੩॥ਤ
ਹੀਸਮੇਤਹਿਭੂਨਸੁਆਯੋ॥ਦੇਖਭੂਮਨੀਬਹੁਤਲੁਭੂਯੋ॥ਭੂਮਾਨਿ
ਨਿਕਟਜਬੈਗਵਿਗਯੋ॥ਗੀਵਾਮਾਹਿਰੇਤੁਗਿਰਪਯੋ॥੧੩॥ਤਾਹਿ
ਰੇਤਤੇਬੈਗਮਹਾਨਾ॥ਬਾਨਰਏਕਭੂਯੋਬਲਵਾਨਾ॥ਤਾਹਿਜਹਾਇ
ਕਦੇਹਨੁਮਾਨਾ॥ਆਪਗਯੋਨਕੁਮੰਡਲਭੂਨਾ॥੧੪॥ਦਿਨੇਸਤਤਿ
ਹੇਤਲੋਭੂਮਾਨਿ॥ਗਈਕਹੁਪੁਨਿਅੰਰੇਕਾਨਨਿ॥ਤਹਾਂਜਾਇਵਹੁ
ਜੇਈਗਤਿ॥ਬਹੁਰਿਜਾਗਤਨਾਪਿਖਯੋਪ੍ਰਭੂਤਿ॥੧੫॥ਪੁਰਬਾਜਿਉ
ਤਨੁਕਪਿਹੁਇਗਯੋ॥ਹੇਰਅੰਚਿਕੁਉਰਭੂਯੋ॥ਫਲਮੁਲਾਦਿਕੁਬ
ਹੁਤਮਿਲਾਇ॥ਪੂਤਦੇਉਪੁਨਿਜਿਗਲਵਾਇ॥੧੬॥ਬ੍ਰਹਮਾਕੋ
ਅਭਿਬਿਦਿਨਧਾਗਾ॥ਅਗੋਖੜ੍ਹੇਰਿਖਸਿਰਦਾਗਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਂਤਾਅਸ਼੍ਵ

ਸਨਕਰਯੋ। ਕਪਿਕਿਜਰਕੋਇਹੁਚਿਰਯੋ। ੧੧। ਰਾਜਦਯੋਤੋਕੋਧਰਾ
 ਹੀ। ਸੁਖੀਬਸੋਅਪਨੇਪਰਮਾਂਹੀ। ਤੁਹਾਂਦੇਵਤਾਦੁਤਬੁਲਾਯੋ। ਬ੍ਰਹ
 ਮਾਤਾਕੋਏਹੁਅਲਾਯੋ। ੧੨। ਦੁਤਜਾਹੁਮਮਾਂਇਸੁਮਾਨਾ। ਸਿਰਿ
 ਲਿਜਾਵੇਕਪਿਬਲਵਾਨਾ। ਕਿਸਕਿੰਧਾਨਗਰੀਦਿਬਸੁਹਾਈ। ਏ
 ਸੁਕਰਮਾਨਿਜਹਾਬਬਨਾਈ। ੧੩। ਸੁਬਸੁਕੁਗਅਹੇਜਾਂਮਾਂਹੀ।
 ਦੇਵਨਕੀਰੀਮਜਾਮੇਨਾਹੀ। ਤਾਂਮੇਰੁਗਸਿੰਘਾਸਨਲੀਜੋ। ਰਾਜਤਿ
 ਲਕਯਾਕਪਿਕੇਦੀਜੋ। ੧੪। ਸਪਤਦੀਪਗਤਿਬਾਨਰੇਜਈ। ਮ
 ਹਾਬਲੀਅਤਿਦੁਰਜਯਤੇਈ। ਤੇਸਕੁਯਾਕੋਹੋਹਿਅਧੀਨਾ। ਯਾ
 ਬਿਧਮੋਹਬਚਨਸਕੀਨਾ। ੧੫। ਜਬਨਾਗਾਇਨਰਾਅਵਤਾਰ
 ਆਪਾਰੇਗੋਤਾਧਰਾਇਮਫੁਗ। ਦਸਰਬਕੇਪਰਨੀਕੇਆਵੇ। ਰਾਮ

੩੮੬

੩੮੬

ਨਾਮਜਗਮਾਂਹਿਕਹਾਵੇ॥੨੨॥ਧਰਣੀਭਾਰਅਸੁਰਬਲਧਾਰੀ॥ਤਨਾ
ਸਿਹਿਤਅਹਿਮੁਰਾਰੀ॥ਤਬਕਪਿਤ੍ਰਾਹਿਜਹਾਇਤੁਧਰੇ॥ਲਿਕਾ
ਜਾਇਲਗਾਈਕਰੇ॥੨੩॥ਐਸੇਕਹਿਬਿਧਦੁਤਪਠਾਯੋ॥ਦੇਵਦੁਤਮ
ਤਿਮੀਤਿਸੁਆਯੋ॥ਜਿਉਜਿਉਬ੍ਰਹਮਾਅਯੰਸੁਦੀਨੀ॥ਤਿਉਹੀਤਿ
ਉਸਰੁਤਾਂਹਿਸੁਕੀਨੀ॥੨੪॥ਦੇਵਦੁਤਬਹੁਰੇਫਿਰਗਯੋ॥ਬ੍ਰਹਮਾਪਾ
ਸਿਨਿਵੇਦਨਕਯੋ॥ਤਾਦਿਨਤੇਕਿਸਕਿਧਾਰਾਮਾ॥ਬਾਨਰਕੁਪਨਕੀ
ਯਹਿਧਾਮਾ॥੨੫॥ਸੁਬੇਸੁਤੰਰਾਮਮੁਰਾਰੇ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਨਤੀਕੰਗੀਸੁਥ
ਰੇ॥ਕੁਕੋਨਿਖਲਸੁਕੁਰਉਤਾਰਯੋ॥ਲੀਲਾਕੰਨਰਤਨੁਤੋਧਾਰਯੋ॥
੨੬॥ਸੁਬਕੁਤਰਿਦਅੰਤਰਰਾਮਾ॥ਨਿਤਮੁਕਤਿਤੁਚੇਤਨਧਾਮਾ॥ਅਖੰ
ਡਨਿਦਸਰੂਪਤੁਮਾਰੇ॥ਕਿਆਬਲਏਹਜੁਰਾਖਸਮਾਰੇ॥੨੭॥ਚਰਯਾ

ਤੇਰੀ ਸਿਤ ਸੁਗਾਵੇ। ਲੀਲਾ ਮਾਨੁਖ ਦੇ ਹ ਬਨਵੇ। ਤਿਰੋਜ ਸੁਸਭ ਪਾਪ
 ਸੁਹਗੇ। ਸੁਭ ਲੋਕ ਨ ਕੇ ਅਤਿ ਸੁਖ ਕਰੇ। ੨੧॥ ਅਤ੍ਰਿਲਾ ਬਾਲੀ ਅੰਸੁ
 ਰੀਵ ਜਨ ਮਨ ਰਗਾਵਈ। ਮਰਤ ਲੋਕ ਕੇ ਮਾਹਿ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਈ
 ॥ ਜਨ ਮਸੁ ਪਾਵਨ ਭੁਯੋ ਮਿਲਯੋ ਤਵ ਸਿਰ ਮੁਰਾਰੀ। ਹਿਮ ਕਤ ਹੋ
 ਇਜਗ ਮਾਹਿ ਮਿਟੇ ਤਿਹ ਪਾਤਕ ਭਾਰੀ। ੨੨॥ ਚੋ ॥ ਅਬ ਮੇਕ
 ਬਾਬ ਖਾਨੇ ਰਾਮ। ਤੇਹ ਮਿਲੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਾ। ਜਾਹਿਤ ਸੀਤਾ ਹਰੀ
 ਦਸਾਨਨ। ਸੋ ਅਬ ਬਾਤਿ ਸੁਨੋ ਨਿਜ ਕਾਨਨ। ੨੩॥ ਪੁਰਬ ਸਤ ਯੁ
 ਗ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਸੁਤ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ। ਕਹਿਓ ਇਕਾਂਤਿ ਹੁ
 ਤੇ ਦੁਹ ਕਾਨਨ। ਤਾਂ ਕੀ ਦ੍ਰਿਗ ਪੁਨਿ ਜਾਇ ਦਸਾਨਨ। ੨੪॥ ਨਿਮ
 ਰਭਾਵ ਪਦ ਬੰਦਨ ਕਰੀ। ਮੁਖ ਤੇ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸਨ ਉਚਰੀ। ਕਿ ਬਲਵੰਤ ਸੁ

ਦੇਵਨਮਾਂਗੀ। ਜਾਕੈ ਅਸ੍ਰੇ ਦੇਵਰਹਾਹੀ। ੩੩। ਕਾਕੇਬਲਜੁਰਗਣਅਰਿ
ਦਰੋ। ਕਾਹਿਦੁਜਾਤੀਅਜਨਸੁਕਰੋ। ਕਾਕੇਯੋਗੀਪਰੇਧਿਆਨ। ਏਹਸਿ
ਦੇਹਸੁਮੇਹਮਹਾਨ। ੩੩। ਅਕੋਉਤ੍ਰਦੇਵੁਨੀਜੇਮੇਹਸਿਦੇਹਨਿਵਾਰ
ਣਕੀਜੋ। ਸਨਤਕੁਮਾਰਧਾਰਉਰਧਿਆਨ। ਤੁੰਹਿਰੋਦੇਕੀਨੀਕੀ
ਜਾਨ। ੩੪। ਦਸਾਨਨਕੋਤਿਹਏਹੁਬਖਾਨੀ। ਸੁਨੇਪ੍ਰਤਅਬਮੇਰੀਬਾ
ਨੀ। ਜੇਸੁਰਜਗਕੋਕਰਤਾਅਹੋ। ਜਨਮਜਗਾਦਿਕਜਾਕੋਨਹੋ। ੩੫
ਰ। ਸੁਸੁਰਜਾਕੋਸਿਗਨਿਵਾਸੀ। ਹਰਿਨਾਰਾਇਣਤੇਅਬਿਨਾਸੀ। ਜਾਕੋ
ਨਾਰਿਕਮਲਨਿਰਮਯੋ। ਬ੍ਰਹਮਾਯੋਕਪਿਤਾਮਯੁਯੋ। ੩੬। ਬਾਵਰ
ਜਗਮਜਗਤਸੁਜੇਈ। ਜਾਨੇਨਿਖਲਉਪਾਯੋਜੇਈ। ਤਾਅਵਲਿਬਨ
ਦੇਵਸੁਧਾਰੋ। ਰਣਮੰਡਲਅਰਿਪੁਜਿਸਿੰਘਾਰੋ। ੩੭। ਯੋਗੀਤਕਸਰੇਧਿਅ

ਨਾ। ਤਾਹਿ ਘੋਜੁ ਪੁਨਿ ਬਿਪ ਮਹਾਨਾ। ਘੋਜੁ ਪੁਨਿ ਰਿਖ ਵਰ ਕੀ ਬਾਨੀ
 ॥ ਰਾਵਣ ਪ੍ਰਸਨ ਬਹੁ ਗਇ ਹਠਾਨੀ। ੩੮॥ ਵਾਨ ਵਦੈ ਤ ਬਿਨ ਕਰਮਾਰੇ।
 ਕੇਗਾ ਤਿ ਪਾਵੇ ਜਗਤ ਮਝਾਰੇ। ਬਹੁ ਗੁਨੀ ਸੁਰਏ ਹੁ ਅਲਾਈ। ਸੁਨ
 ਰਾਵਣ ਰਾਖ ਸਕੇ ਰਾਈ। ੩੯॥ ਬਿਨੁ ਬਿਨ ਦੇਵ ਕੇ ਮਾਰੇ। ਦੈਤ ਜਾ
 ਹਿ ਸੁਰ ਲੋਕ ਮਝਾਰੇ। ਰੁਗ ਰੁਗ ਸਾਕ੍ਰਿਤ ਖੇਕਾਰੇ। ਗਿਰੇ ਸੁਰਗ ਤੇ ਭੁ
 ਮੇ ਪਾਰੇ। ੪੦॥ ਪੁਰਬ ਪੁਨਿ ਪਾਪ ਅਧੀਨ। ਜਾਮੇ ਮਰੇ ਹੋਹਿ ਅਤਿ ਦੀਨ
 ॥ ਬਿਸਨ ਜਾਹਿ ਨਿਜ ਹਾਥ ਨ ਮਾਰੇ। ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਤੇ ਪਾਹਿ ਉਦਾਰੇ। ੪
 ੧॥ ਮੁਨਿ ਕੇਵਾ ਕਸਨੇ ਯੋਕਾਨਾ। ਰਾਵਣ ਹਰਖ ਭੁਯੋ ਸੁਮਹਾਨਾ। ਹਰਿ
 ਕੇ ਸਿਰਾ ਸੁਕਰੇ ਲਗਾਈ। ਘਹ ਚਿਤ ਮਨ ਮੇ ਉਪਜਾਈ। ੪੨॥ ਰਾਵਣ
 ਕੇ ਉਰ ਕੀ ਪੁਨਿ ਜਾਨਾ। ਕੀਨੇ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਬਖਾਨਾ। ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਮਾਰੇ ਵੰਛਤ

ਜੇਈ। ਹਿਵੇਗੋ ਬਿਨ ਜਿਸੇ ਜੇਈ॥੪੩॥ ਕਿੰਚਿਤ ਕਾਲ ਪ੍ਰਤੀਖਨ ਕਰੋ। ਸਖੀ
 ਦਸਾਨ ਨਯਾ ਜਗ ਟਿਹੋ। ਆਬਿਧਤਾਂ ਮੁਨਿ ਰੁਖ ਮਹਾਨਾ। ਬਹੁ ਰਿਕੀਯੋ
 ਤਿਨ ਏਹੁ ਬਖਾਨਾ॥੪੪॥ ਅਤਿ ਮਾਇਕ ਹਰਿ ਆਹਿ ਅਰੁਪ। ਕਹਿ ਦਸਾ
 ਨਨ ਤੁਕੋ ਰੁਪ। ਹੈ ਅਸਥਾਵਰ ਜਗ ਮਮਾਹੀ। ਨਦੀ ਆਨਿ ਅਰੁਪੁਨਿ
 ਕਾਨਨ ਮਾਂਹੀ॥੪੫॥ ਹੇ ॥ ਉਕਾਰ ਸਰੁਪ ਹਰਿ ਤਬਾਸ ਤਿਪਹਿ ਚਾ
 ਨਾ। ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਔਰ ਸਾਵਿਤ੍ਰੀ ਰੁਪ ਨਾਰਾਇਣ ਜਾਨਾ॥੪੬॥ ਹੇ ॥
 ਸਗਲ ਜਗਤ ਅਧਾਰ ਸੁਜੇਈ। ਸੇ ਸਰੁਪ ਹਰਿ ਜਾਨੇ ਜੇਈ। ਸਰਬ ਦੇ
 ਵ ਅਰੁ ਸਾਗਰ ਜੇਤੇ। ਹਰਿ ਕੋ ਰੁਪ ਪਛਾਨੇ ਤੇਤੇ॥੪੭॥ ਸੁਰਗ ਚੰਦ ਸੂ
 ਰ ਪੁਨਿ ਕਾਲਾ। ਦੇਵ ਗਜ ਅਮਵਾ ਯੁ ਬਿਜਾਲਾ। ਅਗਨਿ ਮਿਤੁਨੇ
 ਰਿਤ ਪੁਨਿ ਜਾਨਾ। ਜਲ ਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸੁਰ ਮਾਨਾ॥੪੮॥ ਅਰਿ ਸੁਰ

ਸੁਰਹਯੇਜੇਤੇ॥ਹਰਿਕੋਰੂਪਪਛਾਨੇਤੇਤੇ॥ਜੁਲਤਿਤੇਜਜਗਪਾਲੇਦੇਵ॥ਹਰੇ
 ਵਿਸੁਪੁਨਿਕਰੇਅਭੇਦ॥੪੯॥ਅਬਿਨਾਸੀਦੇਵਕਰੇਜਗਲੀਲਾ॥ਬਿਸੁ
 ਸਨਾਤਨਸਿੰਦਰਭੀਲਾ॥ਬਿਆਪਤਿਤਾਹਿਤਿਲੋਕੀਸਾਰੀ॥ਥਾਵਰਜੀ
 ਗਮਜਗਤਮਧੁਰੀ॥੫੦॥ਨੀਲਕਮਲਸਮਦੇਵਸੁਹਾਏ॥ਦਾਮਨਿਸੇਖ
 ਵਤਨੁਪਹਿਰਾਏ॥ਜਾਬੁਨਦਤਨਪ੍ਰਭਾਅਪਾਰੀ॥ਦਾਮਅੰਗਸੀਬਸੇਢੀ
 ਦਾਰੀ॥੫੧॥ਨਿਤਅਨੰਪਾਇਨਦੇਵੀਜੇਈ॥ਤਾਹਿਅਭਿਗਨਿਹਾਰੇ
 ਜੇਈ॥ਦਾਨਵਦੇਵਸੁਪਨਿਗਜੇਤੇ॥ਤਾਹਿਨਿਹਾਰਸਕੇਨਹਿਤੇਤੇ॥੫੨॥
 ਯਾਗਪਾਠਤਪਤੀਗਥਦਾਨ॥ਤਾਕਰਕੁਸੇਨਹਿਕੁਗਦਾਨ॥ਜਾਪਰੁ
 ਆਪਪ੍ਰਸਾਦਸੁਧਾਰੇ॥ਜੇਈਤਾਕੋਰੂਪਨਿਹਾਰੇ॥੫੩॥ਅਮਲਾਦ੍ਰਿਸਟਿ
 ਭਵਭੀਤਰੇਜੇਈ॥ਬਿਸੁਨਾਗਾਇਨਪੇਖੇਤੇਈ॥ਯਥਾਰਥਦੇਖਨਕੀਤਦ

ਚਾਗਾਭਾਬੋਰੁਪਸੁਨੇਅਬਤਾਹਿ॥ ੫੪॥ ਤ੍ਰਿਤਾਯੁਗਅਵੇਗੋਜਬਹੀ॥ ਨਰ
ਪਤਿਰੁਪਧਰੋਗੋਤਬਹੀ॥ ਦੇਵਮਨੁਖਨਕੋਪਿਤਧਾਗੇ॥ ਇਖਵਾਕਵੇਸ
ਹਰਿਲੋਅਵਤਾਗੇ॥ ੫੫॥ ਦਾਸਰਥੀਵਹਰਾਮਕੋਰੇਯੈ॥ ਮਹਾਪਰਾਕ੍ਰ
ਮਕੁਮੇਅੰਯੈ॥ ਪਿਤਾਮਾਇਸੁਪਾਨਿਮਾਨਸੁਸੀਸਾ॥ ਰਾਮਦਸਾਨਨ
ਵੇਜਗਦੀਸਾ॥ ੫੬॥ ਭੂਤਸਹਿਤੁਜਹਿਤੁਨਿਜਵਾਮਾ॥ ਆਵਹਿ
ਗੇਦਿਰਿਕਬਨਰਾਮਾ॥ ਵੇਪਰਮਾਤਮਰਾਮਅਨੁਪਾ॥ ਨਿਜਮਾਇ
ਆਕਰਜਗਸਰੂਪਾ॥ ੫੭॥ ਆਬਿਧਮੇਤਵਕੀਨਬਖਾਨਾ॥ ਵੇਸਤ
ਰਸਹਿਤਰੁਪੁਰੁਗਵਾਨਾ॥ ੫੮॥ ਮਾਸਹਿਤੁਰਾਮਜਬਹੀ॥ ਭੂਜਿ
ਯੋਰੁਗਤਿਭਵਕਰਸੇਈ॥ ੫੯॥ ਆਬਿਧਸੁਨਯੋਅਸਰਪਾਤਿ
ਜਬਹੀ॥ ਧਿਆਨਬਿਚਾਰਕੀਯੋਤਿਨਤਬਹੀ॥ ਤੇਰੇਸਿਗਵੈਰਉਰ

ਰਧਾਗਾਗਵਣੁਭਯੋਸੁਹਰਖਅਪਗ॥ ੫੬॥ ਸਦੈ **ਹਰ**॥ ਗਣਨਿਮਿਤਸਕੁਲੋਕ
 ਮੇਅਵਤਕੁਯੋਲੋਕੇਸਾ॥ ਮਾਰੇਜੀਤੇਲੋਕਤਿਨਵੀਨੇਬਹੁਤਕਲੇਸਾ॥ ੬੦॥ ਚਿੰ
 ॥ ਤਵਲਰਨੇਹਿਤਹੇਭੁਗਵਾਨਾ॥ ਗਵਣਬੀਰਬਡੋਮਤਿਮਾਨਾ॥ ਸੀਤਤ
 ਬਨਮਾਹਿਚੁਰਾਈ॥ ਤੋਤੇਨਿਜਬਧਮਨਹਬਸਾਈ॥ ੬੧॥ ਸਦੈ **ਯਾ**॥ ਯਾ
 ਹਿਕਥਾਸੁਨਿਹੈਪਾਢਿਹੈਪੁਨਿਅੰਰਨਕੋਨਰਕੁਖਸੁਨਾਵੇ॥ ਆਖੁਖਅੰ
 ਰਅੰਰਗੁਤਨੇਧਨਧਾਨਮਹਾਪੁਨਿਤਾਪਾਰਿਆਵੇ॥ ਦੁਖਅਨੀਤਮਿਟੇਸਿ
 ਨਕੇਪੁਨਿਸੁਖਅਨੀਤਉਮਾਜਗਪਾਵੇ॥ ਬਿਧਮਿਟੇਜਗਮੰਡਲੰਧਰਕੇਤ
 ਨੁਆਜਗਠੇਰਨਆਵੇ॥ ੬੨॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉ
 ਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਵੇਉਕੁਡੇਕ੍ਰਿਤੀਯੋਧਿਆਇ॥ ੩॥ ਅਗ
 ਸਤੋ **ਵਾਚ**॥ ਸਦੈ **ਯਾ**॥ ਏਕਸਮੈਚਤੁਰਾਨਨਕੇਪੁਰਤੇਭੁਵਮੁਲਨਾਰਦਅ

੩੮੩

੦

੩

੦

ਏ। ਰਵਣੁ ਲੋਕਨ ਮਾਹਿ ਠਿਗੈ ਪਿਖ ਬੰਦਿ ਨ ਕੇਵਲ ਸਕਿ ਠਾ ਅਲਾਏ। ਹੋਰਿ
ਹਠ ਰਮਹਾ ਬਲਵੰਤ ਸੁਮੇਹ ਲੋਗ ਮੁਨਿ ਦੇਹੁ ਬਤਾਏ। ਤੁੰ ਜਗਤੀ ਨ ਜੁਜਾ
ਨ ਤਿਹੈ ਬਲਿ ਸਿਗਲ ਰੋਗੁ ਜਮੇਹ ਪੁਜਾਏ। ੧॥ ਕ **ਬਿਤੁ** ॥ ਧਾਰਮੁ ਨਿਧਿ
ਆਨ ਪੁਨਿ ਕੀਨੈ ਬਖਾਨੈ ਤੇਈ ਪਕੈ ਨਿਵਾਸੀ ਜਨ ਬਡੇ ਬਲ ਪਾਰਿਆ।
ਬਡੇ ਰਣ ਪੀਰ ਪੁਨਿ ਬਡੇ ਹੀ ਸਰੀਰ ਤਿਨ ਤਹਾਂ ਤੁਮ ਜਾਹੁ ਬਾਤਿ ਮਾਨਿ ਕੋਹ
ਮਾਰਿਆ। ਬਿਸਨ ਕੀ ਪੁਜ ਜੇਈ ਕਰਤ ਸੁਲਾਇ ਮਨ ਮਾਰੇ ਰਣ ਬੀਬਨਿ
ਜਹਾ ਬਜੇ ਮੁਗਾਰਿਆ। ਤੇਈ ਤਹਿ ਜਾਹਿ ਜਗ ਮਾਹਿ ਸੁਖ ਪਾਹਿ ਬਡੇ ਜਿ
ਨ ਤਨ ਦੇਤਨ ਹਿਜਨੇ ਅਸਰਾਰਿਆ। ੨॥ ਐਸੇ ਜੁਨਿ ਕਾਨ ਬਿਨ ਲੀਨੇ
ਤੇ ਬਿਬਾਨ ਪੁਨਿ ਮੰਤ੍ਰੀ ਬੁਲਾਇ ਬੇਗ ਕਰੀ ਹੋਤ ਯਾਰਿਆ। ਰਣ ਚਾਹਮ
ਨ ਮਾਹੀ ਗਯੋ ਸ੍ਵੇਤ ਦੀਪ ਮਾਹੀ ਤਹਿ ਜਨ ਜੇ ਨਿਵਾਸੀ ਤੇਜ ਪ੍ਰਭਾ ਹੋਮ ਪਾ

ਰਿਆ। ਫੁਲਨ ਬਿਬਾਨ ਕੇ ਮਲਾਨ ਸਭ ਤੇ ਜਭੁ ਏ ਭੁਈ ਗਤਿ ਕੀਰਤਿ ਨ
ਚਲਤਿ ਅੰਗਾਰਿ ਯਾ। ਛੇਤ੍ਰਿ ਕੈ ਬਿਬਾਨ ਪੁਨਿ ਰਾਵਣ ਪਯਾਨ ਕੀਨੇ ਮਤਿ
ਗੀ ਸੁਸਾਥ ਪਸੇ ਦੀਪ ਕੇ ਮਝਾਰਿ ਯਾ। ੩॥ ਕਰਤ ਪ੍ਰਵੇਸਤਿ ਨ ਦੀਪ ਮੇ ਕਲੇ
ਸਪਾਏ ਨਾਰਿਨ ਸੁਹਾਬ ਮਾਹਿਲੁ ਨੇ ਗਹਿਰਾਵਣਾ। ਪੁਛੁ ਯੇ ਸੁਰੁ ਕਿਨ ਭੇ
ਜਯੋ ਉਚਾਰ ਕਰ ਕੇਨੇ ਹੋ ਸੁਬਲ ਕਹਾ ਭੁਯੋ ਤੇਰੇ ਆਵਣਾ। ਭਾਰੇ ਹਾਥੇ ਹਾ
ਥ ਪੁਨਿ ਰਾਵਣ ਕੇ ਮਾਥ ਪਿਖੁ ਭਾਖੇ ਦਸ ਸੀਸ ਯਹ ਬੁਝੀ ਖਿਲਾਵਣਾ।
ਹਾਸਤ ਸੁਬਾਰ ਬਾਰਨ ਗੀਆ ਉਦਾਰ ਵੈ ਕਰਤ ਉਚਾਰ ਅਹੇ ਬਾਲ ਮਨੁ
ਵਣਾ। ੪॥ ਬੁਝੇ ਦੁਖ ਪਾਇ ਪੁਨਿ ਹਾਥ ਤੇ ਛਟਾਯੋ ਕਿਵੇਨਾ ਰਿਬਲ ਹੋਰ
ਗ੍ਰਹ ਲਿਕ ਪਤਿ ਆਯੋ ਹੈ। ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਟੇ ਓਰ ਮੇਟੇ ਹੀ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ ਆਇ
ਪਰਮਾਹਿ ਉਗਮਾਹਿ ਬਿਸਮਾਯੋ ਹੈ। ਬਿਸਨ ਕੇ ਹਾਥ ਸੁਕਣਾ ਇਨਿ ਜਮਾਥ

ਰਣਜਾਉ ਸੁਬਿਕ੍ਰਿਠ ਉਠੈ ਸੇਹੀ ਠਰਾਏ ॥ ਕੁਪੇਹ ਰਿਜਾਂਹੀ ਬਾਂਤਿ ਜੋ
ਈਉਤ ਪਤ੍ਰਿਕਰੇ ਅੰਸੇ ਉਰਧਾਰ ਤਿਨ ਬੈਰ ਕੇ ਲਗਾਏ ॥ ੫ ॥ ਅੰਸੇ ਮਨ ਪਾ
ਰਤਿ ਨ ਜਾਂਕੀ ਚੁਰਾਈ ਬੁਨਤੋ ਹਕ ਪਰਾਤੁ ਮਸਤਾਹਿ ਉਰਧਾਰਯੋ ॥ ਤਿਹ ਤੇ
ਸੁਚਾਹਨਾ ਸੈਵਰ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਕੀਯੋ ਜਾਨ ਕੀਕੋ ਮਾਤੁ ਜਮਤਾਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰ
ਤੁਯੋ ॥ ਗਿਆਨ ਦ੍ਰਿਕ ਰਾਮ ਬੁਤੁ ਬੁਤੁ ਪਛਾਨੇ ਸਰਤੁ ਹੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੁਬੈ
ਦੇ ਕੇ ਉਚਾਰਯੋ ॥ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਕਲਿ ਨਾਹੈ ਜੋ ਈਤਾ ਕੇ ਸਾਖੀ ਰਾਮ ਜੋ ਈਤੁ ਮਪੁਰ
ਣ ਮਾਨੰਦੁ ਸੁਬਿਕ੍ਰਿਠ ਪਨ ਬਿਕਾਰਯੋ ॥ ੬ ॥ ਦਿ ॥ ਭੁਗਤ ਨ ਕੇ ਅੰਨ
ਰਾਗਾਹਿ ਤੁਕਿ ਗਤਿ ਕਰੇ ਸਰੁ ਰਾਮਾ ॥ ਮਨ ਜਾਕਿ ਤਤੁ ਵਜ ਸੁਕ ਥਾਸੁ ਨਿਤ
ਹੋਹਿ ਸਰੁ ਕਾਮਾ ॥ ੭ ॥ ਸਗਲ ਲੋਕ ਪੂਜਾ ਕਰੇ ਪਾਇ ਬਿਕ੍ਰਿਠ ਮਹਾਨਾ
ਮੁਨਿ ਅਗਸਤਾਇ ਹੁੰਤਿ ਤਬ ਕੀਰੋ ਓਮਾ ਬਖਾਨਾ ॥ ੮ ॥ ਚਿੰ ॥ ਯਾ

ਬਿਧਸੁਨਿ ਮੁਨਿ ਵਰਤੇ ਬਾਨੀ। ਪੁਜਯੋ ਤਕੋ ਰਾਮ ਭਵਾਨੀ। ਮੁਨਿ ਗਨਿਤ
 ਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਿ ਲਏ। ਅਗਸੰਤੁ ਮੁਨੀ ਨਿਜ ਆਸੁ ਮਗਏ॥੬॥ ਸੀਤਾ
 ਜਹਿ ਤਰਾਂ ਮਾ ਬਿਗਸਾਏ। ਕੁਈ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸਿਰਾ ਸੁਹਾਏ। ਸਿਸਾਰੀ ਜਿਉ ਵੈਖ
 ਦਮਾਨਾ ਬਾਰ ਮਣੁ ਲਗੇ ਪਰ ਮੇਰ ਪਨਾਥਾ॥੧੦॥ ਵਿਖਯਨੇ ਮੇਹ ਰਿਸ
 ਦਾ ਅਸਿਕਾ। ਕੁਰੇ ਕੁਰੇ ਗਜਾਨਕੀ ਸਿਰਾ। ਹਨੁ ਮਾਤ੍ਰਿ ਲੋਸ ਭੁਬਾਨ ਰਜੇ ਤੇ॥
 ੧੧॥ ਏਕ ਸਮੇਵ ਹਸੁ ਮਨ ਬਿਬਾਨ। ਆਯੋ ਜਹਿ ਬੈਠੇ ਕੁਰਾਵਾਨ। ਕਹਯੋ ਬਿ
 ਬਾਨ ਕਬੇਰ ਪਠਾਯੋ। ਤਾਂ ਤੇ ਰਾਮ ਤੇ ਹਿ ਧ੍ਰਿਗ ਆਯੋ॥੧੨॥ **ਵਿਹਰ**॥ ਪੁਰ
 ਬਰਾਵਣੁ ਜੀਤ ਕਰਤੇ ਹਲਿ ਗਯੋ ਸੁਧਾਮਾ। ਬਹੁਰ ਰਾਮ ਜਿਨ ਅਨਯ
 ਰਾਵਣੁ ਹਨ ਸਿਰਾਮਾ॥੧੩॥ ਤਾਂ ਤੇ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ਕੋ ਜਬ ਲਗਤਾਂ ਪਰਵਾਸਾ।
 ਰਾਮ ਬਿਕੁਠਿ ਜਹਿ ਜਬ ਤਬ ਆਵੇ ਮਮ ਪਾਸਾ॥੧੪॥ **ਚੋਪਈ**॥ ਯਾ ਬਿਪ

੩੮੫

ਰਾਮ ਰਹੇ ਪਰਵਰਤੇ ਤੇ॥

ਸੁਨਿਬਿਬਾਨਕੀਬਾਨੀ॥ਹਸਕਰਿਬੋਲੇਰਾਮਕੁਵਾਨੀ॥ਸੁਰਖਸਮਜੋ
ਸੁਮਨਬਿਬਾਨ॥ਤਾਕੇਰਾਮਸੁਕੀਨਬਖਾਨਾ॥੧੫॥ਤੋਕੇਆਦਕਰੇਗੇਜ
ਬਹੀ॥ਮੇਰੀਦੁਗਆਵੇਤੁਮਤੁਬਹੀ॥ਅਬਤੁਮੇਰੀਆਇਸੁਮਾਨਾ॥ਨ
ਕਿਮੇਲੀਨਸੁਹੇਤੁਬਿਬਾਨ॥੧੬॥ਆਬਿਧਰਾਮਸੁਤਾਹਿਬਖਾਨਾ॥ਪੁ
ਰਕਾਰਯਮੇਲੇਗੇਮਹਾਨਾ॥ਕੁਈਮੰਤ੍ਰੀਸਿਗਲਵਾਇ॥ਪੁਰਕਾਰਯਸ
ਕੁਕਰੇਨਿਆਇ॥੧੭॥ਰਾਮਰਮਾਪਤਿਰਾਜਾਕੁਏ॥ਵਸਧਾਸਗਲਸ
ਸਯਾਨਿਰਮਾਇ॥ਪਾਦਪਕੁਏਸੁਫਲਕੇਆਇਨਾ॥ਜਨਸਕੁਕੁਏਸੁ
ਧਰਮਪਰਾਇਨਾ॥੧੮॥ਨਾਰੀਕੁਈਪਤਿਬਤਾਸਾਰੀ॥ਪਤਿਕੋਕੁਏ
ਜਲਾਇਪਿਆਰੀ॥ਸੁਤਕੇਮਰਣਨਹੇਰੇਕੇਈ॥ਰਾਮਕੁਏਰਾਜਾਹਰਿ
ਜੇਈ॥੧੯॥ਸੀਤਾਜਹਿਤਸੁਬੈਠੋਬਿਬਾਨ॥ਬਾਨਰਕੁਈਜਹਿਤਪੁ

ਧਾਨਾਉਮਾਮਹੀਮਹਿਰਾਮਸੁਠਿਗੇ। ਬਹੁਤਾਮਾਨੁਖਕਾਰਯਕਰੇ॥
 ੨੦॥ ਬ੍ਰਹਮਣਕੋਸੁਤਏਕਸੁਬਾਲਾ। ਰਾਮਪਿਖਯੇਵਹੁਮੁਯੇਅਕਾਲਾ।
 ਸੋਚਿਤਬਿਪ੍ਰਰਾਮਸੁਪੇਖਾ। ਜਾਨਯੇਹੁਯੇਅਧਰਮਾਬਿਜੇਖਾ॥ ੨੧॥ ਸੁਦਰ
 ਪਿਖਯੇਏਕਬਨਮਾਹੀ। ਤਪਸਾਕੋਰਬਡੀਜਗਮਾਹੀ। ਤੁਰਕੇਜਿਗਾਐ
 ਮੁਖਡੇਗੇ। ਮੰਤ੍ਰਗੁਪਤਿਨਲੇਤਿਅਹਾਰੇ॥ ੨੨॥ ਧਮਨੀਬਿਆਪਤਿਤੰਤ
 ਨਲੇਯੇ। ਰਾਮਕਹਯੇਅਹਪਾਤਿਕਅਯੇ। ਤੁਕੇਮਾਰਸੁਰਾਮਾਬਿਸਾਲਾ।
 ਲਏਜਿਵਾਏਬਿਪਕੇਬਾਲਾ॥ ੨੩॥ ਸੁਦਰਕੇਦੀਨੇਜੁਰਲੇਕਾ। ਰਾਮਬਿ
 ਪਕੇਕੀਨਅਸੋਕਾ। ਰਾਮਪਗਤਮੰਤੰਜਗਮਾਹੀ। ਲੋਕਨਕੇਉਪਏ
 ਸਕਰਾਹੀ॥ ੨੪॥ ਜਿਵਕੇਲਿੰਗਸੁਕੋਟਿਓਦਾਗ। ਥਾਪੇਰਾਮਸੁਜਗਤਿ
 ਮਝਾਰਾ। ਸੀਤਾਜਾਹਿਤੁਰਮੇਸੁਖਧਾਮ। ਰੁੰਗੇਰੁੰਗਾਮਾਨੁਖਰਾਮ॥ ੨੫

ਧਰਮਸਧਿਤਧਰਰਜਸੁਕੀਨੇ॥ਰਾਮਧਰਮਕੀਰਤਿਸੁਕੀਨੇ॥ਸੁਬ
ਲੋਕਮਲਹਰਨੇਹਾਰੀ॥ਕਥਾਰਾਮਜਗਮਾਹਿਬਿਬਾਰੀ॥੨੬॥ਦੁਜਹ
ਜਰਬਰਖਰਪੁਰਾਣੀ॥ਮਾਇਆਮਾਨੁਖਦੇਹਬਨਾਈ॥ਦਿਪਿਵਤਗਜ
ਕੀਰਪੁਨਾਥ॥ਲੋਕਨਿਵਾਦੇਜਾਂਪਦਮਾਥ॥੨੭॥ਪਤਿਨੀਏਕਬਰਤਹ
ਰਿਧਾਰੇ॥ਰਾਜਰਿਖੀਜੁਰਿਰਾਮਮੁਰਾਰੇ॥ਗੁਰਮੇਪੀਕੇਧਰਮਸੁਪਾਵਨ
॥ਰਾਮਕਰੇਜਗਕਰੇਸਿਖਾਵਨ॥੨੮॥ਸੀਤਾਪ੍ਰੇਮਰਾਮਮੇਧਾਰੇ॥ਨਿਮ
ਰਤੁਵਸਕੁਕਾਜਸਵਾਰੇ॥ਲਜਾਕੁਪਪਤਿਭਾਵਪਛਨੇ॥ਤੁਕਪੇਖਰ
ਮਾਬਿਗਸਾਨੇ॥੨੯॥ਏਕਸਮੇਉਪਬਨਕੇਮਾਹੀ॥ਸੁਬਕੁਗਜਾਂਮਾਂਹਿ
ਜਹਾਹੀ॥ਦਿਬਕੁਵਨਾਇਕੀਤਿਜੁਪੀਗਾਜੁਖਜੇਬੈਠੇਸ਼ੀਰਪੁਬੀਗ॥੩੦॥
ਨੀਲਮਣੀਸਮਦੇਹਸੁਹਾਈ॥ਗੁਖਣਦਿਬਧਰੇਰਪੁਰਾਈ॥ਪ੍ਰਸਿਨ

ਬਵਨਉਰਸਾਤਿਮੁਰਾਗੇ। ਦਾਮਨਿਪੁਜਿਸਮੰਬਰਧਾਰੇ॥੩੧॥ ਕਮਲ
 ਖੜਸਮਨੈਨਉਦਾਰੀ। ਸੀਤਾਸੁਬਸੁਰੁਖਣਧਾਰੀ। ਰਾਮਪਦੰਬਜਹ
 ਥਲਭਾਏ। ਰਾਘਵਪ੍ਰਤਿਪਹਬੇਨਅੰਲਾਏ॥੩੨॥ ਦੇਵਦੇਵਜਗਨਾਥ
 ਸੁਆਮੀ। ਪਰਮਾਤਮਾਸੁਰੁਅਤਿਰਜਾਮੀ। ਜਨਤਨਚਿਦਾਨੈਦਪਰਬੀ
 ਨਾ। ਆਦਿਮਧੰਪੁਨਿਅਤਿਬਿਹੀਨ॥੩੩॥ ਤੁੰਅਸੇਸਜਗਕਾਰਣਰਾਮ।
 ਤੇਬਿਨੁਸਰੇਨਰਚਕਕਾਮ। ਏਕਾਤਠਰਸਕੁਰੁਬੇਆਏ। ਮੇਪ੍ਰਤਿਮੈ
 ਸੇਬਚਨਅਲਾਏ॥੩੪॥ ਬਹੁਤਭਾਤਿਜੁਗਬਿਨਤੀਕਰੀ। ਬੈਕੁਠਿਮੰ
 ਹਿਆਵੇਅਬਧਰੀ। ਤੇਰੇਸਾਹਿਤਬਸੇਧਰਮਾਹੀ। ਹਮਚਾਹੇਤੁਕੋਮਨ
 ਮਾਹੀ॥੩੫॥ ਦੇਹਰਾ। ਅਪਨੇਧਾਮਬਿਕੁਠਿਤੁਜਿਹਮਕੋਤਿਆਗਮੁਰਾਰ
 ਪਜਗਤਮਾਤਤਵਜਿਗਹਗਿਬਿਚਰੇਧਰਣਮਝਗ॥੩੬॥ ਤਾਤੇਆਗੇ

੪੬

ਤੁਮਚਲਤਾਬਿਕ੍ਰਿਠਕੇਮਾਹਿ। ਪਾਛੇਰਾਮਸੁਆਇਏਹਮਸਨਾਬੁਦਇਜ
ਹਿ। ੩੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਯੋਬਿਲਤੀਦੇਵਨਮਮਗਈ॥ ਮੇਹਰਿਜੀਤਵਪਾਸਸੁ
ਨਾਈ॥ ਯੁਕਤਿਹੋਇਸੇਕਰੋਮਹਾਨਾ॥ ਨਹਿਆਇਸੁਮੇਕਰੋਬਖਾਨਾ॥
੩੨॥ ਸੀਤਾਵਾਕਸੁਨੇਵੁਹਜਬਹੀ॥ ਪਿਆਨਧਾਰਹਰਿਕੁਖਿਯੋਤਬ
ਹੀ॥ ਦੇਵੀਮੇਜਗਲੀਬਿਧਿਜਾਨੇ॥ ਤੁੰਮਹਿਏਕਉਪਾਇਬਖਾਨੇ॥ ੩੩॥
ਦੇਵੀਏਕਸੁਮਿਸਾਹਿਬਨਾਉ॥ ਲੋਕਨਤੋਅਪਵਾਦਕਰਾਉ॥ ਲੋਕਨਤੋ
ਜਨੁਰਉਰਮਾਨਾ॥ ਤਿਆਗੋਤੋਕੋਵਿਪੁਨਿਮਹਾਨਾ॥ ੪੦॥ ਬਾਲਮੀਕ
ਆਸੁਮਕੇਤੀਗਾਦੇਕੁਮਾਰਹੋਵੇਤਵਈਗਾ॥ ਅਬਤੇਗਰਗੁਸੁਦੇਤਿਦਿਖ
ਈ॥ ਉਪਜੇਗੇਗੁਜਬਲਾਅਧਿਕਾਈ॥ ੪੧॥ ਮੇਹਜਮੀਪਬਦੁਰਤੀਐ
ਯੋਲੋਕਨਕੋਪਰਤੀਤਿਸੁਦੇਹੈ॥ ਆਦਰਸਹਿਤਸੁਗੰਦੁਸੁਦੇਹੈ॥ ਕੁ

ਮਾਵਿਦਰਬੈਠਹਿਜੈਤੇ॥੪੨॥ਮੇਪਾਛੇਅਵੇਸੁਖਦਾਈ॥ਯੋਮਨਿਮੰਗਿ
 ਸੁਮੇਠਹਿਰਾ॥੪੩॥ਐਸੇਰਾਮਸੁਕੀਨਬਖਾਨਾਗਈਜਾਨਕੀਭੁੰਨਮਹ
 ਨਾ॥੪੪॥ਗਿਆਨਸਰੂਪਰਾਮਤੈਜੇਈ॥ਬੈਠੇਸਰੂਪਮਹਿਪੁਨਿਤੇਈ॥
 ਮੰਤ੍ਰੀਮੰਤ੍ਰਿਬਿਸਰਦਪੀਰਾ॥ਸੋਨਿਸਿਦਾਰਮਹਾਬਲਿਬੀਰਾ॥੪੫॥ਐ
 ਰਮਹਾਜਾਨਹਯੇਜੇਤੇ॥ਰਾਮਸਮੀਪਸੁਬੈਠੇਤੇਤੇ॥ਜੁਹਿਰਦਉਪਾਸਿਨ
 ਤਾਕੀਕਰੈ॥ਬਹੁਬਿਧਹਾਸਕਥਾਬਿਸਤਰੈ॥੪੬॥ਹਾਸਕਥਾਬਿਸਤਰੈ
 ੪੭॥ਹਾਸਕਥਾਜਬਬਛੀਅਪਾਰੀ॥ਜੁਨਿਸੁਨਿਹਸੇਸੁਰਾਮਮੁਰਾਰੀ॥ਸ
 ਰੂਪਮਹਿਬਿਜੈਇਕਨਾਮ॥ਕਥਾਪ੍ਰਸੰਗਪੁਛਯੋਰਾਮ॥੪੮॥ਪੁਰਿਅ
 ਰਦੇਸਾਨਿਦਾਸੀਜੇਤੇ॥ਕਿਹਬਿਧਕੁਖੇਮੋਕੇਤੇਤੇ॥ਸੀਤਾਮੋਰਾਮਾਤੁਮਮ
 ਕੁਤਾ॥ਕੈਕੇਈਜਗਮੇਬਿਖਿਆਤਾ॥੪੯॥ਕਿਹਬਿਧਤਿਨਕਕਰਉਚ

ਗਾਜਾਚਕਹੋਉਰੇਮੇਡੁਡੁਗਾਮੇਪਰੁਆਹਿਸੁਗਿਦਮਹਾਨਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਮ
 ਸੁਕੀਨਬਖਾਨਾ। ੪੮। ਦ੍ਰਿਸ਼ੈਬਖਾਨੇਸੁਨੇਨਰੇਜਾ। ਲੋਕਕਰੇਜੋਜੋਨਿਰ
 ਦੈਜਾ। ਰੂਪਤਿਰਾਮਬਡੇਸੁਗਿਆਨਾ। ਕੀਨਰਾਮਸੁਕਰਮਮਹਾਨਾ। ੪੯
 ॥ ਰਾਵਣਕੋਰਣਮੰਡੁਲਮਾਗ। ਸੀਤਾਕੋਤਹਿਕਰਯੋਉਧਾਗ। ਅਹਾਇ
 ਕਰਕਮਅਸਿਗਤਿਕਰਯੋ। ਸੀਤਾਕੋਰਹੁਗੁੰਤਰਧਰਯੋ। ੫੦। ਕ੍ਰਿਪ
 ਰਾਮਅਬੁਖਿਸੁਸੁਕੀਨੇ। ਸੀਤਾਸਿਗਰਮੇਰਸਗੁੰਨੇ। ਸੀਤਾਸਿਗਮਸੁ
 ਖਹੈਜੋਣੀ। ਕੋਸੇਰਾਮਚੀਤਮੇਹੋਣੀ। ੫੧। ਰਾਵਣਹਰੀਬਿਜਨਬ
 ਨਮਾਹੀ। ਬਰਖਾਦਿਨਾਰਾਖੀਪੁਰਮਾਹੀ। ਅਕਸਮਾਤਕਛੁਬੇਟੇਕੁਰੇ
 ॥ ਨਾਰਿਕਰਮਪਿਖਤਿਰੁਖਧਰੇ। ੫੨। ਰੂਪਤਿਜੋਗਜਗਕਰਮਕੋਹੇ।
 ਪਰਜੇਤਪਾਬਿਮਾਂਹਿਚਲੇਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਸੁਨਯੋਤਹਿਜਬਹੀ। ਨਿਜ

ਜਨਕੋਹਰਿ ਪੁਛਯੋਤਬਹੀ॥੫੩॥ਤਿਨਗ੍ਰੀਰਾਮਸੁਬੰਦਨਧਾਗ॥ਬਿਨੁਸਿ
 ਦੇਹਤਿਉਕੀਨਉਚਾਗ॥ਬਿਜੈਸੁਹਿਰਦਸੁਅੰਰਬਜੀਗ॥ਬਿਦਾਕਰੇ
 ਸਗਲੇਰਪੁਬੀਗ॥੫੪॥ਲਖਮਣਕੋਪੁਨਿਲੀਨਬੁਲਾਏ॥ਰਾਮਸੁਯ
 ਬਿਧਬਚਨਅਲਾਏ॥ਸੀਤਾਮਾਹਿਸੁਦੇਖਬਖਾਨਾ॥ਮੇਰੇਕੁਯੋਅਜਸਮੁ
 ਹਾਨ॥੫੫॥ਸੀਤਾਕੋਤੁਮਬੇਗਸਕਾਰੇ॥ਲਿਜਾਵੇਤਾਵਿਪੁਨਮਸੁਰੇ॥
 ਬਾਲਮੀਕਾਅਸੁਮਾਫਿਗਜਾਇ॥ਆਹੁਛੇਡਿਸੁਰਬਹਿਬਿਠਾਇ॥
 ੫੬॥ਯਾਪਰੁਜੇਕਛੁਕਰੇਬਖਾਨਾ॥ਮੇਹਨਨਤਵਪਾਪਮਹਾਨਾ॥ਮੇ
 ਸੇਰਾਮਬਖਾਨਯੋਜਬਹੀ॥ਡਰਯੋਸੁਲਖਮਣਉਰਮੇਤਬਹੀ॥੫੭॥
 ਉਠਕਰਪ੍ਰਤਿਸੁਮੰਤਿਬੁਲਾਈ॥ਜਨਕਸੁਤਾਰਥਮਾਹਿਬਿਠਾਈ॥
 ਜਾਤਬੁਏਤਾਂਬਨਕੇਮਾਹੀ॥ਬਾਲਮੀਕਾਰਿਖਜਾਂਬਨਮਾਂਹੀ॥੫੮॥ਆ

ਸੁਮਕੀਧਿਗਸੀਯਉਤਗਾਲਖਮਦਸੁਖਤੇਕੀਨਉਚਾਗਾਜਨਅਪਦ
ਵਤੁਰੇਮਨਮਾਹੀ। ਰਾਮਤਜੀਤੁਯਾਬਨਮਾਹੀ। ੫੬। ਸੀਤਾਦੁਖਤਪੀਅ
ਧਿਕਾਈ। ਮੁਗਧਨਾਰਿਸਮਬੁਧਬਿਲਖਾਈ। ਬਾਲਮੀਕਕੋਕਸਿਖਸੁ
ਜੇਈ। ਸਮਧਾਕੋਆਏਬੇਤੇਈ। ੬੦। ਬਾਲਮੀਕਪ੍ਰਤਿਕੀਨਬਖਾਨਾ।
ਸੁਨਿਕਰਬਾਲਮੀਕਭੁਗਵਨਾ। ਸੀਤਾਤਾਹਿਰਮਾਪਹਿਚਾਨੀ। ਬਾਲ
ਮੀਕਰਿਖਦਿਬਰਿਅਨੀ। ੬੧। ਅਰਧਾਦਿਕਪ੍ਰਜਾਕੋਧਾਰਾ। ਸੀਤ
ਕੋਬਦੁਦਯੋਪਿਆਗ। ਭਾਵੀਬਾਤਿਜਾਨਮੁਨਿਚੀਤਾ। ਰਿਖਬਾਨਿਤਾ
ਕੋਅਰਪੀਸੀਤਾ। ੬੨। ਰਿਸੀਕੀਪ੍ਰਜਾਬਹੁਕਰਹੀ। ਭੁਗਤਿਸਾਹਿਤਸੇ
ਵਾਬਿਸਤਰਹੀ। ਦਿਨਦਿਨਮੈਐਜੀਬਿਧਰੈ। ਸੀਤਾਦੁਖਨਕੋਈ
ਲਤੈ। ੬੩। ਦਿਹਰਾ। ਮੁਨਿਕੇਵਾਕਸੁਪਰਉਰਿਜਾਨਪਰਾਤਮਨਾਰਿ

॥ ਮੁਨਿ ਨ ਗੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਿ ॥ ੬੪ ॥ ਚੋ **ਪਈ** ॥ ਰਾਮ ਪਰਾਤਮ
 ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ॥ ਕੇਵਲ ਆਦਿ ਸੁਦੇਵ ਅਨੂਪ ॥ ਸੀਤਾ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕੁੰਗਣਿ
 ਆਗਾ ॥ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ਸੁਾਦਿ ਫੁ ਬੇਰਾਗਾ ॥ ੬੫ ॥ ਚੋ **ਹਰਾ** ॥ ਮੁਨਿ ਪਦ ਪੀਕ ਜਸੇ
 ਵਹੀ ਮੁਨਿ ਬਿਤਿ ਧਾਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਕਰ ਜੇ ਰਿਕੈ ਕਰਤ ਸਦਾ
 ਪ੍ਰਣਾਮਾ ॥ ੬੬ ॥ ਐਤਿ ਸ੍ਰੀ **ਮਤਾ ਅਧਿਆਤਮ ਰਾਮਾਇਣੇ ਉਮਾਮ** ॥
 ਤੇ ਸੁਰ ਸਿਬਾ ਦੇ ਉਤ ਕਾਂਡੇ ਚਤੁਰਥੇ ਪਿਆਇ ॥ ੬੭ ॥ ਅਥ ਰਾਮ ਗੀਤਾ ਲਿਖਿ
 ਤੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਦੇਵ ਉ **ਦਾਚ** ॥ ਕ **ਬਿਤੁ** ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਰਾਮ ਚਿਦ ਜਗਤ ਅਨੰਦ
 ਕੇਦ ਕੀਰਤਿ ਰਮਾਇਣੁ ਸੁਉਤ ਮਾ ਬਿਥਾਰਿਆ ॥ ਪੂਰਬ ਅਚਾਰ ਸੁ
 ਰਪੁਤ ਮਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਰਾਜ ਰਿਖ ਕੀ ਨੇ ਜੈ ਜੈ ਜਗਤ ਮਝਾਰਿਆ ॥ ਲ
 ਖ ਮੰਣ ਕ੍ਰਾਤ ਮਾਂਤਿ ਮਾਨ ਬਿਖਪਾਤੁ ਤਬ ਪੂਛ ਯੇ ਸੁਰਾਮ ਚਿਦ ਉਤਰ ਉਚ

ਰਿਖਾਅਨੀਗਰੁਪਕੀਕਹਾਨੀਰਾਮਭਾਖਯਾਪੁਰਾਨੀਵਹਿਭੁਯੋਮਤਿਵੇਰੋਦਿਜ
ਕੁਯੋਜਰਾਪਕੁਰੀਆ॥੧॥ਬਾਮਨਕੀਗਾਇਤ੍ਰਿਨਦਈਬੀਪ੍ਰਮਾਦਕਰਸਰ
ਹਾਸਰੁਪਤਿਨਕੁਪਮਾਂਹਿਪਾਯੋਯੋ॥ਬਾਮਨਕੇਧਨਤੇਵੇਮੁਖਰੋਤਸਦਾਭੂਤਯੋ
ਸੇਰਾਮਚੇਦਨਿਜਭੂਤਕੇਅਲਾਯੋਯੋ॥ਕਾਹੁਇਕਕਾਲਲਖਮੀਨੋਜੋਬਿਸਾ
ਲਉਮਾਰਾਮਕੇਸਮੀਪਸੁਇਕੀਤਚਲਾਯੋਯੋ॥ਐਸੇਰਪੁਰਬੀਰਜਾਕੋ
ਧੀਰਰਿਖਗਾਨਕਰੇਜਾਹੀਕੋਪਦਾਰਹਿਦਪਦਮਾਲਭਾਯੋਯੋ॥੩॥ਆਇ
ਕੇਜਮਿਤਪੁਤਸੁਪਭਾਵਨਾਜੁਚੀਤਭੁਯੋਨੀਮਭਾਵਤਿਨਕਰੀਪਦਬੀਦਿਨ
॥ਤੁਹੀਸੁਪਬੋਧਸਭਜੀਵਨਿਕੋਆਤਮਾਨਿਰਕ੍ਰਿਤਸਰੂਪਰਾਮਈਸਰਪੁਨੀ
ਦਿਨਾ॥ਤਵਪਦਕੇਜਨਕੇਭ੍ਰਿੰਗਨਕੇਸਿੰਗਕਰੇਪਿਖੇਤਵੇਤੇਈਜਿਨਗਿਆਨ
ਕ੍ਰਿਗਅਜਿਨਾ॥ਅਏਪਦਪੀਕਜਕੀਸਰਨਸੁਨਾਬਹਮਭੁਜਿਤਪੁਰੀਸਪ

ਸ੍ਰੀ

੦

ਵਤੇਰੰਤੁਵਭੁੰਨਿਨਾ॥੩॥ਅਗਿਆਨਸਿੰਧੁਭਾਗਜਿਮੰਤਰੇਖੇਸੁਖਾਰੋਪ੍ਰਭੁਕਾਖਿ
 ਯੇਨਰੇਸਬਾਤਿਜੇਈਸੁਖਕਾਰਿਯੋ॥ਸੁਨਿਕੈਸੁਭਾਤਬਾਤਿਕੁਏਪੁਲਕਾਤ
 ਹਰਿਜਾਹਿਕੀਸਰਨਿਉਮਾਦੁਖਪੁਜਹਾਰੀਯੋ॥ਕੀਨੇਪੈਬਖਾਨਰਾਮਾਗਿ
 ਆਨਹੀਅਗਿਧਨੇਅੰਰਨਾਹਿਕੇਈਜੇਈਬੇਦੇਕੇਉਚਾਰਿਯੋ॥ਭੂਮਿਪਾ
 ਲਜੇਈਜੇਈਕੁਏਹੈਬਿਸਾਲਜਗਤਿਨਕੇਕੁਵਾਨੀਰਾਮਭੁਖਨਜੁਧਾਰਿ
 ਯੋ॥੪॥ਸ਼ੀਰਾਮੇ **ਵਾਚ**॥ **ਕਬਿਤੁ**॥ਵਰਣਸੁਆਸਮਕੀਕਹੈਕ੍ਰਿਤਿਜੇਈਸੁ
 ਤਿਆਦਿਮੇਸੁਕਰੇਕੁਤਸੇਈਮਨੁਲਾਇਕੈ॥ਪਾਪਮਲਧੋਇਜਬਸੁਧਮੰ
 ਨਹੋਇਤਬਤਜੈਕ੍ਰਿਤਸੇਈਚਾਰਜਾਪਨਕੋਪਾਇਕੈ॥ਗੁਰਕੀਸਰੰਨ
 ਜਾਇਆਤਮਕੋਗਿਆਨਪਾਇਕੁਜੇਪਦਪਾਂਕਜਸੁਮਾਨਕੋਮਿਟਾਇਕੈ
 ॥ਗਿਆਨਕੋਉਪਾਇਪੁਨਿਗਿਆਨਸੁਖਦਾਇਸੁਭੁਬੇਦਨਕੋਸਾਰਤਵ

ਕੋਤਸਮਝਾਇਕੋ। ੫। ਚੰ **ਪਈ**। ਆਦਰਸਤਿਤਕ੍ਰਿਆਪੇਜੇਈ। ਜਗਮੇਤਨ
ਉਪਜਾਵੈਜੇਈ। ਪੁਨਿਤਨਮੇਨਰੁਗਗਸੁਪਾਗੇ। ਤਾਂਤੇਪ੍ਰਯਾਪ੍ਰਯਾਨਿਹਾਰੇ
੬। ਧਰਮਾਧਰਮਤਾਹਿਤੇਹੋਈ। ਬਦਰੇਤਨਉਪਜਾਵੈਜੇਈ। ਬਤਰਿਕ੍ਰਿ
ਆਮਚਕ੍ਰਸਮਾਨ। ਰਾਖਘੋਲਖਮਲੁਕੁਵਹਮਹਾਨ। ੭। ਮੁਲਸੁਆਕੇ
ਪੈਅਗਿਆਨ। ਤਹੀਕੋਅਬਕੀਜੈਹਾਨ। ਅਗਿਆਨਨਾਸਜੈਕੀਨਬਖ
ਨ। ਤਮੇਵਿਦਯਾਚਤੁਰਪਛਾਨ। ੮। ਅਗਿਆਨਜਿਨਿਕਰਮਪੈਜੇਈ।
ਨਹਿਅਗਿਆਨਬਿਨਾਸਕਤੇਈ। ਪ੍ਰਸਨਜਿਨਿਵਸਤੁਜਗਭੂਤਰਜੇ
ਤੀ। ਪੈਅਗਿਆਨਜਨੀਸਕੁਤੇਤੀ। ੯। ਵਿਦਯਾਭੂਈਜਿਨਿਅਗਿਆ
ਨਾਸੋਕੈਸੇਤਿਹਕਰਪੈਹਾਨ। ਉਤ੍ਰਾਜਿਨਿਜਨਿਕਭਵਪੈਜੇਈ। ਨਹਿਅ
ਨਾਸਿਕਹੇਤੁਜੇਈ। ੧੦। ਵਿਰੋਧੀਹੋਈਜਗਤਮੇਜੇਤੋ। ਹੋਈਬਿਨਾਸਿਕਸ

ਗਲਿਤੇਤੋ। ਅਗਨੀਦਾਰਜਨਿਜਗਅਪੈ। ਤਾਹੀਕੋਪੁਨਿਉਲਟੀਦੇਹੈ। ੧੧।
ਕਰਕਟਆਦਿਕਬਹੁਵਿਸ਼ਾਤਿ। ਆਹਿਬਿਖੇਬੁਧਿਕਹੈਕ੍ਰਾਂਤਿ। ਅਗਿਅ
ਨਵਿਰੋਧੀਵਿਦਯਾਅਪੈ। ਆਹੀਤੇਤਾਂਕੋਪੁਨਿਦੇਹੈ। ੧੨। ^{ਨਿਸਰੇਕੇ}ਕ੍ਰਿਆਨਾਹਿਅ
ਗਿਆਨਨਿਵਾਰੇ। ਨਾਹਿਰਾਗਕੋਮੂਲਉਖਾਰੇ। ਤਾਂਤੇਕਰਮਜਦੋਖਜੁਹਈ
ਪੁਨਿਸਿਸਾਰਓਪਾਵੇਸੋਈ। ੧੩। ਤਾਂਤੇਜੇਨਰਬੁਧਿਉਦਾਗ। ਕਰੇਨਿਨਿਰੰ
ਤਗਰਿਆਨਬਿਚਾਰਾ। ਕਰਮਨਕੋਉਰਸਾਧਨਮਾਨਾ। ਲਖਮਣਸਿਕਾਕਰਤਬ
ਖਾਨਾ। ੧੪। ਨਨਾ। ਕ੍ਰਿਆਬੇਦਬਖਾਨੀਜੇਈ। ਵਿਦਯਾਸਮਜਾਧਨਪੁਨਿਸੋਈ
ਪੁਰਖਾਰਥਸਾਧਨਤਾਂਉਰਮਾਨਾ। ਬੇਦਸੁਖਤੇਕਰੇਬਖਾਨਾ। ੧੫। ਕਰਤ
ਬਅਹੋਪ੍ਰਾਣੀਕੋਸੋਈ। ਬਿਧਿਸੇਬੇਦਬਖਾਨੀਜੇਈ। ਵਿਦਯਾਸਿਗਜਹਾਇ
ਤਪਾਵੇ। ਕ੍ਰਿਆਗਿਆਨਮਿਲਮੇਖਉਪਾਵੇ। ੧੬। ਦੋਹਰਾ। ਦੋਛੁਦਵਿਤਵਿਤ

ਸਤਨਾਮਿਸਰਬਤਕਾਮਿਤਿਸ੍ਰੀਤਅਪੈਕਾਰਕਕੋਟੁਲਾਹਿਤਵਹੁਜੇਹੈ।
ਸਤਿਦਿਵਾਸਗਾਭੀਤਰਿਜੇਈ। ਚਾਹੇਕਰਮਮੁਕਤਿਹਿਤਜੇਈ॥੩੯॥

ਸੁਜਾਤੇ ਹੋਈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਕਬਿਰਾਹੇ ਕੋਈ। ^{ਮਹਾਦਾ} ਸੁਰਮਾ ਬ੍ਰਿਤ ਦਾ ਕਜੇ ਜਨੇ। ਆਤੁ
 ਮਾਵਿਦ ਆਸੇ ਸੁਤਿ ਰੂਨੇ। ੨੪। ਪ੍ਰਯਾਜ ਅਨੁ ਯਾਜ ਸੁਕਾਰ ਕਜੇਈ। ਕਿਰ
 ਮੰਜਨ ਮਾਹਿਤ ਚਾਹੇ ਤੇਈ। ^{ਸੁਤ} ਵਿਦ ਆਨਿ ਖਲ ਸੁਕਾਰ ਕਮਾਹੇ। ਤਾਂ ਤੇ ਸੁਪੀਕ
 ਰਮ ਸੁਭਾਹੇ। ੨੫। ਸਮੁਚੈ ਵਿਦ ਆ ਕਰਮ ਨ ਕੋਹੇ। ਤੇਜਤਿ ਮਗਜਿ ਉਥਿਰ
 ਮੇਹੇ ਹੋਹੇ। ਆਤੁ ਮ ਅਨੁ ਸਿਧਾਨ ਪਰਾਇਣ। ^{ਚਿਤਨ} ਇਦੈ ਬਿਖਿਤ ਜੇ ਦਖਦਾਇਣ
 ੨੬। **ਦਿਹਰਾ** ਜਿਲੇ ਆਤੁ ਮ ਬੁਧੇ ਮਾਇਆ ਕਰਤ ਨ ਮਾਹਿ। ਤਿਲੇ ਕਰਮ
 ਬਖਾਨੇ ਹੋਵਿ ਪਵਤ ਨਿਗਮ ਸੁਤਾਹਿ। ੨੭। ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਘਹਵਾ ਕਯੋ ਕਾਰਿ
 ਨਿਖਲਾ ਨਿਖੇਪੇ ਜੋਇ। ਜਾਨ ਪਰਾਤ ਮਤੁ ਤ ਉਰਤ ਜੇ ਕ੍ਰਿਆ ਸੁਭਾਇ।
 ੨੮। ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਾਤ ਮਜੀਵ ਕਾਭੁਰ ਕਜੇ ਵਿਗਿਆਨ। ਜੋ ਆਤੁ ਮ ਮਹਿ ਹੋ
 ਇਨਰ ਨੀਕੇ ਕੁ ਸੁਰਭਾਨ। ੨੯। ਹੋਵੇ ਮਾਇਆ ਲੀਨ ਤ ਬਬੇਗ ਸਕਾ

ਰਕਸੋਇ। ਆਤਮਕੇ ਸਿਸਾਰ ਕੇ ਭਾਖੀ ਕਾਰਣ ਜੋਇ। ੩੦॥ ਬੇਦ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਜੁ ਜੋਗੀ
ਨਿਖਲ ਅਵਿਦਿਆ ਬੀਗ। ਕੋਸੇ ਕਾਰ ਅਕਾਰਣੀ ਹੋਵੈ ਬਹੁਰ ਜੁ ਧੀਗ। ੩੧॥ ਵਿ
ਗਿਆਨ ਵਿਦੁਤੀ ਅਜਾਮਲ ਪੁਨਿ ਭਾਖਯੋ ਆਤਮ ਜੋਇ। ਤਾਤੇ ਬਹੁਰ ਅ
ਵਿਦਆ ਕੋਸੇ ਲਖ ਮਲੁ ਹੋਇ। ੩੨॥ ਨਸਟ ਭੁਈ ਉਪਜੇ ਨਹੀ ਬਹੁਰ ਅਵਿ
ਦਆ ਬੀਗ। ਮੇਕਰਤਾ ਅਧਮਤਿ ਕਰੋ ਕੋਸੇ ਹੋਵੈ ਧੀਗ। ੩੩॥ ਤਾਂਤੇ ਅਹੋ ਜੁਤੀ
ਭਾਵਿਦਆ ਚਹੇ ਨ ਆਨ। ਮੇਖ ਉਪਾਏ ਕੇਵਲ ਬਿਪਕਰੇ ਸਭੁ ਹਾਨ। ੩੪॥
ਆਵਿਰਸਾ ਹਿਤ ਜੁ ਤੇਰੀ ਜੁਤੀ ਕਹੈ ਸਿਨਿਆਸ। ਨਿਖਲ ਕਰਮ ਕੋਤਿਆ
ਗਕਰ ਪਰੇ ਗਿਆਨ ਉਰ ਆਸ। ੩੫॥ ਵਾਸਿਸਨੇ ਹੀ ਜੁਤਿ ਪੁਨਿ ਐਸੇ
ਕਰੇ ਬਖਾਨ। ਤਾਂਤੇ ਕਰਮ ਨ ਮੇਖ ਹਿਤ ਗਿਆਨ ਏਕ ਪਹਿਚਾਨ। ੩੬॥ ਵਿ
ਦਆ ਕੋਸੇ ਮਾਯਾ ਕੋਤੈ ਮੁਖੀ ਨ ਬਖਾਨ। ਨਹਿ ਹ੍ਰਿਸਟ ਤਜੁ ਭਾਖਯੋ ਤ

ਮੇਕੋਉਜਮਾਨਾਬਦਕਾਰਕਫਲਬੁਦਹੋਆਬਿਧਆਗਜੁਹੋਇ। ਬਿਨੁਕਰ
 ਕਫਲੰਏਕਹੈਗਾਨਾਵਿਲਖਲੁਸੋਇ। ੩੫॥ ਕਰਮਤੁਆਗਨਮਾਹਿਜੁਨਿ
 ਪਾਪਕਹਯੋਸੁਤਿਜੋਇ। ਸਿਅਗਾਨੀਮਛਕੋਗਾਨੀਕੋਨਹਿਹੋਇ। ੩੬॥
 ਚੌਪਈ॥ ਅਨਾਤਮਮਾਹਿਅਤਮਮਤਿਜੈਈ। ਏਪ੍ਰਸਿਧਅਗਿਕੋਜੈਈ। ਤੁ
 ਤੁਗਿਆਨੀਭੁਵਮੇਜੇਤੋ। ਪਿਖੇਅਸਿਗਆਤਮਾਤੇਤੋ। ੪੦॥ ਤਾਤੇਕ੍ਰਿਆ
 ਨੀਖਲਾਤਿਆਰੇ। ਤਤੁਗਿਆਨੀਜੇਵਡਭਾਰੇ। ਕਰਮਾਬਿਧਾਨਕਹੋਸੁਤਿ
 ਜੈਈ। ਏਅਗਿਆਨੀਜਨਪ੍ਰਤਿਤੇਈ। ੪੧॥ ਤਤ੍ਰਮਸੀਅਹਵਾਕਓ
 ਦਾਰੈ। ਮਮੁਖੁਤਿਹਸੁਪਾਊਰਧਾਰੇ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਨੇਬਚਬੇਦਾ। ਜੀ
 ਵਪਰਾਤਮਲਖੇਅਭੇਦਾ। ੪੨॥ ਮੇਰੁਜਮਾਨਅਕਿਪਜੁਹੋਈ। ਸਦਾਸੁਖੀ
 ਦੁਖਲਹੇਨਕੋਈ। ਤਤ੍ਵਪਦਕੇਅਰਥਜੁਜੈਈ। ਪ੍ਰਥਮਪਛਨੇਸਮਕ

ਜੇਈ॥੪੩॥**ਦੇਹਰਾ**॥ ਵਾਕਅਰਥਕੋਗਿਆਨਜੋਤਾਂਤੋਹੋਵੈਪੀਗਾ॥ਤਵ੍ਹੰਪਦਕੇਅਰ
 ਥਹੋਜੀਵਪਰਾਤਮਬੀਗਾ॥੪੪॥ਅਸੀਪਦਾਰਥਏਕਤਾਵਨੇਕੀਪਹਚਾਨਾ॥ਪਿ
 ਥੇਪਰਾਤਮਏਕਤਾਹੋਇਬਿਪਜਭੁਯਾਨ॥੪੫॥ਜੀਵਪਰਾਤਮਮਾਹਿਜੋਪ੍ਰਤਿਕ
 ਪਰੇਖਵਿਰੋਧਾ॥ਤਾਂਤਜਿਲਖੋਚਿਦਏਕਤਾਸਕਰੇਕੁਲੀਬਿਪਜੋਧਾ॥੪੬॥**ਦੇਹਰਾ**
 ॥ਤਿਵ੍ਹੰਪਦਕੇਅਰਥਮੇਕਰੇਲਖਣਾਬੀਗਾ॥ਲਖੋਚਿਦਾਤਮਏਕਰਜੋਹੋਇ
 ਅਦੁਤੀਜੁਪੀਗਾ॥੪੭॥**ਚੋਪਈ**॥ਲਖਣਾਬੀਜਕੋਨਭੁਗਵਾਨਾ॥ਜਾਤੁਲ
 ਖਣਾਕਰੇਬਖਾਨਾ॥ਤਾਤਪਰਯਅਬਨਿਲੋਜੇਈ॥ਲਖਣਾਬੀਜਪਛਾਨ
 ਜੇਈ॥੪੮॥**ਦੇਹਰਾ**॥ਅਕਾਂਖੁਆਪ੍ਰਾਨਿਯੋਗਤਾਜਿਨਿਧਾਨਪਹਿਚਾਨਾ॥ਤਾ
 ਤਪਰਯਚੋਥੋਮਿਲੇਤੋਹੋਵੈਸਬਦਗਿਆਨਾ॥੪੯॥**ਚੋਪਈ**॥ਵਾਂਕਮਾਂਹਿ
 ਪਦਹਯੇਜੇਤੇ॥ਪਰਜਪਹਿਵਚਾਹੇਤੇਤੇ॥ਤਾਂਬਿਨਅਰਥਜਨਵੇਨਾਹੀ

॥ ਅਹੀ ਅਕਾਖਾ ਹੈ ਪਦਮਾਹੀ ॥ ੫੦ ॥ ਜਿਉ ਕੋ ਪਟ ਪਦਮੁ ਖੋਲ੍ਹਾ ਏ ॥ ਆ
 ਨ ਯੋ ਨਹਿ ਤਿਨ ਸਿਗਾ ਮਿਲਾਏ ॥ ਤਿਕ ਛੁ ਮਰਥ ਜਨ ਵੈ ਨਾਹੀ ॥ ਤੁੰ ਤੇ ਤਾਹਿ
 ਚੋਏ ਉਰਮਾਂਹੀ ॥ ੫੧ ॥ ਆਬਿਧਏ ਕਪਦਾਰਥ ਜੇਈ ॥ ਦੁਤੀ ਘਪਦਾਰਥ ਚ
 ਤੇ ਜੇਈ ॥ ੫੨ ॥ ਪੁਰਖ ਮੁਹੀ ਰੁਹੁ ਨਹਿ ਪਰਮਾਨਾ ॥ ਬਿਨ ਅਕਾਂਖਾ ਕੀਨ ਬਖ
 ਨਾ ॥ ਅਰਥ ਅਬਾਧ ਪਦਨ ਮੇ ਜੇਈ ॥ ਕਹੇ ਯੋਗਿਤਾ ਕੋ ਵਿਦ ਜੇਈ ॥ ੫੩ ॥
 ॥ ਨੀਰ ਸਿਚਤ ਰਖਹੁ ਪਰਮਾਨਾ ॥ ਅਰਥ ਅਬਾਧ ਘਾਹਿ ਮੇਮਾਨਾ ॥ ਅਗ
 ਨਿ ਸਿਚਤ ਰੋਕੋ ਏਨ ਮਾਨੇ ॥ ਅਰਥ ਬਾਧ ਘਾਹਿ ਪਛਾਨੇ ॥ ੫੪ ॥ ਆਵਿ
 ਏ ਬਪਦ ਕੁਖ ਨ ਜੇਈ ॥ ਸਿਨਿਧ ਕਹੇ ਮਨੀਖੀ ਜੇਈ ॥ ਘਟ ਆਨੁ ਘਟ
 ਹਵਾ ਕਪੁ ਮਾਨਾ ॥ ਸਿਨਿਧ ਪਦਮੁ ਖਕੀਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ੫੫ ॥ ਪੁਰਖ ਮਪਹਰਨ
 ਘਟ ਘਹ ਆਖੇ ॥ ਦੁਤੀ ਘਪਹਰ ਮੁਖ ਆਨ ਘਰੁ ਖੇ ॥ ਤਿਨਹਿ ਹੋਇ ਵਕ

ਜਾਂ ਬਿਨੁ ਅਰਥ ਨ ਘਪਨੇ ਏਈ ॥
 ਜਾਂ ਪਦ ਕੋ ਘਟ ਚਹੇ ਜੇਈ ॥

ਸੋਪਤੀਤਕੀ
ਇਛਾਕਰਉਰ
ਰਤਤਜੇ

ਅਨੇ

ਪ੍ਰਮਾਨਾਸਿਨਿਧਕੁਈਜਜਾਤੇਹਾਨਾ। ੫੬॥ ਤਤਪ੍ਰਤੀਤਿਕਰਕੁਖਨਜੇਈ॥
 ਤਤਪਰਾਇਹਕੁਖਯੋਜੇਈ॥ ਕੋਚਿਤਐਸੇਕਰੇਓਚਾਗਾਕੋਹਬੇਦਾਂਤੀ
 ਅੰਰਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ੫੭॥ ਪਰਜਪਰਾਹਿਜਿਗ੍ਰਾਸਾਜੇਈ॥ ਤਾਂਹਿਵਿਖਤਯੋ
 ਗਪੁਨਿਤੇਈ॥ ਘਹਪਦਅਰਥਅਕਾਖਾਹਯੋ॥ ਸਬਦਬੋਧਤਾਹਿਤੇਪਯੋ
 ੫੮॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸ੍ਵਦੁਹੋਇਨਰਜਬਹੀ॥ ਕਾਰਕਸ੍ਵਦੁਚਾਹਿਪੁਨਿਤ
 ਬਹੀ॥ ਤਤਪਰਯਕੋਵਿਖੇਸੁਜੇਈ॥ ਤਾਕੋਬਾਪੁਨਜਾਮੇਤੇਈ॥ ੫੯॥
 ਘਹੀਘੋਗਤਾਕਰੇਬਖਾਨਾਜਾਕੇਲਖੇਹੋਇਨਗਰੀਆਨਾ॥ ਪਦੰਜਨਅ
 ਰਥਗੀਅਨਾ॥ ਅਵਿਵਧਾਨਨਰਹੋਇਸੁਕੁਨਾ॥ ੬੦॥ ਘਹੀਅਸਤੀਕਰੇਓਚ
 ਗਾਤਤਪਰਯਮਿਲਕਾਰਣਚਾਗਾ॥ ਨਨਤਤਪ੍ਰਤੀਕਰਕੁਖਨਜੇਈ॥ ਜੋ
 ਪੁਨਿਤਤਪਰਯਆਹਿਤੇਈ॥ ੬੧॥ ਸੁਕਪੀਤਿਤਪਾਠਨਾਹੀ॥ ਸਬਦ

ਜੋਪਦ
ਕਰਕੁਖ
ਲੁਣ

੫੯

੦

ਬੇਧਹੋਇਨਰਨਾਂਹੀ॥ ਅਹੀਸੁਦੁਖਨਮਨਮੇਧਾਗਾ॥ ਕਹੈਬੇਦਾਂਤੀਅੰਰਉਚ
 ਰਾ॥ ੬੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਤਪ੍ਰਤੀਤਿਕੇਜਨਨਕੀਆਹਿਯੋਗਤਜੋਇ॥ ਤਤ
 ਪਰਅਪੁਨਿਵਾਕਮੇਕਹੈਬੇਦਾਂਤੀਸੋਇ॥ ੬੩॥ ਦੋਪਈ॥ ਆਕਰਿਪਦ
 ਕੇਅਰਥਾਬਿਚਾਰੇ॥ ਬਹੁਰੇਵਾਕਅਰਥਨਿਰਧਾਰੇ॥ ਵਰਣਸਿਬੁਹਪਦਕਰੇ
 ਬਖਾਨਾ॥ ਪਦਸਿਬੁਹਪੁਨਿਵਾਕਪਛਾਨਾ॥ ੬੪॥ ਪਦਕੇਮਾਹਿਬ੍ਰਿਤਿਦੋਅ
 ਤੇ॥ ਸਕਤਿਛੱਲਖਣਨਾਮਜੋਕਹੈ॥ ਕਰਸਿਖੇਪਜੇਕਰੇਉਚਰਾ॥ ਸਕਤਿ
 ਆਹਿਪੁਨਿਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ੬੫॥ ਯੋਗਏਕਰੁਛੀਪੁਨਿਦੁਜੀ॥ ਯੋਗਰੁ
 ਛੁਭਾਖਿਯੋਤੀਜੀ॥ ਅਵੈਵਸਕਤਿਪਦਭੀਰੋਰਜੇਈ॥ ਜੋਗਾਕਹੈਸੁ
 ਕੋਵਿਦਸੋਈ॥ ੬੬॥ ਜਮਦਾਇਸਕਤਿਸਰੂਢਬਖਾਨੇ॥ ਉਰੇਸਰੂਪਤੀ
 ਜਗੀਮਾਨੇ॥ ਅਵੈਸੁਕਤਿਪੰਕਜਪਦਗਹੈ॥ ਪੰਕਜਨੀਕਰਤਾਕੇਕਹੈ॥ ੬੭

ਸਮੁਦਾਇ ਸਕਤ ਕਰ ਪਦ ਮਜਨਾਵੈ॥ ਸਕੁਲ ਕਨਕ ਮਨ ਮੇ ਆਵੈ॥ ਓਕੁ ਸ
ਕਤਿ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈ ਜੋਈ॥ ਪੀਕ ਜਮਾਂ ਹਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜਗ ਹੋਈ॥ ੬੮॥ ਦੋਨੇ
ਮੇਰੂ ਫੀ ਪੈ ਜੋਈ॥ ਅਤਿ ਸੈਬਲੀ ਪਛਾਨੇ ਸੋਈ॥ ਆਬਿਧ ਸਕਤਿ ਕੁਟੇ
ਨਿਰਧਾਰਾ ਬਹੁ ਰਲਖਨਾ ਕਰੇ ਬਿਚਾਰਾ॥ ੬੯॥ ਨਨੂ॥ ਅਜਿ ਬਿਕਾਰ ਜੀ
ਵੇ ਕੋ ਮਾਨਾ॥ ਵਾਕ ਅਰਥ ਕੋ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨਾ॥ ਤੁਮੇ ਦੁਖ ਨ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ॥ ਅ
ਰਖ ਜਨ ਜਗ ਕਰੇ ਓਚਾਰਾ॥ ੭੦॥ ਕਬਿ ਵਾਚਾਵੈ **ਹਰ**॥ ਮੇਖ ਪ੍ਰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੇ
ਭਾਖੇ ਮੈ ਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਆਹਿ ਪਖ ਮੇ ਦੁਖ ਨਾ ਤੁਮੇ ਲੇਹੁ ਨਿਹਾਰਾ॥ ੭੧॥ ਚਿ **ਪਈ**
॥ ਤੁੰ ਤੇ ਲਖਣਾ ਆ ਕੋ ਮਾਰੀ॥ ਔਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਨੇ ਕੋ ਨਾਰੀ॥ ਸਕ ਸ ਬਿਪਲਖ
ਣਾ ਜੋਈ॥ ਆਈ ਇਹ ਅਵਸਰ ਸੋਈ॥ ੭੨॥ ਏਕਾਤਮ ਕਰ ਜਹਤੀ ਜੋਈ
॥ ਗੀਗਾ ਘੋਖ ਜਮਾਨ ਨ ਸੋਈ॥ ਵਾਚਨ ਮਾਹਿ ਵਿਰੋਧੁ ਜੁ ਜਾਤੇ॥ ਬਨੇ ਅਜਹ

ਤੀਲਹੀਤੁਤੇ॥੭੩॥ਦੇਹਗਾਕਉਅਨਤੇਦਧਿਰਾਖਨੇਸ੍ਰੋਣੇਧਵਤਿਆਹਿ
 ॥ਅਜਹਤੀਆਸਮਨਾਅਹੇਮਹਾਂਵਾਕਕੇਮਾਹਿ॥੭੪॥ਚੌਪਈ॥ਭੁਗਤਿ
 ਆਗਲਖਣਜੇਈ॥ਜਿਯਿਵੇਵੰਦਤਵਤਜੇਈ॥ਤੰਵਪਦਮੇਜੋਕੈਜੇਈ॥
 ਦੇਖਨਆਮੇਆਵਤਕੋਈ॥੭੫॥ਮਾਇਆਦੇਹਉਪਾਧਿਸੁਦੇਈ॥ਤਜੇਲ
 ਖੇਇਕਚੇਤਨਜੇਈ॥ਭੁਮਾਦਿਕਪਚਿਕ੍ਰਿਤਭੁਤਾ॥ਤੰਹੀਤੇਜੇਭਯੋਪ੍ਰਸੂਤਾ
 ਤੰਹੀਤੇਜੇਭਯੋਪ੍ਰਸੂਤਾ॥੭੬॥ਪੁਰਬਕਰਮਨਕੋਛਲਜੇਈ॥ਸੁਖਦੁਖਹੋ
 ਇਇਹਾਂਪੁਨਿਜੇਈ॥ਭ੍ਰਿਗਾਲਘਤਨੁਜਨੇਬੀਗਾ॥ਆਦਿਅੰਤਿਵੰਅਹੇ
 ਸਰੀਗਾ॥੭੭॥ਕਰਮਨਤਉਪਾਜਿਯੇਤਨੁਜੇਈ॥ਬੁਲਊਪਾਧਿਆਤਮਕੀ
 ਜੇਈ॥ਮਨੋਬਾਧਿਦਸਇੰਦ੍ਰੀਜੇਈ॥ਪਚਿਪ੍ਰਾਣਸੂਖਮਤਨਹੋਈ॥੭੮॥
 ਸੁਖਦੁਖਕੋਸਾਧਨਹੋਜੇਈ॥ਭ੍ਰਿਗਤਾਕੋਪੁਨਿਹੋਵੈਜੇਈ॥ਆਤਮਕੋਖਹਦ

ਤੀਜਰੀਗ। ਕ੍ਰਾਤਬਖਾਨੇਕੋਵਿਦਪੀਗ। ੭੬। ਅਨਾਦਿਅਵਿਦਆਹਯੇਜੇਈ। ਕਾ
ਰਣਦੇਹਬਖਾਨੀਸੇਈ। ਉਪਾਧਿਭਿਦਤੇਅਤੇਨਿਅਰੇ। ਆਤਮਕੋਉਰਅਤਿ
ਰਧਾਰੇ। ੭੭। ਕੋਸਨਮਾਹਿਆਤਮਾਜੇਈ। ਕ੍ਰਾਸੇਤਦਾਕਾਰਪੁਨਿਸੇਈ। ਸਫ
ਟਕਮਲੀਜਿਉਫੁਲਨਜਿਗਾ। ਕ੍ਰਾਸੇਫੁਲਜਮਾਨਜੁਰਗਾ। ੭੮। ਅਸੀਗ
ਰੁਪਅਜਅਵੇਜੇਈ। ਕਰੇਬੀਚਾਰਲਖੇਪੁਨਿਸੇਈ। ਤ੍ਰਿਧਾਬੁਧਿਕੀਬ੍ਰਿਤਿ
ਪਛਾਨੇ। ਜੋਗਤਿਸੁਪਨਸਖੇਪਤਿਮਾਨੇ। ੭੯। ਜਾਤਕਰਜਸਤਮਸਜੇ
ਈ। ਤੀਨੇਗੁਣਤੇਉਪਜੀਸੇਈ। ਤੀਨੇਆਪਸੇਮੇਬਿਰੁਚਾਰੀ। ਮਿਥਯਾਤਾਂ
ਤੇਕ੍ਰਾਤਨਿਹਾਰੀ। ੮੦। ਦੇਹਗ। ਨਿਤਪਰੇਸੁਰਬ੍ਰਹਮਜੇਸਿਵੇਕੇਵਲਪੁਨਿਜੇ
ਇ। ਬਾਧਅਵਾਧਿਪਹਿਚਾਨਿਯੇਉਰੇਮੇਲਖਮਣਜੇਈ। ੮੧। ਤਨੁਇ
ਈਮਨਪੁਨਾਚਿਤਮਿਲੇਜਬੈਅਰਾਨਾ। ਤਬਲੇਕਨਕੀਮਤਿਬਿਖੇਰੇਇ

ਜਗਤ ਕੇ ਭਾਨਾ ॥ ੨੫ ॥ ਚੋ **ਪਈ** ॥ ਤਮੇ ਮੁਲ ਬ੍ਰਿਤਿ ਪੈ ਜੋਈ ॥ ਅਗਨ ਚਿਨ ਪਾਹੀ
 ਚਾਨੋ ਜਿਲੇ ਪੈ ਵਹੁ ਬ੍ਰਿਤਿ **ਬਿਤਿ** ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਤੋਲੋ ਉਪ ਜੇ ਸਭ ਸਿਸਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥
 ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਪ੍ਰਮਾਨ ਨ ਪਾਇ ॥ ਕੋਰਨਿ ਖੇਧ ਭੁਲੇ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ਚਿਦ
 ਪਨ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪੈ ਪੁਨਿ ਜੋਈ ॥ ਸ੍ਵਾਦਨ ਕੋਰ ਰਿਦੇ ਕਰ ਜੋਈ ॥ ੨੭ ॥ ਚੋ **ਹਰ**
 ॥ ਤਜੇ ਨਿਖਲ ਸਿਸਾਰ ਕੇ ਕੋਰਨ ਹੀਰਤਿ ਜੋਇ ॥ ਜਿਉ ਨ ਲਖੇ ਰਸ ਪਾ
 ਨ ਕਰਤਿ ਆਗਤ ਪੈ ਫਲ ਲਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਨਰਾਜ **ਛੰਦ** ॥ ਨਮੇ ਯੰਤੈ ਨ ਜਾ
 ਯੰਤੈ ਨ ਖੀ ਯੰਤੈ ਨ ਬਾਧੈ ॥ ਆਧਿ ਕਰੁ ਪਸਰ ਬਤੈ ਸੁਆਤਮਾ ਅਗਾਧੈ
 ॥ ਸੁਖੀ ਪ੍ਰਕਾਸਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਸਰੂਪ ਜਾਨੈ ॥ ਅਹੇ ਸੁਸਰਬਠੈ ਰੋਮੈ ਅਦ
 ਵੈਤ ਰੂਪ ਭਾਨੈ ॥ ੨੯ ॥ ਇਸੇ ਸੁਗਨ ਸੁਖ ਮੈ ਪਰੇ ਸਰੂਪ ਪਾਵਨੇ ॥ ਕਿਥਿ
 ਜਗਤ ਦੂਖ ਮੈ ਪਿਖੈ ਨਿਹਾਰ ਭਾਵਨੇ ॥ ਅਗਨ ਪਿਆਸ ਤੋਲਖੈ ਸੁਗਨ

ਤੇਇਹੋਜਬੋ। ਥਿਏਕਮਾਹਿਸਬਸੇਵਿਲੀਨਹਇਹੈਤਬੋ। ੬੦। ਅਕਾ
ਨੇਕਅਪੀਨਧਯਾਸਹਇਹੋਜੁਨੇਅਥਾ। ਜੁਮੇਖਪਥਮੇਕਹੀਬਿਥਾਰ
ਕੋਸਭਾਕਥਾ। ਭੁਮਾਤਔਰਔਰਮੇਜੁਹਇਕੋਦਿਖਾਇਹੈ। ਅਧਯਾਸ
ਰੁਪਕੋਵਿਦੋਇਸੇਜਗਤਗਾਇਹੈ। ੬੧। ਅਸਪਰਪਰਜਮੇਅਥਾਅ
ਹੀਵਿਭਾਸਹੈ। ਜਗਤਏਪਰੇਸਮੇਤਥਾਜੁਭੁਤਭਾਸਹੈ। ਵਿਕਲਪਮਾ
ਇਅਥਿਨਾਚਿਦਾਤਮਾਬਖਾਨਿਯੋ। ਅਹਿਧਯਾਸਤਾਹਿਮੇਭੁਯੋਸੁਆ
ਦਿਮਾਨਿਯੋ। ੬੨। ਅਧਯਾਸਮਿਥਯਾਸਭੁਪਰੇਸਬ੍ਰਹਮਕਾਰਣਹਸਿ
ਵੇਸੁਕੇਵਲੇਪਰੇਸੁਆਤਮਾਬਿਚਾਰਣਾ। ਇਛਾਦਿਅੰਗਗਾਦਿਅੰਸੁਖ
ਦਿਧਰਮਬਧਕੇ। ਜਗਤਸਿਧੁਹੈਤਏਪਰੇਸਬ੍ਰਹਮਸੁਧਕੇ। ੬੩। ਚਿੰ
ਪਈ। ਹੋਇਸਖੇਪਤਿਅਵਸਥਾਜਬਹੀ। ਇਛਾਕਨਹਿਹੋਵੇਤਬਹੀ। ਸੁ

ਖਸਰੂਪਪਰਮਾਤਮਜਾਗਾਹਮਤਬਲਖਮਣੁਲੇਹਿਨਿਹਾਰਾ॥੬੪॥ਅਨਾ
 ਦਿਆਂਦਿਦਯਾਬੁਧਿਉਪਾਈ॥ਚਿਤਿਪ੍ਰਤਿਬਿਬਤਿਹਕ੍ਰੀਤਰਭਾਈ॥ਵਹੀ
 ਜੁਜਗਮੇਜੀਵਉਚਾਰੇ॥ਸੁਖਦੁਖਬਹੁਪਾਇਸੁਕਾਰੇ॥੬੫॥ਆਤਮਸੁਧਾਅ
 ਹੋਇਹਜੇਈ॥ਸਾਖੀਬੁਧਿਪਛਾਨੇਜੇਈ॥ਆਹਿਪਰਤਮਪੁਰਦੇਜੇਈ॥
 ਬੁਧਿਪਰਛਿਨਹੁਯੋਪੁਨਿਜੇਈ॥੬੬॥ਚਿਤਿਪ੍ਰਤਿਬਿਬਸਾਖੀਮਤਿਜੇਈ
 ਜਿਬਅਹਤੀਨਾਇਕਤੁਜਹੋਈ॥ਅਗਨਿਤਪਤਜਗਾਏਹਸਮਾਨਾ॥ਅੰਨਯੇ
 ਅੰਨਅਧਯਾਸਪਛਾਨਾ॥੬੭॥**ਦੇਹਰਾ**॥ਜਨ੍ਹਚੇਤਨਤਾਧਰਮਜੇਚਿਤਅਹੁ
 ਆਤਮਕੇਗਾ॥ਬਿਧਹੋਇਜਨਲੋਕਮੇਉਲਾਏਦੇਨੇਹੋਗਾ॥੬੮॥ਗੁਰੁਤੇਬੇਦ
 ਸੁਵਾਕਸੁਨਿਕਰੇਬਿਚਾਰਬਹੁਗੁਤਿ॥ਦਿਦਯਾਅਨਭੁਵਹੋਇਜਨਆਤਮ
 ਪਿਖੋਇਕਾਂਤਿ॥੬੯॥ਨਿਰੰਪਾਧਿਪਿਖਆਤਮਾਤੁਜੇਸੁਨਿਖਲਾਬਿਕਾਗਾ

ਆਤਮਗੋਚਰਜਤ੍ਰਿਜਿਤੋਦੇਵੇਦੁਗਨਿਵਗ। ੧੦੦। ਚੋਖਈ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਰੂਪਮੇਅ
ਜਅਬਿਨਸੀ॥ ਅਵੇਨਿਰਮਲਸੰਬਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਵਿਸੁਧਗਿਆਨਘਨੰਨਿਰਮ
ਪਰੂਪ॥ ਪੁਰਣਮਕ੍ਰੇਆਨੰਦਰੂਪ॥ ੧੦੧॥ ਸਦਾਮੁਕਤਮੇਜਗਤਮਣ੍ਵਰੀ॥
ਅਹੰਮਥਿਤ੍ਰਿਜੁਸਕਾਤਿਹਮਾਰੀ॥ ਅਤਿਵੇਗਿਆਨਅਵਿਕ੍ਰੇਰੂਪ॥ ਅਨੰਤਪ
ਰਚਿਦਘਨਹਅਨੁਪ॥ ੧੦੨॥ ਵੇਦਵਾਦੀਜਗਤ੍ਰਿਤਰ੍ਜੇਈ॥ ਨਿਜਾਦਿਨਤ੍ਰ
ਜੇਜੁਮੇਓਰਤੇਈ॥ ਘੋਸ਼ਿਧਆਤਮਕਰੇਬਿਚਾਰ॥ ਅਹੰਮਥਿਤ੍ਰਿਜੁਸੁਧਉਦਾਰ॥ ੧੦੩॥
ਵੇਦਘਾਤਕੋਹੋਇਉਦਾਰ॥ ਕਰਕਸਾਹਿਤਅਵੇਦਘਾਮਾਰੋਗਰਸਾਇਣਜਿ
ਉਉਤਮਕੋਖਵੈ॥ ਨਿਖਲਰੋਗਪੁਨਿਵਹੀਮਿਟਾਵੈ॥ ੧੦੪॥ ਬੈਠਾਇਕ੍ਰਿਤਿਸੁ
ਇਵੀਜੀਤ॥ ਜਿਨੇਨਿਜਾਤਮਾਨੰਰਮਲਚੀਤ॥ ਅਬਿਧਆਤਮਮਨਮੇਧ
ਗੇ॥ ਬਾਹਰਸਾਧਨਜਤ੍ਰਪਰਹਰੇ॥ ੧੦੫॥ ਵਿਗਨਵਿਸਟਿਉਗਮਾਹਿਧਿਅ

ਵੇ।। ਦਿਛੁ ਇਸ ਧਿਤਿ ਅਤਮ ਮੇਪਵੇ।। ਅਤਮ ਰਸ ਨ ਵਿਸੁਸੁ ਜੇਈ।। ਲੀਨ
 ਕੇਰੇ ਅਤਮ ਮਹਿ ਜੇਈ।। ੧੦੬।। ਸਭ ਕਾਰਣ ਨਿਜ ਅਤਮ ਜੇਈ।। ਤਮੇ ਲੀਨ ਜ
 ਬੇ ਅਹੋਈ।। ਪੁਰਣ ਚਿਦਾਨੰਦ ਮ ਅਹੋਵੇ।। ਬਾਹਰ ਭੀ ਤਰਕ ਛੁਨੇ ਵੇ।। ੧੦
 ੭।। ਦਿਹਰਾ ਪੁਰਬ ਚਿਤ ਸਮਾਧ ਤੇ ਅਧਿਕ ਵਿਚਿ ਤੇ ਜੇਈ।। ਓਅੰ ਕਾਰ ਨਿਜ
 ਰੂਪ ਹੇ ਜਗਤ ਚਰਾ ਚਰ ਜੇਈ।। ੧੦੮।। ਚਿਪਈ।। ਜਗਤ ਨਿਖਲ ਅਹਿ ਦਾਚੁਪ
 ਛੁਨੇ।। ਓਕਾਰ ਤਿਹ ਦਾ ਚਕ ਮਾਨੇ।। ਅਗਿਆਨ ਅਪੀਨਾ ਵਿਭਾਵਨ ਮੇਜੋ।। ਬਿ
 ਧਉ ਪਰਿਤ ਕਰੇਨ ਹਿਤੁ ਜੇ।। ੧੦੯।। ਦਿਹਰਾ।। ਅਕਾਰ ਓਕਾਰ ਮਕਾਰ ਪੁਨਿ
 ਅਰਧ ਬਿੰਦੁ ਪਹਿਚਾਨ।। ਚਾਰੇ ਕੋਸ ਮੁਦਾਇ ਪੁਨਿ ਓਕਾਰ ਪਛਾਨ।। ੧੧੦
 ਚੁਪਈ।। ਅਕਾਰ ਵਰਣ ਕੇਵਾ ਚਕ ਹੀਜੇ।। ਲਖ ਮਣਕਾਨ ਕੁਲੇ ਸੁਟਿ ਲੀਜੇ
 ।। ਦਿਸੁ ਵਿਗਾਣ ਜਗਤ ਜੇ ਜਾਗਾ।। ਅਕਾਰ ਵਚ ਅਹਕ ਹੋਓ ਜਾਗਾ।

੧੧੧। ਤੈਜਸਹਿਰਨਗਰਗੁਜਪਨਈ। ਓਕਰਵਾਚਅਹਿਦੇਹਿਬਤਾਈ।
ਪ੍ਰਗਈਸਜੁਖਪਤਿਪੁਨਿਜੋਈ। ਕਹੇਮਕਰਵਾਚਪੁਨਿਜੋਈ। ੧੧੨।
ਸਮਾਧੀਪ੍ਰਥਮਅਹਰੀਤਿਸੁਜੋਈ। ਤਤੁਬਿਚਾਰਕਰੇਨਹਿਹੋਈ। ਵਾਚ
ਕਵਾਚਮਕਾਰਜੁਜੋਈ। ਕਰੇਵਿਲੀਨਉਕਰੇਜੋਈ। ੧੧੩। ਵਾਚਕਵਾਚ
ਓਕਰਜੁਜੋਤੋ। ਕਰੇਵਿਲੀਨਮਕਰੇਤੋਤੋ। ਵਾਚਕਵਾਚਮਕਾਰਜੁਜੋਈ।
ਚਿਦਤਮਮਾਹਿਵਿਲਾਪੇਜੋਈ। ੧੧੪। ਅਰਧਾਬਿੰਦੁਕੋਲਖਜੁਜੋਈ। ਚਿ
ਦਾਖਨਬ੍ਰਹਮਪਛਨੇਜੋਈ। ਕਾਰਣਪਾਗਿਪ੍ਰਾਪਤਿਜੁਜੋਤੋ। ਜ਼ਾਮੇਲੀਨ
ਰੁਏਸਭੁਤੋਤੋ। ੧੧੫। ਜੇਪਰਬ੍ਰਹਮਜੁਮੇਚਿਦਰੂਪਾਸਦਾਜੁਮੁਕਤਿ
ਮਤਿਗਿਆਨਅਨੁਪਾਸੁਕਤਿਉਪਾਧਿਵਿਮਲਚਿਤਜੋਈ। ਲਖੇ
ਪਰਾਤਮਬ੍ਰਿਹਮੇਜੋਈ। ੧੧੬। ਅਧਿਪਕਰੇਪਰਾਤਮਕੁਵਨਪਾਨਿਜ

ਨਿਵਤੁਸਟਮਨਪਵਨ। ਬਾਹਰਆਹਿਪਦਾਰਥਜੇਤੇ। ਸਨੇਸਨੇਬਿਸਰੇਸ
 ਕੁਤੇਤੇ। ੧੧੧। ਸੁਖਪ੍ਰਕਾਸਨਿਜਾਤਮਰੂਪ। ਇਸਾਥਿਤਿਹੋਵੈਦੁਹੀਸਰੂ
 ਪ। ਸਦਾਮੁਕਤਪੁਨਿਆਚਲਜੁਮੈਜੋ। ਵਾਰਿਸਿਪਜਗਭ੍ਰਿਤਰਜੈਜੋ।
 ੧੧੨। ਯੋਸਮਾਧਿਯੋਗੀਸੁਰਕਰੇ। ਇੰਦ੍ਰੈਰੋਚਰਸਰੂਪਰਹੇ। ਨਿਰਜਿ
 ਤਆਖਿਲਾਰਿਪੁਰੇਜੇਈ। ਤਕੋਦ੍ਰਿਸਯਹੋਹੁਪੁਨਿਜੇਈ। ੧੧੩। ਦੋਹਰਾ
 ॥ ਸਬੰਗਤਨਿਤੰਯਤਪੁਨਿਤਤ੍ਰਿਪਤਿਅਰਗਿਆਨ। ਸਦਾਸੁਤ੍ਰਤਅਲੋਕਿ
 ਤਾਅਨਿਦਖਟਪਹਿਚਾਨ। ੧੧੪। ਖਟਗੁਣਆਤਮਕੋਜਿਨੇਮੈਜੋਨਿਰਮ
 ਲਚੀਤਿ। ਮੈਜੋਯੋਗੀਮੋਹਕੋਪਿਖੇਕੁਤਜਗਨੀਤਿ। ੧੧੫। ਚੁਪਈ। ॥
 ਬਿਧਨਿਸਾਦਿਨੁਆਤਮਾਧਿਅਵੇ। ਹੋਇਮੁਕਤਿਪੁਨਿਬਿਧਮਿਟਾਵੇ।
 ਪ੍ਰਾਬਿਧਿਫਲਭੁਗਨਕਰੇ। ਨਹਿਅਭਿਮਾਨਸੁਰਚਿਕਧਰੇ। ੧੧੬। ਪ੍ਰਾਣ

ਜਾਣੇ

ਅੰਤਿ ਮੈ ਸੋ ਨ ਰਜੇਈ। ਮੇਰੇ ਮਾਹਿ ਲੀਨ ਵਹੁ ਹੋਈ। ਆਦਿ ਮੰਧਿ ਅੰਤਿ ਜਗ
ਜੇਈ। ਭੁਖਾ ਦੁਖੋ ਕੋ ਕਾਰਣ ਜੇਈ। ੧੨੩। ਦੋਹਰਾ। ਆਬਿਧ ਜਾਨ ਸਮਾਸਤ
ਪੁਨਿ ਤਜੇ ਕਰਮਾਬਿਧਿ ਜੇਈ। ਭੁਜੇ ਸੇ ਆਤਮ ਬੀਚ ਉਰਾ ਅਖਿਲਾਤਮ ਹੋ
ਜੇਈ। ੧੨੪। ਆਤਮਾ ਮਾਹਿ ਅਰੁ ਦਕਰ ਪੇਖੇ ਨਿਖਲ ਪੁਨਿ ਜੇਈ। ਮੋਹਿ
ਪਰਾਤਮਾ ਸਾਥ ਪੁਨਿ ਵਹੀ ਅਰੁ ਦਸੁ ਹੋਈ। ੧੨੫। ਦੋਹਰਾ। ਜਿਉ ਜਲਸਾ
ਗਗਨਿ ਉਪੇਖੀ ਗੇ। ਨਭੁ ਮੈ ਜਿਉ ਨਭੁ ਅਨਿਲੁ ਜਮੀ ਗੇ। ਆਬਿਧ ਮੈ ਮੰਜਾਇ
ਸਮਾਇ। ਜਗਤੁ ਸਗਲ ਮਿਥ ਆਹੁ ਇਜਾਇ। ੧੨੬। ਮਿਥ ਆਜਗਤਾ ਵਿ
ਭਾਵਨ ਕਰੇ। ਆਬਿਧ ਗਾਨ ਜੈ ਬੈਠੇ ਰਧੇ। ਅਦਾ ਪਿਲੇ ਕਮਾਹਿ ਮੁਨਿ
ਰਹੈ। ਤਦਾ ਪਿਬਿਧਨ ਨ ਵਹੁ ਗਏ। ੧੨੭। ਦੋਹਰਾ। ਸੁਤਿ ਪੁਕਤਿ ਪੁਨਿ ਮਾ
ਨ ਤੇ ਜਗਤ ਨਿਖੇਪੇ ਜੇਈ। ਇੰਦੁ ਭੁਦਾ ਵਿਗਭੁ ਮਿਜਿ ਦੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਤ ਕਹੋਇ

੧੨੮॥ ਜਬਲਗਦੇਖੇਨਾਜਗਤਅਖਿਲਸੁਮੇਰੋਰੂਪ॥ ਤਬਲਗਭੁਜੇਲਗ
 ਇਮਨਮੇਰੋਰੂਪਅਨੁਪ॥ ੧੨੯॥ ਸਰਧਾਲੂਅੰਤਿਭੁਗਤਿਮਾਤਿਯਾਬਿ
 ਧਕੋਜੋਗੇਇ॥ ਰੋਵੇਨਿਹਾਰੇਮੋਹਕਨਿਸਦਿਨਲਖਮਨਜੋਇ॥ ੧੩੦
 ॥ **ਸਵੈਯਾ**॥ ਸੁਤਿਸਾਰਸਿਖੇਪਜੋਗਪਮਹਾਨਿਸਚੈਕਰੋਕੇਮਮਤੋਹਬਤ
 ਏ॥ ਮਤਿਮਾਨਅਲੋਚਨਜੋਇਕਰੋਖਿਦਕੀਤਰਪਾਤਕਰਾਸਿਮਿਦਾਏ
 ॥ ਸੁਮਿਖਾਜਗਾਏਹੁਨਿਹਾਰਤਜਉਰਭ੍ਰਾਤਜਿਤੋਤਵਦੇਤਿਦਿਖਾਏ॥ ਮ
 ਮਭਾਵਨਭਾਵਤਸੁਧਮਨਾਸੁਸੁਖੀਭੁਵਆਨਿਦਰੋਗਮਿਦਾਏ॥ ੧੩੧॥
 ਛਪੇਛਿਦਾ॥ ਮੇਨਿਰਗੁਣਕੋਸੇਵਤੋਜਗੁਨਪਾਰਸਰੂਪੀ॥ ਅਥਵਾਸਹੁ
 ਲਸਰੂਪਭੁਜੇਮਨਲਾਇਅਨੁਪੀ॥ ਜਿਨਰੁਮੋਹਸਰੂਪਨਅੰਤਰਗੀਚਿ
 ਬਿਚਾਰੋ॥ ਤਾਪਦਪੀਕਜਰੇਲੁਸੁਪਰਮਪੁਨੀਤਿਨਿਹਾਰੋ॥ ਪਦਰੇਲੁਸਪ

ਅੰਤਿ ਮੈ ਸੋ ਨ ਰਜੇਈ। ਮੇਰੇ ਮਾਹਿਲੀ ਨ ਵਹੁਹਈ। ਆਦਿ ਮੰਧਿ ਅੰਤਿ ਜਗ
ਜੇਈ। ਭੁਖਾ ਦੁਖੋ ਕੋ ਕਾਰਣ ਜੇਈ। ੧੨੩। ਦੋਹਰਾ। ਆਬਿਧ ਜਾਨ ਸਮਾਜਤ
ਪੁਨਿ ਤਜੇ ਕਰਮਾ ਬਿਧਿ ਸੋਈ। ਭੁਜੇ ਸੋ ਆਤਮ ਬੀਚ ਉਰਾ ਅਖਿਲਾਤ ਮੈ
ਜੇਈ। ੧੨੪। ਆਤਮ ਮਾਹਿ ਅਭੇਦ ਕਰ ਪਖੇ ਨਿਖਲ ਪੁਨਿ ਜੇਈ। ਮੋਹਿ
ਪਰਾਤਮਾ ਸਾਥ ਪੁਨਿ ਵਹੀ ਅਭੇਦ ਸੁਹੋਈ। ੧੨੫। ਦੋਹਰਾ। ਜਿਓ ਜਲਜਾ
ਗਰਜਿਓ ਪੈਖੀਗੇ। ਨਭੁ ਮੇ ਜਿਓ ਨਭੁ ਅਨਿਲ ਜਮੀਗੇ। ਆਬਿਧ ਮੈ ਜਾਇ
ਜਮਾਇ। ਜਗਤ ਜਗਲ ਮਿਥ ਆਹੁਇ ਜਾਇ। ੧੨੬। ਮਿਥ ਆ ਜਗਤਾ ਵਿ
ਭਾਵਨ ਕਰੇਗੇ। ਆਬਿਧ ਗਾਨ ਜੇ ਬੈਓ ਰਧਗੇ। ਅਦਾ ਪਿਲੇ ਕਮਾਹਿ ਮਾਨਿ
ਰਹੈ। ਤਦਾ ਪਿਬਿਧ ਨਨ ਵਹੁਗੇ। ੧੨੭। ਦੋਹਰਾ। ਸੁਤਿ ਪੁਕਤਿ ਪੁਨਿ ਮਾ
ਨ ਤੇ ਜਗਤ ਨਿਖੇਧੇ ਜੇਈ। ਇੰਦੁ ਭੇਦ ਵਿਗਭੂ ਮਿਜਿ ਵੇ ਬਹੁ ਰਿਨਤ ਕਹੋਈ

੧੨੮॥ ਜਬਲਗਦੇਖੇਨਾਜਗਤਅਖਿਲਸੁਮੇਰੋਰੂਪ॥ ਤਬਲਗਭੁਜੇਲਗ
 ਇਮਨਮੇਰੋਰੂਪਅਨਪ॥ ੧੨੯॥ ਸਰਧਾਲੂਅੰਤਿਭੁਗਤਿਮਤਿਯਾਬਿ
 ਧਕੋਜੋਗੇਇ॥ ਰੇਵੇਨਿਹਾਰੇਮੇਹਕਨਿਸਦਿਨਲਖਮਨਜੋਇ॥ ੧੩੦
 ॥ **ਸਵੇਯਾ**॥ ਸੁਤਿਸਾਰਸਿਖੇਪਜੋਗੇਪਮਹਾਨਿਸਚੈਕਰੇਕੇਮਮਤੋਹਬਤ
 ਏ॥ ਮਤਿਮਾਨਅਲੋਚਨਜਾਇਕਰੇਖਿਦੁਕੀਤਰਪਾਤਕਰਾਸਿਮਿਦਾਏ
 ॥ ਸੁਮਿਖਾਜਗਾਏਹੁਨਿਹਾਰਤਜਉਰਭੂਤਜਿਤੋਤਵਦੇਤਿਦਿਖਾਏ॥ ਮ
 ਮਭਾਵਨਭਾਵਤਸੁਧਮਨਾਸੁਖੀਭੁਵਆਨਿਦਰੋਗਮਿਦਾਏ॥ ੧੩੧॥
 ਛਪੇਛਿਦਾ॥ ਮੇਨਿ^{ਤੁਹ}ਰਗੁਣਕੇਸੇਵਤਜੇਗੁਨਪਾਰਸਰੂਪੀ॥ ਅਥਵਾਸਹੁ
 ਲਸਰੂਪਭੁਜੇਮਨਲਾਇਅਨੁਪੀ॥ ਜੇਨਹੁਮੇਹਸਰੂਪਨਅੰਤਰਗਚਿ
 ਬਿਚਾਰੇ॥ ਤਾਪਦਪੀਕਜਰੇਣੁਸੁਪਰਮਪੁਨੀਤਿਨਿਹਾਰੇ॥ ਪਦਰੇਣੁਸਪ

ਗਸੁਲੇਕੜੈਕਰੇਪੁਨੀਤਸੁਪਾਪਹਗ। ਜਿਉਸਾਵਿਤਾਜਗਪਵਨੇਕਰੇਸੁ
ਨਿਖਲਅਧੈਰਵਗ। ੧੩੨। ਗਿਆਨਅਖਿਲਸੁਤਿਸਾਰਗੁਤਮੇਤੋਹ
ਸੁਗਾਏ। ਬੇਦਾਂਤਿਵੇਦਅਸੁਬੁਚਰਣਸੁਮੇਰੇਬੇਦਬਤਾਏ। ਜਿਸਰਧਾਕ
ਰਪਚੇਕਰੇਗੁਰਗੁਤਿਨਿਰਿਤਗ। ਜਿਸਮਰੁਪਸਮਾਇਰੇਹਨਹਿਰਿਚ
ਸੁਅੰਤਗ। ਸੁਨਿਜੇਮਮਵਚਨਨਮਾਂਤਿਪੁਨਿੰਗੁਗਤਿਹੋਹਿਜਗਤਾਹਿ
ਉਗ। ਗੁਲਾਬਸਿੰਘਨਿਜਗੁਤਕੇਰਾਮਬਖਾਨਯੋਐਪਿਪੁਰਿ। ੧੩੩।
ਇਤਿਸ਼ੀਮਤਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸੰਬਾਦੇ। ਉਤਕ
ਡੇਰਾਮਗੀਤਾਨਾਮਪੰਚਮੋਧਿਆਇ। ੫। ਸ਼ੀਮਹਾਦੇਉ **ਵਾਚ**। ਚੌ **ਪਈ**
। ਅਮੁਨਾਤੀਰਾਨਿਵਾਸੀਜੇਈ। ਏਕਸਮੇਮੁਨਿਆਏਤੇਈ। ਰਾਮਨਿਗਰ
ਨਹੇਤੁਜਾਏ। ਲਵਣੇਸੁਰਤੇਬਹੁਰਪਾਏ। ੧। ਗੁਰਗਿਵਚਨੁਰਖੀ

ਸੁਰਜੇਈ। ਆਗੇ ਕੀਨੇ ਮੁਨਿ ਗਾਨਿ ਜੇਈ। ਚਾਹੇ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਦੇਗਾ ਮਾਮੁ
 ਨਿਅਸਿਖ ਆਇ ਤਿਹਧਾਮ। ੨। ਪਰਮ ਭੁਗਤ ਰਖੁ ਕਲਕੇਰਾਈ। ਕੀ
 ਨੇ ਪੂਜਨ ਤਾਹਿ ਬਨਾਈ। ਬਹੁ ਰੋਮ ਪੁਰਸੁ ਵਕਾ ਲਾਏ। ਮੁਨਿ ਮੰਡਲ
 ਕੇ ਹਰਖ ਉਪਾਏ। ੩। ਆਵਨ ਕੇ ਕਾਰਣੇ ਜੇਈ। ਮੁਨਿ ਵਰਭੁਖੇ ਕਰੇ ਸੁ
 ਜੇਈ। ਆਜੂ ਪੀਨਿ ਮਮਭਾਗ ਸੁਹਾਏ। ਤੁਮ ਕਰਣ ਕਰੇ ਦੇਖਣ ਆਏ।
 ੪। ਦੁਹ ਕਰ ਕਾਰ ਘੋਰੇ ਜੇਈ। ਆਜ ਕਰੋ ਤੁਮ ਰਿਮੇ ਜੇਈ। ਆਇ ਸੁਕ
 ਰੇ ਦਾਸੁ ਮੇਥਾਰੇ। ਬ੍ਰਹਮਣ ਦੇਵ ਸੁਆਹਿ ਹਮਾਰੇ। ੫। ਰਾਮ ਵਾਕ ਸੁਨਿ
 ਅਤਿ ਹਰਖਾਏ। ਚਵਨ ਰਖੀ ਸੁਰਵਾ ਕਾ ਲਾਏ। ਪੂਰਬ ਸਤਿ ਪੁਰ
 ਮੇ ਸੁਨਿ ਰਾਮਾ। ਭੁਯੇ ਵੈ ਤਿ ਜਗਮੇ ਮਧਨਾਮਾ। ੬। ਅਤਿ ਸਰਮਾਤ ਮ
 ਭੁਯੇ ਸੁਚੀਤਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇਵ ਸੁਪੁਜੈ ਨੀਤਾ। ਤਾ ਪਰਿ ਤੁਸੁ ਮਹੇ ਸੁਰ

ਹਸਸੁਲੇਕੈਕੋਰਪੁਨੀਤਸੁਪਾਪਹਗ। ਜਿਉਸਾਵਿਤਾਜਗਪਵਨੇਕੋਰਸੁ
ਨਿਖਲਅੰਧੇਰਦਗ। ੧੩੨। ਗਿਆਨਅਖਿਲਸੁਤਿਸਾਰਗੁਤਮੇਤੋਹ
ਸੁਗਾਏ। ਬੇਦਾਂਤਿਦੇਦਅਸੁਭਚਰਣਸੁਮੇਰੇਬੇਦਬਤਾਏ। ਜਿਸਰਧਾਕ
ਰਪਚੇਕੋਰਗੁਰਗੁਤਿਨਿਰਿਤਗ। ਸੋਮਮਰੂਪਸਮਾਇਰੇਹਨਹਿਰਿਚ
ਸੁਅੰਤਗ। ਸੁਨਿਜੋਮਮਵਚਨਨਮਾਂਤਿਪੁਨਿਰੁਗਤਿਹੋਹਿਜਗਤਾਹਿ
ਉਗ। ਗੁਲਾਬਸਿੰਘਨਿਜਗੁਤਕੋਰਮਬਖਾਨਯੋਅੰਧਿਪੁਰਿ। ੧੩੩।
ਇਤਿਸ਼ੀਮਤਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸੰਬਾਦੇ। ਉਤਕੰ
ਡੇਰਾਮਗੀਤਾਨਾਮਖਚਮੋਧਿਆਇ। ੫। ਸ਼ੀਮਹਾਦੇਉ **ਦਾਚ**। ਚੌ **ਪਈ**
। ਅਮੁਨਾਤੀਗਨਿਵਾਸੀਜੇਈ। ਏਕਜਮੇਮੁਨਿਆਏਤੇਈ। ਰਾਮਨਿਹਾਰ
ਨਹੇਤੁਸੁਆਏ। ਲਵਣੇਸੁਰੇਤੇਬਦਰੁਪਾਏ। ੧। ਭੁਰਗਿਵਚਨਗਖੀ

ਸੁਰਜੇਈ॥ ਅਗੇਕੀਨੋਮੁਨਿਗਨਿਜੋਈ॥ ਚਾਹੇਅਭੈਦਨੁਦੋਰਾਮਾ॥ ਮੁ
 ਨਿਅਸਿਖਆਇਤਿਹਧਾਮਾ॥ ੨॥ ਪਰਮਭੁਗਤਰਾਖੁਕਲਕੇਰਾਈ॥ ਕੀ
 ਨੇਪੁਜਨਤਾਹਿਬਨਾਈ॥ ਬਹੁਰੇਮਧੁਰਸੁਵਾਕਅਲਾਏ॥ ਮੁਨਿਮੰਡਲ
 ਕੋਹਰਖਉਪਾਏ॥ ੩॥ ਆਵਨਕੇਕਾਰਣਹੋਜੋਈ॥ ਮੁਨਿਵਰਭੁਖੋਕਰੇਸੁ
 ਜੋਈ॥ ਆਜੂਪੀਨਿਮਮਭੁਗਸੁਹਾਏ॥ ਤੁਮਕਰਣਕਰਦੇਖਣਾਏ॥
 ੪॥ ਦੁਹਕਰਕਾਰਅਹੋਵੇਜੋਈ॥ ਆਜਕਰੋਤੁਮਰੇਮੇਜੋਈ॥ ਆਇਸੁਕ
 ਰੇਦਾਸੁਮੇਥਾਰੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਦੇਵਸੁਆਹਿਹਮਾਰੇ॥ ੫॥ ਰਾਮਵਾਕਸੁਨਿ
 ਅਤਿਹਰਖਾਏ॥ ਚੁਵਨਕਾਖੀਸੁਰਵਾਕਅਲਾਏ॥ ਪੂਰਬਸਤਿਅਗ
 ਮੇਸੁਨਿਰਾਮਾ॥ ਭੁਯੋਵੈਤਿਜਗਮੇਮਧਨਾਮਾ॥ ੬॥ ਅਤਿਧਰਮਾਤਮ
 ਭੁਯੋਸੁਦੀਤਾ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣਦੇਵਸੁਪੁਜੈਨੀਤਾ॥ ਤਾਪਰਿਤੁਸੁਮਹੇਸੁਰ

ਕੁਯੋ। ਰਾਮ ਤਿਸੁ ਲਸਤ ਕੋ ਦਯੋ॥ ੧੦॥ ਕਹ ਯੋ ਆਹਿ ਕਰਹ ਨੇ ਸੁਜੇਈ। ਰੁਸ
 ਮੀਵੇ ਹੋਇ ਗੇਜੇਈ। ਰਾਵਣ ਬਹਿਣ ਕੀ ਗ੍ਰੀਨ ਸਨਾਮਾ ਪਤਿਨੀ ਕੁਈ ਤਾਹਿ
 ਕੋ ਧਾਮਾ॥ ੧੧॥ ਤਾਂ ਮੇਤਾਂ ਨੇ ਸੁਤ ਉਪਜਾਯੋ। ਲਵਣਾ ਸੁਰਤਿ ਹਨਾਮ ਕਹਾਯੋ।
 ਗ੍ਰੀਮ ਪਰ ਕ੍ਰਮਾ ਅਤਿ ਦੁਖ ਦਾਈ। ਦੁਸਟਾਤ ਮਨ ਹਿਜੀਤ ਯੋਜਾਈ॥ ੧੨॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮਣਦੇਵ ਸੁਜਹਾਂ ਨਿਹਾਗੇ। ਰਾਮ ਤਹਾਂ ਤੇ ਦੁਹ ਚੁਨਿ ਜਾਗੇ। ਰਾਮ ਜਥੈ ਹਮਤ
 ਹਿ ਦੁਖਾਏ। ਰਾਜਿਨ ਰਾਇ ਸਰਣ ਤਵ ਆਏ॥ ੧੩॥ ਆਬਿਜਨੀ ਰਾਮ ਮੁਨਿ
 ਬਾਨੀ। ਬਹਾਰਿਤਾਹਿ ਕੋ ਕਹਯੋ ਕੁਵਾਨੀ। ਮੁਨਿ ਪੁੰਗਵ ਡੁੱਬ ਕਰੇਨ ਕੋਈ
 ॥ ਮੇਮਾਰੇ ਲਵਣ ਸੁਰਜੇਈ॥ ੧੪॥ ਮੁਨਿ ਕੋ ਨਿਖਲ ਸਿਤਾ ਪਾਨਿ ਦਾਗੇ। ਚ
 ਲੈਏ ਸੁਖ ਸੁਭੇਨ ਮਸ਼ੁਰੇ। ਐਸੇ ਮੁਨਿ ਕੋ ਕੁਖ ਕੁਵਾਨੀ। ਰਾਜ ਰਿਖੀ ਹਰਿ
 ਭੁਪ ਮਹਾਨੀ॥ ੧੫॥ ਕ੍ਰਾਤਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪੁਨਿ ਰਾਮ ਉਚਾਰੇ। ਕਹ ਕੋ ਲਵਣ

ਸਰਮਾਰੇ॥ ਵਿਪੁਨਿ ਕੋ ਸੁ ਅਭੈ ਅਤਿ ਦਾਨਾ॥ ਤੁਮ ਮੇ ਕੋ ਨ ਦੇ ਬਲ ਵਾਨਾ॥
 ੧੩॥ ਵਿਹਰਾ॥ ਕਿਨ ਕੋ ਅਹ ਪੁਨਿ ਭੁਗਹੈ ਕੀਜੇ ਬੇਗ ਉਚਾਗ॥ ਐਸੇ ਸੁਨਿ
 ਗਿਰਜਾਤ ਬੈਥੇ ਸ੍ਰੋਤਰਤ ਕੁਮਾਰਾ॥ ੧੪॥ ਹਾਥ ਜੇਰ ਕੁਰਤੇ ਕਹਯੋ ਆਗਿ
 ਅਵੇਹੁ ਸਰਾਮਾ॥ ਲਵਣਾ ਸੁਰਮ ਤੁਮ ਵਿਕੋ ਮੇ ਮਾਰੇ ਸਿਰਾਮਾ॥ ੧੫॥ ਤਬਰਾ
 ਘਵੇ ਕੇ ਬੈਦ ਪਦ ਸਤ੍ਰਘਨ ਕਹਯੋ ਪੁਨਿ ਏਹਾ॥ ਰਾਮ ਹਮਾਰੇ ਵਾਕ ਕੋ ਕਰ
 ਲਾ ਕਰ ਸੁਨਿ ਲੇਹਾ॥ ੧੬॥ ਚਿਪਈ॥ ਲਖ ਮਣ ਲਿਕਾ ਸਿਰਾਮਾ ਹੀ॥ ਕਾ
 ਜ ਬਡੇ ਕੀਨੇ ਜਗਮਾਹੀ॥ ਨਿਵੇਰਾ ਮੇ ਕੁਰਤ ਉਦਾਰਾ॥ ਧਰਜੇ ਏਦੁਖ ਜਹੇ
 ਅਪਾਰਾ॥ ੧੭॥ ਲਵਣਾ ਸੁਰਕੇ ਮਾਰਣ ਕਾਜਾ॥ ਮੇ ਗੀਜ ਉਜਨੇ ਰੱਖ ਰਾਜਾ॥
 ਤਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਘੁ ਤਮਰਾਮਾ॥ ਲਵਣਾ ਸੁਰਕੇ ਹਨੇ ਸਿਰਾਮਾ॥ ੧੮॥ ਐਸੇ
 ਰਾਮ ਜਬੈ ਸੁਨਿ ਪਾਯੋ॥ ਲੈ ਜਤ੍ਰਘਨ ਸੁ ਅੰਕ ਬਿਠਾਯੋ॥ ਮਥਰਾ ਰਾਜ ਤਿਲ

ਕੋਠੇ ਜੋਈ। ਤੇ ਰੋਗੁ ਲਕਰੇ ਅਬ ਜੋਈ। ੧੯। ਸਰੁ ਸਿਰੁ ਰਸੁ ਰਾਮ ਅਨਾਯੋ
ਲਖ ਮਨੁ ਹਾਥ ਸੁਤਿ ਲਕਰਾਯੋ। ਸੰਤੁ ਪਨ ਨ ਚਹੇ ਉਰੇ ਮੇਰਾ ਜਾ ਕਰਜ
ਨੇਹ ਦੀਨੇ ਰਾਖੁ ਰਾਜਾ। ੨੦। ਬਹੁਰੇ ਦਯੋ ਦਿਬ ਕਰ ਬਾਨਾ। ਮੁਖ ਤੇ ਰਾਮ ਸੁ
ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ। ਲੋਕ ਨ ਕੰਟਕ ਲਵਣੁ ਜੋਈ। ਘਾਹਿ ਬਾਨ ਕਰਹੁ ਨੇਜੁ
ਜੋਈ। ੨੧। ਮੇਹੇ ਸੁਰਦਯੋ ਤ੍ਰਿਸਲੁ ਜੋਈ। ਪੁਜਤ ਤਾਹਿ ਨਿਰੰਤਰ ਜੋ
ਈ। ਤਾਕੇ ਪੁਜ ਬਾਪੁ ਪਰਮਾਹੀ। ਆਪ ਜਾਏ ਪੁਨਿ ਕਾਨਨ ਮਾਹੀ।
੨੨। ਜਿਤੁ ਖੰਨ ਨਿਮਿਤੁ ਜਾਏ। ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਸਰੁ ਜੀਵਨ ਪਾਏ। ਜੋ
ਓਵਹੁ ਪੁਰਾ ਅਵੇਨਾਹੀ। ਪੁਰਬ ਹੀ ਤੁਮ ਦਾ ਆਰੇ ਮਾਹੀ। ੨੩। ਧਾਰਜ
ਰਾਜਨ ਕਰੇ ਮੇਰੀ ਗ। ਠਾਢੇ ਰੋਹੁ ਤਹਾਂ ਰਲੁ ਪੀਗ। ਕਿਪ ਕਰੇ ਤਵ ਸਿਗਲ
ਰਾਈ। ਤਬ ਹੀ ਮਰੇ ਅਸੁਰ ਕੋਰਾਈ। ੨੪। ਤਾਕੇ ਮਾਰ ਬੁਲੇ ਰਲੁ ਮਾਹੀ। ਮ

ਧਸਿਗਿਕਪੁਨਿਬਨਕੇਮਾਂਹੀ॥੫॥ਇਨਗਰਤੁਹਬਾਸਸੁਕਰਯੋ॥ਮੇਰੀਆ
 ਇਸਕੋਥਿਰਧਰਯੋ॥੨੫॥ਪੰਚਹਜਾਰਤੁਰੰਗਮਬੀਗਸੇਪਚੀਸਰਬਪ
 ਰਮਗੀਗੁੰਗ॥ਛਿਸੇਗਜਸੁਮਹਾਬਲਵਨਾ॥ਤੀਸਹਜਾਰਪਿਆਦੇਜਾਨ
 ੨੬॥ਤੁਮਰਾਖਸਚਲਹਨੇਅਗਾਰੀ॥ਪਾਛੈਸੈਨਾਅਪੈਬਾਰੀ॥ਸਿਰਚੁਮੇਮੁ
 ਖਾਮੇਸੇਅਲਯੋ॥ਰਾਮਕੂਤਮੁਨਿਸਿਗਿਪਠਾਯੋ॥੨੭॥ਬਹੁਤਅਜੀਰਬਾ
 ਦਹਰਿਦੀਨੋ॥ਸਤ੍ਰਘਨਘਨਅਭਿਨੀਦਨਕੀਨੋ॥ਸਤ੍ਰਘਨਗਯੋਪੁਨਿਤ
 ਹਾਜੁਧਾਈ॥ਰਾਮਕਹਯੋਤਿਮਕਰਯੋਸੁਜਾਈ॥੨੮॥ਮਧਸੁਤਕੋਰਦਭੀ
 ਤਰਮਾਰੀ॥ਮਥਗਪੁਗੀਸੁਤਹਾਸਵਾਰੀ॥ਬੇਰੁਬੇਰੁਤਹਿਦਸੁਬਨਾਏ॥
 ਦਾਨਮਾਨਦੇਲੋਕਬਜਾਏ॥੨੯॥ਕਵਿਵਾਚਾਦਿਹਰਾ॥ਸਤ੍ਰਘਨਕਥਾਇ
 ਮਭੁਖਿਆਜੁਨੇਕਥਾਅਬਅੰਗ॥ਬਾਲਮੀਕਾਸਮਾਬਿਖੇਜਨੇਜਨਕਜ

ਕੋਗ। ੩੦। ਓ **ਪਈ**। ਬਾਲਮੀਕ ਰਿਖਨ ਮਸੁਠਨੇ। ਜੇ ਸਠਕੁ ਮਲ ਪਲਵਹ
ਬਖਨੇ। ਕਰਮ ਕਰਵਿਦ ਆਪਦੀ ਅਪਾਗਾ। ਤੁਏ ਕੁ ਜਲ ਕੁ ਜਲਵਹ ਕੁ
ਮਾਰਾ। ੩੧। ਮੁਨਿ ਹਜਨੇ ਉਤ ਕੋ ਪਾਇ। ਬਿਦ ਪਛੇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਢਾਏ।
ਜਬਰ ਮਾਇਟ ਕਾ ਬਮਹਾਨ। ਬਾਲਨ ਭਾਖਯੋ ਮੁਨਿ ਭੁਗਵਾਨ। ੩੨।
ਇ ਪੁਰਾਰਿ ਸਿਕਰ ਭੁਗਵਾਨ। ਪੁਰਬ ਕੀ ਯੋਜੁ ਉਮਾ ਬਖਾਨ। ਜਿਵਹੁ ਕਾ ਬ
ਮਹਾ ਸੁਖ ਦਾਈ। ਵੇਦਵਪਾਨ ਹਿਤ ਮੁਨਿ ਰਾਈ। ੩੩। ਸੀ ਅਕੁ ਮਾਰਨ
ਰਿਖਹ ਪਛਾਯੋ। ਰਾਗਤ ਨ ਬਹੁ ਤੁ ਸਿਖਾਯੋ। ਨਤਨ ਵਧਾ ਅਤਿ ਰੁ
ਪ ਜਹਾਈ। ਤਾਕੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਵਰਣੀ ਜਾਈ। ੩੪। ਕ **ਬਿਤ**। ਸੁਰਮੇ ਉਦਾ
ਰੇ ਉਸਿ ਦਰਕੁ ਮਾਰਜਨ ਅਸੁਨੀ ਕੁ ਮਾਰਜੇ ਸਰਪ ਮੇ ਜਹਾਇ ਪੈ। ਤਿਤ
ਭੀ ਬਜਾਇ ਮੁਨਿ ਸਿਖਨ ਮੇ ਜਾਹਿ ਪੁਨਿ ਫਿਰੇ ਬਨ ਬੀਚਰਾਗ ਉਚੇ ਸੁਰ

ਗਾਇਤੋ॥ ਮੁਨਿ ਮੰਡਲ ਉਦਾਰ ਕੁਤ ਗਾਵਤੋ ਨਿਹਾਰ ਮੁਖ ਕਰਤੁ ਸ
 ਰਾਹ ਮਨ ਮਾਂਹਿ ਬਿਜਮਾਇ॥ ਗਿਧੁ ਪਸੁ ਕਿੰਨ ਰਮਾ ਹੀ ਪਨ ਕੇ ਦੇਸ
 ਮੇਸੁ ਰੇਸ ਕੇ ਅਗਾਰ ਮਾਹਿ ਐਸੇ ਨਹਿ ਪਾਇ॥ ੩੫॥ ਪਤਾਲ ਬ੍ਰਹਮ
 ਲੋਕ ਮੇਸੁ ਹੋਸੁ ਪੂਰੈ ਓਕ ਮੇਸੁ ਹਮਾ ਬਿਰਜੀ ਵੀਸੁ ਦੇਸ ਹੋ ਨਿਹਾਰਿਅ
 ॥ ਰਾਗਤਾਨ ਕੀ ਗੰਭੀਰਤਾਨ ਐਸੀ ਪਿਖੀ ਧੀਰਤਾਨ ਕਾਹੁ ਕਾਨ ਮਾਹਿ
 ਪੁਨਿਆਨਿ ਕੈ ਉਚਾਰਿਅ॥ ਐਸੀ ਭਾਂਤਿ ਕਰਤਾਇ ਕਾਂਤਿ ਤੇ ਬਡਾਈ॥
 ਨਿਬਾਰ ਬਾਰ ਜਾਹਿ ਦਿਨੁ ਰੈਨ ਬਾਲਿਹਾਰਿਅ॥ ਬਾਲ ਮੀਕਾ ਅਸੁ ਮ
 ਬਿਜਾਲਾ ਚਿਰ ਕਾਲ ਰਹੇ ਸੁਖ ਜੋਇ ਕੀਤਿ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੇ ਕੁਮਾਰਿਅ॥ ੩੬॥
 ਅਸੁ ਮੇਧ ਯਾਗ ਕੇ ਅਰਿਭੁ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੇ ਰੇਦ ਖਲਾ ਅਪਾਰ ਜਾਹਿ ਮਾਹਿ ਜੁਜੁ
 ਹਾਇ॥ ਰਾਮ ਭੁਪੁਰੇ ਜਸੁ ਤੇਜ ਉਜਿ ਆਰੇ ਜਗ ਯਾਗ ਨੇਕ ਮਾਹਿ ਸੀ

ਅਹੋਮਕੀਬਨਾਈਏ। ਜੇਈਬਨਬਾਸੀ। ਰਿਖਰਹਿਤਉਦਾਜੀਜਗਰਾਮ
ਆਗਮਾਹਿਤਿਨਮੰਡਲੀਜੁਆਈਏ। ਮਖਦੇਖਨਕੋਕਾਜਦਿਜਗਮ
ਕੁਮਪਾਲਆਏਵੇਜਨਕੀਮੰਡਲੀਜੁਹਗਬਿਗਜਾਈਏ। ੩੭। ਚੋ **ਪਈ**
। ਬਾਲਮੀਕਰਿਖਰਾਜਜੁਆਏ। ਕੁਜਲਵਦਨੇਸਿਗਲਵਾਏ। ਪੁਰਜ
ਮੀਪਤਭੁਕੀਪਰੁਛਾਹੀ। ਬੈਠੇਮੁਨੀਬਗੀਚੇਮਾਹੀ। ੩੮। ਤਹਿਏਕੀ
ਤਿਹਰਿਸੋਮਤਿਜਟੀ। ਮੁਨਿਸਮਾਪਿਜਾਖਿਣਮੇਛਟੀ। ਪਾਇਕਬਾ
ਤਰਪੁਛਯੋਗਾਨਾ। ਬਾਲਮੀਕਕੋਕਸਮਾਤਿਮਾਨਾ। ੩੯। ਸੁਨਿਨਚਾ
ਹਮੇਉਗਮੇਪਯੋ। ਕਰਸਿਖੇਪਪ੍ਰਕੁਮੇਹਬਤੰਭੇ। ਦੇਹੀਕੋਦਿਛਬਿਪਨ
ਜੇਈ। ਕੀਬਿਧਉਪਜੇਜਗਮੇਜੇਈ। ੪੦। ਮੁਨਿਸਬੰਗਜੁਮੇਹਬਖਾਨੇ
ਮੇਕੋਸਿਖਚਰਣਕੋਜਾਨੇ। ਮੈਜੀਜੁਨਿਕੁਜਕੀਜੁਕੁਬਾਨੀ। ਬਾਲਮੀਕ

ਰਿਖਾ ਆਪ ਬਖਾਨੀ ॥ ੪੧ ॥ ਬਾਲ ਮੀ ਕੁਓ **ਦਾਚ** ॥ ਚੋ **ਪਈ** ॥ ਬਿਧ ਮੋਖ ਕੋ
 ਰੂਪ ਜੁ ਜੇਈ ॥ ਕਹੈ ਸਿਖੇ ਪਸੁਨੇ ਅਬ ਜੇਈ ॥ ਅਰੁ ਪੁਨਿ ਜਾਪਨ ਕਰੇਈ
 ਚਾਗ ॥ ਸੁਨਿ ਤੈ ਸੇ ਪੁਨਿ ਕਰੇ ਕੁਮਾਰ ॥ ੪੨ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਹਿ ਜਗ
 ਮਾਂਹੀ ॥ ਘਾਭੀ ਤਰਸਿ ਸਾ ਕਛੁ ਨਾਂਹੀ ॥ ਚੇਤਨ ਆਤਮ ਅਹੈ ਅਵੇਹਾ ॥
 ਤਾ ਕੇ ਦੇਹ ਮਾਨੁ ਸੁਗੇਹਾ ॥ ੪੩ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਤਾ ਅਹਿ ਕਾਰ ਠਗਯੋ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਨੁ
 ਆਭਿ ਮਾਨ ਉਪਯੋ ॥ ਜਿ ਅਰੇ ਪਾਤਮ ਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ਕੁਯੇਤ ਦਾਤਮ ਤਾਂ
 ਕੋ ਮਾਹੀ ॥ ੪੪ ॥ ਅਪਨੇ ਕਾਰ ਘਾਹੈ ਜੁ ਜੇਤੋ ॥ ਆਤਮ ਮਾਹਿ ਅਰੇ ਪੇ
 ਤੇਤੋ ॥ ਅਹਿ ਕਾਰ ਅਹੈ ਜਗ ਭੀਤ ਰਜੇਈ ॥ ਚਿਦਾਨੰਦ ਕਰਿ ਭੁਸੇ ਸੋ
 ਈ ॥ ੪੫ ॥ ਮਿਲਹਿ ਕਾਰ ਸਿਕਲ ਪਊ ਪਾਏ ॥ ਮਨੋ ਜੀਵ ਪਦੇ ਸੰਗਲ
 ਪਾਏ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾਰ ਧਰਾਹਾ ਦਿਕ ਮਾਹੀ ॥ ਕਰੇ ਸਿਕਲ ਪਸੁਨਿ ਜਾਇਨ ਮਾਂ

ਹੀ॥੪੬॥^{੫੨}ਵਿਕਲੋਹਿਕੁਦਰਾਜਬਹੀ॥ਜਿਓਕਰੇਉਰਤਵੇਤਬਹੀ॥ਅਧਿ
ਮੋਤਮਮਧਮਪੁਨਿਦੇਹਾ॥ਜਾਨੈਤਿਨਕੀਤੀਨੋਏਹਾ॥੪੭॥ਤੁਮਸਤਰਜ
ਪੁਨਿਸਿਰਿਆਜੇਈ॥ਜਗਇਸਥਤਿਕੇਕਾਰਣਤੇਈ॥ਤਮੇਰੁਪਸਿਕਲਪ
ਜੁਜੇਈ॥ਤੁਮਸਿਕ੍ਰਿਆਉਪਵੈਜੇਈ॥੪੮॥ਤੁਤੇਬਹੁਤਤਾਮਜੀਓਵੈ॥ਕ੍ਰਿ
ਮਕੀਟਨਕੀਜੋਨਿਨਜੇਵੈ॥ਸਤੋਰੁਪਸਿਕਲਪੁਜੁਜੇਈ॥ਧਰਮਗਿਆਨਮ
ਹਿਲਾਵੈਜੇਈ॥੪੯॥**ਦੇਹਰਾ**॥ਜਾਮਰਾਜਨਿਜਮੇਖਜੇਤੁਤੇਜੇਨਿਜਕਾ
ਇ॥ਵਖਸਿਪੁਰਣਮੇਟਿਕੈਸੁਖਸਰੁਪਠਹਰਾਇ॥੫੦॥ਚੁਪਈ॥ਰਜੇਰੁਪ
ਸਿਕਲਪਜੁਜੇਈ॥ਜਗੁਬਿਟਹਾਰਉਪਵੈਜੇਈ॥ਰਹੇਸਿਸਾਰਮਾਚਿਅੰ
ਤਿਲਾਗਾ॥ਸੁਤਦਾਰਾਪਰਮੇਅਨੁਰਾਗਾ॥੫੧॥ਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਸਿਕਲਪ
ਜੁਜੇਈ॥ਤਿਅਗੇਤਾਹਿਮਹਾਂਤਿਕੇਈ॥ਵੇਈ॥ਸਿਕਲਪਅਪੁਨੇਖੇਈ॥ਸੋ

ਪਰਮਪਦਕੇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਈ॥੫੨॥ਦਿਹਗਾਸੁਬਬਿਤਕੋਤਿਆਗਕਰਕੋਰੋਮ
 ਕੀਬੀਗਾਸੁਬਅਰਥਸਿਕਲਪਖਅਕਰੋਸਦਾਮਤਿਧੀਗਾ॥੫੩॥ਹਜਾਰਬਰ
 ਸਤਪਜੇਕਰੇਬੈਠਪਤਾਲਨਿਮਾਹਿ॥ਸੂਰਗਮਾਹਿਐਸੋਕਰੋਅਰੁਪਾਨਿ
 ਭੁਮੀਮਾਹਿ॥੫੪॥ਉਪਜਮਾਬਿਨੁਸਿਕਲਪਕੇਐਭਉਪਾਇਨਕੋਇਤਾ
 ਤੀਕਰਿਸੁਖਪਾਈਐਮੋਖਤਹੀਕਰਹੋਇ॥੫੫॥ਅੰਤੈਅਨੰਤਸੁਖਪਦਨੇ
 ਰਚਕਨਾਹਿਬਿਕਾਰਾ॥ਪੁਰਖਾਰਥਉਗੇਐਧਰੇਦੇਹਸਿਕਲਪਨਿਵਾਗਾ॥
 ੫੬॥ਸਿਕਲਪਤਿਤਮੇਰੀਏਯਾਨਿਖਲਪਦਾਰਥਜਾਇ॥ਕਾਟੇਤਿਤਨਜਾ
 ਨਯੇਕਹਾਜਾਹਿਪੁਨਿਜਾਇ॥੫੭॥ਭ੍ਰਿਤਰਤੇਸਿਕਲਪਤਜਕਰੋਨਿਖਲ
 ਬਿਵਹਾਰਾ॥ਜੀਵਸਿਕਲਪਨਿਵਾਰਿਕੋਪਾਵੈਬ੍ਰਹਮਉਦਾਰਾ॥੫੮॥ਸਦੈ
 ਯਾਪਰਮਾਰਥਕੋਤਬਪਾਇਸੁਨੇਸੁਬਿਕਾਰਨਕੇਜਬਬੀਜਮਿਟਾਏ॥ਇ
 ਹੋਕਾਅਖੰਤਜਪਦੈਹੋਕੁਸਬੈਗਤੁਹੀਅਬਲੇਹੁਸੁਪਾਏ॥ਮਨਕੀਸਭੁਬਿ

੨੬੮

ਤੁਸੁ ਸੁਧ ਕਰੋ ਸੁਖ ਪੁਰਣ ਪਾਹਿ ਤਬੈ ਵਖ ਜਾਏ ॥ ਕਵਿ ਜੀਅ ਗੁਲਾਬ ਸੁਖ
ਬਿਧ ਸੇਰਿ ਖਪੁੰਗ ਵਤਾਹਿ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਜਨਾਏ ॥ ੫੬ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ

ਉਤਕੰਡੇ ਨਾਮ ਖਸਟਾਂ ਧਿਆਇ ॥

੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਉਵਾਚ ॥ ਬਾਲ ਮੀਕ ਤੇ ਗ੍ਰਿਨ ਸੁਨਿ ਕੁਸੁ ਉਕੁੰਤਿ ਨਿ
ਵਾਗਾ ਉਰਭੀ ਤਰਮ ਕਤਾ ਕੁਯੋ ਬਾਹਰ ਕਰੇ ਬਿਵਾਹ ॥ ੧ ॥ ਸੇਵੇ ਆਸੀਅ
ਕੁਮਾਰ ਨ ਕੋ ਮੁਨਿ ਪੁੰਗਵ ਏਹੁ ਤਬੈ ਪੁਨਿ ਬਾਤਿ ਸੁਨਾਈ ॥ ਰਾਨ ਕਰੇ ਪੁਰ
ਬੀਥਨ ਮੇਸ ਕੁਠੈ ਰਨ ਮੇਸ ਕੁਬੀਨ ਬਜਾਈ ॥ ਰਾਮ ਸਮੀਪ ਸੁਗਾਨ ਕਰੇ
ਜੁਬੁਲਾਇ ਸੁਨੇ ਗਾਚਿ ਸੇਰ ਪੁਰਾਈ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਰੁਪ ਦੇਹੁ ਚਿਕੈ ਤਮਨਾ
ਹਿਗਹੋ ਰਿਖੇ ਹੁਸਿ ਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ਇਧੁ ਭਾਂਤਿ ਕਹੰ ਯੋ ਮੁਨਿ ਪੁੰਗਵ ਜੋ ਸੁ
ਠੈ ਰਨ ਗਾਵਤੈ ਮਨ ਜਾਨੇ ॥ ਚਰਯਾ ਸੁਆਪੁਨਿ ਪੁਰਬ ਜੇਵਾਹਿ ਰਾਮ ਸੁ
ਨੀ ਸੁਨਿ ਕੈ ਬਿਰਾਸਾਨੇ ॥ ਪਦ ਆਹਿ ਅਪੁਰਬ ਛਿਦੁ ਭੁਲੇ ਜੁਗਮਾਇ ਦੁਗ

ਹਿਮਹਾਰਖਾਨੇ॥ ਸੁਨਿਬਾਲਨਕੇਮੁਖਕੀਧੁਨਿਕੋਨਿਪਕੋਤਕਮਾਹਿਰੁ
 ਏਗਾਲਿਤਾਨੇ॥ ੩॥ ਪੁਨਿਏਕਸਮੇਲਾਹਿਅੰਤਰਕੋਮੁਨਿਮੰਡਲਭੁਪਤਿ
 ਆਪਬੁਲਾਏ॥ ਸਭੁਪੀਤੁਤਐਰਮਾਹੀਪਸਭੈਪੁਨਿਨੈਗਮਐਰਪੁਰ
 ਏਕਾਏ॥ ਸੁਬਦਾਗਮਮਾਹਿਬਿਸਾਰਦਜੇਪੁਨਿਐਰਮਏਦਿਸਜੇ
 ਜਰਠਾਏ॥ ਇਹਭੁਤਭੁਏਸਭੁਸਿਗਮਜੇਤਬਰਾਮਸੁਗਾਇਕਬਾਲ
 ਸਦਾਏ॥ ੪॥ ਰਾਮਸਭੁਜਨਦੇਵਸਭੁਪੁਨਿਐਰਮਹੀਪਮਹਾਂਹਰਖਾ
 ਏ॥ ਗਾਇਕਬਾਲਨਕੇਪਿਖਕੈਅਨਮੇਖਸਭੈਊਰਮੇਬਿਸਮਾਏ॥
 ਲੋਕਸਭੈਪਿਖਬਾਲਨਕੇਇਹਭੁਤਿਊਮਾਮੁਖਮਾਹਿਅਲਾਏ॥ ਰਾਮ
 ਸਮਾਨਸੁਬਾਲਦੁਊਜਨਬਿੰਬਹਤੇਪੁਤਿਬਿੰਬਜੁਹਾਏ॥ ੫॥ ਸੀਸਜ
 ਟਾਵੁਮਛਾਲਨਕੇਪਟਜੋਨਹਿਬਾਲਨਕਤਨਹਈ॥ ਭਿਰਮਬਾਲਨ

੪੯

੦

ਕੇਤਨੋਈ ਤਿਹ ਮਬਾਲ ਨ ਰਾਖ ਦੁਮਾ ਹਿਜੇ ਕੁਦ ਨਿਹਾਰ ਸਕੇ ਨ ਹਿਕੋਈ।
ਲੋਕ ਸੇਭੇ ਬਿਸਮਾਇ ਰਹੇ ਇਮਾਪ ਸਮਾਹਿ ਬਖਾਨਤ ਸੇਈ। ਸਿੰਦਰਤ
ਨ ਅਲਾਪ ਕਰੇ ਸੁਲਗਮੁ ਨਿਦਾਰੁ ਕਗਾਵਨੇ ਦੇਈ। ਏਥੇ ਪਈ ਗਾਵੇਰਾ
ਗਬਾਲ ਅਧਿਕਾਈ। ਅਤਿਅਨੁਖਨ ਹਿਬਰਨ ਯੋਜਾਈ। ਅਪੁਰਾਨੇ ਮੇ
ਸੁਨਿ ਰੁਗਵਾਨ। ਰੁਰਤ ਕੀ ਯੋ ਪੁਨਿ ਏਹੁ ਬਖਾਨੇ। ਦਸਹ ਜਾਰ ਕਾ ਚਨ ਦੀ
ਨਗਾਵੀ ਜੈ ਬਾਲ ਨ ਰੁਰਤ ਕੁਮਾਰਾ। ਵੀਯੋ ਸੁਵਰਣ ਨ ਬਾਲ ਨ ਲੀਯੋ
। ਯਾ ਬਿਧਿ ਕੇ ਪੁਨਿ ਬਚਨ ਸੁਕੀਯੋ। ੨। ਹੇ ਮਨ ਹੀਨ ਪ੍ਰਿਥਕ ਜਹ ਮਾਗੇ।
ਬਨ ਬਾਜੀ ਫਲ ਮੁਲ ਅਗਾਗੇ। ਯਾ ਬਿਧਿ ਤਯਾਗ ਸਗਲ ਪਨਤਹਾਂ।
ਗਏ ਬਾਲ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰੰਗਵ ਜਹਾਂ। ੩। ਅਪਨੇ ਚਰਤ ਸੁਨ ਯੋਰ ਘੁਬੀਗਾ ਬਿ
ਸਮਤ ਭਯੋ ਪਰਮ ਉਰਧੀਗ। ਜੀ ਘੁਕੁਮਾਰ ਸੁਰਾਮ ਪਛਾਨਾ ਬਹੁਰ ਕੀ

ਸੁਲੋਕ

ਯੋਸਤ੍ਰਘਨਹਬਖਾਨਾ॥੧੦॥**ਦੇਹਗਾ**ਹਨੁਮਾਨਸੁਖੇਣਪੁਨਿਮੋਹਵਿਭੂ
 ਖਣੁਪੀਗਾਅਗਿਦਾਅਤਿਮਾਨਕੇਸਿਗਾਲਿਜਵੇਬੀਗਾ॥੧੧॥ਬਾਲਮੀਕ
 ਭੁਗਵਾਨਰਿਖਮੁਨਿਸਤਮਪ੍ਰਧਾਨਾਸੀਤਾਸਹਿਤਜੁਜਾਇਕੋਲਿਆਵੇ
 ਬੰਦਨਠਾਨਾ॥੧੨॥ਜਨਕਸੁਤਾਸੇਰੀਦੋਕੋਕਰੇਸੁਪੁਰਖਤਮਾਹਿ॥ਕਰੇਪ੍ਰ
 ਤੀਤਸਕੁਜਾਨੇਕਲਮਖਨਾਹਿ॥੧੩॥ਰਾਮਬਚਨਸੁਨਿਗਏਸਭਾਬਿ
 ਸਮੇਓਰਮੇਮਾਨਾਬਾਲਮੀਕਭੁਗਵਾਨਕੋਕੀਨੇਜਾਇਬਖਾਨਾ॥੧੪॥
 ਰਾਮਾਰਿਦੇਕੀਜਾਨਸਕੁਕਹੀਮੁਨੀਸੁਰਬਾਤਿ॥ਸਭਾਮਾਹਿਸੇਰੀਦੋਕੋਕਰ
 ਤੇਸੀਤਾਪ੍ਰਧਾਨਾ॥੧੫॥**ਚੁਪਈ**॥ਨਾਰਿਨਕੋਪਤਿਆਜਗਜੇਈ॥ਬਿਨੁਸਿ
 ਦੇਹਦੇਵੇਹੋਜੇਈ॥ਐਸੇਸੁਨਿਮੁਨਿਵਰਕੀਬਾਨੀ॥ਤਿਨਹੁਜਾਇਸੁਰਾ
 ਮਬਖਾਨੀ॥੧੬॥ਸੁਨਿਮੁਨਿਵਾਕਸੁਰਾਮਅਲਾਏ॥ਰਾਜਾਮੁਨਿਸਕੁ
 ਲੇਹੁਬਲਾਏ॥ਸੀਤਾਸਪਥਸੁਨੇਸਕੁਆਨਾ॥ਦੇਖਅਦੇਖਲੋਹਿਸਕੁਜਾ

[illegible]

हाने

ਨਾਦੇਖੋਤੇਪੁਰਬਤਯਾਗੀ। ਮਮਾਸਮਾਫਿਗਸੀਵਡਕੁਗੀ। ਜਨਅਪ
 ਵਾਦਮਹਾਂਡਗਮਾਨ। ਤਯਾਗੀਸੀਤਾਵਿਪੁਨਿਮਹਾਨ। ੨੪। ਰਾਮਸੁਆ
 ਗਇਸੁਕਰੇਬਖਾਨਾ। ਦੇਏਪ੍ਰਤੀਤਜੁਸੀਅਮਹਾਨ। ਯਹਸੀਤਾਕੋਦੋਊਕੁ
 ਮਾਗ। ਯੁਮਲਕੁਏਤਾਂਵਿਪੁਨਮਸੁਰਾ। ੨੫। ਹੋਤਵਪੁਤਮਹਾਂਬਲਵਨੀ
 ਹੋਸਕੁਜਾਚਸੁਮੇਰੀਬਾਨੀ। ਪ੍ਰਚੇਤਾਕੋਦਸਮੇਸੁਤਜੋਈ। ਮੇਹੋਰਾਮਸੁਨੇ
 ਉਰਜੋਈ। ੨੬। ਆਨਿਤਕਹਯੋਨਹਿਕਬੀਚਿਤਾਰਯੋ। ਇਹਤਵਪੁਤਸੁ
 ਜਾਚਉਚਾਰਯੋ। ਬਹੁਤਹਜਾਰਬਰਖਤਪਕੁਰਾ। ਮੇਕੀਨੋਯਾਜਗਤਮ
 ਸੁਰਾ। ੨੭। ਤਾਕੋਫਲਨਹਿਮੋਕੋਹੋਈ। ਜੋਸੀਤਾਮਹਿਦੋਖਸੁਕੋਈ। ਐ
 ਜੀਬਾਲਮੀਕਕਜੁਨਿਬਾਨੀ। ਤਬਬੋਲੇਪੁਨਿਰਾਮਕੁਵਾਨੀ। ੨੮। ਕ
 ਬਿਤਾ। ਮੁਨਿਜਿਉਬਖਾਨੇਸਕੁਜਾਚਉਰਜਾਨੇਅਮਰੁਈਪਰਤੀਤਤਵਦਾ

ਕੁਸੁਨਿਪਾਏਯੋ। ਸੀਅਮੇਨਦੇਖਯਹੁਈਨਿਦੇਖਅਬਜੁਨੇਮੁਨਿਰਾਈਸਰੁ
 ਲੋਕਪਤੀਆਏਯੋ। ਸਰੁਦੇਵਨਕੇਆਗੇਸੀਅਲਿਕੇਮੇਪ੍ਰਤੀਤਦਈਆ
 ਹੀਤੇਮੁਨੀਸਹਮਾਮਗਮਾਂਹਿਲਿਆਏਯੋ। ਲੋਕਡੁਰਮਾਨਸੀਅਤਜੀ
 ਮੇਮਹਾਨਬਨਅਹੇਨਿਹਪਾਪਦੇਖਰਿਚਨਛੁਹਾਏਯੋ। ੨੯॥ ਚੌਪਈ
 ਲੋਕਨਤੇਡੁਰਕਰੇਅਕਾਜਾਜੇਮੁਹਿਖਿਮਕਰੇਮੁਨਿਰਾਜਾ। ਕੁਸਲਵਨਾ
 ਮਬਾਲਵੈਜੋਈ। ਮੇਤੇਭੁਏਨੀਵਰਤੇਈ॥ ੩੦॥ ਸੁਧਸੀਅਮੇਜਾਨੀਚੀਤ
 ਤਾਮੇਰਹੇਸਦਾਮਮਪ੍ਰੀਤਿ। ਤਬਰਾਪਵੇਕਉਰਕੀਜਾਨਾ। ਸੁਰਸਰੁਆਏ
 ਬੈਠਾਬਿਬਲਾ॥ ੩੧॥ ਕਮਲਾਸਨਕੇਆਗੇਧਾਰਾ। ਸੁਵਰਆਏਭੁਪਯਜ
 ਗਾਪ੍ਰਜਾਸਗਲਰਾਮਕੀਆਈ। ਅਗੁਭੁਮਜਹਿਬਨੀਸੁਹਾਈ॥ ੩੨॥
 ॥ ਸੀਤਾਆਗਭੁਮੇਮੇਆਈ। ਪਦਬਸਨਤਨਮਾਹਿਸੁਹਾਈਜੋਰਦਉਕੁ

ਭੂਮਿਨਿਹਾਰਾਸੀਤਾਮੁਖਤੇਕੀਨਉਚਾਗ। ੩੩। ਦਿਹਰਾ। ਰਾਮਅਨੋਜਨਾ
ਭੰਤੋਮੇਧਰਣੀਉਗਮਾਇ। ਤੇਦੇਵੀਅਸਥਾਨਤੁਦੇਹਿਸਾਪਨਮਾਹਿ
੩੪। ਚੋਪਈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੀਤਾਸਪਥਉਚਾਗੀ। ਨਿਕਸੇਦਿਬਸਿੰਘਾਸਨਭ
ਰੀ। ਅਵਭੂਤਰੂਪਸਿੰਘਾਸਨਜੇਈ। ਭੂਮਾਵਿਵਰਤੇਪ੍ਰਗਟਯੋਜੇਈ।
੩੫। ਰਵਿਸਮਾਮਹੈਸਿੰਘਾਸਨਜੇਈ। ਨਾਰੀਵਾਸਿਰਧਾਰਯੋਜੇਈ।
ਭੂਮੀਦੇਵੀਭੁਜਾਪਸਾਰੇਸੀਤਾਮਾਹਿਜਨੇਹਜਧਾਰੇ। ੩੬। ਸ੍ਵਾਗਤਪ੍ਰਸਨ
ਸੁਮੁਖੋਅਲਾਈ। ਲਈਸਿੰਘਾਸਨਮਾਹਿਬਿਠਾਈ। ਸਿੰਘਾਸਨਬੇ
ਠੀਸੀਤਾਜਬਹੀ। ਚੁਲੀਪਤਾਲਵਿਵਰਕੋਤਬਹੀ। ੩੭। ਸੀਤਾਸਿ
ਰਸਰਫੁਲਵਸਾਏ। ਧੀਨਿਧੀਨਿਮੁਖਮਾਹਿਅਲਾਈ। ਅਤਿਰਿਖਸੁਰ
ਕਰੇਬਡਾਈ। ਸੀਤਾਸਤਬਰਨਯੋਨਹਿਜਾਈ। ੩੮। ਥਾਵਰਜੀਗਮਸ

ਗਲੇਜੇਤੋ। ਧੀਨਿਧੀਨਿਭੁਭੁਖੇਤੋਤੋ। ਬਾਨਰਾਅਚਿਜਗਤਮੇਜੇਤੋ। ਸੀਸੁ
ਗੀਦਹਿਤਾਅਏਤੋਤੋ। ੩੬। ਕਿਚਿਤਚਿਤਮੇਗਲਿਤਏ। ਕਿਚਿਤਧਿ
ਆਨਪਰਾਇਣੁਕੁਏ। ਕਿਚਿਤਰਾਘਵਨੈਨਨਿਹਾਰੇ। ਕਿਚਿਤਸੀਤਾਚਿ
ਤਚਿਤਾਰੇ। ੪੦। ਏਕਮੁਰੁਤਿਅਏਜੇਤੋ। ਕੁਏਤੂਸਨੀਜਗਲੇਤੋਤੋ। ਸੀ
ਯਪ੍ਰਵੇਸਹੇਰਯੇਜਬਹੀ। ਕੁਏਮੋਹਵਸਸਗਲੇਤਬਹੀ। ੪੧। ਕੁਵਿਖਤ
ਕਾਰਯੋਗੋਰਵਜੇਈ। ਰਾਮਜਾਨੇਸਕੁਊਰਮੇਜੇਈ। ਜਨੁਅਨਜਾਨਇਮਜੇ
ਚੇਰਾਮ। ਲੇਲੇਜਨਕਸੁਤਾਕੋਨਮਾ। ੪੨। ਬ੍ਰਹਮਣਰਿਖਸਗਲੇਤਬਾਮ
ਏ। ਰਾਪੁਨੀਦਨਕੋਬੋਧਓਪਾਏ। ਮਨੇਸੁਪਨਤੇਜਾਗੋਹਰੀ। ਰਾਮਅਨੀ
ਤਗਕ੍ਰਿਪਾਕੁਰੀ। ੪੩। ਰੇਤਕਾਰਿਖਜੇਮਖਮੇਅਏ। ਰਾਮਸਕੁਨਕੋਦਈ
ਬਿਦਾਏ। ਧਨੁਅਰੁਰਤਨੁਸੁਬਹੁਬਿਧਿਦਯੋ। ਰਾਮਸਿਤੋਖਸਕੁਨਕੋਕਯੋ

੪੪॥ ਦੋਨੋਲਏ ਸੁਰਾਮਕੁ ਮਾਗਾ॥ ਆਇਆ ਯੋਧਯਾ ਭੋਨ ਮਝਾਰਾ॥ ਤਾਦਿਨੁ
ਤੇਲੋ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਵਿਖੇ ਭੋਗ ਸਭ ਦੁਹਨਿ ਦਾਰੇ॥ ੪੫॥ ਆਤਮ ਧਿਆਨੁ
ਦਾ ਊਰਧਾਰੇ॥ ਬੈਠਾਇ ਕੀਤ ਸੁਤਤ ਬਿਚਾਰੇ॥ ਧਿਆਨ ਉਥਾਨ ਕੁਏ ਰਖਾਰਾ
ਈ॥ ਏਕ ਸਮੇਕੋ ਜਲ ਘਾ ਆਈ॥ ੪੬॥ ਪ੍ਰਧਾ ਬਾਨੀ ਕੋ ਜਲ ਘਾ ਮਾਤ
ਰਾਮ ਨਾਰਾਇਣ ਪਿਖ ਸਖਾਤਾ॥ ਭੁਗਤਿ ਭੁਇਹ ਰਿਕੀ॥ ਫਿਰਾ ਆਈ॥ ਪ
ਦ ਬੀਦਿਨ ਕਰਾ ਅਤ ਹਰਖਾਈ॥ ੪੭॥ ਰਾਮ ਆਦਿ ਤਿਜ ਗਕੋ ਹਯੋ॥ ਅ
ਦਿ ਮਧਤ ਵਾਤਿਨੁ ਪਾਇ॥ ਪਰਾਨੀ ਦਪਰ ਮਾਤਮ ਦੇਵਨਾ॥ ਪੂਰਨ ਈਸਰ ਪੁ
ਰਖ ਅਭੇਦੁ॥ ੪੮॥ ਮੇਰੇ ਪੀਨੀ ਅਧਿਕ ਜਗ ਭੁਏ॥ ਤਿਮ ਮੰਗਰ ਭੁਬਿਖੇ ਭੁ
ਵਲਏ॥ ਅਤਿ ਸਮੇ ਮੇਰੇ ਅਬ ਆਯੋ॥ ਮੇਹੁ ਭੁਯੋ ਮੇਓਰ ਅਧਿਕਾਯੋ॥ ੪੯॥
ਅਗਨ ਜਨ ਭੁਵ ਬੀਧਨ ਜੇਈ॥ ਅਬ ਲੋਨਾਹਿ ਬਿਨਾ ਸਯੋ ਜੇਈ॥ ਭੁਵ ਕੇ

ਬਿਧਿਨਾਜ ਕਜੇਈ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਮਮ ਅੰਗ ਨ ਜੁਹੇਈ॥ ੫੦॥ ਕਰ ਸਿਖੇ ਪ
ਗਾਨ ਮਮ ਕੋਹ॥ ਮੇਰੇ ਪੁਤ ਸਿਦੇ ਸੁਦੋਹ॥ ਅਤਿ ਸੁਭ ਜੁਰੇ ਦੋਹ ਪੁਰਾਨੀ॥ ਸੁ
ਨਿ ਨਿਰੁਦੇ ਦਮਾਇ ਕੀ ਬਾਨੀ॥ ੫੧॥ ਧਰਮਾਤ ਮਦਹਰਮ ਦਯਾਲਾ ਕਹ
ਤਮਾਤ ਪੁਤਿ ਵਕਰ ਜਾਲਾ॥ ਮਾਰਗ ਤੀਨ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਾਏ॥ ਸਾਧਨ ਮੁਕ
ਤਿ ਪਰਮ ਸੁਖ ਦਾਏ॥ ੫੨॥ ਕਰਮ ਜੋਗ ਜਗਾਏ ਕਰੁਨੀ ਜੋ॥ ਗਾਨ ਜੋ
ਗਦੁ ਸਰਲ ਖਲੀ ਜੋ॥ ਭੁਗਾ ਪ੍ਰੇਗਤੀ ਸਰਪ ਹਿਚਾਨਾ॥ ਤੀਨੇ ਸਾਧਨ ਕ
ਰੇ ਬੰਖਾਨਾ॥ ੫੩॥ ਭੁਗਾਤਿ ਪ੍ਰਥਿਤਿ ਨਤੀਨੇ ਮਾਹਿ॥ ਪਰਮ ਪੁਜ ਜਾਨੇ
ਜਗਮੰਧੀ॥ ਮਾਤ ਭੁਗਾਤਿ ਸੁਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਗਾ ਗੁਣ ਕੇ ਰੁਦੁ ਘੋਰੁ ਸ
ਤੁਗ॥ ੫੪॥ ਦੋਹਰਾ ਜੋ ਜੋ ਕੋਹੋਇ ਪੁਨਿ ਆਜਗਮਾਹਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਤਿ
ਸੇ ਮੇਰੀ ਭੁਗਾਤਿ ਕੇ ਆਜਗਮਾਹਿ ਕਮਾਇ॥ ੫੫॥ ਚੋਪਈ॥ ਜੋਇ

ਸਾਕੇ ਮਨ ਮੇਧਾਰੇ। ਦਿਭੁ ਮਾਨ ਮਤ ਸਰਵਿ ਸਤਾਰੇ। ਭ੍ਰਿਦਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰ ਮੇ
 ਕੋ ਧਿਆਵੇ। ਜੋ ਮਮਤਾ ਮਸਭੁਗਤੁ ਕਹਾਵੇ॥ ੫੬॥ ਫਲ ਅਭਿਸਿਧਿਭੁ
 ਗਊਰਧਾਰੇ। ਧਨ ਹਿਤ ਮਮਪੁਜਾ ਬਿਸਥਾਰੇ। ਭ੍ਰਿਦਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਪੁਜੇ
 ਜੇਈ॥ ਰਾਜਾ ਸਿਭੁਗਤੁ ਕਹੀ ਜੋ ਜੇਈ॥ ੫੭॥ ਕਰਮ ਬੀਧ ਕੇ ਨਾਸਨ
 ਮਿਤਾ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੇਅਰ ਪੈਚਿਤਾ। ਕਰਤ ਬਜਾਨ ਵਾਸੇ ਕੋ ਧਿਆ
 ਵੇ। ਭ੍ਰਿਦ ਬੁਧਿ ਵਹਿਸਾਤਾ ਕਿ ਗਾਵੇ॥ ੫੮॥ ਮਮਗੁਣ ਕਥਾ ਸੁਨਿਤਤ
 ਤਕਾਲਾ। ਮੇਧੇ ਪੁਜੇ ਭੁਗਤਿ ਬਿਸਾਲਾ। ਮਮ ਅਨੰਤ ਗੁਣ ਸਾਗਰ
 ਮਾਂਹੀ। ਬ੍ਰਿਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਾਹੀ॥ ੫੯॥ ਜਿਉਗਿ ਗਾ ਕੀ ਯਾਜਗਧਾ
 ਰਾ। ਚਲੇ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਿਧ ਮਝਾਰਾ। ਨਿਰਗੁਣਿ ਭੁਗਤਿ ਯੋਗ ਪੈ
 ਜੇਈ॥ ਫਲ ਨਹਿ ਚਾਹੇ ਉਗੇ ਕੇਈ॥ ੬੦॥ ਅਬਧਤ ਭੁਗਤ ਮਮ

ਜੇਈ। ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਫਲ ਜੇਈ। ਜਲੇ ਕਸਮੀ ਪਸਰੁ ਪਸੁਤੀਨ।
ਸਾਖੁ ਜਮੁ ਕਤਿ ਬੋਧੁ ਪੁਨਿ ਚੀਨ। ੬੧॥ ਪਰਮ ਮਕੁਰ ਗਤ ਨ ਫਲ ਕੋ ਚ
ਯੋ। ਮੇਰੇ ਜੇਵਨ ਹੀ ਉਰਗੇ ਯੋ। ਅਤ ਘੋਤ ਕੁਰਗਤ ਕੋ ਮਾਰਗ ਜੇਈ। ਮਾ
ਤ ਪਛੋ ਨੇ ਉਰੇ ਮੇ ਜੇਈ। ੬੨॥ ਮੇਰੇ ਕੁਵਤਾ ਹਿ ਕਰ ਪਏ। ਗਾਣੇ ਤੇ ਬੀ
ਧਨ ਦਰਮਿ ਦਾਏ। ਮਨ ਮੇਨ ਹਿ ਕਛੁ ਇਛਾ ਪੈਗੇ। ਨਿਜ ਪਰਮ ਨ ਕੋ
ਨਿਜ ਦਿਨ ਕਰੇ। ੬੩॥ ਉਤਮ ਕਰਮ ਘੋਗ ਬਿਸਤਾਰੇ। ਅਤਿ ਹਿਸਾ
ਕੇ ਦਰ ਨਿਵਾਰੇ। ਬੁਝਿ ਅੰਨ ਮਾਂਹਿ ਮਮਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਨਿਹਾਰੇ। ਪੂਜਾ ਓਸ
ਤਾ ਤੇ ਬੀਧਨ ਧਾਰੇ। ੬੪॥ ਮਮਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰ ਕੁਤ ਨਿਹਾਰੇ। ਰਹੈ ਅਸਿੰਗ
ਨ ਸੁਰ ਉਚਾਰੇ। ਮਹਤ ਕੋ ਅਤਿ ਮਾਨ ਸੁਕਾਰੇ। ਦੁਖ ਘਾਨਿ ਮਾਹਿ ਦੁਖ
ਉਰ ਪਾਰੇ। ੬੫॥ ਜੁਸ ਮਾਨ ਮੇ ਮੇਰੀ ਧਾਰੇ। ਸਮਦਮਾ ਦੇ ਸਾਧਨ ਬਿਸਤਾਰੇ

ਗੇ॥ ਜੁਨੇਵੇਦਾਂਤਵਾਕਮਨੁਲਾਏ॥ ਮੋਰਨਾਮਸਦਾਮੁਖਗਾਏ॥ ੬੬॥ ਸ
 ਤਸਿਗਾਤਿਉਗਰਿਜਤਾਕੁਜੇ॥ ਅਹਿਭੁਵਉਰਤੇਸਭੁਤਜੇ॥ ਮੋਰਧੂਰ
 ਮਸਦਾਉਰਧਰੇ॥ ਮਨਕੇਸਗਲਮੇਲਪਰਹਰੇ॥ ੬੭॥ ਮਮਗੁਣਨਿ
 ਕਾਨਮੇਜਬਹੀ॥ ਮੋਕੋਪਾਇਬੇਗਨਰਤਬਹੀ॥ ਫੁਲਗੀਧਾਜਿਉਵਾ
 ਯੁਅਧੀਨੇ॥ ਧੁਸੇਘਰਾਣਮੇਸਭੁਜਨਚੀਨੇ॥ ੬੮॥ ਤਿਉਸਭੁਕੁਤਨ
 ਮੇਸੁਨਿਮਾਇ॥ ਮੇਨਿਜਆਤਮਰਹਯੋਸਮਾਇ॥ ਮੁਫੁਬੁਧਿਨਹਿਤ
 ਹਿਪਛਾਨੇ॥ ਬਾਹਰਿਬਹੁਪੁਜਾਬਿਧਠਾਨੇ॥ ੬੯॥ ਕ੍ਰਿਪਾਬਹੁਪੁਕਾਰ
 ਸੁਕਰੇ॥ ਲਾਇਵੁਬਬਹੁਮਖਾਬਿਸਤਰੇ॥ ਬਹੁਤਅਬਰਕਰੇਜਕੇਈ॥
 ਤਾਕਰਤੇਖਨਮੋਕੋਹੋਈ॥ ੭੦॥ ਭੁਤਨਕੋਅਪਮਾਨਜਕਰੇ॥ ਮੇਰੀਪੁਜਾ
 ਅਤਿਬਿਸਤਰੇ॥ ਤਾਕਰਮੋਹਨਪੁੰਜਨਹੋਈ॥ ਮੁਫੁਕੁੰਯੋਕੁਵਭੀਤਰਸੇ

ਈ॥੧॥ਨਿਜਕਰਮਨਕਰਪ੍ਰਤਿਮਾਮਾਹੀ॥ਤਬਲਗੁਮਾਮਪ੍ਰਜੇਜਗਮਾਂ
ਹੀ॥ਜਬਲਗਸਭੁਕੁਤਨਕੇਮਾਹੀ॥ਨਿਜਪਰਮਾਤਮੇਰੇਨਾਹੀ॥੧੨॥
ਆਤਮਾਐਰਪਰਾਤਮਾਮਾਹੀ॥ਭ੍ਰੇਦਨਿਹਾਰੇਜੇਉਰਮਾਹੀ॥ਮਿਤਤਾ
ਹਿਕੋਬਹੁਤਭਰਾਏ॥ਬਾਰਿਬਾਰਦੁਖਬੰਧਾਏ॥੧੩॥ਤਾਂਤੋਭ੍ਰਿਨਕੁਤਹੋਜੇ
ਤੇ॥ਜਮਤਾਬੁਧਿਪਿਖੇਸਭੁਤੇਤੇ॥ਐਜੋਗੀ॥ਆਨਜਦਾਉਰਕੁਜੇ॥ਮੇਹ
ਆਭ੍ਰਿਨਜਾਨਪੁਨਿਅਜੇ॥੧੪॥ਕੁਤਜਿਤੇਪਾਜਗਤਮਸ਼ਾਹੀ॥ਮਨ
ਕਰਸਭੁਕੋਬੰਧਨਧਾਰੇ॥ਮਿਕੋਚੇਤਨਲਖੇਅਨੁਪਾ॥ਸਭੁਕੁਤਨਮੇਜੀ
ਵਸਰੂਪਾ॥੧੫॥ਤਾਂਤੇਭ੍ਰੇਦਪਿਖੇਨਹਿਕੋਈ॥ਜੀਵਪਰਾਤਮਾਏਕੋਦੋਈ
॥ਭੁਗਤਿਸੁਗਤਜੇਗਹੋਜੇਈ॥ਆਤਮੇਭੁਖਯੋਤਵਜੇਈ॥੧੬॥ਏ
ਹਰਾ॥ਇਨਦੋਨੋਮੇਏਕਤਰਕਰੇਅਲਿਬਨਜੇਇ॥ਮੁਕਤਿਤੇਇਨਰ

ਜਗਤਮੇਪਾਇਪਰਮਪਦਸੋਇ॥੧੨॥ਚੋਪਈ॥ਮਾਤਮੇਸਭੁਕੋਰਿ
 ਦਮਾਂਹੀ॥ਭੁਗਤਿਯੋਗਕਰਿਮੇਰੇਮਾਹੀ॥ਪੁਤ੍ਰਰੂਪਵਸੇਹਚਿਤਾਰ
 ॥ਜਾਂਤਲਹੀਭੁਵਬੀਧਨਿਵਾਰਾ॥੧੩॥ਜੁਨਿਯਾਂਬਿਧਰਾਪਵਕੀਬਾ
 ਨੀਕੋਸਲਯਾਜਾਨੁੰਭੁਈਭੁਵਨੀ॥ਸਦਾਰਾਮਊਰਮਾਹਿਧਿਆਯੋ
 ॥ਜਗਬੀਧਨ ਤਿਨਦੁਰਮਿਦਾਯੋ॥੧੪॥ਤੀਨਗਤੀਤਿਨਦੀਨਤਯਾ
 ਗਾ॥ਪਰਮਾਗਤਿਪਾਈਵਡੁਭਾਗਾ॥ਰਘਪਤਿਪ੍ਰਥਮਬਖਾਨਯੋਜੋਈ
 ॥ਕੇਕਈਧਾਰਜੋਗਊਰਜੋਈ॥੧੫॥ਸਰਧਾਭੁਗਤਿਜਾਂਤਿਊਰਨੀਤਿ॥
 ਰਘਕੁਲਤਿਲਕਕੁਮਾਰਿਨਚੀਤਿ॥ਡਾਰਪ੍ਰਣਅਮਰਾਪਰਗਈ
 ਦਸਰਥਸਾਹਿਮੇਵਨੁੰਭੁਈ॥੧੬॥ਸੀਲਖਮਣਮਾਤਾਭੀਜੋਈ॥ਅਤਿ
 ਸੋਵਿਮਲਮਤੀਊਰਜੋਈ॥ਮਿਤ੍ਰਲੋਕਮੇਤਨੁਕੋਤਯਾਗਾ॥ਭੁਰਤਾਪਾ

सर्वप्रथम

ਮਾਤਿਕੁਏ। ਲਖਮਣ ਪ੍ਰਤਿਪਤਿ ਬਚਨ ਮਲ ਏ॥੫॥ ਦੋਊ ਕੁਮਾਰ ਸਿਗਮ
 ਬਲੀਜੈ॥ ਪਸਚਮ ਦੇ ਸਿਪਾਏ ਕੀਜੈ॥ ਦੁਸ਼ਤ ਮਸਭੁਕੇ ਅਪਿਕਾਰੀ॥
 ਤਿਨ ਮਲ ਨ ਕੋਰਣੇ ਮੇਮਾਰੀ॥੬॥ ਅਗਿਦਚੇ ਦੇ ਕੇਤ ਜੁਤ ਜੇਈ॥ ਮਹਾਪ
 ਰਾਕੁਮ ਜਗਮੇ ਤੇਈ॥ ਦੇਨੇ ਕੈ ਦੇਨ ਗਰਬ ਨੀਜੈ॥ ਗਜਤੁਰੀ ਗਧਨਰਤ
 ਨਜੁਦੀਜੈ॥੭॥ ਰਾਜਤਿਲਕ ਬੁਲਨ ਦੇ ਭਾਲਾ॥ ਮੇਢਿ ਗਏ ਵੇਬੇਗ
 ਬਿਜਾਲਾ॥ ਰਘੁਵਰ ਆਇ ਸੁਸਿਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ ਗਜਤੁਰੀ ਗਰਬ ਸੇਨ ਮਹਾ
 ਨ॥੮॥ ਲੈਕਰ ਲਖਮਣ ਸਿਗਮਿਧਾਰੇ॥ ਅਰਿਸਿਬੁ ਹਜਰੈ ਤਹਿ ਮਾਰੇ॥
 ਰਾਜਤਿਲਕ ਜੁਤ ਭੁਲ ਕਰਾਏ॥ ਲਖਮਣ ਬਹੁਰੇ ਅਯੋਧਯਾ ਆਏ॥
 ੯॥ ਰਘੁਪਤਿ ਪਾਦ ਕੀਜੇ ਹੋਜੇਈ॥ ਲਖਮਣ ਕੁਜੈ ਨਿਰੰਤਰ ਜੇਈ॥ ਬਹੁ
 ਤਕਾਲ ਜਬ ਭੁਏ ਬਿਤੀਤਾ॥ ਰਾਮ ਧਰਮ ਪਥਿ ਦਿਛਾਤਿ ਚੀਤਾ॥੧੦॥

ਰਾਮਾਨਿਹਾਰਨਕਾਜਸੁਆਏ॥ ਕਾਲਾਰਿਖੀਸੁਰਬੇਸੁਬਨਾਏ॥ ਲਖਮਣਕੋ
 ਮੁਖਏਹੁਅਲਾਏ॥ ਮੇਰੀਸਾਰਕਹੋਨਿਪਯਾਏ॥ ੧੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਅਤਿਬਲ
 ਕੰਮੈਦੁਤਹੋਲਖਮਣਜਾਨੇਬੀਰਾ॥ ਪੁਰਖੇਤਮਰਘਬੀਰਕੋਬੈਗਾਦਿਖਵੇ
 ਧੀਰਾ॥ ੧੨॥ ਮਹਾਰਿਖੀਪਰਧਾਨਕੋਬਡੂਜਿਦੇਜੇਆਹਿ॥ ਜਾਇਕਹੋਕਰਬੇ
 ਨਤੀਰਾਮਚਿਦਨਰਨਾਹਿ॥ ੧੩॥ ਜਾਨਿਕੈਤਾਕੈਬਚਨਕੋਲਖਮਣਗਯੇ
 ਸੁਧਾਇ॥ ਅਏਤਪੋਧਨਦੁਆਰਮੇਰਾਘਵਕਹਯੋਸੁਨਾਇ॥ ੧੪॥ ਚੋ
 ਪਈ॥ ਐਸੇਲਖਮਣਕੁਖਯੋਜਬਹੀ॥ ਰਾਮਚਿਦਬੋਲੇਪੁਨਿਤਬਹੀ॥ ਲਖ
 ਮਣਤੋਕੇਸੀਘੁਆਨਿ॥ ਬਹੁਰਕੋਰਤਿਨਕੋਸਨਮਾਨ॥ ੧੫॥ ਲਖਮਣਮੁ
 ਖਤੇਤਥਾਬਖਾਨਿ॥ ਗਯੇਤਹਾਂਜਹਮੁਨੀਮਹਾਨਾ॥ ਮੁਨਿਤਾਪਜਿਕੋਕੁੰਨ
 ਲਿਆਏ॥ ਭੇਜਪ੍ਰਗੁਤਨਮੇਲਸਕਾਏ॥ ੧੬॥ ਜੁਲਤਯਗਿਪ੍ਰਤਰੁ

ਰੇਜੈਸੇ। ਵੀਪਤਿ ਤੇ ਜਤਾਹਿ ਤਨਤੈਸੇ। ਸਿੰਘਾਸਨ ਬੈਠੈ ਸੀਰਾਮ। ਸੂਰਜ ਕੇ
ਦਿਤੇ ਜਨ ਪਾਮਾ। ੧੭॥ ਮੁਨਿ ਵਰ ਰਾਮ ਸਮੀਪਾਹਿ ਗਯੋ। ਮਧੁਰ ਭਾਵ ਮੁ
ਖ ਮਾਂਹਿ ਅਲਯੋ। ਵਰ ਸੁਰਾਮ ਚਿਦਨ ਰਾਈ। ਤੁੰਤੁ ਪਤਿ ਪ੍ਰਜਾ ਸੁਖ ਦ
ਈ। ੧੮॥ ਰਾਮ ਚਿਦ ਪੁਨਿ ਪੁਜਨ ਕਰਯੋ। ਕੁਸਲ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੁਖ ਮਾਂਹਿ ਉਰ
ਰਯੋ। ਰਾਮ ਚਿਦ ਪੁਨਿ ਮੁਨਿ ਰਾਈ। ਕੁਸਲ ਅਹੇਤੁ ਮਰੇ ਰਘੁ ਰਾਈ। ੧
੯॥ ਆਸਨ ਦਿਬ ਮੁਨੀ ਬੈਠਯੋ। ਰਾਮ ਚਿਦ ਮੁਖ ਵਾਕ ਅਲਯੋ। ਜਾਂਹਿ ਨਿ
ਮਿਤ ਮੁਨੀ ਤੁਮ ਆਏ। ਸੇਕੋ ਕਹੇ ਸੁਕਾ ਜ ਸੁਨਾਏ। ੨੦॥ ਰਾਮ ਵਾਕ ਸੁਨਿਯੋ
ਤਿਨ ਜਬ ਹੀ। ਬਿਲਯੋ ਭੂਪਤਿ ਕੋ ਆਨਿ ਤਬ ਹੀ। ਰਾਮ ਕਾ ਜਮੈ ਕੋ ਰੋਬ ਖਾ
ਨਾ। ਘਾਕੇ ਲਖੇਨ ਕੇਨ ਰਾਨਾ। ੨੧॥ ਔਰਨ ਸੁਨੇ ਸੁਕੋਈ ਕਾਨਾ। ਰਾਮਨ
ਕਾ ਹੁਕੋ ਰੋਬ ਖਾਨਾ। ਜੋਕ ਦਾ ਚਿਕੋ ਸੁਨੇ ਨਿਹਾਰੇ। ਰਾਮ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਰੁਹੇ ਮਾਰੇ

੨੨॥ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਿਗ ਘਾਤ ਬਾਅਲਾਇ ॥ ਲਖ ਮਣ ਕੋ ਪੁਨਿ ਕਹ ਯੋਜਨਾਇ ॥
ਲਖ ਮਣ ਰਹੁਤੁ ਆਰੇ ਮਾਂਹੀ ॥ ਹਮਾਇ ਕਿਤ ਕੋ ਆਵੇ ਨਾਹੀ ॥ ੨੩॥ ਜੇ ਕੋ ਅ
ਵੇਗਾ ਇਹ ਠਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਜਿ ਦੇਹੇ ਮੇ ਮਾਰੇ ਤਾਹੀ ॥ ਰਾਮ ਕਹ ਯੋ ਪੁਨਿ ਮੁਨੀ
ਜੁਨਾਏ ॥ ਕਿਨ ਕੇ ਪਠੇ ਮੁਨੀ ਵਰ ਆਏ ॥ ੨੪॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਭੀ ਤਰ ਬਾ
ਤ੍ਰਿ ॥ ਮੇ ਕੋ ਕਹੇ ਮੁਨੀ ਬਿਖਾਤਿ ॥ ਮੇ ਜੇ ਜੁਨਿ ਰਖੁ ਵਰ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਆ
ਪ ਮੁਨੀ ਜੁਰ ਕਹ ਯੋ ਭੁਵਾਨੀ ॥ ੨੫॥ ਜਾਚੁ ਬਖਾਨੇ ਜੁਨਿ ਯੋਗ ਮਾਮੋ ਹਧ
ਠਾਯੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਜ ਨੈਨ ਜੁਖ ਕਾਰੇ ॥ ਮੇ ਆਇ ਉਇ ਮਪਾ
ਸਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ੨੬॥ ਪੁਰਬ ਜੇ ਮੇ ਪੁਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਪਰਿਤਪ ਉਰੇ ਮੇ ਧਾਰੇ ॥
ਮਾਯਾ ਸਿਗਮ ਤੇ ਮੇ ਭੁਯੋ ॥ ਕਾਲ ਨਾਮ ਮੇ ਰਿਨਿ ਰਮ ਯੋ ॥ ੨੭॥ ਮੇ ਜਗੁ
ਜਗ ਕੋ ਹਰੇ ਨੇਹਾਰਾ ॥ ਕਾਲ ਨਾਮ ਮੇ ਬਿਦਉ ਚਰਾ ॥ ਦੇਵ ਰਿਖੀ ਬਿਦ

ਸਭਾ ਸਿੰਘਾ ਲਗਭਗ ੦

ਨਜਿਨਧਾਰੇ। ਤਾਬਹਮਾਤਵਬੈਨਉਚਾਰੇ। ੨੨॥ ਭੁਗਵਨਅਬਪਾਲੇ
 ਸੁਰਲੇਕਾ। ਹਮਪਾਵਨਕਰੇਸੁਉਕਾ। ਮਾਘਮੇਸਕੁਲੋਕਸਿਹਾਗਾ। ਪ੍ਰਥ
 ਮਏਕਤੁਮਰਹੇਮੁਰਾਗ। ੨੩॥ ਮਾਘਨਾਰਿਸਹਿਤਸੁਖਪਾਯੋ। ਪ੍ਰਥ
 ਮਪੁਤਮੇਕੇਤੁਮਜਾਯੋ। ਸਿਸਨਗਦੁਸਰਸੁਤਭੁਏ। ਜਲਕੇਮਾਹਿਸੈ
 ਨਜਿਨਕਏ। ੨੪॥ ਮਾਘਕੇਦੁਇਸਤਉਪਜਾਏ। ਮਹਾਬਲੀਜਗਮ
 ਹਿਸੁਹਾਏ। ਮਸੁਕੈਟਕੁਦੇਅਸੁਰਸਿਹਾਗ। ਮੇਦਦਈਜਲਮੇਬਿਸਥਾ
 ਗ। ੨੫॥ ਪਰਬਤਸਹਿਤਮੇਦਨੀਜੇਈ। ਤਤੇਤੁਮਉਪਜਾਈਸੇਈ।
 ਹੇਮਕਿਜਪਰਮਾਹਿਸੁਹਾਯੋ। ਤਾਕੀਨਾਭੁਬਿਖੀਮਮਜਾਯੋ। ੨੬॥
 ਪ੍ਰਜਾਪਿਖਤਵਮੋਹਠਹਰਾਯੋ। ਸੁਬਜਗਮਮਪਾਛੇਲਾਯੋ। ਮੇਤਬ
 ਨਾਬਸੁਤੇਹਮਲਾਯੋ। ੨੭॥ ਪਾਲੇਵਿਸੁਹਨੇਪ੍ਰਕੁਤੇਈ। ਮਮਵੀਰਅਮ

ਪਕਾਰਕਜੇਈ। ਕਸਪਕੇਪਰਤਬਤੁਜਯੋ। ਬਾਵਨਰੂਪਬਿਸਨਤਬਲ
ਯੋ। ੩੪। ਰੂਕੇਭਾਰਜਨਿਖਲਉਤਾਰਿਯੋ। ਬਾਂਧਬਲੀਰਾਖਸਰਣਮਾ
ਰਿਯੋ। ਸਰਣੀਧਰਤਮਈਜਨਰਾਇਣ। ਪੁਜਾਜਬੈਦੁਖਾਈਰਾਇਣ
੩੫। ਰਾਵਣਕੋਬਧਉਗੇਧਾਗਾ। ਮਰਤਲੋਕਤੁਮਰਾਏਮੁਗਾਰਿ। ਦਸ
ਹਜਾਰਬਰਖਦਸਆਨਾ। ਤੈਵੇਵਨਮੇਕੀਨਬਖਾਨਾ। ੩੬। ਜੇਅਬਬ
ਰਖਜਗਲਬਿਤਗਏ। ਸਫਲਮਨੋਰਥਤੇਰੇਭੁਏ। ਮਾਨਵਲੋਕਆ
ਅਪੈਜੇਤੀ। ਪੁਰਣਰੂਪੀਜਗਲਅਬਤੇਤੀ। ੩੭। ਤਪਸਰੂਪਕਾਲਕੈ
ਜੇਈ। ਤੁਮਰੇਪਾਸਪਠਾਯੋਜੇਈ। ਰੂਮੰਡਲਮੇਰਾਜਕਮਾਵਨਾ। ਅਬ
ਲੋਜਮਾਰਿਯੋਮਨਭਾਵਨਾ। ੩੮। ਤਿਤੁਮਰਾਜਕੋਰਧਰਮਾਂਹੀ। ਤਵ
ਕਇਆਨਗਮੇਸੁਖਮਾਂਹੀ। ਅੰਜੇਕਹਯੋਪਿਤਾਮਹਾਆਪਾਸੁਨੇਰਾਮ

ਨਿਪਰਵਿਖੁਤਾਪ॥੩੯॥ਜੋਪੁਨਿਗਮਨਬਿਖੇਮਤਿਥਾਗੀ॥ਦੇਵਲੋਕਮੇ
 ਰਾਮਮੁਰਾਰੀ॥ਤੋਸਕੁਦੇਵਨਕੇਜੁਰ ਜਾਵੇ॥ਬਿਸੁਨਾਥਸੁਰਲੋਕਜੁਆ
 ਵੇ॥੪੦॥ਸੁਨਿਆਬਿਧਚਤੁਰਾਨਨਬਾਨੀ॥ਕਾਲਉਮਾਮੁਖੁਹਿਬਖਾਨੀ
 ॥ਸਕਰਰਾਮਸੁਕੀਨਬਖਾਨਾ॥ਸੁਨੇਸਬਹਰਕਾਲਮਹਾਨਾ॥੪੧॥ਤਿਹ
 ਬਖਾਨਯੋਮੇਕੋਜੇਈ॥ਅਹੇਇਸਟਤਰਮੇਕੋਜੇਈ॥ਅਤਿਸਿਤੋਖਮੇਓ
 ਰਨਿਗਮਯੋ॥ਤੋਰੋਅਯੁਅਗਮਨਹਰੁਯੋ॥੪੨॥ਤੀਨਲੋਕਜੇਜ
 ਗਤਮਧੁਗ॥ਤਿਨਪਾਲਨਹਿਤਮੇਅਵਤਾਰਾ॥ਤਵਕਾਲਿਯਾਨਬਿ
 ਕੀਠਹਆਉ॥ਦੇਵਨਕੇਸਕੁਤਾਪਮਿਟਾਉ॥੪੩॥ਤੁਮਅਤਿਆਏ
 ਮੋਰੇਪਿਆਰੇ॥ਯਾਗ੍ਰੀਤਰਕਛੁਨਾਹਿਬਿਚਾਰੇ॥ਮਮਸੇਵਕਸੁਰਕਾਰ
 ਯਜੇਤੇ॥ਪੁਤਸਵਾਰੋਮੇਸਕੁਤੇਤੇ॥੪੪॥ਬ੍ਰਹਮਾਜੇਜੇਕਰੇਬਖਾਨਾ॥ਸੋਸੋਕ

ਰਖਕਰੇਮਹਾਨ। ਕਾਲਰਾਮਇਮਕਰਤਉਚਾਗ। ਦੁਰਵਾਸਾਰਿਖਾਏ
ਦੁਆਗ। ੪੫॥ ਲਖਮਣਪੁਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਨਵਾਕਅਲਾਏ। ਸੀਘਰਾਮਜਦੇਹਿ
ਇਖਾਏ। ਕਾਰਯਾਏਕਬਰੁਹੈਮੇਰੇ। ਹੋਇਬੇਗਨਹਿਲਗੇਅਬੇਰੇ। ੪੬
ਦੇਹਰਾ॥ ਲਖਮਣਜੁਨਿਮੁਨਿਵਾਕਕੇਜੁਲਤਿਤੇਜਅਤਿਪੇਖਾਰਾਮ
ਸਾਥਕਿਆਕਾਜਹੈਮੇਕੋਕਹੈਅਸੇਖਾ। ੪੭॥ ਕਾਰਯਾਤੇਰੋਜੇਅਹੈਮੇ
ਸਬੁਕਰੋਬਤਾਇ। ਰਾਜਾਕਾਰਯਾਮੇਲਗੇਦੇਖਾਦਿਕਾਠਹਿਗਾਇ॥ ੪੮॥
ਜੁਨਿਲਖਮਣਕੇਵਾਕਕੋਕੋਪੇਮੁਨੀਬਿਜਲਾ। ਤਾਮਦਰਣਦੇਨੋਕੁਏਤਕੈ
ਨੈਨਜੁਲਾਲਾ। ੪੯॥ ਰੂਪਤ੍ਰਿਕੋਯਾਖਿਣੁਬਿਖੇਲਖਮਣਜੋਨਦਿਖਾਹਿ
॥ ਰਾਮੇਦਸਰਘੁਵੈਸਕੋਰੂਜਮਕੋਰਖਿਨਮਾਹਿ। ੫੦॥ ਚੌਪਈ॥ ਯਾਬਿਧ
ਘੋਰਵਚਨਜੁਨਿਪਾਏ। ਮੁਨਿਦੁਰਬਾਸਾਕੋਪਅਲਾਏ। ਲਖਮਣਮਨ

ਮੇਕੀਨਬਿਚਾਰਾ। ਵਚਨ ਅਹੇਮੁਨਿ ਦਰਕੇਰਾਰਾ। ੫੧॥ ਸਰਬਨਾਸਤੇ
 ਜੇਬਾਧਿਜੇਈ। ਸੇਜਟਹੈਜੁਭੀਤਰਜੇਸੇਈ। ਅੇਸੇਲਖਮਣਮਨਮੇਧਾਰਿ
 ॥ ਗਯੇਤਹਾਂਜਹਿਰਾਮਮੁਰਾਰਿ। ੫੨॥ ਦੁਰਬਾਸਾਅਯੋਮੁਨੀਮਹਾਨ
 ॥ ਲਖਮਣਰਾਮਸੁਕੀਨਬਖਾਨਾ। ਸੁਨਿਕੋਰਾਮਬਚਨਉਧੁਰਯੋ। ਤਪੁ
 ਜੀਕਾਲਾਬਿਸਰੁਜਨਕਰਯੋ। ੫੩॥ ਸੀਪੁਰਾਮਮਹੀਪਾਤਿਆਏ। ਅ
 ਝੀਸੁਤਮੁਨਿਦਰਸਨਪਾਏ। ਰਾਮਜੇਰਕਰਬੰਦਨਧਾਰੀ। ਆਦਰਸ
 ਹਿਤਸੁਪ੍ਰਸਨਉਚਾਰੀ। ੫੪॥ ਕਾਰਯਅਹੇਤਮਾਰੇਜੇਈ। ਕਹੇਮੁਨੀ
 ਸੁਰਕੀਜੇਸੇਈ। ਆਬਿਧਸੁਨਿਰਪੁਦੁਰਕੀਬਾਨੀ। ਦੁਰਬਾਸਾਪੁਨਿ
 ਕਹਯੇਕੁਵਾਨੀ। ੫੫॥ ਹਜਾਰਬਰਖਉਪਵਾਸਸੁਧਰਯੋ। ਆਜੁਸਮਾਂਪ
 ਤਿਚਾਹੇਕਰਯੋ। ਰਿਜਨਸਿਧਅਥੇਜਾਟਿਦੀਜੈ। ਯਹੀਰਾਮਮਮਕਾਰ

ਅਕੀਜੈ॥ ੫੬॥ ਸੁਨੀਰਾਮਮੁਨਿਵਰਕੀਬਨੀ॥ ਪਰਮਸਿਤੋਖਸੁਰੁਯੇਰੁਏ
 ਨੀ॥ ਸਿਧਾਅੰਨਬਹੁਰਾਮਮੰਗਾਯੋ॥ ਮੁਨਿਕੇਆਨਾਟਿਕਾਯੋ॥ ੫੭॥ ਅੰ
 ਮਿਤਜਮਮੁਨਿਕੁਜਨਕਯੋ॥ ਬਹੁਰਿਮੁਨੀਨਿਜਾਅਸ੍ਰਮਗਯੋ॥ ਕਾ
 ਲਕਹੀਪ੍ਰਤਿਗਯਾਜੇਈ॥ ਰਾਮਚਿਤਾਰੀਬਹੁਰੇਸੇਈ॥ ੫੮॥ ਸਿਕਦੁ
 ਖਆਰਤਿਮਨਰਾਮਾ॥ ਕੁਏਬਿਆਕੁਲਪੁਰਣਕਾਮਾ॥ ਮਨਅਤਿਦੀ
 ਨਸੁਰੁਮਿਨਿਹਾਰੇ॥ ਮੁਖਤੇਰਾਮਨਕਛੁਓਚਾਰੇ॥ ੫੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮ
 ਨਕਰੇਰਾਮਜੁਜਾਨਯੋਲਖਮਣਹੋਤਤਰੁਪਾ॥ ਅਖਲੇਸੁਰਾਮਵਨੀ
 ਪਿਖੇਬੁਜੀਸਮੇਨੁਪਾ॥ ੬੦॥ ਲਖਮਣਰਾਮਾਨਿਹਾਰਯੋਕੁਏਸੁਦਖੀ
 ਮਹਨਾ॥ ਮੇਨਬੁਜੀਚਿਤਾਕਰੇਸਨੇਹਫਾਸਗਲਿਤਾਨਾ॥ ੬੧॥ ਲਖਮਣ
 ਕਯੋਸੁਮੇਹਤਤਜੇਤਾਪਰਪ੍ਰਬੀਗਾ॥ ਕਾਲਸੁਗਤਿਇਹੁੰਤਿਕੀਪ੍ਰ

ਨਿਅ

ਰਬਰਚੀਜੁਪੀਗ॥੬੨॥ਰਾਮਪ੍ਰਤਿਗਯਾਜੋਤਜੋਤੋਮੁਹਿਨਰਕਸੁਹੋਇ॥
 ਜੋਮੋਮੇਤਵਪ੍ਰੀਤਿਚੈਕਰੋਰਾਮਅਬੁਜੋਇ॥੬੩॥ਤਜਸਿਕਾਮੋਕਿਹਨੇਪ
 ਰਾਮਧਰੋਉਮੁਹਿ॥ਰਾਮਜੁਨਿਤਯਾਬਾਤਿਕੋਕਗਬਿਚਾਰਮਨਮਾਹਿ॥
 ੬੪॥ਮੰਤ੍ਰੀਸਰਬਬੁਲਾਇਕੋਰਾਮਜੁਕਹਯੋਜੁਨਾਇ॥ਮੁਨਿਆਵਨ
 ਬਚਕਾਲਕੇਸਗਲੇਦੇਏਜਨਾਇ॥੬੫॥ਰਾਮਅਮਾਤਨਕੋਕਹੀਕਰੀ
 ਪ੍ਰਤਿਗਯਾਜੋਇ॥ਮੰਤ੍ਰੀਸਹਿਤਬਾਸਿਸੁਕੇਸੁਨੇਰਾਮਬਚਜੋਇ॥੬੬॥
 ਮੰਤ੍ਰੀਸੁਕਰਜੋਰੋਕੋਕੀਨੇਰਾਮਬਖਾਨਾਅਕਾਲਿਸਾਟਿਕਰਮਕੁਰਾ
 ਰਹਰਜੁਨੇਰਾਮਦੈਕਾਨਾਪੁਰਬਹੀਯਾਹਿਨਿਰਮਯੇਲਖਮਣਸਿਗਾਵਿ
 ਯੋਗਾਗਿਅਨਚਖੁਕਰਜਾਨਿਯੋਰਾਮਨਕੀਜੋਸੇਗਾ॥੬੭॥ਨਾਹਿਪ੍ਰ
 ਤਿਗਯਾਛੋਤ੍ਰਿਯੇਲਖਮਣਤਜਕੁਗਵਾਨਾਤਿਹਪ੍ਰਤਗਯਾਜੋਤਜੀਧਰ

ਮਹੇਇਤਬਾਨਾ॥੬੬॥ਧਰਮਨਾਸਤੇਲੋਕਤ੍ਵਯੋਵੈਨਾਸਸੁਧੀਗਾਤੁ
ਸਰੁਲੋਕਾਨਿਪਾਲਕੋਅਹੋਰਘ੍ਰਤਮਬੀਗਾ॥੭੦॥ਲਖਮਣਏਕੋਕੋਤੁ
ਜੇਸੁਨੇਰਾਮਦੈਕਾਨਾ॥ਤੀਨਲੋਕਪਾਲਨਕਰੋਤੁਮਰੂਪਤ੍ਰਿਮਤ੍ਰਿਮਾਨਾ॥
੭੧॥ਅਨੰਦਤ੍ਰਿਧਰਮਸਮੇਤਿਬ੍ਰਹਮਾਤ੍ਰਿਨਕਾਨਾ॥ਸਰੁਮਾਧਿ
ਰਘੁਬੀਰਤਬਲਖਮਣਕੀਨਬਖਾਨਾ॥੭੨॥ਸਿਕਰ ਛੰਦ॥ਓਠਜਾਇ
ਲਖਮਣਬੇਗਤ੍ਰਿਨਹਿਧਰਮਹੋਵੈਹਾਨਾ॥ਤ੍ਰਿਆਗਾਐਬਾਧਿਦੇਹਕੇ
ਜਗਸਿਤਕਹਤੰਸਮਾਨਾ॥ਇਹਕੁੰਤਿਰਘੁਵਰਕੁਖਿਯੇਤਬਦੁਖਬਿ
ਆਕੁਲਹੋਇ॥ਰਾਮਕੋਪ੍ਰਣਮਕਰਿਘਰਗਯੇਲਖਮਣਜੋਇ॥
੭੩॥ਪੁਨਿਗਯੇਸਰਘ੍ਰਤੀਰਮੇਅਚੁਮੰਸਰਘ੍ਰਨੀਗਾਨਵਦੁਆਰਨੀ
ਕੋਰੋਕਿੰਆਕਰਜੇਰੋਕੋਧਰਧੀਗਾਸ੍ਰਿਮਾਹਿਪ੍ਰਣਾਜੁਰੋਕੋਕੋਓਰਬ੍ਰਹ

ਮਾਖਰਧਿਆਨਾਵਸੁਦੇਵਸਰੂਪਅਬੁਝੈਬੇਦਕਰਤਬਖਾਨਾ॥੧੪॥੫
 ਦਤਾਹਿਕੋਪਰਧਾਮਜੇਵਹਿਚਿਤੈਚੀਤਮਝਾਗਾਵਾਖੁਰੇਧਸੀਖੁਕਤਿ
 ਲਖਮਣਸੇਸਧਰਤਅਧਾਗਾਸਰੂਦੇਵਕੰਨਰਨਾਗਬਾਨਿਤਾਨਿਤ
 ਮੰਗਲਗਾਹਿ॥ਜਸੁਗਾਹਿਲਖਮਣਦੇਵਰਿਖੁਪੁਨਿਸੀਸੁਫਲੁਦ
 ਸਾਹਿ॥੧੫॥**ਦੇਹਰਾ**॥ਦੇਵਅਗੋਚਰਹੋਇਕਰਵਾਸਵਸਹਿਤਸੰਗੀਰ
 ਲਖਮਣਲੇਸੁਰਪੁਰਿਗਯੋਕੁਈਤਹਾਸੁਰਕੁੰਗਾ॥੧੬॥ਬਿਸੁਚੁਥਈ
 ਕੁਠਾਜੇਲਖਮਣਅਏਪਰਬੀਨਾ॥ਦੇਵਰਿਖੀਸੁਰਪੇਖਾਤਿਨਾਬਿਧਸੇ
 ਖੁਜਨਕੀਨਾ॥੧੭॥**ਚੋਪਈ**॥ਲਖਮਣਦੇਵਲੋਕਮੇਆਯੋ॥ਸਮਾਚਾਰ
 ਜੰਗਲੇਸੁਨਿਪਾਯੋ॥ਸਿਧਲੋਕਗਤਿਯੋਗੀਜੇਈ॥ਬ੍ਰਹਮਾਜਹਿਤਾ
 ਏਸੁਨਿਤੇਈ॥੧੮॥**ਦੇਹਰਾ**॥ਪ੍ਰੀਤਿਜਹਿਤਲਖਮਣਪਿਖੇਧਰੇਸੇਸਰੂ

ਪਾਸਿਭਾਬਰਨਨਕੋਕਰੇਕੁਟੀਸੁਕ੍ਰਾਂਤਿਅਨੂਪਾ॥੭੮॥ਅਇਤਿਸ਼ੀਮਤੁ
 ਅਧਿਆਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇਉਤੁ ਕਾਂਡੇਅਸ਼ਮੋਧਿ
 ਆਇ॥੮॥ਸ਼ੀਮਹਾਦੇਵਉਦਯਕੁਬਿਤੁ॥ਲਖਮਲਤਿਆਗਵਡੁਰਗੁ
 ਰਾਮਦੁਖਰੁਏਲਖਮਲਰੁਪਮਨਮੰਗਿਤੁਚਿਤਾਰਯੋ॥ਨੈਗਮਾਮਾਤੁ
 ਜੇਬਸਿਸ਼ਗੁਰੁਖਾਤਿਜਗਪੁਰਵਾਸਕੇਬਲਾਇਜਨਰਾਮਯੋਉਚੁ
 ਰਯੋ॥ਗੁਰੁਤਕੋਰਾਜਅਬਦੇਤਿਮੇਸਮਾਜਸਰੁਮਹਾਮਤਿਕੁਤਦੇਸ
 ਕੋਉਤਿਪਰਯੋ॥ਬੇਗਮਮਾਯਜਾਉਨਹਿਪੁਰਿਮੇਬਜਾਉਅਬਲ
 ਖਮੁਪਾਦਜਾਂਹਿਦੇਸਮੇਪਧਾਰਿਯੋ॥੯॥ਅੰਜੇਜਬਰਾਮਚਿਦਮੁ
 ਖਤੇਬਖਾਨਕੀਯੇਦੇਸਪੁਰਿਵਾਸੀਜਨਸਕੁੰਡਾਕਾਏਹੋ॥ਛਿਨਮੁਲ
 ਰੁਖਕੇਸਮਾਨਜੁਮਲਾਨਕੁਏਗਿਰੇਪਰਮਾਹਿਉਦੁਖਪਾਏਹੋ॥ਰ

ਮਕੀਸੁ ਬਾਨੀ ਸੁਨੀ ਕਾਨ ਮੇਰੁ ਵਾਨੀ ਜਬ ਭੁੰਝਿ ਦਾਰਧਰਮਾ ਹਿ ਮੁਰਛਾਏ ਹੈ
 ਪਾਇ ਕੈ ਸਿਰਾਗ ਤਿਨ ਕੀ ਨੇਹੈ ਉਚਾਰ ਪੁਨਿ ਗਜ ਨਿਦ ਕਰੀ ਬਹੁ ਦੇ
 ਖਾਦਿ ਖਲਾਏ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਦਿਹਰਾ ॥ ਸਾਚੁ ਸੁਗੰਦ ਸੁਮੇਕਰੋ ਤੋ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਘੁਨੀ
 ਦਾ ਸੁਰਗ ਭੂਮਿ ਕੋ ਗਜ ਜੇ ਚਾਹੇ ਨਾ ਸੁਖ ਕੀ ਦਾ ॥ ੩ ॥ ਤਵ ਪਦ ਕ੍ਰਿਜ ਸੁਗੰਦ
 ਤੇ ਗਜ ਨ ਚਾਹੇ ਧੀਗਾ ਕੁਸਲ ਵੇਕ ਅਬ ਦੀ ਨਿਯੋਗ ਜਸੁ ਨੇਰ ਘੁਬੀਰ
 ੪ ॥ ਕੋਸਲ ਮੇਕੁ ਸਟੀਕ ਯੋਉ ਤਗ ਮੇਲ ਵਗਾਮਾ ਸਤ੍ਰਘਨੁ ਲਿਆਵਨ ਹੋ
 ਤ ਅਬ ਦੂਤ ਪਠੇ ਸੁਖ ਧਾਮਾ ॥ ੫ ॥ ਅਤ੍ਰਿਲਾ ਹਿ ਮਜਰੁ ਯਨ ਕੋ ਗਮਨ ਸੁ
 ਨਾਵੈ ਜਾਇ ਕੈ ॥ ਸੁਨਿ ਸਤ੍ਰਘਨ ਸੁਆਵੈ ਰਘਵੰਧੁ ਆਇ ਕੈ ॥ ਸੁਨਿ ਕੁਰਤ
 ਬਖਾਨੇ ਬੈਨ ਪ੍ਰਜਾ ਸੁਨਿ ਪਾਇਆ ਹੋ ॥ ਕੁਏ ਨਿਗ੍ਰਸੁ ਚੀਤ ਪਰਮਤੁਰ
 ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸੇਵੇ ਯਾਗਾ ਮਾਵਿਯੋ ਗਾਚਿ ਤਾਗ ਚਿਤੇ ਸਕੁ ਕਾਤੁਰ ਰੁ

ਪ੍ਰਜਾਸੁ ਨਿਹਾਰੀ। ਬਸਿਸੁ ਮੁਨੀ ਕਰੁਣਾ ਕਰ ਕੈ ਤਬ ਰਾਮ ਜਨਾਇ ਸੁ ਬਾਤਿ
 ਉਚਾਰੀ। ਰਾਮਾ ਪਿਥੇ ਪਰਮਾਹਿ ਗਿਰੀ ਰਿਦਾ ਮੰਗਮਾਹਿ ਪ੍ਰਜਾਸੁ
 ਬਾਰੀ ਜੋਇ ਨ ਕੇਉ ਰਾਮਾਹਿ ਰੁਚੇ ਅਬ ਜੇਇ ਪ੍ਰਜਾਦਿ ਕਰੇ ਸੁ ਮੁਰਾਰੀ॥ ੩॥
 ਮੁਨਿ ਪ੍ਰਿਥਾਵੇ ਕਯਾ ਹਵਾ ਕਸੁ ਨੇ ਤਬ ਰਾਮ ਪ੍ਰਜਾਸੁ ਰੂਪਾ ਪਉਠਾਈ। ਕ
 ਹਿਕਾਜ ਕਰੇ ਤੁਮਾਰੇ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਹਯੋ ਸਕੁ ਕੇਰ ਪੁਰਾਈ। ਤਬ ਜੋਰ
 ਪ੍ਰਜਾਨਿ ਜਗਾ ਬਨ ਕੇਰ ਪੁਨਾਇ ਕਕੇਯਾਹਿ ਬਾਤਿ ਅਲਾਈ। ਜਹਿ ਆ
 ਪਚਲੇ ਰਪੁ ਨਿਦਨ ਜਗਮ ਸਿਗਚਲੇ ਜਹ ਬਾਧਵ ਰੁਈ। ਪਾਦਿ ਹਰ
 ॥ ਹਮਰੀ ਯਹੀ ਸੁਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਪਰਮ ਅਖੇ ਪੁਨਿਆਹਿ ਤਵ ਪਾਛੇ ਅਬ
 ਚਾਲੇ ਹਮਰੇ ਦਿਛਮਨ ਮਾਹਿ॥ ੬॥ ਸਦੇਯਾ। ਸਤਦਰਿਨ ਬਿਧੁ ਪ
 ਸੁਗਲੇ ਅਬ ਰਾਮ ਚਲੇ ਅਬ ਰਾਮ ਚਲੇ ਹਮ ਸਿਰਿ ਤਿਹਾਰੇ। ਸਤ

ਪੋਬਨਵਾਸੁਰਲੇਕਚਲੇਪੁਰਮਾਹਿਬਸੋਅਥਵਾਸੁਖਕੁਰੇਗਾਤਿਨਕੇਮ
 ਨਕੀਦਿਛਪ੍ਰੀਤਿਲਖੀਪੁਨਿਰਾਮਸੁਕਾਲੇਕਵਾਕਚਿਤਾਗੇ॥ਨਿਜ
 ਜੇਵਕਪੇਖਸੁਪੋਰਨਕੋਤਬਰਾਮਤਥਾਮੁਖਮਾਹਿਉਚਾਗੇ॥੧੦॥ਨਿਸ
 ਚੇਕਰਤਾਹਿਦਿਨਾਗਿਰਜਾਲਵਐਰਕੁਸੁਸੁਤਰਾਮਪਠਾਏ॥ਰਥ
 ਆਠਹਜਾਰੁਜਾਰਗਜਾਪੁਨਿਸਾਠਹਜਾਰਤੋਰਗਜੁਹਾਏ॥ਸੁਤੇਏਕ
 ਸੁਏਕਹਿਕੋਰਪੁਨਿਦਨੁਪਾਬਿਧਸੈਨਿਸੁਜਿਗਿਦਿਵਾਏ॥ਰਤਨਾਪਨ
 ਪੁਜਿਸੁਰਾਮਦੇਏਪੁਨਿਐਰਮਹਾਜਨਸਿਗਲਵਾਏ॥੧੧॥ਅਰਿ
 ਬੰਦਨਕੋਰਪੁਨਿਦਕੋਲਵਐਰਕੁਸੁਨਿਜਦੇਸਪਧਾਗੇ॥ਅਰਿਹਾ
 ਅਨਵਾਵਨਕਾਜਤਬੈਪੁਨਿਦੁਤਪਠੇਰਪੁਨਾਥਮੁਰਾਗੇ॥ਤਿਨਜਾ
 ਇਤਹਾਂਅਰਿਨਾਸਨਕੋਰਪੁਨਾਇਕਕੋਬਿਰਤਾਂਤਉਚਾਗੇ॥ਦੁ

ਗਰਾਮ ਅਏ ਪੁਰ ਕਾਲ ਬਲੀ ਮੁਨਿ ਰੇ ਸੁ ਕੁਲੇ ਤਨ ਮਾਹਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥
ਅਛਿਲਾ ਅਤੀ ਪੁਤ ਬਹੁ ਰਿਪੁ ਗੀ ਮਾਹਿ ਆਯੋ ਤਾ ਕੇ ਚੇ ਸਟ ਸਗ
ਲ ਸਤ ਘਨ ਜੁਨਾ ਯੋ ਲਖ ਮਣ ਕੋ ਨਿਰ ਘਾਣੁ ਪੁਤ ਗਯਾ ਰਾਮ
ਕੀ ॥ ਹੋ ਰਾਮ ਕੁ ਮਿਸੁ ਤਟੀ ਕੇ ਜਾਏ ਜਾਨ ਕੀ ॥ ੧੩ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਰਾਮ
ਕਰੀ ਚਹੇ ਜੇਈ ਵਤ ਬਾਤਿ ਕਹੀ ਜੇਈ ਸੁਨਿ ਸਤ ਘਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿ
ਲਖਾਏ ਹੈ ॥ ਧੀਰ ਜਕੁ ਧਾਰਤਿ ਨ ਪੁਤ ਸੁ ਬੁਲਾਇ ਲਏ ਮਥੁ ਰਾਮੇਰ
ਜਸੁ ਸੁ ਬਾਹੁ ਕੋ ਦਿਵਾਏ ਹੈ ॥ ਘੁਪ ਕੇ ਤਨ ਮਾਸੁ ਤਨੀ ਕੋ ਮਤਿ ਮਾਨ ਪੁ
ਨਿ ਵਿਸੁਨ ਮੁਨ ਗੈ ਮੇਵ ਹੀ ਤਰ ਮਾਏ ਹੈ ॥ ਰਾਮ ਦੇਖ ਨੇ ਕੇ ਕਾਜ ਰਾਜ
ਕੇ ਸਮਾਜ ਤ ਜਿਸ ਤੁਘਨ ਬੀਰ ਸੁ ਅਯੁਧ ਯਾਮੇ ਆਏ ਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਪਿ
ਖੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਸੁ ਮਹਾਤਮ ਅਨੀ ਦਕਿ ਦਜੁ ਲਤਿ ਸੁ ਤੇਜ ਪੇਖ ਪਾਵ ਕਲ

ਜਏਏਯੋਗਮਦਕੁਲਪਨਜਾਮਤਨੁਮਾਂਹਿਧਰੇਰਿਖਮੁਨਿਬਿੰਦ
 ਆਸਪ੍ਰਸੰਮੇਸੁਗਾਏਯੋ। ਜਾਂਹਿਨਾਮਕੋਚਿਤਾਰਸਿਧੁਜਗਪਾਰਪਰੇ
 ਸਨਤਕੁਮਾਰਪੁਨਿਜਾਇਕੇਜਸੁਗਾਏਯੋ। ਸਤਪਨਜਾਇਰਾਮਚਿ
 ਦੋਕਪੁਲਾਮਕਰੀਹਾਬਜੇਰਦੇਉਪੁਨਿਵਾਕਸੁਅਲਾਏਯੋ। ੧੫। ਵਾ
 ਰਿਜਨੈਨਬੈਨਸੁਨਿਯੋਹਮਾਰੇਅਬਪੁਤਨਕੋਰਾਜਟੀਕਦਈਰਾਜ
 ਧਾਨਿੰਆਜਾਤੁਮਜਾਤੁਤਹਿਸਿਗਸਾਇਜਾਹਮਮਤੇਰੇਪੀਛਿਜਾਉ
 ਮਤਿਪਹੀਮਮਠਾਨਿਆਤਿਆਗੀਯੇਨਬੀਰਦਾਸੁਤੋਰੇਯੋਬੀਜੇ
 ਖਪੀਰਸਤਪਨਸੇਮੁਖੀਸੁਗਾਮਾਦ੍ਰਿਫਜਾਨਿਆਕਰਯੇਪਪਾਨਸੁ
 ਮਧਪਾਨਦਿਨਅਵੇਜਬਰਾਮਨਿਜਕੂਤੋਕਸੁਯਹੀਹੈਬਖਾਨਿਆਂ
 ੧੬। ਤਾਹੀਖਿਲਮਾਹਿਪੁਨਿਬਾਨਰਾਅਨੇਕਅੰਏਕਾਮਰੁਪਵੰਤਬਲ

ਜਾਹਿ ਮੇਸੁ ਹਾਯੋ ॥ ਗੀਛ ਪੁਨਿ ਰਾਖ ਸਲਿ ਗੁਰ ਤੋਹ ਜਾਰਾ ਏ ਦੇਵ ਰਿਖੁ ॥
 ਤੁਹ ਰਿਖ ਆਨ ਸੁਨਿ ਪਾਯੋ ॥ ਬਾਨਰ ਸੁਰਾਖ ਸਲਿ ਗੁਰ ਰਿਛ ਜੇਈ ਆਂ
 ਏਹਾ ਬਜੇ ਰਜੇ ਰਗ ਮਚਿ ਦੇ ਕੇ ਅਲਾਯੋ ॥ ਤੇਰੇ ਪਾਛੋ ਜਾਨੇ ਜਾਹਿ ਕਰਤੁ ਪ
 ਯਾਨੇ ਪੁਰੁ ਨੀ ਛੁਡੀ ਤਮਾਹਿ ਹਮ ਯਹੀ ਤੁਠ ਗਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਤਾਹੀ ਖਿਨ ਅ
 ਏਕ ਪਿਨਾਇ ਕੁ ਸੁਰੀ ਵਬੀਰ ਕਰੀ ਰਖੁ ਬੀਰ ਪਦ ਬਿਦਿਨਾਇ ਕੈ ॥
 ਰਾਜ ਕੋ ਸਮਾਜ ਮਮ ਅੰਗਿ ਦੇ ਕੁ ਬੁਲਾਵਯੋ ਆਯੋ ਤਵ ਪਾਸ ਇਮ ਬੁਖ
 ਯੋ ਸੁਨਾਇ ਕੈ ॥ ਜਾਹਿ ਚਲੇ ਰਖੁ ਬੀਰ ਤਹਿ ਸਿਰਾਹੀ ਸਿਧਾਵੇ ਪੀਰ ਯ
 ਹੀ ਦਿਛੁ ਛੁਡੀ ਤਮਾਹਿ ਆਯੋ ਠਹਰਾਇ ਕੈ ॥ ਬਾਨਰ ਲਿਗੁਰ ਰੀਛ ਕੁਖ
 ਜਬ ਖਾਨ ਕਰੇ ਸੁਨੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਦਿਛੁ ਵਾਕ ਮਨੁ ਲਾਇ ਕੈ ॥ ੧੨ ॥ ਵਿਗੁ
 ਖਟ ਕੋ ਸਾਦਰ ਬੁਲਾਇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕਹੀ ਰਾਖ ਸਕੇ ਰਾਜ ਅਬ ਨੀਕੇ

੦
 ਬਠ

੪੩੭
 ਸੁਨਿਲੀਜਿਯੋ॥ ਅਇਸੁਕੋਮਾਨਜੇਲੇਕੁਮਿਬਲਵਨਤੁਮਰਾਖਸਕੋ
 ਰਾਜਬੀਰਤਬਲਗਕੀਜਿਯੋ॥ ਮੇਰੀਹੈਸੁਗਦਾਇਮਕੁਖਯੋਮੁਕਿਦ
 ਪੁਨਿਯਾਹਿਬੀਚਬੀਰਕਛੁਓਤਰਨਦੀਜਿਯੋ॥ ਐਜੇਕੁਗਵਾਨਸੁ
 ਵਿਭੀਖਣਬਖਾਨਕਰਹਨਕੋਬੁਲਾਇਯੋਜਾਹਿਨਾਮਕੁਜੀਜਿ
 ਯੋ॥ ੧੯॥ ਅਜੇਨੀਕੁਮਾਰਚੇਰਜੀਉਬਲਪਾਰਜਗਭੁਈਮਮਾਅਇ
 ਸੁਨਜੇਈਮਾਟੀਦੀਜਿਯੋ॥ ਫੇਰਕੁਗਵੇਤਜਾਮਵੇਤਕੋਬੁਲਾਇਕਹ
 ਯੋਪਰਨਿਮਸ਼੍ਟਰਬੀਰਪਾਰਬਲਜੀਜਿਯੋਦਾਅਪਰਮਸ਼੍ਟਰਇਕ
 ਕਾਰਣਉਦਰਹੋਇਮੇਹਜੇਲਗਈਤਵਫੇਰਪੇਖਲੀਜਿਯੋ॥ ਕਰਣ
 ਉਦਾਰਕਪਿਰਾਖਸਉਚਾਰਕੀਯੋਅੰਗਸੁਖਸਿਗਮੇਹਸਿਗਹੀਚਲੀ
 ਜਿਯੋ॥ ੨੦॥ ਵਰਿਜਸੁਨੈਨਸੁਬਿਸਾਲਵਖਮੇਨਦੁਤਿਕੁਏਪ੍ਰਕਾਤਿ

ਰਖੁ ਨਾਥ ਯੋਊ ਚਾਰਿਆ ॥ ਕੁਲ ਕੋ ਜੋ ਇਸ ਦਿਤੇ ਬਾਜਿ ਸੁਗੁਰੁ ॥
 ਮਕਹ ਯੋ ਕੀ ਜਿਯੋ ਸੁਹ ਮਾਸੁ ਰੁਪਾ ਵਕ ਮਝਾਰਿਆ ॥ ਸੁਨਿ ਕੋ ਸੁ
 ਰਾਮ ਬਾਤਿ ਕਰੇ ਬਿਖਯਾਤੁ ॥ ਮਪ ਘਾਨ ਕੋ ਬਿਧਾਨ ਤਾਹਿ ਕੁਲੇ ਹੀ
 ਜਵਾਰਿਆ ਬੋਝੁ ਹੀ ਪਘਾਨ ਹਿਤ ਰਾਮ ਮਤਿ ਮਾਨਤੁ ਬਧਾਰਿ ਕੁਸ
 ਪਾਇ ॥ ਮੇਰੀ ਅੰਬਰ ਸੁਧਾਰਿਆ ॥ ੨੧ ॥ ਸਵੈ ॥ ਨਿਕਸੇ ਪੁਰਿ ਤੁਰ
 ਘੁਬੀਰ ਬਲੀ ॥ ਜਿਤ ਬਾਦਲ ਤੇ ਸਸਿ ਜਿਉ ਨਿਕਸਾਏ ॥ ਸਸਿ ਕੇ
 ਦਿਸ ਮਾਨ ਸੁਕ੍ਹਾਂ ਤਿਲ ਸੈਦ੍ਰਿਗ ਵਾਰਿ ਜਕੀਛ ਬਿਦੂਰ ਮਿਟਾਏ ॥
 ਜਿਤ ਵਾਰਿ ਜਹਾ ਬੁਲਾਏ ਪਦ ਮਾਂਗ ਘੁਨਾਇ ਕਬਾ ਮਸੁਰਾਗ ਸੁ
 ਹਾਏ ਤਨੁ ਕਾ ਚਨ ਜੋ ਦ੍ਰਿਗ ਵਾਰਿ ਜਸੇ ਹਰਿ ਸਿਗ ਚਲੀਛ ਬਿਕੋਨ
 ਬਤਾਏ ॥ ੨੨ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਦਾਹਨੇ ਸੁਰਾਗ ਰਾਮ ਸਾਮੈ ਸੁਰਾਗ ਵਤੀ

ਵਾਰਿਜਮੈਨੈਨਛਬਿਪਰਮਸੁਹਾਇਐ। ਸਤ੍ਰੁ^੨ ਪੁਨਿਅਸਤਪਨੁਬਾ
 ਨਤਨੁਪਾਰਾਅਏਬੇਦਪਰਿਦੇਹਹਰਿਅਗੇਜਸੁਗਾਇਐ। ਅਏਮੁ
 ਨਿਬੰਦਪੁਰਿਖਨਕੇਤ੍ਰਿਤਪਰਨਕੁਕੋਨਿਵਾਸੀਨਹਿਜਾਤਿਵੈਗਿਨਾ
 ਏਤੇਬੇਦਨਕੀਮਾਤਤਬਪੁਨੁਵਸਮੇਤਿਆਈਬਿਤੀਸਮੇਤਿਹਰਿ
 ਹੇਰਾਬਿਗਸਾਏਐ॥ ੨੩॥ ਰਾਮਕੋਸਮੇਤਚਲੇਤਿਅਗਕੋਨਿਕੇਤਜ
 ਨਨਾਰਿਸੁਤਬਿਪਤ੍ਰਿਨੁਸਿਗਹੀਜਿਧਾਰਿਯੋ। ਮਨੋਮੋਖਦੁਆਰਗਾਮੇ
 ਲਗੀਕਿਵਾਰਦਏਜਾਹਿਗਾਮਸਿਗਿਕੋਊਕੋਰਨਨਿਵਾਰਯੋ। ਸਾਂਤ
 ਹਪੁਰਿਬਾਸਿਅਨੁਚਰਨਾਰਿਸਿਗਿਲਏਅਰਿਹਾਸਿਧਾਰੇਪੁਨਿ
 ਕੁਰਤੁਕੁਮਾਰਯੋ। ਰਾਮਕੋਨਿਹਾਰਪੁਰਿਵਾਸੀਸਕੁਲਾਰਕੁਏਪਦਮਾ
 ਸਮੇਤਿਜਬਗਾਮਹੀਪਧਾਰਯੋ॥ ੨੪॥ ਬਾਲਐਯੁਵਨਦਿਜ

ਬਿਪਜੇ ਮਹਾਨ ਬਡੇ ਮੰਤਰੀ ਅਤਮਾਤ ਸਰੂਪ ਸਿਗਹੀ ਸਿਧਾਏ ਹੈ। ਬਾਹਜ ਸੁਵੇ
ਸਪੁਨਿ ਸੁਦਰ ਅਨੇ ਕਚਲੇ ^{ਚੰਡੀ} ਮੰਤਿ ਜਸੁ ਭੀਲ ਨਹੀ ਜਾਤਿ ਵੇ ਗਿਨਾਏ ਹੈ।
ਸੁਰੀ ਵਾਅਦਿ ਬਾਨ ਰਕੁਲੁ ਕਐ ਲਿਗੁ ਰਚਲੇ ਭੁਏ ਸੁਧਰੁਪ ਸੁਰੁ ਸਬਦ
ਸੁਹਾਏ ਹੈ। ਰੂਪ ਦੀਨ ਮਨ ਕੇ ਉਨਾ ਹਿਰੁ ਯੇ ਜਨ ਬਾਹਰ ਕੇ ਸੁਖ ਮੇਨ ਕਾ
ਹੁਮਨ ਲਾਏ ਹੈ। ੨੫॥ ਅਨਿਵ ਸਰੂਪ ਸੁਵਿਰ ਕਤ ਅਨੁਪ ਭੁਏ ਰਾਮ ਸਿਗ
ਚਲੇ ਪਸੁ ਭ੍ਰਿਤ ਨ ਮਿਲਾਇ ਕੈ। ਭੁਤੁ ਜੇ ਆਵਿ ਸੁਪ੍ਰਿਮਾ ਹਿਨਾ ਹਿਤੇਈ
ਰਹੇ ਚਲੇ ਤੁਰੁ ਜਗ ਮਕੇ ਸਕੈ ਨ ਗਿਨਾਇ ਕੈ। ਸਕਤਿ ਅਨੰਤ ਜਬਰਾ
ਮਹੁ ਗਵੰਤ ਚਲੇ ਚਲੇ ਸਿਗਲੇ ਕਜ ਗਸੁ ਖਨ ਭੁਲਾਇ ਕੈ। ਰਾਹ ਯੇਨ
ਹਿਜੇ ਤੁਕੇ ਅਯਧ ਯਾਮੇ ਤਾਹੀ ਸਮੇ ਗਾਮਨੁ ਤੁਪਾਇ ਚਲੇ ਸਿਗਹੀ ਸਿਧਾ
ਇਕੈ। ਨਰਾਜ ਛੰਦਾ। ਭੁਈ ਪੁਰੀ ਸਮਸਤ ਸੁਨੁ ਰਾਮ ਰੂਪ ਜੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸੁਦੁ

ਰਤਾਹਿ ਤੇਨ ਦੀ ਨਿਹ ਰਿਆ ਭੁਲੇ। ਭੁਈ ਪਰੇ ਸਨੈ ਸੁਜਰਯ ਮਹਾਂ ਨ ਦੀ।
 ਪ੍ਰਸਿਨਹ ਮਤੇ ਭੁਏ ਸੁਤੀ ਰਮੇ ਗਏ ਜਦੀ। ੨੧॥ ਚਿਤਾ ਰਿਜਾ ਹਿਰਾ ਮਕੇਸ
 ਮਜਰੇ ਹਿ ਪਾਵਨਾ ਅਜੇ ਖਵਿ ਜੁਆਪ ਮੇ ਸੁਰਾਮ ਪਿਖੀ ਕੁਵਨਾ ਸ
 ਮਸਤ ਦੇਵ ਸਿਗਲੇ ਪਿਤਾ ਮਹਾ ਸੁਆਇ ਥਾ ਰਿਖੀ ਸਮਸਤ ਸਿਧ ਕੇ
 ਸੁਫੇ ਭੁਜੇ ਸੁਹਾਇ ਥਾ। ੨੨॥ ਵਿਮਾਨ ਕੋਟਿ ਆਇ ਆ ਅਕਾਸ ਮੇਲ
 ਜਾਇ ਪੈ। ਸੁਦੇਵ ਤਾ ਸਮੇਤਿ ਨ ਰਿਤਾ ਹਿ ਮੇ ਸੁਹਾਇ ਪੈ। ਸੁਗੰਧ ਦੇ
 ਤਿਵਾਖੁ ਮੰਦਿ ਮੰਦੀ ਸੁਹਾਇ ਪੈ। ਅਪਾਰ ਫਲ ਦੇਵ ਤਾ ਅਕਾਸ ਮੇ
 ਵਸਾਇ ਪੈ। ੨੩॥ ਮਿਦਿ ਗਦੇਵ ਤਾ ਵਜਾਇ ਹਿੰਦੁ ਘਾਧ ਗਾਨੇ ਚਾਅ
 ਪਛਰਾ ਪਨੀ ਸੁਹਾਇ ਸਿਗ ਕਿੰਨ ਰਾਗ ਮਪਾਵ ਪਾਵਨੇ ਸੁਨੀ ਰਮੇ ਛੁਹਾ
 ਇਥਾ ਅਨੰਤ ਸਕਤਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ਮਾਤ ਬੈ ਸੁਹਾਇ ਥਾ। ੨੪॥ ਪਿਤਾ ਮਹਾ ਸੁ

ਜੋਰਗਥਰਾਮਕੋਬਖਾਨਯੋ॥ਪਰਤਮਪਰੇਸਰਾਮਏਕਤੁਪਛਾਨਯੋ॥
 ਸਦਾਮਨੀਦਾਬਿਸ਼ਨੁਤੁਸੁਪੁਰਦੇਬਖਾਨਯੋ॥ਘਖੇਸੁਤਤਅਪਨੇਅਜੇਕ
 ਤੁਸੁਜਾਨਿਯੋ॥੩੧॥ਕਾਬਿਰੁ॥ਤੰਦਪਿਸੁਵਾਕਮੇਰੋਕੀਯੋਪੈਬਨਾਇਤਦੁ
 ਕੁੰਗਤਅਪੀਨਰਾਮਤੁਹੀਤੋਨਿਗਾਰਿਯਾ॥ਕੁਤਨਜਮੇਤਿਧਾਰਪੁਰ
 ਬਜਰਪਤੁਮਧਾਰਕੁਜਚਾਰਸੁਰਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਯਾ॥ਦੇਵਨਿਅੰਪੀ
 ਸਹਾਰਿਤੁਹੀਜਗਦੀਸਪ੍ਰਕੁਮੋਬਿਨਾਨਾਨਜਨਸਕੇਤੇਬਿਚਾਰਿ
 ਯਾ॥ਬੀਦਿਨਾਹਜਾਰਸੁਪ੍ਰਸੀਦੇਦੇਵਦੇਵਪ੍ਰਭੁਫੇਰਫੇਰਬੀਦਿਨਾਪਛ
 ਨੀਯੋਹਮਾਰਿਯਾ॥੩੨॥ਸਦੈਯਾ॥ਬੀਨਤੀਚਤੁਰਾਨਨਕੀਸੁਨਿਕੈਸ
 ਭੁਦੇਵਨਪੇਖਤੁਹੀਰਪੁਰਾਈ॥ਤਨਕੁਰਪ੍ਰਕਾਸਸੁਨੈਨਮੁੰਦੇਕਛੁਦੇਵ
 ਨਕੋਨਹਿਦੇਤਾਦਿਖਾਈ॥ਧਰਚਕ੍ਰਗਦਾਦਰਵਾਰਿਜਰਾਮਸੁਤਾਹਿਸ

ਮੇਕੁਜਚਾਰਿਬਨਾਈ॥ ਲਖਮਣਕੁਯੋਹਰਿਸੇਜਤਬੈਅਹਿਨਾਇਕਰੂ
 ਪਸੁਦੇਹਸੁਹਾਈ॥ ੩੩॥ **ਦੇਹਰਾ**॥ ਬੁਰਤਸਿਖਵਪੁਧਾਰਯੋਹਰਿਸਿਗਿਸੁ
 ਹਾਈ॥ ਚਕੁਲਯੋਸਤੁਪਨਤਬਮਹਿਮਾਕਹੀਨਜਾਈ॥ ੩੪॥ **ਕੈਬਿਤੁ**
 ॥ ਪਦਮਾਸੁਕੁਈਸੀਅਰਾਮਕੁਏਬਿਸਨਪੀਅਪੁਰਖਪੁਰਤਨਜੁਬੇਦ
 ਕੈਬਖਾਨਿਯੋ॥ ਅਨੁਜਸਮੇਤਿਪਾਰਪੁਰਖਸੁਦੇਹਹਰਿਕੁਏਤੇਜਵਿਤ
 ਦਿਬਮੁਰਤਿਪਛਾਨਿਯੋ॥ ਬਿਨਕੋਪਾਇਕੈਸੁਰੇਸਦੇਵਸਿਧਮੁਨਿ
 ਕਿਨਰਸੁਅਖਅੰਗਰਿਖੀਜੇਮਹਾਨਿਯੋ॥ ਪਿਤਰਸੁਚਾਰਮੁਖਕੁਏ
 ਸੁਖਵਿਤਸਕੁਗਾਂਹਿਜਸੁਈਸਕੇਸੁਪੁਜਤਕੁਵਾਨਿਯੋ॥ ੩੫॥ ਅਨੀ
 ਦਧਾਰਪੁਰਮੇਗਰੂਰਮਨਕੁਏਸੁਰਪਾਂਇਕੈਮਨੋਰਥਸੁਰਹੇਹਰਖਾ
 ਇਕੈ॥ ਬਿਸਨਸਨਤਨਮਹਾਤਮਕੁਵਾਨੀਤਬਾਪਕਮਲਾਸਨ

ਕੋਭਾਖਯੋਸੁਨਾਇਕੈ॥ ਅਏਈਹਾਂਜੇਈਮਮਰੁਗਤਿਪਛਨੇਤੇਈਸੋ
ਹਿਅਨੁਗਾਮੀਮਮਰਖਬਢਾਇਕੈ॥ ਤਿਰਖਗਸਰੀਰੇਜੇਈਧੀਰ
ਪੁਨਿਵੇਤਿਤੇਈਬਿਕੁਠਿਸਮਲੋਕਮੇਜੁਦਹਪਹਚਾਇਕੈ॥ ੩੬॥
ਸਦੈਯਾ॥ ਜੁਨਿਕੈਹਰਿਆਇਸੁਯਾਬਿਧਕੀਚਤੁਰਾਨਨਦੋਕਰਜੋਰ
ਉਚਾਰੀ॥ ਸਿਤਾਨਿਨਾਮਸੁਲੋਕਬਹੁਮਮਉਪਾਰਿਦੀਪਤਿਮਾਨਮੁਰਾ
ਰੀ॥ ਕ੍ਰਿਤਿਪੁਨਿਸਿਬਹਸੁਤੇਜਨਨੇਤਿਹਮਾਂਹਿਚਲੇਜਾਹਿਭੋਗਅ
ਪਾਰੀ॥ ਸੁਬਿਕੁਰਸਮਾਨਸੁਲੋਕਮੇਇਹਨੀਤਿਰਮੇਜਿਮਾਅਇਸੁ
ਥਾਰੀ॥ ੩੭॥ ਜੇਪੁਨਿਅੰਤਸਮੇਨਰਪਾਵਨਰਾਮਾਇਹੈਮੁਖਨਾਮਅ
ਲਾਏ॥ ਜਾਨਤਿਨਾਹਿਮਹਾਤਮਕੋਨਰਤੇਪੁਨਿਯਾਬਿਧਲੋਕਸੁਪਾਏ
ਭਾਇਸਮਾਧਿਪੁਰੀਸੁਰਜੇਤਵਾਧਿਆਨਧਰੇਜਿਨਲੋਕਨਿਜਾਏ॥ ਪਾ

ਵਨਨਮਾਇਐਇਕਬਾਰਕਹੋਜਨਪਾਪਮਿਟਾਏ॥੩੨॥ਕ**ਬਿਤੁ**॥ਸੁਨਿਬਿ
 ਧਬਾਨੀਸੁਰੁਵਾਨੀਹਰਖਾਨੇਸੁਰੁਬਾਨਰਸੁਸੁਨੀਰਮਾਹਿਨਾਇਐ॥
 ਡਾਰਖਾਹਿਦੇਹਕੋਸੁਜਾਂਹਿਸੁਰਅੰਸਜਏ॥ਬਾਨਰਕੁਲੁਕਤਨਤੇਈ
 ਤੇਈਪਾਇਐ॥ਬਾਨਰਪ੍ਰਬੀਨਜੇਸੁਕੀਵਧੀਰਵ੍ਰਤਿਕੁਗਵ੍ਰਤਿਗਵ੍ਰ
 ਕੁਏਤੇਜਪਗਮਜੁਗਾਇਐ॥ਸੁਰਖਕੋਬੀਰਖਤੇਕੁਏਸੁਗੀਵਕਪਿਮਿਲੇ
 ਪੁਨਿਤਾਹਿਸੁਰਬ੍ਰਿੰਦਜਸੁਗਾਇਐ॥੩੬॥ਸ**ਵੈਯਾ**॥ਅੰਗਸਕ੍ਰੇਸਰਖੁਜ
 ਲਮੇਨਰਨਾਇਸੁਮਾਨਵਦੇਹਨਡਾਗੇ॥ਬੈਠਾਬਿਬਾਨਨਕੁਖਨਧਾਰਸਿਤਾਂ
 ਨਿਕਲੋਕਨਮਾਹਿਪਧਾਗੇ॥ਜੇਪਸੁਕੀਟਪਤੰਗਸਕ੍ਰੇਜਲਨਾਇਗਏ
 ਦਿਵਰਾਮਨਿਹਾਗੇ॥ਰਾਮਾਨਿਹਾਰਤਜੇਜਨਸਿਗਰਾਏਸੁਗੇਮੇਜਨਦੇਖ
 ਨਹਾਗੇ॥੪੦॥ਦੇ**ਹਰਾ**॥ਸਿਮਰਪਰੇਸੁਰਲੋਕਗੁਰੁਰਾਮਹਰੀਕੁਗਵਾਨਾ॥

ਬੇਗਰੇਸੁਰਲੋਕਸੁਬੇਠਿਬਿਬਾਨ॥੪੧॥ਸੁਤੇਦਾਚ॥ਸਵੈਯਾ॥ਇਹਪਾਰ
ਬਤੀਪ੍ਰਤਿਹੇਮੁਨਿਮੰਡਲਉਤਰਾਪਮਹੇਸਬਤਾਏ॥ਐਰਕਥਾਬਿਜਥਾਰ
ਰਘਨੇਕਵਿਮੰਡਲਪਾਏ॥ਇਕਪਾਦਪਛੇਇਨੋਮੇਨਰਜੇਵਹਜਨਮਹ
ਜਾਰਸੁਪਾਪਮਿਟਾਏ॥ਮੁਨਿਲਾਇਸਮਾਧਿਜੁਜਾਂਹਿਜਾਂਹਾਂਸੁਖਜੇਵ
ਹਿਤਾਪਦਮਾਹਿਸਮਾਏ॥੪੨॥ਨਿਸੁਬਾਸੁਰਪਾਪਅਨੇਕਕਰੇਪੁਨਿ
ਏਕਸਲੋਪਛੇਮਨੁਲਾਈ॥ਨਰਸੇਇਹਰਾਮਸੁਲੋਕਲਹੇਸਕੁਪਾਪ
ਨਕੋਜਗਮਾਹਿਮਿਟਾਈ॥ਅਹਰਾਮਕਥਾਸਿਵਅਪਕਹੀਰਘਪੁਨਾ
ਬਸੁਪ੍ਰੇਰਿਓਤੁਰਜਾਈ॥ਕੁਵਿਖਤਕੁੰਦਕਹੀਚਰਘਾਸੁਨਿਹੇਤਪੁਸਿ
ਨਸੁਸੀਰਘਗਾਈ॥੪੩॥ਛਪੇਛੰਦ॥ਕਥਾਰਾਮਾਇਲੁਪੁਨਿਮਹਾਸਿ
ਵਾਪਉਚਾਰਯੋ॥ਪਾਰਬਤੀਸੁਨਿਜਾਹਿਸੁਚੀਤਸਿਵੇਹਨਿਵਾਰਯੋ

ਅਫੇਭੁਗਤਿਸੋਯਾਹਿਜੁਨੇਉਰਪ੍ਰੇਮਬਫਾਈ॥ਸੇਜਨਮੁਕੇਪਾਪਦਏ
 ਖਿਣਮਾਹਿਮਿਟਾਈ॥ਜਗਪਫੇਜੁਨੇਅਤਿਭੁਗਤਿਸੋਲਿਖੇਸੁਯਾਹਿ
 ਲਗਾਇਮਨ॥ਅਤਿਪ੍ਰਸੰਨਸੀਸੋਯਾਬਿਸਥਾਰੇਤਾਹਿਜਨ॥੪੪॥ਕ
ਬਿਤੁ॥ਰਾਮਾਇਣਸੁਆਦਿਕਾਬ੍ਰਹਮਲੋਸੁਰੇਸਕਰੇਜਾਹਿਕੀਬਡਾਈ
 ਸੁਨੇਚੀਤਿਹਰੇਪ੍ਰਾਣੀਆਰਧਾਸਮੇਤਪਫੇਜੁਨੇਕ੍ਰਿਤਸੁਪਦੇਹਬਿਸ਼ਕੋ
 ਪਾਪਾਇਪਦੁਕਹੇਨਿਰਬਾਣੀ॥ਰਾਮਾਅਵਤਾਰਕੀਉਦਾਰਕਥਾਪੁ
 ਨਿਛਲਲੇਕਹਾਰਸਿਰੁਇਹਰੁਤਿਬਖਾਣੀਆਪਾਹਿਕੋਮਹਾਤਮ
 ਸੁਸਿਰੁਹੀਪਛਨੇਮੁਨਿਸੁਨਿਤਮਿਟਾਹਿਪਾਪਪੁਜਿਨਿਕੀਪਾਣੀਆ
 ॥੪੪॥**ਦੋਹਰਾ**॥ਮਨਬਾਣੀਪ੍ਰੇਰਕਸਦਾਰਾਪਵਚੇਤਨਧਾਮਬਾਲਕ
 ਬਚਨਾਸੁਫੁਲਪਦਬਿਗਸੇਸੀਤਾਰਾਮ॥੪੫॥ਛਪੇਛੰਦ॥ਗਉਰੀ

ਥੀਸੁਰੁਮਾਤੁਪਿਤਾਜਗਰਾਇਆਨਾਮਾਗੁਲਬਸਿੰਘਮਤਿਮਾਨੁਰੁ
ਯੇਸੁਤਤਕੋਧਾਮਾਗੁਰੁਸੇਖਵਕੁਰਖੇਤਬਾਸਸੁਰੁਸਿਤਮਨਾਏਆਪ੍ਰਚੀਕੁ
ਲਸੁਤੀਰਥਨੀਰਸੰਗਸੁਤੀਛਾਏ। ਤਹਾਬੈਠਕੁਖਾਕਗੀਤਿਨਕਥਾਰ
ਮਾਇਲੁਪਾਪਹਗਾਮੈਸਬੰਗਨਕੁਈਕੁਲਕਛਸਿਤਸੁਧਰੋਖਿਮਾਕਰ
੪੬। **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਹਰਿਰੂਪੰਜਗਾਨਿਜਤਪੁਜਾਅਪਾਰ
॥ ਗੁਰਅੰਗਦਕੋਦਯੋਤਿਨਦਯਾਪਰਮਉਦਾਗ। ੪੭॥ **ਛਪੇਛੰਦ**
॥ ਗੁਰਅੰਗਦਅਮਰਸੁਰਸੁਰਾਸਦਾਸਗੁਰਅਰਜਨੁਪੀਰਾਹਰਿਰੋ
ਬੰਦਹਰਿਰਾਇਗੁਰੁਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨਗਹੀਰਾਗੁਰਤੇਗਬਹਾਦਰਕੁਯੋ
ਜਗਤਕਿਰਪਾਲਸਰੂਪ। ਗੁਰਬੰਦਸਿੰਘਗੁਰਕੁਯੇਸੁਤਕੋਪੁਤਾਅਨੂ
ਪਾਸੁਰੁਤਾਹਿਚਲਾਯੋਪੀਥਿਜਗਸਾਂਤਿਤੇਜਪਾਥਿਯੁਗਮਗਤਿਇ

ਹਸਾਂਤਿਅਨੁਗਲੁਖੁਬਾਲਜਨਕੁਖਾਕਗੀਸੁਖਥਾਮਤਿ॥੬੫॥ਸਵੈ
 ਯਾ॥ਪਛਮਉਤਰਪੂਰਬਅੰਜਨਦਖਣਜਾਹਿਪ੍ਰਕਾਵਨਿਹਾਰੇ॥ਸਿ
 ਖਕੁਏਪਦਪਕਿਜਕੇਪੁਨਿਨਾਮਸਕੈਮੁਖਮਾਹਿਉਚਾਰੇ॥ਬ੍ਰਹਮਸਨ
 ਤਨਦੇਹਸਪਰੇਸਕੁਸੇਵਕਜਾਂਕੁਵਸਾਗਰਤਾਰੇ॥ਤੰਗੁਰੁਨਾਨਕਕੇ
 ਪਦਪਕਿਜਅੰਜਲਿਕੈਅਕਿਬਿਦਹਮਾਰੇ॥੬੬॥ਨਰਾਜਛੰਦ॥ਗੁ
 ਰੂਗੋਬੰਦਸਿੰਘਕੇਪਦਾਗਬੰਦਮੰਜਲਿ॥ਨਿਵਾਇਸੀਸਬੀਦਿਨਾਸੁਜੇਰਖੇ
 ਮਅੰਜਲਿ॥
 ਸਮਸਤਸੰਤਮਾਰਤੇਜਪੁਜੀਬਿਥਾਰਯੋ॥ਅ
 ਨੇਕਦੁਖਟਾਗਸਿਖਪ੍ਰਿਜਜਾਉਬਾਰਯੋ॥੪੭॥ਦੇਹਰਾ॥ਜਾਪਦਪੰ
 ਕਜਨੀਰਲਹਿਬਿਧਨਦਾਏਨਿਵਾਰਿ॥ਮਾਨਸਿੰਘਗੁਰਕੇਨਮੋ
 ਤਪੋਗੁਰਨਅਵਤਾਰ॥੪੮॥ਦੇਹਰਾ॥ਗੁਰਮਗਨੀਵਸੁਚੇਦਪੁਨਿ

੪੩੭
ਨਿਸਿਬਤਾਨੰਦਧਾਰਾ। ਵਜਮੀਕਾਤਕਸੁਦੀਸੁਭੁਸੁਰਾਧੀਸਗੁਰ
ਵਾਰਾ। ੫੩।। ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰ
ਜਿਬਾਦੇਉਤਕਾਡੇਬੈਕ੍ਰੰਨਿਰਯਾਣੇਨਾਮਨਵਮੋਧਿਆਇ।
੬।। ॥ ਸਿਪੁਰਣੇਸੁਰੁਸਤਾ ॥ ॥ ॥

ਸਭਿ ਤਰੇ ਕਾ ਜੂਲੁ ਅਰੁ ਪਾਸਿ ਸੂਲੁ ਅਰੁ ਪਾਂਚੇ ਤਰੇ ਕੇ ਗੋਲੇ ਅਰੁ ਕੈ ਈ ਤਰੇ ਕੇ
ਬਾਤਿ ਰੇ ਗੁ ਅਰੁ ਬਾਤਿ ਪਿਤ ਅਰੁ ਦਤੀ ਨ ਤਰੇ ਕੇ ਵੇਖ ਅਰੁ ਜਗੁ ਦਰਦ ਅਰੁ
ਸਭਿ ਰੇ ਗੋਲੇ ਪੇਟਿ ਕੇ ਅਰੁ ਉਦਰ ਬਿਰਾਧਿ ਕੇ ਵੇਹੁ ਅਉਖ ਪੁਦੂਰ ਕਰੈ ਹੈ
ਅਰੁ ਤਿੰਦਬੀ ਬੈਦੇ ਕੇ ਮੁਕਰ ਰਗੀਤ ਜਰੇ ਸੈ ਹੈ ॥ ਬਿਪਤਿ ਸਕੀ ॥ ਜੰਗੀਰੀ
ਇਕੋ ਸੰਤ ਬੀਸ ੧੩੦ ॥ ਤਿਨ੍ਹ ਅਰੁ ਗਾਈ ॥ ਛੇ ਸਿਰਸਾਹੀ ਲੋਗੁ ਬਕੁਲਾਤਰਨ
ਕਾ ਬਕੁਲਾ ਬਯੋਰੇ ਕਾ ਅਮਲੈ ਸੋ ਨੁਮਿਰਚ ਪੀਪਲਾ ਜਨੀ ਜਉ ਖਾਰਜੁ ਤਾਗਾ ਚਬਕ ਅਜ
ਵਾਇਨ ਅਜ ਸੇ ਦੁਚਿਤ੍ਰਾ ਅਮਲ ਬੇਤ ਪੀਪਲਾ ਮੂਲ ਬੀਜ ਲੋਚਨੁ ਨੀਰੋਵੇ ਅਸਰੰਧ ਲੋਨ ਸੋਚਲ
ਲੋਨ ਸੰਧਾਂਕ ਚਲੋਨ ਖਾਠੀ ਲੋਨ ਸਾਮ੍ਹਿਦ੍ਰ ਲੋਨ ਵੇਟੇ ਦਾਂ ਮਪ ਕੇ ਕੀਟ ਲੋਹੇ ਕੀ ਜਾਤਿ ਸਿਰਸਾਹੀ ॥ ਉ
ਨਜਰੁ ਮੇਸੇ ਲੋਗੁ ਅਰੁ ਅਮਲ ਬੇਤ ਅਰੁ ਬੀਜ ਲੋਚਨੁ ਅਰੁ ਜਗੁ ਲੋਨੁ ਦੇ ਪੀਸੀ ॥ ਪੀਛੀ ਮੇਤਿ ਗੁਰੂ ਨੇ
ਅਰੁ ਜੁਤਾਗਾ ਤਵੇ ਉਤੇ ਨੇ ॥ ਐ ਗੁਜਰਿ ਅਉਖ ਪਇਕ ਠੀ ਪੀਜ ਕੋਲ ਬੀਗਾਇ ਕੋਇ ਨ ਜਗੁ ਮੇਲਿ ਲਾਵੈ ॥
ਪੀਛੀ ਨਿਜੰਗੀਰੀ ਐ ਕਾਨਿਕਾ ਸਕੈ ਚਿਕਨੀ ਮਿਟੀ ਕੋ ਬਾਜਨ ਮੇਰੁ ਲੋ ॥ ਠੇਗਾਤਿ ਅਉਖ ਪੋਕੋਇ ਜ
ਗਸੇ ਮੇਰੁ ਲਕੈ ਪੁਬਤਰੇ ਨੀਉਉ ਪਰਕਰੇ ਕਲਾਵੈ ॥ ਠੇਗਾ ਪਿਥਵੀ ਮੇਟੇ ਅਜ ਦਗਨ ਲੀਮਾ ਤੇ ਸਦ ਗਜ

ਭੈਰਵੇਰੇ। ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਿਰਕਾਘੇ ਫੇਰੀ ਨਾ ਲਭੇ। ਤਿਸਕੈ ਉਪਰਵਾਘ ਘਰੁ ਅਉ
ਧੇ ਕਾਮੁਖ ਮੂਰਕ ਰਖੇ ਤਿਸਕੈ ਉਪਰਲੀ ਦਘੇ ਫੇਰੀ ਪਾਵੈ ਟੇ ਅਭੁਰਦੇ ਵੈ। ਜਿਹ ਵਾ
ਗਗਮੀ ਕੀ ਤੇ ਇਤ ਬੀਸਟੇ ਨਰਖੇ। ਜਿਹ ਵਾ ਇਤ ਕੀ ਤੇ ਇਤ ਉਏ ਕਮਤੀ ਨਰਖੇ
। ਟੇ ਗਨਿਕਾ ਸਕੈ ਵਤ ਅਉਖ ਪਤਿ ਲੇਰਿ ਨ ਆਪਿ ਦਿਸਖਾਈ। ਟੇ ਰਵਾ ਪਾਵੈ
ਤਾਂ ਦਿਸਤ ਕੁਖਾਏ। ਵਸੀ ਕੁਨਾ ਵਾ ਪਾਵੈ।

1471

ਦੇਹੁਆਖੀਕੇ ਸੁਰਮਾਖੀਧਾਰੀਤਿਲਾ १ ਸਚੇਮੰਤੀਆਦਾਚੁਗਤਿਲਾ १ ਬਾਜਦੀ
ਸੇਤੁਆਸੇਛੇ ੬ ਇਕੇਰਸਲਿਨ ਬਦੇਰਸਸਾਖਪਕਰੋਨਾ ਅਖੀਪਾਥਿਲਾ
ਸੁਦਫੋਲਾ ਲਈਮੇਤੀਆਖਿਦ ਦਰਹੇਇ ॥ ਹਿਰਚਿਲਾਟਚੇਦਰੇਕੀ
ਕਿਸੁਆਸਾ १ ਫਟਕਰੀਆਸ १ ਅਫੀਮਰਤੀਆਂ ੨ ਜਖਮਾਜਨਾਤਕੇਰਸਨਾ
ਨਾਅਹਰਕਨਪਠੀਥਾਈਉਪੁਜੰਦੇਨਾਲਾ ਸਲਾਈਨਲੁਆਖੀਪਾਦੈਸੁ
ਪਹੇਇ ॥ ਹਿਰਤਪਕੇ ਸੁਚਾਆਸੇ ੫ ਚਗਾਇਆਸੇ ੫ ਅਖਾਆਸੇ ੫
ਕਿਹਾਆਸੇ ੫ ਧੰਡਨਾਲਖਾਇਕੁਟਕਪਤਿਛਾਨੁਕਕੇਦਿਨਤਿਨ ੩

...
...
...
...
...
...
...
...
...

1471

rk

ms

MSS 1471 (3)

महिमादा राजादि

हय

भापु राजादि सिम

VIK 1839

MSS 1471 (3)

महिमादा रोगादि

हय

भापु राखि सिम

VIK 1839